

Del collegio de la comp^a de los de granada

R. 4995

ANDREÆ
TIRAQVELLI
REGII IN CVRIA
PARISIENSIS
SENATORIS

COMMENTARII
In L. Si vnquam. C. De reuocandis donationib.

Postrema hac editione feliciter, quàm antea renati,
accuratissimeque repurgati.

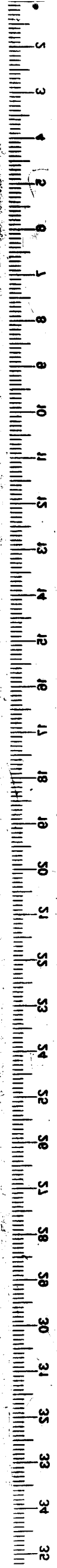
*In quibus præter propriam ac peculiarem eius l. materiam, disertè multa, in omni disci-
plinarum genere, & copiosè tractantur: quæ octaua
post hanc pagina indicabit.*

LUGDVNI,
APVD GVLLIELMVM ROVILLIVM
SVB SCVTO VENETO.

M. D. LXXXI.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

490 40
M. D. LXXXI
M. D. LXXXI

Del collegio de la comp^a de los de granada

R. 4995

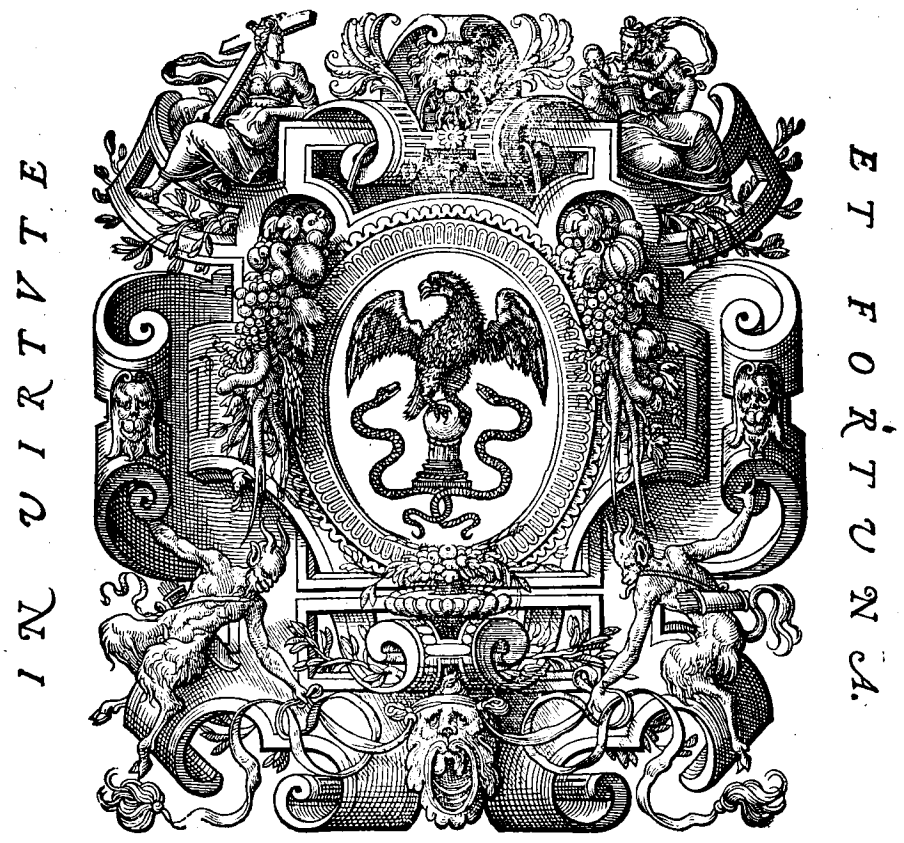
B^a

ANDREÆ
TIRAQVELLI
REGII IN CVRIA
PARISIENSI
SENATORIS

COMMENTARII
In L. Si vnquam. C. De reuocandis donationib.

Postrema hac editione felicius, quàm antea renati,
accuratissimeque repurgati.

*In quibus præter propriam ac peculiarem eius l. materiam, disertè multa, in omni disci-
plinarum genere, & copiosè tractantur: quæ octaua
post hanc pagina indicabit.*

LUGDVNI,
APVD GVLLIELMVM ROVILLIVM
SVB SCVTO VENETO.
M. D. LXXXI.
CVM PRIVILEGIO REGIS.

ANDREAS
TIRAOVELLI

REGII IN CURIA

PARISIENSIS
ACADEMIAE

COMMEMORATIO

In I. S. Andreae Tiraoelli Senatoris

Postquam hanc editionem feliciter peractam

in hunc finem, ut in hunc finem, ut in hunc finem

AD CAROLUM

ABBEV GALLIENSIS MONASTII

ABBATIS

AD CAROLUM

CAM BRITANNICAM

ANDREAS TIRA-

QVELLVS AMPLISSIMO OR-

DINI SENATVS BURDE-

GALBENSIS.

ESCIO, P. C. quo meo aut virtutis aut do-
ctrina merito, hoc me tanto honoris titulo decora-
stis, ut minimè candidatum petitorum, nullique
vestrum vlla necessitudine coniunctum, sed
tantis locorum interstitiis, atque etiam citra fines
vestri conuentus remotum, publico tamen decreto
vestro in Senatoris demortui locum sublegeritis.
Verùm quicquid huic vestra de me opinioni an-
sam præbuerit, non possum non mihi admodum

gloriarì, quòd à Senatu in Gallis celeberrimo Senator sim designatus. Id quod
nos in primum laudum nostrarum censum collocabimus, quicquid posthac me-
liori sorte, si qua reperiri potest, obtigerit. Cum autem in presentiarum nihil
aliud nobis sit, quo gratum in vos animum nostrum testemur, ecce Commem-
torios nostros in pietissimam legem vobis dedicamus, utinam non in-
dignos, qui ab eo edantur, quem Senatoris munere dignum

indicastis. Eos si probaueritis, facile patiar impro-
bari à vitiligatoribus istis, qui nihil aliud
quàm oblatrant, obganniunt,
obmurmurant.

Valete.

Faint, illegible text at the bottom of the page, likely bleed-through or a secondary text block.

iuris libros adire, tum vero lemis plusquam Saturniis cæcutiunt, offenduntque etiam in meridie. Indidem tot prouocationes, appellationes, refutationes, reiectiones, ampliaciones, dierum diffissiones, comperendinationes, & id genus cætera, quibus tanquam filo texuntur in longum iudiciorum litiúmque telæ, quas lege intellecta velocius est componere, quam à texente tela succiditur, vt interim Iob verbis vtat. Fitque (quod iure plerique omnes quibus mens fanior est, queruntur) vt iudicum magistratuúmque imperitia, ne malicia dicam, controuersię ferè omnes seculares pro rostris pendeant, nonnullę etiam postremo Christi iudicio seruentur, dum singuli eorum iudicia detractent, nec ea subire vlla ratione sustinent. Exposui itaque *παχυμπετέρον*, vt Græcum Vlpiani verbum vsurpem, id est, crassius, & pingui minerua, propter quosdam imperitiores, legem illam, cuius caput est, Si vnquam. C. de reuoc. donat. cuius sensus à nemine omnium, qui hæctenus eam interpretati sunt, funditus erutus, enuclearúsque fuerat, & tamen adeò frequens est eius in iudiciis vsus, vt quia secus ac debuit, est à quibusdam exposita, sexcentæ quotannis causæ aut perperam diremptę, aut prorsus intactę indecisæque maneant, gementibus interim, atque ad Deum

altissimum verum nomotheton nostrum clamantibus pupillis ac viduis. Tu lector amice, labore nostro fruire, reliquósque commentarios propediem expecta. Ex Fontenaio Calendis Augusti, Anno

I 5 3 4.

A N D R

ANDREAE TIRAQUELLI IN
hanc Distichon,

*Omnis in Ascanio chari stat cura parentis:
Omnis & hac constat lege parentis amor.*

A L I V D.

*Est legis natura parens, eadémque magistra:
Si nescis, legito hæc, continuoque scies.*

MICHAELIS TIRAQUELLI, AUCTORIS
filij, aliud distichon in eandem l.

*Lex ait, id munus reuocari, quod sine natis
Quis dat, si natos postea suscipiat.*

A L I V D.

*Lex hæc, si donans natis sine, postea natos
Suscipit, id donum, mox reuocatur, ait.*

PETRI COGVETI ALIVD.

*Lata ferendæve sit quam sententia, disces
Ista legens, si non undique cæcus eris.*

PETRI MARCHANT ARCHIDIACONI
Lucionensis ad Tiraquellum carmen.

*Materna exhaeres infans lugebat in aluo
Immensa externo munera facta viro,
Hunc tu solaris natum, vt cum luce, parentis
Donatas, rupto munere, captet opes.
Plus igitur tibi inops quam luci est debitor infans:
Corporis illa fugat, tu ingenij tenebras.*

* 4

In his commentariis, Lector beneuole, multa uidebis non iniucunda, nec pœnitendâ de ambre & affectu omnium animantium in suos factis: atque ex eo leges aliquot & constitutiones produisse.

Plura quoque de uerisimili, & non uerisimili: a nullo hactenus uno in loco plenius neque distinctius tractata.

Plurima præterea de scripto & uoluntate cum legum, tum uerò aliarum dispositionum, publicarumque & priuatarum: ut intelligatur, uerbane plus an sententia ualere debeat.

Sed & de amicitia nonnulla, non omnibus obuia.

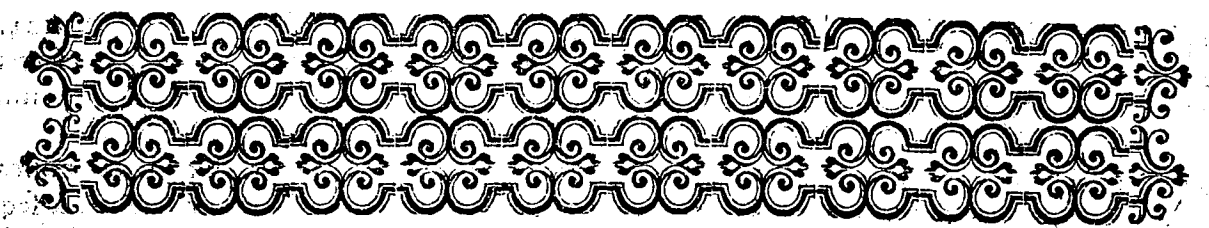
Necnon de diuitiis & paupertate: utrum scilicet uilius ac præstantius haberi ac censei debeat: quantasque uires utraque & olim habuerint, & hodie habeant.

Adhac multa contra communes iuris regulas officii & remunerationi attributa (quæ specialia nostri appellant) uerius multo, quam ab ullo ante hac unquam, unum in locum digesta.

Deinde de tempore partus humani ex sententia nostrorum, aliorumque scriptorum multa, ex meris intimisq; natura præcordiis eruta.

Postremò plurima de canone lata aut ferenda sententia, tum ut unum ab altero discernas, tum ut utriusque uim & effectus intelligas: tanta præterea copia ut ea per se iustum uolumen conficere potuissent.

T A B V L

T A B V L A P A R T I

C V L A R I S Q V A E S T I O N U M E T

materiarum ad legem nostram priuatim & peculiariter pertinentium ex ordine operis.

In Præfatione post titulum pag. 2.

- 1 V AE sit legis nostræ ratio, & an ea sit unica, & quæ principalis ac præcipua, in Præfatione numero 3, & multis sequentibus & iterum nume. 90. 91. 92. 93. Rursumque in uerbo, libertis. nume. 42. 64. & 72.
- 2 Vtrum in donatione intelligitur conditio non natis liberis. numero 6.
- 3 Vtrum ea conditio sit suspensiuua, in uerbo, reuertatur. nu. 283, & duobus sequentibus.
- 4 Vtrum hæc lex habeat locum, cum donans cogitat de liberis. numero 63.
- 5 Vtrum donas in dubio censeatur de ipsis cogitasse, ut non sit locus huic legi. nume. 66. & sequentibus.
- 6 Vtrum hæc lex habeat locum in donatione aut renunciatione facta in contractu dotali uel matrimoniali, in princip. numero 69. & sequentibus & iterum in uerbo, donatione largitus. numero 187. 188.
- 7 Quid autem in iis qui admodum sunt teneræ ætatis, dum contrahunt matrimonium, & in ipso matrimonij contractu donant & renunciant. nume. 71.
- 8 Quid autem si quis donat non in contractu matrimonij sui ipsius, sed alterius, nume. 72. & in uerbo, donatione largitus. nume. 240.
- 9 An lex nostra habeat locum, cum is qui donat, alicubi in donatione facit mentionem liberorum suorum. nume. 73. 74. & sequentibus.
- 10 Sed quid si eos memorans, nihil tamen de illis disponit. 74. & sequentibus.
- 11 Quid item si non in donatione, sed in alio actu postea eodem die & loco, & inter eandem personam confecto de filiis mentionem faciat. 75. & 110.
- 12 Quid autem si non de suis, sed de donatarij liberis mentionem faciat. nume. 76.
- 13 Quid item si mulier renunciat fratri & ipsius liberis, quandiu forent masculi, an sit locus huic legi. numero 77.
- 14 Vtrum satis sit in genere de liberis cogitasse, ut huic legi non sit locus. nume. 78. & sequentibus.
- 15 Vtrum clausula codicillaris faciat cessare hanc legem, nume. 82. & sequentibus & in uerbo, libertis. nume. 105. & 107. & in uerbo, donatione largitus. nume. 261. 265. 266. 269. & 270.
- 16 Quid si pater uerisimiliter donauisset, etiam si cogitasset de liberis. nu. 84. & sequentibus.
- 17 Vtrum donans possit huic legi renunciare expressè. nume. 87. cum multis seq. & in uerbo, reuertatur. nume. 320. 321. 323. 324.
- 18 Quid si filius natus post donationem, eam uult ratam esse uiuo patre, an sit locus huic legi. nume. 94. & sequentibus.
- 19 Quid si donans dolo inductus fuit ad renunciandum huic legi. nume. 97.
- 20 Quid autem si dolus est dubius, an ualebit renunciatio. ibidem.
- 21 Quid si mulier renuncians fuit certiorata de beneficio huius legis, nume. 98. & sequentibus.
- 22 Quid etiam si minor renuncians non fuerit certior factus de huiusmodi beneficio. nu. 101.

ANDREAS TIRAQVEL-

LVS FONTENAVS SVPPRAE-

FECTVS, PICTONIBVS

LEGVM STVDIOSIS.

Cipionem illum Africanum dicere solitum accepimus, nunquam se minus solum esse, quam cum solus esset: nunquam minus ociosum, quam cum esset ociosus. Magnifica vox, inquit Tullius, & magno viro ac sapiente digna, quae declarat, illum in ocio de negotiis cogitare. Ego verò, Pictones mei, illud è diuerso dicere possum, nunquam me minus negociosum esse, quam cum sum negociosus. Etsi enim perpetuis negociorum vndis iam inde ab incunabulis sic inuolutus vsque fuerim, vt emergere

in ocium ac quietem, homine libero dignam, animique securitatem illam, quam veteres primi nominis Philosophi *ἀστυνία* dixere, nulla vnquam arte potuerim, quasi mihi cum fato res esset: igniculos tamen quosdam à natura suscitatos, literarumque meliorum studia in memetipso persentiscebam, quae sic cum annis venientibus creuerunt, vt quo maximè tempore rem facere nostrates solent, ego tum abiecta rei domesticæ ac familiaris cura, negociorum, quae ferè omnia aut amicorum, aut vniuersitatis nomine suscepi, interualla ocio liberali dispungere cœperim: non id equidem agens aut fatagens (quod scribentibus penè perpetuum est) vt edito ingenij specimine immortalitatis mihi gloriam compararem. Quae enim immortalitas alia est ab ea quam nobis Christus pollicitus est, si ex præscripto legis Euangelicæ vixerimus? neque vllum ex studiis lucrum aut fauorem à quopiam sperans: nam potius ex immodicis vigiliis damnum rerum mearum cum luculento valetudinis dispendio expertus sum. Quid igitur, ais, te potissimum mouit? quò spectabas? quid sperabas? Dicam certè quod res est. Videbam olim fere hominum genus velis (quod aiunt) remisque conniti, vt ignorantiam, socordiam, imperitiam, ceterasque Gotthorum reliquias procul è finibus suis *Εἰς κόρακας* extruderent, & Herculis illius Gallici exemplo Gerionis stabulum repurgarent, facerentque quam existimatissimam celeberrimamque vnusquisque patriam suam: Soli Pictones mihi graui quodam veterno torpère videbantur, quos primos omnium ad brabeum contendere decuerat, si soli, calique illius quidem vberimi, huius autem saluberrimi ratio habeatur. Qua rei indignitate commotus, vrgere cœpi, ac meditari, si qua lucubratione Pictones hos meos ad honestam hanc ac plausibilem literarum pugnam animare possem. Ea verò mihi scribendi ratio potissimum aridebat, in qua placido quodam nexu iungeretur cum politiori literatura (quoad eius quidem facere liceret) iuris Cæsarei, legumque peritia. Etsi enim multò iucundiora, tractatūq; faciliora argumenta multa paterēt, illud tamen mihi locupletandū in primis eligere optabā, quo maximè municipes meos videbam indigere. Iamdiu enim malè vulgo audiunt nostrates ob irrequietam litigandi pertinaciam, quasi non alij frequentius vlli iudicum, patronorū, tribunaliumque limina proterant, prope

vt iam

vt iam in prouerbum abierint Pictonicae disceptationes, veluti in ea re Aegyptios de industria nobis imitandos proposuerimus, genus hominum (quod Amianus scribit) controuersum, & aduetudine perplexius litigandi lætissimum. Facturus igitur operæ precium mihi visus sum, deque patria bene meriturus, si quoniam, teste Tullio, litigiosa est iuris legumque ac morum ignoratio, quod in legibus nostris municipalibus (quas consuetudines vocant) aut obscurum videtur, aut paradoxum, enarrarem, lucemque aliquam propter hebetiores quosdam ac crassiores adderem. Congessi proinde in eas tanquam sylvam quandam commentariorum annis iam aliquot, quibus nisi exactè doceo, nihil in consuetudine nostra esse à priscis legibus, probatissimisque vniuscuiusque gentis institutis abhorrens aut alienum, voti non sum compos effectus. Horum sectionē vnā, cui titulus est, de Legibus connubialibus impolitam adhuc, planēque musteam, & à lacu feruentem, superioribus annis edidi. Ita enim amicis meis visum est, quorum iudicium meo ipsius antiquius semper duxi: sed eam tot mendis ac maculis deformarunt, vt vix non me editionis pœniteat: quanquam extitit, qui ex ea chartas integras non semel, sed sexcētis locis in suos libros transcripserit, & bona fide, hoc est vnā cum suis mendis, ne syllaba quidem mutata, vt hinc facile intelligas non eum intellexisse quod legisset. Cuius nomen libens supprimo, eum digito monstrare cōtentus, quòd titulus operi ab eo nuncupatus tam elegans est, quam liber vniuersus, nempe Catalogus glorię mundi. Sed & quod multò indignius est, ac iniquius, modo nomen meum dissimulat, tanquam id totum ipsius sit, quod totum meum est: modo ita profert, vt putes minimam partem eorum quae mea sunt, esse mea. de qua re in alia editione eiusdem mei operis dicam effusius: ne si plura hoc in loco dixerim, *ὅτι τοὺς χρόνους ὀρθοῦμαι*, videar. Illud tantum hīc dicam, quòd cum eo præclare actum fuisset, si tua contentus pellicula, id est, opere quod primum ediderat, non vltra crepidas quicquam molitus fuisset. Sed vt ad institutum redeam, cum ab immenso illo commentariorum opere tanquam in flexu interspirare statuissem, conatusque meos non pessimè cessisse, sed supra spem, vtrumque successisse viderem, libuit interim, dum reliqua parantur, argumento ex ipso legum Codice sumpto ludere, experiri que ecquid in iure nostro tot tantisque vigiliis profecissem, fecique hoc etiam libentius, quòd sciolos quosdam, planēque dieculares, aut, si mauis, ephemeros leguleios passim mussitantes audirem, aduersumque ius hocce nostrum impudentissimè oblatrantes, tanquam nō tam iustitiæ quam litigandi vias tradat, iactantesque iuris se consultos triduo euafuros, si quis eis stomachum mouerit, etiam si Pandectæ simul omnes in fauillas sint redactæ. Quid enim ipsis non liceat hominibus, vt ipsi putant, ad elegantiæ vnguem reconcinnatis, quod Ciceroni licuit? quasi scilicet Cicero ipse id intellexerit, aut non omnem aratem in iure perdiscendo, tractando dicendoque consumpserit: quod & ipse in suis legibus planè profiteretur. Ferendum hoc vtcunque in hominibus idiotis, priuatisque, quorum acta domo non efferuntur, nisi quosdam cerneamus rerum publicarum gubernaculis admotos, pròque tribunali ius dicentes, eò socordiae delapsos, vt credant, confidantque sese egregie de iure responsuros, litésque definituros, si Tullium tantum ipsum consulant, aut Fabium. Nec interim animaduertunt infelices ciuitates sibi creditas assiduis litibus penè interuersas, & in mutuam perniciem coniuratas, viuētib; videntibusque ipsis, & non opitulantibus hilum. Nam cum ad salutem ciuium, ciuitatumque incolumitatem, vitamque hominum & quietam & beatam conditas esse leges constet, qui rectè atque ordine rempublicam administrare poterunt homines legum iurisque imperitissimi, qui si quando è re nata cogantur ad Pandectas, ceterosque sanctioris

- 23 Quid denique de rustico renunciante. nume. 102.
 24 Vtrum si donans renunciauerit huic legi, intelligitur tantum respectu liberorum praesentis matrimonij, an etiam alterius futuri. nume. 103. cum multis sequentib.
 25 Quid si pater donans & renuncians huic legi, omnino desperat de liberis, & tamen ei postea nascuntur, an sit locus huic legi. nume. 111. & seq.
 26 Vtrum satis est donantem generaliter renunciare omni legum auxilio, aut alias sine speciali huius legis renunciatione. nume. 115. & seq.
 27 Quid si huic generali renunciationi adiectum sit iuramentum. nume. 132. & sequent.
 28 Quid autem si citra ullam renunciationem appositum sit iuramentum in donatione, an propterea cessat haec lex. nume. 164. & sequent.
 29 Quid si in donatione apposita sit clausula, ut extendatur arbitrio vel iudicio sapientis, an notarius possit apponere renunciationem huius legis. nume. 174

In verbo, libertis. pag. 58.

- 30 **V**trum haec lex habeat locum in donatione facta liberto tantum, an etiam cum sit extraneo in dicto verbo, libertis. nume. 1. & multis sequentib. vsque ad nume. 74. inclusiuè.
 31 Vtrum haec lex sit exorbitans. nume. 19. & multis sequent. vsque ad 26. inclusiuè.
 32 Vtrum proprie & strictè sit intelligenda, & ita restringenda, an verò sit extendenda ad alium casum. nume. 26. 27. 30. 61. & in verbo, reuertatur. nume. 34. & 2. seq.
 33 Vtrum etiam ad alias personas possit extendi. nume. 27. 28. 29. 30. 62.
 34 Vtrum sit fauorabilis, an odiosa. nume. 61. & alibi saepe.
 35 Quid si pater donat filio, an natis aliis liberis reuocetur donatio, & quid & quantum reuocetur. nume. 75. & duobus sequent.
 36 Quid si facta sit filiae quae ex statuto non debet succedere patri. nume. 78.
 37 Quid si filio emancipato. ibidem.
 38 Quid si ecclesiae aut alteri pia causa. nume. 78. & multis sequentib.
 39 Quid si magno cuiusdam amico. nume. 92. & multis sequentibus vsque ad nume. 106. inclusiuè.
 40 Quid si fratri aut aliis coniunctis personis. nume. 92. iunctis sequent. Et iis quae scribuntur in verbo, susceperit liberos. nume. 266.
 41 Quid si viro aut uxori. nume. 108. & multis sequentib.
 42 Quo tempore consideranda est praesumpta ac verisimilis mens donantis, vtrum scilicet donauisset an non donauisset, si cogitasset de liberis: ut sit, vel non sit locus nostrae legi. nu. 110. Et iterum in verbo, omnia vel partem aliquam. nume. 34. & in verbo, susceperit liberos. nume. 161. & multis sequentib.
 43 Vtrum lex nostra habeat locum in donationibus ab initio inualidis. nume. 111.
 44 Vtrum remedium huius sit ordinarium, an etiam extraordinarium. nume. 114.
 45 Vtrum competat si aliud remedium ordinarium aut etiam extraordinarium comperat pro reuocatione donationis. ibidem.

In glos. Patronus. pag. 98.

- 46 **V**trum haec lex habeat locum in muliere donante, ut in viro, ibi in principio.

In glos. Filios non habens. pag. 99.

- 47 **V**trum huic legi sit locus cum donans habet filios tempore donationis, ut scilicet nati post filij reuocent. ibi in principio cum seq. vsque ad 11. inclusiuè.
 48 Vtrum natiuitas nepotis ut filij faciat locum huic legi. nume. 12. 13. 14.
 49 Quid si quis cum donat habet liberos, sed ignorat eos habere, vel eos putat esse mortuos. nume. 14. & sequent.
 50 Vtrum filius natus tempore donationis, quem pater non ignorabat, reuocet donationem ex hac l. 16. & seq. vsque ad fin. glos.

In glos. Bona. pag. 103.

- 51 **V**trum haec lex habeat locum in donatione nominum & actionum. nume. 8.
 52 Sed quid in nominibus siue in debitis conditionalibus, aut quorum dies nondum cesserit. ibidem.
 Quid

53 Quid item si quis donet emphyteusim.

nume. 14.
 ibidem 15.

54 Quid si feudum.

In glos. Omnia, vel partem aliquam. pag. 110.

- 55 **V**trum haec lex habeat locum in donatione rei particularis. nume. 1. & seq.
 56 Vtrum in donatione rei modicae. nume. 6. & seq. vsque ad 31.
 57 Vtrum in donatione quae fit intra dimidiam partem omnium bonorum, & seq. praesertim 13. 23. 32.
 58 Vtrum relinquatur arbitrio iudicis, sit ne res tanti, ut locus sit huic legi, necne. nume. 28. 29. 30. 31.
 59 Vtrum vnus tantum filius post donationem natus aequè faciat locum huic legi, ac plures. numero 28. & iterum in verbo, susceperit liberos. 226.
 60 Vtrum item filia donanti suscepta post donationem non minus faciat locum huic legi, atque filius, in hac eadem glos.
 61 Si quis plures fecerit donationes, quae singulae ob paruitatem non reuocarentur ex hac lege, sed si vna esset, reuocaretur, vtrum omnes, vel quae reuocentur. nume. 33. & seq.
 62 Si quis tantum bonorum donet, ut locus sit huic legi, sed postea tantum aliorum bonorum compararit, ut si ea habuisset tempore donationis, locus huic ipsi non fuisset, an reuocabitur donatio. nume. 35. & 36.

In glos. Donatione largitus. pag. 130.

- 63 **V**trum haec lex habeat locum in venditione facta modico pretio. nume. 2 & multis sequentib.
 64 Quid si talis donatio facta non fuerit animo donandi. nume. 4. 5. & 6.
 65 Quid item si id quod excedit pretium, non tanti est, ut ob laesionem retractari possit. nume. 7.
 66 Quid si talis contractus pro maiori parte esset venditio, quam donatio. nume. 9.
 67 Quid si venditio fuerit facta minori pretio contemplatione alterius rei. nume. 10.
 68 Vtrum lex nostra habeat locum in donatione remuneratoria. nume. 11. & multis seq.
 69 An autem necesse sit in donatione dicere eam esse factam ob merita, an verò satis est, ea verè interuenisse sine earum mentione. nume. 70. & seq. vsque ad 78.
 70 Quid autem si donatio excedit merita. nume. 79. & seq.
 71 Sed quid si merita non sint infra dimidiam partem rei donatae. nume. 81. 82. 83.
 72 Quid si nobilis est is qui remunerat. nume. 84. 85. & 86.
 73 Vtrum sufficiat generalis meritorum mentio. nume. 87. cum seq. vsque ad 99.
 74 Vtrum vero & specialis satis sit. vbi supra.
 75 Quid si iuramentum interuenierit in assertionem meritorum. nume. 88. & 89.
 76 An saltem meritorum mentio operetur, ut non exigatur tam certa & exacta probatio. numero 100. 102.
 77 Quid si fuerit facta in instrumento quod gaurentigiatum appellant. nu. 103 & seq.
 78 Vtrum sufficiant seruitia obsequialia, aut alia quae de iure debentur. 106. & 107.
 79 Quid si huiusmodi seruitia fuerint diutissimè impensa, cum magna cura & graui sollicitudine, atque etiam in graui & longa aegritudine. nu. 108.
 80 Quid si fiat donatio ob seruitia vel merita futura. nu. 109.
 81 Vtrum haec lex habeat locum in donatione mutua, in qua vterque capit. 110. & seq.
 82 Quid autem si ea fuerit facta diuersis temporibus. 116. & seq.
 83 Sed quod tempus eas ita disseparat, ut diuersae donationes sint, nec vna & ea mutua reputetur, & ita non sit locus nostrae legi. 119. & seq.
 84 Quid autem si sit inaequalitas rerum mutuo donatarum. 122. 123. 124. 125.
 85 Vtrum haec lex habeat locum in donatione reciproca, in qua alter tantum ex incerto euentu capere potest. 126. & seq.
 86 Sed quid si sit dispar spes capiendi, quia alter sanus aut iuuenis, alter aegrotus & senex. numero 134. & 135.
 87 Quid item si bona vtrinque non sint aequalia. nu. 137.
 88 Vtrum lex nostra obtineat in donatione onerosa. 139. 140.
 89 Vtrum in quavis donatione ob causam. 141. cum multis seq. & iterum nu. 188.
 90 Sed quid si causa non excludit liberalitatem. 145. 146. 147.
 91 Quid in donatione quae fit in praemium emancipationis. 146. & seq.
 92 Quid si donatio excedit causam ipsius. 148. 149. 150.
 93 Vtrum lex nostra habeat locum in donatione tacita vel praesumpta aut etiam ficta. nu. 151. & seq. vsque ad 170. inclusiuè.

TABVLA PARTICVLARIS

MATERIARVM ET QVAESTIONVM

- 94 Vtrum in remissione vel renunciatione rei aut debiti vel iuris quaesiti. 171. cum multis seq. nume. 180. & seq.
- 95 Vtrum in remissione iuris nondum quaesiti. nume. 183.
- 96 Vtrum in remissione commissiois feudi. ibidem.
- 97 Vtrum in remissione poenae. nume. 186.
- 98 Vtrum in renunciatione donationis nondum acceptatae. nume. 187. 188.
- 99 Vtrum in renunciatione successiois futurae. nume. 189.
- 100 Vtrum in remissione non gratuita. ibidem.
- 101 Quid si partim est gratuita, partim non gratuita. nu. 190. 191.
- 102 Sed vtrum in dubio praesumatur gratuita, necne, vt sit locus vel non sit huic legi. nu. 190. 191.
- 103 Quid in renunciatione qua fit ad eius commodum a quo res renunciata prius prouenerat. nume. 192. 193. 194. 195.
- 104 Quid in renunciatione iuris non liquidi. nume. 196. & seq. vsque ad 201.
- 105 Quid in remissione vsurarum iam solutarum. nume. 202.
- 106 Quid in renunciatione litis. nume. 203. & seq.
- 107 Quid in renunciatione siue remissione pignoris vel hypothecae. nume. 209.
- 108 Quid in renunciatione, siue remissione quattae. nu. 210.
- 109 Quid in remissione vsusfructus. nume. 211.
- 110 Vtrum lex nostra habeat locum in re habita pro derelicto. nu. 213. & 214.
- 111 Vtrum in pacto lucrandi dotem. nu. 216. cum multis seq.
- 112 Vtrum in remissione huius pacti vel statuti etiam id lucrum deferentis. nu. 239.
- 113 Vtrum in donatione qua fit ab extraneo ad dotandam puellam. nu. 240. 241. 242. 243.
- 114 Vtrum in donatione qua fit a patre causa dotis. nu. 244.
- 115 Vtrum item in donatione propter nuptias facta a patre. ibidem.
- 116 Quid si fiat ab extraneo. ibidem.
- 117 Vtrum in donatione causa mortis. nume. 245. cum multis seq.
- 118 Vtrum in legatis. nume. 259. & multis seq.
- 119 Vtrum in adoptione. nume. 274.
- 120 Vtrum in legitimatioe qua fit ex matrimonio. 275. & 276. iunctis seq.
- 121 Quid in alia qua fit per rescriptum. 277. & multis seq.
- 122 Quid in ea qua fit per oblationem. ibid. & praesertim 306. 307. 321. 322.
- 123 Et si reuocetur legitimatio ex hac lege, an etiam reuocetur quantum ad statum personae. 316. & sequent.
- 124 Et quid si legitimus qui reuocauit, postea moriatur. nu. 320.
- 125 Vtrum libertas data seruis reuocetur ex hac lege. 323. cum multis seq.
- 126 Quid in publicatione bonorum. nu. 332.
- 127 Quid in iis qua ludo amittimus. nu. 354.
- 128 Quid in concessione feudi. nu. 335. & seq.
- 129 Quid si quis scienter soluit indebitum. nu. 342.
- 130 Quid cum quis donationi rei suae consentit. nu. 343. & seq.
- 131 Quid in confessione facta sine causa in iudicio. nu. 352.
- 132 Quid in donatione iuris patronatus. 353. & seq.
- 133 Quid in donatione rei alienae. nu. 357. & seq.
- 134 Quid in venditione ita facta, vt quod pluris valet res quam pretium, id ipsum venditor donet. nu. 359.
- 135 Vtrum & hae lex habeat locum cum quis donando aut renunciando facit quod alias fieri solitum est. nu. 361.
- In glos. Et postea. pag. 211.*
- 136 **M** Vtrum haec lex procedat siue confestim post donationem, siue longo post interuallo natus est filius, per totam eam glos. *In glos. Susceperit liberos. pag. 220.*
- 137 **M** Vtrum sit locus huic legi in adoptato filio. nu. 2. & multis seq.
- 138 Sed quid si donans habebat filium adoptiuum, quem falso rumore putabat esse mortuum. nu. 18. 19. 20. 21. 22.
- 139 Quid item si post donationem precibus & rogatu donatarij aliquem adoptarit. nu. 22. 24. 25.
- 140 Vtrum haec lex procedit in filiis spiritualibus, quos ex sacro fonte leuamus. 26. & seq.
- 141 Vtrum monasterium quod donans ingreditur, reuocet ex hac lege. nu. 42. & multis seq.
- 142 Vtrum saltem reuocet vsque ad legitimum bonorum subsidium. nu. 48.
- 143 Vtrum alumni, quos scilicet educant nutrices, aut alij tanquam patres aut matres reuocent. nume. 49. & seq. vsque ad 55.

- 144 Vtrum generaliter ficti & improprij filij reuocent, ex multis locis in quibus superiores quaestiones tractantur. praesertim nu. 24. 43. 45. 54. nu. 56. & seq. nu. 62. & seq. nu. 64. nu. 71. & seq. nu. 73. & seq. nu. 76. nu. 95. nu. 100. nu. 101. cum multis seq. nu. 108. nu. 138. nu. 139. & seq. nume. 144.
- 145 Vtrum filij naturales faciant locum huic legi. nu. 56. & seq.
- 146 Quid autem in naturalibus filiis matris donantis. nu. 62. & seq.
- 147 Quid in naturalibus legitimatis, vtrum & ipsi reuocent. nu. 64.
- 148 Sed quid in legitimatis per matrimonium. nu. 71. & seq.
- 149 Quid si matrimonium contractum fuerit in articulo mortis. nu. 73. & seq.
- 150 Quid si legitimantur mortuo donante. nu. 76.
- 151 Sed vtrum in dubio praesumatur hic donans cogitasse de legitimatione. nu. 95.
- 152 Quid autem de nato & legitimato post donationem. nu. 100.
- 153 Vtrum filia qua non succedit, reuocet ex hac lege. nu. 101. cum multis seq.
- 154 Vtrum saltem eatenus reuocetur, quatenus dos illius ob huiusmodi donationem diminuta est. nume. 138.
- 155 Vtrum qui ex seculo ventre editur, reuocet, vt aliter natus. nu. 139. & seq.
- 156 Vtrum infans qui adhuc in ventre est, reuocet, ac si iam natus esset. nume. 144. & multis sequent.
- 157 Sed quid si caput saltem, aut aliud corporis membrum exierit extra uterum, & ille interim moritur. nu. 156. & seq.
- 158 Quid item si nascitur inciso aliquo membro, quod forte impediabat partum nasci. 160.
- 159 Quid si filius post integram natiuitatem postea ante patrem moritur. nu. 161. & multis seq.
- 160 Quid saltem si illico post natiuitatem moritur. nu. 167. & multis seq.
- 161 Quid autem si foetus natus post donationem sit abortiuus, non tempestiuus nec vitalis. numero 205. cum seq.
- 162 Sed quando dicatur esse tempestiuus & vitalis, vt faciat locum huic legi. nu. 210.
- 163 Quid si pater post natiuitatem filij diutius vixerit, permiseritque donantem re donata frui, nec declarauerit mutationem voluntatis. nu. 211. & multis seq.
- 164 Vtrum haeres poterit reuocare vt huius legis ibidem. & in verbo, reuertatur. numero 300. 301. & 302.
- 165 Quid autem si filius post donationem legitimatus moriatur, an eodem iure res censerit debeat, ac si legitimatus post donationem natus moreretur. nu. 225.
- 166 Vtrum locus sit nostrae l. si vnus tantum filius nascatur. nu. 226. cum multis seq.
- 167 Vtrum natiuitate filiorum donatarij reuocetur donatio, qua post mortem ipsius donatarij ad alium erat peruentura. nu. 264.
- 168 Vtrum sit locus huic legi in omnibus liberis siue ex presenti vxore, siue ex futura. nu. 167.

In glos. Totum. pag. 290.

- 169 VTRVM totum reuocetur ex hac l. ibi per totum. & rursus in glos. in verbo, quicquid.

In glos. Reuertatur. pag. 293.

- 170 **M** Vtrum ipso iure reuocetur donatio in casu legis nostrae, ibi in principio, cum multis sequent.
- 171 **M** Vtrum donans poterit rem ipsam natis liberis vindicare, ibi in princ.
- 172 Quid autem cum reuocatur donatio vsque ad legitimam, scilicet cum facta est vni ex liberis aliis postea liberis natis, an ipso iure fiat ea reuocatio. nu. 3.
- 173 Quid item si fiat a liberis iam a tempore donationis natis, & non ignoratis a patre, aut etiam ab iis qui postea nati sunt, de quibus pater cogitabat, tamen reuocatur donatio, quia est inofficiosa, an ea reuocatio etiam fiat ipso iure.
- 174 Vtrum constitutum appositum in donatione etiam reuocetur ex hac lege. nu. 2.
- 175 Sed vtrum reuocatio hic fiat ipso iure tum demum si pater velit & declarauit, & non alias, nec ante declarationem. nu. 10. & multis seq.
- 176 An autem sufficit huiusmodi declarationem tacite fieri. nu. 11.
- 177 Vtrum natis liberis fructus statim debeant restitui donanti, a tempore scilicet natiuitatis. numero 268. cum multis seq.
- 178 Sed & vtrum fructus percepti ante natiuitatem debeant restitui. 275. & seq.
- 179 Vtrum saltem donatarius compensabit sumptus necessarios cum fructibus, an vero & hos integros recuperabit. 283. & 2. seq.
- 180 Vtrum & haec lex habeat locum in foro conscientiae. 291. & seq.
- 181 Vtrum auxilium huius legis competit aduersus haereses donatarij, cum donans viuente donatario non declarauerit suam de reuocatione voluntatem. 296. 297. 298. 299.
- 182 Vtrum donatarius post natiuitatem liberorum donantis potest rem alienare. numero 324. & seq.

TABVLA PARTICVL. MATER. ET QVAEST.

- 183 Sed quid si ante natiuitatem alienauerit, an poterit donans ab illo tertio rem sibi vendi-
care. nume. 325. & seq.
- 184 Sed an hoc casu, poterit hic tertius à donante qui ei rem vendiderat, aut aliter alienauerat,
pretium aut aliud quod pro ea re dederat, recuperare. nume. 329.
- 185 Sed an saltem id recuperabit emptor à venditore. ibidem.
- 186 Quid autem si donatarius non eam rem alienauerat, sed pignoraerat, an reuertatur res li-
bera ab eo pignore, an verò maneat obligata. nume. 330.
- 187 Vtrum & donatarius post natiuitatem liberorum donantis possit de re donata testari.
nume. 331.
- 188 Vtrum donans statim natis sibi liberis possit rem donatam alteri concedere ignorante ac
non vocato donatario. nume. 335. & 343.
- 189 Sed & vtrum possit post natis liberis rem ipsam propria auctoritate occupare. nume. 343.
344. 377. & sequentib. vsque ad nume. 443.
- 190 Vtrum si alius quispiam rem ipsam donatam detineat natis donanti liberis, & sic reuocata
donatione poterit ne nihilominus donatarius agere contra hunc detinentem, an verò
detinens eum poterit huius reuocationis exceptione submouere. nume. 354. &
vsque ad nume. 365.
- 191 Vtrum liberantur subditi ei iura rei donatæ soluentes post natos donanti liberos. nume. 365.
& sequent.
- 192 Vtrum subditi ratione rei donatæ possunt se ab eius obedientia subtrahere post natos do-
nanti liberos. nume. 366. & sequent.
- 193 Vtrum præscribatur à donatario reuocationi leg. nume. 388. & multis sequent.
- 194 Quod autem tempus requiratur ad huiusmodi præscriptionem. nume. 395. & 396.

In glos. Eiusdem donatoris arbitrio. pag. 379.

- 195 **V**trum reuocatio quæ fit ex hac lege, fit statim natis liberis, non expectata morte
donatoris. nume. 1. & 2.
- 196 **V**trum pater teneatur rem ipsam donatam reuocatam natis liberis referuare, an
vero de illis libere possit disponere. ibidem.
- 197 Vtrum autem filius poterit reuocare patre viuo. nume. 3.

In Fine. pag. 379.

- 198 **S**i in donatione promissum fuerit eam non reuocatum iri sub pœna centum au-
reorum, vtrum si natis liberis velit donator reuocare, committitur pœna.
nume. 1. 2. & 3.
- 199 **Q**uid autem si quis pro alio qui non habet liberos, eius nomine donauerit, & sub
pœna promiserit ratum illum habiturum, qui tamen natis sibi postea liberis noluit ra-
tum habere, an ille tenebitur ad pœnam. nume. 4. 5. & 6.
- 200 Sed quid si is cuius nomine alter donauit, susceptis à se liberis ratificat, an nihilominus sit lo-
cus huic legi. nume. 7.
- 201 Quid autem si filius nullos habens liberos donat nomine patris, promittens illum ratum ha-
biturum, posteaque pater ratificauit, deinde filio nascuntur liberi, an reuocetur donatio
ex hac lege. nume. 8. & 9.
- 202 Quid si statutum sit aut conuentum, vt donatio pleno iure valeat, an ex hoc impediatur re-
uocatio ex hac lege. nu. 9. 10. & 11.
- 203 Vtrum hæc lex habeat locum inter Iudæos. nume. 12.

TABVLA

IO. VICTORII IN EFFIGIEM ANDREÆ
TIRAQUELLI, REGII IN CVRIA
Parisiensi Senatoris, Hexastichon.

*Iam nihil est, venerande senex, quòd pulla sororum
Stamina, vel Stygias quòd verearis aquas.
Subtrahet hæc vultus morti pictura: perennem
Ingenio vitam tot tua scripta dabunt.
Ergo ubi fatalem Lachesis tibi neuerit horam,
Magna tamen fugiet pars Acheronta tui.*

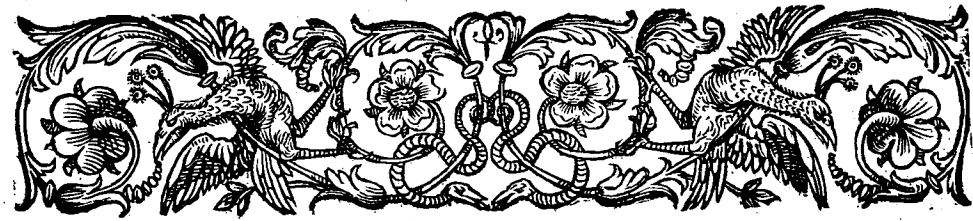
Extrait du Priuilege du Roy.

Par grace & priuilege du Roy est permis à Guillaume Bouille Libraire & Imprimeur, ou
faict Imprimer vne fois ou plusieurs, ce presen liure intitulé Andreæ Tiraquelli, Regij Consiliarij,
Còmentarij in l. Si vnquã. C. de reuoc. donat. reuoc. corrigé & augmenté par ledit Tiraqueau: ce est fait
defens de par led Seigneur, à tous autres Libraires, Imprimeurs, & personnes quelconques, de moy
imprimer, ne faire imprimer, vendre, ne distribuer, en ses pays, terres & seigneuries, led liure ainsi reuocé,
corrigé & augmenté, si ce n'est par le consentement dudit Bouille: & ce jusques au temps & terme de souze
ans, à compter du iour & date que sera paracheuè d'imprimer led liure, sur peine d'amende arbitraire,
& de confiscation des liures qu'ilz auoyent imprimé. Et à fin qu'aucun ne puisse pretendre ignorance du
presen priuilege, led Seigneur veut & entent, que l'extrait d'icelluy estant mis au commencement ou
à la fin dudit liure, serue pour toute notification, comme si la signification estoit faicte sur l'original.
Car tel est soy plaisir, comme plus à plaiy est contenu & declaré par lesdictes lettres de priuilege
sur ce données à Moulins le xx. de Feuier, mil. cinq cens soixante six.

par le Roy et son Conseil,

Signé, **VABRES.**

Et scellé du grand sceau et Cierz jaune à simple queue.

TABVLA GLOS-
SARVM.

Titulus.	pag.	1
Præfatio.	pag.	2
Si.	pag.	57
Libertis.	pag.	58
Patronus.	pag.	98
Filios non habens.	pag.	99
Bona.	pag.	103
Omnia, vel partem aliquam.	pag.	110
Facultatum.	pag.	129
Donatione largitus.	pag.	130
Et postea.	pag.	211
Susceperit liberos.	pag.	220
Totum.	pag.	290
Quicquid.	pag.	292
Reuertatur.	pag.	293
In eiusdem donatoris arbitrio.	pag.	379
In fine.		eadem.

IMPP. CONSTANTIVS
ET CONSTANS A. A. AD
ORPHITVM P. V.

Vnc nostræ l. titulum ita emendauius ex Codice Theodosiano, in quo hæc eadem l. adscribitur sub eadem rubrica, vt nostri non ineptè cum {Paulo iurifconsulto, in l. ij. §. recuperanda. ff. de interdic. & } Persio appellant, scilicet de reuo. dona. cum tamen in nostris Codicibus, qui circumferuntur, ita vbique is titulus scribatur, IMP. CONSTAN. A. AD ORPHITIANVM. Fuere autem Constantius & Constans filij Constantini imperatoris, simulque post patrem imperauerunt, vt videre licet ex Aurelio Victore, Eutropio, & cæteris imperatorum descriptoribus. Fuitque etiam eorum tempore Orphitus, vt tradit Ammianus Marcellinus, qui hæc de eo scribit libr. rerum gestarum 14. Inter hæc Orphitus præfecti dignitate regebat urbem elatè: nam vltra modum delatæ dignitatis sese efferens insolenter, vt quidem prudens, & forensium negotiorum oppidè gnarus, sed splendore liberalium doctrinarum minùs quàm nobilè decuerat, institutus. Idem lib. 16. & seq. meminit secundæ Orphiti præfecturæ. Ex quibus facile potes intelligere, quid illæ literarum notæ, P. V. in tit. nostræ legis positæ significant, nempe, Præfectum Urbis. Quanquam Valerius Probus harum rerum obseruator diligētissimus, nō literis simplicibus id significari tradit, sed iis P. R. A. E. V. R. B. vel etiam iis, P. R. A. E. F. V. R. Verùm aut tēpus id, vt cætera propè omnia, immutauit, aut fortè librariorū incuria, quibus non admodū curæ fuit has antiquitates ita exactè obseruare, quæ sibi parū vtilis videbantur. Ceterū si literis inuensis ita scriptum fuisset, V. P. aliud significasset, videlicet Virum Perfectissimum vt apertè declarat Eumenius Rhetor in oratione quam pro instaurandis scholis ad Præsidè Gallie habuit, in qua eum virum perfectissimum sepius appellat, nunc præscriptis tantum notis, nunc etiā extensis. Est autem Perfectissimatus (ne & id ignores) species quædam dignitatis, de qua & nos titulum peculiarè habemus, de perfectissimatus dignitate, lib. 12. C. vbi hoc optimè & scientissimè, vt semper aliàs, declarat Andr. Alcia. & iterum in libro disputationum 3. c. 4. atque etiam Franc. Purp. in l. j. col. 32. ff. de offi. eius cui man. est iurisd. Traditque Ammianus lib. 21. Constantium, cuius hæc l. est, magno in tribuendis celsioribus dignitatibus impendio fuisse parcū, nec sub eo ducem quenquam cum claritate prouectum fuisse. Erant enim, vt mox subdit, perfectissimi.

¶ Porro alterius Ser. Cornelij Orphiti consulis sub Claudio Cæsare meminit Cornelius Tacitus lib. 12. hist. 1. & Plinius lib. 2. c. 31. vbi dicit illum fuisse ipsius Claudij in consulatu collegam. Sed & idem Tacitus lib. 15. meminit Cornelij Orphiti, siue ille fuit, siue alius. Et; Pactij Orphiti Primpili honore perfuncti lib. 13. Sed & lib. 20. scribit Aquilium Regulum in summum odium extulisse subuersam Crassorum & Orphiti domum. Memorat & Suetonius tum in Nerone tum in Domitiano, Saluidienum Orphitum: & eundem quoque, nisi me fallit coniectura, Philostratus in Apollonio lib. 8. non semel, & iterum lib. 8. & Plinius lib. 7. c. 5. Orphitum Clarissimum ciuem Vestiliæ virum. { & Cassiodorus in consulibus Roman. vbi dicit Traianum & Orphitum fuisse Consules primo anno Neruæ, } & Iulius Capitolinus in Antonino Pio Orphitum & ipsum præfectum urbis, { cum dicit, Successorem Viuenti bono iudici nulli dedit, nisi Orphito præfecto urbis, sed petenti. } Et in Antonino philosopho vel eundem, vel alium eius nominis, quem dicit fuisse adulterum Faustinae vxoris ipsius Antonini, & tamen cum ad varios honores ipsum Antoninum promouisse. Et Aelius Lampridius in Commodio Antonino memorat Maximum & Orphitum Consules, atque etiam Orphitum & Ruffum, quibus Coss. factum est S. C. Orphitianum ab ipso Orphito ita dictum, vt scribitur in §. j. Instit. ad S. C. Orphit. Id quod fortè ansam præbuit nostris librariis, vt hîc etiam Orphitianum pro Orphitum scriberent. Sed & Trebellius Pollio & Cassiodorus in consulibus Roma. imperij in Secundo Claudio Orphitū quoque Consullem cum { Acinao Atticiano, aut vt alij scribunt Antiochiano } memorat, { de quo etiam in l. ij. C. de diuer. rescri. Et legimus alium Solenum Orphitum Consullem fuisse cum Priscino, aut vt alij legunt Prisco, sub Traiano imperatore. } & Apuleius lib. 3. Floridorum, Scipionem quendam Orphitum, & Galenus, vt id quoq; obiter dicam, lib. 7. de compositione Pharmacorum. ¶ *γένηται,*

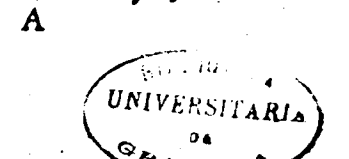
Rubrica.
Constantius & Constans fratres imperatores.
Orphitus.

P. V. quid significent.

V. P. quid significent.

Perfectissimatus.

Orphiti plurimi.

Orphitum me-
dicus.

non semel; Orphitum quempiam medicum. Ex quibus planè potes intelligere, super ea quæ ex Marcellino adduximus de hoc nostro Orphito, fuisse familiam Romæ antiquam & nobilem Orphitorum: ideòque & titulum illum Theodosiani Codicis ad Orphitum, verisimiliorem esse ac probabiliorem, quàm illum nostrorum Codicum, ad Orphitianum, cuius nomen non adeò frequens est: præsertim cum habeamus & aliam legem ipsius Constantij ad Orphitum, videlicet l. j. C. de quadr. præscrip. Ex quibus, ne & hoc interim prætermittam, planè liquet nostram hanc l. non esse parvi momenti, quæ scripta sit ad Orphitum maximæ dignitatis ac vetustissimæ nobilitatis virum.

3
A. A. quid si-
gnificent.
C. C. item Au-
gustij Cæsares.

Denique quòd ad nostrum titulum etiam pertinet, illud quoque te scire volumus, lector, illas illius notas A. A. Augustos significare, sicut C. C. Cæsares. Illæ enim literæ singulares ponuntur, cum sunt vnius imperatoris. verbi gratia, Impera. Constan. A. & C. id est Augustus & Cæsar. De qua re loco opportuniore dicemus, videlicet in nostro tractatu primigeniorum, q. xvij. in iij. opin. quo etiam in loco declaramus qui Augusti, qui Cæsares dicebantur. alterum enim altero maius est, & augustius, ut inibi videre poteris. Neque enim in huiusmodi rebus diutius immorari ducimus. Audi igitur nostram l.

I vnquam libertis patronus filios non habens, bona omnia vel partem aliquam facultatum fuerit donatione largitus, & postea susceperit liberos: totum quicquid largitus fuerat, reuertatur, in eiusdem donatoris arbitrio ac ditione mansurum.

P R A E F A T I O .

Huius l. com-
mendatio.

Anc l. notab. simul & sing. dicunt Bar. & Salyc. hęc. Sed & sing. quoque Imo. in l. filio præterito, col. xj. vers. pro hoc etiam facit. ff. de iniust. testa. & Barb. conf. lx. cuius initium est, illud adferam in medium, col. v. vers. tertio faciat, lib. 2. & Soci. conf. ccxcv. in causa contra filios, col. iij. ver. circa secundam difficultatem, lib. 2. & Franc. Cur. senior con. omnium primo, col. pen. & las. in l. cum acutissimi, col. 2. vers. eodem modo si quis. C. de fideic. & consi. ccxxx. factum sic se habet, col. j. vers. sed præmissis, lib. 2. & nouissimè Nicol. Eueraldus in locis legalibus, in loco à verisimili, col. j. Ideòque eam commentandam interpretandamque duximus, præsertim cum non admodum copiosè à multis hæctenus vno in loco tractata fuit, ut non immeritò in mentem veniat illud Vergilianum lib. j. Aeneidos,

A mouent vari nantes in surgite valle.

Quamuis vsus ipsius multum frequens sit, ac penè quotidianus, ob idque plenius attingi, tractarique debuit, ex sententia Pauli Iuriconsulti in l. legau. ff. de libe. leg. quam approbat Bar. in l. post contractum, col. j. ff. de dona. In qua re non eam commentationum formulam sectabimur, à qua vel transfersum (quod dicitur) vnguem discedere nostris legum interpretibus veluti religio est. Nam statim primo loco ponunt summarium, quod appellant. Secundo notabilia, ut & ipsi vocat. Deinde glossarium interpretationem. Postremo alias quæstiones ad negotium pertinentes. Nos verò verba l. nostræ suo quæque ordine assumemus, quæ commentatione indigere videbuntur.

2
Que præmit-
tuntur sequen-
tium præstant
evidentiorum
intellectum.

Primo tantum loco ratione l. nostræ & eius appendices adscribemus, quòd cetera facilis intelligantur. (Nam ut scribit Bal. in rub. C. de ser. fugit sæpe ea præmittuntur, quæ sequentiū præstant euidentiorè intellectum. l. j. ff. de orig. iur. & l. j. ff. si cert. per.) Sed illud tamen primum te admonitum velim, lector amantissime, cum has cõmentationes nostras adornassem ad prælum, ac non pauci Parisienses librarij, qui eas viris doctissimis iam ab hinc prope quinquenniū videndas præbuerant, precibus ac pollicitis ingentibus à me efflagitarēt sibi imprimendas cõmitti (neque enim præcipitare editionem, sed ex præcepto Horatij nonnum in annū differre animus fuit, quòd alias protestatus sum) ecce me incautum, nihilque tale metuentem arripit febris quartana, morbus omnium vt longissimus, ita grauiissimus, etiam si eum fonticum esse negauit Iulianus noster, atque etiam, si diuis placet, laudauit Phaurorinus, meque duos plus minus annos vexat, membra tumque veluti dilaniat. Interimque eduntur in eam ipsam l. nostram, Franc. Rip. comment. & doctissimi quidem, & locupletissimi. neque enim alij ab eo viro edi potuerunt. Veruntamen ab hac editione nostra, postquã ita amicis meis visum est, non ob id destiti, nihil veritus, ne qui vtranque legerit, me compilationis alienæ hæreditatis insimulet: nam & si eisdem vterque locos, vt res ipsa exigit sæpe tractamus, crassior tamen est inter nos quàm inter Piramum & Thisbem paries. Tu lector optime, lege & iudica.

Febris quar-
tana.

Francisci Rip.
docti in hanc
leg. commen-
tarii.

3
Legis nostræ
ratio.

Igitur vt in scenã tandem prodeamus, Nemo nescit omnes prope legū interpretes huius legis ratione & veluti fundamentū ponere in amore affectūque parentum in liberos, quos si futuros sibi præuidissent aut cogitassent, ipsi verisimiliter aliis nõ donauissent, ne externos liberos & posteri tati suæ antepone viderentur. Ob idque censentur existimanturque ea lege donasse, vt si liberos postea susceperint, irrita maneat donatio, ar. eius quod in nõ longè dissimili casu scribitur in l. cū auus. ff. de condi. & demonst. & in l. cū acutissimi. C. de fideic. & in l. generaliter. §. vlt. C. de instit. & substit. Quibus cautū est, quòd si quis filium nepotemve hæredem instituerit, ac iusserit illum post mortem ipsius alteri restituere; hoc ita videtur intelligere, cõiectura pietatis, si filius ipse aut nepos

nepos institutus liberos nõ reliquerit, ne videatur alienas successiones propriis antepone. Quorum legum autoritate subnixus Bar. conf. lxxvij. cuius caput est, proponitur quòd Ioannellus, col. j. pulchrè & not. respondit videri præsumique simulatam vditionem, quam quis alteri fecit de maiori parte bonorum certo quodam precio, quod se ante recepisse confessus est, quæ quidè bona emptor postea iure legati reliquit filio venditoris, prætermis propriis liberis. Neque enim inquit Bar. præsumendum est, si verè emisset, quòd extraneo reliquisset, sed potius suis ipsius liberis, ar. d. ll. Quòdque in alio non minùs memorando casu traditur in l. ex facto, in princip. ff. de vulg. & pupil. substit. Qui filium impuberem mutū habebat, impetrauit à principe, vt mutò substituere ei liceret, & Titum substituit: mutus autem ille filius recuperata valetudine post mortem patris vxorem duxit, ex eaque filium suscepit: rùpitur ea substitutio natiuitate filij. nec enim verisimile est, aut patrem, qui impetrauit, aut principem, qui permisit, de hoc casu cogitasse, vt cum qui postea nasceretur, exheredaret. Et in l. pe. ff. de iur. codic. vbi qui vnicū filium suscepit, quædam in codicillis reliquit, postea alium filium suscepit, prior filius pro virili relicta soluere compellitur, non etiam natus post codicillos. Et in l. 3. ff. de inof. testa. vbi si quis post conditum testamentum filium suscepit, nec ei testamentū mutare licuerit morte inopinata præuento, intelligitur postremum filium cum cæteris ante testamentum natis pro virili instituisse. quã l. sing. dicit Bald. ibi. Huc quoque respicit tex. in l. sicut certi, & in l. cum vel in vtero. C. de testa. milit. vbi præterito filij posthumi vel iam nati scienter à milite facta, pro exheredatione est, ideòque valet testamentū. At si ignoranter facta fuerit, quoniã filium mortuum falso rumore putabat, aut vxorem prægnantem nesciebat, minimè valet testamentum, tanquam sit verisimile, non alios cum instituisse, quàm liberos, si eos habere, aut habiturum se fuisse cogitasset. Et quod pulchrè scribitur in l. tale pactum. §. vlt. ff. de pact. quòd si pater dorans filiam, quam vnicam habebat, pactus sit dotem fratri suo, quem hæredem sibi destinauerat, restitui, si sine liberis filia moreretur, & ipsa postea liberos suscipiat, dos illis, non fratri ex mente patris restituenda est. Ex quo not. Bal. in v. no. præsumi hominis mutatum consilium, propter liberos postea susceptos quod dicit esse mente tenendum. Et postea in si. trahit post Guliel. Cu. in ar. ad quæstionem de eo, qui cum nullos haberet filios, quædam tradidit fratri, aut alteri coniunctæ personæ, vt talis donatio reuocetur susceptis postea liberis. Sed & Alber. ibi ex eo tex. dicit, quòd si quis nullos habens liberos quædam emat, aut aliàs acquirit nomine fratris, si postea ei nascuntur liberi, reuocantur huiusmodi conquestus ad commodum liberorum. Quin generalius gl. not. ex illo text. asserit id esse seruandum, licet non sit dispositū, quod verisimile est fuisse dispositum, si id quæsitum fuisset. de quo postea latissimè tractabimus versic. 56. incip. inter tam multa. vbi videre poteris. Denique huc spectat & tex. in c. i. tit. de duob. fratri. à cap. inue. quem ibi no. Bald. & hinc occasione sumpta dicit sing. text. in d. l. tale pactum. §. vlt. vt etiam facit in d. l. cum acutissimi, col. i. & in rub. extra de pact. col. vlt. vers. transfertur pactum.

4 ¶ At hęc in nostra l. vt ad eã tandem veluti longo postliminio redeamus, verisimile est donatorem, si donando interrogatus fuisset, aut etiam vltro cogitasset de futuris liberis, aut non omnino donauisse, aut si donasset, eandem legem donationi, vt supra diximus, apposuisse, si liberos non susceperet: alioquin ad eos, si quos posthac habere contingeret, perueniret quod donatum est. Nam filios ad parentum bona naturæ simul & parentum ipsorum votum admittit l. scripto, in si. ff. vnde lib. & l. de emancipatis. C. de legi. hare. & omnia quæ nostra sunt, liberis nostris paramus. l. pe. §. pe. ff. de bonis lib. cū alijs multis, quæ haud multo post adferemus. Vnde & illud Homeri lib. Iliad. v.

Ἠὲ ἢ μετὰ ξάνθοντε θωανάτε Φάινωπος υἱέ
ἀμφὼ πηλυγότῳ. ὃ δ' ἐτέρετο γήραϊ λυγρῶ.
ὄνο δ' ὃ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσι λιπέας,
ἐνθ' ὄγε τὸς, ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξείνυτο θυμὸν
Ἀμφοτέρων, πατέρι ἢ γόον, ἢ κήλια λυγρὰ
λαῖπ', ἐπεὶ ὄζωντε μάχης ἐκνος ἦσαντε
Δέξατο, χηρὸς αἰὶ ἢ δὴ κτῆσιν δατέοντο.

Quibus aperte insinuat Homerus diuini ac humani iuris peritissimus, bona parentum filijs destinari ac deuoueri, eosque admodum angere ac cruciari, si extraneis illa relinquere cogantur. Ex quo etiam laudatur Hadrianus imperator, qui, vt tradit Spartianus, ignotorum hæreditates repudiavit: nec notorum accepit, si haberent filios. Et Domitianus, alioqui pessimus imperator, relictas sibi hæreditates ab his quibus liberi erant, non recepit, vt testis est Suetonius in vita illius, c. 9. Vt iam nõ mirum videatur, si Antoninus Pius imperator optimus hæreditates quoque eorum qui filios habebant, repudiavit, auctore Iulio Capitolino in vita illius. (Et si Pertinax professus sit nullius se aditurum hæreditatem, quæ aut adulatione alicuius delata esset, lite perplexa, vt legitimi hæredes, & necessarii priuarentur.)

5 ¶ Sed antequam vltèrius progrediamur, illud dicere volumus, hanc quam diximus rationem huic l. inter plerosque omnes assignasse. Accur. Bald. & Ang. hęc. Dy. Bar. Bal. Imo. & Pau. Cast. in l. Titia Seio. §. imperator. ff. de leg. 2. Oldr. conf. ccxxxvij. hoc exordio, cum mulier donatrix. & conf. cclxxvij. licet quantum ad claustrales, col. 2. vers. ad tertiam quæstionem. Iac. Bu. Bar. Ang. & Raph. Fulg. in l. si totas. C. de inof. donat. Cy. Bar. & Bal. in l. j. C. co. tit. de inof. donat. Bart. in auth. ex causa. & ibi quoque Alex. & ferè omnes. C. de lib. præte. Bal. conf. clxvij. quidam Fran. col. ij. lib. v. Ang.

Ἠὲ ἢ μετὰ ξάνθοντε θωανάτε Φάινωπος υἱέ
ἀμφὼ πηλυγότῳ. ὃ δ' ἐτέρετο γήραϊ λυγρῶ.
ὄνο δ' ὃ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσι λιπέας,
ἐνθ' ὄγε τὸς, ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξείνυτο θυμὸν
Ἀμφοτέρων, πατέρι ἢ γόον, ἢ κήλια λυγρὰ
λαῖπ', ἐπεὶ ὄζωντε μάχης ἐκμος ἦσαντε
Δέξατο, χηρὸς αἰὶ ἢ δὴ κτῆσιν δατέοντο.

in §. siue igitur, in auth. vt cum de app. co. Imo. in c. cum contingat, char. vlt. versic. attende tamen quia dixit, de iureur. & in c. vlt. col. 2. & ibi quoque Pan. de donat. Raph. Fulg. conf. lxxv. Titius coniugē, col. j. Pau. Ca. conf. ccccxxxiii. quod incipit respōdeo per ordinem, in ij. dubio. lib. j. & conf. 435. cuius principium est, super hoc puncto, in prin. lib. 2. Ro. conf. 26. incip. pro decisione eorum, col. ij. versic. secunda fuit. Pet. Ferr. in tit. for. libel. quo agit. pro donat. in verbo, irreuoacabiliter, col. 3. versic. patet ergo ex prēmisis. Alex. conf. 71. cuius caput est, consideratis his, post prin. lib. 4. Barb. in repet. l. cum acutissimi. col. 4. versic. quōto facit, & versic. 7. faciat, & alibi sēpe. C. de fideic. Corn. conf. xj. quod incipit, in præsenti cōsultatione, col. 3. ver. nec videtur refragari, & iterū col. 9. versic. insuper si prædicta, lib. 3. & conf. cxciiij. cuius exordiū est, videtur in præsenti cōsultatione, col. j. eo. lib. 3. & conf. ccvj. viso supradictō themate, col. 7. versic. sed circa portionē, eo. lib. 3. & conf. 30. incip. in hac cōsultatione, col. 2. ver. his tamē non obstātibus, li. 4. Soc. conf. 147. hoc initio, visa facti contingentia, col. 5. versic. circa tercia, lib. 1. & conf. 126. incip. visum fuit, col. 3. & alibi sēpe in eo. con. li. 3. & cōf. 93. cuius principū est, testamentū prēmmissum, col. 4. versic. præterea interpretatio. & iterū col. 5. versic. sexto loco, lib. 4. Iaf. conf. 154. in causa mota per lac. col. 2. lib. 2. & conf. 230. factum sic se habet, col. 3. eo. li. 3. & ferē omnes doctores (quod iā supra diximus) de hac re loquētes.

¶ Hinc dicunt plerique omnes, quōd donatio ab eo facta, qui caret liberis, intelligitur habere tacitam hanc conditionem, si donans non susceperit liberos: vel vt reuocetur, si donans postea liberos susceperit. Et propterea si aliquos suscipiat, existente conditione reuocatur donatio ex hac l. nostra. Ita nuncupatim voluerunt Bar. Albe. & Bal. in vtraque lec. hīc idem Bar. in d. l. i. col. 2. C. de inoffi. don. & in d. l. si totas, & ibi quoque Ang. Fulg. & Pau. Cast. eo. tit. Oldr. in duobus conf. supra alle. Io. And. in add. Spec. tit. de dona. col. ij. Ia. Bu. & Bald. in d. l. Titia Seio. §. impetator. ff. de leg. 2. idem Bal. in d. l. cum acutissimi, col. 1. C. de fideic. & conf. ccxv. punctus quidam donauit, l. 5. Coll. in d. c. vlt. col. pen. versic. sed nunquid ille. de dona. Ro. conf. cxciiij. inci. in proposita quæstione, col. 3. versic. secundo quia præsens, & col. seq. versic. nec secundo refragatur. & conf. cclxix. non est dubium, in prin. Pau. Cast. d. conf. ccccxxxv. lib. 2. Pet. Ferr. quo loco nuper citauimus. Corn. d. conf. 11. col. 9. lib. 3. & d. conf. cxciiij. col. 1. eo. lib. 3. & d. conf. 30. col. 2. lib. 4. Barb. in repe. d. l. cū acutissimi, col. 42. versic. nota quōd conf. Fran. Aret. conf. 24. quatuor dubia, in primo dubio. Soc. in rub. ff. de lib. & posthu. col. 4. versic. sed cogita, & conf. 225. visa prædicta, col. vlt. lib. 2. Iaf. conf. 171. viso instrumento, col. 1. lib. 4.

¶ Sed vt redeamus ad amorem & affectum parentum in liberos, qui l. nostræ veluti basis est, habes de eo prater eos tex. quos supra adduximus, & alios, videlicet in l. nam & si parentibus. ff. de inoffi. testa. ibi, propter votum parentum, & naturalem erga filios charitatem. Ex qua dicit Bal. in l. ædem, col. ij. versic. quid de patre. C. loca. quōd quemadmodum quis potest expellere colonum à domo, si eam suis vñibus necessariam probauerit, ita & si filio necessaria fuerit. Et optimus tex. in l. isti quidem. §. vlt. ff. quod met. cau. vbi dicitur nihil interessē, an in se quis veritus sit, an in liberis suis: cum pro affectu parentes magis in liberis terreantur, quàm in seipsis. Ex quo not. Accu. quōd pater plus diligit filium quàm seipsum: sicuti etiam asserit Latinus Pacatus in Panegyrico, quem Theodosio dicit. Instituitē, inquit, natura, plus ferē filios quàm nosmetipfos diligimus. Et apud T. Liuiū lib. 3. ab Vrbe cond. Verginius constanter asserit sibi vitā filia suæ chariorē fuisse, si liberē ac pudicē viuere licitum fuisset. Aristoteles autē lib. 8. Ethic. c. 12. Acquē, inquit, parentibus vita liberorum chara est atque sua. Illius autem l. autoritate subnixus Alber. Gan. in tracta. malef. tit. de quæst. & torm. col. 2. versic. nunc videndum est, monet vt si pro quopiā delicto torquendi sint pater & filius, primū torqueatur filius in conspectu patris, quōd pater ipse citius verum profiteatur, vt qui magis timeat in filio, quàm in seipso, per d. l. isti quidem. Quod & idem tradit Guido Suza. in tract. de tormen. col. ij. versic. quo ordine, & isdem quidē verbis, vt hinc possis intelligere alterum ab altero desumpsisse. Et id quoque voluit Bonif. Vitel. in tract. malef. titu. quali. sit fienda tortura. Ang. Aret. in tract. eiusdem tit. in verbo fama publica. col. 34. versic. nunc videamus. & Alber. in rub. C. de q. col. ij. versic. quid si torquendus. & Hipp. Marfi. in l. j. in prin. col. pe. ff. de quæst. §. inauditum. col. ij. versic. item adeo sunt vera. ff. de fideic. Ex illo item tex. tradit Immo. in c. cum locū. extra de sponsal. quōd sicut metus in persona sua vitiat matrimonium, per illum tex. ita & in persona filij, & sequitur Card. Alex. qui dicit ita teneri cōmuniter ibi, col. vlt. versic. succedit quæstio. Sed & eodē tex. suffulti Riminal. & Alcia. in l. transigere. C. de pact. scripserunt, quōd cum in pœnis sanguinis, non etiā in cæteris liceat trāsigere, vt ibi cauetur, ea scilicet ratione, quōd permissum est cuiq; quoquo modo sanguinē propriū redimere. l. j. ff. de bo. eorū qui sibi mori cōf. Certē si filio accusato pater iudiciū ac defensionē susceperit: is æquē trāsigere poterit, ac si suam ipsius vitā & sanguinem redimeret. Nam & apud Quintilianum, si is est, declamatione sexta, pater ille proclamat, O quām graue est mori: quāto grauius, quōd ego viuo superstitēs filij mei.

¶ Et hæc quidem huiusmodi exemplo comprobantur. Accusabatur pater & filius homicidij, certum enim erat alterū eorum id facinus perpetrassē, sed vter id fecisset, incertum. Carolus secundus imperator iussit filium suspendi: quod intelligens pater, vt filium à morte vindicaret, ac in se pœnā conuerteret, spontē crimen confessus, ideōq; suspensus est liberato filio, vt retulit & nostris Andr. Iser. in c. j. §. publici latrones, ad finem tit. de pa. tene. & Barb. qui illum citat, loco tamen non designato, in repe. c. Raynaldus, col. xliij. & seq. de test. & in c. in præsencia, col. xxxvij. de prob. & in c. 1. col. ij. de commo. & in repetit. l. cum acutissimi, col. xxij. C. de fideic. & Paris à Puteo in tract. de syndicatu,

syndicatu, char. pe. & Iaf. in repe. l. si is qui pro emptore, col. xliij. ff. de vsuc. & Matth. afflic. in conf. Siciliæ, incip. paterenorum, col. pen. versic. secunda ratio. & Hippol. Marfil. in l. j. col. pen. ff. de quæst. & in l. inauditum, col. ij. versic. item adeo. ff. de fideic. Ideo Bal. in l. j. in fi. C. si rect. prou. in ij. lect. dicit quōd confessus per torturam filij dicitur confessus in tormentis. Nec desunt alia quoque patrum exempla, quos non piguit suæ vitæ iactura liberorum vitam redimere: quando & apud Quintilianum, aut quisquis is fuit, in declamatione xj. cui titulus est, Diues accusatus prodicionis. Cum filij pauperis ad supplicium peterentur, pater sese obtulit, illos vicaria, & vt loquitur Virgilius, alterna morte seruaturus. Quod qui miretur, non habet liberos, vt in ea ipsa declamatione scribitur. Tanquām scilicet id sit commune naturalēque omnibus parētibus. Sūntque item plurima aliorum exempla, qui filiis suis superstitēs esse non sustinuerunt. Ex quibus duo hæc memorabilia subiiciemus. Gordianus senior, cuius multas leges in nostro C. habemus, audita morte filij, laqueo vitam finiuit, vt tradit Iulius Capitolinus. Sed multis ante seculis Aegues Theseo filio nauiganti in Cretam iusserat, si confecto Minotauro reuerteretur incolumis, albis velis vteretur. Theseus autem præcepti paterni oblitus, cum rediret, nigrum velum tetēdit.

At pater, vt summa prospectum ex arce petebat,

Anxia in assiduos contollens lumina fletus:

Cum primum inflati conspexit lintea veli,

Præcipitem sese scopulorum è vertice iecit,

Amissum credens immitti Thesea fato.

Hi enim sunt versus Catulli in nuptiis Pelei & Thetidis. Et hæc etiam historia recensetur à Virgilio, si is est, in Aethnæ montis descriptione, & Plutarcho in vita ipsius Thesei. Tradunt autem Solonem virum constantissimum ac sapientissimum, vt qui vnus fuit ex septem, cum Thales & ipse vnus ex illis, hominem quempiam subornasset, qui ei renuntiaret filium ipsius mortem obisse, capisse caput cædere, miserandisque vocibus ac querelis omnia complere: & fortē mortem sibi consciuisset, nisi Thales ipse confestim ei commentum aperuisset. De qua re & Plutar. in vita illius. Sunt & parentes, qui filios in exilium secuti sunt, veluti sine illis viuere non possent. Rutilia enim, vt tradit Senec. in lib. de consol. ad Albinam, filium secuta est in exilium, & vsque eo conficta fuit indulgētia, vt mallet exilium pati, quàm desiderium: nec antē in patriam, quàm cum filio rediit. id quod magis in femina mirandum est, quæ libertatis amantior est, vt in legibus nostris Connubialibus planē ostendimus.

¶ Sed ad nostras leges reuertamur. In l. vlti. in prin. C. de cura. furio. hæc verba adscribuntur. Quis etiam talis affectus inueniatur extraneus, vt vincat paternum? A quibus non longe abest, quod scribitur in l. quidam cum filium. ff. de hæred. institut. vbi Accursius non semel, atque etiam Ange. ex eo no. non posse filium inuenire meliorem amicum quàm patrem. Sed & ex eodem Bald. in l. precibus, col. xj. versic. ij. hoc probatur. C. de impu. & ali. sublt. tradit, quōd si amicus amico vult bona, quod est dictum Aristo. lib. viij. Ethicor. c. ij. & iterum vij. quibus locis ostendit esse veluti adagium, sēpe & ab eodem Bal. citatum, Certē multo magis pater filio: ob idque censet substitutionem à patre factam filio impuberi, interpretandam in dubio esse directam potius quàm fideicommissariam: quia etiā, inquit, in dubio pater ratione naturalis affectionis præsumitur filio prouidere, non eum grauare, per alia quædam iura. & idem isdem prope verbis respondit ipse Bald. §. conf. ccccxxij. verba testamenti, lib. j. & §. conf. xxxv. pater filio suo, col. j. lib. ij. Ex illa quoque l. dicit idem Bald. in c. per tuas, col. ij. extra de probat. quōd melior amicus mundi est pater. sunt enim verba ipsius: id quod etiam ex ead. l. dicit Bal. ipse conf. cxciiij. incip. dicta particula, ad fin. lib. v. Adde & tex. in l. Paulo Callimacho. §. Pomponius, iuncta glo. ff. de leg. iij. ex quo not. Bald. in d. l. precibus, col. v. versic. quid ergo si petiit non idoneos. C. de vulg. & pupil. quōd ardor amoris paterni maternique est inastimabilis, quod ex eo repetit Maria. conf. ix. prosequendo ordinē, col. iij. versic. xx. probatur. & Fran. Cur. senior conf. xlviij. super controuersia, col. iij. versic. transeo ad secundum. Ex eoque text. respondit Bald. in pulchro casu, conf. cxxxvij. per relictum, lib. iij. interpretandum largē plenēque legatum quoddam à patre relictum filio. Sed & ex eo asserit Bal. in c. super eo, post prin. de testi. quōd quis diligit honorem & incrementum suæ prolis etiam ardenti desyderio. Ex eo quoque idem Bal. conf. ccexx. Ser Petrus, in fin. lib. j. dicit ardentem esse parentum amorem in liberos. Adde, inquam, tex. in l. nec in ea. ff. de adul. ibi, pietas patris consilium capit pro filiis. & in l. si filius, & quod ibi dicunt Accur. & Bal. C. de patri. pote. & in leg. j. §. taceat, ibi, naturalis stimulus parentes ad liberorum suorum educationem hortatur. C. de rei vx. acti. & in §. vlt. Instit. de noxa. ibi, quis enim patitur filium, & c. & in l. pen. §. Iulianus, ibi, affectu enim propensiore magis, & c. ff. quod fal. tut. au. & in l. amicissimos. §. Lucius, ibi, contra naturales stimulus. ff. de excu. tuto. Cuius autoritate scribit Bal. in authen. ex causa, col. vij. versic. secundo accipio. C. de libe. præter. quōd qui naturalem erga liberos charitatem non curat, videtur habere morbum cerebri. Et in l. propter insidias, ibi, pietas & ratio naturalis animi. C. qui accu. non pos. Cuius arg. scribit Bald. in d. l. precibus, vbi supra, quōd si mater petiit non idoneos tutores filiis, censetur non dolo, sed bona fide fecisse. Sed & illam expendit Cyn. super ea, ad naturalem parentum pietatem, quæ & liberis aduersus se peccantibus parcat.

¶ Cuius etiam rei memorabile nobis exemplum reliquit Dauid ille, alioqui affectuum minime

sequax. Nam cum Absalon filius primū quidem Amon etiam ipsius Davidis filium insidiis in-
terceptum necasset, deinde & cum patris pellicibus scēdē congressus fuisset, postremo & patrem
ipsum & regno & vita priuare neruis omnibus contendisset: illius tamen mortem pater, cui hęc
omnia erant compertissima, ad eō flebiliter, ne muliebriter dicam, deplorauit, vt sese totum huic
affectui permittens, in hanc lachrymabilem vocem proruperit, Fili mi Absalon, Absalon fili mi.
Quis mihi tribuat, vt ego moriar pro te: vt scribitur ij. Regum xvij. c. & meminit etiam Cy. ipse
in d. l. propter insidias, vbi & subdit alia pleraque exempla huius paternę pietatis à Valerio Ma-
ximo fuisse prolata, lib. v. tit. vij. Inter quę illud retulit de Seleuco, qui cęsist filio vxorem Strato-
nicem, quam is miserē deperibat. quod & ab Appiano in eo libro, qui Syrius inscribitur, & Plu-
tarcho in Demetrio, & Galeno lib. j. prognosticor. Hippocrat. cap. vij. & iterumque lib. de præco-
gnitione cap. vj. & relatum est, & affatim descripsimus in nostro & Tractatu nobilitatis, c. xxxj. nu.
51. Id autem assignat Erasmus in Apophthegmatis Demetrio: sed is memoria lapsus est, ob id
forte, quod Plutarchus in vita ipsius Demetrii hęc historiam describit. Quis igitur, vt redeamus,
miretur Artaxerxem regnum Persarum Dario filio cęsisse, quod nihil sibi ablatum existimaret,
quod in filium contulisset, synceritque gaudium in procreatione capturum, si insignia maiesta-
tis suę in filio conspiceret, vt tradit Iustinus in initio libri decimi. Et Ptolemæum illum primum
Aegypti regem, qui regno publicē filio tradito, omni regno pulchrius regis esse patrem dicebat,
apud eundem Iustinum lib. xvj. Et potius non exeretur Herculum Maximianum, qui cupidi-
ne resumēdi imperij, quo se antē abdicarat, nixus est filium Maxentium à Prætorianis militibus
Augustum nuncupatum imperio deturbare, vt tradunt Eutropius rerum Romanarum lib. ij. &
Socrates apud Casiodorum historię tripartitę lib. j. cap. iij. Non item ad eō mireris Hadrianum
imperatorem, quod eum in insulam deportauerit, qui filium necauerat, quod nouercam adulte-
rasset, vt scribitur in l. diuus. ff. ad leg. Iul. de parri.

11 ¶ Sed & huc respiciunt tex. in l. cum pater. §. mando. ff. de legat. ij. vbi ita scribitur, mando filię
meę pro ipsius salute sollicitus, & in l. patrem, ff. quę in fraud. cred. & in l. quod & lex. §. si cum
quis. ff. de lib. ho. exhi. & in l. si mater, ibi, per coniecturam maternę pietatis. C. de inoffic. testa. &
in l. j. §. taceat, vers. fileat. C. de rei vxor. acti. & in d. cap. super eo de testi. & in cap. afferre, de præ-
sumpt. vbi recensetur illa iij. Reg. iij. cap. historia de matre, cuius commota sunt viscera, cum Sa-
lomon iussisset infantem diuidi. Ex quo not. Bald. & post eum Felyn. quod sicut confessio siue
renuntiatio litis facta metu tormentorum suiipsius non nocet. l. j. ff. de quęstio. ita metu tormen-
torum filij. Nec mirum, si inibi commota fuerint matris viscera. Nam & apud Esaiam c. xlix. cla-
mat dominus, Nunquid obliuisci potest mulier infantem suum, vt non misereatur filio vteri sui?
Et quod præterea voluit gloss. in l. si filius. in fin. & ibi Bald. in vtraque lect. C. de pat. pot. & idem
Bald. in d. cap. per tuas. col. ij. extra de prob. quod amor parentum abscondi non potest. Et quod
etiam respondit Marianus consi. liij. magnifice capitaneę, quod quis non dicitur liber relaxatus è
carcere, qui cogitur relinquere filium pro obside, prout illum refert & sequitur Fely. in d. c. affer-
re. col. ij. & Hippo. Marfil. in l. j. char. j. nu. 6. C. de rapt. virg. & in l. inauditum, statim post princ. ff.
de fica. & sing. clx. pater & filius. & Bartho. Chasse. consi. xiiij. Christianissimus, col. v. vers. secun-
dò coniecturatur. & iterum consi. lxxvij. ad primum dubium, col. viij. vers. stringo & vterius. Il-
lud tamen consi. Maria. reperire non potui. Faciunt huc & multa quę latè in eam rem congerit
Alex. consi. liij. incip. hanc dubitationem, col. antep. lib. iij. & Barb. in locis prope infinitis, ex qui-
bus fati erit ea designasse, quorum nunc in mentem venit. ea sunt in d. c. Raynaldus, quo loco
nuper citauimus, & in repetit. d. l. cum acutissimi, in multis locis. C. de fideicom. & consi. xxix. il-
lud afferam in medium, col. j. lib. j. & consi. xlviij. quod est eiusdem initij, col. vlt. eo. lib. j. & con-
si. ix. præclare scribitur, col. j. lib. ij. & consi. xx. illud afferam in medium, col. v. eod. lib. ij. & consi.
lx. quod est eodem exordio, col. v. eod. lib. 2. & consi. lxxxj. præclare & luculenter, col. 3. lib. 4. &
consi. lxxxvij. sapienter scribitur col. 1. eodem lib. 4. Et vbique ferè aduocat, sicut etiam Ale-
xand. d. consi. liij. illud Virgilianum lib. 1. Aeneidos, quod nos in argumentum huius nostrę l. as-
sumpsimus,

Omnis in Ascanio chari stat cura parentu.

Multa item de huiusmodi parentum amore aggregauit ex antiquioribus Oldr. consi. xcv. ex for-
ma istius, col. 2. & Maria. d. consi. ix. col. 4. & iterum consi. xxiiij. circa prædictam, col. v. vers. & sic
prædicta. Sed multo plura Socin. huius filius, consi. xxvj. cum super, lib. 4. vbi ex eo not. interpre-
tatur mētem cuiuspiam testatoris, vt ibi omnibus videre est in promptu. & nouissimè Ludo. Go-
melsius in §. actiones autem, col. 3. vers. secunda regula. Instit. de actio. Ex externis autem scri-
ptoribus Plutarchus vit in omni doctrinarum genere excellentissimus, librum peculiarem de ea
re scripsit hoc tit. τὰ πρὸς τὰς ἐκγονὰς φιλοστοργίας, id est, de amore parentum in liberos, ex quo
poteris assumere quę tibi videbuntur: & Rabbi Moyfes Aegyptius lib. perplexorū 1. cap. 6. dum
rationem reddit, cur lege Mosaiica prohibetur parentem & filium vno die decollari. & è recentio-
ribus Baptista Fulgos. memorabilium lib. 5. tit. 7. qui est, de parentum indulgentia in liberos. Nec
tamen prætermittam quod apud Euripidem Andromache filium suum vocat vitę oculum.

ἔις παῖς ὁ Δ' ἦν μοι λοιπὸς ὀφθαλμὸς βίου.

Nec quod scribitur de Iacob illo sanctissimo patriarcha Geneseos 37. Sciscis que vestibis, indu-
tus est

Filius vitę
oculus.

tus est cilicio, lugens filium suum multo tempore. Congregatis autem cunctis liberis eius, vt le-
nirent dolorem patris, noluit consolationem accipere, sed ait, Descendam ad filium meum lugēs
in infernū. Quodque plerique, & inter hos Bart. noster in l. liberorum, col. j. in iij. not. ff. de verb.
signifi. & Alber. in l. Gallus. §. instituens, col. ij. ff. de libe. & posthu. & in ij. parte statuto. quæst. cvij.
item in statutum loquens de filiis, col. ij. & Bald. in l. maximum, col. iij. vers. præterea filius. C.
de libe. præter. & in l. vlt. in fin. C. de verb. significat. & in c. quę in ecclesiarum, col. vlt. extra de
constit. & in c. j. §. & quia vidimus, col. iij. vers. & dic quod filius, tit. qui feudum dare possunt.
& consi. cccclxxxvij. in isto puncto, post princ. lib. ij. & consi. cccclxj. ad euidentiā præmittē-
da sunt, in fi. lib. iij. & Raph. Fulg. conf. clx. Seiuis & Aurelius, col. j. in fi. & Cępola causarum ci-
uiliū consi. vij. punctus quęstionis, col. iij. vers. item hoc probatur. & Alex. consi. j. perspe-
ctis verbis testamenti, col. pen. vers. primo casu, lib. j. } volunt filium ita ab amore dictum, quasi
Φιλίον, ob ingentem illum amorem parentum: verum syllaba repugnat. Ideo alij, vt hoc in trans-
kursu dicam, à Gręca voce φός dictum malunt, quę filium significat, addito scilicet ex more
Aeolico digammate φυίς sicuti φλέων φλέων dixerunt. Nam & Aeolico sermoni Latinum esse
simillimum tradit Quinti. lib. oratoriarum institutionum j. c. x. Et quod item à nonnullis tradi-
tur l. vlt. C. de pac. qua improbatur pactum filiorum de successione parentum, ne inducatur vo-
tum captandę mortis, non habere locum è diuerso in pactis parentum de successione liberorū,
quia licet interdum filij insidiantur vitę parentum, vt dicit gloss. in d. l. vlt. quę allegat tex. opti-
mum in §. pen. Inst. quod cum eo. & est etiam tex. in d. l. propter insidias. C. qui accusa. non poss.
& in §. mater. in auth. de nupt. Et illud Ouidij, lib. j. Meta.

Filius ante diem patrios inquit in annos.

Nusquam tamen repertum est parentes vitę filiorum insidiatos fuisse. In qua sententia fuere
vterque Deci. & Lancel. & Philip. in d. l. vlt. Quamquam Bald. Saly. Paul. Cast. Alex. & Hiero. Ca-
gno. in repetitione illius, aliud opinantur. Nam quamuis, inquit, cesserit illa ratio insidiandi, nō
tamen cessat alia generalis posita in fi. illius l. quoniam scilicet non licet pacisci de bonis viuentis
citra illius voluntatem. Et ita omnes concedunt ingentem illum parentem amorem in liberos.
12 ¶ Sed vt redeamus, quid quod licet amor vxorius ceteros omnes superare videatur propter il-
lud Dei Opt. Max. oraculum, Relinquet homo patrem suum, & matrem, & adherēbit vxori suę,
& erunt duo in carne vna, quod scribitur Genes. ij. & repetitur Math. xix. Marci x. & ad Ephes.
v. vt iam possis intelligere maximum habere momentum, quod tam frequenter sacrę literę in-
culcant, ac repetunt. Vt interim omittam, quod adolescens ille Zorobabel lib. Esdrę iij. cap. iij.
elegantè proposuit, Homo patrem suum relinquit, qui enutrit illum, & suam regionem, & ad
mulierem se coniungit, & cum muliere remittit animam, & neque patrem meminit, neque ma-
trem, neque regionem. Et paulo post, Diligit homo vxorem suam, magis quàm patrem aut ma-
trem. In quam etiam sententiam est illud Homericum lib. xij. Iliados,

ἔς ἐννάν Φοῖβῶν τε φίλος λήδοντε τεκνῆας.

Quo planè significatur virum & vxorem parentum charitatem præ coniugali obliuisci. Ex quo
illud Propertianum lib. iij.

Omnis amor magnus. sed aperto in coniuge maior.

Quamuis, inquam, vt hoc repetam, amor vxorius omnibus maior esse dicatur, hęc tamen tantus
amor cedit amori parentum in liberos, si credimus Accursio, Bart. & Ang. egregijs legum docto-
ribus. Illis quidem in l. Lucius. ff. de vulga. & pupilla. substitutio. huic autem in consi. cxliij. cuius
caput est, ad primum, col. j. quibus locis asserunt non esse verisimile virum diligere vxorem plus
quam filium, allegant Bart. & Ang. in d. l. cum acutissimi. C. de fideicom. & l. generaliter. C. de in-
stit. & substit. quę quidem leges loquuntur in casu huic nostrę l. proximo, vt suprā in princ. di-
ximus. quamuis de vxore non loquantur: hoc tamen not. ad id quod dicemus infrā in glossa in
verbo, libertis, in vlt. q. vbi hoc plenius attingemus.

13 ¶ Et vt intelligas hunc parentum amorem à natura proficisci, esseq; communem omnium ani-
mantium, audi quod scripserit diuus Ambros. lib. Hexameron vj. c. iij. Natura hoc bestis infun-
dit, vt catulos proprios ament, foetus suos diligant. Et paulo post, Quę fera pro catulis non ipsa
potissimum se offerat morti? Quę fera foetus suos, innumeris licet obsessa cuneis armatorum,
non suis visceribus tegat: ingruat licet telorum seges, illa tamen paruulos suos muro sui corpo-
ris septos immunes præstat periculi. Hęc ille. Cui planè concinit Homerus ille sagacissimus om-
nium rerum explorator, comparans Menelaum inter confertissimos hostes pugnantem pro
Patroclo, matri quę pugnat pro vitula, quam primum peperit. Huius carmen est statim in ini-
tio lib. xvij. Iliados,

ὁ δ' ἔλαθ' ἀτρέφει υἱὸν ἀρνίφιλον μνηστῆρα

πάτροκλον πρῶτος δαμείσιν ὀρθοῖται.

Βῆ δὲ Δα προμάχων κεκορυμμένον αἰθόπι χαλκῶ

ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῆς βαῖν' ὡς τις πέρ πορτακί μῆτρο

πρωτότου κενυρὶ δ' πρὶν ἐδύια τόκοιο.

14 ¶ Sed & longius id prosequitur Apollonius Tyaneus apud Philostratum in vita ipsius lib. ij. vbi
planè ostendit id quod diximus, scilicet naturalem esse omnium animalium amorem in foetus pro-

Filius ab amo-
re dictus.

Latinus ser-
mo Aeolico
simillimus.

Filij vitę pa-
rentū interdiū
insidiantur.

Non parentes
filiorum.

Vxoris amor
ceteros uin-
cit.

Cedit tamen
amori paren-
tum.

Vir nō diligit
uxorē plus-
quam filium.

prios.Nam elephantés flumen quodpiam transeuntes, suos pullos deferunt, vinculis, ne fortè cadant, eos complexi. Vrsi licet feritate ceteras beluas superent, pro catulis tamen omnia faciunt. Itidem quoque faciunt lupi, rapinis tamen intenti. foemina enim partus custodit, masculus autem pro catulorum salute cibos ad ipsam defert. Itidem etiam panthera faciunt, quae propter caliditatem matres fieri gaudent, & tunc maribus dominari volunt, ac domui praesidere: matres vero patienter omnia sustinent propter catulorum amorem. Leona autem sentientes se ex pardorum concubitu grauidas esse, in montes confugiunt, pariunt autem maculosos catulos, quos ideo in densissimis syluis occultatos nutriunt, simulatas venationis causa à maribus abesse. Leonés enim si fortè viderint, eos lacerant. Quod si leonem catulos habentem quis inueniat, animaduertit ipsum pro catulis toruè aspiciere: venientemque sese ad pugnam parare. Tigris quoque insigni crudelitate animal ad naues vsque procedit catulorum repetundorum gratia, illisque receptis cum gaudio abit. quod si catulis ablatis abeuntem nauem aspiciat, moesta in littore ululat, quandoque etiam ob doloris magnitudinem moritur. Aues quoque videmus pullorum causa multas facientes, velut aquilas, ac ciconias, quae nunquam nidos extruunt, quin lapides illis imponant. Haec quidem à se aquilinum vocatum, illa vero lychnitum appellatum, propterea quod facem adhibent, vt oua foetum producant, & serpentes nidis non appropinquent. Quod si maritimas etiam beluas consulere mus, nemo admirabitur delphines suapte natura benignos amare suos foetus. Balenas autem & Phocas, & cetera quae foetus viuentes edunt, nemo contra non admirabitur. Cum ego, inquit, in Aegis insula viderim Phocam à piscatoribus comprehensam, mortuum filium, quem in carcere, vt sic dicam, pepererat, ita deplorare, vt triduo à cibis abstineret, quamuis omnium beluarum voracissima sit. Balena autem faucibus filios abscondit, si quando maiorem beluam fugere eos contigerit. Vipera etiam visa est serpentes, quos peperit, lingua lambere, & quasi expolire. Cumque Damis, cui Apollonius haec recitaret, ex his laudare se dicebat illud Euripidis, Omnibus profecto hominibus filij sunt anima. Confestim subiunxit Apollonius, id sibi scire & sapienter dictum videri, sed verius multo & sapientius Euripidem dixisse, si de omnibus animalibus eandem protulisset sententiam, in hunc modum, Cunctis animalibus filij sunt anima. Haec Philostratus. Cui in eo quod de vrsis dicit, subscribunt sacrae literae. Nam ij. Reg. xvij. ca. Amaro, inquiunt, animo, veluti si vrsa raptis catulis in saltu sauiat. Et Prouerbiorum xvij. item c. Expedi magis vrsae occurrere raptis foetibus, quam fatuo confidenti sibi in stultitia sua. & Osee xij. ca. Occurrat eis quasi vrsa raptis catulis. Quo in loco Hieronymus, Aiunt, inquit, qui de animalium scripserunt naturis, inter omnes feras nihil esse vrsa sauius, cum perdidit catulos. Sed & ei quod de leone traditum est, ad stipulatur Homerus haec scribens lib. Iliad. 17.

ἔσῃκει ὡς τις τε λέων πρὶ ὀϊσι τεκέσιν
ὄρατε νήπι ἄγοντι συναντήσοντι γὰρ ὄλη
ἄνδρες ἐπακτῆρες. Id est,

Vtque leo in sylua stabat sua pignora circum
Cui manus occurset catulos nemus inter agenti
Venatrix accincta virum. Et iterum lib. seq.

πυκνὰ μάλα σενάχων ὡς τε λῆς ἠὺ γένει
ὄραθ' ἑπὶ σκύμνος ἐλαφὴ βόλ' ἀρπάσῃ ἄνθρ
ὕλης ἐκ πυκνῆς, ὅδε τ' ἀχρῦσι ὕστερ' ἐλθὼν
πολλὰ ἢ τ' ἀγχε ἐπῆλθε μετ' ἀνέρ' ἰχνί ἐρευνῶν
ἔποθεν ἔβουροι μάλα γὰρ φοιμύς χόλ' αἰρεῖ. Id est,

Crebra gemens nimium tanquam leo viribus ingens
Faucibus, absenti venator si catulum audax
Abripuit denso in saltu, dolet acre, sequensque
Deinde nemus versat scrutans vestigia, si quod
Versa viri inueniat, rapit illum bilis amara.

{Et Horatius lib. Carminum 3. Ode 30.

Non vides quanto moueas periclo

Pyrrhæ Getulæ catulos leonæ. }

De eo autem quod de Tigride dictum est, vide & Plin. li. viij. c. xvij. & Aelianum lib. histor. animalium 5. {Et Senecam Tragœdiographum in Medea,

Vt tigris orba natis

Cursum furente lustrat

Gangeticum nemus.

Et Martialis lib. 5. Epigram. 93.

Non tigris catulis citata raptis,

Non dispas medio perusta Sole,

Nec sic scorpium improbus timetur. }

De Elephantis quoque idem dicit ipse Aelianus lib. j. vbi & alia pleraque de eorum amore erga filios suos tradit: nec in vno tantum loco: & in postremo asserit risu obruendos eos esse qui vtrum naturalis sit necne amor parentum in filios, dubitant, cum sit in brutis animalibus. Sed & idem lib. xij. de Aquilis quoque in eandem sententiam loquitur. {Nam & de ipsis atque etiam vulturibus

vulturibus est illa Homeri similitudo lib. xvj. Odyssæ:

ὡπλῶν δὲ λιγέως, ἀδινώτερον ἢ τ' ὀϊωνοῖ
Φῆνας ἢ ἀγρῶσι γαμψῶνυχες οἰσὶ τέτρυνα
ἔγροσι θύλοντο παρ' ἐπέσειν ἀγενέσσι.

Quibus significatur illos de quibus loquitur flere abundantius quam aquilas, aut vultures, quibus rustici filios eripiunt, antequam euolare possint. De Delphinorum in suos foetus amore, videbis & tu multa apud Aelianum ipsum eodem illo opere supra citato, lib. x. Huc quoque spectat illud Virgilij lib. 4. Georgic.

Qualis populea mœrens Philomela sub umbra

Amisissos queritur foetus, quos durus arator

Obseruans nido implumes detraxit: at illa

Flet noctem, ramoque sedens miserabile carmen

Integrat, & mœstis late loca questibus implet. }

Nec hæc latuerunt Bal. nostrum, qui in l. i. col. v. vers. expedita est. C. vnde vi. scribit bruta animalia salutem filiorum quadam naturali iustitia tueri & defendere.

15 Sed quis hunc parentum affectum in liberos miretur, quando filius sit portio corporis patris. {vel testimonio Aristotelis lib. v. Ethicorum, c. item v. & } l. cum scimus. §. vlt. C. de agri. & cens. lib. xj. {vbi Lucas Pen. de hac re multa collegit & illum} tex. ad hoc aureum dicit Bal. consi. 234. incip. decretum magnifici, col. i. lib. i. Et ex eo no. Bart. quod si ex statuto non allibrati non debent audiri neque in civilibus neque in criminalibus, certe libra patris proderit filio. Atque etiam si statuto absentes non potantur priuilegijs ciuitatis, satis est patrem esse in ciuitate, vt filius absens priuilegijs potiatur, perinde ac si praesens esset. Et sequitur Ro. in l. i. §. domini, & l. 2. ff. de S. C. Syl. & Pau. Cast. consi. cx. super primo quaesito videtur dicendum, col. 2. vers. in contrarium facit, li. i. Et è diuerso per illum tex. consuluit Ang. cons. 2610. cuius est initium, statuto ciuitatis, quod non videtur abesse à ciuitate, qui in ea relinquit filios, qui sunt pars corporis ipsius. Ex hocq; inferat ad interpretationem statuti. Idemque dixerat Bald. d. consi. ccxxxvij. li. i. Neque tantum filius est pars corporis patris, sed vterque & pater & filius sunt tanquam vnum corpus, vnâque persona, vt asserit tex. in l. vlt. C. de impub. & ali. substi. quem multum commendant omnes doct. ibi, inter quos Bal. ad fi. dicit quod id quod vnus habet, censetur & alter habere. & Ang. etiâ ad fi. quod habitatio patris censetur habitatio filij ad consequendum beneficium vel priuilegium, ad quod quidem consequendum requiritur habitatio. quod etiam voluit Bald. in l. illud. C. com. de man. Sunt, inquit, pater & filius vna caro. §. hac autoritate. 35. dist. Cuius autoritate affirmat glo. in c. studcat, in verbo, sui. liij. dist. & in c. super eo, extra de testib. quod pater & filius censentur vna persona, atque etiam gl. in c. tibi domino, in verbo, & iuuare, in fi. lxij. dist. j. quae ex hoc dicit, quod in patre & filio sufficit reuocatio mandati, & si de ea certior non factus sit mandatarius, per l. si pater. ff. de manu. vin. de quo tu vide Card. Flo. in de. j. col. 4. vers. & ad praedicta, de renun. & Fel. in c. ex parte decani. col. xj. vers. fallit septimo, extra de rescrip. Et alia item gl. in c. iij. de poenit. dist. iij. quae & ex hoc quoque dicit, quod licet quis non possit ieiunare per aliu, arg. tex. ibi, potest tamen per filium. Et vt scribitur in §. ci. verò, Infit. de inutil. stipu. vox vnus censetur esse vox alterius. Ideo Bald. in l. ij. in fi. C. de legit. hared. dicit quod promiscua est possessio patris & filij, & quasi vnum corpus, vt quod vnus possidet, alter possidere censetur, per l. vlt. C. de vsufr. Quibus concinit quod apud Saxonem historiae Danicae lib. vij. dicit Synaldus, suos ipsius liberos à se non esse diuersos, quem suae generationis autorem, seq; ac filios vnus hominis loco esse censendos, quibus veluti vnum corpus à natura tributum videatur. Quodq; scribit Pau. Cast. consi. cclxij. inci p. in praesenti causa, col. 3. lib. ij. carnem filij esse veluti carnem patris auctam, ita quidem, vt licet efficiatur nouus homo propter nouam animam, non tamen dicitur primus homo omnino extinctus post mortem ipsius. Quibus scribit illud Ecclesiastici, c. 30. mortuus est pater eius: & quasi non est mortuus: similem enim reliquit sibi post se. Et quod Hieronymus appellat liberos viscera parentum, in epistolam Pauli ad Philemonem. Nam & ipse Paulus inibi ad id alludens, Tu autem, inquit, illum, id est mea viscera suscipe. & Canace Ouidiana ad Macarium:

Cum mea me coram syluas inimicus in altis

Viscera montanis ferret edenda lupis.

Et paulò post:

Diripiunt auidè viscera nostra fere.

Et Dido quoque ipsa Ouidiana ad Aeneam:

Forſuan & grauidam Dido scelerate relinquis,

Parsq; tui latitat corpore clausa meo.

16 Ex quibus illud fit, quod licet cum vindicta permittitur, ea debeat ab eo tantum capi, ac proprijs ipsius manibus, cui concessa est, non etiam alteri demandari, l. feruus si haeredi, ibi, persona duxat eius. ff. de statulibe. & voluit gl. in l. cum fundum. ff. de vi & vi arma. & Bal. in l. ad officium, in fi. C. com. diuid. cum multis concord. à me congestis in nostris consuetudinibus tit. 8. §. item 8. in gl. 2. { & iterum in nostro tracta. retractuum, tit. j. q. xxvj. in gl. j. nu. 62. sed caue. } Potest tamen id per filium agi, tanquam scilicet per eandem personam actum videatur, per tex. in l. Gracchus. C. de adult. quem ita intelligit Bal. & expressius Salyc. ibi, & Bar. in l. non solum. §. si mandato, col. 2. vers. circa primum. ff. de iniurijs. & Rom. in l. j. ff. in ius vocari vt cant, & consi. cccclxxxij. incip. hoc

hoc quod vicinus, verſ. quartò idē probatur. Alex. & Iaſ. in l. j. §. vſufruſtuarius. ff. de ope. no. nun. & Petr. Belluga. in ſpeculo principum, tit. de principe prohibente militem guerrificare. §. j. col. ix. verſ. ad ſecundum eſt videre, { Ang. Arct. in tract. malefic. in verbo, che me hai adulterato, nu. 64. an maritus poſſit } & Fely. qui hoc dicit notandum tanquam nouum, in c. quā in eccleſiarū, col. 4. verſ. hoc intellige, extrā de conſt. & in c. ſi verò, col. j. verſ. limita niſi pater. extrā de ſenten. ex. com. & Hippo. Marſi. in l. j. char. j. in paruiſ, nu. 4. C. de rapt. vir. & in l. mandatum, poſt princ. ff. de ſica. & ſing. 448. habens poteſtatem. Quamquam contrarium voluerit idem Fely. ipſe ſibi ideo contrarius, in c. vlt. §. is autem, col. vlt. extra de offic. dele. & ante illum Bald. quem tamen non allegat, conſi. clxxij. in ciuitate clerici. col. ij. lib. iij. vbi dicit per gl. in d. l. cum fundum, quòd ſtatutū permittens vindictam offenſo, intelligitur de eo tantum, qui eſt corporaliter offenſus, non de eo qui iuris fictione eſſet offenſus. vnde pater, inquit, & filius offenſi non poſſunt huiusmodi vltionem ſumere. Quamquam dici poteſt Bal. ibi loqui quando filius ſine mandato aut iuſſione patris veluti iure proprio id velle facere, quòd vtiq; non poteſt, vt in caſu d. l. Gracchus, voluerunt Bal. & Saly. in ea. & allegat ipſe Saly. l. patri: & l. ſeq. ff. eo. tit. de adul. Sed quicquid ſit de ea re, certè priori ſententiæ adſtipulatur: quòd licet vbi eſt electa induſtria perſonæ, non poteſt alter ſubſtitui. d. c. vlt. de offi. deleg. cum ſi. poteſt tamen filius delegari, vt pulchrè & no. voluit Rom. in d. l. j. ff. in ius voca. vt eant. per l. ſciendum, §. legati. ff. de legatio. vbi legati vicarios dare non alios poſſunt, niſi filios ſuos. Ex quo dicit Bald. in rubrica extrā de procur. col. vlt. verſ. nunquid ambafiator, quòd ambafiator (ita vocant barbari legatum) ſi ægrotat, aliquem loco ſui conſtituere non poteſt, niſi filium ſuum. & illud Rom. dictum ſin. reputat Fely. in c. j. col. j. in fi. extrā de mag. & Hippo. Marſi. in d. l. j. nu. 6. C. de rapt. virg. & ſing. clx. pater & filius. Licet de hoc videatur dubitare ipſe Fely. in c. aſſerte, col. ij. extrā de præſumpt. & etiam Fran. Purp. in l. more, col. xij. verſ. & reſtringi debet. ff. de iuriſd. omn. iud. & in tractatu de offi. aſſef. col. penul. & apertè contrarium teneat ipſe Fely. negans illum tex. extra ſuum caſum extendendum, in d. c. vlt. §. is autem, col. vlt. de offi. deleg. & vide hęc etiam tex. in l. filius. ff. de lega.

17 ¶ Ex eadem officina prodit nouum Barb. dictum, vt ipſe appellat, & vt ego quoque addo, mirandum, in tracta. de præſtan. Card. parte j. q. item. j. col. ix. verſ. ſexto cardinalatus. quòd filius vaſſallus patris non tenetur iurare fidelitatem ipſi patri, cum ſit vna vtriuſque & eadem perſona: quē admodū, inquit, nec tenetur cardinales iurare papæ, quia ſunt pars corporis ipſius, vt dicit ſing. Hoſt. in c. antiqua, de priuileg. licet epiſcopi iurent. c. ego. N. de iure iur. Quod quidem Barb. dictū, an verum ſit, non parum dubito, tum quia in ea re, quæ vinculum animæ reſpicit, cuiusmodi eſt iuramentum, non poſſunt videri pater & filius vna eademque perſona, quemadmodum nec vna anima, vt etiam dicit e noſtris Bal. in l. maximum vitium, col. ij. in fin. C. de lib. præter. immo nec portio animæ, cum anima non ſit ex traduce, ſicut corpus, ex Orthodoxorū ſententia, quicquid aſſeruerit Apollinarius { & Tertullianus & maxi. pars Orientalium. } de quo per gl. in c. quod vero, 32. q. ij. Gregorius Nyſſenus lib. philoſophiæ ij, cui titulus eſt de anima. c. vj. { D. Hieronymus ad Pammachium aduerſus errores Ioannis Hieroſolymitani, & aduerſus Rufinum Apolo. ij. & epiſt. earū quæ ſunt diui Auguſtini, xxvij. & ipſe Auguſt. epiſt. ſeq. & in epiſt. 7. quæ eſt ad Marcel. iterumq; epiſt. clvij. ad Optatum. } Ideoq; nec iuramentum vnus eſt iuramentum alterius, vt no. in c. verſtatis, de iure iur. & in l. generaliter, in prin. C. eo. tit. & copioſiſſimè diximus in noſtris conſuetudinibus, tit. ix. c. 3. in gl. j. Tum quoque, quia hoc reſpectu, quòd alter eorū eſt dominus feudi, alter vaſſallus, ſunt diuerſæ perſonæ. Quemadmodū ſi eſt diuerſo filius eſſet magiſtratus patre ſuperior, certè in iis quæ ad munus ipſius magiſtratus pertinet, pater ius ſuū amittit, nec vt pater cenſendus eſt, ſed vt alius quilibet. ille à quo. §. vlt. ff. ad Treb. & eleganter ex Phauorino illuſtri philoſopho non minùs illuſtri exemplo comprobat Gellius lib. noctium Atticarum ij. c. item ij. & latè etiam diſſeruiſimus in tractatu nobilitatis. { c. 28. nu. 8. quid quòd tantus, & multis ſeq.

18 ¶ Sed vtcunq; hoc habeat in hoc Barb. caſu, certè eodem ſpectat, quòd ſcribit gloſſ. not. in l. ſi ita quis. §. ea lege. ff. de verb. oblig. quòd prohibitus alienare in potentioſorem, poteſt nihilominus alienare in filium ſuum etiam potentioſorem, quaſi non cenſeatur alienare in alium, qui in filium alienat, & ſequuntur Bart. Raph. & Iaſ. ibi & ipſe Bald. in l. ea lege, col. penul. verſ. quinto quaritur. C. de condi. ob cau. per tex. de quo mox loquemur, ſcilicet in l. in ſuis. ff. de lib. & poſth. ſequitur item Firmia. in tracta. de epiſc. in 4. parte, lib. 4. in xl. q. verſ. an autem prohibitus. Fely. in d. c. aſſerte, col. ij. de præſumpt. & Hippo. Marſi. in l. inauditum, col. ij. ff. de ſica. & in l. j. nu. 8. C. de raptu virg. & ſing. clx. incip. pater & filius, vbi hoc dicit ſing. & Ludoui. Gomeſſ. in §. quædam, col. ix. verſ. quinto limitatur, Inſtit. de actio. Et generaliter dicit Bald. in l. cum pater. §. cum inter, per illum tex. ff. de lega. ij. quòd prohibitus alienare, poteſt tamen in filium alienare, quòd & idē aſſerit ipſe Bald. conſi. 358. quidam Lucanus, col. ij. verſ. de eo autem, lib. j. per not. in d. §. ea lege, & in l. j. C. de impo. luc. deſcrip. lib. x. & rurſum ipſe Bald. conſi. cclij. incip. caſus talis eſt, quidam de ciuitate, col. ij. li. ij. & conſi. 460. punctus talis eſt, quidam reliquit, col. j. lib. v. vbi & id dicit præcedere in filio naturali; & conſi. ſeq. quando teſtator prohibet, in prin. eo. lib. v. Nam & dicitur, inquit, potiùs cōtinuatio, quam alienatio, per d. l. in ſuis. A quo non longè diſtat quòd reſpondit idē Bal. conſi. li. hoc exordio, ſubſtitutio facta, circa medium, lib. ij. per d. l. in ſuis, & alia quædam iurā, vt ibi videre poteris, & Raph. Fulg. conſi. cxvij. Ioannes, col. ij. verſi. reliqua deliberatio, & conſi. ccxv. in primo. col. ij. dum

dum vtrouique allegat not. in d. §. ea lege. { & vide interim D. à Rota deſiſio. clxxvij. ceſſio facta in nouis, vbi diſputatur, vtrum valeat ceſſio à patre facta filio clerico. }

19 ¶ Et ſanè in hæc omnia eſt optimus tex. in d. l. in ſuis, cuius hæc verba ſunt, in ſuis hæredib. euidentius apparet continuationem dominiij eorum perdurare (ita enim ſcribendum eſt, non perdere) vt nulla videatur hæreditas fuiſſe, quaſi olim hi domini eſſent, qui etiam viuo patre quodā modo domini exiſtimantur. Et paulò poſt, Itaque poſt mortem patris non hæreditatem percipere videntur, ſed magis liberam bonorum adminiſtrationē conſequuntur. Ex quo not. Ang. Imo. Raph. Cu. & Franc. Arct. quòd ſtatutum ex quo debet ſolui gabella ex acquisitione dominiij, aut etiam ex hæreditate, non compræhendit filium hæredem patris: quòd & tenuit idem Angel. in l. cum in adoptiuus, col. ij. C. de adopt. & Ioan. Plat. in d. l. j. in ij. notab. C. de impo. lucra. deſcript. & in procmio Inſtit. in verbo, Alemanicus. & latè Corn. conſi. cclxxvij. in hac conſultatione, col. ij. lib. iij. vbi ſuper hoc nuncupatim conſuluit, & Benediſt. Cap. conſi. xli. hoc capite, etſi Venantius. & Barb. conſi. xlix. illud aſſeram, col. ij. lib. j. & Philip. Dec. in l. vlt. col. ij. verſ. & ſi expreſſè ſtatutum. C. de edict. diui Adria. tollen. & conſi. 262. in cauſa magnifici. col. ij. verſ. ſeptimo. De quo tamen vide Alex. & Iaſ. in d. l. in ſuis. Et idem in ſtatuto iubente ſolui gabellam ex quolibet lucro, vt ſcilicet non comprehendat ſucceſſionem patris obuentam filio, voluit Bart. & Plat. in d. l. j. in prin. C. de impo. luc. deſcrip. lib. x. & ſequitur { Alex. conſi. cxliij. Viſo themate, col. 4. verſi. nec ſimiliter. } Socin. conſi. cxvij. ſi volumus, lib. ij. & illius præceptor Franc. Arct. in l. ſi duo, col. j. in fi. ff. de acquiren. hæred. vbi dicit facere tex. not. in l. ſi quis in teſtamento. ff. de cond. inſtit. vbi ipſe Bart. circa medium, illius rationem reddit, quia hæreditas patris non eſt propriè lucrum: & qui eā perdit, dicitur pati damnum, per l. vlt. C. de codici. aut certè quaſi damnum, vt no. in l. ij. C. de iur. & fac. igno. Sequitur etiam idem Arct. conſi. ij. cuius eſt initium, Intellecta diligenter, col. j. verſ. pro iſta conſuſione. Licet idem in d. l. in ſuis, in prin. ita referat Bart. tanquam contrarium tenuerit, & ita etiam illum ſequitur, ſibi contrarius. Sed priorem ſententiam ſequitur Georg. Na. in rep. c. quamuis, col. pen. verſ. tu tamen tenendo, de pac. lib. vj. vbi reprehendit Ang. qui aliter tenuiſſe videtur in §. ſi verò expectet, in auth. de nup. Et pro ea ſententia optimè facit, quòd non admodū longè voluit gloſſ. in c. paſtoralis, in verbo, quaſi de lucro, extra de deci. quòd licet de omni lucro debeat ſolui decima, per tex. ibi, non tenetur tamen filius ſoluere ex hæreditate paterna, per d. l. in ſuis, & d. l. vlt. C. de imp. & ali. ſubſt. & illam gl. ſequuntur Ala. Vincen. Hoſtien. Io. And. & Pan. ibi Raph. Co. in d. l. in ſuis, & nouiſſimè Phil. Dec. in l. vlt. col. ij. verſ. vlt. tamen. C. de impub. & ali. ſubſt. & conſi. cccxxxj. pro reſolutione, vbi & illud ſequitur quòd diximus de gabella ex lucro ſoluenda. & Matth. Afflic. in conſtit. Siciliae incip. intentionis noſtræ, col. 8. verſ. item quæro, dicitur hęc Quibus & finitimum eſt quòd tradit Bald. in d. c. quæ in eccleſiarum, col. pen. verſ. extra quæro, extrā de conſtit. quòd filij non debent laudimia ex patris ſucceſſione, quia non eſt noua acquisitione, ſed dominiij continuatione. { & ſequitur Philip. Dec. in auth. præterea, col. penul. C. vnde vir, & vxor. & conſi. 443. in caſu ad me tranſmiſſo, col. j. verſ. quia filius. & dicit Bald. conſi. xxxvij. Decreto. col. ij. verſ. item alienatio. lib. ij. non propriè dici alienationem quæ ſit in filios, per d. l. j. de impo. lucra. deſcript. }

20 ¶ Et hæc omnia confirmat, quòd etiam per d. l. in ſuis, aſſerit gl. in c. j. §. vlt. tit. de feud. cog. quòd filius poſt mortem patris vaſſalli nõ dicitur feudum acquirere, ſed acquiſitum capere, quam not. & ſequuntur Iac. Bel. Bald. qui dicit menti tenendum hunc pulchrum & ſapidum morem loquēdi, Mar. Laud. Aluar. & Cardi. Alex. ibi. & Barb. conſi. x. incip. ſapienter ſcribitur r. Regum, col. ij. li. ij. vbi illam dicit valde ſing. & conſi. lxxij. magnanimus, col. ij. lib. 4. & in rep. Rubricæ C. qui admitt. col. 4. verſ. ſecundò mihi videtur & Bapti. Cacia. qui eam dicit not. in repet. c. j. in vj. prin. parte. in vlt. differentia. d. tit. de feud. cog. Cui & ſimile eſt quòd dicit Bal. in c. j. col. vlt. tit. an murus vel ali. impe. quòd ſuus hæres viuente patre dicitur feudatarius, arg. l. ſi is qui duos. ff. de lib. leg. Et ideo, inquit poſt mortem patris non dicitur ſuccedere in feudo, ſed illud retinere, per d. l. in ſuis. Et quòd ſcribit idem Bald. in l. cum antiquioribus, col. vj. verſ. decimò ſic. C. de iur. deli. quòd filius viuo etiam patre dicitur poſſidere feudum. Id eòque & in cum ſine alia inueſtitura continuatur poſſeſſio: & hoc dicit ſing. Iaſ. in l. quotiens, col. vij. verſ. nota etiā perpetuò. C. de rei vèd. & in l. ſi forori, ad fi. C. de iur. delib. & Catel. Cotta in memor. inci. feudū viuo etiam patre. & alij quos congeſimus in noſtris cōſuetudinibus, tit. xvij. §. 3. gl. j. col. 3. verſ. illud tamē quòd diximus.

21 ¶ Huc quoque pertinent & alij tex. Primū quidem tex. appellans reges filios regis in l. ij. §. exactis deinde regibus. ff. de orig. iur. vbi iuriſconſultus dicit exactos reges numero multitudinis, cū vnus tantum rex eſſet, ſcilicet Tarquinius: vt hinc intelligas, illius filios, quos reges etiam vocat, fuiſſe, & cum eo exactos, vt omnes Romanæ hiftoriae ſcriptores recēſcent, & inter cæteros Liuus circa initia libri ij. vbi & ſapius reges exactos numero plurali ſcribit. Et libro ij. cum primum dixiſſet, quæ ſi in rege tum eodem, tunc in filio regis ſerenda non fuerit. quo in loco loquitur de ipſo Tarquinio, & eius filio. non multò poſt dicit reges exactos, regem ſcilicet, & filium ipſius. Et ita ea verba d. l. ij. intelligit Zuſius vir, præter iuris ſcientiam, omnium bonarum artium peritiſſimus, & poſt eum Hiero. Cagnolus, licet Accuſius aliò eam verborum pluralitatem non inſcitè tamē referat. Sed & Tullius Philip. 3. & iterum v. rurſumq; li. r. de diuina. haud multò poſt prin. reges etiam exactos dicit, cum de eadem re loqueretur, & priori loco paulò ante dixiſſet ſingula-

riter Tarquinium expulsum. Et Valerius quoque maximus iisdem verbis in re eadem utitur li. 4. c. j. post princ. & iterum lib. viij. c. ix. etiam post princ. & Plinius lib. 18. c. 3. Ex quibus potes intelligere regis filios reges dici. Id quod plane asserit glo. in cap. vlt. xxiiij. q. j. ex eo tex. qui regem vocat quempiam filium regis, & etiam allegat d. l. in suis. & eam glo. sequitur Andr. Isern. in prælu. feud. & in cap. j. & ibi etiam Aluar. col. antepen. vers. quæro an filius regis. Mart. Laud. col. vlt. & Cardin. Alex. col. iij. in princ. tit. quis dica. dux. co. mar. & idem Andr. in proœmio constit. Siciliae, & in constitut. incip. prosequentes, col. iij. & ibi quoque Matth. Afflict. in viij. q. vbi per hæc dicunt, quod filius comitis potitur priuilegio illius constitutionis loquentis de comite, & idem Matth. in constitut. incip. intentionis nostræ, col. 8. vers. item pro ista parte. & in tract. protomixeos. col. 7. Sequitur item eam gl. Bal. in d. l. in suis. per illum tex. tam in lect. quam in repet. ad fin. in pen. q. & ibi quoque Alber. & idem Bald. in l. quæsitum. §. si seruus mihi. ff. de leg. j. vbi tamen locum illius glo. non designat. & conf. 389. consuetudo est in nonnullis regnis, col. 3. vers. item primogenitus dicitur, lib. ij. Alb. in l. pactum. C. de rei vendi. & Raph. Com. confi. 131. cuius est exordium. duo fratres, post princ. Panor. qui hoc dicit procedere ex consuetudine à lege inducta, in c. tanta, col. iij. extra qui fil. sint legit. Ioan. Ray. in §. præterea si quis, col. 3. vers. & ista inducebant, tit. de prohib. feud. alien. per Fed. Barb. in repe. rub. de caus. poss. & pro. in 22. char. vers. opportunè se offert modo quæstio. & confi. xlix. incip. illud adferam, col. ij. lib. j. & conf. x. cuius est princ. sapienter scribitur, col. iij. lib. 4. quibus locis dicit illam glo. valde sing. & d. confi. lxxij. col. 3. lib. 4. & Card. Alex. in c. per venerabilem. §. quod autem, col. 30. vers. postremò ad eandem materiam, qui fil. sunt legit. Iaf. qui & eam glo. dicit no. confi. cxcij. exorta est, col. iij. vers. corroboratur, lib. ij. & iterum confi. x. nonnulli, col. iij. circa med. lib. iij. Philip. Dec. confi. cclxij. in causa magnifici, col. ij. vers. seprimò. Carol. Rui. confi. xix. in hac controuersia, col. j. nu. 2. lib. j. Latè Ant. Corset. in tract. de potestat. & excellent. regi. in xxv. q. Franc. Luca. in tractat. de priuileg. fil. parte j. in cxix. casu. Lud. Gozad. in repet. l. si patris, col. x. vers. tertio sequitur. C. vnde libe. vbi & illam glo. dicit sing. Nec longè tamè ab ea distat & alia glo. in c. Adrianus, in verbo, augustos. lxxij. dist. quæ dicit, quod filij imperatorum dicuntur Augusti, per illum tex. qui non solum Basilicum (ita enim legendum est, non Basilium, vt vulgo legitur) imperatorem Constantinopolitanum, sed & Constantinum & Leonem ipsius filios Augustos appellat. Sed id certè non ideo fit, quod essent filij imperatoris, sed quia pater eos consortes imperij fecerat. Nam alibi, scilicet in nostro tractatu primigeniorum. q. 17. in 4. opi. satis superq; ostendimus Augustos eos vocari solitos, qui iam ad imperium adsciti essent: qui verò successores designabantur, Cæsares, non Augusti vocabantur. Sed & ad eam priorem glof. propius accedit alia in c. denique, in verbo, rege suo. vij. q. j. prout eam intelligit & citat Francif. Curt. senior. qui eam auream dixit confi. lxxiiij. incip. super memorata, col. j. in fi. videlicet quod filij regum de iure debent esse reges, & reges appellari. Verùm ea glo. de huiusmodi appellatione nihil dicit, sed illud scribit, quod filij regum debent esse reges, id est, succedere patri in regno, vt satis declarat tex. ibid. loquens de Roboam filio Salomonis, qui patri successit, & alia iura quæ illa gl. allegat. Virgilius autem li. ix. Aeneid. Ascanium regem appellat, quod esset regis filius, cum dicit, *Regemque requirunt.* Quo in loco seruius id annotat.

22 Cæterum, vt ad alios tex. veniamus ad hunc locum pertinentes, habemus tex. in d. l. j. §. domini appellatione etiam filius. ff. de Senatuf. Syllan. quod domini appellatione continetur & filius domini etiã emancipatus. Ex quo no. Bar. & Bal. quod pœna, quæ imponitur vasallo, si quid faciat contra dominum, habet locum si faciat contra filium domini. Itè quod libra siue catastru, vt ipsi loquuntur, patris prodest filio etiam emancipato: quod vltimū etiã dicit Ro. ibi, & idem Bar. in d. l. cum scimus. C. de agri. & cens. li. xj. Sed & ex eo tex. in d. §. domini, not. ipse Bal. quod statutum puniens pœna dupli offendentem alterū in domo ipsius, habet locū in offendente filiū in domo patris, tanquam domus patris dicatur domus filij, & sequitur Socin. in l. plerique. col. v. in quinta quæst. ff. de in ius vocan. vbi & ipse dicit: quod cum nullū de domo sua in ius vocari liceat per tex. ibi, certè etiã filius ex domo patris vocari non debet. Habemus etiã tex. in l. licet. §. patronos, ff. de verb. signif. vbi liberti patris possunt dici liberti filij. Et in l. patris & filij. ff. de vulg. & pup. vbi testamētū patris & filij pro vno habetur: ideòq; vna vtriq; solēnitas satis est. Ex quo no. Ang. quod si ex forma statuti notarius debeat tātū habere pro quolibet testamēto, vel quod soluat gabella de vnoquoque instrumento, non debet notarius pro testamento patris & filij nisi illud vnum & simplex, nec solui debet nisi vna gabella. Sequuntur Imo. & Alex. ibi, & Barb. in c. j. de mutu. petit. & in c. cum dilectus, col. xxvij. de ordi. cogni. licet contrarium teneat Franc. Aret. in d. l. patris & filij. Sed & per illum tex. dicit Bart. in l. inficiando, §. infans, in fin. ff. de furt. quod si statutum prohibet inuitari ad cōuiuuium vel ad nuptias vltra xij. dominas, si pater & filius simul faciant suas nuptias, non poterunt ad eas inuitari vltra xij. dominas, tãquam sint vnæ tantum nuptiæ. Sequuntur Franc. Aret. & Iaf. in d. l. patris & filij. & Barb. in locis in præcedenti vers. alleg. & præterea in rubr. de caus. poss. & propr. char. xxvij. Ioan. Ana. in e. vlt. col. x. vers. ex prædictis infert ad quæstionem, de collu. dete. Licet Ang. in d. §. infans, tenuerit contrarium. Sed priorem sententiam, & omnia quæ supra diximus, cōfirmat, quod cum apud antiquos illōs Romanos C. Licinius Stolo Tribunus plebis legem promulgasset, ne cuiquam plusquam quingēta iugera agri possidere liceret, vt refert Liuius li. vj. ab vrbe condita, ipse Licinius postea à M. Popilio

pilio Lenate sua lege decem millibus æris est damnatus, quod mille iugerum agrū cum filio possideret, emancipandōque filium, fraudem legi fecisset, vt prodit idem Liuius lib. seq. §. & Valerius Maxim. lib. 8. c. 6. De qua re etiam aliquid scribit Columella lib. 1. rei rusticæ. cap. 3. vbi tamen nihil de ea fraude dicit. §. & Plin. lib. 18. c. 3. & alter Plinius, si is fuit, in libro de viris illustribus, vbi de Licinio Stolone, & Plutarchus in Camillo, Gellius lib. 9. cap. 20.

23 Iam satis textuum, vt opinor, habemus. Superest gl. omnibus not. in l. ij. C. qui atat. vel prof. lib. 10. quæ dicit, quod cum eadem sit persona patris & filij, si pater subeat munera, non tenetur filius subire: sufficit enim patrē subire pro vtroque. quam sequitur Ioan. Plat. ibi. & pro ea est optimus text. in l. diximus, §. si pater. ff. de excusa. tuto. vbi Bal. hinc sumpta occasione eam gl. citat, & dicit sing. ad hoc quod solutio collectæ facta à patre, prodest filio. Ideòque si ex statuto non soluens collectam possit impunè offendere, si pater soluit, filius censetur soluisse, nec offendi poterit. Et idē Bal. illam in aliis multis locis citat & sequitur, videlicet in l. non plures, in fin. C. de sacrosanct. eccles. vbi per eam dicit, quod pater & filius in muneribus censentur quid inseparabile. & in l. ij. ante fi. C. de libert. & eor. lib. vbi dicit ex ea, quod recepto patre ad ciuitatem vel extimum ciuium, omnes filij gaudent priuilegio extimi. & in d. l. vlt. in fi. & ibi quoque Alex. Corne. Franc. Aret. & Iaf. C. de impub. & aliis subit. & idem Bald. in l. etiam, col. pen. vers. modo videndum, C. de execut. rei iudic. vbi ex ea dicit, quod pater cum multis filiis pro vno capite censentur. & in d. l. j. §. illud. C. comm. de manumif. vbi ex ea dicit quod domus habitationis patris censetur domus habitationis filij, & eā dicit not. & in l. sciendum, col. vlt. & ibi ex recentioribus Iaf. qui & illam dicit sing. ff. qui satisfac. cogan. vbi per ea dicunt, quod si sit statutum, quod nullus possit esse prior ciuitatis, nisi habeat in bonis libras mille, sicuti olim ex legibus antiquis Romanorum (vt id quoque obiter dicam) senatores, equites, iudices, & cæteri magistratus censu legebantur, autore Plinio seniore in proœmio libri 13. naturalis historię, & Plinio iuniore cum in multis locis, tum præcipuè epist. ad Romanum Firmum, lib. 1. & Horatio in epistolis, illis versibus,

Si quadringentis sex septem millia desunt,

Est animus tibi, sunt mores, & lingua fidesque, Plebs erit.

Et aliis multis scriptoribus. Extantibus igitur huiusmodi legibus aut statutis, vt redeamus ad casum Bald. & Iafon in d. l. sciendum, bona patris in hac re profunt filio, tãquam sua ipsius, vt cooptari possit in eum ordinem siue magistratum. & idem quoque tenet Albe. in d. l. in suis, vbi dicit se de consilio aliorū peritorum Bergami consuluisse, quod filius cuius pater trecenta habebat in facultatibus, potest eligi ad officium, cui obtinendo necessaria sint ea trecenta in bonis, refert & sequitur Raph. Com. d. confi. cxxxj. duos fratres, vbi per hoc sing. dicit, quod in casu auth. præterea. C. vnde vir & vxor. nõ dicitur vir aut mulier laborare inopia, cuius pater diues est. quod postremum dictum etiam asserunt idem Rapha. in d. l. in suis. & ibi quoque Ang. Perusin. in repet. col. ij. & Corn. qui dicit quosdam recentiores & legendo & consulendo ita tenuisse in d. auth. præterea, col. pe. & ibi quoque Alex. col. 3. vers. sed iuxta prædicta. & Fran. Curt. Iunior col. 3. nu. 9. & Roma. in l. j. §. domini appellatione, col. ij. vers. item facit & secundo, & col. seq. vers. item ad id. ff. de S. C. Sylla. vbi tamen circa hoc distinguit. & Soci. qui hoc reputat sing. con. xxx. incip. in causa dominæ, col. 3. lib. 4. & confi. cxxj. cuius caput est, præmittenda est disputatio, col. vlt. cod. lib. 4. licet contrarium teneant Iaf. Phil. Dec. & Franc. Pepi. in d. authen. præterea, ille. col. 3. Dec. col. pen. hic col. ix. & seq. in repet. Sed vt redeamus ad primum illud dictum Bald. in d. l. sciendum, & Alber. in d. l. in suis, idem etiam voluit ipse Alber. in prima parte statutorum. q. lxxj. item pone statuto ciuitatis, & iterum q. cix. item quæro statuto castri. & id quoque sequitur Alex. in d. l. vlt. C. de impub. & ali. subit. & Barb. in tractatu de præstan. Cardin. in prima parte quæstio. j. col. 9. vers. sexto Cardinalatus. & in d. confi. x. col. 3. lib. 2. & Socin. qui id reputat sing. in d. l. plerique, col. v. in v. quæst. ff. de in ius vocan. & D. Bened. in repet. c. Raynutius, in verbo, & vxorem nomine Adelsiam, nu. 809. & seq. de testa. & Felyn. in d. c. j. col. j. extra de magist. & Iafon in l. filius paciscendo, in j. not. C. de pact. Quin plus voluit Bald. per illam glo. quam dicit sing. in c. quæ in ecclesiarum. col. vlt. de constit. quod in casu illius statuti, de quo supra proxime diximus, extimū siue catastrū patris prodest omnibus filiis in solidum, vt possint omnes illud officium, vt cum nostris loquar, obtinere quandiu pater viuat, ac si quilibet eorū tantum haberet in bonis. Sed & illā glo. sequitur Bald. in d. l. j. §. domini. ff. de senatuf. Syllani. vbi eam quoque dicit sing. obtinere locum siue filij sint emancipati, siue in potestate patris. de quo tu vide omnino Iaf. & Phil. Dec. inter se digladiantes in d. l. vlt. C. de impub. & ali. subit. & tex. in l. ij. §. incolumes. ff. de vaca. muner. Illam quoque gl. sequitur idem Bald. in c. filius. tit. de capi. qui cur. vend. vbi ex ea dicit, quod filius non debet habere honorem paternum, & onera hereditatis repudiare, quia censetur eadem persona. & in addit. Spec. tit. de censib. §. nunc dicendum, in fi. & confi. cxxxvij. Petrinus de Isco, circa med. lib. 1. vbi eam dicit elegantem. & confi. seq. consuetudo est, col. j. vbi & eam dicit singu. sed vtrouque eam intelligit in filiofa. tantum, non etiam in emancipato, sibi in hoc contradicēs. & confi. cxxxiiij. decretum magnifici, col. j. eo. lib. 1. vbi per eam dicit, quod pater & filius sunt vna identitas, & vnum est vtriusque domicilium, eamque etiam dicit sing. & confi. cccclxxxvj. quidam dominus, in fi. eo. lib. 1. & confi. cclxxxix. hoc exordio, consuetudo est, col. ij. vers. secundo hoc probatur. lib. 2. vbi & ex ea dicit, quod pater & filius in muneribus & honoribus ad intelle-

Pater & filius censentur quid inseparabile.

Et unius personae reducuntur. & consi. cv. in causa qua vertitur, col. 2. lib. 3. & consil. cccxiiij. ista causa, col. 1. lib. 4. vbi eam dicit not. & per eam dicit quod libra patris censetur libra filij. Sequuntur item illa gl. Pau. Ca. conf. cx. super primo quaesito, col. 2. versi. in contrarium, lib. 1. Alex. in d. l. in suis, col. 2. & in d. auth. praterea, vbi supra. & consi. xlvij. super haesitatione de qua quaeritur, col. 1. versi. tertio pro hoc facit, lib. 1. & consi. ccxv. visis & opportunè digestis, col. 2. & iterum col. vlt. lib. 2. Cep. causarum criminalium consil. xxj. ego Bartholomaeus, col. vlt. vbi ex hoc dicit, quod si ex statuto debeat manus amputari condemnato ad certam pecuniã ob delictum, nisi sit idoneus solutioni illius pecuniã, certè is censetur esse idoneus, cui pater soluendo est. Sed & eam gl. sequitur Corn. d. conf. cclxvii. in hac consultatione, col. 2. lib. 3. & Barb. d. conf. x. sapienter scribitur, lib. 2. & conf. lxxvj. scribitur praclare, col. pen. eo. lib. 2. & in d. consi. lxxiiij. col. 3. lib. 4. & in d. tracta. de praestan. Cardin. in j. parte q. ij. col. pe. Soci. col. lxxxiiij. accuratissimè, col. iij. eo. lib. 3. & d. conf. 30. in causa dominã, col. 3. versi. bene facit, lib. 4. Fran. Curt. senior conf. 49. memoriae recolenda dux, col. 17. versi. & cum dominus. & conf. 50. cuius est idem initium, col. 60. versi. dum dicunt aduersarij. Iaf. late in d. l. filius paciscendo, in prin. C. de pact. & Phil. Dec. in ca. episcopus, extra de preb. Ant. Corset. qui eam gl. dicit sing. in tractatu de pote. & excel. regia. in 25. q. col. 2. & omnes vbiq; preter vnum Ro. (nisi nos fallat memoria) qui eã reprobat in d. l. sciendum. ff. qui satisd. cog. hinc occasione sumpta, quod Guil. Cu. Bart. Alberi. & omnes ibi asserunt possessione immobilium patris non prodesse filio in casu illius l. Sed pro illa gl. vide tex. in c. i. extra de magi. probantem, vt etiam not. Panor. { & Fely. } ibi, non esse verum pauperem, cui pater diues est. & in c. clericos. r. q. 2. & in c. vlt. in fi. r. q. 1. { & eam gl. sequi videtur Fran. Aret. in l. maritum. col. vlt. ff. solu. matri. }

¶ Et hæc sanè confirmat, quod si pater munus quodpiam aut magistratum gesserit, non sibi tantum sed filio præbet vacationem eiusdem muneris intra tempora legibus definita. Quod vt intelligas, illud nobis primùm ex antiquis legibus repetendum est, quod olim apud Romanos ex lege non licebat eundem magistratum intra 10. annos capere, vt traditum est à Tito Liuius, ad calcem libri 7. ab vrbe condita, atque iterum lib. 10. vbi refert Q. Fabium Maximum vrgente maxima necessitate, Consulem dictum, legem hanc recitari iussisse, quæ illi huius muneris vacationem præbeat: quod & astruit Iulius Florus in epitome ipsius, tum quoq; 56. in quo scribit Scipionem Africanum ob eandem legem consulatum sibi vltro delatum à S. P. Q. R. minimè capere voluisse. Huius autem legis verba adscribit Tullius lib. 3. de legibus, Eundem magistratum, ni interfuert decem anni, ne capito. At Liuius, vt ad eum redeamus, scribit lib. 7. secundi Belli Puni. C. & L. Arianos tribunos plebis, cum Q. Fuluius Consul diceretur se interposuisse: neque enim magistratum continuari satis ciuile erat. Idem lib. 3. ab vrbe condita tradit senatum censuisse magistratus continuari, contra rempublicam esse. Ex quo apparet apud Rom. iam à prisicis temporibus id obseruatum fuisse. Plutarchus autem in vita Coriolani statim in principio dicit, populum Rom. Martio Censorio suadente eam legem tulisse. Sed & huius legis meminit Appianus lib. 1. bellorum ciuilium, tum quo loco de tribunatu Grachi differit, tum etiam cum acta Syllæ in Dictatura describit, vbi & ipsum eandem legem sanxisse tradit. Apud Valerium Maxim. lib. 4. cap. 1. M. Rutilius iterum Cenfor, citatus ad concionem, populum vocatum grauisima oratione corripuit, quod eam potestate bis sibi detulisset. Et continuo post: Quintius Cincinnatus consul cum honorem eius P. C. continuare vellent, non solum propter illius egregia opera, sed etiã quod populus eisdem Tribunos in proximũ annum creare conabatur, quorum neutrum iure fieri poterat, vtrunque discussit. Senatus studium simul inhiendo, & Tribunos verecundiæ suæ exemplum sequi cogendo. Sed & mox subdit, Fabium maximum cum à se quinquies, & à patre, auo, proauo, maioribusque suis sæpenumero consulatum gestum animaduerteter, in comitiis quibus filius suus summo consensu creabatur, quàm potuit constanter cum populo egit, vt aliquando vacatione huius honoris Fabiæ genti daret, ne maximum imperium in vna familia continuaretur. Ceterum ex legibus Thuriorum non nisi intermisso quinquennio militum praefecturam gerere licebat, vt ab Aristotele proditum est lib. Politicõn 5. c. 7. Qui & ipse lib. eiusdem operis 6. cap. 2. inter multa popularium gubernationum documenta illud adicit, non nisi semel eundem magistratum ab aliquo debere geri, vel perrarò, & paucis. At Plutarchus in Lyfandro tradit legem fuisse apud Lacedaemones, ne bis idem praefectus classis fieret. Apud eundem Cato senior in ipsius vita, ciues grauius increpabat, qui eosdè frequenter in publicis muneribus praeficerent. Ceterum Demosthenes περὶς λεπτινῶν scribit lege sancitum fuisse Athenis, ne cui iterum Syndicum fieri creariq; à populo liceret, ne id munus ob publicam vtilitatem inuentum, in quaestum compendiumq; priuatum vertetur. Plutarchus in vita Lycurgi, vnus ex decem tradit apud eosdè Athenienses legem fuisse ne quis vltra quinquenniũ publicæ pecuniæ curam administraret. Nec huic rei defunt leges nostræ, quibus interdicitur, ne quis honorem continuat, aut repetat, l. honor. §. gerendorum. ff. de muner. & honorib. Et scribitur in l. aestimatione. §. vlt. eo. tit. neminem defensionem Reipub. amplius quàm semel suscipere. In qua rem est etiã tex. in l. libertus. §. praescriptio. & iterum in l. diuus. ff. ad municip. & l. legato. ff. de vacat. muner. & in l. Paulus. in prin. & in §. imperatores. ff. de legat. & in l. nemo in prouinciis, & l. leg. C. de Affect. & in l. j. C. ad leg. Iul. de ambi. & in l. si quis tam. C. de decur. lib. x. & in l. j. C. de honor. & muner. non conti. eo. lib. vbi ponuntur interualla temporum, quæ postremis legibus in id statuta sunt. { & l. cum te. C. quæadmod. ciuil. munera indic. eo. lib. } & in §. vlt. in auth. de defen

et si quis...

Romanorum lex uetus ne liceret intra decem annos eundem magistratum capere. Magistratus non esse continuandos.

Thuriorum lex de ea re.

Lacedaemonio sum quoque.

Et Atheniensium.

de defen. ciuita. vbi inter cætera text. est sing. quod vnus tantum ex collegio potest impedire, ne quis continuet eundem magistratum, etiam si cæteri omnes consentiant. Id enim fieri non potest, nisi cuncta ciuitas reluctate nullo eum elegerit. Hæc enim sunt verba illius tex. quem ad hoc expendit { Ange. ibi, & } Bart. in l. omnes populi, in ij. q. prin. ff. de iust. & iur. & in l. quod maior, post med. ff. ad munic. & Bal. in c. quorties, in fi. extra de pact. { & consi. cccxviiij. ponitur, quod electio, in prin. lib. 3. } Ang. qui illum tex. dicit sing. in l. & suum. §. hodie. in fi. & ibi Raph. Fulg. Paul. Cast. & Iaf. col. 3. versi. quinto notanter limita. ff. de pact. & idem Ang. consi. cclxxx. præmittit ad euideniam, in prin. Rom. qui & illum dicit sing. in rub. de arbitr. col. 6. versic. limita primò locum non habere. & sing. xcv. heri fui interrogatus. { & iterum sing. dclxv. ad eligendum, & Feli. in c. cum omnes, col. xij. versi. quarto fallit, extra de constit. } Ex quibus facile intelliges, nec debere eos qui magistratum semel gesserint, eundem facile repetere, nec si iterum eligantur, cogendos esse. Id quod certe ita obtinet, vt tandem ad nostrum institutum redeamus, vt si pater semel gesserit, non sibi tantum, sed & filio in sequentem annum vacationem præbeat, tanquam eadem sint persona, tex. est in l. filio. ff. de legat. & in l. j. C. de honorib. & munerib. non conti. lib. 10. & in l. nulli, in princ. C. de muner. & actua. lib. 12. quibus locis declaratur, quomodo id intelligendum sit. Et id quidam assignat patris & filij identitati, vt sic loquar, vel vt melius dicam, vnitati, Alexan. d. consi. ccxv. visa opportunè, col. ij. & iterum vlt. lib. 2. Et facit optimus tex. in l. diximus. §. si pater. & l. seq. ff. de excusat. tutor. vbi tria tutelæ aut curæ munera patris, non ipsum tantum patrem, sed & filium quoque ab alia tutela excusant, & e contrario. Qualiter autem hæc omnia quæ diximus, procedant, vt delictet quod pater & filius sunt vice vnus, & quod filius est veluti dominus rerum patris, & similia, vide omnino in nostro tract. primigeniorum. q. xxxij. & iterum xl.

¶ Finem is imponerem veritus ne forem immodicus, nisi l. hæc nostra ex iisdem veluti radicibus coaluisset. Ideo antequam vltius progrediamur, volumus & huc subiungere alia quædam priuatim in nostris legibus statuta, aut à nostris doctor. interpretata ratione huius affectus amorisq; parentum, vnde & l. nostra exiit. Primum enim leges nostræ iusserunt iudicem sequi voluntatem patris, qui in testamento etiam minus solenni, aut postea rupto, aut aliàs non iure tutorem liberis dedit. l. iij. & l. filio. ff. de confir. tuto. & l. j. C. eo. & l. pater. §. cum à patre, & l. si pater. & l. iure nostro. §. vlt. ff. de testa. tutor. Et id quidem sine alia inquisitione. d. §. cum patre. & l. j. & ibi docto. ff. de confir. tut. & §. vlt. Instit. de tute. & not. docto. in d. l. j. C. de confir. tut. & late consuluit Corn. consi. clxxv. incip. licet in præfenti. col. iij. versi. concurrat etiam, lib. 3. vbi & hoc extendit ad aliam patris dispositionem circa filiorum educationem. & consi. cccxxvij. reperio, col. pe. versi. cum itaque, col. 4. lib. 4. Idq; obtinet etiam si tutor datus à patre sit suspectus, modò pater ipse non ignoraerit, per l. in confirmando, & l. vtilitatem. ff. de confir. tut. quam ad hoc dicit not. Franc. Aret. in l. is cui lege. col. ij. ff. de testa. vbi plus dicit, id obtinere etiam si is tutor sit manifestè prodigus, per l. tres tutores. §. vlt. ff. de administ. tut. Tanta est, inquit, præsumptio quam habet lex pro consilio patris erga filios, per d. l. amicissimos, in prin. ff. de excus. tuto. Idemq; si pater ipse sit adultus nondum maior annis 25. per tex. in l. 3. §. quauis. ff. de admin. tut. quæ ad hoc dicit sing. Rom. sing. clxx. adultus potest. Nec patris tantum, sed & matris quoque, cuius non munus est tutoris liberis dare: si ramen dederit, iudiciũ sequendum est, vel sine inquisitione, vel cum modica, arbitrio iudicis, vt not. in l. ij. ff. de confir. tut. & in l. j. C. eod. & in l. credendum. ff. qui pet. tut. & in l. mater. C. de testa. tutor. & in l. peto. §. mater. ff. de leg. ij. & per Bal. consi. clxxij. cuidam puellæ, in secundo dubio, lib. 5. & Steph. Bert. consi. cccxc. quauis mater, in prin. lib. 4. { Quin etsi ipsa velit nubere, petatque remoueri à tutela, & alii sufficere, is debet dari, quæ in ipsa nominauerit, exclusis legitimis. §. sin autem tutelæ, in auth. de nupt. gl. Dyn. & Bart. in l. credendum. ff. qui pet. tutor. Cum aliis multis concord. à me congestis in commentariis nostrarum consuetudinum tit. xxvij. cap. iij. in gl. j. paulò ante. fin. }

¶ Ex hoc quoque affectu paterno prodiit, quod pulchrè ac scienter tradit Bal. in l. pactum, in xxj. q. C. de collatio. quod si ex statuto non possit mulier contrahere sine consensu duorum consanguineorum, non requiritur ea statuti solennitas, si filia patri renuntiat. Nam propter naturalè, inquit, patris affectum, ipsi plurimum videtur esse concessum, per multa iura, quæ illic allegat. Et hoc sequitur Rom. & Alex. in l. si quis mihi bona. §. vlt. ff. de acq. hered. Alexan. consi. cvj. incip. quo ad præfens quaesitum, in fi. lib. j. & consi. xxx. cuius exordium est, præclare subtiliter, col. pen. versic. pro hoc etiam facit, lib. 3. vbi hoc non vulgariter comendat. Barb. in c. causam matrimonij, col. ij. extra de offic. delegat. & conf. xvj. illud in medium afferam, col. 4. versi. 4. faciat, lib. 3. Fran. Aret. in l. ij. in fi. C. qui & aduers. quos. Philip. Franc. in cap. quamuis, in iij. not. & ibi quoque Georg. Nat. in repet. col. xj. versic. secundò not. ibi, tu contra Ludou. de pact. lib. 6. Socin. consil. cccxxx. viso testamento, col. 1. lib. 2. Iafon qui hoc reputat sing. in l. transactionem, col. ij. versi. contra Salyc. fortius, & ibi quoque And. Alciat. C. de transact. & idem Alciat. in l. praes, in j. gloss. in fi. C. eod. tit. & ipse etiam Iafon consi. cxxxij. videretur in præmissa, col. 2. versi. ad idem contra, lib. 4. Phil. Dec. conf. xxvj. cuius superscriptio incipit, an filia dotata, col. 2. & iterum consil. clxxx. visa renuntiatione, col. j. & consi. dcxj. magnificus, col. ij. lib. 4. & in d. l. pactum, col. pen. versi. vlt. notandum. C. de collat. Anto. Corset. in tractatu de potestate. & excellen. regia, in xxv. quaest. col. pen. in fin. vsque ad fin. illius quaest. Francisc. Ripa. lib. 3. responforum, cap. x. incip. super dubis, col. j. & Catel. Corra. qu hoc dicit sing. memo. incip. arrogationis formam, col. 2. versic. possumus tamen. & iterum memo

Patris voluntas tutoris dantis in testamento minus solenni, aut postea rupto, seruan da est.

Idem si tutor datus sit suspectus.

Simile in matre tutoris dante seruat. Ad idem.

statutum requirens. & Ioan. Monteferr. in repet. l. frater à fratre, col. xij. versic. tertio quæritur. ff. de conditio. indeb. citantque omnes Bal. vbi supra. Sed idem nulla ipsius mentione facta respondit. Pau. Cast. cuius nec illi meminerunt, consi. cccxxj. quod renuntiatio istius dominæ, versic. secundò principaliter, lib. 2. asseruntque omnes naturalem illum patris amorem in liberos.

27
Qui contra-
rium teneant.

¶ Fuerunt tamen & ex illis plurimi, qui diuersum censuerunt, videlicet Rom. sibi contrarius in d. l. pactum, col. pe. & ibi quoque, subobscure tamen, Corn. in fi. & Barbat. sibi quoque contrarius in addit. Bal. ibi, & post eos Iaf. sibi item contrarius, magna rationum & argumentorum mole fretus, in col. vlt. versic. extra glo. non omitto. qui tamen veluti gloriabundus iactat se primum omnium illius Bal. sententiæ expugnatore, & etiam clanculum Alex. sibi etiam contrarius in addit. Barro. in l. apud Iulianum. §. si pupillus. ff. ex quib. caus. in posses. eat. & apertius in l. more, col. j. ff. de acq. hæred. & Barba. consi. lx. sapienter scripsit, col. 2. lib. 1. & consi. xlj. immortalem Deum. col. 2. & seq. lib. 4. Iaf. in d. l. præses, col. 2. versic. ego vltra omnes. C. de transact. quanquam illud Bal. dictum fing. inibi asseruisset, & Ludouic. Gomef. in §. omnium, col. ix. & iterum col. x. versic. ista tamen communis conclusio, Instit. de actio. Et ante hos Bald. ipse à nullo istorum memoratus, non semel hanc postremam sententiam secutus est, videlicet consi. xxij. præsupposito statuto, lib. 4. & consi. 483. viso statuto, eod. lib. 3. & consi. cxcix. refutatio non valuit. lib. 5. & idem videtur sensisse. cccxxj. quædam puella, lib. 3. Sed huius partis rationibus nos abundè post Phil. Dec. respondimus in nostris legibus connubialibus, in gl. iij. sin verbo, *contra*cter. num. 30. secundò intellige, & multis seq. vbi videre poteris, ne iam actum, quod dicitur, agamus.

28
Pater legiti-
mus tutor po-
test filii fami-
lias minoris
res alienare
sine decreto
iudicis.

¶ Huc quoque plerisque manere videbitur, quod not. scribit Azo ille fons legum sæpe nostris vocatus, in sua summa quam vocant, titu. de bon. quæ liber. post medium, versic. nec puto. Quod pater legitimus administrator filii fam. minoris potest res ipsius immobiles alienare sine decreto iudicis, quod aliàs requiritur in huiusmodi rerum alienatione. C. de prædi. minor. per totum. & ff. de rebus eor. etiam per totum. Quod dictum sequitur Bald. in l. vlt. §. sin autem æs alienum, per illum tex. & ibi quoque Raph. & Corn. C. de bon. quæ liber. & idem Bald. in l. cum emancipatis. C. de prædi. minor. & in l. præses, col. 2. in 1. q. & ibi etiam Fulgos. Pau. Cast. Alex. Fran. Aret. Iaf. & Alciat. C. de transact. ex quibus Bald. ipse hoc dicit menti tenendum. Paul. autem & Alex. testantur id esse fing. & Fran. Aret. not. Sequitur item ipse Bal. in §. de re filiorum, in 2. lectu. ff. eo. tit. vbi id dicit fing. nec alibi reperiri & in §. l. j. in prin. & ibi Raph. Co. ff. de reb. eorum, vbi & hoc Bal. dicit fing. & idem Bal. in l. pupillorum. §. si pater, eo. tit. & in l. & si sine. §. quæsitum. ff. de minor. in 2. lectu. & in l. iusurandum quod ex conuentione. §. vlt. ff. de iureiur. & in l. aliàs autem, col. vlt. ff. eo. tit. & in sua Margar. in verbo, alienatio, col. j. versic. alienatio necessaria, vbi & hoc dicit fing. & iterum in verbo, parentes, col. j. versic. pater est legitimus. Ang. qui hoc quoque dicit notandū. in l. de re filiorum. ff. de transact. Imo. in c. constitutus, de testib. Roma. & Iaf. qui dicit fing. in l. filiusfam. vterque in fi. ff. qui satisd. cog. & idem Roma. in l. singularia. col. 7. & ibi quoque Iaf. col. item 7. versic. non omitto vnum. ff. si certum petat. Lanfran. Oria in suo tractatu de arbitr. char. vj. q. iij. Fran. Aret. in l. vlt. §. pupillus, col. 2. ff. de verb. oblig. Soci. consi. lxxvj. visa donatione, col. vlt. versic. tertio quia pater, lib. 3. Steph. Bertr. consi. lxxxiiij. viso processu causæ ceptæ, col. vlt. nu. 7. lib. 2. Phil. Dec. in l. pactum, col. vlt. C. de collatio. & consi. ccix. in casu proposito agam breuibus, col. 1. & Catel. Cotta, qui & hoc dicit fing. memor. incip. decretū iudicis. Ferdi. Loaz. in repet. l. filiusfam. §. diui, col. 7. versic. pro cuius corroboratione. ff. de lega. j. Hippol. Marfil. in singu. cccxcviij. bona minorum. Carol. Ruin. consi. cj. ponderatis omnibus, col. 2. nu. 2. lib. 5.

29
Contrarium
tenentes.

¶ Quorum omnium consensus non deterruit Saly. quin constanter & apertè diuersum sentiret in d. l. præses, versic. sed dubitari potest. C. de transact. Quem solus ex recentioribus, quos legi, sequitur Ioan. Monteferra. in repet. d. c. frater à fratre. d. col. 12. de conditio. indeb. Nihil enim videt Saly. cur id fieri possit, nisi id operetur affectio paterna, quæ omnes excedit, per d. l. isti quidem. §. vlt. ff. quod met. cau. Sed hoc, inquit, non est tutum: quia hæc affectio paterna non cessat cum filius fit sui iuris, & tamen pater eius legitimus tutor non potest alienare sine decreto, per l. cum emancipatis. C. de prædi. minor. Sed ad hoc respōdet Alex. in d. l. præses, quod pater tutor vel curator filij emancipati, de quo loquitur d. l. cum emancipatis, non tantum iuris habet, quàm qui est legitimus administrator filii fam. quem habet in potestate, inque ipsius bonis habet vsumfructū. l. cum oportet. C. de bonis que liberis, cum similibus, potestq; vt subdit Bal. constituere procuratorem ante litē contestatam, vt probatur in l. j. prout eam intelligunt Bar. Bal. & alij, gl. reprobata. C. de bonis mater. Bal. in l. j. in j. lectura, col. j. & iterum in ij. lectu. col. ij. ff. de procur. & in ca. vlt. col. j. versic. item not. regulam, extra de iuramen. calum. Pau. Cast. consi. 34. super primo dubio, ante fi. lib. 2. quod non potest facere curator. l. neque. C. de procur. etiam si is sit pater, vt dicit Bald. in d. c. vlt. ita intelligens glo. in d. l. j. de bon. mater. quam dicit fing. Adicit & Iaf. hoc confirmans in d. l. præses, quod pater tutor aut curator filij tenetur reddere rationem, vt quilibet alius tutor aut curator, per l. si superstitere, & ibi Bal. in j. nota. & alij. C. de dol. & l. licet, & ibi quoque Bal. C. ad leg. Falcid. & l. Aurelius. §. Titius testamēto. ff. de lib. lega. & voluit Bal. in d. l. cum oportet. §. vlt. Cui adde quod & idem voluit ipse Bal. in l. is qui, in prin. ff. de tutorib. & curat. datis ab his, qui ius. & in l. j. col. xij. versic. modò sequitur videre. C. de confes. & in l. filia cuius. C. famil. ercisc. & in c. edoceri, colum. ij. extra de rescript. Angel. in §. sed quod sancitum, in authent. de nupt. Franc. Aretin. in l. vlt. §. primo ad fin. ff. de verbor. obligat. Socin. consi. ij. incip. sequendo ordinem, col. j. in fin. lib. 1. &

Responso ad
contraria opi-
nionem.

lib. 1. & iterum consi. lxxij. difficultatem faciebat, col. vj. versic. capio nunc certum, lib. 3. & plenè diximus in nostris consuetudinibus, tit. xxvij. §. iij. in gl. iij. At pater legitimus administrator (vt ad Iaso. redeamus) non tenetur rationem suæ administrationis reddere, per d. l. cum oportet. §. non autem. & voluit Bart. in l. vsumfructu, in principio. C. de vsumfruct. & Bal. in l. orphanotrophos. C. de episcop. & cleric. vbi reddit rationem diuersitatis, & in d. l. filia cuius, col. vlt. C. famil. ercisc. Cui & in hoc adde text. in l. vlt. §. sin autem æs alienum, versic. hoc proculdubio, in illis verbis, & à ratiociniis & c. C. de bo. quæ lib. & in d. l. cum oportet. §. non autem, & ibi glo. Cyn. in iij. q. Bal. & alij eo. tit. & in §. & ita circa talium, in auth. de nupt. glo. in d. l. orphanotrophos. Angel. in l. j. §. hæc stipulatio. ff. si cui plus quàm per leg. Falci. Rapha. Cuma. consi. lxxxvij. cuius principiū est, casus talis est, col. 2. Roma. in repet. l. si verò, §. de viro, in xxix. fal. ff. solut. matr. Franc. Por. in tractatu de duobus fratribus, parte j. q. xlix. Alex. consi. cxj. circa primum dubium, col. pen. lib. 3. Maria. consi. xxxiiij. hoc capite, prosequendo ordinem, col. x. versic. circa sextam principalem quæstionem. & Bart. eius filius, consi. ccliiij. incip. visa & considerata. col. 2. versic. ex quibus infero, lib. 2. Adde & aliam rationem. Nam cum pater habeat in his bonis vsumfructum, non adedò verisimile est eum illa temere alienare, vnde suum amittat vsumfructum. argu. l. cum de indebito. ff. de probat. Et sic vltra affectionem paternam occurrit & suum ipsius commodum. Ad quod facit etiam quod scribit Bal. in l. si infanti, col. iij. in vij. opposit. C. de iure delib. j.

Alia ratio ad
uersus contra-
riam opinionem.

Ad idem.

30 ¶ Ex quibus facilè intelligitur Saly. deceptum fuisse, & vt loquitur Iason, æquiuiocasse, dum allegat d. l. cum emancipatis. C. de prædi. minor. loquentem de patre tutore siue curatore filij emancipati, cuius bona non potest alienare sine decreto iudicis, vt inibi cauetur, & in d. l. si pupillorū. §. si pater. ff. de rebus eorum. quo in loco apertè probatur id quod diximus, sed ita tamen, vt patri tutori sit facilis concedendum alienare quàm alteri, idque verum est vt pater scilicet alienare non possit sine decreto. etiam si ea bona à patre fuerint antè filio donata, per l. 2. C. si aduersus donat. vbi est textus notat. Azo autè illius sententiæ autor, ac veluti præfultor, & qui eū sequuntur, planè intelligunt & loquuntur in patre legitimo administratore filii fam. qui plus iuris habet in bonis ipsius filij in sua potestate constituti, quorū est legitimus administrator, quàm pater curator filij emancipati, vt satis liquet ex prædictis. Et hanc differentiam ex antiquioribus nuncupatim facit Bald. in d. §. si pater. & in d. l. j. vbi etiam Iacob. Arctin. & Alberic. ff. de rebus eorum. Quando autem & quorum bonorum pater sit & dicatur legitimus administrator, plenè diximus in nostris consuetudinibus, d. tit. xxvij. §. iij. in glo. ij.

De eadem re.

31 ¶ Sed interim tamen non omittendum putamus, quod Bal. loquens in patre legitimo administratore, videtur idem tenere quod Saly. & in re quidem ac specie magis ambigua, in l. generaliter, in prin. col. 2. versic. extra ego quæro. C. de secun. nup. dum dicit, quod pater legitimus administrator filiorum suorum, qui ex successione matris opulentam hereditatem acceperunt, non potest inter filios ipsos minores eam diuidere sine decreto iudicis, quia talis diuisio est species alienationis, in qua requiritur decretum, per l. non solum. C. de prædi. minor. Sed & idem Bald. consi. 448. quæritur in primis, in vlti. dubio, lib. 1. tradit quod pater non potest sine decreto iudicis transigere super bonis in quibus habet vsumfructum, in præiudicium filij, nisi cautè & prudenter id faciat, propter dubium litis euentum, per l. j. C. de bonis mater. & l. pactum curatoris. C. de pact. & d. l. præses. C. de transact. Ex cuius sententia facilè intelligis non posse patrem etiam legitimum administratorem (nam aliàs non haberet vsumfructum, vt patet ex §. j. ad fi. in auth. vt liceat matri & auie. & plenè diximus in d. §. 4.) non posse, inquam, patrem libere alienare huiusmodi bona quod & expressius tenet ipse Bald. consi. cclvij. incip. nulla mulier, col. 2. lib. 1. & rursum consi. cccxv. proponitur quod inuestitura, col. 3. versic. aduerte hic, lib. 2. & iterum consi. cccxxxj. quædam puella, colum. 2. lib. 3. & Benedic. Cap. consi. cxlix. punctus quædam domina, colum. vlt. in vj. dub. & omnes etiam per d. l. j. C. de bon. matern. vbi est optimus tex. quod pater legitimus administrator filii fam. non potest alienare bona ipsius in quibus habet vsumfructum. Id quod etiā cauetur, l. quicquid. eo. tit. cum dicitur vt vendere, donare, relinquere, alteri obligare non possit, quæ verba in id sunt expressiora, quàm vt quis ea cauillari, aut in alium sensum trahere possit. nec id minus expressum est in l. quacunque, tum in princ. tum in §. vlt. C. de bonis quæ lib. & in l. cum oportet. §. non autem, eo. tit.

Diuisio est spe-
cies alienatio-
nis.

32 ¶ Ideo hic attende lector. Nam potissimum, imò vnicum fundamentum Azo. & asseclarum ipsius situm est in d. l. vlt. §. sin autem æs alienum. C. de bonis quæ liber. vbi cauetur quod ob æs alienum hæreditarium & legata vel fideicommissa soluenda tantum potest pater alienare bona immobilia aduentitia filii fam. quorum est legitimus administrator & vsumfructuarius. Nec vllā mentionem facit is text. de decreto iudicis, vt aliàs fit in alienatione rerum immobilium minoris. Ideo que nec decretum, inquit, requiritur. Ex quo euidenter constat illud dictum Azo. & sequacium obtinere in huiusmodi alienatione necessaria, quæ fit ob æs alienum, de qua loquitur tex. quo ipsi solo innituntur, non etiam in alienationibus merè spontaneis siue voluntariis, quia dicta placita que doctor. debent intelligi secundum leges quas ipsi allegant, ex sententia Bart. in l. non solum. §. si liberationis. ff. de libera. legat. cum similibus. Quanquam multi ita allegat illud dictū Azo. dum simpliciter & sine mentione æris alieni allegant, vt videantur velle licere patri legitimo administratori passim sempèrque sine decreto iudicis alienare. Et tamen Azo ipse non obscurè ostendit

Fundamentum
opinionis A-
zo. & assecla-
rum hac in re.

ita se intelligere, vt procedat in alienatione quæ sit ob æs alienum. Nā primū scribit quod pater legitimus administrator debet abstinere ab alienatione, nisi ob æs alienum: mox subdit hæc verba, nec puto quod exigatur à patre decretum, cum ipse alienat, licet exigatur à tutore. Vides igitur quod Azo non facit ius patri alienandi nisi ob causam æris alieni. & confestim subiungit, non esse necessarium decretum iudicis in alienatione illius, quod tamen aliàs requiritur, cum sit ob æs alienū. l. ob æs. C. de præd. minor. Et ita Azonē expresse intelligit & sequitur Bal. in d. l. j. in prin. & iterum in d. l. si pupillorum. §. si pater. ff. de rebus eorum. & Fran. Aret. in l. vlt. §. pupillus, post medium. ff. de verb. oblig. & Fa. in dicto tractatu, de empt. & vendit. vbi supra; & Iaf. in d. l. filiusfa. in fi. ff. qui satisd. cogant. Et secundū hanc nostrā interpretationem debent etiam intelligi quæ dicit Bal. in d. l. generaliter. & consi. supra allegatis, vt pote qui loquitur de alienatione minimè necessaria. Et hoc modo quoque intelligi d. l. j. & d. l. quicquid. C. de bonis matern. necesse est.

¶ Sed & adhuc in casu d. §. sin autem æs alienum, videtur res hæc de qua loquimur, non omnino certa esse, nec expeditatum propter verba in eo. §. adscripta, in versi. sed pater quidem in prædictis. quæ verba sunt huiusmodi, habeat licentiam ritè res filiorum sua vendere. Nam illa dictio, ritè, eam naturam & vim habet, vt iuris solemnitate dicat, sicut dictio rectè, ius & causam, siue iustitiam causæ, vt placuit glo. & Bart. in l. ij. ff. de inoffic. testam. & in l. sed & si lege. §. scire. ff. de petit. hæredit. cum similib. Ex quo, ritè, pro ritu nonnulli vsurparunt, vt Stautius lib. 2.

33 De eadem re.

Dictio, ritè, quam vim habet.

*At tu (pudet) hostia regni
 Hostia nate iaces, ceu mutus, & è grege sanguis.
 Hei mihi primitis ararum & ritè nefasto
 Libatus iussusque mori.*

Ritè, id est ritu, quod & Priscianus lib. 14. annotauit. Ex quo & hæc dictio denotat formā ex sententia gl. in l. si quando, in verbo, ritè. C. de bon. vacan. & eam quidem substantialem secundum Petr. Anchar. in c. possessor, col. iij. versi. item de iure canonico, de regul. iur. lib. 6. per c. firmiter. §. sacramentum, extra de summa trinit. & c. nihil, extra de elect. Tum quoque quia vbi alicui conceditur facultas conficiendi alicuius actus, quæ ante facere non poterat, intelligitur seruata solemnitate, per l. si quando, & ibi gl. docto. C. de inoffic. testam. Propterea scribit Spec. in tit. de loca. §. nunc aliqua, versi. xciiij. post multos alios doctores. quos illic nūcupatim citat, quod cum dominus facit potestatem emphyteutæ alienandi rem emphyteuticam, intelligitur tamen, vt alienet seruata solemnitate, scilicet requisito ipso domino secundum formam l. vlt. C. de iure emphyt. in cuius sententiam veluti pedibus ire videtur Ioan. Andr. in addit. illius. Eamque non obscure sequitur Ioan. Fab. in §. vlt. col. 2. in verbo, obseruari. C. de iure emphy. & Collect. in c. potuit. col. v. versi. sed quid si dictum fuit, de locat. } Floria. in l. si stipulatus, col. ij. ff. de vsuris. } Ioan. Fay. in c. imperialem, §. habito. col. vij. in paruis, versi. sed tunc quomodo fit, de prohib. feud. alien. per Federic. } & Alexan. consi. cvj. cuius exordium est, viso themate, col. 1. lib. 4. & latissimè omnium Laur. Calca. consil. l. non est dubitandum, per quatuor primas columnas. } Franc. Curt. in tractatu Feud. in iij. parte, col. lxxvij. versi. quomodo quæro si in inuestitura. } Et facit quod in simili tradit Petr. Anchar. consi. cclxxiiij. ad declarationem dubij. Ideo Iason in d. l. præses, col. 2. C. de transactio. dicit quod licet temerarium esset à communi illa sententia Azo. & caterorum aut consulendo aut legendo discedere, putat tamen legendo eam non esse veram.

34 Auctoris sententia confirmans opinionem Azonis.

¶ Ego verò omnibus modis veram esse arbitror, ita tamen intellectam, vt supra diximus, vt videlicet possit pater ob necessitatem filiorum ipsorum bona immobilia, quorum est legitimus administrator, alienare sine decreto iudicis, per doctrinā gl. & omnium in d. l. si quado. C. de inoffic. testa. quæ talis est, quod cum aliquid permittitur fieri in casu aliàs permisso, intelligitur non obseruata etiam solennitate in eo casu aliàs requisita, ne huiusmodi permissio sit superuacua, per l. i. ff. ad municip. & l. si quando. ff. de legat. j. cum sim. At æs alienum, & alia similis necessitas sunt inter casus propter quos bona immobilia minoris alienari possunt, interueniente tamē decreto iudicis, d. l. ob æs alienū. & ibi not. C. de præd. minorū cum similib. Igitur cū simpliciter patri permittitur ob huiusmodi casus aliàs permittit alienare, debet intelligi, vt etiā id possit sine illa solennitate. Propterea etiā non verum est illud Spec. dictū supra allegatum, quin si dominus permittat rem emphyteuticā vendere, intelligitur etiam sine consensu aut alia requisitione ipsius domini, vt hæc permissio aliquid operetur, vt voluerunt Albe. & Salyc. in d. l. vlt. ille col. pe. hic col. 1. & ibi etiā col. 2. C. de iure emphyt. & Bal. Ang. & Floria. sibi cōtrarius in l. cum essent. §. per plurium. ff. de seruit. rustic. præd. per tex. ibi & allegat præterea ipse Ang. c. j. tit. de feud. non hab. pro. natu. vbi & hoc dicit not. Card. Alex. in col. j. Nicol. Neapol. in c. feudum, & ibi etiam Iaco. Aluar. versi. opt. cum gl. & ipse Cardin. Alex. in fin. tit. si de feud. fuer. controuerf. inter domin. & agnat. } & Imol. in cap. potuit, col. xlix. extra de loca. & Rom. fing. cccclxxj. incip. emphyteuta non potest alienare. & Alex. sibi contrarius consi. cclxxiiij. viso themate & scriptis, col. 3. versi. quod autem Gerakdus, lib. 2. quod repetitur consi. xcj. lib. 3. Socin. consi. ij. in causā domini Guidi, col. vlt. lib. 3. } & Phil. Dec. in cap. quæ in ecclesiarium, col. vlt. de consuet. & Firmia. in tractatu gabella. in 1. parte, col. x. versi. & aduerte ad propositam quæst. De quo & per Socin. in l. qui Romæ. §. cohæredes, col. iij. ff. de verb. oblig.

quomodo

35

¶ Nec huic sententiæ obstat dictio ritè, posita in d. §. sin autem æs alienum, quia intelligitur secundum

cundum præcedentia, vt videlicet prius bona mobilia, si quæ sunt: sin minus, bona immobilia alienari possint, & ita ritè, id est ordine alienentur, vt apud Virgilium lib. ij. Aeneidos,

*Præceptisq; Heleni aederat, quæ maxima rite
 Iunoni Argiue iussos adolemus honores.*

Nam quod ita eo in loco intelligatur, indicant quæ confestim sequuntur:

Haud mora continuo confectis oramine cunctis.

Ideoque sæpenumero dicitur rectè atque ordine, vt in l. diui fratres. §. rectè. ff. de liber. cau. & in l. obseruare. §. antequam. ff. de offi. Proconf. & l. ij. ff. ad Senatufconf. Velleianum. & apud Marc. Tul. Ciceronem in oratione pro P. Quintio, atque etiam in Philip. 3. & 5. & 10. non semel, & etiā in oratione pro Sexto Roscio Amerino, atque alibi sæpe. & in oratione Cæsaris apud Sallustium in Catilinario. } & Lucretius in v. decadis, lib. v. } Neque enim perpetua est, nec semper obtinet illa differentia earum dictionum, rectè, & ritè, quin plerunque ritè pro rectè, & contra ponantur, non solum à nostris, vt per Accurs. in l. non putauit. §. non quæuis. ff. de bonor. poss. contra tab. } Luc. Pen. in l. j. col. ij. in fi. C. de professor. qui in vrbe Constanti. lib. xij. } & Domin. post alios in c. cōtra Christianos, post prin. de hæret. lib. vj. & Franc. Aret. in l. Titius, in princ. ff. de lib. & posth. & in l. quamuis. §. infans. in fi. ff. de acquir. poss. & Iaf. late in l. iuste possidet. col. ij. ff. de acquir. poss. & Philip. Dec. etiam abunde in l. lecta. col. v. super glo. in verbo, rectè. ff. si cer. pet. vbi etiam nuncupatim loquens de casu d. l. vlt. §. sin autem æs alienū, dicit illic ritè pro rectè poni. & And. Alciar. in l. hæc verba in stipulatione. ff. de verb. sign. & est bonus tex. in l. ij. } cum dicitur, ritè atq; solenniter. } & ibi Lucas Pen. C. de bon. vacan. sed & ab aliis quoq; probatissimis scriptoribus. Nam & Virgil. ipse Poetarū maximus, qui in huiusmodi rebus est instar omnium, eo. li. 4. Aeneid. ita scribit,

Rite secundaret vsus.

Id est, rectè, vt interpretatur Seruius, & ratio recti sermonis admonet. Et iterum in eodem libro:

Si rite audita recordor. Atque etiam lib. v.

Si modo rite memoret seruata remeior astra.

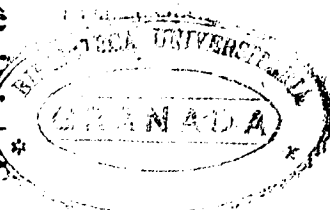
Quibus locis satis constat eam dictionem nullam significare solennitatem. Ex quo Priscianus li. xv. A ritu, inquit, ritè pro rectè: quia nihil traditur ritibus, nisi quod rectum esse credatur. } & Sextus quoque Pompeius in verbo, ritus, Rite, inquit, significat bene ac rectè. & ante hos Varro lib. 3. de lingua Latina, quo loco de Halcyone aue loquitur, quod (ait) fit ritè, id ratum ac rectum est. Ab eo Accurs. rectè perfectis sacris vult accipi. } Et cum istis expedita est res hæc, in qua paulò diutius immorari sumus, quia quotidiana est, nec tamen satis à nostris excussa.

Responsio ad contraria.

Dictio, ritè, nullam significat solennitatem.

Pater præsumitur competenter filiam dotasse.

¶ Denique vt ad alia veniamus. Ex eodem fonte fluit, quod eleganter respondit Paul. Cast. conf. cclxxv. incipien. super primo quæsito dicendum videtur dictam substitutionem, col. ij. versi. secundò an possit hoc dicere, lib. j. quod pater in dubio præsumitur competenter dotasse filiam, nec in huiusmodi paterna dotatione debet fieri subtilis indagatio. Nam cum paterna pietas consilium capiat pro liberis, d. l. nec in ea. ff. de adult. non debet alteri videri incompetens, quod patri competens visum est, arg. l. si furioso puberi, in fi. ff. de cura. furio. nisi esset magnus quispiam excessus, qui argueret dolum patris, arg. l. vnde si Neruæ, cum seq. ff. pro socio. Et idem quoque voluit ipse Pau. Cast. conf. cccciiij. visis & ponderatis, circa medium, lib. ij. & conf. ccccxxj. hoc capite, quod renunciatio istius dominæ, versi. secundò principaliter loquitur, eod. lib. ij. & Alex. consil. xxxiiij. videtur super dicto quæsito, paulò ante fi. li. 4. Maria. consi. xxx. quamuis ex his, col. ij. versi. cōcludo quantum ad secundum membrum. & Bart. eius filius consi. cclxxvij. cuius est initium, circa primam quæstionem, col. x. versi. confirmantur & præmissa, lib. ij. consi. lxxvij. viso testamento Petri, col. pen. lib. iij. & Franc. Curt. senior conf. xxvij. hoc capite, magnificus vir, col. xiiij. versi. venio ad quartum, & col. xvij. versi. & ita in terminis. & iterum consi. xlv. statuto seu cōsuetudine, col. xij. versi. ad tertium arg. & iterum col. vlt. ad fi. & item consi. lxxxj. incip. rectè præfatus egregius doct. col. vlt. & Iaf. qui hoc reputat sing. in l. voluntatis. C. de fideicom. & consil. cccxxxj. istæ duæ mulieres, col. iij. versi. quartò est bene considerandum, li. ij. & consi. cxxxij. videretur in præmissa, col. ij. versi. ad idem contra, lib. iij. } Carolus Ruinus, consi. l. j. quia de pluribus. col. vlt. nu. 13. lib. ij. } & Philip. Dec. in l. pactum, col. vlt. C. de collatio. vbi hoc dicit not. & consi. xxvj. cuius superscriptio incipit: an filia dotata, col. ij. versi. sed tamen his non obstat, vbi hoc reputat not. & consi. 89. viso puncto, col. vlt. versi. secunda quia. & consi. clxxx. visa renuntiatione, col. ij. versi. & intantum hoc procedit. & consi. seq. satis nota, col. ij. versi. & etiam dato, vbi & hoc dicit procedere etiam si filia esset læsa, vltra dimidium iustæ æstimationis. } & consi. cxvj. visa transactione, col. 2. versi. & in simili casu. } & consi. cclxxvj. proponitur quod dominus, lib. j. } consi. cv. copiosè col. ij. versi. cōcurrit. } & consi. dcxj. magnificus. col. 2. } versi. dubitari potest. } & Franc. Curt. iunior consi. x. visa ac diligenter cōsiderata, col. 1. & Laurus Pala. in tractatu statutorum excludentiū fœminas à success. char. v. col. iij. versi. reperio autem in hac quæstione. & Cate. Cot. qui & hoc dicit sing. in memori. incip. dos data. & Ant. Rub. consi. clxiiij. circa primum dubium, col. 1. versi. circa aliud. & idem propè voluit Corn. consi. cvij. in consiliis, col. iij. versi. quia lex debet, lib. ij. & ante omnes Bald. cuius nullus illorum meminit, consi. 328. cum in causā Pisani conuentus, col. ij. versi. quæritur secundò, lib. iij. vt iam non dubites, vt opinor, in tot legalis disciplinæ procerum sententiam pedibus manibusque haud cunctanter ire, etiam si reclamet Bald. & Barthol. in tractatu dotium, in xvij. prin.

legio v. patris. Cuius quidem autoritas mihi certe veluti sacrosancta est, sed nemo solus facis sapit, ex Periplectomeni senis sententia in Milite Plauti, id quod Graeci ita pronunciant, *εις ανηρ οδεις ανηρ*, id est, vnus vir, nullus vir. Quamquam idem cum eo sensisse videtur Socin. conf. lviij. in causa restitutionis. col. vij. vers. non obstat illud, lib. 4.

37
Fundamentum
huius legis co-
sistit in veri-
simili mente
donantis.
Verisimilitu-
do in legibus
quatuor ualeat.

¶ Sed iam, ni fallor, tempus est, vt hunc affectum, amorem, necessitudinem, coniunctionem, aut si mauis vnitatem, vel vt alij appellant, vnionem parentum & liberorum relinquamus, & ad aliam partem rationis atque fundamenti nostrae l. quae est verisimilitudo, pergamus. Haec igitur l. nostra omnium consensu fundatur in verisimili mente donantis, qui si cogitasset de fururis liberis verisimiliter, aut non donauisset, aut sub ea conditione donauisset, si liberos non susciperet. Scilicet tanti est nostris legumlatoribus & peritis verisimilitudo, vt ex ea leges faciant, litetq; diffiniri iubeant, tanquam id verum sit, quod veri est simile. Quibus plane consonant vltra tex. supra in prin. allegatos, l. non verisimile. ff. quod met. causa. Et l. peculium autem. §. j. ff. de pecul. & l. si filius, eo. tit. & l. Iulianus. §. praeterea. ff. de actio. emp. §. j. ff. de iudic. & l. si extraneus. ff. de conditio. ob. caus. & l. si debitor. §. verisimile est. ff. de contrah. emp. & l. 2. §. si venditor. ff. de haered. vendit. & l. peculium. §. j. & iterum l. si filius, quae est pen. ff. de poenis. & l. Nefennius. ff. de nego. gest. & l. quareo. §. inter locatorem. ff. locati, & l. obligatione. ff. de pign. & l. Pomponius. §. si quis. ff. in quibus causis pign. vel hypoth. tacite contraha. & l. insulam. ff. qui pot. in pign. hab. & l. ij. §. j. ibi, verisimilia responderint. ff. de testib. & l. ob carmen. §. vlt. ibi, quae rei aptiora, & vero proximiora, eo. tit. & l. si nuptura, in fi. ff. de iure dot. & l. inter focerum, in prin. ff. de pactis dotal. & l. amicisimos, in prin. ff. de excus. tuto. & l. ex facto, post prin. ff. de vulg. & pup. substitutione, & l. coharedi. §. qui patrem, eo. tit. & l. cum res, in prin. & l. quidam, etiam in prin. ff. de legat. j. & l. Titia cum testamento. §. qui inuita, ibi, non est verisimile patrem. ff. de legat. ij. & l. Mauius, in prin. eo. tit. vbi incredibile reputatur, quod non est verisimile. & l. cum pater. §. pater certum, eodē quoque tit. & l. qui filium, ff. de lega. iij. & l. vxorem. §. felicissimo, eo. tit. & l. qui concubinam. §. qui fundum, eo. quoque tit. & l. Publius. §. Titia. ff. de conditionibus & demonstrationibus. & l. cum vir vxori, eod. tit. & l. Plautius. ff. de auro & argento legato. & l. denique. §. vlt. ff. de pecu. legat. & l. si stipulatus. ff. de vsur. & l. si inimicitiae. ff. de his quib. vt indig. & l. ex facto. §. si quis autem susceperit, ibi, quia non est verisimile. ff. ad Trebel. & l. cum quidam. ff. de ann. leg. & l. in ratione. §. tamen si. ad leg. falcid. & l. octauus. ff. vnde cognati. & l. vlt. ad fi. ff. de fideic. liber. & l. quod & lex. §. hoc interdictum. ff. de libe. ho. exhib. & l. si ita fuerit libertas, in princ. ff. de manum. testa. & l. cum ex pluribus, ibi, quod verisimile videretur. ff. de solutio. & l. si is cui nummos. §. Flauius, eo. tit. & l. miles. §. mulier. ff. ad leg. Iul. de adulter. & l. eum qui ita stipulatur, in prin. ff. de verb. oblig. & l. fideiussor obligari. §. vlt. ff. de fideiuss. & l. sed si vnus. §. filiosa. ff. de iniur. & l. sanctio. ff. de poen. & l. haec autem. §. j. ff. quib. ex caus. in pos. car. & l. j. §. haec actio. ff. si quis testa. lib. §. & l. triplici, ad fin. ff. de verb. sign. & l. in obscuris, ff. de reg. iur. & l. j. C. qui aduers. quos. & l. cum quis, ibi, neque enim verisimile est. C. de nat. lib. & l. vlt. in fi. C. de haere. instit. & l. generaliter. §. cum autem. C. de instit. & subst. & l. cum cognitionaliter, & iterum l. milites, vers. oportet, ibi, argumētis verisimilibus. C. de quaest. & l. j. C. ad leg. Corn. de falsis. & l. j. C. de his quae vi met. caus. fiu. & l. vlt. in fi. C. de vsufructu. & §. idēque iuris, ibi, cum non sit verisimile, Institut. quib. ex caus. manum. non poss. & §. j. ibi, coniecturis & verisimilium ratione, in auth. de testam. imperfect. & §. quia verō verisimile, in auth. de non ali. & c. sollicitē, quod est ij. extra de restit. spol. & c. in literis, in fin. & in c. constitutus, lib. j. extra de testib. & in c. literas, extra de iureiur. & c. quia verisimile, extra de praesump. & c. super hoc, extra de renunt. & c. quoniam, vers. si autem de carnali, extra, vt lite non contest. & c. bona, ibi, ex verisimilibus & probabilibus causis, de appel. & c. nauiganti, quod est vlt. extra de vsur. & c. in praesentia, extra de procu. & in c. si quis. & in c. cum P. Manconella, extra de purg. can. & in c. si culpa, extra de iniur. & dam. dar. & c. per venerabilem, statim post princ. extra qui fil. sunt legit. & c. vt circa, vers. alioquin, de elect. lib. vj. & c. nulli, eo. quoque tit. & l. & c. quorundam, ibi, verisimiliter formidamus, cod. tit. & l. & c. cupientes. §. quod si per. xx. eo. rursum tit. & l. & c. vlt. de renunt. & c. vlt. de restit. spoli. eo. li. & c. vlt. & ibi gl. de offi. vicar. eo. li. & c. ij. de fil. presby. eo. li. Ex quo tex. dicit Dom. cōf. lxxv. discutiā, col. pe. quod taciturnitas etiā verisimilitudinis inducit subreptionem. & c. ij. §. statuimus, de decim. eo. li. & c. in fidei, de haeret. eo. li. & c. quanquā, ibi, non minore, quam verisimiliter creditur, de vsur. eo. li. & c. si episcopus, de poenit. & remif. eo. li. & c. inspiciamus. & c. in generali, de reg. iur. eo. li. & ibi cōcor. per gl. & doct. & cle. causā, vers. verum si propter. & ibi gl. in verbo, verisimiliter, de elect. & cle. ij. vers. si verō dicti, de for. compet. & cle. ij. vers. vt autem praemissa de relig. domi. & cle. exiui. §. deinde, & §. rursus, & ibi Card. Zab. gl. de verb. sign.

38
Que requi-
rantur ad im-
pugnandum
uerisimile.

¶ Hinc ad id probandum, quod non est verisimile, requiruntur clariores probationes, vt prodit Bald. in d. l. non est verisimile, per illum tex. & etiam Spec. tit. de prob. §. vlt. col. vlt. vers. quantum. Pan. in c. vlt. in fi. extra de presbyt. non bap. per d. l. non est verisimile, cum ceteris multis, quorum nomina & loca veluti digito ostendit Phil. Dec. conf. clxxvj. quod supra maturē, col. j. & conf. cxcv. incip. studendo breuitati, col. ij. vers. & ista conclusio. & conf. cccxliij. in causa partus suppositi, col. j. vers. secunda ratione, & conf. cccxliij. viso consilio, col. j. Quibus adde quod voluit Fulg. in l. si maior. C. de leg. haered. quod ad probandum quinquagenariam peperisse, requiruntur euidentiores probationes, quod & ibi asserit Philip. Corn. & etiam Soci. conf. cxxvj. visum,

visum fuit, col. ij. lib. iij. Ex quo etiam Henricus imperator, cum vxor eius in ea aetate esset grauida, voluit vt ea palam pareret, ne qua suspicio fraudis atque suppositi partus subesseret, vt retulit Ang. in d. l. si maior. Sed & adde Ant. in d. c. super hoc, col. ij. per illum tex. de renunt. vbi dicit, quod vbi exceptio non est verisimilis, potest iudex cogere reum proponentem huiusmodi exceptionem, exprimere causam ex qua reddatur verisimilis, licet non alias. Imò secundum intellectū Innoc. ibi, non debet admitti talis exceptio sine expressione causae. Et cum hoc debet praeterea proponens subiici grauiori oneri probandi, vt dicit ipse Ant. vbi supra, col. vij. vers. tu potēs quinto colligere. Et ita primo loco, vt ipse dicit, debet iudex discutere de verisimilitudine, antequam admittat exceptionem, & nihilominus grauiori onere probationis, de quo etiam per eundem Ant. & Panor. in c. sollicitē, extra de restit. spol. Ex quo generaliter dicit Fely. in d. c. quia verisimile, ex aucto. Ant. vbi supra, quod licet quis non debeat grauari onere probandi, cum habet plenam probationem, per c. ij. de probat. hoc tamen non habet locum, quando factum allegatum non esset verisimile. Sed & Pan. in d. c. quia verisimile, ex eo tex. not. quod licet contra praesumptionem iuris admittatur probatio, vt not. in c. quanto, eo. tit. tamen aggrauatur probans durioribus probationibus, quando est verisimilitudo contra eum. id quod dicit esse menti tenendum. Et hinc occasione sumpta multa dicit de verisimilitudine. Ea aliquando, inquit, rata est, vt nō admittat probationem contrariam, nisi procedat quedā causa cognitio, per d. c. super hoc, de prob. imò quandoque non admittitur, per cap. filij, de haeret. lib. vj. Quod & ante eum dixerat Imol. ibi, qui subiungit id quod supra diximus, videlicet quod cum admittitur probatio aduersus verisimilitudinem, aggrauatur probans lucidiori probatione, per tex. ibid. & in d. l. non est verisimile. nectamen prius admittitur, quam facta aliqua discussione, vt per Spec. tit. de prob. §. nunc dicendum, in prin. de quo etiam ibi Ioan. And. in addit. Sed vt redeamus ad Anto. in d. c. super hoc, is ibi, col. iij. dicit, quod cum reus proponit exceptionem non verisimilem, potest iudex cogere vt promittat certam poenam. si ea appareat non esse vera aut legitima, allegatque idem voluisse Cōpostel. in c. quod sicut, de electio. Sed & idem Ant. vbi supra, col. iij. vers. ex quo habes, dicit, quod cum testis examinatur super articulo non verisimili, potest & debet interrogari extra articulum de facti causa, ex qua reddatur factum verisimile. Ex eoque dicit limitari & declarari cap. de testibus, extra de testib. & quod not. in l. momentanea. C. qui legit. person. & in l. si duo patrem. §. qui iurasse. ff. de iureiuran. ceterum D. à Rota decisio. dcccxxx. articuli, in antiquis, dicunt articulos non verisimiles non esse admittendos, & ita Rotam seruare.

Verisimilitudo
do que nō ad-
mittit proba-
tionem contra-
riam.

39 ¶ Huic autem quod dictum est, duriores probationes exigi in non verisimilibus, ad stipulatur, quod licet alias ignorantia probetur illius iuramento qui eam allegat. c. si verō aliquis, & ibi glo. quae adfert conc. extra de sent. excom. cum sim. hoc tamen verum est si sit verisimilis, alioqui nō sufficeret iuramentum, per tex. in c. vt circa, vers. alioquin, & ibi Petr. Ancha. col. ij. vers. item not. in vers. super, & Domi. etiam ibi, in vers. super huiusmodi, in ij. no. de elec. lib. vj. & in c. nulli, & ibi Archi. c. j. & ipse Petr. An. in vlt. not. eo. tit. & lib. Cui simile est quod post Arch. in c. j. extra de dol. & contu. lib. vj. volucrum Rot. decisio. cccij. incip. nota, quod vbi aliquis, in antiquis, quod licet credatur iuramento illius qui dicit se impeditum fuisse, hoc tamen procedit, si sit verisimilis praesumptio pro iurante. ad quod etiam allegat not. per Inno. in c. quia propter, in fi. magna gl. in vers. item dicimus, de elect. & not. in c. si vero, de sentent. excom. Cui finitimum est quod scribit Bal. in l. vlt. in fi. C. de eden. quod si quis dicat instrumentum esse amissum, hoc probat proprio iuramento, si sit honesta persona, & allegat verisimilia, vt quia domus eius est combusta. Nec hinc longē abest, quod nunquam defertur iuramentum in supplementum probationis, cum id quod quis vult probare, non est verisimile, ex sententia gl. in l. j. in vers. non sit. C. qui & adue. quos. quam in hoc expendit, & dicit not. Bal. ibi circa med. & Ro. conf. lxxxj. visis & percunctatis, col. pe. vers. item procedit dicta regula. & Alex. cōf. lxxj. incip. clarissime dom. ne, col. vlt. vers. item respōdeo, lib. iij. & Ias. in repel. admonendi, char. xxvij. vers. decimanona causa, & iterum, char. seq. vers. quae dragesimus casus. ff. de iurciur. & in l. si extraneus, in iij. not. ff. de cōd. ob. caus. vbi id reputat fin. Adde quod voluit Imo. in d. c. quia verisimile, per illum tex. non esse admittendā probationē rei non verisimilis. sequitur Petr. Anch. conf. 257. cuius initiū est, si praedicta sententia, col. vlt. vbi praeterea dicit, quod iudex nō debet dare fidē nō verisimilibus. Et dicit alibi idē Petr. videlicet in cōf. 330. visis facti narratione copiis, col. 4. quod contra id quod est verisimile, quis facile non auditur.

In non verisimilibus non sufficit iuramentum.

Rei non verisimilis non admittitur probatio.

40 ¶ Ad haec confessio non verisimilis non nocet, vt dicit idem Bal. in l. si quis in hoc genus. C. de episcop. & cler. per tex. in l. j. §. si quis vltro. ff. de quaest. quod & voluit Pet. Anch. conf. xxxij. cuius exordium est: visa inquisitione formata. Ant. in c. vlt. col. v. de con. Cepo. conf. crim. xxxij. quidā rustici, col. 4. vers. si ergo illa nocte. & iterum conf. seq. hoc capite, multa possent, col. iij. vers. sed cū in casu. Alex. conf. l. j. viso themate, col. ij. vers. idē etiā tenet, lib. iij. & conf. xix. incip. circa primum, col. j. lib. 7. (Angel. Arctin. in tract. maleficio. in verbo, quod fama publica praecedente, nu. 114. secundō quia verum est.) Paris à Puteo in tractatu de syndicatu, char. xxx. & latē Hippol. Marsil. in d. l. j. in princ. col. antepen. & iterum in l. de minore, in princ. col. x. vers. an hoc habeat locum. ff. de quaestio. & in repet. rubr. de probat. col. xxxij. vers. item vltra praedicta. & singul. 329. plures sunt casus, col. ij. & conf. cix. spiritus sanctus, col. iij. vers. quinimo. & Phil. Dec. in l. cum te, col. ij. in iij. no. C. de transact. vbi alios quoque allegat qui id tamen non dicunt. & conf. 596. ad dubia,

Confessio non verisimilis non nocet.

ad dubia, col. vlt. & Tho. Gram. conf. xvj. in causa inquisitionis, nu. 2. & Paul. Paris. consil. cxxxj. Iacobus, col. iij. nu. 23. & seq. lib. j.

41
De eadem re.

¶ Sed. vlt. redeamus ad Bald. in l. clarum. C. de auct. praest. scribit quod si quis extra iudiciū quam confessus fuerit, potest cogi in iudicio perseuerare, si ea confessio sit verisimilis, per l. quarto, in ff. de edil. edict. & l. capite quinto. ff. de adult. Secus si non sit verisimilis, per l. j. C. si quis impe. maled. & l. milites. §. oportet. C. de quaestio. Sequitur Ias. in l. magistratibus, col. ij. vers. tertio limita, & ibi quoque Fran. Purp. col. ij. vers. secundo limitatur. ff. de iurisd. omn. iudic. & Fran. Brunus in tractatu de iudiciis & tortura. char. iij. col. item ij. vers. aliud est iudicium. & Hippo. Marfil. in d. l. de minore, in princ. col. pen. ff. de quaest. & sing. cccccxiiij. sicut non verisimilia. Qui quidem Brunus, & Hippo. in vtroque illo loco plus dicunt, quod huiusmodi confessio extrajudicialis, quae est verisimilis, facit plenam fidem etiam in criminalibus, per d. l. quarto. §. vlt. & d. l. capite quinto. Id quod etiam voluit Tindarus in tractatu de probat. quo loco differit de confessionibus, versic. nunc de criminalium, in prin. & in tractatu de testi. variant. cap. vj. Id quod dicit sing. & menti tenendum ipse Hippo. in posteriori loco.

42
In contrariis instrumentis 4 partibus productis standum est verisimiliori. Idem in testibus.

¶ Sed & idem Bald. in l. in exercendis, col. iij. C. de fid. instr. dicit quod si à diuersis partibus producantur instrumenta contraria, standum est verisimiliori, arg. d. c. quia verisimile. Est & multorum sententia, magis credendum esse testibus verisimiliora attestantibus, illisq; ceteris praefereendis. Ita enim voluit glo. in c. in nostra, & ibi doct. de testib. §. & glo. magna in duobus locis, in c. si testes. iij. q. iij. Innoc. in c. auditis, in verbo, exceptionem, & ibi quoque Panor. & alij de praescript. Specular. tit. de test. §. postquam. vers. quid si plures. Cy. in d. l. in exercendis, in vlt. quaest. C. de fid. instr. §. Fed. Senen. conf. clxxxv. super eo quod quaeritur, col. j. Bart. in d. l. de minore. §. plurimum, col. antepe. vers. quid ergo si & probata. ff. de quaestio. Bal. in l. testium, col. pe. C. de testib. Bal. Pan. Felyn. & Philip. Dec. in cap. licet causam, per illum tex. de prob. idem Bald. §. consi. lxij. in ista quaestione, col. pen. vers. quartum dubium, lib. ij. & iterum, si is est, inter consi. ipsius, consi. lxj. incip. in ista quaestione, in iij. dubio, in prin. lib. ij. Ant. in c. qui per nouale, col. iij. de verb. signifi. Petr. Anchar. consi. cccxxxvij. de efficacia, col. vlt. Pan. in d. c. quia verisimile, & ibi quoque Felyn. de praesumpt. & idem Panor. consi. liij. quidam in aegritudine, ad fi. lib. j. Rom. in l. j. §. ff. de verb. obliga. & in rubr. de arbitr. col. viij. vers. item praefertur. Paul. Cast. consi. lxv. in quaestione aquae, col. ij. lib. j. & consi. cix. vifa petitione, col. j. in fi. eo. lib. ij. & consi. cxciij. visis & ponderatis, col. ij. vers. sed dico, eo. lib. 2. Alex. consi. xxvij. hoc initio, in causa & lite dominae. col. vlt. lib. ij. & consi. clxxx. incip. in causa angelorum, eod. lib. ij. & consi. xcj. circa primum dubium, in fin. lib. iij. & consi. xcix. cuius caput est, visis processibus, col. iij. lib. v. & consi. cij. quod incipit, ponderatis narratis, col. ij. vers. in super deponunt, eod. lib. v. & consi. cliij. hoc exordio visis narratis, col. iij. vers. item alia ratione, eod. lib. v. & consi. cxxxvij. perfectis, col. vlt. lib. 6. Barb. in c. j. extra quod met. cau. & consi. xxvij. scripsit doctissimus, col. v. li. j. & consi. xxxij. scribitur praclare, col. j. & ij. eo. lib. j. & consi. iij. clemētissimi Dei, col. vij. lib. ij. & consi. iij. illud referam, col. j. & iterum vij. lib. iij. & consi. xliij. illud in medium adferam, col. v. & iterum col. xvij. eademque antepe. lib. iij. & consi. lxiiij. cuius idem est principium, col. ix. eo. lib. iij. & consi. lxxxvij. sapienter scribitur, col. j. libr. iij. & aliis locis paulo infra aduocandis. Cepol. causarum criminal. consi. j. scio magnifice. col. ij. vers. item quia testes. & consi. 28. incip. magister Iacobus, col. pe. & consi. lxij. magnifice ac generose pretor, col. viij. vers. ite alia ratione. & causarum ciuiliu consi. l. in causa qua vertitur, col. iij. vers. praeterea quod sit magis & iterum vers. item quod testes. & consi. lx. scio magnifice, col. ij. vers. item quia testes. Franc. Aret. consi. xliij. incip. in proposita consultatione, ad fi. Corn. consi. cclxj. de duobus, col. iij. vers. & testibus, lib. iij. Ias. consi. cxxxvij. viso & accuratè considerato, col. v. vers. confirmatur quia magis, lib. 4. §. & omnes vbi que. Et hoc quidem optimè probatur in d. l. iij. §. ff. de testi. & in d. l. ob carmen. §. vlt. eo. tit. & in d. c. licet causam. extra de prob.

43
De eadem re.

¶ Et adeo id procedit, vt non tantum plus credatur testibus verisimiliora testificantibus quam ceteris numero (quod astruunt doc. penè omnes, quos supra citauimus, praesertim ij quos in id priuatim citat Dec. in d. c. licet causam. col. vij. vers. sed abbas ibi contrarium, extra de testi.) & praeter eos Cor. consi. cccix. licet videatur, col. vlt. vers. sic. & magis attenditur, li. j. sed & qualitate quoque excedentibus, vt non minus verè quam scitè asseruit Pan. quem vnum multis aequandum censemus, in c. cum oporteat, col. vlt. de accus. id est, vt planius intelligas, magis creditur testibus deponentibus verisimilia, etiam si sint pauciores, atque dignitate, aut quauis alia qualitate inferiores, quam aliis & numero & qualitate superioribus dicentibus non verisimilia: quod tu perperuò, si quid aliud, notato, vtpote quod rarum sit in libris nostrorum, & à paucis adnotatū, quauis sit admodū vile ac vsu frequens & quotidianum. §. & id quidem nuncupatum sequitur Ias. consi. cxxvj. alluuiouis, in fi. li. iij. Quod tamen intellige de verisimilitudine proxima, & quae immediatè respicit rem de qua agitur, per ea quae in simili tradit Pau. Ca. in l. si seruus plurium. §. vlt. ff. de lega. j. Alias verò numerus & dignitas vincerent: id quod totum iudicis arbitrio reliquit Dec. vbi supra proxi.

44
Presumptio- nem falsitatis incurrit testis

¶ Imò verò non creditur testibus non verisimilia respondentibus, & est contra eos praesumptio falsitatis, nisi sint tales qui omni suspitione careant, vel nisi habeat secum aliquam praesumptionem, puta famam, aut quid simile, ex sententia eiusdem Panor. in d. c. quia verisimile, ad fi. & ibi etiam

etiam Felyn. qui hoc dicit sing. notandum, extra de praesum. & id quoque dicit sing. Hipp. Marfil. notab. cclxxij. incip. notissimum, col. vlt. & notabile idem Hippo. in d. rub. de prob. col. 26. vers. & in hac materia. Sed & quod testi non dicenti verisimilia non credatur, tenet Cepola d. conf. xxxij. col. iij. vers. quinta ratio est. & Barbat. conf. xlviij. praclare scripsit P. Palmista, col. ij. lib. ij. & Fran. Cur. iunior conf. xvij. licet per celeberrimos, col. ij. & Soc. conf. xliij. in causa Augustini, col. vlt. lib. 4. & Hippo. Marfil. conf. xx. digneris quaeso, col. vlt. in princip. & consi. xxxj. bonorum omnium, col. iij. & iij. & consi. seq. spiritus sanctus, ad fi. & consi. xlix. domine Deus, col. vij. vers. quia respondeo. & consi. liij. misericordia domini, col. 7. nu. 27. & consi. cj. illumina quaeso, col. iij. & d. cōf. cix. col. iij. & consi. cxiiij. illumina, col. v. vers. ex quibus sequitur.

non verisimilia respondēt.

45 ¶ Vt non iam mirari quis debeat quod scribit Bal. in c. j. §. sacramentum, col. ij. titu. de consue. rec. feud. quod si testis dicat aliquid non verisimile, non potest ex illius testimonio deferri iuramentū in supplementum probationis. Et idem propè voluit ipse Bald. in c. j. §. vlt. per text. quem negat alibi reperiri, tit. quid sit inue. & sequitur Roma. in repet. l. admonendi. & ibi quoque Franc. Curt. senior. char. 14. vers. duodecimo fallit. ff. de iureiur. Huic autem quod diximus de praesumptione falsitatis in huiusmodi teste, concinit, & quidem appositissimè, quod dixit Alex. consi. ij. viso processu, col. iij. vers. praeterea satis suspectū, lib. vij. Id quidem testimonium suspectū esse, quod verisimilitudine caret, nec ad plenā probationē esse recipiendū. Et quod scribit idem Alex. cōf. 83. incip. in causa comitis, col. j. li. 7. quod scriptura quae non continet verisimilitudinem, nō caret suspitione, & quod dicemus ex Bald. infra iij. ab hinc vers. & iterum nu. 57. incip. & cum is finem fecerim.

De eadem re.

46 ¶ Et quanuis plus credatur testibus affirmantibus, quam negantibus etiam numero longè superantibus, ex gl. notabili & omnibus nota in l. diem proferre. §. si plures. ff. de arbit. Bar. Bal. & Ang. in l. haeres palam, in prin. ff. de testa. cum si. Hoc tamen procedit, nisi testes negantes dicerent verisimiliora, vt expressè voluit Bal. post Old. in d. §. si plures. ff. de arbit. in vtraque lectu. & non obscure sentit glo. in c. clerici. lxxxj. dist. quam sic intelligit & dicit sing. Barb. conf. xxix. incip. illud adferam, col. xiiij. lib. j. & Fely. in d. c. auditis, col. xij. de praescrip. & Curt. iunior conf. xvij. col. 2. Et illa quidem ita intellecta, vt scilicet ad verisimilitudinem referatur, etiam probat id quod supra diximus, testes verisimiliora dicentes praeferrī ceteris etiam dignitate excedentibus. Nam ea glo. dicit plus credi duobus laicis negantibus, quam duobus clericis affirmantibus, sed minus verisimile dicentibus. Nam & eam quoque ita intelligit, & dicit sing. Barb. conf. 7. sapienter ni fallor, col. 4. li. ij.

Testibus affirmantibus magis creditur. Nisi negantes dicerent verisimiliora.

47 ¶ Item quanuis testes instrumentarij, qui super instrumento rogati respondent se non recordari, non reprobent instrumentum, sed ad id opus sit vt nuncupatum negent se interfuisse, secundum Innoc. & Ioan. And. in c. cum Ioannes. extra de fid. instrum. Ioa. Fab. in §. item verborum, col. pe. vers. quid si testes dicunt, Instit. de inutil. stip. cum si. id tamen ita intelligendum est, si tantum tempus post confectū instrumentū transactū sit, vt verisimiliter testes qui interfuerūt, nō recordentur. Nam si contra verisimiliter possent recordari, per aequè habendum est ac si omnino negarent se interfuisse, vt not. voluit Pau. Cast. vir probatissimi iudicij, in l. in exercendis, col. iij. C. de fide instr.

De eadem re

48 ¶ Quod quidem vt multis verum ac rationi congruens videbitur, ita & illud forè dubium poterit videri, quod scribit Soc. consi. xxvij. incip. visis testamento, col. pen. vers. praeterea apparet, lib. iij. quod ad probandam falsitatem instrumenti sufficit probatio per non verisimile, nec requiritur probatio per impossibile, quasi quod non verisimile est, etiam impossibile reputetur: verbi gratia, si probatur quod alter contrahentium die confecti Bononiae instrumenti, erat Mutinae, possibile est quod eadem die fuerit & Bononiae & Mutinae, non tamen verisimile, ob locorum distantiam: certè huiusmodi instrumentum non probat, vt dicit concludere Bal. in d. l. in exercendis, vbi tamen de hoc non loquitur, sed credo quod voluerit illum allegare in l. scripturae, eo. tit. vbi in eodem illo exemplo dicit post Nicolaum Mar. instrumentum ita in eo casu reddi suspectum, vt illi fides non adhibeatur: & post eum quoque Saly. ibi, & ipse Soci. consi. cclxxvij. visis publico instrumento, col. pen. vers. j. quia concordia, lib. ij. & Barb. conf. vij. sapienter ni fallor, col. iij. vers. praemitto tertio, lib. ij. & consi. lxxv. sapienter scribitur, col. ij. vers. & adduco. lib. 4. & Corn. consi. lxiiij. videbatur primo aspectu, col. ij. vers. imo si dicerent, lib. j. Felyn. in d. c. auditis, de praescrip. & Fran. Curt. iunior d. conf. xvij. col. ij. & Philip. Dec. consi. xj. quomiam iudicantium, col. 4. vers. postremo considerandum est. & consi. c. in causa inquisitionis. col. pen. vers. tertio allegatur, dū allegat Bald. vbi supra. & consi. 399. conclusionem, col. iij. Et ex hoc dicunt, in probationibus non quod possibile est, sed quod verisimile, esse inspiciendū. ita enim tradit idē Dec. in c. proposuisti, col. vj. vers. sed ad hoc, extra de prob. & Hiero. Cagn. in rep. l. vlt. col. antepe. vers. quinta limitatio, C. de pact.

Probatio per non verisimile sufficit ad probandā falsitatem instrumenti.

49 ¶ Sed vt redeamus ad testes, verisimilitudo in eis tantum habet momenti, vt licet aliàs si testis diuersa deposuerit, ei standum sit quod postremo deposuit in tormentis, l. si postulauerit, §. sed & si negauerit, & ibi Bart. ff. de adulter. & idem Bart. in l. eos, col. j. vers. ad secundum. ff. de falsis. hoc tamen non procedit cum primum dictum sine tormentis est verisimilior, vt pulchrè declarat Soc. consi. cclij. in causa, col. ij. lib. ij. & Philip. Dec. consi. cclxxv. in causa falsitatis, col. pen. vers. tertio responderi potest. Et simile est quod licet cum testis primò vnum dixerit extra iudicium, deinde aliud in iudicio, standum sit secundo dicto, ex multorum sententia, vt per gl. in c. cum causam, le j. extra de testib. & Bart. in l. eos, col. ij. C. de falsis. & Bal. in l. nullū, post prin. vers. sed quid si testis. C. eod. cum multis concord. à Fely. congestis in c. inquisitionis. §. tertiae dubitationis, col. vlt.

Verisimilitudo in testibus maximi est momenti.

vlt. extra de accus. Hoc tamen fallit, nisi primum dictum ex aliquo casu esset verisimilius, quam secundum, vt voluit Franc. Aret. in c. per tuas, extra de prob. per c. literas, de praesump. & sequitur Fely. in d. §. tertiae dubitationis, ad fin. vers. secundo limita. Et id ante eos voluerunt Bald. in d. c. literas, de praesump. in id dicit sing. eum tex. & ibi quoque Pan. col. ij. vers. & ex hoc, vbi etiam dicit eum tex. sing. & voluit etiam Soci. conf. cclij. in causa domini, col. iij. vers. secundo etiam, lib. ij. vbi & illum tex. dicit notabilem Dec. conf. clxxv. in causa falsitatis, col. pe. vers. tertio responderi potest. Nec vnum omiserim, quod ad testes & ad verisimilitudinem pertinet, quod tradit Bal. conf. cccxiii. item quod Tirus circa medium, lib. ij. quod dicta testium debent intelligi, vt est verisimile eos intellexisse, per l. cum de etate. ff. de probatio.

50 *idem.* ¶ Quid? quod si ex statuto credi debet damnū passi aut alterius assertioni, id certe intelligendum est, si is verisimilia asserat, alioqui non illi credetur, nec locus erit statuto. Ita eleganter respondit Alexan. doct. cuius autoritas tanta est, & tam celebris, vt non egeat commendatione, conf. xlvij. in causa & lite vertente inter filios, col. ij. vers. tertia causa est. libro vj. per d. l. ob carmen. §. vlt. ff. de test. & c. praeterea, extra eo. De qua re nos in nostris consuetudinibus latius differemus. tit. xxj. §. j. in gloss. viij.

51 *Scriptura priuata continens verisimilia, an probet pro ipso scribente.* ¶ Econtrario autem quae regulariter non probant, tamen propter verisimilitudinem probant, vt scriptura priuata alicuius, quae non probat pro ipso scribente, l. instrumenta, & l. rationes. C. de prob. Tamen si contineat verisimilia, probat etiam ad commodum scribentis, iuncto ipsius iuramento, si viuat, per l. si quis pro redemptione. §. pen. C. de donat. & l. per hanc. §. penul. C. de ero. milit. anno. lib. xij. ita enim voluit Guil. Cu. in l. edita, & ibi Alex. in fi. qui id dicit memoria tenendum, & Philip. Dec. col. j. C. de eden. Bal. in l. j. col. vlt. vers. vlt. quarto, & ibi etiam Alex. in fin. eod. tit. & idem Bal. in rub. C. de fide instr. antepe. vers. sequitur videre de scripturis quorundam, & rursum vers. sequitur de scripturis faciorum videre, post Nico. Nat. ibi. & Pet. Anch. in cle. j. §. caeterum, col. iij. vers. subsequenter quarit, de vsur. Imo. in c. ij. in ij. locis. col. x. & xj. ext. de fid. instrum. Raph. Co. conf. cxxxvj. incip. visis instrumentis, col. vlt. Alexand. consil. liij. circa id quod quaritur, col. ij. vers. & tantò magis, lib. ij. & conf. clxxxvj. cuius caput est, visis subtilissimis dubitationibus, in prin. eo. l. ij. Fran. Aret. conf. cvj. quod incipit, longa est ista consultatio, col. iij. Corn. conf. lxxj. quanquam in hac consultatione, col. pen. vers. tamen est aduertendum, li. 4. Soci. consil. cxxl. incip. circa praesentem consultationem, col. pen. vers. quarto & vltimo, li. ij. & conf. cccxj. visis literis, col. antepe. vers. praeterea etiam praedicta, eo. l. ij. & Fran. Cur. senior in repet. l. admonendi, char. xj. col. j. vers. in quantum Bart. dicit, & ibi etiam Ias. qui hoc dicit sing. tum in lect. col. xj. vers. quarto fallit, tum in repet. col. liij. vers. quarto principaliter. ff. de iureiu. & Catel. Cotta, qui etiam dicit sing. in memor. incip. liber rationum.

52 *Confirmatio eiusdem.* ¶ Quibus concinit quod voluit Bald. in consil. cxvij. tutor & haeres tutoris, li. ij. quod in redditione rationis tutorum, ipsis aut ipsorum scripturae priuatae stabitur in verisimilibus, at in non verisimilibus non creditur, quod & idem prope voluit ipse Bal. conf. ccccxvij. hoc capite ad primum dico, lib. 3. Et idem in caeteris administratoribus rationem reddentibus voluit Soci. consil. xlvj. lib. j. repetitio conf. cccxiii. lib. ij. incip. Cum in praesenti, col. j. & ij. & idem Soc. conf. clxij. considerata contingentia, col. vlt. eo. lib. ij.

53 *An libro rationum edito possit aduersarius alteram partem acceptare, altera non.* ¶ Consonat item quod scribit idem Bal. consil. clvj. cum duae sunt societates, lib. iij. ibi enim quarit, an cum liber rationum editur, possit aduersarius partem libri acceptare, & alteram partem repudiare: videtur, inquit, quod totum debeat acceptare. l. cum quaritur. ff. de administ. tut. In contrarium quod possit partem acceptare, partem non acceptare. l. Publia. §. vlt. ff. de depositi. & l. Aurelius. §. idem quae sit. ff. de libe. leg. Deinde subdit doct. dicere, quod circa idem capitulum vel conexum debet totum vel acceptare vel repudiare, nec potest scindere. Ex capitulis autem separatis potest vnum acceptare, & aliud repudiare, nisi iam acceptauerit siue approbauerit totum codicem rationum. Ita voluit Cyn. in l. j. in xij. q. & ibi etiam Bald. col. ij. C. de confess. & idem Cy. in l. ij. C. de donat. ante nup. & Bart. in d. §. idem quae sit. Tandem Bald. vbi supra totam hanc controuersiam in verisimili constituit: iudex enim, inquit, debet aestimare & considerare quod verisimile est, per d. l. Publia. §. vlt. in fi. vbi est tex. in hac verba, quod scripsit iudicem aestimaturum. Hac Bal. in summa cum quaritur, an scripturis priuatis quorumcunque credendum sit, semper verisimilibus adhaeremus, vt per Old. conf. cxv. cuius est initiu, ex forma istius, col. 3. vers. & cum dominus, & col. seq. vers. quod autem ea expresse excepit. & Sal. in l. j. col. 4. C. de eden. Io. Ana. cōf. liij. inci. visis & consideratis. Cor. cōf. 319. circa primū. col. x. ver. & hinc est, li. 3. & omnes vbiq.

54 *Contra profertentem regularem sienda est interpretatio. Nisi sit verisimilis.* ¶ Ex hoc albo est quod pulchre tradit Old. d. conf. cxv. ex forma istius, col. j. in fi. quod licet contra profertentem fiat interpretatio. l. veteribus. ff. de pactis, tamen primo loco inspiciendū est quod est verisimilius, etiam si sit proferente, per l. semper in stipulationibus. ff. de regu. iur. & c. inspicimus, eo. tit. lib. vj. & sequitur Philip. Dec. in l. in contrahenda, col. j. vers. vltimo. not. eo. tit. vbi nullum alium citat, quam Old. sed idem ante eum voluit gl. ordina. in d. l. veteribus, in gl. magna, ante fi. & ibi quoque Bar. Bal. in addi. & Ang. ff. de pact. atque etiam gl. in c. ex literis, li. j. in gl. vlt. post medium, extra de spon. & mat. & in c. contra eum, de reg. iur. lib. vj. & Arch. in c. is autem, xxij. quae sit. ij. & Bald. consil. 411. verba, col. ij. lib. j. & consil. cccxvj. quaritur, vers. praeterea in ambiguis, li. 2. & Ang. conf. cclxj. punctus est in anno domini, col. iij. vers. pro hac opi. Pau. Cast. conf.

cxv. visis & consideratis, col. ij. vers. nec ob. l. semper. lib. i. (Fran. Aret. conf. liij. in causa magistri Blasij, ante fi.) & Soci. in l. vbi est verborum, per illum tex. ff. de reb. dub. & Ias. in l. stipulatio ista habere. §. in stipulationibus, in ij. limitatione. ff. de verb. oblig. & Steph. Bertr. conf. cxxliij. viso instrumento, nu. 7. lib. i. & conf. j. quauis donatio, col. 4. nu. 18. lib. 4. } Quin de hoc est text. optimus in l. insulam. ff. qui pot. in pig. hab. quem ad hoc not. Ia. Ra. Pet. Cyn. in addi. & Bal. ibi.

55 ¶ Nec omittendum diximus, quod licet clausula motus proprii multas atque ingentes vires habeat, vt videre licet ex not. in cap. si motu proprio, & cap. si Romanus, de praebend. lib. sexto, tamen ea nunquam includit siue comprehendit non verisimilia, vt magna autoritate affirmant D. à Rota decif. xxvij. tit. de praeb. vti eos allegat & sequitur Paulus Parisi. consil. j. visa facti narratione, col. iij. nu. 80. lib. 4. }

56 ¶ Inter tam multa verisimilitudinis praeconia non ducimus relinquendum quod supra in princ. polliciti sumus, quod per tex. in l. tale pactum. §. vlt. à nobis in d. prin. citatum, not. gl. inibi in fin. id esse de iure seruandum, licet non sit statutum, quod verisimile est statutum fuisse, si id quaesitum fuisset, & allegat concor. & ad hoc quidem dicit sing. illum tex. Bald. in l. cum acutissimi, col. 1. C. de fideic. & in c. i. tit. de duobus fratri. à capi. inue. & in rub. extra de pact. Et ad hoc quoque illum tex. expendit Sign. consil. iij. statuto ciuitatis Mediolani, col. 2. & conf. v. cum inter Gabrielē, in fi. r. col. & conf. cxj. hoc cap. in quaestione seu quaestionibus, col. pe. quibus locis & ad hoc citat. d. l. cum acutissimi. & rursum conf. cxij. quaestio est an rupto testamento, col. vlt. & consil. clxxj. Ser. Antonius, col. vlt. & conf. ccvj. in quaestione praemissa, post prin. & conf. ccxv. factū sic se habet, illustrissimus rex, col. iij. vers. praeterea in generali. & Ioan. And. in addit. Spec. tit. de loca. §. j. in fi. vers. quid si colonus, vbi ex eo egregie dicit, quod si quis alteri concedit praediū plantandum vitibus ad certam portionem fructuum, posteaque aliae quaedam arbores fructiferae aut plantantur aut adnascuntur, debet dominus suam earum arborum aequē ac vitium portionem habere, quoniam verisimiliter & de illis quoque dictum fuisset, si dominus cogitasset, & sequitur Roma. qui id reputat sing. consil. cl. viso themate proposito. & alij multi, quos tibi congestimus in commentariis nostrarum consuetudinū. tit. 5. §. 4. in 1. gl. in 2. q. fed & eam gl. (vt tex. relinquamus, quē & alij plerique ad hoc ipsum allegant) omnes penē vbiq. in id quoque citant & commendat, & inter caeteros Bal. Ang. Pau. Cast. & recentiores in ea ipsa l. pactum. §. vlt. ex quibus Bald. illam dicit multum notandam, & menti tenendam esse, obtinerēque non solum in dispositionibus legum, sed etiam statutorum, rescriptorum, & contractuum. quod dictum sequitur Barbar. consil. j. magnus scriptis Pfalmista, col. 32. lib. 3. & alibi pro sing. aduocat in l. generaliter, col. 26. ff. de verb. oblig. Sed vt ad eam gl. redeamus, illam etiam sequitur idem Bal. in l. j. C. quae res pign. obli. poss. vbi & illam generaliter trahit ad omnem materiam, & in l. Barbarius. ff. de offic. prator. vbi & ad hoc est optimus tex. in illis verbis, sed & si ipse sciisset. & idem Bald. in l. quod verò. ff. de legib. & in rub. C. de collat. col. ij. & in l. si quis ita. §. si quis cum. ff. de tutel. & in l. custodiam. ff. de commo. & peri. rei vendi. & in l. j. C. de iis qui ante aper. tab. & in l. post mortem, col. iij. vers. in contrarium videtur. C. de fideic. & in c. super tenore, col. vlt. extra de rescript. & in c. super literis, col. 2. ad fi. extra eo. tit. & in c. i. col. vlt. vers. item papa, extra de postul. pralat. vbi illam dicit not. & in c. vlt. col. 2. vers. sed quid dices, extra de elect. & in c. i. paulo ante fi. de offi. legat. & consil. 339. hoc initio, casus talis est, quaedam indulgentia, in fi. lib. 1. & consil. lvij. punctus quaestionis, col. 2. lib. 5. & conf. 473. circa quaestionem, col. 2. vers. conclusiue, eo. lib. 5. Ange. consil. 345. primo matris, col. vlt. Pet. Anc. consil. 89. quod incipit, prima facie, vbi & hoc trahit ad omnem dispositionem. & consil. 339. cuius caput est, pro maiori diligentia, col. 7. vers. item verisimile est. Rom. in l. 4. §. Cato. char. pen. ff. de verb. obli. vbi illam dicit sing. & d. consil. cl. & iterum cōf. 392. quod est in eiusdem principij, col. 2. in fi. i. dubij. Panor. in c. secundo requiris, in 1. not. de appell. Ioan. Ana. conf. 72. visis & consideratis, in fi. Ang. Aret. in §. j. Inst. de haered. quae ab inte. def. col. 2. Alex. consil. 48. super extraestione, col. 2. vers. & cum multa, lib. 1. vbi dicit eam gl. elegantem. & conf. 24. animaduersis his, col. 10. vers. in super respondeo, lib. 2. & conf. 34. viso instrumento, col. 3. vers. fortificantur, eo. lib. 2. & conf. 142. circa primam dubitationem, col. 4. vers. pro quo adde, eod. lib. & conf. 217. nec arguendi sumus, col. 7. vers. ad octauum, eo. lib. 2. & conf. xl. magnus nobilis, col. 2. lib. 3. & consil. 43. visis & ponderatis, col. 6. vers. potest etiam, lib. 4. & consil. lxxv. videtur in praesenti, col. 2. vers. pro hoc etiam, lib. 5. & conf. xxxvj. viso themate & dubijs, lib. 6. vbi dicit not. & alibi saepe. & inter ipsius consilia Ludo. Bolo. consil. liij. inuocato, col. 3. vers. praeterea pro eadem, lib. 4. vbi eam gl. dicit multum not. & Vincen. Palli. consil. seq. viso puncto, col. 3. vers. item cōfirmo, lib. 4. vbi eam dicit reputari sing. Barb. qui & eam ferme vbiq. dicit sing. in l. j. §. vlt. col. 2. ff. de verb. obli. & in c. veniens, col. 9. extra de accus. & in repe. cap. Raynaldus, col. 37. & iterum col. 97. de testa. & in repe. d. l. cum acutissimi, col. 21. de fideicom. & vbiq. in suis consil. Corn. consil. 183. praesupponitur statutum, col. vlt. lib. 2. consil. xxix. in praesenti consultatione, eo. ij. lib. 3. Fran. Curt. senior, conf. ix. Ticinensi statuto, col. 5. & iterum consil. xj. statuto Parmensi, col. vlt. vers. sexto me mouet. & cōf. xlv. statuto seu consuetudine, col. v. vers. nam siue loquimur, vbi illam gl. dicit not. & Ias. in d. l. si extraneus, in iij. not. ff. de condit. ob caus. & in auth. non licet, col. 3. C. de lib. prater. in quibus locis illam dicit sing. & consil. iij. Nicolaus, col. 3. vers. tertio facit, lib. 1. & consil. cxlj. Christophorus, col. ix. vers. octauò bene facit, lib. ij. & consil. seq. venerabilis, col. 4. vers. decimò facit, eod. lib.

Clausula motus proprii non quam includit non verisimilia

Licet id non sit statutum, quod verisimile est statutum fuisse, de iure seruandū est.

Idem in dispositionibus rescriptorū & contractuum.

2. & confi. ccij. Vanorus, col. 3. versic. secunda ratio, eo. lib. 2. & alibi saepe. Phil. Dec. confi. xv. cuius superscriptio incipit, an appellatione filiorum, col. pe. versic. cōprobat hoc, vbi dicit no. & confi. xxv. debitor creditoris, col. vlt. versic. & profectō ita videtur. & confi. xlviij. priuilegium immunitatis, col. iij. in vj. & vlti. confirmatione. & confi. lxxij. in crimine læsa maiestatis, col. pen. versic. vltimō suadet. & confi. lxx. quōd debeatur salarium, col. ij. versic. & profectō. & confi. lxxx. incip. visis duobus consiliis, col. pen. versic. octauō & vltimō. & confi. clvj. statutum cathedralis ecclesie, col. ij. & confi. clxxvj. viso themate, col. ij. versic. tertio de voluntate. & confi. cxc. circa primū dubium, col. ij. versic. sed prædictis non obstantibus & saepe aliās idem Deci. & omnes vbique. Est q; eadem omnino sententia Aristotelis lib. Ethico. v. cap. x. vbi hoc ἐκ τῆς πιθανότητος, id est, ex bono & æquo accipi tradit. (Sed illud interim non omiserim, Ant. & Inno. in cle. j. super gl. in verbo præfidentes, de rescrip. intelligere eam gloss. in d. l. tale pactum §. vlt. vt non habeat locum in materia exorbitante à iure communi, quia in ea debeat fieri restrictio ad verba & mentem ex verbis specificè sumptam, vt ibi per eos, & sequitur Alex. confi. xxxij. clarissime domine, in fi. lib. 6.)

¶ Et cum his finem fecerim, modō duo aut tria Bald. dicta huic loco accommodatissima prius adduxerim. Is in confi. clxxx. cuius caput est, mortuo filio, lib. 3. verisimilitudo, inquit, naturæ est cognata. Idem in l. j. col. iij. C. de ser. fug. dicit, id quod remotum est à verisimili, esse quandam falsitatis imaginem. Id quod passim docto. de verisimilitudine citant & commendant, præsertim in confi. Ex hocque dicit Bald. ipse cassatam, vt ipse loquitur non ineptè post iuriconsultum in l. quicquid. ff. de acti. empt. & vend. { & Imperatorem in l. diligēter. C. de aquæ duct. lib. xj. } & Virgilium, *Cassatæque rates.* (hoc enim obiter dicere volui) cassatam, inquam, inquisitionem quandam delicti non verisimilis, vt quia dicebatur dominus secutus mandatum famuli, quoppiam facinus perpetrasse, sequitur Barb. aut quisquis is fuit, inter confi. Calca. confi. xxvij. clemētissimi dei patris, col. ij. versic. sed in casu isto. & idem Barb. d. confi. vij. col. iij. lib. 2. & confi. xlviij. præclarè scriptis, col. j. eo. lib. 2. & confi. lvj. sapienter scribit, col. pe. eo. lib. 2. & confi. lxxv. sapienter scribitur, in prin. lib. 1. & in aliis multis locis in iij. ab hinc versic. designatis.

¶ Adducit quoque præterea Bald. vbi supra, Auerois sententiam, quod experimentum verorum sermonum est quod conueniant rebus sensatis seu verisimilibus. quod & ipsum aduocat idem Baldus in tractatu schismatis, quem posuit sub rubrica C. si quis aliq. test. prohi. col. antepen. & in rub. C. de probat. col. j. vbi & id quoque dicit esse Aristotelis. & in l. testium. col. pen. versic. quartō dixi. C. de testi. & in c. ad hæc, quod & primum col. iij. versic. item ratione officij, extra de postu. prælat. & in c. afferte, in princ. de præsumpt. { & confi. ccxxxvij. quidam magnificus, col. 2. lib. 3. quod dicit probari in l. confessionibus. ff. de interrog. actiō. } & Franc. Curt. senior in tracta. de testib. in xxxij. conclusione. & Barb. confi. lx. illud afferam, col. iij. versic. modō in casu nostro, lib. 2. & in omnibus propè locis quos supra citauimus, & statim citabimus.

¶ Porro idem Bal. in l. nulla. C. de iure dot. negat legum præsumptiones esse aptandas rebus non verisimilibus. quod & repetit in l. vlt. in vlt. nota. per illum text. C. de hæred. instit. Contra autem aptandas esse præsumptiones ad verisimilia, asserit idem Bald. in l. generaliter, col. vlt. in vij. q. C. de non num. pecu. & c. j. §. si verò, circa medium, tit. de feud. grad. Nec tamen interim prætermitterendum est quod tradit ipsius frater Angel. confi. ccxlix. super primo quæsto, col. ij. versic. pro hac parte. illud scilicet, nullam dispositionem ad eò generalem esse, quæ trahi debeat ad non verisimilia. id quod recentiores doct. passim ad sua confirmanda responsa aduocant, & commendat Ias. in confi. cxlj. Christophorus, col. ix. versic. sextō prædicta, lib. 2. & confi. seq. venerabilis, col. iij. versic. octauo, eo. lib. 2. { Cæterum Albe. in l. vlt. col. ij. c. de remissio. pignor. scribit generalia restringi debere ad verisimilia, per l. si seruitus. ff. de seruit. & c. in obscuris, de reg. iur. lib. 6. }

¶ Denique si alia quædam de verisimilitudine scire cupis, lege Inn. in c. auditis, in verbo, exceptio- nem, extra de præscript. vbi scribit id esse verisimile, quod iuri communi consonat. quem sequitur Bal. in c. r. de rescrip. & Ant. in c. in nostra, extra de testi. & idem Ant. & Petr. Ancha. in c. r. de rescrip. lib. 6. & Ro. qui id reputat elegans, in repe. rub. de arbit. col. 8. versic. item præferuntur verisimiliora. & Cepo. caufarum ciuiliū confi. 50. in causa quæ vertitur, col. iij. versic. item quod testes. & d. confi. lx. scio magnifice, col. 3. versic. vlt. quia testes. Lege item eundē Innoc. Archi. Anto. Panor. & Phil. Dec. in c. bonæ, extra de appel. vbi declarant, quæ causa dicitur verisimilis. de quo etiā Bal. in c. dilectis, ante fi. eo. tit. Sed & lege Dy. in c. inspicimus, de reg. iur. li. 6. vbi elegāter ostendit, { & post eum Philip. Franc. } ex quibus rebus sumatur verisimilitudo. & rursus in c. cum sint partiu, eo. tit. vbi dicit quod interpretatio nō verisimilis nō admittitur, de quo dicemus infra in verbo, libertis, nu. 13. incip. sed & hoc ita procedit, { & Oldr. cōf. 13. cum quæstio. in fi. vbi dicit quod verisimilitudo habetur pro lege, & Calde. cōf. vlt. sub tit. de dona. col. 1. vbi dicit duos gradus esse, quibus peruenimus ad interpretationē actus, scilicet mens. & verisimilitudo: mentē autē esse primum gradū, verisimilitudinem secundū, } & Bar. in l. non solum. §. morte, col. 7. versic. circa primū. ff. de ope. nou. nun. vbi tractat an protestationi nō verisimili standū sit. de quo etiā per Ant. Rub. ibi in repet. char. 23. col. 4. versic. quarta sit conclusio. & per Bal. in c. Cumana, col. 3. versic. itē præsumitur animus; & seq. extra de elect. & Feli. in c. cum M. Ferrar. char. 6. versic. tertia conclusio, & ibi etiā Fran. Rip. nu. 151. extra de consti. Vide itē Bal. in rub. C. de prob. col. 2. dū diffinit præsumptionē iuris esse animi applicationē ad verisimile. & in l. nō sine, col. vlt. C. eo. & in l. nō hoc, col. vlt. C. vnde legi. dū tractat an probatio debeat necessariō cōcludere. & in l. vlt. in 2. oppo. C. de her. instit.

non in

57 Verisimilitudo naturæ est cognata.

58 Experimentū verorum sermonū conuenit rebus sensatis.

59 Legum præsumptiones nō aptantur rebus non uerisimilibus.

60 Id est uerisimile quod iuri communi consonat.

instit. { vbi dicit quod verisimilitudo præsumitur attenda specie, non attento genere, & rursus in eadem l. in xv. q. vbi inter ea quæ interpretantur verba ambigua verisimilitudinē reponit. & in l. cum quidam, versic. ex hoc not. ff. de acq. hæred. vbi dicit quod verisimile lucrum facit concedere restitutionem in integrum, vt lucrum certum. & confi. ccxliij. examinanda sunt, in prin. lib. j. vbi dicit congruam interpretationem semper inesse ex necessitate, verisimilitudine, & ipsius rei natura, per multa iura quæ ille allegat. & confi. cccxc. tam profundè, col. 2. lib. 2. vbi primū dicit omnia frequentiora verisimiliora esse, per l. cum de lanionis. §. afinam. ff. de fund. instr. deinde sub iungit, maximè opinabile esse magis verisimile, per l. & athletas, post prin. ff. de his qui notā. infra. in illis verbis, & generaliter ita omnis opinatur. & idem Bal. confi. lxj. literæ, lib. 3. vbi dicit id verisimile esse, quod simile est & proximum vero, & quasi immediatum, per l. milites, versic. oportet autem. C. de quæst. & confi. xvij. mortuo filio, vbi dicit quod verisimilitudo est cognata naturæ, & confi. cccxvij. vel ponas casum, lib. 3. vbi dicit quod quis debet vitare insidias non solum apparentes, sed & verisimiles. l. socios. ff. pro socio. & aliis iuribus ab eo citatis. } Ang. confi. cclxj. pūctus est in anno domini, col. 3. vbi docet ex quibus percipiatur verisimilitudo. Imo. in c. bonæ, paulo ante fi. extra de re iudica. & confi. xxxv. in casu præmissio, col. iij. versic. in contrarium, & col. iij. versic. item non ob. dum dicitur, & versic. ad tertium, vbi tradit illud axioma, Inspiciendā esse magis causam quæ nocet, quàm quæ prodest, cum vtraque concurrat, per l. iij. §. eleganter. ff. ad Syllania. cum simil. procedere, nisi verisimiliter ea quæ prodest, sit magis considerata ex mente disponentis, per not. per Bart. in d. §. eleganter, & in l. si vir. ff. pro donato. Vide præterea Petr. Anch. in c. 2. in 6. nota. de renun. lib. 6. Raph. Fulgo. confi. xij. circa primum, col. 3. & confi. cxxxj. Gaspar notarius, col. iij. versic. præterea verisimile est. & confi. cxxxij. proponitur probatum, col. 2. versic. quin etiam. & Ro. confi. cccxliij. ex proposito themate, col. 2. versic. secundo ad idem, vbi dicit not. quod cum vnus idemque actus fieri potest ex duplici capite, censetur in dubio factus ex verisimiliori, licet alterū caput sit expressum, per multa iura quæ allegat, & eū nuncupatim sequitur Fran. Curt. iunior confi. xx. præsupponitur in facto, col. iij. Lege, in quā, Panor. confi. cxliij. in quæstione, col. iij. versic. præterea vbicunq; lib. 2. Calca. con. xlviij. viso dicto casu, col. 6. ibi, tū quia verisimile, & col. seq. versic. & primo videtur dicendū. Alex. confi. cxc. plura narrata sunt, col. 3. & seq. lib. 6. & confi. ccxvij. eodēmq; vlt. viso quodam, col. 3. lib. 7. Barb. confi. vj. scriptum est, col. 3. lib. 1. & confi. xj. scriptis bellissimè, post prin. eo. lib. 1. & confi. xxv. scribitur sapienter, etiam post prin. eo. lib. 1. & confi. 32. scribitur præclarè, col. 1. eo. lib. 1. & confi. 34. clementissimi patris, col. 1. eo. lib. 1. & confi. 42. illud in medium afferat col. 9. eo. lib. 1. & confi. seq. præclarè scribitur, col. 1. eo. lib. 1. & confi. liij. illud afferam, col. 3. eo. lib. 1. & confi. 7. sapienter, ni fallor, col. 3. & 4. lib. 2. & confi. seq. sapiēter doctissimus, col. viij. eo. lib. 2. & confi. xvj. præclarè scripsit, col. 2. eod. lib. 2. & confi. xxv. eiusdem in itij, col. pen. eo. lib. 2. & confi. xlvi. scripsit præclarè, col. vlt. eo. lib. 2. & confi. lxxv. sapienter scribitur, post prin. lib. 4. & confi. lxxx. quàm egregiè, col. v. & seq. eo. lib. 4. & confi. lxxxvij. sapienter scribitur, col. j. eod. lib. 4. & alibi saepe in suis operibus: nam is propè totus in hoc est ad iacienda cuiuslibet rei fundamenta. & Fran. Curt. seniore in tractatu de testib. in xxxij. conclusione. & confi. lv. super duobus, col. pe. versic. certum est. & Fely. in d. c. auditis, col. xij. versic. in quantum postea de præscri. & Ias. in l. si extraneus, in iij. not. ff. de condi. caus. dat. & confi. cxl. spectabilis, col. ix. versic. sextō multum facit, lib. 2. quod est j. illius lib. & confi. clx. visis & diligenter, col. 1. lib. 4. & confi. clxvij. in causa & lite, col. 3. eo. lib. 4. Phil. Dec. confi. xxv. cuius superscriptio hæc est, debitor creditoris, col. vlt. versic. & profectō, & confi. c. in causa inquisitionis, col. pe. versic. tertio allegatur. & confi. clxxxix. lætatus sum, col. 3. versic. secundo ad hoc facit Hippo. Marsi. in l. j. col. antepe. ff. de quæst. & in rub. de proba. col. xxiiij. versic. item vltra prædicta. & sing. ccxcviij. remotū à verisimili. & sing. cccxliij. verisimilitudo. & sing. cccxcvj. quod est similis in itij, { & confi. lxxiiij. summi numinis, col. 3. num. 16. & multis seq. & confi. lxxvij. salus, col. pen. nu. 31. & multis item seq. & confi. lxxxij. qui cuncta, col. 2. nu. 9. & multis quoque seq. & confi. c. illumina, col. 3. num. 23. & seq. } & Ferdin. Loaz. in repet. tit. de iusti. & iur. §. is itaque, col. xij. versic. pro complemento. & Nico. Euerdum in locis legalibus, in loco à verisimili. & Claudium Cantiunculam in Topicis legalibus, in xxv. loco.

¶ Ex externis autem scriptoribus vide Tullium in dialogo de partitione oratoria. { vbi inter alia scribit, verisimilia autem partim singula mouent suo pondere, partim etiam si videntur esse exigua per se, multum tamen cum fuerint coaceruata, proficiunt. } & lib. Rhetoric. ad Herennium 1. tit. de narratione, si eius sunt 2. libri. Et in oratione pro Deiotaro, quæ tota in verisimili versatur. & Fabium, lib. v. oratoriarum instit. c. 10. quod est de argumentis, vbi credibile appellat, quod verisimile ceteri dicunt, sicut & l. j. C. quæ res pign. obli. pos. id etiam credibile dicit, quod in eodem casu verisimile nuncupat. l. obligatione. ff. de pign. & facit etiam text. in l. cum in testamento. ff. de reb. dub. Nam & quod verisimile est, idem & credibile est, vt dicemus, infra, nu. 111. quartō declar. & probat illud Terentij in Adelphis, *psum id metuo vt credant, tot concurrunt verisimilia.* { & illud quoque Ciceronis ad Casium libro epistolarum xij. id autem eò facilius credebatur, quia simile verò videbatur. } Sicut etiam è diuerso quod verisimile nō est, idem est & incredibile. l. Mæuius, in prin. ff. de leg. ij. & l. cum de indebito, post princ. ff. de probat. quæ incredibile appellat id quod non est verisimile. tex quo est illud ipsius Terentij in Hecyra: *Non verisimile dicit, nec verum puto.* Et Tullij in oratione pro Sexto Roscio Amerino. Nam vt illud incredibile est, mortem oblatam

Inspicienda est magis causa que nocet, quàm que prodest, utraque concurrente. Nisi ea que prodest sit uerisimilis.

Externi scriptores quid appellent uerisimile.

esse patri à filio sine plurimis & maximis causis: sic hoc verisimile non est odio fuisse patenti filium, sine causis multis & magnis. Hic enim vides incredibile & non verisimile pro eodem poni. & dicemus postea dic. verfi. cxj. quantò. Vide postremò D. August. lib. contra Academicos ij. Labeo autè noster *πῆθανόν*, id est, verisimilium siue credibiliù libros 8. scripsit, ex quibus citatur in l. vlt. in prin. ff. de verb. signifi. quos vtinam haberemus, ne tam multa eius generis desideraremus. Porro Græci alio quoq; nomine verisimilia *ἐκρότα* appellant, quod & Tullius ipse admonuit in partitionibus, & Rodolphus Agricola lib. de inuentione dialect. r. c. 2. 2. vbi & ea cõsentanea vocat. Nos etiam conuenientia dicere possumus. Probabilia appellat ipse Tullius lib. r. de inuentione, quo loco de narratione differit. Nã illic probabilem narrationem vocat, quã ipse, aut quisquis fuit, verisimilè dicit in d. r. lib. ad Herennium. & è nostris Bal. conf. 78. tex. in quo non multi, post prin. dicit verisimile & probabile idè esse. Sed & Quintil. lib. institut. orator. 4. c. 2. nihil inquit refert, an pro verisimili probabilem credibilemve dicamus. Deniq; Galen. in Hippocrat. lib. 3. epidemi. n. id est, morborum vulgariùm, inter notas, quibus antiqui medici utebantur, dicit *πῆθερά* significare *πῆθανόν*, id est, verisimile, vt *θ. θανάτον*, id est, mortè. & *υ. υγείαν*, id est, sanitatem. }
 ¶ Ex iis veluti præludiis huius operis planè liquet reuocationem quæ fit ex hac l. (vt tandem ad eam propius accedamus) fieri ex verisimili & præsumpta mente donantis, qui si cogitasset de futuris liberis, verisimiliter aut non donauisset, aut donationi eam legem apposuisset (quod iam supra sæpius diximus) vt susceptis postea liberis, ea irrita fieret. Id quod etiam apertè probat text. de eadem re loquens in c. vlt. 17. q. 4. Cuius huc verba subieciimus: Quàm laudabile factum sancti Aurelij Carthaginensis episcopi! Quidam enim cum filios non haberet, nec speraret, res suas omnes retento sibi vsufructu donauit ecclesie: nati sunt ei filij nec opinanti. reddidit ei episcopus quæ donauerat. in potestate habebat non reddere, sed iure fori, non iure poli. Hæc ibi, quæ dicuntur esse Augustini. de quo admodum dubito ob ea quæ scribit Posidonius Calamensis in vita illius, c. 24. & quia etiam cum locum reperire non potui inter opera illius, licet anxie ac diligenter conquisierim. id quod obiter dicere volui. Sed vt redeamus, expende in illo text. illa verba, cum filios non haberet, nec speraret: item illa, nati sunt ei filij nec opinanti. Ex iis facilè intelliges, eam fiat huiusmodi reuocatio, nempe ob præsumptam & verisimilem mentem donantis, vt tenent omnes, quos supra citauimus.

Note quibus antiqui medici utebantur.

62 Declaratio huius legis.

63 Cessante ratione legis cessat ipsa lex.

175
hinc
176

64 Ratio huius legis.

65 Argumentum à contrario sensu.

¶ Ex quo fit quòd si donans cogitare de futuris liberis, non esset locus huic l. nimirum cessante ipsius ratione, vt expressè voluit Bar. in l. Titia. §. imperator, col. 2. versic. quæro quid si in dubio. ff. de leg. ij. & in l. j. col. ij. versic. tamen vt ego respondeam, ibi etiam Bal. in fi. versic. demum quæro. C. de inoffi. donat. Ioan. Fab. hic, Bal. in l. j. col. ij. in fi. j. q. C. de inoffi. dotib. & consil. cccvj. incip. casus quæstionis, col. ij. versic. secundum mortuum, lib. 2. Imol. in cap. vlt. col. vj. versic. item attende, & iterum col. xj. versic. quærit quid si in donatione, extrà de donationib. Paul. Castr. consil. cccxxxiii. respondeo per ordinem, col. j. lib. item j. & consil. cccxxxv. super hoc puncto, lib. 2. Barba. in repet. l. cum acutissimi, in sexcentis locis. C. de fideicom. & in repet. cap. Raynucius, col. vij. & iterum col. xlvij. versic. sed volentes tenere contrarium, de testam. Corne. consil. xv. ex quo dictus Franciscus, col. iij. versic. non enim reuocatur. lib. r. & consil. xj. in præfenti consultatione, col. pen. lib. 3. & consil. liij. duo in puncto quærantur, col. ij. eod. lib. 3. & consil. cxliij. videtur in præfenti, col. ij. eod. lib. 3. & consil. ccvj. viso supra scripto themate, colum. vij. versic. sed circa portionem, eod. lib. 3. & consil. xxx. in hac consultatione, col. 2. lib. 4. Socin. in rub. ff. de lib. & posthu. & in l. ij. col. j. ff. solu. matri. & consil. cxlvj. visa facti cõtingentia, in vlt. dubio, lib. 4. & consil. cxvj. in causa filiorum, col. pen. versic. præterea ad omnia, lib. 3. & consil. liij. viso instrumento, col. iij. versic. secundo responderetur, & iterum col. v. in fi. lib. 4. & inter consilia Franc. Cürtij senioris, consil. ij. eleganter & subtiliter, col. ij. versic. secunda consideratio, & consil. seq. pro declaratione, col. iij. versic. secundo præmittendum. } Iaf. consil. cxxv. Bartholomæus, col. ij. versic. eandem opinionem, lib. 4. } Phil. Dec. in l. generaliter, col. v. versic. ad hoc replicat. C. de institutionib. & substitutionib. } & consil. cclxvj. pro declaratione, col. iij. versic. secundo præmittendum. } & Stephan. Bertrand. consil. ccxliij. ponitur in facto, in fine lib. r. & consil. xxxvij. quantum donatio, colum. r. lib. 4. Anton. Rubr. consilio iij. viso instrumento, columna secunda. } & Pau. Parisiens. consil. xxvj. ex tenore, columna cxxxj. numero 79. lib. 2. } & omnes vbique de hac re loquentes, præter eos quos inferius referemus, & alios fortè paucos.

¶ Et id quidem optima ratione. Nam cum ex multorum, imò penè omnium sententia hæc sola sit huius l. ratio, quam iam sæpius diximus, scilicet verisimilis & præsumpta mens donantis, ea certè pro expressa habetur, potestq; ex ea sumi argumentum à contrario sensu, & à cessante ea ipsa ratione, & alio quolibet, vt voluit gl. reputata sing. in l. quanuis, & ibi Bal. & alij recentiores. C. de fideic. & idem Bal. in l. maximum vitium, col. iij. versic. sed Bart. dicit. C. de lib. præter. cū aliis sexcentis conor. quas latè, si quis alius, congesti in nostris cõsuetudinum comment. tit. 9. §. 27. in gloss. in 19. limita. An tamen huius l. sola sit hæc, de qua loquimur, ratio, postea videbimus.

¶ Ideoque in simili, videlicet in casu l. eum acutissimi. C. de fideicom. & similia iurium, quæ supra in prin. citauimus, si testator cogitauit de liberis filij, aut alterius descendens hæredis instituti, non habent locum ea iura, vt latissime differunt & probauit Barb. in repe. d. l. cum acutissimi, col. ij. quæst. v. & aliis multis seq. Nam cum ea iura patet & nostra l. fundentur in illa verisimili & præsum

& præsumpta mente testatoris, quòd si de liberis liberorum cogitasset, verisimiliter non substituit extraneum, vt dicit Ang. conf. cvij. incip. ista quæstio, in ij. dubio. & Petr. Anch. conf. xlvj. hoc capite, prima facie videretur, post prin. cum si. Consequens est, inquit Barba. quòd si de illis cogitauit, & tamen extraneum substituit, non est locus illis iuribus, vt pote cessante eorum ratione. quod & ante ipsum voluit Roma. cuius tamen non meminit, consil. cclxx. in proposita consultatione. quem nuncupatim sequitur Phil. Dec. conf. cclxv. viso conf. col. ij. versic. quartò & vltimò. & iterum conf. cccxcj. in casu proposito, col. j. & conf. cccxcvj. in testamento col. vlt. Et id satis probat tex. quem ad id expedit Ro. vbi supra, in l. generaliter. §. cum autem, ibi, si de nepotibus cogitauerit. C. de institut. & substit. { Tu tamen hic vide Caro. Ruin. consil. cxxxj. in themate, col. iij. versic. sola igitur difficultas, & col. vj. versic. sed plus est, & multis seq. præsertim col. vij. versic. non obstat etiam dum dicitur, lib. 3. in quibus locis tenet contrarium, post alios multos, ostenditque dissimilem in hac re esse rationem donationis & testamenti, vt ibi videre poteris. }

66 ¶ Sed hic in quæstionem vertitur, vtrum donans in dubio præsumatur cogitasse de liberis, vt etiã in dubio cesset dispositio huius l. nisi donans probet contrarium. An verò potius præsumatur nõ cogitasse, & sic contra locum habeat nostra l. nisi etiam donatarius probet donantem cogitasse. In qua re posset statim videri magis præsumendum esse donantem cogitasse, cum natura ad hoc homines produxerit, vt liberos procrearent. l. maximum vitium. C. de libe. præter. & vt scribit Valer. Maxi. ex Camilli & Posthumi Censorum sententia, lib. rerum memorabilium ij. c. iij. Natura nobis quemadmodum nascendi, ita gignendi legem scribit. Sed eadem natura, vt hoc adiciam, plerosque omnes huic rei idoneos, nedum ipsius auidos genuit etiam monachos ac Carthufienses, vt probatur ex c. sicut ex literarum, vbi & hoc not. Ioan. And. & Io. Ana. de homi. Ex quo est Græcum Samij epigramma à quopiam latinitati ita donatum:

*Aligeri accepto crudeli uinere nati
 Sic ait ingenti victa dolore Venus:
 Si facis hoc, qui d' erit puer hostibus impie nostris?
 Tot monachis quid erit, virginibus que sacris?
 Qui seruatuos se iurauere pudorem
 Perpetuum, nec te, nec tua tela timent?
 Contra Amor, o mater ne scuis, vruntur & illi,
 Et sensere meas ossa per ima faces.
 Vruntur grauius, quam quos connubia iungunt:
 Sed furtim coeunt, & sua furta tegunt.*

Sed quod extra iocum dicere liceat, vix è cunctis millibus vnum reperias, qui gignere non possit, aut non expetat, nempe cum liberorum procreatio & educatio sit iure naturali. l. j. ius naturale. ff. de iust. & iure. & optimè facit l. si quis posthumos, in prin. ff. de lib. & posth. in illis verbis, natura magis in homine generandi & consuetudo spectanda est, quàm vitium, & c. } de qua re alibi latius diximus.

67 ¶ Contrarium tamen expressè tenuit Bart. vt videlicet in dubio non censetur donans cogitasse de liberis, in l. Titia Seio, §. imperator, col. ij. versic. quid si in dubio, & ibi quoque Raph. Corn. col. pen. ff. de leg. ij. Imo. qui hoc dicit mente tenendum in c. vlt. col. vj. versic. item attende, extrà de dona. Pau. Cast. consil. cccxxxv. cuius exordium est, super hoc puncto, lib. 2. vbi hoc tamen limitat eo modo quem declarabimus infra in verbo, suscepit liberos, versic. xcv. incip. secundò intelliges quòd licet. & Rom. consil. ccix. non est dubium, col. 2. Barba. in repet. d. l. cum acutissimi, col. v. versic. & ratio. C. de fideicom. Fran. Aret. consil. xxiiij. quatuor dubia, in j. dubio. Corn. consil. xj. in præfenti consultatione, col. pen. versic. his tamen non obstantibus, lib. 4. Socin. in d. rubri. ff. de lib. & posth. col. vlt. & in d. l. ij. col. j. ff. solu. matri. & consil. ccxv. visa prædicta facti contingetia, col. vlt. lib. 2. quod repetitur consil. xxij. lib. 4. & idem Soci. consil. cclxiiij. capio primum, col. vlt. lib. 2. & consil. cxxvj. visum fuit, col. j. & iterum col. ij. versic. quæro his præmissis, lib. 3. & consil. xciiij. testamentum præmissum, col. vlt. lib. 4. & inter consil. Franc. Curt. senioris consil. ij. eleganter & subtiliter, col. ij. versic. secunda consideratio, & Iaf. consil. cccxxx. factum sic se habet, col. pe. versic. non obstat decisio, lib. 3. { Caro. Ruin. consil. xcviij. visa renuntiatione, col. ix. nu. 21. lib. r. }

68 ¶ Nam si aliter diceremus, sequeretur quòd in dubio nullus, præsertim idoneus gignendis liberis, cuiusmodi penè omnes sunt, vt iam diximus, posset reuocare donationem propter susceptos post eam liberos, quod esset nimium restringere hanc l. quæ generaliter loquitur, & disponit ob eam causam reuocari donationem, ideo etiam generaliter in dubio debet procedere. l. j. §. generaliter. ff. de leg. præstand. & liij. ff. de offi. præsi. & c. si Romanorum. xix. dist. cum simil. Alioqui vix vnquam haberet locum. Et licet quis sit idoneus procreationi liberorum, sit & natura prona ad desiderandum sperandumque liberos, non tamen propterea cogitat de liberis. Nam hæc simul stant, sperare & desiderare liberos, & tamen de illis nõ cogitare, vt declarat Bar. in d. §. imperator.

69 ¶ Sed hæc intellige, vt videlicet quis in dubio non censetur tempore donationis cogitasse de liberis, cum donat iam matrimonio collocatus, aut cælebs extra contractum matrimonij siue dotis: secus verò si donet in ipso contractu matrimonij vel dotis ipsius: nam tunc verisimiliter cogitauit de liberis ex eo matrimonio procreandis, vt scribit Signo. consil. lxxix. cuius initium est, in

An in dubio cesset dispositio huius legis.

In dubio non censetur donans cogitasse de liberis.

De eodem.

De eodem. Fines præcipuus ac principalis matris.

monii est sobo-
lis procrea-
tio.

quæstione Blandifæ, col. 4. vers. præterea cum mater. & Rayner. inter cons. ipsius Signo. cons. om-
nium ultimo, ad confusionem, col. 3. vers. item quia vir. & uterque quidem innixus tex. in auth.
de æqua. dot. in prin. Quibus & ego accedo, cum causa finisque præcipuus ac principalis matri-
monij sit sobolem procreare, vt not. in l. j. ff. solu. matri. & in d. l. j. §. ius naturale. ff. de iust. & iur.
Ideoque hoc casu, cum videlicet sit donatio in contractu matrimonij vel dotis, non habebit lo-
cum hæc l. vt expressè voluit Socin. in l. j. in j. not. & post eum Hercul. ff. sol. matri. & idem Soc-
cin. cons. liij. viso instrumento, col. iij. vers. secundò responderetur, lib. 4. vbi dicit ita tenuisse mul-
tos solennes doct. modernos, vt ipse loquitur, in d. l. j. ff. solu. matri. & ita quoque consuluisse
Ang. Aret. & Leonem à Carpellis. Sed & idem Soci. postea, videlicet col. v. vers. confirmatur ista
opinio, dicit ita se consuluisse eo anno Senis, & suo consil. subscripsisse Baldū & Bartholinum, &
Phil. Corn. & alios solennes doct. & ita quoque reperio consuluisse ipsum Corn. cons. ccvj. viso
suprascripto themate, col. viij. vers. itaque est aduertendum, lib. 3. vbi & ita etiam dicit consuluisse
Ibonem Perusinum præceptorem suum, & Ang. Perig. etiam Perus. & ita quoque voluit Carol.
Ruin. d. cons. xcviij. col. ix. vers. ad istud etiam responderetur, lib. 1. Franc. Ripa. lib. 3. respon. c. iij.
incip. licet donatio, col. antep. vbi solum Soc. allegat in d. cons. liij. Et id mihi admodum placet, nã
si vnquam aliàs quis censeret debeat cogitare de futuris liberis, tunc maximè censendus est, cum
matrimonium contrahit.

70
Contrarium
prioribus te-
stibus.

¶ Quamquam Thomas Parpa. in repet. d. l. j. col. viij. vers. iste articulus. ff. solu. matri. & Steph.
Bertr. cons. cccxij. difficultas, circa medium lib. 3. tenent contrarium, ille quidem hac ratione mo-
tus, quòd hæc liberorum cogitatio est solum in genere, quæ in hoc casu non sufficit, de qua ra-
tione dicemus paulò post nu. 78. incip. sed hic quæstionis est. & aliis seq. Alter autem ea ratione
ducitur, quòd in dubio non præsumitur quis cogitare de liberis secundum Bar. in d. §. imperator.
& diximus supra nu. 67. Sed hæc ratio satis ex iis refellitur, quæ diximus. Sed & tu interim vi-
de quæ circa hoc caput donationis factæ in contractu matrimonij dicemus priorem sententiam
approbantia, infra in gl. in verbo, donatione largitus, nu. 187. incip. similiter & in casu. & aliis se-
quentibus, vbi differimus de filia quæ in contractu dotali renūtiat hæreditati paternæ. & iterum
nu. 216. incip. decimò quæro, an hæc l. & seq. vbi etiam tractabimus de pactis lucrandæ dotis, quæ
sunt in contractibus matrimonij.

71
Quando reuo-
cationi huius
legis lacus sit.

¶ Si igitur sequaris priorem & communiorem sententiam eorum qui dicunt non esse locū huic
l. in huiusmodi donationibus, pactis, & renuntiationibus factis in contractu matrimonij, ob præ-
sumptam liberorū cogitationem: eam not. intellige in iis qui tã maturæ ætatis sunt, vt verisimili-
ter cogitēt de liberis, dum matrimonium cōtrahunt. Secus si tam teneræ, vt nec liberos, nec aliud
quippiam futurū cogitent, vt sæpe fieri solet. tunc enim locus est reuocationi huius l. vt bis con-
suluit Phil. Corn. videlicet cons. xj. in præsentī consultatione, col. pe. vers. nec obst. quod d. l. iun-
ctis iis quæ prius dixerat, col. 3. vers. nec etiam videtur, lib. 3. & iterū cons. xxx. in hac cōsultatio-
ne, col. 3. vers. & maximè iunctis iis quæ dixerat, col. j. lib. 4. Nam is vtrobique loquitur in quadam
puella teneræ admodū ætatis, quæ in contractu matrimonij quasdã renuntiationes fecerat, de li-
beris verisimiliter ob tenellam ætatem non cogitans. Sed ita tamen de hac re loquitur, vt possit
videri intelligere in omnibus, cum vtatur dictione maximè, in hunc scilicet modum, qui sequi-
tur. Filia, quæ renuntiat in contractu matrimonij, maximè cum est teneræ ætatis, quæ non solet
cogitare de liberis, potest reuocare ob liberos postea susceptos. Et ita illum, tanquam generaliter
id voluerit, citat & sequitur Fran. Ripa. sibi contrarius in hac l. in xxij. q.

72
Donans in cō-
tractu matri-
monij siue do-
tis censeatur
cogitasse de li-
beris.

¶ Secundo intellige procedere, vt scilicet donans in contractu matrimonij siue dotis censeatur
cogitasse de liberis, cum is est, de cuius matrimonio agitur. Nam in eo obtinet ratio, quam supra
adduximus, vt scilicet censeatur cogitasse de liberis ex eo matrimonio, cui se mancipat ob liberos
ipso procreandos. Secus si alius quispiã, de cuius matrimonio non agitur, donet fortè ipsis spon-
sis, aut alteri eorum, vt fit plerunque. Nam nihil est propter quod debeat de suis ipsius futuris li-
beris cogitare. Ideoque locum habet hæc l. vt expressè voluit, & ex facto, dum cōtingisset, respon-
dit Steph. Bertr. cons. clvij. siue donatio, lib. 3. & in eodem quoque casu idem respōdit ipse Bertr.
cons. cccxxxij. viso casu superius, lib. 2. & D. Boer. decisi. clix. donatio iuris, col. 3. nu. 10. vbi me
ex hoc loco citat. Sed vide quæ dicam infra nu. 76. nec solum. & in gl. donatione largitus, num.
240. duodecimo ista dotis mentio, & seq.

73
Aliqua in par-
te liberorum
mensione facta
censeatur testa-
tor de liberis
cogitasse.

¶ Item intelligitur de liberis cogitasse, qui donauit, si in aliqua parte donationis mentionē fecerit
de liberis, per l. qui filius, in prin. & quod ibi not. Bal. ff. de leg. j. Per quã consuluit Rapha. prout
illū retulit Barb. alicubi in rep. d. l. cum acutissimi. C. de fideic. quòd si pater duos liberos instituit,
& aliū substituit, & in vnus persona apposuit conditionē, si sine liberis moreretur, non habet lo-
cum d. l. cum acutissimi, cū ex hoc præsumatur cogitasse de liberis. Similiter per illū tex. consuluit
Alex. cons. xxxj. hoc capite, ponderatis his quæ in themate, col. 1. lib. 3. quòd cum rupto testamēto
præteritione filij, conferuerit legata ex auth. ex causa. C. de libe. præter. nisi fuerit ignoranter
præteritus, secundū opi. Bart. de quo postea latè dicemus. Certè si in aliquo loco testamēti fuerit
facta mentio liberorū, censeatur de ipsis cogitasse, & ita conseruabūt legata, quod & ante illum,
quamuis non dicat, voluit in eodem casu Bal. in d. auth. ex causa col. v. vers. itē in testamentis. &
cōf. 156. clausula codicillaris, col. 1. lib. 2. & cons. 239. quia vltimus passus, col. 1. & iterū col. 2. lib. 3.

Et ad

Et ad hæc faciunt quæ scribit Sig. cons. 172. testator. in suo solenni testamento, col. pe. Ex quibus
potes intelligere, non esse locū huic l. si pater in donatione liberorum aliquã mentionem fecerit.
¶ Quod tamen intellige, si filiorum mentionem faciens, de ipsis aliquid disponat: secus si obiter &
veluti transeunter eorum meminerit, nihil interim de illis disponens, vt fing. voluit Bald. consil.
167. cuius principium est, quidam Franciscus tunc carens liberis, lib. v. vbi consuluit in huiusmo-
di specie. Quidam donauit ea lege, quòd si decederet relictis liberis qui excederent pupillarem
ætatem, reuocata censeatur donatio. postea decepsit relictis liberis, qui mortui sunt ante pupilla-
rem ætatē, reuocata censeatur donatio ex hac l. nostra, quoniam licet de posthumis cogitauerit, &
eorū meminerit, nihil tamen de illis disposuit, nisi si ad ætatem pupillarem peruenirent: & ideo
isti qui eo ætatis non peruenerunt, non sunt posthumi illic designati, sed omisi sunt. l. commo-
disimè. ff. de libe. & posthu. & cum fuerit casus improuifus, tacita voluntas disponentis non au-
get effectū donationis: imò nec ea tacita voluntas pro voluntate est in casu omisso. l. militis codi-
cillis. §. veteranus. ff. de testa. mil. Hæc ferè Bald. què sequitur Ias. cons. cccxx. factum sic se haber.
col. 4. vers. tertio prædicta, li. ij. vbi & ad hoc alia quædã vulgaria adfert, quæ inibi videre poteris.

Restriccio
precedenti.

¶ Tu tamen cogita, quia si id verum est, videtur esse contra mentem omnium, qui simpliciter di-
cunt hanc legem non habere locum cum donans cogitat de liberis, nec vllum omnino verbum
faciunt, vt rū donans de illis disponat, an non disponat. neque enim dispositio quicquam ad id facit
de quo agimus, sed sola satis est cogitatio. Præterea in casu de quo loquitur Bal. nõ obscure cen-
setur donans voluisse donationem manere ratam, nec reuocari natiuitate liberorū, si ij infra æta-
tem pupillare morerentur, quòd ij eò minùs rebus donantis indigeant, quòd ocius celeriusq; mo-
riūtur. Nec tamen omiserim Carol. Ruin. cons. 131. in themate, col. 4. vers. non obstat dum secun-
do, & multis seq. li. 3. in ea fuisse sententia generaliter, vt pater mentionē faciens liberorum in vna
parte testamenti, non censeatur propterea de illis agitasse in clausula substitutionis, nisi & in ea
de illis mentionem fecerit: conaturq; respondere ad d. l. qui filius, vt ibi videre poteris. Sed illi
non possum accedere, nisi si fortè mortis agitatione turbatus testamētū fecerit: nam in hac spe-
cie loquitur ipse Rui. per not. à Guil. Cu. in l. precibus. C. de impub. & ali. substit. & Alex. in l. iam
hoc iure. col. vlt. ff. de vulg. & pup. substit. Quid autem si in donatione non fuerit facta mentio
de liberis, sed in alio actu postea eodem die confecto inter donantem & donatarium, an tunc cē-
setur donans ita cogitasse de liberis, vt non sit locus huic l. dicemus infra nu. 110.

Ad eandem re-
sponso.

¶ Nec solum si de propriis ipsius liberis mentionem fecerit is qui donat, sed & si de liberis eius
cui donat, meminerit, de suis cogitasse videtur, vt in pulchro casu consuluit Soci. cons. cxlvij. cu-
ius initium est, visa facti contingentia, col. v. vers. primò quia ipsa donauit. lib. j. Inibi enim quædã
mulier renuntiauerat iuri sibi obuento ex successione matris in fauorem fratrum & liberorum
masculorum ex illis nasciturorum. Ideo qua ratione, inquit Socin. cogitauit de filiis nascituris ex
fratribus, eadem, imò & maiore censeatur cogitasse de filiis ex seipsa nascituris: sicut dicimus in si-
mili, quòd licet testator faciendo mentionem de filiis, non censeatur cogitasse de posthumis, tamē
si de posthumis in alia parte testamenti sit mentio, censeatur & de illis cogitasse, per d. l. qui filia-
bus. ff. de leg. j. At huic obstat quod supra diximus num. 72. secundò intellige.

Alia coniectu-
ra cogitatio-
nis futurorū
liberorum.

¶ Sed & Soci. ipse eodem in loco confestim subdit aliam coniecturam cogitationis futurorum li-
berorum. Nam ea mulier renuntiauerat fratribus, & eorum liberis, quandiu filij & descendentes
masculi forent: & consequenter, inquit, iis deficientibus, censeatur voluisse quòd donatio ad se
reuerteretur. propter suspensiuam illam dictionem, quandiu, per ea quæ ponit Bartol. in l. vlt. ff. ad
Tertul. & Bal. in l. maximum vitium. C. de libe. præte. Et non solum ad se sed ad suos quoque de-
scendentes & hæredes: quia licet in casu statuti, de quo per d. ipsum Soci. disputatur, dubium sit,
an femina ad tempus suspensa transmittat hoc ius ad suos hæredes: tamen cum in hoc casu istud
sit deductum in pactum, censeatur voluisse prouidere non sibi tantum, sed & suis hæredibus, etiã
si de illis mentionem non fecerit. l. si pactum. ff. de pact. cum simi. Cum igitur voluerit quòd do-
natio valeat, quandiu sunt descendentes masculi, quorum appellatione veniunt descendentes in
infinitum, vt per Bart. in l. vlt. ff. de suis & legit. & est tex. in l. iurisconsultus. §. parentes. ff. de gra-
dib. affini. Hinc satis apparet, quòd eos voluit præferre causa conseruandæ agnationis eius familie,
vnde orta est. Cum autem deficientibus masculis voluit donationem resolui, censeatur id voluisse
cogitando de suis liberis, arg. l. cum acutissimi. C. de fideic. Nec est dicendum, quòd voluerit pro-
uidere hæredibus extraneis, & priuare feminas descendentes ex fratribus, per tex. in l. Lucius, & ibi
not. ff. de hæred. instit. & not. per Bar. Imo. & recentiores in l. Gallus. §. instituens. ff. de libe. & post-
hu. dum tractant de intellectu d. l. Lucius.

¶ Sed hic quæstionis est, vtum satis sit de liberis in genere, vt loquimur, cogitasse, vt hæc l. locū
non habeat, an verò necesse sit in specie cogitasse. Hic reperio diuerfas doct. sententias. Sunt
enim qui arbitrantur satis esse in genere cogitasse, vt in casu nostræ l. priuatim voluit Pau. Castr.
cons. xv. hoc exordio, incipiendo à secundo, col. iij. dum respondet ad hanc l. nostram, lib. ij. &
Alex. cons. xxx. ponderatis his, col. ij. vers. & per prædicta, lib. ij. & cons. 50. circa primam, col. v.
vers. & ad d. l. lib. vj. & Corn. cons. xv. ex quo dictus Franc. col. iij. vers. vbi enim vnica, lib. j. &
cons. ccvj. viso suprascripto themate, col. vij. lib. iij. & Barb. in repet. c. Raynaldus, col. v. extra de te-
sta. Anto. Corfe. in suis sing. in verbo, substitutio, vbi cunq; testator. & Steph. Bertr. cons. cxcij.

An sufficiat
in genere co-
gitasse de su-
tis liberis,
an in specie.
Opinio eorū
qui dicunt sa-
tis esse in ge-
nere cogitasse

vifo casu, ante fi. lib. 2. & confi. xxxij. optassent, col. ij. vers. ad tertium huius primi, li. iij. & ante hos Bald. idem sensisse videtur, si solerter intelligatur, in l. vlt. col. pen. vers. sed quæro nunquid, ibi, item non obstat, iunctis præcedentibus. C. de codic. & ita quoque ferme videtur voluisse omnes, qui de hac re locuti sunt.

79
Alii eiusdem
opinionis.

¶ Et huius item factionis sunt, qui in simili casu huic nostro, videlicet cum quæritur, an legata conferuentur ex auth. ex causa, natio posthumo ignoranter præterito, dicunt conferuari, etiam si in genere, nedum si in specie de eo fuit cogitatum. In qua sententia fuerunt Bal. Ang. Pau. Cast. Cor. Alex. & Iaf. in d. auth. ex causa, Bald. in d. l. vlt. quo loco nuper citauimus. C. de codicil. & in l. j. & ibi Ang. ff. de iure codi. Ang. in l. filio præterito, col. ij. vers. tu adde, & ibi etiam Imol. col. iij. vers. subdit tamen Ang. ff. de iniur. test. Ang. in l. mulier codicillis. §. miles in supremis. ff. de test. mi. li. & in l. sicut certi, & in l. si cum vel in vtero. C. eo. & confi. 364. cuius factum incipit, Pierus fecit suum testamentum. col. iij. Ioan. Ana. confi. xxvij. visis & ponderatis, col. iij. Ro. confi. cxxij. circa id quod effectualiter quæritur, col. j. vers. præmissis tamen non refragantibus. & iterum col. 2. paulò ante fi. Pau. Cast. in l. j. C. de posth. hære. instit. & d. confi. xv. col. ij. & seq. lib. ij. & confi. clxxj. quanquam multa, col. vlt. co. lib. 2. Corn. confi. cxv. in hac consultatione, col. vij. vers. tamè eum sequentes, lib. j. & confi. clvij. pro decisione, col. ix. vers. equare alterius, li. ij. & confi. cxxxv. antequam aggrediar, col. pen. in prin. lib. iij. Alex. confi. cxliij. disculis hæsitacionibus, col. pen. vers. & hoc verum est, lib. j. & confi. cxlij. incip. circa primam dubitationem, col. v. vers. præterea dicit ipse, eo. li. j. & confi. xxx. ponderatis his, in prin. lib. iij. & confi. seq. eiusdem exordij. col. ij. vers. quia sufficit, eo. lib. iij. Barb. confi. lx. illud afferam in medium, col. ij. & iij. lib. ij. & latissimè omnium Philip. Dec. confi. 490. visis & circumspèctis. col. 2. vers. primò in genere.}

80
Fundamentu
eiusdem opi-
nionis.

¶ Horum præcipuum fundamentum est tex. in l. qui iure militari. ff. de testa. milit. vbi scientia patris de filio in genere nocet ipsi filio. quem tex. etiam ad hoc ponderant & commendant Bald. & Ang. ibi. & idem Ang. in l. sicut certi. C. eod. vbi illum tex. dicit sing. & in repet. l. qui Romæ. §. duo fratres, col. pen. ff. de verb. oblig. & in l. tres fratres, col. ij. ff. de pact. vbi optimè declarauit, quomodo, & quando quis censeatur in genere cogitasse. & in l. manifestissimi. §. sin autem. C. de fur. Et omnes ferme vbique & in omni materia dicunt sufficere scientiam siue cogitationem, siue voluntatem, siue consensum alicuius rei in genere per tex. in d. l. qui iure, vt per Bart. post Per. & Cyn. in l. sub prætextu, la. ij. C. de transf. Bar. in l. si de certa, circa medium, eo. tit. & alibi sæpe. Ang. in locis supra alleg. & præterea confi. cclxxxix. totum dictum statutum, paulò ante fin. docto. in d. l. tres fratres. Imol. in c. cum contingat, de iureiur. & in d. §. duo fratres, & ibi quoque Alex. Franc. Aret. & Iaf. qui maxima ex parte limitant procedere, nisi scientia specifica requireretur pro forma. Raph. Fulg. in l. vlt. §. idem quæsit. ff. de condi. inde. Pau. Cast. in no. casu confi. xxx. incip. super puncto isto, in fi. lib. j. & confi. ccccxxxix. ad euentiam quæritur, col. iij. vers. quantum verò ad secundum, lib. ij. Flori. in disputa. incip. mulier primo vidua. Barb. qui vbique illum tex. dicit sing. aut valde not. confi. xvij. præclare scriptum, col. vj. li. 2. & confi. xxj. præclare dixit. col. ij. eo. li. 2. & confi. xxvj. sapienter scripsit, col. ix. eo. li. 2. & confi. lxij. illud in medium afferam. col. pen. vers. nec ob. cum allegatur, lib. iij. & confi. lxxij. cuius est idem initium, col. 4. vers. præterea faciat, eo. li. 3. vbi & illi tex. dicit meliorè totius corporis iuris. & confi. xxj. clementissimè Deum, col. 4. li. 4. & confi. xlix. similis exordij, col. j. eo. li. 4. & confi. lxxxvj. magnus dixit, col. 4. eo. li. 4. Alex. latè confi. xlij. super præmissis themate. col. iij. vers. quinto pondero. lib. j. & confi. cv. incip. ponderatis verbis instrumenti, col. ij. lib. vj. & confi. iij. perspèctis literis, col. iij. vers. nec ad hoc ob. lib. vj. Franc. Aret. in l. si quis cum aliter, ad fi. ff. de verb. oblig. & confi. xxxij. cõsultatio præmissa, col. pe. vers. ad tollendum. Corn. confi. clxv. circa primum, col. pen. vers. nec refragatur. lib. ij. Socin. confi. lix. in causa nobilium, col. vlt. lib. iij. Philip. Dec. confi. cccxliij. visis his quæ supra, col. j. & omnes (quod iam diximus) vbique, quos si nuncupatim citare vellem, magnitudinem voluminis excederent.

81
Qui negat in
casu huius le-
gis satis esse
de liberis in
genere cogita-
tasse.

¶ Nam solus omnium, quos hætenus legimus, nisi nos fallat memoria, Iaf. & Thomas Parpa. & Steph. Bertr. non infimæ viri notæ in legibus, ille confi. cxxx. factum sic se habet, col. 4. vers. quartò pro confirmatione, lib. 2. iste in repet. l. ij. col. ix. vers. in articulo autem principali. ff. solut. mari. hic confi. cccxij. difficultas, li. iij. expressè negant satis esse in casu l. nostræ de liberis in genere cogitasse. (vt etiam postea tenuit Pau. Parisi. cuius confi. edita sunt post primam huius operis editionem, confi. lxxij. donatio ista, col. vij. nu. 50. & seq. lib. j.) Nec quicquam allegat Iafon, nisi quòd hic non sufficit generalis renuntiatio omnium iurium, de quo postea latissimè dicemus infra nu. 115. Parpal. autem allegat Bart. dixisse huic l. posse donantem renuntiare, modò cogitet in specie de liberis, puta si dicat, promitto non reuocare etiam per natiuitatem liberorum. locum autem Bart. non designat. Ego verò non memini Bart. illud ita scripsisse, vt retulit Parpalia, sed illud tantum, posse donantem renuntiare huic l. & si donans ipse cogitauerit de liberis, hanc ipsam l. nò procedere. In dubio autem nò videri cogitasse, vt supra ex eo diximus in l. Titia Scio. §. imperator. ff. de leg. j. Vtrum autem satis sit in genere cogitasse, an verò requiratur in specie, nò inueni ab eo expressè declaratum. Scio illum in casu d. auth. ex causa. sæpius tenuisse, non conferuari legata per clausulam codicillarem, si posthumus fuerit ignoranter præteritus, vt latè post ea dicemus in verbo, donatione largitus, quo loco differemus an l. nostra habeat locum in legatis. In quo potest videri Bart. & alij qui sunt eiusdem sententiæ, quos ibi refero, sensisse in eo casu

non

non sufficere generalem cogitationem, quam quis dicitur habuisse per huiusmodi clausulam codicillarem, si verum dicit Bald. in d. auth. ex causa, col. v. vers. item in testamento. & Alex. d. confi. xxx. col. j. vers. & attento, lib. iij. & Barb. confi. vj. vbi Christus. col. vlt. lib. iij. Sed contrarium, videlicet non censei quem cogitasse de liberis in genere per cam clausulam, sentit Io. And. in addit. Spec. tit. de instr. edit. §. compendiosè, vers. pone P. in suo testamento, dum dicit quòd illa clausula debet intelligi testatore in eodem statu manente, quasi non cogitauerit de futuris liberis, sed tantum de præsentibus. & id apertè voluit Ang. in l. j. ff. de iure codic. dum dicit quòd opi. Bart. est vera, nisi appareat quòd testator in genere cogitauit de liberis. Vult ergo non obscurè Angel. per solam hanc clausulam non censei fuisse cogitatum in genere, quòd & apertè asseruit Barba. confi. lx. hoc initio, illud adferam in medium, col. 2. & 3. & 4. lib. 2. & apertissimè omnium Soc. cõf. xcij. testamentum præmissum, col. vlt. vers. non obstat vij. ratio. col. iij. lib. iij.

82 ¶ Ex quo etiam fit quòd si in donatione fuerit apposta clausula codicillaris, videlicet si non valeat vt donatio, valeat iure codicillorum, aut etiam alia id genus clausula, verbi gratia, si non valeat donatio eo modo, valeat vt valere poterit, non per hoc intelligitur sublatum remediū huius legis, vt non obscurè sentit Card. Flor. confi. xx. incip. cum in testamentis, in ij. dubio. & Barb. sibi contrarius, d. confi. vj. illud afferam, col. v. vers. tertio faciat, iunctis præcedentibus, lib. 2. & expressè consuluit Fran. Arc. confi. xxxij. quatuor dubia, col. ij. vers. nec obstat, iunctis iis quæ prius dixerat. Quòd confirmatur ex eo quòd dicam inferius num. 173. incip. & ita, videlicet iuramentum in donatione appositum non impedire reuocationem ex hac l. Nam iuramentum habet vim clausulæ: si non valet quòd ago vt ago, valeat vt valere potest. l. cum pater. §. filius matrem, & ibi latè doct. ff. de leg. ij. cum simil.

Clausula codi-
cillaris nō est
impedimento
huius legis re-
uocationi.

83 ¶ Non desunt tamen qui dixerunt clausulam codicillarem huius l. reuocationi impedimento esse, cum id expressè consuluit Corn. confi. cxliij. cuius caput est, in præfenti consultatione, col. ij. vers. concurrunt etiam. & col. seq. vers. insuper in casu nostro lib. iij. & ad hoc quædam allegat, quæ illic videre poteris. Et idem videtur voluisse Bald. cuius Corn. non meminit, in l. vlt. col. item vlt. vers. item non obstat, iunctis præcedentibus. C. de codicil. Sed tu vide super hoc quæ dicam infra in verbo, donatione largitus, in d. quæstione de legatis.

Contrarium
tenentes.

84 ¶ Nec solum cessat hæc l. cum pater donans cogitauit de liberis, sed & si verisimile est ex probabilibus coniecturis, quòd etiā si cogitasset, nihilominus donauisset, non est locus huic l. vt voluit Bald. hic in ij. lectu. atque etiam Ang. vterque post prin. & in pulchro casu consuluit Petr. Anch. confi. xlvj. cuius exordium est, prima facie videretur. & in alio Corn. confi. ccvj. vifo supra scripto, col. vij. vers. itaque est aduertendum, iunctis iis quæ paulò antè dixerat, lib. iij. & etiam Soci. confi. cxlvij. vifa facti contingentia, col. pen. vers. secundò principaliter, lib. j. & iterum confi. xxxix. in quæstione quæ vertitur, col. vlt. lib. iij. & confi. xcij. testamentum præmissum, col. vlt. vers. ad quartum, lib. iij. & Philip. Dec. confi. ccccclxxxj. vifo puncto, col. iij. vers. non obstat. & confi. dclxxv. consuluit eleganter, circa medium.

Alia huius le-
gis reuocatio.

85 ¶ Et ad hoc optimè facit quòd in simili casu à multis scriptum est, conferuari legata facta in testamento, in quo filius aut posthumus ignoratè est præteritus, si verisimiliter testator ea reliquisset, etiam si de filio aut posthumo cogitasset. Id enim voluit Bart. confi. cciiij. Cechus condidit testamentum, ante fi. Bald. in auth. ex causa, col. iij. vers. item non obstat, & ibi etiam Ang. C. de libe. præter. & idem Ang. hic. & confi. lj. incip. ex facto proposito, col. pen. vers. solum igitur restat videre, & confi. lxxvj. posita pro constanti, col. vlt. vers. secundò. & confi. cclxiiij. cuius factum incipit, Pierus fecit suum testamentum, col. ij. & iterum col. vlt. & vbique per tex. in l. pen. ff. de iure codicil. & idem Ang. in §. siue igitur, col. iij. vers. finaliter dici potest, in auth. vt cum de appel. co. Fran. Aret. in l. Titius, col. vlt. ff. de libe. & posthu. & confi. xcij. incip. vifo legato, col. iij. vers. quid enim si hæreditas. Bart. in repet. l. cum acutissimi, col. xv. C. de fideic. Soci. dicto confi. xcij. testamentum præmissum, vers. ex quibus omnibus, lib. iij.

Confirmatio
reuocationis.

86 ¶ Facit præterea quòd voluit Bart. in l. demonstratio. §. quòd autem, col. pen. vers. quartò quæro, ff. de condit. & demonstrat. in illa quæstione, vtrum falsa causa adiecta legato vitiet legatū. & concludit, & post eum Imo. quòd si verisimiliter testator erat relicturus, etiam si falsam eam causam sciuisset, debentur legata, aliàs non. & idem voluit ipse Bart. licet strictius, in l. vlt. ff. de hæred. institutu. Facit item quòd dicemus postea in gl. in verbo, omnia vel partem aliquam, nu. 6. incip. sed illud in dubium venit, & aliis seq. Facit postremò & hæc ratio, quia si ideo hic reuocatur donatio natiuitate liberorum, quia verisimiliter pater non donauisset, si cogitasset de liberis: consequens est, vt nò reuocetur, si verisimiliter donauisset, etiam si de illis cogitasset, cessante huius l. ratione.

Alia cõfirma-
tio reuocatio-
nis huius le-
gis.

87 ¶ Ex iis quæ dicta sunt, planè constat, quòd cum donans tacitè possit huic legi derogare, dum videlicet donat cogitans de liberis, aut etiam non cogitans, sed tamen donaturus, si cogitasset: posset & multò quidem magis expressè huic legi renuntiare. Nam tunc prorsus cessat ea ipsius præsumpta voluntas, nec in rebus apertis, clarisque ac certis locus est coniecturis & præsumptionibus. l. continuus. §. cum ita. ff. de verb. oblig. & l. ille aut ille. §. cum in verbis. & l. non aliter. ff. de leg. iij. cedetque præsumptio veritati. l. nuptura filio. ff. de iure dot. Et si aliter diceremus, cõfestim sequeretur illud absurdum, quòd pater fraudem non committens non posset alienare omnia bona sua, si filius postea natus vellet reuocare huiusmodi alienationem, quòd falsum est l. non vsque adeo.

Idè si expressè
huic legi
renuntiat.
In rebus aper-
tis non est lo-
cus coniectu-
ris.

v sqaedeo. ff. si quis à paren. manu. fuer. est enim suæ quisque rei legitimus arbiter & moderator. l. in re mandata. C. manda. Et ideo hoc casu poterit natus post alienationem vsque ad legitimum bonorum subsidium tantum reuocare, per not. in l. j. C. de reuocan. donat.

88
Qui sint hu-
ius opinionis.

¶ Et ita, videlicet quod possit pater expressè huic l. renuntiare, videtur tenere Spec. dum formam huius renuntiationis præscribit, in tit. de instru. edi. §. porro, vers. donatio autem firma. ibi, potest etiam dici. & ibi Bald. in addit. ipsius. & Bart. in l. Titia Seio. §. imperator, col. 2. vers. vtrum. l. si vnquam, & ibi quoque Imol. & Raph. Co. col. pen. vers. & ex ratione prædicta. ff. de leg. ij. Bald. in d. l. j. ad fi. vers. deinde quæro, pater donauit. C. de inoffi. dona. Alber. subobscurè hic col. j. licet pro contraria opin. à quibusdam citetur. Nam primo loco scribit, quod si donans iurat donationem non reuocare, nihilominus reuocabitur susceptis postea liberis. Deinde subdit quod Spec. vbi supra, videtur tenere quod si specialiter renuntietur huic l. valet renuntiatio, nec aliud dicit. Ex quibus potes intelligere eum esse in hac sententia: vt generalis renuntiatio etiã iurata non obsit huic l. specialis autem secus. Sed & in hac opi. est Ant. in c. vlt. & ibi quoque Pet. Anch. col. v. vers. querit etiam. & Imol. col. x. vers. item attende, & iterum col. pen. vers. vltimate querit, extra de dona. idem Imo. in c. cum contingat, char. vlt. vers. attende tamen quia dixit, ext. de iureiur. Ro. conf. 26. incip. pro decisione eorum, col. ij. vers. ad tertium. Pau. Cast. conf. 435. super hoc puncto, col. vlt. li. 2. Maria. Soci. in tracta. oblationu in xv. libello, in fi. Barb. in repet. d. l. cum acutissimi, col. iij. vers. sexto faciat quod pulchre. C. de fideicom. & in repet. c. Raynutius, col. viij. extra de testa. & in repet. c. Raynaldus, col. v. eo. tit. Bartho. Cepo. in l. irritam, quæ est vlt. col. ij. C. de vsucap. pro donat. Socin. conf. cxlvij. visa facti contingentia, ante fi. lib. j. & conf. cxxvj. visum fuit, col. iij. lib. item iij. Iaf. in l. pen. col. iij. vers. iuxta hanc regulam, C. de pactis. vbi ita dicit se consuluisse Papiæ, & multos scripsisse. & ibi quoque Philip. Dec. col. ij. in v. not. & And. Alcia. in verbo, antiqui. in fi. & idem Iaf. conf. cxxv. Barptolomæus, col. ij. vers. sed præmissis, lib. j. vbi hanc dicit esse communem opi. & iterum conf. cliij. in commota. col. iij. vers. tertium præsuppositum, lib. ij. & Stepha. Bertra. conf. cxcij. viso casu, ante fi. lib. 2. & conf. xxxij. optassem, col. ij. vers. ad tertium huius primi, lib. 3. quibus locis dicit hanc esse communem opin. & iterum conf. lxxxix. visis instrumentis, ad fi. lib. iij. & conf. jcv. viso casu, col. ij. in iij. dubio. {eodem lib. iij. Anton. Corfe. in suis sing. in verbo, substitutio, vbi cunq; testator.} & ita propè omnes præsupponunt & sentiunt, præter eos, quos mox continenter tibi citabimus.

89
Qui dicant
donantem nõ
posse renũcia-
re huic legi.

¶ Contrarium enim, videlicet quod donans non potest huic legi renuntiare, aut aliter derogare, quin locum habeat, tenet Oldr. conf. clxxij. hoc principio, quidam habens vnicum filium, in fin. & eius discipulus Ioan. Andr. qui tamen nullam ipsius, vt alias sæpe, mentionem facit, in addit. Spec. tit. de instru. edi. §. porro, in addit. vlt. col. eiusdem addit. id est, ibi, hoc autem certum est. Alber. qui ita dicit se in quæstione facti obtinuisse, & Saly. hic idem. Alber. in l. illud, col. vlt. vers. eadem ratio. C. de sacro. eccles. & ipse; Saly. in d. l. j. col. iij. vers. quæro ix. quid si pater. C. de inoffi. donat. Rom. sibi contrarius conf. cclxix. non est dubium quod donatio, in fi. Pet. Fer. in sua præct. tit. forma libel. quo agi. pro dona. in verbo, irrevocabiliter. col. ij. vers. sed hic insurgit dubium, & iterum col. seq. vers. pater ergo ex præmissis. Nicol. Mil. in suo repertorio, in verbo, donatio facta ex traneo, & iterum in verbo, renuntiatio, in pen. no. {Io. Berbe. in suo viatorio iuris, tit. de reuocan. donat. col. ij. vers. an autem iuramentum, vbi etiam dicit, iuramentum nihil facere.} & Vital. Camba. in tracta. clausularum. in rubri, an legibus insinuationem exigentibus renuntiare possit, char. 4. & iterum in rubri. an possit renuntiare. l. si vnquam. Maria. conf. xxij. circa prædictam consultationem, col. vj. vers. sextodecimò probatur. & omnium latissimè Fran. Curt. senior cõs. j. incip. circa primum, col. ij. vers. sed istis non obstantibus. cum multis seq. & Socin. sibi contrarius inter conf. eiusdem Curt. conf. ij. eleganter, col. j. vers. cui addo. vbi tamen non asseueranter asserit, propter autoritatem, vt ipse dicit, eorum qui sunt contrariæ opinionis, de quo etiam idem Soci. dubitat, d. conf. cxxvj. col. v. lib. iij. atque etiam in conf. cclxij. capio primum, col. vlt. lib. ij. vbi dicit, quod licet communis opinio sit, quod donans possit renuntiare, non esset tamen hæreticum tenere contrarium. sed hoc sine scrupulo tenet ipse Socin. propterea que sibi etiam contrarius, in repe. l. cum auus, col. xix. ff. de condi. & demonstr. vbi ediuerso dicit hanc esse communem modernorum, vt appellat, op. & Vincent. Palio etiam inter conf. Curt. senioris, conf. ij. incip. & si subtilissimè. colum. j. {Firmia, in suo indice, in verbo donatio reuocatur. Caro. Ruin. conf. xcviij. visa renuntiatione, col. x. nu. 22. lib. j. & conf. cvij. Iesu, ad fi. eo. lib. j. & conf. clxix. de tribus, col. 3. nu. 12. eo. li. j. & conf. clxxij. queritur primò, col. vj. nu. 14. eo. lib. j. & conf. lx. de re quidem, col. vj. nu. 17. lib. iij. vbi tamen nutare videtur.} & Franc. Curt. iunior conf. xv. circa præmissam. colum. pen. vers. præterea & secundo, vbi dicit ita vidisse se consultum per plures ætatis nostræ docto. excellentissimos & subobscurè Steph. Bertr. sibi contrarius, conf. clxxv. puto quod donatio ad fi. li. i. & conf. clvij. siuc donatio, lib. 2. & apertissimè conf. cclxxx. Christi, & c. viso casu, de quo supra, col. iij. nu. 9. eo. li. 2. & conf. xx. duo sunt. col. ij. lib. iij. & conf. cxxxv. thema consultationis, col. vlt. eo. li. iij. {& Paul. Parisi, sibi etiam contrarius consil. lxxij. videtur dicendum, per totum id consil. lib. j. cuius consil. longè post nostram priorem editionem sunt impressa: & ibi dicit hanc opi. esse æquiorè, benigniorè, & humaniorè, & iterum conf. seq. donatio ista, col. iij. nu. 31. eod. lib. j. Hiero. Gratus conf. 50. Reuerendissime, col. pen. nu. 65. lib. j. vbi tamen dicit eam rem esse adeò obscuram,

obscuram, vt indigeat constitutione imperatoris. Et hanc quoque partem dicit æquam Barb. in d. c. Raynutius, vbi supra, licet contrariam, vt diximus, eodem in loco sequatur.

90 ¶ Horum præcipuum atque vnum fundamentum est, quia non sola est huius l. ratio præsumpta illa, de qua tam multa diximus, voluntas donantis, sed alia quoque est, videlicet fauor filiorum. At fauori iurique alterius nemo renuntiare potest in præiudicium illius, vt testatur Accurf. in l. inuitus. §. j. ff. de reg. iur. & Bart. Bal. & alij in l. pe. C. de pact. & in l. ius publicum. ff. eo. & Imol. in c. ex conquestione, & ibi etiam Pan. col. iij. vers. ij. q. extra de restit. spol. cum simi. Etiam si is alter à renuntiante ius causamq; habeat. l. quod de bonis. §. vlt. ff. ad legem falci. & l. ij. & l. pen. cum ibi no. per glo. C. vt in poss. lega. & quod not. Bart. in l. hac edictali, in fi. prin. per illum tex. C. de secund. nupt. vbi & hoc dicit procedere, etiam si interueniat iuramentum, de quo etiam per Cano. in c. si diligenti, de foro compet. & dicam paulò post, vers. ab hinc ij.

91 ¶ Et hinc quoque suboritur alia ratio. Nam cum non sola ratio huius l. sit ea præsumpta ac verisimilis voluntas patris, sed & fauor etiam filiorum: certè cessante altera tantum, id est, illa præsumpta voluntate, non propterea cessat huius l. dispositio, cum altera ratio integra maneat, per l. si nõ lex, & ibi Bart. & Bald. qui dicit illum tex. ad id esse meliorem, quàm alium quemuis in iure. ff. de hæred. instit. & l. liberorum, post prin. & ibi etiam Bart. ff. de iis qui not. infa. cum multis simil. & concordan. à me congestis in {nostro tracta. cui titulum fecimus, Cessante causa cessat effectus} in xx. limita. vnde & tu accipere poteris, ne huc iterum repetam.

92 ¶ Sed hic parum attende lector optime, vtrum attendendus considerandusque sit hoc in loco fauor filiorum, si quis sit (neque enim negauerim aliquem esse) ad hoc videlicet, vt non possit pater aut tacitè aut expressè huic l. renuntiare, & ita etiam non possit pater donare in præiudicium futurorum liberorum, qui nondum sint in rerum natura, cum possit tamen haud dubiè in præiudicium eorum qui iam nati sunt, vsque ad debitum bonorum subsidium, & si amplius donauerit, valet tamen eatenus donatio, & id quidem semper, vt nõnullis placuit, aut certè ita demum, si fraus absit, vt plenè not. in l. j. C. de inoffi. donat. Et istud quidem remedium, quod prorsus est in fauorem filiorum introductum, competit nõ natis solùm, sed & nascituris, per l. si totas. C. eo. tit. Quæ igitur ratio esse potest, vt magis possit pater filiis natis nocere, quàm nascituris, vtq; pinguius ius habeant iam nati, quàm nascituri, faciliusq; & fortius infringatur donatio fauore coru qui nondum erant in rerum natura, quàm qui iam erant: nisi quia fortassis pater non donauisset si eos iam natos habuisset: Et id quidem verisimile est, vt iã sæpius diximus, & probauimus. Ideoque ex huiusmodi verisimili & præsumpta mente ipsius donantis reuocatur donatio, non autem fauore filiorum postea susceptorum, quibus iam aliud remedium paratum erat, sicuti & iam natis: quod quidè remedium omnino fauori liberorum concessum est, vt scribit Bal. in l. Titia Seio. §. imperator, col. j. post prin. & iterum col. 2. vers. quæro mater & pater. ff. de leg. ij. vbi per hoc dicit in postremo loco, quod non potest pater illi remedio concessio aduersus inofficiosam donationem, etiam interposito iuramento, renuntiare: quia quãdo contractus infirmatur ratione alterius personæ, nunquam iuramento contrahentium confirmatur, alioqui vergeret iuramentum in dispendium alterius: quod fieri non debet. c. cum cõtingat, in fi. extra de iureiur. & c. quamuis. in fi. de pact. lib. vj. nec enim iuramentum vnus alteri nocere potest. l. iij. §. pe. & l. nam & postea. §. vlt. cum l. seq. & l. sed & si possessori. §. vlt. ff. de iureiur. {& l. j. in prin. ff. si muli. ventr. nomi.} quod potestremu voluit etiam Bal. in d. §. imperator, & alij quoque, & idem Bal. in d. l. j. col. iij. vers. ex prædictis pone, & ibi etiam Saly. in ix. q. C. de inoffi. donat. & Pet. Anch. & Imol. in c. vlt. col. pe. & ibi quoq; Ant. col. vlt. extra de donat. & idem Imo. in d. c. cum contingat, tum col. v. vers. aduerte tamen quia quãdo, tum char. vlt. vers. attède tamen quia dicit, extra de iureiur. & Pau. Ca. conf. 348. tria sunt quæ videtur, vers. secundo videtur facere, li. ij. & Iaf. d. conf. cxxv. col. iij. vers. & præmitto, lib. j. & conf. cxlj. visa longa, col. pe. li. 4. Alex. conf. lv. consideratis verbis, col. iij. vers. nec prædictis ob. lib. j. Et hoc planè ex eo constat, quod illud remedium inof. donat. est contra voluntatè donantis, vt est tex. expressus in d. l. Titia Seio. §. Lucius, in duobus locis. hoc autem ex voluntate ipsius.

93 ¶ Et hanc differentiam, huius videlicet l. nostræ, & remedij quod datur contra inofficiosam donationem, apertè sentit Bart. in d. §. imperator. Nam postquam illud dixit, quod & nos supra proximè diximus, videlicet non posse patrem renuntiare, etiã cum iuramento, remedio inoffi. donat. non multo post, videlicet in vers. quæro vtrum, subdit posse contra renuntiare huic l. Illud enim remedium in fauorem filiorum omnino introductum: hoc autem patris, nempe ob præsumptam & verisimilem illam mentem illius. Quam etiam differentiam expressè apposuit Ant. in d. c. vlt. de donat. & nouissimè And. Alciat. vir à nemine vnquam satis laudatus, in l. pacta quæ contra. C. de pact. & multi ex iis quos supra citauimus. Et ea apertè hac ratione cõprobatur, quod inofficiosa donatio non reuocatur, nisi post mortem donantis, vt dicit Cyn. in d. l. j. C. de inoffi. don. & dicemus latè in vlt. glo. hæc autè, de qua nunc tractamus, confestim natis liberis, non expectata morte donantis, vt hæc l. statuit, & latè etiam dicemus in ead. gl. vlt. in prin. Quod non ob aliud fit, quàm quod prior reuocatur fauore liberorum, ideòq; non nisi eo tempore, quo ipsi erant res donatas habituri. Posterior fauore parentu: ideòq; confestim, & ad suu ipsoru commodu, nõ expectato eo tempore, reuocatur: vt latè dicemus infra in verbo, in eiusdè donantis arbitrio, in prin.

94 ¶ Ex quibus & illud infero à paucis annotatum, quod etiam si filius natus post donationem vel

35

Fundamentum
eorum opinio-
nis.
Fauori alteri
nemo renun-
tiate potest
in præiudicium alteri-
us.

Alia huius l.
ratio.

An considerã-
dus sit fauor
filiorum.

Iuramentum
vnus alteri
nocere non
debet.

Pater etiam
cum iuramento
non potest re-
nunciare re-
medij inoffi-
ciosæ donat.
Potest tamen
renunciare
huic l.
Eiusque diffe-
rentia.

Deficiente uo-
luntate

36
*litate patris
 reuocatur di
 sposio huius
 leg.*

let huiusmodi donationem manere ratam, eamque approbaret, ea tamen nihilominus ex hac l. reuocaretur, nempe deficiente voluntate patris, ob quam causam reuocatur donatio, vt in simili pulchrè voluit & constâter asseruit Bal. in l. si cum vel in vtero. C. de testa. milita. quod cum posthumus ignoranter præteritus rumpat testamentum, corrumpatq; etiam legata aliâs debita, ex auth. ex causa. C. de libe. præter. secundum opinio. Bart. ibi, de qua latissimè dicemus infra in gl. donatione largitus. in quæstio. an hæc l. habeat locum in legatis: certè licet posthumus approbet testamentum, tamen non valet, quia non reperitur adesse voluntas testatoris nascente posthumo: sicuti etiam dicitur de tacita substitutione. nam quando mater est in medio, licet ea absteineat à pupillari, non tamen succedit substitutus, quia non adest voluntas testatoris. Quod Bald. ipse dicit nouum videri, & mirabile. & sequitur ibi Pau. Cast. qui dicit sing. & menti tenendum, trahitq; ad casum l. nostræ. & etiam Alex. Corn. Barb. in addit. Bald. & Iaf. ibi. & Soci. conf. xciiij. testamentum præmissum, col. vj. vers. præterea dictam responsonem, l. iij. & hoc quoque nuncupatum voluit in casu l. nostræ Ang. in auth. de immen. donat. §. j. col. iij. vers. item quero an ista donatio. & faciunt quæ dicam infra in verbo, in eiusdem donatoris arbitrio, in prin.

95
*Modò eo ui-
 uo reuocatur.*

¶ Quod sine dubio verum esse existimo, vt scilicet reuocetur viuo patre, si ipse voluerit, etiam si filius approbaret donationem, nollèq; eam reuocari. Sed post mortem patris videretur quod filius eam donationem, quam iam viuo patre approbavit, reprobare non possit, etiâ si eo tempore quo approbavit, nihil iuris in ea re haberet, cum approbavit per l. rem alienâ. ff. de pig. & l. qui balneû. §. Titia. ff. qui potio. in pign. hab. & l. si quis. ff. de act. emp. & l. pe. ff. de fun. dota. Sed tu tamè super hoc vide quæ scripsimus in nostris legibus connubialib. in gl. vij. in verbo, *te son mary.* in xj. q.

96
*Autoris hac
 de re senten-
 tia.*

¶ Cæterum vt redeamus ad id quod principaliter tractamus, hæc mea est sententia, probabilior esse eam opinio. quæ & expressa & tacita huius l. renuntiatione, ad eoque etiam liberorum cogitatione asserit hanc l. tolli, nec ei locum esse: nam & alioqui corruerent omnium prope scripta in materia huius legis quæ vbi fundantur in verisimili aut non verisimili mente donantis, ad eamq; tanquam ad anchoram in omnibus dubiis omnes passim confugiunt, etiam ij qui alterius opin. sunt, vt videre licet ex iis quæ supra scripsimus, & infra quoque dicemus, & quidem tam sæpe, vt nihil frequentius occurrat, quàm mens & voluntas donantis: siue quærat, an hæc l. habeat locum in donatione facta ecclesiæ, aut amico, aut vxori: siue etiam an procedat in re qualibet, aut parua, aut magna: siue itè quærat, in qua donatione obtineat. Quid tādè: nihil hic quæritur, tractatur, differitur, quin confestim in medium producatur verisimilis illa aut non verisimilis mens & voluntas donantis. per hanc omnia dubia, quæstiones omnes, omnia consilia absoluuntur, etiam ab iis, quos iam diximus, sed tamen sæpius dicendum est, qui veluti extra mentem suam positi, mentem donantis, quam aliâs vbique asserunt, hoc vno in loco nihil faciunt.

97
*Latior eiusdè
 explicatio.
 Dolus exclu-
 dit consensum.*

¶ Potest igitur do nans, vt hoc reassumam, huic legi expressè renuntiare, vel tacitè cogitando de liberis derogare. Quod tamen tribus aut quatuor modis minimè contemnendis intelligendum declarandumque putamus. Primo, vt procedat, nisi donans dolo inductus fuisset ad renuntian- dum. Nam tunc per huiusmodi renuntiationem non censeretur cogitasse de liberis, ea quidè cogitatione, qua huic renuntiationi consensum præstitisse videatur: quoniam dolus excludit consensum ab ea dispositione, ad quâ quis eo dolo fuit inductus, secundum not. in l. eleganter, in prin. ff. de dolo. & ita expressè in casu nostræ l. tenuit Soc. conf. cclxiiij. cuius caput est: capio primum, eol. vlt. lib. ij. vbi & illud sing. addit, quod si dolus non fit sufficienter probatus, sunt tamen coniecturæ, ex quibus dubiū fit, an interuenerit, necne, certè propter huiusmodi dubiū & in ipso dubio præsumemus donantem noluisse præiudicare liberis, ex doctrina Bar. & aliorum in l. Titia Seio. §. imperator. ff. de leg. ij. de qua supra diximus in nu. 66. incip. sed hic in quæstionem, & seq. Ideo- que & huic l. locus erit. In quo etiam illud no. ex ipso Soci. in d. conf. col. antepe. vers. non omitto etiam, quod hæc renuntiatio expressè facta de hac l. cum sit contra præsumptam mentem donantis, & res non solita fieri, confert cum cæteris indicis aut coniecturis ad præsumendam mentem donantis, ad præsumendam fraudem aut dolum. Illud autem generale est, vt renuntiatio non noceat, cum in ea fuit deceptus renuntians ab aduersario, per gl. in l. pacisci contra edictum. ff. de pat. tis. quam ad hoc ponderat & dicit sing. Bald. in sua margari. in verbo renuntiatio, col. ij. vers. renuntiatio non nocet. Quanquam ea nihil mihi ad id facere videtur. Sed tamen vide Paul. Castr. qui in eam sententiam consuluit conf. cclxxxv. siue dicamus, circa medium. lib. j. ¶ Et facit quod scribit Bal. in l. si præsidium, col. vlt. vers. sed nunquid ædilitiis. C. de ædil. act. j.

98
*Eiusdè de-
 claratio.*

¶ Secundo modo declara, vt huiusmodi cogitatio liberorum, vel expressa huius legis renuntiatio in donatione facta à muliere, impediatur reuocationem ex hac l. si ea certior fuerit facta de hoc iure reuocandi, si susciperet postea liberos. Aliâs ei tanquam erranti in iure, & tractanti de damno vitando, subueniri debet, per leg. error. & l. iuris ignorantia. ff. de iur. & facti ignor. vt in simili dicimus mulierem renuntiantem Velleiano aut alteri remedio, nihil sibi præiudicare, nisi fuerit de tali beneficio certiorata, secundum glo. communiter approbatam in l. vlt. §. vlt. ff. ad Velle. & in d. l. vlt. C. eod. & in l. sciendum. ff. de verb. oblig. & vbique Docto. in §. igitur ordinandus, in verbo, interroget, & ibi Bart. in auth. quo. opor. epif. & cle. Dy. Bart. Ro. Alex. Franc. Aret. & alios in l. in repudianda. in auth. de acquir. hæred. Cy. in l. ij. in vj. q. & ibi Bald. in q. iij. C. de rescin. vend. vbi ita dicit Dy. consuluisse. Io. And. & Ant. in c. pen. de emp. & vendi. eundem Ioan. And. in c. si di-

ligenti,

ligenti, col. iij. & ibi cæteros post eum, de foro compet. & in addi. Spec. tit. de oblig. & solu. §. j. in addi. incip. Vbertus. & rursus tit. de renun. & conclu. §. j. circa mediū addi. incip. quomodo huic dicto. Bal. in l. j. in antiq. lect. ante fi. & ibi Soci. in fi. ff. si quis in ius voca. non ier. & in l. qui iure. ff. de test. milit. & in l. pen. col. ij. vers. hoc verum, & ibi etiam Phil. Dec. col. vj. vers. postremò not. C. de pact. & eundem Bal. in l. iij. ad fi. C. de decur. lib. x. & in c. cum in iure, col. vlt. vers. & vnum scias, extrâ de offi. delega. & in l. qui iure, & ibi Ang. ff. de iur. mil. §. & conf. iij. quæritur vtrū, col. j. li. j. & conf. cxxxix. factum tale est. D. col. vlt. li. ij. & conf. clxvj. allegationes hinc inde factæ, vers. ad aliud de duob. reis, li. iij. & conf. cxcij. punctus prohibetur per statutum, in fi. lib. v. Pan. in c. si diligenti, col. iij. extrâ de foro compe. Pau. Cast. conf. ccccxi. viso facto ac dubio. col. j. li. j. Alex. conf. xxvij. viso libello, col. ij. in fi. lib. j. Vital. Camb. in tract. clausularum in rub. an mulier possit renuntiare benefi. Vellei. non femel. Guid. Pap. conf. cxxij. Ioannes molaris, in iij. dubio. Lud. Bol. conf. xlv. Samaritana, col. iij. vers. præterea etiam dato.

99 ¶ Nam mulier præsumitur ignorare ius suum. l. cum de indebito. §. si autem is qui. ff. de proba. & l. ij. §. vlt. ff. de iur. fisc. Renuntiatio autem non trahitur ad ignorata siue ignota. l. mater decedens, in princip. ff. de inoffi. testa. & l. cum aquiliana. ff. de transf. & leg. ex maleficiis. §. longè minus, ff. de actio. & obliga. Imò nec ad ea de quibus quis dubitat, an sibi competant, nec ne, per text. in l. vlti. §. si autem nescius & dubitans. C. de furt. quem ad hoc not. Bart. ibi non semel, multumq; commendat, ac negat se alibi scire. & Ang. etiam ibi, qui & ad hoc allegat l. pro dubitate, quæ est vlt. C. de condi. inde. vbi dubitanti sicuti & ignorantia datur repetitio indebiti. & est etiam text. in l. qui in domini. & ibi Roma. ff. de testa. & etiam Bar. conf. lxxij. quæritur vtrum procurator. col. ij. Bald. in l. leges sacratissimæ. C. de lega. vbi dicit per illum text. quod æquè paritur dubitanti ac ignorantia. & id dicit no. dignum, & in c. cum contingat, col. j. vers. ibi, fuerit deputandum, extrâ de rescript. vbi ex hoc dicit, quod is qui dubitat, ignorat. & in cap. vlt. circa medium, extrâ de postula. præl. vbi etiam dicit quod dubitatio idem est quod ignorantia, vt excuset. & conf. lxxiiij. verba. col. ij. vers. & videtur, lib. j. & conf. cxxxiiij. in primo testamento, col. ij. cod. lib. j. & conf. ccxcviiij. hæc materia, ante fi. eo. lib. j. vbi ex hoc dicit dubitanti censerit esse bonæ fidei, vt ignorantem, & conf. ccccxxxviiij. Titius habebat. Seiam, col. vlt. vers. quæritur ergo, lib. v. & Ang. cõsi. xciiij. cum li. & quæstio, col. v. vers. illa enim alternatiua. Iaco. Alua. in c. j. §. si vasallus feudū, in j. not. etiam per eum tex. tit. si de feudo fuerit controuer. Ro. in l. nec is. §. hæres. & ibi etiam Frac. Aret. in vlt. no. & Iaf. in v. not. ff. de acq. hære. Alex. cõsi. xxxv. in causa mota. col. pen. vers. item quia dubius. li. j. & Io. Ana. cõsi. lxxij. visis & cõsideratis. col. vlt. & Barba. cõsi. xvj. præclare scripsit. col. ij. lib. ij. Iaf. in l. naturaliter. §. nihil cõmune. col. vj. vers. & ad istam. ff. de acqui. pos. & in l. apud Iulianum. §. si Titius, col. ij. in v. no. ff. de leg. & in l. j. col. j. vers. adde, & iterū col. vlt. vers. ex tertia parte fortius. ff. de condi. ind. & in l. vlt. §. idem quæsit, col. ij. eod. tit. & conf. lxxvij. viso secundo, col. iij. vers. v. facit, lib. 3. & cõsi. cvij. in præfenti cõsultatione, col. iij. vers. j. dicitur, lib. iij. & cõsi. clx. visis & diligenter cõsideratis, col. vlt. vers. hinc est, eo. lib. iij. Philip. Deci. in l. qui cū alio, col. j. ff. de reg. iur. & conf. clxxx. visa renuntiatione, col. v. vers. iij. non obst. Et facit tex. in l. ij. vers. fieri enim potest. ff. quis ord. in bono. pos. ser. & in l. quandiu, & ibi late Rom. Corn. Alex. Iaf. & Deci. C. qui admit. & in l. si is ad quem, & in l. repudiando, & in l. hæres institutus, cū ll. seq. ff. de acqui. hære. iuncta l. pro hærede, in prin. & l. gerit. ff. eo. & l. aua. C. de iure delib. facit etiam l. text. in l. de statu. ff. de testam. tex. in l. vlti. C. de condi. indeb. Nam & dubitans, scire non dicitur. gl. in l. de statu. ff. de testa. & Bar. in l. admonendi, col. iij. ff. de iureiur. & quod scribit idem Bar. conf. xc. dilecto domino, col. ij. vers. ad quod respondetur. Ideo nec in mala fide esse dicitur, gl. no. in c. si diligenti, in verbo, bona fides, ad fin. de præscr. & in c. vlt. in gl. vlt. eo. titu. & ibi late Panorm. col. antepe. in iij. q. gl. de quo tamen vide Bal. in fi. col. ij. & in l. super longi. C. de præscr. longi. tempo. Bart. in l. naturaliter, col. ij. ff. de acqui. hære. Ant. in c. vlt. & ibi late Imo. in ix. q. de præscr. & omnium latissimè Fran. Bal. in tract. de præscr. in ij. parte v. q. prin. primæ partis prin. ¶ Et ad eodè procedit id quod diximus, scilicet reuocationem non trahi ad ignorata, & de quibus dubitatur, vt etiam verum sit si constet quod quis remitteret, si ea sciret haud dubie sibi competere, per gloss. sing. in l. Pomponius scribit, in verbo, probauero, in fi. ff. de neg. gcst. quam ad hoc annorat & dicit sing. Bal. in l. sua Marg. in verbo, renuntiatio, col. j.

100 ¶ Et licet non subueniatur mulieri, nisi in casibus expressis l. vlt. C. de iur. & facti ignor. qua ratione dicebant Richar. in d. l. cum Aquiliana. & Rapha. in d. l. vlt. ad Velleia. huiusmodi renuntiationem Velleiani sine alia certioratione valere: tamen ad hoc respondent docto. vt refert Alex. & alij recentiores in d. l. sciendum, quod satis dicitur expressum in iure, quando tractatur de damno vitando, per d. l. error. Ex quo & idem in casu l. nostræ, vt ad eam propius accedamus, nuncupatim concludit Soci. d. conf. cclxiiij. ad fi. quoniam non potest, inquit, dari ratio diuersitatis inter vtrunque casum, ideoque & idem ius obtinet. l. illud. ff. ad leg. Aquil. Imò, vt subdit, maior hic est ratio, quàm in Velleiano: quando non fit viquequaque certum, quod possit huic l. renuntiare. & idem etiâ voluit Ripa, qui tamè Soci. non meminit, in hac ipsa l. in iij. quæstio. Et ad huius confirmacionem vide Francif. Aret. in l. si quis cum aliter, paulò ante finem. & ibi quoque Iaf. colum. vlt. ¶ ff. de verb. obl. dum intelligunt dictum Bar. in l. vltim. §. idem quæsit. ff. de condi. indeb. de quo paulò post dicemus numero iii. quartò declara, procedere in muliere, & minore, & cæteris

D

et sp. un. et
 sicut in oia
 ni sub. un. et
 un. et un.

Mulier præ-
 sumitur igno-
 rare ius suū.

Dubitans, sci-
 re non dicitur.

De eodem.

Eadem est ratio in renuntiantem que in contrahente.

101 *Idem in minore.*

Minor praesumitur ignoscere ius sibi competens.

Plus favoris & privilegii habet minor ob etatem, quam mulier ob sexum.

102 *Idem in rustico.*

Magis subuenitur rustico, quam mulieri in iuris ignorantia.

103 *Tertia declaratio.*

Quilibet praesumitur vivere usque ad centum annos.

104 *De eodem.*

105 *Appellatione posthumi continetur omnis posthumus ex quacunque uxore.*

quorum fragilitas obuiat obligationi. Nam qua ratione facile contrahunt, eadem quoque renuntiant remediis sibi aduersus contractum competentibus. Nam eadem ratio est in renuntiantem, quae in contrahente simpliciter. I. si iudex circumuento. ff. de minorib. nec enim potest renuntians suam ipsius fragilitatem tollere, id quod etiam intelligit ipse Bart. consi. lxxxviiij. in quaestione inter Franciscum, post medium, & Bald. in l. vlt. §. item si mulier, in lectu. antiq. ff. ad senarum consult. Velleia. quos ipse Are. non citat. & Alc. in l. pen. in verbo, antiqui, in iij. causa. C. de pactis.

¶ Et quod dictum est de muliere, idem de minore intelligas, cuius etiam renuntiatio, sicuti nec mulieris, nihil ei obest, nisi de beneficio, siue priuilegio, aut remedio quod ei competit, fuerit factus certior, ut per docto. in d. l. sciendum. ff. de verb. obl. & Bal. in d. l. j. & ibi etiam Soci. ff. si quis in ius voca. non ier. & in d. c. cum in iure. §. & idem Bal. d. consi. iij. col. j. lib. j. & consi. xlvij. casus talis est, d. Andreolus, in fi. eo. lib. j. & consi. cxlvij. in casu proposito, col. ij. lib. j. & consi. clxxxix. ad euidenciam, lib. iij. & d. consi. clxvj. lib. iij. & consi. xcvj. pupillus, lib. v. §. & d. consi. clxvj. lib. iij. & omnes penè quos citauimus in praecedenti versu. quosque adducemus infra in hac eadem gl. nu. 135. incip. & in hanc partem facit. Nam & minor quoque praesumitur ignorare ius sibi competens. d. l. cum de indebito. ff. de prob. & d. l. ij. §. vlti. cum gl. ff. de iur. fil. & in l. j. §. vlt. ff. de edend. & no. gl. in §. notandum. j. quaest. iij. Et ius quoque civile & gentium, ut no. gl. in §. j. in verbo, sciens, & ibi Ang. in auth. de incest. nupt. qua quidem gl. admodum no. Fran. Tigr. in l. venia. C. de in ius voc. & Alex. consi. cxxvj. viso processu causae vertentis, col. vlt. lib. vij. Imò verisimilior & tolerabilior est ignorantia iuris in minore, quam in muliere. l. regula, post princ. ff. de iuris & facti igno. quam ad hoc expendit & commendat Iason in d. l. sciendum, col. xij. versic. ij. pro ista parte. sed est melior tex. cuius Iason non meminit, in l. quauis in lucro. C. de iuris & facti igno. & ideo plus favoris & privilegii habet minor in restitutione in integrum ob aetate, quam mulier ob sexum in beneficio Velleiani, ut est tex. in l. vlt. in prin. vbi Salyc. no. ff. ad Velleia. vbi ita scribitur. Nec enim loco minoris viginti quinque annis circumscripsi per omnia habenda est mulier. & in l. si apud minorem. ff. de minor. & facit quod scribit Bal. in c. cum contingat. col. ij. vers. quaro quado mulier, extra de iureiur. & tex. in l. de die. §. si seruus. ff. qui satisf. cog. vbi ita scribitur, minori quoque viginti quinque annis succurrendum est, fortasse & mulieri propter imperitiā. & in l. qui habet, quae est iij. in fine prin. ff. de tutel. vbi etiam magis aetate quam dementiae consulendum esse scribitur.

¶ Et idem quoque non ab simili ratione de rustico possumus dicere, si renuntiauerit reuocationi donationis ob futuros liberos, nisi fuerit certioratus de beneficio huius l. na leges nostrae vbique aequi parant rusticum mulieri & minori in iuris ignorantia. ut in d. l. j. §. vlti. ff. de eden. & in d. l. ij. §. vlti. ff. de iure fisci. qui tex. expressè loquitur in ignorantia sui iuris. & gl. in l. pater, in prin. in verbo, per errorē. ff. de excep. dol. & Bal. in d. l. j. ff. si quis in ius voc. & in l. ij. vers. quaro vtrū hac l. C. de fideicom. per l. vlt. in prin. ff. de dol. excep. & Philip. Deci. in l. si quis id quod, col. vj. vers. secunda causa. ff. de iurisd. om. iudic. Quinimo magis subuenietur rustico, quam mulieri in iuris ignorantia, ut probatur ex l. iuris, iuncta l. quicumque. C. qui admit. ad bon. pos. Neque enim mihi satisfaciunt quae inibi a recentioribus quibusdam aduersus id scripta sunt. Ideoque Cy. in d. l. ij. in vj. q. & Bald. ibi in quaest. iij. C. de rescin. vend. volunt rusticum certiorari, ut per renuntiationem amittat remedium illius l. quod & asserit Imo, in c. pen. col. ij. extra de emp. & vend. & latè Alex. consi. j. ponderatis his, col. j. & ij. lib. vj.

¶ Tertio declara expressam huius l. renuntiationem, aut cogitationem liberorum impedire reuocationem quae fit ex hac l. quantum ad liberos ex ea vxore nascituros, quam quis tunc habet, cum donat: non etiā ex alia, quam fortè ducit post mortem prioris, ut sing. voluit Soc. consi. 126. cuius initium est, visum fuit primò, col. iij. versic. ex quibus concluditur, lib. iij. vbi & ita quoque aliās consuluisse se dicit, sicuti verè consuluit inter consi. Fran. Curt. senioris consi. ij. hoc exordio, eleganter & subtiliter, col. ij. versic. prima est quod iste donator. Mouetur primò, quia cum matrimonio sit indiuidua viri & vxoris coniunctio. l. j. ff. de ritu nup. & quilibet praesumatur vivere vsque ad centum annos, l. vlti. C. de sacros. eccl. cum simil. non videtur quis cogitare de aliis liberis, quam ex eo matrimonio, nec nisi respectu illorum renuntiare. nec enim censendus est cogitasse de alio matrimonio, nec de alia vxore, quam habere non potest, nisi post mortē istius, quam expectare neque civile est, neque naturale. l. inter stipulantem. §. sacram. ff. de verb. obli.

¶ Et hanc rationem confirma ex tex. no. in l. si quis posthumus. post prin. ff. de lib. & posth. vbi si ex ea quae alij nupta sit, posthumum suum quis haeredem instituerit, non valet, quia turpis sit institutio, ob id scilicet, ut ibi scribunt docto. quod illam in vxorem habere non potest, nisi mortuo marito, quod expectare turpe est, per d. §. sacram. Ex quo conficitur quod cum donans vxorem habeat, nec nisi post mortem illius liceat aliam ducere. l. eum qui duas. C. de adult. quam quidem mortem expectare turpe sit, non censetur de liberis ex illa cogitasse: cum in dubio quis ceteri non debeat quicquam malo animo facere. l. merito. ff. pro socio, cum si.

¶ Deinde tex. est in l. placet. ff. de libe. & posthu. quod si in institutione sit mentio de posthumo, comprehenditur omnis posthumus ex quacunque vxore, & id quidem fauore testamenti seruandū, ut voluerunt gl. Bar. & omnes ibi, & idem Bar. in l. si ita. ff. de auro & argen. lega. §. Cui adde Alex. & Iaso. in l. qui filiabus. in prin. illum col. ij. vers. adde quod etiam hoc, & Ias. col. vlt. ff. de lega. j. Igitur si is fauor ratioque testamenti seruandū absit, ius commune est in contrarium.

l. ius

l. ius singulare. ff. de legi. Hic autem non habet locum ea ratio, imò potius contraria: quia si comprehenderetur omnis posthumus ex quacunque vxore, ita videlicet quod etiam natiuitate liberorum secundi matrimonij non reuocarentur donationes ex huiusmodi l. ea res tenderet ad destructionem testamenti donantis, si quod esset. nam fortè filij non adirent haereditatem exhaustam huiusmodi donationibus, arg. eius quod in simili dicitur in l. j. ff. ad leg. Falc. & ita subuerteretur testamentum, non adita scilicet haereditate. l. eam quam. C. de fideic.

106 ¶ Postremò huc, inquit, propius accedit quod dicit Imo. in d. l. placet, quod licet institutio posthumi comprehendat omnem posthumum ex quacunque vxore, ut ibi dicitur: tamen exhaereditatio non includit posthumum ex alia vxore nasciturum, quia exhaereditatio est odiosa, nec potuit pater moueri odio posthumi propter ipsum, sed fortè propter vxorem, quam tunc habebat minimè sibi gratā, ut in simili dicitur in l. si quis in suo. §. legis. C. de inoffi. testa. & in l. Cicero, vers. sed & si qua. ff. de pœnis. Hic verò huius l. renuntiationi siue abrogatio est odiosa liberis, sicuti exhaereditatio, nec potuit mouere donantē odiū vxoris futurę nondū cognitæ, sicuti nec posthumi nōdū nati. Igitur nihil est quod possimus dicere patrē donantē intellexisse de filiis nascituris ex alia vxore.

107 ¶ Adde ad confirmationem huius sententiae Soci. tex. in l. si quid earum. §. vlt. in fi. ff. de leg. iij. vbi ita scribitur, quia non est ita de posteriori vxore cogitatum. Cuius auctoritate dicit Bald. in l. vlt. col. ij. vers. & nota quod si talis vxor. C. de indi. viduit. quod si testator reliquit vxorem suam do minam & usufructuariam, postea verò mortua vxore, quam habebat tempore testamenti, aliam superducat, ad eam non trahitur illud legatum, cum de ea non censetur testator cogitasse. Sequitur Fran. Cre. qui hoc dicit sing. not. vij. quid si maritus. & Fely. in c. ij. extra de treu. & pac. Ias. in l. duortio. §. quod in anno, col. pe. vers. vndecimò facit. ff. solu. matr. & in l. duobus reis. §. si ei qui, col. ij. vers. decimò facit. ff. de iureiur. Phil. Dec. in c. quoniam Abbas, col. pe. vers. vndecimò quarritur. extra de offic. deleg. & Catel. Corta memor. incip. vxor relicta. Sed tu super hoc videt Alex. col. 170. viso processu causae vertentis inter dominā Ant. col. ij. vers. non obli. etiam iunctis præcedentibus lib. 2. & §. quae scripsimus in comment. nostrarum consuetud. titu. x. §. in xiiij. limitat.

108 ¶ Sed & tu præterea adde ad Soci. quod scribit Bald. consi. cxxxix. quia vltimus passus, col. 2. lib. 3. quod in casu auth. ex causa. C. de libe. præte. si clausula codicillaris operaretur ut conferrentur legata nato filio ignoranter præterito, nihil tamen haberet virum in natis ex alia vxore, de quibus cogitare nec in genere quidem potuit, quia debemus referre coniecturam voluntatis ad id quod verisimile est secundum naturalem rationem: per not. per Dyn. in l. ex facto, in princ. ff. de vulg. & pupilla. & idem quoque consuluit Barb. qui Bal. non meminit, consi. lx. illud afferam, col. ij. & iij. & multis seq. lib. 2. vbi inter alia mouetur ex d. §. sacram. supra allega. Quamquam in hoc vltimo contrarium voluit Pau. Cast. aliud tamen agens, consi. xv. hoc capite, incipiendo à secundo, col. 2. lib. 2. Ut interim omittam quod qui de liberis loquitur aut cogitat, debet ceteri loqui & cogitare de liberis primi matrimonij tantum: sicut qui de matrimonio loquitur, de primo tantum intelligere videatur, per tex. expressum in l. dotis promissio. §. vlt. ff. de dot. promiss. & in l. boves. §. hoc sermone. ff. de verb. signific.

109 ¶ Hoc Socin. placitum pulchrum est & egregium, si verum sit, de quo non parum dubito. Nam haud dubiè pater potest renuntiare huic l. non solum respectu liberorum huius matrimonij, sed & alterius, si voluerit, ut & ipse Soci. nō obscure intelligit: cuius tota disputatio in hoc est, quod donans non praesumitur cogitasse de liberis alterius matrimonij, tanquam si cogitasset, illos quoque comprehenderet, etiam si id sit odiosum. neque enim odium consideratur, si pater voluerit, quantum ad l. nostram pertinet, ut planè constat ex iis quae tam latè diximus de ratione huius l. Igitur cardo huius rei in hoc tantum vertitur, an pater donans censetur renuntiasse respectu omnium liberorum cuiusvis matrimonij. Pone ergo quod nondum matrimonio mæcipatus donat, & renuntiat expressè huic l. nunquid intelligitur respectu liberorum futuri prioris matrimonij tantum, non etiam aliorum matrimoniorum? & certè nemo dixerit, cum par sit omnium qui nascituri sunt, liberorum ratio, par amor, par affectio, par successio: quae omnibus aequaliter deferuntur, nullo aetatis, sexus, matrimonij discrimine: & qua ratione voluit donans praefere donatarium liberis prioris matrimonij, eadem & alterius, sicuti latè dicemus infra in gl. in verbo, filios nō habens. & cum liberos aut filios vocamus, de quibus l. nostra loquitur, omnes omnium matrimoniorum intelligimus. neque enim in hoc leges distinguunt, ideo nec nos distinguere debemus. l. in fraudem, in fi. ff. de testa. milit. cum simi. nisi tamen aliqua particularis ratio aliud induceret, ut in exhaereditatione, de qua loquitur Soc. post Imo.

110 ¶ At alia, inquit, est hic ratio liberorum prioris, alia posterioris matrimonij, nam fortè pater habet odio vxorem praesentem, & consequenter liberos quos ex ea habiturus est, per d. §. legis. ob idq; fecit donationem quam facturus non erat, si prauidisset futuros sibi liberos ex alia vxore. Igitur non ad eos extenditur hæc renuntiatio. Et ego certè fateor, si constet verisimiliter donantem ob id donauisse, & huic l. renuntiasse, huiusmodi donationem & renuntiationem ex illo odio in praesentem vxorem & illius liberos prouenientem, & ita limitatam, non trahi ad alios liberos: cum limitata causa limitatum producat effectum. l. in agris. ff. de acq. rer. domi. cum simi. Ad quod optimè facit, quod voluit Pau. Ca. distinguens circa materiam huius l. inter liberos odiosos, & dilectos patri, in l. j. col. ij. C. de inoffi. dona. & quod scribit Card. Flor. consi. xx. cuius factum incipit,

Institutio posthumi comprehendit omnem posthumum. Secus in exhaereditatione. Differentia ratio.

De eodem.

De eodem.

Liberorum nomine liberi secundi matrimonij non continentur.

Socini hac in re distinctio.

Limitata causa limitatum producit effectum.

Iacobus testator. de quibus latè dicam in d.glo. in verbo filios non habens. vnde poteris colligere quid & hic dicendum sit. Nec tamen omiserim Iaso. latissimè disputasse de reuocatione donatorum ex hac l. ob natiuitatem liberorum ex alia vxore prouentorum. tribus in locis, videlicet cōf. cxv. Barptolomæus, lib. 1. & cōf. ccxxx. factum sic se habet, libr. 2. & cōf. clxxj. viso instrumento dotis, lib. 4. vbi omnibus neruis contendit donationem reuocari aliis quidè multis rationibus, sed nihil omnino dicit, ex quo videatur fecisse aliquod discrimen inter filios præsentis matrimonij & futuri. Sed vnum tamen dicit in secundo loco, quod omittendum non ducimus, quòd licè cum pater donans cogitat de liberis, vt cum eorum mentionem facit in donatione, non sit locus huic l. iuxta ea quæ diximus supra nu. 73. incip. itè intelligitur. Et aliàs ea quæ fiunt separatim inter eandem partes eodem die & loco, censentur esse vnus idè que actus, & quod vni inest, alteri inesse censentur, vt latè dicemus infra in verbo, donatione largitus, nume. 117. sed & hoc, & duobus seq. tamen si pater alicui simpliciter donet sine mentione liberorum, & eodè die & loco & coram iisdè notariis faciat aliud pactum cum donatario nihil pertinēs ad eam donationem, sed extraneū ac diuersum, quo mentionem facit liberorum, vt in casu super quo illic consuluit, non propterea cessat huius l. dispositio. nec enim tunc illi actus pro vno habetur, nec quod vni inest, alteri inest, cū sint penitus diuersi & separati, secundū gl. in l. etiam. §. ex causa. ff. de mino. & facit l. quædā mulier. ff. fam. erc. & l. si ex falsis. C. de transf. Cui omnino adde quæ de hac re latius diximus in tract. Retract. tit. ij. §. j. in gl. j. quæ est in verbo, in limine cōtractus, nu. 24. sed & id secūdo. ¶ Quartò declara, vt videlicet donantis cogitatio de liberis aut expressa huius l. renuntiatio tollat huius l. remedium, quando pater ita cogitans aut renuntians verisimiliter sperat suscepturum se liberos, vt quia ipse vxor que sua sunt iuuenes, bonaque corporis ad gignendum constitutione. Secus si prorsus desperaret, vt quia ipse vxor que sunt admodū senes, diutiusq; sine liberis in matrimonio permanserūt, aut si quos susceperunt, mortui sunt, nullaq; spes est futurorum, & quia fortè vxor est quinquagenaria, ideò que nō ampliùs, vt creditur, idonea gignendis liberis, per l. si sterilis, in prin. ff. de act. empt. & l. si mater, & ibi Ang. Fulg. & alij. C. de hered. insti. & plenè diximus in nostris legibus connubia. Contingit tamen, vt ex ea ipsa vxore (nihil enim iam de futura laboro, propterea quæ diximus in præced. declaratione) contingit, in quā, præter omnē spem, vt fit aliquando secundū l. si maior. vt ex ea vxore, quā prorsus sterilem, aut iam viribus ad gignendū effectā putabat, natus sit ei filius, nihil tale iam à tempore donationis opinanti. neq; enim inopinabilia, quæ vocamus, secundum naturam cogitare possumus, per tex. in §. & hæc quæ diximus, iuncta gl. in auth. vt hi qui obli. se perh. hab. res minor. Nam & quæ sunt incredibilia, eadè sunt & non cogitabilia. l. antiqui. ff. si pars hære. petā. & quæ non sunt verisimilia, eadem incredibilia reputantur. l. Mæuius, in prin. ff. de leg. ij. & diximus supra vers. lxxj. ex externis, nec mens & cogitatio ad id trahitur, quod nunquam fit, aut rarò, c. coram. extra de offi. dele. Propterea hoc casu reuocabitur donatio per natiuitatem huius filij, nō obstante illa patris cogitatione aut renuntiatione, quam ob id magis fecisse videtur, quia tunc credebat nullos se vnquam habiturum liberos, & ita hanc renuntiationem tacitam vel expressam fore superuacua, & nullius momēti, quā ob aliud quicquam, arg. l. non solum. ff. de act. & obli. & l. an inutilis, in verbo, finge. ff. de accepti. prout illam intelligunt, & ad alium no. casum trahunt Raph. Co. Paul. Castr. & alij recentiores, in l. j. §. si quis ita. ff. de verb. oblig. Soc. cōf. xcviij. incip. aliàs consului, col. v. lib. iij. & eius quod voluerunt Saly. & Fulg. in l. nō codicillum. C. de testa. Et ita obtinet ratio nostræ legis, quæ est, vt sapius diximus, quòd non præsumitur quis donare, si cogitet de futuris liberis. nā & hic non ab simili ratione non præsumitur iste desperans de liberis donaturus fuisse, aut in donatione huic l. renuntiatorius fuisse, si nō sic desperasset de liberis. Est enim quælibet renuntiatio & promissio intelligenda habere locū rebus sic stantibus. l. quod seruus. ff. de con. ob caus. & l. quæstio. §. inter locatorem. ff. locat. & dicemus postea latius, nu. 130. inci. ad hæc huiusmodi. Igitur renūtiatio talis interpretanda est secundum statum, in quo tunc erat donator, videlicet in illa desperatione liberorum propter quā donauit: ex qua desperatione liberorum ductus fuit ad donandū, eadem quoque & ad renūtiandū. l. doli. §. diuersum. ff. de nouat. & quod fing. no. Guil. Cu. Iac. Bu. & Alb. in l. i. ff. de cōdi. ind. quòd si soluens indebitū renuntiat conditioni indebiti credens esse debitū, poterit tamen repetere, nō obstante huiusmodi renuntiatione: quia quo errore soluit, eodè renūtiatur. quod & idè ferme voluerūt Bar. Saly. Ang. Pau. Cast. & recentiores, in l. vlt. §. idè quæ sit, per illū tex. ff. eo. tit. Bart. in l. si ex cautione, col. vlt. & ibi etiam Bal. in ij. q. & alij. C. de non num. pec. Bar. cōf. lxxxvij. in quæstione inter Franciscū, versic. ad cuius declarationem. & cōf. xc. dilecto domino, in fi. Saly. in l. pen. C. de donat. & Pau. cōf. lxxij. inci. licè ista domina. col. vlt. lib. j. & cōf. cxliij. viso processu, col. j. lib. ij. & Barb. cōf. lxxij. à Ioue principium, col. ij. vbi ad hoc dicit fing. tex. in d. §. idem quæ sit. & cōf. lxxvj. illud in mediū afferam, col. vj. lib. iij. & Corn. cōf. clxxxix. in præsentis cōsultatione, col. ij. vers. pro quo etiā facit, lib. j. & cōf. clxxxij. cui est simile initiū, col. ij. vers. ideo institutio, lib. 3. & cōf. cclvij. quanquam in hac cōsultatione, col. iij. vers. similiter ergo, lib. 4. Et faciunt not. in simili per Bar. & Ang. in l. vlt. ff. ad Velleian. & eundem Barto. Rom. & Fran. Aret. in l. si quis cum aliter, ff. de verb. obli. è quibus Aret. dicit fing. tex. in d. §. idem quæ sit. & Imo. in c. si cautio, ext. de fid. inst. & in c. pen. col. xv. ext. de emp. & vend. vbi dicit fing. tex. in d. §. quæ sit. Alex. cōf. xxxv. visa scriptura priuata, col. j. vers. & licè dicta scriptura, lib. j. & cōf.

III
Quarta de claratio.
Vxor quinquagenaria non est idonea gignendis liberis.

Inopinabilia secundum naturam non cogitamus.

Renuntiatio interpretanda est secundum statum in quo erat donator.

confi. clxxxix. visa scriptura, col. ij. vers. & licet lib. 2. & Phil. Dec. cōf. clxxx. visa renuntiatione, col. pen. vers. tertio non obstat.

¶ Et ita expressim in casu nostræ l. de quo loquimur, ne auctoritate carere videamur, consuluit Soci. d. cōf. cxvj. visum fuit, lib. 3. & inter cōf. Fran. Curt. senioris, cōf. ij. eleganter & subtiliter, quibus locis supra citauimus, in quibus dicit de hoc esse casum in c. vlt. xvij. q. 4. vbi quidam donauit cum nullos speraret liberos, & ita, inquit, cogitabat de liberis, quæ cogitatio habet vim renuntiationis. Tamen cum ei non opinanti nati essent filij, retractata fuit donatio. Et similis est (vt hoc ei addam) tex. in legibus Longobard. titu. de success. in hæc verba, si quis se desperauerit propter senectutem, aut aliquam corporis infirmitatem, quòd filios non possit habere, & res suas alij thingauerit, posteaque contigerit filios legitimis procreare, omne thinx, quod est donatio, quæ prius facta est, rumpatur. hæc ibi. Sed & hoc dicit Soc. vt ad eum redeamus, probare tex. in l. tale pact. §. vlt. ff. de pact. iunctis not. per Guil. Suz. & Alb. ibi, inducetes illum tex. ad quæstionem de eo, qui cum nullos haberet speraret filios, acquirebat nomine fratris, postea tamen præter spem genuit filios, certè filij ipsi poterunt repetere ea bona nomine patris comparata, per illum tex. quasi videlicet ille text. qui est fundatus in simili præsumptione, & coniectura, & verisimilitudine, cuiusmodi & fundatur l. nostra habet locum non solum in eo qui non cogitat de liberis, sed & in eo quoque, qui cogitat, sed est destitutus omni spe gignendorum liberorum, nam non potest desperare de filiis, nisi qui cogitat, vt dicit probari in lib. 6. Ethicorum, licet verbum sperare sit generale ad cogitantem & non cogitantem. c. i. & ibi Arch. in verbo, spem, de elect. lib. 6. & diximus supra nu. 68. inci. nam & si aliter diceremus. Sed & quod in casu d. l. pactum, §. vlt. pater cogitabat de liberis, probatur quoque hoc modo. Nam in stipulatione, de qua loquitur, adiecta fuit conditio si filia mea decederet sine liberis. ex quo facilè deprehenditur, quòd de liberis cogitabat, arg. l. qui filiabus, in prin. ff. de lega. j. & quæ diximus latissimè supra vers. lxxxij. item intelligitur. & rursum vers. lxxvj. incip. nec solum si de propriis.

¶ Sed & idem quoque in casu de quo loquimur, vt videlicet non obstat cogitatio aut renuntiatione patris, apertè sensisse videtur Pau. Cast. cuius tamen Soc. non meminit, in l. j. col. ij. versic. vnum tamen scias. C. de inoffi. donat. cum hæc dicit ad verbum, Vnum tamen scias, quòd propter liberos de nouo susceptos non debet reuocare, nisi ex tacita voluntate, nisi donator de liberis desperasset, vt quia habebat vxorem sterilem, &c. Vides igitur ex Paul. sententia, quòd si etiam donantis tacita interuenerit voluntas, quia scilicet cogitauit de liberis, si tamen desperabat de liberis, reuocatur. Et idem quoque expressè voluit Franc. Ripa. hic in l. q. & iterum lib. 3. respon. cxv. incip. licet donatio, col. pe. quibus locis solius Soc. meminit.

¶ Et optimè facit quod in simili scribit Bal. in l. Titius. ff. de liber. & posth. dum loquitur de testatore habente vxorem sterilem, quæ tamen postea habuit filios, quorum natiuitate reuocantur legata, nec conseruantur ex auth. ex causa. C. de lib. præter quod & idem voluit ipse Bald. in l. filio præterito. ff. de iniust. testa. & Cor. cōf. cxv. in hac cōsultatione, col. pen. versic. & maximè hoc procedit, & seq. lib. i. vbi ingeniosè probat aliud esse non cogitare de liberis, aliud desperare omnino de futuris liberis. & rursum cōf. clvij. pro decisione, col. pe. lib. 2. & cōf. cxxxij. in hac cōsultatione, col. 3. lib. 3. & cōf. cl. prima facie, col. 2. vers. cum itaque, col. 3. vbi etiam facit discriminationem, de quo supra diximus ex eodem. rursumq; cōf. ccxxv. antequam aggrediar, col. pen. col. lib. 3. vbi & idem dicit voluisse Dio. Barig. & Bald. à Bartho. in d. auth. ex causa. Nec longè abest quod scribit Bal. cōf. clxxxix. incip. quia vltimus passus, lib. 3. quòd si quis constitutus in infirmitate, quam se desperat posse euadere, legata in testamento relinquat cum clausula codicillari, postea illi liberato ab eo morbo nati sunt liberi, non conseruantur legata ex d. auth. ex causa, nec vi quidem illius clausulæ codicillaris propter desperationem futurorum liberorum, ob eum morbum, quem letalem credebat. Et idem dicit ipse Bal. in l. vlt. col. pen. vers. sed quæro nunquid ista clausula. C. de codic. illis verbis, nisi erronea opinio non habendi posthumum causam dederit legato, vide tamen circa casum d. auth. ex causa. Pau. Cast. cōf. xv. incip. lib. 2. vbi videtur voluisse contrarium eius quod supra diximus.

¶ Nunc autem restat, vt sciamus vtrum necesse sit, vt donans expressè ac nuncupatim renuntiet huic l. siue reuocationi donationis ob futuros liberos, an verò satis sit vt generaliter renuntiet omni remedio legum quibus donatio posset infringi, reuocari, retractari: siue promittat generaliter non venire contra donationem quacūque ratione, causa, vel occasione, siue aliàs generaliter, Et hoc videtur satis esse. Nam cogitatio liberorū in genere facit cessare hanc l. vt supra latè differuimus in vers. 78. incip. sed hic quæstionis est, & seq. Sed qui generaliter renuntiat, censetur & in genere cogitasse de omni casu, vt expressim dicit Imo. in c. cum contingat, in iij. membro prin. de iureiur. & iterum in c. i. de commo. & Alex. cōf. 3. viso instrumento, col. 3. vers. fortius voluit, lib. i. & dicemus paulò post latius. Imò verò fortius id debet operari renūtiatio generalis expressa quàm citata cogitatio, cum plerumque plus roboris habeat expressum quàm tacitū, per not. in l. cum quid, ff. si cer. petat. & latissimè ostendimus in nostris legibus connubialib. in glo. v.

¶ Item quia generalis renuntiatio siue liberatio generaliter trahitur ad omnia. l. pluribus. ff. de acceptil. l. emptor. §. Lucius, & ibi gl. & doct. ff. de pact. Ia. Bu. & Saly. in l. age. C. de transa. Bart. & Saly. in l. si de certa. C. eo. tit. Bald. in l. tres fratres, in 4. not. & in 2. oppo. ff. de pact. & iterum in l. sub

Confirmatio precedentis opinionis.

De eodem.

De eadem re.

An necesse sit expressè renunciare, an sufficiat in genere.

Plus roboris habet expressum quam tacitum.
Generalis renūtiatio trahitur ad omnia.

prætextu specierum, per illum tex. in j. oppo. C. de transa. & conf. 4. quæritur vtrum, in fin. lib. 1. & conf. 184. refutatio facta, ad fi. lib. 4. vbi dicit, quod generalis renuntiatio nullis coarctata terminis refertur ad omnia per d. §. Lucius. Ant. & Pan. in c. 1. co. tit. & Floria. inter consi. Raph. Co. cōfi. 8. visis cōpromisso, col. pe. vbi nuncupatim dicit tantum præiudicare generalem renuntiationem, quantum specialē. & iterum consi. seq. duo erant socij, post med. & consi. 24. testator filio iā nato, col. vlt. & Alex. consi. 42. super præmissis, col. 4. vers. & seq. lib. 1. & consi. xj. viso ac vt oportet considerato, col. ij. vers. sed præmissis non ob. & seq. lib. 2. vbi ad hoc multa adducit, quæ tu videre poteris. & Bened. Cap. consi. clxv. cum vt in facto præsupponitur, col. vlt. Ideo nemo cogendus est facere huiusmodi generales liberationes. l. ij. §. contrarium. & ibi Ia. Aret. Dyn. Oldra. & Bald. ff. de con. iud. tute. Bar. in l. cum aquiliana, in vlt. not. per illum tex. & ibi quoque Ange. & alij ff. de transact. Bal. in l. pactum, in xvj. q. C. de coll. Sal. in l. sicut datam. C. de lib. caus. Card. Flo. in c. super eo, extra de transact. Ro. consi. clv. præmissum laudum, in ij. dubio, vbi ad hoc dicit sing. tex. in d. §. contrarium. & clanculum Pan. consi. cxiii. videtur primo quod dicta compositio, col. 2. lib. 2. Barbar. consi. xvj. præclare scripsit, col. iij. vers. secundò præmitto, lib. 2. & Alex. d. consi. ij. col. iij. vers. & prædicta, lib. 2. & Iason in d. l. si de certa, col. ij. vers. & ideo nemo. & consi. ix. venerabilis, col. vlt. lib. 1. & iterum in vlt. addi. illius consi. & col. vlt. & consi. clxxj. videretur, col. j. lib. 2.

117
Generalia uerba generaliter præiudicant.

¶ Nam & generalia uerba generaliter præiudicant. l. vlt. in fi. C. de dot. promiss. vbi hoc notat Ang. ad id quod Perusini dicere solent, nullus debet effundere uerba sua, vt capra stercola. Vnde & generalis subscriptio tantum nocet, quantum specialis, vt uoluit Bal. in auth. si quis in aliquo. C. de eden. Ang. Imo. Pau. Ca. Alex. Frā. Are. & Iaf. in l. si ita stipulatus fuero, si Titius. §. Chrysofonus. ff. de ver. obli. Pet. Anc. consi. ccxlij. prius de uirib. probationis. vbi reprehendit Bart. tenentē contrariū, in l. diuus. §. Senatus. ff. de fals. & Pau. Ca. cōfi. 216. cōfirmando quæ superius scripta sunt, paulo ante fi. lib. 1. Alex. in l. quæ dotis, col. pe. vers. & subdit ibi. ff. sol. matr. vbi hoc dicit not. & consi. 147. pōderatis his de quibus, col. 3. li. 2. vbi hāc dicit esse cōmunem opi. quicquid in cōtrariū dixit Bar. in l. diuus. §. idē senatus. ff. de fals. & Pau. Ca. sibi cōtrarius, prout illū multi allegāt. cōf. inci. de casu præfenti sui requisitus. ad fi. quod tamen consi. nō potui reperire. & idē quoq; uoluit ipse Alex. consi. 14. visis & cōsideratis. col. 4. vers. quinto probatur, lib. 6. & Phil. Dec. in c. quoniā contra falsam, col. pen. vers. de probat. & consi. 447. in donatione, in fi. Et faciunt not. in simili per Bar. in l. etiam. ff. de minor. & Pan. consi. lxxij. saluatoris, & c. videtur primo, col. ij. vers. sed his minimē obstantibus, lib. 2. vbi consuluit in pulchro casu de quadam renuntiatione generali.

118
Recedendum non est à uerborum significatione.

¶ Et hæc quidē omnia optima ratione, ne scilicet recedamus à uerborum significatione, quæ est, vt uerba generalia generaliter intelligantur & operentur. l. regula. §. vlt. ff. de iur. & fac. igno. & l. j. §. cum uerb. ff. de offi. præf. vrb. & l. j. §. ait ergo. ff. quæ in fraud. cred. & l. vlt. & ibi gl. quæ id dicit, & probat procedere in legibus, testamentis & contractibus, & ibi quoque Saly. in fi. C. de here. vel actio. vendi. Et sub uerbis generalibus omnia cōprehenduntur. l. Iulianus. ff. de legat. iij. & l. à procuratore. C. mand. & c. ij. de obser. ieiun. & in pulchra quæst. not. Bar. in l. generali. §. vxori. ff. de usufruct. legat. & Rom. consi. xliij. incip. ex supra narrato themate. Etiam si maior ratio in vno quàm in alio. l. j. §. quod autem. ff. de alie. & uoluit Soci. in l. j. §. ex his, in princ. per eum text. ff. de uerb. oblig. & Phil. Dec. qui & alios ad hoc allegat in rub. extra de iudi. col. 7. vers. & ex his inferitur. & consi. v. in causa dominæ, col. j. vers. confirmatur hoc. & consi. xx. in causa istorū, col. ij. vers. quartò vt supra dixi. & consi. xxix. cuius superscriptio incipit, an detur restitutio, col. ij. vers. primò hoc probatur, & consi. xlvij. cuius etiā superscriptio incipit, priuilegium, col. ij. vbi illum text. dicit ad hoc esse no. & consi. lxx. an uassallus, col. j. vbi & illum dicit not. Ludo. Gozad. consi. xxxv. breuiter, col. ij. nu. 6. Etiamq; ita procedit, vt cōprehendat personas priuilegiatas. l. in fraudē, in fin. & ibi Bald. ff. de test. milit. & Phil. Dec. loco postremo supra allegato, & diximus latē in tractatu Retractuū, tit. j. §. j. in gl. 14. nu. 96. ego uerò, Ex quo & illud quoq; exit, quod tantum operatur generalis dispositio quò ad quamlibet suā speciem, quantum specialis quò ad suam ipsius speciem. l. Gallus §. instituens, vbi Bal. & Alex. not. vterque in ij. not. ff. de lib. & posth. & l. si duo, & ibi Bar. ff. de admin. tut. & l. si chorus. ff. de legat. ij. & l. omnes, & ibi Bald. & Ang. C. de præscrip. xxx. an. & in c. si sacerdos, extra de offi. ordin. & uoluit gl. in l. si quis mihi bona. §. iustum, vers. sed vtrū. ff. de acq. hæred. Signo. consi. xxx. factum tale est, quidam nomine Arnoldus, col. j. vers. in oppo. Bar. in l. tres tutores, in prin. ff. de adm. tut. & in l. centurio, col. vj. ver. tertia fuit oppo. ff. de vulg. & pup. substi. Bal. in l. j. C. de neces. seru. hæ. instit. Ant. Pano. Fely. & Phil. Dec. in c. sedes Apostolica, de refcri. Domi. consi. lxx. Iesu Christi. & c. discutiā. col. 6. vers. circa primū. Fulg. cōf. 117. Ioan. quondā de Rapūdis, col. 3. ver. in oppositū. Aegid. Bella. cōf. 26. in omnibus, col. 2. Ale. & Frā. Are. in l. j. ff. de vulg. & pup. substi. idem Alex. consi. cv. ponderatis uerbis, col. j. lib. 6. & consi. cxj. perspetis literis, col. ij. vers. nec ad hoc ob. & col. seq. vers. & consi. iij. & consi. ccxxv. post redditum, col. j. eod. lib. 6. Fran. Curt. senior. consi. xlix. recolendæ memoria, col. xv. vers. in proposito, Philip. Dec. consi. xxij. cuius superscriptio incipit, an & quando. col. iij. vers. non ob. quod ibi. & consi. cclix. visis his, col. ij. cum quibusdam aliis concord. congestis à Fely. & Dec. in d. cap. sedes. Nam & etiam semper generalibus specialia insunt. l. semper in generalibus. ff. de iur. cap. sedes.

119
In materia odiosa lata fit

¶ Et hæc quoque procedunt in odiosis, ne quis causetur hanc renuntiationem in casu l. nostræ esse odiosam. Nam & in materia odiosa lata fit interpretatio, ad hoc, vt dispositio quæ generaliter

Inter loquitur, & generaliter etiam intelligatur, vt scribit Ang. in l. vlt. col. vlt. vers. tertio quæritur. ff. de constit. prin. & Ant. in c. olim, ext. de uerb. signif. quod not. reputat Philip. Dec. in c. j. col. ij. vers. quartò facit, de const. in j. lect. & consi. v. in causa dominæ, ante fi. Nam licet materia odiosa sit, non tamen excluditur lata interpretatio, quæ ex proprietate uerborum procedit, ex tex. not. l. cum lege. & ibi Franc. Aretin. ff. de testa. & l. filium habeo. ff. ad S. C. Maced. & l. ij. §. quid si curatores. ff. ad S. C. Tertul. Ant. in repe. c. vlt. in materia extensionis, in j. fal. quæ est in char. penult. vers. fallit primò quando uerba de consu. Dom. in c. j. de tempor. ordin. lib. vj. & Calder. loquens in materia dispensationis, consi. j. tit. de consang. & affini. in prin. de quo & per eundem Dec. in d. c. j. vbi supra de constit. & in d. c. sedes. col. ij. in ij. not. de rescrip. & consi. cxv. viso tenore. & consi. cclvij. in casu Domini Franc. col. iij. & consi. cclxxxix. non est paru ponderis, col. vlt. vers. secundò respondetur. & consi. cclij. in casu proposito, col. ij. vers. sed tamen prædictis & Ludo. Gozad. consi. lxx. prima facie, col. iij. nu. 13. & consi. lxxvj. quod est eiusdem initij. col. vlt. nu. 23. Et id denique procedit in materia simul odiosa, simul & pœnali, glo. in c. contra Christianos, in uerbo, procedendi, de hære. lib. vj. Ludo. Gozad. consi. xix. dubitatum, col. iij. nu. xvij. vbi & ad hoc citat d. l. cum lege. ff. de testa. & consi. l. j. in hac causa col. vij. nu. 24. & consi. cii. videtur primò, col. r. nu. 9. Sed & d. gloss. in d. c. contra Christianos, probat id etiam procedere in correctoriis. quod & uoluit Imo. in l. si uerò. §. de viro. col. ij. ff. sol. matr. Alex. in auth. ex testamento, col. iij. vers. solum restat. C. de collati. Hiero. Gratus consi. lxx. consultus, col. ij. vers. præterea alia ratione, lib. j. & consi. xcvi. quidam canonicus, col. ij. nu. 14. eod. lib. j.

120
Ideo salubriter monet Bal. in l. pactum quod dotali. in xvij. q. C. de collat. vt caueant sibi renuntiantes à uerbis generalibus, ne in promptum ex effuso sermone periculum incidant, secundum tex. in d. l. vlt. in fi. C. de dot. promiss. & vt dicit Bald. per illum tex. consi. clxxvj. generalitas, in prin. lib. iij. uerborum generalitas periculum sæpe generat. Ideo sibi debent imputare generaliter pacifcentes, si non cogitauerint sub uerbis generalibus omnia comprehendere etiam non cogitata, vt dicit idem Bald. in d. l. tres fratres, de pact. & in d. l. sub prætextu. de transactio. dum respondet ad l. cum aquiliana, ff. de transactio. qua cautum est, generalem transactionem non trahi ad incognita, vt uidelicet intelligatur, quando quis nec in genere quidem cogitat. In dubio autem uidetur quis propter uerba generalia in genere saltem cogitasse de omnibus, arg. l. qui iure. ff. de testa. milit. & ita illam intelligit Bart. in d. l. sub prætextu, in prin. qui & idem uoluit in d. l. si certa, circa medium, vers. quæro ulterius, & ibi Iaf. col. vlt. vers. secundò quærit. C. de transact. & uoluit Ang. in l. qui iure militari. ff. de test. & in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de uerb. oblig. Imo. & Alex. supra allegati in uerb. ab hinc v. & præterea idem Imo. in c. conquerente, col. xiiij. extra de offic. ordin. Pau. Cast. consi. xxx. super puncto isto plura, in fi. l. j. & Alex. consi. xlij. super præmissis themate, col. iij. vers. quartò. lib. j. & d. consi. xj. col. ij. vers. sed præmissis, & multis seq. lib. ij. & Franc. Aret. consi. xxxij. consultatio præmissa, col. pen. vers. sed dubium facit. & Soci. consi. cii. in casu conuentionis, col. iij. vers. sed tamen his non ob. lib. iij. vbi multa concord. afferuntur.

121
Ex quibus fit quod per renuntiationem huiusmodi generalem omnis legum auxilij, & similes, censetur esse renuntiatum beneficio Senatufconsul. Velleiani, vt uoluit Bart. in l. si sub conditione, col. v. vers. quæro quid si non renuntiauit. ff. de test. tut. & in auth. matri & auia. col. pen. vers. quæro quid si non renuntiauit, & ibi etiam Bald. & Saly. C. quand. muli. tutel. offi. & Franc. Aret. d. consi. xxxij. consultatio præmissa, col. pen. vers. ad tollendum. Quamquam contrarium in hoc uoluit Bald. ipse alibi, nisi, vt dicit, ea renuntiatio fiat de conscientia iuris. vt in matre suscipiente tutelam: in quo casu loquuntur Bart. Bald. & Saly. vbi supra, alias secus, vt dicit ipse Bald. in l. j. in l. lect. ante fin. ff. si quis in ius uoc. non ierit. Sed quicquid sit, Bart. in illis duobus locis tenet per huiusmodi generalem renuntiationem censeri renuntiatum beneficio non incarcerandi, id quod etiam uoluit Saly. in d. auth. matri & auia. & Rom. in l. si uerò. §. de viro. in ij. prin. fal. ff. sol. matr. & in l. plerique, & ibi etiam Alex. col. vlt. Soci. col. vj. vers. secundus casus, & Iaf. etiam col. vlt. ff. de in ius uocand. & Mathesal. qui hoc reputat mirabile, in not. cix. incip. nota casum quotidianum. & Iaf. in l. si ego, col. ij. vers. adde tu notabilem effectum, ff. si cert. pet. vbi hoc dicit sing. & not. & in l. ad egregias, col. ij. ff. de iureiur. & Soci. consi. cxxvj. diligenter, col. ij. vers. confirmatur hoc, lib. j. quod reperitur consi. clxxx. lib. ij. Item & beneficio quoque cedendarum actionum, vt per multa probat ipse Soci. consi. cc. quoniam ex forma, col. pen. vers. septimò certum est, lib. ij. quod reperitur consi. cxxv. lib. iij. & ante cum Ang. quem ipse allegat, in l. 2. C. de fideiuss. & ante vtrunque Bald. quom nullus allegat, consi. iij. quæritur vtrum, lib. j. vbi post multa hinc inde allegata tandem concludit hoc de rigore iuris esse uerius, sicut aliud sit æquius & non obscurè Corn. consi. l. j. licet in hac. col. iij. in litera m. & n. lib. ij. & nouissimè Phil. Dec. in l. vlt. in prin. col. iij. vers. illud tamē notandum est. ff. si cert. pet. & consi. xxvij. cuius superscriptio incipit, exceptio cedendarum, vbi & Soc. non allegat. & consi. cccclxvj. viso elegati consi. post prin. & consi. cccclij. uisa instructione, col. pen. vers. vltimò aduertendum. & Matth. Affi. qui nullum citat, decisi. clxxxij. quia regia, col. vlt. vers. sed melius. Licet diuersum censuerit Bald. ipse in l. si diuersa, post prin. C. locat. & Roma, consi. 472. in eo quod quæritur. col. ij. vers. secundum obsistens. & Alex. in addi. Bar. in l. hi qui. ff. de fideiuss. & in l. si ex duobus. §. si à Titio. ff. de duo. reis. & consi. cxvj. visis quæ subtiliter, col. vlt. lib. vj. & consi. cxcvj. perspetis narratis, col. vlt. eod. lib. vj. Atque etiam beneficio excussionis ex

interpretatio.

Verborum generalitas periculum sæpe generat.

Generalis renuntiationis effectus.

auth. presente. C. de fideiuss. aut aliàs, vt tradit Phil. Dec. in d. l. vlt. vbi supra, si cert. pet. § & d. cōf. xxvij. col. ij. vers. & nunc intelligis. § & ante eum Fran. Aret. quem non allegat. d. conf. xxxiiij. cō. sultatio prēmiffa, col. pen. vers. sed dubium facit, iunctis præcedentibus, & ante vtrunque Bald. in l. j. col. iij. vers. pater qui consensit. C. de conue. fisci. debi. lib. x. quem nuncupatim sequitur Alex. consi. xxxiiij. in causa executionis, col. iij. vers. secundò principaliter. lib. iij. & consi. xxxiiij. consultius aliàs, col. j. vers. iij. ad exceptionem, eo. li. iij. ¶ Quamquam contrarium videtur sentire Roma. consi. ccxj. allegationes, cum dicit quòd fideiussor qui promisit soluere sine aliqua exceptione, non intelligitur renuntiasse dicto beneficio, per multa quæ ibi allegat, & sequitur Ias. in l. j. col. ij. C. de sacrosanct. eccles. & Hippol. Marfil. sing. cccxxxij. credo te scire, Idem autem dicit in beneficio diuisionis, vt scilicet per renuntiationem generalem censeatur ei renuntiatum, Imo. consi. xlvi. in casu præmissio ante omnia ad fi. § Franc. Aret. vbi supra & Guid. Pap. q. delph. ccclxvij. in aliquo, vbi etiam idem dicit de omni beneficio ordinis. Item & beneficio d. l. plerique. de in ius vocand. vt per Ias. ibi, col. iij. vers. xij. limitat. id quod etiam non obscure videntur intellexisse Ro. Alex. & Soci. ibi. Et beneficio l. de his. ff. de transactio. vt per Alex. consi. xj. viso ac vt oportet considerato, col. v. vers. pondero illa verba, iunctis præcedentibus. lib. ij. & Soci. consi. cc. quoniam ex forma, col. pe. vers. vij. certum est, lib. ij. & Phil. Dec. d. consi. ccclij. Atque etiam beneficio reuocandi ob insinuationem non factam, vt voluit Corn. consi. liij. in themate præsupponuntur, col. 3. vers. itē verbū liberè, lib. iij. & Franc. Aret. consi. xvij. consideratis, col. vj. vers. & licet in iuramento. Et denique beneficio nõ cōueniendi vltra quàm facere possumus, vt consuluit idem Corne. consi. cxxvij. circa hanc consultationem, col. iij. vers. confirmantur prædicta, lib. iij. Et generaliter cuilibet beneficio speciali ratione indulto, vt respōdit Fran. Curt. iunior consi. r8. memoria repeto, col. 6. § & ante eū Fran. Aret. d. consi. ciiij. breuitas, col. iij. vers. secundò hoc probatur, per not. per Bar. in d. l. si quis sub conditione. ff. de testa. tuto. & Saly. in auth. matrī & auia. C. quand. mul. tut. offi. idq; dicit probari in l. vlt. eo. tit. & in §. qui verò. in auth. vt mat. debit. & cred. Etiam si ex statuto non ex iure communi competat, vt per Rom. consi. cclj. incip. clarissime. & Dec. d. consi. ccclij.

122
Contraria opi.
auctores.

¶ Contrarium tamen in casu nostræ l. voluisse videtur Old. consi. xcvi. cuius initium est, ex forma istius, col. ij. dum loquens de hac l. nostrā, licet ad aliud propositum, asserit non rationis esse per verborum generalium angustias filios parentum bonis fraudari. per hæc sentiens non obscure, verbis generalibus non videri renuntiatū huic l. Sed & hoc apertius voluit Bal. in l. j. in vlt. quest. C. de inoffi. donat. & apertissime Rom. qui in id edidit, consi. cclxix. non est dubium. & Pau. Ca. consi. cccxxxv. super hoc puncto plura videntur, col. vlt. lib. ij. Soci. consi. cxlvij. visa facti contingentia: col. v. vers. præterea in terminis, lib. j. & iterum consi. liij. viso instrumento, col. j. h. iij. Barth. Cepo. in l. irritam, quæ est vlt. vers. & adde quòd per renuntiationem. C. de vsucap. pro donat. & Ias. consi. ccxxx. factum sic se habet, col. iij. vers. quartò pro confirmatione, lib. ij. Steph. Berr. cōf. cxxxv. thema consultationis, col. vlt. lib. iij. & Fran. Curt. iunior consi. xv. circa præmissam, col. pe. ¶ Carol. Rui. consi. xcviij. visa renuntiatione: col. x. nu. 22. li. j. & consi. cvij. Iesu, ad fi. eo. li. j. & consi. clxix. de tribus, col. iij. nu. 13. eo. lib. j. & consi. 173. quaritur primò, col. vj. vers. secundò responde- tur, eo. li. j. & consi. ij. q. col. iij. nu. 4. post med. lib. 3. & consi. lx. de re quidem, col. vj. nu. 17. eo. li. 3. & Ripa. qui solum Rom. profert hic in q. li. j. & And. Alciat. in l. pe. in verbo, antiqui, in fi. C. de pact.

123
Rationes au-
torum contra
tiam opin.

¶ Mouetur autem ipse Rom. qui de hac re copiosius cæteris loquitur, iis rationibus. Primū enim transactio non trahitur ad non cogitata, d. l. cum Aquiliana. & l. Aquiliana. ff. de transact. & l. vlt. §. idem quæsiit, & ibi doct. ff. de condi. indeb. & c. cum inter, de renunt. Cui adde quod voluit glo. in l. tres fratres. ff. de pact. in vna solutione quam dat ad l. qui Romæ. §. vlt. ff. de verb. oblig. quòd generalis renuntiatio non trahitur ad ius quod quis verisimiliter ignorat sibi competere. & eam approbat Bart. ibi, & Card. Flor. consi. xcij. nobiles viri, col. vj. vers. item etiam si valuisset. At in dubio, vt redeamus ad Ro. non præsumitur donans cogitasse de liberis, per not. per Bart. in l. Titia Scio. §. imperator. ff. de leg. ij. & sup. latè diximus vers. lxxj. incip. sed hic in quæstionem vertitur, & aliis seq. Sed huic rationi satis responsum esse videtur ex iis quæ nuper diximus, quòd per verba generalia videtur renuntians cogitasse de liberis in genere: quòd videtur sufficere: vt diximus supra nu. 78. incip. sed hic quæstionis, est & seq.

124
Beneficiū ali
cui concessum
causa miserat
ionis requi-
rit verba spe-
cialissima.

¶ Item beneficium, inquit Rom. alicui concessum causa miseratōnis & pietatis, ad hoc vt exclu- datur, requirit verba non solum specialia, sed & specialissima, vt voluit Cyn. in l. j. in fin. C. quan. impe. int. pupil. & vid. & Bald. in l. j. col. vlt. ff. si quis in ius vocat. non ier. Id quod reputat singul. Ro. vbi supra. Et idem voluit, vt id Ro. adiuciam. Sign. consi. cccxxxiiij. in quæstione præsentibus interclusa, col. j. per tex. in auth. qua in prouincia. C. vbi de cri. ag. op. iuncta d. l. j. C. quan. impe. & facit quod per d. l. j. voluit Imo. in c. significatibus, de offi. deleg. & ipse Sign. consi. clxxvj. quæstio proponitur, col. ij. vers. sed in casu nostro. & consi. cccxxxj. Titius locuples, post medium, vers. præ- terea generalis dispositio. & Card. Flor. consi. cxxxvj. factum sic se habet, vacantibus, col. v. vers. item in c. dudum. Sed beneficium huius l. est huiusmodi, cum l. ipsa videatur misereri parentis, qui verisimiliter & ex pietatis coniectura censeatur malle rem donatam ad liberos, si quos habiturus est, peruenire, quàm ad extraneos: & si de illis cogitasset, verisimiliter non donauisset, aut condi- tionem reuocandi apposuisset. Sed & ad hanc quoque rationē dici posset, quòd ad præcedentem dictum est, scilicet satis esse, si in genere cogitauit.

¶ Denique

125 ¶ Denique beneficium quod alicui conceditur à lege ratione exuberantis fauoris, requirit ad ex- clusionem ipsius specialem renuntiationem, per tex. in d. l. j. & ibi etiam Bald. ante fi. ff. si quis in ius vocatus non ierit. Verum ad id quoque dici potest, aut eam rationem, si vera sit, non esse in omnibus perpetuam, aut id beneficium minimè concedi ratione exuberantis fauoris, cum satis sit, vt diximus, in genere cogitasse, nisi id potius falsum sit: quòd non admittimus, cum sit ex om- nium, præter vnus Parpal. sententia, vt supra diximus.

126 ¶ Ad huius tamen posterioris partis, quæ specialem renuntiationem requirit, comprobationem, & illud addi potest, quòd huiusmodi generales renuntiationes plerunque apponuntur cum par- ua cognitione, & sæpissime ex quadam consuetudine notariorum magis, quàm quòd ita partes conueniant, vt attestatur Ang. consi. 253. domina Antonia, col. pen. vers. primò quia dicta mulier. & Card. Flor. consi. cxx. Titius obligauit se, in fi. vbi ex hoc dicit quòd tales renuntiationes debet strictè intelligi, & sequitur Soci. consi. ciiij. in casu conuentionis, col. iij. lib. iij. & ex recentioribus Philip. Dec. consi. ccclij. viso puncto, col. pe. vers. quia responderetur. & consi. ccclxxix. requisitus, col. 2. vers. sed tamen his non obstantibus, & alibi sæpe. & ante eos idem voluit Bal. consi. iij. queritur vtrum, lib. j. Ideoq; attendi non debent, sed pro non positus sunt habenda, secundum Bart. in l. j. in vj. q. in fi. ff. de iure codi. & Bald. in l. quoties, col. j. vers. modò reuocatur in medium, in fi. C. de hæred. instit. Ang. consi. ccclxiiij. Pierus fecit suum testamentū, col. iij. Ant. in c. quinquauallis, char. pen. & ibi Pan. col. 17. vers. sed quia notarij ex cōsuetudine, vbi loquitur de quibusdam renuntia- tionibus, extra de iurciurand. Idem Ant. in repe. c. cum contingat, & ibi quoque Panor. char. vlt. vers. nonus casus, eo. tit. & consi. liij. nota ergo dubitatio, in fi. & idem Pan. in sua disput. incip. stāte statuto, col. antepe. Imol. in l. vlt. ff. quemadmo. test. apc. Per. Bellug. ipsius discipulus in suo tracta- tu, quem inscripsit Speculum principum. in tit. de iuramen. col. xj. Barb. in l. j. si quis ita, col. xv. vers. item sæpenumero. ff. de verb. oblig. & consi. xlij. illud in medium afferam, col. 8. li. j. vbi etiam loquitur de clausulis renuntiationum. & iterum consi. xlviij. illud adferam in medium, col. 7. eo. lib. j. & consi. lvij. clementissimi Dei patris, col. 8. eo. li. j. & consi. xvj. præclare scripsit, post prin. lib. ij. & consi. xxxiiij. præclare optimus, col. xv. item do aliud responsum, eod. lib. ij. & consi. xlij. sempiterna, col. vij. vers. capio modo, eo. lib. ij. & consi. liij. scripsit luculenter, col. ij. & iij. eod. lib. ij. & consi. lx. illud adferam in medium, col. j. eod. lib. ij. & consi. lxxx. illud adferam, col. vj. vers. faciat etiā quod pulchrè, lib. iij. & consi. liij. viso celebri, col. ix. lib. iij. & inter consi. Calc. consi. xxvij. clemētis- simi Dei patris, col. v. vers. capio nunc tertium. & inter Cons. Fran. Curt. senioris consi. lxxvj. sapiē- ter optimus, col. vj. vers. & si quispiam dicat, vbi hoc dicit sing. & alibi sæpe. & Corn. consi. cxxvj. licet in hac, col. 2. vers. & confert, lib. j. Alex. consi. cxlj. ponderatis, col. vlt. lib. 1. & latè, nisi is Barb. sit, inter consi. illius, consi. liij. circa hanc dubitationem, col. vij. vers. & facit simile, & seq. lib. 4. Soc. loquens etiam in renuntiationibus. consi. ccl. in causa Bononiensi, ad fi. lib. 2. & d. consi. ciiij. col. 3. vers. item si quietatio, lib. iij. & consi. xcij. testamentū præmissum, col. 7. vers. dicit præterea Bart. lib. 4. & Vincen. Pal. inter consi. Fran. Curt. senioris, consi. iij. & si subtilissimè, col. 2. vers. considera- ui, Steph. Bertrand. consi. clxx. ponitur in facto, nu. 6. & seq. lib. j. & consi. lxxj. ex tenore, nu. 7. & multis seq. lib. 3. & Phil. Dec. consi. clxxx. visa renuntiatione col. pen. vers. & primo non obstat. & consi. ccciiij. pro vera resolutione, col. v. vers. secundò non potest responderi, vbi dicit hæc esse cō- munem opin. & rursus consi. cccxcix. conclusionem, col. 3. vers. ex his suadet. & Ludo. Gozad. consi. lxxx. in hac causa, col. 2. vers. secundò confidero. & Francis. Curt. iunior consi. c. præsupponi- tur in facto, col. vlt. vers. præsupponitur in facto, lib. ij. ¶ Quam sententiam sequi debemus, quam- uis Barb. sibi contrarius contrarium tenuit in cap. quò ad translationem, extra de offic. deleg. & consi. vj. vbi Christus, in fi. lib. 3. & consi. liij. illud in medium, col. pen. eod. lib. 3. & consi. lvij. omni- potentem, col. ix. lib. 4. Tu tamen vide interim Alex. consi. cxxv. visis & consideratis, col. pe. vers. nec obstat quòd notarij. quod repetitur, consi. liij. lib. 3. & eundem. consi. l. ponderatis his, col. vj. vers. & licet quidem, lib. v. & Corn. consi. cl. prima facie, col. 3. vers. nec etiam obstat, lib. 3. & Alc. in d. l. j. §. si quis ita, in iij. not. ff. de verb. oblig. & Lancel. Gali. in l. i. in prin. col. 2. ff. de verb. obliga. sed ita tamē vt non prætermittas quod voluit gl. in auth. vt matrī & auia, in verbo, Velleiani. C. quand. mul. tut. offi. quòd istæ renuntiationes generales sunt parui momenti, vti etiam dicit Spe- tit. de renunt. & conclud. §. 1. vers. item generaliter.

127 ¶ Vt iam non mirum sit quod voluerunt doctor. generaliter renuntiationem omnium remedio- rum quibus quis possit venire aduersus contractum, non tollere remedium l. 2. C. de rescin. ven- dit. Hoc enim magna auctoritate affirmant in ea ipsa l. Nicol. Mare. Bal. in v. q. Pau. Cast. col. 2. vers. quinta conclusio. & nouissime Pantal. Cald. in repe. col. xvij. vers. decimosextimo extende. & etiā Bart. in l. si quis cum aliter, in fi. § & ibi quoque Ias. col. vlt. § ff. de verb. oblig. Bal. consi. cccxv. po- nitur quòd antiquitus, col. 2. vers. item non ob. lib. 3. dum allegat Bart. vbi supra, & rursus idem Bald. consi. 341. visis statutis, col. 1. vers. in contrarium videtur, lib. v. Ant. in d. c. quinquauallis, in 7. casu, extra de iurciur. & d. consi. 52. nota ergo, in fi. Imo. in c. pen. extra de emp. & vend. Alex. cōf. 1. ponderatis his quæ in themate, col. ij. vers. possent etiam prædicta, lib. 6. Soci. consi. xlviij. viso in- strumento, col. 1. vers. tertio potest defendi, lib. 4. Fab. à monte S. Sa. in tract. de emp. & vend. in 3. q. 8. quæ. prin. § & Phil. Dec. consi. lx. cuius superscriptio incipit, Si quis fuit læsus, in prin. & Anton. Burgof. qui id dicit sing. in c. cum causa, col. 6. vers. sexta sit, extra de emp. & vendit. Et id ferme tenent

Beneficium
alicui concessum
à lege ratio-
ne exuber-
antis fauoris
requirit spe-
cialem renun-
tiationem.
Confirmatio
eiusdem.
Generales re-
nuntiationes
plerunque in
instrumentis
apponuntur.

Generalis re-
nuntiatio an
tollat reme-
dium l. 1. C.
de rescind.
uend.

renent omnes præter Pau. Cast. confi. ccclxxvij. per suprascriptum. in fi. lib. 2. & Barb. confi. xxj. clementissimum deum, col. vlt. lib. 4. Vide tamen Alexan. i. confi. xlij. super præmissio themate, col. ij. vers. quartò cum præsumatur, iunctis his quæ tradit, col. antepe. vers. non obit. quartù argu. lib. j. j. confi. cxxxij. super quæsitis, col. 3. vers. & eò fortius, & vers. ad hoc etiam. lib. v. Ista autem reuocatio, quæ fit beneficio l. nostræ, nõ minùs fauorabilis est, quàm quæ fit ex d. l. ij. & fortè etiã fauorabilior, & haud dubiè naturæ cõueniètiõr, quæ filios antepõnit extraneis præsertim in rebus merè gratuitis, de quibus l. nostra loquitur, vt postea dicemus, vnde etiam hæc fit ipso iure, vt latè dicemus in verbo, reuertatur. in prin. illa autem non nisi restitutione in integrum, vt no. in d. l. ij.

128 Renuntiatio- nes sunt stri- cti iuris.

¶ Adde & quod scribit Calde. conf. v. an habens, ad fi. tit. de præb. quòd renuntiationes sunt stricti iuris, nec in eis veniunt nisi quæ sunt expressa. quem vbique citat Philip. Dec. & inter alia loca, conf. cccclij. vifa instructione, nu. 21. & seq. & confi. cccclx. vifo puncto & dubiis, nu. 6. } Nam vt dicit Soc. conf. xcvi. vifo processu, in fi. lib. j. de natura renuntiationis est, vt restringatur, per l. si ex pluribus, ff. de solut. & l. emptor. §. Lucius. ff. de pact. & vtrunque voluit Paul. Castr. conf. 86. dubitatio, col. ij. vers. tertia ratio, lib. 1. Adde inquam, quod not. Bald. in l. i. in vlt. not. C. de edict. diui Adria. tol. quòd constare debet renuntiationem cum effectu factam esse, quia ea non præsumitur. Quod & voluit Guil. à monte Laud. in extrauag. suscepti regiminis, in verbo voluerit, tit. ne sede vac. & Imo. confi. xlix. in casu præmissio, in duobus locis. Et ita fanè, vt nec ex actu qui dem proximo præsumatur, secundum Card. Flor. conf. 30. in hac dubia quæst. col. 3. vers. pro hoc, quia sicut, & est bonus tex. quem ipse allegat in c. fanè. cum gl. in verbo, sustinere, in fi. & in c. veniès, & in c. super hoc, de renun. Et faciunt no. per Bal. in l. vlt. vers. & est argumentum. C. ad l. Falc. Ang. Imo. & Ro. in l. dani infecti. quæ est eius initij in eo. tit. postrema. §. cum parietem. ff. de dam. infect. Alex. confi. xxvij. attentis narratis, col. ij. vers. & quod non fit, lib. 3. & Stepha. Bertr. confil. 95. Christi & c. vifo instrumèto, col. vlt. l. j. & Phil. Dec. in l. postquã, col. 3. C. de pact. & alibi sæpe.

129 Renuntiatio nõ faciliè præsumitur.

¶ Hinc dicunt Host. Io. Ang. & Anto. in c. accedentibus, extra de priuil. quòd vbi potest capi alia præsumptio, vel coniectura, nunquam præsumitur renuntiatio. & idem voluit Bal. in l. labeo. §. sed etiam, col. j. ff. de pact. vbi etiam docet, an possit sumi, necne & Pet. Anch. conf. cvj. dubitatur, col. 1. Pau. Cast. confi. clxxix. in causa, quam magnificus, col. iij. vers. itè non obit. lib. 1. j. Raph. Fulg. confi. cxcij. quidam emit, col. j. Alex. confi. xxxij. ponderatis his, col. ij. vers. quinimo si dictas, l. v. & Phil. Dec. in l. cuius per errorem, vers. ij. ff. de reg. iur. { & confi. cccvij. in casu ad me transmissio, col. vlt. in prin. & confi. ccclxxiiij. in casu proposito, col. 2. vers. & hoc idem comprobatur. } & confi. cccij. in causa illustrissimi, col. 3. vers. & ad hoc bene facit. Nam & renuntiatio vim donationis habet, vt dicemus infra in verbo, donatione largitus. in 8. q. quæ quidem donatio etiam non præsumitur, cum potest capi alia coniectura aut præsumptio. vt etiam dicemus in ea. gl. nu. 2. o. 6. incip. in dubio. & seq. Quæ cum verissima sint, idcirco Bal. confi. iij. quæritur vtrum fideiussores, in fi. lib. 1. non abs re concludit æquius esse generales renuntiationes non obesse. Nam & liberalitatem captiosam (vt illi addas) interpretatur prudentum fregit. l. cum aquiliana. ff. de trãsactionib. id est, generale liberationem, vt interpretatur Bart. qui illum tex. dicit miserabilem.

Renuntiatio vim donationis habet.

130 Generales renuntiationes intelliguntur rebus in eodè statu manentibus. Generalis renuntiatio non trahitur ad exceptiones futuras.

¶ Ad hæc huufmodi generales renuntiationes semper intelliguntur rebus sic stantibus, non autem ex noua causa superueniente, vt expressè voluit Bald. in sua marg. in verbo, renuntiatio, col. 1. Pet. Anch. confi. cccij. visis & ponderatis, col. 3. vers. 6. & vltimò. Ro. in l. j. in 12. q. ad fi. C. quan. non pet. part. Alex. in l. qui Romæ. §. duo fratres, col. pen. ff. de verb. oblig. & confi. clxx. visis statu tis, col. ij. vers. item illa talis, lib. 7. Soc. conf. 50. vifo instrumèto, in fi. lib. 1. Steph. Bertr. confi. cclvj. Christi, & c. vifo casu, nu. v. l. i. & confi. cccxlj. cuius est simile initium, nu. 9. eo. lib. 1. & confi. 1. & c. vifo consultationis themate, nu. 12. 4. lib. 2. & confi. xxxj. illud est indubitatum, nu. 8. eo. lib. 2. & Fran. Curt. senior alios antiquiores allegans, quos prætermittimus, studentes, quãtum possumus, breuitati, confi. xlix. memoriæ recolendæ, col. 19. vers. ad quintum argumentum. Et id quidem generale est in omnibus dispositionibus & actibus, tam ex nostrorum quàm philosophorum sententia, vt dicemus infra vers. clxvj. incip. præterea iuramentum, & seq. Ideòq; nec trahuntur huufmodi generales renuntiationes ad futuras exceptiones, secundum Bart. in l. sed & si quis. §. quæ situm, in ij. oppo. & ibi etiam Ang. & Iaf. col. ij. ff. si quis cautio. & Bald. in l. pacta nouissima, in fi. C. de pact. cum similit.

131 Renuntiationes sequuntur naturã actus principalis.

¶ Postremò renuntiationes sequuntur naturam actus principalis, in quo interponuntur, vt non obscure voluit Bart. in l. vlt. §. item quæsitum est, per illum tex. ff. de condi. inde. quod dictum pro sing. alleg. Iaf. (siue is Alex. fuit) in §. fuerat. col. xx. vers. addo vltra. Instit. de actio. Idem tamen voluit ipse Bart. in l. nemo potest, col. ij. vers. quaro an renuntiatio. ff. de lega. j. & Sig. confi. xlj. omiffa narratione, col. j. vers. item quia talis. & Pau. Cast. confi. cxlij. vifo processu, col. 1. lib. 2. vbi allegat Bal. in l. in contractibus, in fi. C. de non nu. pec. vbi tamen de hoc nihil dicit, sed puto quòd illũ voluit allegare in l. si ex cautione, col. ij. eod. tit. vbi dicit quòd renuntiatio coniuncta confessioni intelligitur secundum naturam confessionis. & idem Paul. in l. vlt. vers. item debes scire. C. plus vale. quod agit. & Soci. qui alios multos in id citat, d. confi. ciiij. in casu conuentiones, col. iij. vers. item si quietatio, lib. iij. Ex quo scribit Bald. in l. si diuerfa. circa med. & ibi quoque Raph. Fulg. C. de tranfact. quòd renuntiationes appositæ in compromisso, intelliguntur, si actus principalis valet. quod sequitur & commendat Alexand. confi. xxij. vifo instrumèto syndicatus, col. 1. l. i. & Iaf.

& Iaf. confi. cxxxij. præsupponitur in facto, col. pen. lib. 4. Sed & generalius Bal. in l. pen. col. 2. C. de pact. tradit, si principale est nullum, renuntiationem quoque esse nullam.

Intellectus posterioris sententiæ.

¶ Si posteriorem hæc sententiam sequaris, afferentè, generalè renuntiationè nihil obesse, quin sit locus huic l. quæ tutior est & humanior, eam tamen intelliges secundũ Soc. conf. cxlvij. vifa facti contingentia, col. vlt. iunctis iis quæ ante dixerat, col. v. vers. præterea in terminis, lib. 1. vt scilicet procedat, nisi in generali illa renuntiatione interueniret iuramentum, quod habet vim specialis renuntiationis, secundũ Bal. in l. j. col. pen. in ij. quæst. & ibi etiam Saly. col. vlt. C. commo. Rom. & Alex. in l. j. §. si quis ita. ille quidem col. x. hic v. ff. de verb. obli. cum multis aliis concord. à me copiose congestis in nostro comment. de legibus connubialibus in gl. v. in quarto genere expressi.

Iuramentũ habet vim clausule si non ualeat, ualeat ut ualere potest.

¶ Adde & tu ad Soci. quod non multũ tamen distat à superiori, quòd iuramentum habet vim clausulæ, si nõ valet aut valebit actus isto modo, valeat vt valere poterit. l. cum pater. §. filius matrem, & ibi doct. ff. de leg. ij. & c. venientes, & c. ad nostram, & ibi doct. extra de iureiur. & voluit Bart. in l. si quis pro eo, in vij. casu prin. ff. de fideiussor. & in l. eam quã, in 6. casu. C. de fideic. Pan. in c. si diligenti, col. 4. vers. pro hoc quia iuramentum. extra de foro compet. & in c. cum contingat, col. pe. de iureiur. cum multis cõcor. adductis à Fely. in c. cum super, col. pe. vers. nota etiã, extra de offi. deleg. & Iaf. in §. item si quis postulante, col. 2. vers. nono iuramentum, Instit. de actio.

Idè in clausula codicillari.

¶ Atqui per huufmodi clausulam censetur donans de omni euentu cogitasse, & sic de liberis, saltem implicite, vt nostri loquuntur, ex sententia Bald. in auth. ex causa. C. de lib. præc. quod & idem sentit ipse de clausula, quæ huic est similis, si non eadem, id est, codicillaris, in l. vlt. C. de codicil. de quo & nos aliquid diximus supra vers. lxxxj. incip. nam solus omnium. & seq. & dicemus postea latius. Ex quo etiam fit, vt per iuramentum in renuntiatione appositum, quod harum clausularum vim habet, vt diximus, videatur renuntians cogitasse in genere de omni remedio, quod ad renuntiationem tollendam illi competeret, vt per gl. & clarius per Bart. in duabus quæst. in l. 2. C. de rescin. vend. prout illos allegat & sequitur Alex. in l. qui Romæ. §. duo fratres, col. xxxiiij. vers. adde quòd Bal. ff. de verb. oblig. & Soc. d. confi. ciiij. in casu conuentionis, col. ij. vers. præterea licet cum iuramento, & iterum col. vlt. ad fi. lib. 3. Et idem quoque voluit Ang. in d. l. ij. col. iij. C. de rescin. ven. Ant. in c. si diligenti. post mediũ. extra de foro cõp. Ro. in l. sciendũ. ff. de verb. obli. dum tractat an minor iurans sit certificandus de beneficio. Alex. confi. cxxxij. super quæsitis, col. iij. vers. & eò fortius, lib. v. Steph. Bertr. confi. clxj. certũ est, col. j. lib. ij. & confi. cclxxxiiij. venio ad primum, ante fi. eo. lib. 3. Georg. Na. in repe. c. quamuis, col. xij. vers. vel secũdo iurans, de pact. lib. vj. Satis est autem implicite ac in genere cogitasse de liberis, vt non sit locus huic legi, vt latè supra diximus vers. lxxvij. sed hinc quæstionis est.

Iuramentũ in renuntiatione interueniens.

¶ Et in hanc partem facit quod not. Arch. & Iaf. An. in d. c. quamuis, de pac. lib. vj. per illum text. loquentem generaliter & indistinctè, nulla certiorationis mentione facta, quòd vbi in aliquo actu aut renuntiatione interueniret iuramentum, renuntians etiam non certioratus de beneficio sibi competente, etiam si is sit minor, aut mulier, excluditur ab eo beneficio. & sequitur Dom. Philip. Fran. & Georg. Nat. ibi, col. ij. vers. sed an istud alter, col. iij. vers. sed in contrarium. hic quidem in repe. col. xij. vers. an autem ad hoc. & Coll. in c. 2. extra eo. tit. Et de minore idem quoque voluit Bart. in l. sciendum, col. 2. vers. iuxta prædicta quæro, & ibi etiam Ang. in repe. Raph. Co. Ro. Alex. & Iaf. ff. de verb. obli. vbi plus dicunt, quòd si minor etiam deceptus iurauit nõ venire aduersus contractum, excludetur à beneficio restitutionis, licet non renuntiauerit in specie, nec fuerit de beneficio certioratus, vt etiam in casu l. 2. C. de rescin. vend. tenuit Bart. in ea ipsa l. 2. vers. quæro quid si minor iurauit, & ibi quoque Ang. col. ij. qui & id dicit consuetudine obseruari. Et generaliter atque in omni restitutione minorum voluit idem Bart. qui etiam dicit ita obseruari in auth. sacramenta, & ibi quoque Saly. col. vj. vers. quæro ab extra. Ang. Fulg. Pau. Cast. tam in lect. in fi. quàm in repe. in prin. C. si aduer. vend. Bar. Ang. Saly. Fulg. Ro. Pau. Cast. & Alex. in l. si duo patroni. §. idem Iulianus. ff. de iureiur. Bart. conf. xc. dilecto domino, col. 2. vers. vifo dicto puncto, & ibi Bernar. Laud. in addi. Bal. subobscurè in l. j. in fi. C. si aduerf. vend. & clarius in l. j. in fi. C. de reb. cred. & in §. sacramenta, in fi. tit. de pace iur. fir. & in c. ex rescripto, in vlt. not. extra de iureiur. Ang. in l. qui iure. ff. de testa. mili. Pau. Cast. in l. vlt. §. vlt. ad fi. ff. ad Vellei. & cõf. 122. vifo puncto, col. vlt. lib. 2. Alex. conf. 27. vifo libello, col. 2. vers. 2. quia de nulla, l. j. & confi. xlij. super præmissio, col. iij. & v. eo. li. & confi. 127. vifo processu, ad fi. li. 2. vbi dicit se solitũ hanc opi. cõsulendo & legèdo sequi. & cõf. 223. vifa facti narratione, col. j. & 2. eo. li. 2. & confi. 53. visis & cõsideratis statutis, col. 6. vers. ad secundã responderetur, l. 3. & confi. 80. visis themate, ad fi. li. v. vbi etiã dicit hoc semper se sequi & legèdo & consulèdo. & confi. 14. visis & cõsideratis, col. 6. vers. octauò cõtra dictũ, l. 6. & confi. lxxvj. vifa facti narratione, col. 2. & seq. eo. li. 6. Barb. confi. xcj. eodèmq; vlt. illud referam, col. pe. lib. iij. Guid. Pap. dec. Delph. ccxxvij. plus dixi. & iterũ sing. ccclxxxiiij. incip. in l. sciendum. & Steph. Bertr. confi. cxxvij. recorder, col. 2. nu. 5. & 6. l. i. & confi. cxcix. supposito statuto, nu. 4. lib. 3. Ant. Corse. in repe. rub. de iureiuran. in xvij. effectu iuramenti.

Mulier renuntians Velleiano, aut alteri remedio, cum iuramento, vt excludatur, etiam si de eo non fuerit certiorata, est tex. si solerter expendatur, in d. c. ex rescripto. & ibi gl. per Bal. col. ij. non semel. Ant. { Imo. ante fi. } & Pan. extra de iureiur. Bal. in c. cum cõtingat. col. 1. vers. ibi, seruare, & iterum col. 3. vers. quæro quando mulier, & ibi etiam Ant. ext. de iureiu. & idè Ant. qui ad

¶ Et de muliere etiam renuntiante Velleiano, aut alteri remedio, cum iuramento, vt excludatur, etiam si de eo non fuerit certiorata, est tex. si solerter expendatur, in d. c. ex rescripto. & ibi gl. per Bal. col. ij. non semel. Ant. { Imo. ante fi. } & Pan. extra de iureiur. Bal. in c. cum cõtingat. col. 1. vers. ibi, seruare, & iterum col. 3. vers. quæro quando mulier, & ibi etiam Ant. ext. de iureiu. & idè Ant. qui ad

qui ad hoc multa allegat, in c. si diligenti, col. v. & ibi quoque Pan. col. 4. & Fely. col. item 4. vers. in dubio. ext. de foro compe. Idem Ant. in c. pen. & ibi quoque Pan. col. vlt. extra de empt. & ved. Ro. qui ad hoc dicit tex. in d. c. ex rescripto, sing. & Alex. in d. l. sciendum. ff. de verb. oblig. idē Ro. & Alex. in d. l. in repudiada, & ibi quoque Iaf. ff. de acq. hared. Pau. Cast. in d. l. vlt. §. vlt. ad Vellei. & d. conf. cxvij. li. ij. Alex. in d. l. si patroni. §. idē Iulianus, col. 4. & seq. ff. de iureiur. & in rubr. ff. de verb. oblig. col. vlt. & in l. pen. col. vlt. C. de pact. & d. conf. 27. col. 2. vers. nō obstat quōd minor, li. 1. & d. conf. 127. li. 2. vbi & idē dicit, vt scilicet excludatur non aliter certioratus de remedio d. l. 2. C. de rescind. vend. si iurauerit. & d. conf. 14. vbi supra. lib. 6. & d. conf. lxxvj. eod. lib. vj. & latē conf. cxlvj. viso themate supra scripto, per totū, li. 7. Barb. conf. xxv. scribitur sapientia 7. col. 8. vers. & indubitanter. lib. 1. & d. conf. xcj. col. pe. lib. iij. quibus locis dicit valde sing. ad hoc. d. c. ex rescripto, & Lud. Bolo. in addi. conf. Io. Ana. conf. c. iudicio meo. Phil. Dec. conf. 180. visa renuntiatione, col. 3. vers. vlt. Ant. Bauer. in tract. de viribus iuramenti, vers. xvij. incip. nam licet dispositio. & seq. incip. ex prædictis infertur. Hipp. Marfi. in practica causarum criminalium, §. secunda, nu. 64.

137
Per iuramentū fideiussor excluditur à beneficio discussionis.

138
Renuntiatione iuris de futuro simpliciter facta non nocet. Secus cum iuramento.

139
Iuri prohibitiuo aliis non renuntiat. Secus si cum iuramento renuntietur.

140
Ingratitudo futura remitti non potest.

Nisi interponatur iuramentum.

¶ Quiniam ex d. c. ex rescripto, aliud trahitur huc non minimum pertinēs, quōd etiam per iuramentum fideiussor excluditur ab exceptione siue beneficio discussionis, quæ competit per auth. præfente. C. de fideiussor. sine speciali illius renuntiatione. Et ita illum text. ad hoc nūcupatim extendit Bal. ibi, col. j. vers. item nota hīc non fieri mentionem. Et ibi quoque Pet. Anc. qui Bal. nullam facit mentionem. Et videtur non vidisse lect. Bal. cum dicat quōd hoc doct. ibi non tangunt. Et ita à nonnullis dicitur Bart. voluisse in l. j. ff. si quis in ius voc. nō ier. in quibusdā lec. Sed nūquā apud eū reperi. At Bal. vbi supra. citat & sequitur Alex. in addi. Bar. in l. Marcellus. ff. de fideiussor. & cōsi. 32. in causa executionis, col. vlt. vers. quarto principali fundamēto, li. 4. vbi id dicit sing. ¶ Et aliās etiam videmus, quōd renuntiationes quæ simplices & per se non valent, nec obsunt renuntiant, valent tamen si cum iuramento fiant, vt in renuntiatione iuris de futuro, quæ simpliciter facta non nocet, vt not. in l. si ita scriptum. §. si sub conditione. ff. de lega. ij. & in l. qui superstitis, & l. is qui hares. ff. de acq. hær. & in l. j. C. de pact. & in l. qui potest. §. quod quis. ff. de regu. iur. & in c. ex multiplici. & ibi glo. extra de deci. de quo & per Bart. & alios in d. l. j. C. de pact. & in l. j. ff. de cura. bon. dan. cum si. Nocet tamen & valet si adiectum fuerit iuramentum, vt voluerunt Raph. Cu. & Alex. qui id dicit bene notandum, & Iaf. qui sing. dicit in d. l. is qui hares. in princ. ff. de acq. hær. & Raph. Co. conf. cxiiij. Antonius Benedicto filio, in quarto dubio. Imol. in c. i. extra de commod. & in c. cum contingat, in iij. membro. ad si. vers. & adde prædictis quōd licet renuntiatio generalis, extra de iureiur. Ro. conf. 22. proposita, col. j. vers. secundo quia interuenit. Alex. qui & hoc reputat sing. in l. sed & si quis. §. quæsitū, col. 1. ff. si quis cautio. & d. conf. 133. super quæsitis. col. iij. vers. imō etiam, lib. 3. Phil. Dec. conf. 31. cuius superscriptio incipit, quando valet col. vlt. vers. accedit etiam iuramentum. & conf. ccclxxix. requisitus, col. 4. vers. accedit etiam iuramentum, & col. seq. vers. vltimō non obstat. Ant. Bauer. in d. tract. de viribus iuramenti, vers. lxxxij. incip. per simplicem. Ant. Petr. in tract. eiusdem tit. in v. effectu. Matt. Afflict. deci. Neap. ccclxxxj. quædam Hippolyta. in si. j. dubij.

¶ Item iuri prohibitiuo cui aliās renuntiare non potest. gl. in l. à diuo Pio, ff. de ritu nup. & in rub. C. ne fideiussor. den. & in auth. imō. & ibi Bal. C. de actio. & obli. Iac. Aret. Cyn. & Bald. in auth. si qua mulier. C. ad Senatufcon. Velleia. cum multis concor. à me latissimē congestis in nostro tractatu primogenitura. q. {xxiiij. nu. 9. tamen.} Potest tamen renuntiare cum iuramento, secundum Ioan. And. in addit. Spec. tit. de instr. edi. §. porrō, in magna addi. quæ est in fi. col. eiusdem addi. j. Imol. in d. c. cum contingat, in 2. q. v. & vj. q. x. membri. & ibi etiam Panormit. ante fi. extra de iureiur. vbi loquitur in casu d. rub. ne fideiussor. den. Pau. Cast. & Alex. in l. si cōstante. §. quoties, ille post medium lect. hic col. 3. vers. ij. limita, in fi. ff. solu. matr. eundem Pau. in l. si quis pro eo, in prin. col. 3. vers. & ex hoc infert. ff. de fideiussor. in quibus locis Pau. asserit se ita cōsuluisse, vt & ipse fecit conf. 188. præfati promissores, in fi. li. i. & conf. cxc. cum tempore contractus, col. 2. vers. idem & tertio apponatur, eo. lib. 1. Alex. in addi. Bar. in l. de his. ff. de transact. & conf. xj. viso ac vt oportet considerat, col. v. vers. potest & tertio responderi. lib. 2. Corn. in auth. sacramenta puberum. C. si aduer. vend. & conf. 6. in hac consultatione, col. 4. vers. accedat quod no. li. 1. & conf. 287. tota vis, col. ij. vers. & sanē partem. & seq. lib. 3. Soc. d. conf. ciiij. in casu conuentionis, col. vlt. vers. præterea & secundo, lib. iij. Philip. Dec. in l. de alimentis, col. 3. vers. extra glo. C. de transact.

¶ Ad hæc licet ingratitude futura remitti non possit, secundum Spec. tit. de don. §. j. vers. quid si actum est, Bal. Bar. Pau. Cast. in l. vlt. C. de pact. Bal. in l. vlt. post med. vers. extra quæro. C. de bon. lib. & in l. j. in addit. C. de ingra. lib. & in c. cum inter, col. 2. vers. extra quæro, de elec. & in c. j. col. iij. vers. arg. quōd non valeat, & ibi ceteri posteriores, tit. de feud. gard. & conf. xvij. notissimum est, in 2. dubio, lib. j. & conf. 129. factū proponitur, col. vlt. lib. 2. & Io. Fab. in §. sciendū est, col. vlt. Instit. de donat. Henr. Boh. in c. vlt. col. 2. vers. & intellige, & ibi quoque Pet. Anch. Ant. & Imol. col. pe. & vlt. extra eo. tit. Saly. in l. pactum. C. de colla. Ro. in l. stipulatio hoc modo concepta. & ibi quoque Alex. ff. de verb. obli. & idem Ro. conf. 26. pro decisione, col. vlt. vers. quintō posset dubitari. Hoc tamen intelligitur, nisi interponeretur iuramentū, quo casu valet renuntiatio siue remissio future ingratitude, vt tradit Io. And. in addit. Spec. d. tit. de don. vbi supra citauimus. Ant. Petr. Anch. & Card. Flor. in d. c. vlt. eo. tit. Imo cōf. 35. in casu præmissio, col. 6. vers. an autē res. Alex. qui hoc

hoc dicit seruari in practica, in d. l. stipulatio hoc modo cōcepta. col. pe. & conf. xl. super primo dubio. col. vlt. vers. frustra etiā. lib. 4. Barb. in addit. Bal. in l. vlt. C. hoc tit. de reuo. don. Fely. in c. si diligenti. col. 7. vers. quantum correlarium. extra de foro compe. Iaf. in d. l. vlt. col. v. C. de pact. Steph. Bertr. conf. xlvj. viso casu, post prin. lib. 2. & Anto. Rub. conf. cxiiij. viso instrumento donationis.

241 ¶ Sed & quamuis alimentis fururis ex testamento debitis non possit simpliciter renuntiare sine decreto prætoris, nec super illis transigi, per l. cum hi, in prin. ff. de transact. & l. de alimentis. C. eo. potest tamen cum iuramento, vt voluit Bart. in l. si quis pro eo. col. vlt. vers. decimo prohibetur. ff. de fideiussor. Anton. in d. c. cum contingat. & ibi quoque Imo. in x. membro. in prin. & Panormit. col. pen. extra de iureiur. Pet. Ancha. in c. accessorium. col. 7. de regu. iuris. libro 6. & Philip. Decius in dicta l. de alimentis. col. vlti. vers. extra glof.

Alimentis futuris non potest renuntiare sine decreto prætoris.

242 ¶ Præterea licet non valeat simplex renuntiatio futuræ hæreditatis, per l. vlt. C. de pact. cum simili. valet tamen si iurata fuerit, vt ibi not. per omnes. & est tex. in specie apud Can. in c. quanuis. eo. titu. lib. 6. Et quod plus est, valet è diuerso pactum de succedendo, si fuerit iuratum, tanta est vis iuramenti. Nam ita voluit Bal. post Pet. à Cer. in c. j. §. moribus. tit. si de feud. fuer. controuer. inter dom. & agna. & Fortu. Gracia. qui nullam Bal. mentionem facit, in tractatu de vltimo sine iuris, char. xxj. col. j. vers. vnde etiam singulariter. {Zazius conf. j. illustres. nu. 39. lib. 2.}

Idem in renuntiatione futuræ hereditatis.

243 ¶ Et quamuis legibus loquentibus de insinuationibus donationū renuntiare simpliciter non possit, secundum Oldr. conf. clxxij. quidam habens vnicū. & Io. And. ipse discipulum in add. Spec. tit. de instr. edit. §. porrō. in vlt. addit. Bar. in l. Modestinus. ff. de dona. & in l. sancimus. C. eo. titu. & Signor. conf. clxxxj. factum sic se habet, nobilis vir. col. 6. ver. nec huic obstat. & Bal. in l. data. col. 2. C. de dona. & conf. ccclj. nobilis Marchius. col. j. lib. 1. cum simili. Potest tamen cum iuramento, vt voluit Io. And. vbi supra. & Fede. Senen. conf. cclxxxj. casus talis est, statuto ciuitatis, & Bal. in d. c. cum contingat. col. 4. ver. & idem dico. extra, de iureiur. & ibi etiam Ant. & late Imo. char. pe. ver. circa quartam, quando fit donatio. vbi hoc differit per 4. auth. v. col. & ibi quoque Pan. col. 12. ver. ex prædictis potest. & Io. Fab. in §. & cum retro. circa med. Insti. de don. Ang. conf. xciiij. pro parte negatiua, factum autem incipit, cum & quæstio. col. pe. ver. superest igitur. Calde. conf. j. in fi. ver. sed omnibus cessantibus, tit. de dona. & conf. ij. tit. de iureiur. Imo. in d. l. Modestinus. ff. de dona. Pan. conf. xc. quædam domina B. in fi. lib. 2. & conf. cvij. quatuor sunt in causa dominæ Baptiste, in j. dubio. eo. lib. 2. Ro. d. conf. xxvj. pro decisione. in ij. dubio. Alex. in l. nemo potest. col. 3. ver. idē inquantū quæsiuit. & ibi quoque Fran. Are. col. 4. ver. ad secundū. vbi dicit hæc opi. semper secutum fuisse, & Io. Campeg. in rep. ff. de leg. j. & idem Alex. conf. iij. circa primum quæsitum. col. pe. ver. quinimo virtute iuramenti. lib. 1. vbi ita dicit consuluisse {Io. Ana. & alios} multos celeberrimos doct. quos illic nominat. & iterum conf. xij. viso instrumento donationis. col. 2. ver. præterea etiam stante. eo. lib. 1. & conf. cxxv. visis & consideratis. col. pe. ver. præterea dato. e. lib. 1. quod repetitur. conf. liij. lib. 3. & idem Alex. conf. xxxij. opportunē cōsiderato. col. 3. ver. ad idem bene facit. lib. 2. & conf. lxxxij. visa facti narratione. col. vlt. ver. præterea vbi iuramentū. e. lib. 2. & conf. clvij. viso instrumēto. in fi. eo. lib. 2. & conf. xx. ponderatis his. col. 2. ver. posset etiā dici. lib. 3. & conf. seq. attentis his. col. 3. vers. præterea iuramentum. & conf. ccxvij. cui est simile initium. col. 2. ver. posset etiam dici. lib. 6. & conf. xxvj. cumulatisimē, col. 1. ver. quantum verō ad secundū. lib. 7. quod & inculcatum est ab impressoribus inter conf. Soc. cōsi. lxxxix. lib. 1. & idem Alex. conf. cxxxij. stantibus. col. 4. eo. lib. 7. & conf. clxvij. visis & ponderatis. col. 4. ver. item nō est verum. e. lib. 7. Fran. Are. conf. ij. intellecta diligenter. col. 3. ver. sed tamen his non obstantibus, iunctis præced. & iterum conf. xvij. consideratis. col. 6. ver. incidenter tamen. & conf. lxxvj. visis & diligenter ponderatis. in fi. itēque conf. lxxv. & ratio. col. vlt. ver. secundo dico. Cor. conf. vj. in hac consultatione. col. 4. ver. nam si certē. & col. seq. ver. & tamen concludit. lib. 1. & conf. ccxxj. quia in hac causa. col. 1. & 2. e. lib. 1. & conf. lxxix. de duobus quæritur. col. 1. & 2. li. 2. & cōsi. clxxxvj. de duobus principaliter. col. 8. ver. his tamen minimē refragantibus. e. li. 2. & conf. ccxl. Bonaura in suo testamento. col. vlt. e. lib. 2. & conf. xxxvj. si recte consideretur. col. 2. vers. subit postea. lib. 3. & conf. cxciiij. videtur in præfenti. col. vlt. e. lib. 3. & conf. liij. in themate. col. 2. li. 4. & conf. lxxvij. in hac consultatione. in fi. e. li. 4. Barb. conf. xliij. præclare scribitur. col. xvij. ver. & si quispiam opponat. lib. 1. Guido Papæ, decif. cccl. vtrum renuntiatio, vbi dicit ita fuisse iudicatū in parlamento Delph. & conf. xxxj. viso ad plenum. col. 5. ver. item donatio quæ excedit. & cōsi. seq. col. 2. in 2. dubio. & sing. 341. ver. donatio sine insinuatione. & iterum sing. 375. ver. an ratione iuramenti. & sing. 377. ver. si donetur. & Steph. Bertr. conf. cccxlvj. viso themate. col. 2. ver. sed restat. lib. 1. & conf. ciiij. circa processum. in 3. dubio. lib. 2. & conf. cclv. viso consultationis themate. col. 2. ver. & primo. e. lib. 2. & conf. ccclxxxv. ponitur in facto. col. 3. ver. sed facit. ibi, tum & quia dicta donatio. e. lib. 2. & conf. clxxxv. quamuis donatio. col. 2. ver. præterea fortasse. lib. 3. & conf. cccij. visis copiis. col. 3. ver. præterea nec videtur. e. lib. 3. {& conf. clv. circa ea. col. 1. & cōsi. clxvij. visis instrumentis. col. 1.} & latē Soci. conf. lxxvij. in præfenti consultatione. col. 5. ver. circa secundam dubitationem. cum multis seq. lib. 1. cui conf. in ea re subscribit Bal. à Bar. conf. seq. col. vlt. & iterū idem Soci. conf. lxxx. de duobus principaliter. col. 8. ver. his tamē minimē suffragantibus. e. li. 1. quod omnino idem est cum illo conf. Corn. quod est clxxxvj. lib. 2. & magis puto esse ipsius Cor. quàm Soc. ex stilo. Iaf. conf. lj. tota dubitatio. col. vlt. lib. 1. vbi dicit hanc esse cōmunem opi.

Idem in insinuationibus donationum.

Renuntiatio insinuationis cum iuramento valet.

& confi. v. strenui. col. 7. vers. secundò respondetur. lib. 3. & confi. cxviiij. contra donationem. col. 2. vers. secunda nullitas. lib. 4. & confi. clxix. duo testamenta. col. antepen. vers. secundò principaliter. eo. lib. 4. & Philip. Dec. confi. ccxxxix. primo non videtur. col. 1. & ij. & confi. ccccxxxij. cum sit quòd Almericus. col. 2. vers. fed prædictis. & confi. ccccxxxviiij. in causa & lite. col. 2. & confi. ccccxxxv. in causa quæ agitur Mantuæ. col. pe. ver. octavo obiicitur. Ant. Corfe. in rep. rub. de iureiur. in xxvj. priuilegio iuramenti. Hippo. Marfi. confi. cvij. post redditum. col. 3. vers. pro quibus. lib. 2. & Anto. Rub. confi. lix. col. 25. præsupponitur in facto. in fi. & confi. lix. circa primū dubium. col. j. {Aduerte tamen, ne decipiaris, quia multi ex istis asserunt non satis esse donationem esse iuramento firmatam, nisi sit expressa renuntiatio insinuationis cum iuramento.}

Si expresse renuntiatio sit insinuationi cum iuramento.

144 Generalis renuntiatio non comprehendit legitimam. Secus si iuramentum sit adhibitum.

¶ Sed quoniam hic in nostra principali quæst. tractamus de renuntiatione generali, libet & quædam de ea adferre ad confirmationem huius rei, de qua differimus. Nonne licet generalis renuntiatione non comprehendat legitimam, sed opus est speciali & expressa ipsius legitimæ renuntiatione, per l. si quando. §. generaliter. vbi hoc not. Guil. Cu. Bal. Sal. Pau. Cast. & recetiores C. de inoff. test. cum multis cõcor. à melatè congregatis in tracta. primogenituræ; §. q. lv. nu. 2. fed fac posse. sufficit tamen generalis cum iuramento, vt ibi expresse tenuit Iaf. col. 3. & confi. ccvij. in præfenti consultatione. col. 3. vers. secundò facit, lib. 2. & ante eum Pau. Ca. in l. in ratione. la. 3. in fi. prin. ff. ad l. Falci. & Ro. in l. j. §. si quis ita. col. ix. & vlt. & ibi etiam Barb. col. 12. vers. item inquantū. ff. de verbo. oblig. Alex. confi. clxxxj. perspectis instrumentis. circa med. lib. 5. Barb. in d. c. ex rescripto. extra de iureiur. & confi. xxv. scribitur Sap. 7. col. 8. vers. & adduco quod voluit, lib. j. Philip. Dec. cõfil. xxvj. cuius superscriptio incipit, an filia dotata. col. 2. vers. præterea etiam renuntiatione. & confi. lxxxix. viso puncto. col. vlt. & confi. 180. visa renuntiatione. col. 4. vers. secundò specialiter. & Steph. Bertr. cõf. 284. venio ad primum. col. vlt. li. 3. Geor. Nat. in repe. c. quauis. col. 8. vers. aduerte tamē. de pact. li. 6. Iaf. confi. ccvij. verba instrumenti. col. 4. vers. secundò facit. lib. 2. Franc. Curt. iunior confi. iij. Bartholomæus, in fi. & Fran. Ripa qui hanc dicit esse cõmunem opi. lib. j. respon. c. 6. nepotibus matris. col. v. & iterum vlti. & iterum lib. 3. respon. c. v. pater quinque nummorum millia. in fi. & in rub. ff. de verb. oblig. col. 2. nu. 1.}

145 De eadem re.

¶ Similiter licet non possit renuntiare l. de his. ff. de transact. secundum Iac. But. Guil. Cum. Mart. Sil. Bar. Bal. Ang. Saly. Pau. Cast. & alios ibi. & Signo. confi. cclij. in facto quæstionis, ad fi. & Soci. confi. ccxiiij. in causa Onofrij, col. pe. ver. adhuc obiici potest. lib. 2. cum concor. adductis à recentioribus in d. l. de his. tamen per generalem renuntiationem omnis auxilij legum cum iuramento, censetur ei legi esse renuntiatum, valétque renuntiatione, ex sententia Alex. in l. qui Romæ. §. duo fratres. col. 34. in v. q. Bar. ff. de ver. oblig. & confi. xj. viso ac vt oportet considerato, col. 5. vers. potest & tertio, iunctis seq. ver. lib. 2. & Corn. si non oscitanter legatur, iunganturque priora cum posterioribus, confi. vj. in hac consultatione, per totum, lib. 1. nam ibi comperies eum loqui in renuntiatione generali. & clarius Soci. confi. cc. quoniam ex forma, col. pen. vers. item vbicunque. lib. 2. quod errore librariorum repetitum est. lib. 4. confi. cxxv. & Iaf. qui id reputat singu. in d. l. de his. col. 4. vers. concludo ergo. & {Caro. Ruin. confi. clvj. circa processum, col. 3. nu. 7. lib. 4. & } in primo quatuor illorum confi. quæ in materia substitutionis edita sunt, incip. viso & antè intellecto, in v. dubio. & Steph. Bertr. confi. xvij. viso consultationis themate, in fi. 2. dub. lib. 2. & iterum confi. ciiij. circa processum. in iij. dub. ante fi. lib. 2. & Anto. Bauer. in tractatu de viribus iuramenti, vers. xxxv. incip. nam licet transactio. { & antè hos Imo. in c. cum contingat. col. pen. vers. circa sextam. de iureiur. & Raph. in l. si quis pro eo. in prin. de fideiuss. }

146 De eadem re.

¶ Et in vniuersum valet renuntiatione generalis cum iuramento, vt per Bar. in l. sciendum. col. 2. vers. & istud facit. ff. de ver. obl. vbi dicit ita se consuluisse, & in d. auth. sacramenta puberum. col. vlti. ver. quid si iuratur generaliter. C. si aduer. vend. & Imo. in c. j. extrà de cõmod. & in c. cum contingat. in iij. membro. ad fi. vers. & adde prædictis. de iureiur. Alex. confi. iij. viso instrumento. col. 3. vers. fortius voluit. lib. j. & confi. cxxxiiij. super quæstis. col. 3. vers. & eò fortius. lib. 7. { Fran. Arc. confi. xxviiij. diligenter. col. vlt. vbi & alios citat. Vnde etiam si debitor promiserit & iurauerit se soluturum, non poterit vti cessione bonorum, vt per Corne. cõfil. ccxij. planè mihi, ad fi. lib. 2. }

147 An per generale renuntiationem iurata derogetur huic l.

¶ Hæc quæ diximus, non leuiter fulciunt sententiam illam Soci. qui putat per renuntiationem generalem iuratam esse derogatum huic l. vt supra ex eo diximus. Tamen diuersum expressim in casu nostræ l. tenuit Bal. in l. j. in vlt. q. C. de inoff. dona. dum dicit, quòd si quis iurauit non venire contra donationem ex quacunque occasione aut ratione, causa vel iure, potest tamen cõtrauenire susceptis postea liberis, quia illa generalia verba non extenduntur ad casum improuifum, arg. l. fistulas. §. frumenta. ff. de contrah. emp. & l. vlt. §. idem quæsit. ff. de condit. indeb. Et hoc nominatim sequitur Imo. in c. vlt. col. 7. vers. item aduerte pro intellectu. & ibi etiam Barb. ad fi. extrà de dona. Pau. Cast. confi. ccccxxxv. super hoc puncto plura videntur, ad fi. lib. 2. Per. Ferr. in tit. forma lib. quo agi. pro don. in verbo, irreuocabiliter. col. 3. vers. patet ergo ex præmissis. & Fran. Ripa hic in duobus locis; videlicet in iij. q. col. 2. vers. sed hic insurgit. vbi vnum Imo. ad id citat, & iterum in 52. q. in fi. vbi tamē dubitat, & nullum aduocat, & neutrobi Soci. meminit, qui contrarium tenuit. Sed & in hac oppo. videtur fuisse Alber. hic, si soleret inspicatur.

148 Iuramentum habet vim specialem

¶ Hanc posteriorem sententiam & iis quoque veluti pedamentis eriges ac stabilies. Nam iuramentum, quòd aliàs habet vim specialis & expressæ renuntiationis, vt dictum est supra in priori parte,

parte, tamen non supplet consensum, per tex. quem ita omnes vbique intelligunt, in l. vlt. C. de non num. pecu. & voluit Bar. in l. si quis pro eo. in prin. col. vlt. in 8. membro. ff. de fideiuss. Bald. confi. cccclxix. super eo quod quæritur, in fi. lib. 3. Imo. in c. j. de iudic. Ideo vbi est præsumptio defectu consensus, ibi nihil operatur iuramentum. vt declarant Bal. & Saly. in l. j. C. cõmo. cum aliis multis concor. à me sigillatim citatis in nostro tractatu legum Connubialium, in glos. 6. in iij. genere expressi. in ver. quod tamen intellige. Ex quo & illud continuò sequitur, non valere renuntiationem iuratam in non cogitatis, vt dicit Cyn. in d. l. j. C. commod.

lis renuntiationis. Vbi est præsumptio defectu consensus. Renuntiatione iurata non tribuitur ad ius superueniens uel futurum.

149 ¶ Quin & renuntiatione quantumlibet iurata in dubio restringitur ad ius secundum tempus illius renuntiationis subsistens, nec trahitur ad ius futurum & superueniens post ipsam renuntiationem, ex tex. expresso in c. 2. vbi id no. Ant. & Pan. vterque in 2. no. extrà de renub. Et ad hoc eum tex. facit sing. Georg. Nat. in repe. c. quamuis. col. 4. vers. tertio facit. de pact. lib. 6. Hoc autem ius reuocandi ex nostra l. non competit nisi susceptis post renuntiationem liberis. Ideo ad id ipsum non videtur huiusmodi renuntiatione iurata pertinere. Nam si simplex ipsa renuntiatione generalis non comprehendit hanc l. quod fatetur omnes, & cum his Soci. alterius partis author. certè nec iuramentum in ea appositum: quia ad eos tantum casus extenditur iuramentum, ad quos ipsa renuntiatione, aut alia dispositio generalis extenditur, ex doctrina Bar. in l. si quis. §. quæsitum. in fi. ff. si quis caut. & Pau. Cast. confi. cclxxvij. ad primum videtur dicendum dispositionem, col. 2. lib. 2. & Rom. confi. cccclxxij. in eo quod quæritur, in fi. & Corne. confi. xj. in præfenti consultatione, col. 7. vers. nec iuramentum. lib. 3. & confi. cclvij. in hac consultatione. col. 4. vers. similiter ergo. lib. 4. & confi. ccxiiij. in hac consultatione, col. pe. ver. & si conuentio. eo. lib. 4. cū simil. adductis ab Alex. confi. xxvij. visis accuratè, col. vlt. ver. nõ obstat quòd interuenerit, lib. 1. quod & ingestum est in lib. 2. confi. xxxj. & eodem Alex. confi. xlviij. in causa vertente, col. 3. vers. item dum in priore. lib. 6. & Soci. confi. ciiij. in casu conuentionis, col. 2. vers. sed in casu nostro, lib. 3. & Philip. Dec. in c. cum super. col. pe. vers. secundus casus. extra de offi. deleg.

150 ¶ Item si verum est quod in præcedentibus diximus ex Roma. sententia in confi. cclxix. non est dubium, id scilicet, huius l. beneficiū esse concessum miserationis causa, ita vt exigat specialissimam mentionem, nedum specialem, secundum Cyn. in l. j. C. quando imper. inter pup. & vid. cum aliis quos in id supra citauimus, nec cautum reperiamus iuramentum habere vim specialissimæ, sed tantum specialis vel expressæ mentionis, quod multum à superlatiuo illo distat, vel ex nostrorum Iuriscõsultorum sententia, vt probatur in l. vbi autem. in prin. ff. de verborum obligat. in l. vlti. & ff. de capit. dimi. & in §. j. Instit. cod. Consentaneum est hoc in loco iuramentum non satis esse.

Huius l. beneficium concessum est miserationis causa.

151 ¶ Et ne quos moueant similia illa, quæ supra pro parte & sententia Soci. adduximus, certè sunt multi maximæ ac receptissimæ autoritatis, qui diuersum censuerunt. Nã primùm de minore & muliere renuntiantibus & promittentibus non venire contra, non tamen certioratis de iure & beneficio sibi competente, vt iuramentum nihil illis obstat, respõdit Dy. confi. v. quæstio talis est, quidam dominus Goffridus minor 25. annis. quæ refert & sequitur Cy. in l. 2. in 6. q. & ibi quoque Bal. limitans tamen, in ix. q. & proinde sibi contrarius. & Saly. secum quoque in hac re pugnans, in xj. q. C. de rescin. vend. & Ioan. And. sibi quoque contrarius, Card. Flor. Imo. col. 6. qui hanc dicit esse multum æquam in c. pe. extrà de emp. & ven. vbi & Ant. Burg. qui est alterius factionis, asserit hanc esse communem. Idem Io. And. vt intelligas hanc maturius fuisse secutum, in addi. Spec. tit. de obli. & sol. §. j. col. 6. in addi. quæ incipit, quomodo huic dicto. Fede. Sen. aliàs iuramentorum obseruantissimus confi. cxcix. quæritur an domina Margarita. Signo. cõfil. ccl. super dubiis, col. 5. vers. præterea cum tractatur. Bal. item hic, sed suo more sibi malè cõstans, in l. si duo patroni. §. idem Iulianus. ff. de iureiur. vbi etiam Ro. qui in alia sententia est, dicit hanc esse equiorem. Idem Bal. in l. iij. ad fi. C. de decur. lib. 10. & confi. iij. quæritur fideiussores, lib. 1. & confi. xlviij. casus talis est D. Andriolus, ad fi. eo. lib. 1. vbi hanc dicit esse cõmunem, & cõfil. cxlviij. in casu proposito, col. j. vers. sed dubitatur. eo. lib. 1. & confi. xxvij. ad euidentiam præmittendum est, quòd interdū, paulò ante fi. lib. 3. & confi. cccclxxx. casus talis, domina Angela. eo. lib. 3. & cõfil. ccccxl. factū proponitur esse tale, col. 2. vers. sed aduertendū est, eo. li. 3. & cõfil. xcvi. pupillus, paulò ante fi. lib. 5. & cõfil. ccccxlj. visis statutis, col. 2. vers. in cõtrariū, eo. lib. 5. vt iā intelligas eum crebriore esse in hac opi. Imo. & ipse iuramentorum supra omnes obseruatissimus, in l. sciendum. & ibi Franc. Arc. col. xj. vers. reuocatur tamen hoc in dubium, & latissimè Barb. qui propè omniū est opi. char. xix. col. j. vers. succedit modò quotidiana quæstio. ff. de verb. obli. sed ipse Barb. hic ad finem & veritatem respondit, ibi verò ad cõmodum partis interrogantis, vt sape aliàs. & in ea quoque l. Ro. qui aliã partem sequitur, asserit se aliàs sape hanc & legendo & consulendo tenuisse. & idem Imo. in c. cum contingat, in iij. membro, in 25. col. eiusdem membri, vers. item etiam nõ habet locū, & iterum col. xxvij. vers. sed aduerte inquantū tetigi, & est circa xiiij. char. totius c. extrà de iureiuran. quauis utrobique dicat, quòd cõtraria opi. de consuetudine & practica obseruatur. Et hanc quoque tenuit Alb. & Sal. in auth. sacramenta puberū. C. si aduer. vend. & ibi quoque Iaf. col. 13. vers. tertio principaliter. & multis seq. qui hanc dicit haud dubiè æquiorè, & fortè veriorem, & in eam multum inclinare ipsius animū, quauis ab alia non esset recedendum. Raph. Fulg. confi. ccccxxxvij. Finis Guidonis, col. 2. vers. superest tertia deliberatio. Alex. qui & alterius opinio. alibi est, vt

Iuramentum ignorantem non obligat.

12 diximus, cōf. lxxxix. viso pūcto, col. 5. versi. nec huic responsioni, lib. 2. Pet. Beluga, qui & hanc dicit esse cōmunem in suo speculo principum, tit. de iuramen. char. pen. Fran. Aret. cōf. xxxij. consultatio prēmiffa, col. 4. versi. sed dubium facit, & versi. ij. dicimus. & Steph. Bertrā. sibi etiam contrarius, cōf. ccxcij. visa petitione, col. 2. versi. sed his non obft. lib. 3. & Guid. Pap. i cōf. cxxij. Ioan. Mola. in iij. dubio, in fi. & rursum i cōf. ccclxxij. inci. in l. sciendum. Hippo. Marfi. in repe. rub. ff. de fideiuf. nu. 38. & Fabi. à monte S. Sau. in tracta. de empr. & vend. in iij. q. viij. q. prin. & dicit etiam Collet. qui alterius partis est, in c. 2. extra de pact. hanc esse æquiorē. & Alex. qui & alterius fuit, in d. l. sciendum, dicit tamen ibi col. 3. versicu. iuxta hoc quærit, hanc posse in pūcto iuris sustineri, vt ex hoc facile cum intelligas in ea re nutare. Et ad c. rescripto, de iureiur. in quo est potissimum fundamentū prioris partis, potest dici, quod non constat mulierē inibi opposuisse senatuscōsult. Velleianum, vt iam ibi no. in vna sol. quam approbat ipse Alex. in d. l. sciendum. Nec, si is tex. probaret, quod illi volunt in muliere, esset tamen trahendus ad minorē, cuius causa plus habet fauoris & priuilegij, quam mulier, vt suprā diximus, & probauimus nu. 101. incip. & quod dictum est de muliere. Ideo Bald. in d. ca. cū contingat, col. 3. versic. quæro quando mulier, de iureiur. hic discrimen facit inter mulierem & minorem, vt scilicet minor sit certiorandus, licet non mulier.

152 Qui negent beneficiū ex-cusationis tolli per iuramentum.

¶ Sed & contra illam Bal. & Pet. Anch. doctrinā, qua dixerunt exceptionem siue beneficiū discussionis quod fideiussori aut aliis cōpetit, tolli per iuramentū, voluit ipse Bal. sibi contrarius in c. cū contingat, col. 5. in vij. cōclusionē, extra de iureiur. & respōdit cū ex facto talis species incidisset, Barba. qui Bal. non meminit, cōf. xliij. sempiterna dignū est memoria, col. 6. versi. capio modo tertiam dubitationē, cum multis seq. vsque ad fi. cōf. lib. 2. vbi suam ipsius sententiā multis variisque ac efficacibus argumentis & rationibus defendit, quas quisque qui volet, legere poterit. Et in hac quoq; sententiā fuerunt Alex. & Iaf. qui Barb. nō meminit, in l. vlt. in prin. ille col. 4. hic col. 2. ad medium. ff. si cer. pet. & D. Guil. Bened. in repet. c. Raynutius, in verbo testamentū, le iij. nu. 26. versi. quartō inducitur, extra de testa. i Imō sunt, qui dicunt simpliciter nō esse locū huic excusationi, si appositum fuerit iuramentū, etiam si ei non sit renuntiātū. & inter alios Bal. in lex excusationis, col. 1. & ibi Pet. Anch. in vj. not. de iureiur. Alex. qui id dicit sing. cōf. xxxij. in causa executionis, col. vlti. versic. iij. lib. iij. Baptista de S. Blasio, in tract. arbitratorum, q. lxx. col. 4. versi. quinta conclusio. Anto. Corset. in repet. rub. de iureiur. col. 10. versi. duodecimum, vbi ita dicit se consuluisse Ioan. Lupus in repet. c. per vestras, char. pen. versi. quoniam quod plus est, de dona. inter virum & vxorem. i

153 Iuramentum nō magis extenditur, quā virtus promissionis.

¶ Quod autem postea continenter dictum est renuntiationē iuris futuri iuramento firmari, non ita certū est & indubitātū, quando & Philip. Dec. qui & illius sententiæ fuit, sed in const. tantū fauens suæ parti, quæstuique seruiens, contrariū constanter asseruerit, in l. c. vbi nullus fauori locus est, videlicet in l. j. col. pen. versi. secūdo quod dictū est. C. de pact. ea ratione, quā iam diximus, iterum dicemus postea, quod iuramentum non magis extenditur quā virtus promissionis. Et de hoc etiam dubitat Alex. cōf. cxxxij. super quæstis, col. 3. versi. & eo fortius, lib. 3.

154 Bartolus legis scientiæ princeps.

¶ Nec etiam in confesso est omnibus, quod mox subdidimus, iuri prohibitio posse cū iuramento renuntiare: cū contrariū teneat ille Legalis doctrinæ facile princeps Bart. cuius vnus sententia multis & mihi instar est omnium, in l. ij. in fi. C. ne fideiuf. dor. den. & in l. si quis pro eo, in iij. rursum q; in 5. mēbro, & ibi etiā Ang. post prin. ff. de fideiuf. & idē Bar. in l. cū hi, ante fi. & ibi quoq; Fulg. ff. de transact. & Ant. qui alias vbiq; iuramenta vsque ad superstitionē sequi iubet, in c. cū cōtingat, in fi. iij. casus, de iureiur. & ibi ante eum Bal. col. 1. versi. item quia iuri. Nā loquitur ibi de renuntiatione iurata, vt docent præcedentia, & ipsius c. materia. & Ang. cōf. ccclij. Florētia, col. j.

155 Qui teneant reuocationi donationis cū iuramento ob ingratitudinē non posse renuntiare.

¶ Neque quod deinde subieciimus posse renuntiare reuocationi donationis ob futurā ingratitudinem cū iuramento. Nam & contrariū intrepidē tenuit ipse Imo. sibi contrarius in c. vlt. col. viij. versi. vltiū quærit Io. And. extra de don. & Rom. in l. stipulatio hoc modo cōcepta, col. 3. ff. de verb. obl. & in l. donationes. §. j. ff. de donat. & Corne. cōf. cij. in causa licet videatur, col. j. versi. quinimo, & seq. lib. j. Georg. Nat. in repet. c. quamuis, col. 17. versic. & ex his primo de pact. lib. vj. Steph. Bertrand. sibi contrarius cōf. lxxvij. viso consultationis themate, nu. 3. lib. 3. de qua re latē videbis per Philip. Dec. in l. vlt. col. 6. versicu. extra gl. circa primam quæstio. C. de pact. & Franc. Ripa. in l. vlt. in liij. q. C. de reuo. donat.

156 Qui etiā negent in alimētis debitis ex testamento cū iuramento.

¶ Nec similiter quod ex continenti sequitur, posse renuntiare alimentis futuris ex testamento debitis cum iuramento: quandoquidem contrariū censent Spec. & Io. And. in addi. illius (dij boni qui autores) tit. qui fil. sunt legit. §. j. versi. sed pone quidam. & Bar. sibi hic præter morē contrarius, in l. cū hi, ante fi. ff. de transact. & Bal. in l. pactū quod dotali, in xxij. eadēque vlt. q. C. de colla. & in d. c. cum contingat, col. 2. versi. item si diuertat. de iureiur. i Et suboscure Alb. in l. de alimentis, in fi. C. de transact. Nam ex præcedentibus satis constat, quod loquitur de renuntiatione iurata.

157 Qui negent valere renuntiationē successus futuræ cū iuramento.

¶ Sed nec quod dictum est valere renuntiationem successus futuræ cum iuramento. Nā etiam contrarium huius magna autoritate affirmat gl. ordin. in d. l. pactum quod dotali, in verbo, improbatur, post prin. Eamque de iure ciuili veram esse contendit Cy. Bal. Cor. & Iaf. ibi. Estq; & alia illi similis in l. si quādo. §. j. in verbo prægrauari, post prin. C. de inoff. test. & in l. qui superstitis, & ibi etiā Imo. & Ro. ff. de acq. hæc. & Bal. in c. cū contingat, col. 6. versi. iuramentū autē, de non succedendo,

succedendo, extra de iureiur. vbi & idem dicit procedere de iure ciuili, & cōf. ccccxvij. quædam puella fuit dotata, col. 1. lib. 1. vbi etiam negat de iure canonico valere renuntiationem successus futuræ alij factam sine consensu eius, de cuius successione agitur, etiam cū iuramento.

158 ¶ Et quod omnibus propē in cōfesso fuit, non valet pactum iuratum de succedendo, nec de iure quidem Canonico, secundum eūdem Bal. in d. l. pactum, in v. opposit. & ibi quoque Fulg. Rom. Paul. Cast. & recentiores. & eundem Bald. cōf. cxlvij. in casu proposito, in primo dubio, lib. 1. & cōf. cccclxj. visis statutis, post prin. lib. 5. Cy. Bar. Ang. Salyc. Pau. Cast. Alex. qui hoc dicit communiter teneri. & Iaf. in l. pactum quod dotali. C. de pact. Bar. in l. stipulatio hoc modo cōcepta, & ibi quoque Alex. col. 3. ff. de verb. obl. & idem Bar. in l. si quis pro eo, col. 3. ff. de fideiuss. & in l. vlt. & ibi etiam Ang. C. de pact. Ant. & Imo. iuramentorum maximi conseruatores, quod iā saepe diximus in c. cū contingat, ille col. 3. hic in primo casu ij. membri prin. extra de iureiur. Domin. in c. quamuis. & ibi quoque Philip. Fran. col. 3. versi. in gl. in verbo, improbet, & Georg. Na. in repe. col. 16. versi. quartō fallit, de pact. lib. 6. Iaco. Aluar. in d. c. j. §. moribus, tit. si de feud. fuer. cōtrou. inter domi. & agna. Fulg. cōf. lxxij. paterfamilias habens filium, col. 3. Pan. in c. 2. col. 3. de concef. præb. & cōf. xlvij. Augustinus, ad fi. lib. 2. Pau. Cast. cōf. 448. non est dubiū, col. j. lib. j. & cōf. 415. viso pūcto & aliis, in prin. lib. 2. Alex. cōf. 28. ponderatis verbis testamenti, col. 3. versi. istam conclusionem. lib. 3. Philip. Deci. cōf. 183. an valeat pactum, col. 3. Steph. Bertran. cōf. 29. cum aliis, post prin. lib. j. & cōf. 292. ponitur in facto, nu. 4. eo. lib. 1. & cōf. j. nu. 88. lib. 2. & cōf. 33. prætensā cōventiones, nu. 3. eo. lib. 3. Fran. Curt. iunior, cōf. xv. circa præmissam, col. 1. versi. præmissis tamen non obstantibus. Nec alium præter Bal. & Petr. Cer. comperi qui aliter diceret, de quo & nos plura diximus in tractatu nostro primogeniorum in 6. q. nu. 18. & id quidem.

Pactum iuratum de succedendo nec de iure quidem Canonico valet.

159 ¶ Contrarium quoque eius quod dictum est cum iuramento renuntiare legibus & statutis requiritibus insinuationem, tenuerunt Guil. Cu. Alber. & Bald. sibi contrarius, in 5. q. in lillud. C. de sacros. eccles. Oldr. subobscure, sed vt facile intelligas illum esse eius sententiæ, cōf. ccclij. factum tale est, domina S. de certis. Alb. in l. fancimus. C. de don. Saly. dubitans tamen, sed ita vt in hanc inclinare velit videri, in l. pen. C. eo. tit. Bal. i cōf. xxix. casus, vir donauit, col. 2. versi. itē sequeretur, lib. 1. & cōf. cxij. quod domina Broesia, eo. lib. 1. & cōf. cxv. verba dicunt, domina Antonia, in fin. lib. 1. & cōf. ccclxxv. certum est quod filia, col. 1. versi. sed videamus, lib. 3. & cōf. ccccxij. casus talis est, quidam Malsius de Gauldo. eo. lib. 3. Ange. sibi cōtrarius, cōf. lix. quidam paterfamil. col. vlt. vbi dicit se ita cōsuluisse Castelli cū fratre suo Bal. & cōf. clxxxix. visis prædictis, col. vlt. versic. quia igitur solennitas. Pau. Cast. cōf. cccxlvi. circa bona quæ fuerunt domini Vberti, col. vlt. versi. vnū omiseram, eo. lib. 1. & cōf. 385. siue dicamus, circa med. eo. lib. 1. & cōf. xc. visa quadā scriptura, col. 1. lib. 2. & cōf. 95. visis his quæ narrantur, col. pen. versi. superest tertiu, eo. lib. 2. Ro. sibi contrarius, sed in loco minus suspecto, in l. Modestinus, & ibi quoq; Rapha. Co. qui asserit ita ferē omnes tenere. ff. de don. & rursum idē Ro. cōf. 12. viso facto proposito, col. 2. versi. secūdo quia ex tali. Alex. etiā sibi cōtrarius, in addit. Bar. in l. post mortē. ff. de adop. Ant. Cana. in tract. quæ peculiari tit. de insinuationibus inscripsit, q. 63. Ang. Aret. in §. aliq. col. pe. Instit. de don. vbi nō obscure intelligitur huic sententiæ adherere, quanquā dicit se nō ausum in cōtrariū consulere, quoniā timeret iuramentū. Barba. sibi contrarius cōf. 16. præclare scripsit, col. 10. versi. & si quispiā dixerit, lib. 2. i vbi hanc dicit esse cōmunē opin. i & cōf. liij. viso celebri, col. 2. versi. cū verō opponitur, lib. 4. vbi etiā refert idem consuluisse Lud. Bolo. sed eius cōf. nō reperi. & idem Barba. inter cōf. Fran. Curt. senioris, cōf. 67. sapiēter optimus, col. vlt. & ibi ipse Fran. Curt. in addit. illius, & Card. Alex. Hiero. Tortus, Io. Puteus & Nicolinus à sancto Nazar. cōf. seq. circa hoc videtur, vbi etiam ostendunt Bar. fuisse in ea sententia & Barthol. à Scarampis, inter consil. Alber. Bru. cōf. cxj. magnifice domine, col. 2. & Guido Pap. sibi contrarius, cōf. 33. nobilis Catharina, col. 1. & Lauren. Calc. cōf. xxv. Titius nobilis col. 15. versi. nec obstat etiam quod dicatur.

Qui de insinuatione negent.

160 ¶ Sicuti & eius quod postea scripsimus, ex generali renuntiatione iurata fieri præiudiciū legitimæ, contrariū etiam tenuit Guil. Cu. prout à quibusdā citatur in l. de his. ff. de transact. Bald. in rub. ff. de iureiur. col. vlt. in prin. versi. nō tamen credo, nā ibi loquitur de huiusmodi iurata renuntiatione, vt patet ex verbis præcedētib. & Rom. sibi cōtrarius in l. qui superstitis, in iij. limitatione, & ibi etiā Imo. ff. de acqui. hæc. Fran. Aret. in l. j. §. si quis ita, tū col. v. versi. adde dictis, tum col. pen. versi. adde primō. ff. de verb. obl. Barb. sibi quoque cōtrarius cōf. 44. sempiterna, col. vlti. lib. 2. & cōf. lv. præclare scribitur, col. pen. versicu. præterea facit, iunctis seq. per totā illam col. eod. lib. 2. Fabia. Giocchi in repe. auth. nouissima, in xxj. q. prin. C. de inoff. test. & Alber. Bru. cōf. 82. super difficultate, col. vlt. & Steph. Berr. secum etiam pugnans, cōf. iij. visis hinc inde, nu. 21. & seq. lib. 3.

Qui contrarium in generali renuntiatione sentiāt.

161 ¶ Et eius item quod dictum est, per generalem renuntiationem cum iuramento censeri renuntiatum & derogatum. d. l. de his. ff. de transact. Contrariū quoque tenuit Ioan. Mairanus in ij. cōf. illorum quatuor in materia substitutionum, incip. clementissimi & omnipotentis Dei. & ca. defuncto nobili, col. pen. versic. ad sextum & septimum. & Franc. Frondatus consil. seq. cuius est exordium, Deus via, veritas & vita, præfens consultatio, colum. 3. versi. verum prædictis, vbi dicit iuramentū ita demum confirmare renuntiationē d. l. de his. si expressē ei fuerit renuntiatū, aut aliter fideicommissio à tali relicto, aliās secus, per multa iura illic allegata. Et ante eos Barb. & Soci. sibi contrarius, quorū neuter meminit, ille d. cōf. lv. col. pen. lib. 2. hic cōf. 214. in casu Onofrij, col. vlt. versi. secundo respondeo, iunctis præceden. lib. 2. & cōf. 130. in causa conuentionis, col. 2. versic. præterea licet in iuramento, lib. 3. & Franc. Aret. consil. 92. viso legato, in iij. dub. & idem in

De eodem.

l. qui superstitis, col. v. vers. & ad ea quae dixi. ff. de acqui. haered.

162 De eodem.

¶ Et eò magis id procedit, quòd nec in specie potest ei iuramentum renuntiare, si credimus gl. in l. vlt. in verbo, lucrù. C. de reb. credit. & Bar. in l. cum hi, in fi. prin. ff. de trāfact. iunctis quae ipse scribit in l. de his, vers. quaro nunquid. ex cuius loco se aduocat in d. l. cū hi, & ibi Fulg. & Signo. consi. 250. super dubiis, col. 5. vers. praterca quemadmodū. & Ang. consi. 94. cum his & quæstio, col. vlt. vers. ad quintū. Et idem voluit Guid. Pap. cōsi. 53. nobilis Catharina, col. 2. vers. nec illi legi, iunctis seq. & Steph. Bertr. sibi contrarius. consi. 51. Christi, &c. viso cōsultationis themate, nu. 77. lib. 2. De quo tamen vide Imo. in c. cūm cōtingat, col. pen. vers. circa sextum, & vlti. de iureiur. & Raph. Co. in l. si quis pro eo. ff. de fideiuf. & Corn. consi. 6. in hac cōsultatione, per tot. lib. 1. & consi. 135. de pluribus, col. 1. & ij. libr. 2. & consi. 240. Bonaura in suo testamento, col. 2. vers. nec videtur quòd huiusmodi renuntiatio firmetur iuramento. Sed & Bald. in l. qui iure, in prin. ff. de testa. mil. clarè videtur sentire quòd ei simpliciter possit renuntiare.

163 Idem in generali renuntiatione iurata.

¶ Denique q̄ non valeat generalis renūtiatio iurata, cōtra quā alij dixere, voluit Io. Andr. in c. j. col. vlt. & ibi etiā Pet. Anc. Ant. Flor. & Pan. extra de cōmo. quia iuramentū, inquit, nō obligat vltra consensum, qui abest à generali renuntiatione. & Cy. in l. j. in ij. q. 1. & ibi Bal. col. 2. in ij. q. 3. C. eo. Bar. in hoc sibi contrarius in l. si quis. §. quæsitum. Bal. in c. j. col. 2. vers. & an iuramentum, tit. de contro. feu. apud par. termi. Alex. qui concord. adducit consi. 28. visis & accurate ponderatis, col. vlt. vers. non obstat quòd interuenerit, lib. 1. & Steph. Bertr. consi. 36. Christi, &c. viso cōsultationis themate, nu. 3. lib. 1. & quae diximus supra nu. 149. incip. quin & renuntiatio.

164 Solum iuramentum in donatione appositum non tollit huius legis remedium. Contractus infirmatus ratione tertii non confirmatur iuramento contrahentium.

¶ Negari non potest, quin hæc res, de qua præcipue agimus, vtrū scilicet huic l. per generalem renuntiationem iurata derogetur, sit admodū ambigua, in tot tantisque rationū & autoritatum cumulibus. Item si nulla sit renuntiatio, illud inter omnes conuenit, & qui donantem huic l. posse renūtiare negant, & qui contrā posse asserūt, qui multi sunt vtrinque, vt supra late differuimus. Illud, in quā, in confesso est apud omnes, solum iuramentū in donatione appositum citra vllam renūciationem non tollere huius l. remedium. Illi quidem qui sunt in parte negatiua, ea ratione, quia si donans non potest renuntiare in præiudicium liberorum, vt ipsi contendunt, nec etiam iuramentum ipsius illis obesse potest. Nam quando contractus infirmatur ratione alterius tertij, nunquam is iuramento contrahentium confirmatur, vtpote cum esset in alterius dispendium. c. quamuis, de pact. lib. 6. & c. licet, de iureiur. cod. lib. cum simil. Id quod non in aliis tantum, sed in donationib. procedit, vt scilicet iuramentum in iis positum nihil obstat tertio, vt ait Bar. in l. hac edictali, in fi. prin. per illum tex. C. de secun. nup. & in l. Titia. §. imperator, col. vlt. ff. de leg. ij. Saly. in l. j. C. de inof. don. Bald. in l. vlt. §. filius autem. C. de bon. quæ lib. & consi. 22. quædam domina Nicholina, col. 1. lib. 5. & consi. 215. punctus quidam donauit, col. lib. 5. Pau. Cast. consi. 443. non est dubium, circa med. & Alex. consi. 55. consideratis verbis, col. pen. vers. nec prædictis obstat lib. j. & supra diximus.

165 Ratio communis utriusque sententiae. Iuramentum non auget obligationem.

¶ Omnes autem & partis affirmatiuæ & partis negatiuæ hac cōmuni ratione mouentur, quia iuramentum non auget obligationē, sed ei tantum intra limites suos manenti addit religionis vinculum, arg. l. Titius, in fi. ff. ad Treb. quod & prater eos voluit Bal. in l. si procurator, col. 3. vers. & prædicta sunt vera. ff. de condi. inde. & doct. vbique. Vnde sicut simplex donatio, quæ scilicet sine iuramento est, habet illam tacitā reuocandi conditionem, si donans postea susceperit liberos, vt iam supra diximus in princ. nu. 6. incip. hinc dicunt plerique. sic & iuramentum illi accedens, quod omnino sequitur naturam principalis actus in quo interponitur, per tex. quē ad hoc omnes allegant in l. vlt. vbi id no. Bar. Bal. Saly. Pau. Cast. & alij. C. de non num. pec. & illam ad hoc dicit sing. Bal. in c. quæ in ecclesiis, col. 5. vers. dices tu, nonne feudatarius, extra de const. & no. Panor. in d. sua disput. incip. stante statuto, col. x. vers. ad partem igitur affirmatiuam. & Barb. consi. 43. sempiterna, col. pen. vers. praterca faciat, lib. 2. & illum dicit meliorem ipsius iuris: idem Barba. consi. 53. col. 3. vers. & ideo refert, eo. lib. 2. & consi. 49. clementis. Deum. col. 7. vers. facit simile. vbi & illum dicit sing. Facit & tex. in l. sed & si possessori. §. item si iurauero, quem ibi not. Ias. in ix. no. ff. de iureiur. & in c. quemadmodum, extra eo. tit. vbi Pan. in vij. no. & hoc quòd iuramentum in contractu appositum recipit omnes conditiones, subauditiones, limitationes, exceptiones, quas habet ille contractus. quod & voluit idem Panorm. in d. sua disput. vbi supra. & Raph. Fulgo. conf. 180. viso processu, col. 2. & Imol. in l. 2. §. fed & si quis. ff. de don. Aegid. Bellamer. conf. 29. ex facto quodam, col. 3. cum multis simil. & concord. à me late cōgestis in { nostro tracta. de iure const. poss. parte ij. limi. vij. nu. 24. sed & illud. }

166 Iuramentum semper intelligitur eodem manente statu.

¶ Praterca iuramentū semper intelligitur rebus sic stantibus, atque vt vtat verbis Liuij lib. 5. decadis } eodem manente statu, vt probat tex. opti. in l. vlti. in prin. ff. ad municip. & in d. c. 2. & ibi gl. Ant. & Panor. qui ex hoc multa decidunt, extra de renunt. & c. venerabilem, in fin. de elect. & no. gl. Inn. & alij in d. c. quemadmodū, extra de iureiur. & gl. in c. vlti. extra de hæret. per tex. ibi, §. & gl. in c. nos sanctorum. xv. quæst. vj. } & Fede. Senen. cōsi. 181. casus talis est, statuto cauetur. Bal. in d. l. vlt. col. 2. vers. septimo inest conditio. C. de non num. pec. & in l. clari, C. de fideicom. & in c. 2. vers. item in iuramento, extra de rescrip. & in c. 3. in prin. per illum tex. extra de iureiur. Ant. & Pan. in c. veritatis, extra de dolo & contu. in illa q. an quis teneatur soluere debitum excommunicato. Pet. Ancha. in c. possessor, col. 15. vers. vltius quaritur, de reg. iur. lib. 6. Pau. Cast. consi. 348. non est dubium, ad fin. lib. 1. Rom. consi. 22. proposita mihi cōsultationis, col. 1. vers.

secundò

secundò quia & si. & consi. 379. circa primum, col. 2. vers. nec obstat si dicatur. Socin. in l. vlti. in princ. per illum tex. ff. qui satisf. cog. & in l. Iulianus, col. pen. vers. circa secundam. ff. de condi. & demon. & cōsi. 129. præstantissimi, in fi. lib. 1. & consi. 215. prædicta, col. vlt. vers. praterca & tertio, lib. 2. vbi loquitur in casu l. nostra. & consi. 58. super proposita, quæstione, col. j. vers. cōfirmatur, lib. 3. Barb. consi. 38. scribitur Paralipom. col. pen. lib. 1. vbi ad hoc dicit sing. tex. in d. c. 2. de renun. & iterū consi. 36. sapienter, col. 16. vers. & adduco in medium, lib. 2. & alibi saepe Corn. cōsi. 192. licet videatur, col. vlti. vers. quia promissio, lib. 1. §. & cōsi. 69. de duobus, in litera o. lib. 2. } & cōsi. 48. quoniā in præsentia, col. 2. vers. & hoc arbitror, lib. 3. } Ias. consi. 60. ista cōuentio, col. 6. vers. secundò principaliter, lib. 3. } Phil. Dec. cōsi. 335. viso consi. col. 3. vers. praterca etiā dato. & consi. 408. in præsentia cōsultatione, col. 2. Steph. Bertran. consi. 156. Christi &c. viso casu, nu. 5. lib. 1. & consi. 352. quod est simili princ. nu. 6. col. lib. 1. & consi. 131. illud est indubitatum, nu. 8. lib. 2. & consi. 67. viso cōsultationis themate, num. 3. lib. item ij. Alber. Brun. consi. 99. in causa spectabilium, in fin. Georg. Nat. in repet. c. quamuis, col. 4. vers. tertio facit, de pactis, lib. 6.

167 ¶ Et hoc quidem perpetuum est in omnibus actibus & dispositionibus, vt scilicet semper intelligantur rebus sic stantibus, ex tex. quē omnes & præsertim Bal. ad id solet allegare, in l. quod Seruius. ff. de cōdi. ob caus. vbi hoc no. gl. quæ etiā ad id citat. l. continuus. §. cum quis. ff. de verb. obl. Et hoc quoque probat tex. in leg. quæro. §. inter locatorem. ff. loca. quæ & omnes ad id allegat. & in l. lex facta, in prin. ff. de vulg. & pup. & in l. vlt. C. de spōsa. quas in id aduocat Alex. cōsi. lxxxv. viso themate, col. 2. vers. pro hoc etiam quia verba, lib. v. & tex. in l. cum quis. in prin. ff. de solut. quem & ad hoc expendit Bal. & dicit no. in rub. extra de procu. col. 4. vers. dolus cōmissus, & in c. pen. & ibi Pan. in ij. no. extra de cler. nō residen. & in c. ne quis arbitretur, & ibi gl. vlt. xxij. q. ij. §. & voluit Bal. in rub. extra de sum. trin. col. j. in fi. vbi & ad hoc allegat l. qui seruū. ff. de verb. obl. & idē Bal. loquens in promissione, consi. 104. supersunt, lib. j. & cōsi. 396. quidā habens vnū filium, col. 2. lib. 3. } cum aliis multis collectis à Barba. consi. xx. illud asseram, col. 12. lib. 2. & consi. 73. omnia quæ facitis, col. 13. lib. 3. } & Corn. cōsi. cij. visis in causa. } & Iason in d. l. quod Seruius, col. 3. vers. circa tertiu. ff. de cōdi. ob caus. & in l. si qui putat, col. 2. vers. tu potes. ff. de lib. & posth. §. & cōsi. lx. lib. 2. vbi supra. } & Ant. Rube. qui hoc latissimè probat, cōsi. 197. viso instrumēto, col. j.

Etiā in omnibus actibus et dispositionibus.

168 ¶ Id quod etiam adstruunt Stoici aliis promissorum cōsiliorumque tenacissimi, ex quibus Seneca ille Stoicorum Stoicissimus (si ita nobis loqui permittimus) lib. 5. de beneficiis multa in hanc sententiam scribit: Non mutat sapiens consilium, omnibus his manentibus quæ erant, cum sumeret. Ideo nullum vnquam pœnitentia subiit, quia nihil melius illo tempore fieri potuit, quàm quod factū est: nihil melius constitui, quàm quod cōstitutum est. Carterum ad omnia cū exceptione venit, si nihil incidit quod impediatur. Ideo omnia illi succedere dicimus, & nihil cōtra opinionē accidere, quia p̄sumit animo posse aliquid interuenire, quod destinata prohibeat. Et paulò post, Promissi beneficiū, nisi si quid incidisset quare nō debeā dare. Quid enim si quod illi pollicitus sum, paria sibi me dare iusserit: Si lex lata erit, ne id quispiā faciat, quod me amico meo facturum promiserā. Promissi tibi filiā in matrimoniū, postea peregrinus apparuisti, nō est mihi cū externo connubiū. Eadē res me defendit, quæ vetat. Tunc fidē fallā, tunc inconstātia crimē audiā, si cum eadē omnia sunt, quæ erant promittente me, nō præstitero promissum &c. Post quæ illud concludit, Omnia esse debent quæ fuerunt cum promitterem, vt promittentis fidem teneam. Vidēsne lector quā multis confirmet Seneca quod diximus, omnia intelligenda esse, rebus, quæ erant, manentibus: Et de hac re multa Tullius lib. 3. officiorum.

Stoici promissorum tenacissimi.

169 ¶ Et vt intelligas quantum ponderis apud nostros id habeat, Bal. in d. l. clari. C. de fideicom. dicit q̄ statuentes possunt mutare aut reuocare statutū, quod ipsi irreuocabile fore statuerāt, nisi illud iurauerint nō mutatuos aut reuocatuos, quia tūc id facere nō potuerūt, per allegata illic ab eo. Quod intelligendū est, inquit, nisi iusta causa interueniat, quia semper in iuramēto inest ea clausula, rebus sic se habentibus. Sed audi quid subiungit, quod lectores maxime volui expendere. Nā hoc postremū dicit procedere, licet verba statuti dicerēt, q̄ statutū sit præcisum & immobile. Nā quæ de nouo emergūt, nouo indigēt auxilio. l. j. in prin. ff. de vtre inspic. & l. de ætate. §. ex causa. ff. de interrog. act. Ex quibus intelligis nihil adeo esse præcisum, firmum immobile, quin semper intelligatur, rebus sic habentibus. Et hoc pro not. refert Philip. Deci. in rubr. C. qui admit. col. 2.

Semper in iuramento inest clausula, rebus sic manentibus.

170 ¶ Quid plura? iuramentum nunquam trahitur ad non cogitata. c. quinta uallis, extra de iureiur. & voluit gl. in c. veniens, in verbo, præsciuisse, & ibi Bal. eo. tit. & rursum gl. in c. ad nostram, le ij. in verbo, in mente, per illum tex. & in c. pen. cod. tit. & in c. ij. extra de renun. Bar. in l. si quis pro eo, in vij. casu. ff. de fideiuf. & consi. xc. dilecto domino, col. 3. vers. praterca posito. Bal. in l. ij. in ix. q. C. de rescin. vend. & in c. ij. extra de renun. & in c. cūm contingat, in vij. conclusionē, extra de iureiur. & consi. 437. quaritur si factum fuit, col. j. libr. j. Signo. consil. lxxj. quæstio talis est, potestas, col. 2. vers. nūc veniamus. & cōsi. ccl. super dubiis, col. 5. vers. itē non videbitur. Fede. Senen. cōsi. excix. quaritur an domina Margarita. §. & consi. cclxxxj. casus talis est statuto, col. j. } Ang. consi. clxxij. Ludouicus. col. j. Imo. in c. debitores, extra de iureiur. Cardi. Flor. consi. xcij. fauendo pupillis, col. penul. vers. quæ ad iuramentum, Paul. Castren. consi. cccxlj. considerandum est, col. 3. lib. 1. & d. consi. cccxlviij. in fi. cod. lib. 1. consi. cccxlxxvij. ad primum videtur dicendum dispositionem, col. 2. lib. 2. Rom. consi. xxij. pro proposita, col. 1. & consi. cccclxxix. circa primum, col. 2. vers. nec etiam obstat. Alex. in l. sciendum, col. x. vers. & certè videtur. ff. de verbo. obl. Calca. qui hoc late probat consi. xxxv. Titius nobilis, col. xv. vers. non obstat quod dicitur cum multis seq. Soci. cōsi.

Iuramentum nunquam trahitur ad non cogitata.

cuij.in casu conuentionis.col.2.verfi.adde quod idem est.C.de tranfact.Steph.Bertran.cōsi.cccxj. Christi &c.vifo consulationis themate,in prin.lib.1.

171 Nec ad ea de quibus uerisimiliter iurās nō disposuisset, si expressum fuisset tex. est optimus lin c cum iuramento.& ibi glos.extrā de homi.quem ad hoc citat Pau. Cast.d.consi.cccxij.col.3. ib.1.& consi.cccxxxv.siue dicamus istā quietatiā,paulò ante fi.co.lib.1. Quod & idem propè voluit Bartho.Brix. q.36.cum causa cuiusdam.Panor.in d.c.ueniens,col.3.verfi.ij.membro,extra de iureiur.vbi etiam est bonus tex.& Aegid.Bellamer.consi.xvij.contrahens matrimonium,col.3.verfi.item iuramentum.& Alber.Brunus consi.lxxxij.super difficultate, col.vlt. Idque generale est, vt quantumlibet generalis dispositio non trahatur ad ea de quibus uerisimiliter non erat specialiter dispositurus.l.obligatione.ff.de pigno.cum similib.Scribitque Ange.consi. ccxlix. super primo quæsito,col.pen.verfi.pro hac parte,nullam adedò generalem esse dispositionē, quæ trahi debeat ad nō uerisimilia.quod & alibi diximus.Et facit gl. illa in l.tale pact.§.vlt.ff.de pact.de qua tam multa scripsimus suprā nu.56.incip.inter tam multa.Sed nō uerisimile est donantem iurando uoluisse liberos excludere, per ea quæ suprā latissimè diximus in princ.Igitur.

172 Denique non omittendū,quod iuramenta in omnibus penè instrumētis apponuntur à notariis ex more stiloq; etiā si partes nūcupatim non iurauerint,ac nec de iurādo quidē cogitauerint,vt omnes sciunt uidentque quotidie.Ideo nō sunt atēdenda nec trahēda ad aliquod pondus aut momentū,ex sentētia Barba.expresim de iuramēto loquentis,consi.xliij. sempiterna dignū est memoria.col.6.verfi.capio modo secundā dubitationē,lib.2. & Franc.Rip.in l.cēturio, col.26. nu.82.ff.de vulga.& pup. } per id quod in simili dicitur de aliis clausulis per Bar.in l.j.in vj.q.ff. de iure codi.& latè diximus suprā nu.126.incip.ad huius tamē posterioris. } Et idē quoq; nūcupatim uoluit in iuramēto Ant.cuius ipse Barba.nō meminit,in c.cū cōtingat,in iij.casu prin.& ibi etiā Panor.in ix.casu extrā de iureiur.de quo tamen uide quid dicat Alex.cōsi.125.visis & consideratis,col.2.verfi.& ita dicit,iunctis iis quæ dicit,col.8.verfi,nec obft.quod notarius lib.j.

173 Et ita, uidelicet iuramentum in donatione appositū nihil huic legi obftare, quo minus locum habeat,respondit Old.consi.238.cum uuluer donatrix,in fi.& iterum consi.cclxxvij.licet quantum ad clausulas,col.3.verfi.ad tertiam conclusionem, Io.And.in addit.Spec.in rub.de donat.col.2.verfi.an propter liberos,denum paulò pōst subiungit,& hīc addo, & in titu.de instru.edi.§. porrò.in vlt.addit.quæ est in pen.col.Bar.in d.l.Titia Seio.§.imperator,in vlt.q.& ibi etiam Bal.in fin.& Rapha.Co.ff.de leg.ij.vbi & Bar.ipse dicit ita se cōsuluiffe cum Recuperato de Sancto Miniato,& Fran Pisano.Idē quoque uoluit Albe.hīc col.1.vbi dicit ita de facto cōsuluiffe Bal.in l.j.in vlti.q.C.de inof.dona.& idem Bal.consi.cccxv.punctus quidam donauit, lib.v.Pet.Anch.in c.vlt.& ibi etiā Ant.col.vlt.Imo.tum col.7.verfi.item aduerte pro intellectu.tum col.11.verfi. quid si in donatione,& ibi quoque Barbat.extra de donat.idem Imo.in l.j.in fi.ff.co.& in c.cū cōtingat,char.penul.extra de iureiur.Ro.consi.cclxix.non est dubium,in prin.Pau. Castr.cōsi. cccxxxv.super hoc puncto plura uidentur,ad fi.lib.2.Pet.Ferra.in tit.forma libel. quo agit.pro donatione,in uerbo,irreuoabiliter,col.3.verfi.patet ergo ex præmissis.Corn.cōsi.clxvj.in præfenti consulatione,col.vlt.lib.2.& consi.cccxxij.placent mihi,col.2.verfi.nec obftat iuramentū, eo.lib.2.& consi.xj.ciusdem principij,col.2.verfi.nec obftat iuramentū.eo.lib.2.& consi.xj.ciusdem quoque principij.col.9.verfi.& ideo iuramentū,& iterum col.11.verfi.ex quibus elicio,lib.3. & consi.xxx.consideratis his,in fi.lib.4.& Alex.consi.lxxj.consideratis his quæ narrantur,ad fi. lib.4.Fran.Cur.senior consi.j.circa primum,col.3.& seq.vbi plus tenet,quod expresē nō potest huic l.cum iuramento renuntiare de cuius ueritate satis constat ex præmissis. & Vincen. Paleo. inter consi.ciusdem,consi.ij.& si subtilissimè,col.2.verfi.nec me mouet.Fran.Areti.consi.xxiiij. quatuor dubia,col.1.in prin.& iterum col.2.verfi.nec obftat iuramentum. Soci.consi. cxlvij. uisa facti contingentia,col.v.verfi.circa tertiam,lib.1.& consi.ccxv. uisa prædicta,col.2.verfi.nec ob. si diceretur,lib.2.quod errore impressorum repetitū est in lib.4.consi.xxij. quibus locis dicit hanc esse communem opi.idem Soci.cōsi.xx.in facto præsupponitur,in fi.lib.3.& consi.ccxvj. uisum fuit,col.4.eo.lib.4. Iason consi. cxxv. Bartholomeus,col.2.verfi.tertiò facit,& iterum col.4.verfi. non obft.tertium,lib.1.& consi. } cccxx. factum sic se habet, col.3.lib.2. & Philip.Deci.in l.j.col. pen.verfi.secundò quod dictū est. C.de pact.& in l.si donatione,col.v.verfi.tertia cōclusio gl. C. de collat.& consi.cxl.cuius superscriptio incipit,donatio inter uirum,ante fi.& cōsi.cccxlvi. uisus his quæ suprā accuratè,col.1.& cōsi.ccl. uisus allegationibus,col.3.verfi.vltimò nō obftat.& cōsi. seq.in casu proposito,col.vltima, uerfi.vltimò nō obftat.dum allegat Oldra.& Rom.vbi suprā.& rursum cōsi.cccxvj.pro declaratione,col.3.verfi.nō obftat quod dicitur de iuramento.& consi. cccclxxiiij. in casu proposito,col.3.verfi.vltimò nō obftat.dum etiā illos allegat,& cōsi.cccclxxix. requisitus,col.pen.verfi.præterea illud dictum.& consi.ccccvij.in præfenti consulatione,col.2. & cōsi.dxxxvj.in causa quæ agitur Mantuæ,col.51.verfi.& prædicta cōditio. } & Anto.Bauer. in tract.de uiribus iuramēti,col.3.Ant.Petru.in tract.eiusdē tit.in xj.defectu,in fi.Steph.Bertran. consi.cclxxxiiij. uiso casu mihi exhibitio,col.2.lib.2.& cōsi.cclxxxiiij. uiso casu superius,eo.lib.2. & consi.cxxxv. uiso cōsulationis themate,col.3.lib.4. } Carol.Ruin.cōsi.xcvij. uisa renūtiatione, col.8.nu.19.lib.1.& cōsi.cvij.Iesu,ad fi.co.lib.1.& cōsi.clxix.de tribus col.2.nu.7.eod.lib.1.& cōsi. clxxij. quæritur primò,col.7.verfi.nec etiam iuramentum,eo.lib.1.& consi.lx.de re quidem,col. v.nu.15.lib.4.& consi.cxl.circa casum,col.3.num.5.lib.4. } Franc.Ripa in hac ipfa.l.& iterum lib. 3.respon.cxv.licet donatio,col.pen. } & Paul.Parisi.consi.lxxij, uidetur,col.2.nu.15.lib.1.& consi. seq.dona

seq.donatio,col.8.nu.18. } Nec alium reperi alterius sententiæ præter And. Alciat.in l.pacta quæ contra.C.de pact.qui hac ratione tantum mouetur,quod hæc reuocatio nō fit fauore filiorum, sed ex coniectura donantis:ideoque iuramentum eam reuocationem impedire.Qam sententiā dicit esse receptiorem,id est,vt nostri pinguius dicunt,cōmuniorem,vt hīc maxime, si vnquam aliās,conueniat illud Horatianum,

Quandoque bonus dormitat Homerus. 174 Sed hīc quæri potest,retenta ea opi.quæ uult posse donantem huic l.renuntiare,quæ communior est.An si in donatione fuerit apposita clausula, quod extendatur iudicio siue arbitrio sapientis,poterit notarius huiusmodi renuntiationē opponere.Soc.consi.147.cuius exordium est,uisa facti contingentia,in fi.lib.j.dicit,quod fortè poterit,per ea quæ ponunt doct.de clausula derogatoria,& aliis in l.illa institutio.ff.de hære.insti.Tu tamen super hoc cogita.neq; enim id aufim asserere.Tum quia huiusmodi clausula non est ex natura donationis,ideoque nō uidetur posse intelligi & extendi per notarios, ex not.latè per Alex.post alios antiquiores consi.xxvij. uiso & prohibito,col.2.verfi.aut uolumus quod in illo instrumēto,& multis seq.lib.2. Tum quia nemo sapiens iudicaturus est instrumentū donationis ita fieri,vt in eo apponatur, quod uerisimiliter nunquam donans apposuisset,si de eo cogitasset,arg.l.j.C.quæ res pigno.oblig.pof.& c. vlti.de offi.vica.lib.6.cū similib.& bene facit tex.in l.si libertus ita.ff.de oper.liber.vbi si quis rē permiserit alterius arbitrio,nō aliter ratum est arbitrium,quam si æquum,& secūdum mentem personarū arbitrio substituentium fuerit arbitratus.Et ita etiā à nobis stat Fran.Ripa hīc,in postrema omnium quæst.hac tantū ratione,quod renuntiatio est facti: quæ autē in facto consistunt,in manu sapientium non sunt posita,secundū Bar.in d.l.illa institutio.ff.de hære.instit.Tu tamen uide hīc quæ scripsi in nostro tractatu constituti possess.parte tertia,limitat.xxxj.eadēmq; vlt. 175 Satis,vt opinor, satisque lector optime diximus de ratione l.nostræ, & eius appendicibus, ex quibus tanquam ex iactis fundamentis,mox cōsurget reliquum opus.Reliquum est enim (quod suprā in principio polliciti sumus) vt uerba leg.nostræ interpretemur, non ea quidem omnia, sed ambigua tantum,aut interpretamenti indiga.

Clausula, quæ non est ex natura donationis, nō potest extendi per notarios.

Quæ in facto consistunt, nō concernūt sapientem.

Nadmodum interest hīc scire naturam uimque huius dictionis,si,quādo ad intellectum l. nostræ parū pertineat. Ideoque nec hīc sigillatim de ea scribere decreuimus. Verū si quis aliās id nosse cupit,legat tex.gl.& doct.in l.qui promissit.ff.de cond.indeb.tex.in l.quandocunque.§.non solum,& ibi etiam Bart.Alex.& Iaf. qui adducit infinitas concord.ff.de uerb.oblig.& in l.centessimus si ita stipulatus,& ibi quoque Bar.col.1.Alex.col.2.& Iaf.col.5.verfi.in ij.parte,eod.tit.gl.in l.ij.in gl.vlt.& ibi Bar.in j.oppo.& Iaf.col.3.ff.de leg.j. omnino Bartol.in l.j.in j.q.per totum,& ibi etiam Imo.Pau.Cast.& Socin.ff. de condi.& demon.& Bar.& Bal.in l. quibus diebus.§. Termilius.ff.co.Bart.in l.j.§.j.in vlt.oppo.ff. de tutel. & in l.si Titio.ff. quando dies lega.ced.& in l.cū stipulatus sim mihi & Proculo, in prin.col.1.in vlt.oppo.ff. de uerb.obl.& in l.si ita quis promiserit,in prin.& ibi Iaf.co.tit.& in l.si decē,post prin.verfi.quæro quid si dixi si potuero,eodē quoque tit. } & in l.ita stipulatus,col.vlt. uerfi.ij.principaliter quæro,eod.lib. } & in l.fideiussor obligari.§.vlt.in fi.ff. de fideiuf.& in l.extraneum,post Pet.& Cyn.& ibi quoque recentiores.C.de hæred.instit.Bal.in l.vlt.C. de diuer. rescr.& in rub.C.de inst.& subst.col.1.verf. redeo ad materiā.& in l.ex his uerbis,col.1.C. quādo dies lega.cedat. } & in l.hæc uenditio,in addi.ad fi.ff. de act.emp. } Signo.consi.cccxvj.in themate quod,col.2.verfi.item monofyllaba si Ang.in l.sub conditione,col.2.ff. de solu.Pau.Cast. in l.in ratione.la ij.§.tamesti.ff.ad leg.Falci.Rapha.Co.Imo.& Soc.in l. quibus diebus.§. quidam Titio.ff. de cond.& demon. } Alex.consi.cxxvij. uiso processu,col.1.lib.7. Corne.consi.cclxxvij. uidetur in hac,paulò ante fin.lib.3. } Soci.consi.cxxj. uisa contingentia,col.2.verfi.fed iterū,lib.1. Corne.consi.cxxxij. quamuis uideatur,col.vlt.verfi.& dictio si,lib.2. } Card.Alex.in c. uerū, nu. 10.extra de cōdi.appo. } Iason in l.stipulatio ista,§.inter certam,in ij.no. ff. de uerb.obli.& Fran. Purp.in l.j.nu.675. ff. de offi. eius cui mand. est iurisd.

Natura uisus que dictionis, si.

2 Apud Oratores autem præter uulgarem illam significationem,confirmatiuè ponitur,vt in eo Terentij loco,in Andria: Si te in germani fratris dilexi loco. Quod Priscianus annotauit, & nostri quoque confirmant in id citantes leg. Titium & Mæuium.§. à matre.ff. de admi.tuto.& l. uideamus,in prin.ff. de in lit. iuran. } & l. iij.& ibi Bart.ff. de leg. j. & l. qui Roma. §. Flauius. ff. de uerb. obligat. } & l. si pater,vbi Bald. not. C. quan. prouo. non est necessa. Quod quando procedat cognosces ex Bar.in d.l.j. ff. de condi.& demon.& Alex.consi.ccxij. ponderatis his quæ in themate,col.vlt.lib.6.

Apud Oratores confirmatiuè ponitur.

3 Sed & apud Hebræos hæc coniunctio, **DN**si, etiam non semper dubitationē, aut conditionem significat, sed & affirmationem, quin & iurandi uerbū aliquando est, Ezech. 2. Ac si illi audierint. & Psal. 94. si introibunt in requiem meā, id est, non. Itaque etiam cum dicitur negatiuè Esa. v. si non domus multæ in solitudine earum desertæ fuerint, & iterum c. 14. Si non ut putauit ita erit. Et Psal. 31. Si non posui, & humiliaui animam meā. Et Hier. xxij. si non ponam te in solitudine. Et id

Apud Hebræos affirmatiuè signi ficat.

171 Nec ad ea de quibus uerisimiliter iurās non disposuisset.

172 Iuramenta quæ à notariis conuenerunt apponuntur, non sunt trahenda ad aliquod pondus.

173 An iuramentum in donatione appositū obstat huic legi.

174 Sed hīc quæri potest, retenta ea opi. quæ uult posse donantem huic l. renuntiare, quæ communior est.

175 Satis, ut opinor, satisque lector optime diximus de ratione l. nostræ, & eius appendicibus.

Et id quidem locutionis genus stomachum & apoplepsim habet patheticam. Sed &, si ita nunc est, hebraismus est, pro si ita fieri oportet. Gen. 43. & cum scribitur Gen. 28. si fuerit dominus mecum, & custodierit me in via, per quam ego ambulo, id est, quoniam quidem certus sum Deum mihi adfore, & quasi deprecium est, nam prius Deum agnouerat.

4 **Terentii loci explicatus.** Porro Donatus interpretans illum Terentij locum in Andria, à nobis supra citatum, *Si te in germani fratris dilexi loco.* sic nos, ait, tunc loqui, cum praposuimus aliquid, & tamé nolumus exprobrare, vt etiam in eo loco Virgil. lib. 9. Aeneid.

*Si qua tuus vnquam pro me pater Hyrtacus ars
Dona tulit.
Si bene quid de te merui.*

Et alibi lib. 4. eiusdem operis,

LIBERTIS.

1 **An hec lex intelligenda sit etiã in extraneis.**

Vid si extraneis erit ne tunc & huic l. locus? Id quod nos abundè affatimq; si quid aliud in hac l. tractare statuimus, veluti omniũ ad ipsius vsum & vtilitatè pertinentium fundamentũ. Quid enim profutura est l. nostra, si ad patronos tantũ & libertos pertineat? cuiusmodi hodie pauci sunt in toto orbe Christiano, si qui sunt, cum è diuicis olim tempore nostrarũ legum propè plures erant serui, ac liberti, quam ingenui. Ex quo & maxima earũ pars constat seruorum libertorumq; tractatione. Sunt enim de his tantũ multi tituli, imò verò libri integri. Sed & nullus propè alius est titulus, quem non videas seruis ac libertis inspersum. Igitur vt ad rem accedamus, dicit l. nostra, libertis, quasi aliud sit, si extraneis donatum fuerit. Tum quidem primũ, quòd non otiosum ac superuacũ videri debet, quòd lex nostra nuncupatim loquitur de patrono & libertis, nulla aliorum mentione facta, argu. l. si quando. ff. de lega. j. & ca. si Papa. de priuil. lib. 6. cum aliis multis simi. & concor. à me propè superfluenter collectis in nostris comment. tit. xxij. §. ix. in gl. ij. in 6. q.

2 **Verbis legis deficientibus deficit et ipsa lex.**

¶ Nam & vbi verba legis deficient, deficit & ipsius dispositio. l. iij. §. toties. & ibi Bar. & alij. ff. de dam. infect. & l. ita autem, in prin. & ibi etiam Bart. ff. de administ. tuto. & l. hos accusare. §. omnibus. ff. de accusat. & l. j. §. loquitur. ff. de magi. conue. & l. Fulcinius. §. ff. qui. ex caus. in pos. eat. & l. vlt. C. de præd. curia. lib. x. & c. indemnitate. §. sed cum eas, de electio. lib. vj. què text. dicit ad hoc omniũ optimum Io. Ana. in capit. ij. extra de maledi. & id etiam voluit gl. in ca. quoniam, in verbo, qui simul, extra de vi. & hone. cleri. j. in gl. magna, in fi. de senten. exc. Signo. consi. xxiiij. si quærat, col. ij. vers. quartò probatur. Bald. in l. j. col. ij. in iij. oppo. C. si quis omis. cau. testa. & in c. quia propter, col. iij. ver. in tex. ibi tres, extra de elect. & consi. cclxxxij. Bertoniũ, col. ij. lib. v. & consi. cccxcv. quædam domina Helena, col. ij. eod. lib. v. Pet. Ancha. in c. indemnitate. §. vlt. in vij. not. per illum tex. de elect. lib. vj. Card. Flor. loquens in casu huic l. proximo. consi. xx. cum in testamentis, vers. iij. Ioan Ana. consi. xcv. visis & ponderatis, col. ij. vers. circa primum. Raph. Fulgo. consi. cxxij. S. & P. ciues, col. ij. & consi. cxxij. nobiles quidam. & Raph. Co. consi. xliij. ab arbitrari, ante fi. Rom. cõsi. cccclxij. quo ad decisionẽ, in fi. Pau. Cast. consi. xxxij. de iure cõmuni dicta hæreditas, in prin. lib. j. Domi. cõsi. lxxv. Iesu Christi. & c. discutiã, col. j. Imo. consi. xxxvj. in casu præmissõ, in primo dubio, cũ aliis multis cõcor. adductis ab Alex. in d. l. iij. §. prætor, col. pen. ff. de dam. infe. & Maria. consi. xxx. quãuis ex his, col. vj. vers. v. & iterum col. ix. vers. item pater. & Barbat. in c. significãte, col. j. extra de rescr. & consi. ij. clementissimi Dei, col. iij. vers. præterea nos nõ sumus, lib. j. & consi. r. 4. à Ioue principium, col. 3. lib. 3. & consi. xxvij. cuius est simile initium, col. 7. vers. restat nunc videre, eo. lib. 4. & latius consi. xlv. Deum inuocent, in prin. eo. lib. iij. & consi. ij. à Ioue principium, col. vij. præterea faciat, lib. iij. & consi. lvj. omnium potentissimi, col. ij. eo. lib. iij. & aliã sapissimè. Cepola causarũ ciuiliũ consi. xliij. clarissimè. col. ij. & Fely. in c. nonnulli char. pen. vers. verba legis, extra de rescr. & Steph. Bertran. consi. xij. inspecto processu, nu. 4. lib. j. & cõsi. cclxxxij. Christi, & c. viso consultationis themate, in prin. eo. lib. j. & cõsi. xcviij. voluissẽ, post prin. l. ij. & cõsi. cxliij. viso processu, col. j. eo. l. ij. & alibi sæpe. nihil enim frequẽtius est in illius cõf. & Hipp. Marfi. in l. qui falsam. nu. 66. ff. de falsis. & sing. cccxxxix. cui non cõueniunt verba, & in omnibus propè consi. Idq; adeò frequẽs est apud nostros, vt vix vlt. m. consiliũ reperias, in quo nõ repetatur. ¶ Illud tantũ adiecerim, id procedere etiam si verba dispositionis pro maiori parte cõueniant, vt videre licet ex Hiero. Grato, consi. lxij. ex themate, col. ij. vers. v. cõfirmatur, lib. j. per ea quæ & nos dicemus inferius in hac ead. gl. nu. r. 2. his autẽ. ¶

3 **Etiam si pro maiori parte conueniat.**

Lex expressisset, si ita intellexisset. Et statutum.

¶ Quoniam & si de extraneis quoq; lex nostra intellexisset, æquè id expressisset, vt de patronis & libertis, vt in simili dicitur in c. inter corporalia, post mediũ, extr. de trãsla. præla. vbi hæc verba adscribuntur, vnde si circa trãlationẽ idẽ fieri voluisset, quòd de cessione dixerat, & de trãslatione poterat expressisse, & ibi Bal. col. ij. no. inquit, allegationẽ aduocatorum, qui dicunt, si statutum hoc voluisset, dixisset, & in c. ad audientia, extr. de deci. vbi penè similis est sententiã, cũ fi. Et hoc argumẽti genere vtitur §. gl. in c. ad audientiam, in verbo, obuersiones, in fi. de eccle. ædifi. & in c. vlt. in gl. vlt. ne cle. vel monachi. ¶ Signo. consi. clxxij. testator in suo, col. j. vers. cũ agitur in prima. & cõsi. clxxij. A. pater instituo, col. ij. vers. cũ igitur. & cõsi. clxxxij. in quæstione, vers. quartò

quartò si princeps: & Bal. consi. ccij. præmissis duobus. post princ. lib. i. & consi. cccxxvij. cum in causa. col. vlt. lib. 3. & consi. cccxl. factum proponitur esse tale. Fran. col. 2. ver. sed Per. dicit. lib. 3. Pet. Anch. cõsi. cxx. pro clariori decisione. & Imo. in l. cum ex causa. ff. de re iud. & in c. cum contingat. col. 4. vers. præterea Papa. extra de iureiur. & consi. xxvij. viso instrumento. circa med. & consi. xxxj. ad primum dubium. in ij. dub. Pau. Cast. consi. cv. si non interesset. circa med. lib. 2. & consi. cccxxij. legatum prædictum. col. j. eo. lib. 2. Cepo. causa. ciui. consi. xxv. ex quæstione prædicta. col. 7. vers. item probatum est. & consi. seq. orta fuit. col. 5. ver. secundò moucor. & consi. lxxvj. eodẽque vlt. Titius procreauit. col. x. Io. Ana. consi. xxij. ad probandam. col. 2. ver. est etiam multum. Alex. consi. v. circa primum dubium. col. 2. ver. nec ad hoc ob. lib. 3. Philip. Fran. in sua disputatione petitorij incip. ex nobilissima. col. v. ver. quartum remedium. Barb. in repe. l. cum acutissimi. col. pe. C. de fideicom. & consi. xij. clementissimi Dei. col. vlt. lib. i. & consi. lxj. scribitur Sap. 7. col. pe. eo. lib. i. & consi. xxvij. à Ioue principium. col. vlt. lib. 3. & consi. 50. illud afferam. col. pe. eo. lib. 3. & alibi sæpe. & Soci. in l. 2. col. 2. vers. ex qua conclusione. ff. de leg. j. & consi. cxcj. licet difficultates. col. 5. vers. confirmantur præmissa. & iterum col. vlt. ver. quartò ex serie. lib. 2. & consi. cccxxvij. præfens consultatio. col. vlt. ver. secundò ego respondeo. eo. lib. 2. & cõsi. v. in primo consultationis articulo. col. 2. ver. quartò & vltimò. lib. 4. & sæpe aliã. & Lud. Bol. consi. lx. stat. statutum. col. 3. ver. v. ad idem. Iaf. consi. cxl. quod est primũ. lib. 12. inci. spectabilis dominus. col. 5. vers. ad idem facit. & consi. cxlij. venerabilis. col. 6. ver. quintò facit. eo. lib. 2. Philip. Dec. consi. cccclij. in causa in qua. col. 2. ver. non obstat ergo primò. & doct. sæpè, præsertim in consi. Et bene facit tex. in l. ex his. & ibi no. Bal. post Iac. Are. & Cy. qui eam l. legit cum l. Nescennius. ff. de excu. tut. & in l. liberto. §. largius. ff. de ann. leg. §. in l. i. §. sin autem ad deficientis. C. de cadu. tollen. ¶

¶ Verba enim legis inspicienda sunt, nec vltra ea est ipsius dispositio trahenda. l. quod constitutum. §. ita, quantum ad verba eius. ff. de testa. mil. vbi Bar. in prin. dicit eam l. solere allegari in materia statutorum, quòd scilicet à verbis statutorum non receditur. Cui consonat tex. in l. si seruũ. §. non dicit prætor. ff. de acq. hæc. quem in id dicit not. Bal. consi. ij. verba statuti. col. j. lib. i. Et ex eo dicit ipse Bal. consi. ccccvij. quidam ciuis Florentinus. col. j. lib. j. quòd à quo remouetur verba legis, remouetur & eius amissio. Sed & ex eo dicit idem Bal. consi. cccxxvij. ad euidentiã præmittendum est quòd duplex. lib. 3. quòd verbis legis debemus esse contenti. & consi. xcix. super primo quæsito. col. j. lib. 4. quòd lex, inquit, non dicit, nec nos dicere debemus. Ad quòd etiã illũ tex. dicit sing. Barb. in l. si ita stipulatus essem abs te. col. pe. ff. de ver. obl. Sed & ex eo idem de statuto dicit ipse Bal. in l. omnes populi. paulò ante fi. ff. de iust. & iur. quòd statutũ, ait, non dicit, nec nos quoque dicere debemus: quòd idẽ asserit ipse Bal. in l. j. col. pe. C. de hæc. inst. & in d. c. inter corporalia. circa med. de transl. præl. §. consi. xv. omnis asserior. col. 2. lib. 2. & consi. cclvj. quanquã allegationes. in prin. lib. 2. & consi. cccxvij. quæritur vtrum vsurarius. col. ij. eo. lib. 2. & Corn. consi. cclxxxvij. in hac consultatione. col. ij. ver. quia statutũ. lib. i. & Barb. consi. lxxxj. præclare & luculenter. col. ij. lib. 4. Sed & per illum tex. idem Bal. cõsi. cccclxvij. ad euidentiã præmittendum est quòd dicatur. col. 3. ver. sciendum. li. 5. quòd non possumus interpretari constitutionẽ idẽ disponere, quòd non loquitur. A quibus non longè abest quòd tradunt Iac. Bel. & alter Iac. But. inter consi. Bal. consi. cxxxij. hæc quæstio fuit. col. ij. lib. 4. quòd verbis statuti seruire debemus sine extranea interpretatione. Et ipse tradit idem Bal. in c. significante. col. 2. ver. sed quid si statutũ. extra de app. quòd debemus in hære verbis statutorũ, nec aliter interpretari quàm statuta loquantur. Quòd & voluit ipse Bal. in l. ita nobis. ante fi. C. de adul. vbi declarat quomodo id intelligitur. & in l. cum ancillis. col. 2. ver. sed pone quòd statuto. C. de incest. nupt. quòd non possumus recedere à verbis & determinatione statuti. Et quòd vbi statutũ non determinat, nec ego determino: quia seruandum est prout iacet. Et statim post, in ver. pone quòd ille, quòd non attenditur ratio statuti, sed casus formaliter dispositus. Et in l. testamentũ. in fi. C. de test. quòd statuta tantum disponunt quantum loquuntur, & nihil præterea. Et in l. si furiosi. per illum tex. in verbis, de furioso non loquitur. C. de nup. quòd vbi statutũ non loquitur, cessat dispositio illius, quòd dicit menti tenendum. & in c. j. in fi. tit. de ali. feu. quòd tenaciter verbis statutorũ in hærendum est, nec licet illis addere aut detrahere. & hoc vltimum etiam dicit Bal. in l. maximũ. col. pe. ver. in contrariũ. C. de lib. præte. Et idem Bal. consi. cccclij. statuto ciuitatis. col. 2. vers. ad vltimã. lib. i. vbi dicit, quòd in statutis magis verba ponderamus, quàm mentem imaginariã & incertã. & consi. cccxxvij. ponitur quòd dicitur. col. 3. lib. 3. à verbis, inquit, statuti nõ est recedendũ, quòd & idem dicit consi. xcij. ver. statuto, ad fi. lib. 5. & consi. xc. cõsiderandum est in fi. eo. lib. 5. verba, ait, statuti consideranda sunt, quia vbi statutum non loquitur, statum iuri cõmuni. ¶ consi. xcij. viso statuto. ad fi. dicit quòd à verbis statuti non est recedendum. Quòd etiam voluit Pet. Anc. consi. lxix. contra donationẽ. col. 2. ver. sed ego saluo. & Corn. conf. xc. scrupulosa videtur. col. pe. ver. accedat. li. 3. Soc. conf. cvij. in hac cõsultatione. col. 4. ver. ad hoc quòd no. l. i. Phil. Dec. consi. cccxxxij. licet propositi mei. col. ij. ver. quibus tamé nõ obstantibus. Nam & in re dubia debemus seruire verbis edicti. l. j. §. si is qui nauẽ. ff. de exer. act. Quòd & ad statuta trahit ipse Bal. ibi in v. traque lect. & in c. vlt. col. j. ext. de eo qui mit. in poss. si enim (inquit in posteriore loco) statutũ aliud voluisset, aliud scripsisset, per d. tex. & rursum consi. cccxxxij. circa quæstionem. col. j. lib. 5. ¶ Et id quidem generale est, vt videlicet non solum in legibus & statutis, de quibus semper locuti

Verba legis inspicienda, nec ultra ea dispositio illius trahenda.

Statutũ quod non dicit, nec nos dicere debemus.

Verbis statuti seruiendũ sine alia interpretatione.

Statuta tantum disponunt quantum loquuntur.

Verba ubiq; consideranda. **Et stipulationis.** **Et concessio- nis.** **Et contractus.** **Et sententia.** **Quod scriptura non dicit, nec nos dicere debemus.** **Tutus est in dubio non recedere à ver- bis contractus.** **Verba contra- ctus sunt for- ma ipsius.**

cuti sumus, sed & aliàs semper verba sint consideranda, nec ab illis recedere liceat cum clara sint. In non aliter. in prin. ff. de lega. iij. & l. ille aut ille. §. cum in verbis. ff. e. tit. vbi dicitur, cum in verbis nulla est ambiguitas, non debet admitti quæstio voluntatis. & in c. quomodo. xxxj. dist. & in c. si presbyter. de consec. dist. vlt. & in c. vlti. extra de verb. sign. cum simi. Ideo præcipitur in l. si quis stipulatus sit Stichum. in prin. ff. de verb. oblig. sermonem stipulationis inspici. quem text. ad hoc expendunt Pau. Cast. Fran. Aret. & Ias. ibi, & Maria. cõsi. xxx. prosequendo ordinem. col. j. & ante eos Bal. cõsi. ccccxcvij. quia sermo commodus. in prin. lib. 3. In quam etiam sententiã est tex. in l. si ita stipulatus. §. Chryfognus. ad fi. eo. tit. de verb. oblig. vbi hæc verba scribuntur. Plerunque enim in stipulationibus verba, ex quibus oritur obligatio, inspicienda sunt. Et harum duarum postremarum legum autoritate subnixus Pau. Cast. cõsi. clxij. in præfenti causa, quæ vocatur, col. j. vers. secundo dico. lib. i. respondit inspiciendum esse tenorem regie concessio- nis in eo casu, de quo consulebatur ad quod etiam alleg. l. fidei iussores magistratu. §. pro Aurelio. ibi, lecta subscri- ptione. ff. de fidei ius. Cuius etiam legis arg. dicit Bal. cõsi. xxxij. quidam nobilis. col. ij. l. i. consi- deranda esse verba contractus, & paulo post, lector, inquit, instrumenti habet solutionem quæ- sita, & cõsi. clxxxij. locata fuit, col. vlt. eo. li. i. dicit id quod solet dici, verba esse intelligenda se- cundum naturam contractus, tum demum procedere si verba ipsa patiantur, non aliàs. Sed & idem Bal. eiusdem l. arg. in l. ab executione. col. vlt. C. quorum app. non reci. verba sententiæ pon- deranda esse, sicuti & contractus. Cui subscribit quod dicit Bar. in l. Iulianus. col. 4. vers. prædi- cta vera. ff. de condi. indeb. quod ex sententia nihil infertur, nisi quatenus ipsius verba importat ex necessitate, per l. si iudex. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. & l. j. C. de ord. cog. quem sequitur Fulg. cõsi. cxl. præsuppositis duobus statutis, in 2. dub. Et ita eos aduocat, licet de verbis nõ lo- quantur, Phil. Dec. in l. ius nostrum. col. 3. vers. secundo regula. ff. de reg. iur. & cõsi. ccccxxij. visis consiliis. in prin. & cõsi. cccxlviij. de duobus. col. 3. vers. sed breuiter. Sed eandem sententiam ex illis iuribus posuit Alex. cuius ipse Dec. mentione non facit, cõsi. clxxxij. opportunè conside- ratis, col. j. vers. & sententia. lib. 2. Porro quod de verbis sententiæ dictum est, cõfirmat quod dicit Bal. in c. cum in vestri. post prin. extra de elec. quod tenor sententiæ est forma ipsius, per l. cum eo- rum. C. de sen. & interl. iud. & quod etiã dicit idẽ Bal. in l. licet. post prin. C. de iud. q. à forma sententiæ nõ est recedendũ, & sequitur Soci. cõsi. xcj. cõcludo dictũ. col. 3. vers. quæ verba. l. 3. Sed & per d. §. pro Aurelio. dicit ipse Bal. in c. Rodolphus. col. 2. vers. & ego dico. extra de refer. quod non dicit scriptura, nec nos dicere debemus {quia scriptura probat suos limites, dicitque cum tex. not.} Ex eoque alibi respondit idem Bal. cõsi. clxxxij. locata fuit, col. vlt. lib. i. quod li- cet ad naturam dispositionis debemus recurrere, vbi de mente disponentium dubitamus. l. in- terdum. & l. inter stipulantem. §. sacram. & l. ita stipulatus. ibi, propter ipsius rei naturã. ff. de ver- b. oblig. hoc tamen procedit, si verba ipsius dispositionis patiantur, non aliàs. Sed & per eundem consuluit idem Bal. cõsi. clxxx. ad euentiam est præmittendum quod quandoque. in fi. lib. 2. tutius esse in dubio non esse recedendum à verbis contractus, quod etiam voluit Phil. Dec. in l. semper in stipulationibus. col. i. in fi. ff. de reg. iur. & cõsi. cccv. modicum esse arbitror. col. j. vbi & ad hoc alia quædam alleg. & cõsi. cccxxvij. in proposito. col. 2. vers. secundo principaliter. & cõsi. cccxlviij. prima facie. col. 2. vers. secundo quia dictum fuit. & late cõsi. ccccxxij. negari nõ potest, in prin. & cõsi. ccccxxv. in causa mihi commissã, post med. & latissimè omnium Fran. Cur. senior cõsi. xlix. memoriæ recolendæ. col. ix. vers. ad demonstrandum. & cõsi. seq. quod est eodem exordio, col. 24. vers. primò igitur, & col. seq. Quibus concinit quod dicit idẽ Bal. cõsi. cclxx. in materia casuum, col. 2. lib. 5. quod à tenore contractus non est recedendum, per d. §. pro Aurelio. & cõsi. ccccxxvij. quædã puella fuit dotata, paulo ante fi. lib. j. Intuere (inquit) sub- tiliter verba contractus, & paulo post, quod à quo remouentur verba contractus, remouentur & iura ipsius, per tex. qui non multum mihi facere videtur, in l. qui tabernas. ff. de contrah. emp. & quod tradit ipse Bald. in l. lecta. col. 2. vers. ex prædictis. ff. si cert. pet. singula verba contra- ctus & instrumenti esse ponderanda, nec nostrum esse addere vel detrahere. Quod & ipsum ex eo reassumit Socin. cõsi. lxxvj. frustra plenitudini. col. 2. vers. sed præmissis. lib. j. Sed & denique per d. §. pro Aurelio. dicit Bal. cõsi. cccxvij. ponitur quod electio, col. 2. vers. porro. libro 3. quod scriptura seipsam, cuiusmodi sit, ostendit.

7 Nec interim prætermittere debemus alios tex. huc spectantes, videlicet l. stipulatus es. ibi secun- dum ea verba stipulationis. ff. de fidei ius. & l. sancimus. ibi, nisi pacti tenor ad hoc reclamauerit. C. e. tit. & l. vlt. ibi, stipulationis paternæ tenor. C. com. vtriusque iudi. & l. vt inter. ibi, iuxta pacti tenorem. C. de inut. stip. & l. si operas. in fine, cū dicitur, pacti tenor seruabitur. C. de sol. & l. vlt. ibi, pro tenore communis militantium placiti. C. de pig. & l. vlt. ibi, vel pactionum tenor. C. de reb. ali. non ali. & l. pe. ibi pro tenore stipulationis. C. de vsur. & l. ad probationem dominij. ibi, quem tenor scripturæ designat. C. de prob. Ex qua dicit Bal. in l. ex hoc iure. col. 2. in fi. 6. q. ff. de iusti. & iur. quod non est recedendum à tenore contractus. Et alibi dicit idem Bal. in l. quoties. quæ est vlt. col. j. vers. & ex hoc elicitur. C. de suis & leg. quod verba contractus, sunt forma ipsius, quæ dat esse rei, nec ei aliquid addi potest, aut detrahi. & ad hoc est bonus tex. in l. in conuen- tionalibus. in prin. ff. de ver. obl. vbi forma, dicuntur verba contrahentium. Sed & idem Bal. cõsi. cclxvj. proponitur quod quidam Antonius. col. 2. lib. i. negat recedendum à forma verborum con- tractus.

tractus. { per d. l. quicquid, & l. blanditus. Et idem dicit Bal. in cõsi. ccccxxiiij. pactum inter lo- catorem, col. j. eod. lib. j. & cõsi. 72. si quaritur, lib. 3. & cõsi. 321. viso instrumento, colum. ij. lib. 4. } & similiter Raph. Co. cõsi. 164. prælati certæ ecclesiæ, col. vlt. & allegat etiam d. l. quicquid. Ex qua etiam asserit Signo. cõsi. lxx. quæstio talis est, potestas, col. 3. vers. tertio, nullam dispositio- nem vltra egredi, quàm verba patiantur. Et alia multa de verbis contractus seruadis scribit Ma- rian. cõsi. 18. prosequendo ordinem, in princ. & eius filius Soc. cõsi. 74. in præfenti, col. 3. lib. j. & cõsi. 88. considerata, in prin. eo. lib. j. & Ias. cõsi. 159. super facto, col. ij. lib. ij. & cõsi. 220. testa- tor fecit, col. antep. vers. sexto facit, eo. lib. ij. & cõsi. 29. dominus Nicolinus, col. pen. vers. quinto facit, lib. 3. & cõsi. seq. col. 2. vers. tertio facit. }

8 Sed & tu adde tex. in c. porro, extr. de priuil. in illis verbis, quod totum ex inspectione priuile- giorum plenus animaduertere potes, & iterũ ibi, volumus priuilegiorum suorum seruare teno- rem. Ex quo generaliter no. gl. ibi, nõ esse recedendum à forma verborum. & ex eo quoque Bal. in l. j. §. si is qui, in lect. anti. in fi. ff. de exe. act. tradit tenorem priuilegiorum esse ad vnguem seruau- dum. De quo etiam nõ est deterior tex. si non melior, in c. recepimus, eo. tit. de priuil. vbi dicitur, inspicienda sunt ergo ecclesiarum priuilegia, & ipsorum tenor diligentius attendendus. & in c. conside- rauimus, ibi, cõtra tenore priuilegiorum, ext. de elect. & in c. vlti. ibi, tenor indulgentiæ, ext. de trãsla. præla. ex quo no. Bal. ibi, in iij. not. singula priuilegiorum verba esse pòderanda: { & idẽ Bal. in l. ij. col. ij. vers. vlti. quæro. ff. de cõstit. prin. in j. lectu. vbi dicit verba priuilegiorum esse pòderada. } vt nõ abs re dixerit idẽ Bal. in c. eã te, col. 3. in prin. ext. de refer. quod ad quem casum verba pri- uilegij nõ porriguntur, nec ipsum quoque priuilegium porrigitur. & Pet. Anch. cõsi. 171. casus ta- lis est, quidã dominus Ricobinus, { Ant. & Pan. post Inn. in c. per venerabilẽ, qui filij sunt legit. } atq; etiã Pau. Cast. cõsi. 34. super primo dubio, post prin. lib. 2. asserit in vniuersum tenore pri- uilegiorum esse sequendum. Id quod etiam facit Cepo. consilio causarum ciuiliũ lxxvj. Titius procreauit, col. 2. & ante eos Bal. cõsi. 355. præmittendum est ad euentiam quod priuilegium, lib. j. & ante omnes glo. in c. vt apostolicæ, de priuil. lib. 6. & in clem. j. in verbo, excolendas, ad fin. de deci.

9 Postremò adde tex. in c. j. ibi, propter tenorem inuestituræ, tit. de duob. fratri. vbi Bal. dicit eum tex. egregium, ex eoque no. quod tenor inuestituræ derogat omni naturæ feudorum. & tex. in c. si cui, ibi, tenorem inuestituræ sequendũ, tit. de extraor. cap. Corra. quos tex. ad hoc quoque ex- pendit ipse Bal. in d. l. quorics, col. j. C. de suis & legi. & in prælud. feud. in iij. diuisione, vbi dicit semper esse recedendum ad tenorem inuestituræ, quæ vim contractus ostendit, per illos text. & idem Bal. { in c. j. col. 3. vers. porro si dominus, tit. de feud. guard. & } in c. j. §. denique, col. j. tit. quæ fuit pri. cau. bene. amit. vbi dicit à tenore inuestituræ non esse recedendũ, per priorẽ illum tex. & cõsi. 207. quæstio est, spurius, col. 2. vers. in cõrranum videtur, lib. 2. vbi & ex illis tex. tradit potius esse inspiciendũ tenorem inuestituræ, quàm generalem naturã feudi. & cõsi. 251. considerandum est quod quãdo emphyteusis, eo. lib. 2. vbi dicit, in duobus locis tenorem inuestituræ esse poten- tiorem omni naturæ, nec eũ restringendũ esse, sed indefinitè interpretandum, prout verba sonat, & cõsi. 275. quod pro regula, col. 4. eo. lib. 2. & cõsi. 330. in hoc concordati sunt, post prin. lib. 3. vbi tradit naturam feudorum cedere naturæ verborum, & ab ea regulari, per d. c. j. de eo qui fibi & suis fili. } & Rom. cõsi. 33. viso inuestituræ tenore, ad fi. vers. dicit non illum priorem tex. & iterum cõsi. 499. in casu propositæ consultationis. Pau. Cast. cõsi. 176. videtur dicendũ, in prin. lib. i. vbi & illud asserit, tenorem præferri omni naturæ feudorum, & cõsi. 146. viso pũcto, in prin. lib. 2. & cõsi. 245. in casu præfenti, col. j. eo. lib. 2. } & cõsi. 338. ad primum quæsitum, col. j. vers. ex his apparet, eo. lib. 2. Io. Ana. cõsi. 7. visis & ponderatis, col. 2. vers. secundũ præmitto. & cõsi. 37. viso pũcto, in ij. dubio. & cõsi. 84. videndum est, col. j. Marti. Laud. in cap. j. col. j. titu. qui feud. dar. poss. vbi dicit vnam esse maximam (vt ipse loquitur) in feudis, primũ omnium inspicien- dum esse tenorem inuestituræ, quia derogat iuri feudali. Cepo. causarum ciui. cõsi. 24. propter guerrã, col. j. Alex. siue is est Barb. quod magis credimus ex stilo, inter cõsi. ipsius Alex. cõsi. 52. circa hanc, col. 4. vers. & si quispiã, lib. 4. idem Barba. cõsi. 4. scribitur i. Regum, col. 7. lib. i. & cõsi. 40. præclare scribitur, col. 2. eo. lib. i. & cõsi. 43. eiusdẽ principij, eo. lib. j. & cõsi. seq. scribitur apud prophetã, col. 2. eo. lib. i. & cõsi. 51. scripsit sapietia, col. antep. eo. lib. i. & cõsi. x. sapietẽ scribitur, col. j. lib. 2. cõsi. sequ. illud asserã, col. 8. eo. lib. 2. & cõsi. 26. sapietẽ scripsit, col. j. eo. lib. 2. & cõsi. 33. scripsit psalmista, col. 3. eo. lib. 2. & cõsi. 36. sapietẽ scripsit, col. 2. eo. lib. 2. & cõsi. 38. præclare scrip- sit, col. x. eo. lib. 2. & cõsi. 50. præclare scriptũ est, col. 6. eo. lib. 2. & cõsi. lxx. illud asserã, col. j. eo. lib. 2. & cõsi. 86. magnus dixit, col. 2. lib. 4. & aliàs sæpe in cõsi. Soci. cõsi. 67. visis inuestituris, col. 2. vers. quorum volũtas, & rursus col. v. vers. quartò hæc cõclusio, lib. j. Fran. Curt. senior d. cõsi. 49. vbi supra. & cõsi. seq. etiam vbi supra. & cõsi. 63. primo aspectu, col. j. vers. sed istis textibus. Fran. Cur. iunior cõsi. j. facti cõtingentia, col. 3. & cõsi. 20. præsupponitur in facto, col. vlt. Ias. cõsi. 78. vt opportune, post prin. lib. j. & cõsi. 114. ad obiecta, col. 3. vers. nã ad tenorem, eo. lib. j. & cõsi. 180. cir- ca primum dubium, col. 3. vers. tertio moucor, lib. 2. & cõsi. 233. præfens consultatio, col. 5. vers. sexto ad prædicta, eo. lib. 2. & cõsi. j. nobilis, col. 3. vers. primò moueor, lib. 3. } & cõsi. 17. dubium facere videntur, in prin. & iterum col. 2. vers. sed præmissis, lib. 3. & cõsi. 117. in causa & lite, col. pen. vers. item per inuesturas, lib. 3. & cõsi. 136. præsupponitur, col. 3. vers. item ista est vna,

Tenor priuilegiorum ad vnguem seruandus.

Tenor inuestituræ potius inspiciendus, quàm generalis natura feudi.

cod.lib.4. } & inter consi. Alber. Bru. consi. ix. dominus Ioannes, col. j. & iterum ij. & ipse Brunus consi. xxxix. circa antedictū casum, col. 2. & cōsi. xlv. viso instrumento inuestituræ, col. 2. vbi multa propè ad verbum ex Curtio seniore, vbi suprâ, illius tamen nomine suppresso, deprompsit: & Phil. Dec. } cōsi. cclxiiij. in contractu emphyteutico, in princ. vbi & id dicit procedere in emphyteuti. & } consi. cclxix. consultus, col. 2. versu. in quo tamen. & dicto consi. cccxxviiij. & cccxxv. & consi. } cccclxviij. superiori anno, col. 2. versu. & vterius, & consi. } dclxiiij. in causa feudali, col. 1. & consi. dclxxx. cuius est idem initium, post prin. Hippo. Mar. consi. xcix. largiri, col. 2. lib. j. Sed & præter duos illos tex. qui tantum ab illis citantur, habes & alium clarissimè probantem tenorem inuestituræ communem feudi rationem vincere, in c. j. §. præterea, vbi & hoc expendit Bald. titu. quid sit inuestitu.

10 **Verba testamentorū inspicienda.**
Et subtiliter consideranda.
 ¶ Nec ea quidem tantum obtinent in legibus, statutis, contractibus, sententiis, priuilegiis, feudorum cōcessionibus, de quibus iam satis, vt opinor, locuti sumus, sed & in testamentis, cōpromissis, & arbitriis, libellis, rescriptis, instrumentis, actis, & quibusuis aliis dispositionibus: quâdoque de testamentis loquuntur d. l. nō aliter. & d. l. ille aut ille. §. cū in verbis. ff. de leg. iij. supra allegata. sed non erat silentio ac dissimulanter prætereundus text. iubens verba testamentorum esse subtiliter cōsideranda, in §. nos igitur, in authen. de restit. fideicō. vbi ita scribitur in antiqua eademque vulgata, qua vtimur editione, vnde subtilius testamētum cōsiderantes, verbis ipsius inuenimus, & c. quem quidem tex. in hoc expendit Bal. in d. c. j. col. 3. versu. post annū, tit. de feud. guard. sed verba Græcæ constitutionis Iustinianæ hoc ipsum planius significat. ea sunt huiusmodi, ὁθεὶς λέγει τερρόντε καὶ ἀκριβέστερον τοῖς τῆ διαθυκτικῆς ἐπιστολῆς ἢ μασίῃ & c. id est, ad verbū; vnde subtilius pariter & diligentius testamēti cōsiderantes verba. ex quibus planè probatur verba ipsa testamenti & subtiliter & diligēter esse cōsideranda. } quem etiā tex. ad hoc citat vbiq̄ Iason in suis lectu. & præterea cōsi. xliij. videretur prima cōsideratione, col. 2. versu. sed præmissis, lib. 3. & cōsi. lxxix. super vsufructu, in prin. eo. lib. 3. & consi. cxliij. agit in præsentī, post prin. lib. 4. } Ideoq̄; Bal. ipse alibi, videlicet in l. si cū dotem. §. si pater, in fi. ff. solu. mar. cautē, ait, inspicias verba testamenti. & rursum consi. cxxij. verba testamenti sic dicūt in fin. lib. j. asserit multos decipi, qui non ponderāt verba testamentorum, quæ in se magnū pondus habent, ad cognoscendum quid est. ex quibus multa reassumit & commendat Iason in l. si ancillas, in fi. ff. de leg. j. & consi. lxxvj. viso testamento antedicto, in prin. lib. 3. Quibus adde Pau. Cast. consi. lxxj. ad primū, in fi. lib. 2. vbi dicit non esse recedendum à verbis testatoris. Et huc quoque faciūt quæ dicemus inferius in hac eadem gl. nu. 20. incip. quin & si in casu.

11 **A forma compromissi non est recedendum.**
 ¶ De compromissis & arbitriis probat tex. in l. non distinguemus. §. de officio. ff. de arbit. & in c. cum in iure, ibi, iuxta compromissi tenorem, extrâ de electio. & in c. exanimata, ibi, contra formā compromissi, extra de confirm. vtil. vel inutil. & in c. cum olim, in fin. ibi, iuxta tenorem arbitrij, extra de præscri. & in c. Raynaldus, ibi, prout forma compromissi, extra de test. } & dicit Bal. in l. Pedius, per illum tex. ff. de arbit. quod à forma compromissi nō est recedendum, etiam si forma seruata iuris effectū nō habeat, & consi. cccxviiij. practica, col. j. lib. j. dicit quod à verbis laudi non est recedendum, & allegat l. Celsus. ff. de arbit. } De libellis autem est tex. in l. ij. ibi, ex iis quæ in libello complexa sunt, & ibi recentiores, qui hoc annotant. C. de instit. & subst. } & dicit Bal. cōsi. exc. Sempronius Manfredi, col. 2. lib. 2. quod à verbis libelli non est recedendum, per l. vlti. C. de fideic. lib. & l. cum precū. C. de lib. caus. } De rescriptis verò dicit gl. in d. l. Pedius. §. in seruū. ff. de arbit. & post eā Bal. in l. cum magistratu, in prin. C. quan. prouo. non est neces. quod iudices non debent discedere à verbis rescriptorum. Cui simile est quod tradit idem Bal. in rub. extra de offi. dele. col. pen. post Inn. quod iudex delegatus non potest interpretari rescriptum, nisi quatenus verba ipsius rescripti patiuntur. & bene facit quod scribit ipse Bal. in c. cum olim, col. j. versu. not. quod in delegato, cod. quoque tit. & in c. cum ordinem, col. 5. versu. quæro nūquid certa, extrâ de rescr. vbi dicit quod papa non censetur in suis rescriptis vtī certa scientia, nisi verbis id cōcipiat, per l. Gallus. §. j. ibi, ex verbis concipi possit, & l. cōtractus. C. de fid. instru. & idem Bal. in c. significante, in prin. eo. tit. extrâ de rescrip. tradit quod vbi non cōueniunt verba rescripti, nec rescriptū quoque cōuenit. De instrumentis, præter id quod suprâ diximus ex Bal. in d. l. lecta. ff. si cert. pet. notum est illud eiusdem Bal. in c. per venerabilem, col. pen. versu. quid si est expressum, extrâ de elect. quod non cātat instrumentū, nec ego cantabo. } & simile est quod scribit idem Bal. consi. cxcxvij. hæc materia, col. 2. versu. præterea videndum, lib. j. quod instrumentum non dicit, nec nos dicere debemus, per d. l. si fideiussores magistratū. §. j. & idē quoque dicit cōsi. clxxxix. creditor, post medium, lib. 2. } & bene facit quod tradunt iidem Bal. & Ang. in l. si binæ. ff. de inof. testam. & in d. l. ad probationem dominij. C. de probati. & in l. si quis inficiatus. ff. de positi. & in l. vlt. in fi. per tex. ibi. C. de fals. cau. adiect. leg. vbi dicit quod nihil aliud inquiri debet, nisi quod in instrumento scriptū est. & in c. cum venerabilis, in fi. extra de excep. & consi. xv. omnis assessor, col. 2. versu. quintō, lib. 2. Ang. in l. interest. C. de solu. qui & ipsi loquuntur de eo quod instrumentū cantat. & est optimus tex. in c. cum dilecti, ibi, ex tenore instrumenti, extra de dona. cum aliis multis cōcord. à me traditis in nostris commētariis cōsuetudinū tit. xxix. in gl. ij. in ij. fal. De actis deniq̄, } nā & hæc postremo loco dicta sunt, } Bal. qui vbiq̄ est, in c. vlt. ad mediū, extrâ de proba. quod non loquuntur, inquit, acta, nec nos loquimur. & consi. cccclv. quidā nomine A. col. j. lib. j. vbi dicit quod

Nec à verbis rescriptorū.
Nec à tenore instrumenti.

quod non possumus plus vel minus loqui, quàm acta loquuntur. }

12 ¶ Et ita quidem hæc omnia obtinent, vt potius actus pereat, maneatque inutilis, quàm à verbis discedatur, si nullo modo rei & negotio conuenire possunt, per l. tutores. §. j. cum ibi no. per Bar. ff. de administ. tut. & l. fideicommissa. §. si filio. & ibi etiam Bar. ff. de leg. iij. & voluit Franc. Aret. in l. à Titio, col. vlt. ff. de verb. obli. & consi. lxxvj. viso puncto, col. 2. versu. sed tamen vt omnia, vbi ad hoc dicit sing. tex. in d. c. tutores. §. j. & Iason in l. quoties in stipulationibus, in iij. limitatione. ff. de verb. obli. vbi & de hoc dicit esse tex. optimum in l. verbis ciuilibus. ff. de vulg. & pup. subst. & idē Iason in l. si tibi pecuniam, in fi. j. no. ff. si cer. pet. & in l. si quis in fundi vocabulo, quæ est iij. in prin. col. antep. versu. ego vltra scribentes. ff. de leg. j. } & prioribus adde tex. in l. Scia. ff. de tuto. & curato. dat. ab his. } Sed tu super hoc vide omnino } tex. ponentem tutelam procur. in l. pater Seuerinam. §. cōditionem. ff. de condi. & demon. & } And. Alciat. qui mihi in ea re ceteris rectius intellexisse videtur, in l. 2. de verbo. sign. char. ij. Sed id nolui prætermittere, vt intelligeres quàm religiosum nostri putant à verbis discedere.

13 ¶ Sed & hoc ita procedit, vt in quibus casibus permittitur interpretatio vel declaratio cuiuspiam rei, vt puta, iudicis est suam sententiam, actoris suum libellum declarare vel interpretari: ca certè declaratio siue interpretatio ita debet fieri, vt verbis cōueniat, nec ab iis, cum clara sunt, recedatur: aliàs reiicitur, vt voluit Bar. in l. ab executore, col. 2. versu. item si verba. & ibi etiā Imo. & Ang. Aret. ff. de app. & idē Bar. in l. duobus. §. ergo si quis ff. de iureiur. Bal. in l. ea quæ. C. commi. vel epi. & in l. volūtatis, col. vlt. versu. quæro si statutū. C. de fideicō. & in l. certo generi. §. j. per illum tex. ff. de serui. vrb. præd. & in d. hac lege, col. j. versu. quæro nunquid iudex. C. de senten. ex peric. reci. } in rub. extra de offi. deleg. col. pen. & in c. postremo, extra de appel. dum dicit, quod vbi de significatione vocabuli tractatur, non est recurrendum ad arbitrium iudicis. Ang. in l. si quis in oblatione. col. vlt. versu. vltimò scias. ff. de iudi. Imo. consi. xxj. in casu præmissis, col. ij. versu. nec obstat prædictis, lib. 2. Domi. in c. licet. versu. præmissis, in ij. no. de testa. & Pau. Cast. cōsi. cccxxviiij. quia exceptiones, col. ij. lib. j. Fran. Aret. in l. v. §. stipulatio, col. j. versu. sed huic rationi. ff. de verbo. obli. & in l. quicquid astringendæ, in prin. col. vlt. vbi hoc dicit no. & ibi etiam Iason col. 2. in iij. no. per illum tex. ff. eo. & idem quoq̄; Are. in l. edita, col. 2. versu. intellige tamen quod declaratio, & ibi etiam Fran. Purp. col. 18. nu. 100. C. de eden. & ipse Arc. consi. lvj. post absolutum primum consilium, paulò ante fi. & consi. lxxix. diligenter consideratis, in ij. dubio Alex. in l. diuortio, col. 4. versu. item dictum. ff. foul. mar. & consi. xxviiij. visis & accuratè ponderatis, col. pen. versu. non obstat quod magis sensus, lib. j. & consi. lvj. viso processu, col. 4. versu. nec etiam potest dici, lib. 2. & consi. ccxvij. nec arguendi sumus, in fi. eo. lib. 2. & consi. clxvij. visis & pōderatis his, col. 2. versu. non obstat dum quartò, lib. 7. Soci. in l. naturaliter. §. nihil. commune, col. 7. versu. sed tu cōsidera. ff. de acqui. pos. Barb. cōsi. xxxviiij. præclare scripsit, col. 12. versu. & si quispiam dixerit, lib. 2. Steph. Bertr. consil. cclxix. viso processu, nu. 4. lib. v. Phil. Dec. in l. in ambiguis. ff. de regu. iur. Ludo. Bolo. in tract. de indulgentiis, col. 17. nu. 83.

14 ¶ Quibus adstipulatur tex. no. in c. cum dilecti, extra de accu. vbi declaratio siue interpretatio debet fieri non perimendo, sed exponendo quæ dicta sunt, quem ad hoc no. & commendat Bal. in sua marg. in verbo interpretatio, & in l. j. in fi. C. de libe. præd. & in l. si de interpretatione, in prin. ff. de legib. vbi ex eo. text. dicit quod interpretatio debet esse verisimilis, vt scilicet exponat, non perimat. Nam & Dy. in c. nō sunt partium, de reg. iur. lib. 6. negat interpretationem nō verisimilem esse admittendam, & post eum Bal. in d. l. si quis ambigua, in vtraque lect. & ibi quoq̄; Ang. ff. de iud. & Fely. in c. super questionum, col. j. ext. de offic. dele. Quæ omnia etiam cōfirmat illud Tullij, libr. 2. de inuentione, quo loco differit de controuersis, quæ in scripto versantur. Cū scriptum est, inquit, apertè, tum iudicem legi parere, non interpretari legem oportere. Et facit etiam optimè tex. in c. si pater, ibi, dummodo earum verbis conueniat, de testa. lib. 6.

15 ¶ Ex quo fit quod declaratio siue interpretatio verborum nō dubiorum, quæ scilicet illis nō congruit, nō cēsetur esse declaratio prioris dispositionis, sed noua atque alia quædam dispositio, quæ non tollit ius alteri quæsitum ex illa priori dispositione, secundum Petr. Ancha. consi. cccxcviiij. præmitto pro clariori, in fi. Pau. Cast. in l. hæredes palā. §. si quid post, col. 2. ff. de test. & cōsi. 22. visa quadā scriptura, col. vlt. lib. j. & consi. cxlviiij. viso & examinato pūcto, col. vlti. eo. lib. j. & apertius cōsi. 340. præmissis allegationibus adhæreo, col. j. eo. lib. j. & Phil. Dec. in d. l. in ambiguis. ff. de reg. iur. } & in l. edita, col. 12. versu. & quod supradictū est. C. de eden. } & in c. cum venissent, extrâ de iudi. & ante hos Bal. quem nullus citat, in c. j. col. 3. versu. itē qui interpretatur, extrâ de constit.

16 ¶ Sed & vt ex aliis item scriptoribus aliquid in rem nostrā mutuemur, hæc mirè fulciunt quæ à Quintiliano seniore, scilicet auo, vt multi cōtendunt, eius qui institutiones oratorias scripsit, elegantè tradita sunt aduersus iuris interpretes, qui in legum interpretationibus à verbis earū recedunt, voluntati mentique earū, vt ipsi causantur, seruietes. Hæc ipsius verba sunt } ex declam. cclxiiij. } Manifestū est nihil posse calumniæ admittere verba legis ascripta. Nūc peritissimi litiū homines ad interpretationem nos iuris adducunt. Nō enim hæc esse legis voluntatē quæ verbis ostenditur, quorū ego prudentiam miror. Tātum vicerunt illos maiores nostros, illos cōditores iuris, illos qui rudem ciuitatem legibus ac iure formarūt. In hoc approbare conantur defuisse his sermonem, defuisse consilium. Et paulò post, Hoc dico, iudices, perniciosissimam esse ciuitati

Vsq; adeo ut actus potius pereat, quàm à verbis discedendum sit.

Iudex ita debet interpretari suam sententiam, ut verbis conueniat.
Item actor suū libellum.

Interpretatio debet esse verisimilis.

Iudicem legi parere, non eam interpretari oportet.

Interpretatio verborum non dubiorū, cēsetur noua quædam dispositio.

Quintiliani senioris locus aduersus iuris interpretes.

Perniciosissima ciuitati legū interpretatio.

hanc legum interpretationē. Nam si apud iudices hoc semper quæri de legibus oportet, quid in his iustum, quid æquum, quid cōueniens ciuitati, superuacuum fuit omnino leges scribere. Et credo fuisse tempora aliquando, quæ solam & nudam haberent legum æstimationē. Sed quoniam ingenii hæc in diuersum trahebantur, nec vnquā satis cōstitui poterat quid oporteret, certa forma, ad quam viueremus, instituta est. Hanc illi autores legū complexi sunt: quam si mutare, & ad utilitates suas peruertere licet, omnis vis iuris, omnis vsus eripitur. Nā quid interest, nullæ sint, an incertæ leges? Et cætera quæ sequuntur. Sed & multa in hanc sententiā adfert Tullius in eo. lib. 2. de inuentione. Nō oportere de eius voluntate nos argumētari, qui ne id facere possemus, iudiciū nobis reliquerit suæ voluntatis: multa incōmoda consequi, si instituat ut à scripto recedat. Nā & eos qui aliquid scribant, nō existimatos id quod scripserint, ratum futurum: & eos qui iudicent, certū, quod sequatur, nihil habituros, si semel à scripto recedere cōsueuerint. Scriptori neque ingeniu, neque operam, neque vllam facultatē defuisse, quo minus posset apertè prescribere id, quod cogitaret: nec fuisse ei graue nec difficile certā aliquam causam excipere, si quicquam excipiendū putasset. Deinde & ipsis iudicibus iudicādi, & cæteris ciuibus viuendi rationes perturbatum iri, si semel à legibus recessum sit. Nā & iudices neque quid sequantur, habituros, si ab eo quod scriptum sit recedant: neq; quo pacto alios improbare possint, quod cōtra legem iudicant: & cæteros ciues, quid agāt, ignoraturos, si ex suo quisque cōsilio, & ex ea ratione quæ in mentem aut in libidinem venerit, non ex communi præscripto ciuitatis vnamquamque rem administrabit. Indignissimūque esse, quam rem verbo & literis mutare non possis, eam re ipsa & iudicio maximè commutare. Hæc Tullius carptim ac vellicatim. { Sed & idem ad fi. Partiti. ora. multa in hanc sententiā scribit. }

Incerte, an
nullæ sint le-
ges, nihil in-
terest.

17
Ex loquela
hominis ani-
mus iudica-
tur.

¶ Et hæc quidem optima ratio. Nā quorsum sunt nomina seu verba, nisi vt demonstrant voluntatē dicētis: vt eleganter veluti interrogando asserit iuriscōsultus in l. Labeo. ff. de supel. legat. Cui concinit tex. in c. is autē. xxij. q. ij. Et vt dicit Bal. in l. sed & reprobari, in prin. per tex. ibi. ff. de excu. tut. ex loquela hominis animus iudicatur. quod dicit summè notandum. Quæ sententia est Aristotelis, si is est, nā Andronicus Rhodius eū esse negat, sed Boetius & cæteri asserūt, circa initium lib. j. *ἡ ἀποφασίζουσα*, id est, ex translatione Laurentiani, de elocutione, aut vt vertit Boetius ipse, de interpretatione. Quæ quidem Aristotelis sententiā ita traducit ipse Boetius, Sunt ea quæ sunt in voce, earū quæ sunt in anima passionū notæ. Quam & ex ipso Aristotele citat ipse Bal. in l. de quibus, col. vlt. ff. de legib. & in l. j. §. vbi autem, col. vlt. vers. no. tex. in §. sin autē ad deficiētis. C. de cad. tol. vbi & ipsum quoq; Boetiū simul citat. & in c. mandatū, col. j. extrā de referi. & sine autore ipse Bal. in c. bonæ, le. j. col. j. extrā de postu. præla. & confi. cxxxiiij. mihi Bal. col. j. lib. 4. } Et ex Aristotele. { Alber. in d. l. Labeo, nu. 4. Alex. confi. liij. circa hanc, col. 2. lib. 4. } Maria. confi. 7. nunc quæstionum, col. j. & cōsi. x. quamvis quæstiones, col. etiam. j. & cōsi. xj. circa præsen- tem, col. pen. Fran. Cur. senior confi. 50. memoriæ recolendæ, col. xxvj. vers. consequenter stabit. & Barb. confi. iij. scribitur primo regum, col. pen. lib. j. & confi. xiiij. clementissimi Dei, col. 3. & ite- rum col. 6. eo. lib. j. & confi. xxxiiij. clementissimi patris, col. 2. eo. lib. j. & confi. xxxvj. illud in me- dium referā, col. 2. eo. lib. j. & confi. x. sapienter scribitur, col. 3. vers. & si quispiam dixerit, lib. 2. & confi. xj. illud afferam, col. 15. lib. 2. & confi. xxij. sapientissimus dixit, col. j. eo. lib. 2. & confi. xvij. præclare scripsit, col. x. eo. lib. 2. & cōsi. lvj. sapienter scribit psalmista, col. 7. eo. lib. 2. vbi & alia multa in id allegat. & cōsi. ix. vbi Christus, col. pen. lib. 3. & cōsi. xx. bene etenim cuncta gerūtur, col. pen. eo. lib. 3. & confi. xxxix. similis exordij, col. 2. eo. lib. 3. & confi. xlij. deum inuocent, col. 3. eo. lib. 3. & confi. lxxij. magnanimus, col. v. lib. 4. & confi. lxxxij. clementissimi dei, ante fi. eo. lib. 4. & confil. lxxxvj. magnus dixit, col. 2. eo. lib. 4. & Iaf. confi. cxlij. venerabilis, col. x. in xj. ratione, lib. 2. & cōsi. clxxj. visis & diligenter, col. 2. vers. secundò facit, eo. lib. 2. Ex Boetio autem citat Bald. ipse in l. iuriscōsultū. §. pastorū, col. j. ff. de pact. & sine autore idem Bal. in tract. schisma. col. 7. vers. perspi- caciter ergo videamus. & Barb. confi. xvj. clementissimi dei, col. 4. vers. cum ergo istud. lib. 4.

Loquere, &
cognoscate.

18 ¶ Et alibi sæpe idem Bald. citat illud Casiodori, Nullum est maius mentis nostræ testimonium, quam qualitas inspecta verborū. videlicet in l. generaliter, in primo no. C. de nō nu. pec. & in Lad cognoscendos. C. de ingenu. manu. & in l. tres denuntiationes col. j. C. quo. & quan. iud. & in c. j. titu. de conten. inter me & domi. in addit. & in c. super literis. col. 2. ext. de rescrip. & in rub. ext. de testi. Subditque in postremo loco verbū vulgi dicere, Loquere, & cognoscate. & cōsi. clx. facta fuit inuictura, lib. j. & confi. cccv. verba principis dicūt, col. j. eo. lib. j. } Et illud quoque Casiodori dictum ex Bal. aduocat Alex. imò Barb. si stylo credimus, inter confi. ipsius Alex. confi. 52. circa hanc dubitationē, col. 2. lib. 4. & idē Barb. in l. si ita stipulatus essem abs te, col. vlt. ff. de verb. obl. & in c. omnipotēs, col. 2. ext. de accu. & in omnibus propè locis suprā citatis. & præterea cōsi. xliij. sapienter scripsit, col. j. lib. 2. & Maria. locis etiā supra designatis. & Iafon in l. neq; professio, col. 2. vers. subdit vlt. loco. C. de testam. & in l. si quis filium, col. 2. vers. tertio intellige. C. de lib. præ. quibus locis, & d. confi. cxlij. vbi suprā, lib. 2. & alia Bal. dicta in eam sententiā adfert, quæ videre poteris. & Fran. Cur. iunior confi. v. facti cōtingētia, col. 7. vers. prædictis tamen omnibus. & Phil. Dec. in d. l. semper in stipulationibus. ff. de reg. iur. & d. confi. cccv. col. j. & Hipp. Marf. in l. r. diuus Adrianus, col. j. ff. de ficut. & in l. j. nu. 31. C. eo. tit. & confi. xxj. vocem meam, col. 3. num. 21. lib. j. & Ferdin. Loaz. qui vnum Franc. Cur. citat, in repe. §. j. colum. 9. Insti. de iusti. & iure. Quibus denique

denique illud Euangelicum addiderim, Loquela tua te manifestum facit. Et quod erudit Tullius lib. de legib. j. orationem esse mentis interpretem. Et paulò ante etiam Lucretius lib. 6. quo loco Atheniensium pestem describit, vocat linguam animi interpretem.

Atque animi interpres manabat lingua cruore.

{ At Bald. confi. clx. facta fuit, lib. j. dicit linguam esse tubam cordis. & quod verbum non sonat, pro nullo habetur. & confi. cccxc. ponitur quòd quidam Nicodemus, col. j. lib. quod verbū non sonat, nec sentit quoque. }

19 ¶ Tum secundò, vt ad alias rationes pergamus, quòd hæc l. nostra donationē perfectam reuocās videtur esse exorbitans, vt nostri loquuntur, nō prorsus ineptè, cum & Augustinus lib. de ciuitate Dei. ix. c. 4. verbo exorbitādi vsus sit, cū dicit quòd exorbitet ab itinere sapiētiæ, & lege iustitiæ. Idēque in commentariis in Euangelium Ioan. tractatu xlviij. dicat hoc verbum ita dici, quasi extra orbitam fieri. vt exulare extra solum, expirare extra spiritū: vt interim relinquā tex. hoc verbo vtentem in c. ad nostrā, ext. de appel. & in c. j. vers. ille verò, de fili. presb. lib. 6. & in §. opponitur, iterumq; in §. huic oppositioni. j. q. vij. quibus locis dicitur exorbitare à fide, & nescio an alium talem cōperies. Quæ hic ideo obiter volui dicere, quia id verbū frequens sit apud nostros iuris interpretes, existimaturq; à quibusdā nō esse satis probum. Græci autem pro verbo exorbitādi *ἐξέρχουσα* dicunt. Sed vt redeamus, videtur ergo hæc l. nostra exorbitās esse à regulis iuris cōmunis, quod aliās statuit donationes fore perpetuas & irreuocabiles. l. Aristo. §. vlti. ff. de dona. l. sine. C. eo. l. si donationē, hoc ipso tit. de reuo. don. vbi nec rescripti quidem autoritate reuocari nō possunt. & l. cū ancillam. C. de cond. ob cau. & l. cum te spōsā, & l. si mater. C. de don. an. nup. & l. si donationis. C. de cōtr. empt. & l. vlti. C. de vsuca. pro dona. & l. fenatus. §. sed mortis. ibi, nullo casu reuocetur. ff. de don. cau. mor. & c. non enim. xxij. q. ij. & c. verum, extra de cōd. appo. & no. gl. in c. in causis, in verbo, integra, extra de elect. { Bal. confi. cccxxvij. pridie, in prin. lib. vbi dicit donationē perfectam neque tolli neque mutari posse. Sunt igitur, vt id repetā, perpetuæ & irreuocabiles donationes, } sicut & cæteri contractus. l. sicut. C. de actio. & oblig. & l. de contractu, & l. nō est. C. de rescin. ven. & l. in cōmodato. §. sicut autem. ff. commo. & c. licet, ext. de voto. Ideo qui dicit donationē perfectam nō posse reuocari, habet regulam pro se, & intentionē fundatā, vt expressè dicit Rom. cōsi. 171. pro decisione, col. vlt. vers. secundò quia regulam habeo. & faciunt no. per Bar. Sal. & alios in l. vlt. ff. de cond. cau. dat. & doct. in l. iuriscōsultū, in princ. & Soc. in l. qui Romæ. §. Flavius Hermes, col. 4. vers. prima conclusio. ff. de verb. obli. Similiter statuit ius commune, actum simpliciter factum, censi purū, ac sine die & conditione l. libertis libertabūque. §. vlt. ff. de ali. & cib. legat. & l. j. ff. de cond. & demonst. & l. j. §. si quis simpliciter. & l. cum qui calendis. §. quoties, & l. interdū. { & l. si ita stipulatus fuero, si Titius. §. Chrysogonus, in fi. } ff. de verb. obl. & l. omnia. ff. de legi. & l. in omnibus obligationibus. ff. de reg. iur. & tex. omniū optimus in c. j. in fi. xxxij. q. vij. cum si. Et hoc nuncupatim in donatione respōderunt, aliud tamen agentes, Old. cōsi. cxiiij. factum est tale, quædam mulier, vers. iuxta hoc etiam & Pan. cōsi. lv. in quæstione quæ vertitur, col. 2. vers. sed his non obstantibus. lib. j. per l. perfecta. C. de donat. quæ sub mod. vbi etiam est tex. ad hoc expressus. & l. ij. hoc nostro titu. de reuo. donat. { Et hoc quidem aded procedit, vt ne princeps quidem in suis donationibus siue cōcessionibus iam perfectis conditionem apponeret non posset, vt per And. Iser. multa in id allegantem in c. j. ad fin. tit. de capi. qui cur. vend. & Luc. Pen. in l. qui fundos. C. de omni agro deser. lib. xj. }

Loquela tua
te manifestā
facit.
Lingua animi
interpres.
Item tuba cor-
dis.

Quæ ratione
hæc lex exor-
bitans dica-
tur.
Verbum exor-
bitare.

Donationes
perfectæ non
reuocantur.
Regulam ha-
bēt pro se &
intentionem
fundatam.

Et statuunt
ius cōmune.
Et censentur
pure.

Voluntas non
prolata nihil
operatur.

20 ¶ Quin & si in casu huius legis nostræ censetur esse tacita quædam cōditio & voluntas donantis, vt scilicet tum demū donatio rata sit, si donans nullos susceperit liberos, siue ea reuocetur si postea liberos susceperit, secundum ea quæ diximus supra in præfati. huius l. nu. 6. Tamen ea voluntas non prolata, sed in mente retenta nihil suapte natura operari debet, ex regulis iuris communis. c. j. ibi licet voluntatem habuerit, & ibi gl. & Panor. extrā de eo qui mit. in poss. & l. quidā cum filium. ff. de hare. instit. vbi nō sufficit testatorem voluisse, nisi & ipse disponat, & hoc not. Bal. Imo. & alij ibi. Ex quibus Bal. illud præterea no. quòd non sufficit aliquid esse in intentione. Dicitque, & post eum Imo. ex hoc limitari omnia iura mundi, quibus cauetur voluntatē testatoris esse seruandam. & Alex. qui hoc multum commendat in l. si quis filium, ad fin. & ibi quoque Iafon col. j. C. de libe. præ. & idē Iaf. in l. si res obligata, col. 6. vers. ego teneo. ff. de leg. j. & cōsi. xxx. in præfati, col. 3. vers. tertio facit, lib. 3. & cōsi. 96. iste est valde difficilis, col. 3. vers. eiusdem initij, lib. 4. & cōsi. 154. viso testamēto, col. 3. lib. 4. } & alibi sæpe. & Soc. cōsi. vj. in præfati cōsultatione, col. 4. vers. ex qua cōclusionē, lib. 3. & cōsi. 69. viso testamento Ioānis, post prin. eo. lib. 3. & Fran. Cur. senior confi. 43. quia inquit Bal. col. 11. vers. quia non sufficit. Et Steph. Bert. confi. 340. ponitur in factō, nu. 9. lib. j. & Phil. Dec. in l. nō omnis, col. j. ff. de cer. pet. & in l. cum quid, col. v. eo. tit. & in l. semper in stipulationibus, col. j. ff. de regu. iur. & confi. 15. cuius superscriptio incipit, an appellatione filiorū, col. 3. in prin. & cōsi. 63. substitutio, col. 2. vers. & ratio manifesta est. & confi. 89. viso puncto, col. 3. vers. cōfirmatur hoc. & confi. 95. cuius superscriptio est, substitutio, ad fi. & confi. 186. quoniā ex factō, col. j. & confi. 205. in causa istorū, col. 2. vers. sed his non obstantibus. & confi. 211. subtilis est casus, col. 2. vers. prædictis. & confil. 218. in casu ad me transmissō, col. 3. vers. & ne prædictis. & confi. 248. visa petitione, col. vlti. & confi. 287. in ciuitate, col. 4. vers. sed suprādictis. & confi. 290. domina Blasia, col. pe. vers. primò nō obstat. & confi. sequen. col. 4. vers.

& pro fundamento.& confi.cccxiii.pro resolutione,col.2.& conf.cclxij.punctus de quo quaeritur,ante medium.& confi.cclxix.iuridicas,post prin.& confi.cclxxvij.vifis & diligenter consideratis,col.2.verfi.quia ad hoc responderetur.& confi.cclxxxiii.in casu proposito,col.vlt.verfi.non obstat quod volunta.& confi.ccccxi.vifo eleganti consilio,col.2. {& cōfi.cccclxv.perscrutatis,nu.7.& 8.& confi.477.vifo consilio,ad fi.} & alibi saepe.nam is ferme in hoc totus est.

21 De eadem re.

¶ Et hanc quoque sententiam fultit in l. qui ex liberis, quæ est penul. §. vlti. ibi, nec putaverit quisquam nuda voluntate constituit testamentum. ff. de bon. poss. secun. tab. & in l. iubemus. C. de testa. vbi testator volebat plures instituere hæredes, puta tres aut quatuor, idque cōstabat, & tamen non nisi duos instituit. Certè illi tantum habentur pro institutis, non etiam alij quos scribere voluit. Et ad hoc eū tex. expendit Pau. Cast. confi. cclxiii. videtur dicendum pro matre, col. 1. Et alius quoque tex. quem & ipse Dec. nonnunquam citat in d. l. Gallus. §. quidem rectè, ibi, vt ex eo casu valeat, qui ex verbis cōcipi possit, quem etiā expendit Bald. confi. clxxxij. locata fuit, col. vlt. lib. j. vbi ex eo dicit, quod finibus verborū debemus esse contenti. & rursus in c. secundo requiris, col. j. extra de appel. vbi ex eo supplet illum tex. in verbo, intētionē, quasi nō satis sit intētio, nisi ea verbis exprimat. ad quod etiā citat tex. quem dicit sing. in l. si alij, in fi. ff. de v. usufr. leg. ibi, plus valet scriptura, &c. Per quem & ipse Bal. alibi, scilicet in c. mandatū, col. 1. ext. de refect. asserit linguam cordi cedere, & sub iugo mentis verba consistere, tanquam sub proprio originali & digniori, dum tamen (inquit ex eo tex.) non recedatur à verbis. Et statim post subdit, tacitam voluntatem coherentem expressæ, haberi pro expressæ, sed in corde retentā nihil operari. Quin

Tacita voluntas coherentem expressæ habetur pro expressæ.

ex eo tex. respondit ipse Bal. confi. xxiii. Titius in testamento, col. 2. lib. j. non esse recedendum à rigore verborū testamenti. Sed & ex eo dicit idem Bal. in c. licet de vitanda, col. 2. verfi. apparet, extra de elect. quod non minus verba quam ratio magistralis debet attendi: quia ea ratio nō est rex legis, sed opinio quædam doctorū. Sed & alibi scribit idem Bal. in l. proponebatur, in ij. opp. ff. de leg. ij. id haberi pro omisso, quod nō emittitur à testatore in scriptura vel prolatione verborum dispositiva. Et rursus in l. voluntatis, ad fi. C. de fideicō. tradit non credendū testatorē quicquā velle, nisi id quod expresserit, quod & idē prodit id l. j. §. fin autē ad deficiētis. C. de cad. tol. per tex. ibi, qui ad hoc est optimus. Ita enim illic scribitur. Nā si contrariū volebat testator, nulla erat difficultas scribere. Et idē quoque voluit Soc. cōfi. iiii. quantū ad primū, col. 3. verfi. non enim præsumere debemus, lib. 4. & Iaf. confi. cxi. quod est primum, lib. 2. inci. spectabilis dominus, col. v. verfi. quintò facit. & confi. cxlij. dominus Augustinus, col. 6. verfi. nonò & vltimò, eo. lib. 2. & confi. ccxx. testator fecit, col. 7. ver. quintò in fauorem, eo. lib. 2. { & cōfi. ccxxviii. testator tres filios, col. 3. verfi. secundò pro eadem, eo. lib. 2. } & cōfi. 239. eodemq; vlt. factum sic se habet, spectabilis vir, col. 4. verfi. sextò multū me mouet, eo. lib. 2. & cōfi. 29. dominus Nicolinus, col. pe. verfi. quintò facit, lib. 3. & confi. 66. nobilis miles, col. 8. verfi. secundò principaliter, eo. lib. 3. Ant. Rubeus confi. ij. facti series, col. 2. Idem autē Bal. in elegantissimo eruditissimoq; illo tract. schismatis, quē posuit sub rubri. C. si quis aliq. testa. prohi. col. 9. verfi. in cōtrarium, nā illud tradit mentē in corde retentā nihil operari in actibus humanis, per l. quicquid astringēda. ff. de verb. obli. & l. potuit. C. de iure delib. quo etiam in loco col. j. in vj. oppo. dicit idem Bal. quod actus exterior requiritur ad declarandum interiorē animi motum, quia cōsensu mentalis tantum, neque verbo, neque facto demonstratus non accōmodatur actibus hominum, nec reddat ipsos actus essentialiter perfectos. Et facit quod in pulchro casu respondit Pet. Anch. cōfi. cclxvj. iste magister, dum illic verba cuiusdam testatoris, relicta post tergum mente, obseruat. & quod scribitur in l. cogitationis. ff. de pœnis, cum si. nam vereor, ne iam nimius in hoc sim. Et idem ante omnes voluit gl. in l. codicillis, quæ est pen. §. infulam. ff. de leg. ij. Ex qua no. Bal. ibi, reservationem in mēte retentā nihil operari, nisi verbis exprimat. Et facit quod tradit ipse Bal. in l. mutū, in fi. per gl. ibi. ff. de acq. hære. quod voluntas nō declarata, sed in mente retēta non inducit aditionem hæreditatis, nec in foro cōscientiæ ad quicquā tenetur tanquā hæres, quod dicit no. & idem quoque voluit Bar. in l. gerit. ff. de acqui. hære. { & Io. Fab. in §. vlti. Instit. de hæred. qualit. & differ. vbi & idē dicit de rati habitatione mentali. & Iason in l. j. col. j. C. qui admit. ad bon. poss. }

Mens in corde retentā nihil operatur in actibus humanis.

22 Animi cogitatio est tanquā posthumus existens in utero.

¶ Vnum tantum dixerim, horum esse rationem in promptu, quoniā animi cogitatio, quæ in lucem non producit, censetur esse abortiua, estque tanquā posthumus existens in utero, qui nisi nascatur, & in lucem proferatur, nihil est, vlti. C. de posth. hære. instit. Ita enim eleganter dicit Bald. ipse in l. j. col. 9. verfi. circa secundum capitulum. C. qui admit. atque iterū in d. tractatu schismatis, col. x. verfi. amplius sciendū est. quod admodum cōmendat Iaf. in l. j. col. 2. verfi. gl. mag. ff. de cōdi. caus. dat. & in l. quod quis. ff. de condi. inde. & in l. si ita legatum. §. illi si volet. ff. de leg. j. & confi. ccxxxix. eodemque vlt. factum sic se habet, spectabilis vir, col. 4. verfi. confirmatur, quia propositum. lib. 2. { vt in confi. xxij. in quæstione vterente col. 2. verfi. confirmantur prædicta.

Ignorantes sunt longe distantes speculari.

¶ Vt interim } omittam illam rationem, homines saepe errare in cōiecturanda mente tacita propter nimiam subtilitatem, & quia disponentis animum nō videmus. Ita enim pulchrè voluit idē Bal. in l. precibus, col. 7. verfi. dixi ergo de duabus. C. de impu. & ali. substit. vbi & illud subdit ex Aristotele in Ethicis, Ignorantes sicut longè distantes speculari. illudque Boetij, Eius quod multipliciter exponitur, veritas ignoratur. Et illud dictū Bal. commēdat Fran. Curt. senior confi. lxxiii. antiquissima, col. 11. verfi. quia in vltimis voluntatibus. { & idem Iason in l. licet imperator, col. 3. ff. de

ff. de leg. j. & confi. cxlij. agitur, in prin. lib. 4. & confi. cluij. vifo testamento, post prin. co. lib. 4. & in addi. confi. clvij. circa col. eiusdem additio. j. eo. lib. 4. Illud autem Boetij citat & idem Bal. in l. nec quicquam. §. vbi decretum, post prin. ff. de offic. procur. & in l. data, col. x. verfi. interdum propter fraudem. C. qui accu. non poss. & Iason in l. cum prolatis, col. vlt. ff. de re iudic. Quibus adde } & eundē Bald. in l. j. col. 7. verfi. modo sequitur alia. C. de confes. vbi dicit quod de mente hominis nullum est directū testimonium, estque nota verè soli Deo, l. iur. gentium. §. pastorū. ff. de pact. Porro ipse Bal. in confi. 452. statuto ciuitatis Mantuæ, col. vlt. lib. j. respondit in statutis ponderari magis verba, quam mentem imaginariam & non certam, per d. l. si alij. ff. de v. usufr. leg. Et in rubr. extra de offic. iudi. col. 2. verfi. ad officium hæc scribit, ad officium iudicis pertinet inspicere verba, quia mens occulta in corde nihil est. Et vt dicit Alcia. in l. nominis. §. verborum. ff. de verb. signi. plerunque fallimur, dum legis rationem per coniecturas nos affectos credimus.

De mente hominis nullum est directum testimonium.

24 ¶ Et hæc quidem potissimum obtinent in voluntate retenta in mente alterutris partium, & nō vtriusque actum gerentis, quia tunc haud dubiè ea non attenditur, pro nihiloque reputatur, l. si repetendi, & ibi gl. & doct. C. de cond. ob cau. & l. ij. §. si quis quasi, & ibi etiam doc. ff. eod. & d. l. quod quis. ff. de cōdi. inde. & l. cum in plures. §. locator. ff. locat. prout illum tex. doct. intelligunt. & l. si maiores, & ibi quoque doc. C. de transa. & no. gl. in l. codicillis. §. j. in verbo, ea mente. ff. de leg. ij. Barb. in l. cum quid, col. 2. ff. si cert. pet. & in l. si ego, in ij. oppo. ff. eo. tit. Bal. in c. 3. extra de iur. reur. Pan. in c. ex parte, col. 2. extra de conuer. cōiug. cum si. Nec enim voluntate vnus retractandus est contractus, ar. l. ab emptione. ff. de pact. & l. nihil tam naturale. ff. de reg. iur. cum simi.

Voluntate vnus, contractus nō est retractandus.

25 ¶ Quod si hæc voluntas in corde retenta esset aliquo modo consideranda, nō ita tamen vt ex ea deberet reuocari donatio ipso iure, per l. si instituta. §. vlt. ff. de inof. test. iūcta l. vlt. ff. de hære. insti. vbi Bart. ex illis duabus legibus simul iunctis hanc veluti sententiā pronuntiat, quod falsa causa nuncupatim inserta & expressa in testamēto vitiat dispositionem ipso iure: sed si ea nō fuit expressa, sed tantum in mente retenta, non vitiat ipso iure. Quod & in effectu voluit Bal. ibi, in ij. oppo. At in casu l. nostræ donatio ipso iure reuocatur, vt dicimus latissimè infra in verbo, reuertatur, in prin. Ergo ad id ipsum requiritur voluntas expressa, nec debet sufficere tacita, si ad regulas iuris cōmunis respicimus. Ex quo consequens est, qd si fiat ex tacita, id fit cōtra ius commune.

Falsa causa nuncupatim expressa in testamento vitiat dispositionem.

Secus si sit in mente retenta.

26 ¶ Ex iis planè conficitur, quod supra assumpsimus, hanc l. nostrā esse exorbitantem à iure cōmuni. Id quod expressim (vt autoritatē ad rationes addamus) asserit Imo. in l. filio præterito, col. 11. verfi. & pro hoc etiam facit. ff. de iniust. testa. & Rom. confi. xxvj. pro decisione eorū, col. 2. verfi. concludo ergo, vbi & ex hoc dicit quod debet intelligi propriè & strictè. Corn. cōfi. cxlv. in hac consultatione, col. v. verfi. tertio respondet, lib. j. & confi. clviij. pro decisione, col. 8. verfi. tertio responderet, lib. 2. & cōfi. 244. videtur prima frōte dicendū, col. v. verfi. tertio respōdet, eo. lib. & cōfi. 4. dubia sanè mihi, col. 2. verfi. his tamē nō obstantibus, lib. 3. & confi. 11. in præsentī cōsultatione, verfi. nec etiā videtur, & col. pen. verfi. nec obstat ea, eo. lib. 3. & cōfi. 194. videtur in præsentī, col. 1. eo. lib. 3. & cōfi. 206. vifo supra scripto themate, col. 8. verfi. cōcurrat etiā, eo. lib. 3. & cōfi. 225. antequam aggrediar, col. v. verfi. nec ob. d. l. eo. lib. 3. & in authen. ex causa, col. 9. verfi. tertio responderet, & ibi quoque Alex. col. x. verfi. vnde tutior responso. C. de libe. præter. & rursus ipse Alex. confi. xl. super primo dubio, col. pen. verfi. circa quartū, lib. 4. Fran. Aret. in l. Titius, in prin. col. 4. ff. de libe. & posth. Soci. in l. j. ad fi. C. de pact. & in repe. leg. cum auus, col. 8. verfi. tertii eorum relatum. & iterū col. 56. in viij. q. verfi. quo autem ad secundum. ff. de cōdi. & demon. & cōfi. 53. vifo instrumento, cum in multis locis, tum col. 6. verfi. postremo alio fundamēto, lib. 4. & cōfi. 93. testamentum præmissum, col. 4. verfi. tertio modo respōdetur, eo. lib. 4. Steph. Bert. confi. 205. si est verum, col. vlti. lib. 2. Iason in l. ex hoc iure, in xvj. effectu obligationis antidotalis. ff. de iustit. & iur. & confi. 171. vifo instrumento dotis, col. 6. verfi. non ob. etiam prædictis, lib. 4. Nam & exorbitantem esse l. cum auus, ff. de cōdit. & demon. & similes quæ maximam habent cum lege nostra cognitionem, affirmat Imo. in d. l. filio præterito, col. 9. ver. item non obstat ratio. ff. de iniust. testa. & in d. l. cum auus, & ibi etiam Soc. col. 21. verfi. sextò infertur, & alibi saepe. ff. de cōdi. & demon. & Fran. Aret. in l. generaliter. §. cum autem, ad fi. C. de insti. & substit. & Phil. Dec. cōfi. 416. in testamento, col. 2. Ideoque eā non esse extendendam vltra terminos eius respondit Pau. Cast. cōfi. xiii. si cōtingat dictam differentiam, col. vlt. lib. j. Et adeo quidem est exorbitans lex nostra, vt Gaspar Cald. vir non spernendæ autoritatis ex facto cōsultus, dum nō recordaretur huius l. ex diametro respōderit cōtrarium ob alias iuris cōmunis regulas, videlicet donationem nō reuocari ob liberos postea natos. Nā donatio, inquit, perfecta nō debet reuocari ex superuenienti casu, nec repetitur tacita cōditio futurorum liberorum à iure subintellecta. Et licet deficiat voluntas post donationē, tardè venere bubulci, cum facta sit donatio irrevocabilis, nec dependeat reuocatio à sui nuda voluntate. Et respondet ad no. in authen. ex causa, C. de libe. præter. & in l. filio. ff. de iniust. testa. & quædam alia, quæ antè allegauerat pro diuersa sententia. Nam ea, inquit, loquuntur in vltimis voluntatibus, in quibus voluntas est ambulatoria, non sic in actibus inter viuos.

Hæc lex exorbitans dicitur à iure cōmuni.

Et ob id non extendenda est.

27 ¶ Si igitur l. nostra est exorbitans, consequens est eam esse restringendam, & nō extendendam, l. ius singulare, & l. quod verò contra. ff. de legi. & l. si verò. §. de viro. ff. solu. matti. & ca. quæ à iure communi, extra de regul. iur. lib. 6. cum si. Nec tum quidem, cum subest eadem ratio, ex sententia glos. in cap. in fidei, in verbo, inquisitionis, de hæred. lib. 6. & est optimus tex. in cap. constitutio-

nem, & ibi gl. in verbo, prorogamus, de regula lib. 6. præsertim cum sit latæ sententiæ, vt dicemus inferius in verbo, reuertatur, in prin. Ideoque omnino extēdenda non est, secundum ea quæ dicemus in eodem verbo, in vj. discrimine latæ & ferendæ sententiæ.

28
Maximè de
extensione
vnius personæ
ad alias non
expressas.

¶ Idque maximè vbi agitur de extensione vnius personæ ad alias non expressas: quadoquidem vbi aliàs fit extensio ex verisimili & præsumpta mente cōtrahentis, aut aliter disponētis, secundum no. in l. tale pactū. §. vlt. ff. de pact. & in l. vlt. C. de inst. & substi. & in l. Titius §. Lucius. ff. de lib. & posth. cū si. tamen hoc non procedit in extensione vnius personæ ad alias, sed vnius tantum casus ad aliū, vt voluit Raph. Co. in l. cōmodissimè. ff. de lib. & posth. Franc. Aret. & Ias. in l. Gallus. §. & quid si tantum, vterque col. v. ff. de libe. & posth. Ias. in l. cū res. ff. de leg. j. & confi. ccxx. testator fecit, col. 4. vers. sed istis non obstantibus, lib. 2. & confi. 228. testator tres filios, col. 2. vers. sed præmissis non ob. eo. lib. 2. §. & confi. 29. dominus Nicolinus, col. 3. vers. tertio & fortius, lib. 3. & confi. seq. testator Ioanni, col. pen. vers. quinto pro ista parte. §. & confi. 66. nobilis miles, col. 9. vers. tertio principaliter, eo. lib. 3. Phil. Dec. confi. ccxj. subtilis est casus, col. pen. & confi. 218. in casu ad me transmissio, col. 3. vers. & ex his comprobatur. & confi. cclxxij. in casu proposito, in fi. col. pe. & confi. cclxxxvij. in ciuitate, col. 3. vers. secūdo propius. & confi. ccxcj. visis, col. 4. vers. secūdo præmitto. & confi. cccxiiij. pro resolutione, col. 2. & confi. cclxxvij. visis & diligenter consideratis, col. 2. vers. quia ad hoc respondetur. & confi. cccxciiij. pro vera resolutione, col. 4. vers. sexto & vltimò. §. & confi. cccclxv. perscuratis, nu. 1. §. & Hipp. Marfi. sing. cccxcix. licet dispositio. & nouissimè And. Alciat. omnium legum interpretum elegantissimus, lib. 3. de verb. sig. col. 3. & Anto. Rub. confi. xxxj. præsupponitur in facto, col. 2. in fi.

29
Confirmatio
eiusdem.

Generalis in-
stitutio filio-
rū non trahi-
tur ad filium
quem testator
ignorat.

¶ Qui quidem omnes hanc doctrinā depromunt ex l. si quis ita. §. si quis cū ignoraret. ff. de testa. tute. vbi testator dans tutorem filiis suis, non intelligitur dedisse ei filio quem ignorat se habere, vel credebat decessisse: quanquā verisimile est, si sciisset illum se habere, nō minùs ei voluisse de tutore prouidere, quàm cæteris. Cuius tex. & aliorū autoritate subnixus Accursius in d. l. Titius, in prin. in verbo, oportet, ante fi. ff. de lib. & posth. tradit generalē institutionem filiorū nō trahi ad filiū quē testator ignorabat se habere, licet omnium eadē esset ratio, eademq; affectio, eademque omnino omnium verisimilitudo, per l. iij. C. de inof. test. Quam gl. sequuntur Dy. Old. Nicol. Neap. Alb. Ang. Raph. Co. in d. l. Titius. Dy. Cyn. Iac. Aret. Alb. & Bar. in d. §. si quis cū ignoraret. Cyn. in l. si pater, in iij. q. C. de hære. instit. Bal. & Alex. in l. sicut certi. C. de testa. milit. Fran. Aret. in d. §. & quid si tantum, col. v. Et huc respiciunt eiusmodi extensionem personarum improbantia, quæ scripsit Oldra. confi. xxj. thema tale est, testator. Io. And. in addit. Spec. titu. de testa. §. vlt. in vlti. q. inci. quinta quæstio talis est. Pau. Cast. in l. ex facto. §. pen. ff. ad Treb. & confi. xcviij. ne improprie vtamur vocabulis, lib. 2. & tex. in l. si pater filium, & ibi Imo. Alex. & alij recentiores, ff. de vulga. & pupil. substi.

30
Favorabilia
non trahuntur
de una perso-
na ad aliam.

¶ Ex quo illud fit, quod si etiam hæc l. esset favorabilis, & ita extēdenda, de quo postea dicemus, non tamen de vna persona ad aliam, sed tantum de vno casu ad alium, vt expressè in specie huius l. nostræ videtur voluisse, aliud tamen agens, Franc. Aret. in d. l. Titius. ff. de libe. & posth. & Soc. d. confi. xcij. col. 4. lib. 4. Ideo cū ea nuncupatim loquatur de patrono & liberto, non debet trahi ad alias personas.

31
Maior est ra-
tio reuocan-
dæ donationis
liberto quàm
extraneo.

¶ Tum postremò, quoniam multo maior est ratio reuocandæ donationis factæ liberto, quàm extraneo, præsertim propter liberos patroni. Libertus enim à domino accepit summum beneficiū, vt scribit Tullius in iij. in Verrem actione, hoc est libertatem, rem certè inæstimabilem. l. libertas. ff. de reg. iur. cum si. ad quam ab eo euectus est, manentque adhuc quædam vestigia prioris seruitutis. l. vnius. §. seruus. ff. de q. & l. seruus. C. eo. Ob idque debet patrono, & ipsius vxori, liberis, & hæredibus etiam extraneis honorem, obsequia, reuerentiam, operas, alimenta, & alia id genus plurima. l. j. & ij. C. de in ius voc. & l. officio. C. de nego. gest. & l. etiam libertis, & l. libertos. C. de obseq. patr. præst. & ff. eo. ferme per totū. & ff. & C. de oper. libe. etiā per totū. & l. j. in prin. ff. de offi. præfec. vrb. & l. si quis à liberis. §. solent, & alii sequen. vsque ad fi. l. ff. de libe. agnos. cū si. etiam si liberi sint emācipati, hæreditateq; paterna abstineant. l. filij. ff. de iure patr. & l. si operarū. ff. de ope. libe. Vide tamen l. cū patronus. §. cū libertus, eo. titu. Sed quod amplius est, eadem prope priuignis patroni debent, l. neque. C. de obseq. patro. præst. Nec tantum viuis patronis, sed & mortuis quoque reuerentiam & honorē exhibere tenentur. l. apud Celsum. §. aduersus, in duobus locis. ff. de dol. mal. except. Et hæc quidem omnia, etiam si pactioe data manumissus sit, l. etiam qui. C. eo. §. licet in contrariū faciat tex. in l. si quis à liberis. §. si quis à liberti liberto. ff. de lib. agnos. §. Nec potest patronū ac ipsius hæredes accusare, l. vlt. C. qui accu. non pos. cum si. §. Nec aduersus eos testificari, l. lege Julia. ff. de legib. Ac ne quidem cōtra hæredes extraneos, gl. in l. libertorū. C. de testib. & Saly. in d. l. lege Julia. ff. eo. tit. §. Nec potest patronū in adulterio vxoris depræhensum occidere, quæ aliàs potuisset. l. si adulteriū cum incestu. §. liberto. ff. de adul. Ex quo no. Dy. Albe. & Ange. quod non etiā potest patronum bannitum ex statuto interimere, quod & idem dicit ipse Alber. in iij. parte statutorum q. vj. item quod si ex statuto. & iterum q. xxvij. item supposito. & Gaudi. in tract. maleficiorū, in rub. de bannit. & malef. vers. continetur in statuto. Potestq; in seruitutem ob ingratitudinem reuocari. l. alimenta. §. j. ff. de libe. agno. cum si. §. Etiam minor. l. non solum. iuncta gl. vlt. & ibi Bal. in omnibus lect. ff. de in integ. restit. Imò etiam pupillus proximus tamen

Liberti ob in-
gratitudinem
reuocantur in
seruitutem.

tamen pubertati, glo. in l. si arrogati, in verbo, redigatur. ff. de tutel. Etiamque de iure cano. c. de famulis, extr. de ser. nō ordi. Idque etiā propter leuē. l. ij. C. de lib. & eorum lib. & no. gl. in §. illud verò, in verbo, restituiamus, in auth. vt liber. de cat. quæ declarat quomodo id intelligatur. & gl. in c. octaua. xij. q. ij. & Inn. in c. de famulis, extr. de ser. non ord. §. & Io. Fab. in l. j. C. de ingra. liber. Quod primū apud Romanos Claudius Cæsar sanxit, vt Suetonius tradit, aut Nero, vt Tacitus scribit lib. 13. Nam apud Athenienses multus antè seculis idem obseruabatur. De qua re Valerius Maximus libro rerum memorabilium ij. c. j. hæc elegantissimè, vt cætera omnia, descripsit. Age, quid illud institutum Athenarum, quàm memorabile, quod cōuictus à patrono libertus ingratus iure libertatis exiit? Superfedeo te, inquit, habere ciuem tanti muneris impiū æstimatorem, nec adduci possum, vt credam vrbi vilem, quem domi scelestum cernam. Abi igitur, & esto seruus, quoniam liber esse nescisti. De quo aliquid, sed per transfennam audiuerat Bal. qui in l. j. C. de ingrat. liber. scribit, quod quidam Græcus Philosophus, qui primitus introduxit reuocationem in seruitutem, sic ait, Esto seruus, quia liber esse nescisti. quem ad verbū nullo reuertit Iason in l. ex hoc iure, in ij. effectu obligationis antidotalis. ff. de iustit. & iur. vt ex hoc possis intelligere Iason. non tam humanitatis scientē fuisse, quàm multi opinantur. Nec solum liberti reuocantur in seruitutem propter ingratitudinem, sed & libertorū filij. l. vlt. C. de liber. & eorum libe. Idque tam patre viuo quàm mortuo, ex sententia gl. & Ang. ibi. & Inn. in d. c. de famulis, in fi. extra de seru. non ordi. Sed & nō tantum à patronis reuocatur liberti in seruitutem, sed ab eorū liberis, & hæredibus. l. liberti, eo. tit. & l. qui manumittitur. C. de ope. libe. Etiam si patronus damnatus fuerit. l. etiā liberis. C. de obseq. patr. præst. Imò verò etiā si patronus pro eo beneficio pecuniam acceperit. l. Titius puerū. ff. de obseq. à libe. præst. quæ tex. ad hoc expendit Pau. Cast. in l. digna vox, post medium. C. de legi. & Roma. qui cum dicit aureum. Roma. sing. cccclix. an dux Mediolani. & Soc. cōfi. iij. super quæst. col. v. vers. postremò multum clarè, lib. 3. & Catel. qui præterea illum dicit singularem in memor. incip. ingratitudo. & rursus in memor. incip. exemptus. Quamquā in diuersum vrget tex. in l. j. C. de libe. & eorum liber. & apertius in l. si tuis, C. de ope. libe. de quibus nihil dicit Ro. Pau. Soc. & Catel. Sed & denique id procedit, etiā si patronus omnine ius liberti remiserit. poterit enim nihilominus libertus ob ingratitudinē reuocari in seruitutem. l. ij. & iij. eademque vlt. C. de bon. liber. & in d. §. illud verò, & ibi glo. in verbo, restituiamus, in auth. vt lib. de carero. Nec tantum libertus ipse, sed & eius filius adeo ingenuus (vsque adeo sunt liberti & eorum liberi patronis obnoxij) in seruitutē ex ingratitudine reducitur. l. vlt. C. de lib. & eorum lib. & §. si verò decretū, iuncta gl. in verbo, filios, in auth. de nupt. vbi & id no. Ang. Leuisque correctio datur patrono in libertum. l. prætor edixit. §. præterea. ff. de iniur. Nec potest libertus aduersus patronum testificari. l. libertorum. C. de test. §. Hæcque etiam procedunt, siue quis manumiserit sponte, siue necessitate. l. intestato. §. j. ff. de suis & legi. hæred.

¶ Proinde videmus etiam aliàs facilius reuocari quæ patronus in libertum contulit, vt patet ex l. 1. C. hoc eo. tit. de reuo. don. vbi non solum donatio facta liberto reuocatur etiā ex leui causa, videlicet ex sola negligentia præstadi obsequij: sed & id quoque, quod ex pecunia donata nomine liberti emptum est. In qua re duo sunt specialia, quæ vocamus: vnum, quod ex sola negligentia reuocatur donatio, cū aliàs non negligentia ipsa, nō alia leuis causa donationem reuocet, sed grauis tantum, nec ea tamen omnis, sed quinque tantū, quæ adscribuntur in l. vlt. infra eo. tit. Alterum, quod patronus vendicat rem quæ libertus suo nomine emit ex pecunia à patrono donata, cum aliàs res empta ex pecunia donata nō reuocetur. l. qui vas, in fi. ff. de furt. quod mirabile dicit Azo in summa, hoc eo. tit. post prin. & Host. in summa, tit. de don. §. qualiter reuocetur, vers. si patronus & Gof. etiam in summa eo. tit. paulò ante fi. Idque dicunt speciale in patrono & liberto gl. Bal. & alij in d. l. j. Sed & alibi quoque non tantum habet roboris & virium, quod in libertos nostros contulimus, quàm quod in extraneos. l. Titio centum, §. Titio centum, le ij. ff. de cond. & demon. & l. fratres, C. de inof. testa. & l. datum. C. de legat.

Donatio facta
liberto ex
leui causa à
patrono reuo-
catur.

¶ Ex quo etiam fit quod donatio inofficiosa facta à patre, reuocatur à filio vsque ad legitimam tantū. l. j. & ibi no. C. de reuo. dona. sed facta à liberto, reuocatur à patrono integrè l. si libertus, in fi. ff. si quis in frau. patro. quia vt dicit Fran. Aret. in d. l. j. durius agitur cū liberto propter reliquias præcedentis seruitutis. Et facit etiam quod libertus facilius præsumitur donare patrono, aut per cōsensum remittere scilicet cōsentendo alienationem rei suæ patrono, quàm extraneo, vt dicit Bar. in l. si fundum per fideicommissum, col. j. ff. de leg. ij. iuncta d. l. si fundū. facit item quod aliàs facilius debent liberti cedere filiis patronorū, in ius quæ ab ipsis obtinuerunt, quàm extraneis, vt satis declarat tex. in l. Pamphilo, in prin. ff. de leg. ij. ibi, sententiā defuncti à liberto decipi satis inhumanū est, iunctis præcedentibus, & sequentibus. Et magis debetur hæreditas liberti patrono quàm legitimis hæredibus. l. legitimos. §. j. & ibi Bald. expressè. ff. de legi. tuto. & l. non vsque adeo. ff. si quis à parent. manumif. fuer. Imò etiam quàm filiis. Bald. in l. quandiu, quæ est iij. in fin. ff. de acqui. hære. per d. l. non vsque adeo, & l. vlt. ff. si quis in frau. patr. §.

Speciale in
patrono & li-
berto.

Donatio inof-
ficiosa reuoca-
tur à filiis vs-
que ad legiti-
mam.

Secus si facta
sit à liberto.

¶ Adde ad hanc postremam rationem, tantū iuris habere patronum in libertum, vt multò maius id sit, quàm quod habet pater in filium, vt voluerunt Petr. à Bel. & Io. Fab. in §. seruitus. Instit. de iure perso. quod & hinc videre licet, quod patronus libertum, qui se vendidit eo ignorante, potest reuocare, l. iij. ff. de lib. cau. non autem pater filium, vt voluit glo. in d. §. seruitus. Item potest patronus

Plus iuris ha-
bet patronus
in libertum,
quàm pater
in filium.

70

LIBERTIS.

patronus à liberto alienata in fraudem ipsius reuocare, nō sic pater alienata à filio, vt de vtroque est tex. in l. 2. ff. si à parent. quis manu. fuc. cuius hoc initium est, non vsque adeo exæquandus est patrono patens, vt &c. ex quibus verbis planum est, quod ex Pet. & Fab. diximus, non tantā esse patris in filium potestatem, quantam patroni in libertum. Ex quo & illud confestim assumitur, donationem liberto factam à patrono, nō tam firmis subniti radicibus, quā quæ sit extraneo, eamque facilius reuocari, cum & donatio facta à patre filio possit liberè reuocari, nec nisi morte confirmetur, l. donationes quas parentes. C. de donat. inter vir. & vxor. Ideo & ea quæ liberto fit à patrono faciliè etiam reuocari debet.

35 **Hæc lex loci non habet in extraneo.**
Argumentum à contrario sensu.
 Hæc igitur rationes non leuiter stabiliunt quod in prin. huius gl. diximus, hanc l. procedere tantum in donatione, quam facit patronus liberto, vt interim prætermittam aliam rationē notissimam quidem illam, sed nō inefficacem: quia cum l. nostra loquatur expressim de huiusmodi donatione, quæ facta est liberto, cōfetur diuersum intelligere & statuere in alia donatione, argumēto illo à contrario sensu in iure fortissimo, l. j. §. huius rei. ff. de offi. eius cui mād. est iuris. Præsertim cum ita argumentando redimus ad ius commune, quod statuit donationes suapte natura fore perpetuas & irreuocabiles, vt supra diximus. Ideoque faciliè amplexanda est hæc argumentatio atque interpretatio, quæ nos ad illud ius cōmune reducit, & adeo ad regulam propriamque donationum naturam, ar. l. si vnus. §. pactus ne peteret. ff. de pact. & c. ab exordio xxv. di. & quod voluit gl. in c. statutum, in verbo, numerandū, de præb. lib. 6. & Bar. in l. omnes populi, in iij. q. quartæ partis principalis, vers. iuxta prædicta. ff. de iustit. & iur. cū multis similibus aggregatis per Fel. in c. omnes, col. 4. vers. sed fortè in casu isto, & multis seq. ext. de consti. & in c. cum accessissent, col. 4. vers. hanc declarationem, eo. tit. & quæ nos etiam congesimus in nostro tractatu primogenituræ, in xxiii. q. principali. §. nu. 5. & id præsertim, & 3. seq. §.

36 **Hæc lex regu- la in donatio- ne patroni cō- stituit, non uerò exemplū aliquod.**
 Et hæc quidem maximè obtinent, quando dici nō possit in hac l. facti contingētiam, vt nostri loquuntur, aut exemplū aliquod proponi, nec enim ea decidit tanquā casum aut speciem aliquam relatum, sed veluti regulā in donatione patroni cōstituit vt apertissimè demōstrant verba ipsius l. quæ sunt huiusmodi: Si vnquā libertis patronus filios non habēs bona omnia vel partem aliquam facultatū donatione fuerit largitus, &c. Vidēne his verbis regulam legemque statui in ea donatione quā fecit antea, aut postea facturus est patronus liberto? nec illic exemplum aliquod proponi, nō magis quidē, quā cum ita in l. statuitur. Si quæ vnquā loca ad sacrū dominiū pertinentia cuiuslibet temeritas occupauerit, secundū veteris sensus fidē in sua iura retrahantur, hæc enim sunt verba l. vlt. C. ne rei domi. Vel cū ita etiā dicitur, Si quādo vsus exegerit vel porticus vel quaslibet ædes aratis senio seu fortunis cōcussas casibus reparare, liceat &c. nā & ita quoque scribitur in l. si quando. C. de ope. publ. suntque sexcēta aliæ eius formæ leges, & in C. & in ff. & propè frequentiores, quā alia nullæ, quibus apertè cognoscitur nullū exēplum ad eas sancien- das fuisse relatum. Nec enim ex cōtingentia facti obtigisse videri debet, quod cōditionaliter pro- fertur, vt de alio casu loquens asserit Philip. Dec. in addit. l. posthumo, col. eiusdem addi. 2. C. de bon. poss. contr. tab. ex no. Bal. in authen. matri & auia, col. j. C. quan. mul. tutel. offic.

37 **Exemplum non facit ius.**
 Hæc autem diximus, quoniam exemplum aut facti cōtingentia non ius facit, nec regulam re- stringit, nec ex ea licet argumentū sumere, vt multis placuisse video, & inter ceteros gl. in c. au- ditis, in verbo, ex post facto, extr. de elec. & in c. abbate sanè. §. sed & ad hæc, in verbo, in iudicio, in fi. & ibi Domi. etiam in fi. de re iud. lib. 6. & subobscurè gl. in l. j. in iij. lect. C. quan. non pet. par. & ibi Iaf. & Phil. Dec. qui adducūt multas cōcor. ille col. j. vers. & propterea tu iuuenis hic col. 4. vers. in eadem gl. ibi, idem tamen. & est optimus tex. in l. damni, la ij. §. vlt. ff. de dam. infec. & in l. j. §. quod vulgò. ff. de vi & vi ar. & in l. sine. §. qui non iustè. ff. de excu. tut. & in c. j. & ibi gl. j. extr. ne cleric. vel monac. & in c. si papa, in fi. de priui. lib. 6.

38 **Confirmatio eiusdem.**
 Imò verò, vt ad l. nostrā redeamus, & si exemplū tale fuisset ad imperatorē relatum, quis tamen dubitat imperatorē ipsum, si id generaliter intellexisset in omni donatione, nedum in ea quæ fit libertis à patrono, id ipsum nūcupatim statuisse, præsertim cū nō mediocre scrupulū nobis interiecisset verius quā reliquisset, vtrū id generaliter esset intelligendum, ideoque ipsa manca fuisset & mutila, quod minimè dicendum est, l. j. C. de his quibus vt indig. aut certè nimiū ambi- gua, cōtra l. cōmunium, in prin. C. de natu. lib. & l. vlt. C. de indi. viduit. & c. vlt. & ibi Bal. col. vlt. ext. de cōsti. & c. abbate, extra de verb. sig. & c. erit autem lex. iij. dist. nihil enim magis proprium est legis, quā claritas. §. j. vers. nos omnia igitur, in auth. de test. imper.

39 **Exemplum nonnunquam ius constituit.**
 Porro & quādo legislator omnino innititur exēplo aut specie proposita, vt hic manifestè facit, si quod exēplum fuit propositū, tunc etiā ius & regula ex eo cōstituitur, per cle. j. de prob. & ita voluit Imol. in c. cū apostolica, in verbo datur intelligi, extrā de his quæ fi. à præl. sine conf. ca. & Alex. in l. j. in princ. col. 12. vers. tertio fallit, in fi. ff. de offi. eius cui mand. est iuris. Iason & Phil. Dec. in d. l. j. C. quan. nō pet. par. & idē, & Iaf. in l. qui Roma. §. Callimachus, col. 4. vers. itē aduer- te. ff. de verb. obl. & Phil. Dec. in c. 2. col. 2. vers. fatetur tamē Ab. ext. de offi. dele. Vt interim omit- tam, quod semper exēpla etsi nō restringant regulam, tamē declarant in quibus casibus loqua- tur, ex gl. no. quæ ad hoc solet allegari, in c. quod Dei timorē, ext. de stat. mo. & vt dicit Bal. conf. 357. nullā mulier se nubat, col. pe. vers. sed quid est si ista, lib. j. exēpla sicut digitus rē ostendunt, & tactū quodammodo subiiciunt, per l. j. ff. de præscr. verb. & §. sed cum magis, Instit. de grad.

Et hanc

40 **Et hanc sanè sententiam, videlicet nostram hanc l. habere locum in ea donatione quā facit pa- tronus liberto tantum, maxima autoritate affirmant gl. in c. vlt. xvij. q. 4. & gl. in c. vlt. & ibi quo- que Inn. & Host. de dona. & idem Host. in summa, eo. tit. §. qualiter reuocetur, vers. item reuoca- tur. Gof. etiam in summa ad fi. eo. quoq; tit. Azo item in summa, hoc eo. tit. Guil. Cu. prout illum referunt Bar. & alij in l. j. C. de inof. dona. Cy. qui illum ibi sequitur in j. q. ad fin. & ibi quoque Io. Fab. & Saly. qui tamen dicit quod consulendo nō sequeretur, cum opinio cōmunis sit in contra- rium, & ibi item Raph. Fulg. Idē Cy. hic, dum se illuc remittit, & hic itē ante illū Pet. à bella Pert. loquens tamen sub dubio fortè. & Io. Fab. etiā hic, atque Bal. in duobus locis, primum quidem in summano, & iterum in casu positione. §. & Raph. Fulg. etiam hic, & ipse Bal. §. & in l. si rotas, ad fi. & ibi quoque ante eū Pe. à bella Pert. C. de inof. dona. & idem Bald. in l. cum acutissimi, col. j. C. de fideicō. & clanculum in l. j. col. j. in iij. C. si in fraud. patr. & apertius in auth. ex causa, col. 3. vers. item non ob. & ibi quoque; Imo. C. de lib. præ. idem Imol. in l. filio præterito, col. 11. vers. item non obstat quod habetur. ff. de iniust. testa. Perr. Iac. in sua præ. tit. de condit. ex lege pro re dona. cōp. col. vlti. vbi tamē dicit credere se, quod alia op. seruaretur in iudiciis. Archiep. Embrun. in sua sum- ma, tit. de donat. §. qualiter reuocetur, vers. item reuocatur tota donatio. Raph. Fulgo. in l. fratres, per illum tex. C. de inof. test. & confi. lxx. hoc capite; Titius cōiugem non habens, col. 2. vers. ad argumenta. Monald. in sua summa, tit. quib. cau. dona. reuo. vers. j. & ij. & Card. Alex. in c. natura- les, col. 2. ver. quæro pater non habet nisi filium, tit. si de feud. fuer. cont. int. domi. & ag. & ante eos quisquis est, qui interpretationes legib. Codicis Theodosiani subiunxit. Ita enim hanc l. ad verbū interpretatur: Si quis filios nō habens, bona sua vel partem bonorum libertis donauerit, si is qui donauit, filios postea habuerit, donationes libertis factæ ad integrum vacuantur. Et etiā Anianus, aut quisquis is fuit, qui Alarici regis iussu ipsius Theodosiani Codicis leges in epitomen coegit, cuius in hæc l. hæc verba sunt: Si patronus filios nō habens, aliquid libertis dederit, & postea sus- ceperit liberos: quicquid largitus fuerit, reuertatur in eiusdem donatoris arbitriū. Et hanc opi. de iure esse veriore asserunt Cor. confi. iij. dubia sanè mihi, col. 3. lib. item ij. & Soci. confi. liij. viso instrumento, col. ij. vers. his tamen nō obstantibus, lib. 4. Quamuis tamen dicant, quod eam iu- dicando aut consulendo non sequerentur, cū opi. communis sit in contrarium.**

41 **Contrarium enim, videlicet hæc l. procedere & in donatione facta alteri quā liberto, voluerūt expressè Accur. Bar. qui ita dicit se obtinuisse, Bal. sibi cōtrarius in ij. lect. in ij. locis, Saly. etiam sibi contrarius, & Ang. hic. Dy. quem retulit Cy. in d. l. j. & ibi quoque Bar. col. 2. & Ang. & Pau. Cast. C. de inof. donat. idem Dy. Bar. Bal. & Imo. sibi etiam contrarius in l. Titia Seio. §. imperator. ff. de leg. ij. Archi. in c. vlt. xvij. q. iij. Io. And. in d. c. vlt. col. 2. & ibi etiam Collet. nō semel. §. Io. Calde. in repe. col. j. & ij. §. Imo. item nō semel. §. scilicet col. 2. vers. in ea. gl. ibi in totum, & alibi sæpe, §. & Pan. & Barb. extr. de dona. Bar. in d. l. si totas. C. de inof. dona. Iac. Bel. & Ang. in authen. de im- mens. dona. Pau. Cast. confi. cccxxiii. incip. respōdeo per ordinem, in vlt. dubio, lib. j. Ioan. Plat. in §. j. in fi. Instit. de dona. Corn. in d. auth. ex causa, col. 9. vers. nec obstat d. l. & cōfi. 15. ex quo di- ctus Franc. col. 5. vers. tamen sunt extendenda, lib. j. & confi. cxcv. in hac consultatione, col. vj. vers. nec obstat d. l. co. lib. ij. & cōfi. clvij. pro decisione, col. 8. vers. item donatio, lib. 2. & confi. xj. in præsentī consultatione, col. vlti. lib. 3. vbi & hanc dicit esse communem opi. & confi. ccxxv. antequam aggrediar, col. v. vers. non obstat. d. l. si vnquam, eo. lib. 3. Franc. Arcet. in l. Titius, in prin. colum. 3. ff. de liber. & posthum. & confi. xxiii. quatuor dubia, in primo dubio, Soci. confi. xlviij. visa facti contingentia, in iij. dubio, lib. j. & confi. xcij. testamentum præmissum, colum. 4. vers. & ad primā rationē, lib. 4. Guid. Pap. confi. clvj. in quadam causa, col. j. vbi & ita dicit tenuisse Per. Helix in repet. huius l. ex qua & illum alibi sæpe aduocat, sed ea nō reperitur. §. Caro. Ruin. cōfi. cxi. circa casum, col. 3. nu. 5. lib. 4. §. & Steph. Bertr. cōfi. cclix. adhæredo, lib. j. & idē denique tenēt vel expressè vel tacitè omnes quotquot de hac l. locuti sunt, nisi ij quos pro priori sentētia cita- uimus, & alij fortè pauci, si qui sunt, neque enim omnes legimus, nec si legissemus, recordaremur.**

42 **Mouentur qui hæc posteriorem opi. sequuntur, hac potissimum ratione, quod huius l. ratio est illa præsumpta ac verisimilis voluntas donantis, qui scilicet verisimiliter nō donauisset, si liberos habuisset, aut habiturum se cogitasset. Ideoque sub hac cōditione donauisset videtur, si liberos nō susciperet, per l. cum auus. ff. de cōd. & demon. cum si. allegatis supra in prin. l. Quæ ratio obtinet nō solum in donationibus quas patroni faciunt libertis, sed & in aliis quoque. Et huc, inquiunt, spectant duo tex. videlicet in l. si totas. C. de inof. don. & in c. vlt. xvij. q. 4. qui quidē loquentes de hac reuocatione donationis ex liberis postea susceptis, nullum de patronis aut libertis verbū faciunt, imò ille nuncupatim de donatione facta filio ipsius donatoris loquitur, hic autem ecclesiæ.**

43 **Nec obstat quod voluntas vnus tantum nō expressa non attenditur, quia illud procedit, si non sit alia legis prouisio, vt in casu l. nostræ, & d. l. si totas, & d. l. vlt. quarū basis est verisimilis illa mēs donantis, & quæ ob eam subintelligunt tacitam illam cōditionē, vltiusque procedunt disponen- do. Nam & aliās voluntas tacita siue in corde retēta, si à iure sit præsumpta, æquè operatur ac ex- pressa, vt dicit Bal. in l. j. §. si is qui. ff. de exer. a. & ita intelligēs tex. ibi cum gl. & l. ij. ff. ad munic. Vel potest etiā dici, quod illud procedit in contractibus & aliis actibus, qui æquè ex voluntate duorū proficiuntur. At donatio maxima ex parte dependet ex voluntate donantis, vt quæ absenti & ignorantī fieri potest, l. nec ambigi. C. de dona. & c. si tibi absenti, de præb. lib. 4. Ideo non debet mirum**

Comprobatio eiusdem sententia.

Lex Codicis Theodosiani.

Contrarie sen- tentie autem res.

Ratio elusæ.

Responsio ad contraria argu- menta.

mirum videri, si voluntas illius tantum tacita satis sit, ex doctrina Bar. & aliorum, in l. cum quid. ff. si cert. per. & in l. quicquid astringenda. ff. de verb. obl. Nam quod de testamento dictum est, quod dependet ex voluntate unius testatoris, cuius tamen voluntas non sufficit sine dispositione, potest negari id verum esse, per tex. in l. si quis ita. §. non solum, ibi, & quidem nuda voluntate. ff. de adi. lega. & expresse voluit Bar. in d. locis nuper allegatis. & Pau. Cast. consi. cccclxiiij. videtur dicendum pro matre, lib. ij. Aut si verum est, id certe alia ratione obtinet, quod videlicet & ipsum testamentum fieri non potest ex sola voluntate etiam expressa, nisi ad actum ipsum dispositionis, & eius quidem solennis, processum sit, per tex. in §. ex eo autem, Inst. quib. mod. testa. infir. & quae diximus supra, nu. 20. inci. quin & si. & dicemus infra in verbo, susceperit liberos nu. 220. inc. contrarium tamen in casu. Donatio autem solo donantis consensu & voluntate perficitur citra instrumentum aut aliam quamvis solennitatem. Vel denique dici potest, quod hic sit voluntas & praesumpta mens utriusque, & donantis & donatarij, quam lex fingit intervenisse, ut nuncupatum dicit Imo. in c. cum contingat, char. vlt. vers. attēde tamen quia dicit, extra de iureiur. & Pau. Ca. consi. ccccxxxv. super hoc puncto, in prin. & iterum col. ij. lib. ij. Nam & debuit etiam donatarius cogitare, quod donans non ita donasset si de liberis cogitasset. Ideoque haec utriusque mens praesumpta habetur pro expressa. l. j. §. vlt. ff. de cond. inde. & l. triticum. ff. de verb. obl. Na & vbi lex exprimit aliquid tacite agi inter contrahentes, id pro expresso habetur, etiam si in mente fuerit retentum. d. l. cum quid. ff. si cert. per. & gl. in c. quemadmodum, in verbo, conditio, extr. de iureiur.

44 **Responso ad contraria.** Nec verum est, quod dictum est, legem exorbitantem non debere trahi ad alium casum ex eadem ratione, quia contrarium simpliciter tenuit Bar. in l. si constante, in ix. q. prima part. ff. fol. mat. cum concordat. ibi adductis per Alex. col. 4. vers. item in quantum, Bart. & per Barb. in c. iuravit, extra de prob. & Cor. consi. cccxliij. in hac consultatione, ante fi. lib. 4. & Fely. in c. quonia frequenter, in prin. extr. vt lit. non cōtest. & Phil. Dec. in c. cum dilecta, in v. no. ext. de confir. vti. vel inutil. & late etiam And. Alcia. lib. ij. de verb. fig. char. ix. quo loco differit de limitatoria dispositione.

45 **Confirmatio eiusdem.** Quorum sententia ex eo pulchre confirmatur, quod voluerunt Pet. & Cy. in l. iura non singula. ff. de legi. quod quando in pluribus casibus eadem est ratio, tunc ea ipsa decidit omnes illos casus, non quidem per extensionem. Imo sicut genus comprehendit species, l. semper generalibus. ff. de reg. iur. sic generalis ratio diuersas species casuum emergentium. Sed quando rationes sunt specie differentes, similes tamen, tunc est extensio, id est quaedam progressio de termino ad terminum per adaequationem siue paritatem, quod & idem voluerunt ipsi Pet. & Cy. in l. quod verum, eo. tit. & ibi quoque Bal. qui id dicit frequenter allegari in practica, quod vbi est eadem ratio, non dicitur extensio, sed proprius intellectus l. nominis & rei. §. verbum ex legibus. ff. de verb. sign. vbi verbum ex legibus, sic accipiendum est, tam ex legum sententia, quam ex verbis. & rursus idem Bal. in auth. post fratres, fratrumque filios. C. de legi. hare. vbi dicit quod ratio debet attendi tamquam virtus intrinseca legis, & tamquam genus praedicans de suis singulis speciebus. & in l. data opera. col. i. v. vers. quaedam est. } C. qui accu. non pos. vbi dicit, quod illud tacite videtur inesse, in quo eadem ratio reperitur, etiam in materia poenali, per l. his solis, ibi, satis tacite cautum. C. hoc tit. de reuo. donat. quae verum loquitur in materia poenali, simul & exorbitanti, & per l. vlt. C. de indi. vidu. Subditque quod vbi est eadem ratio, ibi non dicitur similitudo, sed eadem lex. l. illud. C. de sacro. eccl. & idem Bal. in auth. quas actiones, col. ij. C. eo. tit. vbi dicit quod tacite cautum intelligitur, quando eadem ratio reperitur, per d. l. his solis, quod & idem dicit ipse Bal. consi. 433. domina Ioanna, paulo ante fi. lib. 3. & in c. quia v. ad fi. extr. de iudi. vbi dicit sing. tex. in ea l. his solis. & idem Bal. } in rub. C. de naut. faenore, vbi dicit quod vbi est similis ratio, est idem statutum, per d. l. his solis, qua ad hoc dicit meliorem totius iuris & idem Bal. in l. per diuersas, col. j. in fi. C. de mand. vbi per illum eundem tex. dicit non videri omissum, quod eadem ratione concluditur. & } in repe. l. de quibus, col. 12. vers. item nota quod non dicitur. ff. de legi. vbi dicit quod cum multa habent eadem rationem, licet de vno fiat metio, videtur fieri exemplariter, non restrictiue, nec dicitur extendi constitutio, etiam odiosa, quando extenditur ex mente ipsius: quod perinde est ac si diceret, ex ratione. Nam ratio legis dicitur mens illius, secundum Dy. in c. vlti. ad fi. de reg. iur. lib. 6. Cy. in l. non dubium, in j. q. C. de legib. & ibi clariss. Bar. col. 3. & Bal. col. 4. per tex. in l. cum mulier, vbi etiam Bar. in prin. Alex. in v. not. & alij. ff. fol. mat. idem Bal. in l. j. col. pen. in prin. eo. tit. vbi dicit de hoc esse meliorem tex. totius iuris, in l. scire oportet. §. aliud autem, vers. sed & si maxime, in illis verbis, mens legislatoris. ff. de exc. tut. vbi & hoc not. ipse Bal. cum aliis multis cōcor. a me congestis in cōmentariis nostrarum consuetudinum, tit. ix. §. xxvij. vers. neque id mirum. Sed vt redeamus ad principale propositum, iterum Bal. proferimus in l. omnes populi, col. 7. vers. tertio quaro quae sunt illa. ff. de iustit. & iur. vbi dicit, quod non videntur discrepare quae in ratione conueniunt: quia ratio est cōiunctio diuersorum casuum ad eundem finem tendentium, & rursus in eandem l. col. pen. vers. secundum not. dicit, quod vbi est eadem, non proprie dicimus statutum extendi, quia tacite inest. allegat gl. quae hoc idem dicit in c. j. in verbo, Italiae, de tēpo. ord. lib. 6. & quam ad hoc sing. Pan. in c. nihil, col. 5. vers. nec ob. si dicit, ext. de elect. & Pet. Anc. & Alex. in l. curatoris. C. de neg. gest. Sed & huc spectat, quod scribit Bal. in l. tutela, in prin. per illum tex. ff. de legi. tut. Ang. in l. ij. ff. de dona. quod id quod venit ex ratione legis, venit ex ipsa lege, non ex extensione, quae sententia est d. §. verbum ex legibus, & Pet. Anch. consi. cxij. superflite domina, col. j. Pau. Cast. consi. ccccxlj. pro declaratione, col. pen. lib. j. & iterum consi.

vbi lex exprimit tacite aliquid agi inter contrahentes, pro expresso habendum est.

Responso ad contraria.

Confirmatio eiusdem.

vbi est eadem ratio, non dicitur extensio, sed proprius intellectus.

Non videtur omissum quod eadem ratione concluditur. Ratio legis mens illius dicitur.

confi. lxxxiiij. praefens casus, col. ij. lib. 2. vbi & illud subdit, gl. in auth. quas actiones. C. de sacro. eccl. loqui in casu diuersarum rationum, licet similibus. Nam fauor publicus, & fauor pius sunt diuersi specie, licet similes. Ideoque quamuis l. vlt. eo. tit. quae loquitur de utroque, corrigatur per d. auth. quas actiones, in hoc quod de pio & ecclesiastico statuerat, non propterea in hoc corrigitur, quod de publico dixerat, quia id esset extendere legem correctoriam ex simili ratione. Male igitur, inquit, allegatur ea gl. quod ex identitate rationis non extenditur lex correctoria, sed ita debet allegari, quod ex paritate vel similitudine rationis id fieri non debet. & Cor. con. xc. scrupulosa, col. ij. in prin. lib. 3. & Alex. consi. lxxv. videretur in praesenti, col. j. lib. 5. & late consi. lxxxix. circa primum dubium, col. 3. vers. istud etiam, & seq. lib. 6. & Io. Fran. de Pauinis in extrau. vas electionis, in verbo, prorogamus, per illum tex. de censib. vbi & hoc dicit procedere in constitutione poenali. & Ias. in l. a Titio, col. vlt. ff. de verb. obl. & col. 141. Christophorus, col. 6. vers. in primis ergo, lib. 2. & Phil. Dec. consi. 301. in causa quae Ferrariae agitur, col. 2. & col. 372. visis & diligenter declaratis, col. iij. & Hipp. Marfi. qui alios citat, col. 61. post redditum, col. ij. lib. 1. & Catel. Corta. in memor. incip. rationis identitas. & ante hos gl. in c. j. in verbo, Italiae, de temp. ord. lib. 6. quae dicit quod vbi est eadem ratio, & penitus omnimoda similitudo, non proprie dicimus extendere, etiam in poenalibus.

46 **¶** Nec id quidem mirum est, quoniam ratio legis est ipsa lex, secundum Bal. in c. dilectus filius ab. ext. de rescrip. & consi. cccclxvij. de iure communi, in fi. lib. 2. & Pan. in c. ij. col. pe. extr. de prob. & in c. j. col. 5. ext. de re iudi. cum aliis multis si. a me congestis, in d. §. 27. vers. alibi autem dicit. Aut certe si non sit lex integra, est tamen potior illius pars, scilicet anima & spiritus legis, ut dicit Bal. consi. cclxxv. quod pro regula, col. 3. vers. si autem ratio, lib. 2. & in l. si quis seruo, col. vlt. vers. ex his apparet. C. de furt. vbi dicit, quod sicut homo est ex anima & corpore, sic & lex ex mente siue ratione, & ex verbis. verba autem tanquam corpus & superficiem esse, rationem vero ut animam & spiritum. & idem Bal. in l. vlt. in xv. quaestio. C. de hered. inst. vbi dicit, quod viua ratio est anima ipsius scripturae. & rursus, in c. j. col. iij. vers. ite statuta, extr. de constit. vbi dicit quod virtus legis in substantia rationis consistit, quia mens legis idem est quod anima & spiritus ipsius scripturae. nam scriptura sine mente nihil est. & idem propere post eum dicit Panor. in d. c. nihil, vbi supra citauimus. ext. de elect. & col. j. facti contingentia, col. 3. vers. vlt. adduco, lib. 1. & col. 75. primo est videndum, col. 4. eo. lib. 1. & idem voluit Pet. Anc. in repe. c. j. in §. q. principali, extra de cost. Maria. Soc. col. 30. quauis, col. 3. ad fi. & consi. 35. circa praedictam consultationem, col. ij. & Barthol. eius filius. consi. 241. circa prima difficultatem, col. 12. vers. praeterea & tertio. & Fran. Cur. senior consi. 9. Ticinensi statuto, col. viij. vers. ficu. quia verba statutorum. & iterum consi. xlv. statuto, seu consuetudine, col. vj. vers. quia mens & ratio. & consi. liij. super testamentis, col. viij. vers. & ideo ne excludantur.

47 **¶** Ex quibus & illud confestim sequitur, potius esse inspiciendam mentem siue rationem legis, quam verba ipsius, ut plane ac perspicue ostendit tex. in d. l. scire. §. aliud. ff. de excusat. tut. cuius haec verba sunt, sed & si maxime verba legis hunc habent intellectum, tamen mens legislatoris aliud vult. & in l. iij. §. conditio. ff. de adi. leg. vbi scribitur, sed melius est sensum magis quam verba amplecti, & ibi concord. in gl. & in l. pen. ff. ad exhib. vbi eleganter scribitur, non oportere ius civile calumniari, neque verba ius captari, sed qua mente quid dicatur, animaduertere conuenire. & in l. credendum. ff. qui petant tut. ibi, incidit in constitutionis verba, sed ex sententia excusatur. & in l. ij. §. si mater, vers. quid si curatores. ff. ad Senatusconf. Tertul. ibi, verba rescripti deficiunt, sed dicendum est eandem esse rationem. Et rursus in vers. quid ergo si non fuerint l. eiusdem, ibi, puto licet verba deficiunt, sententiam constitutionis locum habere. & in l. sed sciendum. ff. ad legem Pompe. de parici. vbi ita scribitur. Sed & nouerca & sponsa omiffa sunt, sententia tamen legis continetur. Et in l. si quis adulterium. §. j. ff. de adult. cum dicitur, ex sententia legis tenetur, quauis verbis non continetur, & in l. nihil, ibi, verbis quidem legis non liberatur, eo. tit. Et in l. diuus. §. item senatus. ff. ad leg. Corn. de fals. vbi ita scribitur, diuus Pius ita rescripsit, sententiam magis sequendam esse huius senatusconfulti, quam scripturam. Et in l. impuberem. §. qui liberti. ff. eo. tit. vbi haec verba adscribuntur, Qui liberti assignationem sua manu adscripserit, non verbis, sed sententia senatusconfulti tenetur, & in l. j. §. incidit, ibi, non ex verbis, sed ex sententia. ff. ad S. C. Turpillia. & in l. in bello. §. si quis seruam. ff. de capti. & postlim. reuer. & in l. miles. §. si paterfam. ff. de castrenf. pecu. in l. quamuis. ff. de in ius vocan. ibi, licet edicti verba non patiantur. & in l. cum hic status. §. si sponsus. ff. de donatio. inter virum & vxor. cum dicitur quauis verba orationis minus sufficiunt, tamen dicendum est donationem ad sententiam orationis pertinere. & in l. filium quem, quae est pen. §. videamus. ff. de bonor. poss. contr. tab. ibi, quauis edicti verbis collatio inducatur, ex mente Prato ris deneganda esse responderetur. & in l. si a domino. §. si predo. ff. de peti. har. ibi, quantum ad verba. & quae sequuntur. & in d. l. Gallus. §. & quid si tantum, ibi non pertinent ad legem Velleiam, sed ex sententia legis, &c. & in l. Labeo, ad fi. ff. de sup. leg. vbi prior & potior est mens quam vox. } Suntque sexcenta huiusmodi leges. Ideoque scribitur in l. non dubium. C. de legi. in legem cum committere, qui verba legis amplexus, contra legis nititur voluntatem. Quod depromptum est ex l. fraus. ff. eo. tit. vbi ita scribitur, quod distat *παρὸν ἀπὸ δυνάμεως*, id est, dictum a sententia (siue, vt est in antiqua veterum codicum translatione, verbum ab intellectu) hoc distat fraus ab eo quod contra legem fit. Nam in l. contra fraudem, quae illam praecedit, ita scriptum est. Contra legem facit, qui id facit, quod lex prohibet: in fraudem vero legis facit, qui saluis verbis legis sententiam eius circum-

Ex paritate rationis non extenditur lex correctoria.

Ratio legis est potior ipsius pars.

Ratio legis potius inspicienda quam verba.

In legem quis committat.

48
Idem de iure
Canonico.

Euangelium nō
in uerbis, sed
in sensu.

uenit. facit & tex. in l. quāuis, in fi. cūm dicitur, licet edicti verba non pariat. ff. de in ius vocad. Suntq; etiam & in hanc sententiam multi tex. iuris pontificij, vt in c. sedulo. xxxviij. dist. vbi dicitur, quod sententia præponitur verbis, sicut animus corpori. Ex quo probatur id quod diximus in præcedenti versu. mentem ac sensum animum esse, verba corpus. & iterum in c. Marchion. j. q. i. dicitur Euangelium non in verbis esse, sed in sensu. & in c. humanā. xxij. q. 5. & in c. intelligentia. & c. propterea. & c. in his, extra de verb. sign. & in c. si postquam. de elect. lib. 6. & vbiq; concord. in glo. vt videbis. Quibus adde & tex. in de. j. vers. ceterum, cūm scribitur, non virtutem & mentem, sed nudum verborum insectans corticem, sensumq; confundens &c. Nā, vt tradit Bal. in c. mandatum, post prin. extra de rescrip. semper recurrendum est ad intentionem disponētis, quia lingua cedit cordi, & sub iugo mentis verba constituit, tāquam sub suo proprio originali & digniori. De quo etiam multa per Archid. in cap. is autem. xxij. quæst. ij. & Ang. consil. cccclxxxix. totum dictum statutum, col. ij. Panor. consil. lxxv. primò est videndum, col. ij. lib. i. Maria. consil. 35. circa prædictam, col. ij. Soc. eius filium. consil. lvij. visis priuilegiis, col. ij. vers. his tamen nō ob. lib. i. & consil. cij. in præfenti, col. ij. eo. lib. i. Barba. consil. x. sapienter scribitur, col. v. lib. 2. & consil. lvij. illud adferam, col. v. lib. 3. Georg. Nata. in repe. c. quamuis, col. pen. vers. quarto eodem modo, de pact. lib. 6. Hipp. Marsil. in d. l. sed sciendum, col. j. & seq. ff. de parri. & in l. si quis viduam, col. iij. vers. quinimo mens statuētis. ff. de quæstio. & consil. lxxxv. post redditum, col. j. vers. primò dico, lib. ij. quos tu videbis, ne quæ femel iam collecta sunt, iterum colligam. Et ante hos per gl. in d. c. si postquam, in verbo, mente, de elect. lib. vj. quæ ex eo text. colligit constitutionem etiam pœnalē extendi ad casum ex mente ipsius, licet non ex verbis in ea comprehensum, nec tunc dici extensionem fieri, de quo ibi multa per Pet. Anch. Imo. Domi.

49
Quintilianus
uoris hac de
re locus.
Scribendarum
legum causa.
uoluntas.
Elegantissimus
Tullii hac de
re locus.

Quibus omnibus adde quod Quintilianus senior, quem & in diuersa parte citauimus, scribit de decla. cccxvij. In omnibus legibus solam spectare oportet scribentis voluntatem. Verba enim ambigua, & in plures intellectus ducta sunt, scribendarum legum causa voluntas fuit. Ergo id vnum spectare conuenit, propter quod scriptæ sunt. De qua re etiam multa Quintilianus Iunior li. Oratoriarum institut. vij. cap. item septimo, & Tullius, quem & nos in alia sententia etiam eodem loco citauimus, videlicet lib. ij. de inuentione. Inter quæ hæc sunt, Non omnia scriptis, sed quædam quæ perspicua sunt, tacitis exceptionibus caueri: legem in sententiis, non in verbis consistere: iudicemque eum legi obtemperare, qui sententiam eius, non qui scripturam sequatur indignū esse: eodem affici supplicio eum, qui propter aliquod scelus & audaciam contra legem fecerit, & eum qui honesta aut necessaria de causa non ab sententia, sed à literis legis recesserit. Et in oratione pro Aul. Cecinna, An cum voluntas, inquit, & consiliū & sententia interdīti intelligatur, imprudentiam (alij impudentiam legunt, & melius meo iudicio) summam aut stultitiam singularem putabimus in verborum errore versari, rem & causam & vtilitatem communem non relinquere solum, sed etiam proderet? An hoc dubium est, quin neque verborum tanta copia sit, non modò in nostra lingua, quæ dicitur esse inops, sed ne in alia quidē vlla, res vt omnes suis certis ac propriis vocabulis nominentur? neque verò quicquam opus sit verbis, cum ea res cuius causa verba quæ sita sint, intelligatur. Quæ lex, quod senatusconsultum, quod magistratus edictū, quod fœdus aut pactio, quod (vt ad priuatas res redeam) testamentū, quæ iudicia, aut stipulationes, aut pacti & cōuenti formula non infirmari aut conuelli potest, si ad verba rem flectere velimus, consiliū autem eorum qui scripserūt, & rationem & autoritatē relinquamus: Sermo hercule & familiaris & quotidianus nō cohærebit, si verba inter nos aucupabimur. deniq; imperium domesticum nullū erit, si seruulis hoc nostris concesserimus, vt ad verba nobis obediant, non ad id quod ex verbis intelligi possit, obtemperent. Exēplis nunc vt videlicet mihi necesse est harū rerum omnium? Non occurrit vniciq; vestrū aliud alij in omni genere exemplū, quod testimonio sit, nō ex verbis aprū pendere ius, sed verba seruire hominū consiliis & autoritatibus? Ornate & copiose L. Crassus homo lōgē eloquentissimus, paulò ante q̄ nos in forū venimus, iudicio centūuiri hanc sententiā defendit, & facile, cūm contra eū prudentissimus homo Q. Mutius diceret, probauit omnibus, M. Curiū, qui hæres institutus esset ita, mortuo posthumo filio, cū filius nō modò nō mortuus, sed ne natus quidē esset, hæredē esse oportere. Quid? verbis satis hoc cautū erat: minimè. quæ igitur valuit? voluntas, quæ si tacitis verbis nobis intelligi posset, verbis omnino nō vteremur. quia non potest, verba reperta sunt, nō quæ impediret, sed quæ indicarent voluntatē. Et subdit quibusdā interiectis, secundū Crassum aduersus Q. Mutiū fuisse iudicatū. Nec enim Crassus ita causam egisse, vt cōtra iuriscōsultos diceret, sed vt hoc doceret, illud quod Scæuola defendebat, nō esse iuris: & in eā rē non solū rationes adferret, sed etiā Q. Mutio socero suo multisq; peritissimis hominibus autoribus vteretur. Hęc ille, qui & alia multa in ea oratione scribit, vt ostēdat mentē ac sententiā legū esse verbis & scripto anteponendā. { Quæ etiā in sententia fuit Aristot. dū scribit lib. i. rhetoric. ad Theodect. a quū esse nō legem, sed scriptorem legis, ac nō verba, sed sententiā spectare. } Porro illa contentio (neq; enim hoc omittere potuimus) Crassiac Scæuolæ & ab eodem Tullio memorata fuit lib. i. de oratore, iterūque in secundo, & in Topicis in loco à similitudine, atque etiam in Bruto de claris oratoribus, non semel. & à Fabio lib. 7. oratoriarum institut. c. item vij. & à recentioribus quoque legum interpretibus tractata fuit, qui & ipsi crebriori calculo in sententiam Crassi pedibus ierunt, Nam si posthumus, inquit, institutus hæres fuerit, ac eidem, si postea

50
Confirmatio
eiusdem loci.

postea moriatur, Titius substitutus, nec posthumus natus sit, erit tamen locus, vt sic mentē verbis præferamus, substitutioni. Ita enim voluit Guill. Cug. in l. precibus, in materia vulgaris subst. C. de impub. & ali. subst. Ray. Forli. in tracta. subst. in materia vulgaris. Bald. in eodem tractatu, etiam in materia vulgaris, col. vij. vers. quæro facta est pupillaris, vbi & id dicit voluisse Franc. Pifa. Bart. in l. j. col. vij. vers. vlt. quæro quid si substitutio. ff. de vulg. & pupil. subst. & ibi etiā Alex. & Ias. ille col. xij. vers. nec obstat. d. l. quod si filius, alter col. x. vers. circa secundū hic col. iij. vers. sextò adde, vbi id dicit not. & iterum col. xv. vers. vltimò quærit Bart. { & ipse quoque Bart. consil. xlviij. Gallus Fallopi. col. ij. vers. præterea pro dictis. } Idemque tenet Albe. qui ita dicit vidisse se obseruari in quæstione facti, in rept. rubr. eiusdem tit. col. xxxj. & seq. Bal. in l. cum quidam, quæ est vlt. col. ij. vers. quæro quidam credens. & ibi etiam { Ioan. Fab. ad fi. & } Corn. col. iij. vers. quintò fallit. C. de inst. & subst. Idem Bal. { consil. xxxix. testator habens, col. ij. vers. secundum est, lib. & } subobscure consil. cxxvj. ad intelligentiam, ad fi. lib. i. Per. Iac. in tit. de vulg. & pupil. subst. quando expirant, sub rub. secunda summa ex prædictis, col. iij. vers. item est notandum. Ang. in l. lex Cornelia, in fi. ff. de vulg. & pup. subst. { Petr. Ancha. consil. cccvj. ex serie testamenti. } Raph. Fulg. consil. xlix. ex facto proponitur, vbi hoc negat procedere in vxore substituta, propter speciales quasdā ac priuatas in eum casum rationes, & iterū consil. xc. in quæstione Ioānis, in prin. Imo. in l. ab exhæredati, quæ est antep. §. vlt. ff. de leg. j. { Vide ibi Bal. & Pau. Cast. } per illum text. quem & ad hoc plerique omnes citant, & similiter tex. in l. ventri, iuncta gl. ff. de ventre inspicien. & in l. si nemo. §. vlt. ff. de testa. tutel. & est casus à contrario, in d. l. vlt. C. de inst. & subst. & idem quoq; tenet { Alex. consil. 188. viso processu agitato, col. 2. vers. condescendo ad secundū, lib. 3. Calca. consil. 102. pro parte, col. vlt. & consil. seq. contra. & Anto. Rosellus inter consil. illius consil. 104. omnipotentis. } Fran. Aret. in l. si mater. §. si filius, col. 3. vers. si autē substitutio. ff. de vulg. & pup. subst. & in l. quādiu institutus, col. vlt. vers. aduerte tamen. ff. de acq. hæ. Corn. consil. 276. viso scripto themate, col. 5. vers. & propterea, lib. 3. Fran. Cur. senior consil. 52. in vlt. dubio. { Soc. vide tamen quia statim allegatur pro contraria parte, in l. j. col. x. vers. circa secundū. ff. de vulg. & pup. subst. Caro. Rui. in repe l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posth. & cōsi. 176. viso testamēto, col. 6. nu. 4. lib. 2. } & Steph. Bert. cōsi. 174. nemini dubiū, in 2. dub. lib. 3. & Ias. consil. 148. nobilis & generosus, in 1. dubio. lib. 2. & consil. 203. Vanotus, col. 4. vers. tertio facit, eo. lib. 2. & cōsi. 220. testator fecit, col. 2. vers. & pro ista, eo. lib. 2. & cōsi. 66. nobilis miles, col. 4. vers. quarto principaliter. lib. 3. & Lancel. Politus in tract. subst. in materia vulgaris, in 7. q. princ. in multis locis. Phil. De. consil. 227. in casu ad me transmissio, col. 4. vers. tertio principaliter. & seq. { & cōsi. 238. proponitur quod nobilis, col. 2. vers. & hoc confirmatur. } & Andr. Alc. lib. 3. de verb. signi. in 2. q. 3. axiomatis, quem miror hoc in loco non meminisse antiquæ illius cōtrouersia, cum sit antiquitatis scientiss. { Et id fati probat tex. in d. l. ab exhæredati. §. vlt. ff. de leg. j. & l. ventri, iuncta gl. ff. de ventre inspi. & l. si nemo. §. vlt. ff. de testa. tutel. & tex. à contrario sensu, in d. l. vlt. C. de inst. & subst. } Er facit quod in simili tradunt Bar. Ang. Imol. & vulgò alij recentiores in d. l. quamdiu institutus. ff. de acq. hæ. red. & Saly. in l. si testamēto, col. 3. vers. sed tunc quæro supposito. C. de impub. & ali. substi. & Ias. consil. 152. præfens dubium videtur formari, in 1. dubio, lib. i. & consil. 287. casum istum, col. i. lib. 2. Et quod scribitur in l. si extraneus. ff. de condi. cau. da. { Idq; tenent omnes supra citati indistincte & simpliciter, præter Bart. & paucos quosdam, qui in hoc distinguunt, vt apud eos videre licet. }

51 Quamquam non defuerunt qui Mutium illum secuti diuersum censuerunt, videlicet Oldr. cōsi. clxxvij. testator in suo vltimo testamento. & Ioan. Andr. in addit. Specul. tit. de testa. in additione incip. huic quæstioni, vers. occurrit etiam casus. & Ang. sibi contrarius cōsi. xcij. visis & inspectis, in iij. eodēq; vlt. dubio. & Pet. Anch. consil. cccvj. ex serie testamenti, per totum. & Pau. Ca. consil. ccxix. visis & consideratis, col. j. lib. j. & expressius consil. cccxcij. vidēdum est vtrum fides, col. ij. vers. secundò nunc videndum, eo. lib. i. vbi tamen in seq. vers. id temperat, nisi apposita fuerit clausula codicillaris, vt ibi per eum. { & consil. xcviij. ne impropius, eo. lib. 2. } Roma. in d. l. quamdiu institutus. ff. de acq. hæ. red. & Alex. { sibi contrarius } consil. omnium primo perspectis verbis, col. 5. vers. quarto probatur. lib. i. { & Corn. sibi itē contrarius consil. xxvij. alias, in litera E. lib. i. } Soc. { vide tamen, quia supra allegatus fuit pro contraria parte. } in l. j. col. xij. in iij. limitatione, & iterum col. seq. in vij. limitatione in duobus locis. ff. de vulg. & pup. substi. { & Fely. in c. trāsato, col. pe. vers. sed prædicta, de const. & Caro. Rui. sibi contrarius, consil. clxxv. postquam, col. iij. nu. 5. lib. 2. & no uissimè Vigli. §. j. in verbo, ipsi filio sit hæres substitutus, Instit. de pupilla. substi. vbi id sciēt admodum disputat. } Verū prior vt communior est, ita verior. De quo etiam vide Corn. cōsi. 149. licet in hac, lib. 3. & Soci. consil. lij. dominus, & c. vt veram &c. col. ij. vers. iij. & col. seq. vers. quinto, col. vlt. vsque ad fin. lib. i. & consil. cclix. visis & consideratis, per totum, lib. 2. & ibi Fran. Pepi. in subscripti. & eundem Soc. consil. lxxvij. visis testamento spectabilis, per totum { & Phil. Dec. consil. ccxxvij. col. j. vers. & quia ista conditio, iunctis his quæ scribit in fin. } & ante hos signo. cōsi. cvij. quidam Maragonus, col. 5. vers. nunc venio ad tertiam, cum multis seq. Vide. Soc. consil. lxxvj. in fi. lib. 3. & consil. clxxvj. col. pe. lib. 3. & Vigli. in d. §. j. Instit. de pupilla. substi. utio.

Qui Mutium
secuti contra
riū censent.

52 Sed non solum in eo casu, sed & aliis semper in substitutionibus & testamentis mēs & voluntas potius, quàm verba inspicienda sunt, vt probatur in l. hæres mei. §. cum ita. ff. ad Trebel. vbi ita scribitur, neptis prima quidem facie propter conditionis verba admitti non videbatur, sed cū

Sæper in sub-
stitutionibus
& testamētis

testatoris uoluntas inspicienda.

in fideicommissis voluntatem spectari conueniat, &c. & in l. cum filiofam. §. vlti. ff. de leg. j. vbi ita scribitur, voluntas ergo facit, ne in testamento scriptum valeat. & in l. pen. ibi, sola voluntas seruatur in fideicommissis. ff. de lega. j. & in l. cum pater. §. donationis, ibi, voluntatis intentio. ff. de lega. ij. & in l. fideicommissa. §. item si quis. ff. de legat. iij. vbi scribitur in fideicommissis precipue spectandam seruandamque testatoris voluntatem. & in l. Pamphilo, in prin. eo. tit. vbi dicitur non videri quidem quantum ad verba testatoris pertinet, fideicommissum Pamphili vt restitueret, sed cum sententiam defuncti, &c. & in l. quisquis eod. tit. vbi dicitur voluntatem defuncti, maxime in fideicommissis, valere. & in l. quisquis mihi. ff. de verb. signific. vbi ita scribitur, Mihi Labeo videtur verborum figuram sequi, Proculus mentem testantis. Respondi, non dubito quoniam Labeonis sententia vera non sit. Per quam dicit Bal. conf. cvij. domina Ioanna, col. iij. vers. sed in contrarium, lib. 3. quod non debemus meram figuram verborum sequi sed mentem, quod & idem dicit per illum ipsum tex. conf. cxxj. a capite, col. v. ver. sed hic aduertendum, col. lib. 3. vbi subiungit mentem magis constare ratione quam verbis, per l. iurisgentium. §. pactorum. ff. de pact. Et probatur item in l. ex facto proponebatur. §. rerum. ff. de hære. instit. ibi, & facit quidem totum voluntas defuncti, & in l. in conditionibus primum. ff. de condit. & demonst. vbi scribitur, in conditionibus primum locum obtinet voluntas defuncti, eaque regit conditiones. Ex qua dicit Bal. in c. cum in vestri, in prin. extr. de elect. quod voluntas facit formam & conditionem. & in l. pater Seuerinam, in prin. ff. eod. vbi in conditionibus testatorum voluntatem potius quam verba spectari oportet. & in l. emptor. §. ancilla. in fi. cum dicitur, filiam defensio tuebitur voluntatis. ff. de rei vendi. & in l. si quis ita. §. conditio. ff. de adim. leg. vbi ita scribitur, sed melius est sensum magis quam verba amplecti. & in l. si peculium. §. si seruus. ff. de pecu. leg. vbi scribitur, verba secundum voluntatem testatoris exaudienda sunt. & in l. si quis filium. C. de liber. præter. vbi cum manifestissimus sensus est testatoris, verborum interpretatio nusquam tantum valet, vt melior sensu existat. & in l. cum virum. C. de fideico. vbi in fideicommissis voluntas magis quam verba plerunque intuentia est. & in l. cum quaestio, in fi. prin. C. de leg. vbi vestigia voluntatis testatoris sequenda sunt. & iterum in fi. illius l. ita scribitur, In omnibus etenim testatoris voluntatem, quæ legitima est, dominari cõsemus. Et in l. cum antiquitas. C. de vsufr. vbi ante fi. ita scribitur, voluntati testatoris per omnia obediendum est. & in l. quidam. C. de neces. ser. hære. instit. vbi & ita scribitur, quia semper vestigia voluntatis sequimur testatorum. Ex eaque pulchre dicit Bal. quod lex pederentim vadit post mentem testatoris, sicut venator post leporẽ, quem ad hoc omnes quotidie allegant. & in §. nostra autem, Instit. de legat. vbi ita scribitur, & non verbis, sed voluntatibus eorum fauentes, cum aliis multis ac prope infinitis iuribus. Et hoc vbiq; a nostris doct. inculcatur, vt per Bal. in l. quonia indignum. C. de test. vbi ex ea. l. no. non esse curandum de verborum qualitate, dummodo constet de mente testatoris. & in l. precibus, col. x. vers. sequamur igitur. C. de impu. & ali. subst. & in l. vlt. col. ij. C. de impu. & ali. substi. vbi dicit quod ex coniecturata mente defuncti recedatur a vi & natura conuentionis verbalis. Ang. conf. ij. certum est. col. pe. & conf. clxix. super puncto supra scripto, col. j. vbi dicit mentem & rationem testatoris esse considerandam, etiã si sit contra verba ipsius. quod dictum pro not. reassumit Ias. in l. iurisgentium. §. prætor ait, col. pe. ff. de pac. Sed & adde Raph. Fulg. conf. xcij. Antonius, col. ij. Pau. Cast. in l. proponebatur, per illum tex. ff. de lega. ij. & conf. cxxij. viso testamento, circa medium, lib. i. & Cepol. caufarum ciuiliu, conf. xlix. circa primum dubium, col. ij. vers. & est ratio. & Corn. conf. vij. nudis & incompositis, col. ij. vers. & ideo attenda, lib. i. & cõsi. cclxxv. in præfenti, col. ij. vers. licet autem, lib. 4. & Soci. qui multa allegat, conf. j. Franciscus, col. iij. vers. & puto, lib. 4. & conf. xxvj. cum super, fermẽ per totum, eod. lib. 4. & Barb. conf. vj. vbi Christus, col. 3. lib. 3. & Guid. Pap. conf. cxxxv. consilium pro nobilis, col. iij. & Soc. in d. l. in conditionibus, in j. not. ff. de condi. & demon. vbi ex hoc dicit fieri vt disiunctiua in coniunctiua resoluatur, & verbum directum in obliquum: & è diuerso, quod fortius est, obliquum in directum: nempe vt mentem ac voluntatem testatoris seruemus, vt de primo est tex. in l. Lucius. ff. de hære. insti. & in l. generaliter, in prin. C. de insti. & substi. De secundo, in l. Scæuola. ff. ad Treb. De tertio in l. tractabatur. ff. de mil. test. Et vt ad ceteros pergam. Ias. in d. l. si quis filium, C. de lib. præter. & in l. si pater, col. vlt. ff. de vulg. & pup. substi. vbi & hinc dicit produsse quæ statuuntur in l. cum auus. ff. de cõdi. & demon. & in l. cum acutissimi. C. de fideic. in quibus mens etiã tantum coniecturata præfertur verbis. quæ quidem iura magnã habent (quod iam supra sæpius diximus) cum l. nostra familiaritatem. & Franc. Curt. senior. conf. lxxij. antiquissima, tum col. iij. vers. in quo passu, tum col. ix. ver. mens enim prædominatur. & Cur. iunior cõf. 43. Ser. Iacobus, col. antep. vers. attende ergo. Ias. cõsil. 132. Salomon, col. pe. lib. i. & conf. 147. spectabilis, col. 6. vers. in primis, lib. 2. & cõf. 141. Christophorus, col. 7. vers. tertio pro cadem, lib. 2. & conf. seq. venerabilis, col. ij. eo. lib. 2. & conf. 228. testator tres filios, col. ij. vers. quartum facit, eo. lib. 2. & conf. 66. nobilis miles. post prin. & iterum col. ij. lib. 3. & conf. 143. spectabilis, col. iij. vers. sed præmissis. lib. 4. & conf. clxij. testator habens, col. v. ver. tertio principaliter, eod. lib. 4. & Philip. Dec. conf. xv. an appellatione. col. ij. vers. ad cuius rei. & conf. xxij. cuius superscriptio incipit, an & quado, col. j. & conf. 182. in casu occurrenti, col. ij. vers. quibus tamen non obstantibus. & conf. clxxxvj. quoniam ex facto, col. ij. vers. sed tamen prædictis. & cõsi. ccxxvij. in casu ad me transmissio, col. iij. & conf. cccxcix. conclusionem, col. iij. & conf. xxv. in casu proposito, col. pe. vers. sed tamen prædictis. & Fort. Gra. in repe. l. Gallus. §. & quid si tantum, col. xlvij. ver. aduerte. ff. de lib. &

Etiã si sit contra verba ipsius.

lib. & posth. & doct. vbiq; Quibus concinens Plinius Iunior iuris non imperitus, lib. 4. Epist. ad Sabinum, maluit cum magno suo incõmodo seruire voluntati cuiuspiam testatricis, quæ illũ cum Sabino ipso reliquerat heredem, quàm mera verba testamenti cum suo cõtrã commodo sectari: suastiq; Sabino, vt idem faceret, confidens illum, vt inquit, suæ accessurum sententiã, cum religiosissimẽ soleret custodire defunctorum voluntatem, quam bonis heredibus intellexisse, pro iure est.

13 ¶ Aut certẽ mentem & voluntatem testatoris esse verbis iungendã, si non voluntatem ipsam verbis præferamus, apertẽ probatur ex l. si ancillas, in fi. ff. de leg. j. vbi ita scribitur, & nec verbis, nec voluntati defuncti accommodata hæc sententiã est. & l. ab omnibus, in fi. prin. eo. tit. Cuius hæc verba sunt. Cum & significatio verborum non repugnet huic sententiã, & voluntas testatoris congruat. & l. Meuia. ff. de man. testa. ibi, neque contextum verborum totius scripturæ testamenti, neque mentem testatoris eam esse. Quæ iura ad hoc admodum cõmendat Iason, in d. l. si ancillas, quã legit cum l. si ancilla. ff. de leg. j. Et postremum etiã commendat & dicit egregium, idem Ias. in d. l. si quis stipulatus sit Stichum, in iij. not. ff. de verb. obl. Cui adde & alium no. tex. in l. talem. §. j. in fi. ff. de hære. insti. cū dicitur, non enim hunc casum testatorem voluisse excludere palam est, neque verba omnino repugnant. & in l. miles. §. quidam. ff. de adul. cum dicitur, opinionem quidem tuam & verba legis & sententia adiuuant. & in l. vlt. ff. qui pet. tuto. ibi, nec verbis, nec sententia constitutionis in pœnam incidit & in l. impuberem. §. vlt. ff. ad leg. Corn. de fal. cum dicitur, neque verbis senatuscõsulti, neque sententia continetur. & in l. nõ solum verba, quæ est iij. in prin. C. de adult. ¶ Vbi non solum verba legis Iulie de adulteriis, sed etiam sententia attenditur. & in l. diui. ff. de iur. pat. ibi, magis visum est nepotem neque verbis neque sententia excludi. ¶ Quamquam ex iis multi de legibus loquantur. Sed nihil in ea re interest. ¶ Aut etiam si quis pertinaciter contendat mentem omnino præferendã, certẽ id procedere debeat, modò ea mens ex verbis concipi possit, non aliã. Bal. in repe. l. & si post tres, col. 5. vers. sed quid si tacitã diem. ff. si quis cau. & dicemus plenius infra in hac eadem gl. nu. 70. vt interim omittam, vt ibi videre poteris. ¶

Mens & voluntas testatoris verbis iungenda sunt.

14 ¶ Et quoniam supra ex Tullio diximus id quoq; obtinere in omnibus & publicis & priuatis dispositionibus, certẽ etiam constat id procedere & in statutis, quæ aliã strictẽ sunt interpretanda & proprie, vt tamen in his sententiam scripto anteponamus, id est mentem & rationem statuentium, verbis statutorum. Id quod voluerunt Cy. & Bald. in l. j. ff. si cer. pet. Bar. in l. contra legem. ff. de legi. vbi dicit quod licet offendere verba statuti, vt mens seruetur. & in l. omnes populi, in vj. q. prin. ver. iuxta præmissa quæro. ff. de iust. & iur. vbi dicit quod verba statuti impropriantur, vt mentem sequamur, Ang. conf. lxxix. Martinus Io. de Floren. col. pen. & conf. cxix. statuto Tuderinæ ciuitatis, col. vlt. & conf. cxlvij. viso themate, circa med. & conf. clxx. idẽ statuumus, col. 1. & Pet. Anc. in repe. c. j. col. xvj. extra de consi. Ant. in c. nouit, extra de iud. Pau. Ca. conf. cxlvij. viso & examinato, col. j. lib. j. & conf. cccxx. quod in causa, col. ij. eo. lib. j. Soci. conf. cvij. supposito statuto, col. iij. ver. xiiij. confirmatur, lib. iij. & conf. cxxvj. rectẽ & iustẽ, col. iij. vers. sic. secunda conclusio, lib. 4. & doc. vbiq; in suis consi. dum statuta interpretantur.

Ratio statuentium præualeat verbis statutorum.

15 ¶ Sed & in rescriptis, quæ & ipsa sunt stricti iuris. c. significante, & ibi glo. & c. Rodolphus, & c. significauit, extra de rescrip. & c. P. & G. extr. de offi. delega. Hoc quoque procedit ex sententia glo. in c. si propter tua, in verb. intentionis, per tex. ibi, de rescri. lib. 6. quam ad hoc commendat & dicit not. Ias. in d. l. iurisgentium. §. prætor ait, col. pe. ff. de pac. Sed & est alia glo. in c. mandatum, etiã per tex. ibi, extra eo. de rescri. Et alia quoque in c. dilecti filij, in verbo, nec fuit intentionis, eo. tit. & in c. exposita, in verbo, intentionis, per illũ tex. extra de arbit. & in c. cum dilecti, in verbo, intentio, per illum text. extra de don. Item & alia in c. paratus, in verbo, si verba. xxij. q. j. Quin etiam Bal. in c. ij. col. vlt. vers. item quod potius, extr. de rescri. loquens in casu illius c. in quo duo quædã copulatiue fuerat posita in rescripto, quod inibi inferitur, asserit potius esse inspiciendam mentem, quàm copulam verborum. Et idẽ Bal. in c. conquerente, col. ij. vers. quarit gl. ext. de rescri. spo. dicit post Imo. mentem rescribentis præualere verbis rescripti, arg. d. l. quisquis mihi. ff. de verb. signific. Et idẽ quoque Bal. in l. ex facto, in iij. no. ff. de vulg. & pup. asserit ex eo. text. semper ad mentem rescribentis esse recurrendum. Quod & tradit Barb. qui alios citat, conf. iij. scribitur primo regum, col. 7. lib. i. & conf. xxij. scripsit propheta, col. x. eo. lib. i. & conf. xliij. præclare scribitur, col. xvj. eo. lib. & conf. xiiij. sapiẽter scripsit, col. vlt. lib. 2. & alibi sæpe. & Soc. d. conf. xxvj. lib. 4. qui ad hoc etiã alleg. c. exposita, ext. de arbit. & alia quædã iura. & ante hos Inno. in c. cū ecclesiasticæ, extra de except. vbi Fely. & Dec. in fi. asserunt multas alias concor. & idẽ Fely. in c. causam quæ, col. 8. vers. secunda declaratio, ext. de rescri. & ipse Soc. in l. non omnis, col. j. ff. si cer. pet. ¶ atq; etiam ipse Deci. conf. ccccx. viso consilio, col. ij. ¶ Quibus adde text. præter eos quos supra ex aliis adduximus, in c. ad aures, ibi, cum non sit intentionis nostræ, & quod ibi not. Bal. circa med. extra de rescri. & in c. super eo, & ibi gl. in verbo, intentionis, ext. de offi. deleg. & in c. vlt. ante fi. ext. de dila. cū dicitur, nostræ intentionis non fuerat. & in c. licet, ibi, quia tamen intentionis nostræ non fuit, & ibi etiã gl. in verbo, nec esse debuit, ext. de offi. ordi. & in c. dudum ecclesia, ad fi. vbi in duobus locis eadem verba adscribuntur, extra de elect. & in cap. dilecto, & ibi gloss. in verbo, intentionis, extra de verbor. signific. & in c. cum causam, & ibi etiam gloss. in eodem verbo, extra de præbend. & in c. cap. vlt. eod. tit. & in c. proposuit, ibi, intentionis nostræ non fuit, extra de conc. præbend. & in c. cum in illis, in similibus propẽ verbis. & ibi etiam gloss. de præbend. lib. 6. & in c. in demeritibus. §. vlt.

Idem in rescriptis.

ibi, intentionis nostræ nequaquam extitit, de elect. lib. 6.

56
Idem in pri-
uilegiis.
In excommu-
nicatione.
In iuramento.
Intentionis no-
cabulum.

¶ Et idem de priuilegiis probat tex. in c. ex multiplici, & ibi etiam gl. extr. de deci. & iterum in c. di-
lecti. & ibi item gl. co. tit. & alia gl. in d. c. mandatum, extr. de rescript. Et idem de excommunicatio-
ne tradit Pan. in c. præterea, col. pe. extra de appel. dum dicit quod sententia excommunicationis
magis regulatur à mente proferentis, quàm à conceptione verborum. De quo tamè vide quæ di-
cam infra in verbo, reuertatur, nu. 257. limita secundo, & seq. Sed & de iuramento, vt in eo men-
tem ac intentionem iurantis inspiciamus, est tex. in c. ad nostram. liij. ibi, habens in mente, extra de
iureiur. & gl. in c. veniens, in verbo, præsciuisse, co. tit. Et ne tu putes hoc intentionis vocabulū,
quo in hoc ver. tam sæpe vsi sumus, in hoc significato malè accipi, vide Plinium, qui ita quoque
accipit epist. lib. j. xxix. His tu, rogo, intentionem scribentis accommodes. Et Papinianū iurisconsul-
torum elegantissimū, in l. cum pater. §. donationis. ff. de legat. ij. Non enim, ait, quæri oportet, cum
quo de supremis qui loquatur, sed in quæ voluntatis intentio dirigatur, & rursus in l. cum vnus,
in princip. ff. de alimen. legat. cum dicit intentionem quidem defuncti prima facie refragari.

57
Idem in testium
dictis.

¶ Similiter & in testimoniis, siue testiū dictis, ac dispositionibus mentem & effectum verbis ipsis esse
præferendū, satis constat ex eo quod scribit Bald. omnium iuris interpretum & copiosissimus &
subtilissimus, in c. cum ecclesia Sutrina, col. ij. ver. quinto not. extra de causa pos. & proprie. Id scilicet
quod testes vacillantes præsumuntur periuri, si vacillant verbis & mente, non etiā si verbis
tantū, per l. testamentum. C. de testa. quæ tamen l. mihi non admodū huc facere videtur. Sed is in-
genio est adeo subtili, quod iam diximus, ac veloci, vt nonnunquam illū per aera ferri videas, nec
tamen intelligas quod cursum suum dirigat. Quanquam in hoc nihil est, cur nō ei accedamus. Et
illum etiam in hoc nuncupatim sequitur Fran. Cur. senior in tract. testium, in xlvj. conclusione.

58
Idem etiam in
pactis & con-
tractibus.

¶ Idem quoque obtinere in pactis & contractibus (quod iam ex Tullio diximus) probat etiā text.
in l. vlt. C. quæ res pig. obli. pos. vbi scribitur, iustum esse voluntates contrahentium, magis quàm
verborum conceptionem inspiciere, & ibi no. Bal. & in l. ita stipulatus. §. item si quis ita stipulatur,
ibi, ex sententia contrahentium. ff. de verbo. oblig. & in l. in venditione, in ff. commu. præd. Ex
quo gl. ibi in verbo, veritus sit, nota, inquit, causam verborum, & mentem contrahentium inspi-
ciendam, non tantum verborum significationem, quam gl. not. & commendant Bal. & Pau. Cast.
ibi. Et tex. in l. promittendo, in prin. ff. de iur. dot. vbi dicitur, magis res quàm verba intuenda sunt.
& in l. j. in fi. C. vt actio. ad hæc. vbi ita scribitur, ne propter nimiam subtilitatem verborū latitudo
voluntatis contrahentium impediatur, & in l. in conuentionibus. ff. de verb. sign. vbi in conuen-
tionibus contrahentium voluntatem magis quàm verba spectari placuit. & in l. sed Celsus. §. si fun-
dus. ff. de contrah. empt. vbi scribitur, in emptis enim & venditis potius id quod actum est, quàm
id quod dictum est, sequendum est. Ex quo etiā not. gl. sensum magis quàm verba spectari. & in
l. fistulas, in prin. eo. tit. vbi scribitur, respondi apparere id actū esse, licet scriptura non continere-
tur, & alij infiniti tex. in eam sententiā. Quam & vbiq; sequuti sunt nostrates legū docto. & in cę-
teris gl. in l. blanditus. C. de fideiuf. Bal. in l. quamuis, col. j. ver. item not. mentem. C. de fideic. & in l.
etiā, per illum tex. in j. not. C. de iur. dot. & in l. sub pretextu specierū, col. pe. ver. iuxta præmissa.
C. de transa. & in rub. extra de pact. col. ij. ver. nota causam. & cōsi. cvij. quod ista donatio. col. ij.
lib. 2. & cōsi. cxv. laudare vos, col. pe. eo. lib. 2. & cōsi. cccxvij. in facto proponitur, col. ij. lib. 5.
vbi dicit quod statim intentioni contrahentium, quicquid verba sonent. & cōsi. cccclxxvj. super
eo primo puncto, eo. lib. 5. vbi dicit quod sicut voluntas testatoris in omnibus dominatur ex suo
testamento dependentibus, ita & voluntas contrahentium in dependentibus ex contractu. Ang.
d. cōsi. ij. certum est, col. pen. Anto. in c. nouit, extra de iud. Imol. in l. vlt. ff. de hære. instir. Panor.
in c. pastoralis, in fi. extra de dec. Pau. Cast. cōsi. cxlvij. viso & examinato, col. i. lib. i. & cōsi. cxc.
nouiter reuocatur, col. ij. ver. certum est enim, lib. 2. & cōsi. ccclxxvij. filius iste, eod. lib. 2. & Ioan.
Ana. cōsi. lvij. visis instrumentis, in prin. Alex. in l. si tibi pecuniam, in ij. not. & ibi Iaf. latè post
prin. ff. si cert. pet. & cōsi. xxxiiij. viso instrumento, col. j. ver. quibus non obstantibus, lib. 2. & cōsi.
cxxxv. attentis verbis inuestituræ, in fi. lib. 5. & cōsi. lxxxij. quoniam abunde, col. j. lib. 6. & Corn.
cōsi. xl. viso processu, col. 4. lib. 4. Soc. cōsi. xliij. in præfenti consultatione, col. ij. ver. præterea
hæc conclusio, lib. i. & cōsi. xlvj. eo. lib. i. repetito cōsi. ccxij. cum in præfenti, col. vlt. ver. confir-
matur non solum, lib. 2. Iaf. cōsi. lxxxiiij. verba conuentionis, col. ij. ver. moueor in primis, lib. 3.
Phil. Dec. in l. cum quid, col. v. ff. si cer. pet. & in l. semper in stipulationibus, in prin. ff. de regul. iur.
& cōsi. xxvj. cuius superscriptio incipit, debitor creditoris, col. vlt. ver. & profecto, & cōsi. lxij.
substituto facta, col. pe. ver. vlt. hoc idem. & cōsi. clxxxij. in controuersia, col. vlt. & cōsi.
seq. an valeat pactum, col. ij. & cōsi. cxc. circa primum, col. ij. ver. sed tamen prædictis. & cōsi.
ccclxxiiij. in casu proposito, col. j. ver. & pro fundamento. & latissimè Stepha. Bertr. cōsi. j. Chri-
sti & c. viso consultationis themate, col. 2. lib. 2. & cōsi. clx. cuius est simile initiū, in j. dubio, in fi.
lib. 2. & cōsi. cclxxxvj. viso casu prædicto, col. j. eo. lib. 2. Io. Neuitz. inter cōf. feudalium. Alber. Brun.
cōsi. xij. comederunt, col. v. Anto. Rubeus cōsi. cxlix. in contractu matrimonij, col. ij. ver. præ-
missis tamen. & cōsi. clj. viso contractu, col. ij. ver. præmissis & similibus. Sed & idem in sen-
tentis iudicum, vt scilicet mens iudicantium sit sequenda, magna autoritate voluit Bal. in l. im-
perator, per illum tex. ff. de postul. Quod tamen intelligendum est, si verba conuenire possunt,
per ea quæ diximus supra nu. 12. sed & hoc, & quæ dicam infra nu. 70. vt interim.

¶ Denique

¶ Denique id etiam in mandatis obtinet, per l. vlt. in fi. ff. mand. Ex qua dicit Bald. in rubric. extrà
de offi. deleg. quod verba mandati recipiunt interpretationem. & est etiam bonus tex. in c. eam te,
& quod ibi tradit Bal. col. 2. ver. sed contra hoc oppo. & iterū col. vlt. ver. item opponitur man-
datum, extra de rescrip. & in c. ad hæc, extra de postu. præla. & ibi etiam Bal. col. 2. ver. ibi manda-
uerimus, qui & ad hoc allegat l. si hominem. ff. mand. & ipse Bal. in c. vlt. col. ij. extra de offi. deleg.
dicit in mandatis magis attendi finalem causam formam, quàm verba præcisa, per tex. ibi, quod di-
cit no. & in rub. extra de procur. in prin. dicit esse magis attendendam vtilitatem mandati, quàm
formam: per d. l. si hominem. & in c. j. col. iij. ver. quæro pone, extra de lite non conte. vbi dicit
quod licet procuratori offendere verba mandati, vt mentem non offendat, per d. l. si hominem,
quam dicit sing. Et facit in l. si quis mihi bona. §. sed si mandauit, {ibi, si ex parte,} ff. de acqu. hæc.
vbi habens mandatum ad vnum potest & aliud facere. in quo maior est ratio. nec deterior fit cō-
ditio mandantis. Quem tex. ad hoc not. Bal. {Franc. Aret. & Alex. qui eum §. legunt cum §. si co-
ram, & alij} recentiores ibi: & Pau. conf. 4. circa primum dubium, col. 2. li. j. {& Alex. in l. si quis im-
puberem, col. 2. ver. sed & illud. C. de iu. delib. vbi ex eo tex. dicit satis esse, vt mandatum in pin-
guiori forma impleatur. & Iaf. qui idem dicit in l. qui quartam, col. i. ff. de leg. i.} Et tex. in l. iam ta-
men. §. in hac stipulatione, ibi, quasi iuxta mandatum, etsi non mandatum fuerit. ff. iudica. sol. &
in c. in causis, & ibi gl. in verbo, postulatio, extra de electio. & glo. in c. cum olim abbas, in verbo,
protinus. extra de offi. deleg. & gl. in c. nullus, in verbo, ciuitatis, ver. item quid si data est. lxj. dist.
& in c. licet ergo, in verbo, præcepisset. 8. q. j. & in c. innocens, in verbo, clementior. xxij. q. 4. & Iaf.
qui multa allegat, conf. ccij. magnificus Baro, col. pe. ver. non obft. dum tertio, lib. 2. vbi ex hoc in
pulchro casu consuluit. Quod magis mirum est propter ea quæ scribit Aulius Gellius lib. noctiū
Atticorum j. cap. xij. de mandato ad viuum (vt sic dixerim) obseruando, nec in rem etiā vtiliorem
commutando. Cui concinens D. Ambrosius in lib. de Paradiso, cap. xij. tradit nihil vel cautionis
gratia iungere nos debere mandato. Si quid enim addas, vel detrahas, præuaricatio videtur esse
mandati. Pura enim & simplex mandati forma seruanda. Hæc ille. Nos autem dicimus fines mā-
dati diligenter esse custodiendos. l. diligenter, ff. mandati. & formā mandati exacta diligentia esse
obseruandam. c. cum dilecta, in fi. ext. de rescr. nec ab ea esse recedendum, siue res ipsas respiciat,
siue personas, siue locum, siue tempus, vt dicit Bal. in l. i. §. igitur. ff. de excec. act. per tex. ibi, & in l.
qui Romæ. §. Callimachus. ff. de verb. oblig. Siue etiam respiciat qualitatem mandati. c. cum venif-
sent, extra de eo qui mit. in pos. vbi Bal. col. ij. no. quod non solum seruandum est mandatum, sed
& qualitas illius. & allegat etiam c. Pisanis, extrà de rescrip. spol. Ex quo etiam not. Panor. col. xij.
ver. nota gesta corrumpere. quod non solum corrumpunt gesta ex defectu formæ mandati, quando ex-
pressè fit contra ipsam formam mandati, sed etiam quando fit citra aut præter formam. & alleg.
etiam tex. cum glo. in c. si cui, de elect. lib. vj. & c. prudentiam, extrà de offi. deleg. {vbi & hoc quo-
que voluit Io. And. in verbo, citra.} Quamquam illum tex. in d. c. Pisanis, ad hoc dicit sing. Bald. in
c. j. statim post prin. ext. de re iudi. {& ibi latè Fely. col. 2. & idem Fely. etiam latè in c. cum dilecta,
col. xj. ver. amplia primò, extrà de rescrip.} Sed & de eo quod dictum est præter formam, vide
§. ipsum Bal. conf. cccxvij. ponitur quod electio. col. ij. ver. præterea, vbi traditur, lib. ij. vbi etiam
dicit per illum tex. in d. cap. si cui, paria esse aliquid fieri contra, vel præter formam. & gl. Host. &
Pan. in c. causam, extrà de re iudi. Tu autem ad illos tex. adde & alium bonum tex. in l. illud. §. sed
si ita. & ibi Bart. ff. quod cuiusque vniuer. Hæc q; etiam procedunt, vt non liceat recedere à forma,
etiam si mandatori expediat. l. si quis pro eo. ff. manda. Sed & si is ad cuius fauorem mandatū est,
velit, resque adferat minus præiudicij. c. cui de non sacerdotali. §. similiter, & §. vlt. de præb. lib. vj.
vbi & eius ea redditur ratio, quia mandati fines diligenter seruari oportet. Ideo ad alios casus
quàm ad expressos non extenditur. Et ad hoc quod dictum est de minori præiudicio, facit etiam
tex. in l. si pupillorum. §. si prætor. ff. de reb. eo. {vbi & idem probatur in sententia.} & c. vlt. extrà
de verb. sign. {& quod voluit gl. in clem. j. in verbo, infra mensē, ver. sed quaritur, de conces.
præb. & ibi Imo. col. 4. ver. iuxta prædicta.} Ex quo plerique dicunt in mandatis non esse locum
argumento de minori ad maius, nec è diuerso. de quo per Philip. Dec. in l. non debet cui quod
plus est, in v. fallent. ff. de reg. iur. & in c. in eo quod plus sit. in vj. fal. eod. tit. {& Soc. in l. j. §. si sti-
pulant, col. ij. ver. tertio limita, post alios ibi. ff. de verb. obli.} Ex quo tradit Bal. in l. non abstulit,
ad fi. C. de nouat. mandati verba verè & propriè esse intelligenda. Nā & mandatū ex suapte natu-
ra restringi debet. c. cum in illis. §. cum autē, de præb. li. 6. Et tamè vides in eo quoq; mentem verbis
præferri. Ex quibus satis arbitror ex nostris legibus ac legū interpretibus esse confirmatum quod
scribit Tullius, in omnibus dispositionibus & publicis & priuatis scriptū sententiæ & meti cedere:
vt iā satis ac propè superfluetè respōsum videatur iis quæ in priori op. diximus de vi & robore
verborū. {vide Bald. in l. si quis mihi bona. §. sed quid si ante fi. & in §. corā. in prin. ff. de acq. hæc.

¶ Horum autem multæ rationes reddi possunt quas ex Steph. Phede. in suo elegantissimo libro de legū
interpretatione, parte j. in princ. & hinc haud grauatè adscribere duximus. Prima, potior est finis
quàm ea quæ sunt ad finem: natura autem concessit verba ad significandam mentem, non men-
tem ad verba exponenda. l. Labeo. ff. de supel. lega. & c. secundo requiris, extra de appel. Secunda,
ea quæ per se subsistunt, potiora sunt quàm ea quæ ab alio dependent. At verba è mente depen-
dent, non mens à verbis. l. in conditionibus. ff. de condi. & demon. & c. intelligētia, extra de verb.

Idem in man-
datis.

Mandatum ad
vium obser-
uandum.

Fines mādati
diligenter cu-
stodiendi.

Paria sunt ali-
quid fieri cō-
tra uel præ-
ter formam.

In mandatis
non est locus
argumento de
minori ad ma-
ius, nec è di-
uerso.

Mandatum ex
suapte natura
restringi de-
bet.

Rationes præ-
cedentium.
Potior est finis
quàm ea
quæ sunt ad
finem.
Quod perfea

Aut est alteri prestat.

signifi. Tertia, quod perfectum est alteri prestat: At mens perfectior est, quia multa sunt quae magis intelligi quam verbis edici possunt. l. ratum. ff. de sol. & l. quod enim tutor. §. Iulianus. ff. re rat. habe. & quia plura sunt negotia, quam vocabula. l. natura, de prescrip. verb. Quarta, quae certa sunt, ea sunt potiora, quam incerta & obscura. At mens certior est quam verba, quia nec falli nec fingi potest, verba autem possunt. l. fraus. ff. de legib. & l. non dubium. C. eo. Quinta, ea quae sine alio esse possunt, potiora sunt iis quae sine alio esse non possunt. At mens sine verbis esse potest. l. nutu. ff. de lega. iij. non verba sine mente. l. ij. ff. de reb. dub. vbi enim mentem abesse credimus, verba pro nihilo habentur. l. non solum. ff. de actio. & obliga. & c. tua nos, extra de sponsa. Sexta, quae sunt similia melioribus, potiora sunt iis quae sunt similia deterioribus. At mens animae similis est, verba autem corpori. c. sedulo. xxxvij. dist. de quo & nos supra diximus. Vnde illud oraculum Pauli, litera occidit, spiritus viuificat. Hae prope Phederic.}

Mens animae similis.

Lex exorbitans extenditur cum est fauorabilis.

¶ Igitur vt reperamus quod longo tam diuerticulo quam adminiculo reliquimus, aut non verum est quod dictum est in illa priori opi. legem exorbitantem non esse trahendam ad alium casum ex eadem ratione siue mente: aut si verum est, vt plerique contendunt: tamē non procedit in constitutione fauorabili, si credimus gl. in l. si constante, in verbo, mariti, in prin. & ibi Bar. in ix. quest. primae partis. ff. sol. mar. vbi Alex. qui id probat, col. iij. adducit multos concordantes tex. & gl. vt similiter facit in l. si ex toto, in prin. ff. de leg. j. & in l. si a primo. ff. de libe. & posthu. & Franc. Aret. in l. moribus, col. vij. vers. & quod in materia. ff. de vulg. & pup. vt vbiq; videre in promptu est. Nec enim in re ab omnibus concessa diutius immorari statuimus. Quin etiam videmus constitutionem correctoriam, quae plus restringenda est, extendi, cum est fauorabilis, ex eadem ratione, per l. illud, cum gl. C. de sacrosan. eccl. de quo etiam plene per eundem Bart. in d. l. si constante, vbi supra, & ibi etiam Alex. col. iij. vers. item quantum.

Etiam ad aliam personam.

¶ Nec id tantum procedit, vt lex exorbitans trahatur ad alium casum, sed etiam ad aliam personam. Nam & de extensione personarum loquitur d. l. illud, cum gl. & etiā l. vlt. iuncta gl. in verbo captiuorum. C. de sacrosan. eccl. & plene declarat Imo. l. si verò. §. de viro, in iij. prin. art. ff. sol. mar. & Fran. Aret. in d. l. moribus, vbi supra, & in l. Gallus, in prin. col. 4. ff. de libe. & posthu. & ante hos Ang. in d. l. Gallus. §. & quid si tantum, col. 2. per l. Titius. §. Lucius. ff. de lib. & posthu. & l. vlt. C. de posthu. hær. insti. & nouissimè Ias. consi. cl. iij. testator habens, col. v. vers. confirmatur optimè, lib. 4.

Hae lex dicitur fauorabilis.

¶ Hae autem l. est fauorabilis, sicuti attestatur Corne. consi. xj. in praesenti consultatione, col. pen. vers. nec obit. lib. iij. & Franc. Aret. in l. Titius, col. iij. ff. de libe. & posthu. qui ob id dicit facile eam extendendam esse, vt & post eum asserit Soc. consi. xcij. testamentum praemissum, col. iij. vers. tertio modo, & iterum vij. vers. & sic tollitur illud, lib. iij. & in l. cum auus, col. lvj. vers. octauo quaeritur. ff. de conditio. & demon. Sicuti & ipsa l. cum auus, a qua & haec, vt saepe diximus, prodiit, est quoque fauorabilis, & late interpretanda, vt aperte probat l. cum acutissimi, ibi, nos huiusmodi sensum mirati, plenissimum ei donamus euentum. C. de fideicom.

Responso ad contraria. Ratio principalis huius legis.

¶ Nec deniq; obstat, vt ad ceteras rationes alterius sententiae veniamus, quod maior est ratio reuocandae donationis factae liberto ob natiuitatem liberorum, quam extraneo. Nam ratio principalis ac praecipua l. nostrae est illa verisimilitudo praerendi filios alios, quae aequè obtinet in donatione facta extraneis, atq; in ea quae facta est libertis. Ideo & ad extraneum trahitur, etiam si maior esset ratio in liberto qui expressus est in lege, vt in simili videmus & l. j. C. de his qui ante aper. tab. vbi dispositio illius loquentis in successione testati, trahitur ad casum intestati, vt dicunt gl. & doct. ibi: licet in casu testati sit maior ac validior ratio, quam in causa intestati, quamuis ea l. sit exorbitans, vt & ex ea nota. Corn. consi. cxvij. non alienam, col. vij. vers. & quod ab identitate, li. 3. Et est etiam bonus tex. in l. j. §. i. iuncto §. ex his. ff. de verb. oblig. vbi lex qua statuitur, eum qui hominem promissit, non liberari soluendo partem, trahitur ob paritatem rationis ad heredes promissoris, quamuis fortior sit ratio in ipso promissore quam in haeredibus: vt qui alios tenentur tantum pro portionibus hereditariis, cum promissor insoluidum teneatur. Id quod subtiliter, vt semper alias, expendit Soci. ibi, & post eum Alcia. in lib. j. de verb. sign. col. 3. & iterum in l. nominis. §. verbum ex legibus, in verbo, sententia. ff. cod. lib. Idq; praesertim obtinet in fauorabilibus, vt dicit idem Alcia. lib. ij. eiusdem operis, col. x. per c. vlt. extra de simo.

¶

¶ Quanquam negari potest fortiolem maioremve rationem esse, vt reuocari debeat donatio facta liberto, quam si facta sit extraneo, imò nec parem quidem, cum verisimiliter maior sit patronorum affectio atque amicitia in libertos, quam in extraneos, illisque quam istis magis consultum esse velimus, vt qui veluti in are nostro sunt, quibus & nos & liberi in certa parte succedimus, vt patet per totum tit. ff. de bon. liber. & inst. de succel. libert. & omnino quidem illis intestatis, si sui defint. l. intestato. ff. de suis & legit. haered.} Hinc legimus & libertos imperatorum ad tantum diuitiarum & honorum fastigium a patronis euectos, vt ceteros omnes facile post imperatores ipsos superarent. Cuius rei exempla nobis plurima suppeditarunt Suetonius, & Tacitus. Plinius autem li. 33. c. x. tradit res Claudij libertos, Pallantem, Callistum, & Narcissum, opulentiores Crasso fuisse, Quiritum post Syllam ditissimo. Et de ipsius Narcissi diuitis est illud Iuuenalis Saty. xiiij. ad fi.

Tres Claudii imper. liberti opulentiores Crasso.

Nec Crassi fortuna vnquam, nec Persica regna Sufficiunt animo, nec diuitiae Narcissi, Indulsi Caesar cui Clodius omnia.

Ex qui

Ex quibus non obscure Iuuenalis anteponeit, aut certe aequat Narcissi diuitias domini largitione partas, Cræsi ac Perfarum regum opibus, qui ceteras superasse creduntur. Sed & de Pallantis ipsius diuitis, potentia, & honoribus videre licet apud Plinium Iuniorem lib. vij. epistol. ad Montanum, & rursum lib. viij. ad eundem. De quo est & illud eiusdem Iuuenalis Saty. i.

Diuitiae Narcissi.

Ego possideo plus Pallante & Licinis. De eorum quoque & aliorum libertorum Claudij potentia & opibus multa Suetonius ipse in Clodio c. 28. & Tacitus lib. xij. & Sextus Aurelius Victor. & inter ceteros memorant omnes Felicem, quem dicunt Iudæe prouinciae fuisse praepositum, addit Suetonius, trium reginarum maritum. Cuius etiam, vt de hoc obiter dicam, meminerunt Aeta Apostolorum capi. xxiiij. vbi scribitur Paulum ad Felicem Praesidem Iudæae fuisse perductum. Et forte etiam cum Iuuenalis quo loco nuper citauimus, Liciniorum mentionem facit, intelligit de Licinio Augusti liberto, quae, ceterosque tradit Suetonius in ipso Augusto c. lxxvij. in honore & vsu maximo habuisse. Ex quo illud consequens est, non tam facile concedendam esse reuocationem donationis factae liberto, quam prorsus extraneo, tum ob amicitiam, per ea quae dicemus inferius, cum tractabimus de donatione facta amico: tum quia non tam graue prauiudicium inferitur filiis ex ea donatione facta liberto, cui & donans & liberi sunt ex certa parte successuri, per ea etiam quae dicemus infra, dum etiam differemus de donatione facta inter virum & uxorem. Ex quo sequitur quod si nihilominus haec donatio facta liberto reuocatur, maiori ratione ea quoq; reuocanda est, quae sit extraneo.

Felix libertus Iudæae praefectus.

Licinius Augusti libertus.

¶ Hae sunt quae pro posteriori sententia faciunt. Quibus tamen facile est respondere. Nam primum d. l. cum auus, & similes loquuntur in testamentis & vltimis voluntatibus, quae facilius mutantur & reuocantur, quam actus inter viuos, vt dicit Bart. loquens in casu legis nostrae, licet ad aliud propositum, in auth. ex causa, col. iij. & ibi quoque Ang. & Pau. Cast. C. de libe. præt. & idē Bart. in l. j. in vj. q. ff. de iur. codic. & in l. filio praeterito. ff. de iniust. testa. & in l. tale pactum. §. vlt. ff. de pact. & in repet. l. i. in ij. q. v. q. prin. C. de sacrosan. eccl. & cons. ccx. omne illud, in duobus locis. & cons. 235. Lapsus fecit testamentum, & alibi sepe. & Bal. in l. si totas. C. de inoffi. dona. & cons. 424. praesupposito quod dictus testator. lib. iij. & Card. Flor. consi. xx. cum in testamentis, in primo du bio. Et id quidem optimo iure, cum potentius sit pactum, quam testamentum. l. j. ff. de pact. & l. si mihi & tibi. §. in legatis. ff. de lega. i. & l. si quis in principio testamenti. ff. de leg. iij.

Responso ad posteriori sententiam. Vltimae voluntates facilius reuocantur, quam actus inter viuos. Potentius est pactum quam testamentum.

¶ D. autem l. si totas. C. de inoffi. dona. loquitur in donatione omnium bonorum, vt satis indicat illud verbu, totas, & proinde etiam inofficiosa: ideòq; ponitur sub tit. de inoffi. dona. nec tamen ea totu reuocat, vt lex nostra facit, sed tantum ad usque legitimam. Igitur nihil huc ad nostram l. pertinet. D. autem c. vlt. xvj. q. 4. simpliciter etiam loquitur in donatione omnium bonorum, & de iure poli, non fori, vt ibi nuncupatim dicitur, quasi aliud sit de iure fori. Idcirco ille rex. ab ista parte stat.

Verbu, totas, indicat donationem inofficiosa.

¶ Nec ulterius procedit l. nostra, vt consideret aut alterius tantum, aut vtriusque voluntatem, nisi in suo casu, videlicet in donatione facta liberto, neque enim de alia loquitur. Ex quo datur responso tribus illis rationibus, quas super tacita vnus aut vtriusque voluntate supra adduximus nu. 43. incip. nec obstat quod voluntas. Quanquam etiam & illud dici potest ad secundam rationem, qua diximus donationem vnus tantum donatoris voluntate & consensu niti, id falsum esse quādo donatio non nisi vtriusque & donantis & donatarij consensu perficitur, vt patet ex l. absentis, & ibi not. ff. de donat. & glo. in l. illud, in verbo, alia causa, in fi. & ibi Bart. etiam in fi. C. de sacrosan. eccl. & gl. in l. j. C. de donat. cau. mort. & Oldr. consi. cxlix. super j. quæst. in fi. & Petr. Iac. tit. de cond. ex leg. quæ pro re dona. compe. col. j. vbi etiam dicit non sufficere praesentiam ac taciturnitatem donatarij. & Bart. in l. paulo ante fi. ff. de acq. haered. & in l. quod seruus. ff. de stipul. seruo. & Bal. in l. mater, col. vlt. vers. item quaeritur. C. de rei vend. & in l. si totas. C. de inoffi. dona. vbi loquitur nuncupatim in casu l. nostrae. & Ioan. Fab. in §. legatū, in fi. in inst. de lega. & Raph. Fulgo. consi. xcij. ad id de quo. col. j. & Paul. Cast. consi. cccxxxix. dico non obstante, col. ij. lib. j. & consi. clxiiij. in praesenti causa quae vocatur, col. vij. vers. item non obit. quod gratia, lib. ij. & late consi. cxlv. visis his quae narrantur, col. iij. vers. secundò videndum est, cod. lib. 2. & late Rom. consi. 295. donatio patris. & Franc. Aret. consi. xvij. confidcratis, col. 4. vers. sed ex secundo capite, col. vj. vers. ex nouo etiam capite. & est tex. omnium optimus in l. in omnibus rebus. ff. de act. & oblig. & in l. si quis. C. de don. & in l. si ego. ff. si cert. per. & Socin. in l. j. in fi. prin. ff. si ex noxa, cau. aga. Quod etiam intelligit Tullius, cum ita scribit in Topicis, Quo in genere etiam Mancini causa defendi potest, postliminio rediisse, deditum non esse, quoniam non sit receptus. Nam neque deditionem neque donationem sine acceptatione intelligi posse. {de qua re etiam mentio facta est in l. vlt. ff. de legatio.} Ideòq; Signo. consi. cx. testator in testamento, col. iij. vers. praeterea remissio tradit remissionem quae habet vim donationis, vt late dicemus in gl. donatione largitus. nume. 173. tamē ego contrarium, & seq. cum sit in vltima voluntate, dependere ex vnus voluntate. l. in conditio nibus. & l. pater Seuerinam. §. conditionum. ff. de conditionib. & demonstrat. Ar eam quae sit inter viuos, dependere ex duorum voluntate, per l. j. §. j. ff. de pactis, & alia quaedam iura.

Hae lex procedit tantum in donatione facta liberto. Donatio non nisi vtriusque consensu perficitur.

Adeo ut nec praesentia ac taciturnitas donatarij suffi.

¶ Quae autem tam copiose diximus de mente verbis praerenda, facile diluuntur ex iis quae diximus in princ. huius gl. videlicet, verba, cum clara sunt & minime ambigua, vt sunt in l. nostra, haud dubie sequenda esse, etiam si mens & ratio repugnare videntur, quod & praeter ea quae in id citauimus, probat tex. omnium optimus & apertissimus in l. prospexit. ff. qui & a quib. & l. si alij,

Verba clara & minime ambigua praualent voluntati.

82

Secus si sint
ambigua.

alij, ff. de usufruct. leg. per quam dicit Bal. donsi. ccxxxvij. Titius in testamento, col. ij. lib. j. non recedendum esse à rigore verborum. Quod si sint dubia, aut possint ad diuersos sensus trahi tunc mens consulenda est, & sequenda, etiam si impropriari verba conueniat: de quò affatim & eleganter Bart. in l. non dubium, col. 3. vers. secundum dubium. C. de legib. & in l. in ambiguo, in pe. oppo. ff. de reb. dub. dum dicit tum demum voluntati verba seruire, cum ea habent plures significationes, ea enim accipienda est, quæ congruit voluntati. Secus si vnã tantum significationem habent. & Bal. in l. iuris gentium, §. pactorum, col. j. ff. de pact. & in l. cum virum, col. iij. vers. deinde not. C. de fideic. & Ang. conf. 2. vers. præmitto primò, col. ij. vers. finaliter non obstantibus. & conf. 283. in aduertentia, col. vlt. Collect. in c. ad audientiam, extrà. de decif. Imol. conf. c. in quæstione, & lite quæ vertitur, col. j. vers. hanc partem. Pau. Cast. conf. lxxj. ad primum breuiter, in fi. lib. 2. & conf. cclxiiij. videtur dicendum pro matre, col. 2. eo. lib. 2. & Fran. Aret. conf. lxxj. viso puncto, & dubijs, col. 2. vers. sed tamen his. & Alex. in l. si quis filium, ante fi. ibi, vltimò not. C. de liber. præter. & conf. cxxxix. circa primum dubium, col. 2. vers. solum restat, lib. vj. & Francisc. Curt. senior conf. xliij. quia inquit, col. xj. vers. illud enim quod dici solet. Ias. conf. ccxxvij. testator tres filios, col. vlt. lib. ij. & omnium elegantissimè Alciat. lib. 2. de verb. signifi. & in l. nominis, §. verbum. ff. eo. tit. & omnium primam glo. in c. is autem. xxij. quæst. ij. & in c. cum dilectus, in gl. pe. & ibi quoque Imol. & Pan. extrà de consuetud.

70

De eadem re.

¶ Ut interim omittam id quod tam pulchrè quàm verè scribit Bal. in repet. l. & si post tres. col. v. vers. sed quid si tantum. ff. si quis cau. quòd non minus operatur mens quàm verba, dummodo mens ipsa ex verbis concipi possit, per l. Gallus. §. quidam rectè. ff. de liber. & posthu. & alia quædam iura. quòd & repetit in l. etiam, in j. not. C. de iur. dot. Et quod per eundè tex. asserit ipse Bal. in l. cum Aquiliana, ff. de transact. verba esse sicut corpus, & mètè sicut animam, vnde ait, præualet mens, dum tamen ex verbis colligi possit, per d. §. quidam rectè. secus si ad eam mentè verba nulla interpretatione trahi possint, per d. l. si alij. ff. de usufruct. leg. & l. Labeo. §. idem Tubero. ff. de supel. leg. & ipse Bal. in c. secundò requirit, post prin. ext. de appel. id quod scribitur in eo. c. intentioni verba deseruire, ita intelligi, si intentio per interpretationem verborum colligi potest, aliàs secus. ad quòd etiam allegat tex. què dicit sing. in d. l. si alij. ff. de usufruct. leg. Ex qua etiã dicit idè Bal. in l. j. in fi. C. de liber. præte. mentem esse præferendam verbis, nisi mens esset omnino contra verba. Cui adde tex. in c. cum dilecti, ibi, ex tenore instrumenti euidenter apparet, quòd hæc fuit mès & intètio. & c. extra de donatio. & similè tex. in c. petitio, extra de procur. cum dicitur, nos igitur ex tenore ipsius instrumenti liquidò cognoscentes, quòd intentio facit, & c. & in c. super, ext. de offi. deleg. vbi ita scribitur, intentionis igitur nostræ fuit, sicut ex tenore constitutionis potest liquidò deprehendi. Quòdque tradit idem Bal. in c. vlt. col. j. extra de aucto. & vsu pal. talem præsumi voluntatem, qualem verba declarant, per not. in l. recusari. ff. de acq. hered. & in c. porrò, extra de priuileg. & idem Bald. conf. cxlij. quidam dominus Pasinus, col. 2. lib. 2. tradit, non esse recedendum à mente, dummodo tamen colligi possit ex interpretatione & mysterio verborum.

71

Non temere
recedendū est
à verbis huius
legis.

¶ Hic verò quantū ad hanc rem de qua tractamus, nihil est verbis nostræ l. apertius, nihil clarius, nihil lucidius. Quis enim vnquam fando audiuit sub nomine & appellatione patronorum & libertorum alios prorsus extraneos intelligi? Et tamen debet sensus esse manifestissimus, vt à verborum proprietate ob eum discedamus, vt scribitur in l. si quis filium, quæ est iij. C. de liber. præterit. quam inter præcipuas omnes citant ad defendendam mentè aduersus verba. Idque est quòd scribitur in l. non alter. ff. de lega. iij. non aliter recedi à significatione verborum oportet, quàm cum manifestum est aliud sensisse testatorem. & vt alibi dicitur in l. ille aut ille, eo. tit. cum in verbis nulla est ambiguitas, non debet admitti voluntatis quæstio. Et vt scribit Bal. in l. j. §. si is qui, in lect. antiq. in fi. ff. de exerc. actio. Nisi tibi clarum sit de mente, nunquã recedas à verbis legis vel statuti. De quo etiam est bonus tex. in l. prædia. §. liberto. ff. de fund. instruat. cum scribitur, respondi verbis quæ proponerentur, contineri, nisi manifestò contrariam voluntatem cohæredes approbent. & in l. j. in fi. C. de cond. inser. vbi ita scribitur, conditionem ascriptam fideicommissò defecisse manifestum est, nisi alia defuncti voluntas euidenter probetur. Et facit etiam gl. in c. præterea, in gl. vlt. & in c. vlt. in verbo, moderationis, extra de verb. signifi.

72

Dne rationes
contundit & cō-
siderantur in
hac lege.

¶ Et negari potest, quòd ratio principalis & præcipua huius nostræ l. sit illa præsumpta donantis voluntas, ad hoc vt ex ea sola reuocetur donatio in casu illius: cum videamus aliàs facilius reuocari donationem factam liberto, quàm extraneo, vt supra diximus & probauimus. Ex quo etiam tollitur quòd diximus de amicitia patronorum & libertorum, ac de horum successione, ideo probabilis est, & verisimilis, vtranque rationem simul & copulatiue in hoc casu considerari, videlicet mentem donantis, & quòd donatio est facta liberto, quæ facile reuocatur: proptereaque; nisi vtraque concurrat, non est locus huic l. nec ea cessat, nisi cessante vtraque per text. no. in c. quoniam frequenter. §. porrò, iuncto §. si autem, ext. vt lit. non conte. & ibi Pan. in loco posteriori, in fi. qui illū text. ad hoc reputat sing. & in §. sed & si quis, & §. si verò nullius. & §. vlt. vers. ex vtroque, in auth. de inst. fid. & caut. & voluit Bald. in l. generaliter, in 2. oppo. quando loquitur de pluribus causis, quarum quælibet per se influit. C. de episcop. & cleric. cum similibus. quæ videre poteris in illis nostris commentarijs, tit. ix. vers. xxvij. in xx. limitatione. Neque à ratione alienum existimare debet (id enim in transcurso dicere volumus) quòd supra distinxit liberto ab extraneis, quando &

id lex

id lex faciat, scilicet in l. exigendi. ibi, siue libertus, siue extraneus. C. de procurat.

73 ¶ Quid plura? certè si omnes rationes obtinerent in extraneis, vt in libertis, essentque; omnia in omnibus eadem, aut paria: tamen non videretur propterea hæc nostra l. loquens de libertis trahi aut extendi debere ad extraneos. Nam quando constitutio valde innititur æquitate, contra regulas iuris communis, cuiusmodi hæc l. nostra est, vt latè supra diximus, non debet trahi ad alium casum, etiam ex eadem ratione, secundum Ioa. And. in c. ij. vt lite penden. li. vj. quem sequitur Pan. in c. proposuisti, col. pe. de probat. & Ias. in l. à Titio, in fi. prin. ff. de verb. oblig. vbi ex hoc limitat quæ supra diximus, quòd cum est eadem ratio, idem est ius, non per extensionem, sed per interpretationem, & quia id tacitè cautum videtur, vt scilicet istud non procedat in isto casu. & rursum conf. xlij. prima consideratione, col. vlt. lib. iij.

74 ¶ Ex quibus vides lector optime, rem hanc esse admodum ambiguum: tamen omnibus non oscitanter perspectis,

Nunc adeò que sit dubie sententia menti,

Expeditam.

Neque enim dubito, quin si ad merum ius respicias, verior sit & probabilior ea sententia, quæ hæc l. asserit in ea tantum donatione procedere, quæ à patrono facta est liberto, de qua nuncupatim loquitur, & ita quidem nuncupatim, vt si filium phrasimque; l. consideres, faciliè intelligas de ea tantum donatione loqui velle. At alia op. humanior est & receptior, vt iam diximus, & asserunt etiã multi ex iis qui priorè sequuntur, & eam practica & vsus ita mordicus retentat, vt ab eius faucibus eruere nemo queat. Ideoque; sequendam & consulèdo & iudicando arbitramur, sicuti etiam id faciendum autumant plerique ex iis qui sunt prioris illius sententiæ, vt supra diximus. Et aliàs videmus legem nuncupatim loquentem de libertis trahi & ad alios, videlicet l. vlt. C. de crim. expil. hæc. vt ibi videre licet ex gl. & Bal. Sed quòd ad intellectum d. l. si totas, & d. c. vlt. xvij. q. iij. pertinet, si quid amplius scire desideras, vide quæ mox continenter subiiciam in duab. seq. quæst.

75 ¶ Quæro igitur, si pater quispiam donauerit filio, quem vnicum habebat, & postea ei nascuntur alij, an sit locus huic l. Certè hic est proprius casus d. l. si totas, vbi expressè dicitur, quòd huiusmodi donatio reuocatur vsque ad legitimum bonorum subsidium filiorum postea natorum. In quo certè à casu l. nostræ differt, quòd hic totum reuocatur, vt lex nostra exprimit, & dicemus postea latius, & ita eam l. si totas, intelligit Bart. Ang. & alij ibi post Dyn. in l. j. C. eo. tit. de inof. donat. & idem Bart. in l. Titia Scio. §. imperator, & ibi etiam Bal. Alber. Imo. & Pau. Cast. ff. de leg. 2. & Iacob. Bel. & Ang. in auth. de immen. dona. Io. And. Ant. Imo. non semel, & Pan. in c. vlt. de donat. Archid. in d. c. vlt. xvij. q. iij. Bal. in l. defuncto, col. j. vers. quæro an filius. C. si in fraud. patr. Bal. in ij. lectu. Saly. & Ang. hic. Petr. Ferr. in tit. forma libel. quo agi. pro dona. in verbo, irreuocabiliter, col. 2. Nicol. Mil. in suo repert. in verbo, donatio, vers. pen. Corne. conf. xv. ex quo dictus Franciscus, col. j. lib. item j. & conf. xj. in præsentia consultatione, col. vlt. lib. iij. vbi ita dicit communiter teneri. Alex. conf. c. ij. circa primam dubitationem, col. iij. lib. iij. Guid. Pap. conf. xxiiij. viso facto, col. viij. vers. si autem diceretur. Soci. in repe. l. cum auus, col. xix. ff. de cond. & demonst. & d. conf. liij. col. 2. vers. habemus secundò, lib. iij. & d. conf. xcij. col. v. vers. quinto modo respondetur, lib. 4. & Iason conf. clxxj. viso instrumento dotis, col. 2. vers. non obstat etiam, & col. seq. vers. sed præmissis, lib. iij. Steph. Bertr. conf. xxix. visis instrumentis, in ij. dubio, li. 4. & Carol. Ruin. conf. cxxiiij. videtur, col. 4. num. 13. lib. 1. & conf. lxxj. ex duobus, col. vlt. vers. secundò dicitur, li. 2. & cõf. cxxxj. in themate, col. viij. vers. præterea quamuis, lib. iij. & plerique omnes, qui tenent l. nostram procedere in donatione facta extraneo. Hoc enim dicunt interesse inter hanc l. & d. l. si totas, quòd hæc intelligatur de donatione facta extraneo, & propterea tota donatio reuocatur: At d. l. si totas, de donatione facta filio, & ideo ad legitimum tantum reuocatur. & hæc est communis opinio. Qui verò tenent hanc l. intelligi tantum in donatione facta liberto, prout ipsa loquitur, ita eam à d. l. si totas, discriminant, atque disseparant, vt hæc intelligatur de donatione facta liberto, & ideo in totum reuocatur: illa autè de donatione alij cuius facta, siue filio, siue extraneo, & ita totum non reuocatur, quia plus iuris est patrono in libertum quàm in alium.

76 ¶ Et sicut l. non procedit cum donatio facta est filio, ita nec l. cum auus. ff. de condit. & demonst. & l. cum acutissimi, C. de fideicom. & similes huic l. nostræ (quod iam sæpius diximus) cognatæ, habent locum cum substitutus est filius testatoris, sed cum extraneus, secundum Bal. in l. cum quidam, post princ. C. de impub. & ali. substit. & eundem subobscure in l. generaliter, §. cum autè, col. 2. vers. vltimò quæro. C. de instit. & substit. dum dicit, responde, vt in l. Scauola. ff. ad Trebellian. quæ quidem l. id quòd nunc dicimus, videtur innuere, nisi ex ea l. cum auus, & similibus suppleatur. Sed & idem nuncupatim voluit Guid. Pap. conf. xxvij. attendentes, col. 2. vers. nec potest dici, vbi ad hoc solum Barb. citat. & iterum conf. clxv. nobilis & potens, in fi. & conf. ccxv. vertitur quæstio, col. vlt. vers. nec obstat quòd pars. & latius conf. seq. latius extendendo & iterum conf. ccxviiij. indubitanter, in quinto dubio, quibus duobus postremis locis plerosque alios citat, quos inibi videre poteris. & subobscure Philip. Dec. in d. l. generaliter, col. 2. C. de instit. & substit. Sed tu vide Alex. in l. hæredes mei, §. cum ita, col. viij. vers. & ex prædictis. ff. ad Senatufconf. Trebel. & quæ dicam infra in verbo, donatione largitus, vers. ccxciiij. incip. quòd si dicatur, vbi teneo contrarium, post alios multos.

77 ¶ Attende lector optime, quia nondum quempiam legi, qui aliter teneret, quàm quòd supra diximus,

Vbi eadem est
ratio, idè est
ius, non per
extensionem,
sed per inter-
pretationem.Auctoris hac
de re senten-
tia.An donatio
facta filio re-
uocetur per
natiuitatem
aliorum, &
quatenus.L. cum auus,
& similes pro-
cedunt in ex-
traneo.

ximus, scilicet donationem factam filio reuocari per natiuitatem aliorum liberorum, vsq; ad legitimam tantum, præter Fran. Rip. hic in xlviij. quæst. qui tenet integrè reuocari pro virilibus postea natorum portionibus, quia si pater de aliis filiis nascituris cogitasset, verisimiliter eorum portiones huic filio non donauisset, cum præsumatur velle æqualitatem seruare inter liberos. l. illud. C. de collat. & l. vlt. C. com. vtri. & l. quæsitum. §. sed & ipse. ff. de fund. instr. præsertim vt tollat iurgia & contentiones inter eos. l. cum oportet. §. fin. autem. C. de bon. quæ libe. Cui adde & alia multa quæ latè de hac re congesti in tracta. primogenituræ, in iij. q. Subditq; Ripa, quod tenedo hanc opinionem, quæ humanior est, potest responderi ad d. l. si totas, quod loquitur quando pater cogitauit de aliis filiis nascituris: quod hinc patet, quoniam collocata est sub tit. de inof. donat. Ideo debet intelligi secundum naturam illius tit. l. imperatores. ff. de in diem addi. Et hoc nec prorsus absurdum, nec omnino à ratione alienum esse arbitror. Nam si pater non cogitauit de liberis, plenius consultum est per hanc l. nostram, quæ totum reuocat. At si cogitauit, non est locus huic l. sed remedio illius tit. si fuerit inofficiosa, prout erat in d. l. si totas, in qua totas facultates suas donauerat. Ideo cogita: neque enim ausim tam facilè discedere ab ea opinione: quæ iam veluti transfuit in rem iudicatam. Et vide interim quæ dicà infra in verbo, filios nō habēs, in primo dubio.

78
Donatio à patre facta filio reuocatur tantum usq; ad legitimam.

¶ Sed vnum non omiserim, quod si sequaris eam communem sententiam, quam omnino sequi, velis, nolis, necesse est (facilius enim clauam è manu Herculis extorferis, quam hanc tam persuasam ac receptam tot seculis opinionem deiicere possis) eam quoque intelligas procedere, etiam si donatio facta sit filia, quæ fortè ex statuto non est successura patri. nam nec ea reuocabitur, nisi vsque ad legitimam filiorum postea natorum, licet ea quodammodo censetur extranea, ex sententia Bart. in l. j. §. sciendum, per illum text. ff. de suis & leg. & in l. j. §. si pater. ff. de coniung. cum emancip. lib. cum sim. Nam in eo quod illi à patre donatum est, dicitur retinere iura suitatis, vt nuncupatim declarat Alex. consi. cxxxj. transmissum ad me est consiliū, lib. j. & Iaf. in l. si emancipati. C. de collat. & consi. clxxj. viso instrumento dotis, col. vj. vers. non obstat etiam, lib. 4. vbi & ipse expressim in casu nostræ l. id respondit, quod supra diximus, scilicet donationem à patre factam filia, quæ ex statuto ab ipsius successione repellitur, non integrè reuocari ex l. nostra, sed tantum ad legitimam. ex d. l. si totas. ad quod & alia quædam allegat, & inter cætera quod tradit Imo. in c. vlt. colum. 3. extrà de don. quod quando donatio facta est à patre filio emancipato, qui non est suus. §. sui. Institut. de hæred. qualit. & differ. non tamen dicitur facta extraneo, nec in ea habet locum l. nostra.

79
An donatio facta ecclesie reuocetur per natiuitatem filiorum.

¶ Sed quid si quis donauit ecclesie, aut alteri piæ causæ, & postea suscepit liberos, vtrum etiã sit locus huic l. gl. in c. irascitur. xij. q. 2. videtur velle quod sic, dum dicit honestum esse, vt ecclesia natis liberis reddat quod sibi antè donatum est, per d. c. vlt. xvij. q. 4. Nam si id honestum est, idè quoque necesse est ecclesie obseruare, per id quod voluit glos. in cap. hoc ius. xij. quæst. 2. iuncta alia glo. in l. semper in contractibus. ff. de reg. iur. & quod etiam scribunt Host. & Ioan. And. in c. continebatur, extrà de his quæ fi. à præla. §. Petr. Anch. consi. cxxxij. ex narratis, circa medium. 3. maxime cum ecclesia sit cultrix atque auetrix iustitiæ, vt dicit tex. in cap. j. §. j. tit. de alien. feud. quem ad hoc elegantem dicit Bal. in c. si duobus, col. 2. extrà de appellat. & omnis fraudis expers. ca. per tuas, extrà de donatio. & quod ibi dicit Pan. in vlt. not. Et hanc opin. in nostro casu sequi videtur Pet. à Bel. Pert. in d. l. si totas. C. de inoffi. donat. & Cyn. in l. j. in vlt. quæst. C. eo. tit. Henri. Boh. in c. vlt. col. j. in fi. & ibi etiam Collect. col. iij. vers. quid si duo. & Barb. col. pen. vers. adde secundo, extrà de donat. Petr. Iacob. in sua practica, tit. de conditio. ex lege, quæ pro re donat. compet. col. vlt. & Oldr. consi. cclxxvj. licet quantum ad claustrales, col. 2. vers. ad tertiam quæstionem. nam ibi loquitur de donatione facta ecclesie. Bart. in repet. l. j. in 2. q. v. q. princ. C. de sacrosan. eccles. Bal. in auth. si qua mulier, col. 2. in iij. not. C. eod. tit. & consi. ccxv. punctus quidam donauit, lib. v. & apertè Maria. Socin. in tract. oblationum, in xv. libello. vers. vlt. circa secundum. & Barb. con. lv. præclare scribitur, col. viij. vers. præterea faciat facilius, & vers. seq. lib. 2. Iafon consi. cccxij. alta & valde profunda, col. vlt. lib. 2. & consi. ccxxx. factum sic se habet, col. ij. vers. sed præmissis, eod. lib. 2. & consi. cxlj. visa longa, col. pe. vers. concluditur ergo, lib. 4. & Fort. Gratia. in lib. de vltimo fine iuris, char. xvj. vers. his itaque præsuppositis, cum multis seq. & Fab. Gioch. in repet. auth. nouissima, in xliij. quæst. princ. in fi. C. de inoffi. testa. vbi etiam dicit ita se tenuisse in repet. huius legis, in secundo princ. art. in 2. q. Quam tamen repet. inuenire non potui, & credo nondum fuisse impressam, cum Ioa. Neuiza. nuper omnes repet. & tractatus hæctenus impressos priuato in eam rem libello commemorauit, in quo nullam huius mentionem facit.

80
L. cum auus. habet locum etiam si fuerit substituta ecclesia.

¶ Et in hanc partem facit quod in simili dicunt pleriq; locum esse l. cum auus. ff. de condit. & demonstr. quæ, vt supra diximus, ex eodem fonte oritur, quo & l. nostra, etiam si fuerit substituta ecclesia. In quibus sunt Ricard. Mal. Bald. Pau. Castr. Ioan. à monte Sperello, & Corn. in l. cum acutissimi. C. de fideic. Bal. {cui Ang. subscripsit, consi. cccxxvj. considerato duo,} in fi. l. 4. Raph. Co. in d. l. cum auus, & ibi quoque Soci. in repet. col. xvij. vers. secundum correlarium, vbi & ita dicit consuluiffe patrem suum Marian. in consi. inci. Iacob. de Camerino, & illi subscripsisse omnes ferè solennes doctor. Italia. Et ita certè reperio ipsum Maria. consuluiffe, consi. xxiiij. cuius factum incipit, casus talis est, quidam Iacobus. consi. autem initium est, circa prædictam consultationem. col. vij. vers. 18. ibi, non obstat quod sit substitutum hospitale. Idem quoq; tenuit Pet. Anch. consi.

lxxiiij.

lxxiiij. contra Philip. faciunt. & Pau. Cast. consi. xiiij. si contingat dictam dominam Lesam, col. j. lib. 1. & consi. ccccx. casus iste frequenter contingit, col. j. & ij. lib. 2. vbi & in hanc partè dicit consuluiffe doctor. Bononienfes & Perusinos, & collegium Aunionis, & Alex. in l. ex facto. §. si quis rogatus, l. c. col. v. in vj. fallen. ff. ad Trebel. & consi. xcij. super eo de quo quæritur. col. ij. vers. posset etiam responderi, lib. 3. & cōf. xxxviij. perspectis his quæ in themate, col. iij. in prin. lib. 6. Corn. {consi. xxxj. placet mihi. col. ij. in fi. lib. 1. &} consi. cclxxvj. viso supradicto themate, col. ij. vers. nec curandum, & iterum col. v. versic. & iuuantur præmissa, lib. 3. & consi. ccxxj. quanquam prima facie, col. vlt. vers. per quam rationem. {Bapt. Cacia. in l. generaliter. §. cum autem. C. de instit. & sub stit.} Barbat. in d. c. vlt. col. pen. vbi supra, extrà de donat. & in repe. c. Raynaldus, col. xxij. & mult. seq. de test. & consi. xiiij. clementissimi Dei, col. vj. vers. & adduco illud quod voluit, lib. 1. & consi. xxxv. clementissimi Dei, col. j. eod. lib. 1. & d. consi. lv. præclare scribitur, col. vij. versic. & adduco, lib. 2. & consi. xxxviij. difficile est, col. iij. lib. 3. quoque 3. & consi. xlvi. cuius est simile initium, col. iij. eod. lib. 3. & consi. lxxxj. illud referam, col. j. eodem lib. 3. & Aluifius Tentor inter consilia Lauren. Calca. consi. xlviij. incip. Christi nomine repetito, col. iij. Soci. in l. ij. col. pen. versic. postremò. ff. de vulg. & pup. & consi. cxcj. licet difficultates, col. pen. versic. tertio ex eo quia ista donatio, lib. 2. & consi. ccxxvij. præsens consultatio, col. vlt. eo. lib. 2. & consi. xxvj. cum super, col. vlt. lib. 4. Felyn. in c. in præsentia, col. j. ext. de proba. Ludo. Bol. in addi. consi. Io. Ana. cōf. lxxvij. casus de quo agitur, col. ij. vers. nec dicatur etiã. D. Bened. in repet. c. Raynutius, in verbo, si absque liberis moreretur, nu. 23. & seq. de test. {Car. Rui. consi. cvj. viso, col. iij. nu. 4. lib. 2. & consi. clxxxij. in facto, col. iij. ver. secundò responderetur, eo. lib. 2. & consi. cxxxj. in themate, col. viij. nu. 8. versic. præterea quauis, lib. 3.} Iaso. d. consi. ccxij. alta & valde profunda, col. ij. versic. & in istis terminis, lib. 2. & consi. lxxxix. Ioannes Vayrolus col. vj. vers. prædicta veriora, lib. 3. Philip. Dec. in l. fœminæ. char. xliij. in primis, ver. & ex ista. ff. de reg. iur. & in l. precibus, col. vj. versic. sed tamen in contrarium. C. de impub. & ali. subst. & consi. cccxcj. in casu proposito, col. vlt. & consi. ccccxvj. in testamēto, col. j. & hoc quoque sentit non obscure Bar. in l. filio præterito, col. iij. vers. præterea hoc persuadet æquitas. ff. de iniust. test. dum loquens de legatis factis ecclesie, allegat d. l. cum auus.

81
¶ Facit similiter, quod cum posthumus ignoranter præteritus est in testamento patris, legata non conferuantur ex auth. ex causa. C. de lib. præter. secundum op. Bar. & multorū ibi, quos postea nuncupatim citabimus: quoniam si pater, inquit, cogitasset de posthumo, verisimiliter non legasset. Certè id etiam obrinet in legato factò ecclesie: aut alteri piæ causæ, vt voluit Bart. in d. l. filio præterito, quo loco proximè citauimus, & ibi quoque Bal. & apertius idem Bar. in repe. d. l. j. in ij. q. v. q. prin. & ibi quoque Bal. etiam in repe. col. antepe. vers. super quarto quæsitò, & ibi item Alex. in addi. Bar. col. pen. C. de sacros. eccl. & idem Bar. in d. auth. ex causa, & ibi quoque Bald. & Ange. & ipse Bar. consi. xxiiij. Cechus condidit testamentum, vers. tertio. vsque ad fi. consi. & Bal. in l. j. col. pen. vers. vltèrius quæritur. C. de inof. don. & consi. clxxxiiij. quidam dominus Rambaldus, lib. 3. Pet. Anch. in c. si pater, col. iij. in vij. not. de testa. lib. 6. & Card. Flor. consi. xx. cum in testamentis, in primo dub. & Corn. consi. clviij. pro decisione, col. x. vers. item tertio fallit, lib. 2. Barba. d. consi. lv. præclare scribitur, col. 8. vers. & adduco quod voluit, lib. 2. Soc. in repe. d. l. moribus, col. pe. ver. confirmatur hoc idem. ff. de vulg. & pup.

82
¶ Verum sunt & multi verendæ auctoritatis, qui contrà negant hanc legem habere locum in donatione facta ecclesie, ita scilicet, vt integra donatio reuocetur natiuitate liberorum, secundum hanc l. sed tantum vsque ad legitimam portionem. & ita voluit gloss. in d. c. vlt. & ibi etiam Arch. xvij. q. iij. ita intelligentes tex. ibi. Sequitur Bar. sibi præter morem contrarius, in l. Titia Scio. §. imperator, col. ij. vers. quæro dixi quod donatio, & iterum col. vlt. vers. quæro. l. si vnquam, loquitur, & ibi etiam Raph. Co. ff. de leg. ij. Bal. sibi item, sed ex more, contrarius. Ange. qui ita dicit fuisse determinatum Bononia, Saly. Pau. Cast. & Alex. in addi. Bar. in d. l. j. C. de inof. don. Imo. nō semel, & Panor. in c. vlt. de don. Ro. in repe. auth. similiter, in 8. priuilegio piæ causæ inter contractus. C. ad leg. fal. vbi facit illā gl. fin. Cor. consi. xj. in præsentia consultatione, col. vlt. lib. 3. & consi. xxx. in hac consultatione. col. ij. lib. 4. Barb. in repe. d. l. cum acutissimi, col. xxxviij. ver. restat nunc examinare. C. de fideic. Calcane. consi. xiiij. pro parte negatiua. col. iij. ver. quinto si donantur. Iafon in d. auth. si qua mulier, col. j. C. de sacros. eccl. & in l. generaliter. §. cum autem, col. j. C. de inst. & substi. Fely. in d. c. in præsentia, col. xxij. vers. quarto quæro, de proba. Corset. in suis sing. in verbo, donatio, sing. incip. licet donatio, vbi & illā gl. dicit sing. Matth. Affli. in const. Siciliæ incip. auctoritatem, col. iij.

83
¶ Et hæc posterior sententia hac ratione fulcitur. Nam si donatio facta filio non omnino reuocatur per natiuitatem liberorum, sed tantum vsque ad legitimam, vt diximus in præcedenti q. consequens est, vt nec similiter donatio facta ecclesie, quæ habetur loco filij. c. in præsentia, de proba. nec videtur liberis postponenda, arg. l. fancimus. C. de sacros. eccl. cum si. Imò verò antepōnda, præterquam in legitima, vt patet ex d. auth. si qua mulier, & ibi Bal. Saly. & recen. eod. tit. & voluit Bar. in l. j. col. xij. in j. q. v. quæst. prin. C. eo. & expressius Ant. consi. xxv. ad primū dubium, col. vlt. Pet. Anc. consi. xlvi. prima facie videtur. Franc. Areti. consi. xij. in causa Nicolai. Alex. in l. pactum quod dotali, col. ij. & ibi etiam Ant. ab Alex. & Soc. circa mediū. C. de pact. & eundem Alex. consi. xxxviij. viso themate de quo, col. iij. ver. ad confirmationē. lib. 1. & consi. xlvi. habito, col. vlt. eo. lib. 1. & con. lxxvj. viso testamento. col. iij. ver. vnde dicit, lib. 2. & Soc. consi. cl. Domine labia, & c. & nos

Posthumo ignoranter præterito legata non conferuantur. Idem in legato ecclesie.

Qui contrà negant hanc l. habere locum in donatione facta ecclesie.

Ratio eiusdè opinionis.

introducere, &c. col. pe. ver. nec dirigimus, & Iason in l. tale pactum. §. vlt. col. iij. versic. non ob. au-
toritas. ff. de pact. & in l. licet, col. j. C. eod. & in l. hac consultissima. §. si quis autem, col. ij. in iij. lim.
C. de testa. §. & cōf. cxl. spectabilis, col. x. versic. præterea posito, lib. 2. Phil. Dec. in d. c. in præsentia.
col. xxxij. versic. & circa istam primam quæstionem. & consi. ccccxvj. in duobus dubijs, col. ij. ver.
venio ad secundum. §. & consi. cccclxxx. in casu qui contingit, in fin. & consi. cccclxxxix. Philippus,
col. vlt. versic. sed responderi. & alibi latius dicemus.

84 ¶ Quæ ratio tutior videtur & probabilior, quàm quod diximus ecclesiam haberi loco filij, quia il-
lud tantum procedit, cum quis ingreditur monasterium, secundum glo. & propè omnes in auth.
rogati. C. ad Trebel. Dy. & Ang. in l. si quis ita. §. ea lege. ff. de verb. oblig. Cyn. in l. j. in vlt. q. C. de
inof. donat. & Bald. in d. authen. si qua mulier. & in l. cum acutissimi. C. de fideic. & consil. lxxxv.
quæritur utrum ille, circa medium, lib. 1. & d. consi. ccxv. lib. 5. & Pet. Iac. d. tit. de cond. ex lege quæ
pro re donat. comp. ante fi. Ang. consi. vij. in dei nomine, ex dicto themate, col. ij. & Fran. Aret.
consi. liij. diligenter discussis, col. iij. versic. descendo igitur ad tertium. & Laurent. Calca. qui alios
refert consi. vij. quia à me quæsitum est, col. xij. versic. item non est verum. Estque eius rei ratio.
nam qui ingreditur monasterium, se suaque omnia offert, deuouet, dedicat monasterio, auth. in-
gressi. C. de sacros. eccle. Cepol. caufarum ciuiliu. consil. xxxvj. quidam habens feudum, col. ij. in
fi. Ideo videtur tantum diligere monasterium, imò magis quàm filium: nulla enim est maior dile-
ctio, nulla charitas, nulla donatio, nulla liberalitas, quàm cum donator venit in domum, & cum da-
tum idem est penitus, cum dante, & cum denique quis seipsum donat. §. nec Moyses, de consc.
dist. ij. & c. j. §. vna, in princ. extr. de sum. tri. & fid. catho. & cle. si dominum. §. o singularis, de reliq. &
vene. sanc. Non mirum igitur, si hoc casu monasterium sit loco filij, non etiam aliàs. Sed nec id
quoque semper procedit, vt scilicet monasterium quod quis ingreditur, habeatur loco filij, vt di-
cam latè infra in verbo susceperit liberos. versic. xlvj. inci. imò verò quod habeatur: Imò sunt qui
nullo casu id obtinere asserunt, vt dicam in eadem gl. versic. seq.

Quo sensu mo-
nasterium dicitur
esse loco
filij.

85 ¶ Ideoque & in eo quod diximus in casu d. l. cum auus, etsi multi tenent contrarium, videlicet eam
l. & similes non habere locum, quando ecclesia est substituta. vt pulchrè consuluit Pet. Anch. sibi
contrarius d. consi. xlvj. & latè Barb. sibi etiam contrarius in repe. d. l. cum acutissimi, col. xxv. ver.
quarto istud summarium, cum multis seq. per quatuor chartas, & iterum char. pe. versic. quid si testa-
tor. & consil. lxxj. illud in mediū referam, col. 6. versic. nunc est videndum, & col. 8. versic. nec obstat
cum dicitur. lib. 3. vbi vacillanter loquitur, sed ita tamen, vt in hanc partè inclinare videatur. Fely.
sibi itè contrarius, in c. ecclesia sancte Maria, col. 38. ver. quarto, quia saltem vno casu, de const. Ia-
son sibi contrarius in d. auth. si qua mulier, col. ij. & in d. l. licet inter priuatos, col. j. versic. secundo fa-
cit. C. de pact. vbi hoc dicit sing. & in l. tale pactum. §. vlt. col. iij. versic. & propterea per hanc doctrinā.
ff. eo. & in l. generaliter. §. cum autem, col. j. versic. secundo correlario. C. de insti. & substi. & in l. si
quis id quod, col. iij. ver. secundo & notabilius. ff. de iurisd. om. iud. vbi ita dicit se consuluisse Pi-
sis, vt certè consuluit, consi. cxl. spectabilis dominus, col. x. ad fin. & iterum col. vlt. versic. præterea
& valde ad propositum, lib. 2. & Phil. Dec. sibi contrarius d. consi. 529. col. ij. versic. sed breuiter re-
spondetur. & Carol. Rui. sibi quoque contrarius, consi. iij. de pluribus, col. pen. num. 23. lib. 2. }

86 ¶ Quamquam ipse Petr. Anc. quem veluti authorem & antesignanum huius op. cæteri laudant &
sequuntur, non eam simpliciter asserere videatur in d. consi. xlvj. ex quo illi cum citant, quoniam
inibi & alia multa in eam op. suadentia concurrebant, præterquam quòd substituta fuerat eccle-
sia, vt etiam animaduertit Socin. in d. l. cum auus, col. xv. versic. potest & secundo loco, & rursum
col. ij. versic. vel secundum. ff. de condi. & demon. & in d. consi. cxj. licet difficultates. col. pe. lib. 2.
& Corn. consi. excvij. non alienam, col. vij. ver. potest etiam dici, lib. 3. & alibi in hac re admodum
dubitauit ipse Petr. videlicet in d. c. in præsentia, extra de proba. & rursum alio in loco non obscu-
re priorem opin. tenuit, vt supra diximus. Ex quo nihil illi officit ipsius Pet. auctoritas.

87 ¶ Sed vt vterius procedamus, nō omnino etiam expeditum est, quod diximus in casu d. auth. ex
causa. C. de lib. præter. quando multi negant illud procedere in legatis ad pias causas, quoniam in-
quiūt, verisimile est testatorem huiusmodi legata reliquisse, etiam si cogitasset de posthumo, quia
prima charitas incipit à seipso. l. præfes. C. de ferui. & aqua. & anima cunctis rebus est anreponen-
da. d. l. sancimus. C. de sacros. eccle. Et in hac opin. fuerunt Bal. Ang. & Imo. in l. filio præterito. ff. de
iniust. testa. & iidè omnes in l. Titius, in prin. ff. de lib. & posthu. Ang. in l. militis codicillis. §. mi-
les in supremis. ff. de testa. milit. Ang. Pau. Ca. Alex. Cor. & Iaf. in d. auth. ex causa. Ioan. Ana. consil.
xxvij. visis & ponderatis, col. pe. versic. ex quibus omnibus, & ibi Lud. Bolo. in addit. col. iij. versic.
plus dico. Pau. Ca. consi. xv. incip. do. col. iij. in fin. lib. 2. Barb. in repe. d. l. cum acutissimi, char. pen.
C. de fideic. Fran. Aret. con. xcij. viso legato, col. j. & Iaf. in l. precibus, col. v. C. de impub. & ali. substi.
Bernar. Laud. in addit. Bart. d. consi. ccij. & Cat. Cot. in memor. incip. anima cunctis rebus.

88 ¶ Sed tu tamen hinc aduerte, quia maxima istorū pars non loquuntur generaliter in legato facto
piæ causæ, sed nuncupatim & specialiter in legato relicto pro restitutione malè ablatorum, quòd
haud dubiè dicitur ad pias causas, vt ex se satis patet. & est sententia Bald. & Ang. in l. hæreditas.
§. si defuncto. ff. de petit. hæred. Flor. in l. cum quidam. §. si dies. ff. de vsur. & not. in cle. j. de priuul.
cum si. Tamen non est gratuitum, sed necessarium, & veluti quædam restitutio rei debitæ, vt di-
cit gl. in c. quamquam, in verbo, possunt acquirere, ad fi. de vsur. lib. 6. & Bal. in c. ad nostram, col. ij.
versic.

Prima chari-
tas incipit à
seipso.

Relictum pro
restitutione
malè ablati-
onū, dicitur ad
pias causas.

versic. item not. valere, extr. de iureiur. & doc. sæpe. In qua quidem aut necessaria restitutione, aut
gratuita donatione non habet locum hæc l. nostra, vt postea latè dicemus in verbo, donatione
largitus. Nam & videmus deportatum condemnatum ad mortem, qui simpliciter legare prohi-
bètur l. eius qui. §. infulam. ff. de testa. etiam in fauorem piæ causæ. l. si quis filio. §. irritum. ff. de
iust. testa. & voluit Io. And. in addi. Spec. tit. de instr. edi. §. compendiosè in addi. quæ incipit, quid
de damnato, & iterum in §. nunc aliqua, versic. xv. eo. tit. & Bal. consi. cccclxvij. quæritur in primis,
col. i. lib. 1. cum concor. adductis à me in nostro tractatu priuilegiarum piæ causæ, in lxxvj. specia-
li, posse tamen id facere pro malè ablati, non quidè vt valeat tanquam testamentum, & habeat
vim relicti, sed tanquā confessio facta inter viuos, & iure debiti, secundum Ioan. And. in d. c. quan-
quam, in gl. quæ incipit, dominus meus, de vsur. lib. 6. in nouella. & sequitur Pet. Anc. ibi, col. v. in
14. not. vbi hoc limitat procedere cum constat de malè ablati, & ibi quoq; Domi. in versic. omnes
autè, col. 6. versic. sed pone quòd quis. Sequitur etiam Bal. in l. vlt. col. 3. versic. & ideo. C. fi. à nō com-
pe. iudic. & consi. 382. dicit lex, post prin. lib. j. & consi. 244. proponitur quòd quidam nobilis, post
medium, lib. 5. & consi. 447. ad euidentiā præmittendum est quis dicatur, colum. vlt. eo. lib. 6. &
consi. 476. testamenta & relicta, eo. lib. 5. vbi id negat alibi in iure reperiri. & Collec. in c. Ioannes,
col. v. versic. sed quid si quis, ext. de testa. & Rom. consi. 164. hæc quinquaginta. & consil. 199. præ-
sens statuti particula. col. vlt. & ad hoc allegat optimum text. in l. si seruo. ff. de hæred. instituen.
vbi non præstat beneficium: qui impendit debitum. Ex quo not. Bald. quòd si gabella ex statuto
solui debet ex legato, ea non debetur ex relicto facto pro malè ablati, quia id non est propriè le-
gatum. Sequitur itè illud Ioan. And. dictū Augusti. in addit. Ang. Aret. in tracta. malefic. super ver-
bo, caput à spatulis amputetur. & D. Bened. in reper. c. Raynucius, in verbo, si absq; liberis more-
retur, le. j. nu. 30. & iterum in verbo, mortuo itaque testatore, le. j. nu. 187. Sed & aliàs legitima quæ
non potest minuere fauor piæ causæ, vt in auth. si qua mulier. C. de sacrosan. eccl. tamen diminui
potest pro exoneratione conscientie, vt voluit Soci. qui alios citat, in repe. d. l. moribus, col. pen.
versic. vno tamen casu. ff. de vulg. & pup. & in l. cum auus, col. xx. versic. tertium correlarium. ff. de
condit. & demon. & Catel. Cor. vbi supra. Et hac ratione etiam in casu. d. auth. ex causa, idem Bal.
in d. l. j. col. iij. versic. modo venit circa voluntatem. C. de sacrosan. eccl. expressim distinguit in-
ter relicta pro restitutione malè ablatorum, & alia legata piis causis facta, vt scilicet in illis debeā-
tur, etiam si posthumus fuerit ignoranter præteritus, non etiam in aliis, quod & facit Petr. Anch.
in d. cap. si pater, in vij. nota. de testa. lib. 6. Soc. in d. l. cum auus, vbi supra. Et ita videntur in-
telligere ij, quos supra proximè citauimus. Ideo tu in hac re cogita.

Non præstat
beneficiū qui
non impendit
debitum.

89 ¶ Maximè, quia non videtur verum, quod supra dictum est, magis fauendum esse ecclesiæ, quàm
liberis, præterquam in legitima, cum iura simpliciter statuatur hæreditatem filiis deberi iure natu-
ræ. l. ex scripto, in fine, ff. vnde liber. cum aliis supra in princ. allegatis. sitq; notum illud diui Pauli
ad Galat. c. iij. Filius, ergo hæres. Illudque quod dicitur Augustini: quicumque vult exheredato fi-
lio ecclesiam facere hæredem, quærat alterum qui suscipiat, non Augustinum, vt scribitur in c. vlt.
xvj. q. iij. quod dictum de consilio intelligit gl. in l. Papinianus. §. j. ff. de inoffi. testa. & in l. si quis
ad declinandam. C. de episco. & cleric. in consilio autem non est necessitas. c. quod præcipitur. 14.
q. j. Idcirco non videtur quòd illud consilium restringatur respectu legitime, in qua est neces-
sitas, vt pote quam pater non potest sine causa auferre. §. aliud quoque capitulum, in auth. vt cum
de appel. cog. Et in materia d. l. cum auus. & d. l. cum acutissimi, hoc probatur, vbi tex. prouidet li-
beris, nepotibus, & posteritati, quibus nō debetur legitima, quia stantibus filiis nepotes & alij de-
scendentes non debent necessariò institui vel exheredari. l. Gallus. §. in omnibus, in fi. ff. de libe. &
posthu. l. posthumorum, in prin. ff. de iniust. testa. ex quibus Phil. Dec. sibi cōtrarius in l. licet, col.
ij. in iij. not. C. de pact. & iterum in l. generaliter, col. iij. versic. retenta tamen. C. de institut. & substi.
tut. rursumque consi. cccxcj. in casu proposito, in fi. illud asserit, quod dicimus non verum esse,
quòd magis sit fauendum ecclesiæ, quàm liberis, excepta legitima.

Non est ma-
gis fauendum
ecclesiæ quàm
liberis.
Filius, ergo
hæres.

90 ¶ Sed & quòd simpliciter fauorabilior sit causa liberorum, quàm ecclesiæ tenet Bald. in l. iubemus,
col. j. C. de testa. Pet. Anc. in c. ij. ext. de testa. & in rubr. eo. tit. lib. 6. col. ij. versic. ex quo infero. & ite-
rum in d. c. si pater, in vij. not. eo. tit. lib. 6. Ro. in repe. auth. similiter, in vltimo speciali contractuū,
in fi. & iterum in xvij. speciali testamentorum. C. ad leg. Falc. Io. Ana. & Fely. in c. si quis episco-
pus, de hæreti. & Maria. qui alios allegat, consi. xxij. circa prædictam consultationem, col. 7. versic.
decimooctauo. & in tractatu oblationum, in xv. libello, in primo membro, post prin. & Barb. cōf.
xij. clementissimi Dei, col. vij. versic. modo si vnus, lib. 1. & consi. xxix. illud afferat in medium, col.
ij. eod. lib. 1. & consi. xxxiiij. clementissimi patris, col. j. eod. lib. 1. & consi. seq. clementissimi Dei, col.
iij. nec obstat cum postea dicitur, & iterum col. vj. versic. nec ob. cum dicitur, & seq. eo. lib. 1. & cōf.
lv. præclare scribitur, col. vij. & seq. lib. ij. & consi. xxxvij. difficile est, col. iij. lib. 3. & consi. xliij. illud
in medium, col. v. eod. lib. 3. & consi. xlvj. difficile est, col. iij. eo. lib. 3. & consi. lxxvj. illud in medium
referam, col. vj. eo. lib. 3. & consi. seq. illud in medium afferam, col. iij. versic. etsi quispiam opponat,
eo. lib. 4. & consil. lxxj. illud in medium referam, col. vij. versic. nec ob. cum dicitur, eo. lib. 3. & consi.
lxxx. illud referam, col. j. eo. lib. 3. & consi. lvij. omnipotentem, char. vj. versic. & faciat quod voluit,
lib. 4. vt & alios multos citat Cor. consi. xxxj. placet, col. ij. lib. 1. Pet. Bel. in speculo principum, titu.
de materia executi. vlt. volun. §. videamus, char. pe. & Bene. Cap. consi. xix. punctus fuit quidā Pe-
H 2

Pater nō po-
test filio sine
causa legitima
auferre.

Maior fauor
liberorum
quàm eccle-
siæ.

trucius, col. 2. vers. sed his non ob. & conf. xxij. punctus quidam Tadeus, ad fi. & conf. lxxvj. puctus quidam Bernardus, col. iij. vers. vnde si in dic. & Cor. conf. clvj. de duabus hereditatibus, col. iij. lib. 2. & d. conf. cclxxvj. col. ij. quo loco supra citauimus, lib. 4. & con. 226. quanquam prima facie, col. vlt. vers. praterea etiam, lib. 4. Iason sibi contrarius, d. confil. 212. col. vlt. lib. 2. Phil. Dec. in c. j. col. x. vers. sexto à simili ratione, ext. de probat. & in l. vlt. col. pen. vers. sexto infertur. C. de eden. & in l. licet, col. 2. & ibi Alciat. in verbo, fauore. C. de pact. Et in hanc sententiã Augustinus in episto. ad ad Ediciam, eã increpat, quod cum haberet filium, magnam tamen facultatum partẽ in eleemo-
 synas profudisset, citatque illud Apost. j. ad Timoth. v. Quisquis suis non prouidet, fidem dene-
 gat, & est infideli deterior. Vide tamen quã dicam infra in verbo, donatione largitus, in xvij. q.

91
De eadem re.

¶ Ex quibus etiam fit, vt licet aliã monasterium quod quis ingreditur, excludat substitutum sub ea conditione, si institutus decedat sine liberis, per §. sed hoc in præfenti, in auth. de sancti. epi. & in authen. nisi rogati. C. ad Trebel. hoc tamen nõ procedit, cum substitutus est filius testatoris, vt voluit Bald. in d. auth. nisi rogati, col. ij. & conf. cxcvj. testamentum Puciarelli, lib. 1. ¶ vbi ita dicit fuisse iudicatum, & Raph. Fulg. conf. liij. quoniam superius, in fin. Alex. conf. cxxj. viso themate, col. iij. vers. in hanc partem, lib. 2. & latè Iaf. d. conf. cxxij. col. ij. vers. sed prædicta, lib. 2.

92
An reuocatio ni huius legis locus sit in donatione facta magno cuiusdam amico.

¶ Quid autem in donatione facta magno cuiusdam amico? An vi huius l. nostrã reuocatur filiorũ natiuitate? Bald. hic in casu positione videtur sentire quod sic, dum ita casum format, Patronus, inquit, habebat libertum, quem valde diligebat, & c. Et hoc confirmat, quod voluerunt Guil. Bald. & Ang. in d. l. tale pactum. §. vlt. per illum text. ff. de pact. quod qui donat fratri, aut alteri coniun-
 ctæ personæ, cum non habet liberos, susceptis postea liberis reuocatur donatio. de quo & illic est optimus text. loquens de fratre. Porro nulla amicitia potest esse tã foelix, quã imitetur fraternita-
 tem, vt est Quintiliani sententia decl. cccxxj. Quis enim, vt apud Sallustium dicit Mycipsa, ami-
 cior, quã frater fratri? Et multis antè seculis scripserat Hesiodus,

Nulla amicitia tam foelix quã imitetur fraternitatẽ.

Μῦθε κασιγνήτω ἴσον ποιῆδ' ἑταίρου.

Id est,

Sed nec germano quisquam est æquandus amoni.

Antigone fratrem viro ac filius anteposuit.

Cuius rei exemplum nobis reliquit Herodotus in Thalia de muliere (ea Intaphernis vxor fuit) quã optione sibi facta à Dario, fratrem, aut maritum, aut filios morti adiudicatos eximedi, fratrem elegit, maritõque ac liberis anteposuit. Sed & Antigone apud Sophoclem asserit se fratrem viro ac filiis anteposere. his enim amissis alios facillè comparari: fratrem verò, si parentes obierint, nunquam tibi nasciturum esse. Id quod etiam refert Aristot. lib. rhetor. iij. c. 4. 6. de qua re plura diximus in xxij. causa minuendę pœnã. Igitur vt ad rem redeamus, si id obtinet in fratre, in quo tam arcta est coniunctio, tanta amicitia, vt quod illi donatum est, reuocetur natiuitate liberorũ, multò magis in alio amico extraneo debet procedere: & id quidem iure optimo, quando nulla est amicitia, nulla coniunctio, quã paternam æquet, aut vincat. l. vlt. in prin. C. de cura. furio. nec sui quidem ipsius. l. isti quidem. §. vlt. ff. quod met. caus. & supra post prin. abundantissimè diximus. Ideo cum huius l. fundamentum sit verisimilis illa mens & affectio parentum in liberis, qua censetur velle ipsos ceteris præferre, vt etiam sapius iam diximus: quã tanta potest esse amicitia, vt donans verisimiliter velit alium præferre suã posteritati? nisi aut merita, aut id genus alia intercedant, quã cessare faciant hanc l. vt dicemus postea.

93
Plus iuris habemus in amicis, quã in aliis.

¶ Et hanc sententiam non mediocriter sustentat, quod aliã id quod fit ob amicitiam, minus effi-
 cax est, facilisquẽ reuocatur, quã quod fit nullo amicitia respectu, tanquam scilicet plus iuris habeamus in amicis, quã in aliis, per gl. in l. j. in verbo, quod genus, in fi. ff. de preca. quã dicit precarium simile esse contractui, quem sæpe fieri videmus, scilicet dum donat quis alicui in amicitia, potest enim reuocare quando velit. Et illam gl. expendit & sequitur Rapha. Co. ibi. & ex ea Iason in l. j. col. ij. vers. alibi reperio. ff. de in litem iurand. id not. quod supra ex ea diximus, & declarat qualiter intelligatur. & idem quoque Iason qui eam glo. dicit mirabilem, in l. dedi, quã est iij. §. si liber, in x. not. ff. de cond. ob. caus. }

94

¶ Vt interim illud omittamus, quod si donatio facta amico non reuocatur ex hac l. nunquam aut vix ei locus esset. Quotus enim quisque donat inimico? Nisi fortè vt illum eo delinimento, ac veluti hamo vt piscem capiat ac fallat, vt est in veteri prouerbio apud Euripidem in Aiace Flagellifero,

Inimicorũ dona non dona.

Ἄλλ' ἔσ' ἀληθὴς ἡ θεοτῶν παροιμία,
 Ἐχθρῶν ἀδωρα δῶρα, κ' οὐκ ὀνήσιμα.
 Sed est vera mortalium paræmia,
 Inimicorum dona non dona esse, & inutilia.
 Quin verum id est mortalium prouerbum,
 Non esse dona dona quã veniunt tibi
 Ab hoste, verum inauspicata ac noxia.

Id est, propè ad verbum,

Ita autem in carmen vertit Erasmus,

De quo Erasmus ipse multa Chiliadis j. centu. iij. c. xxxv. Sed cui addere potes illud Maronis lib. 2. Aeneidos huc haud dubiè alludentis,
 Timeo Danaos, & dona ferentes.
 Aut vlla putatis
 Dona carere dolis Danaum?

Item

Item illud Ecclesiastici 34. Dona iniquorũ non probat altissimus. Cui accedẽs lex 12. tab. Impius, inquit, ne aucto placare donis iram deorum. Quam quidem legem interpretans Tullius lib. 2. de legibus, Donis, ait, impij ne placare quidem audeant deos, Platonem audiant, qui verat dubitare, qua sit mète fururus Deus, cum vir nemo bonus ab improbo se donari velit. Aliã autem nullus aut pauci donãt inimico & malè merito. l. nec adiecit. ff. pro socio. & l. j. de anno. ciuili. lib. 11. & voluit Bal. in l. illud, col. pe. in iij. q. C. de sacro. eccl. & Alex. conf. cxxvj. in hæfatione, col. j. lib. 4. & dicemus infra in verbo, donatione largitus, in j. declaratione donationis remuneratoriã.

Legata relictis coniunctis personis conseruatur etiã posthumopreterito.

95 ¶ Verum Soc. conf. xxxix. in quæstione quã vertitur, col. vlt. lib. 3. videtur voluisse contrarium in valde amico, cui verisimile est donantem donaturum fuisse, etiam si cogitasset de liberis. Quod & confirmatur ex eo quod dicit Bal. in auth. ex causa, col. 4. vers. item non ob. & ibi post eum Cornel. col. xj. vers. quinto fortè fallit. C. de lib. pratere. q. licet aliã legata facta à testatore non cogitate de posthumo, non conseruentur vi illius auth. ex multorum sententia, vt sæpe supra diximus, & dicemus infra latiùs: tamen hoc non obtineret in legatis factis coniunctis personis, quibus verisimiliter testator legauisset, etiam si de posthumo cogitasset. tunc enim conseruantur legata, arg. l. cum alienam, C. de lega. quod & sequitur idem Corn. confil. cxcij. videtur in præfenti consultatione, col. iij. vers. sed dato sine præiudicio, lib. 3. Id quod etiam obtinet in legatis factis amicis: cum d. l. cum alienam, qua innuntur Bal. & Corne. trahatur etiam ad amicos, ex sententia Guil. Cu. Fulg. Pau. Ca. Alex. & Iaf. in ea ipsa l. & Barb. in repe. cap. Raynaldus, col. cxvij. de testa. Quibus optimè suffragantur verba illius l. cum dicitur, vel aliã personã.

Amicitia anteponenda est ne cessitudinẽ.

96 ¶ Nam amicitia necessitudini siue consanguinitati anteposenda est, aut certè non posthabenda, ex Platonis illius philosophorum Dei sententia, atque etiam Ciceronis, cuius hæc verba sunt lib. 1. Offic. Sanguinis coniunctio & benevolentia deuincit charitate homines. magnũ est enim eadem habere monumenta maiorũ, eisdem vti sacris, sepulchra habere communia: sed omnium societatum nulla præstantior est, nulla firmior, quã cum viri boni moribus similes sunt familiaritate coniuncti. Sed & idem in Lælio hanc eandem sententiam hac ratione comprobat: Ex propinquitate benevolentia tolli potest, ex amicitia non potest. sublata enim benevolentia, amicitie nomen tollitur, propinquitatis remanet. Ergo illud in quo necessariò benevolentia permanet, anteposendum est ei, à quo benevolentia remoueri potest. Valerius autem Maximus grauißimus & ipse autor, c. 7. lib. 4. ita exorditur, Contemplemur nunc amicitia vinculu potens & præualidum, neque vlla ex parte sanguinis viribus inferius, hoc etiam certius & exploratius, quia illud nascendi fortuitum opus, hoc vniuscuiusq; solido iudicio incoata voluntas cõtrahit. Itaq; celerius sine reprehensione propinquum auertere, quã amicum: quia altera dirẽptio vtique iniquitatis, altera leuitatis crimini subiecta est. Cum enim deserta sit futura vita homini nullius amicitia cinctã præfidiõ, tã necessarium præfidiũ temere assumi non debet: semel autem apprehensum, rectè sperni nõ conuenit. Isocrates orator eximius ad Demonicum effert miris magnisq; laudibus Hipponicum ipsius Demonici patrem, quod magis approbat amicos, quã propinquitate vlla deuinctos, existimabatq; ad societatem esse potentiorẽ natura legem, mores genere, delectum necessitate.

Item secundum Theologos.

97 ¶ Ex Theologis D. Ambrosius, qui inter primos statuitur, plerunq; ait, amici se potius benevolentia quisque committit, quã fratris necessitudini. & D. Thomas, qui facile primas inter scholasticos obtinet, differens in ij. q. xxvij. de ordine charitatis, censet cõiunctos sanguine in iis duntaxat quã naturam ipsam concernunt, amicis anteposendos, ex ceteris postponendos. quẽ sequitur Ant. Florent. in iij. parte summa, tit. vj. c. v. §. vj. At alibi idem D. Thomas, in eo scilicet opusculo, quod scribit de dilectione Dei & proximi, simpliciter asserit amicitiam plerunque consanguinitati præponderare. At quem non immerito Theologis, & forte etiam diuis annumerabo, Salomon Prouerb. xvij. c. Vir, ait, amicabile ad societatem magis amicus erit, quã frater.

Et iurisconsultos.

98 ¶ Sed ne nostros iurisconsultos, & legumlatore silenter prætereamus, Leges nostrã pluris existimant amicitiam, quã illam fraternitatem, quã ceteris necessitudinibus, vt supra diximus, præponitur, vt quã sanxerunt magis amicitia atque consortij rationem esse habendam, quã fraternitatis, ad metiendamque qualitatẽ rerum à fratre, eodẽmque commilitone donatarum in l. cum allegas. C. de castren. pecu. lib. 12. vbi si frater ex cõmilitio amicior factus fratri commilitoni quippiam donauerit: id in peculio castrensi habendum est, considerata potius qualitate amicitia quã ex commilitio processit, quã fraternitatis. estq; in eandem rem text. similis, nisi quod generaliter de agnatis loquitur, in l. pen. in prin. ff. eo. tit. Quarum legum autoritatẽ suffultus Alber. in l. sed & hæ personã. ff. de in ius vocan. dicit amicitiam plus habere ponderis, quã fraternitatem. Cui planè concinens Homerus ille omnis virtutis parens Iustiniãno in proemio ff. dictus, censet fidum amicum non esse fratri postponendum,

Si quis forsan amicus sit gratiſque boniſque,
 Quandoquidem is non inferior vel fratre putandus.
 Sunt enim versus illius huiusmodi in fi. lib. 8. Odysseæ,
 ἢ τίς πα καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδώς
 Ἐδλός, ἐπεὶ ὁ μῶτος κασιγνήτοιο χερσῶν
 Πίνε τ' ὅς κεῖ ἑταῖρος ἐὼν πεπνυμένος εἰδής.

99 ¶ Et hæc quoque ex eo fulciuntur, quod licet id quod interest, ob affectionem coniunctionis san-

*Id quod inter
est ratione a-
micitiæ est for-
tius eo quod
interest ratio-
ne coniunctio-
nis sanguinis.*

guinis aut aliâs, non tanti sit, vt quis pro altero stipulari possit, per id quod voluit gl. in l. fideiussoris, in verbo, neque enim, & ibi Bart. & alij, ff. de pac. & idem Bart. in l. quod dicitur, ff. cod. rit. & in l. j. col. 7. vers. vidimus supra triplex interesse. C. de sent. quæ pro eo quod inter. Nicol. Neapo. qui eam glo. dicit singularem, in l. stipulatio ista. §. alteri. ff. de verbor. oblig. & est bonus tex. in l. quod dictum, vbi Ang. & Raph. Fulg. not. ff. de pact. & in l. iij. §. sed & si forte. ff. iudica. sol. Tamē habemus glo. quæ id negat procedere in eo quod interest ob amicitiam. id enim satis esse, vt pro altero stipulari possit, ea est in l. si vnus. §. j. in verbo, videamus. ff. de pactis. & ibi Bal. Ang. Pau. Cast. & Alex. & Iason consi. xli. in duobus, col. pen. vers. vel aliter & secūdō, lib. 3. Ex quo & ipse. Ias. id animaduertens in l. j. col. ij. vers. capio gloss. ff. de iureiuran. illud not. quod dicit mirabile, id quod interest ratione amicitia, esse fortius eo quod interest ratione coniunctionis sanguinis. Sed tu tamen illum vide in d. l. si vnus. §. j.

*100
Amicitia sem-
per ordine
scripturæ præ-
lata.*

¶ Porro videmus apud nostros iuriconsultos, qui ordinem scripturæ inspiciendum iubent, in l. generaliter. ff. de fideiico. liber. cum si. ferme semper amicitiam consanguinitati in ordine scripturæ prælatam. l. sed si plures. §. in arrogato, in si. ibi, amicus vel cognatus. ff. de vulg. & pupil. & l. si. seruus plurium. §. vlt. ibi, legatarij charitas & necessitudo. ff. de leg. j. & l. Theopompus, ibi, amici mei & cognati. ff. de dot. præleg. & l. affectionis, ibi, amicos vel necessarios. ff. de donat. Quod & fecit Esdras ille Propheta & Scriba Hebræus c. iij. Non meminerunt, inquit, cum biberūt, charitatem, nec fraternitatem. & Dauid Ode xxxvij. Amici mei & proximi mei aduersus me appropinquaerunt, &c. & Tullius in oratione pro Sexto Roscio Amerino: Quod is simulatque sensit de amicorum cognatorumque sententia, Romam confugit. & Sallustius in bello Iugurthino de Micipsa loquens, cum sibi finē vitæ adesse intelligeret, coram amicis & cognatis huiuscemodi verba fecit habuisse, in nūc quoniam mihi natura finē vitæ facit, per hanc dextrā, per regni fidem moneo, obtestorq; te, vt hos, qui tibi genere propinqui, beneficio meo fratres sunt, charos habeas: neu malis alienos adiungere, q̄ sanguine coniunctos retinere. Non exercitus neq; thesauri præsidia regni sunt, verum amici: quos neq; armis cogere, neq; auro parare queas, officio & fide parantur. Quis autē amicior, q̄ frater fratris? aut quem alienū fidum inuenies, si tuis hostis fueris? Equidem ego regnum vobis trado firmū, si boni eritis: sin mali, imbecillum. Nam concordia res parua crescit, discordia maxime dilabatur. Hactenus ille. Qui locus cū isto collatus maximā huic rei lucē adfert.

*101
De eadem re.*

¶ Quid, quod ex sententia nostrorum doctor. amicitia superat parentum affectionem? quæ causa est nostræ l. quod ex hoc clarē liquet, quod scribit Bart. in l. alimenta. §. j. ff. de ali. & cib. legat. per text. ibi. quod licet appellatione filiorum non veniant filij filiorum, id est, nepotes, l. quod si nepotes. ff. de testa. tutel. & l. filij. & l. iusta. ff. de verbor. signifi. cum si. fallit tamen in nepotibus, quos testator præ singulari amore vt filios nominabat atque tractabat, habita scilicet potius ratione amicitia, quam sanguinis. & hoc sequitur Alex. ibi in addit. Bart. & Roman. in repet. l. si verò. §. de viro, in xxxv. fal. ff. solut. matr.

*102
Quicquid in
iure statuitur
inter coniunctos
idem obtinet
inter amicos.*

¶ Vt iam non mirum sit, quod plerique ex nostris censuerunt, quicquid in iure statuitur inter coniunctos & necessarios ratione affectionis sanguinis, id quoque obtinere inter amicos. ita enim dicit Panor. in cap. requisisti, per glo. ibi, extrā de testam. & Alexan. in l. exigendi, col. ij. vers. & id quod dicitur, & ibi etiam Iason col. ij. & iterum col. v. C. de procur. Barbat. in l. sciendum, colum. xxxij. vers. ego tetigi istum passum. ff. de verbor. oblig. & in cap. cum M. Ferrā. de constit. & in c. ex parte decani, & in c. nonnulli, de rescrip. & in c. coram. de offic. delega. & in repe. c. Raynaldus, col. cxviii. vers. vndecimō limita, extrā de testa. & consi. lxxv. sapienter scribitur, col. iij. lib. 4. Fely. in c. quoniam ab. col. ij. vers. capio illud, extr. de offic. deleg. & Iason. in l. Titia, col. vj. vers. vltimō circa istam partem. ff. de verbor. oblig. & consi. lxx. constat ex instrumento, col. vlt. lib. r. & in l. si res obligata, col. ij. vers. adde aliud. ff. de leg. j. Alciat. in l. lata. §. amicos. ff. de verbor. signifi. Hip. Marsi. in repe. rub. ff. de fideiuss. nu. 234. Ioan. Montefer. in repe. l. frater à fratre, col. vj. in iij. not. ff. de cond. in deb. quod & probatur ex multis quæ abundanter collegimus in iam d. causa. xxij. minuendæ pœnæ, vbi & inter cetera omnium abundantissimè tractauimus vtrum amicus pro amico admittatur sine mandato.

*103
In testamento
inter liberos
semper intelli-
gitur clausula
codicillaris.*

¶ Sed illud hic non omitteremus, quod ad hunc locum maximè pertinet, quod quemadmodum liberi non etiam extranei capiunt legata ex testamento minus solenni. l. vlt. C. fam. her. & l. hac cōsultissima. §. ex imperfecto. C. de testa. Nempe quia in huiusmodi testamento condito inter liberos, semper intelligitur clausula codicillaris, vt voluit glo. not. in l. cohæredi. §. cum filia, in verbo, non valuit, in si. & ibi Imol. & alij recentiores. ff. de vulg. & pupil. subst. Idem Imol. in c. Raynutius, col. xxvij. extr. de test. & Alex. huic rei hanc rationem assignans in d. §. ex imperfecto. Ita etiā amici veluti liberorum obtinentes, ex testamento quoque minus solenni legata capiunt, vt voluit gl. no. in l. in testamento. ff. de fideiuss. liber. quam sequuntur & sing. dicūt Bal. in l. si iure. C. de testa. manu. Mathes. no. xli. nota mirabilem doctrinam, & Barb. cōsi. iij. illud referā in medium, col. iij. lib. 3. Ias. in d. l. cum alienam, col. ij. in iij. limitatione. C. de leg. & in l. j. col. v. vers. & clarum est. C. de sum. tri. in lec. Ticinensi. & in l. non dubiū, col. vlt. ver. ideo tu respondeas. C. de testa. & sequitur simpliciter ipse Barb. in repe. l. cum acutissimi, col. xj. & consil. xxj. clementissimū Deum oro, col. iij. vers. primō dicitur, lib. 4. vbi & dicit aliam esse similitudinem, licet prior illa reputetur sin. in d. l. si iure. C. de testa. manu. & pro his esse tex. in d. l. cum acutissimi

ab vilo

ab vilo vsque ad sua tempora fuisse in id expensum. Verum pace illius dixerim, illum ad hoc longo antè interuallo citauerat glo. in d. l. in testamento. quo etiam in loco multo melior est textus in eam rem, in illis verbis, pios tamen filios debuisse manumittere eam, quam pater dilexisset. quæ & ad hoc dicit sing. Ro. in repe. l. si verò §. de viro, in xxvj. fal. in prin. ff. fol. matr. & consi. clxxxix. amplissime doctor, col. pe. vers. ad quod dicendum moueor. & Mathes. d. not. xli.

¶ Ex illa autem glo. in d. l. in testamento, dicit Bal. in d. l. si iure. C. de testa. manu. quod ardor liciti amoris habet vim clausulæ codicillaris. quod etsi tamen Bal. ipse non audeat constanter asserere, nisi vbi adesset fauor libertatis, id tamen haud cunctanter, ac sine discrimine affirmat & commendat Ro. in duobus locis supra citatis. & Alex. in d. l. cum alienam, col. 2. & ibi Ias. in d. 3. limitatione & Barb. in d. l. cum acutissimi, col. xj. & in repe. d. c. Raynaldus, col. cxviii. vers. xj. limit. & in rub. de rescrip. in cle. col. viij. & in tract. de præstan. card. in 3. q. j. partis, col. j. ad fi. & iterum col. xiiij. ad fi. & d. consi. iij. col. v. lib. iij. & consi. lxxvij. præclare scribitur, col. 2. lib. iij. Soc. qui hoc dicit sing. consi. lvij. Ioannes, col. iij. vers. accedit cum prædicta. lib. r. Ias. qui hoc propè vbique dicit sing. in d. l. j. C. de sum. trini. & in l. exigendi, in iij. not. vers. secundō facit. C. de procur. & in d. l. non dubium. C. de testa. & in l. eam quam, col. vj. vers. prima fallentia, & iterum col. ix. vers. circa decimū casum. C. de fideic. & in l. verbis ciuilibus, col. ij. vers. tertius casus. ff. de vulg. & pup. & in l. si mihi & tibi. §. in legatis, col. vlt. ff. de lega. r. Fely. in c. j. ad fi. ext. de testi. dum simpliciter allegat Bal. in d. l. si iure. Ant. Bauer. in repe. l. cum filio, char. iij. col. vlt. ff. de leg. j. & Catel. Cotta in inemor. incip. amor licitus. Alciat. in d. l. latē. §. amicos. ff. de verbor. signifi. Panthal. Calde. in repe. l. ij. col. lxxj. vers. secundo loco. C. de rescind. vendit. & Hippo. Marsi. vbi supra, & D. Bened. in repe. c. Raynutius, in verbo, testamentum, lib. iij. nu. 46. extr. de testa. & ante hos ipse Bald. cuius non meminerunt, in sua margā. in verbo, codicillus, vers. pen. vbi & ad hoc dicit illam glo. sing.

*Ardor liciti
amoris habet
vim clausulæ
codicillaris.*

¶ Porro clausula codicillaris tollit remedium huius l. vt sentit Bal. in l. vlt. col. vlt. vers. item non obstat, iunctis his quæ prius dixerat. C. de codic. & expressè tenet Corn. consi. cxciij. cuius exordium est, in præfenti consultatione, col. 2. vers. concurrat etiam, lib. 3. Ex quo illud consequens est, vt tandem ad principale propositum redeamus, vt hæc l. non habeat locum in hoc casu. Id quod etiam confirmatur ex eo, quod singulariter voluit Barb. in repe. l. cum acutissimi, col. xj. & iterum col. xl. & seq. quod ea lex loquens in filio hærede instituto & rogato hereditatem restituere, habet locum in valde amico: quod quidem dictum nuncupatim sequitur & dicit mirabile D. Bened. in repe. c. Raynutius, in verbo, si absque liberis moreretur, num. 4. extr. de testa. sequitur etiā Alciat. in d. §. amicos. Illudq; refert Ias. in d. l. exigendi, col. v. vers. adde etiam illud, vbi tamen hoc non firmat, & ipse alibi subobscurè reprobatur, videlicet in d. l. Titia, in prin. col. vj. ff. de verbor. oblig. & apertius Socin. in repet. l. cum auus, col. iij. vers. secundō infertur. ff. de condit. & demon. vbi respondet omnibus rationibus Barb.

Clausula codicillaris tollit huius l. remedium.

¶ Et certè etiam in nostro principali casu aduertendum est, quod Socin. d. consi. xxxix. lib. iij. non asserit solā amicitia satis esse, vt cesset huius l. nostræ præsumptio & dispositio. Neq; si assereret, verum esse crederem, tum per ea quæ supra in prin. huius q. diximus, tum quia omnia quæ diximus de æquanda aut præponenda amicitia consanguinitati, intelliguntur in iis tantum, quæ nihil ad naturam pertinent, vt etiam diximus ex diuo Thoma Aquina. At naturā simul & parentum vorum filios ad bona ipsorum parentum admittit. l. scripto, in si. ff. vnde liberi. Ideo & hic liberi amicis sunt præferendi. Quod probè intelligens Solon Atheniensium legislator permisit pro voluntate cuiusque, nisi superessent filij, hæredem constitui: & sic visus est, vt ait Plutarchus, amicitiam propinquitati, & gratiam necessitudini, etiam in successione bonorum præferre, præterquam tamen filiorum, quos is nuncupatim exceptit.

*Liberi amicis
preferendi.*

¶ Quod si cum magna amicitia alia quoque concurrerent, ex quibus verisimile esset arbitrio boni viri donaturum fuisse qui donauit, etiā si de futuris liberis cogitasset, vt in casu de quo loquitur Soci. ipse d. consi. xxxix. tunc non dubitarem quin cessaret huius l. dispositio, per ea quæ supra diximus in prin. nu. 84. incip. nec solū cessat. Ideo & Bald. hic in ij. lec. in addi. & Ang. etiam hic dicunt, quod si donatio est parua, & donans & donatarius sint magna affectione cōiuncti, ita vt verisimiliter donans hanc donationem fecisset, etiam si cogitasset de liberis, certè non reuocabitur per natiuitatem liberorum. Vides igitur Bald. & Ang. cum magna affectione coniungere modicitatem doni, vt nō habeat locum hæc l. An autem sola modicitas, & qualis sufficeret, dicemus plenè infra, in verbo, omnia, vel partem aliquam, vbi videbis. Ad id autem quod diximus de clausula codicillari, responde ex iis quæ diximus supra in prin. vers. lxxxj. incip. nam soli omnium, & seq. & in nostro tractatu priuilegiō. priuilegio lxxxv. §. piæ causa. vbi apertè ostendi simplicè amicitiam non habere vim clausulæ codicillaris.

*Nisi alia quo-
que concurrant.*

¶ At longe maius dubium est in donatione quam facit vir vxori, aut è diuerso vxor viro. Nam hæc coniunctio atque amicitia ceteras facilè superat, cum sint vir & vxor vnū corpus, vna caro, vna penè anima, vt plenè differuimus in nostris legibus cōnubialibus: sitq; scriptum, Relinquet homo patrē suum & matrem, & adhærebit vxori suæ. vt supra diximus in prin. huius l. nu. 12. incip. sed vt redeamus. Quibus & illud addiderim, quod Ang. consi. cix. incip. in dicto testamento, col. 2. sing. asserit, id quod dici solet de vxore relicta domina & massaria, per gl. & doct. in auth. quod locū. C. de secund. nupt. cum si. habere locū & in matre similiter relicta domina & massaria, cum

*An sit reuoca-
tioni huius l.
locus in dona-
tionibus inter
uirum & uxorem.*

quis, inquit, magis adficiatur erga vxorem quam matrem, Si igitur in vxore obtinet, multo magis in matre. Et ante illum in eadem sententia fuit { Bart. subdubius tamen, & Bald. constanti; in l. Titia cum testamento. §. vlt. ad fi. ff. de leg. ij.

109 Ratio donationis inter virum & uxorem prohibita.

¶ Ex hoc autem ingenti virorum amore in vxores, proni ipsi sunt ad donandum vxoribus. quod animaduertentes iuriconsulti, huiusmodi donationes inter virum & vxorem prohibuerunt, ad iicientes hanc inter alias rationem, ne mutuo amore se spolient. l. j. & seq. ff. de donat. inter virum & vxorem. Igitur si viri non retrahantur ab his donationibus propter suam ipsorum spoliacionem, nec propter filiorum quoque, verisimile est eos retrahi, cum presentior, proximior, propior sit ipsorum causa, quam filiorum, ar. l. 2. C. de pat. qui fili. distra. presentim nondum natorum, de quibus hac lex loquitur, & vt est in veteri proverbio, γόνυ κνήμης ἐγγυό:, id est, genu sura propius, & simplicius apertiusque apud Terentium in Andria, *Heus proximus sum egomet mihi*. Ex quo fit, quod cum verisimiliter non desinat pater ob filios donare vxori, non habeat locum hac lex iis quae diximus in praeced. q. & alibi saepe.

110 Huiusmodi donationes natiuitate liberorum non reuocantur.

¶ Praeterea in huiusmodi donationibus non tantum vertitur filiorum praedictum, quam si aliis extraneis esset donatum, cum filij aequè sint verisimiliter suae matri, cui a patre donatum est, successuri, ac patri ipsi: nam sperandum est quod bona matris ad filios sint peruentura, ar. l. nam & si parentibus, in prin. ff. de inoffi. testa. & l. scripto, ff. vnde lib. cum si. Ex quo etiam verisimile est, patrem vxori donauisse, vel si de liberis cogitasset. Et licet possit contingere, quod pater donas prior decedat relicta vxore donataria, & liberis communibus, ita quod tunc interesset liberorum donationem factam non fuisse. quia confestim post mortem patris, non expectata morte matris, res donatas accepissent tanquam ex hereditate patris: tamen id ob stare non potest, quonia attenditur verisimilis mens donantis, quae fuit tempore donationis, & ex ea vel reuocatur, vel non reuocatur donatio tempore natiuitatis liberorum, quicquid postea contingat, vt not. per Bart. & alios in l. Titia Scio. §. Imperator. ff. de leg. 2. & dicimus late infra in verbo, omnia vel partem aliquam, nu. 34. incip. verum attende lector, & in verbo, susceperit liberos. nu. 161. incip. sed hoc rursus in dubium vocatur, cum multis seq. Ex quo etiam non obstat, si diceretur quod vxor post mortem patris posset alium virum ducere, ex quo & alios pariet liberos, qui sibi sicuti & liberi ex priore matrimonio in re donata succederent, forte ex statuto vel consuetudine, quia de iure communi soli filij patris qui donauit, succederent, per l. femina. C. de secund. nupt. quia etiam id quod superuenit, non attenditur, sed sola mens quae fuit tempore donationis, vt diximus.

111 Eiusdem confirmatio.

¶ Et per hac Phil. Corn. consi. cxliij. videtur in presenti, col. ij. vers. & maxime hoc dicendum videtur, & col. seq. vers. item secundò valent, lib. 3. negat reuocari huiusmodi donationes factas vxoribus natiuitate liberorum. In qua etiam sententia est Alex. consi. clxij. visis his quae copiose, col. ij. vers. nec obstat, li. vj. vbi dicit de hoc esse casum in §. dotes, in auth. de nupt. & in l. j. C. si dos con. mat. vbi si mulier in contractu matrimonij fecit pactum cum marito, quod ipsa praecedente, maritus lucretur dotem, si ipsa praemoriatur superstitibus ex eo matrimonio liberis, nihilominus tenet pactum, & lucretur maritus dotem. Nam vt dicit ipse Alex. ex hoc verisimiliter non infertur magnum damnum liberis successorem paternam tandem habituris, & ita hac re donata potituris ex praesumptione l. vt cauetur in d. l. scripto, in fi. ff. vnde libe. Sed circa hunc casum vide quae dixi supra in praefat. nostrae l. nu. 69. incip. sed hac intellige, vt videlicet, & quae dicam latius infra in verbo, donatione largitus, in x. quaest. Sed & hanc eandem oppo. vt videlicet hac l. non procedat in donatione viri & vxoris, tenet Fran. Ripa qui solum Corn. citat, lib. 3. respon. c. ij. col. vlt. ea quam diximus ratione, quod filij sunt successuri donatario.

112 Donatio inter virum & uxorem. Haec lex non habet locum in donatione inualida.

¶ His autem Corn. & Alex. rationibus, & alia adici potest, minime, ni fallor, contemnenda. nam istae donationes inter virum & vxorem, nullius sunt momenti, per totum tit. ff. & C. de dona. inter vir. & vxor. & ita quidem nullius momenti, vt ipso iure non valeant, per tex. expressum in l. 3. §. sciendum. ff. co. tit. sed id tantum habent, quod morte donantis confirmantur, iuribus vulga. At hac l. nostra non potest habere locum, nisi in donatione valida, ex qua statim transfertur dominium in donatarium, nullo donanti relicto arbitrio, vt patet ex illis verbis nostrae l. reuertatur in eiusdem donatoris arbitrio, quae non possunt adaptari nisi ad ea bona quae defierunt esse donantis, ab eoq; veluti abierunt & in dominium donatarij transferunt, rursusq; ac retro ad donatorem redeunt. nam id significat verbum, reuertendi, vt scribit Bart. in l. vt quisq; C. de omn. ag. deser. li. xj. per tex. ibi, & Lucas Pen. in l. restorationi. C. de diuers. praed. eo. lib. xj. & Soci. & Philip. Dec. in l. j. ille ad fi. hic col. 3. vers. quantum verò. C. de pact. & ante hos gl. in l. interdum. §. vlt. ff. de acq. poss. & Rabi Moyses Aegyptius lib. Perplexorum j. c. xxij. in id trahens illud Osee v. Ibo, & reuertar in locum meum. Cui simile & illud Ezech. j. Animalia ibant, & reuertebantur. nec minus id probat illud {Exodi iij. vadam, & reuertar, & iterum vade, & reuertere, &} Deut. xx. Vadar & reuertatur. & Prouerb. ij. Vade & reuertere, & illud quoq; Matth. xij. Reuertar in domum meam, vnde exiui, quod repetitur in c. reuertar. de poeni. dist. 4. & illud Tullij Philip. ix. statim post princip. Ser. Sulpitius cum aliqua perueniendi ad M. Anto. spe profectus est, nulla reuertendi. Et hoc probatur in verbo, redeundi, quod est eiusdem significationis, in cap. contra Christianos, & ibi glo. j. de haereticis, li. 6. & in l. ex facto, ad fi. ibi, iuras & redituras. ff. de haere. instit. & in d. l. qui mittuntur. §. vlt. ibi, dum eat in castra, & redeat. ff. ex quib. caus. maio. & apud Ciceronem Phil. 2. Celeriter

Reuertendi verbum.

Redeundi

ter isti & redisti. & Phil. xij. Isse & redisse me putatote. Et in oratione pro P. Sestio, Huc ego reditum repudiarem, qui ita florens fuit, vt verear, ne quis me studio gloriae putet idcirco exisse, vt ita redirem. Et Exod. xxxij. Ite & redite de porta ad portam. Et in verbo, reddendi: quod vt manifestum est, eiusdem est naturae, in l. j. §. eleganter. ff. de pos. & in l. cum quida vxori. ff. de lega. 2. & in l. 3. §. si quis seruus, & iterum in l. Stichus. §. si haeres. ff. de statulib. & in l. verbum reddedi. ff. de verbo. signi. quod scribit Alex. in l. si vel metus. col. i. C. de his quae vi met. caus. fiut. & conf. xcij. per sepe etis, col. 2. vers. hoc etiã facit, lib. j. & Soci. consi. cclij. in causa domini. col. v. vers. sed praemissis non ob. li. 2. Ex quo est illud Tullij in ij. in Verrè actione, Idem iste praetor monumeta antiquissima partim regu locupletissimorum, quae illi ornameto vrbibus esse voluerunt, partim etiã nostrorum imperatorum, quae victores ciuitatibus Siculis aut dederunt, aut reddiderunt, spoliavit. & in 3. in eundem acti. Cogita, quo loco sis: quid dare populo Rom. quid reddere maioribus tuis debeas. & lib. j. Officiorum. Duo inquit, sunt genera liberalitatis: vnũ dandi beneficiũ, alterum reddendi. & in oratione ad Equites Ro. antequã iret in exiliũ. Neq; enim peto, vt mihi detis vitã, sed datã repeto, vt reddatis. Et Plinius Iunior lib. epist. viij. ad Rufinũ epistola, cuius exordium est, Falsum est. Neque reliquisse opes filiae, sed reddidisse quibus auctus per filiam fuerat. Et in Panegyrico: Ille illi imperium dedit, tu illi reddidisti. {Et huc quoque spectat illud Virgilij lib. 2. Aeneid.

Reddendi, unde in num. seq. in fi.

Illos patefactus ad auvas

Reddit equus.

Redditus his terris.

Navis quae tibi creditum

Debes Virgilium, finibus Atticis

Reddat incolumem precor.

Vbi Seruius, reddit, inquit, quasi debitor: vt Et Horatius lib. carminum j. Ode 3.

Et idem de verbo redhibendi l. redhibere, in prin. ff. de ædi. edic. Atque etiam de verbo repetendi, in rub. ff. si cert. pet. & in rub. ff. sol. mat. & ibi doc. {Et apud Liuium li. iij. secundi belli Punici. Appius magno conatu nulla re gesta Messanam repetit: nam hinc paulò antè digressus fuerat.} Atq; etiam de verbo restituendi, glo. no. in l. mancipia, in verbo, aduocandum. {C. de ser. fugi. quae dicit eam l. non habere locum nisi mancipium cum effectu aduocatum fuerit, scilicet si re vera fuerit, propter verbum restituendi, quo ea lex vitur. Cuius glof. autoritate doct. Iac. Bur. Fran. Rampo. Ang. Saly. Raph. Fulg. & Alex. in addi. Bal. ibi dicunt, quod statutum vt turbans aliquem in possessione puniatur certa poena, & restituat possessionem, non habet locum, nisi in eo casu quo potest fieri restitutio, vt quia ablata est possessio. Et id sequitur Roma. qui eam glo. sing. dicit singu. ccccxcj. statutum puniens. & Phil. Dec. in l. j. col. iij. nu. 14. C. de eden. & conf. cclix. visis his, col. pen. in fi. & conf. ccccxl. quaritur, col. j. & conf. 591. tex. in l. j. col. j. vers. & praedicta, & Hier. Gratus consi. lxij. ex themate, col. ij. vers. quinto confirmatur, lib. j. Quamuis aliud dicant Bal. & Pau. Cast. in d. l. mancipia. Sed tamen illam glo. dicit valde no. Soc. in l. de diuisione, col. ij. vers. ex quibus infertur. ff. sol. mat. & ex ea dicit quod statutum quo maritus debet lucrari partem dotis, & partem restituere, non habet locum in dote promissa tantum, & non tradita. De quo tamen vide Saly. in l. si constante, col. 2. vers. nota ad quaestionem. C. de donat. ante nupt. Ang. consi. clvij. viso pũcto praedicto, & col. 180. ad euidentiã, col. j. in fi. & Alcia. in l. restituere. de verb. signi. & quae nos diximus in tracta. Retrahuũ, in fi. nu. 36. imò verò, & seq. & iterum nu. 57. ideo sunt.} Quibus succinit illud Terentij in Andria, *Restitue in quem me accepisti lo. vñ*. Et de verbo relabedi, Domi. consi. cxxij. quia reuerende pater, ante fi. Et de verbo reuendendi, Bald. consi. 495. punctus super quo sunt infra scripta statuta, col. iij. vers. tertius casus lib. j. & Domi. d. consi. cxxij. & Corn. consi. 338. videtur primo aspectu, col. vlt. ante fi. lib. j. {Et de verbo, recipiendi, habes tex. in l. cum vir vxori. §. mulier. ff. de dot. praele. cum dicitur, dotem enim recepisse eam magis, quam accepisse. & in l. qui sic soluit ff. de solut. vbi ita scribitur, non alienantur nummi, qui sic datur vt recipiantur. Et apud Tullium in Catone maiore, cum Salinator, qui amisso Tarenti oppido gloriaretur, & diceret, mea opera Q. Fabi Tarentum recepisti, certè, inquit ridens: nam nisi tu amiffisses, nũquam recepissem. Et Liuius 3. decad. lib. 7. vbi de eadem re loquens, neque enim, inquit, recipiendũ fuisset, nisi amiffum foret, & ante lib. scilicet 6. eiusdem decad. de Syracusis loquens, Urbem recipi non capi.} Ideo illa verba huc congruere non possunt, cum res donata semper manserit in arbitrio, dominio ac voluntate ipsius donantis, vt est tex. expressus in l. sed interim, in princ. ibi, dominium apud eum remanet qui donauit. ff. de donat. inter vir. & vxor. & in l. quae iam nuptae, co. tit. vbi ita scribitur, quae iam nuptae maritus donauit, viri manent. & in l. si id. in prin. co. tit. vbi & similis est text. & in l. a marito. C. co. tit. & in l. si liqueat, ibi, de cuius substantia prohibente matrimonio non potuit exire. C. de inoffi. donat. Et id quidem hinc clarè apparet, quia eam rem potest maritus non obstante tali donatione quibuslibet obligare, vèdere, & aliàs alienare. l. si maritus tuus. C. eo. & l. cum hic status. §. si maritus. ff. eo. & not. in c. vlt. ext. eo. quoq; tit. Et hoc argumenti genere vitur Soc. in alio tamen casu loquens, in d. l. j. in fi. C. de pact. vt scilicet necesse sit vt res donata facta fuerit ipsius donatarij, vt hac l. habeat locum, propter verbum reuertatur, quo ea vitur, quod & similiter facit Ant. Rub. consi. xcix. viso casu, col. j. vers. secundò videtur. & Ias. consi. clxij. in causa mota, col. antepe. vers. nonò principaliter, li. 2. Et generale est, vt quibus verba legis non conueniunt, lex ipsa locum non habeat. l. iij. §. toties. ff. de damn. infect. cum si. a me supra adductis in prin. huius gloss.

Redhibendi. Repetendi.

Restituendi.

Relabendi. Reuendendi.

Recipiendi.

Redit ad principale institutum.

bent vim lega-
torum.

Supra
etiam
in
d. l. in
donationibus

122

Differentia
huiusmodi do-
nationum à be-
gato, siue fi-
deicommissio.

Legata neces-
sario requi-
runt aditionē.

Donatio inter
virū & uxore
retrotra-
hitur quo ad
dominium.
Secus quoad
fructus.
Aliter in do-
natione causa
mortis.

In donationi-
bus inter vi-

nibus. C. ad l. Falcid. Sed hoc sanè non trahendum est ad omnes casus, vt etiam ex iam dictis cō-
stat. Et quia etiam videmus quòd licet tex. in d. l. in donationibus, nuncupatim dicat, quòd hæc do-
nationes funguntur vice fideicommissi, tamen non veniunt in fideicommissum vniuersale, nisi
sint in testamento nominatæ, vel id nominatim sit dictū. l. sequens quæstio. & ibi Bart. qui eum
tex. dicit sing. & alij. ff. de lega. ij. & voluit Bald. in l. j. in ij. lect. col. iij. eod. tit. & in d. l. in donati-
onibus, & ibi quoque Barb. in addi. illius, qui etiam dicit sing. ad hoc d. l. sequens quæstio, & ibi item
Corn. qui ex hoc dicit id quod supra diximus, videlicet eum tex. in d. l. in donationibus, non pro-
cedere quantum ad omnia. & idem Bald. post Dyn. in l. filium, col. viij. vers. secundo op. C. famil.
hercif. & Ang. qui etiam illum tex. dicit sing. in l. vlt. ff. de v. fucap. pro hæred. & ante hos Ioa. And.
in addi. Spec. tit. de dona. §. j. col. 2.

Nam & in aliis multis casibus differunt huiusmodi donationes à relicto siue legato, aut fidei-
commissio. Nam primò, hæc donationes (quod iam diximus) reuocantur per solam rei donatæ obli-
gationem, non etiam legata. l. iij. C. de lega. §. si rem. instit. eo. Secundò, in his donationibus requiri-
tur traditio aut vera aut ficta. l. Papinianus. ff. de donat. inter vir. & vxor. De qua tamen latè dixi-
mus in nostro tractatu constituti, in j. parte, num. 48. hinc etiam fit, & nu. 52. nec interim, non itē
in legato aut relicto, aut alia vltima voluntate. l. à Titio. ff. de furt. & l. si tibi homo. §. cum seruus.
ff. de lega. j. & l. j. in fin. cum l. seq. iuncta gl. ff. de Public. in rem actio. & l. si mortis causa donatio, in
verbo, vendicare, & ibi glo. ff. de donatio. causa mor. cum aliis concord. adductis ab Alex. in l. 2.
ff. de lega. j. & voluit etiam Spec. tit. de donat. §. j. col. vlt. vers. donatarius. Bal. in l. si mortis. C. ad
legem Falcid. & in l. vt hæredibus. ff. de legat. iij. & in l. si emancipatis. C. si quis alteri vel sibi. &
Ang. in l. j. col. iij. in auth. de hæred. & Falcid. & Franc. Aret. conf. lxxiij. diligenter & maturè. col.
pen. vers. venio ad quartum. & satis declaratur ex not. per Barto. & alios in l. ij. ff. de donat. caus.
mort. cum sim. Tertio hæc donationes non requirunt aditionem hæreditatis, gl. in d. l. filia cuius,
in glo. j. in fi. C. famil. hercif. & ibi docto. ex quibus Ang. negat esse meliorem in iure, sed & eam
dicit not. & sing. quanquam alia est in l. post legatum. §. qui mortis, in verbo, legatario, in fin. ff. de
his quib. vt indig. & voluerunt etiam doct. in d. auth. ex testamento. C. de collat. Bart. & Bald. in l.
i. per illum tex. C. de donat. inter vir. & vxor. & Bald. in l. ij. §. si quid. ff. de condit. indebit. & in l. j.
in ij. lect. col. iij. ff. de leg. 2. & Pet. Iacob. tit. de in integ. resti. vt pos. agi. rescif. perso. acti. char. pe. vers.
secundò differunt. Et est bonus tex. in d. l. sequens quæstio, vbi hoc not. Bart. & Bald. ff. de lega. ij.
Legata autem necessariò requirunt aditionem. l. eam quam, & ibi not. C. de fideicom. & l. si tibi
homo. §. cum seruus. ff. de leg. j. cum sim. Quartò, huiusmodi, donationes requirunt insinuationē,
si excedunt quingentos aureos. l. donationes, quæ est antepen. C. de donatio. inter vir. & vxor. &
tenet Petr. Iacob. vbi supra. & Bald. in d. auth. ex testamento, col. ij. vers. conclude ergo quòd sim-
plex. C. de collatio. & Saly. in l. illud, circa medium, eod. tit. Non etiam legata, vt per Bal. in d. auth.
ex testamento, vbi supra. & Petr. Iacob. tit. de condi. ex leg. quæ pro re dona. compe. col. iij. versic.
item nec in vltima, sicut nec donatio causa mortis. l. vlt. & ibi Bart. Bal. Saly. & Ang. C. de donat.
cau. mor. Quintò, ex his donationibus non oriuntur tres illæ donationes quæ dantur pro legato
ex l. j. C. commu. de lega. secundum Bal. in d. auth. ex testamento, vbi supra. Sextò, in confiscatione
bonorum donatoris non veniunt res donatæ inter virum & vxor. sicut res legatæ. l. sed si mors,
in prin. ff. de donatio. inter vir. & vxor. quem ad hoc dicit vnicum in iure, Bal. in l. executorum, col.
x. vers. quæro, quidam timens. C. de exec. rei iudic. & in sua marga. in verbo, donatio, col. 2. versic.
donatio quæ morte confirmatur. & Paul. Cast. in l. post contractum, in vlt. verbis. ff. de donat. &
Iaf. in l. si stipulatus fuerim. §. j. col. pen. in prin. ff. de verb. oblig. Est tamen illi similis in l. res vxor-
is, & ibi not. Ang. C. de dona. inter vir. & vxor. & in l. 3. §. sed vtrū, vers. nec eo mouemur. & ibi
not. ff. de minor. & voluit etiam Bart. in d. l. post contractum, col. iij. vers. & prædicta vera, & ibi re-
centiores. & Bal. in d. auth. ex testamento, vbi supra. Septimò, quia quando hæc donationes confir-
mantur morte, retrotrahuntur ad tempus donationis. d. l. antep. C. de donat. inter vir. & vxor. &
l. si mortis causa inter. ff. de dona. caus. mort. & l. si is seruus, & ibi Bart. ff. de donatio. inter vir. &
vxor. Non item legata. d. l. antep. & iterū l. ex verbis, & ibi Bal. in prin. C. eo. tit. Quod tamen intel-
ligas, vt illa donatio retrotrahatur quò ad dominium, sed non quò ad fructus, vt not. in d. l. antep.
& in l. talis scriptura. §. vlt. per gl. & doct. ff. de leg. j. & per Bal. in l. si eum seruū. §. inter virū. ff. de
donat. inter vir. & vxor. Pau. Cast. in d. l. si mortis causa. Licet sit secus in donatione causa mor-
tis. l. si mulier, quæ est iij. §. sed si habenti, & ibi Bal. ff. de leg. 3. Ex quo etiam vides aliud discrimen
inter huiusmodi donationes. Sed tu tamen hinc vide Bar. in l. j. §. ff. de v. fuc. pro dona. Bal. in l. vlt.
col. j. vers. modò quæritur. C. eo. tit. Ang. in l. sub conditione, circa medium. ff. de sol. & Fran. Aret.
conf. xvij. consideratis, col. viij. vers. venio nunc ad secundum. Octauò, hæc donationes confirman-
tur morte ciuili donantis. d. l. res vxoris. & ibi Ang. & d. l. sed si mors. in prin. ff. eod. & Io. And. in
c. vlt. & ibi quoq; alij, præsertim Iac. Zoch. qui hoc plenè disputat, extra de dona. inter vir. & vx.
& Barth. Cepol. hæc sunt magna ex parte, in l. vlt. col. xxij. in paruis, vers. & huiusmodi donator,
cū multis seq. C. de v. fuc. pro don. & omnes propè, quos citauimus in vj. differentia. Aliud in lega-
tis, l. eius qui. ff. de testa. Nondò, in huiusmodi donationibus nec traditio quidē valet, vt scilicet ex
ea transferatur dominium. l. 3. §. sciendum, & ibi Bal. ff. de dona. inter vir. & vxor. At in legato secus,
per l. Lucius, le j. ff. de leg. ij. & latè diximus in d. tracta. constit. in 2. parte ampha. xxij. Et idē de
dona

donatione causa mortis tradit Bald. in l. si eum. §. inter virum. ff. de donati. inter vir. & vxor. Deci-
mò, quia in istis donationibus sufficiunt duo testes: in legatis autem aut septem aut quinque, iu-
ribus vulgatis: & hanc differentiam ponit Pet. Iacob. vbi supra, de in integ. resti. &c. Ex quibus
planè constat quòd supra diximus, non rectè inferri ex legato siue relicto ad donationem inter
virum & vxorem. Nec tamen tam certum atque indubitatum est, quàm illi existimant, id videli-
cet, non esse locum huic l. in donatione causa mortis aut in legatis, vt patebit ex his quæ dice-
mus in verbo, donatione largitus. in xij. quæst. & seq. in quibus hæc latè tractabimus.

123 ¶ Et hinc huius glossæ finis esto, dum prius aliquid de huiusmodi libertorum appellatione dixerim,
quod ad multorum in iure nostro locorum interpretationem pertinet. Caus, si is est, lib. i.
institutionum. c. j. tria libertorum genera fuisse tradit. Nam aut ciues Romani sunt, aut Latini, aut
Dediticij. Ciues Romani sunt, qui iis tribus modis, id est testamento, aut in ecclesia, (ita enim vul-
gò legitur, id quod de auctoris nomine inter alia multa me dubium facit. Alciatus autem æde sa-
cra legit) aut ante consulem fuerint manumissi. Latini sunt, qui per epistolam, aut inter amicos,
aut conuiuij adhibitione manumittuntur. Dediticij verò sunt, qui post admissa crimina suppli-
cis dediti, & publicè pro criminibus cæsi sunt, aut in quorum facie vel corpore quæcunque indi-
cia aut igne vel ferro impressa sunt, & ita impressa, vt deleri nō possint. Hi si manumissi fuerint,
Dediticij appellatur Sed inter hæc tria genera libertatum, ideo Ciues Romani meliorem statum
habent, quia & testamenta facere, & ex testamento quibuscunque personis succedere possunt. Nā
& Latini & Dediticij nec testamenta condere, nec sibi ex testamento aliorum aliquid dimissum
possunt vllatenus vendicare. Tamen Latini certis rebus priuilegia Ciuium Roma. libertorū con-
sequi possunt. Dediticij verò nulla ratione possunt ad ciuium Roma. libertorum beneficium per-
uenire. Nam Latini patronorum beneficio, id est, si iterum ab ipsis aut testamento, aut in eccle-
sia, siue vt legit Alciat. æde sacra, aut ante consulem manumittuntur: ciuium Romanorum priui-
legia consequuntur. Hæc ille. Ex quibus est illud Aufonij:

Triplex libertas, spiritusque minutio triplex.

Et ex iis quidem datur lumen Cornelio Tacito scribenti lib. 13. eos qui vindicta manumissi non
essent, aliquo velut seruitutis vinculo teneri. Ex quo potes intelligere solos vindicta manumissos,
Ciues Romanos fuisse. De qua re etiam scribit Alexander ab Alexandro vir & legum & litera-
rum humanarum doctissimus, in lib. genialium dierum. iij. c. x. De his autem tribus libertorū ge-
neribus habes in iure nostro. C. de Dedi. liber. tol. & tit. seq. de Latina liber. tol. & in §. libertinorū,
Instit. de liberti. & in §. vlt. Instit. de success. libert. & in auth. vt liber. de cetero. §. j. In quibus locis
cas differentias Iustinianus sustulit. Tu autem interim vide Angelum Politianū, qui Miscellaneo-
rum centuria j. cap. lxxxij. quædam adducit ex Græcis institutionibus huc admodū pertinentia.

124 ¶ Nec prætermiserim Orcinos quosdam libertos in nostris legibus memorari, vt in l. tutela. §. pla-
nè, in ij. locis. ff. de legit. tut. & in l. duo focij, ff. de hæred. instit. & in l. iij. §. hi qui ad libertatem. &
iterum in l. cum quasi. §. quærendum. ff. de fideic. liber. & in l. si is qui, in ij. locis, eod. tit. & in l. ij. in
prin. ff. de statulib. & in l. dominus seruum, in prin. duobus locis. ff. de pecul. lega. §. j. In quibus locis
contrarium. ff. de dot. prælegat. & in l. qui ob necem. ff. qui sine manu. ad libert. per. & in l. cum
testamentum. C. de iuris & fact. ignor. & in l. directis. C. de testam. manum. & in l. j. §. sed & si sub
conditione. C. de Lati. libe. tol. & in §. qui autem. Instit. de sing. reb. per fideicom. relicto. Nec tamen
satis apertè intelligitur qui ij sunt. Nam gl. in d. §. hi qui ad libertatem, exponit Orcini, id est te-
statoris. Et similiter gl. in l. intestato. §. quòd si necem. ff. de suis & legit. hæred. & in l. ij. C. de mu-
nic. & origi. lib. x. Glo. autem in d. l. dominus seruum. & in d. §. plane, & rursus in d. l. qui ob ne-
cem, itēque in l. cum verò. §. subuentum, in verbo, directo. ff. de fideic. libert. dicit eos esse Orci-
nos, qui directò manumissi sunt. id quod etiam voluit gl. in §. j. in verbo, aditu, & in gl. seq. Instit.
de eo cui liber. caus. bon. addi. vbi & illud quoque dicit quod gl. superior. Sed & glo. in d. l. cum te-
stamentū, dicit Orcinum sic dictum ab orco, id est manumissum ab eo qui tendit ad orcū, siue ad
mortē. vel ab orthos quod est rectum, quia directè est manumissus. Quod & idem dicit gl. in d. l.
directis. C. de testam. manum. vbi subdit hinc orthodoxum dici. & etiam gl. in dicto §. qui autem,
vbi præterea dicit quòd potest dici ab orce, id est capio, quia multa capiunt manumissi in testa-
mento. Alexander ab Alexandro in opere nuper citato lib. 3. cap. 25. scribit quosdam arbitrari or-
cinos libertos esse, quos testator post obitum liberos esse iussit, ita vt hæres patronatus ius habe-
ret, non ipse testator: nec aliud dicit. quod est contra primā illam gl. & tex. in d. §. qui autem, quem
postea subiiciemus. Alciatus lib. Prætermissorum primo tradit Orcinum libertum dici, qui directā
libertatē accipit, & quosdā ita dici idcirco tradidisse, q̄ ab his manumittatur, qui ad orcum tēdunt.
Sibi autem placere vt orthinum legamus, quoniam ορθος directum significat. hinc orthodoxi, qui
rectæ sunt opinionis in diuinis. Tamen in Græcis scholiis iuris ciuiliis etiam ορκινος ἀπελευτερος
legatur, id est orcinus libertus, non orthinus. Cælius Rhodiginus lib. antiquarum lectionū vj. cap.
18. {prioris editionis, & lib. x. cap. quoque xvij. posterioris,} Orcinos, inquit, libertos Iureconfulti
ipsum testatoris interpretantur, qui iam sit in Orci familiam ascriptus, & in peculio Proserpinæ
connumeratus, {quod iisdem propè verbis ante eum scripserat Beroald. in cōmentariis Apuleia-
nis lib. 3. & nouissimè quoque voluit vir eruditissimus, Gyraldus de Dis Gentium, lib. 6. vbi de
Plutone differit, qui Orcus quoque dictus est.} Nostri legum interpretes passim videntur intelli-

rum & uxore
traditio nō est
modus efficax
transferendi
dominium.

Tria libertorū
genera.

Ciues Roman-
ni.
Latini

Dediticij.

Triplex liber-
tas.

Orcini liberti

Orcinus liber-
tus, unde din-
ctus.

Pluto orcus
dictus.

- 3 **Autores tenentes hanc opin.** ¶ Et ita, videlicet l. nostram, vt tandem ad eam redeamus, non habere locum cum quis donat iam habens liberos, tenet Iacob. Butr. vir non infimæ apud nostros autoritatis in l. j. C. de inoffi. dona. quem sequi videtur, dum illum simpliciter allegat, Philip. Corn. consi. xj. cuius hoc principiu est, in præfenti consultatione, col. iij. vers. ideo videtur velle, lib. 3. Et idem quoque voluisse videtur Pau. Cast. consi. ccccxxv. incip. super hoc puncto plura videntur, col. ij. vers. tertio facit, lib. 2. & ante illum Ioan. Fab. quem vnum, si opus sit, multis non verebor opponere, in hac ipsa l. vbi & hoc dicit expressum videri in d. c. vlt. xvij. quæst. iij. & nouissimè Phili. Dec. in l. posthumo, in addit. col. eiusdem addi. ij. C. de bono. poss. contra tabu. vbi & hoc dicit se consuluisse. & Steph. Bert. consi. ccxxvij. in re sua, col. iij. vers. etiam donationi, lib. 2. dum dicit quod licet testamentum sit nullum propter præteritionem filij iam nati, non tamen idem reperitur de donatione, imò potius contrarium, in auth. vnde si parens. C. de inoffi. testa. & d. l. j. & l. ij. & l. si totas, & l. si liqueat. C. de inoffi. donat. Quibus patet hoc casu donationem, si immensa sit, rescindi vsque ad legitimam.
- 4 **Confirmatio eiusdem.** ¶ Et simile quippiam voluit Bal. in d. l. Titius, in fi. prin. & ibi quoq; Ang. & Fran. Arct. col. ij. ff. de libe. & posthu. vbi tractâtes, an per auth. ex causa. C. de liber. præter. conferuantur legatarupto testamento natiuitate posthumi ignorâter præteriti: Aut testator, inquit, nullū habebat filium, nec habere sperabat, & non conferuantur, quia non est verisimile quod testator voluerit præferre legatarios filius. l. cum acutissimi. C. de fideic. Aut testator habebat filios, & nihilominus legauit, tūc licet postea nascantur alij filij, conferuantur tamen legata quia ex quo testator grauauit iā natos, idem videtur sensisse de nascituris, ad quos minor solet esse affectio: & si de his testator fuisset interrogatus, aut cogitasset, idē certè verisimiliter disposuisset. l. tale pactum. §. vlt. ff. de pactis. Et hoc quoque voluit ipse Bal. in l. filio præterito, col. ij. ff. de iniust. testam. & sequitur Alex. in d. auth. ex causa. & cōf. cxlij. circa primā dubitationem, col. iij. vers. pro quo adde, lib. 2. & consi. 50. circa primam dubitationē, col. iij. vers. secundò respondeo, lib. 6. & Corn. consi. clvij. pro decisione, col. x. vers. secundò limitatur, lib. 2. & consi. ccxliij. videtur prima facie dicendū, col. 6. vers. præterea quādo quis legat, col. lib. 2. & cōf. liij. duo in puncto, col. ij. vers. tamen passus, lib. 3. & consi. 133. in hac consultatione, col. 3. lib. 3. & Bertran. consi. ccxxv. ponitur in factō, col. 2. vers. & supposito, lib. 2.
- 5 **De eadem re.** ¶ Similitérque l. cum auus. ff. de condi. & demonstr. & similes, ex quarum visceribus hæc lex deprompta est, vt sæpe diximus, non habet locum in filiis natis tempore testamenti, vt voluit Ro. consi. cccclxx. in proposita consultatione, ad fi. per l. sicut certi, & l. si cum in vtero. C. de testa. milit. & idem tenuit & latè probauit Barb. in d. l. cum acutissimi, col. ij. & xv. seq. C. de fideic. Idem quoque tradit Soci. latè in repe. d. l. cum auus, col. xxxv. vers. extrà Barr. & multis seq. per v. col. vbi ita dicit consuluisse, vti fecit etiam latè consi. cxcj. licet difficultates, lib. 2. & Carol. Ruin. cōf. lxxvij. in factō, col. v. nu. 14. lib. 2. vbi ita dicit tenuisse modernos Perusinos & Senenses in l. generaliter. §. cum autem. C. de insti. & substit. Sed aduerte, quantum ad hanc rationem, multi tenuere contrarium, & inter cæteros Rapha. Co. in d. l. cum auus, & latè Ioan. Baptist. Calca. in l. generaliter. §. cum autem. C. de insti. & substit. vbi dicit etiam in hanc partem consuluisse ipsum Raph. Com. Maria. Socin. & Thomā nescio quem, & ita certè consuluit ipse Maria. consi. xxij. circa prædicta, & Cornel. etiam latè consi. cxcvij. non alienam, lib. iij. §.
- 6 **Ogi contra viū sentiant.** ¶ Verū contrarium in casu l. nostræ, apertè voluit Bal. hic in ij. lec. cuius hæc verba sunt: Quid si pater vnicā filiam viuente haberet, & donauit extraneo substantiā aut partē eius, deinde postea filij sibi nascitur: an talis donatio reuocatur? Ista quæstio fuit pridie de factō. Et videtur quod nō, quia hic litera loquitur quando donatio fit per patrem cū filios nullos habebat: hic autē habebat filiū vnū. Tu dic quod ob identitatis rationē habet locum dispositio huius legis eo casu, quo est verisimile patrē nō donasse, si sciisset filios sibi nascituros. Fortè enim non cogitauit de filia, quia satis ei remāsit pro ea dotāda: sed filij masculi superueniētes egestate laborarēt: tertius autē paterna substantia gauderet. Hæc ibi Bal. qui & ipse in d. l. j. col. 4. vers. sed quid si tēpore donationis. C. de inof. donatio. tenet, quod si donās qui iam tempore donationis habebat filios, postea & alios quoque suscipiat, hi qui nati sunt post donationē, eā reuocāt pro virili sua quisque portione, per id quod in simili dicitur in l. pe. ff. de iur. codic. & idē voluit Ang. ipsius frater hic, & Raph. Cu. in l. Titia Seio. §. imperator. ff. de lega. ij. & Card. Flo. cōf. xx. cū in testamētis, iuncto casu illius consi. & Barba. in c. vlt. col. vlt. extra de dona. & Soci. in repe. rub. ff. de libe. & posth. col. vlt. & consi. 215. hoc exordio, visa prædicta facti cōtingentia, col. ij. vers. solū ergo restat, lib. ij. quod & iterū reperitur in consi. 22. lib. 4. & Carol. Ruin. consi. xcviij. visa renūtiatione, col. ix. nu. 21. lib. vj. & d. consi. lxxij. col. vj. nu. 15. lib. ij. & ante hos, licet non allegent, Old. consi. clxxij. quidam habens vnicum filium, tenuit simpliciter reuocari donationem factam ab habente filium, per natiuitatem aliorū.
- 7 **Eiusdem confirmatio.** ¶ Et facit quod in simili voluit ipse Bal. consi. cxxvij. cuius caput est, quidā Ser. Petrus lib. v. quod si pater non cogitans de posthumis, filium quē habebat, instituit, & posthumum præterit, valent legata pro parte instituti, sed pro parte posthumi nō valent, nec cōferuantur ex d. auth. ex causa. C. de liber. præterit. Quinimò idem Bal. in d. l. filio præterito, col. ij. ff. de iniust. testa. idem videtur generaliter dixisse in casu d. auth. ex causa, dicit enim q; si pater habēs filios legata relinquit, nō cogitans de aliis futuris liberis, debentur legata pro portione iam natōrum, sed non debēt nec conferuantur ex d. auth. pro portione eorum, qui postea nati sunt, per d. l. pen. ff. de iure condici. & hoc quoque sequitur Ro. cōf. clxxxj. pro decisione propositi. in ij. dubio. & bene facit text. quē ipsi non

- ipsi non allegant, in l. qui graui, & duabus sequen. ff. de iure codicil.
- 8 ¶ Paul. autem Cast. in d. l. j. col. iij. C. de inoffi. don. volens has contrarias opi. concordēs efficere, vt sæpe aliās, ita dicit, quod si iam nati tempore donationis erant odio patri donanti, nec is putabat se posthac alios habiturum, vera est postrema Bald. in d. l. j. opin. cum sit eadem per omnia ratio, quæ esset si nullum habuisset: quoniam verisimile est, quod si cogitasset se habiturum alios gratos liberos, non donauisset. d. l. pactum. §. vlt. & ibi glos. Sed si non habebat odio iam natos & tamen donauit, sicut eos re donata priuare voluit, ita & nascituros voluisse verisimiliter credendum est: & ita, inquit, procedet opi. Iac. But. Quæ Pau. Castr. distinctio videtur placuisse Ant. Rube. consi. xcix. viso casu, col. j. Eaque ex eo confirmatur, quod scribit Card. Flo. consi. xx. hoc initio, Iacobus testator, paria esse in casu nostræ l. de qua ibi loquitur, non habere filium: aut habere odiosum.
- 9 ¶ Denique Corne. consi. xv. ex quo dictus Franciscus, col. iij. vers. nec obstat quod tempore primæ donationis, iunctis iis quæ prius dixerat, col. j. lib. j. aliter videtur distinguere. Nam aut donans nihil reseruauit filiis iam natis, & tunc qui postea nascuntur, reuocabunt ex hac l. nam cum filiis natis reseruauerit, verisimile est quod etiam reseruasset nascituris, si de illis cogitasset. Incertum autem est quid illis reseruasset: ideo propter incertitudinem totum reuocatur, argum. (licet nihil alleget) l. duo sunt Titij. ff. de testa. tutel. & l. ij. ff. de liber. & posthu. & l. in tempus. §. quoties. ff. de hæredib. instit. cum simi. Postea verò idem Corne. in eadem col. iij. vers. & licet d. l. si vnquam, videtur indistinctè arbitrari nihil prodesse filios natos tempore donationis, quin nati postea reuocent, cum sit eadem ratio: idque potissimum, si ex natiuitate posteriorum deterior esset natōrum tempore donationis conditio, nisi reuocaretur donatio, vt in casu, in quo illud consil. edidit. Nam donator omnium bonorum reseruauerat legitimam filio nato, quæ quidem erat tertia omnium bonorum: nato autem altero filio post donationem minuitur legitima prioris, nam ea erit tantum tertia dimidia. Et hinc quoque melior efficietur conditio donatoris, deteriorē facta conditione prioris: quod est absurdum, & contra mentem & affectionem donantis, qui putabat illi reseruasse tertiam partem.
- 10 ¶ Vides lector ex supradictis rem hanc esse admodum ancipitem atque dubiam. Facile tamen est harum sententiarum discordiam huiusmodi distinctione componere. Nam aut iam nati tempore donationis erant odiosi patri, aut non odiosi. Si odiosi, certè ij qui nascuntur postea de quibus pater donando non cogitauit, reuocabunt. Si autem erant non odiosi, & tunc aut pater aliquid eis reseruauit, aut nihil. Si primum, postea nati, quibus nihil fuit reseruatum, reuocabunt, aut pro virili eorum portione tantum, si ex natiuitate posteriorum non sit effecta deterior conditio priorū in re illis reseruata: aut in totū, si deterior facta est. At si nascituris fuit & aliquid reseruatum, nihil reuocabunt: cum de illis hinc appareat fuisse cogitatum. Aut denique nihil fuit reseruatum liberis natis tempore donationis: & tunc postea nati non reuocabunt, nam qua ratione priuauit iam natos sibi gratos, eadem verisimile est voluisse priuare nascituros, etiam si de illis cogitasset.
- 11 ¶ Sed & vltimum membrum intelligas velim secundum præcedentia. quod vt facilius apprehendas, pone quod quispiam habens in bonis trecenta, ex illis centum donauit iam habens vnicum filium, nec cogitans de aliis futuris liberis, & ita putans reliqua ducēta satis esse vnicō illi filio, vt honestè possit viuere: postea autem illi nihil tale sperati nati sunt multi alij filij, verbi gratia tres: certè detractis illis centum donatis, supersunt vnicuique liberorum tam nato ante donationem, quàm tribus illis postea natis, quinquaginta tantum, ex quibus non poterunt honestè vitam trāfigere, considerata eorum conditione: profectò si id pater cogitasset, aut præuidisset, non ea centū verisimiliter donasset. Ideo putarem eam donationem reuocari ex ratione nostræ l. Proinde hoc totum reiicio in arbitrium boni viri, æstimaturi, quid, quantumve pater habens filios vnum aut plures, donaturus aut non donaturus fuisset, si de tot filiis nascituris cogitasset, iuxta ea quæ plenius dicam infra, in verbo, omnia, vel partem aliquam, nu. 28. in huius autem rei. Nectamen omiserim Anto. Rub. super hoc dubio respondisse, d. consi. xcix. viso casu. (Atque etiam D. Boe. hanc rem tractasse, deci. clx. donatio iuris, in quo me ex hac l. sapius citat, } sed ita obscurè vtrumque, vt non intelligam, quid intelligant.
- 12 ¶ His autem non intempestiuè illud subiiciemus. Quid enim si tempore donationis habeo filiū, ex quo postea nepos nascitur: nunquid & huius natiuitate reuocabitur donatio, sicuti & natiuitate alterius filij? Nam appellatione liberorum, de quibus l. nostra loquitur, veniunt & nepotes. l. liberorum, in princ. ff. de verbor. signifi. Imò & filiorum quoque appellatione, cum in fauorem illorum aliquid statuitur. vt ibi not. Bart. licet aliās sit dubium: de quo multa diximus in nostro tractatu primogenituræ in xl. q. in xv. ratione pro nepote contra patrum. Ideoque Pau. Cast. consi. cccclxvij. tria sunt quæ videntur, col. j. lib. j. consuluit quod statutum prohibens donare cū quis habet filios, habet locum & in habente nepotes, quæ res huic nostro casu multum congruit, quia & hic fauore liberorum reuocatur donatio, quemadmodum illic prohibetur.
- 13 ¶ Ego tamen in ea sum sententia, vt in hoc casu nepotes non reuocent: quia si filius donantis illorum pater non reuocat, multo minus & nepos ex eo natus, argu. l. j. §. si dominus, & ibi not. ff. si quis aliq. testat. prohib. & l. si viua. C. de bonis matern. cum aliis multis & text. & doctor. con-

Conciliatio
contrariarum
opinionum.

Eiusdem vsi
distinctio.

Autoris hac
in re distinc-
tio.

De eadem re.

An nepotis
natiuitate in-
firmetur do-
natio.

Statutū prohi-
bens donare
cum quis ha-
bet filios.
Autoris sen-
tentia de ne-
pote nato post
donationem.

cordant à me latè collectis in dicto tractatu primogenitura. quæstio. xij. & seq. Et cum nepotes habeant patrem in medio, ij non sunt hæredes, & propterea non possunt ex huiusmodi reuocare rem donatam, quam habituri non sunt, per ea quæ latè dicemus infra in verbo, susceperit liberos, nu. 105. incip. item si huiusmodi.

14
De eodem.

¶ Fateor tamen quod si post mortem filij quis donat, ignorans vxorem illius, nurum scilicet suam, esse prægnantem, postea verò ipsa vxor filij pariat filium, hic certè reuocabit, ac si filius post donationem esset natus, vt qui successurus sit in locum & gradum patris, & præteritus æquè reuocet testamentum, sicut & filius pater ipsius fecisset, per l. posthumorum. ff. de iniust. testament. & l. si auus. C. de liberis præter. Sed & si auus donat, quia desperat filium suum liberos habiturum, quoniam fortè existimabatur filius esse maleficiatus, aut vxor illius sterilis, tamè auo nihil minùs speranti gignit postea nepotes: putat Franc. Ripa. hic in xxxvj. quæst. locum esse huic l. Et ego illi assentior ex ratione l. nostræ. Cæterum Guido Papæ, sing. cccclxxj. incip. iuxta l. si vnquam, hanc quæstionem de nepote nato post donationem nuncupatim mouet, nihil tamen diffinit.

15
An hæc l. habeat locum, si quis ignoret se habere filios.

¶ Sed & illud in quæstionem vocatur. Si quis cum donat, habet filios, sed ignorat eos se habere, quia fortè putat eos esse mortuos, vel nescit vxorem peperisse: vtrum sit locus huic legi. Et nemo, vt opinor, negabit re comperta irritam fore hanc donationem, ex mente & sententia huius l. nostræ, quæ verbis est anteposenda, sicut animus corpori. c. sedulo. xxxvij. dist. & diximus supra in verbo, libertis, vers. xlvi. incip. nec id quidem mirum est, & seq. Nam si donatio reuocetur per susceptos postea liberos ex præsumpta mente donantis, qui videlicet si cogitasset de liberis futuris, verisimiliter non donasset, eadem certe ratione aut etiam maiore videtur irrita fore donatio quam quis facit ignorans se habere filios, verisimiliter etiam non facturum, si eos non ignoraret, l. qui iure militari. ff. de milit. testa. Per quam dicit Ang. consi. cvij. ista q. in ij. dubio, q. nihil refert, non habeas liberos, an habeas, sed habere ignores: id quod etiam probatur in l. sicut certi. & in l. si cū vel in vtero. C. eo. de test. milit. & in l. pen. C. de iure cod. & optimè in l. Titius. { in prin. & iterum in } §. Lucius, & ibi bona gl. ff. de libe. & posth. & in l. 4. ff. de cond. indeb. & in l. vlt. ff. de hære. insti. } Et ita voluit idē Ang. in §. siue igitur, col. 4. ver. finaliter dici potest, in auth. vt cum de apel. cog. Fran. Arc. in l. ex facto, in prin. col. 6. ver. confirmatur ista cōclusio. ff. de vulg. & pup. substit. & consi. clviij. quod est postremum omnium, col. ij. Hincque gl. in l. solemus. ff. de cond. & demonst. intelligit tex. ibi, qui eam conditionem, si liberos habuerit, interpretatur de liberis nascituris, non de natis, vt procedat si liberos natos esse sciebat, qui conditionem apposuit: quod si nesciebat, etiam nati ipsi sub ea conditione comprehenduntur, per l. iam facta, eo. tit. quod & voluerunt Saly. Raph. & Corn. in l. cum vxori. C. quando dies lega. ced.

Cōditio, si liberos habuerit

16
Confirmatio eiusdem.

¶ Et ita in casu nostro expressim voluisse videtur Bart. dum hanc l. allegat in legatis factis præterito filio, quem testator ignorabat se habere, in repet. l. j. in ij. quæstio. prin. C. de sacros. eccles. Nam tunc, inquit, deficit voluntas relinquentis, per text. in hac l. Si ergo reuocatur donatio, multò magis legata. Ex quibus planè vides quod Bart. intelligit hoc casu donationem vitari. Et id quoque dicit ipse Bar. in l. filio præterito, ff. de iniust. testa. & in auth. ex causa. C. de liber. præte. cum concord. illic adductis per recent. Nam & in hac opin. esse videntur & qui tenent cum Bartolo in casu d. authen. & qui contrà tenent. Illi quidem, dum post ipsum Bar. hac l. innituntur: isti autem, dum fatentur hoc sine dubio procedere in casu nostræ l. loquentis de donatione, non etiam in legatis, de quibus loquitur ea authen. & conantur omnibus viribus reddere rationem differentie vtrorumque, vt illic omnibus videre licet, & fortè alibi postea dicemus. Et idem etiam voluisse videtur Bal. in l. j. col. ij. vers. quinta opi. C. de inoffi. donat. & expressissimè omnium Steph. Bert. consi. exc. Christi & c. viso casu. in j. dub. lib. 1. & iterum consi. cxciij. si verum sit, post prin. lib. 3. Et facit quod in simili scribit Ioan. And. in addi. Spec. tit. de instru. edi. §. nunc autem, in vlt. addi. de rege, qui putans filium suum mortuum, alium instituit. Et quod ex Plauto vetere Comico adferemus infra in verbo, donatione largitus. nu. 264. incip. & hanc quoque sententiam.

17
Hæc l. non habet locum in filiis natis tempore testamenti.

¶ Illud autem certum est, quod filij existentes tempore donationis, quos pater donans minime ignorabat, non reuocant donationem, ex hac l. nostræ, vt pote cessantibus & verbis, & mente, id est, ratione ipsius. Quæ res quamuis sit adeò aperta & manifesta, vt testimonio aut autoritate nō indigeat, tamen vt omnibus satisfaciam, approbatur à Paul. Castr. consil. 434. cuius exordium est, respondeo per ordinem, in ij. dubio, lib. 2. & Soc. consi. ccxxvj. q. præsentis consultationis, col. pen. lib. 2. & Phil. Dec. consi. ccclxvj. pro declaratione, col. ij. vers. secundò præmittendum. & omnibus ferè de hac re loquentibus, ne nimius sim in re minime dubia. Quod tamen intelligas secundum ea quæ diximus supra in eadem gl. in vers. xj. incip. sed & vltimum, iunctis duobus præced.

18
Eiusdem confirmatio.

¶ Sicuti nec l. cum acutissimi. C. de fideicommiss. & alia similia iura huic l. nostræ admodum confinia non habent locum in liberis iam natis tempore testamenti, sed tantum in nascituris, vt aperte videtur probari in l. generaliter. §. cum autem, ibi, liberorum ex iis procreandorum, & iterum in illis verbis, pater efficiatur, & liberos sustulerit, rursusque in verbis, si de nepotibus cogitauerit. C. de instit. & substit. & in l. sicuti, C. de testa. milit. Et expressè voluit & consuluit Rom. consi. ccclxx. in proposita cōsultatione. & Barb. in repe. d. l. cum acutissimi, col. ij. & seq. vbi ad hoc multa allegat, & in repet. c. Raynaldus, col. vj. vers. faciat etiā, extra de testa. & latissimè Soci. in repe. l. cum auus,

cum auus, col. xxxix. vers. extra Bart. ff. de condit. & demon. vbi post multa hinc inde adducta tandem stat ab hac sententia, & secundum eam dicit se consuluisse, & suo cons. Bald. nouellum sub scripsisse, & idem quoque respondisse Ioan. Petrucium, & Bened. Cap. Et ita verè consuluit ipse Soci. consi. cxcj. licet difficultates, col. j. & multis seq. lib. ij. & Philip. Dec. in d. l. generaliter, col. iij. vers. nunc regula & consi. ccclxv. viso con. lio, col. ij. vers. quartò & vltimò. & consi. seq. col. ij. quibus locis solum Roma allegat. Et hanc partem confirmat, quod iure antiquo filia præterita iam nata non rumpebat testamentum: posthuma verò nō secus ac masculus rumpebat, vt scribit Caius iurisconsultus, si est (quod arbitrantur Zasius & Alciatus) libro posteriore Institutionum, c. iij. Ex quibus planiùs intelliges quod scribitur in §. j. vers. sed non ita, & iterum in §. sed sceminini, Instit. de ex hæ. libe.

19 ¶ Quanquam contrarium in casu d. l. cum acutissimi, & similiū simpliciter tenuisse videtur Raph. Com. in d. l. cum auus. ff. de condi. & demon. & aperte tenuit Corn. in d. l. generaliter. §. cum autè, col. ij. vbi & Iaf. col. ij. dubitat, & idem Corn. latè consi. cxcvij. non alienam, lib. iij. & latissimè omnium tenent, & xxij. rationibus secundum eam consuluit Marian. consi. xxij. circa prædictam consultationem, vbi etiam dicit audiuisse se à fide dignis ita consuluisse Raph. Com. cum hæc quæstio Paduæ de facto contigisset. Quamuis id à nullo ex suis maioribus in propriis, vt ipse loquitur, terminis & in diuiduo tractatum vidisse se negat. quod vehementer admiratur. Ex quo potes intelligere, quod illud consi. Ro. qui ante illum fuit, aut non legerat, aut non recordabatur.

Contrarium hæc in parte sentientes

BONA.

B E S T V S, aut vt alij appellant, Sextus Pompeius hinc bona dici putat, quod digna sint bonis: sed elegantius mea sententia atque conuenientius Vlp. noster in l. bonorum, la. j. ff. de verborum significatione. bona, inquit, ex eo dicuntur, quod beant, id est, beatos faciunt. Nam & apud Græcos verbum *εὐδαιμονία*, beo significat, & dicitur, & *εὐδαιμονία* felix, & diues, & *εὐδαιμονία* beatitudo, & diuitiæ. Ex quo & apud Latinos diuites beatos appellant probatissimi scriptores. Nam Cicero in oratione pro Annio Milone, sint florentes, ait, sint beati. Et alibi ita exorditur, lib. ij. de inuentione, Crotoniata quondam, cum florent omnibus copiis & in Italia cum in primis beati nominarentur. Et Philip. xij. Te beatum & florentem esse cupiebant. Et in oratione pro M. Cælio, Primum lautos iuuenes mulieris beata ac nobilis familiares. Et in Sallustium, Vnde, qui modò ne paternam quidem domum relinire potueris, repente tanquam somno beatus, preciosissimos ortos, villam Tyberinam Caij Cæsaris, reliquasque possessiones paraueris? & paulò infra: Quibus rationibus repente factus es tam affluens, tam beatus? Et Seneca epistola ad Lucilium xxvij. Caluissius inquit, Sabinus memoria nostra fuit diues, & patrimonium habebat liberum & ingenium: nunquam vidi hominem beatum indecentiùs. Et in vj. controuersia, lib. ij. Insolens malum est beata vxor, cum immensum pondus auri orba attulerit. Et Iuuenalis Satyra j.

Bona unde dicuntur.

εὐδαιμονία
εὐδαιμονία
Beati pro fecerit libus.

— *Vetule vesica beate.*

{ Vnde & Horatius lib. ij. Sermonum Satyra vj.

— *Vtrumne*

Diuitis homines, an sint virtute beati.

Ex quo intelligis non tantum ad id diuitias referri sed ad cætera. } Et è diuerso miseros pauperes passim vocamus, quando, vt scribit ex nostris Bal. ex alio, vt reor, autore, in l. vlt. post prin. C. qui bon. ced. poss. Summa miseria est esse mendicum. Ob idque, vt ille dicit, bonorum cessio in ea l. miserabile remedium vocatur, quod homines miseros faciat. Et certè cum tria sint bonorum genera, animi scilicet, corporis, & fortunæ, hæc quidem felici adesse oportet, ex sententia Aristotelis li. i. Ethicorum, & iterum lib. vij. Politicorum, quod & Plato illius præceptor astruebat, teste Lærtio. Felicibus enim & beatitudo augetur ex plenitudine horum bonorum, quæ quòd fuerint cumulationiora, tantò fiet homo beator, repugnantibus tamen Stoicis, qui ad beatitudinem solam virtutem satis esse maxima autoritate affirmabant. Aristotelem autem è nostris sequitur Soci. consi. xxvj. incip. cum super, col. vlt. lib. iij. vbi etiam citat illud Iuuenalis Satyra iij.

Haud facile emergunt, quorum virtutibus obstat

Res angusta domi.

Nos de cæteris bonis posthac nihil hoc loco dicemus, sed de illis tantum quæ diuitiis constant, de quibus lex nostra loquitur: quæ quidem tantum beant, id est profunt, vt interpretatur Vlpianus in d. l. bonorum, quantum è diuerso obest paupertas, quam inter mala & quidem ingentia enumerat Esdras ille diuinus Scriba, lib. iij. c. xv. quo loco Deum Opt. Max. ita loquentem facit: Immittam tibi mala, viduitatem, paupertatem, famem, gladium, & pestem. Et alibi quoque Dominus ipse, { Leuitici xxvj. & iterum } Malachia ij. minatur se egestatem improbis, { & qui ipsius madata non obseruarint, } daturum. { Hincque illud Prouerb. iij. c. Egestas à Domino in domo impij. Et eiusdem operis c. xiiij. Egestas & ignominia ei qui deserit disciplinam. } Contrà autem alibi diuitias probis promittit. Nam scribitur Psal. cxj. Gloria & diuitiæ in domo eius. { & Prouerb. ij, cap. longitudo dierum in dextera eius, & in sinistra illius diuitiæ. & in c. x. benedictio domini diuites facit. } vt hinc facile intelligas, non omnino cæcutisse cæcum illum Homerum, cum diuitias Iouis donum esse cecinit. lib. vj. Odyssæ:

Paupertas inter mala.

Diuitiæ bonis promissæ.
Paupertas cōtrà improbis.

Diuitiæ donū Iouis.

Ζεὺς δ' αὖτις νέμει ὄλβον ὀλύμπι' ἀνδράποισιν.
 Et rursus lib. ij. Iliados in Catalogo ducum:
 καὶ σφισι θεασέσθων πλεῖστον καί, ἔχουε κρονίων.
 —μείγα γὰρ οἱ ἔδωκε
 Ζεὺς ἄφεν.
 —Magnas enim ei dederat
 Iuppiter diuitias.

Diuitie donū Dei.

Nam & D. Augustinus in enarratione Psalm. lxxvj. non obscure asserit diuitias donum esse Dei. Et sancta illa mulier Anna, sancti Samuelis mater, in suo cantico, quod scribitur in 2. cap. lib. i. Regum, Dominus, inquit, pauperem facit, & ditat.

Mala que di cantur.

Neque his aduersatur, quod scribit Ambrosius, & repetitur in cap. illa. xv. quæst. j. paupertatem & ignobilitatem, ægritudinem & mortem nemo sapiens mala dixerit, nec in malorum sorte numerarit. Alio enim respicit Ambrosius, cuius in eo loco tota dissertatio eò tendit, ut ea duntaxat veluti mala nobis imputanda esse ostendat, quæ voluntaria sunt: cætera verò, quæ vel nolentibus eueniunt, ut paupertatem, & alia, quæ ex eo diximus, non esse tanquam mala nobis adscribenda. Mala enim, inquit, non sunt, nisi quæ crimine mentem implent, & conscientiam ligant. Inibi ergo mala vocat scelera, quibus haud dubiè paupertas non est annumeranda. Illi autem sententiæ Ambrosij omnino similis est & illa Aeneæ Platonici in Theophrasto, in hunc sensum (nam is Græcæ scripsit) Neque enim ignarus es, aut immemor, paupertatem, & ægritudinem, & mortem neque turpia, neque mala esse. Et subdit, Socrates enim in paupertate gloriatur, ipsamq; diuitias appellat, & philosophiæ tutissimum præsidium.

Paupertas nō annumeratur inter mala.

Pauperes beati.

Cæterum Christus beatos pauperes pronūtiat Matthæi v. cap. & alibi Lucæ 6. Væ vobis, inquit, diuitibus. Rursumq; Matthæi 19. Marci 10. & Lucæ 18. interroganti cuiquam quid faceret, ut vitā æternam obtineret, dicentique se illa decalogi præcepta à iuuentute obseruasse, respondit, Vnum tibi deest, vade & vende omnia quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in celo. Moxque conuersus ad discipulos, Diues, inquit, difficile intrabit in regnum cælorum. Facilius est camelum per foramen acus transire, quàm diuitem intrare in regnum Dei. Nam etiam, ut scribit Ecclesiast. cap. xj. Si diues fueris, non eris immunis à delicto. Vetus est sententia, Diues aut iniquus, aut iniqui hæres. quam aduocat Hierony. ad Hebidiam in 1. quæst. & rursus in comment. Hieremie cap. v. At Saturnus apud Lucianum in epist. Saturnalibus, multis ostendit diuites infeliciores esse pauperibus. Timocreonis est scholium in Plutum diuitiarum Deum, hoc exordio, ἰὼ φελεῶ τυφλε πλεῖστε, μήτε γνῆ, μήτε γνῆ θαλάτῃ, μήτε γνῆ πῆρω φανήμηναι, ἀλλὰ τὰ βάραντε ναίειν κ' ἀχέροντα, δὴ σέ γὰρ πάντ' ἀνθρώποις κακὰ. Vtinam ò cæce Plute, nec in terra, nec in mari, nec in continente apparuisses vnquā, sed Tartari & Acherontis fuisses incola perpetuus. Ex te enim omnia hominibus mala sunt. Ex nostris autē Ioa. Fab. ex autoritate Senecæ in §. j. Instit. qui & ex quibus causis manumit. non poss. Beatissima, inquit, res est voluntaria paupertas. Et qui cum paupertate benè conuenit, diues est. & alia quæ sequuntur. Hucq; spectant duo Aristotelis problemata, si eius sunt, alterum quidem in 4. cap. 29. lib. quo quærit, Cur paupertas apud homines bonos potius quàm apud prauos esse soleat: Alterum eiusdem lib. cap. 8. quo sciscitatur, Cur diuitiæ magna ex parte ab hominibus prauis potius quàm bonis habeantur. In quam etiam sententiam est illud Theognidis:

Diues aut iniquus, aut iniqui hæres.

Voluntaria paupertas.

πάντοτε ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπιδεί:
 ὄλβι' ὅς τῶτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν.
 Sunt pauci, quibus iisdem virtus suppetit, & res.
 Felix, cui simul hæc sunt data sorte Deum.

Id est, ut traducit Erasmus:

Aræ apud Gades paupertati & artibus consecrate. Laudes paupertatis.

Philostratus in vita Apollonij non multò post initium lib. v. atque etiam Aelianus in lib. de prouidentia, tradit apud Gades aras fuisse paupertati & artibus, quòd illa quidem, ut dicit Aelianus, in bonis moribus homines detineat: hæc verò industrios faciant, ut iam paupertatis id proprium esse noris, quòd homines bonos reddat, ut & Aristophanes hinc potissimum laudes huius deæ non tam multas quàm veras dederit. Cæterum D. Chrysofostomus homilia secunda, earū quas ad populum de rebus diuersis habuit, multa congescit in laudem paupertatis, ex quibus illud occurrit, Magna possessio paupertas, sapienter ipsam ferentibus, thesaurus qui nequeat auferri, baculus firmissimus, inculpabilis possessio, diuersorium ab insidiis tutum. Idem multas item laudes multaq; commoda paupertatis adscribit Homilia lxxiiij. quo loco Annæ orationem interpretatur. Et diuus Cyprianus in sermone de natiuit. Christi. Sed multò plura Apuleius Madaurensis in j. apologia, & Seneca tum epistola lxxxvj. & latius epistola xcix. tum in libro de paupertate, & alibi sepe, & quisquis is fuit qui apud Sallustium elegantissimam habuit orationem ad Cæsarem de re. pub. ordinanda, cuius initium est, Scio ego, & Theophi. Alex. lib. paschali iij. } & è nostris Zafius in commentariis l. ij. ff. de origine iuris, in illis verbis, Huic nec amplæ facultates fuerunt.

Aræ apud Gades paupertati & artibus consecrate. Laudes paupertatis.

Possent & alia propè infinita ex diuinis ethnicisq; scriptoribus aduersus & diuitias & paupertatem aduocari, quæ hic breuitatis causa de industria prætermittimus, in alio forè loco copiosius hanc rem tractaturi. Animus enim nobis est librum edere de paupertate, & diuitiis legalibus, quæ iam magna ex parte confestim. Illud tantum hic dicemus, istas pugnantes, quæ videntur, sententias ita

tias ita in vno coire, si dixeris bona bonis bona esse, malis mala, id est, diuitias viris bonis bonas esse, eadem malis malas. Bonis inquam, qui illis bene vtuntur, malis qui malè. Nam Ambrosius in Lucam lib. viij. Discant, inquit, non in facultatibus crimen hæere, sed in his qui vti nesciant facultatibus. Nam diuitiæ vt impedimenta improbis, ita bonis sunt adiumenta virtutum. Et in iisdem commentariis lib. v. explanans illud à nobis supra citatum, Væ vobis diuitibus, hæc quoque scribit, Licet in pecuniariis copiis multa sint lenocinia delictorum, pleraque tamen sunt etiā incentiua virtutum. Quamquam virtus subsidia non requirat, & commendatior sit collatio pauperis, quàm diuitis liberalitas. Tamen non eos qui habeant diuitias, sed eos qui vti his nesciant, sententiæ cælestis autoritas condemnat. Et paulò post: Non census igitur, sed affectus in crimine est. Sed & in epist. lxxxij. Non census, inquit, diuitem, sed animus facit. Et paulò inferius, Sed nec ipsæ diuitiæ vituperabiles. Denique redemptio animæ viri, diuitiæ eius: quoniam qui pauperi donat, redimit animam suam. Est ergo & in his materialibus diuitiis virtuti locus. Hierony. quoq; ad Saluam de vilitate seruanda, Vnusquisque non hominum sed rerum pondere iudicandus est, nec diuiti obuit opes, si eis bene vtatur: nec pauperem egestas commendabiliorem facit, si inter sordes & inopiam peccata non caueat. Ad vtriusque nobis rei testimonium & Abraham patriarcha, & quotidiana exempla suppeditant, quorum alter in summis diuitiis amicus Dei fuit, alij quotidie in sceleribus depræhensi pœnas legibus soluunt. Ante hos Plato lib. j. de Republica scribit, pecuniæ possessione plurimi faciendam esse, non cuius homini, sed modesto & equo. Sed & Pindarus Pythiorū Ode 2. asserit diuitias, si cum sapientia coniunctæ sunt, præstâtissimas esse. Hinc scribitur in decretis canonicis, c. hæc autem. xxx. dist. Diuitias cum iustitia & operibus bonis non abiicimus. vbi & gl. quædam in eam sententiam dicit, respondetq; ad illud quod supra citauimus, Facilius est camelum per foramen acus transire &c. Sed & tu vide gl. in c. clericus. xij. q. j. & in c. j. in verbo, necessitatem. xxj. q. j. & præterea Origenem, Hilarium, Hierony. etiam interpretantes illum de camelo locum, videlicet Origenem homilia in Matthæū 8. & iterum lib. vj. aduersus Celsum. Hos autē in suis comment. in Mattheum cap. xix. & eundē quoq; Hierony. quibus locus supra citauimus, atque etiam in lib. aduersus Pelagiū, itēmq; ad Hebidiam in j. q. & Augusti. lib. ij. quæstionem Euangelicarū, q. xlvij. & in enarratione illius loci, Sed sperauit in multitudine diuitiarum suarum. Pfall. j. Bald. in c. nam & concupiscentiam, ad fi. de constit. vbi differit, vtrum appetere diuitias sit peccatum. Barbat. in l. is cui bonis, col. iij. vers. & pondero, & col. seq. vers. & adde vnum. ff. de verb. oblig. & confi. xlvj. scripsit præclarè, col. j. lib. ij.

Animus quem facit diuitem.

Sed nec illud omittendum dicimus, non solum non laudandos eos esse qui suo vitio aut culpa paupertatem sibi adsciscunt, sed & admodum vituperandos omnium testimonio. Nam primum gl. vt à nostris incipiam, in cap. quæ in ecclesiarum, in verbo, ad inopiam, extrà de constitutionibus, asserit indignum esse ei subueniri, qui sua culpa aut vitio in egestatem incidit, per l. bona fides. ff. de posi. & argu. cap. non satis. lxxxvj. dist. & idem dicit gl. in cap. ad supplicationem, in verbo, ad sustentationem, de renunt. & in cap. j. ex parte, in verbo, prodigalitatibus, de consuetudinibus quæ etiam allegat l. si mulier. ff. quod merus caus. vbi metus nihil auxiliatur, qui sibi eum sua culpa intulit. Ex quo Bald. in dicto cap. quæ in ecclesiarum, col. j. per illum textum in verbo probabiliter not. quòd non dicitur quis ad inopiam vergere, vt sibi proficit, & alij noceat, nisi duo probet, scilicet se vergere, & sine culpa sua vergere ad inopiam. Et iterum col. iij. vers. quæro nunquid si propter, dicit, quòd qui ob maleficium etiam aduersus tertium commissum deductus est ad inopiam, perdit beneficium ne conueniatur, nisi quantum facere potest, per l. bona fides, & l. pen. ff. de iure dot. quam ad hoc dicit not. & l. Titius. ff. de procur. & l. siue hæreditaria. ff. de nego. gest. & idem voluit ipse Bal. in d. c. ex parte, per tex. ibi, in verbo, dissipauerit, de consuet. & per d. l. pe. quæ & ibi dicit nota. & sensit idem Bal. in cap. sedes, col. ij. vers. fed nūquid per istam clausulam, de re scriptis, cum per dictam l. pen. dicit quòd ea paupertas nocet, quæ captiosè prouenit. & sequitur Iaf. in auth. res quæ. col. vj. vers. tene communem. C. commu. de lega. & Ioa. Montefer. in repet. l. frater à fratre, col. vlt. ff. de condi. indebi. & Ferdin. Loaz. in repe. §. diui. l. filius familiās. nu. 164. ff. de lega. primo, & Ioa. Lup. in repe. cap. per vestras, §. xxiiij. col. pen. vers. ad idem, extrà de donatio. inter virum & vxorem, & idem etiam voluit aperte Bart. distinguens tamen inter dolum, & culpam, in l. etiā. §. licet, per tex. ibi. ff. solu. matrimo. & ibi quoque alij latè tractantes, an & hoc in culpa obtineat. de quo & per Pet. Aret. in c. j. col. ij. vers. quid dices si maritus, de donat. inter virū & vxor. Fely. & Phil. Dec. latè in d. cap. quæ in ecclesiarum, & Iaf. in l. quo nomine, circa medium. ff. de condi. indeb. & Baptist. à S. Blasio in tractatu priuilegio. dotaliū, in 182. priuilegio. Et hoc confirmat tex. in l. vlt. §. vlt. ff. quæ in fraud. credit. vbi beneficium cedendi bonis ad carcerem eui tandum, non ei competit qui fraudulenter bona sua dissipauit. quem ad hoc notant & commendant Bart. Bald. & Ang. qui dicit fin. ibi, & idem Bald. in l. j. col. ij. vers. quæro vtrum ille, & ibi quoque Ang. C. qui bonis ced. poss. & in l. is qui bonis, la. j. ff. de cefsio. bono. & in l. j. col. 4. vers. in eadem gl. ibi, maritus. ff. de iure dot. & confi. xxix. beneficium inuentarij, in quib. etiam locis dicit sing. & confi. ccc. quòd Iacobus, in fi. lib. j. } & etiam no. Dyn. in §. item si quis in fraudem, Insti. de actionibus. & ibi Ioannes Platea. col. j. qui & illum tex. dicit singularem, sicuti etiam facit in l. j. in fin. C. de iur. fisci, lib. x. & not. etiam Bart. in alia §. eleganter, ad fi. solu. matr. & Bald. in l. j. in v. quæstio. C. si quid in fraud. patron. & in §. vlt. ante fi. & ibi etiam Ioannes Fab. Instit. de actio. & idem

Paupertas nocet quæ in sua culpa prouenit.

Metus nihil ei prodest, qui eum sibi sua culpa intulit.

Beneficium cefsionis non competit fraudulento bonorum dissipatori.

idem Bal.conf. {ccclix.lib.j.repetito conf.}cccc.in libris thesaurariae.col.ij.li.v.vbi dicit quod falliti(ita enim à verbo fallendi,vt apertè declarat ipse Bald.)vocant , qui decoctis consumptisque patrimoniis solum vertunt,quod est verbum imperatoris in l.super.C.de manc.& colo.pat.li.xj. aut vt etiam vtar verbis iurifconfulti in l.fi hominem.§.quoties.ff.depositi,& in l.vlt.ff. de cura bonis dan.)foro cedunt,id est,vt vulgò nostri dicunt,hanque route faciunt.vtrunque iungit Iuuenalis satyra vndecima,

Qui vertere solum Baias & ad ostia currunt.
Cedere namque foro,iam non tibi deterius quam
Exquiliis à feruenti migrare suburra.

Solum vertere quid.

{Quantum solum vertere latius pateat, significetq; quacunq; de causa sedem locumq; mutare, vt tradit Tullius paulò ante fi.orationis pro Cecinna.}Isti igitur falliti,vt dicit Bald. non habent beneficium cessionis,per d.l.vlt.§.vlt.& arg.d.l.pen.ff.de iure dot.Illum quoque tex.ad hoc not. {Ang.conf.cccxix.testator,col.ij.}Barb.in dicto cap.quæ in ecclesiarum,col.v.& Socin.fi is est,in tractatu fallent.regula xlvj.incip.cedens bonis,in v.fallent.& iterum regula xlvij.quod est euidè in itij,in prima fallent.quibus locis dicit illum tex.notab.& Vitalis Camba.in tracta. clausularum, tit.an possit renuntari beneficio cessionis bonorum,chart.pen.verf.secundò quia renuntiatio,& Bal.Nouel.in tracta.doti.in vij.parte principali.in xiiij.priuilegio. {& Ioan.Bapti. Sanfeuerinas in tract.de debitoribus suspectis,q.j.col.vlt.verf.illud scio.Illud autem certum est obligatum ex dolo vel delicto non gaudere hoc priuilegio,vt per Canoni.in c.Odoardus,de solutio.cum aliis prope infinitis concord.collectis à Cepol.confi.causarum criminalium ix.quidam ex delicti.} Quin & dicit Bal.in dicta l.j.col.vlt.verf.ista autem renuntiatio.C. qui bon.ced.poss.quòd qui bona sua ludo consumpserit,caret priuilegio cessionis bonorum. { Nouella autem Iustiniiani constitutione cxxxv.fancitum est, eos qui non suprema negligentia aut luxu, sed casu fortuito lapsi facultatibus essent, non debere ad cam bonorum cessionem cogi, quæ cum vlla contumelia fiat, quod & antè non absimili casu constitutum fuit Codice Theodosiano, tit. qui bo. ex lege Iulia ced.poss.l. i.} Facit item quod scribit ipse Bald. in cap. si qui testium, col. ij. extra de testib. quòd qui suo vitio incidit in paupertatem, non est testis idoneus, quia non solum rerum, sed & famæ suæ est prodigus. Ideo cum in se sit vitiosus, multò magis & in alios esse præsumitur, per not. in l. vlt. C. de senten. pass. licet aliàs pauper, vt ipse subdit, non repellatur, {& idem Bal.conf. clxxxvij. quædam sunt res, lib. v. scribit vxorem non teneri alere maritum, qui sua culpa incidit in paupertatem, per d. c. ex parte. Et facit quod à multis dicitur, captiuum ob delictum non gaudere priuilegiis datis ob redemptionem captiuorum. de quo tu vide quæ latè scripsimus in nostris legibus connubialibus in glo. vj. nu. 278. sed quæstionis est. & ij. seq.}

Fortuito casu lapsi facultatibus.

Captiuus ob delictum non gaudet priuilegiis datis ob redemptionem captiuorum.

De paupertate ex externis scripturis.

¶ Nec in hanc rem deest externorum sententia: nam Plutarchus in comparatione Aristidis & Catonis, multis verbis in istiusmodi homines agit: inter quæ illud grauitè pronuntiat: Paupertas qui dem per seipsam nulli turpitudini coniungitur. Quòd si negligentia, intemperantia, luxus, impudentiæ speciem præ se ferat, probro ac vituperatione non vacat. { Apollyci sententia est, apud Stobæum ser. xciiij. τὸ πένεός ἐστι φῦσιν ἀσχηρὸν, ἀλλὰ τὸ δὲ ἀσχηρὸν αἰτίαν πένεός ἐστι. } Quam eandem adscripsit Antonius Monachus, sed ex Apollonio, to. j. Melissa. cap. xxxiiij. Eius autè sensus est huiusmodi, paupertas secundum naturam non turpis est: Sed ea quæ ob turpè causam accidit, dedecori est. Cornelius Tacitus lib. 2. historiæ Augustæ laudat Tiberium Cæsarem, quòd vt honestam innocentium paupertatem leuauit, ita prodigos, & ob flagitia egentes Vibidium Varonem, Marium Nepotem, & alios quos nominat, senatu mouit. Suetonius autem in Galba tradit eundem Tiberium prohibuisse Caium Galbam fratrem Sergij Galbæ imperatoris sortiri anno suo proconsulatum, quòd facultates suas attriuisset. idem Tacitus lib. xiiij. Neronem veluti clanculū taxat, quòd Aurelio Cottæ, & Atherio Antonino annuam pecuniam statuit, quamuis per luxum habitas opes dissipasset. Sed & eundem Neronem arguit Suetonius, quòd diuitiarum & pecuniæ fructum non alium putabat, quàm profusionem: sordidos ac deparcos esse, quibus ratio impensarum constaret: prælauros verèq; magnificos, qui abuterentur ac perderent. Aelius autem Spartianus tradit Hadrianum imperatorem, cuius rescripta sæpius à nostris iurifconfultis citantur, senatoribus, qui non suo vitio decoxerant, patrimonium pro liberorum modo senatoriæ profefsio nis expleuisse. Et paulò post eundè decoctores bonorum suorū iussisse catamidari in amphitheatro, & dimitti, id est, vt omnes intelligant, deridèdos exhibandosq; omnib. in amphitheatro exhiberi, vt hodie obseruatur in polygamis, qui scilicet multis simul vxoribus abutuntur, à τῶν quidè præpositione, & μετὰ τοῦ verbo, quod derideo significat. {Quantum Ioa. Baptista Plantius in cõment. Persij Saty. v. illic esse mendum contendit, & ita legendum, Decoctores bonorum suorū si suæ autoritatis essent, Cato nudari in amphitheatro, & dimitti iussit. sed nescio quid sibi velit. Eâ autem} pœnam exprimit Suetonius in Augusto, cum scribit, Pro cætero delictorum genere variis ignominis affecit, vt stare per totū diem iuberet ante prætorii interdū tunicatos discinctosq; nonnunquam cum decempedis, vel etiam cespitem portantes. Et hæc pœna, vt id obiter dicam, continet corporis correptionem, vt dicit Card. Flor. conf. xciiij. respondeo quod b. in prin. Sed vt redeamus, Aelius quoq; Lampridius scribit Alexandrū Seuerum illum, cuius in iure nostro tam multas leges habemus, honoratos, quos pauperes verè & non per luxuriam vidit, semper multis commo

Hadrianus senatoribus, qui non suo vitio decoxerant, patrimonium impleuit. Quid sit catamidari.

Alexander Seuerus quos

commodis auxisse. Similiter tradit Iulius Capitolinus Antoninum philosophum multis senatoribus vel pauperibus sine crimine, dignitates tribunitiasq; concessisse. Tullius lib. ij. Officiorum, habenda est inquit, ratio rei familiaris, quam quidem delabi sinere flagitiosum est. Quam sententiam è nostris citant & approbant Io. And. & Pan. in d. c. ex parte, de consuet. & ipse Pan. in cap. j. in ij. not. extrà de donat. Apud eundem Tullium li. iij. eiusdem operis, Hecaton Rhodius: differit sapientis esse, habere rationem rei familiaris. Neq; enim solum nobis diuites esse volumus, sed liberis, propinquis, amicis, maximèq; reipublicæ. Singulorum enim facultates & copiæ, diuitiæ sunt ciuitatis. Ex quo profectum videri potest, quod nostris legibus traditur, interesse reipublicæ suos ipsius ciues esse locupletes, §. j. in auth. vt iudi. sine quo. suffrag. Sed vt redeamus ad Tullii, is in secunda Philippica illud obiicit Antonio, Tenè sine memoria prætextatum te decoxisse: Patris, inquit, ista culpa est, concedo, etenim est pietatis plena defensio. Illud tamen audaciæ tuæ, quòd sedisti in quatuordecim ordinibus, cum esset lege Rhoscia decoctoribus certus locus constitutus: qui scilicet fortunæ vitio, non suo decoxissent. Idem in oratione pro Publio Sylla multis nititur. C. Cincium ab ea nota vindicare, quæ ei inurebatur, quòd patrimonium suum æris alieni dissoluendi causa vendidisset, nempe quòd non libidine, sed negotij gerendi studio æs illud alienum contraxisset. Idem in oratione pro P. Sestio Gellium quempiam pro magno conuitio gurgitem ac voraginem patrimonij appellat. Apud Dionysium Halicarnassum lib. 3. originum Romanorum, Martius quartus Romanorum Rex obiurgat malos præfides possessionum suarū, tanquam non firmos ciues. Et lib. v. eiusdem operis Appius Claudius plebeus veluti magnū probum obiicit, quòd cum ex facultatibus tyrannorum contingentem eis partē sortiti fuissent, turpissimis indulgendo voluptatibus, censu excidissent. Tradit Asconius Pædianus Gellium & Lætulum Censores C. Antonium Antonij oratoris filium senatu mouisse ob æris alieni magnitudinem. Sed & Macrobius lib. 2. cap. 4. tradit Augustum & ipsum Censorem equitem quendam Romanum corripuisse, quòd facultates suas minuisset. Plautus in Truculento scribit piaculū esse misereri nos hominum rem malè gerentium. Apud Nabatheos qui opes suas imminuisset, publicè multabatur: qui verò auxisset, honore afficiebatur, teste Strabone lib. xvj. Similiter apud Abderitas qui patrimonium consumpserat, sepulchro patris non dignabatur, teste Laertio in Democrito. {Sed & ij aliàs puniebantur, vt videre licet ex Athenæo lib. iij. cap. xx. vbi scribit Abderitas ipsum Democritum publicè condemnasse, quòd bona paterna absumpserat.} Ex Solonis legibus hæc vna erat, Qui patrimonij versuram fecerit, is ignobilis obscurusq; esto, vt prodit idem Laertius in vita illius. Cui concinens Athenæus lib. 4. hæc scribit: ὅτι ἡ τὸς ἀσωτῶς, καὶ τὸς μὴ ἐξῆν τοῦ ποδιστίας ζῶντας, τὸ παλαιὸν ἐκάλεν τε οἱ ἀρεοπαγίτη ἢ ἐκόλαρον, ἵσθρίσαν φαινόδημ. & φιλόχορον, ἀλλοὶ τε πλάκον. id est, Quod autem prodigos, siue, vt vertit Budaus seculi nostri decus, patrimoniorum profligatores, eosq; qui nullis facultatibus victitarent, Areopagita olim in ius vocabant, multabantq;, narrauerunt Phænodemus, & Philochorus, pluresq; alij. Sed & ex legibus Græcorum, ei nec publicè concionari, nec aliquo modo cum populo agere licebat, qui matrimonium turpiter consumpserat: vt videre licet ex accusatione Aeschinis aduersus Timarchum. Locrorū autem legibus cautum erat, ne quis patrimonium alienare posset, nisi euentem calamitatē ostēderet superuenisse, vt testis est Aristoteles lib. Politicōn ij. c. v. {Sed & apud Lacedæmonios de maiorum vetusta hæreditate terram aut prædia vendere, non parua turpitudine putabatur: neq; verò licebat vt tradit Heraclides in politicis.} Quibus adde & alia multa, quæ in hanc ferme sententiã congesimus in nostris cõmentariis in Piætonum consuetudines, tit. x. §. xlij. in gl. v. Nec tamen velim intelligas istis denegandam fore elemosynam, per cap. quiescamus. xlij. dist. & ibi glo. quæ adducit concord. & Ioa. And. Imo. & pleriq; omnes in d. cap. quæ in ecclesiarum, de constit. Felij. in cap. si qui, col. vlt. extra de testib. Quibus succinunt & quæ nos latè diximus de incarcerationis ob sua ipsorum maleficia in nostris legibus connubia. vbi suprà citauimus.} Porro & de paupertate nos alibi multa diximus, quæ si scire desideras, vide in iisdem commentariis tit. j. §. vj. in glo. j.

7 ¶ Ex multis autem quæ suprà diximus, satis constat quid sit decoquere & decoctor. Nam decoquere est bona sua prodigere, consumere, abligurire, profundere, eisq; decedere. Et decoctor, patrimonij consumptor. Id quod obiter dicere volui, quo intelligeres l. quilibet. C. de decurio. lib. x. quæ loquitur de decoctore publicæ pecuniæ. & l. si aliquid. C. de suscep. præpo. & arca. eod. lib. vbi ita scribitur, Nemo id rursus officium gerat, in quo ante decoxit. {& ibi Luc. Pen. qui eam significationem probè intellexit. & in l. iure, ad fi. C. de fabric. lib. xj. & in l. ij. in fi. C. de fund. rei priua. In quibus omnibus propè locis Accursius id pro nomine officij, & administrationis intellexit, deceptus fortè errore ac mendo prioris illius l. in qua sic vulgò legebatur: quilibet principalū, vel decurionum, vel decoctor publicæ pecuniæ si fraudulentus in ascriptionib. illicitis, &c. Cum sic ex antiquis codicib. sit legendū, quilibet principalum, vel decurionum, si decoctor pecuniæ publicæ, vel fraudulentus, &c. vt etiã monuit And. Alcia. vir nunquam satis laudatus, in annotationib. triū posteriorū li. C. & nō nihil quoq; meminit Antonius Nebrissenfis in lexico iuris ciuilib. Sed præter eos vide Budeum in prioribus annotationib. Pandectarum in d. l. si hominem. §. quoties. ff. depo.

8 ¶ Sed antequam hinc discedamus, occurrit quæstio huic loco non parum conueniens: Vtrū videlicet appellatione bonorū, de quibus l. nostra loquitur, nomina & actiones & alia huiusmodi iura contineantur? vt proinde sciamus an hæc l. habeat locum in donatione nominum. Certum est quòd

pauperes non luxu viditis inuit. Antoninus senatoribus sine crimine dignitates concessit. Rei familiaris habenda ratio.

Gurges & vorago patrimonij.

Locrorū lex

Decoctor publicæ pecuniæ.

Bonorum appellatione, an nomina &c.

14 An etiã feudum uel emphyteusis ueniat tali bonorum appellatione.

¶ Sed utrũ ueniat emphyteusis aut feudũ ea bonorum appellatione? Et certè uenit, ut de prioribus uoluit Specu. tit. de loca. §. nunc aliqua, chart. penul. versic. clvj. incip. quæritur utrum filius. & Bald. qui ex hoc in pulchra quæstione consuluit, consil. clxxxiii. præmissis uerbis cuiusdam statuti, lib. j. & Iason, qui hoc admodum commendat in authen. unde si parens, col. iij. versic. limita prædicta. C. de inof. test. & in l. si non fortem. §. libertus, col. pe. versic. ego limito. ff. de cond. in deb. ubi hoc dicit sing. & à nemine animaduersum. & in l. Gallus. §. quidam rectè, col. pe. prioris lect. versic. limita tamen, ubi dicit esse not. quia sapius habuit de facto. { & consil. clij. super feudo, col. iij. versic. tertio principaliter, lib. ij. ubi id dicit sing. } & consil. ccvij. uerba instrumenti, col. iij. versic. tertio bene facit, eo lib. ij. ubi etiam dicit sing. & Catel. Cotta memor. incip. bonorum appellatione. & iterum memor. incipien. emphyteusis non uenit, quibus locis id reputat sing. & Philip. Deci. consil. 389. uisa longa serie, in fin.

15 Feudum non comprehenditur bonorum suorum appellatione.

¶ Et de feudo uoluit And. Ifern. in c. j. ad fi. tit. de cap. qui cur. vend. & Cor. ubi supra. & iterum in memor. incip. filius renuntians hæreditati, ubi & id dicit sing. & Ias. in prælu. feu. col. xv. versic. limita tamen sing. ubi id quoque reputat sing. & d. consil. { clij. ubi supra, lib. ij. & d. quoq; consil. } ccvij. ubi supra eod. lib. ij. Sed in hoc posteriore contradicit ipse Ias. in d. §. quidam rectè, in utraq; lect. per text. què in priore allegat, { qui tamen id mihi non probat } in c. in generali, tit. si de feud. fuer. cõtrou. inter do. & agna. & idem uoluit ipse Ias. d. consil. ccvij. ubi supra. lib. ij. & Dec. d. consil. 389. in fin. & Matthæ. Afflict. in decis. Neapo. xiiij. Ioannellus, col. vlt. { & in constit. Sicilia, incip. apostatantes, col. ij. in iij. not. & in constit. si quando fortè, col. ij. in ij. not. & in constit. si quis in postremum, col. viij. in v. not. & in constit. comes, col. pen. in iij. not. quibus duobus postremis locis limitat, nisi fiat mentio omnium bonorum, ut ibi per eum, quanquam & in hoc ultimo tenet contrarium ipse Afflict. in constit. incip. cum iusticiæ, col. ij. in v. not. ubi & omnium bonorum appellatione negat comprehendendi feuda. ut etiam facit in constit. hac edita, col. pen. Sed pro priore sententia est glo. in c. j. versic. noui, in uerbo, suorum bonorum, in princ. tit. per quos fiat inue. quæ dicit feudum esse in bonis uasalli, arg. l. bonorũ. ff. de uerbor. sign. & eã gl. sequuntur Bald. Marr. Laud. & Card. Alex. ibi, & Ias. consil. lvij. uisus literis, col. iij. versic. sextò facit, lib. iij. & Philip. Dec. in l. quod euincitur. ff. de reg. iur. Et idem uoluit Bald. ipse consil. 352. materia feudorum, col. ij. lib. j. Sed tu tamen, quia id non admodum certum est, uide eundem Matth. in d. c. j. col. ij. nu. 15. tit. de cap. qui curi. vend. } & Guid. Pap. consil. 215. uertitur quæstio, & Philip. Dec. in l. j. col. ij. versic. ad prædicta. ff. si cert. petat. in ij. lect. Ex quibus intelliges an l. nostra habeat locum in feudo & emphyteusi.

16 Bonorum appellatio quid contineat.

¶ Denique quid hæc bonorum appellatio contineat, uide latissimè text. & Andr. Alciat. in l. bonorum. ff. de uerbor. sign. & in l. iij. & ibi docto. ff. de bonor. pos. tit. generali. & in l. is cui. §. bonorum. ff. ut in pos. leg. & latissimè Philip. Corn. consil. cclx. ad euidentiã huius consulationis, lib. j. & omnino Firmia. in suo lexico, in uerbo, bonorum appellatio, neque enim hic diutius immorandum decreuimus.

OMNIA, VEL PARTEM ALIQVAM.

1 Hæc l. non habet locum nisi in donatione omnium bonorum.

VNT qui hinc trahunt tum demum locum esse huic l. si donantur omnia bona, aut quarta pars bonorum, non etiam si donetur res quæpiam certa aut singularis, ueluti castrum, domus, fundus, & cætera id genus. In qua sententia uidetur fuisse Salic. hic, dum hanc l. ita summat, donatio quorã bonorum propter carentiam liberorum, illis susceptis reuocatur. Sed id apertius uoluit Bal. in auth. ex causa, col. iij. versic. item non obstat. C. de lib. præ. & in l. si cum vel in utro, col. ij. C. de test. milit. Alb. Rosat. in l. cum acutissimi. C. de fideic. ubi & hoc dicit uoluisse Mart. Sili. Adducit quæ etiam d. l. cum acutissimi, non obtinere etiam in re singulari, ut dicit probari per eũ text. loquentem de hæreditate tantum. quod & tradit Bal. consil. 461. punctus talis est, quidam reliquit, ante fi. lib. v. { & Philip. Dec. in l. generaliter, col. iij. versic. quarto limitatur, de instit. & subit. & consil. lvj. uiso puncto, col. j. ubi tamen id declarat. Et } hoc quoque in casu l. nostre tenet { Cornel. consil. cxcv. in hac consulatione, col. vj. lib. j. } & Franc. Curt. senior consil. j. circa primũ prima fronte, col. vj. & Socin. consil. cxcj. licet difficultates, col. vj. versic. sed quo ad superiora, lib. ij. { Carol. Ruin. consil. cxi. circa casum, col. iij. nu. 5. lib. iij. } & subobscure Steph. Bertr. consil. cxc. Christi, & c. uiso casu, in j. dubio. lib. j. & consil. cclix. adhærendo, in fi. eod. lib. j. Et aliàs quoque uidemus (ut hoc illis addas) interesse, utrum res certa, an uerò quorã pars relinquatur, ut patet ex l. quoties. C. de hæredib. institu. Quin & propriè pars in una aliqua re propriè non intelligitur. l. quamuis. ff. si quis omis. caus. testa.

2 Contrarium defendentes.

¶ Contrarium tamen, uidelicet quod hæc l. habeat locum etiam in donatione rei particularis, tenent Alber. & Bald. sibi contrarij in hac l. ille quidem, post prin. hic autem paulo ante fi. in j. lect. & iterum in ij. lect. col. ij. & Bart. in l. Titia Scio. §. imperator, col. vlt. versic. quæro. l. si unquã loquitur, & ibi quoq; Bald. ff. de leg. ij. idem Bald. in l. j. col. pen. versic. secundo quæro. C. de inoffic. don. Imol. in c. vlt. col. v. versic. circa prædicta tamen, extra de dona. Rom. in d. l. si cum vel in utro, & ibi quoq; Corn. qui eam legit cum l. sicut certi, in fi. C. de testam. mili. Paul. Cast. consil. 435. super hoc puncto, col. ij. versic. secundo facere uidetur, lib. ij. Ioan. Plat. in l. j. post mediũ. C. de rei postul. lib. x. Alex. consil. xli. uiso tenore, col. pen. lib. j. & consil. xlvij. abunde, lib. ij. ubi dicit quod esset periculosum

tulosum tenere contrarium, propter autoritatem eorum qui hanc partem tenent. & consil. lxxj. consideratis his, post prin. lib. iij. & consil. clxij. uisus his quæ copiosè, in prin. lib. vj. Corn. { sibi contrarius } in d. auth. ex causa, col. ix. versic. nec obft. d. l. si unquam, & ibi etiam Ias. col. iij. versic. tertium dubium. C. de libe. præc. idem Corn. consil. clvij. pro decisione, col. vlt. versic. nec obft. d. l. lib. ij. { & consil. iij. dubia, col. ij. in princ. lib. iij. } & consil. xj. in præfenti consulatione, col. ix. versic. nam ex quo lib. iij. & consil. cxcvij. non alienam, col. pen. eo lib. iij. & consil. ccxxv. antequam aggrediar, col. v. versic. nec ob. d. l. eo lib. iij. & consil. xxx. in hac consulatione, col. iij. versic. nec obstat quod non donauit, lib. iij. Franc. Aret. in l. Titius, in princ. col. iij. ff. de lib. & posth. & consil. xcij. uiso legato, col. iij. versic. quod autem, & col. seq. versic. quid enim si hæreditas. Soci. sibi cõtrarius in l. cum auus, col. 29. versic. & pro hac opi. ff. de condit. & demonst. { & consil. cxlvij. uisa, col. pen. versic. secundo principaliter, lib. j. } & consil. cxcv. uisa prædicta, col. ij. versic. fortius etiam, lib. ij. ubi ita dicit fuisse consulti per Io. à monte Sperello, & alios viros solennes in ciuitate Senarum. & iterum consil. xx. in facto præsupponitur, col. vlt. lib. iij. & consil. liij. uiso instrumento, col. iij. versic. tertio responderetur, lib. iij. & consil. xcij. testamentum præmissum, col. iij. { versic. secundo responderetur, eo lib. iij. } & Ias. in d. l. generaliter. §. cum autem, } versic. quinto limita. C. de instit. & subit. { & in l. j. col. ij. in iij. not. & ibi quoque Claud. Aquen. col. ij. versic. nota quod donatio, & Philip. Dec. col. ij. nu. 9. & seq. & Franc. Rip. col. item ij. nu. 6. C. de pact. } Steph. Bertr. sibi cõtrarius consil. lxxxvj. Christi, & c. uisus tribus, col. ij. versic. si uerò teneremus, lib. ij. & consil. cccxij. difficultas, post prin. lib. iij. { Carol. Rui. consil. xcviij. uisa renunciatione, col. viij. nu. 19. lib. j. & consil. cvij. Iesu, col. vlt. ad fi. eod. lib. j. & consil. cxxiiij. uidetur, col. ij. nu. 5. eod. lib. j. & consil. clxx. de tribus, col. ij. num. 6. eod. lib. j. & consil. clxxij. quæritur primò, col. vj. versic. non obstat in super, eod. lib. j. }

Eiusdem confirmatio.

¶ Et similiter eius quod Alber. & Bald. dicunt de casu d. l. cum acutissimi, ut supra diximus, contrarium, ut uidelicet ea l. & similes obtineant in legatis particularibus, sicuti in fideicommissis uniuersalibus, probat text. in l. generaliter. §. cum autem, in ultimis uerbis. C. de instit. & subit. ubi ita nuncupatim scribitur, quæ omnia & in legatis & fideicommissis specialibus locum habere fancimus. quem text. ad hoc euincit ibi Paul. Cast. Ioan. Bapt. à san. Seuer. Corn. post prin. Alex. qui dicit sing. & Ias. tum col. j. tum iij. ubi supra. sed & illum ad hoc commendat, & dicit sing. Bal. qui hoc quoque tenet, sibi, ut aliàs sæpe, contrarius, in d. l. cum acutissimi, col. j. versic. quæro si post mortem, & ibi quoque Barbat. in repe. col. xli. versic. & ampliatur ista l. ubi etiam dicit illum text. sing. & idem Bald. in c. in præfentia, col. iij. versic. sed certè testator, extra de probat. & Franc. Aret. qui etiam dicit sing. illum text. in d. l. si Titius, col. iij. versic. pro opinione. ff. de lib. & posth. & d. consil. xcij. col. iij. versic. tertio hoc uidetur probari. & consil. clvj. diligenter uisus, col. v. versic. ex his inferitur. Et hoc quoque uoluit Imol. in d. l. cum auus, & ibi latè Soci. col. xij. versic. ex tertia conclusione. & idem Socin. consil. xcij. col. iij. versic. & pro ista cõclusionem, lib. iij. & Corn. consil. cxcvij. non alienam, col. vij. versic. & est aduertendum. & multis seq. lib. ij. D. Guil. Bened. in repetit. cap. Raynutius, in uerbo, si absque liberis moreretur, le j. num. 2. extra de testamen.

Posterior opinio probabilior. Dispositio facta super quota, trahitur ad certã rem.

¶ Et hæc posterior opinio probabilior est & uerior. Quid enim interest quantum ad præiudiciũ donatoris siue testatoris, & liberorum ipsius, donec siue relinquatur quorã pars, an aliqua res certa maioris fortè æstimationis? Certè nihil. Ideo & in utroque idem ius seruari debet. l. illud. ff. ad l. Aquil. nam & aliàs dispositio facta super quorã trahitur ad certam rem, quando est eadem ratio utriusque. l. nomen debitoris. §. si filio. ff. de leg. ij. ubi & not. Bart. in fi. quod quemadmodum præsumitur fraus ex donatione uel alienatione generali omnium bonorũ, aut maioris partis siue quorã, ita & ex alienatione rei particularis, in qua totum patrimoniũ, aut maior ipsius pars consistit. quod & uoluit idem Bart. consil. lxxvij. proponitur quod Ioannellus, col. j. & Bald. in l. j. col. iij. in iij. quæst. in fi. C. de inoffic. donat. & in l. sicut. §. superuacũ, ad fin. ff. quib. mod. pign. uel hypoth. sol. & in l. qui testamentum. ff. de prob. & in l. j. C. si quid in frau. patr. & in l. ij. C. de repud. hære. { & consil. cxlix. proponitur quod ex causa, col. j. lib. j. & Petr. Anch. consil. cclj. ex his, col. j. } & Imol. in l. ij. ff. de donat. Et sicut in donatione certæ portionis non continentur debita & credita. l. non amplius. §. vlt. ff. de leg. ij. & l. mulier bona, in prin. ff. de iure dot. ita nec in concessione rei particularis. l. j. §. si hæres, ff. ad Trebel. & l. vlt. §. vlt. ff. de contrahen. empt. Nihilq; refert, quantum ad insinuationem pertinet, donec quis rem certã, aut quorã bonorũ, ut latè respõdit Dom. consil. xij. punctus quæstionis talis est, Antonius. { Nec similiter in casu l. vlt. C. de bon. vacã. lib. x. nec itè in casu auth. ex causa. C. de lib. præc. & uoluit Bart. ibi & Petr. Anch. consil. cxliij. præfatis, post prin. nec item in casu l. & si non totã. ff. si quis omis. caus. testa. } Et si aliter diceremus in casu l. nostre, effect imponere legem uerbis, non rebus, contra l. ij. C. com. de leg. & c. commissã, de elect. lib. vj.

Insinuatio eque pertinet ad rem certã, atque ad quorã bonorũ.

¶ Et hanc quoq; partem cõfirmat quod dictio aliqua, qua utitur lex nostra hoc in loco, cum dicit partem aliquã, significare uidetur rem quampiã singularẽ uel particularẽ, ex propria ipsius uel ac natura, ut probatur in §. præterea intestatus, instit. de fideicõ. liber. cum scribitur, ut hæreditatem suam totã partẽ uel eius, aut rem aliquam ueluti fundũ, hominẽ, pecuniã alicui restituat. Et paulò post, Potest rogare ut id rursum alij, aut totũ, aut partẽ uel etiã aliquid aliud restituat. Ex quibus uerbis planè intelligis post mentionem uniuersitatis aut partis ipsius, hanc dictionem adsignificationem rei cuiuspiã particularis. Et in idẽ tex. est in §. j. in prin. Instit. de societ. cum scribitur, societate coire solemus aut totorum bonorũ, quã Græci specialiter κοινωρασίαν appellant, aut

Dictionis, aliquid, uis ac natura.

Κ 2

vnus alicuius negotiationis, veluti mancipiorū vendēdorū, emendorūq; aut olei, vini, &c. Nā & Tullius ea locutione, qua is tex. sēpius vtitur, vt scilicet hāc dictionē iūgat cū dictione vnus, vt in x. Philip. Cur nunquā tam frequēs senatus fuit, q; vnus aliquis tuā sentētiā secutus fuit? Et pro Cluentio Habito, Vnum aliquē nominare. Et de prouinciis consularibus, Tanquā vnum aliquē porrum tutū & clausum teneri. Et in oratione pro P. Sextio, Vnum aliquē te ex barbaris illis, exemplū imperij veteris, imaginē antiquitatis, columen resp. dices intueri. Et in iij. in Verrem actione, Vnū aliquod de nefariis istius factis eligā. Et actione iij. in eundē. Si deniq; vno aliquo in genere peccasset. Et iterū v. Vnū hoc aliquod inconulto reprāhensum. Et de finibus bonorum & malorū. Vtilitati hominū plus quā vnus alicuius aut suā cōsulit. & eū secutus Plinius iunior lib. ix. epist. ad Rusticū, Sarius est, inquit, vnū aliquid insigniter facere, quā plurima mediocriter. Et apud nos quoq; alio in loco, videlicet in l. ex iis, & l. nā, vt ait, & l. inciuile. ff. de leg. & l. que sitū est. §. pen. ibi, vna aliqua re. ff. de fund. instr. & in l. cuius bonis, in fi. ff. de cur. furio. cū dicit, vnus aliquis. & in l. & si non totā. ff. si quis omis. caus. testa. vbi dicit, vnā aliquā rem. & in §. si quis vna aliqua re. Instit. de fideic. liber. & in auth. de armis, versū. hoc autē obseruare, ibi, vnū aliquod armorū. Sed vt ad nostros redeamus, alius est optimus tex. id quod diximus, apertē insinuās, in l. si debitor. C. de sent. pas. cū primo loco dicitur, non totā substantiā, sed aliquid &c. Deinde paulō post subiungitur, Si verō partē bonorū accepit. { & in l. hāc stipulatio, ibi, siue res aliqua, siue hāreditas. ff. vt leg. no. cau. } Ex quibus planē illud cōficitur, quod diximus, dictionē illā aliquid, poni ad differentiā totius vel quotā bonorū. Quod intelligēs gl. ibi exponit dictionē aliquid, scilicet singulare, vt prædiū. Nec huic rei cōtradicit, quod nōnulli ex nostris dicūt hanc dictionē esse vniuersalē, & omnia cōprāhendere. vt dicemus postea nu. 14. incip. mouētur. Nam qui id dicūt, non eō respiciūt, vt hāc dictio denotet vniuersitatē, sed vt cōprāhendat quascunq; res singulares, quā sunt sub vniuersitate, vt ibi declarabitur. Quibus accedit & illud ipsius Tullij Philip. viij. Vt membrorum aliquod potius, quā totum corpus intereat. { Verūm ne erres lector, hāc ratio non admodum tuta est, quia vt hīc ea dictio iungitur cum dictione partis, nōdum tamen piget eam hīc adscripsisse, cū pertineat ad rationem & intellectum, & significationem huius dictionis de qua, & alia dicemus postea. }

Vnus aliquis plerunq; coniunguntur.

non sunt dicitur

6 An hęc l. procedat in donatione rei etiā modicę.

non videtur dicitur

7 Qui teneant hęc l. tantum obtinere in donatione omnium bonorū, vel maioris partis.

non videtur dicitur

¶ Sed illud in dubium venit, vtrum hęc lex habeat etiā locū in donatione cuiuslibet rei etiā modicę. In qua re non admodum consentiunt nostri doct. Sunt enim qui asserunt hanc legem tum demum procedere, cū donatio est excessiua, vt dicit Bald. hīc in ij. lectu. post princ. id est, vt alij dicunt, tam magna, vt exhauriat vires patrimonij. Cuiusmodi sententię haud dubiē fuerunt Bald. Ang. { & Franc. Aret. } in d. l. Titius, ad fi. princ. ff. de liber. & posthu. dum dicunt, quod per auth. ex causa. C. de liber. præter. rupto testamento natiuitate posthumi præteriti, quem testator nullo pacto sperabat, non conferuantur legata, si ea sint, quā exhauriāt vires patrimonij, per hanc l. nostram, quam hīc facile ostendunt esse intelligendam in donatione, quę talis est, vt exhauriat vires patrimonij. Et idem penē in eodem casu voluit idem Bald. in l. Titia, col. ij. versū. secundō quæritur. ff. de inoff. testam. & consi. 239. quia vltimus passus, col. ij. versū. item est ponderandum, lib. 3. & Ang. in auth. vt cum de appel. cog. §. siue igitur, col. iij. vbi & hoc dicit expresse, quod hęc l. habet locum in donatione immensa tantū. & Paul. Cast. in l. sicut, post princ. C. de testa. milit. & Franc. Aret. d. consi. xcij. col. iij. versū. modō cum præterito. & consi. vlt. eleganter in primo dubio. & Socin. consi. xcij. testamentum præmissum, col. viij. versū. ex quibus omnibus, lib. iij. & Steph. Bertr. consi. ccxxv. ponitur in facto, ante fin. lib. ij. Et idem ferme ante hos voluit Bart. in l. filio præterito, col. iij. versū. præterea hoc persuadet æquitas, ff. de iniust. testa.

¶ Et huc sanē vergit eorum sententia, qui dicunt hanc l. non aliter obrinere, quā si donentur omnia bona, aut eorum certē maior pars, aut ad minimum dimidia. Id quod voluerūt hīc Rayn. & Bald. in vtraque lect. qui ita etiā dicit consuluisse Richar. Salyc. Quāquam in contrarium, inquit, aliquid facit quod hīc dicit, aliqua. & Guil. Cu. in l. j. col. vlti. & ibi Cy. in fi. j. q. & ipse Bald. col. pen. versū. secundo quæro, & Io. à monte Sperello, C. de inoff. dona. idem Bald. in l. si cū vel in vtero, ad fi. C. de test. mil. vbi ita dicit vidisse se consultum à quibusdam doct. Bonon. & iterū in l. Titia Scio. §. imperator, & ibi etiā Dionysius Bartianus, & Ang. Perigl. ff. de leg. ij. & idem quoq; Bald. in l. propter litē. ff. de excus. tut. vbi dicit eam l. facere ad materiā huius nostrę l. vt scilicet habeat locū in donatione omniū bonorū, vel maioris partis. & in l. j. col. j. versū. tertio quid si libertus. C. si in fraud. patr. dum loquens de alienatione omniū bonorū vel maioris partis, hanc l. citat. { & in l. militis codicillis. §. miles in supremis, ff. de milit. testa. vbi nuncupatim loquitur de dimidia parte. } & Pet. Iaco. in sua præct. tit. de condi. ex lege quæ pro re donat. compe. in fi. & Pet. Anch. in c. frequens, in vij. not. de resti. spol. lib. vj. Pau. Cast. in l. ij. ante fi. C. si in fraud. patr. Rom. in repet. Auth. similiter, in vij. priuilegio præ causā inter contractus. C. ad leg. Falc. Ant. ab Alex. & Franc. Aret. in l. j. ille in vlt. not. hīc autem in j. not. & iterum col. vlti. versū. præterea non haberet. C. de pact. idē Fran. Aret. d. consi. xcij. col. iij. versū. quid enim si hāre. Alex. qui in hāc sententiā inclinare videtur, licet nō omnino cōstanter asserat, consi. xl. super primo dubio, col. v. lib. iij. & claritū in l. ex facto, in prin. col. v. versū. ex prædictis mihi videtur. ff. de vulg. & pupil. Bened. Capr. consi. clvij. fuit dispensatū, col. ij. versū. quod & tertio deducitur. Corn. cōf. iij. dubia satis, col. iij. ver. & licet, lib. iij. & consi. 194. videtur in præsentī, col. j. lib. iij. Barb. in c. vlt. col. vlt. ext. de don. So. cōf. ccxxvj.

ccxxvj. quæstio præsentis consultationis, col. ij. libr. item ij. & consi. liij. viso instrumento, col. iij. versū. tertio responderetur, cum multis seq. lib. 4. & d. consi. xcij. col. viij. versū. & secundū hanc distinctionem, cod. lib. 4. Ioan. Igne. in repet. d. auth. ex causa, col. lxxxix. versū. & per hęc non obstant. C. de lib. præte. Corse. in suis fing. in verbo, donatio, sing. incip. licet donatio. & Iacob. à sancto Georgio. in l. tale pactū. §. vlt. in fi. ff. de pact. Steph. Bertr. d. consi. ccxxij. difficultas, col. j. lib. 3. { & Ioan. Roger. Monta. in repet. l. hares absens. §. si quis tutelam, nu. io. ff. de iudic. } Quin Bald. in l. j. ff. de iure codic. affirmat hanc l. habere locum in donatione inofficiosa tantū.

8 ¶ Horum præcipuum est fundamentum text. hīc in istis verbis, quæ nunc commentamur, videlicet bona omnia, vel partem. Nam partis appellatio de dimidia intelligitur. l. nomen filiarū. §. portionis, & l. rectē. §. vlt. ff. de verbor. signific. & l. si stipulatio. §. qui in decem. ff. de solu. & l. de atate. §. si interrogatus. ff. de interro. act. quæ l. loquitur de confessione partis. & l. planē. §. si ita Titio, iuncta gloss. ff. de legat. j. vbi etiā intelligitur id procedere in dispositione testatoris, id quod expresse annotant Franc. Aretin. & Ias. ibi, quod & probat aperitius text. in l. etiam. ff. de usufruct. { & in l. testator. §. Lucius, & ibi Iacob. & Alber. ff. de lega. ij. & in l. cū quis decedēs. §. nuptura. ff. de leg. iij. } Facit & text. in l. si pœnā. §. si falso. ff. de cond. indeb. & in l. permittendum. ff. si pars hæred. pet. & in l. non intelligitur. §. deferre, qui est vlt. iuncto §. præcedētī. ff. de iure fil. & in l. edicto, in princ. eo. tit. & in l. inter. §. vlt. ff. famil. heriscun. & c. ij. §. j. iuncto princ. c. de deci. lib. vj. & in c. j. in princ. tit. de alien. feud. vbi Bald. col. j. in ij. not. asserit per eum text. hoc procedere etiā in statuto & consuetudine, quod monet tenendum menti, & sequitur Barb. ibi, & { Fran. Aret. & } Ias. in d. §. si ita Titio. & rursum { Idem Iason } in l. de pupillo. §. qui renuntiat, col. j. ff. de noui oper. nuntiat. In quibus locis id etiā dicit { ipse Iason } procedere, si de certa parte fit mentio. nam & de dimidia peraq; intelligitur, ac si de parte simpliciter diceretur, per l. si qui aduocatorum, in verbo, certæ partis, cū gl. ibi. C. de postul. quod & idem dicit Ias. ipse in l. qui filiabus. §. si quis ita, col. j. ff. de leg. j. { & idem voluerunt ante eum, licet non alleget. Dyn. & Abb. in l. j. per eum text. ff. de bon. liber. } Quibus adde & quod voluit gl. in l. si rem aliquis, in verb. totam. ff. de rei vend. quod qui in libello partē alicuius rei petit, dimidiā petere videtur. quam sequūtur Bart. Alb. Ang. & alij ibi. & quod voluit gl. in c. priusquam, in prin. xxvij. dist. Ex qua cognosces hoc quoque procedere, cū fit mentio de parte vniuersitatis. & ad hoc eam expendunt & dicūt no. { Franc. Aret. & } Ias. in d. §. si ita Titio. Et quod etiā dicit Bald. consi. liij. casus breuis & arduus, col. vlt. li. j. quod si testis simpliciter testificetur de parte, intelligitur de dimidia, & ita dicit cōsuluisse Bart. cuius tamen in eam rem consi. non reperi. Et idem voluit neutrius mentione facta Mattha. Afflict. decif. Neapo. xliij. de tribus. col. vlt. versū. sed in hoc est. Et quod præterea dicit Paul. Cast. consi. ccclx. incip. Bart. in quodā consi. lib. j. Bart. ipsum cōsuluisse in consi. incip. domina P. quod si quis confiteretur precium alicuius rei ad se pro parte peruenisse, intelligitur de dimidia. Tamen Bart. in consi. ccxxij. incip. punctus quæstionis talis est, domina P. quod haud dubiē Paul. voluit allegare, vt vtrobiq; videre licet, nullā facit mentionē huiusmodi appellationis partis, licet subobscurē senserit, & ita illū simpliciter sine mentione partis allegat idem Paul. consi. ccxvj. visis actis & actitatis coram domino Astorgio, col. j. lib. j. Et quod denique consuluuit Lud. Bolo. consi. xlij. Ser Alberto, col. vlt. quod si dictū sit, quod solutio facta fuit pro parte vtriusque pignoris, intelligitur de dimidia parte vtriusque. { pro quo vide gl. quæ vult & id quod diximus procedere in contractibus in l. tale pactū. §. vlt. in verb. portio. ff. de pactis, quam & ad hoc annotat Fran. Aret. in d. §. si ita Titio. & idem quoque in sententiis, vt si iudex condemnet partem restituere, intelligitur de dimidia, vt nuncupatim voluit Angel. in l. defuncta. ff. de usufruct. & reprāhendit Bart. aliud dicentem. } Ex quibus vides, vt summatim colligā, appellatione partis venire dimidiā & in legibus, & in statutis, & consuetudinibus, & in testamentis, in libellis & cōfessionibus, testiū dispositionibus, contractibus, & sententiis. Id quod etiā apud oratores obseruatum esse video. Nam Fabius Quintilianus, aut quisquis is fuit, orator tamē eximius, in ij. declamatione, cui titulus est, Cæcus in limine, quam primū partem dimidiam bonorum appellauit, eandem postea simpliciter partem nominauit, tanquā nihil intersit, partem dimidiam, an partem simpliciter dicas. Vides inquam & id procedere, etiā si de certa parte fit mentio, atque etiā si de parte vniuersitatis: tanquā id vbique obtineat.

Partis appellatio de dimidia intelligitur. Etiam in confessione partis. Et in dispositione testatoris.

Et in statuto. Et consuetudine.

Etiā si de certa parte fit mentio.

Etiā cū fit mentio vniuersitatis. Et in testē.

Et in solutione.

Et in contractibus. Et in sententiis.

Principium dimidiū totius.

Pars pro principio.

9 ¶ Ex quo & illud manasse videtur, quod cū principium sit dimidium totius, ex antiquo Græcorum prouerbio, cuius meminit Plato lib. de legi. vj. Aristot. lib. Moralium primo, { cap. vij. & Luciano in somnio. } & ex latinis scriptoribus Horatius in epistolis, cū dicit,

Dimidium facti qui bene cepit habet.

quem corruptē allegat gl. in l. j. ff. de orig. iur. & Aufonius in epigrammate ad Cupidinem, quod ex Græco traduxit. Certē etiā partis appellatio, quæ suapte natura dimidium significat, vt diximus, etiā pro principio plerunq; à viris doctissimis vsurpatur. Virgilius lib. 8. Aeneidos,

Pars mihi pacis erit dextram tetigisse tyranni.

Et Cornelius Celsus lib. medicinæ iij. c. xj.

Partēque sanitatis est vomitum esse suppressum. Id quod etiā annotauit, & ex Græcorum imitatione in sua dictione, μέρος, ortum probauit Budæus vir cum cæteris in rebus, tum maximē in huiusmodi obseruationibus admirabilis, in suis commentariis Græcæ linguæ.

10 ¶ Præterea, vt ad alias rationes nostrorum doctor. pergamus, Imperator hīc in nostra l. facit men

tionem omnium bonorum, vt intelligamus eum loqui & intelligere de donatione immodica. Alias enim quorsum pertinerent tot verba, bona omnia, vel partem aliquam facultatum, si reuocaretur qualibet pars: Sufficiebat enim generatim aut simpliciter dicere, si aliquid donatum fuerit. Et ita debemus legem interpretari, vt quodlibet verbum aliquid operetur, nec videatur fuisse frustra positum. l. ait praetor, la j. & ibi Paul. Cast. Alex. & Iaf. ff. de iureiur. & l. postliminium. §. vlt. ff. de capt. & postli. reuerf. & cap. pastoralis, & ibi not. extra de appel. cum siml.

Verbu quodlibet in lege operari debet.

Largiendi uerbum, uide infra num. 22. Largitio.

Largitor.

Largitas.

Larga copia.

Largiter.

Largitus.

Accidentia non curari, nisi in toto uel maiori parte.

Hec l. locum habet in donatione etiam quae est infra dimidium bonorum.

¶ Adde & his uerbum, largitus, quod postea in duobus locis sequitur in l. nostra. quod quidem proprie significat profusam quandam & abundantem donationem, quae uidelicet larga est admodum & liberalis, ac propemodum prodiga. Nam vt scribit Tullius lib. 2. Officioru, Omnino sunt duo genera largorum, quorum alteri prodigi, alteri liberales. Et hinc quoque largitio, de qua est & illud ipsius Ciceronis in eodem lib. Prouerbiu, Largitionem fundum non habere. Quo significatur stulta & immodica liberalitate quantalibet facultate s effluere: vt hinc possis aperte cognoscere quid largior, largus, & largitio significent. Ideo & Aufonius in Ecloga de vita humana, largitorem vsurpauit pro prodigo, & illum parco ueluti opposuit.

Vitam parcus agas, audi lacerabere fama. Et largitorem grauius censura notabit.

¶ & Terentius opponit largitatem parsimoniae in Heautontim.

Vehemens in vtramque partem Menedeme es nimis,

Aut largitate nimia, aut parsimonia.

Et Virgilius copiae vocabulo, quod per se abundantiam ac multitudinem significat, adiecit & largi vocabulum, vt auget significatum. Ita enim scribit lib. 11. Aeneidos,

Larga quidem semper Drance tibi copia fandi.

Hinc quoque largiter aduerbium pro multum & abundanter ponitur, vt patet in l. vlt. C. de fal. caus. adiect. legat. Et apud Suetonium in Augusto, cum scribit, ne Graecarum quidem disciplinarum leuiore studio tenebatur, in quibus & ipsi praestabat largiter. & M. Brutum in epistola ad Atticum, quae est inter epistolas Tullij ad ipsum Brutum, Sed persuade tibi de voluntate propria mea nihil esse remissum, de iudicio largiter. ¶ Et apud ipsum Tullium in oratione ad Equites Romanos, antequam iret in exilium, Tamen in animis, & memoria vnam largiter relinquam. & apud Plautum in Epidico, Mostellaria, Rudente, non semel, & Truculento. Et Iulium Caesarem lib. j. commentariorum belli Gallici, Neque solum domi, sed etiam apud finitimas gentes largiter posse. Sed & largè in eadem significatione scribit Tullius in oratione pro Sexto Roscio Amerino, Non pauca suis adiutoribus largè effuseque donabat. Et Lucretius lib. 5.

Quando omnibus omnia largè Tellus ipsa parit.

¶ Et similiter largitus eodem quoque sensu apud Afranium Poetam antiquum, apud Nonium Marcellum. Quid lachrymas largitus pro loquente, & Apuleium antiquitatis ueluti renouatorem ad fin. lib. xj. eiusdemque vlt. asini aurei, instructum teletae comparo, largitus. Caterum; text. in auth. vnde si parès. C. de inoffic. test. quam primò immensam donationem vocauerat, mox largitatem appellat. Et animaduertendum est l. nostram (quod iam diximus) eo uerbo vsam fuisse in duobus locis, & ita quidem, vt simpliciter ac breuius loqui potuisset per vnum uerbum donandi, uerbi gratia, cum primo loco dicit, fuerit donatione largitus, dicere potuisset, donauerit, & cum postea dicit, largitus fuerat, donauerat, vt non obscure intelligas, non abs re bis largiendi uerbo largiori uerborum circuitu vsam fuisse, vt in simili tradit glo. in clemen. j. in uerbo, dicecesanis, de iure patro. & Domin. consi. xxxiiij. graduatus, col. ij. versic. nec sine ministerio.

¶ Nec praetermittenda est & alia ratio, quae est Pet. Anch. in d. c. frequens, de restit. spoliato. lib. vj. Nam accidentia non curantur, nisi ad sint in toto, vel in maiori parte, vt dicunt Io. Mon. & Ioan. And. in d. c. frequens, per text. in l. seruus legatus. ff. de legat. iij. Ex quo dicunt interpretationem d. c. frequens, aequam esse, cum negat reum criminis posse uti exceptione spoliationis, nisi qui tota sua substantia aut maiori parte illius est spoliatus: Sicuti in simili non excusatur quis a tutela, ratione litis aut controuersiae, nisi ea sit de omnibus bonis, aut maiore eorum parte. l. propter litem. ff. de excusa. tut. & §. propter litem, Instit. cod. Nec excusatur emphyteuta aut conductor a solutione pensionis, nisi qui amisit omnes vel maiorem partem fructuum, vt not. glo. in l. j. in uerbo, particulare, & ibi Doctor. C. de iure emphyt. & doct. in cap. potuit, extra de loca. Nec dicitur iustus metus, nisi omnium bonorum, aut maioris partis. c. abbas, iunctis no. per Ioan. And. & alios ibi, extra, quod met. caus. Nec praesumitur alienatio facta in fraudem, nisi omnium bonorum sit, aut maioris partis. l. omnes, §. Lucius. ff. quae in fraud. cred. cum sim.

¶ Contrarium tamen, uidelicet quod haec l. habeat locum in donatione quae est infra dimidium bonorum, tenent & alij non infimae autoritatis, & ex iis quidem multi, qui priorem partem tenuerunt. ij. autem sunt Bald. & Raphael Coma. in l. Titia Seio. §. imperator. ff. de legat. ij. Imol. in c. v. versic. sed circa praedicta, extra de donatio. Roma. in l. si cum in utero, §. quam legit cum l. sicut certi, col. vlt. & ibi quoque Corn. ad fin. C. de testam. milit. Paul. Cast. consi. ccccxxxv. super hoc puncto, col. ij. versic. secundò facere uidetur, lib. ij. Ale. sibi contrarius consi. lxxj. consideratis his, col. ij. versic. nec ob. etiam, lib. iij. & consi. clxij. uisus que copiosè, col. j. lib. vj. Fran. Are. in d. l. Titius. col. iij. ff. de lib. & posth. Cor. consi. xj. in praesenti, col. ix. versic. na ex quo, lib. iij. & consi. xxx. in hac consultatione. col. iij. versic. na uerbu, lib. iij. Barb. in l. j. §. & haru, col. ij. ff. de uerb. obl. & in repet. Rub.

C. qui

C. qui admit. char. vlt. Socin. consi. ccxv. ipsa praedicta facti contingentia, col. 3. versic. stante ergo dicta quantitate. lib. 2. quod & iterum repetitur in consi. xxij. lib. iij. Franc. Curt. senior, subobscure tamen, consi. 50. memoriae recolenda dux, col. pen. versic. secundò ponderatis. Iaf. in l. j. col. ij. in iij. not. & ibi Philip. Dec. col. 2. versic. secundò ad l. i. & Franc. Ripa, col. ij. nu. v. & vj. C. de pact. & idè Iaf. in d. auth. ex causa, col. iij. versic. tertium dubium. C. de liber. prate. & consi. xxix. nunquam putauit, col. ij. lib. j. & Steph. Bertr. sibi contrarius, consi. lxxxvj. Christi, & c. uisus tribus, col. ij. versic. si uerò, lib. 2. ¶ Carol. Ruin. consi. cxl. circa casum, col. iij. nu. 5. lib. iij. Clau. Aquen. in l. j. col. ij. versic. nota quod donatio. C. de pact. ¶

¶ Mouentur maxima ex parte, quia haec l. non dicit simpliciter partem, sed cum illa adiectione, aliquam. Ideo in qualibet parte etiam infra dimidiam potest intelligi, secundum gl. quam sing. omnes penè asserunt, in cle. j. in uerbo, aut earum parte, extra de for. compe. Quam praeter eos, quos nunc citauimus, annotat, & dicit sing. Card. ibi, in ix. q. & etiam idem uoluit. Laur. Pau. Liaz. & Genz. & Innoc. col. iij. ibi. & Bald. in c. quoniam, quod est iij. & ibi etiam Philip. Dec. col. j. de testi. ubi tamen Bald. eam gl. non allegat, dicuntq; uerque per illum tex. uentem his uerbis, quibus de causa scire aliquid senseris. Quod satis est quantumcunque modicum ad causam conferre. & idem Bald. in l. antiquae, in prin. versic. secundò quarto. ff. ad S. C. Velleia. ubi tamen nihil allegat, & in c. j. §. cum autem, col. ij. versic. quarto utrum sit differentia, & ibi quoque Mart. Laud. & Card. Alex. post prin. tit. de contr. inue. siue, vt in alijs codicibus scribitur, si de inue. feud. controu. fue. ubi & ad hoc Bald. allegat tex. ibi, & in l. cum filius. §. pater. ff. de lega. 2. Pct. Anch. qui ex hoc consuluit in pulchro casu, consi. clx. praesupponitur in themate, col. ij. Imol. in l. plures. ff. de damno infecto. & in l. filio praeterito, col. 8. versic. & pro hoc facit. ff. de iniust. test. ubi per hoc dicit, quod licet alijs uerbum circumscriptio, simpliciter prolatum intelligatur de ea, quae est ex proposito, per gl. sing. in litem si precio. §. vlt. ff. locat. quod & probatur, vt hoc illi addas, in l. exceptiones quae personae, in fin. ubi id nuncupatim not. Socin. col. vlt. in 4. not. ff. de excep. & in l. j. cum gl. in uerbo, circumscriptis. ff. de restit. in integ. & uoluit etiam Card. Florent. consi. xx. cum in testamentis, circa medium. Tamen cum tex. in §. sin autem haec obseruata fuerint. in auth. vt cum de appellat. cog. utatur iis uerbis, uel aliquam circumscriptionem in parentum substantiis patiatur: intelligitur de omni circumscriptio, siue ex proposito, siue ex re ipsa, propter illam dictionem, aliquam, per gl. supra allega. & idem Imo. consi. omnium j. col. 3. versic. sed certè potest dici. ubi ex hoc facit discrimen, cum quis simpliciter iurat non contrauenire, & cum addit haec uerba, aliqua ratione. Domi. in d. c. j. §. 2. in fi. & ibi quoque Phil. Fran. qui illam gl. in d. cle. dicit sing. de decim. lib. vj. & uerque in cap. indemnitate. §. ceterum, in prin. per illum tex. de elect. co. lib. & ipse Domi. consi. vj. quia diffusè, col. ij. ubi etiam ad hoc allegat gl. in c. auaritia, in uerbo, pro parte, de elect. lib. vj. quae tamen nihil facit. & iterum consi. lxx. Iesu Christi & c. discutiam, col. pe. versic. item sub istis, ubi per eam gl. dicit, quod dictio aliquis, significat distributionem & singularitatem. & Panorm. in c. pastoralis, in prin. paulò ante fi. de offi. deleg. ubi & Hostien. ante eam gl. idem dixerat, & ibi quoque Felin. & idem Pan. qui eam gl. iubet menti tenendam, in c. super eo, in ij. not. & ibi Card. Alex. col. j. de eo qui cogno. consi. vxor. suae. & idem quoque Pan. in sua disput. incip. Augerio, col. 7. versic. puto tamen in casu nostro, ubi hoc trahit ad casum c. praeterea, de iure patro. ubi haec uerba adscribuntur, vim aliquam decernimus non habere. ex quibus dicit aperte innui, nullus penitus esse roboris, nec habere aliquam particulam uirium, per d. gl. ¶ Ro. in l. plures, post prin. ff. de damno infecto. & Alex. in addit. Bart. in l. si quis in suo, de inoffic. testa. & consi. cij. uiso themate supra scripto, col. 2. versic. sic etiam uidemus, lib. vj. Barb. in l. 4. §. Cato, col. xxj. mihi autem uidetur. ff. de uerb. oblig. ubi per hoc dicit, quod qui feudi partem etiam minorè dimidia alienat, cadit toto feudo, propter tex. in l. imperialem, post prin. tit. de prohib. feud. alienat. per Feder. ubi dicitur, quod qui aliquam partem alienat, cadit feudo quod & idem tradit ipse Barb. consi. 36. sapienter scripsit, col. pen. lib. 2. ubi & illa gl. dicit sing. ¶ de quo tamen uide quae scripsi in tracta. de utroque retractatu. tit. j. §. xxxij. gl. j. nu. 21. & 22. ¶ Sed & eam gl. quoque sequitur ipse Barb. qui & eam dicit ualde sing. consi. l. j. scripsit sapientiae fons, col. xiiij. versic. praeterea praefatum statutum, lib. j. ubi ex hoc dicit quod statutum ita loquens, aliquo modo alienauerit, intelligitur etiam de impropria alienatione, propter illa dictionem, aliquo modo, quae diminuit de proprio significato. Benediè. Cap. consi. xxxviij. & si uiso & considerato. Corn. consi. xlj. uidetur in hac consultatione, in principio, col. ij. lib. j. ubi & hoc dicit, quod licet appellatione donationis simpliciter non ueniat donatio causa mortis: tamen si cum adiectione dictionis, alicuius, proferatur, ita ampliatur donatio, ut quamcunque comprehendat, etiam in causa mortis. & idem Corne. consi. xcj. uisa narratione, col. 7. versic. potest etiam ponderari, eod. lib. j. & consi. cxcv. in hac consultatione, col. v. versic. ideo licet quando, eod. lib. j. & consi. clviij. pro decisione, col. viij. versic. non obft. prima ratio, lib. ij. & consi. ccxxv. antequam aggrediar, col. v. lib. 3. & consi. ccxliij. circa primum, col. 2. versic. nec obstant allegata, eo. lib. 3. ubi & per hoc dicit, quod si sit prohibitum, ne fiat aliqua alienatio, intelligitur prohibita quaecunque alienatio, etiam ad non longum tempus. ¶ & consi. 33. uisa inquisitione, col. vlt. lib. 4. ubi ex hoc dicit quod statutum puniens certo modo facientem vim aliquam, intelligitur de vi etiam impropria, propter illam dictionem aliquam. ¶ & consi. cvij. uidetur in hac consultatione, col. ij. lib. iij. ubi & illud quoque de donatione dicit. & Phil. Franc. in cap. indemnitate. §. ceterum, in prin. per illum tex. de elect. lib. vj. ¶ &

Dictio aliqua, quam uim in hac l. importet.

Verbum, circumscriptio.

Dictio, aliquo modo, diminuit de proprio significato.

Franc. Aret. in l. planè, quam legit cum l. si pluribus. §. si ita Titio, in fi. ff. de leg. j. vbi eam gl. dicit not. & Soc. conf. cxij. multum abundè, col. vj. lib. j. quod & repetitur in confi. clxxij. lib. ij. & idem Soc. conf. cclxxij. non prosequendo, col. v. vers. septimò ista conclusio, eo. lib. vbi ad hoc dicit eam gl. not. & confi. ij. in causa domini Guidi, col. ij. vers. vnde respondeo, lib. 3. vbi ex hoc dicit, quòd hæc dictio est vniuersalis, & comprehendit omnia. & confi. cxvij. in facto proponitur, col. ij. vers. secundò dicit, eo. lib. ij. vbi ex hoc dicit, quòd illa verba, aliquid impediendi, verificatur in quolibet vel minimo impedimento. & confi. cxij. in causa Vbertini, post med. lib. 4. { Fel. in c. cum illorum, col. ij. vers. sexto potest limitari, extrà de senten. excom. vbi ex ea gl. dicit quòd licet digitus non sit, nec dicatur membrum secundum Pan. ibi cum similit. hoc tamen fallit si statutum ita loqueretur aliquod membrum: quia intelligeretur de quolibet. Subdit tamen quod id non affirmat. Iaf. in l. eum qui, circa medium, in vers. tertio pondera. ff. de iurisd. omn. iud. vbi ex hoc dicit, quod cum tex. in ea l. afferat cum delegare posse, qui in potestate aliqua est: satis constat, quòd qui minime potestatem habet, potest delegare, propter illam dictionem, aliquam, per gl. supradictam, quã dicit not. & approbatam, reprobaturque Fulg. illic contrarium dicentem idem Iaf. in l. legitima, col. 3. vers. secundò pondera tex. ff. de pact. vbi ex hoc declarat tex. ibi his verbis vtentem, aliqua lege, vt comprehendat etiam legem improprie dictam. Idem quoque Iaf. in l. qui filiabus §. si quis ita, col. j. ff. de lega. j. & in d. l. planè. §. si ita Titio, in vij. nota eo. tit. & in l. cetera. §. sed si quis ad opus, col. ij. vers. item circa, eo. tit. { & in l. si stipulamur fuerim. §. cum stipulamur, col. ij. vers. tertio principaliter. ff. de verb. oblig. & confi. 53. in quaestione vertente inter filios, col. j. quòd licet cum quis renuntiat alicui iuri suo, intelligitur tantum de presenti, per iura ibi allegata. Tamen si statutum prohibeat renuntiam alicui iuri suo, intelligitur de omni iure, etiam futuro, propter illam dictionem, alicui, per d. gl. quam dicit sing. & hanc dicit esse rationem marmoream. } & confi. ccxxij. principale dubium, col. ij. vers. tertio istud statutum, lib. ij. vbi ex hoc dicit quòd terminus cui hæc dictio adiungitur, latè & contra propriam eius naturam intelligitur. & confi. cxxx. institutio sancta, col. ij. vers. vnde aduertendum, lib. 4. & Steph. Bertr. confi. lxxvij. viso processu causæ, ad fi. lib. j. & confi. c. visis propositis, nu. 8. lib. j. & confi. xij. licet & olim, nu. 6. lib. ij. & Phil. Dec. in l. j. §. si quis, in ij. no. ff. quod quisque iuris. & in auth. qui rem, col. vlt. C. de sacros. eccl. & in c. ij. in 4. no. { & iterum col. 3. nu. 91. } extrà de fide instr. vbi ex hoc dicit quòd scriptura priuata non tantum non facit probationem, sed nec præsumptionem quidem, aut coniecturam, per illum tex. qui dicit, non videtur nobis alicuius firmitatis robur habere. nam illud verbum, alicuius, etiam in minimo procedit. & idem Dec. in l. j. col. iv. vers. vis tota in hoc consistit. } & ibi etiam Fran. Purp. col. ij. vers. primò quòd minores. ff. de offi. eius cui manda. est iurisd. & idem Dec. in c. ceterum, col. ij. extrà de rescrip. { & in c. quoniam, in j. not. de testib. vbi ex hoc dicit in casu eius c. etiam eos admittendos, qui solum facerent indicium. } & confi. xj. quoniam iudicantium, col. 2. vers. secundò principaliter. & confi. cccj. in causa quæ Ferrariæ agitur, col. 2. vers. sed tamen his non obstantibus, & vers. seq. & confi. cclxxij. viso consilio, col. ij. vbi ex hoc quoque dicit, quòd illa verba, in aliquo officere, etiam in minimo præiudicio intelliguntur. & confi. cccvj. licet à præclarissimis, col. j. { & confi. 455. placet conclusio, col. j. vers. secundò prædictum statutum. & confi. seq. consului aliàs, col. j. Carol. Rui. confi. cxxxij. quia iterum, col. j. lib. j. vbi dicit hæc verba, aliquo modo operatur, vt de dispensatione motu proprio facta intelligatur facta promissio. } & Matth. Afflic. in constit. Sicilia, incip. Fratribus, col. v. in v. not. & in constit. incip. cultus iustitiæ, in vij. not. & Purp. in d. l. j. C. de pact. & omnium, vt reor, primus Inno. in c. quod nonnullis. in fi. de priuileg. & Lud. Gomefius in §. penales, col. ij. Instit. de actio. { & Pau. Paris. confi. lvj. nulla, col. j. nu. 8. lib. j. & Hiero. Gratus confi. cxij. prima fronte, col. ij. nu. 20. lib. j. } Quibus adde quæ dicam infra in eadem glos. in vers. xl. incip. adde præterea, & in verbo, reuertatur, nu. 224. incip. nisi dicas illud.

item, dictio aliqua.

Dictio, alicuius, de minimo etiam intelligitur.

De eadem re.

Pro minimo damno datur minori restitutio in integrum.

15 Et de hoc est bonus tex, quem pauci ad hoc expenderunt, in l. hanc legem. ff. de contrah. empr. vbi si in venditione dictum fuerit, si aliquid sacri vel religiosi est, in venditione non comprehenditur, id ad modica loca pertinet, nam si totum sacrum sit vel religiosum, nulla est venditio, verum venditor tenetur quanti interest emptoris, vt dicit gloss. ibi. Et per illum tex. dicit Old. confi. 226. quidam episcopus, col. 4. vers. secundò vbi donatio, quòd dictio, aliqua, arctat significationem orationis ad rem modicam. Est & alius bonus tex. quem etiam nullus illorum præter Dec. allegat, in l. si seruum. §. ait prætor. ff. de acqui. hæred. Ex quo not. Bart. Ang. & recentiores hæc huius dictionis, aliquid, esse naturam, vt in qualibet rei particula, & ita in minimo verificetur, quem rex. etiam ad hoc expendit ipse Philip. Dec. in c. de appellationibus, col. ij. vers. primus est quãdo dispositio, de appel. vbi per hoc dicit semper minimum esse considerandum, vbi dispositio loquitur per hæc dictionem, aliquid. & ex hoc quoque dicit in seq. col. vers. vnde pro conclusione, quòd pro minimo damno datur minori restitutio in integrum, per tex. in l. minoribus xxv. annis. ff. de min. vbi dicitur quòd minoribus succurritur, cum de bonis eorum aliquid minuitur. quod & idem asserit. in c. maioribus, col. j. extrà de præben. Quamquam plerique omnes tenent contrarium, per l. scio. ff. de in integr. restit. & c. j. iuncta gl. in verbo, detrimentum, extrà eo. tit. & in iis Bart. & alij. in l. si proprietarius, in fi. ff. de dam. infect. Pan. & communiter omnes in d. c. de appellationibus. & ipsemet Dec. in c. quoniã. post prin. de testib. & in l. cum quid, in prin. ff. si cer. pet. & in d. l. j. §. si quis. ff. quod quisque iur. vbi hoc dicit esse propter subiectam materiam. Et ideo Innoc. in c. coram, in verbo,

verbo, interlocuti, post prin. extrà de in integ. restit. dicit quòd minor, vel ecclesia non restituitur aduersus interlocutoriam, per quam perimitur exceptio dilatoria. & sequitur Bal. in d. l. scio. & in l. peremptorias, col. ij. C. senten. rescind. non poss. Sed d. l. scio, procedit, si maiori summæ vel rei præiudicetur, vt illic etiam dicitur. Secus autem in alio minimo damno, propter quod non inferatur præiudicium maiori summæ vel rei, puta in re quæ per se minima sit. nam tunc restitutio competit vt voluisse dicitur gl. & Alb. ibi. qui tamen non allegant tex. in d. l. minoribus. Sed vt reuertamur, alius item tex. est id probans quod diximus hanc dictionem in minimo procedere, in l. eorum. §. j. cum dicitur, dani aliquid. ff. de dam. infect. iuncta d. l. si proprietarius, in fi. prin. eo. tit. cum dicitur, eadem erunt & si minimum damnum detur, qui quidem tex. à nullo hætenus ad hoc sunt animaduersi. Et alius quoque in l. ij. §. merito. ff. ne quid in loco publi. qui verba prætoris quæ sunt huiusmodi, quæ ex re quid illi damni detur, ita interpretatur, vt habeat locum qualequale damnum detur. Et similis tex. in l. ij. in prin. iuncto §. si quis igitur. ff. vi bon. rapto. nam quod primùm dixerat, si cui dolo malo hominibus coactis damni quid factum esse dicitur, postea ita interpretatur, vt si quis interesse sua vel modicè docebit, sit locus illi edicto. { & tex. in l. Gallus. §. in omnibus, ibi ex aliqua re. ff. de liber. & posth. quem ibi ad hoc expendit Franc. Aret. col. 4. in j. no. iuncta l. Papinianus. §. quoniam autem. ff. de inoffi. testa. } Et facit tex. in c. non potest. ibi, aliquid quatumcunque modicum beneficium, de præben. lib. vj. quanuis & in contrariam sententiam posset aliquo pacto trahi. & glo. in l. mulier. §. vlt. in fi. ff. de condit. instit. quæ ad text. qui dicit, quid legatum sit, addit, etiam modicum.

16 Et hanc significationem non obscure insinuauit Fabius Quintilianus vt proprietatum ac naturæ verborum doctissimus, cum scribit in proemio oratoriarum institutionum, Quare in his quoque libris erunt eadem aliqua, multa mutata, plurima adiecta. Nam vides illic aliqua, multa, & plurima, veluti per gradus posita, vt scilicet aliqua pauca significet, ad differentiam multorum & plurimorum, quæ mox sequuntur. declarat enim Fabius pauca quædam eadem fore, multa autem mutata, sed plurima adiecta. Et Tullius Philip. xij. Proximo bello si aliquid de summa grauitate Pompeius, multum de cupiditate Caesar dimisisset, &c. Nam & hic, aliquid & multum veluti opposita ponuntur. Sed & idem antè, Philip. scilicet, ij. Sed cum mihi, inquit, P. C. & pro me aliquid, & in Antonium multa dicenda sunt, &c. { Et lib. j. Offi. cum multò post prin. Sed cum statuissem scribere aliquid hoc tempore, multa posthac, &c. } Et Plinius iunior lib. viij. epistolarum in ij. eius li. epistola. Præterea cum reputarem quosdam ex debito aliquantum, quosdam aliquid, quosdam nihil reposuisse. vbi planè constat illud aliquid, significare minus quippiam, quod non longè à nihilo distat. { Quin Donatus quoque & ipse obseruantissimus proprietatis verborum super eum locum Terentij in Eunuchis, Perfice hæc precibus, pretio, vt hæream in parte aliqua tandem apud Thaidem. hæc scribit: non enim parte dicit, vt æqua intelligatur }

De eadem re.

Aliquid & multum opposita.

17 Et huc spectat, quòd hæc dictio, quicquam, quæ eandem, vt omnes intelligunt, significationem habet, quam dictio aliquid, in quatumlibet modico habet locum id quod planè ac dilucidè intelligitur ex iis quæ de ea scribit Guil. à monte Laud. in extrauag. suscepti regiminis, in verbo, & si quicquam, ne sede vacan. Nota, inquit, verbum quicquam, legitur in Evangelio Ioa. 14. in fi. In me non habet quicquam. & in c. quia sape, de elect. lib. vj. ibi, Quicquam de bonis perceperint, &c. Et sic nihil excipitur, imò quantumcunque modicum fuerit quod vsurpatur per istos, contra ordinationem prædictam vsurpans, iuxta conditionem suam pœnas inscriptas, incurrit, ar. c. solitæ in fi. de maio. & obed. Hæc ille. Et facit etiam quod de dictione, aliquantum, scribunt doctores in c. ij. de restit. spol. li. vj. & Lapus & Domi. in c. comissa. §. annus, de ele. co. li. & Domi. cõf. 78. formatur ista. col. vl. { Et de dictione, quippiam, quæ est iis similis, tradit Donatus enarras illud Terentij in Andria:

Quicquam de modico dicitur.

Et dictio aliquandiu. Et quippiam.

Num illi molestæ quippiam hæ sunt nuptiæ?

Quippiam (inquit) significationem minimæ rei habet. }
18 Tamen aduertendum est, lector, circa huiusmodi appellationem partis simpliciter, aut cum illa adiectione alicuius, non omnino esse perpetuum, vt partis appellatione simpliciter veniat dimidia, & appellatione alicuius partis veniat pars minor dimidia. Nam quantum ad primum pertinet, videmus nonnunquam appellatione partis totum contineri, vt in l. cohæredi. §. non videri, vbi id no. Alex. ff. de vulg. & pupil. substit. & in l. Lucius. §. si filiam, & ibi gl. in verbo, dimidio. ff. de leg. ij. & in l. vxoris, in prin. ff. de lega. ij. vbi glo. dicit illud procedere ob incertitudinẽ. quod & not. gl. in d. c. ij. §. j. de decim. { & ibi Domi. ad fi. } j. vj. Pau. autem Cast. confi. clxxx. super eo quod primo loco queritur, col. ij. lib. j. dicit hoc procedere, cum eadem est ratio. & facit etiam tex. in l. ij. & ibi Alex. Corn. & Iason C. de hæred. instit. Nonnunquam etiam maior pars dimidia ea appellatione intelligitur, vt in l. j. iuncta glo. in verbo, particulare, quam omnes sequuntur. C. de iure emphyt. Nonnunquam denique minor dimidia, atque etiam minima portio: vt in d. c. auaritia, iuncta gl. in verbo, pro parte. & Domi. ibi, de elect. li. vj. & in c. j. vers. denique, de censu. eo. li. vj. vbi & hoc not. Domi. in ij. no. dicit quod hoc esse, quia ita de mente loquentis constat. quod & idem dicit ipse Domin. in c. ij. §. j. in fi. de decim. lib. vj. Et in idem est tex. in l. si qui, iuncta glo. in verbo, immensa, quæ sequuntur docto. ibi. C. de postulan. & in c. cum autem, tit. de controuer. inue. vbi Card. Alex. dicit in eo text. ob id minimam partem appellatione partis simpliciter intelligi, quia iam fuerat facta mentio mediæ partis, ad quod etiam allegat l. filius. §. pater. ff. de lega. ij. At Philip. Dec. in l. creditori, in

Autoris de partis appellatione distinctio.

Appellatione partis nonnquam totum continetur.

Et maior pars dimidia. Et minor dimidia.

tori, in princ. C. de pactis, afferit, quod si necesse sit hanc partis appellationem de certa quadam parte intelligi, de dimidia intelligitur. Sed si non vrget necessitas, tunc de qualibet parte intelligitur, per tex. ibi cum sim. Idem in l. j. in 3. not. C. de Carbo. edict. dicit hanc partis appellationem de dimidia suapte natura intelligi, sed tamen interdum aliter accipi ob subiectam materiam, per d. l. no men. §. patronus. ff. de verb. signifi. & d. c. ij. in prin. & §. j. de decim. lib. vj. Quod & idem dicit Iaf. in l. planē. §. si ita Titio, col. ij. vers. septimō not. ff. de legat. j.

19 De eadem re alia distinctio.

¶ Ceterum in hac re Raph. Com. in l. de pupillo. §. qui nuntiat. ff. de nou. oper. nunt. subtiliter admodum, vt aliās semper, ita voluit distinguere, vt cum agitur de parte intellectuali, & sic inuisibili, tunc appellatione partis venit dimidia. Secus cum agitur de parte visibili. tunc enim non magis accipitur pro dimidia, quam pro alia. Ideo ratione incertitudinis debet fieri elarior declaratio, de qua parte intelligatur, per tex. ibi. Quam distinctionem corrupte & inuersē retulerunt Iac. Put. & Hier. Cort. ibi, sed eam verē adscripsit Iason, qui pro illa posteriori parte distinctionis allegat l. do mum. ff. de contrah. empt. Sed contra priorem allegat alium tex. in §. vlt. in verbo, partem, iuncta gl. Instit. de vulg. substit. & tandem relinquit cogitandum: vt iam non mirum sit quod scribit Bal. conf. cccxxvj. acturus petitione hereditatis, col. j. lib. ij. quod nomen partis in iudicio prolatum simpliciter est obscurum, & dicit id scripsisse glo. in l. Pomponius. §. sed criminis. ff. de procur. quam tamen gl. inuenire non potui, nec etiam ibi est §. qui sic incipiat, sed credo illum voluisse allegare glo. in §. sed & is qui in eadem l. quae volui quod appellatio rei meae est incerta, nisi adiciatur pro quota parte. quod parū aut nihil huc facit. Sed pro Bal. sunt multi tex. videlicet in l. is qui seruū. ff. ad leg. Corn. de falsis, ibi parte dimidia bonorum, quasi scilicet obscurum & ambiguum fuisset, de qua parte intellexisset, nisi adiecisset dimidia. & similis tex. in l. sed & si lege. §. adeo. in fi. de petit. hered. & in l. Iulianus. ff. de bon. liber. & in l. j. §. vlt. ff. si tab. test. & in l. j. §. j. in ij. locis. ff. de Salui. interd. & in l. j. §. communis. ff. de stip. ser. & in l. fenatus. §. fenatus. ff. de iur. fisci. & in cle. ij. §. illi verō qui dignitates, de aeta. & qual. vbi tamen ex hoc not. Card. Flor. in ix. not. quod quandoque exprimitur id quod subintelligitur non expressum idēmq; reperitur & in aliis sexcentis locis. Quibus concinens Suetonius in Iulio Caesare, Comitia, inquit, cum populo partitus est, vt ex ceptis consulatus competitoribus, de cetero numero candidatorum pro parte dimidia, quos populus velle: pronuntiarentur, pro parte altera quos ipse dedisset. Et Tullius in oratione pro Q. Roscio Comcedo sapius partem dimidiam dicit. & Quintilianus, si is est, decla. ij. Vt sibi, inquit, crederetur promissam dimidiam partem bonorum. Nisi diceret his in locis & similibus adiectam fuisse dimidia mentionem ad certiore rei expressionem, vt plerunque fit ex sententia gl. in c. li cēt canon, in gl. j. de elect. li. vj. & dicemus latius infra in verbo, reuertatur, nu. 26. incip. sed quod his respondeatur. Nam & videmus quoque nonnunquam ad partem aliquam adici paruulā. vt in l. habitatores, in prin. ff. loca. vbi ita scribitur, aliquam partem paruulam incommodi sustineret.

20 De eadem re. Pars à pari dicta.

¶ Quod si plura scire velis de huiusmodi partis appellatione, vide tex. glo. & docto. in l. re cēt dicitur. §. quod Quintus Mutius, & ibi gl. & doct. ff. de verb. signifi. glo. in §. adeo, in verbo, particularis, Instit. de loca. gl. in cap. j. in verbo, de portione, tit. de conten. inter me & do. & Alb. in suo dictio. in ij. locis. Bart. & Bald. in l. si plures. ff. de dam. infe. Lucam Pen. in l. ij. col. ij. in verbo, partes. C. de metat. lib. xij. vbi dicit ex Isidori autoritate partem dici à pari. & Imol. Alex. & Iaf. in l. co haredi. §. non videri. ff. de vulg. & pup. substit. Pau. Cast. conf. 430. si quaeritur, col. vlt. li. j. Ioa. Plat. in l. meminimus, col. j. C. quan. & qui. quarta pars, vbi etiam differunt quid veniat appellatione particulae. Alex. in l. si quis in suo. C. de inoffi. testa. & in l. ij. in prin. post Bar. ibi, in j. nota. C. de hered. instit. Iaf. in l. & si post tres, col. ij. vers. limita conclusionē. ff. si quis caut. & in l. pater, quae est ij. totius tit. col. j. vers. adde & fortius. C. de hered. instit. & Phil. Dec. in l. j. in iij. no. C. de Carbo. edict. & conf. l. xix. visis duobus consiliis, col. pc. post prin. & iterū col. ij. vers. non obst. allegata. & Phil. Fran. in d. c. 2. §. j. in vlt. not. de deci. lib. vj. & Alciat. in l. appellatione rei. ff. de verb. signifi. Quid autem veniat appellatione duarum vel triū partium, videbis per Bart. in l. interdum. §. j. ff. de heredi. instit. & in l. codicillis. §. vlt. ff. de usufruct. lega. & Petr. Anch. & Domi. in d. c. indemnitate. §. si verō, de elect. lib. vj. & Panor. in c. cum homines, in j. not. extra de decim. De verbo autem partiri, vide Luc. Pen. vbi supra. & Domin. conf. xx. Christi nomine inuocato mihi videtur, col. vlt.

21 Appellatio alius partis quid comprehendat.

¶ Sed vt redeamus, quantum ad secundam, videlicet appellationem alicuius partis, videmus etiam eam appellationem non posse interdum intelligi de modica parte, vt in l. Gallus. §. in omnibus, in verbo, ex aliqua parte. ff. de libe. & posth. vbi dicitur, quod filiusfamil. ex aliqua parte institui debet, quod ad minimum de tota legitima intelligitur, ex iure ff. de quo ea lex loquitur, per l. Papinianus. §. quoniam autem quarta. ff. inoffi. testa. licet hodie per noua iura aliud sit statutum. l. omnimodo. C. eo. tit. Sed Iaf. in dicto §. in omnibus, in ij. not. post Franc. Aret. ibi, quem tamen ipse subtrahit, dicit quod illud ideo est propter subiectam materiam, arg. l. si vno, in princ. ff. loca, & nihil praeterea dicit. Sed ille ipse in l. j. in ij. not. C. de pact. de eadem re loquens. posteaquam & hoc quoque subiectae materiae assignauit, confessum subdit id non esse realiter respondere. tamē Corn. loquens in casu nostrae l. conf. xv. ex quo dictus Franciscus, col. 4. vers. quod verbum, lib. j. dicit in hac re respiciendam esse subiectam materiam, vt secundum illam distinctio aliqua, vel addat & ampliet, vt videlicet intelligatur de minima quoque parte: vel etiam nihil addat, sed relinquat partis appellationem in sua propria significatione. Et idem dicit ipse Corn. conf. iij. dubia satis, col. ij. & 4. lib.

Distinctio aliqua addit vel nihil addit secundum subiectam materiam.

4. lib. 3. & Soci. conf. liij. viso instrumento, col. 4. vers. secundo loco, lib. 4. vbi ex hac distinctione respondent ad distinctionem, aliquam, hic in nostra l. positam, vt videlicet propter subiectam materiam non ampliet, sed relinquat distinctionem, partem, in suo sensu proprio. Et iis concinit quod tradit Card. in d. clem. j. in ix. q. de foro compet. intelligens quod dictum est, distinctionem hanc aliquam, de quocunque minimo intelligi, dummodo sit aptum illud minimum ad effectum, de quo quaeritur, & sequitur Soci. in repet. l. quod dicitur, col. 4. vers. sexto contra istam conclusionem. ff. quis & à quo appel. Et si plura scire velis de natura huius distinctionis, vide inferius vers. xxxvj. incip. finem huic gl. cum seq. vsque ad fi. Sed ita vt non omittas tex. in l. si post pubertatem. ff. de tut. & ratio. d. iura. vbi ita scribitur, aliquo tempore, licet breuissimo. Sed quantum ad hunc locum pertinet, ego non video quamobrem materia huius l. sit subiecta huiusmodi intertuncationi, sed potius contrariae ex verisimili mente donatis, quam semper veluti scopū l. nostrae intueri debemus.

Distinctio aliqua de quocunque minimo intelligitur.

22 Ideo ulterius progrediendo ad defensionem posterioris opi. quae dicit hanc l. procedere in donatione minoris partis, quam dimidia, non obstat verbum largiendi, quo bis vsa est l. nostra, quia non semper significat ingentem effusamque donationem, non magis quam verbum donandi, quippe cum utroque verbo leges nostrae promiscue pro eodem vtuntur, vt in l. & si de tua, & in l. si filij tui. C. de donat. inter vir. & vxor. quae primum donandi verbo vtuntur, deinde & largiendi, in eodem casu. Id quod saepissime facit Constantius, cuius haec l. est, in aliis ipsius legibus, vt in l. res vxoris. C. eo. tit. & in l. cum veterum, & in l. si à sponsa. C. de donat. ante nupt. in quibus eandem liberalitatem nunc donandi aut donationis appellatione, nunc largiendi aut largitionis vsurpat, & in l. j. C. de quad. praescript. vbi donationem vocat largitatem. Et plerunque idem imperator ea loquendi forma peculiariter vtitur, vt pro donare largiri dicat, etiam in re modica: quod videre licet in l. si à sponso. C. eo. de donat. ante nupt. Alibi autem, videlicet in l. si mater, C. de inoffi. donat. Dioclet. & Maximianus Imp. qui ipsum Constant. praecesserunt, hoc verbum vsurparunt in donatione, quae dimidio quarta partis totius minor est. Quin in l. matre. C. de nat. li. Arcad. & Hodo. Imp. qui paulo post Constantium imperarunt, eo verbo vtuntur, cum de semuncia loquerentur, quae pars est xxiiij. totius assis: vt hinc facile intelligas id verbum de re modica vsurpari, cum & quarta pars totius dicatur minuscula. l. si quis in suo, in prin. & ibi Bald. in prin. C. de inoffi. testa. & minima, in l. vlt. C. quando & quib. quarta pars. Neque enim imperatores semper proprie loquuntur, vt dicemus in verbo, susceperit liberos, in prin. Quin & Tullius proprietatis verborum obseruator diligentissimus, nonnunquam eo verbo in simplici significatione donandi aut munerandi vsus est, vt cum scribit lib. 2. de Inuentione, Itaque tanquam ceteris non sit habitura quod largiatur, si vni cūcta coefferit, aliud alij commodi aliquo adiuncto & incommodo muneratur. Idem in oratione pro Cornelio Balbo, Nimiū, inquit, parcus in largienda ciuitate. In quibus verbis duo sunt in hunc locū maximē annotanda. Primum, quod largiri ciuitatē vocat donare ciuitatē, id est, donare aliquē ciuitate, siue eum ciuē efficere. Nam de ea re in tota illa oratione agit. Quae verba ex sua natura habēt simpliciter vim donandi. deinde quod dicit parcum in largiendo, quod dici nō posset, si largiri effusē donare significaret. Nam ea verba alioqui male cohereret, secumque pugnarēt. Quin & iuriscōsulti nostri largiri pro cōcedere simpliciter dixerūt, vt largiri tēpus, in l. si filius. ff. de minorib. Et Tullius in Catone maiore, Quod si quis Deus mihi largiatur, vt ex hac aetate reperuiscā. Quin idem in v. in Verre actione vtrunq; iunxit: tamen ego, ait, hoc quod ferri nego posse, Verri iudices concedo & largior. Et in l. j. C. de impo. lucra. descrip. quod primo loco per verbum largiendi dixerat, secundo loco verbo concedendi expressit. Sed & in priore loco notādū est, quod his verbis vtitur, quicquam de suis opibus largitur. At supra nu. 17. docuimus eam distinctionem, quicquam, etiā de minimo dici. Et vt nō nihil adferā ex promptuario iuris Canonici, tex. habemus hoc verbo, largiēdi, vtentē in centesima parte potius, in c. apostolica, extra de donat. aduocatq; is tex. canonē, qui de eadē re loquens non eo verbo largiendi, sed donandi vtitur, videlicet in c. bonae rei. xij. q. ij. vt hinc quoque intelligas, nihil apud nos haec verba differre. Et alibi saepe videmus in eo iure largiri pro conferre siue concedere simpliciter intelligi: vt in c. nonnulli, in fi. extra de cleric. nō resid. & in c. de multa, extra de praeb. & in c. abbates, de priuil. lib. vj. vbi dicitur elargiri benedictionem, & in cle. dudum. vers. verum, de sepult. vbi non solum id verbū de quarta eius rei de qua loquitur, sed & de re necessaria dicitur, quam scilicet quis velit, nolit, dare debet: vt hinc posse intelligas id verbū pro dādi verbo accipi, & rē quācunq; cōprehēdere. Ex hisq; fit, vt largiri idē quod permittere siue pati significet. l. cui legata, ibi, si largiatur portio, ff. de fideic. libe. & in l. accusationis, ibi, si tēpora largiatur. ff. de adul. & in hac eadē significatione verbū pati ponitur in l. generaliter. §. quid ergo si plures, ibi, pretiū patiatur, eo. tit. j.

Verbum largiendi, quomodo in hac l. accipiendum sit.

Largiri pro donare accipitur etiam in re modica.

Largiri ciuitate quid sit.

Largiri tempus.

23 Denique non desunt qui tantam inter nostros legum interpretes controuersiam in hac donationis ingentis aut modicae differentia, hoc modo componere conantur, vt videlicet donatio facta liberto, etiam infra dimidiam partem bonorum, reuocetur susceptis postea liberis: extraneo autem, non reuocetur, nisi quae aequat aut superat dimidiam partem. Et ita refert Corn. dicto conf. xv. col. 4. lib. j. reperisse se quendam praclarum docto. distinxisse, prout etiam certē distinxit Angel. Perig. in l. Titia Seio. §. imperator. ff. de legatis. ij. quem nuncupatim refert ipse Corn. dicto conf. iij. col. iij. libro item iij. vbi praeterea dicit hoc se non absonum reputare. Et ita quoque dicit fuisse responsum à doctissimis viris & Socin. dicto conf. liij. col. iij. vers. & ad. text. lib. iij. vbi etiam

Contrarium opinionum cōciliatio.

24

etiam dicit hoc posse defendi, licet non sit de mente doctor. communiter.

24
Restrictio
comuni-
onis
opinionis.

¶ Si eam op. teneas, quæ pluribus visa est communior, vt videlicet hæc l. habeat locum in donatio-
ne infra dimidiam, ita etiam intelligas procedere, modò res donata non adeo sit vilis æstimatio-
nis, vt verisimiliter donans non destitisset à datione propter cogitationem liberorum, vt subob-
scure voluit Pau. Cast. in l. j. C. de posth. hæred. instit. iungendo locum in quo allegat hanc legem,
ei quod antè dixerat. & expressè ante eum Ang. in §. siue igitur, col. vj. vers. secundo casu, in auth.
vt cum de appel. cog. & Imo. in d. c. vlt. col. v. vers. circa prædicta tamen, extra de dona. & voluit
quoque Ioan. Bapti. Cacia. in l. si cum vel in vtero, & in l. sicut certi. C. de testa. milit. vbi ita dicit
vidisse iudicatū in ciuitate Senarum. & Corn. conf. ccvj. viso supra scripto themate, col. 8. vers. cō-
currit etiam, lib. 3. vbi ita dicit se pluries consuluisse cum aliis doc. egregiæ famæ Senis. & Soci. in
l. cum anus, tum alibi, tum col. lvj. in viij. q. ff. de condit. & demon. & conf. cxlvj. visa facti contin-
gentia, col. pen. vers. principaliter, lib. j. & conf. ccxv. visa prædicta facti contingentia, col. iij. vers. sic.
stante ergo, lib. ij. quod & repetitur in conf. xxij. lib. 4. vbi etiā dicit ita fuisse conclusum, cum quæ-
stio verteretur in ciuitate Senarum, & hoc esse de mente Ang. in hac l. & idem Socin. conf. xx. in
facto præsupponitur, col. vlt. lib. iij. & conf. xcij. testamentum præmissum, col. pen. vers. & secundū
hanc lib. 4. vbi ita dicit fuisse consultum per omnes doc. Perusi. & per quosdā Senenses, & fuisse
in hanc ipsam sententiam Senis iudicatum. & Phil. Dec. & Alcia. in l. j. ille col. ij. hic in verbo, sustu-
lerat, in fi. C. de pact. & ibi quoque Fran. Cur. iunior col. ij. & seq. nu. 8. & 9. vbi refert Curt. senio-
rem patrum suum cōsuluisse hanc l. non habere locum, nisi ad minimum donetur quarta pars.
& Carol. Ruin. conf. xcij. visa renuntiatione, col. 8. num. 19. lib. j. & conf. clxxij. quæritur primò,
col. vj. vers. nec obstat in super, eo. lib. i. & d. conf. cxl. col. iij. lib. iij. }

25
Quæ legata
facta in testa-
mento etiam
præteritione
posthumi con-
seruentur.

¶ Et in simili licet per auth. ex causa. C. de libe. præteri. non conferantur legata facta in testamē-
to, in quo posthumus aut etiam iam natus fuerit ignoranter præteritus, secundum opi. Bar. & af-
secularum. tamen hoc tantum procedit in legatis tam magnis, vt verisimiliter testator non fecisset,
si de posthumis aut iam natis cogitasset. Secus in paruis, quæ etiam fecisset, cogitans de illis, vt sen-
tit ipse Bart. in l. filio præterito, col. iij. vers. præterea hoc persuadet. ff. de iniust. testam. & apertius
Bal. in d. auth. ex causa, col. iij. vers. item non obstat, & ibi etiā Pau. Cast. col. ij. & Corn. col. xj. ver.
quintò fortè fallit. idem Bal. in l. Titius, in prin. & ibi etiam Franc. Aret. col. vlt. ff. de liber. & posth.
Ang. hic, & in d. §. siue igitur col. 4. vers. finaliter dici potest, in authen. vt cum de appel. cog. Paul.
Cast. in d. l. j. C. de posth. hære. instit. & conf. xx. clarum est testamentum, in fi. l. j. & Alex. conf. 50.
circa primam dubitationem, col. iij. in fi. & col. seq. lib. vj. Franc. Aret. conf. xcij. viso legato, col. iij.
& iterum conf. vlt. in primo dubio. Barb. in repe. l. cum acutissimi, col. xlv. vers. pone testator. C.
de fideic. Socin. conf. xcij. testamentum præmissum, col. vlt. vers. ex quibus omnibus, lib. iij.

26
Hæc lex non
habet locū in
re quæpiam
modica.

¶ Id quod haud dubiè verum est in casu l. nostræ, quia, vt supra diximus in præfatione l. nostræ, in
vers. 188. incip. nec solum cessat. non habet locum hæc lex, cum verisimiliter donans, si cogitasset
de liberis, nihilominus donauisset, vt pote cessante ratione huius l. Et ideo sunt & præter eos, quos
nuper citauimus, qui simpliciter tenent hanc l. non habere locum in re quæpiam modica. Ita enim
tenent Ioan. Fab. & Ang. hic, Imol. in c. vlt. col. v. vers. sed circa prædicta, & ibi etiam Bened. Cap.
extra de dona. & Alex. conf. lxxj. consideratis his, col. ij. lib. 4. & conf. clxij. visis quæ copiosè, col. j.
lib. vj. Corn. conf. xv. ex quo dictus Franciscus, col. 4. vers. quia quando fecisset, lib. j. & conf. 194.
videtur in præfenti consultatione, in multis locis, lib. 3. & conf. ccvj. viso supra scripto themate,
col. viij. vers. itaque est aduertendum, & col. seq. vers. concurrat etiam, eo. lib. iij. vbi ita dicit se Se-
nis consuluisse, vnà cum aliis egregiæ famæ doct. Soc. in d. l. j. col. 2. vers. & sic colligitur. C. de pa-
ctis. & conf. ccxv. visa prædicta, col. ij. lib. ij. Phil. Franc. in cap. frequens. §. illum, in primo notab. vbi
non obscure sentit hanc legem tum demum procedere, si donata fuerit non tantum maior pars
bonorum, sed etiam si magna pars. & Ias. in l. generaliter. §. j. col. 4. in fi. v. limitationis. C. de instit.
& substi. Philip. Dec. conf. ccclxvj. pro declaratione, col. iij. vers. in secundo dubio. & conf. 481. vi-
so pūcto, col. 2. vers. non obstat. Steph. Bertr. conf. lxxij. Christi, & c. visis tribus, col. j. li. 3. Quod
non ob aliud fit, quàm quòd præsumitur donans rem paruam verisimiliter eam etiam donauisse,
si cogitasset de liberis, vt in simili quoque Bart. in l. demonstratio. §. quod autem, in quæstio. 4.
& ibi post eum Imo. ff. de condit. & demonst.

Huiusdē ratio.

27
Nisi excedat
quartam par-
tem bonorum
donantis.

¶ Et hoc ita nonnulli intelligunt & interpretantur, vt saltem donatio sit vsque ad quartam partē
bonorū donantis, ex mente Bald. in l. Titia Seio. §. imperator. ff. de leg. ij. & eius discipuli. Imol. in
d. c. vlt. de dona. & id apertè expressèque voluit Fran. Curt. senior, vir non infimæ apud nostros
auctoritatis, conf. omnium primo, circa primum prima fronte, col. vj. vers. & saltem sine dubio.
Quibus vt non assentior omnino, dum tam exactè & anxie rem ipsam circumscribunt: sic nec
probo sententiam Franc. Aret. non leuis etiam iuris interpretis, in l. Titius, in prin. col. iij. ff. de li-
be. & posth. asserentis simpliciter hanc l. nostram habere locum in donatione rei modicæ, sine vl-
lo modicitatis discrimine.

28
In modica rei
consideratio-
ne statuit ar-
bitrio iudicis.

¶ In huius autem rei consideratione, vtrum videlicet res donata dicenda sit modica, vt hæc l. lo-
cum non habeat, aut habeat, id certè relinquatur arbitrio iudicis, qui considerabit quantitatem rei
& qualitatem personarum, donantis scilicet & donatarij, & an sint coniuncti, necne, & in quo
gradu, vt voluit Angel. hic, & expressiùs in d. §. siue igitur, colum. iij. in auth. vt cum de appel.
cog. per

cog. per not. in l. cum alienam, C. de leg. Et in simili casu Pau. Cast. & Ias. in auth. ex causa. C. de
lib. præte. & Barb. in repe. l. cum acutissimi, col. xlv. C. de fideic. Considerabit item iudex ex senten-
tia Corn. conf. iij. dubia fatis, col. iij. vers. cum igitur in casu nostro, lib. iij. vtrum scilicet donans
vnū tantum, an plures liberos susceperit, ac vtrum masculos, an fœminas. Nam verisimiliter quis
ita non retraheretur à donando propter vnicum filium, quàm propter multos, vt est bonus text.
quem tamen ipse non allegat, in l. si filia. ff. de leg. iij. què in hac casu nostro expendit Fran. Aret.
conf. xcij. viso legato factò, col. iij. vers. quid enim si hæreditas. Igitur vt redeamus ad Corn. ma-
gis dissuadent à donando plures filij, quàm vnus tantum, & masculus quàm fœmina. Nam filia solet
sufficere dos cōgrua, ex qua potest honorabiliter, vt ipse Corn. loquitur, viuere secundū statū
suar personæ, vt docet experientia. c. quàm sit, de elect. lib. vj. Et congrua dos in dubio ea dicitur,
quæ legitimæ respondet, vt voluit Saly. in auth. res quæ. C. commu. de leg. cum aliis concor. quas
tibi nuncupatim abscribemus infra, in verbo, susceperit liberos, vers. xci. incip. quòd autem filia.
Igitur si ex reliquis facultatibus, quæ sunt præter res donatas, filia congruè sit dotata, vt hinc pos-
sit honestè viuere, debilitatur illa præsumptio, quòd nolisset pater donare, si cogitasset de liberis.
Et idem in hoc casu postremo de filia consuluit Paul. Cast. cuius Corn. non meminit, conf. xv.
incip. à secundo quæsito, col. iij. vers. facit etiam multum, lib. ij. & ante vtrunque Angel. hic, cuius
tamen neuter mentionem facit & nouissimè Carol. Ruin. conf. cxxij. videtur, ad fi. lib. j. }

De eadem re.

29 ¶ Et id quidem generale est & perpetuum, vt id relinquatur arbitrio iudicis, sitne tanti res dona-
ta, vt verisimiliter ipse donans eā rem non donauisset si de liberis cogitasset, an verò contrà non
tanti: vt præter eos quos supra citauimus, voluit etiam Socin. d. conf. ccxv. visa prædicta facti cō-
tingentia, col. ij. vers. stante ergo dicta quantitate, lib. ij. quod & errore librariorum iterum repe-
titur in conf. xxij. lib. iij. rursumq; idem Socin. conf. xx. cuius caput est, in factò præsupponitur,
in fin. lib. iij. & Alcia. in l. j. in verbo, sustulerat, in fi. C. de pactis.

Eidem simile
in legatis re-
lictis.

30 ¶ Sed & idem in casu d. auth. ex causa. C. de lib. præter. cum videlicet quæritur iuxta sententiam
Bart. & sequaciū, si testator non cogitans de posthumis, aut ignorans sibi liberos esse, legata quæ-
dam reliquerit, vtrū legata sint eiusmodi, vt ea nihilominus reliquisset, etiā si cogitasset de post-
humis, aut scisset sibi esse filiū, an verò contrà verisimiliter non reliquisset, id etiam cōmittitur ar-
bitrio iudicis, vt præter & ante Pau. Cast. & Ias. in d. auth. ex causa, quos supra aduocauimus, vo-
luit etiā expressè Ang. in d. §. siue igitur, col. v. vers. fed posses dubitare, in auth. vt cū de app. cog.

Arbitrio iudi-
cis quid par-
uū quid ma-
gnum dānum.

31 ¶ Quin & alias quoq; videmus in cæteris rebus id genus locū esse arbitrio iudicis, vt cum quæri-
tur, quod dicatur paruū & leue, aut magnū & graue incommodum siue damnū, l. j. cum glos. &
ibi etiā Alber. & Bald. C. si aduers. vendi. pign. & Ioan. And. in c. vlt. col. vlti. in vj. q. & ibi quoq;
Collec. paulò ante fin. Imo. col. ix. vers. sexto tangit, & Barb. col. ij. ext. de dona. Alex. conf. 67.
videretur statibus, col. j. lib. v. Quæ item læsio enormis aut modica, secundū gl. in §. pretiū. in ver-
bo, diffiniuit, Instit. de emp. & vendi. Cyn. in auth. qui rem. C. de sacrosan. eccl. & Saly. in l. vlt. in
1. oppo. vers. fed adhuc stat dubiū. C. de contra. empr. Imo. in c. quinquauallis, col. 2. 4. vers. sic. idem si
mandatum, & iterū col. 32. vers. qualiter autem dolus, & ibi etiam Panor. col. xvij. vers. venio ad
secundum, ext. de iure iur. Alex. in l. si arbitrato, col. vlt. ff. de verb. oblig. & consil. cij. super primo,
col. iij. vers. nam læsio, lib. ij. & consil. cl. viso themate, col. ij. vers. secundo potest respōderi, lib. vij. &
& Barb. in c. propter sterilitatem, extra de loca. & consil. lj. scripsit sapientia fons, col. ij. lib. j. & conf.
xxj. præclare dixit, col. pe. lib. ij. vbi dicit ad hoc esse fing. text. in d. l. j. C. si aduers. vend. pig. Corn.
conf. ix. præmittendum est, col. iij. lib. j. & consil. 189. in præfenti cōsultatione, col. iij. vers. præterea
licet, eod. lib. & iterum consil. 133. quod est eiusdem intij, col. pen. vers. nec obstat responsioni, lib. 3.
Philip. Deci. conf. 180. visa renuntiatione, col. j. & Anto. Burg. in c. cum dilecti, col. xij. vers. venio
ad secundum, extra de empr. & vendi. Quæ impensa sit magna aut modica. glo. in l. hætenus, in
verbo, pertinet, & ibi doct. ff. de vsuf. & in l. omnino, in verbo, modicas, in prin. & ibi Bart. in fi. ff.
de impens. in reb. dot. fac. & Ioan. Fab. in l. iij. C. de rei vxor. actio. Ang. in l. vlti. §. in computatio-
ne, col. j. C. de iure delib. & Corn. conf. lxxxj. quanquam in hac, ad fin. lib. iij. } vtrum debitum sit
paruū an magnum, glo. in §. j. vers. fed & si quis, in prin. & ibi Bart. col. j. vers. an quis propter,
& Ang. col. etiam j. vers. item opp. quod debitor, in auth. vt hi qui. obl. se hab. perhi. Bart. in auth.
minoris debitor, col. j. vers. fed quæro quæ dicatur, & ibi etiam Bal. & alij. C. qui dat. tut. pos. Quæ
quantitas sit magna, quæque parua, Bald. in l. j. col. iij. vers. quæ autē sit magna. C. de confes. & la-
tè conf. 181. primò quæro ad quid, col. j. lib. iij. & Collec. in c. cæterū, in prin. ext. de donat. Ang. in
l. sed & si susceperit. §. j. ff. de iud. Alex. conf. xxxij. viso puncto & dubijs, col. ij. vers. ergo appa-
ret, lib. j. & consil. xlvij. circa primū, col. iij. vers. & nimis magna, eo. lib. j. & conf. cxxxj. in causa ver-
tente corā prætore, col. vlt. vers. nimis autē magna, lib. j. & Anto. Corf. in tract. de minimis, col. iij.
vers. decimofexto. } facit quod scribit Bald. in l. cum contrà, col. ij. vers. itē est considerandū. C. de
arbitr. } Quod pretiū dicatur paruū siue vile, aut iniustum respectu rei, aut iustum, vt ex d. gl. in d.
§. pretiū, Instit. de empr. & vendi. voluit expressè Cyn. post Pet. in l. per diuersas, col. ij. vers. secun-
dò quæritur. C. mand. Guido Papæ fing. dcccxxxvij. quando dicatur modicum. } Cepol. qui eam
dicit fing. in tract. de simulatione cōtractuum, char. penul. vers. sexta & vlt. opi. vbi & ad hoc alia
multa allegat. & idem quoque voluit Barb. d. conf. lj. lib. j. & Steph. Bert. conf. 339. non puto, nu. 3.
lib. j. & consil. 237. viso processu, num. 3. & seq. lib. ij. & consil. 77. si non sine grandi, num. 4. lib. iij.

Quæ enormis
læsio, aut mo-
dica.

Quæ impensa
sit magna, aut
modica.

Quod debitū
sit paruū, aut
magnum.

Quæ quanti-
tas parua sit,
aut magna.

Quod pretiū
sit paruū, aut
iustum.

Que dos magna aut parua. Que beneficia sunt maiora aut minora. Que lis sit parua, aut magna.

Que bona tam magna, aut modica, aut excusentur a satisfactio.

Que miserabilis persona, que non. Que persona uilis, que honesta. Qui sunt illustres, qui non. Quod tempus magnū, quod modicum.

Quid dicatur incōtinenti factum.

Quando excipitur dicatur incōtinenti probari.

Quæ dos magna est, quæ parua. vt not. in auth. quod locum. C. de colla. & Bal. in auth. praterea, in fin. C. vnde vir & vxor. Quæ beneficia dicantur maiora, quæ uero minora, secundū Guil. à monte Laud. in extrauag. Io. xxij. incip. suscepi, versu. & hoc in beneficiis. & Domi. consi. 85. super primo dubio, col. pen. versu. de habentibus. Fran. Rip. in c. ad aures, col. j. de rescrip. Quæ lis siue causa dicatur magna, aut parua, gl. Bart. & Bal. in auth. nisi breuiores. C. de senten. ex breui. recit. & gl. in c. vlt. in verbo, illustrium, post prin. extra de re iud. lib. vj. Bart. in §. si tibi quoq; ad fin. in auth. de manda. prin. Bal. in c. edoceri, col. ij. versu. aduerte in quantum, extra de rescrip. & in c. ex ratione, circa medium, extra de appel. & in c. de appellationibus, in fi. & ibi Card. Alex. col. j. versu. vltimo habetis, cod. tit. Saly. in l. admonendi, col. penul. versu. quando autem magna sit. ff. de iureiur. Panor. in c. j. col. ij. versu. tertia causa est, ext. de dilat. Alex. consi. xxxij. viso puncto, col. ij. versu. si ergo apparet, lib. j. Guid. Pap. dec. 564. vtrum iudex, in fin. Corfe. in tract. de minimis, vbi supra, cū aliis concord. adductis per Ias. in repet. l. admonendi, nu. 231. incip. quæ autem dicatur. ff. de iureiur. & Philip. Deci. in d. c. de appellationibus, col. vltim. Quæ bona alicuius dicantur tam magna aut modica, vt excusent vel non excusent a satisfactio. Bal. post alios in l. secundum, in prin. col. ij. versu. tertio quærit glo. ff. qui satisfactio. cog. Et in vniuersum quis dicatur pauper quisue diues in illis casibus, in quibus id determinatum non est, glo. in d. authent. praterca, & ibi Bald. Alber. Ioan. Fab. Saly. Alex. Corn. & alij recentiores. C. vnde vir & vxor. & gl. in §. hinc nobis, versu. si vero absunt, in verbo, substantiam, & ibi Ang. col. j. in auth. de hære. & falci. & Bart. in l. si cōstante, in prin. col. iij. in ij. q. j. partis. & ibi etiam recentiores. ff. solu. matri. Albr. in l. si quis ad declinandam, col. vlti. C. de episc. & cleri. & in l. paupertas. ff. de excus. tut. Angel. in l. si verò, §. qui pro rei qualitate. ff. C. de episc. & cleri. & in l. paupertas. ff. de excus. tut. Pet. Anch. in c. per vestras, col. v. versu. secundo iuxta prædicta. de dona. inter vir. & vxor. Raph. Co. consi. cxxxj. duo fratres, in prin. Panor. in c. j. col. vlt. versu. vltimo facit, & ibi etiam Felyn. de accus. & vterque item in c. si qui testium, de testib. Card. Alex. in c. quo iure. viij. dist. Phil. Deci. in c. de causis, de offic. deleg. & consi. cxx. cuius superscriptio incipit, presbyter, col. ij. versu. & breuiter, & consi. cxliij. in causa matrimoniali, col. iij. versu. secundo principaliter. Carol. Ruin. consi. lv. Iesu Christi, col. j. nu. 4. lib. j. Franc. Rip. in l. si constante, col. viij. num. 29. ff. fol. mar. And. Alciat. in l. quos nos hostes, §. locuples. ff. de verbor. signifi. Proindeq; etiam quæ miserabilis persona dicatur, quæ minimè, secundum Pet. à Bel. Pert. Bart. & Bald. in l. j. C. quædo inter pupil. & vid. & Firmia. in tract. de gabellis, part. vij. q. xxvij. Fran. Rip. in d. l. si constante, vbi supra. Quæue persona vilis, quæ honesta, secundum Cyn. & Bal. in l. Gracchus. C. de adult. & Ripa vbi supra. Quæ ite persona dicatur maior, quæ minor, ex sententia glo. in c. sedes apostolica, in verbo, maiores, & ibi etiam Inno. super eodem verbo, Bal. Imo. & Panor. ext. de rescrip. Spec. in tit. de rescript. præsent. §. vlt. col. j. versu. sed quæ sunt personæ. Proindeq; etiam quæ sunt illustres personæ, quæ non sunt, ex glo. in c. vlt. in verbo, illustrium, statim post prin. de re iud. lib. vj. Quod tempus sit magnum, quod modicum. l. si ita quis promiserit. §. Scia, in fi. & ibi glo. in verbo, tempore, Bal. & Ias. col. v. in vij. not. ff. de verb. oblig. glo. in l. vlti. ff. si ag. vesti. & in d. l. si constante. §. si vxor, vbi etiam est bonus text. ff. solu. matr. & gl. in l. & si post tres, in princ. & ibi Bart. Bald. in vtraque lect. Ang. non semel, col. j. & alij. ff. si quis cau. & in l. j. §. quod autem in verbo, actio, & ibi Bart. & Alex. ff. de superfi. & in l. iij. §. emanfor. & in §. defertor. ff. de re milit. & in c. ij. in verbo, non modicum, & ibi Archid. & alij de rebus eccl. non alie. lib. vj. & in cle. j. in gl. vlt. & ibi Laur. Pau. Genz. Mathe. Guil. & alij. Imo. eo. tit. Bart. in l. j. ff. de iur. delib. Bal. in l. non enim. ff. quib. ex caus. maio. & consi. 379. punctus talis est, col. ij. lib. 4. Flor. in l. j. §. habitare. ff. de his qui deie. vel effu. Card. Flo. consi. xcvi. ad primū videtur, col. ij. versu. quod autem tempus. Pet. Anch. consi. lvij. quædā ex prædictis, col. ij. & cōf. cxvj. secundū ordinem. col. ij. Barb. in cle. causam, col. xlvj. in paruis, versu. & pro certo, de elect. & consi. cxliij. sapienter scripsit, col. iij. lib. j. & Alex. consi. xvij. viso instrumento, col. j. lib. 4. Quodq; sit magnū, aut paruum interuallū, quod non longè distat a superiori, Bart. in l. j. §. qui præsens, ad fi. & ibi etia Ro. ff. de verb. oblig. Pau. Cast. in l. quo enim. §. Iulianus, per illum tex. ff. rem rat. hab. Ideoq; & quid dicatur incōtinenti factū, vt quis dicatur iuste se defendisse, aut possessionem recuperasse, ex sententia ipsius Barto. in l. iij. §. cū igitur. ff. de vi. & vi arma. Saly. in l. j. col. vij. versu. quæro secundò, & iterum col. ij. versu. nunc videamus. C. vnde vi. Panor. in c. cū venisset, in fi. & iterū in c. olim, le j. col. iij. versu. dubium tamen est, de restit. spol. Similiter quædo dicatur nullitas, aut alia exceptio incōtinenti probari, vt impediatur executionem sententiæ, aut aliud iudiciū summariū, glo. in l. si is a quo, in prin. in versu. hodie, & ibi etiam Bar. ff. vt in pos. leg. & Innoc. in c. veniens, le ij. post prin. & ibi etia Bal. qui id dicit not. col. j. versu. sed an ista. & Panor. col. v. versu. vltimū quæritur, extra de testi. Bal. in l. iij. §. idem. ff. ad exhi. & in l. si ex falsis, col. iij. C. de transact. & in l. vlt. circa mediū. C. de ord. cog. & l. ij. C. de edic. D. A. dr. tol. & in l. j. C. vt in pos. leg. & in c. cōstitutus, in fi. ext. de appel. & Pet. lac. tit. super l. si. C. de edic. diui A. dr. tol. in ij. libel. col. ij. & Guid. Pap. dec. delph. 132. sed probato, col. j. versu. sed nūc insurgit. Et quid incōtinenti dicatur, vt in fraudem factū fuisse dicatur, Ang. in l. si vètri. §. vlt. ff. de priuil. credit. Ro. in l. j. §. j. ff. de verb. oblig. Cepol. in tract. de simulatione contractuū, in secūdo casu, post mediū versu. quædo autē dicatur, & Phil. Dec. consi. 235. in causa magnifici, col. ij. versu. quintò præsumitur. Et quid quæ citius fieri dicatur, glo. in cle. causam, in prin. in verbo, cōmodè, & ibi Card. Flo. in xx. q. de elect. Fran. Rip. in l. si insulam, colum. vij. num. 35. ff. de verb. oblig. Et quod sit tempus, intra quod debet executio terminari.

terminari. Pet. Ferr. in forma. execut. sent. diffi. in gl. j. col. ij. versu. quid autem si illud. Et aliàs semper quando quid dicatur incōtinenti siue statim factum, vt per gl. Bald. Panor. & Philip. Franc. in c. an sit, extra de appel. Bart. Ang. & Imo. in l. quod dicimus, per illum tex. ff. de solut. Bal. in l. nam & postea, in lect. antiq. ff. de iureiur. & in c. quia propter, col. vlt. versu. in alia glof. & ibi etiam Panor. in fi. prin. extra de elect. & idem Panor. in c. j. col. vj. versu. gl. in verbo, incōtinenti, extra de mutu. per. & in c. potuit, col. iij. extra de loca. Ias. in l. lecta, col. iij. versu. in gl. ibi, l. hæredes. ff. si cert. peta. Et intra quod tempus post interpellationem quis constituatur in mora, ex gl. in l. Aemilius, in prin. in verbo, restitui. ff. de minorib. quæ dicit sing. Bal. in c. j. col. ij. in verbo, quæ citius. tit. de no. for. fidel. & in c. cū olim, col. ij. versu. considera, ipse debet, extra de restit. Sed & est alia similis in l. donatio, in verbo, si non protinus. ff. de nego. gest. quam etiā expendit Ias. in l. si ex legati causa, col. ij. in iij. not. ff. de verb. oblig. & ibi l. quoties in diem, col. iij. eo. tit. Imò & eius rei text. est in l. si quis filium. §. vlt. ff. de collat. bon. quem annotat Raph. Co. in d. l. quoties, & Alex. post Iacob. Aret. in l. j. §. item si ita. ff. ad leg. Falc. & voluit etiam Bart. in l. si pretium. ff. quando dies leg. cedit. & Ias. qui illam priorem gl. dicit not. in l. eū qui calendis. §. quoties in fin. ff. de verb. oblig. Et aliàs semper ex quo tempore mora ipsa contrahitur, vt voluit Ioan. And. in c. vlt. in verbo mora, & ibi quoq; Bald. col. ij. versu. nota, huc dicit, extra de elect. Idē Bal. post Iac. But. in l. tutor si peritus, paulo ante fin. ff. de tuto. & cura. dat. ab his. Et cū semel mora contracta fuerit, intra quod tempus purgari possit, vt tradit gl. in d. l. & si post tres, in prin. & ibi omnes doct. ff. si quis cau. & glo. in c. prout, in verbo, celeris, ad fi. & ibi Card. Flo. Imo. col. xij. Panor. & alij, extra de loca. Bart. in l. si insulam, in ij. opp. ff. de verb. oblig. & Bal. in l. magnā, tum col. j. versu. oppo. ad hanc l. tum col. vj. versu. quæritur primò. C. de contra. & commit. stip. & in l. sancimus, col. j. C. de fideiuss. Ang. consi. 312. prout patet ex themate, col. iij. versu. præterea si consideratur, & subobscure Petr. Anch. consi. xlij. quidam Ser Antonius, col. ij. versu. tertio reuocatur. Alex. consi. xliij. viso & considerato, versu. præterea mora, lib. ij. quod repetitur consi. xl. lib. vj. Corn. consi. cij. visis in causa, col. vlt. lib. ij. Ias. consi. lxxxij. visis, col. ij. versu. & si tenemus, lib. j. Steph. Bert. consi. xj. etiā si venerabilis, nu. 3. lib. ij. Philip. Deci. in auth. qui rem, col. iij. C. de sacro. eccl. & consi. 138. cuius superscriptio incipit, verba ista ipso facto, col. iij. vbi hæc dicit esse cōmunem opin. Lancel. Gal. in d. l. j. §. qui præsens, col. vlt. versu. hinc dicitur. ff. de verb. obli. Et est optimus tex. in d. l. si ita quis promiserit. §. Scia, in fi. ff. eo. tit. Et quid antiquū dicatur, si credimus Ant. in c. illud, extra de præsump. & Alex. consi. lxxxix. circa primū de quo quæritur, col. iij. versu. fortificatur per id, lib. j. & consi. iij. videtur, col. vij. versu. faciant quæ dixi, lib. ij. consi. 187. in hac causa, col. ij. versu. quis enim Iudex, eo. lib. ij. & cōf. ix. viso themate, col. vlt. versu. nec ob. id quod habetur, lib. ij. Et quid diuturnū, gl. in l. pe. C. de cōmo. Bart. & alij in l. si poenā, in fi. ff. de verb. oblig. Et quantū tempus requiratur, emptorem pati venditorem possidere post venditionē vt fraus vel simulatio præsumatur. Bart. in l. post contractū, col. ij. versu. sed quanto tempore. ff. de dona. & in l. sicut. §. superuacuum, col. ij. versu. sed hic quæro. ff. quib. mod. pign. vel hypoth. solui. Bal. consi. lxx. apparent quædā instrumenta, col. ij. versu. super secundò, lib. j. Et in vniuersum quoties quæritur de tempore & interuallo, per tex. in l. ab hostibus. §. vlti. cum l. seq. ff. ex quib. caus. maior. & in l. cōtinuus. §. cū ita, in prin. ff. de verb. obli. & in l. de die, in prin. ff. qui satisfactio. cog. & in c. cū personæ. de priuil. li. vj. & per gl. in l. si finita. §. non autē, & ibi doct. ff. de dam. infect. & in l. futū, §. fundi, & ibi Iac. Rau. & Ang. ff. de vsuca. & gl. in l. Lucius. ff. mada. & in §. quod autem ad eas, in verbo, propter absentia, Insti. eo. gl. in c. inter quatuor, extra de cleri. non resid. & in c. in constitutionē, in verbo, cōpetentia, de sent. excom. lib. vj. Inn. in c. querelam, col. j. in verbo de nouo, & ibi quoque Ioan. And. extra de elect. Archid. Io. And. Domi. & Phil. Fran. in c. ad decimas, de restit. spol. lib. v. Host. in c. quonia frequenter, extra, vt lit. nō cont. Cyn. in l. j. in j. q. prin. C. vbi cau. stat. Rot. deci. liij. not. q. vbi dicit aliquis, in antiquis. Bart. in l. aut facta. §. tempus. ff. de poen. Bal. & Ang. in l. licet, ad fin. C. de acqui. poss. Bald. in l. si pro ea, in x. q. C. manda. & in l. ordo, col. j. versu. quæro nunquid istud diu. C. de execu. rei iudi. & in l. ij. col. vij. versu. sed quæritur an per negligentia animi. C. de seruit. & aqua. & in c. oblata, col. ij. versu. quæro etiam pro intellectu, extra de appel. & in c. j. §. firmiter, & ibi recentiores, tit. de prohib. feud. ali. per Fede. & in c. ad hæc, & ibi Martin. Laud. & Card. Alex. tit. huc finit lex Corra. & in l. capite quinto. ff. de adult. & Ange. in l. j. col. ij. C. de ser. fugit. in l. quod dictū, in prin. ff. de solut. & Ang. & recentiores in l. qui in aliena. §. Celsus. ff. de acqui. hære. Pet. Anch. consi. xcij. tria in fauorem. Rom. in l. si de eo, §. si forte. ff. de acqui. posses. Dom. in c. pontificis. vij. q. j. Raph. Fulg. consi. vij. iam pluribus annis, col. ij. versu. ad secundum. Panor. post alios in c. cū in veteri, col. ij. in v. not. extra de elect. & in c. j. col. vj. quod met. cau. Io. Ana. consi. xvij. visa relatione, col. j. versu. quartò præmitto, Pau. Cast. consi. cclxv. in primo articulo, post medium, lib. ij. Similiterq; cū tractatur de locorū interuallo, vtrum videlicet locus sit tam vicinus aut remotus, vt absentes sint citandi, aut alias, per gl. in c. filius. §. præsentis, in verbo, vicinarū, & ibi Philip. Fran. qui eam dicit not. de poen. lib. vj. & gl. in cle. causam, in verbo remotis, & ibi etiam Paul. Liaz. Imo. col. x. versu. glo. remotis, & Card. in versu. quod si forsan, in vj. q. de elect. Inno. in c. calumniā, col. ij. extra de poenis. Iaco. Aret. & Bart. in l. iij. §. si tam vicinam. ff. de dam. infect. Bal. in l. si vicinis, in fin. C. de nupt. & in c. cū inter, circa mediū, versu. quæro a quo locus autē vicinus, lib. iij. Item quod negotiū siue ministerium cōmissum dicatur paruum, siue ma-

Quod sit tempus intra quod executio debet terminari.

Intra quod tempus post interpellationem quis constituatur in mora.

Semel mora contracta, intra quod tempus purgari possit.

Quid antiquū dicatur.

Quid diuturnum.

Quando quæritur de tempore & interuallo.

Et de locorū interuallo.

Quod negotiū cōmissum

dicatur paruum, uel magnum. Quae ciuitas insignis, aut non. Quod crimen leue, aut graue. Quae seuitia uiri in uxore magna aut non. Quis metus iustus, uel iniustus. Quae leuis aut atrox iniuria. Quae deterior ratio rei parua, aut magna. Quae indicia sufficiant ad torturam.

gnum, glo. in c. sedes, in glo. magna, ext. de rescrip. Inno. in c. vlt. post prin. in verbo, eligere, & ibi etiam Card. & caeteri, ext. de offi. deleg. Ang. in auth. nisi breuiore. C. de sent. ex breuic. reci. Quis locus vel ciuitas sit insignis, aut non insignis, gl. in c. statutum, in prin. in verbo, copia, & ibi doct. de rescrip. lib. vj. Quod crimen dicatur paruum aut leue, quodq; magnu ac graue. Host. Bal. Imo. & Card. Alex. in c. propofuit, ext. de appell. Panor. post Anto. in c. at si clerici. §. de adulteriis, col. iij. vers. & quae dicantur, ext. de iud. & ibi Felyn. & Philip. Deci. qui adfert concor. ille in prin. col. pe. hic in d. §. de adulterio, col. xx. vers. secunda conclusio. Et quod proinde furtum dicatur leue aut magnu, Alb. post Iac. in l. respiciendu. §. j. ff. de poen. Quae seuitia uiri in uxorem sit magna aut parua, ut possit prouideri remedio cautionis, aut secus, Panor. in c. literas, col. ij. in vlt. not. ext. de restit. spol. Quis metus tam magnus aut paruus ut iustus vel iniustus dici debeat, gl. in c. consultationi, in fi. extra de spon. & mat. Inn. in c. cum dilectus, in verbo, mortis, extra de his quae vi metusve caus. fi. & Bal. in c. j. col. j. in fi. & in c. Abb. eo. tit. §. & conf. 176. Cecilia, col. j. lib. j. Guil. Archi. Lap. Pe. An. Domi. & Phil. Fran. in c. j. eo. quoq; tit. lib. vj. Bal. in l. ij. in prin. C. de his qui per me. iud. non ap. & in rub. C. de rescin. vend. §. & cōf. 364. quaestio ista, col. ij. lib. iij. Quae leuis siue modica iniuria, quae atrox aut enormis, ut sumitur ex c. peruenit, ext. de sent. excom. & not. Hosti. in summa eod. tit. §. quis possit, vers. septimus, & seq. Quis item excessus leuis, quisve enormis, idē Host. & alij. in c. cum illorū, extr. de sent. excom. & ante illum glo. in c. cum illorum, in verbo, sanguinis effusione, & ibi Felyn. col. pen. extra de sent. excom. Quae deterioratio rei parua aut magna, Cyn. in auth. qui rem, statim post prin. C. de sacrosan. eccl. las. conf. xvij. in primo dubio, col. j. lib. j. Quae indicia sufficiant ad torturā, Bart. in l. vlt. col. ij. vers. veniemus ad indicia. ff. de quaest. & Bal. conf. xc. regula iuris est, col. ij. lib. j. & conf. c. j. quidam testis, post mediū, eo. lib. j. Quando dicantur esse multi, vel pauci, ut dicantur facere multitudinē, vel non facere, secundū qualitatem causae personarum, ex Bal. sent. in c. cum causam, col. vlt. vers. quare quid contineatur, & seq. ext. de testi. per gl. ibi, in verbo, effrenata, quam dicit singu. Et generaliter quid multum dicatur, quid modicum, secundum Bald. post Nicol. Mathe. in l. adem, col. vlt. vers. sequitur in litera, aut cum mali. C. loca. Ex quibus multa potes addere ad Barb. qui nonnulla ex iis & alia quaedam allegat in d. c. propter sterilitate, extra de loca. §. & plenius in c. vlti. col. ij. extra de dona. §. & d. conf. l. j. scripsit sapientiae fons, col. ij. lib. j. & conf. xxj. praclare dixit, col. pen. & seq. lib. ij. & conf. 37. scribitur sapienter, col. xv. eo. lib. ij. & conf. xxxij. Deum inuocent, col. iij. lib. iij. & conf. lxx. illud in mediū referam, col. vlt. eo. lib. iij. & conf. lxxx. illud referā, ad fin. eo. lib. iij. & latius conf. xlv. illud in mediū, col. pen. lib. 4. & Philip. Deci. in d. c. sedes, col. iij. vers. in glo. iij. extra de rescript. & Steph. Bertr. d. conf. 236. lib. ij. & Panthal. Calde. in repe. l. ij. col. lxxij. vers. & quod aestimatio. C. de rescind. vendit. §. & Hippol. Marfil. in l. q. in iij. primis colu. ff. de quaest. Ioan. Lup. in repe. Rubr. de donat. inter vir. & vxor. §. ij. col. iij. & seq. Matth. Afflic. in c. j. col. v. vers. cui adde quod in multis, cum multis, cum multis sequen. tit. ex quib. caus. feud. amitta. Nam sunt alia infinita quae iudicis arbitrio committuntur, ut ex illis videre poteris; sed ea tantum persequi volumus, quae non nihil ad casum nostrum pertinent, ubi scilicet agitur de modico aut magno, siue quid plus minusve dicatur.

32 Valet appellatio ab arbitrio iudicis.

Igitur ut redeamus ad casum leg. nostrae, est in arbitrio iudicis, quae donatio magna aut parua dicatur, ut ea locū habeat, aut non habeat. Tamen illud non intempestiue dixerim, quod per id non impediatur appellatio, si is perperam ac non recte arbitratus fuerit, per gl. not. in l. si qua poena, in verbo, de poena, paulo ante fin. & ibi Bart. in fin. & late Alex. in addi. ipsius. ff. de verbor. signific. & glo. in c. super his, in verbo, arbitriū, & ibi Anto. Imol. & Panor. extra de accus. Io. And. in additio. Spec. tit. de citat. §. sequitur, vers. sed nunquid creditur, Bal. in c. j. col. v. vers. & scias quod si ista, tit. de mili. vafal. qui contu. est. Lap. & Domi. in c. ij. de iuram. calum. lib. vj. Imol. in l. ij. ff. de pub. iud. & Pet. Anch. in c. cupientes, in princ. col. ij. vers. quare dicitur hic, de electio. lib. vj. §. & conf. 421. quidam Ser Antonius, lib. iij. Anto. in c. cum parati, col. iij. & ibi etiam alij, extra de appellat. Panor. in c. cum venissent, col. ij. vers. hinc est quod a iudice, extra de iudic. & in c. j. col. ij. vers. venio ad gl. extra de dilatio. Alex. in l. & si seuerior, ad fin. C. ex quib. cau. inf. irrog. & in leg. j. col. pen. vers. item tercio. ff. de leg. ij. vbi hoc limitat. §. & Philip. Franc. in c. cum specialli, col. ij. vers. intellige quod ipse iudex, extra de appell. §. & Felyn. qui dicit illam posteriorem gl. singul. in cap. exceptionem, col. j. & ij. extra de excep. vbi etiam distinguit Ias. in l. quod iussit, col. x. vers. secundo querit Bart. ff. de re iudic. & in j. addi. conf. ix. venerabilis, col. iij. eiusdem addi. lib. j. Philip. Deci. in d. c. sedes. vbi supra, de rescript. cum aliis multis concor. late congestis a Fely. in d. c. super his, col. iij. & seq. de accus. vbi & hoc sex modis limitat, & alia multa huc pertinentia adducit, ut ibi videre poteris. Et hoc aperte probatur ex eo, quod dilationes suapte natura sunt arbitrariae. l. j. C. de dil. verumtamen si male iudex eas arbitretur, potest appellari. c. j. extra eo. tit. Nam & in huiusmodi arbitrariis potest iudex dolum committere, Ioan. And. in c. cum aeterni, de re iudic. lib. vj. & Bald. in l. si fugiui, col. vlt. C. de ser. fugiri.

Dilationes suapte natura arbitrariae.

33 An haec l. procedat in pluribus donat. an in unica.

Sed quaestio est, si teneas priorem illam op. quae hanc l. dicit tantum procedere in donatione omnium bonorum, aut dimidia partis, quid si quis fecit plures donationes, quae quidem singulae non veniunt ad dimidiam partem bonorum; at vniuersae simul veniunt ad ipsam dimidiam, aut etiam ad eam partem siue estimationem, quam quis simul non donauisset, si de filiis cogitasset,

cogitasset, ut etiam loquamur de posteriori op. Vtrum omnes reuocabuntur, an nulla, vel quae priorē, an posteriores? Corn. consi. xj. in praesenti consultatione, col. ix. vers. si teneamus, lib. iij. tener quod omnes reuocabuntur, cum eadem sit ratio in omnibus, quae in vnica, quae ad dimidiam ascenderet. Ergo inquit, idem ius est. l. illud. ff. ad leg. Aquil. Alias, ut subdit, daretur de facili via fraudandae huius l. Fraudibus autem obuiandum est, l. in fundo. ff. de rei vend. & cap. quanto, de diuor. cum simi. Et ad hoc quoque dicit facere quod in simili not. gloss. & doct. in l. j. C. de inoffic. donat. quod redditur inofficiosa donatio siue ea sit inofficiosa sola, siue iuncta cum aliis, hoc nuncupatim sequitur Franc. Ripa hic in viij. quaest. col. iij. vers. sed hic suboritur.

Fraudibus obuiandum.

34 Verum attende lector, quia, ut supra diximus non semel, haec l. introducta est in fauore parentum, & propter verisimilem eorum mentem: ideoque ei possunt derogare & tacite & expresse, ex communi op. quae si tenenda est, non valet ea ratio fraudis, quam Corn. adducit, quia fraus in sese committeretur, si qua esset, sed nulla esse posset, quia volenti non fit fraus, l. nemo videtur fraudare. ff. de reg. iur. Ideo ego ita dicerem, quod priores donationes, quae non ascendunt ad dimidiam, secundum vnam op. aut quae non tanti sunt, ut donans si cogitasset de liberis, verisimiliter ab illis retractus fuisset, secundum alteram op. non reuocantur per natiuitatem liberorum. Nihil enim illis obesse possunt posteriores donationes, ut in simili dicitur in l. sancimus. §. si quis autem per diuersa. C. de donat. Nam cum ab initio eiusmodi donationes sint perfectae, & irruocabiles etiam ex natiuitate liberorum, non debent irritari fierique; reuocabiles ob sequentes donationes, l. si ut proponis. C. de confir. tuto. & l. sancimus. C. de admin. tut. Illae ergo tantum reuocabuntur, quas post priores donans ipse facturus non erat, si cogitasset de liberis. Estque inspicienda ipsius praesumpta ac verisimilis mens, quam habuit tempore singularum donationum, non quam postea habere posset: ut not. Bart. in l. Titia Scio. §. imperator. ff. de leg. ij. & voluit ipse Corn. consil. cxliij. videtur in praesenti, col. ij. & seq. lib. iij. & diximus supra in verbo, libertis, vers. ex. incip. praeterea in huiusmodi donationibus. & dicemus postea latius, in verbo, susceperit liberos, vers. clxx. incip. sed hoc rursum in dubium vocatur, & multis seq. Quin in casu inofficiosa donationis communiter tenetur, quod si priores donationes ab initio sunt validae, posteriores tamen reuocantur. ita enim voluit Cyn. in d. l. j. tum in ij. tum in v. & ibi quoque Bart. paulo ante fi. Bal. col. iij. in iij. q. Ang. col. ij. & Paul. Cast. col. iij. vers. in glo. j. & prope omnes. C. de reuoc. donat. Et facit quod in simili respondit Philip. Dec. consi. xxx. cuius superscriptio incipit, donatio omnium, ad fin. Sed tu tamen vide interim quod scribit glo. in c. bonae rei, in verbo quinquagesimam, ante fi. xij. q. ij. & in c. apostolicae, in verbo, reuocari, extra de donat. & utrobique docto.

Volenti non fit fraus. Autoris hac de re sententia.

Verisimilitudo mentis tempore donationis factae inspicienda.

35 Illud quoque hic non intempestiue queri potest, quid si quis donat tantum suorum bonorum, ut pro portione eorum quae tunc possidet, ea non fuisset donaturus, si cogitasset de liberis futuris, tamen postea tantum bonorum acquisiuit, ut si ea tempore donationis habuisset, non destitisset ab ea donatione, etiam cogitans de liberis. An natiuitate liberorum post huiusmodi donationem & acquisitionem susceptorum reuocetur ea donatio? Et videtur quod non, ex eo quod in simili diximus, quod si quis ab initio donauit totum suum patrimonium, sed postea locupletius acquisiuit, & totum filio relinquit, non datur ei filio quaela inofficiosa donationis, ut voluit gloss. in l. j. in verbo ex duabus vnciis, in viij. q. & ibi Cyn. col. v. vers. quanto queritur, Bart. in fi. Bald. col. v. vers. sexto quareo, Ang. col. ij. vers. ea gl. ibi authen. vnde Paul. Cast. col. iij. vers. in glo. ibi item contra, & omnes. C. de inoffi. testa. Ang. in auth. de immen. dona. §. vlt. vers. ite quareo pater donat, & omnes prope, ar. §. quia vero haec tenus, in auth. de nupt. vbi in arguendis donationibus inspicitur tempus mortis donat. & Ale. conf. 14. circa primū, col. 3. vers. non obstant praedicta, lib. j.

An ob bona postea aucta non sit locus huic legi, in donatione maioris partis bonorum prius facta.

36 Ego vero in nostro casu aliter censeo, ut scilicet reuocetur ea donatio ex nostra l. natis liberis. nam ut diximus in praecedentibus, quae nu. ab hinc 2. & dicendum est quoque saepius, inspicitur hoc in casu nostrae l. mens, & voluntas praesumpta donantis, qualis fuerit tempore donationis, scilicet an eo tempore donaturus fuisset, an non fuisset, si cogitasset de liberis, quicquid postea contigerit, quod eius voluntatem mutare potuisset. Sed si eo tempore cogitasset de liberis, verisimiliter non donauisset. Igitur aduentitij illi casus non sunt considerandi, ut etiam in simili dicitur in l. Iulianus. ff. qui & a quib. & in l. insulam. ff. de verb. oblig. vbi primus rei status, qui in exordio fuit, inspicitur, nec is ex postfacto mutatur. Et quod dicitur in l. in ratione. ff. ad leg. Falci. quod si semel fuerit locus Falcidae eo tempore, quo Falcidia locum habet, ea quidem non tollitur, licet postea bona aucta fuerint. Igitur non obstat quod de inofficiosa donatione diximus, quia in ea tempus mortis inspicitur, ut not. omnes in d. l. j. Ideo etiam & in eadem si post mortem bona superuenerint nihil obstat ut reuocentur. Hic autem inspicitur tempus donationis. Ergo & similiter nihil facit quod postea superuenit.

Autoris sententia.

Primus rei status inspicendus.

37 Finem huic glo. facerem: sed illud nolui tacitus praetermittere, quod ad vim huius dictionis, aliquid, quam nunc commentamur, pertinet ultra ea quae supra diximus, eam videlicet supponere pluralitatem eius rei cui adicitur, verbi gratia, si Papa scribat pro Titio, ut ei de aliquo beneficio in tali ecclesia prouideatur, si non sit nisi vnum beneficium in ea ecclesia, non debetur ex dicta prouisione, propter illam dictionem, aliquo, quae denotat, ut diximus, pluralitatem. ita nuncupatum voluit glo. in cle. j. §. ad hoc, in verbo, merito, vers. dicit etiam, & ibi quoque Imol. col. pen. vers. nota etiam quod verbū. & Card. Flor. qui illam dicit sing. in viij. q. & Pan. in fin. de praeben.

Dictione aliqua supponit pluralitatem.

& Ioan. Mo. in c. pen. in glo. ij. de offic. leg. lib. vj. & Archi. qui ita dicit Bonifacium octauum diffiniisse in c. si pro clericis, de praben. lib. vj. Licet quidam, inquit, magni viri tenerent contrarium, per c. quamuis, eod. tit. & lib. & c. nulla, ext. de concess. praben. & c. scire. vij. q. j. Et huius quoque sententia est Ioan. And. dum d. glo. allegat in c. in generali, de regu. iur. lib. vj. & Do. a Rot. deci. ccxvj. incip. voluerunt & ordinauerunt, in nouis. & Collect. in c. vlt. col. ij. versu. quid si canonici, extr. de fortileg. & iterum in c. j. col. x. versu. sed quid mandatur, ext. de regu. iur. & Felyn. in c. in nostra, col. xvij. versu. xxiiij. correlarium, extra de rescript. Et illa glo. & sequacium sententia optime probatur ex illo Terentij loco in Adelphis,

Aperite aliquis actutum ostium. Quo in loco Aelius Donatus vir naturae ac proprietatis verborum peritissimus, Vim pluralem, inquit, habet dictio aliquis, quamuis singulariter dicatur. non est enim aliquis, nisi de multis: recte ergo pluraliter dicit Terentius, *Aperite aliquis*. Cui simile est illud Plauti in Menæchmo:

Aperite, atque Erctum aliquis euocate ante hostium. {Et rursus in Mercatore, *Aperite hoc aliquis.*}

38 In uno tamen ex multis intelligitur.

¶ Sed quamuis de multis dicatur, tamen in vno tantum ex illis multis intelligitur, vt patet ex eo quod pulchre consuluit Archi. Spalatensis consi. xxvj. cuius exordium est. Ser Michael, quod si testator ita statuerit, Si Titius voluerit emere aliquam ex meis possessionibus, volo vt si vendant haeredes mei, & Titius voluerit duas aut plures emere, non audietur, nec tenebuntur haeredes mei nisi vniam vendere, propter illam dictionem, aliquam. Ita illum refert, & sequitur Fely. in c. omnes, col. iij. versu. & istis adde. j. dif. & Matth. Afflict. in constit. Siciliae, quae incipit, quam plurimum, col. iij. versu. quarto in capitulis, vbi etiam dicit quod si ex statuto aut consuetudine possit dominus petere a vassallis subuentionem pro maritanda aliqua ex filiabus ipsius, poterit pro vnica tantum id petere. Quamquam in illo priori casu facultatis emendi aliquam possessionum, contra rium late consuluit Raph. Fulg. consi. xlvij. quod similiter incipit, Ser Michael. per text. in l. qui filiabus. §. si quis ita. ff. de leg. j. Cui adde & tex. optimum in l. si seruum. §. an prator. ff. de acq. her. §. & quod voluit Raph. Com. in d. §. si quis ita. Sed pro priori op. facit illa loquendi formula Ciceroni propria, vnus aliquis, vnum aliquid, de qua diximus supra in eadem glo. versu. v. incip. & hanc partem. Nisi dicas & id facere pro op. Fulg. quasi de multis intelligi posset, nisi vnus adiectio fieret. & inde hic Signor. consi. clxxxvij. casus continens, col. pen. num. 14.

Vnus aliquis.

39 Tamen effectum dispositiuum attribuit in quolibet particulari.

¶ At Barro. consi. xvij. Vnna cellus, ante fin. tradit, quod licet haec dicitio, aliquis, sit distributiva plurimum, tamen effectum dispositiuum attribuit in quolibet particulari. vnde si dico, si aliquis mihi haeres erit, ista verba verificantur siue vnus tantum haeres extiterit, siue omnes, per l. qui filiabus. §. primo. ff. de legatis primo. & alia quaedam iura. ex hocque consulit in pulchro casu, vt ibi videre licet. Et idem prope dicit consi. ccxlv. eodemque vltim. dominus Caro. Nempe dictionem hanc, licet sit numeri singularis, ad omnes tamen referri, per d. l. filiabus. §. j. quod multum facit ad ea quae diximus in praecedenti versu.

40 De eadem re.

¶ Adde praeterea & aliam huius dictionis naturam, ex eo quod scribit Signo. consi. cxv. in quaestione Petri, col. j. quod si statuto cautum sit, quod si per inquisitionem proceditur, debet assignari terminus vnus diei utilis ad deliberandum, antequam procedatur aliquo modo contra inquisitum: ex quo inquit Signo. inhihet statutum aliquo modo ultra procedi, planum est omnem processum ulterius factum esse nullius momenti, per l. ambiguitatem. C. de testa. & quod voluit Dy. in l. relocatorum. §. sicut. ff. de interd. & releg. & Guid. Suz. in materia consuetudinis. de quo & tu vide quae dicemus infra, in verbo, reuertatur. in lxx. fal. futuri temporis, num. 324. incip. nisi dicas. Idem quoque Sig. consi. clxxj. incip. Ser Antonius, colum. penult. scribit, quod si sit statutum, quod si appareat instrumentum, in quo quis donationem aliquam fecerit de suis bonis immobilibus, illud non credatur esse verum, nec vires habeat, nisi ille cui facta est, fuerit in possessione viuente donatore: hoc statutum comprehendit omnem donationem, & inter viuos, & causa mortis, cum dicat, aliquam donationem: quemadmodum etiam, si qua, comprehendit distributiuè omnes terminos, per d. l. qui filiabus. §. j. ff. de leg. j. & l. si necessarias. §. si annua. ff. de pig. act. quod & in iisdem terminis consuluit Corn. consi. xlv. videtur in hac consultatione, in princ. col. ij. lib. j. quem supra adduximus in versu. xiiij. incip. mouentur maxima ex parte, de quo tamen vide Philip. Dec. in l. si tibi pecuniam, in ij. no. ff. si cert. pet.

Si qua, comprehendit distributiuè omnes terminos.

41 Aliquis, dicitio vniuersalis.

¶ Et alibi quoque videmus hanc dictionem, aliquis, veluti vniuersalem comprehendere omnes species eius rei cui adicitur, ex sententia glo. in c. quod clericis, in princ. ext. de for. compet. & expressius in c. si propter, in glo. vltim. in princ. de rescript. lib. vj. Hoff. in c. cum satis, de offic. Archi. Ioan. Andr. in c. quifquis, de elect. Domi. consi. xxix. Iesu Christi nomine repetito, licet subtiliter, col. j. & iterum consi. xxxv. attendentes, col. ij. versu. vnde ex quo, dum allegat glo. in cle. j. de for. comp. rursusque consi. lxxv. Iesu Christi, & cap. discutiam, col. iij. Soci. in repe. l. si filius, col. antep. ff. de vulg. & pupil. {& consi. iij. in causa domini Guidi, col. iij. lib. iij.} Quae mirum in modum confirmant quae diximus in illo versu. xiiij. mouentur, nuper allegato, & quae dicemus infra in verbo, reuertatur. d. num. 224. incip. nisi dicas. Sed tamen vide text. in l. ij. §. damni quid. ff. vi bonor. rapt. & Paul. Castr. qui videtur voluisse contrarium, consil. ccxj. viso puncto, circa medium, versu. eodem modo respondetur, lib. j.

¶ Denique

42 ¶ Denique & aliam huius verbi vim adscribit Pan. in c. relatum, le ij. col. ij. versu. nota ibi, in versu. licet, extra de testa. Nam ex eo quod tex. ibi dicit, quod clericus aegrotus potest aliqua ecclesiae suae bona mobilia pauperibus & illis qui viuenti ipsi seruerunt, conferre: notat non omnia eius ecclesiae bona mobilia posse ab ipso clerico conferri. nam illud verbum, aliqua, denotat quandam moderationem. Ex quo amplia quod supra diximus, hanc dictionem, aliqua, verificari in re modica, vt scilicet non tantum de re ipsa modica dici possit, sed necessario de re moderata intelligi debeat.

Aliqua, denotat quandam moderationem.

43 ¶ Sed quod ad externos scriptores pertinet, saepe videmus eam dictionem, aliquid, maximum & eximum quippiam significare, Terentius in Andria, cum Charinus dixisset:

Aliquid, eximum quippiam significat.

Interea fiet aliquid spero. subiunxit Byrria,
Id aliquid nihil est. Et in Adelphis:
Profecto euadet in aliquod magnum malum. Virgilius lib. ij. Aeneidos,
— Et nos aliquod nomenque decusque
Gessimus. Ouid lib. Tristium j. eleg. ij.
Est aliquid fatoque suo, ferroque cadentem
In solita moriens ponere corpus humo. Et Persius saty. j. ad fi.
Sese aliquem credens. Et Iuuenalis saty. j.
Aude aliquid Breuibus, Gyaris & carcere dignum,
Se vis esse aliquid. Et satyra ij.
Est aliquid quocunque loco, quocunque recessu
Vnius sese dominum fecisse lacerta.

Et ex oratoribus, is qui primum locum inter Latinos obrinet Tullius in prima actione in Verrem, Vt tu tum aliquid esse videre. Et rursus: Caecilius tum denique se aliquid futurum putat, si Ha-lienus minus vehemens sit. Et episto. ad Atticum lib. ij. epi. lvj. ad fi. Itaque fac, vt me velis esse aliquem. Quod & in sacris literis obseruauimus D. Ioan. j. cap. A Nazareth potest aliquid boni esse: & D. Paulus j. ad Corinth. 3. Nec enim qui plantat, nec qui rigat, est aliquid. Et ad Galat. 6. Si quis existimat se esse aliquid, cum nihil sit, ipse se seducit. Et ex veteri testamento Iudic. v. Est aliquid iniquitas eorum. Sunt & qui haec verba, quid reru, nescio quid, & similia, magnas quasdam res significare, de quo videre poteris Nanniū Almarianum Miscellaneorum lib. j. Quamquam id scio in nostris legibus, nonnunquam haec duo copulari, scilicet, modicum aliquid, & modicum quid, vt in l. sed & si. §. item si plures. ff. de instit. actio. & in l. qui bonis, in princ. ff. de censio. bon. & in l. fa crilegij. §. j. ff. ad leg. Iul. pecu. vt & diuerso Tullius magnum aliquid etiam copulauit lib. ij. epist. familiar. epist. vj. Graue est enim homini pudenti petere aliquid magnum ab eo, de quo se bene meritum putet. quem vt & insigne aliquid dicitur Terentio in Eunuchis:

Et grande aliquid. Persio saty. j.
— Hic pede liber

Grande aliquid quod pulmo anime pr. claryus anhelat.
Atque etiam dictionem quid, cum genitiuo magnum quoque aliquid, vt probat illud Cic. act. in Verrem, quid lachrymarum putatis ipsum profudisse Neronem? & Plauti in Epidico,

Etiam dicitio, quid.

Tum captiuorum quid duci. ni secum, pueros, virgines,
Binos ternos, alius quisque sit concursus per vias.

Terentij quoque in Andria actu ij. Scen. ij.

Dij boni, boni quid porto? Et in Heautontimo.
Modo pitissando quid vini absumpsit mihi? Et rursus Actu 2. Scen. iij.
Non oportuit relictas, portant quid verum.

44 ¶ Nec tamen praetermiserim illud à Grammaticis annotatum, quod satis conuenit cum iis quae diximus, aliquid, rem ambiguam & incertam significare, quod probatur ex illo Plauti loco in Curculione, Phæ. Iam edes aliquid. Curc. Nolo hercle aliquid, certum quam aliquid mauolo. {Donatus in Andriam Terentij illud enarrans,

Item dicitio aliquid.

Saltem aliquot dies
Profer, dum proficiscor aliquid, ne videam. Aliquod, ait, dixit, vt exilium esset incertum. Cum e contrario quiddam, rem certam & singularem demonstrat, auctore Boetio. Id quod asserit Laurentius Vallensis, tum lib. ij. aduersus Barptolomæum Facium, {tum in annotat. in Antonium Raudensem, non semel: tum lib. Elegantiarum iij. c. xvj. tum denique in Dialecticis lib. 2. cap. xxv. atque etiam Nicolaus Sipontius in Martialem.

Quiddam re certam demonstrat.

45 ¶ Quamquam in contrarium facere videtur tex. in l. si debitor. C. de sent. pass. & in §. praeterea, Instir. de fideic. liber. prout illos declarauit supra versu. v. incip. & hanc quoque partem & text. in l. iij. §. vlt. ff. de annu. leg. vbi haec duo certum aliquid, simul iunguntur. & illud Tullij lib. j. de Inuentione. Demonstratiuum genus est, quod tribuitur in alicuius certae personae laudem aut vituperium. Et rursus lib. j. Rhetor. ad Herennium, si is est, statim post initium, vbi differit de Oratoris officio, vbi illa eadem verba adscripsit. Sed & sine ea adiectione certi, videmus saepe ipsum Tullium haec nostra dictione vt in re certa: nam lib. 4. epist. ad Titum Fabium, Idque vna, ait, sententia, eaque dubia potentia alicuius condonatum existimeretur. Alicuius scilicet Caesaris, vt satis eadem epist. indicat, & omnes intelligunt. Ideo vnus ex interpretibus Valla, inquit, dixisset, cuiusdam. Idem lib. j. earu.

De eadem re.

dem, ad Lentulum, Cum de certis quibusdam hominibus loqueretur, vnū ait, illud audeo, quod antea tibi significans, nunc quoque re perfecta & cognita scribere, vehementer quosdam homines & eos maximè, qui & te maximè debuerunt, & iuuare potuerunt, inuidisse dignitati tuæ.

46
Discrimen di-
tionum ali-
quid & quod-
dam.

¶ Est aliud quoque discrimen, ne & illud prætermittamus, inter has dictiones aliquid & quoddā, quod scilicet, aliquid intelligitur de re modica, vt supra latissimè diximus: quoddam verò nō itē, nisi addatur: vt in l. si cum dies. §. vlt. cum dicitur, quoddam modicum tempus. ff. de arbit. Quid autem intersit inter aliquis & vllus, discas ex Prisciano lib. 17.

FACULTATIVM.

IDES, vt quæ bona prius vocauerat, nunc facultates appellat. Nam & aliàs vide-
mus facultates pro bonis vsurpari, non solum à iuriconsultis, quod frequenter vi-
dere licet, vt in l. nec ei. ff. de adopt. & in l. si quis crediderit, ff. de pact. & in l. si plu-
res. §. j. ff. de adm. tut. & in l. cum plures. §. tutor. & l. seq. eod. tit. & in l. quæsitum est.
§. j. ff. de leg. iij. & in l. iij. ff. de annu. legat. & in aliis propè infinitis locis. Sed & ab aliis oratoribus
præcipuis, quorum facile princeps Tullius lib. ij. Officiorum, Modus, inquit, largitioni adhibeatur,
isq; referatur ad facultates. Et paulò post, Liberales autem sunt, qui suis facultatibus captos à præ-
donibus redimunt. Et iterum lib. iij. eiusdem operis, Singulorum facultates & copiar, diuitiar sunt
ciuitatis. Facultates igitur bona dicuntur, vt etiam nuncupatim tradit gl. in l. si constate, in prin.
in verbo, non sufficere, & ibi quoq; Bart. in ij. oppo. ff. solut. mat. & Lucas Pen. in l. omnes, col. 7.
in verbo, facultatem C. de decuri. lib. x. & in l. si quis procuracionem, post prin. eo. tit. & è recen-
rioribus Phil. Dec. qui & alia iura allegat, in l. qui se patris, col. 4. vers. not. ibi facultates. C. vnde lib.
Quod hinc manauit, vt nonnullis placuit, quoniam antiqui facul, & faculter dicebant, quod pos-
terior ætas facile & facilliter vocauit, vt annotat Festus Pompeius, atque etiam Nonius Marcellus
auctoritate Pacuuij, Africani, Lucilij, & aliorum. Vnde & facultas nomen ad nostram ætatem
permanuit, veluti facultas agendi quippiam, vt etiam è nostris asseruit Accursus in d. l. si quis cre-
diderit. ff. de pact. & in d. l. si constante, vbi supra. & iterum in l. si quis posthumos, ff. de liber. &
posth. Cuius contrarium nomen est difficultas: sicuti & huius quod facilliter dicitur, contrarium
est difficulter, quo vsus est Columella li. viij. cap. x. Ex quo & Varro in Bimargo, quod vtrum sit
magnum, an paruum: facul, an difficul, & quoniam qui diues est, cuiue abunde suppetunt opes
ac diuitiar, facillè agit quod vult, iuxta illud Arbitri Petronij:

Quisquis habet nummos, secura nauiget aura,
Fortunamque suo temperet arbitrio,
Multa loquor, quoduis nummis presentibus opta,
Et veniet clausum possidet arca Iouem.

Cui concinens Horatius auctor grauisimis lib. j. epistolarum ad Numicium ait,

Scilicet uxorem cum dote, fidemq; & amicos,
Et genus, & formam regina pecunia donat.

Et lib. 2. sermonum Saty. 3.

— Omnis enim res
Diuitis paret: quas qui construxerit, ille
Clarus erit, fortis, iustus, sapiens, etiam rex.

Et hinc quoque Apuleius lib. Asini aurei ix. scribit pecunia difficultates omnes esse peruias, au-
roq; adamantinas perfringi fores. Ex quo & Statius lib. Sylvarum v. non inscite diuitias potentes
appellat, cum dicit:

Arabumq; potentes Diuitias mallet.
Et vt ex Græcis auctoribus aliquid quoque adferamus, Aristophanes in pluto multa in eam sen-
tentiam effundit, ex quibus hos versus huc adscriptimus,
καὶ νῦν δὲ, ἄτι γ' ἐστὶ λαμπρὸν ἢ καλὸν,
ἢ χάριεν ἀνδράποισι, δὴ σε γίγνετ;
ἀπαντὰ πλετῆν γὰρ ἐδ' ὑπὸ κροα.
Et per Iouem, si quid magnificum, aut splendidum,
Aut elegans mortalibus, abs te vno venit.

Id est,

Pecunie namq; vniuersa obtemperant.
χρὸς δ' ἀνοίγει πάντα, καὶ ἀίδε πύλας.

Et Menandri fenarius est:

Id est ad verbum,

Aurum autem aperit omnia, & inferni (sive mauiis Plutonis) portas. Quin ex Hebræis Salomō
ante hos omnes illud grauit, & veluti cum bile pronuntiat in Ecclesiaste cap. x. Pecunia obe-
diunt omnia. Id quod reassumit Bal. in l. singularia, col. 4. vers. vndecimū est speciale. ff. si cer. pet.
& Saly. in l. receptiua, col. 3. vers. item no. ibi. C. de constit. pecu. & ante eos; Host. & Ioa. And. in c.
significantiibus, vterque, post prin. extra. de offi. deleg. {vbi eius loci auctoritate} negant viduam di-
uitem esse annumerandam inter miserabiles personas. Quod & astruit tex. ibi. Cui tamē aduer-
satur tex. in c. ex parte, de for. compe. vbi vidua regina Angliæ gaudet privilegio miserabiliū per-
sonarum. Sed id nihil obest, quando & rex & regina possunt esse pauperes respectu suæ conditio-
nis, vt dixi latè in nostro tractu nobilitatis. His autem quæ diximus, adstipularur, quod leges no-
stræ asse-

Facultatum
appellatio.

Facul, & fa-
culter.

Regina pecu-
nia.

Potentes diui-
tie.

Vidua diues.

stræ asserunt pecuniæ appellatione res omnes contineri. c. totum. j. q. iij. & l. pecunia. ff. de verbo.
signifi. & l. receptiua, vers. & neminem moueat. C. de constit. pec. Tanquam scilicet omnes res ha-
bere videatur, qui pecunias habet, vt etiam in postremo loco not. Bal. qui ad hoc retulit quod vo-
luit gl. in l. aduocati, in verbo, vitam. C. de aduo. diuer. iudi. videlicet diuitias esse vitam hominis. de
qua re latissimè differuimus in tract. nobilitatis, in comparatione aduocati & medici, vbi id quif-
que legere poterit. Proinde, vt repetamus, cum diuitiar tantum habeant virium, potētie, facultatū,
non abs re Latinis Facultates dicuntur, tanquā scilicet rerū omniū facultatē ac veluti facultatē præ-
bētes. In qua re Latini ipsi Græcos, vt sæpe aliàs, imitantur, quibus facultas dicitur εὐπορία, quo
etiam vocabulo abūdantia & opulētia significatur. Demosthenes, εὐπορία δὲ τῆς εὐπορίας
πανηγυρεῖ. Ex quo & εὐποροῦ diues & abundans, & verbū εὐπορεῖω, habeo facultatem, ditor, abūdo.
De quo & idē Demosthenes ἀλλοθεν τε χήματα εὐπορίας, καὶ ἐκ μιλύλωνης παρὰ τῶν φίλων λα-
βὼν τριακοσίας σατῆρας. Antiqui autem pecuniā deā esse existimabant, vt viderelicet ex D. Au-
gustino de ciuitate Dei lib. iij. c. xxj. & xxij. vt magis mirum sit quod Iuena. cecinit Satyr. j.

— Et si funesta pecunia templo

Nondum habitas, nullas nummorum exeximus aras. j

¶ Verum è nostris Alberi. in suo vberissimo Lexico tradit opes dici facultates, tanquam facultates,
quod scilicet facile labuntur, per not. in l. si cum dorem, in fi. ff. sol. mat. Cui rationi concinit illud
Valerij Maximi in fine lib. vj. Caduca nimium & fragilia, puerilibusq; consentanea crepūdiis ista,
quæ vires & opes humanæ vocantur, affluunt subito, repente dilabuntur: nullo in loco, nulla in
persona stabilibus nixa radicibus consistunt: sed incertissimo statu fortunæ huc atque illuc acta,
quos in sublime extulerunt, improviso recursum destitutos in profundo cladum miserabiliter im-
mergunt. Hæc ille. Cui adstipularur illud Sallustij in Catilinario, Diuitiarum & formæ gloria flu-
xa atque fragilis est. Et rursus in Jugur. statim post prin. Præclara, inquit, facies, magnæ diuitiar, ad
hoc vis corporis, & alia omnia huiuscemodi breui dilabuntur. Plutarch. in oratio. consolatoria
ad Apollonium tradit quod Demetrius Phalereus dicente Euripide diuitias esse instabiles: & ca-
ducas, vnamq; diem, hæc ad ima deprimere, hæc verò ad summa tollere, alia quidem rectè eū di-
cere inquit, melius verò fuisset, si non vnam diem, sed temporis punctum dixisset. Et optimè fa-
cit tex. in l. etiam, ibi, si idoneus subito lapsus est. ff. de adm. tuto. & in l. verum, §. si locupleti, ibi,
& subito hæreditas lapsa sit. ff. de minoribus. Et ex Christianis scriptoribus Hieronymus ad Pā-
machium de obitu Paulinæ vxoris, scribit opes & momēto perdi & inueniri posse. Cuius rei exem-
plum insigne ac memorabile nobis suggerunt sacræ literæ, in quibus Iob ille simplex & rectus &
timens Deum derepente ex ditissimo factus est pauperimus: ex pauperissimo ditissimus. Et aliud
quoque Myron Atheniensis orator apud P. Rutilium Lupum ex Gorgia de figuris sententiarij
lib. ij. Hæc mulier, ait, nuper fuit locuples, potens in amorē atq; deliciis necessariorū, ornatus eius
opibus abundabat, magnus ancillarum quæ sequebantur, comitatus appellabatur. Nunc contrā su-
bito & graui casu afflicta vix mediocris ancillulæ dignitatem retinet. Ob idq; confestim subiū-
xit: O fortuna, quàm vehementer te rerum varietas oblectat, & quàm magno odio est tibi beatæ
vitæ perpetuus & constans fructus. Hæc ille. Ex quo fit quod scribit Bart. in l. in confirmando, ff.
de constit. tuto. quod qui antea diues erat, propterea non præsumitur nunc diues esse: quoniā in
facili est, vt facultatum fiat diminutio, per illum tex. quamuis gl. teneat contrarium in §. quia ve-
rò iam, in verbo, à patre, in auth. de equal. doti. & Host. Io. And. Aegid. Bellam. Ant. & Imol. in c.
retra de scrut. in ordi. faci. per tex. in l. si creditores, in fi. ff. de priuileg. creditor. Archi. & Dom. in
c. vlt. vj. quæst. v. Alb. Rosa. in l. si verò. §. qui pro rei qualitate. ff. qui satisf. cog. Sed tu vide Alciat.
has contrarias sententiās concordantem, in tractatu præsumptio. regula ij. præsumpt. xxvij. nu. j.
& 2. post Alex. ibi ab eo allegatum. Sed & Bal. in c. dudum. col. j. vers. quæro quæ qualitates, extr.
de inre iur. inter ea quæ facile corrumpuntur, diuitias reposuit.

¶ Vides igitur opes ac diuitias maximam nobis omnium rerū facultatem siue facultatem suppe-
ditare, eadēmq; facillimè labi & effluere (vt sic vtranq; rationem coniungam) vt non immeritò
facultates id est facultates dicantur. Sed prior ratio multò conuenientior est, ac peculiarior. nihil
enim omnium rerū illud, scilicet facultatem rerum agendarum, magis efficit, quàm diuitiar: hoc
autē, scilicet facile labi commune est cum multis. Quælibet autē res ab eo potius denominari
debet, quod sibi specialius est, quàm quod cum aliis cōmune habet. Ex quo videmus stipulatio-
nem potius à verborum firmitate, quæ propriè ac peculiariter ad stipulationem pertinet, quàm à
cōsensu, qui omnium pactorū ac conuentionum communis est, nomen accipere. l. j. in princ. &
ibi Pau. Cast. Alex. Soci. & cæteri recentiores. ff. de verb. oblig. Sic hominem negat Fab. Quintilia-
nus lib. Oratoriarum institutionum j. c. x. ab humo dictum, cum id omnibus animantibus com-
mune sit. Id quod & Alciatus noster scientissimè colligit in l. iugurij. ff. de verb. sign. Quanquam
ea hominis etymologia auctorem habeat Varronem illum togatorum doctissimum.

¶ Quid autem intersit inter facultatem & facultatem, tradit Cornelius Fronto in libello de nomi-
num verborumq; differentiis. Facultas, inquit, locupletis: facultas artificis est. Itaque diues facul-
tatem habet vel eritendi vel redimendi: artifex opera perficendi facultatem. At Festus Pompeius
in verbo, facul. facultas (ait) morum est: facultas rerum. Sed & de significatione facultatis, quid no-
stri sentiant, videbis apud Accursium in §. si verò absunt, in verbo, substantiam, in auth. de hered.
& Falcid.

Diuitie vita
hominum.

εὐπορία.
εὐπορεῖω.

Facultates
tanquam fac-
litates.

De eadem re.

Quodlibet ab
eo potius de-
nominatur,
quod sibi spe-
cialius est.

Differentia
inter facul-
tam & facili-
tatem.

& Falcid. & Luc. Pen. in locis in princip. alleg.;

Et inter facultates & proventus.

Postremo in hac mentione facultatum nolimus prætermittere nostrates ponere differentiam inter facultates & proventus, vt videre licet ex cle. ij. in prin. vbi id not. Pau. Liaz. & Card. Flor. in xvj. not. de religi. domi. quos videas. neque enim in hac re diutius immorari statuimus, vtpote nihil ad nostrum, quod agimus negotium pertinente.

DONATIONE LARGITVS.

Hæc l. strictè de vera & propria donatione intelligenda est.

His verbis satis constat hanc locum habere tantum in donatione, & ea quidem propria, simplici, mera, gratuita, liberali, vt etiã tradit Bal. in ij. lect. & Ang. hic & Ro. conf. xxvj. pro decisione. col. ij. vers. concludo ergo, & Iaf. conf. clxxj. viso instrumento dotis, col. ij. vers. sed præmissis, lib. iij. & doct. vbi que, vt videbimus ex seq. Nam & ea proprie etiam dicitur donatio. l. j. in princ. ff. de donat. & largitio quoque ea proprie est quæ fit gratis, & liberaliter, vt diximus & probauimus supra in verbo, omnia, vel partem aliquam. nu. xj. incip. adde & his verbis largitus. Et cum hæc loquatur in speciali ac singulari casu, sitq; exorbitans, vt latè diximus in verbo, libertis, nu. 19. & seq. consequens est, vt dicunt Roma. & Iaf. vbi supra, eam debere intelligi proprie ac strictè de vera ac propria donatione. l. filiusfam. in princip. ff. de donat. cum simil.

Hæc l. non habet locum in uenditione proprie sumpta.

Ex quo illud primùm sequitur, hanc l. non procedere in uenditione, quod omnes vbi que admittunt. Quod tamen vclim intelligas, nisi ea facta fuerit paruò, quopiam pretio, habito quidem respectu rei venditæ, quæ scilicet multò pluris valebat, nam huiusmodi gratiosa venditio ita possum appellare post imperatorem in l. j. C. de fide instrum. & iure hasta fiscal. lib. x. } reuocabitur ex hac l. peræquè ac donatio, vt voluit Bal. hic ante si. j. lec. & iterum in ij. lec. col. ij. & Cyn. in l. j. in vlt. q. & ibi quoq; Bal. col. j. in iij. not. Fulg. & Franc. Arct. col. vlt. vers. verumtamen si venditio, & Iac. à Sanct. Georg. col. j. { Claudius Aquen. col. ij. vers. fortius voluit. } C. de pactis & ipse Bal. in rub. ext. co. tit. col. ij. vers. quæro an uenditio. Ang. in l. j. C. de inoffi. test. Rom. in l. si quis cum aliter, col. v. in ix. quæst. vers. attende tamen. ff. de verb. oblig. vbi id dicit sing. Pet. Ferr. in sua practica, tit. forma libel. quo agit. pro dona. in verbo, irreuocabiliter. { Barb. in c. cum dilecti, col. vlt. de empr. & vendit. } Soc. conf. ccxv. visa prædicta facti contingentia, col. j. lib. ij. quod repetitur in conf. xxij. li. 4. & Fran. Curt. senior conf. j. prima fronte videtur dicendum, col. ij. & Philip. Dec. qui Cyn. & Bal. tantum memorat, in l. imaginaria. ff. de regu. iur. { Carol. Ruin. conf. xcviij. visa renuntiatione, col. ix. nu. 20. lib. j. & iterum conf. clxx. de tribus, col. iij. nu. 15. lib. j. & conf. lx. de re quidem, col. v. nu. 16. lib. iij. & conf. cxl. circa casum, col. ij. nu. 6. lib. iij. } Pantal. qui & Cy. & Bal. tantum citat in repe. l. j. col. xxxvj. vers. duodecimò limita, C. de rescin. vend. { & D. Boer. deci. cxlij. & quod ad secundam, col. ij. in prin.

Bius ratio.

Horum ratio est, quia talis venditio facta, minori pretio, pro donatione habetur. l. si vir vxori, in prin. ff. ad S. C. Velleian. & l. si quis donationis. ff. de contrah. empr. & l. j. §. si quis in fraudè, cum seq. vbi que ad §. si mutuum. ff. si quid in fraud. par. & l. si sponsus. §. circa. ff. de donat. inter vir. & vxor. & licum hic status. §. si inter, vers. plane, & in l. sed si vir. §. si duo. ff. eod. quibus probatur iura loquentia in donatione habere locum in huiusmodi uenditionibus: quod & voluit glo. in l. apud Celsum. §. auetoris, in verbo, causa. ff. de except. dol. Pet. à Bel. Perti. in suis no. viij. not. incip. si queratur, in fi. & in l. j. & ibi Cyn. post eum in vij. q. C. de inoffi. dona. Bal. conf. cclxj. primò queritur, statuto cauetur, col. ij. lib. j. Bart. in l. non vsq; ff. si à par. quis manu. fuer. & conf. clxj. in nomine domini amen, proponitur, paulò ante si. Colle. in c. vlt. col. ij. vers. sed quid pater, ext. de donat. Io. Plat. in l. j. col. ij. vers. in tertio dicto. C. de impo. lucra. descrip. vbi dicit censi causam lucratiuam, cum res magni pretij paruò emitur. & in hoc dicit not. gl. in d. §. auctores. & Alex. conf. lv. consideratis verbis, col. ij. vers. quod non excedit, lib. j. & Alcia. in l. nominis. §. verbum. ff. de verb. signi. cum aliis multis concord. à me collectis in nostris commentariis in Piætonum cõsuetudines, tit. xliij. §. x. glo. j. in ij. declaratione ij. fal. Quibus adde text. loquentem in conductione vno nummo facta, in l. si quis. ff. locat. vbi & ea instar donationis est. Et quod scribit Suetonius in Iulio Cesare, c. 50. Ante alias dilexit M. Bruti matrem Seruiliam, cui & primo suo consulatu sexages sesterium margaritam mercatus est, & bello ciuili super alias donationes amplissima prædia ex auctio nibus hasta minimo addixit, aut vt Budæus in tit. de in diem addic. & quidam alij, & melius meo iudicio, legunt, nummo, quod tamen in idem recidit, quatum ad rem de qua loquimur, pertinet. Nam ex ipsius Suetonij sententia, est veluti quedam donatio, rem amplissimam minimo siue nummo vendere vel addicere. Ex quo etiam illud Horatij lib. sermonum ij. Sary. v. ad fi.

Causa lucratia.

Cõductio uno nummo facta.

Venditio uno nummo facta.

Seu fundi siue domus sit

Emptor, gaudentem nummo te addicere, &c.

Quo in loco Porphyrio interpres, Genus, inquit, erat donationis, in qua quando aliquid donabatur, nummum dabant, vt emisse viderentur. Ex nostris autem Accursius scribit hanc uenditione vno nummo factam esse imaginariam, in §. præterea. Insti. qui. mod. ius patr. potest sol. & in §. j. in verbo, libripendi. Insti. de testa. { & Philip. Dec. in l. imaginaria. ff. de reg. iur. } Ex quibus magis placet apud Suetonium legi nummo quam minimo, nihil tamen refert, quod supra diximus, vtrum horum

horum legas, ad eam rem de qua tractamus. Quanquam habemus casum in iure nostro, quo hu iusmodi venditio habet aliquid momenti, in l. si vsu fructus. ff. de iur. dot. De quo tu vide gl. in l. si quis ante, in verbo, solum teneat, & ibi Bart. & alios. ff. de acquir. poss. Sed & tu vide de his uenditionibus factis vno nummo, Cy. post Pet. in l. maritus. circa medium. C. de procur. { & in l. non ideo. C. de hæred. instit. } Bart. in l. vsu fructu, col. 4. vers. vlt. etius not. ff. fol. mat. Collec. in capit. vt mensuræ, quod est ij. ext. de empr. & vendit. cum aliis concord. adductis ab Alex. in d. l. si quis ante. Sed vt redeamus, ex his quæ diximus, fit, vt quod in ea uenditione minori pretio facta deest à vero ac iusto pretio, tanquam donatio debeat insinuari, secundum Pet. Ancha. & Imo. in c. cum causam, ext. de empr. & vendit. & Rom. in l. ij. in prin. col. iij. ff. de verb. oblig. per d. l. si quis donatio nis. & repræhendit Calder. qui contrarium consuluit, conf. ij. tit. de empr. & vendit. De quo & per Alex. in d. l. si quis cum aliter, col. iij. vers. item quæsiuit. ff. de verb. oblig. & Firmia. in tractatu gabellarum, in iij. parte viij. partis princ. quæst. xij. & Soc. d. conf. ccxv. col. j. lib. ij.

Insinuatio in uenditione minori pretio facta.

De eadem re.

Id quod primo loco intelligunt Cyn. Bal. & Soc. subdubius tamen, in d. l. j. C. de pactis, procedere, si ea venditio ita facta, fuerit animo donandi facta, aliàs secus, quia principale propositum contrahentium est inspiciendum, vt est tex. licet non allegent, in l. rogasti, in prin. & in l. si quis nec causam. ff. si cert. pet. & aperte declarat tex. in d. l. si quis donationis causa. ff. de contrah. empr. & in d. l. si vir vxori. ff. ad S. C. Velleian. & in d. l. si sponsus. §. circa. ff. de dona. inter vir. & vxor. Ex quo etiam voluit Ioan. And. & post eum Panor. Barb. & alij in c. ad quæstiones, ext. de re. permu. quòd si pro fundo alterius, ei do alium fundum, & pecuniam, primùm inspiciendum est quid principa liter inter contrahentes actum sit, vt iudicemus, sitne hic contractus permutationis, an venditio nis. Id quod etiam voluit Bart. in l. j. ad fi. ff. eo. tit. & in l. Aristo, & ibi quoque Bal. & Pau. Cast. ff. de donat. & idem Bart. in l. si in emptione, in prin. ff. de contrah. empr. Bal. in l. j. col. ij. vers. quid si data est res. C. de rerum permu. vbi & ad hoc allegat optimum text. in d. l. si sponsus. §. circa, vbi & ipse Bal. tradit auctoritate illius tex. & lis qui. C. de his qui propt. met. iud. quod iudicamus actum secundum animi præualentiam, quæ postrema dictio (ne tu eam repudiandã in hac significatione existimes) est Pauli iurisconsulti in l. rem actio. §. in omnibus. ff. de rei vendic. Sed vt redeamus, illud idem quod diximus, voluit ipse Bal. conf. lxxvj. inter virum & vxorem, in prin. lib. j. Panorm. conf. xv. quæritur an prædictus contractus, col. j. lib. j. cum multis concord. à me congestis in nostro tractatu Retractuum, tit. j. §. xxx. glo. j. nu. ii. }

Actus iudicatur secundum animi præualentiam.

Contrarium sentientes.

At fortè quis, quantum ad casum l. nostræ pertinet, non simpliciter quid actum sit inter partes, sed primo loco iudicaret eatenus reuocatam esse huiusmodi uenditionem minori pretio factã, quatenus res vendita excedit pretium, vt & voluit Fran. Arct. illam Cyn. & Bal. restrictionem siue limitationem reprobans in d. l. j. col. vlt. C. de pact. per id quod in simili dicit Barto. in d. l. non vsque. C. si à parent. quis manum. fuer. quòd venditio minori pretio facta, in eo quidem quod pluris valet res vendita, quàm sit pretium, donatio est, per d. l. j. ff. si quid in frau. patr. & ideo potest eatenus tantum reuocari per querelam inofficiosa donationis. & idem tenuit Bal. in d. l. j. col. antepe. vers. vlt. etius quæritur. C. de inoffi. don. & Cano. in c. Raynutius ext. de testa. Alex. consil. lv. consideratis verbis, col. ij. lib. j. Et ita quidem loquuntur iura quæ supra adduximus, vers. 3. & optimè declarat tex. in d. l. si sponsus. §. circa uenditione. de donat. inter vir. & vxor. Et bene faciunt quæ infra dicemus super donatione facta ob benemerita, nu. 77. incip. secunda declaratio, & seq.

Venditio minori pretio facta, in eo quod pluris valet res, censetur donatio.

Autoris sententia.

Verum ego, lector amantissime, hic subsisto, vt vtar verbis iurisconsulti in l. seruum quoque, in prin. ff. de procur. & in l. si & me. ff. si cert. pet. subsisto, inquam, in casu l. nostræ, quæ omnino respicit mentem donantis, eamq; pedetentim sequitur, vt secundum eam locum habeat, vel non habeat, vt ex iis patet quæ longè latèq; diximus supra in præfati. num. 63. incip. ex quo fit, & multis seq. Si ergo hic qui minoris vendit, non id facit donationis causa, sed quia putat iusto se pretio vendere, & ita quoque facturus etiam si de liberis cogitaret, quamuis donaturus non fuisset si cogitasset, quid causa est cur locus esse debeat, huic l. etiam si alio respectu & consideratione hæc esset reputanda donatio: cum iste donare se non putat, nec cogitat, nec vult, sed tantum vèdere, id etiã facturus si haberet liberos, aut de futuris cogitaret, vt diximus. Nec mouet quod de querela inofficiosa donationis dictum est, quia ea competit, etiam si scienter facta sit, vt plenè no. in l. i. C. de inoffi. test. & dicemus postea latius in verbo totu, nu. 3. & seq. & in verbo, reuertatur, post princ. Hic autem secus est, cum sola cogitatio liberorù vim huius l. impediât, vt dictu est supra in prin. l. d. nu. 63. Ideo cogita, & vide etiã interim Calca. conf. 25. Titius nobilis, col. vj. vers. septimò facit, & vers. seq. & Rom. in d. l. si quis cum aliter, in ix. quæst. ff. de verb. oblig. vbi id videtur sentire quod diximus, vt scilicet hæc lex habeat locum in huiusmodi uenditionibus, cum scienter quis vendit minoris, & sic animo donandi, vt ipse nuncupatim scribit, quasi sit secus aliàs.

Distinctio in uenditione minori pretio facta.

Sed hoc tamen secundo loco intelligendum, si modo id quod excedit pretium, tanti sit, vt hinc contractus ex capite læsionis retractari possit. Aliàs enim frustra tractamus de donatione: quia ex natura contractus licet illud retinere. l. item si pretio, in fi. ff. loca. & l. in causa, in fin. ff. de minor. verbi gratia, fundum pendentem xx. aureos annuos, & qui vera iustaq; ac communi patriæ æstimatione valet quadringentis aureis, vendo ducentis tantum aureis, & ita non est læsio ultra dimidium iusti pretij, ideo ex capite minoris pretij rescindi non potest. propterea cum ex natura contractus illud quod excedit, retineri possit: nihil est, cur donatione dicere debeamus, Et ita in casu nostræ

Eiusdem sententia restrictio.

Vilius vende
re non est do
nare.
Nisi excedat
dimidium iu=
si pretii.

8
De eadem re.

Tacitum non
habet plus ui
rii, quam ex=
pressum.

9
De eadem re.

Permutatio
indicatur ex
speciei praeua
lentia etiam
pretio dato.

10
Rursus alia
eiusdem sen=
tentiae restri=
ctio.

11
Donatio re=
muneratoria
non est pro=
pria donatio.

12
Haec lex non
habet locum
in donatione
remunerato=
ria.

nostra l. hanc rem limitat & intelligit Fran. Aret. in d. l. j. C. de pact. Cui Adde quod scribit Bal. in rub. C. de contrah. empr. in xij. q. quod vilius vendere non est donare, etiam si apponatur clausula donationis, quia est actus consecutivus naturae venditionis, in qua licitum est contrahentibus suam utilitatem procurare, nisi excederet dimidium iusti pretij, quia tunc, cum excederet terminos aequitatis, esset vera donatio totius eius quod excedit iustum pretium, per d. l. si quis donatio nis. Sed tu super hac re vide etiam quae dicam postea nu. 8. incip. sed super hoc illud est animaduertendum, & duobus seq.

¶ Intellige tertio, vt non solum id tanti sit, vt contractus inde rescindi possit, sed etiam vt sit eiusmodi, vt ascendat ad dimidiam partem omnium bonorum, secundum eam op. quae id exigit, aut saltem tale sit, & tantae aestimationis, quod verisimiliter venditor nolisset donare, si cogitasset de liberis, secundum aliam & comunio rem op. Nam si in donatione expressa illud obtinet, multo magis in tacita, imaginaria, adumbrata, ne plus habeat viriū tacitū quam expressum, & imago quam veritas. l. filio quem pater. ff. de libe. & posth. cum simil. Et vt intelligas quid inter sit inter hoc, & illud quod diximus in praecedenti vers. Pone quod quis habens in facultatibus ducentos aureos annuos, vendit fundum pendentem decem tantum aureos annuos, & ita valentem, si iuste ematur, ducentos aureos, quinquaginta tantum aureis. Certè is contractus rescindi potest ex capite lesionis infra dimidium iusti pretij. Ex capite autem huius l. non poterit, quia non tanti est is fundus pro portione omnium bonorum, vt si aperte & expressè donatus fuisset, reuocari deberet ob filios postea susceptos, secundum ea quae plenè diximus in glo. omnia, vel partem aliquam.

¶ Intellige quarto, quando huiusmodi contractus pro maiori parte esset donatio quam venditio, verbi gratia, res quae valet centum aureos, venditur xx. aureis, venditio est vsq; ad illos viginti aureos, in reliquis octoginta aureis donatio. Et ita is contractus ceterum potius esse donationis, quam venditionis, quod si è diuerso pretium excedat id quod abest à pretio, est omnino venditio, habita eius tantum ratione, quod pluris est: vt expressim voluit Gui. Cu. in l. quæritur, per illum tex. ff. de stat. homin. & Bal. in l. usufructu, col. vlt. ff. solut. mar. & facit quod in simili traditur, quod si species & pretium dentur pro alia specie, si species pretium excedit, censetur esse permutatio: sin contra pretium excedit speciem, venditio. Ita enim voluit Bart. & alij, in d. l. Aristo, ad fi. ff. de donat. & Cano. in d. cap. ad quaestiones, de rerum permut. cum aliis multis concord. quas ego tibi affatim congesi in d. tract. Retractuum, vbi supra, nu. 9. si autem non constat. Et ita in casu l. nostrae nuncupatim voluit Philip. Dec. in d. l. imaginaria. ff. de reg. iur. Et hoc non admodum abest ab eo quod diximus supra nu. 7. quanquam non omnino idem est.

¶ Intellige quinto, quando simpliciter venditio facta est minori pretio, nullo alterius rei respectu: secus si certae rei contemplatione. Nam cum ea res sit veluti pars pretij, vt est tex. expressus in l. fundi partem. ff. de contrah. empr. & facit l. sterilis. §. si tibi, ff. de acti. empr. & l. si feruus. ff. de cōdi. furt. & c. cum Ioannes, ext. de fid. instrum. Certè venit in considerationem, vt venditio non debeat censerī facta tantum illo exiguo pretio, quod in contractu interuenit: sed possit rescindi ob eam rem, cuius contemplatione facta est illo modico pretio, per text. in l. cum te. C. de pact. inter empr. & vend. fact. Nam & ob id res ipsa minoris valet, vt per Pan. in c. cum aliquibus, col. 2. extra de deci. & in c. ad nostram, col. vlt. ext. de empr. & vendit. Maria. in d. c. cum Ioannes, in vij. no. & in c. vlt. in xxij. prin. art. qu. ix. vers. ix. effectus, extra de dila. cum aliis multis concord. à me adductis in commentariis nostrarum consuetudinum, tit. xij. in rubrica. Et facit optimè tex. in l. quin etiam. ff. de calum. vbi accepisse videtur, qui minoris rem emerit calumniae causa.

¶ Secundo hinc sequitur, quod cum donatio remuneratoria non sit mera, simplex, gratuita, & propria donatio, sed potius quaedam permutatio, remuneratio, compensatio, & vt titulus onerosus, vt manifestè probat tex. in l. Aquilius Regulus. ff. de donat. ibi, defendi non merā donationē esse, verū officii magistri quadam mercede remuneratum Regulū. & in l. sed & si lege. §. consuluit, in fi. ibi, & velut genus quoddam hoc esse permutationis. ff. de petit. hered. & voluit per illum text. Bal. ibi, & Bart. in superscript. proemij. ff. col. vlt. & in l. per diuersas, col. ij. vers. iuxta hoc quæro. C. mand. & Ioan. And. in addit. Spec. tit. de instr. edi. §. porro, col. vlt. Alber. in j. parte statutorum. q. cxxij. praedicta materia. Pan. in rub. ext. de don. & in c. per tuas. eo. tit. & conf. iij. nitar in praesenti, col. antepe. lib. ij. Alex. in l. iurifigentium. §. quinimo, col. 3. vers. iuxta praedicta. ff. de pactis. & cōf. ccxvij. nec arguendi fumus, col. j. lib. ij. & conf. xliij. visis & ponderatis, col. 6. vers. nec obstat quod statutum, lib. iij. Fran. Aret. conf. xvij. consideratis, col. v. & omnes vbique.

¶ Cum igitur, vt repetamus, huiusmodi donatio remuneratoria, nō sit propria donatio: certè etiā nostra l. nō habet locū in ea, vt voluit Bal. hic in 2. lect. quā addi. vocant. & Ang. etiā hic. & Imol. in c. vlt. col. v. vers. fed circa praedicta, ext. de dona. & Pau. Cast. conf. 434. respondeo per ordinē, in 4. dubio, li. j. & conf. 435. super hoc pūcto, col. vlt. vers. quarto facit dubiū, lib. ij. Ro. in repe. l. si vero. §. de viro. in 48. fal. in fi. ff. sol. mar. & in l. si pater. §. j. ff. de donat. & conf. xxvj. pro decisione eorū, col. ij. vers. concludo ergo. & conf. 426. quod indultum Petri, col. iij. & in l. si pater. §. vlt. per illum tex. ff. de donat. vbi ita dicit cōsuluisse Bal. conf. incip. domina Philippa de Afsisio, quod reperire nō potui. Alex. cōf. 28. praclare & subtiliter, ad fi. li. 3. & cōf. xl. super primo dubio, col. 5. in 3. du. lib. 4. & cōf. clxij. visis his quae copiose. col. ij. vers. itē respōdeo, lib. vj. Corn. cōf. 194. videtur in praesenti cōsultatione, col. j. li. 3. & conf. ccvj. viso supra scripto themate, col. 8. vers. cōcurrit etiā, lib. iij.

lib. iij. Barb. in rub. ext. de don. col. j. vbi dicit singulare, & mirabile. & in tract. de praestantia Card. in iij. q. prin. primae partis, col. vj. vers. faciat sing. dictum, vbi hoc dicit singu. & conf. xj. illud adferam, col. iij. lib. ij. & conf. xxvj. sapienter scripsit, col. pe. cod. lib. ij. vbi & hoc dicit multum sing. & conf. xliij. quod est eiusdem initij, col. vlt. eo. lib. ij. & conf. ij. illud adferam in medium, col. j. lib. iij. & conf. xxvij. à Ioue principium, col. j. eo. lib. iij. & conf. xli. Deum inuocent, col. v. in fi. eo. lib. iij. vbi hoc quoq; dicit multum sing. & conf. l. j. clementissimū Deum, col. vlt. lib. iij. & inter conf. Franc. Curt. senioris conf. lxxvij. sapienter optimus, col. j. Soci. conf. cxlvij. visa facti contingentia, col. vlt. lib. j. & conf. xxxix. in quaestione quae vertitur, in fi. li. iij. Iaf. in l. ex hoc iure, col. xij. in xvj. effectu obligationis antidotalis. & ibi quoque Claud. Aquen. col. antepe. vers. sextus effectus. ff. de iusti. & iur. vbi Iafon & hoc dicit sing. & idem Iaf. in l. si non fortem. §. libertus, in xv. effect. ff. de cond. indeb. vbi & hoc commendat. & conf. clxij. in causa mota per Iacobum, col. ij. vers. secundò praesuppono, lib. ij. & conf. clxxj. viso instrumento dotis, col. ij. vers. fed praemissis, lib. iij. Philip. Deci. in l. si donatio, col. iij. vers. secundus casus. C. de collat. & conf. xx. in causa istorum fratrum, in princ. & conf. 366. pro declaratione, col. iij. vers. venio ad tertium. & conf. dclxxv. cōsuluit, in fi. Anto. Corfe. qui & hoc reputat sing. in repet. c. grandi, col. ij. de supplen. negli. pralat. lib. vj. & Catel. Cot. qui & hoc etiam dicit sing. in memor. incip. donatio facta filio. Et Iaco. à Sancto Georg. in l. tale pactum. §. vlt. in fi. ff. de pact. Fran. Rip. hic in xliij. q. & iterum in lib. iij. respō. c. xliij. incip. duo sunt. And. Alciat. in l. creditores, in verbo, natura, ante fi. ff. de verb. sign. & Carol. Ruin. conf. cj. in praesenti, col. v. num. 6. lib. j. & conf. cxxiij. videtur, col. iij. nu. 13. eo. lib. j. Steph. Bertr. conf. xlviij. attēto casu, in ij. dubio, lib. j. & conf. ccv. si est verum, col. vlt. vers. etiam videmus, lib. ij. & conf. 312. difficultas, col. vlt. vers. fed aliud est, lib. iij. & conf. xx. duo sunt, num. 3. lib. 4. & conf. 135. thema consultationis tale est, col. j. eo. lib. 4. & Ludo. Gozad. conf. v. an in quaestione, col. iij. nu. 10. & Hiero. Gratus conf. 50. reuerendissime, col. pen. nu. 58. lib. j. Nec reperi qui diuersum teneret, praeter Barb. in d. c. vlt. colum. vlti. ext. de donat. vt qui semper aliās magis contradicere, quam ad veritatem scribere studeat. Ideo sequere communem omnium sententiam.

¶ Quam optimè fulcit d. l. si pater. §. vlt. iuncta glo. in verbo, irreuocabilis. ff. de donat. vbi donatio remuneratoria non reuocatur ob ingratitudinem. Ex quo planè probatur, id quod aliās est reuocabile, fieri tamen irreuocabile, si factū fuerit ob benemerita. Quem text. ad hoc expendunt Alberic. Ang. & Ro. ibi, & Bald. in l. si cum mihi. ff. de dol. mal. & in tractatu de pactis, col. xij. vers. item quæro an habeat locum. & in c. j. §. vlt. circa mediū, tit. de his qui feud. dar. poss. & Panor. in c. vlt. col. vlt. ext. de donat. & d. conf. iij. nitar in praesenti causa, col. antepe. lib. ij. vbi illum tex. dicit sing. & Rom. sin. 516. donatio reuocatur, vbi illū item dicit sing. & perpetuò menti figendū. & d. conf. 26. vbi illum dicit not. & conf. 293. circa praemissum, ante fin. & d. conf. 436. Ioan. Berber. in viatorio iuris tit. de reuoc. donat. col. ij. vers. nota etiam quod donatio. Corn. d. conf. 194. lib. 3. Barb. qui multum commendat in omnibus conf. supra allegatis, nunc illum valde singu. dicens, nunc literis aureis scribendum. & praeterea in rub. extra de donat. & in c. j. col. iij. de constitut. conf. liij. clementissimi Dei patris, col. iij. lib. ij. & conf. ij. à Ioue principium, col. viij. lib. iij. Alex. conf. 217. nec arguendi fumus, col. j. lib. ij. & conf. xl. super primo, col. v. lib. 4. Fran. Aret. in l. Iulianus. §. j. col. ij. ff. de verbor. oblig. & Steph. Bertr. conf. clxij. etiam si verum sit, col. j. num. 3. lib. j. Card. Alex. in c. j. col. vlt. tit. de feud. guar. vbi eam glo. dicit singularem. Socin. conf. 84. accuratissime, col. pen. lib. iij. Fely. in c. nouit, col. x. vers. limita tertio, ext. de iudic. Iaf. qui glos. illius dicit no. in l. si tibi pecuniam, in fi. ff. si cert. per. & in d. l. ex hoc iure, in ij. effect. vbi & illam dicit sing. & ibi Claud. Syfer. vbi supra. & idem Iafon in d. §. libertus, in j. effectu & ante omnes illum text. expendit glo. in l. vlt. in verbo, inueniatur. C. de reuoc. donat. quam nullus illorum allegat, praeter Rom. in d. §. vlt. & Ioan. Lup. qui illum text. dicit sing. in repet. rub. de donat. inter vir. & vxor. §. 50. col. j. Et idem voluit sine allegati. illius text. & glo. Ang. conf. 351. generosus, ad fin. Et nullum reperi, qui huic sententiae contradiceret, praeter ipsum Barb. in c. vlt. col. iij. vers. & limita, extra de donat. motum quibusdam rationibus, quas ibi videre poteris.

¶ Et per illum text. respondit Rom. d. conf. 436. priuilegia concessa à principe ob remunerationē, transire in contractum, & fieri irreuocabilia: ad quod & alia multa adducit, quod & idem asserit ipse Rom. in repet. d. l. si verò. §. de viro, in xxiiij. fal. ff. solut. matri. & Andr. Alciat. in lib. j. de verb. signifi. in quo integram illā Rom. repet. multo aptius ornatius distinctius transcripsit, & ante Ro. Bal. in d. l. si cum mihi. ff. de dol. & Et idem quoque voluit Carol. Ruin. conf. xxix. ponderatis, col. iij. num. 3. lib. j. & conf. 217. videndum, col. iij. nu. 7. eo. lib. j. Et in simili etiam per illum text. latè consuluit Alex. conf. cj. visis testamentis exceptionis, col. j. & seq. lib. j. quod quamuis priuilegium exemptionis à principe concessum alicui communitati possit per ingratitudinē reuocari, vt nuncupatim voluit Bald. in l. ij. in fin. C. de liber. & cor. liber. tamen si talis immunitas fuerit concessa ob benemerita, nō potest reuocari per ingratitudinem. quod & voluit ipse Alex. d. conf. 229. nec arguendi fumus, col. j. & seq. lib. ij. & Barb. in d. c. nouit, & ibi etiam Fel. col. vj. & seq. & iterum col. x. vers. limita tertio in priuilegio, ext. de iud. idem Barb. d. conf. ij. à Ioue principium, col. 4. lib. item iij. Socin. conf. lvij. visis priuilegiis, col. ij. vers. postremò considerandum. lib. j. & conf. 84. accuratissime, col. penul. lib. iij. & Iaf. in d. l. ex hoc iure, in ij. effectu, vbi limitat. & in d. §. libertus, in primo effectu. & conf. cj. immunitas fuit concessa, col. ij. vers. confirmatur, quia in generali, lib. 4.

De eadem re.

Donatio re=
muneratoria
irreuocabilis.

Priuilegia à
principe con=
cessa ob remu=
nerationem.
Immunitas à
principe con=
cessa alicui cō=
munitati reuo=
catur per in=
gratitudinem.
Secus si con=
cessa sit ob be=
nemerita.

vbi & ad hoc dicit sing. text. in d. l. si pater. & idem Ias. consi. cxxj. viso themate, col. iij. versi. ego licet retulerim, eo. lib. iij. & Steph. Bertran. d. consi. cclij. lib. iij. & iterum consi. clvij. multa sunt dubia, col. ij. num. 8. eod. lib. iij. Quamquam contrarium voluit Franc. Arer. subdubius tamen, in d. c. nouit, col. iij. versi. intellige autem priuilegium, de iudic. & ante illum Bald. cuius non meminit, consi. 483. vifa immunitate, in ij. dubio, lib. ij.

15 **Feudum concessum ob benemerita.**
 ¶ Sed & per illum text. dicit Iacob. Ardiz. cuius autoritas in materia feudorum est maxima, in sua summa, tit. qui. mo. feud. amit. quod feudum concessum ob benemerita, nulla potest ingratitude reuocari. sequitur Bald. in c. j. col. ij. versi. dicit dominus, tit. si val. feud. princ. & in c. j. col. j. versi. aut quid si tale, & ibi Mart. Laud. post princ. & Cardin. Alexan. col. ij. tit. an mutus vel imperat. & Panor. d. consi. ij. col. vij. versi. hinc dicit dominus, lib. ij. & iterum consi. xxx. cuius principium est, {videtur primò,} ante fin. eo. lib. ij. vbi ad hoc dicit esse text. cum glo. in d. l. si pater. §. vlt. & Fran. Curt. iunior in tractatu feudo. in v. parte princ. in j. conclus. in fi. {& Ioan. Lup. in reper. rub. de donat. inter vir. & vxor. d. §. 50. col. ij. & Zafius in epito. feud. part. x. conclus. iij. fallen. item iij. licet contrarium teneat Carol. Moli. in consuet. Parisi. tit. j. §. xxx. num. 99. & seq.}

16 **De eadem re. Error apertus Baldi.**
 ¶ Ex quibus clarè liquet toto cælo errasse Guil. Cu. virum alioqui legum peritissimū, & omnium propè antiquiorum celebratissimum, & Bald. doc. oculatissimum, sed vtrunque de meritis malè meritum, dum in l. si tibi pecuniam. ff. si cert. pet. asserunt contra text. in d. l. si pater, donationem remuneratorem posse reuocari ob ingratitude: quoniam, inquiunt, causa præcedens non est obligatoria, sed potius voluntaria, ar. l. generaliter, in ij. responso. C. de secund. nupt. Adeo innotum est omnibus vel in re apertissima interdum errare. Quòd si illi verum dicerent, subuerteretur quicquid vbique scriptum est de remuneratione meritoria.

17 **Confirmatio prioris sententia.**
 ¶ Est & in priorem sententiam optimus text. in l. metum autem præsentem. §. sed licet. ff. quod met. caus. vbi donatio remuneratoria non rescinditur prætextu metus. quem text. ad hoc not. Ro. in d. l. si verò. §. de viro, in xlviij. fal. in fin. ff. sol. matr. & in d. l. si pater. §. vlt. ff. de donat. & d. consi. xxvj. col. ij. versi. secundò quia video, vbi dicit not. & Barb. in omnibus propè locis supra allegat. in quibus multum illum commendat, nunc illum singul. nunc solennem dicens. {& Ioan. Lup. in repe. rubr. de donat. inter vir. & vxor. §. 50. col. j. vbi per eum text. dicit valde sing.} Sed aduerte, ne erres, quòd metus illic non fuit in hoc incussus, vt donatio fieret, nec ab eo cui donatum est: sed qui alium metuebat, alteri donauit, vt ipsum defenderet, & ab eo metu liberaret.

18 **Multa remunerationis specialia.**
 ¶ Sunt alia multa remunerationis specialia, ex quibus nonnulla collegit Ias. dū ipsius xvij. aut xix. effectus annumerat, tum in d. l. ex hoc iure. {& ibi etiā Claud. Scissel. col. antepe. & seq.} ff. de iusti. & iur. tum in l. si non fortem. §. libertus. ff. de cond. indeb. Quæ & ego huc non adscribam, sed ea duntaxat quæ sunt specialia, id est, speciali ipsius fauore contra regulas iuris communis inducta cæteris effectibus relictis, vt nihil ad hunc locū pertinentibus, & ea quidem cū auctario non contemnendo præsertim aliorum tex. & doc. Nam alioqui sola remissione fuisset contentus. Sed & illis multò plura non minùs, si nò magis, memoranda adiciam, quanuis Ias. ipse in d. locis in hoc omnes neruos intenderit, vt quæ plurima colligeret. Iam autem quinq; casus ad perpetuam minimeq; reuocabilem actus firmitatè spectantes adscripsimus, quæ propius ad materiam l. nostræ accedunt. Cæteri & actus validitatem contra regulas communes respiciunt, quos inferiùs subiicio.

19 **Donatio inter virū & uxorem ex causa remunerationis valet.**
 ¶ V I. ergo casus specialis est, quòd licet non valeat donatio inter virum & vxorem. ff. & C. de donat. inter vir. & vxor. per totum. valet tamen ex causa remunerationis, secundum Bart. & Ias. in l. si diuortio. ff. de verb. oblig. Bart. in l. si voluntate. C. de dot. promiss. Bald. in leg. ij. §. creditum, in vlti. oppo. ff. si cert. pet. cum aliis multis concordantibus & antiquioribus & recentioribus, quos tibi latè congeissimus in commentariis nostrarum consuetudinum. tit. xiiij. §. x. in glof. j. in princ. ij. fal. & in nostro tractatu nobilitatis. cap. xviii. num. 19. hinc fit primum,

20 **Donatio inter patrem & filium causa remunerationis valet.**
 ¶ V I I. non longè ab illo diuersus, quòd donatio inter patrem & filium. aliàs etiā prohibita, l. donationes quas parentes. C. de donat. inter vir. & vxor. valet tamè causa remunerationis, secundum gl. Bart. Bal. Ang. & alios, in auth. vnde si parens. C. de inoff. testa. gl. in l. si donatione, vbi etiā Bart. Bal. & alij. {C. de colla. & in l. filium quem, C. famil. herc. & Roffred. Bonon. quæst. Sabba. vij. donatus. in solutione ipsius quæst. & iterum q. xiiij. examinemus, & c. in solutione.} Bart. in l. frater à fratre, in prin. & rursum col. vlt. versi. sextò quæro. & ibi post eum Ioan. Montef. in repe. char. v. col. j. versi. quartò. ff. de cond. indeb. Idem Bart. in l. si tibi decem. §. si pactus. {& ibi Bal. in §. si quis, post prin.} ff. de pac. & idem Bart. in l. j. §. nec castrense, col. pen. ff. de colla. bonor. & in l. si quis pro eo. §. j. in fi. ff. de fideiuss. & in tract. de duobus fratribus, col. vj. versi. deinde quæro quid si pater. & Bald. in l. ij. in iij. oppo. C. de inoff. donat. & in l. si pater, post princ. C. qui bon. ced. pos. & in auth. ex testamento, & ibi Corn. col. ij. C. de colla. & in l. vlt. col. ij. versi. extra oppo. C. de vsuc. pro donat. & in d. l. si mortis, versi. quæro si pater. C. ad l. Fal. & in l. cum de bonis. C. de don. & in l. cum virum, col. ij. versi. sed nunquid præsumitur. C. de fideicom. Ange. in §. j. col. j. in auth. de immen. donat. Pau. Cast. in l. Aquilius, col. ij. & in d. l. per diuersas, col. vlt. C. mand. Flor. in l. quæ pater, col. ij. ff. famil. herc. Panor. in d. c. vlt. in fi. de donat. inter vir. & vxor. {Masuer. tit. de don. §. item hoc quod dictum est.} & Alex. d. conf. xx. col. j. lib. iij. Fran. Arer. d. consi. xvij. col. ij. Corn. conf. cxliij. licet dicendum videatur, col. ij. lib. ij. & Barb. in rub. extrà de don. col. j. & d. conf. xj. col. iij. lib. ij. & conf. 28. à Ioue principiū, col. j. lib. iij. & Soc. d. consi. lxxvj. col. ij. & Corn. d. conf. cxliij. col. j. lib. iij. Philip.

Deci.

Deci. consi. dcxxxvj. in causa quæ agitur, col. j. {Io. Lup. in repeti. rub. de donat. inter vir. & vxor. §. 50. col. j.} & doct. vbique. Et hunc casum ponit Ias. in iij. effect. in d. l. ex hoc iure. & in ij. effect. in d. §. libertus. {& etiā Claud. Scyfel. in d. l. ex hoc iure, col. xv. in iij. effect.} Nam & ipsum Ias. non præteribo, vbi & ipse meminerit.

21 **Verum vnus omnium Lancel. Poli. politissimæ vir literaturæ super hoc dubitauit, in repeti. d. l. filium quem, chart. xij. col. j. versi. secunda conclusio. C. famil. hercisc. Non enim illi videntur posse procedere aliqua merita de filio in patrem, quæ non sint potius ex naturali officio & pietate, & ita ex debito, quàm ex liberalitate, & quæ possint patrem obligare, vt per totum tit. ff. de obseq. pa. præstan. Ego certè arbitror vix esse vlla filij in patrem merita, quæ superent debitam parentibus pietatem, vt quibus omnia post Deum O. M. debemus. Vnde negat Aristo. lib. ix. Ethico. c. j. parem siue æquiualentem gratiam diis atque parentibus posse rependi. Si quid tamè sit à filiis impensum vltra debitum parentibus officiū, quod agrè comperies, aut certè vltra id quod pij ex more patriæ filij solent aliàs in parentes conferre, cuiusmodi fortè id fuit quod fecit Aeneas, qui patrem Anchisem humeris suis imponens, flammā inter & hostes illum à morte liberauit, suam interim mortem contemnens, vt elegantissimè describitur à Virgil. ij. Aeneid. Quodq; non ab simile fecerunt Amphinomus {siue Amphion, vtrumq; enim legitur.} & Anapias, aut vt alij appell. lant, Onapis, Emanthias & Criton fratres, cum Aetnæ incendia in Catinensem agrum se protulissent, ij. sublatos parentes, humeris per medios ignes euexerunt. Quorum memoriam ita postteritas venerata est, vt sepulchri locus nominaretur campus piorum. auctores Aristot. eius lib. qui de admirandis in natura scriptus est, cap. 3. Virgil. in fin. eius lib. quem de Aetna scripsit, si ipsius est, Strabo lib. vj. Aufonius illis versibus, Quis Carinam sileat, &c. Claudianus in ea elegia quam nuncupatim de piis fratribus inscripsit. Seneca ad fil. lib. ij. & vj. de beneficiis. Solinus c. ix. & Valerius Max. lib. rerum memorabilium v. c. 4. quo etiam loco memorat de Plutone quodam Pinense iuene, qui bello Italico cum obsessæ vrbis suæ claustris præsideret, & Rom. imperator patrem eius captiuum in conspectu ipsius constitutum districtis militum gladiis circumdedisset, occisurum se minitans, nisi irruptioni suæ iter præbuisset, is in hostes qui patrem vinctum tenebant, solus impetum fecit, ex eorumq; manibus patrem rapuit. Suntq; & alia huiusmodi multa nò vulgaria filiorum in parentes beneficia ab eodem Valerio inibi relata, quæ si aliquando cōtingant, nihil est quòd filios remuneratione prorsus indignos censeamus. de quo tu vide quæ dicā infra in quarta declaratione huius donationis remuneratoriæ, vbi aduoco Senecam differentem, an filius beneficium patri præstare possit. & text. apertissimè probantem filios etiā parentes ita suis officiis demereri, vt ad remunerationē parentes ipsi adigantur, in §. j. in prin. in auth. de nò elig. secun. nupt. vbi ita scribitur, plurimumq; à filio experta fauorem, existimauit oportere, ne relinquere eum sine remuneratione. Ex quo etiam not. Ang. ibi, hanc obligationem antidoralem contrahi non inter alios tantum, sed & inter parentes & filios. {atque etiā bonus text. in l. de emancipatis, in prin. ibi, hoc à suis genitoribus meruerūt. C. de legit. hered. & in l. cum pater. §. rogo. ff. de legat. ij. cum dicitur, rogo filia vt bona tua quandoque distribuas liberis tuis, vt quisque de te meruerit, & in l. j. §. toties, ibi, si etiam iudicium patris meruit. ff. de coll. bonor. & in l. fæminæ, in prin. ibi, contemplatione meritorum. C. de secun. nupt. Pro illa tamen sententia Lanceloti facit quod scribit Bald. in l. si quis filiabus. ff. de test. tutel. quòd id quod relinquitur filio, non potest relinqui ob merita, sed tanquam filio. sed credo quòd voluit dicere quòd non videtur relinqui ob merita, quia allegat text. huc pertinentem, in l. tutor. §. quæ tutoribus. ff. de excusat. tutor. de quo dicemus infra in prima declar. nu. 74. sed ij. omnes. Et vide etiam quæ dicam infra num. 106. quarta declaratio.**

22 **V I I I. qui & illi proximus, licet pater nō possit instituire filium spurium, aut nepotem ex eo, secundum sententiam multorum, vt plenè not. in l. vlt. C. de nat. libe. & plenissimè diximus in tractatu primogenituræ in xij. q. inum. 14. quod adeo.} poterit tamen id facere ob merita præcedentia, vt sing. voluit Bal. consi. lxxvj. cuius hoc initium est, si dicta institutio, col. ij. lib. j. ar. not. in d. authen. vnde si parens. C. de inoff. testa. & iterum idem Bal. consi. ccccvj. casus talis est, quidam magister, col. ij. lib. ij. nisi sit idem consil. illic repetitum, quod nos credimus: & ante eum Io. And. quem non citat, in addi. Specul. titu. de succed. ab inte. §. j. versi. quid ergo si habes. {& ante hos omnes Roffred. Beneuen. quæst. Sabba. xij. examinemus, in solutione illius quæst. quem retulit, loco tamen non designato, Bar. consi. cxvij. Oducius, col. j. & Saly. qui sequitur in d. l. vlt. col. vlt. C. de natural. libe.} Et huius effectus nullam Ias. mentionem facit, nec aliorum, in quibus illum tacebo.**

23 **I X. licet non possit clericus donare suæ concubinæ, per no. per Bart. & alios in l. affectionis. ff. de donat. cum simil. potest tamen ob merita, vt pulchrè consuluit Petr. Anch. consi. cclxvij. dubium facit, hac ratione motus, quòd inter personas prohibitas sibi donare, alij contractus non reprobantur, sed valent & tenent, per l. qui testamentum. & ibi not. ff. de probat. & in l. cum quis de cedens. §. pen. ff. de leg. ij. sed huiusmodi donatio est potius censenda quàm debiti naturalis restitutio, & sic alius cuius contractus siue distractus, quam donatio, & propterea non prohibita. Sequitur, numeri tamen illius consi. non recordatus, Barb. in d. l. diuortio, col. i. antep. ff. de verb. oblig. vbi hoc multum commendat. & Ferd. Loaz. in addi. Lancel. Gal. in repe. l. centurio. col. v. ff. de vulg. & pup. substit. & Matth. Afflic. in deci. Neap. cij. legatum factū, vbi ita dicit fuisse iudicatum in sacro Neap. consi. idq; esse notatu dignū. {& Ant. Capy. in deci. ite Neap. cij. in causa Hippofita.**

De eadem re.

Æquiualens gratia diis atque parentibus non repeditur.
Aetnæ merita in patrem.
Et Amphionis & Anapias.

Etiam Plutonis Pinenfis.

Parentes aliquando ad remunerationem adiguntur.
Obligatio antidoralis etiā inter parentes & filios contrahitur.

Quod relinquitur filio, nō videtur relinqui ob merita.

Filius spurius non potest heres institui.
Nisi ob merita.

Clericus donans suæ concubinæ ob merita.

Ratio eiusdè.

24 Miles non potest donare concubinae suae.

Nisi meritorum gratia.

Idem in dote.

25 Tutor aut curator remunerationis causa donare potest.

26 Et procurator generalis.

27 Et praelatus alienare potest res ecclesie pro remuneratione meritorum.

Papa potest infeudare castra ecclesie benemeritis.

28 Praelatus mutans naturam feudi causa remunerationis.

¶ **X.** qui praecedenti omnino similis esse videtur. Nam licet miles quoque non possit donare concubinae suae, l.ij. C. de donat. inter vir. & uxorem, ex quo & illud depromptum est quod de clerico diximus, propterea quod eum dicunt esse militem caelestis militiae, ideo id quod de illo dicitur, ad hunc esse trahendum, secundum Bart. Bald. & Saly. ibi cum aliis concord. adductis a Fely. in c. cum ex officij, col. j. de praeser. & Phil. Dec. confi. cxxxij. in casu proposito, col. j. & a me in tractat. Nobilitatis. c. ix. nu. 2. & 3. Potest tamen ipse miles donare concubinae meritorum gratia, ut responsum est a Bal. quem nullus eorum quos in praeced. versu. citauimus allegat, confi. cclxij. recolo me consuluisset, col. j. lib. j. quod iterum repetitur confi. 456. lib. v. Et idem de doctore, ut scilicet ex eadem causa possit donare suae concubinae, tenuit. Io. Lup. in repe. c. per vestras, chart. xcviij. col. iij. versu. quinimo quod plus est, extra de donat. inter vir. & vxor. Et sic erit pro X I. casu speciali.}

¶ **X I I.** igitur, licet tutor aut curator non possit donare simpliciter. l. vlt. ff. de cura. furi. & l. tutor ad utilitatem, & l. Lucius. §. vlt. ff. de administ. tuto. & l. pactum curatoris. C. de pactis, cum si. potest tamen causa remunerationis. l. cum plures. §. cum tutor, & ibi gl. ff. de administ. tutor. & l. qui filium. ff. vbi pupillus edu. debeat. Qui quidem tex. sunt pulchri, & admodum notandi. & ita secundum eos respondit cum ex facto interrogaretur Rapha. Co. consil. c. j. cuius exordium est, ducissa Mediolani. & Rom. confi. 50. idem in praefata consultatione, versu. rursus videtur, & ante eos Alber. in l. ambitiosa, num. 2. ff. de decre. ab ordi. faci.}

¶ **X I I I.** licet etiam procurator generalis donare non possit, ut not. in l. praeser. C. de transactio nibus. & in c. vlt. de offi. vic. lib. vj. potest tamen & ex illa remunerationis causa. l. filius, in prin. ff. de procur. & glo. in d. c. vlt. in verbo, nec regulariter, dum loquitur de magistro. & Bart. in l. ambitiosa. ff. de decret. ab ord. fac. & hanc dicit esse communem opin. Franc. Aret. consil. xxiiij. quatuor dubia, in iij. dubio, vbi tamen dicit quod de subtilitate iuris posset contrarium dici, & forte, inquit, effect verius.

¶ **X I I I I.** praelatus qui etiam prohibetur res ecclesiae alienare, potest tamen pro remuneratione meritorum in ecclesiam collatorum. l. iubemus nulli. §. scientes, ibi, ad vicissitudinem beneficii colorati, arg. a contrario, & ibi glo. in verbo, permissam, Alberi. Bart. & Paul. Castr. & alij. C. de sacrosan. eccle. vbi magna eorum pars intelligit in bonis mobilibus. & c. quicumque suffragio, & ibi glo. xij. q. ij. & c. per tuas, ext. de donat. & ibi Panor. in duobus locis, & Barb. col. j. & c. relatum, le ij. ibi, iuxta seruitij meritum, & ibi Panor. & alij, ext. de testa. gl. in §. j. in verbo, sancimus, in authent. de alien. & emphyt. & in c. consensus, in glo. j. & ibi Inno. Hosti. & Panor. ext. de reb. ecclef. non alien. Inno. in c. cum in officiis, col. j. & ibi quoque; Panor. in verbo, remanere, post princ. col. ij. versu. iij. fallit, ext. de testa. Oldra. confi. ccxxvj. quidam episcopus, col. ij. versu. secundum quia donatio, & iterum col. seq. versu. sed salua reuerentia. Ioan. And. in addi. Spec. in rub. de reb. ecclef. non alien. Alberic. in l. Diuus. ff. si quid in fraud. patro.} Bart. in l. iusta causa, per illum text. ff. de manu. vindic. Bald. in l. cum multa, col. j. C. de bonis quae libe. vbi dicit quod papa potest infeudare castra ecclesiae benemeritis.} in c. de priore, extra de appellat. & confi. ccxcij. hac materia, col. ij. versu. alij dicunt. lib. j.} Rom. in d. §. de viro, in xlviij. fal. in princ. & confi. 50. idem in praefata consultatione, Paul. Cast. confi. lxxiiij. in facto isto, in princ. lib. j. vbi & hoc etiam intelligit de bonis immobilibus. & confi. cclxxxv. ad primu respondeo, ad fin. lib. ij. Panor. in c. ad hac in ij. not. ext. de testa. & in c. consensus, per glo. j. ibi, ext. de reb. ecclef. non alien. Imol. in clem. j. col. v. versu. quareit Guil. & ibi Petr. Ancha. in iij. quaest. 3. eo. tit. Alex. confi. lvj. consideratis verbis, col. iij. versu. vnde refert, lib. j. & Socin. d. confi. lxxvj. col. ij. in fin. lib. j. & d. confi. lxxxiiij. col. pen. lib. iij. & Barb. omnibus ferme locis supra citatis, & praeterea in tracta. de praestan. Cardin. in iij. q. j. partis, col. vj. versu. limita etiam nisi Cardinalis vellet. Franc. Aret. in l. praeser. col. ij. C. de transact. & Angel. Cla. in verbo, immunitas, versu. liij. & Socin. d. confi. viij. col. v. lib. iij. & Alciat. in l. creditores, ad fi. ff. de verb. signifi. l. in d. l. ex hoc iure, & in d. §. libertus. & voluit etiam idem l. in d. confi. cccxxij. de archiepiscopo, col. ij. versu. bene facit, lib. ij. & confi. ccxxvij. Carolus olim, col. vij. versu. octauo facit, cod. lib. ij. vbi loquitur etiam de immobilibus, & confi. x. videretur, col. pen. versu. item praedi ca, lib. iij. & late confi. lxxiiij. dubitatur, col. j. ij. & iij. lib. iij. vbi & concord. adfert. Philip. Dec. qui id etiam negat procedere in immobilibus, confi. clxiiij. cuius superscriptio incipit, res ecclesie, col. j. & Carol. Ruin. confi. iij. videtur, post prin. lib. j. Io. Lup. in repe. rub. de don. inter vir. & vxor. vbi supra.} Et hoc confirmat quod dicit Ioan. Fab. in auth. hoc ius, col. ij. C. de sacrosan. eccle. quod praelatus potest manumittere seruum propter meritum, licet aliis non posset, per iura quae ibi allegat. vnde tamen Alber. in l. iubemus nulli, col. pen. versu. in glo. an ergo, cod. tit. & Franc. Curt. Iunio. in tracta. feudo. in ij. parte prin. in vj. q. col. j. & ij. versu. secundum moueor.}

¶ **X V.** qui non adeo dissimilis est, licet praelatus non possit mutare naturam feudi, per text. in c. ex parte, & in c. j. §. j. tit. qui feud. dare poss. potest tamen ex causa remunerationis: & ideo si feudum ecclesiae erat solitum concedi ad tempus tantum, vel in masculos tantum, potest tamen praelatus in longius tempus concedere, & in foeminas, pro remuneratione meritorum, per tex. in c. ij. §. j. tit. de legib. Corra. in c. j. tit. quemadmodum feud. ad fili. pert. secundum Iaco. Bel. Nicol. Neap. & Iaco. Aluar. in d. c. j. in prin. tit. qui feud. dare poss. Card. Flor. in d. c. ex parte, in iij. col. & l. qui hoc dicit multum notandum in d. l. ex hoc iure, in ix. effect. ff. de iustit. & iure.} in d. l. si non forte. §. libertus, in vij. effect. ff. de condi. indebi. & in l. ij. versu. illud etiam bene not. qui est in nu. 172. C. de iure emphyt.

emphyt. & d. confi. 227. vbi supra, lib. ij.} & Phil. Dec. confi. 398. viso casu proposito, col. pen. versu. postremo dato, vbi dicit generaliter multa concedi propter remunerationem, quae alias prohibentur. Et facit quod scribit Bald. in d. l. cum multa. C. de bonis quae libe. vbi tamen loquitur de papa. vbi supra diximus in ix. casu.}

29 ¶ **X V I.** minor qui sine decreto non potest alienare rem immobilem, per totum titu. ff. de reb. eorum & C. de praedi. mino. Potest tamen eam donare causa remunerationis, ut asserit posse attendari Rom. in l. si ante nuptias. ff. solut. matri. per tex. in d. c. quicumque suffragio. quod dictum sequitur & commendat Socin. d. confi. lxxvj. & Alciat. in d. l. creditores. ff. de verb. signifi. ut minus mirari debeamus quod eleganter scribitur in l. etiam. §. ex praeterito. ff. de manu. vind. quod minor xx. annis potest manumittere seruum ob illius merita, quia videlicet dominum in praedio adiuuauerit, contra latrones tuitus sit, quod eum sanauerit, quod infidias detexerit, & caetera id genus. quem tex. dicit sing. Barb. in d. rub. de donati.} Super hoc tamen, quod dixi de immobilibus, vide tex. in l. ij. & ibi Fran. Aret. qui eam legit cum l. j. C. si aduer. donat. & eundem Aret. in l. precibus, in iij. not. C. de inoffi. donat. & in l. si ante, col. ij. & iij. ff. solut. matri. &} consil. xxiiij. incip. quatuor dubia. col. vlt. & l. in d. l. ex hoc iure, in xj. effect.} & ibi Claud. in iij. effect. & ipsum l. in d. §. libertus, in ix. effect. quibus locis de hoc copiose disputat, ideo plura dicere superfedeo.

30 ¶ **X V I I.** mulier a statuto prohibita donare sine consensu mariti, poterit tamen ex causa remunerationis, ut in pulchro casu respondit, subdubius tamen Pau. Cast. confi. clxxij. in casu praesentij, in prin. lib. ij. per l. si vero non remunerandi. §. idem Papinianus, in fi. ff. mandat. & not. in l. si fundum per fideicommissum, in princ. ff. de legat. j. Sed id qualiter intelligatur, & an id verum sit, videbis infra nume. 193. & hic admodum, & seq. & in nostris legibus connubialibus, in verbo, contractu. num. 48. sed hoc sing. & seq.

31 ¶ **X V I I I.** licet etiam mulier non possit sibi vlllo pacto in dote praediacare, l. de die, & l. Attilicinus. ff. de pact. dota. cum si. nisi tamen ex causa. l. licet manente, eo. tit. Certum huius rei iusta causa esse censetur, si ea donet benemerito, ut singu. respondit Philip. Dec. confi. 536. in causa quae agitur Mantuae, col. j. versu. venio ad secundum, motus ex his quae supra diximus de donatione inter virum & uxorem, & inter patrem & filiumfamil.}

32 ¶ **X I X.** decuriones aliis prohibiti donare res ciuitatis, possunt tamen & eas donare causa remunerationis: nec propterea decretum est ambiciosum, nec reuocari potest, ut no. voluit Bart. in l. ambitiosa, col. ij. versu. quareo vtrum liceat. & ibi quoque; Alber. nu. 2.} ff. de decre. ab ordi. faci. per text. in d. l. iubemus nulli. §. scientes. C. de sacrosan. eccle. & d. l. cum plures. §. pen. ff. de administ. tut. & alia iura. & sequitur Alex. confi. clxj. viso themate superscripto, paulo ante fi. lib. ij. & confi. xliij. incip. visis & ponderatis, col. j. versu. nec obstat si diceretur, & iterum col. ij. versu. nec obstat quod donatio, lib. iij. & confi. xxx. ponderatis narratis, in fin. iij. dubij, lib. v. vbi ex hoc respondit ciuitati subditam principi posse ob benemerita immunitatem perpetuam concedere. & Fely. qui & hoc sequitur in c. accedentes, col. vlt. in ix. conclusionem, de praeserip. & l. in d. §. libertus, in vj. effect. & d. confi. lxxiiij. dubitatur, col. iij. versu. similiter decuriones, lib. iij. & d. confi. c. immunitas, col. ij. versu. quinto & adhuc, lib. iij. Et hoc maiorem in modum comprobatur, quod pulchre decidit Alber. in l. parte statutorum. q. cxxij. quod stante statuto, quod donum aliquod non possit fieri de bonis communis, nisi sex partes consilij concordarent, poterunt tamen quatuor partes ex septem donare causa remunerationis, non obstante tali statuto. Et ita dicit fuisse determinatum per collegium iudicum Pergami, vbi est huiusmodi statutum. Et idem in simili casu consuluit Alex. d. confi. 44. col. antep. versu. nec obstat quod statutum communis Rodigij, lib. 4.} Sed tu tamen interim vide Bald. confi. 383. quando super facto, col. ij. versu. his praemissis, lib. iij.}

33 ¶ **X X.** potest iudex multas reorum aliaque ad fiscum pertinentia donare causa remunerationis, per l. diuus, ibi, vel si quid fortiter. ff. de bon. dam. & in l. in multarum. C. de modo mul. per quos text. ita voluit Rom. in repe. l. si vero. §. de viro, in xlviij. fal. ff. solut. mat. vbi dicit quod secundum hoc debet intelligi. quod no. Guil. Cu. & Bart. in l. j. in fin. prin. ff. de iusti. & iur. & Bar. in l. illud. C. de praeb. sala. lib. x. & Bal. in l. programma, col. ij. versu. pone quod praeser. C. commi. vel epif. dum dicunt, quod potestas potest de bonis fisci remunerare illum qui accepit malefactorum, & id quoque; voluit Barb. in d. tract. de praestan. Card. in iij. q. j. partis, col. vj. & in rub. ext. de donat. col. j.

34 ¶ **X X I.** qui non longe abest a praecedenti. Iudex potest ob delinquentis merita & beneficia in remp. collata, poenam vel minuere, vel omnino remittere, per text. in l. ij. §. postea cum Appius. ff. de orig. iur. vbi cum Appius scriba librum legum Appio furripuisset, populoque tradidisset, non solum impunè tulit quod furripuisset, sed & praemium ob id quod populo tradidisset, consecutus est. Et text. non minus notandus in l. non omnes. §. vlti. ff. de re mili. vbi scribitur ei parcendum esse, qui transfugit, & postea multos latrones deprehendit, transfugasque demonstrauit. Et posteriorem text. dicit sing. idem Rom. sing. 538. nullus nisi princeps, ex illoque; decidit pulchrum casum. Sed & illos text. ad hoc expendit Barb. d. confi. xj. col. iij. lib. iij. & d. confi. xxvj. col. pen. eo. lib. ij. Et posteriorem quoque; ad hoc annotat Rapha. Fulg. confi. 124. praesuppositis statutis, col. vlt. vbi & ad hoc allegat l. quinque; summates. C. de decurio. lib. x. Sed & illum text. in d. l. non omnes, ad hoc ponderat Alex. confi. xix. circa primum, ad fi. lib. vij. ad hoc quoque; citans l. si quis in graui. §. hi quoque; ff. de Senatuscon. Sylla. qui & mihi non admodum facere videtur, quamuis & ante eum illud ad hoc

Idem in minore sine decreto alienante rem immobillem.

Et in muliere donante sine consensu mariti.

Etiam in muliere praediante sibi in dote.

Idem in decurionibus prohibitis aliis donare res ciuitatis.

Ciuitas subdita principi potest ob benemerita immunitatem perpetuam concedere.

Et in iudice ad fiscum pertinentia donante.

Idem in iudice poenam minuentem uel remittentem.

expenderit Bal.alicubi,vt paulo post subiciemus. Annotat etiam ad hoc text.in d.l.non omnes, Socin.si is est,in tractatu fal.regu.229.lex generaliter loquens. Et est etiam bonus text. si solerter inspiciatur,in l.j.ad si.ubi,ob merita indulgit.ff.de constit.princip. & similis text. in §.fed & quod principi,versic.planè ex iis. Instit.de iure nat.vbi glos.in verbo,ob meritum,ita illum tex.intellexit,& post eam Ioan.Plat.& Angel.Aret.

35 Deprecatio quid apud Rhetores. Exempla deprecationis.

In hanc sententiam locus est apud oratores,quam deprecatione vocant,de qua Tullius lib.ve. teris Retho.2. Deprecatio est,inquit,in qua non defensio facti,sed ignoscendi postulatio continetur.Et paulo post huius rei exemplum subicit, vt si pro aliquo claro aut forti viro, cuius in rep.multa sint beneficia,dixeris,possis &c. Et lib.j.artis Rhetoricæ ad Herennium,si eius sit id opus. Deprecatio est cum & peccasse,& consulto fecisse cõfiteretur,& tamen postulat,vt sui misereantur.Subditq;hoc in iudicio non ferè vsu posse venire,nisi quado pro eo dicimus,cuius multa rectè facta constent. Additq;hoc modo in loco communi per amplificationem inticiemus, qd si hoc fecisset,tamen ei pro pristinis beneficiis ignosci cõuenire.Et eadem propè scribit in lib.ij. eiusdem operis.Hoc genere deprecationis vtitur ipse Tullius in oratione pro Anno Milone statim in exordio,deprecas inter cætera,vt Clodij interitus Miloni propter multa illius præclara in tempu.merita condonetur. Idem in oratione pro Lucio Flacco refert Marcum Aquilium multis auaritiæ criminibus testimoniisq; conuictum, quia cum fugitiuis fortiter bellum gesserat,à Romanis iudicio liberatum. Cuius etiam rei meminit idem Tullius in septima, eademq; vltima actione in Verrem,statim post prin.& in lib.secundo de Oratore. Et eius autoritate Lilius lib.ab Vrbe condita lx.in princ.si verum retulit Florus in epitome. Addit autem Cicero in ea oratione pro Flacco,se consulem C.Pisonem defendisse, qui quia consul fortis constansq; fuerat,incolumis est reipub.reseruatus:refertq; alios ob idipsum quoque absolutos. Et paulo infra, Semper, ait,graues & sapientes iudices in rebus iudicandis, quid vtilitas ciuitatis, quid communis salus, quid reipub.tempera poscerent,cogitauerunt.

36 Historia de M.Horatio.

M. Horatius magis admiratione virtutis,quam iure cause à pop.Rom.abolutus.

Lilius autor grauisissimus,cuius nuper meminimus,lib.j.scriptu reliquit,M.Horatium,qui paulo ante imperiu po.Ro.sua virtute peperisset,quippe qui ter geminos Curiatios interemerat, sororemq; suam,dum rediret à victoria,obuiam sibi factam,mortem vnus ex Curiatiis, cui desponsata fuerat,flentem,gladio trãsfixit, à po.Ro.abolutum fuisse magis admiratione virtutis, quam iure cause:vt tamen cædes manifesta aliquo piaculo lueretur,imperatum patri Horatij,vt filium expiaret pecunia publica.Quam historiam etiam conscripsit Aristides Milesius in lib.Italicarum rerum,& Dionysius Halicarnasæus lib.ij. Et Cicero in illa oratione pro Milone.Valerius Max.rerum memorabilium lib.vj.c.ij.& iterum lib.vij.c.j.& Plutarchus in suis Parallelis,vbi & testimonio Demarati rerum Arcadicarum lib.ij.eandem quoque refert historiam accidisse apud Tegeatas.& Festus Pompeius quo loco de sororio Tigillo differit.

37 Lucanus quidam miles apud M.Fabiu accusatus. Præclari Fabij Maximi factum.

Aliam historiam huic loco maximè congruentem recenset ipse Plutarchus, tum in vita Fabij Maximi,tum in Romanorum apophthegmatis, quod cum miles quidam Lucanus apud ipsum Maximum esset accusatus,quod mulieris amore noctu sæpe in castris vagaretur,cæterum mirabili armorum virtute vir esse narraretur,mulierem quam deperibat,deprehendi eo clam iussit,& ad se duci. Vt autem adducta est,accesito homine,quod contra legem,inquit,pernoctes, haud me latuit,ac ne prius quidem latuerat,quod probitati studeres: quare fortiter tuis ac rectè factis errata condonentur. Reliquum nobiscum eris:habeo enim sponsores. & adductam mulierculam ei commendauit ac tradidit. Quam rem etiam retulit Plinius, siue is est Suetonius, vt alij contendunt,siue Cornelius Nepos,vt & aliorum est sententia,in lib.de viris illustribus,quo loco de Fabio Maximo scribit & Valerius Maximus lib.vij.c.ij.

38 Ionathas morte edito proposita liberatus ob deuictos Philisthæos

39 Confirmatio præcedentium.

Suadente causa speciali cessat promissio generalis.

Sed & id quoque exemplo diuinorum librorum possumus comprobare. Ionathas enim contra regis edictum fauum mellis ante vesperu comedit:tamen quia illa ipsa die Philisthæos deuicerat, salutemq; in Israel fecerat,piis populi precibus liberatus est à morte edicto proposita,cuiq; iã per patrẽ fuerat destinatus,sicuti scribitur j.Reg.xiiij.& repetitur in decretis canonicis xxij.q.ij.§.vlti. Et hoc quidem ad hoc propositum ponderauit Ioan.de Lig.in tractatu de bello.c.xxix.

Prædicta confirmantur per id quod pulchrè & eleganter consuluit Bal.conf.l.ij.item prouiderunt & ordinauerunt,lib.ij,quod prouisiones generales statutorum recipiunt tacitas exceptiones propter casus emergentes, in quibus oportet specialiter prouideri. vnde suadente causa speciali cessat prouisio generalis. Hinc est quod propter singularia merita singularis fit prouisio, quæ secundum generalia statuta non posset fieri,per d.l.si quis graui.§.is quoque,qui legitur cū §.verum, vbi dicit notab.Bart. quod si est prohibitum forensi acquirere possessione in ciuitate,tamen propter singulare meritum,vt quia multum operatus est in recuperatione alicuius castri rebellantis, potest hoc ei concedi.hæc Bal. qui ad hoc dicit facere d.l.Aquilus,& l.si pater. ff.de donat.

40 De eadem re. Berenice meritum suorum absoluta.

Quin huic rei tantum tribuere antiquiores,vt non solum propter merita illius propria,qui deliquit,sed & maiorum conjunctorumq; ipsius delinquentis,illum mitius punirent,aut impunitum relinquerent. quod hinc constat,quod Berenice aliis Pherenice dicta cognomèto Calipatera,cum virum habitu mentita ludis interfuisset,vbi Pisithodum filium coronatu vidit,cognitaq;ac questione habita,quod ad ludos mulieribus interdictos venisset,meritis suorum absoluta est, cū tamen secundum legẽ ex Typeo prærupto monte præcipitabatur quæ id fecisse essent deprehensa.

Autores

Autores Pausanias lib.v.& Aelianus de varia historia.Et apud Lilius lib.3.Appius dum in vincula duceretur,maiorum merita in rempublicam commemorabat,quod pœnã deprecaretur.Nam & merita parentum ad liberos quoq; transeunt,vt eleganter respondit Bal.conf.cclv.præmittendum est ad euentiam quod priuilegium,col.ij.lib.j. Quem ita refert & sequitur Socin.conf.84. accuratissime,col.ij.vers.ex quibus in proposito,lib.ij. Ideoq; & Tullius in eodem lib.ij.de inuentione,quo loco de deprecatione differit. Oportebit,ait,cum qui sibi vt ignoscatur postulabit,cõmemorare si qua sua poterit beneficia,& si poterit,&c. Et paucis interiectis,deinde maioru suorum beneficia,si qua extabunt,proferre. Tacitus autem lib.xj.tradit Plautio Laterano mortẽ quã ex sceleribus meruerat,fuisse remissã ob patru egregium meritum. (Marius autẽ in oratione apud Sallustiũ in Iugurtha:Ad hoc(ait)alij si deliquere, vetus nobilitas, maioru facta fortia præsidio ad sunt. Quint. lib.vj.c.j.) Periclitantẽ(inquit)cõmendat dignitas,& studia fortia,& susceptæ bello ciuitates,& nobilitas,& merita maiorum. Nam & aliã quoq; videmus apud nos, filios remunerari ex parentum meritis.l.ij. ff. de priuileg. vetera. & l.nemini,vers. filios autem,& l.petitionem,vers. filius scilicet. C. de aduoc. diuer. iudic. & l.iubemus. vers. & filios. C. de aduoc. diuer. iudi. quos text. ad hoc citat Rom.conf.xxix.in causa maioru.)

Merita parentu ad liberos transeunt.

Plautio Laterano mors remissa ob patru meritum.

Manlii Capitolini egregia facta. Idem patronus à ciuibus appellatus. Idem ob regni affectionem de saxo Tarpeio præcipitatus.

Senatusconsultum factu ne cui de Manlia gente Marco cognomen esset.

Exemplu eiusdem rei in Sp. Melio. Et in Gracchiis.

Et in Saturnino.

Onus soluendi gabellas remissum propter remunerationem.

Princeps uel ciuitas donas rem vnus alteri causa remunerationis.

Princeps ex causa publica potest rem alterius auferre.

Libertus patroni partem imminuens remunerationis causa.

Qua omnia velim intelligas,ne tu erres,nisi quis grauisissimum atrocissimumq; facinus in rep. commisset. Neq; enim magis sua ipsius merita & beneficia à pœna tam scelesti facinoris vindicare debent,quam olim vindicarunt Manlium Capitolinum ob defensum Capitolium dictum, quin & si sexdecim annorum voluntarium militem pro Repub. se obtulerit, triginta septem miliaribus donis à suis ducibus ornatus, viginti tres cicantes in pectore habuerit, capta vrbe autor in Capitolium fugiendi quadam nocte clangore anferis excitatus Gallos ascendentes deiecerit, patronus à ciuibus appellatus, & farre donatus fuerit, domum etiam in Capitolio publicè acceperit:tamen quoniam regnum affectare, & ita libertatem reipub. opprimere conuictus est, nulla suorum tantorum in rempublicam meritorum ratione habita, ex sententia Rom. Pop. à quo bonam partem legum nostrarum habuimus (ne quis forte contra legem id factu contendat) de saxo Tarpeio præcipitatus est, domus illius diruta, & bona publicata, in eiusq; notam factum senatusconsultum, ne cui de Manlia gente Marco cognomen esset. autores Lilius lib. vj. Valerius itẽ lib. vj. cap. iij. Plinius, si is fuit, in lib. de viris illustri. & Plutarchus in Camillo. (Et de hac re loquens Portius Latio in declamatione in Catilinam: Recte igitur maiores nostri summis laudibus effere di sunt, qui Sp. Melium, qui Gracchos, qui Manlium Capitolinum, qui Drusum, qui Saturninum fortissimos homines & reipublicæ sapennumero non mediocriter opitulares, quod deuenissent in affectatã tyrãnidis suspitione, morte multãdos esse putauerunt. Nec Spuriu Melu fauor amplissimus ciuitatis: nec Gracchos aui sui amplissimi viri memoria: nec Matio celeberrima gloria Capitolij liberati, nec Drufo sanctissimi sui penates: nec Saturnino ius sacrosanctæ dignitatis auxilia ta est. Hæc ille.) Quod nimirum confirmat quod in simili tradit Capola cautela iij. incip. propter maximã. & quæ diximus in causis minuendã pœnã in 49. causa. vbi hæc rẽ latissimè tractauimus.

XXII. casus assumitur ex l. cum nauarchorum. C. de nauicul. li. xj. vbi remittitur onus soluendi gabellas propter remunerationem, quod aliã remitti nec debet nec potest, sicuti per illum text. annotauit Ludouic. Rom. in repetit. d. l. si vero. §. de viro. in d. xlvij. fal. ff. solu. matr. & Barb. d. cõf. xj. col. iij. lib. ij. & d. conf. xliij. col. vlt. eo. lib. ij. Quod dictum credo esse verum ex iis quæ diximus in duobus præcedentibus effectibus. Sed an id proberetur ex d. l. cæterorum sit iudicium.

XXIII. l. item si verberatum. §. j. ibi, item si forte ager. ff. de rei vendi. & l. Lucius. in princ. ibi, partim veteranis in præmia assignatus. ff. de euictio. Ex quibus probatur quod potest princeps vel ciuitas rẽ vnus alteri donare & assignare ex causa remunerationis rei bene gestæ pro republica. & ita per illos tex. voluit (Ang. in l. 3. §. si is pro quo. ff. quod quisq; iuris.) Fulg. conf. 144. Antonius de crimine. col. ij. vers. in oppositum arguitur. Pau. Cast. cõf. 178. donatio prædicta. in fi. lib. 1. Ro. conf. 310. in casu proposita consultationis. col. j. Phil. Dec. conf. 269. cõsultus ab illustri, col. 3. dum allegat Pau. vbi suprã; conf. 271. in casu transmissio. col. 3. vers. vltimus etiã. (Et rursum in addit. illius conf. col. vlt.) & conf. 286. in causa communitatis, col. 3. vers. venio ad secundu, (Et conf. 357. in causa magnifici, col. 2. vers. considerandum est.) & conf. 390. quoniam ex facto, col. v. vers. secundo est ponderandum. (Et Ludo. Gozad. qui alios allegat, conf. j. Deus scrutator, col. ix. num. 36. & conf. 26. in causa illustrissimorum, nu. 10.) Et ex illis iuribus passim nostri doct. tradit posse principem ex causa publicæ vtilitatis rem alterius auferre, vt Bart. in l. quæcunq; in fi. C. de iur. ff. lib. x. (Io. Fab. in l. bene à Zenone, post princ. C. de quad. præscrip.) & Bal. in l. rescripta. col. vlt. vers. tertio quæritur. C. si con. ius vel vti. publ. & Alexan. latè conf. xcij. visis & sæpius recensitis, col. pe. lib. v. Sed quod ad causam remunerationis etiam priuatim pertinet, est & alius bonus tex. quem citat Rom. vbi supra in l. ij. C. quib. ex caus. ser. pro præ. lib. accip. vbi ex ea causa cogitur dominus seruum manumittere. Et vt scribit Tullius in oratione pro Cornelio Balbo, Seruos bene de rep. meritis persæpe libertate publicè donari videbamus.

XXIII. l. erit tex. not. in l. vius libertus. ff. si quid in fraud. patron. restringens omnia iura pro hibentia ne libertus donare possit, quo minus legitima patronorum pars ad eos perueniat, vt l. j. & per totum. eo. tit. vt videlicet procedat, nisi libertus bene merentibus donauerit: quo casu potest patroni partem minuere, vt illic cauetur. & illum tex. ad hoc not. Bal. in l. ij. in iij. oppo. C. de

inoffi. dona. & Rom. in repe. §. de viro, in l. si verò, in xlviij. fal. verf. vj. ff. solut. matri. Alex. conf. lv. consideratis verbis dicti statuti, col. ij. verf. & subdit ibi, lib. ij. & Barb. in d. rubr. de donat. vbi eum tex. dicit sing. & d. conf. ij. col. j. lib. 3. & Corn. conf. clxxvij. in hac consultatione, col. vlt. lib. 2. & Iason in auth. vnde si parens, col. vlt. C. de inoffi. testa. & in d. l. ex hoc iure, in x. effectu obligationis antidotalis. ff. de iustit. & iur. & in d. §. libertus, in viij. effectu. Et vide gloss. in l. patronus. ff. de probat. disputantem de intellectu d. l. viuus.

45 *Eadē de cau-
sa res subie-
ctæ restitutio-
ni alienantur.*
¶ **XXXV.** quod tradit Iason, qui id sing. in auth. res quæ, col. ij. in v. limitatione. C. commu. de leg. quòd res subiectæ restitutioni, & quæ propterea alienari prohibentur per l. vlt. §. sed quia nostra, & seq. C. eo. tit. possunt tamen alienari ex causa remunerationis, quia aliàs prohibita alienari, possunt tamen ob hanc causam alienari. quanquam illud non audet asseueranter asserere, sed cogitã dum relinquit, malens aliorum iudicium expectare, quàm litem suam facere, quoniam id expresse cautum non sit. Sed & hoc ipsum intrepidè tenet Firmia. in tracta. gabel. in iij. parte viij. partis princip. in xxxiiij. quæstio. vbi id dicit sing. idq; ipsum voluisse Bart. in j. constit. ff. in prin. col. vlt. qui tamen id non dixit, sed aliud quod dicemus in seq. verf.

46 *Et res à iure
aliàs alienari
prohibite.*
¶ **XXXVI.** casus etit generalis, vt quæ aliàs à iure alienari prohibentur, possunt tamen ob remunerationem alienari, si credimus Bartol. id generaliter affirmãti in supracriptione proemij ff. col. vlt. & Pan. in c. per tuas, col. ij. verf. in gl. in fi. ext. de dona. & Ias. in d. l. ex hoc iure, in 8. effectu, & ibi Claud. Scyfel. in 4. effectu, & eundem Ias. & in d. §. libertus, in vj. effectu. & conf. ccxxvij. Caro. olim. col. viij. verf. octauò facit, lib. ij. & d. conf. lxxiiij. col. ij. verf. mouet in primis, lib. ij. Phil. Dec. cõf. ccxxxij. dura & admodum rigorosa, col. ij. verf. accedit etiam, Io. Lup. in d. rubr. de dona. inter vir. & vxor. d. §. 50. Et bene facit quod scribit Bal. in c. edoceri, col. 3. verf. si instrumentũ dicit donauit, extra de rescrip. quòd vbi merita adsunt, non præsumitur fraus ex aliquo interdico, per glo. in l. qui testamentum. ff. de probatio.

47 *Insinuatio nõ
habet locũ in
donatione re-
muneratoria.*
¶ **XXXVII.** donatio remuneratoria non indiget insinuatione. l. Aquilius. & ibi gl. in verbo, mora. Alber. qui dicit alibi se non legisse, Bart. Imo. & omnes. ff. de donatio. Dyn. & Alber. in l. si pater. §. vlt. ff. eod. tit. Oldra. conf. v. Titius dedit duobus. & conf. ccxiiij. ad habendum aliquale notitiam. & Io. And. in addit. Spec. tit. de instr. edi. §. porrò, col. vlt. Guil. Cun. in l. illud, & ibi etiã Bal. col. pen. q. iij. & Saly. C. de sacrosanct. eccle. Alb. & Saly. in l. vlt. C. de pact. Bal. in l. ij. ante fin. C. ne lice. poten. & in d. l. si cum mihi. ff. de dolo. & in l. si pater. C. qui bon. ced. poss. & in l. si tibi pecuniam, in lect. antiqua. ff. si cert. pet. & in l. si mortis, versi. quæro an donatio, C. ad legem Falc. & in l. sed & si lege. §. consuluit. ff. de peti. hæred. in vtraq; lect. & ibi quoq; Ang. qui ad hoc dicit singu. glo. in d. l. Aquilius. & idem Bal. in l. idemq; §. vlt. ff. mand. & in addit. Spec. tit. de donat. verf. quid si pater, & Ang. in l. sancimus. C. de donat. & in l. vlt. in prin. C. de iure dot. & in l. cum multa. que est vlt. in prin. C. de donat. ante nupt. & in l. j. §. si pater. ff. pro don. & conf. clxxix. visis prædictis instrumentis, col. vj. verf. venio ad tertium. Flor. in l. quæ pater, col. ij. ff. fami. ercif. & Rom. in d. l. si pater. §. j. ff. de donat. & conf. xxvj. cuius est initium pro decisione eorum, col. j. verf. his tamen nõ obstantibus, vbi & ad hoc allegat tex. in auth. eò decursum. C. manda. & iterum conf. xc. viso prius donationis instrumento, in fi. Ang. Aret. in §. aliã, col. vlt. Inst. de donat. & iterũ in §. in personam, col. vij. verf. secundò & principaliter. Instit. de actio. & Soc. conf. lxx. circa primam quæstionem, col. v. verf. item videtur fuisse facta. & conf. seq. col. ij. lib. j. & Barb. in rub. de dona. vbi ad hoc dicit sing. gl. in d. l. Aquilius, & conf. xj. illud afferam, col. iij. lib. ij. & conf. xxvj. sapienter script. col. pen. eod. lib. ij. & d. conf. ij. in prin. lib. iij. & conf. xlj. Deum inuocent, col. vj. eod. lib. iij. & conf. l. j. clementissimum Deum, col. vlt. lib. iij. & Phil. Corn. conf. cxciiij. videtur in præsentia consultatione, col. j. lib. ij. & Alex. conf. xxx. ponderatis his, col. ij. lib. iij. Franc. Aret. in l. Iulianus. §. j. col. iij. ff. de verbo. oblig. & Guil. Pap. q. xcv. dubitabatur, & conf. xxxiiij. nobilis Catharina, col. ij. verf. & si dicatur. & Fortu. Gart. in l. iuris gentium. §. quinimo, col. 32. verf. præterea adde. ff. de pact. Ias. conf. cxlix. circa primum consultationis articulum, col. ij. verf. nec obft. si diceretur, lib. iij. & Claud. Scyfel. in d. l. ex hoc iure, col. ij. in ij. effectu, de iustit. & iure.

48 *Donationes
sunt stricti iu-
ris.*
*Nisi sint remu-
neratorie.*
¶ **XXXVIII.** licet donationes quodã respectu sint stricti iuris, vt ceteri contractus, l. quicquid. ff. de verb. oblig. tamen si aliàs latissimè sint interpretandæ, per c. cum dilecti, extra de donat. tamè quæ ob remunerationem fiunt, latius præterea interpretari debent, vt tradit Phil. Dec. conf. 468. superiori anno, col. iij. nu. 14. & iterum conf. cccxcviiij. viso casu proposito, col. ij. nu. 11. verf. accedit, & vtrobique per not. per Alex. in l. iij. in princ. col. j. verf. secundò limita. ff. quod quisq; iuris. Et hoc quoque ante hos tenuit Pan. conf. xxx. videtur primò, col. ij. verf. quintò & vltimò, col. ij. lib. 2. & ita quidem vt potius præsumatur realis & transmissibilis ad hæredes, quàm personalis, vt pulchrè respondit Pet. Anch. conf. cccxxvij. discurret materia, col. ij. verf. tertio debet attendi. Nam & Bal. conf. cccix. quod dictus, ad fi. lib. v. dicit quòd quæ bene merentibus conceduntur, efficacius conceduntur, per l. 3. §. hi quoque. ff. de senatusc. Sylla. & l. j. §. j. ff. de iustitia & iur. & ibi Gui. Cu. de quo etiam vide quæ dicemus infra nu. 85. & ego.

49 *Statuta cõpre-
hendunt etiã
forenses pro-*
¶ **XXXIX.** quod præcedenti congruit, licet aliàs statuta non cõprehendant forenses, sed tantum ciues, & eos quidem habiles: cõprehendunt tamen forenses, & aliàs inhabiles, propter benemerita, verbi gratia, si ex statuto forenses non possunt acquirere bona, possunt tamen ex causa benemeriti, vt si fiat statutum quòd quicumque dederit tale castrum, habeat talem possessionem, for-
tis

sis idipsum faciens acquirit eam possessionem, licet aliàs incapax. Bart. in d. l. iij. §. hi quoque, quem legit cum §. vtrum, & ibi quoque Bal. ff. de S. C. Sylla. & dicit præterea ipse Bald. quòd aliàs incapaces beneficiorum suæ ciuitatis, ipsum quoque præmium accipere debent.

50 **XXX.** licet aliàs in dubio non præsumatur donatio per l. cum de indebito. ff. de proba. cum multis simil. & concord. à me citatis postea in ead. glo. nu. 206. incip. in dubio autem. Tamen merita præcedentia faciunt, non tantum simpliciter præsumi donationem, sed vt actus gestus aliàs dubius præsumatur donatio, per tex. not. in d. l. si verò non remunerandi. §. idem Papin. & ibi glo. Bart. Bal. & alij. & gl. in l. vtrum. ff. de donat. inter vir. & vxor. & in l. quæ dotis, & ibi Bal. ff. solu. matr. & Bal. in l. 2. col. j. & iterum in l. generaliter, in iij. oppo. C. de non nu. pec. & in l. ij. in j. quæst. C. de iure dot. & in l. j. col. iij. verf. quæro circa hoc. C. de confes. & in l. ij. §. creditũ, in j. oppo. ff. si cert. pet. & in l. cum quid, col. ij. & iterum col. vlt. ff. eo. tit. vbi & ad hoc allegat l. si testamento. §. j. ff. de fideiuf. & in c. si cautio, col. j. de fide instr. & idem Bal. conf. cxcviiij. hæc materia, in fin. lib. j. & conf. lxx. incip. si vnus ex fratribus, in fi. lib. v. & Rom. in repet. d. l. si verò. §. de viro, in xvij. falle. ff. sol. mat. & conf. cxlvj. incip. ista quæstio, col. vlt. & Ang. in d. l. sed & si lege. §. consuluit, in fi. ff. de petit. hære. & Pau. Cast. in l. traditionibus. C. de pact. Firmia. in tract. de episcopo, in iij. parte, lib. 4. in lxx. quæst. in fi. Alex. & Ias. in d. l. si diuortio. ff. de verb. oblig. Corn. conf. j. in hac consultatione, col. ij. verf. & licet aliàs, lib. j. & conf. cxcix. licet videatur, col. vlt. lib. j. & d. conf. 114. col. j. lib. iij. Ias. in d. l. ex hoc iure, in quinto effectu, vbi ad hoc dicit sing. tex. in d. l. si verò non remunerandi. §. idem Papin. & ibi Claud. Aquen. col. xj. in quinto effectu, & idem Ias. in d. §. libertus, in quarto effectu, & ibi ante eum Socin. ad fi. & Hiero. Grat. conf. xciiij. in causa excellentissimi, col. vlt. nu. 17. lib. j. vbi dicit quòd asserens contrarium, debet liquidissimè probare.

51 **XXXI.** qui à præcedenti non admodum distat, quòd etiam merita faciunt præsumi remissionem iniuriæ præcedentis, per l. in ipsius. C. famil. hereticund. vbi ex hoc not. Bald. quòd si inimici sibi faciunt inuicem grata seruitia, præsumitur remissa iniuria. Et bene facit quod voluit ipse Bal. in l. liberi. C. de inoffici. testamen. quòd si filius commisit causam ingratitudinis, gratitudo & merita postea secuta tollunt ingratitudinem præcedentem: quod & traditur per recentiores in l. j. ff. sol. mat. & in l. fratres. C. de inoffi. testa. Et hunc casum ponit Ias. in d. l. ex hoc iure, in xij. effectu. & iterum in xix. nam hunc duplicat, & in d. §. libertus, in xj. effectu.

52 **XXXII.** licet in dubio præsumatur rescriptum concessum ad postulationem partis, nõ motu proprio, c. si motu, de præb. lib. vj. & not. Bart. & alij in l. si quis iniquum, in princ. ff. quod quisque iur. cum concord. ibi adductis à recentioribus. Fallit tamen cum præcesserint merita illius, cui rescriptum concessum est, nam ob ea præsumitur fuisse concessum motu proprio concedentis, vt voluit Guilielmus Cum. in d. l. si quis iniquum. §. si procurator, arg. d. l. si verò non remunerandi. §. idem Papin. ff. mandat. & sequitur Alber. in l. j. in princ. in v. oppo. ff. eod. quod quisq; iur. Alex. qui dicit menti tenendum, Soci. qui dicit not. & Ias. in d. l. si quis iniquum, in prin. ille col. j. in ij. limit. alter col. item j. in j. limit. hic col. ij. in ij. limit. Phil. Dec. col. ij. in ij. item limit. & ipse Iason in d. l. ex hoc iure, in iij. effectu, & ibi Clau. Aquen. col. pc. in viij. effectu, & idem Iason in d. §. si libertus, in ij. effectu, & Lud. Gozad. conf. xxvj. in causa illustrissimorum, col. iij. nu. 17. dum citat Alex. in d. l. 3. quod quisq; iur. Et bene facit quod dicit Bald. in l. quod fauore, in ij. opposit. post Iacob. But. C. de legib. quòd rescriptum motu proprio concessum, præsumitur concessum ob meritum. Et quod scribit idem Bal. conf. cccclxxxiiij. visa immunitate, circa medium, lib. ij.

53 **XXXIII.** qui & non multum abest à superioribus, licet aliàs cū in donatione fit mentio mortis, vt si dono tibi post mortem meam, in dubio præsumatur donatio causa mortis, secundũ Bar. in l. vlt. col. iij. verf. tertio quæro, & ibi quoque recentiores. C. de pact. per l. Scia. ff. de dote prælega. & l. Scia. & l. vbi mortis. ff. de donat. causa mort. Tamen si merita donatarij præcesserint, præsumetur potius donatio inter viuos, vt ita sit efficacior, vt not. voluit Bal. in l. si mortis, ante mediũ. C. ad legem Falcid. per not. in d. l. quæ dotis. ff. sol. mat. vbi Alex. col. iij. & v. adscribit viij. limitationes ad eam regulam, qua diximus donationem in qua fit mentio mortis, præsumi factã causa mortis. Sed hanc tamen prætermisit, non minus illis omnibus, si non magis, notandam.

54 **XXXIII.** Licet cum quid donatur officiali, aut prælato, legato, aut alteri, dubitetur an id sit donatum contemplatione sacerdotij vel muneris, an verò personæ, de quo per gl. & doct. in l. qui proprio. §. procurator. ff. de procu. & in l. si verò. §. item quicquid. ff. solu. matr. & Cano. requisisti, extra de testa. cum simi. Tamen reiectis omnibus aliis causis & distinctionibus si donatum sit officiali aut prælato benemerito de donante, id semper præsumatur donatũ fauore & respectu personæ non officij siue sacerdotij, vt sing. respondit Bal. conf. cxciiij. præmissis verbis, col. j. in fi. lib. 2. per not. in d. auth. vnde si parens. C. de inoffi. testa. & in d. l. si donatione. C. de collatio. & idem voluit Albe. in l. j. col. j. verf. sed an relictum, ibi, idem si suus. C. de sacrosanct. eccle. & Socin. in l. 2. col. iij. verf. circa tertiam. ff. de reb. dub. & vide infra nu. 74.

55 **XXXV.** Licet in multis casibus sit dubium an appellatione filiorum continentur nepotes, de quo latè diximus in nostro tract. primige. in qu. xl. nu. 54. incip. 15. ratio, & 3. seq. & iterum nu. 155. incip. 23. licet aliàs, præfertim verò in priuilegiis quæ suapte natura solent esse personalia, vt not. in l. priuilegia quidem, & in l. in omnibus causis. ff. de reg. iur. & in c. priuilegium, eo. tit. lib. vj. Et quæ item aliàs sunt strictè interpretanda, Bart. in l. vlt. col. 2. ff. de constit. prin. & in l. j. ad fin. C. de iur. &

pter benemerita.

Actus aliàs dubius præsumitur donatio ob benemerita.

Merita faciunt præsumi remissionem iniuriæ præcedentis.

Rescriptum præsumitur concessum ad postulationem partis. Nisi præcesserint merita.

Mentio mortis facta in donatione facit præsumi donationem causa mortis. Nisi merita donatarij præcesserint. Donatum officiali aut prælato benemerito, id semper præsumitur donatum fauore personæ, nõ officij.

Priuilegia suapte natura personalia. Et strictè interpretanda.

iur. & fact. ignor. Pan. in c. olim. in fi. extra de verb. signi. Tamen si fuerit concessum privilegium cuiusdam & eius filii ob ipsius merita, haud dubie intelligitur de nepotibus. Ita enim sing. voluit Bal. conf. cccij. ad euidenciam præmittendum est, quod appellatione, col. ij. vers. item ista interpretatio, lib. ij. Nam & aliàs cum agitur de remuneratione, debet fieri lata interpretatio, vt dicemus infra, nu. 85. & ego huic.

Nisi agatur de remuneratione.

56 Stipulatio sine causa non valet. Nisi merita præcesserint.

XXXVI. Licet stipulatio sine causa non valeat, aut certe illi obstat exceptio l. ij. §. circa. ff. de excep. dol. Tamen si sint merita præcedentia, valet, vt voluit Bal. in d. l. generaliter, in 4. oppo. C. de non. nu. pecu. & in l. & si inutiliter, quæ est ij. ad fi. C. de fideic. & Fely. in c. si cautio, col. v. vers. fallit xiiij. & iterum vers. fallit vltimo, extra de fide instr. Ias. nullam Bald. nec Fely. mentionem faciens in d. l. ex hoc iure, in vij. effectu. & ibi Claud. Aquen. col. pen. in ix. effectu. & idem Ias. in d. l. libertus, in x. effectu. & Lancel. Gal. in rubr. ff. de verb. oblig. col. xxxvj. vers. item ista obligatio. & Fortu. Gartia. in l. iurifgentium. §. quinimo, col. xxxij. vers. ego erò de tali. ff. de pactis.

57 Iudices à subditis non possunt munera accipere. Nisi ex causa remunerationis.

XXXVII. Depromitur ex tex. memorabili in d. l. Aquilius. ff. de donat. Ex quo not. Bart. ibi, in ij. oppo. post gl. ij. quod licet iudices non possint à subditis munera accipere, per d. l. j. §. prouincias. C. de contra. iudi. possunt tamen ex causa remunerationis. Quod & sequitur Roma. ibi, post prin. qui id reputat sing. & Ias. in l. in principalibus, col. ij. in vj. limitatione & ibi quoque Philip. Dec. col. vlt. in iij. fallent. ff. si cert. pet. & Paris de Pute. in tractatu syndi. in verbo, contrahere. §. officiales. in fi. Quanquam contrarium censuit Alc. ibi paulò ante fi. & lib. παρὰ τὸν νόμον. ij. cap. xlix. Nam vt dicit & quidem verisimè, d. l. Aquilius, nò de prætorè loquitur, sed de Nicostrato ipsius præceptore, aut rhetore cuius meminit Suidas. Et lex id prohibens generalis est, fieretque facilè fraus ei l. si illam priorem opinio. admitteremus.

58 Donans perdit beneficiū ne conueniatur ultra quā facere potest. ex causa remunerationis.

XXXVIII. Licet donans habeat beneficium ne conueniatur vltra quàm facere possit. l. inter eos. §. is quoque. ff. de re iudic. cum simil. fallit tamen in donatione remuneratoria, vt pulchrè voluit Ang. in l. sed hoc ita, quam legit cum l. non tantum. ff. de re iudic. quod dictum sequitur Alex. in l. sunt qui in id, eo. tit. & in ca. l. non tantum. col. vlt. & iterum pro eleganti reasumit Ro. d. conf. xxvj. col. ij. vers. tertio quia licet donans. & sequitur etiam idem Rom. in l. si pater. §. vlt. ff. de donatio. & Ioan. Plate. in §. sed & si, col. vlt. Insti. de actio. & Barb. in d. rub. de dona. vbi id elegas dicit, & in tract. de præstant. Card. in ij. q. j. partis, col. vj. vbi id dicit not. & d. conf. xxvij. col. j. lib. ij. & d. conf. xlj. col. vj. eo. lib. ij. Ias. in d. l. ex hoc iure, in 7. effectu. & ibi Claud. Aquen. col. pe. in vij. effectu. ff. de iust. & iu. & idem Ias. in d. l. si non sortem. §. libertus, in 17. effectu. ff. de cond. indeb. & in l. inter eos, col. j. vers. limita not. cum seq. ff. de re iudi. Io. Lup. in d. rub. de donatio. in ter vir. & vxo. §. 50. col. 2. Et vide quæ dicam infra hac cadem glo. num. 144. nec etiam legem.

59 Donans tenetur de euicção ne ex causa remuneratõria.

XXXIX. Licet donans quando incipit à traditione, non teneatur de euicção. l. Aristo, §. vlt. & ibi gl. & Bar. ff. de dona. secus tamen si donauerit causa remunerationis, vt per tex. in l. idemq. §. vlt. & l. seq. & l. si verò non remunerandi, in prin. ff. manda. voluit ipse Bart. post Rayn. & Iac. Aret. in l. Iulianus. §. qui fundum, & ibi etiam Albe. col. vlt. Alex. Franc. Aretin. qui ex hoc dicit sing. limitari d. l. Aristo. Pet. Befe. & Ias. ff. de verb. oblig. & idem Bart. in l. idemq. §. vlt. cum l. seq. per illum tex. ff. mand. & Alex. conf. xlviij. cuius est initium, visis instrumētis diuisionis, col. ij. vers. confirmantur prædicta, lib. 3. Ang. Aret. in §. in personam, col. 7. vers. secundò & principaliter, Insti. de actio. & Ias. in d. l. ex hoc iure, in xvij. effectu. & in d. §. libertus, in xvij. effectu. & conf. 34. ad motiua, col. vlt. lib. j. & Ant. Rubeus conf. xc. viso & diligenter considerato instrumēto, col. vlt. vbi & alios allegat qui hoc non dicunt. Tu tamen hic vide Phil. Dec. tenentem contrarium in l. si donatione, col. 7. vers. postremò ad suprascripta, C. de collat.

60 Fideiussor causa remunerandi à creditore liberatus.

XL. Colligitur ex l. idemq. §. vlt. cum l. seq. & iterum prin. l. seq. ff. manda. vbi si creditor fideiussori acceptum tulerit causa eum remunerandi, poterit ipse fideiussor agere mandati aduersus debitorem, secus si simpliciter & non remunerandi causa credito, fideiussori remiserit. Nam & ita per eum tex. voluit Bal. in l. vlt. col. ij. vers. pone aliquis. C. de fructib. & lit. expens. Ex quo patet quod merita præcedentia faciunt competere actionem, quæ aliàs non competeret. & hunc ponit Ias. in d. l. ex hoc iure, in x. effectu. & in d. §. libertus, in xij. effectu.

61 Fructus rei pignoratæ cõputantur in sortem.

XLI. Licet fructus rei pignoratæ cõputentur in sortem. l. j. & ij. C. de pign. & l. j. C. de distract. pign. c. j. & ij. & c. conquestus, extra de vsur. Tamen obligatio ista antidotalis facit, vt in quodam casu non computentur, videlicet cum dominus à suo vasallo fundum accepit in pignus, abstinēs interim ab eius seruitio, per c. j. extra de feud. Quod licet loquatur in ecclesia, tamen trahitur per doctor. ad alios dominos, huiusq. rationem reddit Imo. ibi, col. 2. vers. vn de alij dixerunt & quinto. Quoniam vasallus præter id quod obligatur domino secundum consuetudines, & illis deficientibus ex iure scripto, in c. j. tit. de forma fidei. Certè etiam obligatur ad antidora, per d. l. sed & si lege. §. consuluit. ff. de pet. hered. Tanquam sentiat Imo. illos fructus esse veluti in compensationem remunerationemq. illius obligationis, nec ob id censeri vsuram. Tu tamen super intellectu illius c. j. de feud. præter doct. ibi, vide & gl. in c. conquestus, in verbo, de feudo, in prin. extra de vsuris. Mart. Laud. & Card. Alex. cui cum Imo. conuenit, in c. j. §. item si delator, vtrunque col. i. tit. quæ fuit pri. causa benefic. amit. & Rom. sing. cccxxvij. creditor comparat.

Secus in obligatione antidotali.

62 Vsuræ non sunt prohibi-

XLII. Qui præcedenti proximè accedit, licet aliàs vsuræ sint prohibiæ, vt no. per Legi. in l. j. C. de summa Trinitate, & per Cano. per totum tit. extra de vsuris. Possunt tamè & aliàs promitti & exigi

& exigi causa remunerationis, cum videlicet creditor se propter illas oneravit ad aliquid æquale faciendum, vt sentit glo. not. in l. petens, in glo. magna, vers. sed quid si vt aliquid, ibi, sed & si daret vsuras, & ibi clarius Salycet. col. xj. in iij. quæst. in fi. & Ias. col. antepen. vers. ij. nota. & Philip. Dec. col. vj. vers. & not. gl. hic. C. de pact.

causa remunerationis.

XLIII. Licet ex multorum sententia pater non possit vni ex liberis feudum relinquere, si credimus Andream Isern. in c. j. rit. an agna. & in c. j. & ibi quoque Bal. tit. de alien. feu. Oldr. conf. 137. perlectis, in primo dubio, Bart. in l. iurifurandi. §. si liberi, col. 2. ff. de operis libert. cum multis concordant. à me adductis in tractatu Retractuum, tit. j. §. xj. glo. v. num. 22. sunt qui contra. Tamen id nonnulli intelligūt nisi pater filio benemerito reliquerit, arg. d. l. viuus, ff. si quid in fraud. patr. & l. si Rufinus. C. de testa. milit. vt videre licet apud Bal. in c. j. col. ij. vers. quæro vtrum pater, tit. de prohib. feud. alic. per Feder. vbi videbis an id sit verum.

Pater potest vni benemerito ex liberis feudum relinquere.

XLIII. Si statuto cautum fuerit, vt ex donatione debeatur gabella, cuiusmodi sunt plurima statuta apud Italos, ea certè nò debebitur ex donatione remuneratoria, & intrepidè licet nullo alio antiquiore, si nò me fallit memoria, præeūte affirmavit Bartho. Firmia. in tract. quæ priuatim de gabellis edidit, in 3. parte 8. partis principalis, in 34. quæst. quem non vereor etiam solum sequi.

Gabella ex donatione remuneratoria non debetur

XLV. Licet donatio absenti fieri non possit sine epistola aut nuntio, vt est tex. expressus in l. absenti. ff. de donatio. Ac ne ecclesiæ quidem aut alteri pio loco, vt not. gl. in l. illud, in verbo, alia causa, in fi. C. de sacrosanct. eccl. cum aliis concor. à me collectis in tractatu priuilegiõrum causæ piæ: vbi tamen videbis alios contrarium tenentes. Sed hæc posterior opin. haud dubiè vincit, cum sit donatio ob benemerita, vt per Alber. in l. ambitiosa, nu. 3. ff. de decret. ab ordin. fac.

Donatio ob benemerita absenti facta sine epistola aut nuntio.

Ceterum alios effectus obligationis antidotalis collegit Ang. in d. l. sed & si lege. §. consuluit. & Barb. in c. cum in officiis, extra de testa. & latissimè omnium Ias. tum in d. l. ex hoc iure, tum in d. §. libertus. & Philip. Dec. in c. ad nostrā, col. vlt. extra de prob. & Lancel. Galio. in d. rub. ff. de verb. oblig. quo loco nuper citauimus, & ante hos gl. in c. cum essent, in verbo, promiserat, & ibi omnes doctor. præsertim Ioan. Ana. & Fely. extra de vsur. col. vlt. vers. adde prædictis, extra de vsur. Sed quoniam illi nihil speciale habent, proindèq. & nihil ad id, de quo tractauimus, pertinent: ideo eos de industria prætermisimus, quod iam protestari sumus. Sed illis tamen potes addere tex. in l. generaliter. §. quis ex go statuet. ff. de fideic. liber. ibi, aut meritis cuiusque allegatis arbitrari eos oportet.

Alii obligationis antidotalis effectus.

Illud non omiserim, hanc, quam vocamus obligationem antidoralem, non solis hominibus conuenire, sed & brutis animalibus, vt sentit glof. in d. l. sed & si lege. §. consuluit. ff. de petio. hered. cum dicit quod ad hoc mouetur omnis creatura, & ibi etiam Bal. qui dicit id procedere ex generali instinctu naturæ. & Bart. in d. l. ex hoc iure, col. ij. vers. oppo. iterum, & ibi clarissimè Alb. col. 3. nu. 16. Ias. col. x. vers. secunda principalis. & Claud. Aquen. col. xiiij. vers. item in quantum. & Nico. Neapo. in §. j. Insti. de oblig. & Lancel. Galio. in dicta rub. de verb. oblig. vbi supra. Quanquā Socin. ibi col. j. sentit contrarium. Sed priori sententiæ ad stipulatur, quod à Gellio relatum est li. v. noctium Attic. cap. xiiij. ex autoritate Appionis Polyhistoris lib. Aegyptiacorum v. de leone qui Androdo ad bestias damnato gratiam beneficij longo post tempore retulit. quod etiam retulit Aelianus, lib. ij. historia anima. vbi illum Androcleum vocat. Quodq. Plin. tradit lib. viij. cap. 16. de alio leone, & Heliade Samio, & c. seq. de Pathera ex Demetrio Physico: & de Dracone, & Thoante, & Democrito, & de alio Dracone, & Pindo Macedonis illius filio, qui nomen ei regno dedit. Aelianus lib. animal. ix. Quod item de Elephanto & Indo quopiam tradit ipse Aelianus lib. j. animal. eiusdem operis. Et de Delphino (vt de piscibus quoque loquar) & Carrono Pario refert idem scriptor, lib. quoq. eiusdem tit. x. Et de aquila & agricola idem lib. xiiij. ex autoritate Gratis Pergameni, & Stefichori Poctæ. Et generaliter de cæteris beluis in eodem lib. quo loco differit de accipitribus. Itè & de ciconia priuatim, & Heraclide Tarētina muliere, li. 15. Et quod scribit Pe. Anch. in regula possessor, col. 2. vers. est & alia naturalis, de reg. iur. li. 6. ad procedere ex naturali ratione.

Obligatio antidotalis etiā brutis animalibus conuenit.

Leo quidam Androdo ad bestias damnato gratiā beneficij retulit.

Idem de Delphino & Carrono Pario.

Sed tamen ne quis erret, id scire debemus, non omnia nobis licere permittere propter ista beneficia iam propè superflue prædicata, vt apertè probatur ex l. semper. ff. qui & à quib. vbi semper in fraudem creditorum libertas datur ab eo qui scit se soluendo non esse, quamuis bene merenti hoc dedisset. & l. viuus libertus. ff. si quid in fraud. patro. vbi libertus nec benè quidem merentibus amicis legare potest, quò patroni partem minuat, quamuis id donare possit, de cuius tamen intellectu vide Bal. in l. ij. in iij. oppo. C. de in officio. donat. Vtq. etiam probatur ex l. si quidem, & ibi Petr. Cy. Bal. Salyc. & alij. C. de actio. & obligatio. vbi mandatum etiam causa remunerationis factum finitur morte vt cætera mandata, & ex d. l. si non sortem. §. libertis, & ibi Bart. col. 2. ff. de condit. indeb. vbi obligatio antidotalis non est satis efficax ad impediendum repetitionē rei indebitæ solutæ. quod & voluit gl. in d. l. ex hoc iure, in verbo, obligationes, ad fi. ff. de iust. & iure, atque etiam ex dictis Bart. in l. iurifgentium. §. quinimo. ff. de pact. cum loquitur de l. si quis argentum. C. de donatio. De quo tamen vide Raphael. Fulg. in d. §. quinimo, & Imol. in l. ex adibus. ff. de donatio. Alex. conf. 114. perpectis his quæ narrantur, col. ij. vers. nec obstat quod nor. lib. vj. Sed & illud quod diximus, satis patet ex not. per eundem Bal. in l. stipulatio ista, §. alteri, in ij. oppo. ff. de verb. oblig. & Bal. in l. quod dictum, in addit. per illum tex. ff. de pact. & in l. filiusa, in ij. lect. post prin. ff. de dol. mal. & Ang. in l. quod dictum. ff. de pact. & in §. j. in auth. de nò elig. secun.

Restricção donationis remuneratorie. Vt in libertate in fraudem creditorum data. Et in liberto imminuente partē patroni. Et in imdato. Et in repetitione indebiti soluti.

secun.nub.& Iaf.in d.l.ex hoc iure,col.pe.verf.adde quod obligatio antidoralis.& Phil.Dec.in d.c.ad nostrā,ubi suprā de probatio. {Vt tamen non illud speciatim omittamus, interesse remunerationis,vt more Græcorum loquar,non sufficere,vt quis pro alio ad stipulari possit,gl.not.in l.fi tibi.§.si pactus.ff.de pact.& tex.in l.quod dictum,& ibi Bal.in lect.antiq.Ang.Fulg.& recent.ff.eo.& Iaf.in l.huiusmodi,col.pen.verf.fed aduerte.ff.de leg.j.Nempe quod casus priuilegiati semper compræhendantur in generalibus legibus & statutis,nisi in casibus,de quibus loquuntur,repertiantur specialiter priuilegiati,vt diximus suprā in prin.nu.118.& hæc quidem, & latius in tractatu Retractuum tit.j.§.j.glo.xiiij.in verbo, *ou equipollent a vento*,nu.96.ego verò.}

Interesse remunerationis non sufficit in stipulatione alteri facta.

69 Redit ad principale institutum.

¶ Sed vereor,ne immodicus fuerim in huiusmodi remunerationis commendatione, quanquam res est adeo commendabilis,vt modum vix capere possit. Tamen vt veluti lōgo postliminio ad id redeamus quod principaliter tractamus.Cum huiusmodi donatio remuneratoria non sit pura,simplex,gratuita,sitq; adeo fauorabilis, vt ei multa contra omnes regulas iuris sint concessa, sit & denique l.nostra exorbitans ab ipsis communibus regulis iuris:nil mirum videri debet,si ea loquens quidem simpliciter de donatione,non habeat locum in huiusmodi donatione remuneratoria.Et id certè est,quod tam multis suprā probauimus.Verum antequam aliò pergamus, id multis modis minime contemnendis declarabimus.

70 Quid si in donatione uere remuneratoria nihil sit dictū de meritis.

¶ Prima igitur declaratio hæc est,vt videlicet procedat quod diximus, donationem remuneratorem non reuocari ex hac lege,etiam si in donatione non fuerit dictum eam fuisse factam ob merita.Satis est enim merita ipsa intercessisse,vt conseatur donatio facta eorum contemplatione, & ita non reuocetur ob filios postea susceptos,vt expressè voluit in nostro casu Socin.conf.cxlviij.visa facti contingentia,col.vij.lib.j.arg.l.fi non remunerandi.§.inde Papi.ff.manda.

71 Donatio an presumatur facta ob merita præcedentia,si dictum non sit.

¶ Et generale est,vt præsumatur donatio facta propter benemerita præcedentia,etiam si id dictū expressumve non fuerit,atque etiam in prohibitis,modò ea probentur,vt voluit glo.loquens de donatione inter patrem & filiumfamil.quam sequuntur Bart.& omnes,præsertim Alex.col.2. in l.fi donatione.C.de collatio.& idem Bart.in l.fi tibi decē.§.si pactus,col.j. verf. qualiter cognosc.& ibi recentiores.ff.de pactis,& idem Bart.in l.j.§.nec castrense,col.pe.verf.& hic est aduertendū. ff.de collatio.bonor.& in tractatu de duobus fratrib.in pen. quæstio. Sign. conf.clxv. in themate præsentibus allegato.Bal.in l.& si mortis,verf.quæro nunquid.C.ad legem Falcid. & in l.j.col.iiij.verf.circa hoc.C.de confes.& in l.cum virum,col.iiij.verf.fed nunquid præsumitur.C.de si deicom.& conf.cxcv.ij.hæc materia,in fi.lib.j.& in sua margarita,in verbo donatio,col.iiij.& Nicol.Neapol.in l.tutor.§.quæ tutoribus.ff.de excusat.tuto.Pet.laco. tit. de in integ.restit.vt possit agi rescissoria perso.act.char.pen.verf.item dicitur donatio. {Socin.in l.fi non fortem.§.libertus,ad fin.ff.de condit.indeb.} Iaf.in d.l.ex hoc iure,in ij.effectu obligationis antidoralis,ff.de iusti.& iure,& conf.cliij.in causa mota,col.pe.verf.non obstat dum dicitur,lib.ij.Fortu. Gar. in l.iurisdictionum.§.qui iure,col.xxxiiij.verf.ego verò de tali.ff.de pactis.

72 De eadem re.

¶ Licet contrarium videatur voluisse Bal.sibi contrarius in auth.ex testamento, col.j.C.de collat. & apertius in d.§.quæ tutoribus,in prin.& in l.vlt.col.2.verf.oporret tamen.C.de vscap.pro do nat. {& in l.fi tibi decem.§.si quis,col.j. ff.de pact.& conf.lxvj.dicta institutio,col.ij.} lib.j. quod repetitur omisso initio,in conf.cccvj.casus talis est,quidam magister, lib.iiij.dum dicit, quod licet spurius aut nepos ex eo non possit institui hæres tanquam filius aut nepos,ex sententia multorum,vt not.in l.vlt.C.de natur.libe.potest tamen vt extraneus,vt quia meritis est, argu.not.in auth.vnde si parens.C.de inoffi.testa.Verum in dubio affectio naturalis inducit presumptionem,quod vt filius aut nepos fuit institutus.Et in hac quoq; opin.vt scilicet non propter benemerita, sed ob affectionem sanguinis videatur donatio fuisse facta,voluit Rom.sing.dcxlvij.incip.donatum consanguineo.Pau.Cast.conf.cccxlv.circa bona,col.2.verf.secundò videtur ob stare, lib.j & conf. cccxxj. præmittendum est ad euidenciam,col.vlt.eod.lib.j.& conf.cccxxxij.cum statutu,col.j.eod.lib.j.& Socin.conf.xcj.visa & diligenter ponderata,col.pen.lib.j.& Phil.Dec.in c.quoniā abbas,col.pen.extra de offi.deleg.& in l.à patre,in fi.C.de collat.

In dubio affectio naturalis inducit presumptionem.

73 Donatio facta filio,an censeatur contemplatione meritorum, an filiationis.

¶ Et facit quod voluerunt Imo.Raph.Co.Pau.Cast.Fran.Aret.Pet.Besu.& Iaf.in l.quod dicitur. ff.de ver.obli.quod si pater stipulatur filio,& exprimit id facere ob merita ipsius,tamē censeatur id fecisse magis ob filiationem,quam ob merita,& ita videtur stipulatus fuisse filio tanquam filio,& non tanquam extraneo siue benemerito.ideoque valet huiusmodi stipulatio:quod & idem tenet Bal.Raph.Fulg.& Iaf.in d.l.fi tibi decem,§.si pactus.ff.de pact. {facit item quod post alios multos respondit Phil.Dec.conf.cxx.cuius superscriptio incipit,presbyter,col.vlt.quod id quod relinquitur consanguineo pauperi,magis censeatur relictum ob consanguinitatem, quam ob paupertatē, ideoque in dubio non censebitur relictum in piam causam.}

74 De eadem re.

¶ Sed ij omnes nuncupatum,quod iam diximus,loquuntur,cum quis donat filio aut consanguineo,tanquam scilicet donantem verisimiliter plus moueat ad donandum causa sanguinis,quam meritorum,per tex.in d.l.tutor.§.quæ tutoribus,ff.de excusat.tutor.quem ad hoc dicit sing.Ro.d.sing.dcxlvij. {Sed ille tex.ne erres,loquitur de meritis sequentibus, non præteritis, quæ plus habent ponderis,vt videre licet ex iis quæ dicemus infra nu.109.quinta ac postrema.} Sed & in idem facit tex.in l.qui habet.ff.de tute. {vbi causa naturalis magis consideratur quam accidentalis} & in l.Aurelius.§.Titius testamento.ff.de lib.leg.& in c.requisisti,extrà de testam. Nec tamen eorum opi.qui

op. qui de donatione loquuntur,comunitè tenentur,quoniā gl.ord.& omnes doct. & ex his Bal. ipse sibi contrarius, in d.l.fi donatione, loquuntur expressim in donatione facta filio aut nepoti, sicuti etiam Bar.in d.§.nec castrense.& Signor.d.conf.clxv. & Bal.in dicta sua margarita,Pet. Iac. quibus locis suprā citauimus. Quin & glo.in auth.licentiam,in verbo,iure cognationis.C.de epif.& cler.& post eā Saly.tradunt,quod licet cum donans prælatus ecclesiæ suo consanguineo, id videtur magis facere cõtemplatione consanguinitatis,quam ecclesiæ: id tamen non procedit si ante beneficia quædam accepisset ab ipsa ecclesiæ: quia tunc magis donata videtur ob illa beneficia,quam ob consanguinitatem,& ad hoc Saly.dicit illam gl.sing.sicuti etiam Barbat.in tracta.de præstan. Card.in iij.q.j.partis,col.3. verfi.limita hoc. { Ad quod etiam vide quæ diximus suprā in xxiiij.speciali.Et dicit generaliter Bald.confil. cxliij. præmissis verbis,col.j.lib.2. quod potius præsumitur donatū ratione meritorum quā sanguinis. } Ad id autem quod de stipulatione patris diximus, vide quæ statim dicam in verfi.lxxxij.incip.fed aduerte quia hæc posterior.

Præsumitur potius donatum ratione meritorum quam sanguinis.

75 ¶ Et huc quoque adde quod sing.in simili voluit & cõsuluit Pau.Cast.conf.v. quicquid dicatur, col.2. verfi.videndum est igitur,lib.1. quod cum pater non possit donare spurio,nisi in causam alimentorum,vt no.in c.cum haberet,extra de eo qui du.in mat.& per Bar.in l.vlt.ff.de iis quib. vt indig.cum similib.Cerrè si pater donauerit filio spurio egenti alimentis,nec adiecerit causam alimentorum,cõsetur tamen in eam causam donauisse,inspecta scilicet qualitate personæ cui donatur, argu.l.plenum.§.equitij.ff.de vsu & habit.& l.cum hi.§.in annos.ff.de transact.& ita valebit donatio magis inspecta causa,& qualitate donatarij,quam sanguinis.

Spurio nõ donatur nisi in causam alimentorum.

76 ¶ Adde item quod suprā latè diximus in xxx. casu speciali remunerationis propter merita præcedentia non tantum præsumi donationem, sed & actum aliàs dubium censeari ob eadem factū. Et quod tradit Ange.in §.j.col.2.verfi.super tex. ibi rursus, in authen.de nõ eligen.secun.nub. per illum tex. quod si donans succedit donatario ex testamento,censeatur consequi hæreditatem magis per viam cuiusdam remunerationis,quam iure successione. Nā præsumptio est quod ei donare voluit propter donationem in eum iam factam,per d.§.inde Papi.& etiam præsumptio nostra est,vt benefaciens beneficiamus.l.fed & si lege.§.consulti.ff.de petit.hære.

De eadem re.

77 ¶ Sed in hac declaratione illud animaduertendum est, quod in qualibet donatione præsumuntur merita interuenisse,tanquam scilicet non esset quis donaturus, nisi primum inuitatus ac prouocatus meritis præcedentibus,per l.nec adiecit,& ibi Bal.ff.pro socio,& l.j.C.de anno.ciuili.lib.ii. & voluit etiam idem Bal.in d.l.illud,col.pen.in iij.q.C.de sacrosanct.eccl.Et tamen,vt ibi subdit Bal.requiritur insinuatio. Quem hoc modo intelligit Ant.Cana.in tracta.insinuationum,in xlv. q.videlicet quod cum in instrumento donationis nulla est facta mentio meritorum, licet præsumatur donari ob merita,tamē requiritur insinuatio: quasi scilicet semper requiratur insinuatio: licet merita præcesserint, si nulla eorum sit facta mentio: & sic etiam eadem ratione in hoc casu esset locus huic l.tanquam omnis donatio simpliciter facta sine mentione meritorum, pro pura & simplici habeatur,etiam si merita præcesserint.

In qualibet donatione præsumuntur merita.

78 ¶ Verum si id ita intelligatur,subuertitur omnino omnia quæ suprā diximus.Hæc est igitur mea sententia ex supradictis simul iunctis,quod qualibet donatio præsumitur facta ob quædam merita. Vix enim quis donat non merito.Sed si de illis aliàs non appareat,ipsa donatio pro simplici habetur, & requirit insinuationem, & in ea seruantur omnia iura loquentia de simplici & mera donatione: aliàs superuacua essent ea iura,cum reperiri non possit donatio simplex,cum in omnibus præsumatur meritum: idq; optima ratione.Nam donatio nõ censeatur remuneratoria,aut ob merita facta,nisi ea sint quæ aequipollent donationi,aut certè ea nõ sint indigna, vt dicemus in seq.declaratione. Qui igitur iudicare poterimus de re prorsus ignota? Sunt autem multi adeo ingenuo animo,vt quamuis gratiã largiore cumulo remuneret. Quod autè non apparet,perinde habendum est,ac si nõ esset.l.duo sunt Titij,& ibi Bal.ff.de testa.tur.& l.in lege.ff.de contrah. empt.& l.fi fuerit.ff.de reb.dub.& l.cum ex pluribus.ff.de manu.testa.& c.solenitates,le.j.de consecra.dist.j.cũ si.Et facit quod dicemus infra in iij.declaratione. Quod si de meritis præcedentibus appareat, certè etiam si de eis nõ fiat mentio in donatione,tamen ea præsumitur facta cõtemplatione eorum,& de ea idem iudicandum,atq; si de eis mentio esset facta,vt suprā in prin.diximus.

Autoris sententia.

79 ¶ Secunda declaratio hæc est,vt donatio propter merita non reuocetur ex hac l. quatenus valent ipsa merita: in eo autem quod excedit,erit huic l.locus,vt nõ obscure voluit Corn.confil.cxciiij. videtur in præsentibus,col.j.lib.3.& expressius { Barb.in c.vlti.col.vlti.extra de dona. } Soci.confil. ccxv.in causa contra filios, col.4. in quarto casu,lib.2. vbi ita dicit vidisse consultum à doct. Perusinis. Et idem quoque videtur voluisse ipse Soci.confil. ccxv. visa prædicta,col.1.& seq.co.lib.& Phil.Dec.confil.xx.in causa istorum,col.vlt.verfi.nõ obstat septimum, iunctis his quæ ante dixerat,col.2.verfi.septimò quia si donatio.& apertius confil.366.pro declaratione, col.pen.& Steph. Bertr. cõf. cxxxv. thema consultationis tale est,col.2. { verfi.& istud non haberet,& rursus col. seq.in fi. } lib.4. { Carol. Ruin.confil. xciiij. visa renuntiatione,col.9.nu.20.lib.1.& confil. lx.de re quidem,col.v.nu.16.lib.3.& confil. cxi.circa casum,col.3.nu.7.lib.4. } & ante hos Bal.hic in ij.lect. dum loquitur de donatione facta ob benemerita, & ea quidem cõdigna.& etiam Ang.hic, quos tamen illi non citarunt,& hic quoque Fran.Rip.in xiiij. quæst. & iterum lib.3.respon.ca.13.incip. duo sunt,col.2.& rursus c.15. licet donatio,in fi.

Quod nõ apparet,perinde habetur ac si non esset.

An donatio propter merita reuocetur ex hac lege.

80 Donatio ob merita in eo quod excedit habetur pura.

Donatio remuneratoria requirit infirmationem in eo quod est supra merita.

81 Merita æquivalentia rei donatæ.

82 De eadem re.

83 De eadem re. In re dubia interpretatio potius facienda est ut actus valeat, quam pereat.

¶ Et id quidem iure optimo, quãdo & aliãs semper donatio ob merita, in eo quod excedit, censetur; mera, simplex, gratuita, & pura donatio, vt probat tex. in c. relatum, le ij. ibi, iuxta seruitij meritum, extra de testamen. & voluit Old. consi. 226. quidam episcopus, col. pen. versi. secũdũ vbi donatio. { & consi. 339. ad habendum, } Io. And. in addit. Spec. in rub. de reb. eccle. non alie. Guil. Cu. in l. illud, & ibi quoque Bal. col. pen. versi. quartũ quãro, & Saly. qui hoc apertius declarat, C. de sacr. eccle. idem Guil. in l. si tibi. ff. si cer. per. Bar. in d. l. si tibi decem. §. si pactus. ff. de pact. & in l. frater à fratre, in vj. q. & ibi Iaf. & in lect. & in repet. ff. de condi. indeb. & idem Bar. in l. si quis pro eo. §. j. in fi. ff. de fideiuf. & in auth. vnde si parẽs, & ibi etiã Bal. post prin. & Iaf. col. 3. versi. secũdũ intellige. C. de inoffi. test. Bal. in l. si pater tuus. C. qui bon. ced. poss. cum dicit in hoc non esse considerandam affectionem donantis, sed qualitatẽ meritorum. { & consi. cxcviiij. hæc materia, col. 2. versi. alij dicunt, lib. 1. } Ange. in l. sed & si lege. §. consuluit. ff. de petit. hered. Ange. Imo. & Rom. in l. Aquilius. ff. de dona. vbi dicunt donationem remuneratorem in eo quod est supra merita, requirere infirmationẽ, si id excedat quingentos aureos. Paul. Cast. in d. l. si donatio, & ibi etiam Alex. & Cor. vterq; col. 2. C. de collatio. Floria. in l. quã pater, col. 3. ff. fami. hercif. Alex. cõsi. lv. incip. consideratis verbis, col. 2. & iij. lib. 1. & consi. xxj. attentis his quã in instrumento, col. 2. versi. & saltem videtur, lib. 3. & consi. cxx. visis narratis. col. 2. eo. lib. 3. Barb. in l. diuortio, col. ante. pen. ff. de verb. obli. { & in c. per tuas, in ij. not. de donatio. } & consi. xxviij. à Ioue principiũ, col. 4. lib. 3. & cõsi. lxxvij. sapienter optimus, col. 2. qui & vbiq; dicit de hoc esse gl. sing. restringẽtem omnes leges loquentes de remuneratione, in c. si quos. xij. q. ij. quã tamen nihil mihi ad hoc facere videtur. & Fran. Aret. consi. ij. intellecta diligenter, col. 2. in fi. & consi. xvij. consideratis diligentissimẽ, col. v. versic. secundã autem obiectioni. & consi. xxiiij. quatuor dubia. in iij. dubio, in fi. Calca. consi. xxv. Titius nobilis, col. 11. versi. & propterea si sit donatio. Soci. consi. xlviij. in præfenti consultatione, col. pen. lib. 1. & consi. lxxv. circa primam quæstionem, col. v. versi. item videtur fuisse facta, eo. lib. j. vbi hoc reputat sing. & iterum consi. xcj. visa & diligenter ponderata, col. pen. versi. sed magis videtur, eo. lib. j. & consi. ccxv. visa prædicta. col. 2. versi. faciunt not. lib. 2. quod & repetitur consi. xxij. lib. 4. Cor. consi. cxliij. licet dicendum, col. 2. versi. non tamen sufficiunt, lib. 2. & consi. xlv. licet in hoc iudicio, col. 2. & iterum col. vlti. lib. 4. & consi. cclxxxix. circa primum, col. antepen. eo. lib. 4. Guid. Pap. sing. cccclxxv. incip. Saly. in l. illud Iason in d. l. ex hoc iure, in primo effectu. ff. de iusti. & iur. & in authen. vnde si parens, col. 6. C. de inoffic. testamen. Steph. Bertra. consi. 100. visis propositis, nume. 6. lib. j. Philip. Dec. consi. clxxiiij. cuius superscriptio incipit, res ecclesiã, col. 1. & consi. ccij. vt præfens consultatio, col. 4. & Alciat. in l. alienatum, §. donationis. ff. de verborum signifi. Et optimẽ faciunt quã supra diximus de venditione facta modico pretio, nu. 2. & 3.

¶ Sed super hoc illud est animaduertendum, voluisse Bal. in auth. ex testamento, col. 2. versic. sed contra hoc facit. C. de collatio. quod ad hoc vt merita vel seruitia dicantur æquivalentia rei donatæ, vt ipse loquitur, sufficit quod nõ sint infra dimidium ipsius rei donatæ, iuxta l. 2. C. de rescin. vend. Quem sequitur Roma. in ea ipsa authen. ex testamẽto, & ibi etiam Cor. col. 2. & idem Ro. in d. l. si donatio. C. eo. { & Fabia. à monte S. Sauii, dum allegat Bal. vbi supra, in tractatu de empt. & vendi. in vij. q. prin. col. iij. versic. secundũ quãro. } Quibus adstipulatur quod voluit Saly. post dominum, vt inquit, suum, in l. petens, col. 7. in iij. q. in fi. C. de pact. quod cum non sit prohibita vsura, pro qua creditor vice mutua tenetur æquale aliquid facere, per gl. ibi, sufficit illud æquale esse vsque ad dimidiam partem æstimationis vsuræ, per d. l. 2. C. de rescin. vendi. & id sequitur Alex. in quodam cõsi. incip. egregiẽ & copiosẽ, col. 2. allegatus à Iason. quibus locis statim citabimus: quod tamen nõ reperi inter consi. Alex. Et hoc valde sing. & memoratu dignissimum dicit Iaf. in d. l. petens, col. ante. pen. versi. iij. not. vbi & illud dictum Bal. reputat singu.

¶ Tamen vtrunq; & Bal. & Saly. dictum reprehendit ipse Iaf. & post cum Philip. Dec. in ea ipsa l. petens, ille vbi supra, hic col. 7. versic. & no. glo. hic, per ea quã supra diximus, id censeri ac esse gratuitum, quod excedit meritum & pretium. Et illud quoque Bal. dictum eadem ratione carpit idem Iaf. in d. l. ex hoc iure, in primo effectu, licet illud dicat magnum & mirabile verbum. & rursus in dicta auth. vnde si parens, col. vlt. versi. & per hoc cõfunditur. C. de inoff. test. & in d. l. frater à fratre, char. vlti. tam in lectu. quã in repet. ff. de condi. inde. in quibus locis illud tamẽ asserit sing. & ante illum etiam reprehẽdit Alex. multa allegans in d. l. si donatio, col. 4. & ibi etiam (quod iam diximus) Iaf. col. ante. pen. C. de collar. & subobscure Cor. sibi contrariũ d. consi. 289. col. pen. lib. 4. & apertẽ Soci. d. consi. xcj. col. pen. lib. 1. & Carel. Cot. in memor. incip. donatio facta filio. & Steph. Bert. consi. v. donatio, in j. dubio. Id autem tanquam in medio reliquit Pantal. in repet. d. l. 2. C. de rescin. vend. in xx. fallent.

¶ Sed aduerte quia hæc posterior op. quã Bal. contradicit, posset haud dubiẽ, vt reor, procedere in donationibus aliãs prohibitis, in quibus & ipse Bal. loquitur, videlicet inter patrẽ & filium. illic enim faciliẽ committeretur fraus legi, si sufficeret ad validitatẽ, vt nostri loquuntur, donationis merita excedentis, vt quod excedit, esset infra dimidiã partẽ meritorum. Nã id cederet lucro donatarij. Et fortẽ in hoc excessu pater magis donaret ob affectionẽ paternã, quã propter merita. & id quidẽ verisimilius est, vt præter eos, quos supra citauimus, in versic. lxxij. incipiente licet cõtrariũ voluit Iason in d. l. si tibi decem. §. si pactus. ff. de pact. vbi hoc dicit semper procedere, cum

cum aliãs actus non valeret. Nam regulariter vbi fieri potest duplex interpretatio, eam accipere debemus, per quam actus valet. l. quoties in stipulationibus. ff. de verb. obli. & c. abbate sanẽ, extra de verb. signi. cum simil. Ideoque è diuerso glo. & docto. in d. l. si donatio. C. de collat. contrariam, vt diximus in versic. lxxj. incip. & generale est, interpretationẽ sequuntur, vt videlicet magis præsumatur pater donantis id facere propter merita, quã ob filiationem: quia ibi aliãs donatio non valeret, vt pote inter patrẽ & filium. quod similiter expendit ipse Iason in l. quod dicitur, col. 7. versi. secũdũ quia debet capi. ff. de verb. obli. & ibi ante eum licet subtriceat Imo. & Iatius Fran. Aret. col. v. versi. extra gl. & nouissimẽ Io. Crot. qui nullos horum memorat, in repe. l. frater à fratre, col. 18. versi. secunda difficultas, ff. de condi. inde. At cum pater stipulatur filio benemerito, cõfetur stipulari magis tanquã filio, quã vt extraneo sine merito, vt diximus in d. versi. licet in contrariũ. Nam aliãs non valeret stipulatio alteri facta. l. stipulatio ista habere licere. §. alteri. ff. de verb. obli. Hic autem in nostro casu nõ sumus in prohibitis, cum liceat de iure cõmuni donare extraneo, & huic l. & expressẽ & tacitẽ derogare, ex communiore nostrorum op. Nec aliquid est ob quod quis verisimilius donauit, quã propter merita, nisi fortẽ donaret cõsanguineo, ex iis quã etiam supra diximus. Nec ea merita sunt supra dimidiam rei donatæ. Igitur quemadmodũ supra in eadem gl. in versi. vij. incip. sed hoc tamen secundo loco intelligendum, diximus ex sententia Aret. in l. j. col. pen. C. de pact. de venditione minori pretio facta, si pretium non sit infra dimidiam partẽ, non reuocatur venditio ex lege nostra: nec huiusmodi etiã donatio, si merita nõ sunt infra dimidiam. Nihil enim inter vtrunq; interest, scilicet inter id quod excedit pretiũ, & inter id quod similiter excedit merita. Imò hæc donatio remuneratoria, omniũ, ni fallor, iudicio reputabitur multo fauorabilior, quã venditio minori pretio facta, ideo cogita.

84 ¶ Illud item in hoc meritorum excessu considerandum est, vt sciamus resne donata superat, an æquat merita donatarij, inspiciendã esse qualitatem donantis, num diues sit & nobilis, qui (vt est natura nobiliũ, si credimus c. j. de dona.) solet multo maiorem referre gratiã. nam & si tũc donatio excedat merita, modò id nõ excedat quod in ea re solebat & debebat facere donas ex more diuitum & nobiliũ, non dicitur excedere merita, vt eleganter admodum & ingenuẽ voluit, subdubius tamen, Corn. consi. cxliij. licet dicendum, col. 2. lib. quoque ij. ex eo tantum motus, quod voluit Bart. in d. l. si tibi decem. §. si pactus. ff. de pact. tantum nos debere filiis nostris pro suis in nos meritis, quantum extraneis, secundum nostram cõsuetudinem, per no. in l. j. C. pro socio. Et idem apertius asseruerantiũque voluit idẽ Cor. in d. l. si donatio, col. 2. versi. ex quo videtur. C. de collat. vbi tamẽ hoc restringit, dummodo nõ sit multum excessiua donatio vltra cõmunem multorum æstimationem. Et huc planẽ extendit quod scribit Barb. in c. sedes, col. 2. de rescrip. se sustinuisse quandam donationem à principe factam ob merita, quã ob id impugnabatur, quod merita non responderent tantæ donationi. Nam satis est, inquit, ea respondere liberalitati principis, quã maior esse debet, quã alterius priuati & inopis.

85 ¶ Et ego huic Corn. & Barb. sententiã eò magis accedo, quoniam legerum apud Seruiũ antiquitatis peritissimum, enarrantem illud Virgil. lib. j. Aeneidos,

Ac memor ille Martis Aeneidæ.

Maiores illos nostros sciẽter tres illas gratias ita depinxisse, vt vna auersa, duæ nos respicerent, sic docẽtes profectã à nobis gratiam duplicẽ reuerti debere, id est, remunerationem largiore cumulationeque mensura esse rependendã, nec ad calculos expensorum & acceptorum reuocandã, quod & iussit Hesiodus Poeta vt antiquissimus, ita optimus, in eo libr. cui titu. est ἔργα, καὶ ἡμέραι, id est opera & dies. Huius enim illic ea est sententia, quæ acceperis beneficia, ea reddẽda.

ἀντὶ τῶν μετρω καὶ λήγου ἅπασιν δὲννα. id est:

Eadem mensura, & melius si possis. Quod & repetit Tullius ex eo, monẽs lib. j. Officiorum, nos imitari debere agros fertiles, qui multo plus afferunt, quã acceperunt. Ex quo è nostris Guil. Cu. quem sequitur Alex. in l. iij. in prin. ff. quod quisque iuris, tradit quod cum agitur de remuneratione, latẽ debet fieri interpretatio. & sequitur Phil. Dec. in c. vlti. col. 2. versi. sed considerandũ est, extra de constit. & consi. clxix. consultus, col. 1. { & consi. cxciij. cuius superscriptio incipit, in successione feudi, col. 2. versi. & etiam in dubio. } & consi. ccccxiij. cõsuluit accuratẽ, col. 2. versi. & hoc idem, { & cõsi. 614. in causa feudali, col. 2. } & Ferdi. Loaz. in repet. l. filiusfamil. §. diui, fol. 10. col. 2. versi. non obst. etiam. ff. de leg. j. { & Ludo. Gozad. consi. viij. in hac causa, col. 6. nu. 28. } & idem voluit Raphael. Co. consi. clxij. prælatus certæ ecclesiã, col. vlt. { & faciunt quã supra diximus, nu. 48. 49. 55. }

86 ¶ Quã quidẽ ad nobiles, & ignobiles, diuites, & pauperes pertinere puto. Neq; enim in quibuscunq; illud exigere, vt remuneratio esset ad amussim æqualis, vt cõfestim quod supra merita esset, cõferretur donatio: sed id tantum, vt non nimium excederet. Nã si quippiam modicũ superaret, nõ propterea dicerem id haberi pro donatione, sed excedere titulo remunerationis, ex iis quã nuper diximus, & dicemus præterea infra in eadem gl. nu. { 123. verum & hoc, & iterũ nu. 137. sed & quod. Et } quod no. in simili Bar. in l. vlt. col. 2. versi. quis erit modus, ibi, & hoc nisi excedat magnam quantitatem. ff. de his quib; vt indig. & Pau. Cast. consi. cclxxxv. ad primũ respon. deo, in fin. lib. 2. vbi id dicit relinquendum arbitrio iudicis. Sed hoc tamen magis ad eos spectat qui abunde gratiam referre possunt, præsertim verò ad nobiles, quos magis decet liberalitas, vt

In meritorum excessu quã consideranda.

Tantum debemus filijs pro meritis, quantum extraneis. Donatio à principe facta ob merita.

Tres gratias depicte.

Quæ acceperis beneficia, memineris reddenda.

Modicum supra merita donatum cedit remunerationis.

plenè scriptimus & probauimus in nostro tractatu nobilitatis, { ca. xxxvij. eodemque vlt. nu. 34. nobilitatis propria, & multis seq. }

87
An generalis
meritorum men-
tio profit ad
exclusionem
huius legis.

¶ Tertia declaratio in hoc vertitur, An in hoc casu, vt nō sit locus huic l. nostræ, satis erit ad probanda merita, in donatione generaliter dictū esse, eam fieri ob merita, sine alia speciali & expressa eorū declaratione. Quod vt intelligas, illud primo loco scire nos oportet, multū interesse, vtrum simus in prohibitis, siue inter personas prohibitas, quæ scilicet sibi donare prohibentur an non. Primo casu negat omnes quicquam prodesse generalem meritorum mentionē, vt donatio dicatur facta ob merita, nisi & aliter probentur. Quod si ea specialiter declarantur, quidā tenent satis esse, nec aliam probationem exigi. In qua sentētia fuit Bal. in l. illud. col. pen. vers. quarto quæro. C. de sacrosan. eccle. { & in l. si tibi decem. §. si quis, post prin. ff. de pact. } & in l. vlt. ff. de exercit. act. & in l. si tibi, col. 1. ff. si certum peta. & in l. si pater tuus. C. qui bon. ced. poss. & in l. cum pater. §. rogo. ff. de leg. ij. & in c. sciscitatus, col. 1. & in capi. edoceri, col. 3. vers. si instrumentum dicit, extra de rescrip. & in additio. Specu. tit. de dona. §. j. vers. quid si pater, & in sua margarit. in verbo, donatio, col. 3. & Ange. & Raphael Coma. in l. Aquilius. ff. de donatio. Floria. in l. quæ pater, col. 3. vers. sed an sufficiat. ff. famil. hercif. & Paul. Castren. consil. cccxl. circa bona quæ fuerunt, col. 2. vers. tertio videtur obstare, lib. 1. & subobscure idem Pau. Cast. consil. cxcij. super isto puncto, col. 3. vers. ad secundam, iunctis iis quæ dixerat col. 2. vers. secundo videtur, lib. 2. & Guido Pap. singula. cclxxv. incip. Saly. vers. etiam quæritur. Vital. Camb. in tractatu claufularum, in rub. an legibus insinuationem exigentibus possit renuntari, char. vlti. Iason { consil. cccxvij. pro enucleando, col. 8. vers. non pro ista parte } consil. cluij. in causa mota, col. 5. vers. istud idem, eo. lib. 2. { & consil. cccxxvij. Carolus olim, col. 8. vers. non pro ista parte, eod. lib. & consil. } lxxij. dubitatur, col. vlti. lib. 3.

88
Iuramentum
& specificatio
meritorum
probant merita
in prohibitis.

¶ Idque præfertim si iuramentum interueniat. Nam sunt qui vtrunque exigunt, & specificacionem meritorum, & iuramentū: vt sit satis ad probanda merita in prohibitis. Et ita voluit Bal. ipse in l. si donatione, col. 1. vers. sed quid si pater, & ibi etiam Guid. Papæ, & Iason col. pen. vers. istam regulam. C. de collat. per auth. quod obrinet. C. de probat. & { idem Bal. in l. perpetuo, ad fin. ff. de condit. ob turp. caus. } Ange. in l. pen. §. mulier. ff. solu. mari. & consil. lxxxj. A. fecit testamentum, col. 1. Alex. consil. viij. incip. visis & consideratis, col. vlt. vers. fortificantur prædicta, lib. 2. & consil. xvij. consideratis, col. 2. vers. quantum magis, lib. 3. { Guido Pap. in tractatu præsumptionū, col. 6. vers. si pater donet. } & Iason in l. frater à fratre, char. vlt. vers. limita tripliciter, ff. de condit. inde. in lect. & rursum in repet. col. pen. { dum citat Bal. in illo priori loco. & consil. lxxij. pro parte negatiua, col. vlt. vers. prædicta fortius procedunt, lib. 3. quibus locis } dicit quod ita solitus est tenere, & allegat quod alibi voluit Bal. in præludiis feudorum, in iij. diuisione, quod si prælatus cū capitulo confiteatur feudū, de quo quempiam inuestit, esse antiquum, non statui tali cōfessionis, nisi interueniat iuramentum, quod dictum dicit Iason sing. { in d. l. frater à fratre. } Sed & tu illi adde quod scribit Spec. tit. de succes. ab intest. §. j. vers. sed nunquid donationem. quod quis non potest donare nepoti ex filio spurio: quia hoc facere præsumitur propter affectionem quā habet ad filium. per l. si forte. ff. de castren. pec. & alia ibi alleg. vnde, inquit, præsumitur fraus. l. qui testamentum. ff. de probat. nisi donator iuret quod contemplatione nepotis id tantum faciat, per d. auth. quod obrinet, & cum eo transit Io. And. in addit. ipsius. Et in hac quoque op. est Anto. Rubens consil. cxlv. tenor statuti, in fi.

Iuramentum
cōfirmat cō-
fessionē præ-
lati in inuesti-
tura feudi.

89
Contrarium
asserentes in
speciali meri-
torum declara-
tione.

¶ Sed contrarium tamen in primo casu, videlicet non sufficere etiam specialem declarationem meritorū in prohibitis, tenuerunt Guil. Cyn. & Albe. in d. l. vlt. ff. de exerc. & Bal. sibi contrarius, in l. si tibi, col. 2. vers. sed nūquid de istis meritis. ff. si cer. pe. Saly. Alexan. { sibi quoque cōtrarius, } Corne. & alij recentiores, in d. l. si donatione. C. de colla. Rom. & Paul. Cast. in d. l. Aquilius. ff. de don. & Guil. Pap. quæst. delphi. xcv. dubitatur, & singu. 596. inci. not. quod Guid. ad fi. & Soci. qui illam priorem sententiā dicit cōmuniter reprobari, consil. lxxvj. frustra plenitudini, col. 3. vers. sed omnia, lib. 1. & Barb. cōsi. ij. illud asseram, col. 3. lib. 3. & Ant. Cana. in tract. insinuationū, quæst. xlv. { & Steph. Bertr. consil. xlvij. expressè, col. 2. in fi. lib. 4. & Carol. Rui. consil. xliij. primò quæritur, ad fin. lib. 5. } & reliqui, vt reor, omnes quoquot de ea re nuncupatim scripserunt, quorum bonam partem nuncupatim aduocauimus in nostris commentariis consuetudinum, quo loco statim citabimus, moti hac potissimū ratione efficacissima, quia in prohibitis non creditur assertioni etiā speciali donantis, quam ipsam facit vt donatio valeat, quæ aliās nō valeret, per d. l. qui testamentum, & ibi gl. & doct. ff. de proba. & in l. cum quis decedens. §. Titia honestissima fœmina. ff. de leg. ij. ex qua etiam probatur id procedere, quātumlibet donans sit honesta persona, cum similib. à me latissimè congestis in illis nostris commentariis, titu. xliij. §. x. in j. gl. in prima declaratione prima fallentia.

90
De eadem re.

¶ Quod tamen miro nouoque modo intellexit Bal. in l. j. col. j. vers. item no. quod confessio. C. de tal. cau. adiect. lega. procedere in prohibitis siue incapacibus, in quos naturali affectu ducimur, vt in spuris: secus in aliis, vt in bannitis, nihil tamen allegat. Et id quidem nō facillè crediderim verum esse, cum omnia iura omnēsque doctor. qui de hac re loquuntur, generaliter loquātur de incapacibus & prohibitis, nec sit vlla saltem efficax ratio differentia.

91

¶ Sed & quod in iisdem prohibitis non sit standum assertioni etiam iurata, tenuit Cyn. post Pet. in l. j.

in l. ad fi. C. de sacrosan. eccle. Bar. in d. §. Titia honestissima. & in l. Aurelius. §. vlt. ff. de libe. lega. Io. And. in addit. Spec. titu. de donat. inter virum & vxor. col. vlt. Bal. hic quoque sibi contrarius in l. j. col. 5. vers. ex prædictis. C. de inoffi. donat. & in authen. si qua mulier, col. 2. C. de senatusf. velle. & in l. si eū seruum, col. 2. ff. si cer. pet. { in rub. ff. de iureiur. col. vlt. & consil. cccxcvij. quæst. q. col. vlti. lib. 1. } & consil. xliij. Antonius fecit testamentum, col. 2. vers. in contrarium arguitur, vsque ad fi. consil. lib. 2. & consil. lxxv. spurio, col. 1. eo. lib. 2. Saly. in l. hac edictali, in prin. in vij. q. C. de secund. nupt. { Pet. Ancha. in repet. c. ea quæ fiunt, col. 12. in iij. q. vers. in his etiam casibus, de reg. iur. lib. 6. & iterum in c. accessorium, col. 6. vers. ex prædictis possumus, eo. tit. } Imo. in c. cum contingat, in iij. q. x. membri, extra de iureiur. Rapha. Co. consil. xxxj. testator in testamento, col. vlti. Ro. in rubr. de iureiur. in j. conclusione. & consil. xliij. ex supra narrato, col. 2. & consil. cccxcij. præsupposito quod dictum legatum, col. 2. Pau. Cast. d. consil. cxcij. super isto puncto, col. 3. vers. ad tertiam rationem, iunctis præcedentibus, lib. 2. & consil. cccclxxij. circa primum, col. 2. vers. nos autem sumus, eo. lib. 2. Fran. Aret. cōsi. lxxiiij. diligenter & mature, col. iij. vers. sed tamen pro intellectu. & latissimè Guid. Pap. sibi contrarius sing. cccclxxvij. incip. si donans, vers. si in instrumento. Alex. & Corn. & Phil. Dec. qui expressè reprobant Bald. ibi, videlicet in d. l. si donatione. C. de colla. & idem Alex. in l. quod de bonis. §. vlt. in prin. ff. ad leg. Falc. { & consil. lv. considera- tis verbis dicti statuti, colum. 3. vers. nec prædictis ob iunctis præcedentibus, lib. 1. } & consil. xvij. consideratis, post prin. & iterum col. 2. vers. & quamuis, lib. 3. & Soci. d. consil. lxxvj. col. vij. vers. & hæc op. lib. 1. Fely. in c. si cautio, col. 2. 4. vers. sed est aduertendū, de fide instr. & in c. sicut, col. 14. de re iudi. & Iason, sibi cōtrarius, in d. prælud. feu. col. 2. 7. vers. iuxta prædicta, vbi illud dictū Bal. ibi, de quo supra diximus, reprobat Dec. consil. ccij. vt præfens consultatio, col. 3. vers. non obst. quod not. Alciat. in l. pacta quæ contra, in v. specie. C. de pact. Ioan. Montescer. in repet. l. frater à fratre, colum. 27. vers. quarto fallit. ff. de conditione indeb. Et id credo esse verissimum. Nam alioqui esset liberum cuique legem fraudare, iuramento interposito, contra l. si quis inquilinos. §. vlti. ff. de lega. j.

Nec etiā as-
sertioni iura-
te.

92 ¶ Secundo autem casu principali, cū videlicet non sumus in prohibitis, ita putauerim distinguen- dum. Aut enim post illam generalem meritorum mentionē donator dicit se liberè, purè, & simpliciter donare, vt ferè fit. Et hoc casu habemus sententiam Oldr. cōsi. v. cuius initium est, Titius dedi, censeris donationem simplicem, & nō ob causam, aut remunerationem, & hanc nūcupatim sequitur Alex. consil. xliij. circa primum dubium, col. 1. lib. item. j. & cōsi. xl. super primo dubio, col. 5. vers. sed circa tertium, lib. 5. & Soc. cōsi. { liij. in præfenti, col. 2. vers. optimè etiam, lib. 1. vbi in eadem specie consuluit qua Alex. vbi supra, & idem quoque Soci. consil. } cccxcv. in causa contra filios, col. pen. vers. quintus casus, lib. 2. vbi dicit se aliās cōsuluisset Senis secundum illam decisio- nem, nec eam habere cōtradictorem. { & Hiero. Grat. consil. 50. reuerendissime, col. pe. num. 55. & multis seq. lib. 1. } Et his libenter accedo, nisi aliter constaret de meritis, quia si ea verè præcessis- sent, censeretur donatio fuisse facta eorum contemplatione, etiam si nulla omnino de eis fieret mentio, vt latè diximus supra in eadem gl. vers. lxx. prima igitur, cum multis seq.

Autoris di-
stinctio in non
prohibitis per
sonis.

93 ¶ Aut simpliciter quis dicit se donare propter benemerita, in genere, nec postea adiicit illa verba, purè & simpliciter, & hæc res est admodum dubia, præfertim in casu l. nostræ. Nā Soci. expressè in eo loquens, in d. consil. cccxcv. col. 3. vers. tertius casus, & iterum vers. quartus casus, lib. 2. tenet etiam hanc generalem meritorum mentionem esse superuacua, nihilque hic operari quo minus l. nostra locum habeat: quoniam generalis assertio dubia est & obscura, vt est tex. licet nihil alle- get, in l. prætor edixit, in prin. ff. de mino. vbi qui generaliter loquitur, obscure loquitur, & in l. ita fidei. ff. de iure fisci. Obscura autem & dubia locutio siue assertio nō releuat. l. vbi autem. §. qui il- lud. ff. de verb. obl. & l. cum incertis. ff. de leg. j. & l. vlt. C. de anna. exceptio. & ita dicit voluisse Bal. in d. l. illud. C. de sacrosan. eccle. & in d. l. vlt. ff. de exercitor. idemque sensisse Bar. in d. l. si forte. ff. de castren. pecu. vt ex multis apparet. Primum, quia Bar. intendit determinare, quādo verba enun- tiatiua meritorum probant, & distinguit vtrum simus inter personas prohibitas, an non prohi- bitas. Sed quando donatio est prohibita, Bar. intelligitur loqui quando merita sunt specificata, & non in genere tantum expressa, vt declarant doct. maxime Alex. in d. l. si donatione. Ergo & ita quoque intelligendus est in alio capite, cum loquitur inter personas nō prohibitas, vt ita vnum caput secundum aliud intelligatur, arg. l. j. & ibi no. ff. de reb. dub. & l. vtrum, & ibi etiam no. ff. de peti. hære. Deinde quia Bart. allegat l. optimam. C. de cōtrahen. & commit. stipu. quæ loquitur in verbis enuntiatiuis specificè prolatis, igitur debet ita secundum illam intelligi, arg. no. per eundē in l. non solum. §. si liberationis verba. ff. de libe. leg. Deniq; quia Bal. ita videtur Bar. intelligere in d. l. si donatione, vbi tractans quando donatio dicatur esse remuneratoria, dicit, assertio meritorum in genere nō sufficit. Quando autē in specie memoratur, distinguit inter prohibitos, & nō prohi- bitos, per no. in d. l. si forte, quod & idē facit, & quidē clarius, Raph. Cu. in d. l. Aquilius. ff. de dona. Sed & ad hæc adiicit Soci. hanc rationē. Nam donatio facta ob merita, si excedat quantitatē me- ritorū, in illo excessu dicitur pura, secundum Guil. Bal. & Saly. in d. l. illud. C. de sacrosan. eccle. cū concord. supra à nobis adductis. Et ideo licet hæc l. non habeat locū in donatione remunerato- ria, habebit tamen locum in illo excessu. Ex quo satis datur intelligi, quod debent specificè nomi- nari. Et hoc ita cōfirma, quia illa generalitas posset verificari in quolibet vel minimo beneficio,

De eadem re.

Generalis as-
sertio dubia.

Distinctio
Bart. hac
de re.

Donatio ob
merita facta
quantum ad
excessum me-
ritorum cen-
setur pura.

propter quod non impediretur huius l. dispositio. Ergo in dubio debet habere locum l. nostra, secundum doctrinam Bar. in l. Titia Seio, §. imperator. ff. de leg. ij. Et hanc Soci. sententiam approbat { Caro. Rui. consil. clxxij. quæritur primò, col. 5. nu. 12. & 13. lib. 1. & } Anto. Rubeus consil. xcv. viso & diligenter considerato, col. vlt.

94
In non prohibitis sufficit generalis meritorum mentio.

Secundum est assertioni instrumenti de benemeritis.

Tantum operatur generalis dispositio in genere, quantum specialis in specie.

95
Auctoris sententia.

96
In personis etiam prohibitis statuitur assertioni meritorum in præiudicium assertantis.

Nemo potest venire contra factum suum etiam de iure inualidum.

¶ Verùm Iason & Phil. Dec. in eadem specie & inter easdem partes consulentes, ille quidem consil. clivj. in causa mota, lib. 2. hic consil. xx. in causa istorum fratrum, posteaquam retulerunt sigillatim Soci. Rationes, quæ ipse Decius nuncupatim nominat, non designato tamen ipsius loco, aut numero consil. eiusdem, tenuerunt & consuluerunt cõtrarium, vt videlicet in casu nostræ l. sicuti semper alias in non prohibitis, sufficiat generalis meritorum mentio, vt dicatur donatio remuneratoria, sine alia meritorum probatione, & ita habeat locum l. nostra. Moti, quia Bart. in d. l. si forrè, generaliter & clarè dicit assertionem meritorum fidem facere in nõ prohibitis: & ita eum, inquit, refert & sequitur Pau. Cast. in l. per diuersas, col. vlt. C. mand. & in d. l. Aquilius. ff. de dona. Ergo & generaliter debet intelligi, quia generalis dispositio includit generaliter omnes casus, etiam si in vno maior esse ratio videatur, quàm in alio. l. j. §. quod autè. ff. de alcato. & l. in fraudè, in fi. & ibi Bal. ff. de testa. mili. & l. j. §. & generaliter. ff. de lega. præst. Et cū verba Bar. & sequacium sint clara, nõ indigent alia interpretatione. l. iij. C. de libe. præte. & l. cõtinuus. §. cū ita. ff. de verb. obli. Cui adde quæ latè diximus suprà in verbo, libertis, in prin. Item ratio Bar. hæc est, quia cū personæ non sunt prohibita, & possunt liberè donare, & sine meritis, & cum meritis: cõsequens est standū esse assertioni instrumenti de benemeritis inter contrahentes. per d. l. optimã. C. de contrah. & cõmit. stipu. Quæ ratio pariter & vtroque modo procedit, siue generaliter siue specialiter fiat mētio de meritis. Præterea illa specifica meritorum mentio non videtur ob aliud cõsideranda, nisi respectu probationis: sed cū partes possunt disponere, statim instrumentum, nec alia probatio requiritur, vt dictū est. Et sic cū iam non agamus de probatione, nihil est amplius propter quod cõsideranda sit illa specifica probatio. Ad hæc tãtum operatur generalis dispositio in genere, quantum specialis in specie. l. si duo fratres. ff. de adm. tuto. & l. si chorus. ff. de leg. ij. & l. omnes. C. de præscrip. xxx. anno. cum similia supra latè congestis, in prin. nostræ l. versi. cxviii. incip. & hæc quidem omnia, & seq. Et licet in quibusdam casibus dispositio specialis plus operatur: tamè ex cõmuni regula intentio nostra fundatur secundum gl. in l. omnis diffinitio. ff. de reg. iur. Et ideo nõ videtur in dubio esse differentia inter assertionem specificam & generalem instrumenti. Postremò si specificatio meritorum requiritur inter personas non prohibitas, vt Bar. loquitur, videtur etiam postea probatio necessaria aliter quàm per instrumentum. Sed nulla probatio requiritur vltra instrumentum, vt omnes fatentur: ergo nec specificatio: quin sufficit qualiscunq; instrumenti assertio, siue in genere, siue in specie, arg. l. j. in prin. C. de rei vxor. actio. & quod habetur per gl. in l. vinum. ff. si cer. per. Hæc ferme Ias. & Dec. qui & ipse in eadem fuit sententia in l. si donatione, col. 4. versi. secundus casus, iunctis præcedentibus. C. de colla. & eum sequitur & defendit Ripa tum in hac ipsa l. in xv. q. tum quoque lib. 3. respon. c. ix. circa primum, col. vlti. Sed quibus rationibus (nã & alias adfert) cæterorum sit iudicium.

¶ Aduerte lector optime, quoniam Bal. in locis à Soci. citatis nuncupatim loquitur in prohibitis. Ideo nihil ad hunc casum pertinet. Illis autè rationibus, quibus Soci. ipse conatur Bar. in suas partes trahere, respõdent Ias. & Dec. in d. consil. propè copiosius quã res exigat, cū de vnus tantum doctor. licet maximi, auctoritate cõtendatur. Ego verò de hac re nõ admodum laboro. Sed illud tantum priuatim breuibus definiã, vtrū in casu l. nostræ sufficiat generalis meritorum assertio, quod prima statim fronte videri posset, in præiudicium quidem donantis, & donationis à se factæ, quam ita potuit facere, si voluit, vt propter filios postea susceptos nõ reuocetur, vt qui huic l. renũtiare possit, secundum cõmunem opi. Et hæc est Iasonis Deciiq; sententiæ prora, quod dicitur, & puppis.

¶ Idque confirmatur vltra Dec. ex eo quod Saly. subdubius tamen tradit in l. filia. C. famil. hercis. quòd etiam inter personas prohibitas statuitur assertioni meritorum in præiudicium assertantis, licet non aliorum, per l. Aquilius, cum gl. ff. de donat. & sequitur Iason in repetitione l. frater à fratre, col. pen. ff. de condi. inde. & d. consil. clivj. col. 5. versi. quartò principaliter. ¶ & Phil. Dec. in l. si donatione, col. 5. versi. quarta conclusio. gl. limitatur. C. de colla. Et simile quippiam tradit ipse Saly. in l. cū propria. C. si quis alte. vel sibi, quòd si vxor emit res quaspiam constante matrimonio, & in instrumento continetur de propria pecunia vxoris, patiente & consentiente marito, ei creditur, & cessat præsumptio l. Quintus. ff. de dona. inter virum & vxor. ¶ Nam & quis (vt hoc quoque illi addas) nõ potest venire contra factum suum, quòd etiam de iure nõ tener l. per fundum. ff. de serui. rusti. prædio. & l. venditor. C. commu. prædio. & voluit Bal. conf. 403. Ioannes Simonem, col. pen. lib. 3. cum simi. Et facit quod in simili dicimus, quòd vendens non potest dicere venditionem simulatam aut factam in fraudem, ex eo quòd diutius remansit possessor rei venditæ, licet tertius id possit facere, Bar. in l. post cõtractum, col. 3. versi. sed an venditor. ff. de dona. & consil. 65. Petrus Nicole, in prin. ¶ & consil. 81. Martinus, ad fi. ¶ & Bal. in l. emptione, circa medium. C. plus val. quod agit. ¶ & Cardi. Floren. in c. illo vos, in ij. no. extra de pigno. ¶ cum simi. Sed propius hanc Saly. sententiã confirmat vltra Ias. quod scribit Bar. in authen. sed iam necesse, in prin. & ibi quoque Franc. Tyg. in fi. repet. C. de dona. ante nupt. quòd licet confessio mariti de dotè data non præiudicet creditoribus, sibi tamen præiudicat. & sequitur Paul. Cast. consil. 383.

circa

circa primum, col. 2. versi. an autem præiudicet, lib. 2.

97 ¶ Ego tamen Soci. sententiam secutus, contrariū verius esse arbitror, tum ea ratione, quam ex eo supra adduximus de excessu meritorum, qui nullo pacto cognosci potest ex generali meritorum mentione. Cui rationi non satis Iason & Decius facere videntur. Tum itè, quia talis assertio nudo sermone effusa, solet in donationibus apponi magis ad colorè, & veluti quendam honorem, quàm ad veritatem. Ideo perinde habendum est, ac si nõ appositum fuisset, arg. l. quod venditor. & ibi nor. ff. de dol. & l. si quid venditor. & l. seq. in prin. ff. de ædil. edict. & quod scribit Old. cõsi. v. Titius dedit. in fi. iunctis iis quæ latè diximus suprà in prin. l. nostræ, versi. ccxxvj. inci. ad huius tamen posterioris partis, vbi latè probauimus nõ consideranda esse quæ notari solent apponere ex cõsuetudine quadã, sicuti & solet fieri de huiusmodi meritorum mentione. vix enim è cunctis millibus vnū instrumentum donationis cõperies, in quo id non scribatur. Iunctis itè iis quæ diximus in nostris cõsuetudinibus, tit. xiiij. §. x. in gl. ij. versi. sed etiam in illo dubio. Tū denique, quia ea ratio renũtiationis huius l. quam pro cõtraria sententiã adduximus, & quæ veluti fossa est vallū aduersarum partium, tum demum procedit, si specialiter quis renũtiaret huic l. neq; enim generalis renuntiatio omnium legum & remediorum, etiam iurata sufficeret, vt latè diximus in prin. etiã l. nostræ, versi. cxv. inci. nunc autè restat, & multis sequen. Igitur nec similiter eadem ratione generalis meritorum mentio sufficit, etiam iurata, vt huic l. derogatum esse videatur, vt etiam voluit hac postrema ratione suffultus Pau. Cast. cuius in ea tam verbosa cõtrouersia nec Soci. ipse nec Ias. ac Dec. nec denique Ripa meminit, consil. 435. super hoc puncto plura videntur, col. vlti. versicu. quartò facit dubium, lib. 2. Sed & idem nuncupatim etiam respondit Steph. Bert. consil. 135. thema consultationis tale est, col. 2. versi. sed manet difficultas, cum multis seq. lib. 4.

98 ¶ Nec quippiam obest illa Saly. sententia in d. l. filia, quãdo ea palam coarguitur ab Alex. in d. l. si donatione, col. 6. & ibi etiam Iasone sibi prorsus cõtrario, col. pe. C. de colla. & eodem Ias. in lect. d. frater à fratre, char. vlt. ff. de condi. inde. ¶ Sicut etiam reprehenditur alia eiusdem sententia in d. l. cū propria, à Soci. consil. lxxj. circa primum dubium, col. 1. lib. 4. Nec omnibus placuit id quod dictum est, venditorem non posse allegare venditionem simulatam aut fraudulentam, vt videre licet apud Fran. Aret. consil. lxxv. in præsentia consultatione, col. vlt. versi. circa tertium dicendū est. ¶ Nec etiam omnino certum est quod tradunt Bart. & Tyg. in d. authen. sed iam necesse. vt patet ex scriptis ab eodem Bar. in l. cū quis decedens. §. Titia. ff. de leg. ij. & Io. And. in addit. Spe. tit. de donat. inter vir. & vxor. col. vlti. Sed & nos de hoc, vtrum videlicet assertio siue confessio ei præiudicet, qui eam fecit inter prohibitos, latè diximus in commentariis nostrarum consuetudinum, tit. xiiij. §. x. in gl. prima, in iij. limitatione primæ declarationis, vbi videre poteris. Neque enim hic immorari statuimus, in re, quæ quaqua versum spectet, non est magni momēti ad id de quo tractamus, propter iam dictas rationes, quæ semper locum habent.

99 ¶ Cæterum Phil. Dec. hac in re, si vnquam aliàs, sibi ex diametro cõtrarius, in consil. 366. pro declaratione, col. 3. versi. venio ad tertium, cuius etiam Ripa non meminit, assertit tantum abesse vt generalis mentio meritorum faciat cessare hæc l. vt ne specialis quidem id efficiat. Nam licet donas, inquit, non sit quãtum ad se persona prohibita, tamen donatarius, qui dicit donationem nõ esse reuocatam ex huiusmodi l. quia sit remuneratoria, tenetur probare veritatem meritorum, vt dicit concludere Ang. in d. l. si donatione. C. de colla. post Guil. Cu. in d. l. vlt. ff. de exerci. Subditq; hoc efficaci & concludenti ratione probari, quia sicuti in patre, qui nõ potest donare nisi propter benemerita, non creditur assertioni illius speciali, quia de facili posset fieri fraus, vt tenet gl. in d. l. si donatione, quam omnes sequuntur, cum similibi adductis per Alex. pari ratione dicendum est in nostro casu, quòd cum donatio reuocata sit per legem, & talis reuocatio impediatur propter benemerita, debet probari de veritate benemeritorum, nec statuitur assertioni etiã speciali, quia eadem ratio videtur, quæ in personis, quæ donare prohibentur. Dictum autem Bart. in d. l. si forrè, ff. de castren. pecu. habet locum inter illos in quorum donationibus nõ requiruntur benemerita, vt perpetuò valeant, sed tãtum ex abundantia exprimitur. Secus vbi necessaria sunt benemerita, propter qualitatem personæ, vel propter reuocationem donationis, quæ impeditur propter benemerita. Hæc Decius, vtròque scenæ seruiens, ac theatro sese accommodans, adeoque non iurista, sed litigatoris negotium agens. ¶ & hoc idem videtur voluisse Pau. Cast. à nullo istorum memoratus, consil. ccccxxxiiij. respondeo per ordinem, in iij. dubio, lib. 1. ¶

100 ¶ Sed vrcunq; sit, hæc tamen intellige, vt licet ista assertio meritorum nõ tanti sit, vt propterea sit dicenda donatio ob merita: tamen non adeo exacta certaque probatio meritorum requiritur, quàm si nulla prorsus assertio interuenisset, quin sufficiunt cū huiusmodi assertionem quadã verisimiles cõiecturæ, ex eo quod in simili elegãter voluit Saly. in l. mater. C. de cõtrah. empr. quòd si maritus emit fundum pro vxore absente, ex pecunia quã ipse assertit esse vxoris, nõ est standū huic assertioni, tãquam suspectæ, & factæ inter personas prohibitas, per d. l. qui testamentum. ff. de proba. cū similibi, inquit, ex aliqua verisimili præsumptione appareat, quòd vxor verisimiliter hæc pecuniam habuerit. ¶ & sequitur Alex. consil. 18. cõsideratis his, col. 1. lib. 3. & Phil. Deci consil. 463. in causa quæ nomine. ¶ Ex eo quoque quod scribit Ange. consil. 341. pater emit domum, in j. dubio, quòd licet confessio patris dicentis se habuisse pecuniam à filiis, sit suspecta, cum non valeat donatio inter patrem & filium, tamen si eo tempore filij ita erant aliquod artificium

Auctoris contraria opin.

Responsio ad obiecta.

Cõtrarie opinionis auctores.

Donatarius tenetur probare veritatem meritorum.

Ex assertionem meritorum cū coniecturis præsumitur donatio ob merita.

Simile in donatione inter virum & uxorem.

edocti, vt satis verifimiliter potuiffent fua industria illam pecuniã comparare, standũ effe huic. cõfefsioni, per no. per gl. Cy. & Bal. in l. cum oportet, in prin. C. de bon. quæ libe. Et hoc dictum Angeli fequitur & Iafon cõfi. clxxxix. circa legitimationem, col. vlti. post prin. lib. 2. & Phil. Dec. in l. fi donatione, col. 6. verfi. vltiũs addo duas. C. de collat. vtrunq; autem & Ang. & Saly. fequitur ipfe Dec. conf. 96. vifo pũcto, col. 2. verfi. nõ obstat quòd talis est. & Hipp. Marfil. fing. 610. nõn statat assertioni. & ante eos Alex. conf. 18. consideratis his, lib. 3. vbi ex iis idem quoq; confultuit in confefsione de recepto facta à patre filio spurio. cuius dictum pro fing. fequitur Iafon in l. fi is qui, col. vlt. ff. de vulg. & pup. vbi & illud dictum Saly. dicit etiam fing. Et idem in assertione meritorum facta in donatione inter virum & vxorem confultuit Philip. Dec. conf. 202. vt præfens confultatio, col. 4. verfi. non obstat quòd talis donatio.

101 Confefsio de pretio recepto à marito an probet. Et de dote recepta.

Dos confefsata non habet privilegia veteris dotis.

Confefsio nuda & sine causa non valet.

102 Confefsio de pretio recepto facta à marito præsumitur donatio. Nifi fit iuncta aliis coniecturis.

Ecclesia non obligatur ex mutuo.

Coniectura in meritorum assertione relinquuntur arbitria iudicis.

Quibus adde quod ante illos confultuit Bal. cuius tamen nullus illorũ meminit, conf. lxxvj. inter virum & vxorem, lib. 1. Quòd si in instrumẽto vir vxori vendat fundum certo pretio, quod confitetur se recepisse ab vxore, non stabitur huiusmodi confefsioni, per d. l. qui testamentũ, nisi confefsio, inquit, iuuetur aliquibus adminiculis. tunc enim illi stabitur. Et quod fimiliter confultuit Raph. Cum. conf. xxxj. testator in testamẽto, in primo dubio, quòd licet confefsio de dote recepta facta à marito nõ probet, vt quæ videatur facta in fraudẽ per iura ibi allegata: si tamen maritus erat vir honestus, & dos verifimilis attenda cõditione vtriusque & cõfuetudine, & vxor iuraret, videretur sufficere. Cui cõcinit quod not. voluit Bald. in l. j. col. 3. verfi. vnde quæritur. C. de priuil. dot. quòd licet dos cõfessara, vt nostri appellant, nõ habeat priuilegia verã dotis, de cuius scilicet numeratione verẽ cõstat ex sententia gl. in l. afsiduis, in verbo, data. C. qui pot. in pigno. hab. tamen si vltra cõfefsionem interuenirent coniecturæ quædã de numeratione dotis, vt quia vir exhibuit alimenta vxori tanquam dotata: certè huiusmodi dos potietur priuilegiũ dotis receptæ, per l. cũ vltra, C. de non num. pec. & hoc nuncupatim fequitur Panor. cõfi. lxxiiij. in quæstione quæ ad præfens, col. 3. lib. 2. & Phil. Dec. cõfi. 436. in causa quæ agitur Mantuæ, col. 3. verfi. sed respõdetur. & Fran. Aret. in l. j. col. 5. verfi. secundus est. ff. sol. mat. vbi hoc fulcit ex eo, quod no. vt ipse dicit, scriptũ est à Io. And. in addi. Spec. in rub. de deposi. vbi intelligit id, quod vulgò dicimus, confefsionem nudam & sine causa nõ valere. l. cum de indebito. §. vlti. ff. de proba. & l. nuda. ff. de dona. nisi ex quibusdam possit præsumi causa, per l. si quis ex argentariis, §. si initiũ. ff. de eden. & l. Titia. §. idem. ff. de verb. obli. & §. certũ, Instit. ad legem Aquil. Quancquã de illo Bal. dicto dubitauit Soci. in d. l. j. col. 12. verfi. quintò limita. ff. sol. mat. qui tamen dicit vidiffẽ se consultum secundum illam Bal. opinionem à doctissimis viris: nec negat tamen id probari posse ex coniecturis, sed id tantũ asserit, illam non satis esse vrgentem, vt etiam declarat postea col. 15. verfi. septimò limita. & ipse alibi simpliciter Bald. fequitur, videlicet in conf. cxxij. circa primum, col. 4. verfi. tertio etiam concludo. lib. 3.

Et facit quoq; quod tradit ipse Bal. cõfi. 66. inter virũ, lib. j. quòd si instrumentũ factum inter virũ & vxorem cõtineat venditionẽ factam pro pretio quod maritus cõfiteretur recepisse ab vxore, aut è cõtrario, si huiusmodi confefsio potest iuuari aliquibus adminiculis, ei stabitur, alioquin cõtrã, sed præsumitur donatio propter legis interdictionẽ per l. qui testamentum. ff. de proba. & alia iura. Et quod itẽ voluit idem Bal. cõfi. 471. super eo quod quæritur an cõfefsio, in fi. iũctis præcedentibus, lib. 5. quòd licet cõfefsio ab vxore facta cõstante matrimonio, per se nõ valeat ad fauorẽ mariti, tamen iũcta cũ aliis cõiecturis probat. Et quod idẽ scribit in authẽ. hoc ius porrectũ, col. pe. verfi. quæro vtrũ in dubio. C. de sacr. eccl. q. cum ecclesia nõ obligetur ex mutuo, nisi probetur numeratio & cõuersio pecuniæ in vtilitatẽ ecclesiæ, vt ibi cauetur. Certè de hac cõuersione creditur prælato, si cõcurrant quædã cõiecturæ cũ cõfefsione illius, puta quia monachi ante nihil habebãt frumẽti, & erãt nudi, nunc autẽ cõstat quòd vixerũt ex frumẽto, suntq; etiã vestiti, ar. l. vlti. C. de ali. pup. præst. Nã licet id aliunde processisse posset, tamen nõ præsumitur, vt l. si vtrũ. §. vlt. ff. de priui. cred. Quã Bal. decisionẽ ad hoc nostrũ principale negotiũ citat & fequitur Iafon d. conf. 154. col. 5. verfi. quintò pro ista parte, lib. 2. sed eũ omnino solum allegat: quãuis & ipse Bal. idem asseruerit in l. j. in fin. C. si aduer. credi. Quodq; in simili dicit Guid. Pap. in l. si voluntate. C. de collat. quòd nõ creditur patri donanti filiosa. ob merita, nisi sint cõiecturæ meritorũ, quasi scilicet sufficiant cõiecturæ. Et idem dicit in tracta. præsumptionũ. col. 6. verfi. si pater donet. Et licet illæ assertiones de quibus loquuntur Bal. Saly. Ang. & Raph. in illis prioribus locis, sint speciales: tamen non plus habent roboris, quàm generalis in casu de quo loquimur. Illi enim loquuntur in prohibitis, in quibus etiã specialis assertio meritorũ aut alterius causæ nihil prodest, vt plenè supra diximus. Hic verò in casu nõ prohibito, in quo licet generalis assertio etiã nõ probaret propter specialem rationẽ, quã supra ex Soci. adduximus: tamen in aliis fortè probaret, per rationes Decij. Itẽ coniecturæ, quas nuncupatim adferunt Bal. Saly. Ang. & Raph. sunt admodum leues & frigidæ, vt apertè videre licet. Nos autem arbitrio iudicis relinquimus, quæ, qualẽsq; cum hac meritorũ mentione, satis erunt efficaces coniecturæ ad credendum merita præcessiffẽ. Quid enim si is qui donauit, adeo auaræ tenacisq; naturæ erat, vt nunquam solitus esset donare, nisi ingentia prius merita præcessiffent? Nonne si meritorum vel generaliter tantũ, meminerit, facile præsumemus ea præcessiffẽ? & certè præsumemus, ar. d. l. cum de indebito ff. de probat.

Nec tamen illud interim omittendum duximus, quòd si huiusmodi assertio vel confefsio meritorum

ritorum fieret in instrumento guarentigato, tũc probaret tanquam res iudicata, etiã inter personas prohibitas, vt egregiè dicit Bal. in d. l. j. col. 3. verfi. idem dico si statutum. C. de priuil. dot. ar. l. res iudicata. ff. de reg. iur. vbi res iudicata habetur pro veritate, quasi scilicet huiusmodi instrumenta habeãt vim sententiæ & rei iudicatæ. de quo latissimè omnium differuimus in nostris comment. consuetudinũ Pictaucarũ, tit. xxix. §. j. Et illud dictũ Bal. fequitur Panor. conf. 73. in quæstione quæ ad præfens, col. 4. lib. 2. & Soci. qui hoc dicit fing. conf. 122. incip. circa primum, col. 5. verfi. quia cõfefsiones, lib. 3. Et facit quod in simili tradit Bal. in l. vlt. col. 2. verfi. & ideo cõfuetudo, iunctis præcedentibus. C. de spons. & in l. pecuniæ, circa med. verfi. item nota hic. C. de solu.

104 Sed ego de hoc admodum dubito, tum quia facile fieret fraus, & quidem tã facile, quàm in alio simplici instrumento, nec tollit guarentigia præsumptionẽ fraudis. Tum etiã quia iuramentum nihil operatur inter personas prohibitas, vt supra in eadem gl. diximus, verfi. 91. inci. sed & quod in iisdẽ prohibitis. Licet & ipsum iuramentum, sicuti & guarentigia, habeat etiam vim rei iudicatæ. l. ij. & l. qui iurasse. §. vlt. ff. de iureiur. Imò plus autoritatis quàm res iudicata. l. ij. & ibi gl. quæ hoc declarat. ff. de iureiur. Ideoq; habet etiã executionem paratã, sicut sententia. l. sed & si possessori. §. vlt. & ibi Bal. Saly. Ang. Fulg. Rom. & Alex. ff. de iureiur. & l. post rẽ. & ibi etiã Bar. & alij. ff. de re iudi. & idem Bar. Fulg. Pau. Cast. Alex. & alij in d. l. ij. de iureiur. Bal. in l. j. C. col. j. de exec. rei iud. & Mathes. no. xx. nota bonam practicam. Barb. in l. j. si quis ita, col. 12. verfi. & primò quia Bar. ff. de verb. oblig. cum aliis multis concor. adductis per Iafonem, in d. l. ij. & conf. ix. circa primum dubiũ, in prin. lib. 1. Ant. Corfe. in repe. rub. extra de iureiur. in x. priuilegio. & Hippo. Marfi. fing. ccclvj. iuramentum est maxime: & vt tamen ei addas Benedic. in repe. c. Raynutius, in verbo, testamentum, lib. 3. nu. 33. de test. vbi ex hoc dicit quòd iuramentum habet vim guarentigiæ, vt etiam dicit in verbo, absque filiis moreretur, le ij. nu. 193. Tum denique quia guarentigia habet vim rei iudicatæ in iis tantũ quæ respiciunt executionem, non etiam probationem, de qua hic tractatur, vt ex eo patet, quòd nõ magis probat numeratam pecuniã, nec magis ideo impedit exceptionẽ non numeratæ pecuniæ, quàm aliud etiam publicũ instrumentum, vt voluerunt Cyn. & Bal. in l. in contractibus, in prin. ille quidem col. 3. in q. 4. hic col. vlt. C. de non num. pec. & idẽ Bal. in l. qui pecuniam, verfi. sed quid de instrumentis, & ibi etiam Iaf. col. 1. verfi. tertio extendit. ff. si cert. pet. & in addi. Spec. tit. de appel. in iij. parte. §. restat videre, verfi. sed nunquid cõtra, qui est in col. 6. Corn. conf. liij. quotidianus, col. 1. verfi. tamen hoc non obstante, & iterũ col. 2. verfi. licet enim dubitetur, ante fi. illius verfi. lib. 1. licet secus sit in iudicio cõtrouerso, gl. iuncto tex. in l. j. in gl. ij. post prin. & ibi Saly. in j. & iij. opp. C. de cõfes. cũ aliis multis similibus, quæ latè congesimus in d. nostris comment. vbi supra proximè citauimus, in xv. declaratione.

105 Ex quibus nec ego accedo Soci. qui conf. lxxvj. frustra plenitudini, col. 5. verfi. nec obstat quòd talis assertio, lib. 1. tradit illud dictum Bal. in d. l. j. de priuil. dotis, tantũ procedere vbi statutũ diceret quòd instrumentum guarentigatum haberet vim rei iudicatæ, non etiam si solum diceret, quòd haberet executionem paratam. Nihil enim inter hæc quantum ad id de quo agimus, interesse video. Et ideo Maria. ipsius Socin. pater conf. iij. circa præsentem tenet simpliciter, quòd vbi requiritur vera remuneratio, ea non probatur ex assertione facta in instrumento guarentigato, quia si contractus principalis, inquit, nõ valet, nec guarentigia quoque. de quo & nos late diximus in nostro tracta. constituti possessorij, in vij. limit. nu. 25. & per illum. Ob idq; reprobat ipse Maria. dictum Bal. in d. l. vlt. C. de sponsa.

106 Quarta declaratio donationis remuneratoriæ hæc est, vt ad hoc faciat cessare leg. nostrã, merita siue seruitia sint talia, ad quæ donatarius aliàs non tenebatur, verbi gratia, vxor, filius, libertus debent marito, patri, patrono certas operas & obsequia: ea si præstita fuerint, nõ habentur pro meritis, quæ impediãt reuocationem donationis ex nostrã. vt expressè voluit Fran. Ripa. hic in xij. q. & iterũ lib. 3. respon. c. xij. duo sunt, col. 2. Cui & ego facile assentior. Nã cum debeãtur ex necessitate vel officio, ita iubete lege, nõ debent cõferri beneficia, quæ exigant præmiũ siue remunerationem. Nã donari videtur quod nullo iure cogẽte cõceditur. l. donari. ff. de dona. & l. donari. ff. de reg. iur. & ibi cõcor. Et vt scribitur in l. rem legatã. ff. de adi. leg. in necessitatibus nemo liberalis existit. & optimus tex. in l. si seruo. ff. de hære. instit. vbi nõ censetur præstare beneficiũ, qui debitum impedit. & in l. proxime. ff. de rit. nupt. cum dicitur, magis debitã libertatem præstitit, quàm vllum beneficium in mulierem contulit. & in l. vnũ ex familia. §. j. ff. de lega. ij. vbi dicitur. Non enim facultas necessariæ electionis propria liberalitatis beneficiũ est. Quid est enim quod de suo videtur reliquisse, qui quod reliquit, omni modo reddere debuit? & in l. si quis pro vxore. §. si vxor. ff. de dona. inter virum & vxor. ibi, non est ista donatio, cum pro oneribus matrimonij petantur. & in l. si quis graui. §. vtrũ. ff. de senatufcon. Syllani. vbi Bar. Bal. & Ang. qui eum §. si quis ex stipulatu, & ceteri asserũt officialem qui capit delinquentẽ aut bannitum ex necessitate officij sui, non habere præmiũ à statuto præscriptum illos capientibus. Et idem voluit ipse Bal. in l. ab hostibus, la ij. C. de capt. & postlimin. reuerf. & in l. qui sine, in j. lect. in fi. & iterum in ij. in prin. per illum tex. ff. de neg. gest. & in l. j. post prin. per illum tex. C. de ope. lib. & conf. cccxciiij. statuto ciuitatis Perusij, libro 1. vbi hoc dicit procedere, nisi verba statuti aliud inducerent, vt in casu de quo ipse loquitur. & conf. lxxiiij. factum sic se habet, lib. 2. Saly. in Lea quidem, in xvj. q. C. de accus. Panorm. in c. ecclesiis, per illum tex. extr. de censib. Ioan. Ana. in c. de hoc, col. 3. verfi. in ca

Confefsio meritorum facta in instrumẽto guarentigato. Instrumentum guarentigia= tũ habet vim rei iudicatæ.

Guarentigia non tollit præsumptionem fraudis. Iuramentum nihil operatur inter personas prohibitas.

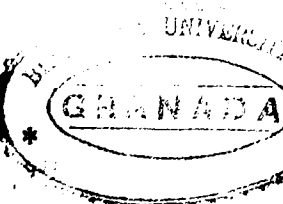
In quibus guarentigia habeat vim rei iudicatæ.

Autoris sententia.

Cum principalis contractus non valet, nec guarentigia quoque valet.

Merita ex necessitate uel officio nõ impediunt reuocationem donationis ex hac lege.

In necessitatibus nemo liberalis existit.

in ea gl. ibi, quod fit, & ibi etiam Fely. col. 2. versi. in ea gl. in fi. extra de simonia. Ang. Aret. in tra-
cta. malefic. in verbo, nec non ad denuntiam Ioannis, col. antepe. versi. quæro secundum Saly. vbi
ad hoc dicit sing. tex. in d. §. vtrum. §. & rursus in verbo, quod fama publica præcedente, nu. 74.
sed nec officialis publicus, & ibi Aug. Arimi. in addit. } Barb. in l. si à fure, col. 2. ff. de verb. obli. &
confi. xlv. Deū inuocent, col. 3. versi. & si subtiliter, lib. 3. Quibus adde §. quod per tex. in d. §. vtrum,
tradit Bald. consil. ccccxxxiii. præmittendum est, libr. 5. quod non merentur præmium, nisi quæ
spõte, & sine vlla necessitate fiunt, & } quæ diximus supra in verbo, libertis, nu. 78. sed tu ramen
aduerte. Et quod scribitur apud Senecam lib. 6. de beneficiis. Si quis, inquit, coactus aliquid boni
fecit, quin nos non obliget, manifestus est, quàm vt vlla in hoc verba impendenda sint. Hęc ibi.

107
Merita ex iu-
re debita non
censentur me-
rita.

Secus in aliis.

Merita.
Officia.

108
Officia obse-
qualia diu-
tissime impen-
sa digna sunt
remuneratio-
ne.

109
Donatio re-
muneratoria
tantum fieri
debet pro me-
ritis præteri-
tis.

Verbum re-
munerandi.
Donatio ob
causam de fu-
turo non con-
tinet causam
lucratiuam.
Nec in his o-
pus est insi-
nuatione.

Tertio principaliter, vt donationem remuneratoriã mature relinquamus, & ad alias pergamus.

Ex eo

Ex eo quod diximus in prin. huius glo. nostram hanc l. procedere in donatione simplici & pura
tantum, consequens quoque fit, vt non obtineat in donatione mutua & vicissitudinaria, ita sci-
licet concepta, vt vterque capiat verbi gratia, si eodem contextu siue (vt loquar cum Casare)
eodem vestigio tibi dono fundum, & tibi mihi vice mutua domũ. Nam ea censetur potius quædã
permutatio, quàm donatio, vt dicit glos. in l. quod autem. §. si vir & vxor. ff. de donat. inter vir. &
vxo. §. & Alber. post Iac. But. in l. si donata, in fi. ff. de dona. inter vir. & vxo. } Ideoque valet hu-
iusmodi donatio inter vir. & vxor. vt dicit tex. ibi, quem ad hoc expedit Bal. inibi, in §. si maritus,
cum quo legit. d. §. si vir & vxor. & Rom. consil. cxlvj. ista quæstio, col. 2. vbi eum ad hoc dicit sing.
& iterum consil. §. 17. in casu propositæ consultationis, col. pen. vbi & illum tex. dicit no. & ad hoc
præterea allegat l. si mulier. ff. de pact. dotalibus, qui nihil mihi facere videtur. & Barb. consil. lx. il-
lud in medium afferam, col. xvij. versi. præterea quotiescunq; , lib. 6. vbi & ad hoc dicit not. illum
priorem tex. & Soci. si is est, in tract. fal. reg. ciii. cui donatio inter vir. & vxor. in j. fal. §. Phil. Dec.
consil. ccij. vt præsens consultatio, col. 4. versi. nõ omitto tamen, vbi & illud dicit, huiusmodi do-
nationem nõ requirere insinuationẽ. } cum aliis multis concor. à me latè congestis in cõmenta-
riis nostrarũ cõsuetudinum tit. xiiij. §. xxviiij. in ij. & iij. fal. vbi etiam plenè probauit quod supra
diximus, hanc nõ esse veram & propriam donationem, sed vel permutationem, vel cõpensatio-
nem, & propterea eam inter virum & vxorem posse cõsistere, vt diximus: sicuti etiam inter pa-
trem & filiumfa. respondit Alex. consil. ccxvij. ponderatis his quæ in themate, col. j. lib. 6. & Hipp.
Marfi. consil. ccvj. dirigere digneris, col. 4. versi. facit ad prædicta.

Donatio reci-
proce facta
ualet inter vi-
rum & vxor-
em.

Et non requi-
rit insinua-
tionem.

Effectus mu-
tue donatio-
nis, aut mu-
tue alterius
dispositionis.

111 Et aliã quoque videmus mutuas has donationes, & quasuis alias dispositiones plus habere vi-
riũ & pòderis, latiusque ac fauorabilius interpretari. Nã primũ licet qui conuenit ne teneatur
de euictione, tamen re euicta tenetur ad restitutionẽ pretij. l. emptorem. §. vlt. ff. de actio. emp. ta-
men si est mutua traditio atque pactio, ne euictionis nomine aliquid debeatur, tunc nec pretium
quidẽ reddi debet, vt voluit gl. no. in l. si familiar, in gl. ij. magna, circa medium. C. fam. hercis. quã
sequuntur Guil. Suz. qui tamen eã limitat. Bar. qui dicit esse notandam. Bal. qui etiam limitat, in ij.
oppo. Ang. qui eam dicit sing. & Pau. Cast. ibi, Bar. in l. qui Romæ. §. duo fratres, in xj. q. & ibi etiã
Ang. qui & eã dicit sing. col. antepe. versi. item nõ venit, & latè Alex. col. xvij. versic. in eadem gl.
ibi, nisi fuerim sciens. ff. de verb. obli. Bal. Saly. & Ang. qui & eã quoque dicit sing. in l. si fratres. C.
com. vtriusque iudi. Iason qui eã etiam dicit sing. in l. si pater, versi. secundo facit. C. de inof. resta.
& consil. ccxj. præsens cõsultatio, col. v. versi. item qui conuenit, lib. 2. & consil. clxxij. circa primũ,
col. 7. versi. item qui conuenit, lib. 4. Hip. Marfi. qui & illam dicit sing. d. cõsi. cvj. col. 4. versi. facit
etiam, nam qui conuenit. §. & Io. Lupus in d. repet. rub. de donat. inter vir. & vxo. §. 50. col. 3. versi.
secundo facit, vbi & eam dicit sing. }

An in cõtra-
ctibus locum
habeat ius ac-
crescendi.

112 Ad hæc licet in contractibus non habeat locum ius accrescendi. l. si mihi & Titio. ff. de verbo.
obli. hoc tamen intelligitur in cõtractibus ex altera parte tantum obligatoriis, cuiusmodi est sti-
pulatio, de qua loquitur d. lex. Secus autem in cõtractibus vicissim ac mutuo contrahentes obli-
gantibus, vt emptio, venditio, & similes: nã & in his locus est iuri accrescendi. l. fundus ille. ff. de
contrah. empt. Et ita id intelligunt Iac. Raph. & Cy. in l. vlt. C. de inuti. stip. & post eos Alex. in d.
l. si mihi & Titio tum in j. col. tum in ij. col. versic. & prædicta inducuntur, & ibi quoque Iason
col. 4. versi. vltra Bar. viij. fallit. } Bald. consil. cccj. proponitur quod Petrus, col. 3. versi. item regula
est, lib. j. & Phil. Dec. consil. cvij. ista videtur, col. vlti. } Ex quibus tamen intelliges, ne decipiariis,
quomodo id intelligatur.

Verba presen-
tis vel præte-
riti temporis
ad futura nõ
porriguntur.

113 Item licet verba præsentis vel præteriti temporis ad futura nõ porrigantur. l. si ita scripserit. ff.
de leg. ij. & l. si stipulatus fuerim. §. cum stipulamur. & l. si à colono. ff. de verb. obli. & l. si ita. ff. de
auro & argen. leg. cum simil. ideoque promissio ab vno principe alteri facta de non receptando
bannitis vel rebelles illius, intelligatur de presentibus tantum, nõ etiã de futuris, vt dicit Ang.
consil. cclxvj. punctus est, in anno Domini, col. pen. tamen si talis promissio sit vtriusque commu-
nis & mutua, trahitur ad omnes, vt subdit ipse Ang. vbi supra, per text. in l. j. in fi. & l. si quis so-
cietatem. ff. pro soc. quod & dicit esse de mente Bar. in d. l. si ita, in vj. opp. & sequitur Iaf. in d. l. si
pater. & iterum in l. j. col. 2. ff. de condi. ex leg. & in d. §. cum stipulamur, col. 3. versi. quartò nõ li-
mita. & d. consil. ccxj. col. v. lib. 2. & cõsi. clxxij. col. 7. versi. item mutua, lib. 4. vbi dicit sing. Hippo.
Marfi. cõsi. cvj. col. 4. versi. & facit etiã pro hac parte. } & Io. Lup. in d. repe. rub. de dona. inter vir.
vbi supra, vers. quartò facit. } De quo tu vide Alciat. in l. verbum erit. ff. de verbo. signi. vbi adfert
historiam ex Luio huic speciei nõ admodum absimilem. } Sed & vide Bal. consil. cxij. quæritur,
col. 1. versi. in cõtrarium videtur, lib. 1. vbi tenet, quod immunitas per contractum cõcessã quibus-
dam, non extenditur ad bona postea quæsitã, quod videtur esse contra id quod supra diximus. }

114 Præterea licet de iure ciuili ex nuda promissione sine causa etiam iuramento firmatã nõ oriatur
efficax obligatio vel actio. l. vt iurifuradi, in prin. & ibi Bar. ff. de ope. libe. & idem Bar. in l. si quis
pro eo, in prin. ff. de fideiuss. Tamen cum partes sibi inuicem & mutuò quicquam promittunt, ac
iuramento confirmant, etiam de iure ciuili oritur actio præscriptis verbis, vt subdubius voluit
Bal. in c. j. §. item sacramenta, col. vlt. in prin. tit. de pace iura. fir. quod pro singu. refert & sequitur
Fran. Cre. no. cxix. ex iuramento & Iaf. in d. l. si pater, & iterum in authen. sacramenta puberum,
col. 2. versi. & ratio diuersitatis. C. si aduer. vendi. & d. consil. 211. col. v. lib. 2. & cõsi. v. strenui, col. v.
versi.

Ex nuda pro-
missione etiã
cum iuramen-
to non oritur
efficax actio.
Secus si mu-
tuò promissio
sit facta.

verfi. quartò facit, lib. 3. & d. confi. clxxij. col. 7. verfi. item licet aliàs, lib. 4. & Ioan. Lup. vbi supra, verfi. tertio facit.

115 An mutua promissio, à minore facta curatori, ualeat.

Denique & huc accedit quod pulchrè respondit Pau. Cast. cõfi. ccclxxix. primò videndum est vtrum remissio, in ij. dubio, lib. j. valere mutuam remissionem, quam facit minor suo administratori, qui & ei etiam remittit ea quæ pro administratione impendit, argu. d. l. si pater puella. & l. de fideicommissio. C. de tractat. & no. in d. l. si familia, in gl. & l. si ea. C. de vsur. Quod an verum sit, nunc nõ examino. Sed satis est, quod ad rem præsentem pertinet, ostendere, quantum tribuunt nostri legum interpretes huiusmodi dispositionibus mutuis & reciprocis.

116 Donatio mutua diuersis temporibus facta non im-pedit dispositionem huius legis.

Igitur vt redeamus ad casum illum l. nostræ, non mirũ videri debet, cum duo sibi vno eodemque contextu aliquid donant, non esse locũ huic l. cum talis donatio non simplex sit, ac pura, sitque exuberantiùs ac fauorabiliùs interpretanda, per ea quæ diximus. Nec abs re dixi, vno eodemque cõtextu. Nam si diuersis temporibus id fieret, verbi gratia, hodie ego dono tibi, & post annum aut aliud tempus tu mihi donas, tunc certè non cõsetur donatio mutua & reciproca, sed vtraque simplex, proindeque neutra inter virũ & vxorem valet, per tex. in l. qui iam nuptæ. ff. de dona. inter vir. & vxor. quæ ad hoc dicitur cõmendare Rom. in sing. inci. prohibiti uer se donare. quod tamen reperire nõ potui. sed post eũ, illum quoque, tex. ad hoc dicit sing. Cepola cautela cxij. aut secundum aliorum computationẽ, clv. donatio inter vir. & vxor. post prin. & Soci. in d. regula ciiij. & Iason in l. si pater puella, col. pen. verfi. limita prædictam conclusionem. C. de inof. testa. & Chaffe. cõfi. ij. an si maritus, col. ij. Sed & est ad idẽ tex. in l. cum hic status. §. si ambo, ver proinde restitissimè dicitur. ff. de dona. inter vir. & vxor. quem necesse est intelligi de donationibus mulieris ex interuallo factis, quæ ideo indigent mortis confirmatione, ne si intelligamus simul factas, sit ille text. prorsus contrarius d. l. quod autem. §. si vir & vxor, supra in prin. allegato. Et ad id quoque optimè facit quod in simili tradit Bal. in l. si viua, col. i. verfi. quæstio consuetudo, & seq. C. de bon. mater. quod si pater aliquid donat filio ob eiusdem emancipationem; & postea filius donat ipsi patri in præmium ipsius emancipationis: aut, inquit, incontinenti redonat, & non requiritur insinuatio: quia donatur ob libertatẽ. l. si pater. §. j. ff. de donat. & l. vtrum. ff. de verb. obli. aut ex interuallo, & non requiritur. l. data. C. de donat. }

117 De eadem re.

Sed & hoc tamen quadam moderatione tẽperandum esse censeo. Primum, si ex longo quopiã interuallo id fieret. Nam si statim, puta eadem die, vt mox postea dicemus, donatarius donaret donanti, posterior donatio censeatur inesse priori. l. iurisgentiũ. §. quinimo. ff. de pact. & l. lecta. ff. si cert. pet. & ibi concord. in gl. quibus adde tex. in c. officij, ibi, incontinenti subsecuta sunt. extr. de elect. Et alia multa à me cõgesta in tractatu Retractũ, tit. ij. §. j. gl. v. in verbo, in limine contractus. Ex quo nõ. Bal. quod priùs actum videtur, quod incontinenti subsecutũ est. Et ita quidem inesse, vt vnus idemque actus, nõ diuersus esse censeatur, per l. cum antiquitas. C. de testa. & l. hæredes palam. §. vno contextu, eodem tit. & l. si ita fuero. §. cum pecuniã. ff. de nouati. & voluit gl. in l. quærebatur, in prin. in verbo, simul, & ibi Bar. ff. de testa. milit. Cy. post Iac. Aret. in l. testiũ, col. pen. verfi. sed pone quod ad probationẽ. C. de testib. Ang. confi. 145. gener à socero, col. 2. verfi. item ratione. & Alex. confi. liij. viso themate, col. 2. lib. 2. Et quod vni inest, alteri inesse creditur. l. patris & filij, ff. de vulg. & pup. & l. Titia. §. idem respondit. ff. de verb. obli. & l. si quis ex argentiariis. §. si initium tabularum. ff. de eden. & voluit Ang. vbi supra, & Rom. confi. cccclv. cõsultatio præsens, col. i. verfi. tertio idẽ probatur. & Iason in l. si ita stipulatus. §. Chryfogonus, col. 16. verfi. ego post alios. ff. de verb. obli. & confi. cxxx. factũ sic se habet, col. 2. lib. 2. Et adeo itẽ inesse videntur, vt si posteriora repugnent prioribus, ea tollant ipso iure, magis iure fictionis, tanquã scilicet facta aut dicta non fuisse fingantur, quàm iure reuocationis, vt pulchrè dicit Pau. Cast. cõfi. cccclix. visa dicta facti narratione, col. vlt. lib. 2. Sed & adeo denique inesse videntur, vt si statim facta fuerint duo instrumenta inter easdem partes, & in altero eorũ locus sit inscriptus, in altero non sit: certè in hoc censeatur inscriptus locus, qui in illo appositus est, ita vt non minores vires obtineat, quàm si certus locus fuisset in eo expressè inscriptus, vt singu. voluit Bald. confi. ccviiij. præmissis tribus statutis, in ij. dubio lib. i. Et in casu nostro quod hæ donationes quæ fuerunt factæ in diuersis instrumentis, sed tamen incontinenti, censeantur esse mutua, tenuit Guid. Pap. sing. decclxxvij. donatio mutua, vbi & ita dicit valere inter coniuges.

Vni quod inest, alteri inesse creditur.

Donatio mutua an ualeat inter coniuges.

118 De eadem re.

Quod si quis refractarius ac peruiçax sibi persuadere nõ possit esse vnicum actum, negare tamen non poterit alterũ alterius respectu & contemplatione, id est, vnum propter aliud factum, per tex. optimum in l. quæ oneranda. ff. quar. rer. actio. non da. & voluit gl. in l. si ventri. §. vlti. per illum tex. & ibi etiã Bar. ff. de priuileg. credi. Cy. in l. si quis posthac, in ij. q. & ibi Bal. & Ang. vterq; col. 2. C. de bonis proscript. Bar. post Iac. Aret. in l. pen. §. si vir, & ibi quoque Bal. in §. mulier. ff. solu. mat. & idem Bar. in l. post cõtractum, col. 3. verfi. quinto præsumitur. & ibi recentiores. ff. de dona. Bald. in l. legem, col. j. verfi. modò quaritur. C. de pact. Et in l. petens, col. pen. in lect. Perus. & ibi Phil. Dec. in ij. no. eo. tit. Et in l. per diuersas, in fi. C. mand. & in l. quoties, verfic. iuxta istam partem. C. de rei vend. Ang. in l. res vxoris, post medium. C. de donat. inter vir. & vxor. Ioan. Ana. in c. tua nos, in ij. no. extra de simo. Fulg. confi. cxviiij. in quæstione, in prin. Alex. confi. xliiij. de celeberrima expeditione, circa medium, lib. i. & latè confi. xxv. viso instrumento, col. vlti. verfic. nec habent obstare, & aliis seq. lib. 2. & confi. xv. viso processu, in fin. libr. 3. Et Corn. confi. lvij. in causa vertente,

vertente, col. v. lib. iij. & aliis locis in seq. nu. allegatis. Et Fran. Cur. senior confi. lv. super duobus, col. iij. & Socin. qui & alios citat, confi. ccclxxij. in præsentia consultatione, col. iij. verfi. confirmatur hoc, quia ex quo lib. ij. Et confi. cxxvij. quoniam in præsentia, col. iij. verfi. secundò videndum est, lib. iij. vbi nuncupatim loquitur de duabus donationibus siue remissionibus vtrinque factis, qui est casus de quo loquimur; & confi. xxvij. visis instrumentis, col. v. verfi. tertia est, lib. iij.

119 Sed posset dubitari quando hoc casu dicatur incontinenti factũ, vt idem actus reputari debeat, aut saltem alter alterius contemplatione factus. Et est frequentior sententia, id ita videri, si eadem die & loco factum fuerit, hæc est enim sententia Bal. in d. l. pen. §. mulier, paulò ante fi. ff. fol. mat. & in l. petens, col. pen. verfi. nunc venio. C. de pact. & in l. si duas, col. j. verfi. ext. not. ff. de excusat. ruto. & in l. j. col. vlt. verfi. secundò not. C. de ope. liber. Corn. confi. cxcij. licet videatur, col. j. verfi. item quia videtur, lib. j. & confi. x. quod dictum secundum laudum, col. pen. verfi. & ideo pactum, lib. ij. & confi. 36. in hac consultatione, col. ij. verfi. & quando fiunt, & seq. eo. lib. ij. Et confi. lvij. in causa vertente, col. v. lib. ij. & confi. 288. viso & diligenter inspecto, col. iij. lib. iij. & confi. 283. pars dicti Ioannis, col. j. lib. iij. Fran. Aret. in l. lex Cornelia, col. vlt. ff. de vulg. & pup. Guid. Pap. singul. decclxxvij. donatio mutua, in prin. vbi ex hoc dicit, quòd cum donatio mutua valeat inter coniuges, quòd si ij. sibi donent in diuersis instrumentis vna die consecutis, censeatur mutua donatio. Steph. Bertr. confi. xv. viso instrumento, nu. 2. lib. ij. & confi. xxxij. precij vilitas, nu. 3. eo. lib. ij. Fran. Curt. senior d. confi. lv. col. iij. Ias. in l. j. §. j. col. vlt. ff. de verb. oblig. vbi id dicit sæpe allegari in practica. Phil. Dec. in l. certi conditio. §. si nummus, col. iij. verfi. secunda conclu. ff. si cert. pet. & confi. cclxxix. placet mihi, col. ij. Hippo. Marfi. in repe. rub. de probat. nu. 393. Et est bonus tex. à contrario sensu in l. si ex duobus, in princ. ibi, postera die, & ibi Bart. ff. de verb. oblig. & in l. hac consultiissima, in prin. C. de testa. vbi non semel hæc simul iunguntur vno tempore, & vno die.

Donatio mutua inter coniuges facta, quomodo censeatur esse mutua.

120 Licet aliud subobscurè videatur voluisse Bar. confi. clxj. proponitur quòd syndicus, col. j. & ipse Corn. confi. cccclix. eodemque; vlt. lib. j. vbi tenuit quòd si donatio fuerit alicui facta purè & simpliter, & eadem die donatarius promisit donanti dare annuatim certam quantitã vini & olei, non censeatur id fecisse contemplatione prioris donationis, vt ea debeat dici facta ob causam. Verũm Bart. si bene inspicatur, non est alterius quàm prioris sententia, & eum pro ea etiam citat Corn. vbi supra. Ipse autem Corn. cum videret priorem illam sententiam esse verissimam, & quam aliàs semper secutus est, vt diximus, nõ illis quidem audent palàm aduersari, sed conatur tantum probare ex aliis coniecturis, non admodum quidem (nisi errem) efficacibus, aliam fuisse partium intentionem. Et ita quidem illum intelligit Ripa, qui & communem opin. secutus est, in repe. l. vlt. in xxxix. quæst. hoc eo. tit. de reuoc. donat. Verũm in illam sententiã magis vrget quòd scribit Ang. in l. vlt. §. simili, per illum text. per locum à speciali. C. de iure doti. quòd si fiunt duæ donationes vicissim inter duos, vtraque indiget insinuatione, nisi expressè dictum sit, quòd vna alterius causa facta est. & eum sequitur Guid. Pap. sing. cccc. verfi. angelus. Sed satis constat ex supradictis id falsum esse. Sed de hoc iam propè nimium. Verũm si plura nosse cupis, vide quæ affatim scripsimus in commentariis nostrarum consuetudinum. tit. xxij. in glo. ij. in princ.

Bartoli sententia ea de re.

Due donationes si fiant vicissim inter duos, utraque indiget insinuatione.

121 Item alio modo temperabis quod diximus de donationibus diuersis temporibus à donante inuicem & donatario factis, vt scilicet in casu de quo locuti sumus, videlicet inter virũ & vxorem, aut aliàs inter personas prohibitas, neutra valeat, cum vtraque censeatur simplex ac pura. Nam de priore nihil est quod dubitandum sit. Posterior autem non potest dici fuisse facta ob remunerationem prioris, quæ cum simplex esset, nullius erat iam ab initio momenti. l. iij. §. sciendum. ff. de donat. inter vir. & vxor. Ita vt nec ex ea oriatur naturalis obligatio, secundum Bart. in l. cum lex. ff. de fideiuss. & Bald. in l. j. col. x. verfi. viso de essentia. C. de sum. trinit. & plenè diximus in dictis nostris commentariis in prin. §. x. in glo. j. post princ. Ideoq; indigna, quæ remunerari debeat; vt & in simili respondit Iason confi. cxvj. mihi quoque admodum, in fin. lib. iij. Et ita haud dubiè procedit text. in d. l. qui iam nuptæ, & in §. si ambo, supra alleg. Et inter extraneos & non prohibitos non video quin posterior donatio sit remuneratoria, per tex. in l. si lege. §. cõsultuit, & ibi Ang. in fin. ff. de pet. hare. & l. sed & si non remunerandi. §. inde Pap. & ibi glo. Bart. Bal. & alij. ff. manda. Et expressim Ang. confi. clxxix. visis prædictis instrumentis, col. pen. verfi. quando donatio. Et Paul. Castr. confi. clxxj. in casu præsentia, col. j. lib. ij. & Iason nuncupatim de hoc casu loquens confi. cxlix. circa primum, col. ij. verfi. nec obstat si diceretur. lib. iij. & ea quæ supra diximus in j. declaratione donationis remuneratoria. Idcirco videtur hæc posterior tanquam remuneratoria non esse reuocanda, ex hac l. vt supra latè diximus. Nec item prior, cum ea iam sit remunerata, essetq; iniquum eam reuocari, nisi & posterior quæ illius ergo facta sit, etiam reuocetur, arg. & eo quidem optimo, l. cū quis, ibi, cum enim affectio. C. de natur. liber. Quod si verum sit, non admodum interest, quantum ad legem nostram pertinet, vtrum mutua donationes factæ sint eodem tempore, an ex interuallo. Quinimo Per. à bel. Pert. in repe. l. donationes, col. vj. in paruis, verfi. plus dico. C. de donat. inter vir. & vxor. in ea est sententia, vt si vir & vxor sibi ex interuallo donauerint, valeat vt mutua donatio, per l. vlti. ff. de donat. inter vir. & vxor. & alia quædam.

De eadem re.

Donatio inter extraneos non prohibitos est remuneratoria. Nec reuocatur.

122 Sed quicquid sit in illo casu, certè illud verum est, has mutuas donationes in quibus vterque capit (nam de his loquimur) habere vim mutua & non simplicis donationis, in eo tantum quod vtrinque æquale est. In eo autem quod altera alteram superaret, pro simplici habenda est, ideoq;

Donationes in quibus vterque capit, habent

non mutue &
non simplicis
donationis.

non valet inter virum & vxorem, quemadmodum nec alia simplex, secundum Pet. à Bel. Perr. in repe. d. l. donationes, col. v. in paruis, versu. iuxta hoc quæro. C. de donat. inter vir. & vxor. & Saly. in l. j. C. de donat. ante nupt. Ro. d. conf. 517. col. pen. versu. in cōtrarium facit, vbi ad hoc dicit esse tex. not. rectè intuenti in l. ex annuo. ff. de donat. inter vir. & vxor. & Fran. Aret. in l. fi. ante, col. iij. ff. solut. matr. per d. l. ex annuo. & Socin. loquentem in casu l. nostræ, licet ad aliud propositū, conf. ccxv. vifa prædicta facti contingentia, col. j. in fi. lib. ij. Carol. Ruin. conf. clxxxix. de tribus, col. iij. num. 15. lib. j. & non obscure Phil. Dec. conf. ccij. vt præfens consultatio, col. iij. versu. non obstat quòd talis donatio. & est optimus textus in l. ex mente, & in l. lege leonis, & in auth. æqualitas. C. de pact. conuen. & in auth. de æqua. dot. in prin. & penè per totum tit. & in c. vlt. in fin. ibi, quod æquale sit, & ibi glo. & doct. ext. de don. inter vir. & vxor. Et optimè faciunt quæ supra diximus de venditione facta pro paruo pretio, & de excessu meritorum, in ij. declaratione donationis remuneratoriæ. Et quod dici solet de permutatibus beneficia inæqualia, per Ioan. And. in c. r. ad fi. de rer. permut. lib. vj. in nouel. & Feder. Senen. in tracta. de permutatione benefic. in vlti. q. Petr. Anch. conf. ccclxxxvij. in casu præmissio, col. ij. versu. præterea & tertio, cum simil.

123
Modicus excessus in donationibus non attenditur.

¶ Verum & hoc velim intelligas, vt non ad amulsim aut libellam vndiq; exigatur illa æqualitas. Nam si in modico quopiã altera pars excedat, non confestim censetur inæqualis ac simplex donatio, vt satis apertè declarat ille tex. in d. l. ex annuo. ff. de donat. inter vir. & vxor. cum dicitur, si satis immodicum est. Nam & aliàs semper modicus excessus nõ attenditur. l. continuus, in prin. ff. de verbor. obligat. quam ita not. glo. quæ & similia quædam colligit in cap. re verra, in prin. in verbo, mortui sunt, de conse. dist. ij. quod & facit gl. in d. c. si proponente, in glo. j. post prin. vbi & illud assumit ex d. c. re vera, quòd pro modico nec plus nec minus. id quod ita Galli nostri vice prouerbij celebrant, *Pour vn petit ne plus ne moins*. Cuius etiam meminit glo. in proœmio decretalium, in fin. Nam qui de medio illo parum defleat, non illud reliquisse videtur, nec ob id carpendus est, ex Aristotelis sententia lib. Ethicorum ij. c. ix. eodemq; vlti. & iterum lib. iij. c. v. Quam approbat è nostris Io. Cald. in c. cum ex iniuncto, col. vlt. ext. de hære. & Bald. in l. ij. in xij. q. C. de rescin. vend. & in l. quicumque, col. ij. de ser. fug. & in l. j. col. vlti. ff. de legi. & in c. cum adeo, col. ij. & in c. si proponente, ad fi. ext. de rescip. & conf. cxliij. præsupposito communis Papiæ statuto, col. ij. lib. j. quod repetitur conf. 436. lib. v. & Rom. in repe. l. si verò. §. de viro, in iij. fal. ff. solut. matr. & Io. Ana. in c. vlt. col. ix. versu. adde etiam prædictis, ext. de collu. detegen. & Barb. conf. 58. omnipo tentem & immortalè Deum, col. xv. lib. 4. Ad quod allegat omnes l. quauis. ff. de cond. & demon. ¶ Ideo & aliàs parum & nihil equiparantur, vt per illum ipsum tex. dicit ipse Bal. in auth. præterea, paulò ante fin. C. vnde vir & vxor. & Cor. qui ad hoc etiã dicit allegari tex. in c. de multa, ext. de præb. conf. lxij. videbatur, col. vlt. lib. j. & conf. lxxvij. licet multum, col. vlt. lib. ij. conf. xxix. in præfenti consultatione, col. ij. lib. ij. & Socin. conf. cvij. in hac consultatione, col. ij. lib. j. vbi & ad hoc allegat alia iura. Quibus adde tex. in c. licet causam, de probat. & in c. insinuante, ext. qui cler. vel mona. & glo. in cap. super eo, ibi, aliàs vbi æqualitas est, vel modica etiam excellentia, admittuntur, ext. de testib. cum aliis multis ac propè infinitis concord. à me adductis in nostris cōmentariis consuetudinum Pietauicarum. tit. vj. §. v. in glo. v. vbi latissimè ostendi modica nõ esse consideranda. Quamquam huic refragari videtur illud Quidij in epist. Heronis ad Leandrum,

Exiguum, sed plus quam nihil, illud erit.

125
Dispositio l. hac consultissima. §. ex imperfecto. C. de testa. qua permissum est testari inter liberos sine iurisdictione, an procedat cum liberi inæqualitate.

¶ Verum ad cam nostram sententiam pertinet, quod cum inter nostros iuris interpretes magna sit contentio vtrum dispositio l. hac consultissima. §. ex imperfecto. C. de testa. qua permissum est testari inter liberos sine iurisdictione, procedat cum liberi sunt inæqualiter instituti: tamen illud propè conuenit, quòd si sit modica quæpiam inæqualitas, perinde est ac si nulla esset, & habet locum d. §. vt per Fran. Curt. in suis collectis ibi, & latè Anton. Rube. conf. vj. vifo & diligenter considerato. & iterum conf. seq. vifo dubio quod fit. Caterum quod ad casum l. nostræ priuatim ac peculiariter pertinet, huc optimè faciunt quæ supra diximus de venditione minori pretio facta, & de remuneratione excedente merita. Nam vt illic diximus, excessus in modico non facit locum huic l. Et vide etiam quæ dicam infra in quæst. seq. in fin.

Hæc lex in qua donatio ne habeat locum.

126 ¶ Quarto & principaliter ex supradictis etiã inferitur non habere locum l. nostrã in alia donatione mutua quidem illa & reciproca, sed non vt in præcedenti, in qua vterque capit vt dictum est, sed ita quidem facta, vt ex incerto dubioq; euentu alter tantum capiat, vt si conuentum sit, vt superstes ex duobus aliquid consequatur. Nam & quod huiusmodi conuentionibus consequimur, ex causa lucratiua non censetur cōsequi, vt expressè voluit Petr. Anch. conf. cj. ex prædicto themate, col. ij. & iterum conf. ccxcj. super pluribus, col. iij. versu. non obstat quod Iac. & vtrouque per l. si pater puellæ. C. de inoff. testa. qua cautum est, non grauari filios ob reciprocum fideicommissum inter filios à patre iniunctum, neque illis ob id competere querelam propter æqualem spem, dubiumq; rei euentu. Quem tex. Pet. Cy. Bal. Saly. Pau. Cast. & Iaf. ibi, in id trahūt, vt valeat donatio mutua siue reciproca inter coniuges, facta superstiti ipsorum. Et ita quidem valeat, vt etiam non indigeat traditione aut confirmatione mortis, secundum Pau. Cast. ibi, cuius dictum sequitur Iason ibi, atque no. dicit Cepola, d. caurel. cxij. aut ex aliorum computatione. clv. incip. donatio inter virum & sing. reputat Hipp. Marfi. sing. 50. incip. donat. inter vir. & vxor. cum aliis multis concord. à me latè accumulatis in illis nostris cōmentariis vbi supra nuper citauimus.

Sed

Sed nolimus hic prætermittere, idem quod Petr. Anch. in d. c. conf. videlicet huiusmodi donationem nõ esse lucratiuam siue gratuitã, sed onerosam, voluit glo. quem ille non allegat, in l. licet inter priuatos, in verbo, mortis causa, ibi, hic autem onus propter vicissitudinem. C. de pact. vbi & Alex. & alij recentiores eam annotarunt, & eam dicit Iason not.

127 ¶ Et adeò quidem huiusmodi reciproca donatio nõ censetur mera & gratuita donatio, vt si excedat summam quingentorū solidorum, non indigeat insinuatione, vt voluit Oldra. conf. cxxxix. incip. ad habendum aliqualem notitiam, in fi. & Io. And. ipse discipulus, ingratus tamen, qui nullam magistri mentionem eo in loco, sicuti nec ferè semper aliàs fecit in addi. Spec. tit. de instr. edi. §. porro, col. vlt. versu. fuit etiã alia quæst. per d. l. licet inter priuatos. C. de pact. & Ang. neutrius mentione facta, in l. hæreditarium. ff. de bon. auct. iud. pos. & in l. sancimus, & ibi etiam Bald. in addi. in prin. versu. occurrit quid si duo. C. de don. & idem Ang. in l. vlti. §. similiq; modo. C. de iure dot. & in l. cum multæ, quæ est vlti. in prin. C. de donat. ante nupt. & conf. clxxxix. vifis prædictis instrumentis, col. vij. eademq; pen. Alber. in l. vlt. col. j. versu. sed quæ species contractus, & ibi etiam Saly. col. pen. versu. iuxta hoc quæro. C. de pact. ipse Saly. in l. si quis pro redemptione, in fi. C. de don. Gaspar Calde. conf. j. tit. de donat. incip. an si duo. Imo. & Ro. in l. Aquilius, col. vlt. versu. ex prædictis resulat. ff. de donat. Alex. Iaf. Philip. Dec. Rimi. & Claud. in d. l. licet inter priuatos. C. de pact. Alex. conf. lxxxij. vifa facti narratione, col. v. versu. & omifsis non necessariis, & seq. & iterum col. pen. versu. non obstat etiam lib. ij. & conf. xx. ponderatis his, col. ij. versu. est etiam attendendū, lib. 3. & conf. xxvij. ponderatis verbis, col. j. & iterum col. vlt. in fi. eo. lib. ij. & conf. 133. stantibus his, col. i. versu. ex his habetur, lib. 7. & conf. 148. vifis & pōderatis, col. ij. versu. hoc specificè, eo. lib. vij. Ant. Cana. in tract. insinuationum, part. ij. q. l. j. Iaf. in d. l. si pater puellæ. & conf. v. strenui, col. vij. versu. secundò responderetur, lib. iij. & conf. clxxij. circa primum, col. vij. versu. item reciproca, lib. iij. ¶ D. Benedic. in repe. c. Raynuicius, in verbo, duas habens filias, num. 204. ¶ Phil. Dec. conf. ccij. vt præfens consultatio, col. iij. versu. non omitto tamen. & Fran. Curt. iunior conf. xv. circa præmissum, col. vlti. & Steph. Bertran. conf. lvij. etiam si verum esset, num. 6. lib. ij. & conf. lxxxvij. vifo instrumento, col. ij. lib. ij. & conf. cclxxx. Christi, & c. vifo casu de quo supra, col. iij. versu. sed fortè, eod. lib. ij. & conf. ccclxxxv. ponitur in facto quòd dudū, col. ij. versu. sed opponitur, eod. lib. ij. & Hippo. Marfi. conf. cvj. dirigere, col. ij. versu. patet etiam, lib. ij. Cui tamen sententiæ refragari videtur tex. in d. l. cum multæ. §. similiq; modo. cum auth. eod. decursum. C. de donat. ante nupt. Sed illi respondet Ang. & Saly. ibi & idem Ang. d. conf. clxxxix. & Rom. in d. l. Aquilius. Alex. d. conf. 83. lib. ij. & Iaf. in d. l. licet. Nec me tamen latet Signo. à nullo illorum memoratum, ex facto consultum respondisse contrarium, in conf. clxxxj. factum sic se habet, nobilis vir. col. iij. versu. nec huic obstat. Sed vae soli, quia cum ceciderit, non habet subleuantem se, vt scribit Salomon Ecclesiastæ iij. & vt nostri quotidie clamant, Vox vnus, vox nullius.

Que donatio censetur mera & gratuita.

128 ¶ Caterum superiora confirmat tex. not. in d. l. de fideicom. C. de transf. vbi minor non restituitur aduersus mutua & vicissitudinariam fideicommissi remissionem, nec ex hoc dicitur esse circumuentus, propter dubium euentum, licet postea ex euentu lucrum fideicommissi amiserit. Quam l. Bar. ibi dicit pulchram & notabilem, & Bal. notatu dignam, & alibi sing. idem Bal. videlicet in l. cum Archimedorum, col. j. versu. vnum scias. C. vt in pos. leg. & etiam Ang. conf. 287. factū super quò, col. iij. Ex eaq; dicunt Saly. Pau. Cast. Alex. Fran. Aret. Iaf. & ceteri recentiores, quòd quãdo quis ex conuentione potest consequi damnum & lucrum, licet postea ex euentu damnū passus sit, non ex hoc læsus dicitur, etiam si sit minor: quia huiusmodi damnum debet compensari cum vtilitate, quam ipse consequi poterat, si euentus aliter cecidisset: quod & ipsum per illum tex. atque etiam per d. l. si pater puellæ, voluit Bal. conf. 404. factum proponitur esse tale, Franciscus decessit, col. j. versu. secundus casus, lib. ij. & Sal. in l. j. in iij. not. & ibi quoq; Alex. col. ij. versu. nota quod pactum, & Soci. C. de pact. Pet. Anch. in repe. c. j. col. xxxvj. in paruis versu. circa tamen istam, extra de consti. & conf. clx. rationes, col. vlt. & Raph. Co. conf. lxxij. vifis pactis, col. vlti. versu. nec porro intelligo. & Pau. Cast. conf. 379. primò videndum est, vtrum remissio, in ij. dubio, lib. j. & conf. cxcj. vifis & diligenter examinatis, col. vlt. versu. nec censetur, lib. ij. Ro. conf. xxvj. pro decisione, col. j. versu. item & duplici ratione. & Fran. Arc. in l. cum proponas, la j. C. de pact. & in d. l. si pater puellæ. & Soci. in l. fi. ante, col. j. ff. solut. matr. Fran. Curt. senior conf. lxxx. eodemq; vlti. super quotidiano, col. ij. & Philip. Deci. conf. 287. in ciuitate Placentiæ, col. vlt. & Iaf. conf. 233. præfens consultatio, col. vij. versu. item istæ conuentiones, lib. ij. & conf. xvij. dominus Ioannes, col. vlt. versu. item istæ transactiones, quod inculcatur inter conf. Alber. Bruni. conf. ix. & idè Iaf. conf. lxij. per reformationem, col. vlt. versu. quartò facit, eo. lib. 3. Et faciunt quoq; scripta ab Ang. in l. qui cum tutoribus, col. ij. ff. de transf. & in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verb. oblig.

129 ¶ Ex quo & Georg. Nat. in tractatu statutorum excludentium fœminas dotatas à successione, in xxij. q. ij. quæst. princ. tradit, quòd & si dubium sit vtrum pater possit per fideicommissum substituere filiam in ea dote, ob quam excluditur, aliis tenentibus non posse, & inter hos Marfi. Sil. apud Ioan. And. in addi. Spec. tit. de instr. edi. §. vt autem: aliis contra affirmantibus, quos illic aduocat, tamen haud dubiè asserit id fieri posse, respectu plurius filiarum, quas sibi inuicem pater substituit, quia huiusmodi substitutio nullam grauatur, per d. l. si pater, & d. l. de fideicommissio. & quòd supra diximus de insinuatione.

Vox vnus, vox nullius.

Minor nõ restituitur aduersus mutua & vicissitudinariam fideicommissi remissionem. Nec ex hoc dicitur circumuentus.

An pater possit per fideicommissum substituere filiam in ea dote ob quam excluditur.

130 Donatio uicifitudinaria uideatur magis esse uenditio, quā donatio.

131 Confirmatio præcedētium.

132 Pactū siue cōuētio inter uiuos de hereditate uiuentis an ualeat.

133 Donatio siue proca potius debet dici onerosa quā gratuita.

134 Donatio siue remissio uicifitudinaria facta ad commo dum superstitis, censenda est esse simplex.

¶ Sed & huc uergit quod pulchrè dicit Ioan. Fab. in l. j. col. vlt. uersu. quid si duo. C. de inoffi. don. quòd donatio uicifitudinaria, qua scilicet præmoriens donat superstiti, uidetur esse magis uenditio, quā donatio, instar illius qui emit iactum retis, per text. in l. emptio. C. de contrahen. emptio. & in l. emptorem. §. vlti. ff. de actio. empt. & in d. l. de fideicommissio. Et illum quidem ita allegat, & sequitur Guid. Pap. consi. ccxiiij. circa materiam, col. v. uersu. sed restat aliud. & consi. seq. uertitur quæstio, col. j. & iterum consi. ccxviiij. indubitanter, col. antepen. uersu. ad octauum. & sing. dccclxxviiij. uersu. si duo donent.

¶ Postremò huc quoque spectant & alij tex. quos nondum citauimus, apertè quoque probantes multa petmitti ratione incertitudinis, dubiij; euentus {lucris uel damni,} quæ aliàs non ualent. & inter cæteros tex. in l. si ea pactione, & ibi glo. vlt. Cyn. & alij. C. de ufur. & in l. si ea lege, & ibi etiam glo. & Bald. eo. tit. ex quibus intelliges hunc euentum dubium tollere suspicionem, imò crimen ipsum uisuræ. de quo & per Cyn. & Bal. in d. l. si pater puellæ. C. de inoffi. testa. Host. in summa de ufur. §. an in aliquo, uersu. quid de his. Ioan. And. in addi. Spec. in rub. eiusdem tit. Bal. consi. cxxxviiij. & quòd dictus, in prin. lib. iij. ubi id ad multa allegat. Laur. Rodolph. in c. cōsuluit, in xv. q. de ufur. Petr. Anch. in sua disputa. incip. antiquis & modernis temporibus Rom. consi. 423. pro pleniori discussione, col. ij. uersu. quintum considerandum. Pau. Cast. & recentiores, in d. l. de fideicommissio, & plenè per Cano. in c. in ciuitate. & in c. nauiganti, quod est uerti. ext. de ufur. in quibus locis est & de hac re bonus text. Sicuti etiam tollit crimen simoniæ, ut per Card. Alex. in c. quod autem, col. ij. uersu. si autè quod do. viij. q. ij. & facit etiam tex. in l. sancimus. §. si quis autem talem. C. de don. & quod no. Bald. in repe. l. ij. col. ij. uersu. huc accedit. C. de rescind. uendi. quòd lasso ob remissionem incerti euentus non habet locū ea l. ij. per d. l. si pater puellæ, & alia quædam iura. & sequitur Panta. ibi etiam in repet. in xxxiiij. limit. illius leg. quæ est xxx. col. & quod præterea tradit Bald. consi. ccxcij. quia ex facto, col. ij. uersu. & ex hoc, lib. v. Pau. Cast. consi. ccxxxix. uisus & ponderatis, col. ij. uersu. tertio quia prima concessio, lib. j. & consi. ccl. quod ista fuit, col. ij. eod. lib. j. & consi. cclxxxix. præfens dubium, col. iij. uersu. tertio obstat, eod. lib. j.

¶ Ut interim illud omitteremus, quòd licet non ualeat pactum aut conuentio inter uiuos de hereditate uiuentis. l. hereditas. C. de pactis conuen. & l. ex eo. C. de inuti. stipul. cum simil. ualeat tamè si inter duos fratres ita fiat, ut altero decedente sine liberis, alter eius bona habeat, aut aliter uicissim, secundum Oldra. d. consi. cxxxix. Ang. d. consi. clxxxix. Guid. Pap. consi. xxxj. uiso ad plura, col. j. & alios multos ex iis quos citauimus supra uersu. ab hinc vj. incip. & adeo quidam. & ultra eos latè Ioan. Camp. in tractat. doti. in uerti. parte quæst. lxxix. incip. quia dictum est supra, ubi constanter tenuit ualere pactum appositum in diuisione bonorum inter fratres, ut extantibus filiis masculis ex eis, scemina non succedant, nec ex testamento, nec ab intestato. Nec enim id pro re iudicata accipimus, cum in contrarium esse uideatur text. apertus in l. licet, & ibi Bart. Bal. & alij, qui hoc admodum commendant. C. de pactis, & idem Bart. consi. ccxij. promitto tibi, cum aliis multis concord. à me congestis in tractat. primigeniorum. quæst. vj.

¶ Et hæc quidem omnia cōtendūt, ut ostendam huiusmodi donationem reciprocā, siue uicifitudinariam, ex qua etiam alter tantum, id est superstes capiet, non dici gratuitam, & merè lucriatiuam, sed potius onerosam, & ob causam: ideoq; nec in ea locum esse huic l. nostræ, per ea quæ diximus in prin. huius glo. & dicemus in duabus seq. q. Et id nuncupatim, ne & in hoc autoritate carcamus, asserit seculi nostri decus Phil. Dec. in d. l. licet inter priuatos, col. vlt. uersu. & ex prædictis, iunctis præcedentibus. C. de pact. & Steph. Bert. consi. j. Christi, & c. uiso consultationis themate, nu. nro. lib. j. & iterum consi. ccxcij. difficultas, col. ij. uersu. sed aliud est, lib. iij. Et de hoc uideatur esse casus in d. l. j. C. de pactis, ubi quod datum est ut remittatur quippiam maius, quod incertum est, an futurum sit necne, non reuocatur per susceptionem liberorum, cum potuisset continere ut id non euenisset, idq; propter incertum ac dubium euentū. {Licet subobscurè aliter sensisse uideatur Rom. consi. xxvj. pro decisione, in iij. dubio, iunctis præcedentibus, dū defendit huiusmodi mutuam donationem non esse obnoxia huic l. quia ea esset, ut in ea dicebatur, remuneratoria, & renuntiatum huic l. fuerat, nec aliquod fundamentum in hoc ponit, quòd esset mutua.}

¶ Sed hæc omnia uelim intelligas procedere, nisi dispar admodum spes esset capiendi lucri illius, uersimiliusq; multò ac facilius lucrum ad unum, damnum ad alterum esset peruenturum. Quid enim si alter esset adeo ægrotus, ut nulla propè spes sit aut uiræ, aut conualescentiæ: siue tam senex esset, quā Plautinus ille Capularis Acherontius, aut Terentianus ille Silicernius: alter contra ætate florenti, & prosperrima ualitudine? Ego tunc dicerem, donationem siue remissionē uicifitudinariam ab iis factam ad commo dum superstitis, censendā esse simplicem, ac ab illo ægrotto & morti vicino tantum factam. Id quod in non absimili casu respōdit Raph. Co. consi. cxiiij. Antonius Benedicto filio, col. iij. uersu. ad tertium, ar. l. uerum. §. si locupleti. ff. de minor. & not. in l. si mino. xxv. ann. filiofa. ff. eo. Idemq; & aliis similib. casib. tenuerunt Fran. Aret. Riminal. Phil. Dec. & Alcia. in d. l. de fideicom. C. de transf. ita intelligetes eam. l. & idem Alcia. in d. l. j. in fi. prin. C. de pact. & Phil. Dec. {consi. xj. quoniam iudicantiū, col. iij. uersu. postremò considerandum est, ubi loquitur de duobus, quorum alter habebat liberos, alter non habebat, nec spes erat, ut possēt habere, & consi. lxxxvj. uiso puncto, col. iij. uersu. respondeo tamen, ubi nuncupatim loquitur de mutuo fideicommissio duorum, quorū alter senex erat, alter iuuenis, & ideo non est par & æqualis causa

causa remittendi fideicommissum, per ea quæ allegat.

135 ¶ Et ante omnes Petr. à bella Pert. in repet. l. donationes, col. v. in paruis, uersu. iuxta hoc quæro. C. de don. inter uir. & vxor. ubi nūcupatim tradit quòd ut ualeat donatio mutua à uiro & vxore facta superstiti de omnibus bonis, requiritur quòd sint æqualis propè ætatis. secus si alter multum senex esset, alter multum iuuenis. {Quauis contrarium uoluit Bart. in l. de fideicommissio, loquens in casu dictæ l. sed pro priori opp.} facit text. in c. ij. de renunt. lib. vj. & in l. filia meæ, & ibi Bald. Imol. & Alex. ff. solu. matr. & in l. cum hi. §. modus, ibi, pro ætate eius, qui trāsigit, & ualitudine. ff. de transact. & in l. is qui ex causa. ff. de fideicom. cum dicitur interest eum nonnunquam à se ne potius manumitti, quā à iuuenē, & Bal. consi. 397. casus talis est, quidam dominus Leo, in fi. lib. j. cum dicit quòd in reciprocis magnam coniecturam facit æqualitas, & debita proportio, per l. in testamento. C. de testam. milit. & quod scripserunt Do. à Rot. deci. 361. præsumitur permuta tionem, in antiquis. Bald. in auth. nisi rogatus, col. vlt. C. ad Trebel. & in c. in presentia, col. antepen. uersu. quid si quis ingreditur, & ibi etiam Fely. col. xvj. uersu. & per istam glo. ext. de probat. {Petr. Anch. consi. 430. fuisse expediens. Ioan. Ana.} in c. audiuius, col. ij. {ex. de colluf. deteg.} & alia multa quæ scripsimus in nostris consuetudinibus. tit. xiiij. §. xiiij. in glo. iij.

136 ¶ Nec abs re supra diximus, cum multum dispar res sit. Nam & si non omnino par est, sed tantum in modico dispar, ut quia fortè vnus alterū tribus aut quatuor annis præcedit, non propter hoc definit talis dispositio esse fauorabilis, haberiq; pro reciproca, ut probat tex. in d. l. de fideicommissio, in qua vnus minor erat, alter maior, sicuti & scitisimè expēdit Ang. in l. qui Romæ. §. duo fratres, col. vj. uersu. quintò hæc interpretatio. ff. de verb. oblig. & d. consi. 287. col. iij. ubi in id dicit singu. d. l. de fideicommissio. Et idem quoque uoluit Alex. qui Ang. non memorat, consi. 83. uisa facti narratione, col. pen. uersu. nec illi responsioni, lib. ij. ubi alia quædam allegat, quæ uidere poteris. & Iaf. qui solum Alex. nuncupat, consi. v. strenui, col. viij. uersu. non ob. uertimò, lib. iij. Qui bus addes quæ nos supra diximus de donatione mutua inæquali, num. 123. incip. uerum & hoc. Et facit etiam text. in l. iam hoc iure. ff. de vulg. & pupil. substit. de reciproca substitutione facta duobus filiis, alteri quidem puberi, alteri impuberi. Et quod de leuiter ægrotto permutante beneficiū respondit Petr. Anch. consi. 388. in casu præmissio, col. j. & ij.

137 ¶ Sed & quod in superiori capite diximus de alia donatione mutua, in qua uterque capit, ut scilicet ex utraque parte sit æqualis, aut non multum distet ab æqualitate: hic quoq; repetitū esse uolumus. Quid enim si uir & vxor, aut etiam alij duo extranei, alter quidè multum diues, alter contra admodum pauper, sibi mutuo, scilicet superstiti eorū donant omnia bona sua: nunquid ea donatio censenda est mutua, præsertim in eo quod altera excedit? Et certè nō, ut expressim tradit Pe. à bel. Pert. quo loco supra in præc. uersu. citauimus. super quo uide quæ diximus in præced. illo cap.

138 ¶ Cæterum non prætermiserim, ut ad casum nostræ l. redeamus, Fran. Cur. iuniorē d. consi. xv. circa præmissam, col. pen. uersu. præterea & secundò, satis inaduertenter, ne erranter dicam, sensisse hanc nostram l. habere locum & in huiusmodi donationibus reciprocis. Nam illic asserit donationem, de qua inibi loquitur, esse reuocatam per naturam liberorum donantis ex hac l. Loquitur autem in donatione reciproca, de qua hic loquimur, ut scilicet ad superstitem bona quædam peruenirēt, ut clarè liquet ex processu illius consi. Sed Curtius ipse de ea re magis locutus est, ut ostenderet renuntiationem huius l. non obesse quin locum habeat, de quo supra in prin. l. diximus, quā uel cogitaret utrum in tali donatione locum haberet, ut uidere licet apud eum. Sed id si tamen præmeditatus & ex animo atque etiam conceptis uerbis dixisset, non illi accederem.

139 ¶ QUINTO etiam sequitur hanc l. non habere locum in quacunque donatione onerosa, & quæ sit gratia utriusque & dantis & recipientis, ut est text. optimus in l. j. C. de pactis. ubi hoc not. Bald. in iij. not. Fulg. in uert. not. Fran. Aret. col. vlt. uersu. dicit etiam hic. & Iaf. etiam in iij. not. & Philip. Deci. in ij. not. Et ita quoque illam l. intelligit Alex. consi. xl. cuius exordium est, super primo dubio, col. j. lib. iij. & consi. clxij. uisus his quæ copiose, col. ij. uersu. item respondeo, lib. vj. & ita etiam uoluerunt Ioan. Fab. & Ang. hic.

140 ¶ Neque enim in huiusmodi donationibus (si donationes uocari debent) habet locū remedium inofficose donationis, ut per Bart. in l. non vsque. ff. si à paren. quis manu. fuerit. Nec dispositio l. cum acutissimi. C. de fideicom. ex cuius ratione & anima ueluti ex traduce hæc l. nostra prodiit, ut supra sapius dictum est. ita enim uoluit Bald. in ea l. in fin. per d. l. j. C. de pact. & Ioan. Bapt. in l. generaliter. §. cum autem, in viij. quæst. C. de instit. & substit. & Socin. in repet. l. cum auus, col. lv. in viij. q. in princip. ff. de condi. & demon. & consi. xciiij. incip. testamentum præmissum, col. v. in princ. lib. iij. Quæ omnia uelim intelligas, ut procedat secundū mensuram onerum. Nam quod excedit, pro donatione simplici habetur, & in eo locus est huic l. ut nuncupatim consuluit Steph. Bert. consi. xx. duo sunt, col. j. lib. iij. & id quoque diximus in præcedentibus casibus, & dicemus in casu etiam seq. ut statim uidebis.

141 ¶ SEXTO hinc generalius sequitur, hanc l. non obtinere in quauis donatione ob causam, ut uoluit Bald. hic in quibusdam lecturis, & Ang. etiam hic. {Rip. in xij. q.} Alex. consi. xxix. præclatè substitit, in fi. lib. iij. & d. consi. xl. col. v. uersu. circa tertiu, lib. iij. Corn. consi. iij. incip. dubia factis, col. iij. in fi. lib. iij. & consi. xxvj. uiso supra scripto themate, col. viij. uersu. concurrat etiam, eo. lib. iij. Fran. Aret. in d. l. j. in primo no. & ibi quoque Alcia. in uerbo, sustulerat, & Rip. col. ij. nu. 5. C.

Donatio mutua à uiro & uxore facta superstiti de omnib. bonis ut ualeat, requiritur ut sint propè æqualis ætatis.

De eadem re.

Donatio inter duos æquales sibi mutuo facta quado non censetur esse mutua. Fran. Cur. iunioris hæc de re opinio.

Hæc lex non habet locū in donatione onerosa.

Remediū inofficose donationis non habet locum in onerosis donationibus.

Hæc lex non habet locū in quauis donatione ob causam.

de pact.in id etiam trahentes {præter Ripam,} illum tex.& ibi item Soc.col.ij.verfi.secunda con-
clufio,vbi dicit ita fe vidiffè confultū per doctiffimos viros.& idem Soc.conf.147.vifa facti cōtin-
gentia,col.vlt.lib.2.& conf.295.in caufa contra filios,col.3.verfi.circa fecundā difficultatē,lib.2.&
conf.53.vifo inftrumēto,col.4.verfi.fecūdo quōd l.lib.4.Phil.Dec.conf.181.fatis nota est quæft.in
fi.1.& Carol.Ruin.conf.123.quia agitur,col.3.nu.7.lib.j.& conf.124.videtur,col.4.nu.13.co.lib.j.
& conf.125.ex duobus,col.vlt.nu.12.lib.ij.& conf.126.de re quidē,col.v.nu.15.& 16.lib.ij.& conf.
cxl.circa cafum.col.ij.nu.60.lib.4.& Paul.Parifi.conf.227.ex tenore,col.vij.num.80.lib.ij.

142
Donatio ob
caufam nō re-
uocatur ob in-
gratitudinem.

¶ Nam & aliās donatio ob caufam non reuocatur propter ingratitudinem,vt voluit glo.in l.vlti.
in verbo,inueniatur,& ibi doct.C.de reuoc.donat.& doc.in c.vlt.extra de donat.& Alex.conf.
xl.super primo dubio,col.vlt.verfi.frustra etiam quæritur,lib.iiij.Ioan.Fab.& Ang.Aret.in §.funt
præterea,verfi.idem est fi quis,post princ.Instit.de actio. Quippe cum huiusmodi donatio non
fit propriè donatio,vt probatur in l.j.post princ.& in l.hoc iure.§.j.& §.vlti.ff.de donat.nec etiam
largitio,de qua l.nostra loquitur.nam largitio omnem caufam etiam honoris excludit, vt aperte
probat illud Plinianum lib.naturalis hiftoriæ xxxij.c.x. Nam quōd Agrippa Menenio sextan-
tes æris in funus contulit,honoris id neceffitatē,non largitionis esse dixerim. Ideo Bart. in l.
ij.C.de donat.ob cau.tradit,quōd licet donatio simplex fit cōtractus nominatus,tamen donatio
ob caufam est innominatus:nam non est propriè & simpliciter donatio, fed datio ob caufam.

143
In donatione
ob caufam nō
requiritur in-
finuatio.

¶ Hinc negant iuris interpretes infinuationem requiri in ea donatione,vt per glo.Bart.& alios
in l.Aquilius.ff.de donatio.Petr.Iacob.in tit.de condit.ex lege,col.ij. Bald.conf.354. quaritur
vtrum in priuato,paulò ante fin.lib.ij.Angel.conf.173.vifis prædictis instrumentis,col.vj.verfi.
venio ad tertium,& fequen.} Imol.in c.vlti.col.x.verfi.an autem in donatione,extra de donat.
cum aliis concord.adductis per Alexan.conf.123.vifo inftrumēto,col.ij.lib.j.& conf.227.atten-
tis his quæ in inftrumēto,col.ij.verfi.fed videndum est,lib.ij.& confil.cxxij. perfpèctis his quæ
narrantur,col.vlt.lib.vj.& confil.cxxvij.ponderatis his quæ in themate,col.ij.verfi.& non requi-
ritur,eod.lib.vj. Ang.Aret.in §.aliæ,colum.vltim. Inftitu.de donat.} Iaf.conf.cxxxj.vifo inftru-
mento dotis,col.v.verfi.quartò patet,lib.iiij.

144
Leges statuē-
tes donantem
nō teneri,nifi
in id quod fa-
cere poffit,nō
habent locum
in donatione
ob caufam.

¶ Nec etiam leges ftatuentes donantem non teneri,nifi in id quod facere poffit,vt in l.inter eos.
§.j.ff.de re iud.cū fi.habent locū in donatione ob caufam,vt voluit Ang.in l.fed hoc ita,in prin.
& ibi etiam Alex.per gl.ubi,in verbo,marrimonio,iuncto tex.ff.eo.idem Alex.in l.funt qui in id,
col.j.verfi.item quod dicitur,co.tit.& in l.non tantum,col.vlt.eo. quoque tit.Ro.confil.cxxvj.pro
decifione eorum,col.ij.verfi.tertiò quia licet donans,vbi loquitur tamen de donatione remunera-
toria,quæ ipfa est ob caufam.Io.Fab.& Ioan.Plat.& Ang.Aret.in d.§.funt præterea,verfi. idē est
fi quis,& ibi quoque Iaf.in verfi.fed & fi quis,Infti.de act.& Iaf.in d.l.inter eos,col.j.verfi. limita-
notabiliter.ff.de re iud.& conf.118.contra donationē,col.ij.verfi.itē ifta donatio,lib.4.& Phi.Dec.
in l.diuus Pius,col.j.verfi. & ifta regula.ff.de reg.iur.Sed & alia quædā huc adfert Franc.Rip. hic
in xij.q.quæ videre poteris. Et vide etiam quæ dixi fuprà num.58.incip.licet donans.

145
Explicatio
precedētium.
Donatio facta
sub conditio-
ne,dicitur do-
natio simplex.

¶ Sed hæc primū intelliges procedere,cū caufa donationi appofita, refpicit fauorem donan-
tis,& ita excludit liberalitatem. Secus fi ea caufa non impediret quōd minū donatio dicatur libe-
ra,& ex liberalitate procedere,vt fi dono tibi decem,vt ex iis tibi domum emas,& fimiles: nam
tunc donatio,non obftante tali caufa,diceretur libera ac gratuita,in eaque obtinerent omnia fla-
tuta.de donationibus loquentia,vt dicit Angel. in d.l.fed hoc ita.ff.de re iudic.Ioan.Fab.& Iaf.in
d.§.funt præterea,vbi fuprà.Infti.de act.Pau.Caft.in d.l.j.ff.de don.vbi dicit quōd donatio facta
sub cōditione,fi nauis venerit ex Asia,dicitur donatio simplex, quia à mera liberalitate procedit.

146
Pater emanci-
pando filium
perdit patriā
potestatem.

¶ Et hinc fit,quōd cū emancipando pater perdat,& è diuerfo filius lucretur,& accipiat benefi-
cium,vt probat tex.in l.j.C.de ingra.lib.lucetur,inquam,filius,& perdat pater rem vterque in-
æftimabilem,fcilicet patriā potestatem.l.filiusfa.§.fecundū vulgarem.ff.de leg.j.{quo in loco Bal.
ex hoc dicit,quōd ideo debet fieri emancipatio apud iudicem inftar donationis immenfa,quæ re-
fpicit infinuationem apud acta.} Et ita quidē lucretur filius,vt fi contra emancipationē pronun-
tium fuerit,potest petere refti.in integ.l.j.C.fi aduer.rem iud.{E diuerfo autem non reftituitur
aduerfus ipfam emancipationē,cum per eam confequatur libertatem.Cy.in Lex caufa.§.Pompo.
ff.de cap.diminu.Bal.in l.non omnia,in vtraq; lectu.ff.de minorib.} Ideo pater ex emancipationē
præmium confequi debeat.l.fi viua,ibi,præmiū delatæ emancipationis,& ibi Pau. Caft.C.de bon.
mater.& ibi Bal.& Paul.Caft. qui ob id dicunt quōd donatio in continenti facta patri à filio in
præmiū emancipationis,non requirit infinuationē,quod fuprà ad aliud diximus.Et est etjā bo-
nus tex.in l.cū oportet.§.cū autē,ibi,quafi remunerationis gratia à filio accipere,& ibi Bart.
& alij.C.de bon.quæ liber.& in §.hoc quoq;ibi,quafi pro pretio quodammodo emancipationis,
& ibi Ang.Aret.Infti.per quas perfo.nob.acquiri.& quod voluit gl.in §.præterea,in verbo,patro-
no,& ibi Ang.Aret.col.pen.Infti.quib.mod.ius patr.potesta.folu.& Bal.in l.quāuis,circa mediū.
C.de fideic.& in c.corporaliter,col.vlt.paulò ante fin.extra de transla.epifc.& conf.452.de patria
potestate,lib.ij.Alber.Ang.Imo.Alex.Franc.Aret.& Iaf.in l.vitum turpem,vbi est bonus text.ff.
de verbor.obliga.} & D.à Rota decifi.cxxxvij.emancipatus,in j.addit.in nouis,} & Fabja Giochi.
in repeti.authent.nouiffima,in vij.quæft.princip.colum.ij.verfi.adde vltiū.C.de offic.prætor.
vbi dicitur, cū fefe intelligant plus debere, à quibus fe meminerint vinculis facris exutos.

Nam

Nam & pater emancipando filium,pietatem exercere dicitur.l.quod & lex.§.fi eum quis.ff.de li-
be.ho.exhib.Et liberalitatem,vt dicit expreffè tex.in l.vlt.ubi liberalitatis titulo. C. de emancipa-
liber.vbi Bal.in fi.dicit eum tex. esse meliorem totius iuris.& alius tex.in l.iubemus,in illis verbis,
in quos talis liberalitas collata fit.C.eod.tit.vbi & Ang.id not. & confirmat. Nam pater, inquit,
emancipando facit filium fui iuris,tribuit ei potestatem testandi,sciendūq; ceteros actus fimiles,
facitq; vt illi acquirantur non solum aduentitia, fed etiam profectitia. Et fubdit, quia ergo pater
liberalitatem exercet, non ei expedit donare filio in emancipationis præmium, fed moris est ad-
dere liberalitatem liberalitati. Hæc Ang. Cui adde tex.in l.j.in prin.ff.fi à paren.quis manu.fuer.ubi,
quia à parente beneficium habuit bonorum quærendorum, & in l.filio.ff.vt leg.no.cauc.vbi etiā
emancipatio patris beneficium dicitur. Id quod etiam dicit Bal.in l.j.ad fi.C.fi aduer. rem iudi.&
tex.} in l.de emancipatis,in prin.cū dicitur, hoc à fuis genitoribus meruerunt. C.de legi.hære.&
in l.vlt.in fi.C.de fen.paf.vbi fcribitur,& filij emancipationem à patribus cum officiis petant, vt
libertatem non damnationis, fed lenitatis paternæ teftem habeant,& quæ fcribuntur à Bal.col.2.

Pater emanci-
pando filium
facit eum fui
iuris, & tri-
buit ei potesta-
tem testandi.

¶ Quæ cum ita sint, certè donatio quæ fit filio in præmium emancipationis, vt fit plerunq; est
veluti simplex & libera, & non ob caufam, vt etiam optimè probat tex.in l.vlt.in verbo, liberali-
tatis, C. de emancipa. liber. vbi id not. Bal. qui ad hoc dicit illum tex. esse meliorem, quàm qui fit
in iure & voluit etiam Dy.in auth.ex testamento, & ibi etiam Bal.col.ij. verfi. secundum capitu-
lum. & Barb.in addit. illius, & Phil.Dec.col.ij. verfi. nec obft. fi dicitur.} C. de collat. } vbi ex hoc
dicunt, huiusmodi donationem esse conferendam.} Sign.conf.xx. factum sic se habet, dominus vi
cecomes, in ij. dubio. Cyn. qui hoc dicit tenere omnes & antiquiores & recentiores, ob idq; asse-
rit huiusmodi donationem requirere infinuationem, in l.vt liberis. C. eo. tit. & ibi etiam Iac. But.
Bart. Ioan. Fab. Bal. Ang. Pau. Caft. Raph. qui limitat Ro. qui itidem limitat Corn. qui illorum limi-
tationem reprobat. Alex. qui ita dicit communiter teneri, Franc. Aret. qui & hanc dicit esse com-
munem sententiam, & omnes denique præter Iac. Aret. Oldr. Nico. Matth. & Alb. qui tenent cō-
trarium. Et idem quoq; voluit Guil. Cu. in l. si tibi, & ibi etiam Bal.col.ij. verfi. quaritur vtrum in
cafu. ff. si cert. pet. Odo. in l. precibus. C. de inoffi. dona. & in auth. vnde si parens. C. de inoffi. test.
Spec. tit. de dona. §. j. verfi. quid si pater emancipans, & ibi Bald. in addi. } Collec. in c. ij. col. 2. verfi.
quid si pater, extra co. tit. } Bar. in l. j. §. nec castrense, col. pen. verfi. finaliter de iure dico. ff. de colla.
bo. & in d. l. cum oportet. §. cum autem, & ibi etiam Raph. & Corn. C. de bon. quæ lib. Iac. But. &
Bal. in fi. in l. & si mortis causa, ad fi. C. ad leg. Fal. Bal. in l. data. C. de donat. & in l. illud, col. 3. verfi.
tertiò quaritur. C. de sacro. eccl. & in l. si deportatus. in fi. C. de bo. proscrip. } vbi & illud dicit de
conferenda huiusmodi donatione. } & conf. cccclj. nobilis marchio, col. ij. lib. j. Pau. Caft. in d. l. si vi-
ua. C. de bon. mater. Pan. conf. cxvj. illud de iure quaritur, col. j. lib. 2. Raph. Fulg. conf. cccxvij. vifo
exemplo, col. 2. verfi. ad secundum Alex. conf. cxlij. circa primam dubitationem, col. 8. in ij. dubio,
lt. ij. quod repetitur in conf. ciiij. lib. ij. & iterum conf. 50. lib. vj. & idem Alex. latiffimè d. conf. xxj.
attentis his quæ in inftrumēto, col. ij. verfi. non obft. id, lib. ij. Vital. Camb. in tract. claufularum,
in rub. an legibus infinuationem exigentibus poffit renuntiare. char. pen. verfi. item quæro si pa-
ter donat. Corn. conf. xlv. licet in hoc iudicio, col. vlt. lib. iiij. Barb. conf. lxxx. illud referam, col. vj.
verfi. nec est considerandum, lib. 3. & Guid. pap. in fuis fing. cccclxxv. verfi. quaritur si pater, & clan-
culum in conf. xxij. vifo facto. col. v. verfi. fed vltiū, iuncto prin. conf. & seq. verfi. & Ant. Canar.
in tract. infinuationum, q. 50. Ioan. Corfc. & D. Aufre. in addi. ipfius in deci. Tholo. q. cccclx. item
fuit quaritur an donatio. Ioan. Montefer. in repet. l. frater à fratre, col. pen. in xlj. q. ff. de condit.
indebit. & Fabia. Gioch. in repeti. d. auth. nouiffima, in ij. q. 9. q. prin. C. de inoffi. testa. Quanquam
vltra eos quos fuprà diximus, reclamant & Oldr. conf. cxxxvij. thema tale est, Durandus, in ij. ca-
démque pen. q. } & Bal. fecum pugnans in l. cum quis, in fi. ff. de condi. cau. dat. } & Rapha. Co. cof.
28. de fundo dato, post prin. & Barb. fibi contrarius conf. xxxv. li. ij. à Ioue principium, col. 6. verfi.
reftat nunc videre, & seq. li. ij. Sed prior sentētia vt numero & autoritate, ita & ratione est potior.

Donatio quæ
fit filio in præ-
mium emanci-
pationis, est
veluti sim-
plex & libe-
ra, & non ob
caufam.

¶ Intelliges fecundo modo, quod dictum est hanc l. non procedere in donatione ob caufam, se-
cundū & alias declarationes primi & fecundi articuli, videlicet venditionis minori pretio fa-
ctæ, & donationis remuneratoriæ. vt fcilicet hoc procedat quod nunc diximus in donatione ob
caufam, vsque ad concursum siue concurrentiam, vt nostri loquuntur, oneris siue caufa ob quā
fit donatio, id est, in eo quod concurrat cum onere aut caufa in donatione infcripta, vt loquat
cum iurifconfulto in l. quid ergo, in princ. ff. de lega. j. Nam in eo quod excedit eam caufam siue
onus, cenfetur pura & simplex { & gratuita } donatio, vt respondit Stepha. Bertran. conf. xlvj. vifo
cafu, ante fin. lib. ij.

Hæc lex quæ
renon proce-
dat in dona-
tione ob cau-
sam.

¶ Ideoq; in eo requiritur infinuatō, vt { voluerunt Io. Fab. & Ang. Aret. in §. idem est si quis, vter-
que col. j. Infti. de actio. & Barb. in rub. extr. de dona. paulò ante fi. } post longam difputationem
tenuit Imol. in l. Aquilius. ff. de donat. & latè Corn. conf. xlv. licet in hoc iudicio, col. 2. verfi. his
tamen non obftantibus, & iterum col. vlt. lib. iiij. & Franc. Aret. conf. 2. intellectu diligenter, col. 2.
verfi. item nec videtur, vbi & alios in id citat. & conf. xvij. consideratis, col. v. verfi. fecundæ autem
obiectioni. & ante hos Guil. Cu. & Saly. in l. illud. C. de fact. eccl. vt refert & fequitur Guido Pap.
in fing. 375. inci. Saly. in l. illud. Habetq; locum in eo excessu priuilegium, ne conueniatur donans
in id quod facere non potest, secundū Phil. Dec. in d. l. diuus, col. 2. verfi. & si donatio. ff. de reg. iur.

In donatione
ob caufam quæ
do requiritur
infinuatio.

150 ¶ Atque etiam, vt tandem ad speciem legis nostræ veniamus, dispositio huius locum habet, vt dicit expressè idem Corn. d. conf. iij. col. iij. in fi. lib. iij. {Steph. Bert. conf. xx. duo sunt, nu. 4. & seq. lib. iij. & Carol. Rui. conf. xcviij. visa renuntiatione, col. ix. nu. 20. lib. j. & conf. clxix. de tribus, col. iij. nu. 15. lib. j. & conf. lx. de re quidem, col. v. num. 16. lib. 3. & d. conf. cxi. col. iij. nu. 6. lib. 4. vbi allegat Alex. vti à nonnullis citatur, in quodam conf. non impresso, incip. cōsideratis his quæ in themate narrantur.} & Alci. in d. l. j. vbi supra. C. de pact. ita tamen, si id quod excedit, æquat dimidiã partem omnium bonorum, secundum vnã opi. Aut saltem tale sit, quod verisimiliter donans non donauisset, si eogitasset de liberis, secundum aliam opinio. iuxta ea quæ diximus in illis primis casibus, quæ illic, si opus sit, videbis, ne huc iterum frustra repetam.

151 *Hæc l. utrum habeat locum in donatione tacita & præsumpta, aut si sit, sicut in expressa 152 & vera. L. si quis argentum, C. de dona. cum sit exorbitans, non habet locum in donatione præsumpta.*
 ¶ Septimo principaliter vltra ea quæ dicta sunt, dubitari potest. Vtrum hæc l. habeat locum in donatione tacita & præsumpta, aut etiam ficta, sicut in expressa ac vera? Et videtur quòd non, cum hæc l. sit exorbitans, vt plenè docuimus supra in verbo, libertis, statim post princ. ideòque etiam restringenda. l. si verò. §. de viro. ff. fol. matr. cum aliis multis concord. illic à me adductis. Ac sic in vera tantum ac propria donatione intelligenda, non in ficta aut aliã impropria, per iura etiam ibi allegata.

¶ Sicut etiam videmus in simili, quòd cum l. si quis argentum. C. de donat. sit exorbitans, vt pote inducens actionem ex nudo pacto contra regulam iuris communis, ideò non habet locum in donatione præsumpta, {& tacita} vt voluerunt Ray. Bal. Ang. Pau. Cast. Alex. & Iaf. in l. iurif. gētium. §. sed cum nulla. ff. de pact. Bart. post Guil. in eadem l. §. quinimo, col. vlt. & ibi etiam Alex. col. pe. & latè Iaf. col. viij. vers. tertio videndum est, idem Bar. Ang. & Pau. Cast. in l. si tibi decem, in prin. eo. tit. Bal. in l. 2. §. appellata. ff. si cert. pet. & in l. vlt. in v. oppo. C. cod. tit. & in l. si pacto quo pœnã, col. 2. vers. quæro exemplum. C. de pact. & in tractatu de pactis, col. xj. vers. nunc videamus. Salyc. in l. legem, in vj. q. & iterum in l. si creditori. {& ibi quoque Franc. Aret. qui id sing. dicit.} C. eod. {& ipse Saly. in l. quod si maritus. §. j. paulò ante fi. ff. de constit. pecu.} Bal. in d. l. si quis argentum. §. sed & si quis vno, in additio. illius l. & ibi quoque Ang. C. de donat. & Ant. & Imo. in cap. qualiter, ext. de pact. Idem Imo. & Rom. in l. in adibus. §. j. col. vlt. vers. tu adde quartum. ff. de donatio. Pau. Cast. in l. hætenus. §. j. ff. de constit. pec. & in l. quæ dotis. ff. fol. mat. {Et in l. generaliter, col. iij. vers. sed contra oppo. C. de non nu. pecu.} Corn. {conf. 23. viso puncto, col. 3. vers. & per hanc rationem, li. j. &} conf. ccliiij. videtur in hac consultatione, col. iij. eod. lib. j. & conf. ccc. placet mihi cōclusio, col. j. vers. quod saltem videtur, eo. lib. j. {& conf. cxxix. ostenso, col. vlt. eod. lib. j.} & confil. clxxv. tria principaliter, col. iij. & iterum iij. lib. 2. {& conf. cxxxv. de pluribus, col. v. in litera o, li. 3. & conf. cxxix. visis verbis, col. ij. eo. lib. 3. & conf. cxxxvij. viso puncto, col. ij. eo. lib. 3.} & confil. cclxxxvij. quanquam consultationem, col. iij. lib. iij. Fran. Aret. in l. ij. col. ij. ff. de lega. j. {& in l. licet, in fi. C. de pact.} Alex. in l. si aliquam rem, ad fi. Et ibi Claud. Serg. col. v. vers. ramen sustinēdo. ff. de acq. poss. & in l. à Titio, col. ij. ff. de verb. oblig. {& conf. cxxix. super primo dubio, in fi. lib. 7.} & Soci. in l. j. §. si quis, col. iij. in ij. locis, eod. tit. & in l. j. col. 3. vers. secunda conclusio. ff. de legat. j. & Iaf. in l. j. §. si quis ita, col. pen. vers. confirmatur. ff. de verb. oblig. Phil. Dec. in l. semper qui non prohibet, col. j. ff. de reg. iur. & in rub. C. de pact. ad fi. vbi dicit ita se consuluisse, sicuti verè consuluit, conf. cclxvij. in causa quæ iam diu, col. 2. & vlt. & Fran. Purp. in l. rogasti. §. si tibi, col. 8. vers. quinto ampliatur. ff. si cert. pet. Lancel. Gali. in Rub. ff. de verb. oblig. col. xvj. vers. hoc tamen {casu. & Hiero. Gratus conf. xxv. in præfenti casu, col. iij. nu. 23. lib. j. Tu tamen hic vide Angel. Aret. in §. in personam, col. 7. vers. tertio principaliter, Instit. de actio.}

153 *Nec l. ult. C. de sacrosanct. eccl. que trãfert dominiũ ex solo titulo sine traditiõe.*
 ¶ Nec similiter l. vlt. C. de sacrosanct. eccl. quæ transfert dominium ex solo titulo, sine traditione, cōtra l. traditionibus. C. de pact. obtinet in donatione tacita & præsumpta, vt voluit Spec. tit. de loca. §. nunc aliqua, vers. li. j. & Bal. in addit. ipsius, vers. seq. {& iterum in additio. illius, in tit. de confessionibus, §. nunc videndum, col. ij. vers. confessio facta in iudicio.} Barto. in d. l. si aliquam rem, col. 3. vers. habui in hac ciuitate. ff. de acq. posses. Ant. in c. ex parte, col. vij. de confessio. prout eos allegat, & sequitur Iaf. in d. l. vlt. in iij. notab. de sacrosanct. eccl.

154 *Nec statutum disponens donatione factã inter virũ & uxore nõ confirmari mor- te.*
 ¶ Nec denique statutum disponens donationem factam inter virum & vxorem, non confirmari morte, contra l. j. & l. donationes. C. de donat. inter vir. & vxor. habet locum in donatione tacita & præsumpta, vt pulchrè & eleganter consuluit Soci. conf. cxxij. cuius initium est, circa primũ consultationis articulum, col. v. vers. nec obstat statutum, lib. 3. per not. per Bart. & Imo. in d. l. si aliquã rem. ff. de acq. poss. & in d. l. iurif. gentium. §. quinimo. ff. de pact. dicitq; de hoc esse casum in l. seruum filij, in fi. ff. de lega. j. secundum intellectum Bart. in l. j. eo. tit. {Quibus adde quod dicit Bald. in l. ait prator. §. vlt. ff. de neg. gest. quòd donatio tacita fieri potest inter absentes, siue nuntio, vel epistola, per textum ibi licet secus in donatione expressa, ex quo vides non rectè concludi ab vna ad alteram.}

155 *Autoris ea de re opinio.*
 ¶ Verum his non obstantibus, ego affeueranter opinor hæc l. procedere in donatione præsumpta, ac tacita, perinde ac in expressa & vera, sicuti etiam nuncupatim voluit Bal. hic paulò ante in i. lectu. & iterum in ij. lect. col. 2. Nihil enim inter vtrãque interesse video, quantum ad rationem l. nostræ pertinet. Imò eadem est vbique ratio, vt reuocari debeat per natiuitatem liberorum ob præsumptam voluntatem donantis. Ideò & idem ius obtinere debet, l. illud. ff. ad leg. Aquil. cum simil. præsertim cum etiam in exorbitantibus & correctoriis fiat extensio {si extensio dicitur debeat} ex eadem

ex eadem ratione, vt latè diximus supra in verbo, libertis, vers. xliij. incip. nec verum est quod dictum est. idque maximè ad casum qui ex lata significatione potest comprehendi in lege vel statuto, vt probatur in l. filium habeo, in princip. ff. ad Maced. iuncta l. iuxta. ff. de verb. signif. & iunctis etiam not. per Bart. in l. liberorum, in ij. quaest. princ. eod. tit. & expressè voluit Cy. in l. j. C. quæ sit long. consu. & expressiùs Imol. in l. si verò. §. de viro, in prima fallen. exorbitantium. ff. fol. matrim. & dicemus latius in seq. q.

156 ¶ Nec solum eadem est ratio, sed maior esse videtur reuocandæ donationis præsumptæ & tacitæ. nempe de qua non verè, non patenter, non apertè liqueat, sed tantum ex præsumptione: quæ nonnunquam fallax est, & de re non vera, ideòq; facile tollitur {scilicet} per aliam præsumptionem l. diuus. ff. de in re restitutor. & licet imperator. ff. de lega. j. & l. non solum. §. denuò. ff. de ritu. nupt. & l. mater, & ibi Ang. & Saly. C. de calum. {& c. cum inter R. seniore, & ibi gloss. in verbo, episcopus, de elect. & c. quia verisimile, & c. illud, & c. literas, de præsumptio. & c. in nostra, de testi.} c. ex transmissa. extrã qui fil. sunt legit. {Ex quo Bal. conf. cclix. verba inquisitionis, col. 2. vers. ite in expurgatione, lib. j. dicit facilius elidi præsumptiones & coniecturas, quàm veras probationes.} Vnde etiam facilius reuocari retractariq; potest ac debet, quàm expressa ac vera donatio, quæ sci licet nuncupatim & expressè fit verbis certum mentis conceptum exprimentibus. l. Labeo. ff. de supel. lega. & cap. is autem. xxij. quaestio. 2. Ideo rex. est not. in l. vlt. in princ. ff. de legat. 2. probans donationem tacitam facilius reuocari, quàm expressam. quam ad hoc expendit Bal. ibi, atque etiã in l. filium. col. viij. vers. secundò op. C. famil. ercisc. Quæ etiam ratione Innoc. Ant. Imo. & Panor. in c. j. ext. quod met. cau. asserunt professionem expressam difficilius retractari, quàm tacitam & præsumptam: sicut & tacita seu ficta offensa facilius aboletur quàm expressa, vt scribit Bart. in l. athleta. §. dat remissionem. ff. de excus. tuto.

157 ¶ Si ergo vera & expressa donatio reuocatur ex præsumpta mente donantis, multò magis & tacita & præsumpta, tum quia præsumptio præsumptionem tollit, quod iam diximus. Tum quia aliã plus haberet momenti & roboris præsumptio aut fictio, quàm veritas, contra legem, filio quem pater. ff. de lib. & posth. & l. liber homo. ff. de stipu. ser. & l. electio. §. si is. ff. de noxa, & latè no. {Bar. & alij,} in l. si is qui pro emptore. ff. de vsuca. {Bal. qui alia iura allegat, in l. & hæredi. §. nos autem, col. j. ff. de pact. cum sim.} Et etiam plus virium tacitum quàm expressum, cum sint vel eiusdem ponderis, vt not. in l. cum quid. ff. si cert. pet. & l. 3. ff. de leg. 3. vel etiam expressum tacito potentius. l. nonnunquã. ff. de condit. & demon. & l. expressa. ff. de reg. iur. & latè diximus in nostris legibus connubial. in gl. v. Et quod proximè huc accedit, habemus etiã tex. probantè, donationem expressam plus habere virum & ponderis, quàm tacitã in l. donationes, la. j. C. de donat. inter vir. & vxor. quã ad hoc expedit Flor. in l. quæ pater, col. vlt. ff. famil. ercisc. Et hinc videmus quòd expressum facit cessare tacitum & præsumptum. vt de primo est tex. in l. cum ex filio. §. vlt. & ibi latè Iaf. ff. de vulg. & pup. Et de secundo in l. Clemens patronus. ff. de hæred. instit. & l. si ita. ff. de lib. & posth. & voluit Bal. in l. in multis, paulò ante fi. ff. de stat. homi. & in l. vlt. C. de donat. ante nupt.

158 ¶ Ad hæc si verum amamus, non rectè videntur loqui, qui donationem præsumptam & verã distinguunt, cum negari non potest, quin præsumpta sit etiam vera. Quid enim est præsumptio, nisi quædam species probationis: & præsumpta donatio, nisi donatio quæ ex præsumptione procedit: Quid autem præsumptio est, nisi liquidissima probatio? Nam & id voluit gl. in l. si tutor, in fi. & ibi Bald. C. de peric. tut. quam gl. dicit valde not. & meliorem de iure Imo. in l. quaesitum. ff. de re iudi. & in l. in tempus. §. j. & iterũ in l. si ita quis hæres. ff. de hæred. instit. & sing. eam dicit Floria. in l. patronus, in princ. ff. de probatio. & Barb. in l. sciendum, col. x. ff. de verb. oblig. & aliis locis propè infinitis. & eam sæpe citant & commendant doct. vt Bal. in l. ita demum, ad fi. C. de procu. & in l. j. in iij. oppo. C. si in fraudem patro. {& conf. cxxij. statuto ciuitatis Alex. col. 2. lib. 2.} & cõf. cccclxxiiij. viso statuto, ante fi. lib. v. Pau. Cast. conf. cxvj. viso compromisso, col. iij. vers. sed hoc posito, lib. j. & conf. cclxxxij. super isto negotio, col. iij. eo. lib. i. & conf. lxxxiiij. in causa mota per Dorotheam, col. 2. vers. item est alia, li. ij. Alex. in l. manifestè, in ij. not. ff. de iure iur. & in l. absentè, ff. de pœn. & idem propè voluit Ang. in l. si præter. §. Marcellus, col. j. ff. de re iud. & doct. vbique. & ad hoc optimè faciunt multi tex. probantes præsumptionem esse euidenter, manifestam, liquidam probationem, videlicet in l. j. ibi, liquidò probatur, cum gl. & ibi Ang. {& Alex. C. de testam. mil.} & in l. licet imperator, in prin. & ibi Bart. Ang. & alij. ff. de leg. j. {quem ad hoc dicit meliorem de iure. Barb. in repe. c. Raynaldus, col. cxliij. de testa.} & in l. sed si non alias. ff. eo. tit. qui quidem tex. est optimus, licet à paucis annotatus. & in l. si quis locuples, ff. de manu. testam. & in l. j. C. de cõdi. inser. {& in c. j. & ibi Pan. de cleri. nõ resi. & in c. cum dilecti, & ibi quoq; Pan. in j. no. de don. & in c. decernimus, iuncta gl. in verbo, manifestũ, iij. q. iij.} cum aliis si. & concord. plenè adductis per {Alex. in d. l. j. C. de testa. mil.} & Barb. in c. super quaestionum. §. intentionis, col. ij. de offi. deleg. Fel. & Dec. in rub. extr. de proba. illum quidem col. 2. in 2. conclusione, hunc col. xvij. etiam in 2. conclusione. & Hippo. qui & alios doc. citat in l. si fortè, post princ. C. de sicar. & conf. vij. summi cæli, col. v. vers. sed in casu nostro, lib. j.

159 ¶ Quibus adde quod egregiè dicit Bal. in l. j. col. iij. vers. quæro quid si statutum. C. de fideic. quòd si statutum requirit probationem instrumentalem, sufficit præsumptio ex instrumento, quæ fit ex dispositione l. cum de in rem verso. ff. de vsur. per l. iij. C. de apo. pub. lib. x. quòd dictum commendat

Donatio præsumpta & tacita, quia non nunquam fallax est, ideo facile tollitur per aliam præsumptionem.

Offensa ficta & tacita facilius aboletur quàm expressa. Confirmatio præcedentiũ.

Præsumptio quid. Præsumpta donatio quid.

Statutum si requirat probationem instrumentalem.

mentale suffi-
cit presum-
ptio ex instru-
mento, quæ sit
ex dispositio-
ne.

mendat Barb. in repe. l. cum acutissimi, col. 7. post prin. C. de fideic. & dicit multum singu. Ias. in l. sciendum, col. 8. versi. tertio vltra. Bart. ff. de verb. oblig. & conf. xxv. quidam testator, col. ij. lib. j. & not. Dec. in d. rub. de prob. vbi supra citauimus. quibus tamen locis vterque disputat, vtrum præsumptio dicatur vera & propria probatio. quanquam illud dictum Bal. reprobatur Ias. sibi contrarius in l. certi conditio, in prin. col. viij. ad medium. ff. si cert. per. post Rom. in l. j. C. de test. mil. Sed & adde quæ scribit idem Ias. post alios in l. si pluribus, col. iij. versi. sexto pondera. ff. de leg. j. & in d. l. licet imperator, in iij. not. eod. tit.

160
Filius iuris
presumptione
probatur.

Ex quibus planè liquet, quod res quæ est probata præsumptione, æquè vera est atque ea quæ aliis documentis & probationum generibus est probata. Quod & hinc quoque manifestè apparet, quod quis probatur filius alterius, iuris præsumptione, quia scilicet natus est ex vxore illius, iuxta l. filium diffinimus. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur.

161
Neque id cer-
ta probatione
ostendi.

Neque enim vera ac certa probatione id ostendi potest, vt attestatur iurisconsultus in lege Lucius. ff. de condit. & demonst. & Homerus naturæ & iuris vtriusque peritissimus, qui libro primo Odyssæ ita facit Telemachum respondentem Mineræ sciscitanti, an esset Vlyssis filius,

Μήτηρ μὲν τ' ἐμὲ φησὶ τ' ἐμὲ λέγει, αὐτὰρ ἔγωγε
ὄν οἶδα, δ' γὰρ πῶ τις ἐδὼν γόνον αὐτὸς ἀνίγνω.
Mater me genitum ex illo mea dicit: at ipse
Nescio, nanque suum verè scit nemo parentem.

id est,

Et latissimè diximus in nostris commentariis consuetud. tit. xxvij. §. iij. in glo. j. post prin.

162
Est tamen ue-
rus filius.

Hic, inquam, filius, non ideo dicitur improprius filius, sed verus, alioqui nullus esset verus filius: in eoque habent locum statuta quantumlibet exorbitantia ac correctoria. Et de hoc casu loquens tex. in l. imperatores. ff. de prob. hanc præsumptionem appellat veritatem, vt inibi annotat Accur sius in gloss. vltima.

163
Dolus præ-
sumptus idem
debet operari
quod verus.
Donatio vera
esse præsumi-
tur, quæ ex
presumptione
iuris procedit

Similiter iura quibus cauetur, quod in actionibus bonæ fidei super dolo iuratur in litem, vt in actionibus. ff. de in lit. iu. cum sim. licet sint exorbitantia & odiosa, cum regulariter non credatur iuramento aduersarij: obtinet etiam in dolo præsumpto, l. tutor qui repertorium, in prin. ff. de adm. tuto. & Bal. in d. l. in actionibus, col. vlt. nam dolus (inquit) præsumptus idem debet operari quod verus: quia præsumptiones legum habentur pro liquidissimis probationibus. Et idem Bald. conf. cxij. statuto ciuitatis Alexandrinæ, lib. 2. asserit maleficium, quod probatur per tacitam confessionem vel præsumptionem, esse verum maleficium, per tex. in l. si tutor. C. de interdic. matri. & ea quæ supra diximus numero præcedenti, præsumptionem esse liquidissimam probationem. Et in simili quoque dicit Bald. post Azo. in l. si culpa. ff. de rei ven. titulum tacitum siue præsumptum esse verum titulum. Ex quibus conficitur, quod supra diximus, donationem veram esse, quæ ex præsumptione iuris procedit: sicuti in simili possessio vera, quæ ex actu ficto prouenit, per not. per Bart. in l. si is qui pro emptore, in fi. ff. de vsucap. cum concord. à me collectis in §. nostro tracta. constit. possessio. in ij. parte, in j. amplia. nu. 2.

164
Presumptus
actus non tantum
habet fauoris
ac roboris,
quantum verus
ac certus.

Postremò si verum esset, quod lex simpliciter loquens non traheretur ad actum præsumptum: tamen id tantum obtineret, quando lex disponderet in fauorem ipsius actus, ob id quod præsumptus non tantum haberet fauoris ac roboris, quantum verus ac certus, vt diximus. Secus si contra ipsum actum disponderet. Nam lex annullans, infirmans, irritans actum, trahitur etiam ad actum præsumptum, per l. qui ad certum. ff. loca. Et hinc videmus, quod leges prohibentes donationes inter virum & vxorem, procedunt in donatione præsumpta, vt voluit gl. in l. si donationis. C. de contrah. empt. & ibi Saly. qui eam ad hoc expendit. & Soci. conf. lxxvj. frustra plenitudini, col. j. li. j. Et leges requirentes insinuationem in donationibus, eas alioqui irritantes, habent etiam locum in donatione præsumpta & tacita: ex sententia Bart. in l. j. in vlt. oppo. ff. de dona. & in l. vlt. in prin. per illum tex. C. de iure dot. vbi dicit id esse menti tenendum, & Bald. conf. cccxxj. præsupposito statuto, lib. j. & Ang. conf. xcij. cum lis & quæstio, col. antepe. versi. hoc igitur articulo, licet ibi aliud dicat de ficta donatione. Raph. Fulg. conf. lxxij. supposita bulla, col. vlt. versi. nec nocet, iunctis præcedentibus. & Pet. Ferr. tit. forma libel. quo agi. pro dona. in verbo, solenniter, col. iij. versi. deinde quia prædicta. & Anton. Cana. qui vnicum Bartol. locum citat in tract. insinuationum. q. xlviij. Et statutum prohibens donationem sine præsentia iudicis, locum habet in donatione præsumpta, vt latè consuluit Corne. confil. clxxxv. tria principaliter, colum. iij. versi. his tamen non obstan. lib. ij.

165
Lex annullans
& prohibens
non tantum trahitur
ad actum
presumptum,
sed etiam ad
fictum.

Nec ad præsumptum quidem tantum trahitur lex annullans siue etiam prohibens, sed ad fictum quoque, vt & de eo quoque hic loquamur: tam ne plus operetur fictio quam veritas, quod iam supra diximus, tum quoque, quia quod verè fieri non potest, nec fictè quidè etiam potest: siue ea impossibilitas sit ex natura. l. adoptio. ff. de adop. & l. confessionibus. ff. de interro. actio. & Bart. in l. si is qui pro emptore, col. xij. versi. sequitur eius quod est possibile. ff. de vsucap. vbi & alia iura allegat. & rursum in l. eandem. in prin. col. j. ff. de duob. reis, vbi id declarat Ang. & Imo. in l. sub. conditione. ff. de solut. & Petr. Anch. conf. xxij. subtiliter & copiosè, col. ij. cum sim. Siue ex iuris dispositione. l. Gallus. §. si eius. & ibi Imo. ff. de lib. & posth. & l. talis scriptura. ff. de leg. j. Bal. conf. 243. quidam nobilis nomine Antonius, col. 2. lib. j. & conf. cccxcix. de principali instrumento, col. 2. lib. v. & Bart. conf. lxxv. viso instrumento, post medium, cum multis concord. adductis à Iaso. in d. l. si is

d. l. si is qui pro emptore, nu. 290. & seq. Licet contrarium asseruerit Alciar. lib. Paradoxorum iij. c. xvj. & in l. intelligendum. ff. de verb. signifi. de quo nos alibi latius differemus.

Porro d. l. si quis argentum. C. de dona. & d. l. vlt. C. de sacr. eccl. de quibus locuti sumus in prior op. disponunt ad actus confirmationem: ideoque cum actus verè probatus pierunq; sit magis efficax, quam qui est præsumptiuè tantum probatus, vt diximus, non est mirum si lex noua dans nouum robur actui claro, apparenti, & expresso, non habet locum in tacito & expresso, quæ ratio non procedit in lege è diuerso disponente ad actus infirmationem, quin potius tedit in contrariu.

Cæterum qui dicunt d. l. si quis argentum, non habere locum in donatione præsumpta, innituntur ratione, quæ hic nihil omnino facit, quoniam, inquit, concurreret circa idem duplex speculitas, videlicet quod præsumeretur donatio, contra regulam. l. cum de indebito. ff. de prob. cum si. Item quod ex nudo pacto oriretur actio, contra l. legem. C. de pact. cum sim. quod fieri nec debet, nec potest, per not. in l. j. C. de dot. promiss. & per Bart. in d. l. si is qui pro emptore. col. pen. ff. de vsucap. Et idem quoque dici potest de d. l. vlt. C. de sacrosan. eccl. quod scilicet præsumeretur donatio, & ex dicta donatione transferretur dominium sine traditione, contra regulam d. l. traditionibus. C. de pact.

Ex quibus clarè patet, non ob stare quod dictum est, dictas ll. non procedere in donatione præsumpta si id tamen verum sit. Nam quantum ad d. l. si quis argentum, contrarium asserit gl. in d. l. si tibi, in prin. ff. de pact. & in d. l. hætenus. §. j. ff. de consti. pecu. quam simpliciter sequuntur Bar. sibi contrarius, & alij præter Pau. Cast. ibi, sequitur etiam Raph. Fulg. in d. l. iuris gentium. §. quimo, col. 4. & ibi etiam Fortu. Gartia. col. xxxiiij. versi. tertiu dictum. & Marti. Laud. in eadem l. in d. §. sed cum nulla. & Ang. Are. in §. in personâ, col. antep. versi. quarto principaliter, Inst. de action. vbi dicit illam posteriorem gloss. esse ad hoc not. & menti tenendam. & clanculum voluerunt Iac. But. & Bar. in l. receptitias. C. de const. pec. vbi & hoc expressè voluit Guid. Pap. & Fran. Are. in l. 2. col. 2. versi. ad tertium. iunctis præcedentibus. ff. de leg. j.

Quantum verò ad l. vlt. C. de sacro. eccl. similiter contrarium tenuerunt omnes quos supra pro contraria parte adduximus ex Iafone, qui eos malè citauit, præter Bald. qui verè fuit illius partis in loco ibi citato. Sed & hoc quoque vltra eos voluit Bart. in l. cum falsa, circa medium. C. de iur. & fact. igno. & Bal. sibi contrarius in l. ad probationem, col. vlt. versi. quarto quid si animo. C. locat. & in l. si constante. §. si vxor. ff. sol. mat. Ang. in l. qui rem, eo. tit. & §. emphyteusim, in fi. in auth. de non ali. aut permut. Pau. Cast. conf. xj. super primo quæsito in quantum, col. 1. lib. 2. Alex. in d. l. si aliquâ rē, col. x. versi. ex quo infert Bart. & ibi quoque Fran. Ripa col. xij. nu. 36. ff. de acq. poss.

Et hæc quoque posterior pars ex eo confirmatur, quod statutum ex quo maritus lucratur certam partem dotis, procedit etiam in dote præsumpta, quamuis sit non modò exorbitans, sed & correctorium iuris communis. Ita enim non obscure sentit Bart. in disputa. incip. mulier habens magnum patrimonium, ferè per totum. & expressè ius voluit Bal. in l. cum citra, per gl. ibi. C. de iure doti. & in l. nulla, col. j. versi. sed pone. C. eo. & latè conf. cij. mulierem maritus duxit, lib. iij. & Pau. Cast. conf. lx. visis statutis communis Vincentiæ, in ij. dubio, lib. ij. Rapha. Com. conf. cix. domina Ioanna, in primo dubio, ea ratione motus, quod præsumptio innititur veritate, per ea quæ habentur in l. vlt. ff. quod met. cau. in l. siue possidetis. C. de proba. & idem quoque voluit Pau. conf. xlvj. tria mihi ostensa dubia, in secundo dubio, lib. j. & Alex. conf. cxxj. viso processu, col. ij. li. 7. & Soci. conf. lxxx. præfens consultatio, col. vlt. lib. iij. Fran. Curt. iunior, conf. iij. super controuer fia, col. vj. versi. hæc verissima. Et id ego vtrius esse arbitror, licet contrarium teneat Bal. & hic sibi contrarius, conf. cccxxxij. quia ista dos non fuit vera, lib. iij. & non obscure Ias. conf. 50. pro nobilibus, col. 2. lib. j. Ex quibus potest videri malè consuluisse Soci. in statuto prohibente donationem inter virum & vxorem morte confirmari: de quo diximus in priori sententia. Et facit etiam tex. in c. veniens ad nos, & iterum in c. is qui, ext. de sponsa. & mat. ex quibus no. Pan. in priore loco, in pen. no. in j. no. quod matrimonium præsumptum tantam vim habet, quantam verum. Nam ibi si vtrunque concurrat, & verum, & præsumptum, præfertur non quidem verum præsumpto, sed quod ex iis est prius tempore. Hincque dicit inferri, quod dispositum in casu vero, habet locum & in præsumpto: ad quod etiam alleg. no. in l. si possessor. C. de relig. & sump. fun. & l. certè. ff. de præc. & illum quoque tex. in d. c. is qui, ad id quod diximus expendit Phil. Dec. confil. delxxxj. viso puncto, col. j. Et hic etiam vide que latè scripsimus in nostris legibus cõnubialibus, in glo. v. in verbo, contracter, in ij. quæst. quæ est sub nu. lvij.

Octauo quæro, An hæc l. habeat locum in simplici renuntiatione siue remissione alicuius rei aut debiti. Et primum videtur quod non, quia remittere non est propriè dare aut donare. per l. Iulianus ait. ff. de condit. & demon. vbi conditio dandi non impletur per remissionem. Quem rex. aureum ad hoc dicit Fel. in c. veniens, le j. col. 2. versi. secundo intellige, ext. de testi. Et bene facit tex. in l. si pignus. ff. quæ in fraud. cred. vbi si pignus vir vxori remisit, vel è diuerso, nulla sit donatio. & ideo, inquit glo. ibi, valet huiusmodi remissio. & adducit concord. Et licet constante matrimonio maritus non possit reddere dotem vxori, nisi in certis casibus, cum id sit instar donationis. l. j. C. si dos constan. mat. potest tamen citra illos casus & indistinctè remittere dotem promissam nondum datam; vt tradit gl. no. in l. si constante, in verbo, firma, & ibi Ray. & Bal. in vtraque; l. c. qui

Lex noua dis
nouum robur
actui claro
expresso, non
habet locum
in tacito.
Opinio eorū
qui dicunt l. si
quis argentū.
non habere lo-
cū in donatio-
ne præsumpta.

Confirmatio
præcedentiū.

Statutum ex
quo maritus
lucratur cer-
tam partem
dotis, proce-
dit etiam in
dote præsum-
pta.

Hæc lex an
habeat locum
in simplici re-
nuntiatione si-
ue remissione
alicuius rei
aut debiti.

qui eam no. dicit in posteriore. C. de donat. ante nup. & Rom. qui illam dicit sing. in l. quamuis. ff. fol. mar. & sing. dc. tu habuisti. Ex quibus constat, non omni cui negatur facultas donandi, negari quoque remittendi, sicuti e diuerso non omni cui donare conceditur, remittere quoque concedi, vt per gl. in c. statutum. §. notarium, in verbo, remissione, de rescri. lib. 6.

172
Et an remissio indigeat insinuatione.

¶ Ex quo etiam fit, vt talis remissio non indigeat insinuatione, sicuti vera donatio indiget. ex sententia Placen. & Azonis, vterque in summa tit. Instit. de don. Ioan. And. post Guil. Suz. in addit. Spec. tit. de instru. edi. §. porro, in vlt. addi. quæ est in col. pen. Bal. in l. j. col. 2. vers. sed quia confessio indiscreta. C. de confes. & in l. illud, col. iij. vers. secundo quaritur. C. de sacro. eccl. vbi dicit hæc liberationem non exigere insinuationem, nisi in ea exprimat quod fiat causa donationis. Iaco. But. & Saly. in l. creditori. C. de pact. idem Saly. in l. fancimus, in prin. in antep. q. C. de don. Pet. Ferr. in tit. forma libel. pro dona. in verbo, solenniter, col. iij. vers. quid autem dices. Et videmus etiam quod donatio absentis fieri non potest, nisi per nuntium vel epistolam. l. absentis. ff. de don. & diximus latè supra in verbo, libertis, nu. 168. nec vltimus. Liberatio autem fieri potest, glo. in l. non solum nostrum. §. si liberationis verba, & ibi Bart. & alij. ff. de libe. leg. & Bald. in d. l. illud, quo loco nuper citauimus, & in l. is qui hæres, in prin. ff. de acq. hære. & in l. generaliter, col. vlt. in xij. quæst. C. de non nume. pecu. & conf. cccxlj. maritus, col. j. lib. j. & conf. xliij. Antonius fecit. vers. nono quia maritus, lib. 2. & conf. cccxlj. suadeo, col. j. lib. iij. vbi id dicit procedere, etiã si fiat in nulla voluntate, per d. §. si liberationis, cum simi. Ideoq; cum hæc l. sit exorbitans, vt latè probauimus supra in verbo, libertis, num. 19. tum secundo, & multis seq. & loquatur nuncupatim de donatione: consequens est eam esse trahendam ad remissionem, quæ non est propriè donatio. l. si verò. §. de viro. ff. fol. mar. cum simi.

173
Auctoris opinio.

¶ Tamen ego contrarium in casu l. nostræ verius esse existimo, secutus Corn. hoc expressè volentem conf. xj. in præsentî consultatione, col. pen. vers. nec obstant ea, lib. iij. & Socin. conf. xx. in facto præsupponitur, col. vlt. lib. iij. & Carol. Rui. conf. xcviij. visâ renuntiatione, col. viij. vers. non ob. igitur primò, lib. j. & conf. lx. de re quidem, col. v. num. 14. lib. 3. & conf. cxl. circa casum de quo quaritur, col. 3. nu. v. lib. 4. Nam remissio, siue liberatio, siue etiam renuntiatio gratis facta, vim prorsus donationis obtinet. l. contra. §. si filius. ff. de pact. l. j. ff. de transf. & l. si mulier, & ibi Bald. & Alex. ff. de condi. ob. cau. & l. peculium, la prima, in prin. & ibi Bart. ff. de pecu. & l. si fundum sub conditione. §. Titio fundum, & ibi gl. & doct. ff. de leg. j. vbi & illud probatur procedere in conditionibus, quæ aliàs tanquam ad Polycleti regulam implendæ sunt. Ea autem loquitur in casu d. l. Iulianus ait, quam pro priori parte adduximus, ex eaq; & ex no. à doc. in vtroque loco facilè intelliges eam nõ obitare huic nostræ sententiæ. Sed & id quod diximus, remissionem habere vim donationis, probat item tex. in l. sicut. §. an pacisci. ff. quibus mod. pig. vel hyp. sol. & in l. si mulier, & ibi Bald. ff. de leg. 3. & in l. si in stipulatum, & l. Modestinus, & ibi doct. & l. quidã, in prin. & l. in edibus, etiam in prin. ff. de dona. & l. si donationis, & ibi Bal. C. eo. & l. si quis delegauerit. ff. de nouar. & l. iij. §. sciendũ, & l. si sponsus. §. si maritus duos, & l. cum hic status. §. si inter, vers. planè. ff. de donat. inter vir. & vxor. & l. si maior. C. de transac. & l. si donationis, quæ est ij. C. de accepti. & voluit glo. in l. si inter, in verbo, nec donationis, & ibi Bal. C. de solu. Ioan. And. & Pan. in c. ex insinuatione, extra de iure patro. vbi ex hoc dicunt, quod cum remittitur ius patronatus etiam cum patrono, requiritur cõsensu episcopi, cū id donare sit. Bart. in l. vlt. in prin. ff. de his quæ in frau. cre. vbi & ex hoc dicit procuratorẽ nõ posse renũtiare exceptionibus peremptoriis, quãuis possit dilatoriis, & in l. si vnus. §. pactus, col. v. vers. dicatis vos. ff. de pact. & in l. si de certa, col. j. vers. vltimus. C. de transf. Bal. & Saly. in l. pactum curatoris. C. de pact. vbi ex hoc dicit, procuratores quoque nõ posse renũtiare non solum exceptionibus peremptoriis, sed nec declinatoris quoq; nisi tamè tacitè procedendo ad vltiora. & idem Bal. in l. & hæredi. §. nos autẽ. ff. de pact. & in rub. ext. de procu. col. iij. vers. an possit constitui, vbi ex hoc dicit, quod procurator nõ potest facere pacẽ, cum remissio iniuriarũ sit donatio, & conf. 341. maritus prædiũ dotale, col. j. lib. j. & conf. 293. factũ sic proponitur, domina Bartholina, col. 2. vers. cõtra nãq; li. 3. Sign. conf. 26. quæstio talis est, col. 2. vers. ite habes, & cõf. c. quæstio dubitalis, col. ij. vers. quartò arguitur. Ang. cõf. xciiij. cum lis & quæstio, col. pe. vers. videndũ igitur restat, vbi ex hoc dicit, quod si ex statuto debeat gabella ex donatione, debetur & ex remissione siue liberatione debiti. Pet. Anch. conf. cccvj. efficax, col. ij. Pan. conf. lxxxij. conditoris, & c. quanquam in his, ad fi. lib. j. & latè Alex. conf. xxij. visò instrumento, col. pen. lib. j. & latissimè Cal. conf. xxv. Titius nobilis, in multis locis illius confi.

Remissio habet vim donationis.

In remissione iuris patronatus requiritur consensus episcopi.

174
Donare qui nõ potest, nec potest gratis remittere.

¶ Et ideo qui non potest donare, non potest gratis remittere, vt voluerunt Bal. & Saly. in l. j. C. de pact. Bal. in l. j. ad fi. C. de bon. mater. vbi loquitur de procuratore, & d. conf. cccxlj. col. j. lib. j. Pau. Cast. conf. cccxlj. considerandum est primò, col. j. ad fi. lib. j. & conf. xxxij. circa primum in princ. 3. dubij, lib. 2. Pan. in d. c. veniens, le j. in iij. not. de testib. Soc. conf. xliij. visâ prouisione, paulò ante fi. lib. j. Propterea nec potest administrator etiam liberam habens potestatem, remittere. d. l. contra iuris. §. si filius. ff. de pact. & l. filiusfam. in prin. ff. de don. & Bart. in d. l. vlt. in prin. ff. quæ in frau. cred. Bal. in l. præses, col. ij. vers. venio ad quæstionem. C. de transf. & in l. si procurator, col. j. C. de procur. cum sim. Quod & de prælato scripserunt Io. And. Card. Flor. & Imo. in c. ij. de don. Bald. in d. l. præses, vbi supra. Maria. conf. xvij. prosequendo ordinem, col. pe. vers. item probatur. Ex quo etiam Bald. ipse in l. vlt. §. col. ij. vers. sed nunquid procurator. C. de tem. app. negat procuratorem posse

Procurator non potest re

posse renuntiare appellationi, quia istud, inquit, donare est. Et subdit idem esse de prælatis ecclesiarum. Quæ etiam fuit sententia eiusdem Bal. in l. j. §. si procurator, col. vlt. & in c. ex parte. C. de rescript. & Ang. & Imol. in l. ab executore. §. vlt. ff. de app. & latè Alex. conf. cxv. attentis narratis, col. j. lib. v. & Iaf. in d. l. contra. §. si filius, col. j. ff. de pact. licet quidam contradicant, { Corne. conf. cclxxiiij. insurgit, col. ij. vers. sed renuntiatio, lib. iij. Ex quorum dictis intelliges etiã id procedere in procuratore qui per litis contestationem factus est dominus litis.

nuntiare appellationi.

175 ¶ Sed nec aliàs potest procurator liti renuntiare, vt affirmat Ang. in l. bonorum. ff. rem ratam habere. illa ratione quam diximus, quia donare non potest. Nec exceptionibus domino competentibus, secundum Inno. in c. cum olim, le j. paulò ante fi. ext. de offi. deleg. per d. l. contra. §. si filius. & Bart. in d. l. vlti. ff. quæ in fraud. cred. Bal. qui & illa eadem ratione mouetur, in d. l. pactũ curatoris. C. de pact. & in l. nam & nocere, in iij. not. ff. de pact. in vtraque lect. & in d. c. cum olim, col. ij. vers. quæro nunquid. & Pau. Cast. conf. cxvj. super primò quæsito dicendum est, col. j. vers. nec obstat consensus, lib. ij. vbi & hanc eandem rationem adfert. Sicuti nec prælatus renũtiare potest exceptionibus ecclesiæ competentibus secundum Ioan. And. in c. exposita, ext. de arbit. & in c. grauis, col. ij. super verbo, acceptum, in prin. ext. de depofi. & in c. vlt. col. penul. vers. quid si prælatus, extra de solut. Domi. conf. cxxix. primum an prædicti, col. j. vbi postea declarat, & ex hoc illud quoque dicit quod supra diximus, ex Bald. non posse prælatum renuntiare appellationi. Et facit etiam ad hæc omnia tex. in l. non abstulit. C. de nouat. Nec minùs punitur qui remittit debitum ecclesiæ, quàm qui donat, secundum Ioan. And. in c. si quorundam, & ibi Ant. col. j. extra de solu. Et tam cõmittit simoniam qui remittit, quàm qui donat, vt probat tex. in d. c. veniens, & ibi gl. j. Panor. in iij. not. & alij, ext. de testib. & eam glo. ad hoc dicit sing. Barb. conf. xli. illud adferam in medium, col. xvj. vers. item est etiam ponderandum, lib. j. Sed & de hoc est tex. in c. talia, & ibi etiam glo. in verbo, impunitatem. viij. q. iij. & voluit etiam glo. j. in c. ordinationes. q. j. & in c. ea quæ, in prin. j. q. iij. in c. pen. & ibi omnes propè doct. ext. de simo. Et nihil refert vtrum quis accipiat, an actione liberetur, vt quid caluniæ causa faciat. l. quinetiam, & ibi glo. ff. de calum. quem tex. dicit not. Bal. in c. pen. circa medium, ext. de elect. trahitq; ad id quod diximus de simonia.

Nec liti. Nec exceptio nibus domino cõpetentibus. Prælatus renuntiare non potest exceptionibus ecclesiæ competentibus.

176 ¶ Et quicquid supra diximus ex quorundam sententiã, certè huiusmodi remissio, siue renuntiatio quæ excedit quingentos aureos, requirit insinuationem sicut donatio, vt probat tex. in l. in ædibus. §. j. ff. de don. & voluit gl. in l. j. §. j. & ibi Bal. tam in prin. l. quàm in eo. §. vbi dicit no. & ita vidisse consultũ & iudicatum. ff. quib. mod. pign. vel hypo. sol. & in l. si quis obligatione, & ibi Dyn. Ray. & Phil. Dec. ff. de reg. iur. Bart. in d. l. Modestinus, & ibi etiam Imol. Ro. qui distinguit. Pau. Cast. & alij recentiores. ff. de don. Bal. in l. contra. §. si filiusfam. in iij. not. ff. de pact. & in l. tale pactũ, in prin. & ibi etiam Ang. eo. tit. & idem Bald. in l. si tibi decem. §. j. de pign. col. vlt. co. tit. & in l. j. in princ. & iterum in §. j. ff. quibus mod. pign. vel hypoth. fol. vbi ita dicit fuisse iudicatum & in l. j. in ij. no. per illum tex. ff. de transf. & in l. pactum, in xvij. q. C. de collat. & in l. si donationis, per illum tex. & ibi etiam Ang. C. de dona. & ipse Bal. in d. l. si inter. C. de sol. vbi ita dicit fuisse consultum per Bart. & Fran. Pis. & idem Bal. Guil. Cu. in d. l. si mulier, & ibi quoque Alb. & Alex. qui adfert concord. & Iaf. ff. de cond. ob. cau. idem Bald. in l. si sponsus. §. circa venditionem. ff. de don. inter vir. & vxor. & iterum in l. si quis pro vxore. §. si vxor, eo. tit. & in l. quinetiam. ff. de calum. & confi. 231. præsupposito statuto, lib. j. & iterum confi. cclxj. primò quaritur, statuto cauetur, col. ij. in ij. du bio; & rursum in fi. confi. eo. lib. j. & confi. 186. ad euentiam præmittendum, col. iij. lib. ij. & confil. 375. certum est quod filia, col. j. lib. iij. vbi etiam dicit Bart. ita sapius consuluisse, & confi. 352. ita statuimus, col. ij. vers. an pactum, lib. v. vbi & illud item dicit Bart. ita sapius consuluisse: cuius tamen in id consilia non reperi, idem Bal. in tract. de pact. col. xij. vers. item quæro pactum liberatorium, & in sua marg. in verbo, insinuatio, & Ang. in l. pacta quæ cõtra. C. de pac. vbi dicit ita fuisse iudicatũ Perusij, & in l. si vnus. §. pactus ne peteret, col. pen. vers. secundo quæro. ff. eo. tit. vbi ad hoc dicit sing. gl. in d. l. si quis obligatione. & idem Ang. in l. Nescennius. §. vlt. & ibi Alex. ff. ad leg. Falc. & idem Ang. in d. l. si constante. C. de don. ante nupt. vbi & ex hoc reprehendit gl. ibi, quam supra citauimus, sicuti etiã facit Cy. ibi. Sed & idem voluit ipse Ang. confi. lix. quidã paterfam. col. vlt. & confi. 77. plures creditores, in fi. & d. confi. 94. cū lis & quæstio, col. pen. vers. hoc igitur articulo. Imo. tum in l. j. tum in l. Aquilius Regulus, col. ij. vers. extra glo. ff. de don. & in l. si accepto. §. j. ad fi. ff. de acceptil. & in rub. ext. de don. & in c. cum contingat, char. antep. ext. de iureiur. & in c. vlt. col. x. vers. an autè in donatione, ext. de don. Io. Plat. in §. j. Instit. de don. Pau. Cast. in l. j. post mediũ. ff. de don. & confi. 385. siue dicamus, col. j. lib. j. Io. Anã. in c. cum tu, in col. pen. vers. quartò quaritur, ext. de vsur. Ang. Aret. in §. alia, col. vlt. Instit. de don. Alex. qui hanc dicit esse cõmunem opin. & Soci. qui idem dicit. & Phil. Dec. in d. l. creditori. C. de pac. idem Alex. in l. si quis accepto. circa medium, ff. de cond. ob. cau. & confi. 137. in causa & lite vertente inter Lancelotum, col. vlt. libr. ij. Calc. d. confi. xxv. Titius nobilis, col. vij. & multis seq. & confi. lvj. in causa dominæ, col. iij. vers. septimo, quia si talis. Barb. confi. xli. illud adferã, col. xvj. vers. item est etiam, lib. j. & latè cõf. xvj. præclare scriptũ, col. xj. vers. quinimo plus videtur, & seq. lib. ij. Ant. Cana. in tract. insinuationum q. xlviij. Soc. confi. xcij. visò instrumento, col. vlt. lib. iij. Felyn. in d. c. veniens, le j. in iij. not. de testib. Iaf. qui super hoc consuluit nuncupatim, conf. cxcix. quaritur an liberatio, lib. ij. & confi. cxlix. circa primũ, col. ij. vers. nec ob. si diceretur, lib. 4. Matth. Affli. in tract. proromixeos, in glo. j.

Remissio siue renuntiatio quæ excedit quingentos aureos, requirit insinuationem.

colū. verfi. fed quæro, quid fi parentes. Phil. Dec. confi. 402. in caufa illuftriffimi, col. iij. verfic. & hoc etiam confirmatur. & Alciar. in d. l. dediffe. ff. de verb. fign. & Lance. Galio. in rub. ff. de verb. oblig. col. xxxij. verfi. item donatio. Et hæc eft, vt diximus, communior ac verior.

177
Liberatio non magis potest fieri abfenti quam donatio.

¶ Quinetiam ex multorum fententia liberatio non magis fieri potest abfenti, quam donatio, contra id quod fuprà diximus ex aliorum fententia. Ita enim voluit Accurfus fibi contrarius in l. idem in duobus, in fi. & ibi Bart. & Bal. fibi item contrarij, & Ang. qui id declarat. ff. de pact. idem Bald. in l. fi tibi decem. §. fi quis, ante fin. eo. tit. & in l. & hæredi. §. nos autem, col. j. verfi. reuoco in dubium, eo. quoque tit. quibus locis id videbis ampliffimè tractatū. Sed tu hîc omnino vide Alex. in d. l. in duobus, de pact. & ipfum Fran. Aret. in l. fed fi de fua, col. ij. verfi. & ad text. refponde. ff. de acquir. hære. & ante hos ipfum quoque Bald. in d. l. is qui hæres, in princ. & ibi quoque Franc. Aret. col. ij. verfi. vtrum autem liberatio, eo. tit. & eundem Bald. in l. Labeo. ff. de iureiur. & in l. reſcriptum. §. plerunque, in j. le. ff. de pact.

178
Renuntiatio inofficiofa æquæ reuocatur ac donatio.

¶ Similiterq; renuntiatio fi fit inofficiofa, æquæ reuocatur vt donatio, vt conſuluit Bal. confi. 183. refutatio facta abſque caufa, in prin. lib. 4. Nam & aliàs fi in fraudem facta fit, æquæ reuocatur ac donatio, l. j. §. vlt. ff. quæ in frau. cre. & latè Pau. Caſt. confi. 135. dubium facit, lib. j. Eſt enim vtriuſq; & donationis & remiſſionis ſiue renuntiationis eadem ratio, maximè quantū ad caſum l. noſtræ pertinet. Ergo & idem ius ſeruari debet. l. illud. ff. ad leg. Aquil. cum ſi. Præfertim quia licet l. noſtra ſit exorbitans, eſt tamen fauorabilis, vt abundè ſuprà diſſeruiimus. Ideo extendenda eſt ex eadem ratione ad aliū caſum ſecundū Fran. Aret. in l. Titius, in prin. ff. de libe. & poſth. & Soci. confi. 93. teſtamētum præmiſſum, col. iij. li. itē iij. & latè diximus ſuprà in verbo, libertis. Maximè verò ad eum caſum qui potest comprehendere ſub lata & impropria ſignificatione caſus (exprefsi, quando & id procedat in odioſis, pœnalibus, & correctorijs,) per l. filium. ff. ad Maced. iuncta l. iuſta. ff. de verbo. ſign. & in auth. vt hi qui obli. ſe per. hab. res mino. in prin. & ibi gloſ. in verbo, ad curationem, & Ang. & etiam (glo. in auth. minoris debitor, in verbo, curatorem. C. qui dar. tuto. poſſ. & glo. in c. quia periculofum, in verbo, de epifcopis, de ſent. excom. lib. vj. & in c. j. de temp. ordi. eo. lib. & in c. j. in verbo, beneficia, & ibi Domi. ſuper ea glo. de rer. permura. eo. lib. & in cle. j. in verbo, eligatur. & ibi quoque Paul. Liaz. Lap. Anto. & Imol. de elect. & in cle. j. in verbo, gregibus, de deci. Bal. in l. quod verò. ff. de legi. Imo. Raph. Cu. & Pau. Caſt. in l. fi verò, §. de viro. ff. fol. mat. Idē Imo. in l. ij. §. fi ſuper. ff. de don. cau. mort. & in l. vlti. ff. de hæred. inſti. Anto. in c. vlt. col. xxxix. fallit primò quando verba, de conſue. Anto. Roſel. in ſuperſcrip. confi. xxv. Calca. Titius nobilis, in fi. Barb. qui ad hoc multa adducit inter confi. eiufdem Calca. confi. xxvij. illud afferam in medium, col. x. Alex. in l. ij. §. fi procurator, in fi. ff. quod quifquis iur. & in l. cum ex caufa, quam legit cum l. tempus, in duobus locis. ff. de re iud. in l. ij. col. ij. verfi. itē quia lex. ff. de leg. j. & confi. ccxvj. nec arguēdi, col. pen. verfi. & potiffimè, lib. ij. & confi. cxij. perſpectis his, col. ij. lib. vj. vbi adducit multos concor. & Soc. in rub. ff. fol. mat. col. j. & in l. j. col. ij. verfi. cōfirmo hoc ratione. ff. de vulg. & pupil. ſubſtit. vbi & ad hoc alia allegat. & Fran. Balb. in tract. præſcrip. in ij. q. princ. j. part. prin.)

179
Confirmatio præcedētium.

¶ Cuius rei eſt optima ratio. Nam cum res ipſa continetur ſub lata ſignificatione verborum, & in ea eſt eadem ratio, quæ mens legis eſt, vt eſt text. melior de iure, in l. ſcire oportet. §. aliud autem, verfi. ſed & fi maximè. ff. de excu. tut. prout dicit Bal. in l. j. col. pen. ff. fol. mat. cum alijs multis cōcordan. à me citatis in noſtris commentarijs conſuetud. tit. ix. §. xxvij. Sequitur quòd ea res venit ex mente legis, adeoq; ex lege ipſa, nō ex extensione, per l. nominis & rei. §. ex legibus. ff. de verb. ſigni. cum multis concord. etiam à me congeſtis ſuprà in verbo, libertis, verfi. xlv. incip. quorum ſententia, propterea hoc caſu non agimus de extensione legis exorbitātis, aut correctiuæ (nam & de lege quoq; correctiuæ loquuntur ij quos ſuprà citauimus) ſed potius de mente comprehēſiuæ.

180
Hæc lex procedit in renuntiatione iuris iam quæſiti, et non in renuntiatione iuris futuri.

¶ Sed hoc tamen primo loco intelligas, vt videlicet hæc l. procedat in renuntiatione ſiue remiſſione iuris iam quæſiti, prout intelligit Corn. d. confi. xj. lib. iij. Secus autem in renuntiatione iuris futuri, & nondum quæſiti, per id quod pulchrè voluit Bald. in d. l. illud, col. iij. in ij. q. C. de ſacroſ. ecclef. Illud intelligens quod ſuprà diximus remiſſionem ſiue renuntiationem indigere inſinuatione, procedere quando fit renuntiatione ſiue remiſſio iuris quæſiti, non etiam ſi iuris quærendi: verbi gratia, ſi filia dotata renuntiat patri, iuxta cap. ij. de pact. lib. vj. talis renuntiatione non eſt iuris quæſiti, ſed quærendi, id eſt, vt ipſe dicit, obuiat principio acquisitionis, & non eſt donatio. l. fi ſponſus. §. fi maritus. ff. de donat. inter vir. & vxor. & l. quia autem, & l. Iulianus. ff. ſi quis omiſ. cau. teſta. Ideo non eget inſinuatione. Hæc ferè Bald.

181
De eadem re.

¶ Et idem voluit ipſe Bal. confi. 375. certū eſt, col. j. lib. iij. & nulla ipſius Bal. mentione facta, Pau. Caſt. confi. 419. viſo puncto & alijs, col. j. lib. ij. At Bal. in priore loco nūcupatim reſert & ſequitur Alex. confi. xxix. præclare ſubtiliter, col. iij. verfi. nec inſinuatione, lib. iij. & Calca. qui ipſum Bal. allegat, in quodam confi. d. confi. xxv. col. viij. Anto. Cana. in d. tract. inſinuationū. q. xlix. Barb. d. confi. xlj. col. xvj. verfi. item eſt ponderandum, quòd iſte, & ſeq. lib. j. vbi & alia multa colligit, vt probet non tantam haberi rationem iuris quærendi, quantam quæſiti, ſicut etiam facit Fely. in c. quæ in eccleſiarum, col. xix. verfi. & iſta conſideratio, extra de conſt. & Iaf. confi. 237. an rex Romanorū, col. iij. lib. ij. Phil. Dec. in l. ſeruus. C. de pact. & confi. cclxix. conſultus, col. iij. verfi. & hoc eſt præfertim. Sed ego multò plura congeſi in noſtris comment. conſuetud. Piſtaucarum tit. ij. §. vlt. in glo. iij. quibus aperte probatur in nulla propè conſideratione eſſe ius quærendum,

¶ Quibus

182 ¶ Quibus etiam adde quæ diximus in noſtris legibus connubialibus, in glo. iij. in j. q. num. 28. illud igitur pro conſtanti, & ſuprà in verbo, bona, verfi. viij. incip. ſed antequam. ¶ Et quod dicit Bald. confi. cclxxv. certum eſt, lib. j. quòd renuntiare hæreditati, nō eſt donare, per d. l. fi ſponſus. §. rogata. ff. de don. inter vir. & vxor. & quod ſcribit Paul. Caſt. confi. cxxv. dubium facit, in princ. lib. j. quòd licet dicatur renuntiationem factam in fraudem creditorum reuocari, id tamen intelligitur in renuntiatione iuris quæſiti, non etiam quærendi, per d. l. fi ſponſus. §. ſin autem. ff. de dona. inter vir. & vxor. & l. qui autem, in princ. ff. quæ in frau. cred. & l. j. §. vtrum autem. ff. ſi quid in frau. patro. & l. non fraudantur. ff. de reg. iur.)

Renuntiatio facta in fraudem creditorum, reuocatur in renuntiatione iuris quæſiti & nō quærendi.

183 ¶ Sed & huc ſpectat quod ab eodem Bald. ſcriptum eſt in c. j. poſt princ. titu. quid iur. ſi poſt ali. quod ſi dominus remittit vaſallo pœnam commiſſionis feudi, non requiritur inſinuatione, quia magis dicitur indulgentia, quam donatio, per l. Modestinus, & l. in ædibus. §. j. ff. de don. & idem voluit ipſe Bald. in l. ſi mulier, in fi. ff. de condi. ob cauſ. & ſequuntur Marti. Lau. & Card. Alex. qui id dicunt ſing. in d. c. j. etiam poſt prin. & Ioan. Ana. in c. cum tu, col. penu. verfi. quartò quæritur, ext. de vſur. & Alex. in addi. Bart. in d. l. Modestinus. ff. de donat. Iaf. in l. ij. col. xxvj. verfi. xxxv. quæro. C. de iur. emphyt. ¶ Et facit quod tradit idem Bald. in addi. Spec. tit. de loca. §. nunc aliqua, verfi. xxij. Nam etſi etiam feudum eſſet ipſo iure commiſſum, tamen intelligitur, ſi dominus voluerit, vt latè dicemus inferius, in verbo, reuertatur, num. 10. fuerunt tamen. Igitur donec dominus id declarauerit, & ſibi incorporauerit, nondum eſt ius quæſitum.

Dominus remittens vaſallo pœnam commiſſionis feudi, an ad hoc requiratur inſinuatione.

184 ¶ Et idem in omni tali pœnæ remiſſione, vt ſcilicet inſinuatione non indigeat, dicit Bald. in l. j. col. j. verfi. in text. putent. C. ſi rector prouin. quia non eſt, inquit, donatio, ſed omiſſio lucrandi, & iterum in l. ſi mulier, ad fi. ff. de condi. ob cauſ. vbi quærit, an ſi quis mihi teneatur actione iniuriarū ad mille florenos, & ego illi remiſi an requiratur inſinuatione: & dicit non requiri, quia non erat in bonis meis. arg. l. cum mancipia. §. cum emancipatus filius. ff. de collatio. bono. & l. Papinianus. ff. de inoffi. teſta. & quia iſtud eſt potiùs ad animum non reuocare, quam donare, per not. in §. vlti. Inſtit. de iniurijs. Et idem (ait) dico in alijs pœnis maleficiorum, quia remittere in eis non eſt donare, ſed nolle vti lege pœnali, arg. no. in l. peculium. §. ſi eos. ff. de pecul. & l. diuus. ff. de ſenatuſcon. Sylla. & l. metum. §. ex hoc, vbi gloſ. ff. quod met. cau. & ſequitur Alex. ibi, & iterum quoque ipſe Bald. ¶ confi. cclxj. primò quæritur ſtatuto cauetur, ante fi. lib. j. ¶ Imo. in d. l. Aquilius. ff. de donat. & Rom. in d. l. Modestinus, col. iij. verfi. tertium dubium. ff. de dona. & Alex. in l. mulier. ff. de condi. ob cauſ. ¶ de quo tamen vide ipſum Bald. in l. ſi donationis. C. de donat.

Remittere pœnas maleficis non eſt donare, ſed eſt nolle vti lege pœnali.

185 ¶ Sed vt redeamus, huc proximè accedit quod eleganter conſuluit Petr. Anch. confi. ccxxv. cuius exordium eſt, videtur prima facie, col. iij. quod l. cum auus. ff. de condi. & demonſt. quam iam ſæpius diximus eſſe huic noſtræ l. magna quadam cognatione connexam, non habet locum in iure quærendo, quem ita allegat & ſequitur Barb. confi. liij. incip. præclare ſcripſit, col. xij. verfi. modo in propoſito, lib. ij. Quamquam in hoc vltimo contrarium tenuit Socin. confi. xcij. hoc capite, teſtamentum præmiſſum, col. vij. verfi. nec ob. reſponſio, lib. iij. per not. per Bartol. in l. hæredes mei. §. cum ita. ff. ad Trebel. & per doc. in l. pen. C. de impu. & alien. ſubſt.

L. cum auus. ff. de cond. & demonſt. non habet locum in iure quærendo.

186 ¶ Porro quod ad caſum noſtræ l. priuatim ac domeſticè pertinet, ne fruſtra in alijs laboremus, In hanc noſtram ſententiam faciunt verba huius l. quæ non conueniunt bonis quærendis. Primùm cum dicit bona omnia. Nam ius nondū quæſitum, nondum etiā eſt in bonis noſtris, l. ſubſtitutio. ff. de acquir. rer. domi. ¶ vbi ſubſtitutio, quæ nondū competit, extra bona noſtra eſt, & etiam arg. l. rem in bonis, eo. tit. & l. ſcribit, in prin. ff. de aur. & argen. lega. & l. nemo. §. illud quæritur. ff. pro ſocio, & l. pretia rerum. ff. ad leg. Falc. & eſt tex. omnium meo iudicio optimus, in l. profectitia. §. ſi pater. ff. de iur. doti. & in l. j. §. vtrum autem. ff. ſi quid in frau. patro. & expreſſè voluit Bald. in l. j. col. xij. verfi. ſextò arguo. C. qui admi. per d. l. pretia, & in l. pupillorum, col. j. C. de repud. hære. & nō nihil in c. j. §. iniuria, col. ij. verfi. quæro vtrum, tit. de pac. iura. fir. & Pau. Caſt. confi. cclxxvij. donatio, col. j. lib. j. Philip. Dec. confi. xxij. cuius ſuperſcriptio incipit, mulier cui propter inopiam, col. ij. verfi. ad hoc reſponderi. ¶ Item verbum, reuertatur, quod non niſi de bonis & iuribus antea donanti acquiſitis intelligi potest, vt diximus plenè & probauimus ſuprà in verbo, libertis, verfi. 112. incip. his autem Corn. & Alex. rationibus. Et ideo cū verba l. noſtræ non cōueniant iſtis bonis quærendis, ergo nec in iis habet locū diſpoſitio ipſius l. iij. §. toties, & ibi Bar. ff. de dam. infect. cum ſimilibus ſuprà adductis in d. gl. libertis, in prin. Propterea & Soc. ipſe confi. liij. viſo inſtrumento donationis, col. pen. verfi. quo fundamētō, lib. 4. conſuluit expreſſim l. hanc ipſam non habere locum in renuntiatione donationis nondū acceptatæ, & ex qua ideo nullum adhuc ius fuit quæſitum, iuxta no. in l. ſi ego. ff. de neg. geſt. & in c. ſi tibi abſenti, in prin. lib. vj. Et idem in omni iure quærendo voluit ipſe Soc. in l. j. ad fi. & ibi quoque Philip. Dec. col. iij. verfi. tertio in d. l. C. de pactis, & Iaf. confi. clij. in caufa mota, col. antepen. verfi. nonò principaliter, lib. ij. & Anton. Rubens confi. xij. viſis & diligenter conſideratis, col. iij. verfi. ſecundò principaliter.

Ius nondum quæſitum non eſt in bonis noſtris.

187 ¶ Similiter & in caſu Bald. in d. l. illud. C. de ſacroſ. ecclef. videlicet cū filia dotata futuræ ſucceſſioni renuntiat, multi expreſſè tenuerunt huiusmodi renuntiationem non reuocari ex hac l. ſuſceptis poſtea filijs, propter rationem, quam iam ex ipſo Bald. diximus, quoniam ſcilicet ius nondum erat quæſitum & ita nuncupatim conſuluit Corne. confi. xj. in præſenti conſultatione, col. ij. verfi. nec etiam videtur, iunctis iis quæ dicit col. pen. verfi. nec obſtant ea quæ adduxi, lib. ij. &

Filia dotata renuntians futuræ ſucceſſioni, huiusmodi renuntiatione reuocari non potest.

DONATIONE LARGITVS.

172

consi. ccvj. viso supra scripto themate, col. viij. vers. coadiuuantur, iunctis iis quæ antè dixerat, eo. lib. iij. & ipse Soc. in l. j. col. j. vers. secunda cõclusio. C. de pact. & consi. xxxix. in quæstione quæ vertitur, col. vlt. lib. iij. vbi ita dicit vidisse consultũ à Ioan. Bapt. Cacia. & illius consi. subscripsisse doct. Perusinos, asserentes & hoc quoq; Bal. consuluiffe. Et idem quoque tenuit idem Soc. d. conf. liij. col. iij. vers. secundò respõdetur, lib. 4. vbi dicit & hoc tenuisse plerosque doct. modernos in l. ij. ff. solu. matr. qui & ipsi dicunt, vt idem refert, ita quoque consuluiffe Ang. Perig. & Leonem à Carpellis. Sed & postea idem Socin. col. v. vers. & per prædicta, dicit ita se Senis consuluiffe, & suo consi. subscripsisse Bal. à Bart. Philip. Corn. & alios plures solennes doct. & idem Socin. in d. l. j. ad fi. C. de pact. vbi etiam dicit hoc Senis consuluiffe, & esse nouam limitationem ad l. nostram & ibi quoque Dec. vbi supra. & Fran. Curt. iunior col. iij. num. 9. & Alcia. in verbo, sustulerat, vbi & in hoc expendunt eum tex. Idem præterea cõsultit Alex. dicto consi. xxix. præclare subtiliter, col. vlt. lib. 4. vbi de hoc dicit esse casum in d. c. ij. de pact. lib. vj. iuncto eo quod voluit glo. vlti. ibi. Nam illic dicitur, quod si filia, cum datur nuptui, renuntiat successioni paternæ, non poterit nec ipsa nec filij ipsius postea suscepti venire contra huiusmodi renuntiationem, vt voluit d. glo. Et id quoque dicit Alex. esse de mente omnium tenentium filios non posse venire contra renuntiationem matris factam in contractu dotali, si veniant ex persona ipsius, vt per Bal. & alios in l. vlt. C. de pact. Imo. in l. qui superstitis, col. ij. ff. de acquir. hæred. cum aliis prope infinitis concord. quos videbis in nostris consuetudinibus, tit. xvij. §. item xvij. Idem quoque expressè voluit Phil. Fran. in d. c. ij. in fi. per glo. ibi, quam dicit menti tenendã, de pact. lib. vj. {Iason consi. cluij. in causa mota, col. antepen. vers. nonò principaliter, lib. ij. vbi & id dicit generale in omni iure quarendo.} Phil. Dec. in l. pactum, col. v. vers. vltimò notandum est. C. de collat. & consi. clxxxj. fatis nota est quæstio, in fi. Hercul. in d. l. ij. & ibi quoque Thom. Parpal. in repet. col. viij. vers. & ista ampliatio. ff. sol. matr. {Carol. Ruin. consi. clxix. de tribus, col. j. num. 2. & rursus col. seq. nu. ii. lib. j. & consi. lx. de re quidem: col. j. num. 14. lib. iij.} Anto. Rubeus consi. xcix. viso casu mihi proposito.

¶ Et hoc proculdubio verum est, non ea tantum ratione, quam de iure quarendo diximus, sed & aliis duabus minimè contemnendis. Primum enim quia cum filia renuntiat in contractu dotali, præsumitur cogitasse de liberis, vt plenissimè diximus supra {in præfatione.} vers. lxxix. incip. sed hæc intellige, vt videlicet quis in dubio. Et ideo non habet locum hæc l. ex communi nostrorũ sententia, vt etiam latè diximus in {eadem præfatione, vers. lxxij.} incip. ex quo fit quod si donans. Quam rationem vltra eam quam diximus, expendunt Corn. d. consi. ccvj. col. vij. vers. ita est aduertendum, lib. iij. & Soc. d. consi. liij. col. iij. lib. iij. & Phil. Franc. in d. c. ij. de pact. lib. vj. Item quia hæc donatio fit ob causam dotis. In istis autem donationibus ob causam nõ habet locũ hec l. vt supra diximus in hac eadem gl. Et hanc quoq; in hoc casu rationẽ etiã adferunt Alex. d. cõsi. xxix. lib. 3. & Cor. d. consi. ccvj. vbi nuper citauimus. & Dec. in l. j. C. de pact. & d. consi. clxxxj. in fi. ¶ Intellige secundò ea quæ diximus in renuntiatione siue remissione libera ac gratuita, de qua & ipsi locuti sumus. quod si non gratuita fuerit, ea certè non obtinet vim donationis, vt plenè tradunt Bald. & Angel. & alij in l. contra. §. si filius, per text. ibi, qui ad hoc est optimus. ff. de pact. & Bart. in l. j. ff. de transactio. & etiam intelligunt ceteri omnes quos supra citauimus, & omnibus id palam est. Nam nec donatio non gratuita est propriè donatio. l. j. ff. de donatio. & latè supra diximus, nec huiusmodi remissio non gratuita requirit insinuationẽ, vt per Anto. Cana. in tract. insinuationum. q. xlvi. & Ias. in d. l. contra. §. si filius familiæ, col. ij. num. 8. ff. de pact. & ante eos Bald. quem non citant {in d. l. quin etiam. ff. de calumnia. &} in l. si donationis. C. de donatio. & in l. si inter. C. de solutio. & consi. cclxj. primò quæritur, in fi. lib. j. ¶ Quod si partim gratuita sit remissio, partim non gratuita, ea etiam partim est donatio, partim non est, vt expressè voluit Bald. d. consi. cclxxv. certum est quod filia, lib. iij. & Paul. Cast. consi. cclxxxv. siue dicamus, col. j. in ij. locis, lib. j. & Alciat. in l. alienatum. §. donationis. ff. de verb. sign. atque etiam ita intelligunt omnes quos supra post princ. huius quæst. citauimus. Et ad hoc quoque optime faciunt quæ supra diximus in donatione facta viliori pretio, iterumq; in donatione remuneratoria, in ij. declaratione, rursusq; in donatione ob causam, in ij. etiam limitatione.

¶ Sed hoc in loco in dubium vocatur vtrum si renuntiatione simpliciter facta fuerit, præsumatur in dubio esse gratuita, an contra non gratuita. Et allegatur Ioan. And. quo loco supra citauimus, videlicet in addit. Specul. titu. de instru. edi. §. porrò, in addit. vlti. quæ est in penu. col. voluisse onus probandi ei incumbere, qui dicit gratuatam. cum quo conuenire videtur Bart. in l. j. ff. de transact. per d. l. contra. §. j. ff. de pact. & l. iij. §. nunc de effectu, ff. de lib. legat. & quia etiã quis in dubio donare non præsumitur, per l. cum de indebito. ff. de prob. & optimè facit l. si donationis. C. de don. ¶ Ego verò si de simplici renuntiatione constat, crederem ei onus probandi incumbere, qui diceret non fuisse gratuitam, sicuti cum de donatione etiam simplici apparet, ea simplex & libera præsumeretur, nisi probaretur ob causam facta fuisse. Statur enim ei, quod simpliciter & prima statim fronte apparet. l. cum precibus. C. de fide instru. quæ loquitur nuncupatim de instrumento donationis. Et alleganti qualitatem aut causam, de qua non constat, incumbit onus probationis. l. ij. ff. de probat. cum simil. Sed tu de hoc omnino vide Anto. Cana. in d. tract. insinuationũ, in d. xlvi. q.

¶ Intellige tertio non procedere in renuntiatione (nisi potius donatio dici debeat) iuris etiam quæsitum, quæ fieret ad eius commodũ, à quo antè ad donantem gratis prouenerat. verbi gratia, tu mihi

mihi donaueras fundum, eamq; donationem acceptaueram. Ideoq; mihi erat ius quæsitum, atq; vt nostri per quandam metaphoram dicunt, radicatum, id est, quod iam radices egerit. Nam & Plin. lib. xvij. c. vij. scribit frumenta multis radicari fibris: vt inde obiter scias, id verbum esse latinum. Sed vt ex semina in viam redeam, Posteaquam tu mihi quidem acceptari fundum donasti, eidem fundo renuntio ad tuũ ipsius commodũ: Certè non est locus huic l. quantus ac qualiscun que is fundus sit. Nam & si aliàs qui perdit lucrũ iam quæsitum & incorporatum, vt hoc quoq; verbum cum nostris vsurpem, & eo quidem libentiùs, q; & Plin. ipse lib. xxij. c. xxij. verbo incorporandi eodem sensu vsus est, vnde & incorporatio in rub. & in l. iij. C. de bonis vac. & incorpor. lib. j. quo etiã vocabulo vitur Columella, sed in alio sensu, in lib. vj. c. ij. Corporare autem, vt id obiter dicam, aliud significat, nempe interficere & veluti corpus solum sine animo relinquere, vt tradit Nonius Marcellus autoritate Ennij & Aetij. Qui igitur perdit lucrum incorporatum, id est, in cetera bona nostra veluti in vnum corpus redactũ, dicitur pati damnum. l. ij. §. meritò. ff. ne quid in loco publico, & l. non amplius. §. vlt. & ibi glo. Dyn. Bar. Ang. Imo. Alex. & recentio res. ff. de legat. primo, & l. liberto octoginta. ff. de bonis liber. & l. si is cui, in fi. co. tit. glo. in l. j. §. si quis propter inundationem, in verbo, per in integrum restitutionem. ff. de rei. actũq; priua. Bald. in l. cum te sponsa, in princ. post Cyn. ibi. C. de donatio. ante nupt. & in l. iubemus, la j. in fin. C. de sacrosanct. eccles. & consi. 386. proponitur quod frater, lib. j. cũ infinitis propè concord. à me congestis in commentariis nostrarum consuetudinum tit. ij. §. vlt. in glo. iij. Hoc tamen non procedit, cum id lucrum ad eum redit à quo antè processerat. Neque enim videtur pati damnum, in commodum, aut pœnam, ex sententia glo. not. in l. si ira stipulatio facta fuerit. & ibi quoque Bar. & alij, præsertim Ias. in fin. qui hoc multum commendat. ff. de verbo. obligat.

193 ¶ Et hoc admodum confirmat, quod egregiè & eleganter voluit Andr. Pisanus doct. non minus illustri quàm antiquus in l. si tibi pecuniam. ff. si certum pet. quod si tu mihi donans rem quampiam, quam tibi antè donaueram, hæc posterior donatio, quã tu scilicet mihi fecisti de ea re prius tibi à me donata, non reuocabitur propter ingratitudinem, sicut alia donationes: quoniam tu ob illam priorem donationem eras obligatus naturaliter ad remunerandum, vt est text. in l. sed & si lege. §. consuluit. ff. de petit. hæredi. ideo postea eandem rem mihi redonando, videris fecisse causa remunerandi. l. si verò non remunerandi. §. idem Papin. ff. mandat. Ex quo consequens est non reuocari ob ingratitudinem, per text. & glo. in l. si pater. ff. de donatio. de quo latè diximus supra in donatione remuneratoria. Et hanc sententiam sequitur Iason omnium recentiorum doct. antistes, ibi in fin. etiam reclamantibus Guil. Cum. & Alber. in eandem l. Et facit quod supra diximus de donatione mutua, in qua vterque capit, nu. 105. incip. item alio modo.

194 ¶ Illius quoque opin. & hanc nostram in casu huius l. non mediocriter fulcit, quod sing. consuluit Paul. Cast. licet non omnino constanter, consi. clxxj. cuius caput est, in casu presenti visis omnibus, col. j. lib. ij. quod in huiusmodi donationibus, eis scilicet factis, qui ante eandem rem donauerant, non requiritur consensus consanguineorum aliàs requisitus à statuto, tanquam hæc donationes plus fauoris & priuilegij habeant, quàm ceteræ de aliis rebus factæ, arg. d. l. si verò non remunerandi. §. idem Papianus, & not. in l. fundum per fideicommissum. in princ. ff. de leg. j. Quamquam hoc nuncupatim reprobatur Ias. in l. cum filiofamil. col. xij. vers. item adde. ff. cod. de lega. j. per tex. in l. ij. C. si aduers. donatio. vbi minor non potest sine solennitate iuris, & ita sine decreto iudicis consentire patri volenti alienare rem immobilem, quã ante à patre habuerat, de quo & nos aliquid diximus in nostris legibus connubialibus in glo. v. num. 54. sed hoc singulariter & seq.

195 ¶ Sed & hanc partem non modicum fulcit quod licet obligatio antidotalis non impedit repetitionem indebiti soluti, vt voluit glo. in l. ex hoc iure, in verbo, obligationes, ad fin. ff. de iustitia & iure, & diximus supra in hac eadem glo. nu. 68. incip. sed tamen ne quis erret. Id tamen intelligitur, cum aliud soluitur. Secus autem si illud idem quod prius datum fuerat, & ex quo nata erat ea obligatio, per text. sing. in l. si testamento. §. j. vers. propterea quod creditor, & ibi Dyn. Bar. qui id declarant, & qui eum text. dicunt singu. ff. de fideiuss. Ang. in l. ex hoc iure ad fin. & Ias. in l. si procuratori falso, col. iij. vers. aduerte tamen. ff. de condi. causa dar. Ego autem quantũ ad casum l. nostræ pertinet arbitrò ei non esse locũ in huiusmodi specie, de qua tractamus, per ea quæ supra diximus tum de donatione remuneratoria, tum de donatione mutua, in qua vterque capit.

196 ¶ Intellige quartò vt lex nostra procedat in renuntiatione siue remissione iuris aut debiti, siue rei certæ & indubitata, vt loquitur l. j. ff. de transact. de qua scilicet liquet testibus, instrumentis, aut aliis documentis: secus si de ea nulla aut non idonea, siue dubia sit probatio, quia tunc non est donatio. & eam potest facere tutor aut quiuis alius administrator, vt dicit gloss. in d. l. contra. §. si filius, in glo. vlt. ff. de pact. & in l. imperatores, in glo. j. in fi. co. tit. & apertè innuit alia glo. in l. pactum curatoris, & ibi Bart. Ang. & Salyc. C. eo. tit. & Bal. in l. j. col. j. C. de bon. mater. & in c. cum contingit, circa medium, extra de transact. Bart. consil. xlviij. nunquid tutor, ante fin. { Angel. in l. pen. col. ij. vers. quinta fuit. ff. de duob. reis. Rom. consi. 50. idem in præfata. } & Petr. Anch. consi. cxxxvj. ex consiliis, post princ. & latè Alciat. in l. dedisse. ff. de verbor. sign. & latè Phil. Deci. consi. ccxcvij. non paritur, col. vlt. & apertissimè probat text. in l. præfes. C. de transactio.

197 ¶ Nam nec talis remissio indiget insinuatione, secundum Bald. Ang. Salyc. subdubium tamen, & Paul. Cast. in d. §. si filius. Ex quibus Angel. dicit glo. ibi esse singul. & Bald. Ang. & Pau. Cast. in l.

donatione ei facta qui prius donauerat.

Incorporandi uerbum. Concorporandi & similia.

Lucrum incorporatum perdens damnum patitur.

Nisi ad eum redit à quo processerat.

Confirmatio præceditum.

Donatio non reuocatur ob ingratitudinẽ

De eadem re.

Minor non potest sine solennitate iuris alienare rem immobilem.

Obligatio antidotalis non impedit repetitionem indebiti soluti.

Hæc lex procedit in renuntiatione siue remissione iuris aut debiti siue rei certæ & indubitata.

Nam talis remissio non indiget insinuatione.

tale pactum, in princ. ff. eo. tit. & Bal. in l. in personam, in addit. eodem quoque tit. } confi. cccxxxj. præsupposito, lib. j. & Raph. Co. confi. xxiii. testator filio, col. iij. Rom. in l. Modestinus. ff. de don. Paul. Cast. in l. j. ff. eo. tit. Alex. qui dicit signanter notandum. & Anto. ab Alexan. & Iaf. in d. l. pactum curatoris. & idem Alex. in l. Nefennius. §. si debitori, in fi. ff. ad leg. Falcid. & in d. l. si mulier. ff. de condit. ob caus. & Barb. confi. xlv. illud afferam in medium, col. xvj. versic. item est ponderandum, lib. j. & Anton. Cana. in tract. insinuationum, in xlvj. quæst. & Alciat. in d. l. dedisse. ff. de verb. signifi. Et bene facit tex. in l. si tutor, in princ. ff. de iureiu. Et quod voluit Bald. confi. cv. factum tale est, domina Anerana, col. vlti. versic. respondeo quatenus, lib. iij. } nec talis item remissio simoniam inducit secundum Panor. in c. veniens, le j. & ibi Philip. Dec. col. ij. versic. secundo limitatur, extra de testibus. Angl. Clauas. in summa, in verb. simonia, le iij. versic. xl. }

Nec talis remissio simonia inducit.

198

Donare qui non potest, nec ius aut debitum remittere potest.

¶ Verum contrarium, vt videlicet remissio debiti non liquidi habeat vim donationis, nec tutor aut curator aut alius administrator, qui non potest donare, non etiam possit tale ius aut debitum remittere, tenent Bald. Salyc. sibi contrarij, & Raph. Fulg. in l. j. C. de pact. & idem Fulg. & Iaf. in d. §. si filius. Imol. in l. ex duabus, la ij. col. viij. } & ibi etiam Franc. Aret. col. x. versic. amplius credit. } ff. de duob. re. & Alex. sibi etiam contrarius confi. xxij. viso instrumento syndicatus, col. iij. versic. & dato etiam, & seq. lib. j. & Alciat. sibi contrarius, in d. l. pactum curatoris. C. de pact.

199

Satius rem suspensam relinquere, quam ius ipsum gratis remittere.

¶ Nam licet, inquit propè omnes, nullæ diutiùs appareant probationes, tamen in futurum insinuationem quædam poterunt emergere. l. admonendi. ff. de iureiu. } & l. Lucius. §. vlt. ff. ad senatuf. Trebel. } & l. diui, in princip. ff. de pœn. & l. sub prætextu instrumentorum. C. de transact. & l. sub specie. C. de re iudic. } & omnium optimè in l. argentarius. §. cum autem. ff. de eden. & in l. quidam. §. j. ff. de furt. } cum simil. Ideo satius est rem suspensam relinquere, quam ius ipsum gratis remittere, quia prosperior fortuna poterit succedere, quæ probationes prima quaque occasione suggeret. Et videmus quòd dubius euentus iuris, de quo non liquet, est alicuius æstimationis, licet non tantæ. l. Lucius. §. vlt. c. gl. ff. ad Trebel. & l. in lege falcidia, in prin. & l. Titio. & l. in quantitate. §. j. ff. ad leg. Falc. & l. propter. ff. famil. herc. & l. si feruus, in prin. ff. de cond. furt. & auth. nûc & si hæres. C. de litig. & not. in l. ij. C. de resc. vend. cum tractatur an in transactione habeat locum ea l. & videtur facere tex. à speciali in d. l. tutor, in prin. ff. de iureiu. } & voluit etiam Sig. confi. lxxj. factum sic se habet: dominus episcopus, col. ij. versic. præterea non est dubium. Et faciunt not. per Imol. Pau. Cast. Alex. Fran. Aret. & Iaf. in l. seruû filij. §. si statuliberû. ff. de legat. j. Corn. confi. ccvj. viso superscripto, col. iij. versic. & alia spes, lib. 3. & facit etiam tex. in l. si quis vxori. §. vlt. ff. de furt. }

200

Remissio debiti non liquidi non minus indiget insinuatione, quam ea quæ fit de liquido.

¶ Ideoq; singul. scribit Bald. in tractatu de pactis, col. xij. versic. item quæro pactum liberatorium, quòd huiusmodi remissio debiti non liquidi, non minus indiget insinuatione, quam ea quæ fit de liquido, habita ratione pretij, quo vendi potuit. Sed & Signor. in confi. lxxj. factum sic se habet: dictus episcopus, col. ij. versic. fed tu dic, contra tendit, quòd licet prælatum vel tutor possit remittere debitum non liquidum, tamen in hoc requiritur decretum, per gl. quam dicit ad hoc no. in l. non solum, in verbo, dedisti. C. de prædi. min. & in l. vlti. glo. vlti. ante fin. C. de transact. & Ioan. And. in c. ij. de transact. & alia quæ ibi allegat. Nam & tantum censetur esse in patrimonio nostro, quàm æstimatur dubius ille euentus iuris non liquidi, per d. l. in lege, & d. l. Titio, & d. l. si feruus. Et hanc opin. in casu l. nostræ sequitur Ripa hîc in xvij. quæst. Nam verisimile est remittentem, si cogitasset de liberis futuris, non tã facile remississe, sed expectasse prosperiorè probationis fortunã.

201

Autoris ea de re sententia.

¶ Ego verò huic sententiæ neque omnino accedo, neque planè dissentio, sed id totum arbitrio iudicis relinquo, qui æstimabit quantitatem debiti, qualisq; is sit qui dicitur debitor litigiosus, an alius, qui facile possit aut non possit interuere futuras probationes, facilitatemq; aut contra difficultatem futuræ probationis, } ex sententia Bald. in l. in minoribus, in fi. ff. de minor. cum loquitur de minore transigente super dubio facile transigendo. & in c. j. in prin. col. iij. versic. quæro an vasallus tir. de prohib. feud. alien. per Feder. cû dicit, nam si res possit facile liquidari, &c. Atque etiam plûsne an minus fuisset donans impensurus ad comperiendas probationes, & exigendum debitum, quàm commodi ex exactione relaturus, perpenso scilicet laborum, impesarum, iudicialisq; tædij calculo, iuxta l. mediterraneæ, & ibi not. per Bart. & Ang. qui eam l. legit cum l. nemo. & Ioan. Plat. & Alex. in addit. ipsius Bart. C. de anno. & trib. lib. x. & quod voluit Ang. in l. j. ff. de duob. reis. } Rom. qui loquitur in remissione debiti à tutore facti. d. confi. 50. versic. item dicendum. } & Alex. d. confi. xxij. col. iij. versic. & idem videtur, lib. j. Iaf. Philip. Deci. & Alciat. in d. l. pactum curatoris. Hæc, inquam, omnia & similia iudex perpendet, statuetq; } vtrum donans verisimiliter remississet, an non remississet, si de liberis cogitasset, vt supra latè diximus in verbo, omnia vel partem aliquam, versic. xxvij. incip. in huius autem rei consideratione, & tribus versic. sequent.

202

Remissio debiti non procedit in remissione debiti usurarj.

¶ Intelligit item & quinto Ripa in d. q. xvij. non procedere in remissione debiti usurarj, per glo. not. } quæ ius facit tutoribus, & curatoribus, & aliis administratoribus remittendi debiti usurarj, } in l. præses. C. de transact. quem ibi sequuntur & comprobant Bald. col. ij. in ij. quæst. Salyc. Franc. Aret. Iaf. & Alciat. in l. pactum curatoris. C. de pact. & Bal. qui illam glo. dicit sing. in l. etiã, ad medium. C. de fideicom. & Ioan. Ana. in c. cum tu, col. vlt. in v. q. extra de vsur. Et ego id quoq; haud grauatim approbo, tum quia huiusmodi remissio fit ex necessitate bonæ fidei, quã quisque tenetur agnoscere, quod Græci ἐν νόμῳ dicunt, etiã administrator rei alienæ. l. quoties. §. sicut. ff. de admin. tut. & quod not. gl. in c. bonæ, le ij. in verbo, diffidere, ext. de postu. prælat. cum simil. Tum quia fit

quia fit ad exonerationem animæ, quam verisimiliter remittens præfert suis ipsius liberis, ac cû-ctis rebus. l. fancimus. C. de sacrosanct. eccl. & c. Matthæus, extra de sponsal. & c. præcipimus. xij. q. j. Et ita quòd si id debitum usurarium iam exegisset, posteaq; debitori relinqueret, non haberet locum l. nostra: quia id magis esset restitutio rei malè exactæ, quàm donatio aut liberalitas, vt plenè diximus, ex multorum sententia supra in verbo, libertis, versic. lxxxvij. incip. sed tu tamen hîc aduerte. cum præcedenti. Igitur id multò magis procedit in remissione nondum exacti siue soluti, quæ & non exigit insinuationem, etiam si excedat summam quingentorum solidorum, secundum Imol. in c. cum contingat, col. antepen. extra de iureiu. ita limitans quod supra diximus, remissio nem debiti vel iuris requirere insinuationem. Sed & de iure ciuili, quod vsuras permittit, remissio futurarum vsurarum non requirit insinuationem. l. Modestinus. ff. de donat. nec præteritarum quoque, secundum glo. Bart. & alios ibi.

Remissio futurarum vsurarum non requirit insinuationem.

Liti qui renuntiat simpliciter, non præsumitur id facere animo donandi.

203

¶ Intellige sexto, ex eodem Ripa hîc in xij. quæst. non procedere in renuntiatione litis, contra Socin. aliud expresse tenentem confi. xx. in facto præsupponitur, col. vlt. versic. sed etiam alio, lib. iij. Nam aut, inquit Ripa, quis liti simpliciter renuntiat, & præsumitur id facere non animo quidè donandi, sed quia inter agendum animaduertit sibi ius non esse in re controuersa, secundum glo. in l. si maritus. §. si negauerit. ff. de adult. quam ad hoc reputat not. & sequitur Bal. in l. postquam liti, in iij. q. C. de pact. & idem Bal. qui dicit menti tenendum in l. transigere, in xj. oppo. eademq; vlt. C. de transact. & in c. cum in vestri, paulò ante fi. extra de elect. Cui adde etiam tex. in l. si aduerfarius. & ibi Bal. Saly. & alios. C. de fide instr. quem & ipse Bal. ad id dicit sing. in c. cum venerabilis, col. vlt. versic. sed quid si quis, extra de excep. } & cum quoque in id expendit ipse Bal. in c. j. §. iudices, ad fin. tit. de pac. iur. firm. vbi ex ea dicit quòd renuntians appellationi, fatetur se habere malam causam } & tex. in l. rem non nouam. §. vlt. C. de iudi. & in c. per tuas, le j. in fi. cum dicitur, non expectata sententia quasi malè conscius celsit, & ibi Ioan. Ana. & Fely. vtrunque in vlt. not. de simo. & in c. dudum ecclesia, in fi. iunctis præcedentibus, & glo. vlt. extra de elect. & idem etiã voluit Bal. si solerter legitur, in d. c. bonæ, le ij. col. ij. versic. ibi diffidere, per illum tex. extra de postul. præla. Raph. Co. in l. naturaliter. §. nihil. commune. ff. de acq. poss. & Raph. Fulg. & Alex. in d. l. postquam. & idem Alex. in d. l. si pro fundo, ad fi. C. de transact. Fely. in c. olim, ad fi. de rescript. & ipse Soci. d. confi. xx. col. 2. versic. ex quo ergo renuntiaui, lib. iij. Adde item & hanc rationem, quoniã non est verisimile quempiam ei donare, cum quo litigat, per not. in l. suus. C. de repud. hæred. Aut, vt redeamus ad Ripam, renuntiat aliquo dato, & tunc licet vim habeat donationis, non tamen simplicis, sed ob causam, in qua l. nostra non habet locum, vt & supra diximus.

204

¶ Et ego quidem in posteriore membro Ripæ assentior, quoniã cum renuntiatio non est gratuita & libera, ea quidem donationis vim non obtinet, vt diximus supra in hac eadem quæst. versic. 189. incip. intellige secundò. At in priore casu, cum scilicet quis simpliciter renuntiat liti, res est dubia. Neque enim qui renuntiat liti, continuo fateri videtur ius aduerfario esse in re litigiosa, vt probat tex. in l. si te, vbi hoc not. Bal. qui illum tex. dicit sing. C. de ingenu. manu. & voluit etiam Ro. qui illum tex. dicit sing. in sing. 786. incip. dicit l. postquã. Lancelo. Deci. Iaf. & Phil. Dec. in d. l. postquã, vbi & Bar. ante ceteros videtur esse in eadè sententia, cum dicit, quòd si reus renuntiat liti, actor propterea nullam consequitur ex eo actionem, si nullam antè habebat, per l. iuriscogitum. §. quinimo, & l. si vnus. §. pactus, ff. de pactis. & ita quoq; tenent ipse Bart. & Bal. in d. l. si pro fundo, per illum tex. C. de transact. Bart. Imol. Raph. Com. Alex. Franc. Aret. & recentiores in d. §. nihil commune. Bal. in l. j. col. iij. C. com. de legat. & in cap. pastoralis, in fi. extra de caus. poss. & propr. Saly. in l. transigere, in ix. oppo. C. de transact. Anto. in cap. cum dilectus. col. iij. de caus. poss. & propr. & in c. in literis, col. v. de restit. spol. Raph. Com. confi. cxvij. domina Caterina, col. ij. versic. nec obstat quòd vxor. Pan. in c. solicite, col. ij. versic. contra hunc intellectum, extra de restit. spolia. Card. Alex. in summa iij. quæ. col. xv. versic. quid autem si post renuntiationem. & Iaf. in l. ficur maior, col. 2. versic. tertio not. } post Bal. ibi in prin. } C. de repu. hære. Quanquam non id probat text. in d. l. si te, quo omnes innituntur, sed id tantum dicit, eum qui seruitutis questionem mouerat, renuntia- do causæ, nec nocere quicquam nec prodesse ad ingenuitatis probationem. Nam id verum est, etiam si id agens videretur confiteri illum esse ingenuum. neq; enim illa confessio cum faceret ingenuum, qui non est, vt probat ille text. & alius similis, quæ allegat gl. ibi in l. diui fratres. ff. de lib. caus. Vt omittam quòd si renuntiaudo liti videatur fateri eum non esse seruum, non propterea fatetur esse ingenuum, quia potest esse libertinus. Verum illa sententia confirmatur ex tex. in l. alia. C. de his quib. vt indig. vbi non videtur succumbere qui liti renuntiat, sed tantum desistere: quod diuersum est, & ibi hoc not. Bart. Bald. qui dicit not. & Saly. & hoc quoque voluit gl. in l. is qui contra, in glo. j. & ij. ff. de vulg. & pupil. & Bar. in l. post legatum, in prin. col. iij. ff. de his quib. vt indig.

Renuntiatio cum non est gratuita, non obtinet vim donationis.

205

¶ Sed hîc aduerte, quia videtur esse res diuersa, fateri sibi ius non esse, de qua re loquuntur priores: & fateri ius esse vel non esse aduerfario, de quo magna ex parte loquuntur posteriores. Potest enim res esse neutrius, l. si inter, in fin. ff. de except. rei iudic. Sed & super hæc à nostris differitur, vtrum videatur rem habere pro derelicta, qui liti renuntiat, an non habere, vt per Innoc. in c. veniens, de renunt. & Bart. in l. non solum. §. liberationis. ff. de liber. lega. Imo. Raph. Co. Rom. Alex. Franc. Aret. Soci. & recentiores in d. §. nihil commune. Sed quantum ad casum l. nostræ pertinet, an videlicet ea habeat locum in huiusmodi litis renuntiatione, Et id quoque opinor ad notionem

Liti qui renuntiat, utrum videatur habere rem pro derelicta.

eius qui de ea re cognoscet, pertinere: qui æstimabit, an qui renūtiavit, id fecit terrore, odio, & ex-
eratione litium, & molestiarū forensium: quia scilicet mauult re carere, quàm litigare, iuxta tex.
not. in litem si res, quæ est iij. §. non tamen. & ibi not. per Bart. ff. de alt. iud. mut. caus. fac. & in l.
apud Celsum. §. si quis ex vicia. ff. de dol. mal. except. & c. constitutionem. §. statutum, & quod
ibi dicit gl. in verbo, laudabile votum, de verb. signifi. lib. 6. & quod scribit idem Barto. in sua quæ-
stio. siue disput. incip. iudex per imperitiam, col. pen. & Domi. conf. cxxix. circa istud dubium. col.
2. vers. præterea vbi pactum, cum sim. adductis per Alex. in l. iij. §. vlt. ff. de dam. infe. Quod vix
crediderim in eo qui iam litigare cœperit, arg. d. l. rem non nouam. §. vlt. C. de iud. An verò quia
sibi credit nullum ius esse in re, de qua lis est. An etiam id fecerit fatigatus expensis & laboribus,
iuxta c. nonnulli, in prin. & rursum in c. quia nonnulli, circa medium, extra de rescript. An deni-
que quia cum sciret sibi ius esse, tamen illi in fauorem colligatoris forsitan amici renūtiavit: sed
& utrū verisimiliter omnibus perpensis renūtiasset, si de liberis cogitasset. & nam si verisimile
esset id fecisse fauore colligatoris, id vtiq; haberetur pro donatione, arg. eius quod de liberto re-
nuntiante liti dicitur in l. j. §. vtrū, vers. quod si in lite. ff. si quid in fraud. patro.}

206
Nemo suas
fortunas spō-
te eiicit.

¶ In dubio autem, si nihil aliud appareat, præsumerem renūtiationem potiùs factam ob despera-
tionem iuris, & bonæ fidei agnitionem, quàm ob liberalitatem, secundum ea quæ primo loco ad-
ducta sunt: quia cum nemo ita resupinus sit, vt facile rem suam iactet & effundat, vt dicit l. cum
de indebito. ff. de proba. Cui concinens Aristoteles lib. iij. Ethicorum, c. j. simpliciter, inquit, nemo
suas fortunas spōre eiicit & facit c. super eo, de renunt. & c. quia verisimile, de præsumptio. Ideòq;
in dubio non præsumatur donatio & liberalitas, secundum gl. & Bart. in l. quæ dotis. ff. solut. mat.
& in l. cum quid. ff. si cert. petat. Ita, vt potiùs rem à lege prohibitam quàm donationem præsuma-
mus, vt declarat Bal. in l. vlt. C. de dot. pro. & latè Soci. conf. lxxij. circa primum, col. pen. lib. j. vbi
id dicit probari in l. si tibi. in princ. cum ibi not. ff. de pact. Rursumq; vt potiùs præsumatur error
iuris & facti in proprio facto, quàm donatio, per l. sed si me putē, in prin. cum gl. ff. de condit. in-
deb. iuncta l. j. co. tit. & l. cuius per errorem. ff. de reg. iur. & voluit gl. in l. generaliter, in verbo, cau-
sa, & ibi Ang. col. 2. qui ita dicit se consuluisse. C. de non numer. pecu. Raph. Co. conf. xxxvij. qui
dam legauit, in fi. Imo. in l. à Titio, col. 2. ff. de verb. oblig. cum simi. traditis ab Alex. conf. xij. ex
his quæ in themate, col. 2. lib. j. & conf. xix. in his quæ in themate, col. 3. li. 4. & Iaf. in l. iuris gentiū.
§. si eum nulla. col. v. vers. circa primū. ff. de pact. & in nostris commentariis consuetudinum, tit.
xiiij. §. 3. Et vt etiam potiùs præsumatur stultitia, secundum Bal. in d. l. generaliter, col. ij. in iij. oppo.
C. de non nume. pecun. & Iaf. in l. si à substituto. §. j. in fi. ff. de leg. j. & vide Bal. conf. clxxxix. cre-
ditor, in fi. lib. 2. Ac denique, vt non præsumatur etiam ex possessione decennali, iuxta l. cum
de in rem verso. ff. de vsur. vt not. voluit Bal. in l. vlt. C. ne de stat. defun.

207
De eadem re.

¶ Vnde si possit capi præsumptio aut occasio siue coniectura alterius rei quàm donationis, aut rei
habitæ pro derelicta, ea capi debet, per l. si cum auro, & ibi Bart. ff. de solut. & l. campanus. ff. de
oper. liber. & l. eleanor. §. qui reprobos. ff. de pign. actio. & voluit Cyn. in l. 2. C. de rei vendic. &
in l. vlt. in fi. C. de petit. hæred. & in l. si à patre, in ij. q. C. de condit. indeb. & Signor. conf. xlix. in
quæstione, col. j. Bal. in l. nam & nocere, in ij. lect. ad fi. ff. de pactis, & in l. si tibi decem, in prin. eo.
tit. & in l. j. in fi. noue lect. ff. de condit. indeb. Ang. conf. xciiij. cum lis & quæstio, col. antep. ver.
quoniam dubitatur. Petr. Anch. conf. 7. in quæstione agitata, col. pe. & conf. xxxij. subtiliter & co-
piosè super prædicto dubio, col. 2. vers. tertio probo. & conf. cvj. dubitatur, col. j. & conf. clxxx. vi-
sa diligenter, col. 2. in fi. & conf. seq. in prædicto, post princ. & Pau. Cast. conf. ccclxxvij. ad primū
videtur dicendum dispositionem, col. ij. lib. ij. & Fran. Aret. expressè loquens de re habita pro de-
relicta (nam cæteri de donatione simpliciter loquuntur) in d. §. nihil commune, col. v. vers. vnde in
hoc est instandum. & Soci. qui loquitur de remissione debiti in l. si creditores, col. ij. vers. secundò
quia vbi. C. de pact. & docto. vbi que tam in lect. quàm in confi.

208

¶ Etiam si leuis sit illa alia occasio aut coniectura, secundum Bal. in l. vlt. col. iij. vers. ibi fortunam.
C. de dot. pro. & in l. j. C. ad Trebel. per l. dispensatorem. ff. de solut. & Iason in l. si fundum per fi-
deicommissum. col. v. vers. item pro ista solut. ff. de lega. j. & in l. domos. §. sumptus, post princ. ff.
eod. tit. & confi. xciiij. concurreo, col. 2. vers. primum quia non solū, lib. ij. & conf. cxlix. circa pri-
mum, col. 2. vers. nec obft. si diceretur, lib. iij. & conf. lx. visis & diligenter consideratis, col. ij. vers.
& cum hic, eo. lib. iij. Sed & etiam si capiendo aliam coniecturā actus reddatur inualidus & inef-
ficax, per l. si non fortem. §. si quis falso, iunctis not. per Barto. ibi. ff. de condi. indeb. quam ad hoc
expedit Franc. Aret. in d. l. à Titio, col. pen. in fi. ff. de verb. oblig. & Iaf. in l. vlt. col. vlt. ff. ad Sena-
tusc. Treb. & in l. si procuratori falso, col. 3. vers. ego dico plus. ff. de condi. caus. da. Quibus adde
quæ diximus supra in præfatione, nu. 128. adde & quod, & seq. Consequens est, vt etiam qui liti
renuntiat, non videatur in dubio fecisse animo donandi, & rei habendæ pro derelicta. Ideo nec
habebit locum lex nostra, nisi aliud appareat. Quanquam non me latet Suetonium Tranquillum
virum proprietatis verborum obseruantissimum, in Caio Caligula fuisse vsū verbo donandi,
cum quis liti gratis renuntiat: & componendi, cum non gratis, sed aliquo accepto: hæc enim sunt
verba illius, Pro litibus atque iudiciis vbiunque conceptis, quadragesima summa de qua litigare
tur: nec sine pœna, si quis composuisse, vel donasse negotium conuinceretur.

Liti qui renū-
tiat, nō uide-
tur id facere
animo donā-
di & habendi
pro derelicto.

209

¶ Intellige septimò procedere in renūtiatione siue remissione hypothecæ. neque enim ea pro
dona

donatione est. l. si pignus. ff. quæ in fraud. cred. & l. j. §. j. & l. Lucius. ff. quib. mod. pign. vel hypoth.
solui. & l. quamuis, in princ. ff. ad senatusconfu. Velleianum. & l. etiam. & l. iubemus, in princ. C. eo.
tit. Quibus intelliges eum qui donare prohibetur, non prohiberi remittere pignus vel hypothecā,
& vbi que gl. & docto. verū si res ita habet, vt huiusmodi remissio idem præiudicium afferret
vt principalis debiti, verbi gratia, si quis totas suas facultates habeat in magno quopiam nomine
siue debito, cuius debitor est minimè soluendo, vt qui sua bona omnia in alios alienauit, sed ea
tamen huic debito hypothecata: Et hic huiusmodi hypothecam remittit his tertiis, quos vocant,
rerum scilicet dominis & possessoribus: peraq; est, ac si debitum ipsum remitteret, cum ineffi-
cax sit actio personalis, quam habet in principalem debitorem. At si debitum remitteret, locus es-
set huic legi vt diximus suprā in princ. huius viij. quæstio. cur igitur non erit locus in hac remis-
sione pignoris, cum eadem omnino sit ratio?

Qui donare
prohibetur nō
prohibetur re-
mittere pi-
gnus uel hy-
pothecam.

¶ Intellige octauò, vt non procedat in remissione quartæ. hæc enim non tam donatio est, quàm
plenior atque integrior fides & restitutio, atque plenus officium. l. patrem. ff. quæ in fraud. credit.
& l. si sponsus. §. si quis rogatus. ff. de donat. inter vir. & vxor. Ideòq; in huiusmodi remissione nō
requiritur insinuatio, vt in donatione requiritur, vt ex facto consultus respondit Bal. conf. cxij.
quædam domina Biolia, in fi. lib. j. vbi & id dicit etiam fortè procedere in quarta debita iure natu-
ræ, per tex. not. in l. si quando. §. vlt. C. de inoffi. test. quem negat alibi reperiri.

In remissione
quartæ nō re-
quiritur insi-
nuatio.

¶ Intelligere potes & nonò vt etiā non procedat in remissione vsusfructus, argumento eius quod
scribit Azo in summa. C. de bon. quæ lib. col. j. vers. aduentitium, quod pater potest filius donare
inter viuos & irrevocabiliter vsusfructum quem ipse habet in bonis eius aduentitiis, per tex. in
l. cum oportet. §. non autem, vers. fin autem res. C. eo. tit. quo in loco Bald. col. j. vers. in textu ibi
apud filium, eum quoque tex. in id dicit esse optimum, & non esse alibi: redditq; huius rei rationē,
quia hæc remissio magis valet vt refutatio, quàm vt donatio. Et simile dicit haberi in c. j. de alien.
feud. pater. Sed & ibi id voluerunt Bart. Saly. Pau. Castr. qui id dicit perpetuò menti tenendum.
& ante hos Gui. Cu. qui illam Bal. rationem priùs adduxerat. Et idem quoque voluit Bald. in l. 2.
col. ij. in iij. opposit. C. de inoffi. donat.

Remissio vsus-
fructus magis
ualet ut resu-
tatio quā ut
donatio.

¶ Scio tamen nonnullos contrarium ex diametro tenuisse, vt scilicet hæc remissio vsusfructus fa-
cta à patre filio non valeat, sed tantum morte confirmari, vt cæteras donationes, & in his gl. in d.
§. fin autem res, in verbo, lucretur, & ibi quoque Albe. & aliam gl. in d. l. 2. in glo. j. C. de inoffi. te-
sta. quæ in hanc opin. trahit Azo. licet sit alterius. Alios quoque eam rem in medio reliquisse tan-
quam dubios, vt Cy. in d. §. fin autem res. Alios deniq; distinxisse, an pater statim ab initio vsus-
fructum repudiet, antequam scilicet eum agnouerit, & tunc procedat prior illa op. an pater agno-
uit vsusfructum, & tunc locus fit posteriori opi. vt per Corn. in d. §. fin autem. Hanc autem rem
latissimè omnium differit Ang. ibi quem tu omnino videas.

Remissio vsus-
fructus facta
à patre filio
an valeat.

¶ Nonò quæro, quia nuper locuti sumus de re habita pro derelicto, Vtrū in ea re postea ab alio
occupata, ac tacita illius effecta, per l. j. & ferme per totum. ff. pro derelict. locum habeat l. nostra,
vt scilicet eam rem possimus, susceptis postea liberis, ab eo qui occupauit, condicere: quod videtur
ex eo quod diximus in præcedenti vers. Et ego quidem in ea sum sententia, vt si ea res talis sit,
quam dominus verisimiliter non habiturus fuisset pro derelicto, si liberos habuisset, aut de futu-
ris cogitasset, est locus huic l. cum istud sit species quædam donationis, vt dicit gloss. in l. vlt. ff. de
cuidtio. & Petr. Iac. in tit. de causis ex quib. feud. amit. col. x. vers. sed quid si dominus. & est opti-
mus text. quem ea glo. allegat, in l. quod seruus, & ibi Bart. ff. de stipul. seruo. & idem Bartol. in l. j.
post princ. ff. si ex noxa. caus. agat. & vtrōque dicit Bart. & post eum Rom. in posteriori loco,
quod gabella æquè debetur ex ea re, ac si aliter esset donata. & sequitur Bertr. in tracta. gabellarū
in vij. parte in xij. q. De cuius rei veritate vide Ang. Imol. & Raph. Cur. in priore loco. Alex. Soci.
& Iaf. in posteriori. & eundē Bertr. in d. tract. gabel. parte iij. octauæ partis principalis in ix. quæst.

Hæc lex utrū
locum habeat
in re pro de-
relicto habita
& postea ab
alio occupata

¶ Et ita quidem res hæc tenet vicem donationis, vt prohibitus aliquid donare, aut aliter alienare,
non possit habere pro derelicto: vt asserit Iacob. Butr. in l. j. §. j. ff. si ex noxa. caus. agat. & Bart. in d.
l. quod seruus. & Cepol. in tit. de vsucap. pro derelicto. col. v. in prin. vers. ego verò dico, & iterum
col. pen. vers. quintò principaliter. & Iason qui id dicit not. in l. filius fa. §. diui, col. x. vers. iij. no. am-
plia. ff. de lega. j. in ij. lectu. & in l. si ita quis. §. ea lege, col. vlt. vers. item ad materiā. ff. de verb. oblig.
& facit tex. in l. sed & si rem. ff. quæ in fraud. cred. & quod scribit Bald. in rub. C. eod. tit. colum. 2.
vers. secundò quæro. & Rom. conf. cxij. pro decisione casus, in princ.

De eadem re.

¶ Verū contra suprascripta facit quod scribit Guil. Cu. in l. j. post princ. & ibi quoque Alberic. §. ff.
de rerum diuisio. quod quando occupatur res habita pro derelicto, non est opus insinuatione,
quæ aliàs requiritur in donatione, quia iura indistinctè & sine aliqua solennitate permittunt quē-
libet occupare rem derelictam, vt ff. pro derelict. per totum. & idem voluit Bal. in l. mater, col. vlt.
vers. item quæritur. C. de rei vendicatio. & in l. si mihi. C. de solutio. & conf. ccc. tex. in cap. j. col. j.
lib. 2. Nam non est, inquit, propriè donatio, cum in donatione requiratur consensus vtriusque,
donantis, & donatarij, non item cum quid habetur pro derelicto. Et idem Bald. in l. si inter. C. de
solut. & in l. j. col. 2. vers. quæro circa hæc. C. de confess. vbi etiam dicit quod non est propriè do-
natio. & Ang. in l. si id quod. §. id quod. ff. pro derelict. & idem Ang. & Imo. in d. l. quod seruus. ff.
de stip. seruo. & Alex. & Socin. in d. l. j. in princ. ff. si ex nox. caus. ag. vbi ita in hoc distinguunt post
Guil.

Quando res
occupatur
pro derelicto
non est opus
insinuatione.

Guil. Cuma. vbi supra, vt si quis in fraudem habeat pro derelicto, vt alius rem occupet, id quod præsuntur ex cōnexitate habendi pro derelicto, & confestim occupandi, arg. l. si ventri. §. vlt. ff. de priuileg. credit. & c. officij, extra de elect. vel si coniunctus occupasset, arg. l. data. C. de donat. & tunc habetur pro donatione, aliàs secus. Quæ & ipsa prope fuit sententia Ang. & Imo. in d. l. quod feruus. & Rom. in l. Modestinus. ff. de donat. & Cepol. in d. tit. de vsucap. pro derelicto. col. v. in paruis, vers. sed nunquid tales. & Franc. Aret. in l. possessionem, col. 2. ff. de acquir. possess.

216 Hec lex an habeat locum in pactis dotalibus.

¶ Decimo quæro, an hæc l. habeat locum in pactis dotalibus, videlicet quæ fiunt in contractu dotali vel matrimoniali, vt si vxor moriatur superstiti marito, ipse maritus lucretur dotem aut partē illius, vt sæpe fit apud Italos? Et certè Alex. conf. clxij. visis his quæ copiosè, col. ij. vers. nec obstat quod non debet reuocari, lib. vj. consuluit huiusmodi pactum non reuocari ex hac l. per liberos postea susceptos, duabus rationibus alibi supra à nobis tactis. Prior est, quia per huiusmodi pactum verisimiliter non infertur magnum præiudicium ipsis liberis. Nam aut pater non transit ad secundas nuptias, & iuris præsumptione huiusmodi dos filiis obueniet, successuris patri, quem lex præsumit filius relicturum. l. scripto. ff. vnde liber. Aut transit, & cogitur reseruare eam dotem liberis primi matrimonij, §. præterea, in auth. neque vir.

217 Hec lex non habeat locum in donatione onerosa.

¶ Posterior ratio hæc est, quoniam hæc l. non habet locum in donatione onerosa, vt supra satis dictum est. sed hoc pactum non est gratuitum, sed potius onerosum, videlicet in compensationē onerum matrimonij, per tex. in l. j. §. si verò, iuncta glo. in verbo, ad lucrum, & ibi Bal. qui hoc not. & Ioan. Plat. col. ij. vers. in quarto dicto. C. de impo. lucra. descript. lib. x. & voluit gl. nuncupatum de hoc pacto loquens in l. si donaturus, in verbo, duntaxat, & ibi Bal. Rom. ipse Alex. & alij recentiores. ff. de conditio. ob causam. Dyn. in l. si cum dotem. §. transgrediamur, & ibi recentiores, ff. sol. matr. Cyn. & Bal. in l. 2. C. famil. herciscun. Bal. post Federic. Scal. in l. Titia cum testamento. §. qui inuita, ante fi. ff. de lega. 2. Idem Bal. in l. cum multæ, vers. inter donationes ob causam. C. de dona. ante nupt. & in l. non sine, post princ. C. de bon. quæ liber. & in l. hac edictali, in prin. col. 3. vers. pone quod appositum pactum. C. de secund. nupt. & in auth. præterea, col. pen. vers. restat videre, & ibi etiam Franc. Aret. col. vlt. C. vnde vir & vxor. & idem Bal. in l. quod nomine, col. j. vers. sed quid si repetens. ff. de condit. indeb. & in repet. l. 2. col. xxv. vers. si verò queritur. ff. de iureiur. dū eam gl. allegat. & conf. lxxix. casus talis est. Zeno. ante fi. lib. j. nam & ibi col. 2. dicit id lucrū dotis esse accessorium ad dotem ipsam, & conf. cx. consuetudo vallata, ad fin. lib. 2. & conf. cxxxix. Laurentius fuit confessus, in ij. dubio, in fi. eod. lib. 2. & conf. lxxij. duo sunt, in fi. lib. ij. Angel. in §. quia verò hætenus, ante medium, in auth. de nupt. & Petr. Ancha. conf. c. ex prædicto themate, col. 2. vbi dicit sing. gl. in d. l. si donaturus. Alex. in l. vlt. §. si à socero. ff. quæ in fraud. credi. & in l. iuris ignorantia. C. qui admi. vbi dicit quod de tali lucro idem debet iudicari, quod de damno vitando, & conf. clxij. visis his quæ copiosè, col. ij. vers. item respondeo, lib. vj. Mathesil. no. lxxij. nota vnam doctrinam, in fi. Fran. Aret. in l. j. per tex. ibi iuncta gl. C. de in offi. dotib. Soci. in l. de diuisione. ff. solut. matr. & Iaf. in §. itē. si quis in fraudem. col. ij. vers. an autem dos, Instit. de action. & in l. Nefennius, in ij. not. ff. de re iudic. vbi dicit ad hoc valde sing. & bene signandam d. glo. & in l. ab hostibus. §. j. in fi. ff. solut. matrim. vbi & illam quoque glo. dicit sing. & conf. clxxj. viso instrumento dotis, col. ij. vers. quod autem ista, & iterum col. vj. vers. ex istis omnibus, lib. ij. Philip. Dec. conf. ccclij. in casu proposito, col. 2. & iterum conf. cccij. in causa illustrissimi, col. ij. vers. sic. his tamen & similibus.

Lucrum dotis est accessorium ad ipsam dotē.

218 Lucrum quando trahit originem à dano de eo idē iudicatur quod de damno, & e contrario.

¶ Et hæc ratio confirmatur ex eo quod voluit glo. sing. in l. si duo, in verbo, scire potuit. ff. de acq. hæred. quod quando lucrum trahit originem à damno, de eo idem iudicamus, quod de damno, licet nunc sit lucrum: & e contrario iudicamus de damno, quod à lucro trahit originem, vt de lucro: & ad hoc illam gl. not. & sequuntur Imo. qui eam dicit sing. Roma. & alij recentiores ibi, & Franc. Aret. in l. Titia, col. ij. ff. de verb. oblig. vbi illam gl. dicit not. & in conf. cvij. elegantissimè, col. j. vers. præterea quando damnum, vbi eam gl. dicit sing. & Alex. in d. l. iuris ignorantia. & ibi quoque Iaf. qui eandem dicit not. C. qui admit. & Soci. conf. v. supradictus insignis doctor, col. 3. vers. pro his adduco, lib. ij. & Iaf. in l. inter stipulantem. §. si rem quam, circa medium. ff. de verbo. oblig. & in l. vlt. col. ij. vers. item nota ex eo. C. de codicil. vbi eam dicit solennem. Sed sic est, quod dos à qua hoc pactum sumpsit originem, est titulus onerosus quantum ad virum. l. ex promissione. ff. de actio. & oblig. & l. pro oneribus, & ibi Bart. C. de iure dot. & l. apud Celsum. §. sed & si mulier. ff. de except. dot. cum similibus. Ergo & tale pactum debet etiam dici onerosum, & ita etiam colligit Iaf. in l. licet inter priuatos. C. de pactis. & in d. l. si donaturus. §. j. col. ij. ff. de condit. ob causam. vbi illam glo. dicit sing. Et bene facit tex. in l. si quis. §. si vxor. ff. de donat. inter vir. & vxor. vbi sicut dos est titulus onerosus quantum ad virum, ita & vsuræ dotis.

219 Statuta deferentia lucrum dotis, introducta sunt propter onera matrimonij.

¶ Ex quo etiam ortum videri potest, quod plerique existimant, statuta hoc lucrum dotis deferentia, cuiusmodi sunt multa in Italia, id facere propter onera matrimonij: quod inter cæteros voluit Bart. in tract. de duob. fratrib. in v. quæstio. & Bal. in l. non sine, & ibi etiam Fulg. in fin. C. de bon. quæ liber. & ipse Baldus in l. 2. C. famil. hercisc. & in l. si cum dotem. §. si pater, ante fi. ff. sol. matr. & in c. super literis, col. v. vers. sed quid dices, extra de rescrip. & conf. lxxix. casus est talis, Zeno, col. vlt. lib. j. & conf. cccxxvij. factum sic proponitur, lib. ij. & conf. liij. quædam domina Richabella. lib. v. & in sua margarita, in verbo, dos, col. ij. vers. dos data filia. & Ang. conf. 180. præmitto ad euiden-

ad euidentiā, col. 2. Saly. in l. cum te. C. de donatio. ante nupt. & Pan. conf. lxxix. stante statuto quo cauetur, col. ij. lib. 2. Rom. conf. cccclxxj. lucrum autem ex dote. & Raph. Com. conf. xlviij. statutum Florentiæ, col. ij. vers. præterea cum per rationem. Pau. Cast. conf. lxx. pro pleniori responsione, col. j. vers. secundo videndum, lib. j. Cepola causarum ciuiliū conf. 7. punctus quæstionis, col. 2. vers. tertio præmitto. & Franc. Aret. qui hanc dicit esse communē opin. in l. si ante nuptias, col. vlt. ff. solut. matrim. Franc. Cre. sing. cluij. statuto cauetur. Card. Alex. in c. significauit, in fi. extrà qui fil. sunt legit. Socin. in l. de diuisione, col. j. vers. circa primum. ff. solut. matr. & conf. cxliij. viso testamento domina, col. 2. vers. his tamen non obstantibus, lib. j. & Corn. conf. j. circa primum, col. antepen. vers. sic. nec multum confert, lib. ij. Philip. Dec. qui adducit concord. conf. lxxvij. circa propositum. & d. conf. cccij. col. ij. vbi supra. Ideo consuluit Bald. conf. clxxxij. hoc exordio, si qua inquit mulier. lib. ij. quod si vir non sustinuerit onera matrimonij, non debet lucrari dotem ex d. statuto. quod & idem tenuit idem Bal. conf. liij. quædam domina Richabella, ante mediū lib. v. & rursum conf. cclxxij. proponitur in facto, eod. lib. v. Id quod etiam tenuit in auth. data, paulò ante medium. C. de dona. ante nupt. quem sequitur Iafon, qui postremum tantum locum allegat, conf. cxxxv statuto ciuitatis, col. vlt. lib. j.

Confirmatio præcedentiū.

¶ Aduerte tamen quod contra hanc secundam Alex. rationem, & quæ pro confirmatione illius diximus, facit tex. in l. si ab hostibus. §. vlt. in verbo, lucrifacere. ff. solu. matr. & in l. quoniam. §. ad hæc, in verbo, lucra. C. de secund. nupt. & in l. sed si alia lege, in prin. ibi, dotem mariti lucro cedere. ff. de bon. damn. & in l. cum vir, ibi, si tota dos lucro mariti cessit. ff. de vsucap. & in l. in eum, ibi, dotem lucratur, & iterum in l. Neratius. §. si maritus, cum dicitur, si matitus lucratur dotem, rursumq; in l. si pro rata. §. vlt. ibi, id enim lucrari videtur, iterumq; in l. si mulier, in illis verbis, licet lucrati dotem faciat. ff. de relig. & sumpt. funer. & l. Titia, ibi, contentus in retentionem lucris dotis cæteris rebus. ff. de iure dot. & in l. fundum, ibi, & dos lucro mariti cesserit. ff. de fund. dota. & in l. cum quis vxori, ibi, dotem fuerit lucratus. ff. de dote prælegat. & l. ex morte, in princ. ibi, lucrari, iunctis præcedentibus. C. de pactis conuen. & in l. j. §. illo proculdubio. C. de rei vxor. act. & in l. vlt. §. simili, in tribus locis. C. de iure dot. & in l. pen. §. vlt. in fi. ff. quod fal. tuto. aut. & in l. j. vers. si verò. C. de impo. lucra. descript. lib. x. & in §. j. vers. prospeximus, in auth. de non elig. secund. nub. & in §. j. vers. duo igitur. & §. sed etiam, vers. si verò incertum. & §. mitiores, vers. si igitur, in fin. & §. has itaque. & §. deinceps. & §. soluto. & §. si verò sit soboles. & alibi sæpe in eo. tit. in auth. de nupt. & in §. quia verò plurimas, in auth. vt lic. matr. & auit. & in §. quia verò quædam, eod. tit. & in §. j. in auth. de æqual. dot. & in cap. vlt. extrà de donatio. inter virū & vxor. qui quidē tex. id lucrū appellat, & quod scribit Ang. in §. ascripto, in fi. in auth. de nupt. quod illud quod lucratur maritus ex dote, dicitur habere titulo lucratiuo, quia fructus habet propter onera matrimonij, quod & voluit Io. à monte Sperello in auth. ex testamento. C. de collat. & Soci. conf. 223. circa præsentē, in fi. lib. ij. & Iaf. conf. lvij. ad idem pro Ioanne, vers. nec prædictis, lib. j. & conf. ccxv. in quæstione quæ vertitur, col. 2. vers. nõ obstat aliud fundamentum, eo. li. j. & Ioa. Montefes. in repe. l. frater à fratre. col. 2. 4. in fi. 18. quæst. ff. de cond. indeb. & ante hos omnes Bal. sibi contrarius conf. cclxxvj. verba statutorum, col. j. lib. 3. Ideoq; plerique voluerunt huiusmodi pactum de lucranda dote requirere insinuationem: sicuti aliam meram ac simplicem donationem, in quibus sunt Azo fons iuris dictus, Cyn. & Bal. in l. vlt. C. de iure dot. & Ant. Cana. in tract. insinuationum. q. xxxix. & seq.

Maritus percipit lucrum dotis ex statuto, etiam si nulla onera matrimonij sustinuerit.

¶ Quæ sententia & ex eo confirmatur, quod maritus hoc lucrum percipit ex statuto, etiã si nulla onera sustinuerit, videlicet cum matrimonij momento tantum durauit, secundū Bal. in l. non tantum, & ibi etiã Ang. in lect. Flor. & Corn. C. de lega. & eundē Ang. d. conf. 180. præmitto ad euidentiā, col. vlt. Pau. Castr. in d. l. si donaturus. §. j. & ibi Iaf. in fi. qui hoc reputat sing. ff. de condit. ob causam. Fran. Aret. in l. 2. col. j. ff. solu. matr. & iterū in d. l. si ante nuptias, col. vlt. eod. tit. vbi hoc pro eleganti allegat. Soci. conf. cccxxij. circa præsentem, col. 2. vers. quibus præsuppositis, & alibi sæpe in eo. conf. lib. 2. Laurent. Calca. conf. xxxj. Ant. Parolarius, col. vlt. vers. sed his non obstantibus. Iaf. in d. l. si donaturus. §. j. col. vlt. ff. de condit. ob causam. vbi hoc dicit sing. & in l. inter stipulantem. §. sacram, col. viij. vers. tertio matrimonium. ff. de verb. oblig. vbi hoc reputat valde not. & d. conf. cxxxv. (statuto ciuitatis), in fi. lib. j. vbi & hoc dicit sing. Phil. Dec. in c. de causis, col. ij. vers. & prædicta conclusio, extra de offi. deleg. & conf. dxxij. in casu, col. j. Catel. qui hoc reputat singul. in memor. incip. momentum, & iterum in memor. incip. statuto Mediola. cauetur.

Et etiam si necdum vxor traducta fuerit ad domum viri.

¶ Idq; etiam obtinet, si necdum vxor fuit traducta ad domum viri, per glo. in §. nuptias, in auth. de nupt. & voluit etiam Bart. & Raph. in l. nihil, per glo. ibi. ff. rerum amot. Cyn. Bal. & Fulg. Pau. Castr. & Corn. in d. l. non sine. C. de bonis quæ liber. Bald. & Ang. in l. solet §. quæ virum. ff. de iis qui not. infam. Bal. in l. Deo nobis, col. 2. vers. sed iuxta hoc pone, & ibi Raph. Fulg. qui ita se dicit cum multis aliis ex facto consuluisse, & ibi item Pau. Cast. in fi. C. de episcop. & cleri. & idem Bal. in l. sancimus. C. de nupt. & d. conf. cx. consuetudo vallata, lib. 2. & conf. cccxc. quod vir non lucratur, lib. j. & conf. cccxxvij. ad euidentiā est præmittendum, paulò ante fi. lib. 3. dum allegat Bar. in d. l. nihil, & seipsum in d. l. Deo nobis, & expressius conf. cccclxxvij. factum dignoscitur esse tale, quædam domina. lib. ij. Raph. Co. in l. si cum dotem. §. transgrediamur, ff. sol. matr. Anto. in c. j. de sponsali. Pau. Cast. in l. si donaturus. §. j. & ibi Iafon col. vlt. ff. de conditio. ob causam. vbi dicit ita vidisse se consultum per omnes. & idem Paul. in l. sed hoc ita. §. j. ff. de re iudic. & in d. l. si ante-

quam

quam legit cum l. de diuisione, col. vlt. ff. solut. matr. & in l. si marito, §. j. ff. eo. tit. & in l. cum fuerit, ff. de condit. & demonst. & ibi quoq; Soci. & idem Pau. Cast. conf. cluij. super primo quæsto licet dominus, col. j. lib. j. & conf. ccccxxxij. visis omnibus scripturis, in ij. dubio, eod. lib. j. { Roma. in l. j. C. vnde vir & vxor. } Mathefil. not. lxxv. nota quod disponens. Bal. Nouellus in tractatu dotium, in vj. parte principali, in xxxvij. speciali, in fi. Corne. conf. cxlix. licet meo iudicio per totum, lib. j. Ang. Aret. in §. nuptiæ autem, Instit. de patr. potest. & latissimè omnium, in §. fuerat, col. xvij. vers. quæro de quæstione quotidiana. Instit. de actio. Socin. d. conf. cccxxij. lib. ij. & conf. viij. viso eleganti consilio, col. j. lib. ij. { Carol. Ruin. conf. lvij. visis, col. 2. nume. 4. lib. ij. } Philip. Dec. conf. cclx. queritur breuiter, col. ij. & Ioan. Campey. in tract. dot. in v. parte, col. vij. vers. statutum de dote lucrada. & Franc. Purpu. in l. j. col. xix. num. 123. C. de summa trinit. & latè Anton. Rubeus consil. xix. stãte statuto quod vxore. { & Franc. Ripa in rubr. fol. mat. num. 67. & multis seq. }

223 Et etiam si uxor nedom a uiro sit cognita.

223 Sed & denique obtinet, etiam si necdum vxor a viro sit cognita. Nam in hoc sufficit matrimoniũ per verba de præsentis fuisse contractum, vt expressè voluit Bal. in d. l. Deo nobis, vbi supra citauimus. & ibi etiam Raph. Fulg. qui se dicit ita consuluisse cum aliis multis doc. & Paul. Cast. C. de episcop. & cleric. & ipse Bal. in d. l. non sine, col. j. & ibi quoque Raph. Fulg. Pau. & Philip. Corne. & idem Bal. subobscure, in cap. capellanus, in fi. extrã de feri. dum { vtrobique; Bald. ipse; } aliud dicit, cum statutum loquitur de matrimonio copulato. & in d. conf. cccxxvij. lib. 3. dum etiam distinguit inter matrimonium simpliciter, & matrimonium copulatum, & Saly. in l. cum te, in fi. { vers. vnum tamen non omitto. } C. de donat. ante nupt. Domin. in c. præsentis. §. vlt. de præb. lib. vj. Paul. Cast. in d. l. si donaturus. §. j. vers. item quid si matrimonium. & in d. l. si ante nuptias, ad fi. ff. sol. matr. { & in l. de diuisione, col. vlt. ff. eo. tit. vbi tamen id declarat. } & in d. l. cum fuerit. ff. de conditio. & demonstratio. vbi dicit quod ita communiter tenetur. & conf. cluij. super primo quæsto, licet dominus, lib. j. { & conf. ccccxxxij. visis omnibus scripturis, col. ij. in ij. dubio, in fin. eodem lib. j. } & Panor. conf. lxxix. stante statuto, lib. ij. { Mathefil. d. num. 75. } Corn. d. conf. cxlix. lib. j. Alex. conf. cxxix. super primo dubio, col. ij. lib. vij. Dec. conf. ccccxl. queritur in effectu, col. vlt. lib. ij. & Stephan. Bertr. conf. cccxxix. Saly. quem audio, lib. ij. & Fely. qui id reputat sing. in c. tertio loco, col. 3. vers. & retenta hac parte, extra de præsumpt. & Campey. vbi supra & Hippo. Marfil. conf. lxxvj. in nomine & c. attento, col. 2. vers. & facit, lib. j. vbi hoc dicit sing. Iaf. d. conf. lvij. lib. j. vbi hoc miro modo intelligit, modo maritus non esset impotens ad coitum. & iterum d. conf. cxv. in quæstione quæ vertitur, col. j. & ij. eo. lib. j. vbi & hoc intelligit modo coniuges sint apti ad coitum. & latissimè conf. cxxxv. statuto ciuitatis, eo. lib. j. { & Matth. Afflict. decis. Neapol. lxj. fuit lata quædam sententia, vers. tertio dubitatur, & Ripa. in d. rub. ff. fol. matr. vbi supra, etiam limitans, nisi statutum loqueretur de copulato matrimonio. }

224 Matrimonium copulatum utrum concubitu designet.

224 Quamquam nec ei quod Bal. dicit de matrimonio copulato, faciens vim in hoc postremo verbo, quasi concubitus designet, assentio, propter tex. in c. vlt. extrã de frig. & malefic. & c. j. & c. 2. extrã de matr. contr. contra inter. eccle. & cap. per tuas, qui fil. sunt legit. quibus apertissimè probatur, dici matrimonium copulatum sine coitu. { & in iure ciuili in l. si extraneos, ibi, matrimonio copulato. ff. de condit. ob caus. vbi satis constat ea verba significare matrimonium contractum, quem & in id expendit post alios Corn. in d. l. non sine, ad fi. C. de bonis quæ liber. Nam & copula est nomen generale, quod vinculum siue nexum significat. Plautus in Epidico: Querant me, in manibus gestant copulas secum, subirem. Ouidius,

Copula detrahitur canibus.

à copulando dictum, quod & ipsum generale est: & veluti iungere, colligare, vincire significat. Hinc dicitur copulare amicitiam, societatem, matrimonium, concordiam, dexteram, apud Plautum in Aulularia. Et Acron in Horatij carminum lib. j. Ode xij. enarrans illud ipsius Horatij,

Quos irrupta tenet copula.

Copula designatio. Coire matrimonium etiam citra coitum dicimus.

Copula (ait) proprie dicitur cuiuslibet rei duplex numerus, vnde tractum est, vt matrimonium copula diceretur. Et si quando intelligimus copulam de coitu, ferè illi addimus, carnalem, vt in c. de illis, de desponsat. impub. & c. in super, qui matr. accus. poss. & alibi sæpe. nam & coire in matrimonio, etiam dicimus, pro contrahere matrimonium, etiã citra coitum. l. in testamento ita erat scriptum. ff. de condit. & demonst. vt coire in fœdera apud Virgil. lib. 2. Aeneid.

Cocunt in fœdera dextera.

Et coire societatem dicimus: Tullius in oratione pro Roscio Amerino, Ne diutius vos teneam iudices, coitur societates. Et in Phil. 2. vti nam Cnei Pompeij cum Cæsare societatem nunquam coisset. Et Iureconsultus in l. j. & l. ij. §. de illo, & l. iij. & l. v. vj. & vij. & sæpe in eod. tit. ff. pro socio. Sed tu interim vide Bal. conf. cxciiij. incipiam, col. ij. vers. fuit in super, & Corn. in d. l. non sine, ad fi. C. de bonis quæ liber. { Quod obiter dicere voluimus, licet non huc admodum pertineat, quoniam à nullo quem legerim, animaduersum vidimus, sed omnes passim Bal. referunt, & sequuntur. }

225 Lucrum quod maritus percipit ex dote, non est semper propter onera

225 Ex iis autem quæ diximus manifestè liquet quod huiusmodi lucrum dotis, quod ipse maritus facit, non est propter onera matrimonij. Nam si ob ea esset, certè maritus non lucrificeret deficientibus oneribus, videlicet cum matrimonium momento tantum durat, aut cum nondum traducta fuit vxor in domum mariti, quia deficiente causa deficit effectus. l. generaliter. ff. de episco. & cleric. & c. cum cessante, de appellat. lib. vj. cum sim, vnde & ea ratione, quam de matrimonio momen-

momentaneo diximus, Soci. vir inter recentiores autoritatis maximæ, & post eũ Hercu. in l. 2. ff. solu. matr. afferunt constanter hoc pactum de dote lucranda, tanquam non onerosum, sed merè gratuitum, reuocari susceptis liberis, per hanc l. nostram.

226 Verum quantum ad tex. in d. l. si ab hostibus. §. vlt. ff. sol. matr. cui maximè innituntur, qui lucrũ esse dicunt quod ex eo pacto queritur, vt pote qui id lucrum etiam appellat, cum vtitur verbo lucrificare, vt diximus: illi respondet Rom. in d. l. si donaturus, quod ibi improprie lucrũ dicitur: sicuti etiã, vt hoc illi addas, fructus dotis alicubi dicuntur cedere lucro mariti, in l. pro oneribus. C. de iure dotium. & in l. j. §. cumque ex stipulatu, versicu. fœtus. C. de rei vxoriae actione. Et tamen haud dubiè eos habet propter onera matrimonij, vt inibi etiam scribitur, & supra diximus. Vel etiam dici potest, vt dicit Iafon ibi, quod dicitur lucrum habito respectu ad tẽpus præsens, quo delatum est morte vxoris, & sic cessantibus nũc oneribus, cũ desertur. Sed si respiciamus ad onera præterita, nõ lucrũ est. Ego vtranq; responsonẽ ita cõiugo. Nam quodãmodo maritus lucratur, qui ex pacto & statuto illud obtinet, quod de iure cõmuni nõ obtinuisset. Est igitur lucrũ eo respectu, quod præter ius cõmune cedit lucro ipsius. Veruntamẽ statutũ aut pactũ id lucrũ defrens videtur respicere ad onera matrimonij vix tolerabilia, vt latè dicemus in nostris cõsuetudinibus tit. xxxvij. §. iij. in gl. ij. in prin. & quibus ferendis ac cõpensandis plerũque nõ sufficiunt simplices fructus dotis à iure cõmuni marito in id concessi. Igitur in eius rei veluti augmentum siue supplementum ac additamentũ pacto nobis prouidemus, aut statuto: quod quidem dotis additamentũ eius naturæ ac virium esse cõsetur, vt dos ipsa: & idem de vtroq; iudicandũ est, per tex. in l. etiã. C. de iure dot. { & l. si cõstante. C. de dona. ante nupt. vbi augmentũ dotis gaudet eodẽ priuilegio, ac dos ipsa, & ibi nõ. Bal. & Saly. & } in auth. æqualitas, ibi. augmentũ quoque. C. de pact. conuenien. & in l. inter focerũ. §. cum inter. ff. de pact. dotalibus, cum dicitur, nec separabitur portio dotis, quæ est data additamenti causa. & §. j. & §. aliud. & §. dedimus, in auth. de æqual. dotis. Ex quo nõ. Ang. ibi quod omne priuilegium datum principali, porrigitur ad eius augmentũ. & voluerunt Bar. Alex. Iafon. Aquen. & Thom. Parpa. in repet. rub. ff. solu. matr. Idẽ Bar. conf. cxxiiij. punctus quæstionis, col. 2. { Bal. in l. si marito. §. vlt. ff. sol. matr. & conf. cccclxix. in primo puncto, in fi. lib. 4. Albe. in secunda parte statutorum, q. clvj. item quæro continuando, circa mediũ. } Pau. Cast. in l. cum pater filia. ff. de leg. ij. Alex. in d. l. diuortio. §. ob donationes, col. j. ff. sol. matr. { Fran. Aret. in l. rei iudicata. §. hæred. col. vlt. eo. tit. & iterum in l. si in testamento. ff. de vulg. & pupil. } & Thomas Parpa. in l. ij. col. 6. in fi. eo. tit. vbi erranter citat l. quoties, pro d. l. etiã. C. de iure dot. nam d. l. quoties, nihil huc pertinet. & Iafon in l. quod in rerum. §. si quis post. ff. de leg. j. & conf. cxlvij. præfens consultatio, col. 2. vers. item sicut valet, lib. 2. & conf. cxxij. videretur, col. 8. lib. 4. & conf. clxxj. viso instrumento dotis, col. v. vers. quartò item sicut valet, lib. 4. & Anto. Rubeus consil. xxv. præsupponitur in facto, col. 2. vers. stante ista conclusione. & bene facit text. in l. si ex toto, in prin. & ibi nõ. ff. de leg. j. { Et sic vt concludamus, id quod ex eo pacto vel statuto de dote obtinemus, est & lucrũ & onus diuersis respectibus. quod & hinc probatur, quod id simplex donatio nõ est, quia aliàs superfluo post tit. de inoff. dona. poneretur titulus de inofficio. dotib. qui intelligitur huiusmodi pacto lucrandi dotem, vt dicit glo. in l. j. eiusdem tit. Sed alio respectu non dicitur titulus simpliciter onerosus, quia tunc nulla querela competeret, vt plenè per Bar. in l. nõ vsque ad eod. ff. si à parenti. quis manu. fue. id quod scientissimè annotauit Fran. Aret. in d. l. j. C. de inoffic. dotib. } Et idem dici potest de d. l. quoniam. §. ad hæc. C. de secun. nupt. & aliis iuribus in id supra allegatis.

Deficiente causa deficit effectus. Fructus dotis alicubi dicuntur cedere lucro mariti.

Statutum defrens lucrum dotis ad matrimonium videtur respicere ad onera matrimonij vix tolerabilia.

227 Illud autem Ang. dictum in d. §. adscripto. in authen. de nuptiis, si verũ est, non obstat, quia dicit, quod cessante pacto aut statuto vir nõ debet lucrari dotẽ, sed eam reddere hæredibus vxoris soluto matri. Et ideo statutum id defrens est cõtra ius commune, & strictè obid interpretandũ. Nec ob. inquit, l. pen. in fi. ff. quod falso tutor. auctor. quia concedo quod vir retinet fructus dotis in compensationem onerum, sed non lucratur dotem: quia istud est lucrum, nõ compensatio onerum. Vides igitur quod Ang. loquitur de iure communi, cessante pacto aut statuto. At si pactum sit, videtur, vt iam diximus, factum ad augendam illam compensationem onerum matrimonij. Et cum id lucrum, si lucrũ dici debeat, sumferit originem à dote, quæ res est onerosa, certè & pro onere accipi debet, iuxta id quod supra diximus.

Cessante pacto aut statuto, vir nõ debet lucrari dotem.

228 Quod verò de insinuatione huiusmodi pacti lucranda dotis dictum in priori op. alij quidam non leuis autoritatis non id admittunt, sed prorsus reiciunt, negãtes debere insinuari: in quibus sunt Hug. & Petr. à bel. Perti. in d. l. vlt. C. de iure dot. & ipse Bal. sibi, vt ferè aliàs semper, contrarius, in auth. eo decursum. C. de donat. ante nupt. { Franci. Aret. in l. is potest, col. 3. ff. de acquir. hære. } Quamquam in hoc non magnam vim pono, quando dependet ex aliis, an videlicet tale pactum sit gratuitum, necne.

Opinio aliorum de insinuatione huiusmodi pacti lucranda dotis.

229 Sed & quod de matrimonio momentaneo diximus, scilicet maritũ lucrari dotem ex pacto vel statuto, etiam si matrimonium momento durauerit, id falsum esse multis probauit Iafon, sibi etiã contrarius, in d. l. non tantum. C. de lega. & voluit etiam Thomas Parpalia in d. l. 2. col. 9. vers. de eo autem. ff. solu. matr. nisi falsum, inquit, vir fecerit expẽsas in nuptiis, vestimentis, & iocalibus. quæ fuit etiam sententia Fely. in c. tertio loco, col. 3. vers. & retenta hac parte, extra de præsumpt. & Ioan. Campey. in d. tracta. dotium, in v. parte, vbi supra citauimus.

Et de matrimonio momentaneo.

230 ¶ Similiterque contra illud de ductione ad domum, tenet Bald. sibi item in hac parte contrarius, consi. cxc. quod vir non lucretur, factum autem incipit, ista allegationes, lib. 1. vbi tamen subdu- bitat: & asseuerantius consi. clxxxiii. si qua, inquit, mulier, lib. 3. & iterum consi. cc. in causa ista, ad fi. eo. lib. 3. Saly. hanc re fusissimè tractans in d. l. cum te. C. de dona. ante nup. vbi dicit ita se Flo- rentia cum aliis multis consuluisse, prout fecit consi. incip. circa examinationem, vt à nonnullis citatur, neque enim eius consi. vidi, & late Panor. cōsi. omniū primo, facti contingentia, per totū, lib. 1. & in d. c. tertio loco, col. 3. & seq. de præsumpt. dū se citat ex eo cōsi. & ibi etiam Fely. & Petr. Ferr. in tit. forma libel. quo agit vxor ad dotē, in verbo, vxor quōdam domini Thadei, col. 2. versu. vnde pro eius declaratione, vbi hoc dicit cōsuetudine obseruari. Soci. in l. cum fuerit. ff. sol. mat. & Phil. Dec. sibi contrarius d. consi. lxxvij. col. vlti. versu. non obst. quod no. vbi hanc dicit esse cōmu- nem opi. Et hi quoq; magna ex parte tenuerunt contrarium eius quod suprā dictū est de vxore nondum cognita à viro: sicut etiam facit Saly. in d. l. Deo nobis, col. 1. versu. ex qua collige argu- mentum. C. de episc. & cler. & in l. mulierem. ff. de ritu nupt. & Panor. in c. ex publico, col. 1. versu. & facit iste tex. extrā de cōuer. coniug. & Corn. consi. 248. in præsenti consultatione, col. 3. versu. his tamen minimè refragantibus, lib. 2. & Hippo. Marsil. sing. cvj. qui de proximo, col. 1.

231 ¶ Et dicit generaliter Bal. in auth. dos data, col. 2. per illum tex. in lect. noua. C. de dona. ante nupt. quod cum maritus non sustinet onera matrimonij, nō debet consequi lucrum sibi ex pacto vel statuto delatum. { & idem voluit consi. 184. si qua inquit mulier, lib. 3. & cōsi. 53. quaedam domina Richabella, ante medium, lib. 5. & consi. 274. proponitur in facto, eo. lib. 5. } & eum ex primo loco refert & sequitur Io. Ana. in c. salubriter, col. pen. extra de vsur. & Alex. qui id commendat consi. 122. cuius initium est, viso processu, col. 4. versu. cōfirmari possent, lib. 7. { & cōsi. sequen. quod est. eiusdem initij, col. 1. & Iason cōsi. 135. statuto ciuitatis, col. vlti. lib. 1. qui quidem omnes primum il- lum locum Bal. tantūm allegant, & Hippolit. Marsil. sing. cxiii. vigente communiter statuto. } & idem voluit Pau. Cast. sibi contrarius, cuius Alex. & Iason non meminit, { in l. si ab hostibus. §. si vir vxorem, col. 2. versu. & nota ex ista gl. & ibi quoque Fran. Aret. col. 1. versu. secundò per istam gl. ff. sol. matr. vbi ipse Pau. ita dicit se consuluisse, vt & ipse fecit } cōsi. 333. visis omnibus scriptu- ris, in ij. dubio, lib. 1. { & Ioan. Campe. in tracta. de dote in v. eademque vlti. parte, q. xij. col. 1. vbi id dicit seruari in practica. & nouissimè Pau. Paris. cuius consil. nuper edita sunt anno 1543. consi. lxxij. pro vera resolutione, propè per totum, lib. 4.

232 ¶ At confestim occurrit Phil. Dec. tenens aliam partem, scilicet id lucrum esse gratuitum, in l. in eo quod vel is. ff. de regu. iur. Nam causa, inquit, proxima & immediata huius lucri est vir ipse, & matrimonium, vt no. Bal. in auth. ex testamento, col. pen. versu. xij. capitulum, in duobus locis. C. de colla. pro quo tex. est in l. cum quis. §. j. ff. de dot. rele. vbi dicitur quod matrimonij causa id lu- cratus est. & ita per illum tex. voluit Bald. nouellus in tract. dotium, in vj. parte. in xxxvij. priuile- gio, col. 3. & Soci. consi. cccxxiiij. circa præsens, col. pen. versu. confirmatur etiam quia talia, lib. iij. Nam & (vt hoc illis addam) dictio, causa, in dubio demonstrat causam immediatā & proximā, l. focium qui in eo, cum l. seq. ff. pro soc. & l. in lege censoria. ff. de verbo. signi. vt per illa iura dicit Fran. Aret. de hoc casu loquens in d. l. si ante, col. vlt. ff. sol. mat. Quæ quidem causa proxima at- tenditur, vt dicit Bal. de hoc casu loquens cum tamen aliud ageret, in l. ij. ff. fami. hercisc. per iura quæ allegat. & rursus in d. auth. ex testamento, vbi suprā, per l. sed & si plures. §. in arrogato. ff. de vulg. & pup. Cui adde concord. quos multos tibi congepsi in { tractatu quem mox tibi edemus eo. tit. cessante causa cessat effectus, in } xvij. limitatione.

233 ¶ Et hac sanè ratione, quod causa immediata attenditur, tale lucrū dotis dicitur aduentitium, vt no. Bar. & Raphael. Co. in d. l. cū dotē. §. transgrediamur, in fi. { & ibi quoq; Pau. Cast. col. 2. versu. circa vltimū, & Alex. col. vlt. } ff. sol. matr. per tex. in l. j. vbi ipse Bar. Bal. in fi. & Ang. C. de bonis quæ libe. & idem Bal. in d. l. si donaturus. §. j. in prin. ff. de condi. ob caus. & in d. l. ij. & ibi etiā Saly. C. fami. herci. { & Fran. Aret. in d. l. j. C. de inoffi. dotib. & ipse Phil. Dec. cōsi. lxxvj. de duobus qua- ritur, in prin. & cōsi. cccclx. notissima, per totū, vbi tamen id declarat. Pro } quo etiam allegatur l. dotem. { & ibi Bar. } ff. de cast. pecu. quam ad hoc dicit no. Fran. Aret. in d. l. cum ante, { & vi- detur etiam voluisse gl. in l. quod scitis in verbo dotem. C. de bon. quæ liber.

234 ¶ Cum ergo onera matrimonij non sint causa proxima illius lucri, sed matrimonium ipsum: con- sequens est, vt non ex titulo oneroso, sed gratuito manare videatur: ideoque cum donatio inter virum & vxorem tunc demum prohibeatur, cum donans sit pauperior, non cum lucrum remit- tit, per l. sed & si vir. §. quod legaturus, & l. cum hic status. §. si maritus, le ij. versu. similes, & l. si sponsus. §. si maritus. ff. de donat. inter virum & vxor. Certè potest maritus id lucrum vxori re- mittere veluti existens merum lucrum, vt voluit Alex. in l. si focer. §. Lucius. ff. sol. matr. & con- suluit Barb. consi. lix. illud in mediū referam, col. 9. lib. 2. & Soci. consi. cxiii. viso testamento do- minæ, colum. 3. versu. ad secundam rationem, lib. 1. Hæc ferè Decius { in d. l. in eo quod vel is, de regu. iur. } qui eadem prope repetit in l. j. col. 6. versu. & ex his inferitur. C. de secun. nupt. { & consi. lxxvij. circa propositum, } & in d. consi. cclx. quaritur breuiter, col. 2. versu. sed tamen præ- dictis, & col. seq. versu. non obst. quod illud lucrum. & consi. cccclxxvij. viso copioso, colum. 2. versu. non obstat. Et in eadem fuit sententia ipse Dec. in l. repræhendenda, in vj. no. C. de instit. & substity.

231
Maritus non
sustinens one-
ra matrimo-
nij non conse-
quitur lucrū
sibi ex pacto
delatum.

232
Matrimonij
est proxima
& immediata
causa lucri
dotis.

233
Dotis lucrum
dicitur aduen-
titium.

234
Matrimonij
cum sit causa
proxima lu-
cri dotis, con-
sequens est, ut
non ex titulo
oneroso, sed
gratuito ma-
nare videat-
ur.

235 ¶ Sed aduertē hic lector optime, quia licet matrimonium sit causa proxima & immediata huius lucri prouenientis ex pacto vel statuto, non tamen ex eo confestim sequitur, quod onera matrimo- nij non sint etiam eius rei causa æquē proxima. Nam vnum aliud non excludit, quin potius vnum in alio inest, ex eoque sequitur, vt etiā dicit ipse dicit Dec. secum hic pugnās, d. consi. 67. col. vlt. versu. nō obstat tex. Nā si onera matrimonij sint causa huius lucri, certè matrimonij etiā causa est, vt in dote videmus, quæ datur propter matrimonium, nec sine eo potest consistere. l. iij. ff. de iure dot. & l. vlt. post prin. C. de dona. ante nup. cum simil. & ob matrimonium etiā tan- tum fauoris sibi conciliauit. l. j. ff. solu. mar. tanquam scilicet matrimonium sit causa proxima do- tis, vt verè est. Et tamen haud dubiè datur ipsa dos propter onera ipsius matrimonij, & est titu- lus onerosus. Igitur & idem dicere debemus de accessione & augmento dotis.

236 ¶ Quanquam & Fran. Aret. in d. l. si ante, col. vlt. aliter refellit arg. quod fit ex ea l. cum quis. Nam ibi, inquit, dictio causa, potest capi nō pro causa omnino immediata, sed pro causa nonnihil me- diata, non tamen multū remota, quæ accipitur tanquam causa immediata. l. vxori quis. ff. de auro & argen. leg. quā ad hoc expendit Bar. ibi, & in l. ambitiosa, circa med. ff. de decre. ab ordi. fac. Cui adde. l. cum de lanionis. §. afinā. ff. de fund. instr. & d. l. in lege censoria. ff. de verb. signi. & eundem Franc. Aret. cōsi. 6. viso instrumento, col. 3. versu. nā ista regula. & iterum cōsi. 29. diligenter & ma- turè, col. 6. Præsertim autē id procedit, vt & hoc quoq; adiciā, quando huiusmodi causa mediata siue remota talis est, quod sine ea immediata & propinqua nullo modo esset producenda, vt in hoc casu. Nā tunc haud dubiè ea habetur pro immediata, vt dicit Bar. in d. l. sed si plures. §. in ar- rogato. ff. de vulg. & pup. & Bal. in c. cum omnes, col. 6. versu. item quia quādo, extra de consti. per tex. in l. vtrum. §. cum quidam. ff. de rebus dub. & idem Bal. in c. literis, in iij. no. per illum tex. extra de elect. & dicemus plenius in nostro tractatu, cessante causa. & c. in xvij. limit.

237 ¶ Sed vt cunque sit de istis, nihil hic omnino est curandum, quantum scilicet ad casum l. nostræ pertinet: quandoquidē subit & alia ratio, quam suprā ex Alex. adduximus, propter quam hæc l. non habet locū in hoc pacto: nempe modicū liberorum præiudiciū, de quo latè diximus supra in verbo libertis, in vlt. q. quæ est de donatione inter virum & vxor. vbi videbis. Cui & aliā quoque non leuiorē adiciēs, quia cum vxorid pactū in contractu dotali, sibi matrimoniali fecerit, nō po- test esse locus huic l. cum præsumatur id agens cogitasse de liberis, vt diximus etiā supra in præ- fatio. versu. 69. inci. sed hæc intellige, vt videlicet quis in dubio, & suprā in hac gl. versu. 188. incip. & hoc proculdubio verum est. Et hanc quoque tertiam rationē, quia id lucrum siue pactum de dote lucranda censetur esse factum ob causam, videlicet propter matrimonium. Nam forte vir non contraxisset, nisi eo pacto appposito. At in donatione ob causam non est locus huic l. vt su- præ affatim diximus.

238 ¶ Ideoque & præter Alex. quem vnū in princ. huius q. citauimus, multi sunt in eadem sententia; hanc scilicet l. non obtinere in huiusmodi pacto lucranda dotis: & inter cæteros Pau. Cast. quem Alex. ipse nō memorat, in l. ij. ff. sol. matr. per l. j. C. si dos cōstan. mat. qui & ipse dicit hoc esse no- tandum, & cū sequuntur ibi idem Alex. Iaf. & Thomas Parpal. ex quibus Alex. cōstanciter asserit casum hunc nō esse dubium, & aliis quoq; iuribus probari, videlicet in l. ij. cum gl. ff. de pact. do- talib. cum simil. Et idem quoq; voluit Soci. sibi contrarius, qui Alex. in quodā cons. nō designato tamen illius numero, allegauit, consi. liij. viso instrumento donationis, col. 4. versu. ad hoc motiū, lib. 4. { & Carol. Rui. cōsi. cxxxj. in themate, col. 2. ver. & hinc est etiam, & rursus col. 8. versu. præ- terea per superuenientiam, lib. 3. } & Fran. Ripa. cuius illa tertia ratio est, hic in xxij. q.

239 ¶ Vndecimo quero quid si maritus è diuerso id lucrum dotis quod facit ex pacto vel statuto, re- mittit vxori, an natis ei postea liberis ea remissio reuocetur ex hac l. Dic breuiter non reuocari, tum quia hæc remissio nō potest dici mera donatio, cū valeat inter virum & vxorē, vt diximus ex sententia Alex. Barb. Soci. & Deci. num. ab hinc 8. inci. at cōfestim, & præterea voluit Imo. in l. ij. col. item ij. ff. de donat. Tum quia id lucrū nondum est quæsitum & radicatum, sed tantūm qua- rendum post mortem vxoris, si ei maritus sit superstes. Ideoque nec in eo locus est nostræ l. ex iam dictis supra in vij. q. versu. 180. inci. sed hoc tamen. Quod si iam esset quæsitū, vxore scilicet mortua, & maritus eo iure heredibus cederet, nō video quin tūc locum habeat nostra l. ex dictis in d. vij. q. Nec tamen prætermittendū, eius quod diximus, valere hanc remissionē inter virū & vxorem, contrariū voluisse gl. in l. si liberis, per tex. ibi. ff. de pact. dot. quā sequi videtur Bal. ibi. & apertius Pau. Cast. consi. lix. pro pleniori, col. j. versu. secundo videndum, lib. j. Sed vt dicam quod sentio, is tex. nihil mihi huc pertinere videtur, cum de huiusmodi pacto nuncupatim nō loqua- tur, nec si loqueretur, concluderet id pactum generaliter non valere, sed ita demum tantūm, cum dolo mulieris esset extortum, vt patet ex verbis, per dissimulationem, & c.

240 ¶ Duodecimo ista dotis mentio me submonet, vt queramus vtrum donatio quæ fit ab extraneo ad dotandam puellā, vel fauore matrimonij, reuocetur susceptis liberis ex hac leg. Et certè Alex. in hoc priuatim ac peculiare conf. edidit, scilicet cōsi. 71. consideratis his, lib. 4. vbi expressè tenet quod reuocatur, quia hæc dotis datio facta ab extraneo dicitur esse mera liberalitas, donatio, & ti- tulus lucratiuus, quantū ad ipsam puellam pertinet, per l. si fraudator, quæ est vlt. §. si à locero, & ibi Bar. ff. quæ in frau. cred. & l. j. §. accedit. C. de rei vxor. actio. & l. ex morte, in fi. C. de pact. cōuen. & l. Mæuia. §. j. iuncta gl. vlti. & ibi doct. ff. sol. matr. & l. vlt. in prin. & ibi Bar. Bal. & Saly. C. de iure

Non tamen
excluduntur
onera matrimo-
nij.

Dos datur
propter onera
matrimo-
nij.

Dictio, causa,
potest capi nō
pro causa om-
nino immédia-
ta, sed pro cau-
sa nōnihil im-
mediata, non
tamen multū
remota.

Hæc l. an ha-
beat locum in
parte lucran-
dæ dotis.

Remissio quæ
ualet inter vi-
rum & vxorē
rem, nō potest
dici mera do-
natio.

Donatio quæ
fit ab extra-
neo ad dotan-
dam puellam,
an reuocetur
susceptis libe-
ris.

dot. Cui adde & tex. in l. cum plures. §. pe. & ibi gl. ff. de adm. tut. & Bar. & Io. Plat. in l. j. C. de im-
po. lucra. defcri. lib. x. & Bar. & Pau. Cast. in l. j. vterq; in fi. C. de inof. dotib. & Old. cōfi. 151. si quis
verba donationis, & cōfi. 245. quidam paterfa. col. 2. verfi. fecūda ratio. Bal. in sua marg. in verbo,
dos, col. 2. verfi. dos data filia, vbi dicit fing. ad hoc d. §. si à focero. & in rub. extra de procu. col. 2.
vbi ex hoc dicit quòd procurator sine speciali mādato non potest dare dotē filiaē domini, cūm
donare nō possit. Ioā. de cane mortuo, inter cōfi. ipsius Bal. cōfi. 371. viso tenore, circa med. lib. 4.
& ipsum Bal. in l. vlt. C. de dot. promif. §. & Corn. cōfi. 50. col. 5. verfi. ideò quatenus, lib. 1. & Steph.
Bertr. qui alios citat, cōfi. 138. thema consultationis, col. 5. verfi. fateor autem, lib. 4. }

241 ¶ Cui inquam, adde & alia duo. Primum, quia huiusmodi dotis datio ab extraneo facta, si exce-
dit quingentos aureos, aequè requirit insinuationem, ac alia quauis donatio simplex ac gratuita,
vt voluit gl. j. in d. l. vlt. C. de iur. dot. quam sic intelligit & sequitur Ioā. Ana. in c. cum tu, col. pe.
verfi. quarto quæritur, ext. de vsur. Sed tu super hoc vide tex. Bart. Bal. & alios in ea ipsa l. vlti. &
Ambro. à vina, in quodam consil. incip. pridem contractum fuit. & Phil. Dec. cōfi. ccccxiii. viso
eleganti consilio, in ij. dubio.

242 ¶ Secundum, quoniam sicuti quis ex donatione mera & simplici non potest conueniri, nisi in-
quantum facere potest. l. inter eos. §. is quoque, & l. cū ex causa, & l. Nefennius. §. vlt. ff. de re iudi.
& §. item præterea, verfi. sed & si quis, Insti. de actio. ita nec ex huiusmodi donatione, quam facit
extraneus ob dotē. l. si extraneus, & l. pen. ff. de iur. dot. iūcto d. §. itē præterea, verfi. itē si de dote.
Quod ideo fit, vt dicunt Io. Fab. & Iaf. in d. verfi. sed & si quis, quoniā ea donatio mera est & li-
beralis, cūm causa illius nihil omnino respiciat fauorem aut vtilitatem donantis, sed tantūm eius
cui donatur, iuxta ea quæ late diximus suprā in hac eadem glo. verfi. 145. incip. sed hæc primūm
intelliges procedere.

243 ¶ Hanc autem Alex. sententiam, vt ad eum tandem redeamus, refert & sequitur Thomas Parpa.
in rep. d. l. ij. in prin. col. 11. verfi. in eadem gl. ibi, item fallit si extraneus. ff. sol. mar. Quamuis, vt ipse
dicit, multa inconuenientia inde veniāt, videlicet quòd dos repetitur cōstante matrimonio, con-
tra ius commune. Item quòd matrimoniu erit sine dote. Postremò quòd fit reuocatio cōtra fa-
uorem publicū. Adde & tu ad Parpa. in præiudiciū mariti, respectu cuius dos ipsa est titulus one-
rosus, vt patet ex iis quæ diximus in præcedēti gl. & qui ideo verisimiliter illā vxorē sine ea dote
non duxisset. Et propterea posset dici, quòd licet reuocetur huiusmodi datio dotis in præiudiciū
ipsius mulieris, cuius respectu dos ipsa est mera, vt diximus, donatio, & titulus lucratiuus: nō ta-
men in præiudiciū mariti, cuius respectu dos cōtra onus est, nisi dicas imputandum esse viro,
qui debuit cogitare dotē hanc esse reuocabilem natiuitate liberorū donantis. Sed in alia donatio-
ne, quā extraneus facit spōso fauore matrimonij, esse locū huic l. expressè cōsuluit Alex. secutus
Iaf. cōfi. 171. viso instrumēto dotis, col. 2. verfi. nec prædictis, & iterum col. 5. verfi. hinc est quòd
quando extraneus, lib. 4. Steph. Bertr. nulla tamen Alex. mentione facta, cōfi. 76. viso instrumen-
to, ad fi. l. ij. iterūmque cōfi. 257. siue donatio, eo. lib. 2. & rursus cōfi. 383. viso casu, eod. lib. 2. De
quo & nos diximus suprā in præfatione, nu. 72. secundò intellige.

244 ¶ Nec abs re suprā locuti sumus in prin. huius quæst. de huiusmodi donatione facta ab extraneo:
nam si fieret à patre causa dotis, certè talis donatio non reuocaretur per natiuitatē sequentiū li-
berorum, tum quia nō est mera aut simplex donatio, sed ob causam, vt probatur in l. cū multæ.
C. de dona. ante nup. & ibi gl. in verbo antiqui iuris, & Bald. col. 2. Et hinc patet quòd nō valet
simplex donatio inter patrem & filiam. l. donationes. C. de don. inter vir. & vxor. cū si valet ta-
men causa dotis. l. Pomponius Philadelphus. ff. fami. hercif. Et quòd habemus diuersos titulos, de
inof. doti. Ex quo & diuersitas vtriusque in potētia & effectu satis apparet, per l. si idē, & ibi Bart.
& Bal. C. de codic. Nec valet simplex donatio sine insinuatione. l. sancimus. C. de don. valet tamē
causa dotis. l. vlti. in prin. & ibi Bar. Bal. & alij. C. de iure dot. & l. vlt. C. de dona. ante nupr. Ex qui-
bus & aliis quibusdam rationibus Iaso. d. cōfi. 171. nuper allegato asseueranter respondit huius-
modi donationem factā à patre filiaē causa dotis, non reuocari ex hac l. & ante eum Soci. cuius &
ipse meminit, cōfi. 147. visa facti contingentia, col. vlt. lib. 1. Et idem de donatione propter nup-
tias facta à patre filiosa, aut emancipato, tenuit Imo. in c. vlt. col. 3. verfi. tertio casu, extr. de dona.
Sed & idem in ea donatione propter nuptias facta ab extraneo, apertè sentit Steph. Bertr. d. cōfi.
383. lib. 1. Sed huic contradicunt quæ diximus de dote data ab extraneo, neque enim hæc dona-
tio ob nuptias plus habet fauoris quàm dos. }

245 ¶ XII. vtrum etiā donatio causa mortis reuocabitur per susceptionem liberorū: Videtur quòd
non. nam cūm ista l. sit exorbitans, vt suprā late docuimus in verbo, libertis, post prin. est strictè
& propriè intelligenda. l. si verò. §. de viro. ff. sol. mar. cum si. Ea autē de donatione simpliciter lo-
quitur. Ideo de ea tātūm intelligenda est, quæ propriè donatio est, vt diximus etiā suprā in prin.
huius gl. Sed donatio causa mortis nō est propria ac vera donatio. l. j. ff. de dona. & l. senatus. §. sed
mortis. ff. de don. cau. mor. Ideo nec aliās cōprehenditur sub permissione, quæ fit alicui, vt possit
donare. l. filiusfa. verfi. sed enim, & ibi no. Ang. ff. de dona. Ex quo etiā Bar. ibi, & ante eū Iac. Aret.
negāt cōprehendi sub statuto loquente simpliciter de donat. quod & voluit ipse Bar. in d. l. j. in fi.
eo. tit. & Bal. in authen. eo decursum, ante fi. C. de dona. ante nup. & cōfi. 168. inci. ista constitutio,
lib. 4. vbi dicit quòd statutum requirens quandam solennitatē in donatione minqris, nō habet
locum

An quis ex
donatione me-
ra & simplici
possit conue-
niri.

Dos si repeta-
tur constante
matrimonio,
est contra ius
commune.

Donatio facta
à patre causa
dotis nō reuo-
catur per nati-
uitatem se-
quentiū libe-
rorum.

Donatio facta
causa mor-
tis, an reuocet-
ur per susce-
ptionem libe-
rorum.

locum in donatione causa mortis, } & Corn. cōfi. cvij. videtur in hac cōsultatione, lib. 4. & Iaso.
& Phil. Dec. in l. si tibi pecuniam, vterq; in ij. no. ff. si cer. pet. cum si. quæ tibi collegimus in tract.
de legib. connubia. in gl. iij. in iij. q. Ex quo item Bal. in c. quia G. ad fi. extra de iudi. dicit, quòd
si statuto prohibeatur donari forensi, poterit tamen ei donari causa mortis, quod dicit bene no-
randum, quia saepe ex facto cōtingit, & id dicit fing. licet dubitet Iason in l. ij. col. pen. verfi. noua.
ff. de leg. j. & expressim hanc l. non habere locum in huiusmodi donatione causa mortis, respon-
dit Caro. Ruin. cōfi. lxxij. ex duobus, col. vlt. nu. 12. lib. ij. }

246 ¶ Verūm Pau. Cast. cōfi. cccxxxiii. respondeo per ordinem, in v. dubio, lib. j. expressim cōsuluit
hanc l. & in donatione causa mortis obtinere. Nam cū loquatur, inquit, simpliciter de donatio-
ne, & sine dubio habeat locū in donatione simplici, & inter viuos, multò magis & in donatio-
ne causa mortis, quæ minori nititur firmitate. Et hoc dicit voluisse Bar. in l. filio præterito, col.
4. verfi. præterea certū est quòd donatio. ff. de iniust. testa. vbi nihil dicit de donatione causa mor-
tis, sed de legatis, de quibus postea dicemus in sequen. quæst. Sed hoc idē in hac donatione causa
mortis voluit & cōsuluit Corn. nulla tamen Pau. mentione facta, cōfi. cclxiiij. videtur in hac con-
sultatione, col. 3. verfi. vt in simili videmus, lib. 4. motus quidem præter illam rationē, aliis duabus.
Primum enim, quia est eadem vtriusque ratio, & loquitur lex nostra generaliter, ff. de lega. præstā.
& l. si pluribus. ff. de leg. ij. & c. quia circa, de priuil. lib. 6. Item quia valet argumentum de contra-
ctibus ad vltimas voluntates. l. seruum filij. §. qui chirographum. ff. de lega. j. & l. si ex legati causa.
ff. de verb. oblig. & l. vlt. C. de lega.

247 ¶ Tu autem ad Pau. & Corn. potes addere tex. optimum in l. alienatum. §. donationis. ff. de verbo.
signi. vbi ita ad verbum scribitur, donationis verbum simpliciter loquendo omnem donationē
comprehendisse videtur, siue mortis causa, siue nō mortis causa fuerit, quem tex. dicit no. Signo.
cōfi. clxxj. cuius exordium est, Ser Antonius quondam, col. 3. verfi. item quod fortius. Idque est
quod voluit Bal. { post Iaco. Ardi. } in c. j. in prin. col. 4. verfi. quæro si vassallo, tit. de prohi. feud.
ali. per Fed. quòd statutum prohibens mulieres donare, comprehendit etiam donationem causa
mortis. Nam licet cōcessa simpliciter donatione, non cēteatur concessa donatio causa mortis, per
d. l. filiusfa. ideoque vassallo cui permissum est donare, non id possit facere causa mortis, tamen
prohibita ecōtrario donatione, includitur causa mortis donatio: quia à quo remouetur genus, &
quælibet eius species remota esse intelligitur, per d. l. filiusfa. §. pari autem ratione. quod dicit esse
notandum, & sequitur Car. Alex. ibi, & Franc. Aret. in l. qui in potestate, post princ. ff. de testa. { &
Barb. cōfi. 23. clemētissimū, col. j. lib. 4. vbi id dicit fing. } & Bertha. qui id dicit fin. in tract. Gabe.
in iij. parte viij. partis prin. in xij. q. { & Fran. Ripa in l. ij. col. 4. num. 10. in fi. ff. de leg. j. } Ex quo
etiam sequitur, quòd l. nostra loquens simpliciter de donatione, habeat locum in donatione causa
mortis, cūm tendat ad ipsius donationis non permissionem, sed potiùs destructionem.

248 ¶ Confirmatur item ex eo, quòd licet l. si quis argētum. C. de dona. disponens, vt ex nudo pacto
donationis oriatur actio, & ita exorbitans à iure communi, vt asserunt Ray. Bald. & Ang. in l. iu-
risgentium. §. sed cūm nulla. ff. de pact. & Bar. in l. si tibi decem millia, in prin. ff. eo. tit. & suprā ali-
bi diximus ver. 152. inci. sicut etiam videmus. Et ea tantūm loquatur de donatione simpliciter, si-
cuti hæc l. nostra. Tamē trahitur ad donationē causa mortis, vt voluit gl. in l. cūm pater. §. Mæuio,
tum in verbo donabat, tum quoq; in verbo, reuocaretur, & ibi etiā Bar. Bal. & alij. ff. de leg. ij. quā
Bal. ipse & multi ex iis quos statim citabimus, dixere vnicā & sing. Sed est alia in l. ij. in fi. magnæ
glos. in illis verbi, & sit inualida iure veteri. { & ibi Bal. } C. de iur. dot. Et alia quoque, si solerter
expendarur, in §. j. in glo. j. Insti. de dona. prout etiam annot. ibi Io. Plat. in ij. no. qui id sequitur &
Ang. Aret. col. j. Et alia itē in l. vt hæredibus, & ibi etiā Bal. ff. de leg. ij. & voluerunt etiam Dy. qui
illam primam dicit fing. & Ang. in l. qui in potestate. ff. de testa. & Cy. in l. j. col. j. & ibi quoq; Bal.
post prin. & iterum verfi. item hæc l. C. de dona. cau. mort. & idem Cy. in l. vlt. ante fi. C. eo. Bar. &
alij in l. j. ff. eod. Bald. in l. cūm hi, in princ. { in vtraque lect. } col. ij. ff. de transf. & in l. ij. & ibi etiam
Ang. qui illam dicit fing. Imo. Alex. col. ij. Franc. Aret. col. j. { Iaf. col. ij. } ff. de leg. j. & idem Bal. in
l. j. in ij. lect. col. 3. ff. de leg. ij. & idem Bal. } in l. si quidem, in fi. C. de actio. oblig. { & in l. si dona-
tione. C. de contrahen. empt. } & in authen. ex testamēto, col. 3. C. de colla. & in l. seniu, circa me-
dium. C. qui test. facc. pos. & in l. j. §. sin autē aliquid sub conditione, { & ibi quoque Sal. vterque, }
in fi. C. de cadu. tol. vbi & illam primam gl. ipse Bal. dicit fing. & in l. executorē, col. ij. verfi. modò
vidi dubitari. C. de execu. rei iudi. & in l. cūm virum, col. j. verfi. ex hoc. C. de fideicom. vbi etiam
dicit illam gl. fing. & in l. si mortis. C. ad leg. Falc. & in §. alia, & ibi etiam Ioā. Fab. Insti. de don. &
in c. j. ad fi. extra de confirmā. vti. vel inuti, vbi negat illam { priorem } gl. esse alibi, & in c. ex par-
te decani, col. ij. verfi. & no. quòd mandatum, extr. de rescrip. vbi & eam dicit vnicam cum suo
tex. & in c. cūm venisset, col. j. de testi. vbi item illam dicit fing. & in c. cūm contingat, col. 6. verfi.
nunc sequitur, de iureiur. & in tracta. de pact. col. xij. verfi. item quæro cum gl. dicat, & in sua mar-
gari in verbo, donatio, col. j. & iterum vlti. & cōfi. 294. quæritur vtrū vsurarius, post prin. lib. ij. &
Aluifius Peru. inter cōfi. ipsius Bal. cōfi. 248. an cæcus possit, col. j. lib. v. Collet. in c. pastoralis, col.
ij. verfi. & pro euidētia, extr. de dona. Io. Fab. Ang. & Saly. in d. l. si quis argentū. §. vlti. & idē Ang.
in l. licet inter priuatos, col. ij. & ibi quoque Fulg. Alex. { Fran. Aret. } & Alciat. in prin. C. de pact.
& idem Ang. in repe. l. si certis annis, col. ij. eo. tit. & in l. cūm ex causa, & ibi etiam Alex. qui eam l.

Hæc lex ex
Pau. Cast. sen-
tentia habet
locū in dona-
tione causa
mortis.

Donationis
verbu simpli-
citer loquēdo
omnem dona-
tione com-
prehendit.

A quo remo-
uetur genus,
& qualibet
eius species re-
mota esse in-
telligitur.

Confirmatio
præcedentiū.

legit cum l. tempus. ff. de re iudi. vbi Ange. dicit eam gl. sing. & idem Ang. in l. in ædibus. §. j. & ibi quoque Imo. ff. de dona. & ipse Ange. in disput. incip. Aitensis miles. & consil. clxxxij. ex themate prædicto, col. iij. versu. item non valet. quod quidem consil. iterum ingestū est in consil. Petr. Anch. consil. ccij. quo etiā dicit dictam glo. sing. & ipse item Ang. consil. ccclxxxij. non oportet, col. j. vbi etiam asserit illam gl. esse vnicam, { Petr. Anc. consil. lxxvj. per modum, col. ij. versu. sed ad hoc dubium. } Fulg. consil. clj. viso exemplo, col. vlt. versu. tertiam autem, { & consil. ccxvij. viso exemplo, col. vlt. } Panor. consil. xl. factum in effectu sic proponitur, col. ij. lib. ij. Pau. Cast. consil. lxxv. norandum est quod præfatum statutum, ad fi. lib. ij. Rom. sing. ccccxxv. sed quæro tu scis. Aegid. Belmer. cōsi. xxxix. factum est tale, dominus Humbertus, col. 4. versu. nec mirum, { Petr. Ferr. in tit. for. libel. quo agi. pro dona. in gl. j. col. 3. versu. amplius quæritur. } Alex. in l. iurisdictionum. §. quinto, col. pen. & ibi latè & doctè Fortu. Gartia. chart. vlti. ff. de pact. & ipse Alex. in l. qui Romæ. §. Flavius, col. vlti. ff. de verb. obl. & consil. cxij. perspectis, col. 2. lib. 6. { Ang. Aret. in §. in personam, col. 4. versu. & prædicta procedunt, { & ibi etiā Iaf. col. 10. versu. an autem, Instit. de actio. } & idem Iaf. in l. si quis cum debitore, in fi. ff. de iureiur. { Corn. in l. ij. col. 2. versu. item in donatione. ff. de leg. j. vbi hanc dicit communiorem opi. } Corn. consil. xcij. in hac causa, ad fi. lib. j. & consil. cxxix. videtur prima facie, col. j. lib. ij. & consil. cvij. videtur in hac consultatione, post prin. { & iterū col. 3. versu. nec etiam ibi dictis, } lib. iij. vbi & illam gl. dicit sing. & cōsi. ccxxxvij. viso themate, col. i. eo. lib. iij. { Barb. qui hoc latè disputat in rub. ext. de dona. col. 2. versu. secundò quæro. } Soci. cōsi. cxij. multum abunde, col. 4. versu. succedit nunc tertia, lib. j. quod repetitum est consil. clxxij. lib. ij. & idem Soci. consil. ccxxxv. visa contingencia, col. 3. versu. nec primo obstat, lib. ij. & consil. cxxv. non insistendo, col. 2. lib. ij. Phil. Dec. in rub. C. de pact. ad fi. { & in l. semper qui non prohibet, col. i. ff. de reg. iur. & ibi Steph. Bertran. consil. clvj. ex themate, nu. 11. lib. iij. & lib. j. } & Anto. Rubeus consil. xcij. viso themate, paulò ante fin.

249 De eadem re. ¶ Quibus accedo, etiam si diuersum censuerunt Signo. cōsi. clxxj. Ser. Anto. col. 6. & Imo. sibi contrarius, qui tamen Signo. nullam mentionem facit in d. l. cum ex causa. & Rom. sibi item contrarius, in l. j. & in l. si mortis. ff. de don. cau. mor. & subobscure Io. Ana. in ca. quia in omnibus, col. 13. versu. tertio quærit, extr. de vsur. & Ang. Aret. sibi quoque contrarius in d. §. j. Instit. de don. & Soc. sibi etiam contrarius, in d. l. ij. { versu. ex qua conclusione. } col. 2. ff. de leg. j. & clanculum ante hos gl. in l. j. in verbo, actio, ad fi. C. de dona. cau. mor.

250 L. cū auus. ff. de cōdi. & dem. mō. habet locū in donatione causa mortis, quamuis sit exorbitans. ¶ Denique huc spectat, quod l. cum auus. ff. de cōdi. & dem. & similes, ex quarum intimis præcordiis eruta est hæc l. nostra, supra in præfatione, vt diximus, habent locum in donatione causa mortis, ex sententia gl. Cy. Bal. & aliorum in l. j. C. de don. inter vir. & vxo. Imo. qui illam gl. dicit sing. in l. si cui. ff. de don. cau. mor. & recentiorum in l. cum acutissimi. C. de fideic. & in l. generaliter. §. cum autem. C. de instit. & substit. & Soc. in repe. d. l. cum auus, col. 57. in fin. viij. q. vbi & hoc probat & lege, & ratione, vt ibi videre poteris. Et tamen satis constat eas leges esse exorbitantes, vt hanc nostram l. ex sententia Imo. & ipsius Soc. in d. cum auus, & latè diximus in verbo, libertis, nu. 26. incip. ex his planè.

251 Hæc l. etiam si sit exorbitans, non impedit tamen quæritur ad donationem causa mortis. ¶ Ex quibus satis, vt opinor, euidenter apparet non ob stare quod in princ. huius quæst. pro contraria parte adductum est, hanc l. esse exorbitantem, quia hoc nō impedit, quin trahatur ad donationem causa mortis, sicut & d. l. si quis argentum, præsertim cum sit eadem vtriusque ratio, vt dicit Corn. Imò maior est in donatione causa mortis, quod astruit Pau. Sitq; hæc l. fauorabilis, vt sæpius supra diximus, veniatq; donatio causa mortis appellatione donationis simpliciter, saltem sublata & impropria significatione, quod nemo negat. Ideo hæc l. ad eam trahenda est, per tex. in authen. vt hi qui obli. se hab. perh. res mino. in prin. & ibi gl. & Ang. cum multis concord. à me adductis supra in eadem gl. versu. clxxvij. incip. similiterque renuntiatio.

252 Donatio causa mortis non habet effectū viuo testatore. ¶ Sed vt vides, in hoc vertitur cardo huius quæstionis, an sit eadem in vtroque ratio, si non maior sit in donatione causa mortis. Nam mihi prima statim fronte nō eadem esse videtur, sed multò maior in donatione simplici. nec item verba huius l. videntur posse aptari & cōuenire donationi causa mortis. Nam quātum ad verba pertinet (nihil enim refert vtrum istorum prius examinemus) nō est incertæ opinionis, donationem causa mortis nō habere effectum viuo testatore, sed eo tantum mortuo. fit enim cum donās habere se mauult, quàm eum cui donat: magisque eum cui donat, quàm hæredem suum. d. l. j. ff. de donat. cau. mort. Igitur cum donatio ista nō sortitur effectum, nisi post mortem donantis, quomodo potest res donata ad eum reuerti, quam nodum habere desit? vt supra in alio casu diximus in gl. in verbo, libertis, in vlt. q. versu. 112. incip. his autem Corne. & Alex. & iterum in hac eadem gl. versu. 186. incip. porrò quod ad casum.

253 Minor adultus potest donare causa mortis sine curatore, vide tamen infra nu. 258. ¶ Ratio autem in casu nostræ l. multum est diuersa. Nam donatio simplex suapte natura est irrevocabilis. l. perfecta. C. de dona. cum simi. à me supra adductis. Ideoque magnū infertur præiudicium donāri, & ipsius liberis, nisi hoc l. nostræ remedio subueniatur, natis ipsis liberis. At donatio causa mortis liberè potest reuocari, & quidem sola donātis pœnitentia. l. non omnis, in princ. ff. si cer. pet. & l. mortis causa donatio etiam, & l. qui mortis, & l. senatus. §. mortis causa. ff. de don. cau. mor. & l. scia. ff. de dot. præleg. Ex quo fit, quod licet adultus habēs curatorem nō possit donare aut cōtrahere sine autoritate curatoris. l. si curatorem habens. C. de integ. resti. mino. cum simi. potest tamen liberè donare causa mortis incōsulto, incōscioque ipso curatore, vt voluit Bal. & post eum

cum Alex. in d. l. si curatorem, & idem Bald. in l. j. in princ. circa med. ff. de tutel. & ratio. distra. & consil. cvij. domina Ioanna, col. pe. versu. sextò est videndum, lib. iij. & Ioā. Ana. in c. quia in omnibus, col. 15. in iij. q. extr. de vsur. { Iaf. in l. ij. col. 3. versu. licet omnis. ff. de leg. ij. } & And. Alcia. { in l. ij. in prin. nu. 11. ff. de verb. obli. & } in lib. iij. de verbo. signi. in v. principali axiomate. Anto. Rub. consil. xxvij. difficultas casus, in fi. { Et facit tex. in l. j. in prin. ff. de tutel. & ratio. distra. vbi dicit, quod sicut testamenti factio non est pupillis concessa, ita nec mortis quidem donatio, quasi dicat hæc à pari procedere, & iis permitti donare causa mortis, quibus & testari, & ediuerso. }

254 ¶ Nam & idem liberè testari potest. l. ab Aurelio. §. Caius, & ibi gl. in verbo, intra legitimā. { & ibi Bar. in prin. } ff. de libe. lega. & l. si frater. C. qui testam. face. pos. & volunt etiam gl. Bar. Ang. Imo. Raph. Co. Alex. & alij. in l. j. §. fuit quæsitum. ff. ad Treb. & Bal. in l. ea lege, col. 4. in ij. q. C. de cōdi. ob caus. { & consil. lxxxij. an prohibita alienatione, ad fi. lib. ij. & Barb. consil. xxij. clementissimū, col. 3. lib. iij. vbi in hoc dicit sing. tex. in d. §. Caius. } Idque siue habeat curatorem, siue nō habeat, secundū { gl. & Bar. in d. §. Caius, & } Bal. in c. in præsentia, col. 5. versu. nota quod adultus. extr. de proba. per d. gl. { in d. §. Caius } quam ad hoc dicit sing. & eundem Bal. consil. ccxxxij. verba statuti, circa med. lib. ij. vbi dicit illam gl. ad hoc no. Sed & id etiā sine autoritate ipsius curatoris, vt { illi satis innuunt, & apertè asserunt Dy. & Albe. in l. cum pater. §. curatoris. ff. de leg. ij. & idē Bal. in l. j. tam in lectu. col. 4. versu. deinde quæro quid de prodigo, quàm in repe. col. 8. versu. duodecimo quæro. C. de sacrosan. eccle. & in l. ij. C. quando decre. opus nō est, vbi ex hoc dicit quod adultus in testamentis habet iura maioris, } in d. l. j. ff. de tutel. & rati. distra. & in c. ecclesia sanctæ Mariæ, de constit. & vtrouque per tex. in d. §. Caius, quem dicit sing. & Pau. Cast. consil. ccxlij. considerandū est, col. 3. versu. nec obli. lib. i. { Et Iaf. in d. l. ij. col. 3. ff. de leg. j. } Imò vero etiā si curator ipse contradicat. d. l. cum pater. §. curatoris. ff. de leg. ij. & voluerit Bal. & alij. in d. l. si frater. { Iaso. in l. quæ de legato, col. vlti. ff. de leg. j. } Atque etiā circa alienationem rerum immobilium citra decretum iudicis, secundū Bal. in l. j. in princ. ff. de reb. eor. & in d. l. ij. C. quand. decre. op. non est, & in l. ea lege, col. 4. versu. secundò quæro, & ibi Saly. col. pen. versu. quæro quidam donauit. C. de cōdi. ob cau. & idem Bald. in c. j. col. j. versu. quid vbi. tit. per quos fiat inuestit. & } consil. ccclj. in bonis feudalibus, col. 2. versu. ad euidentiā, lib. j. { & d. cōsi. cvij. domina Ioanna, vbi supra, lib. iij. & cōsi. cccx. ad euidentiā, in prin. eo. lib. iij. } & Alex. cōsi. ccxv. ponderatis narratis in themate, col. i. lib. 6. & in d. §. fuit quæsitum, col. 4. versu. sed iuxta prædicta, & ibi quoq; Iafon in fi. qui hoc multum commendat, & dicit mirabile, sicut etiam dicit in d. l. si frater, in fi. & Phil. Dec. in l. vlti. col. 2. versu. & ista conclusio. C. de pact. { & in c. in præsentia, col. 2. in xiiij. no. extra de probatio. } & Hippo. Marfi. sing. cccclxv. aliqua sunt, & ex recent. Alcia. in l. verba contraxerunt. ff. de verb. signi. & D. Benedict. in repe. c. Raynutius. in verbo, Adiectæ impuberi, nu. 90. extr. de testa. { Nec solum alienare potest in testamento res immobiles, sed etiam iubere, vt alienentur, Bal. in l. prædium, quam legit cum l. illud. C. quando decre. op. non est, & Iaf. in d. l. quæ de legato, vbi supra. }

255 ¶ Ad quæ omnia facit & tex. in l. fundum, quæ est iij. §. minor. xxv. annor. ff. de fund. instru. & tex. omnium optimus, quem nullus illorū citat, in §. cum ergo, Instit. quib. ex cau. manu. non licet, qui loquens de maiore xiiij. annis, sed minore xxv. hæc verba adscribit, cui totorum suorū bonorum in testamento dispositio data est. Nempe cum nulla hinc læsio oriri potest, quia potest quando cunque, cum voluerit, & ita alio remedio ordinario reuocare. Nam & hanc rationem assignant Ang. Imo. Raph. Co. & Alex. in d. §. fuit quæsitum. Ex eoque negant ei competere restitutionem in integrum aduersus huiusmodi testamentum, cum via ordinaria sibi consulere possit, scilicet reuocando. { quod & reperit Phil. Dec. cōsi. cclxxxix. placet mihi, col. i. & iterum ij. & ante eos voluit Bar. in l. verba contraxerunt. ff. de verb. signifi. }

256 ¶ Quæ ratio magis obrinet in donatione causa mortis, quæ liberius faciliusque reuocari potest, quàm testamentum. Nam ea sola pœnitentia reuocatur, vt diximus: non etiam testamentum, nisi fiat aliud testamentum æquè solenne, per tex. optimum in §. ex eo solo, Instit. ex quib. caus. testa. infr. & voluit Fede. Senen. aut alius quisquis est, inter consil. illius consil. clxv. glofæ referuntur in dubium. & Bar. in l. de iure. ff. de leg. ij. Igitur cum sit etiam in libero arbitrio donantis causa mortis, post natos liberos donationem reuocare, & id quidem iure communi & ordinario: certè videtur non competere hoc remedium extraordinarium & exorbitans ab ipso iure communi. l. j. §. ait prætor. ff. de dol. mal. cum iis quæ latè diximus supra in verbo, libertis, in vlti. q. versu. 114. inci. superioribus quoque rationibus.

257 ¶ Et id quidem eò magis, quod si pater susceptis liberis non reuocat hæc donationem causa mortis, quod liberè potest facere etiā non susceptis: nō obscurè ostēdit eo se semper animo fuisse, vel ab initio donationis, vt donaturus fuisset, etiam si de liberis cogitasset, argum. tex. no. in l. ij. C. de inoffi. testa. Nā & aliàs sæpe ex sequentibus colligitur, qualis animus in præcedētibus fuerit. l. sed Iulianus. §. proinde. { ibi, intelligēdumq; ab initio sic accepisse. } ff. ad Maced. & l. post contractū, & ibi Bar. & ceteri. ff. de dona. & l. si seruus plurium. §. vlti. { & ibi Floria, & Iaf. } ff. de leg. j. { & l. si vxori. §. vlt. & ibi no. ff. de leg. ij. & l. sed si maritus. §. vlt. ff. qui & à quib. & l. quæ dā. ff. de reb. dub. } & l. si concubinam. §. si res amotas. ff. rer. amot. & l. cum quis, circa fi. C. de natu. libr. & l. venter, in fi. ff. de priuil. credi. { & §. pauonum, ibi, reuertendi autem, Instit. de rer. diuisi. & } c. officij, de elect. & cap. peruenit, & ibi glof. xvij. dist. & c. cum per bellicam. xxxiiij. q. ij. cum si. & hoc argumento

Minor liberè testari potest.

Etiā si habeat curatorem.

Et sine autoritate illius.

Etiā si curator contra dicat.

Etiā circa alienationem immobilium sine decreto.

Potestq; etiā iubere in testamento ut alienentur.

Ad idem.

Nec in id competit restitutio in integrū.

Donatio causa mortis sola pœnitentia reuocatur.

Donatio causa mortis reuocari potest etiā non susceptis liberis.

visus est { Bar. in l. cetera. §. vlt. ff. de leg. j. Rapha. Co. confi. v. naura quidam, col. vlt. Petr. Anc. cōfi. 251. ex his quæ superius, col. 1. } Pau. Castren. { confi. 331. in causa Syluestri, col. 2. versic. sed ex eo quodd dictus, lib. 1. & rursus confi. 343. quia ex allegationibus, in fi. eo. lib. 1. & } in d. confi. 434. col. 1. versic. præterea dico, lib. 1. { vbi loquitur nō quidem de isto casu, sed de alio ad hanc l. nostram pertinente, & confi. 73. in causa mota per dominam Dororheam, in fi. lib. 2. & cōfi. 256. videtur manifestè, col. 1. versic. & quia post, eo. lib. 2. & cōfi. 398. in causa vertente in curia, col. vlt. eo. lib. 2. } Sufficit autem si ab initio donationis animus fuerit donandi, etiā cogitanti de liberis, vt cesset l. nostra, quicquid postea contingat, vt no. Bar. in l. Titia Seio. §. imperator. ff. de lega. ij. & alibi diximus, & dicemus postea abundantius. Quin si non præsumens ex eo in præteritū, quod non est necesse, tamen nunc satis constare videtur donante nolle reuocari donationem, cum non reuocet: quod etiam sufficit, vt nō sit locus huic l. qui potest & expressè & tacitè renuocare siue derogare, vt satis ostendimus in prin. & facit quod latè dicemus infra in gl. suscepit liberos, versic. 211. incip. secundò intelliges procedere, & aliis multis sequen.

258 Cogita tamē, & vide quid dicā in seq. q. & quid etiam dixerim supra in verbo, libertis, in vlti. q. in qua tractauimus an donatio inter virum & vxorem reuocetur ex hac l. & Archi. in c. quicunque, xvij. q. iij. qui videtur innuere eum tex. huic similem habere locū in donatione inter viuos tantum, quod & expressè tenuit in casu nostræ l. { Bal. in repe. l. j. col. quæ antepe. præcedit, in iij. q. C. de sacro. eccl. & Caro. Ruin. confi. 123. quia agitur, col. 3. nu. 7. lib. 1. & cōfi. 62. ex duobus, col. vlt. nu. 12. lib. 2. & } Steph. Bertr. cōfi. 86. Christi & c. visis tribus, col. ij. versic. sed vbi teneremus, lib.

2. ea tantūm ratione motus, quod legata non reuocantur per natiuitatem liberorum, cum alia sit ratio donationis de qua loquitur hæc l. quā legatūm donatio plus affert præiudicij, vt quæ sit irreuocabilis: legatū verò possit & expressè & tacitè reuocari: ideoq; lex voluit prouidere in donatione, quia vbi maius periculum, & c. Et idem eadem ratione dicendum colligit in donatione causa mortis, quæ regulariter æquiparatur vltimæ voluntati & legatis, & c. Sed & de hac re differit Anto. Rub. confi. 113. viso instrumento, per totū, sed ita confusè & obscurè, vt vix intelligas quid hic sibi velit. Cæterū super eo quod supra diximus, quod minor potest liberè donare causa mortis, vide quæ diximus in tracta. de legib. connubia, in gl. iij. in iij. q. { Sed & super eo quod in prin. huius quæst. tractatum est, an appellatione donationis simpliciter veniat donatio causa mortis, vide plenissimè omnium Barb. in repe. rub. extra de donat. col. 2. versic. & pondera. }

259 X I I I. vtrum hæc lex habeat locū in legatis, verbi gratia, si filius fuerit in testamēto præteritus, irritum est testamētū, legata tamen rata manēt, per auth. ex causa. C. de libe. præte. Quid igitur si post testamētū natus est filius testatori nihil tale cogitanti, aut etiam tempore testamenti habebat filiū, sed sibi ignotū, quia fortè nesciebat vxorem absentē peperisse, aut credebat filium mortuū. Parui enim refert, non habeas filium, an habere te ignores: vt latè diximus supra in verbo, filios nō habens, versic. 15. incip. sed & illud in quæstionem vocatur. Nunquid igitur tunc cōseruabuntur legata, per d. auth. ex causa, an verò irrita manebunt ex hac l. nostra? In quam rē multa possent adduci, quæ diximus in præced. q. quæ tu videbis, ne repetam. Sed & tu præterea videbis omnes hanc rem latissimè tractantes, tū in d. auth. ex causa. tum in l. filio præterito. ff. de iniusto testa. ex quibus facilè intelliges rem hæc esse admodum obscuram, fuisseque multos qui asserunt reuocari, multos qui cōtra negant, multos item qui (vt fieri assolet in diuersis sententiis) distinctionibus, & alij quidem aliis temperare, & veluti opinionum cōtrouersias cōponere nituntur, & omnes multis magnisq; rationibus subnixos, quas huc adscribere superfedimus, ne quod in vno ac altero loco abundè ac penè superfluèter tractatū ab aliis cōperimus, huc veluti transplantatū inferere videamur. Erimus igitur nunc contenti solam doct. nomenclaturam subscripsisse.

260 Sunt enim qui simpliciter negant d. auth. ex causa, habere locum in posthumis, quin asserunt eorum natiuitate reuocari legata. In quibus est Accur. in l. j. C. de posthu. hære. instit. Azo præceptor illius, & Iac. But. prout illos retulerunt doct. in d. auth. ex causa, & in d. l. filio præterito. Et hanc quoque sententiam secutus est Rayn. Forl. vt retulit Bar. & alij plerique in d. auth. ex causa, eandem quoq; sequitur Oldr. confi. 149. super prima quæstione, in ij. dubio. Cy. & Ray. in l. j. ff. de testa. tute. vt retulit Bal. ibi, sequitur etiam Albe. in l. generaliter. §. ex testamēto. ff. de fideicō. liber. & latissimè Signo. confi. 24. si quæratū nunquid. & rursus confi. 113. quæstio est an rupto testamento, vbi in fi. dicit quod legens Bononiæ de hoc cōsultus in quadam quæstione. Neapolitana idem consuluit cum multis aliis doct. & confi. item 220. factum sic præsupponatur quidam ciuis, col. 2. vbi & illud idem refert de dicta quæstione Neapolitana, Bart. in l. in confirmando, in fi. ff. de confirm. tut. & in l. qui filiabus, in fi. prin. ff. de leg. j. & confi. xij. ex facto proposito, col. 3. versic. de tertio autem principali dubio, vbi & hoc dicit tenere Dy. Odof. Mar. Sil. Iac. But. Oldr. & alios, { & Bal. in l. & post litem, in addi. col. pe. versic. super quæstione quæ quæritur. ff. de transact. } & Card. Flor. confi. xx. cum in testamentis, in primo dubio.

261 Idque etiam affirmant nonnulli nō leuis quidē autoritatis procedere, si in testamento fuerit apposita clausula codicillaris, nihilo enim secius reuocari legata natiuitate posthumorū. Cuius sententiæ fuit Albe. Galio. in sua Margarita, tit. de testa. versic. pone quæstionē de facto. & Spec. vt illū nonnulli allegat, tit. de instrum. editi. §. compendiosè, versic. pone quidam facit testamentum, & ibi quoque Ioan. And. in addi. ipsius, & Car. Flo. d. confi. 20. in ij. dubio, & Soc. confi. 93. testamentum præmissum,

præmissum, col. 3. versic. sed tamen his non obstantibus, lib. 4.

262 Contrarium simpliciter, videlicet legata non irritari per natiuitatem posthumorum, sed cōseruari ex d. auth. ex causa, tenuit Accursius sibi cōtrarius in d. l. generaliter. §. ex testamento, in verbo, constat. ff. de fideic. liber. & in l. si pater, in verbo, aut fideicommissa, eo. tit. & in l. bona. §. vlt. in verbo, testamentum. ff. de capti. & postli. reuer. & in d. l. j. ff. de testa. tut. & in liure nostro. §. vlt. & in l. si pater, eo. tit. & in l. si quis testamento facto. ff. de leg. ij. & in l. j. & ibi etiam Pau. Cast. C. de codi. & in l. j. C. de bon. poss. contra tab. Pet. Iac. Aret. Iac. Ray. Cy. sibi etiā contrarius, Fran. Rampo. & Bal. in d. auth. ex causa. Nico. Mat. Bal. & Saly. in d. l. j. C. de posthu. hære. instit. Per. Iac. in sua practica, tit. de cōdi. ex leg. omnimodo pro legitima portione debita filia, col. 17. versic. item posthumo præterito. Bar. secum quoque præter morē pugnans, cōfi. 52. in nomine domini Salumben. Ioannelli. Bal. in l. Titia. ff. de inoffi. testa. vbi tamen dicit quod prima op. continet æquitatem, & confi. 215. testamentum, circa medium, lib. 4. vbi dicit de hoc esse tex. sing. no. à Iac. Aret. in d. l. generaliter. §. ex testamento. & Ange. confi. 211. ex facto proposito, col. 2. in iij. dubi. Imol. in d. l. filio præterito. Raph. Fulg. confi. 69. punctus talis est, Marianus, in fi. Corn. { confi. 158. pro decisione, col. 5. versic. præterea lex, lib. 2. & } confi. 234. placent mihi, col. 2. versic. circa secundam, lib. 2. & cōfi. 225. antequam aggrediar, col. 2. lib. 3. vbi dicit se sæpe ita respondisse & tenuisse consulendo & legendo. & hanc op. Ias. in d. auth. ex causa, col. 4. dicit esse communem.

263 Sed hæc opi. ita à multis scinditur, vt eam cum priori concordent, vt videlicet posthumus non reuocet legata, secundum posteriorem op. si is fuerit scienter præteritus, quia testator de eo cogitabat, & nihilominus illum præterit. Secus si posthumus ipse, aut etiā iam natus (vt nūc vtrunque cōiungamus) ignoratè fuerit præteritus, quia testator nō cogitabat de posthumo, aut iā natum filiū ignorabat, vel eum mortuū putabat. Nam tunc, inquit, nō locus est d. auth. sed huic nostræ l. Ita volucrūt Bar. huius distinctionis veluti antesignanus, & post eū Ang. Paul. Ca. Guid. Pap. & Ioan. à Monteferrato in d. auth. ex causa. Bart. Bald. & Ange. in d. l. filio præterito, Bar. in l. cum mater. ff. de inof. test. & in l. j. in vj. q. ff. de iure codi. & in l. in cōfirmādo, in fi. ff. de cōfir. tut. & in l. tale pactū. §. vlt. in fi. { per illum tex. } & ibi Ang. & Pau. Cast. ff. de pact. & idem Bar. in repe. l. j. in ij. q. v. q. prin. C. de sacro. eccl. vbi & hoc quoque dicit procedere in relictis ad pias causas, & confi. 146. viso prædicto puncto, & confi. 204. Cechus condidit testamentum, & confi. 220. omne illud, & confi. 235. Lopus fecit testamētū Benedi. Plūbi. in d. l. generaliter. §. ex testamēto. ff. de fideicom. liber. Bal. & Ang. in l. Titius, in prin. { & ibi Frā. Arc. } ff. de lib. & posthu. & ipse Bal. in d. l. j. ff. de testa. tut. { & in l. si totas. C. de inoffi. don. & in l. ij. §. si quid ex te. ff. de cōdi. inde. } & confi. 239. quia vltimus passus, col. 1. lib. 3. & confi. 424. præsupposito quod dictus testator, lib. 4. Ang. hic, & in d. l. j. C. de bon. pos. cont. tab. & in l. militis codicillis. §. in supremis. { & iterum in l. qui iure. } ff. de milit. test. & in §. siue igitur, col. 4. versic. dici potest, in auth. vt cū de app. cog. & cōfi. 76. posita pro cōstanti, col. vlt. versic. secundò de secundo. & confi. 108. ista quæstio, in ij. dub. Petr. Anch. & legèdo & cōsulendo, vt retulit Imo. in d. l. filio præterito. Nam & ita eum cōperi tenuisse in c. si pater, in vij. no. de testa. lib. 6. Card. Flo. confi. 20. cum testamentis, col. j. versic. quò ad primum & Rom. confi. 122. circa id quod effectualiter, col. 2. versic. quo ad secundum, Ioā. Ana. confi. 28. visis & ponderatis, col. 2. & ibi etiam Bol. in addi. col. 4. versic. de prima præteritione. Alex. confi. 41. viso tenore, col. pen. lib. 1. & cōfi. 47. abunde per celeberrimos, col. 2. versic. quo ad quintū, lib. 2. vbi dicit quod periculosum esset tenere contrariū. Barb. in repe. l. cum acutissimi, col. 3. versic. nihilominus credo. C. de fideic. { & in repe. rub. C. qui admit. col. 21. versic. xvij. adduco, } & in repe. c. Raynaldus, col. 6. versic. non obstat cum dominus, ext. de testa. { & confi. 60. illud afferam, col. 2. versic. & ex istis, lib. 2. } Fran. Aret. cōfi. 24. quatuor dubia, col. 1. versic. pro ista cōclusionē, { & cōfi. omniū vlt. vbi & ita dicit cōsuluisse Bapti. Sansauer. & hanc esse communem opi. & Steph. Bert. confi. x. viso testamento, per totū, lib. 4. } Soc. d. confi. 93. quo loco supra citauimus, lib. 4. { Caro. Rui. qui & hanc dicit æquiorē, confi. ij. q. col. 1. lib. 3. vbi hanc rem latè tractat, & confi. 6. quod est eo. initio etiam col. 1. eo. lib. 3. } & Alcia. lib. 1. de verb. signi. char. vlt. & D. Guid. Benedi. in rep. c. Raynutius. in verbo, in eodem testamento relinquens, nu. 232. extra de testam. Et ita quoq; videtur voluisse Sign. in illis confi. supra in prima parte allegatis, si solerter legantur. Et hanc opi. dicit esse seruandam in practica Corn. in d. auth. ex causa, col. x. Et pro ea facit text. in l. idem est, quæ est ij. ff. de condi. inde.

264 Et hanc quoque sententiā probat vetus opinio. Nam apud Plautū antiquum Poetā Comicum in Pænulo, cum Iachon Pænus falso existimans, sed nō iniustis rationibus adductus, filiū suum vnicū, cui in ea fabula Agorastocli nomen est, naufragio aut aliter periisse, patrueli suo bona sua reliquisset, compertumque postea fuisset filium illum testatoris viuere, Milphio tanquam arbiter quidam honorarius hanc confestim sententiam illi patrueli apertè pronuntiauit:

Paterna oportet reddi filio bona,

Æquum est habere hunc, bona, quæ possedit pater.

Cui patruelis assentiens atque acquiescens, ita protinus respondit,

Haud postulo aliter, restituentur omnia.

Suam rem sibi saluam sistam.

{ A quo nec latum quidem vnguem disidet quod scribit Valerius Maximus, lib. 7. capit. item vij. cuius

Quæ contrarium tenuerint.

Posthumus an reuocet legata.

Confirmatio præcedētium.

vij. cuius tit. est de testamentis, quæ rescissa sunt. Militantis ait, cuiusdam pater cum de morte filij falsum è castris nuntium accepisset, aliis hæredibus scriptis decessit: peractis deinde stipendiis adolefcens domum petit, errore patris, impudentia amicorum domum sibi clausam reperit. Itaque depositis armis coactus est in foro togatam ingredi militiam, cum improbissimis hæredibus de paternis bonis apud centumuiros contendit, omnibusque non solum consiliis, sed etiam sententiis superior discessit. }

265 **Posthumus si insciēter fuerit præteritus, irrita sunt legata.** Idque dicitur multi ita procedere, vt si ignorāter fuerit iam natus aut posthumus præteritus, irrita sunt legata, etiam si fuerit apposta clausula codicillaris, ita enim voluit Bar. & huius quoque op. princeps in d. auth. ex causa, col. vlt. & ibi Iac. col. pen. & Pau. Pichus, & idē Bart. in d. l. j. in v. j. q. & ibi etiam Ang. ff. de iure codi. & idem Bar. in l. pen. eo. tit. & in omnibus consi. supra allega. præterquam in primo, vbi nihil de huiusmodi clausula dicit. Bald. & Angel. in d. l. si Titius. ff. de lib. & posth. & in d. l. filio præterito. ff. de iniust. test. Bal. subobscure in l. qui filiabus, in prin. ff. de leg. j. & apertius in d. l. si totas. C. de inoffi. don. vbi ita dicit se consuluisse, sicuti verè cōsuluit, in illis duobus consi. supra proximè citatis, & præterea cōsi. clvj. clausula codicillaris, col. i. lib. 2. & consi. 469. proponitur quod dominus Antonius, ad fi. lib. 5. Ang. in d. l. qui iure. } ff. de testa. mili. & in l. j. ff. de iure codi. & in l. j. per glo. ibi relatam ad rex. C. de codic. vbi id dicit sing. & menti figendum, & ita determinatum fuisse per collegium Perusinum, & d. consi. lxxvj. col. vlt. versu. de tertio veritas est. & etiam consi. 51. ex facto proposito, col. 3. & consi. cxxxvj. in quaestione vertente, col. vlt. & d. consi. ccc. col. 2. in iij. dubio, & consi. cclxxij. vifa facti narratione, col. 3. Card. Flor. d. consi. xx. col. i. versu. quò ad secundum, Pau. Cast. in l. sicut certi, post prin. C. de testa. mil. & consi. cc. clarum est testamentum, in ij. dubio, lib. i. vbi hoc dicit æquissimum. Alex. d. consi. xlv. col. vlti. lib. i. Corn. consi. cclxiiij. videtur in hac consultatione, ad fi. lib. iij. Fran. Aret. d. consi. xxiiij. vbi hanc dicit esse communem. & rursus latè consi. omnium nouissimo, in primo dubio. Socy. d. consi. xciiij. lib. 4. & Barba. qui etiam asserit esse communem, consi. lx. illud asseram, col. 3. & seq. lib. 2. & Iaf. in d. l. j. col. vlti. C. de bono. poss. contra tab. & Steph. Bertr. consi. clxx. proponitur in facto, nu. 5. & seq. lib. i. & consi. cxcv. ponitur in facto, nu. 4. eo. lib. i. & D. Guil. Benedi. in repet. cap. Raynutius, in glo. in eodem testamento relinquens, le j. nu. 247. & nouissimè Anto. Rub. consi. cxij. vifo testamēto mihi exhibito, & iterum cōsil. cxxvj. præfens casus, col. i. & ij. Et hanc op. dicit æquam, licet non sequatur, Bal. in l. vlti. C. de codicil.

266 **Codicillaris clausula cessat cum cessat voluntas testatoris.** Et hanc op. confirmat quod scribit Bal. in consi. cccxix. quidā Nicolaus, col. vlt. lib. 5. quòd clausula codicillaris cessat cum cessat voluntas testatoris. De quo & per Phil. Dec. in l. precibus, col. x. versu. vlt. tamē. C. de impub. & ali. subst. & cōsi. ccv. in causa istorū nobiliū, in fi. & consi. 248. vifa petitione, col. vlti. } & consi. 187. in ciuitate Placentiæ, col. 3. } & consi. 291. vifis & diligenter consideratis, col. 2. & alibi sæpe. Nam & ea clausula non tendit nisi ad conseruandam voluntatem testatoris, vt dicit Bal. in l. vlti. col. 4. versu. nunc aliqua. C. de codicil.

267 **Qui contrarium tenuerint.** Sunt & qui contrarium tam in primo quàm in secundo asserunt videlicet (vt primum primo loco expediamus) conseruari legata, etiam si posthumus aut iam natus fuerit ignorāter præteritus, videlicet glo. in l. si vxorem prægnantem, iuncto tex. in verbo, ignoranter. ff. de manu. testa. & Fran. Rampo. in d. auth. ex causa, & in repe. d. l. filio præterito, prout ibi illum retulit Imo. qui idē tenet. & Bal. sibi contrarius, in l. si cum vel in vtero. C. de test. mil. & idem Bal. qui hoc dicit præfertim procedere in legatis modicis, & relictis pro anima vel pro cōiunctis, in d. auth. ex causa, & ibi etiā Saly. Fulg. & Cor. qui dicit hanc esse veriorē de rigore iuris, sicuti etiam dicit & latè eam cōprobat cōsi. cxcv. in hac cōsultatione, per totum, lib. i. & consi. 168. pro decisione, col. 9. lib. 2. & consi. 244. videtur prima facie dicendum, col. 4. versu. nec ob aliud, & seq. eo. lib. 2. & consi. cl. prima facie, col. 2. versu. sed hoc non habet obstare, lib. 3. & consi. cxciiij. videtur in præfenti, col. 3. versu. & licet magnum, eo. lib. 3. & d. consi. cccxxv. antequam aggrediar, col. 4. versu. & quia præteritio, cum multis sequen. eo. lib. 3. in quibus locis tamen dicit quòd non auderet firmare, propter autoritatem Bar. & sequacium. & rursus ipse Bal. in repe. d. l. j. col. antepen. versu. aduertatis. C. de sacros. eccl. & Steph. Bertr. consi. cccxxv. ponitur in facto, col. 2. versu. sed quicquid sit, lib. 2. & Ioā. Igne. in d. auth. ex causa, char. xix. versu. tertio inuenio. Et pro hac sententia bene facit tex. in l. cum mater. ff. de inoffi. testa. quæ ex diametro contraria est d. l. idem est. ff. de condi. inde. quod à paucis expensum est: nec video quo pacto ea antinomia tolli possit, nam vtrobique pater falsò putabat filium, quem præteribat, obiisse: & ita re tantum, & non consilio, vt nostri dicunt, præteribat. Et tamen in vna lege præstari non debent legata, in altera debent. Soluat igitur Apollo.

268 **Lucumonis Demarathi Corinthi filii historia.** Et hanc partem obseruasse Hetruscos illos Itolorū antiquissimos, iurisque & diuini & humani peritissimos, planè constat ex eo quod scribit Liuius lib. i. ab vrbe condi. Lucumo, inquit, Demarathi Corinthi filius erat, qui ob seditiones domo profugus, cū Tarquiniis forrè cōsedisset, vxore ibi ducta, duos filios genuit, nomina his Lucumo atq; Aruns fuerūt. Lucumo superfuit patri bonorum omniū hæres. Aruns priusquam pater moritur, vxore grauida relicta, nec diu manet superstes filio pater: qui cum ignorans nurū ventrem ferre, immemor in testādo neporis decessisset, pucro post aui mortem in nullam sortem bonorū nato, ob inopiam Egeno inditum nomen. Hæc Liuius. In quibus vides Lucumonē, cum ignoraret nurū prægnantem esse ex filio Arunte, alteri filio omnia reliquisse, idq; ratum firmumq; mansisse, nec aliquid nepoti ex filio ignorantia aui

aut profuisse. Eademque ferme tradit Dionysius Alicarnassensis lib. origi. Romanorum tertio.

269 **Qui item contrarium dicunt de clausula codicillari, videlicet quòd ob eam confirmatur legata, etiam si ignoranter fuerit posthumus præteritus, ij sunt Dyn. Iac. Aret. & omnes penè scriptores ante Bar. vt ipse refert, in d. l. j. in v. q. ff. de iure codi. Oldr. d. consi. cxxix. in iij. q. & iterū consi. 161. thema tale est, Titius filium, in vlt. dubio, Ray. & Bal. sibi contrarius, in l. ex ca. §. vlti. ff. de testam. Spec. titu. de instru. edi. §. compendiosè, versu. item vide Bar. subobscure consi. vj. vifo testamento, col. 2. Bal. Raph. Co. & Alex. in addi. Bar. in d. l. j. ff. de iure codi. Bal. in l. pen. eo. tit. & in d. auth. ex causa, col. 4. & ibi etiam Saly. & Fulg. qui & hanc op. dicit æquam. Alex. } sibi contrarius, qui eam dicit esse cōmunem, } & Ioan. à monte Sperello. ibi. Idem Bal. in l. vlt. col. pen. versu. sed quæ rō nunquid ista clausula, & ibi quoque Saly. C. de codic. & ipse Bald. in l. si ita fuerit. ff. de leg. iij. } & in l. generaliter. §. ex testamento. ff. de fideicom. liber. & in d. l. & post litem, in addit. col. pen. versu. super secunda quaestione. ff. de transact. } & consi. cccxcj. factum tale est, quidam nomine Colla. in fi. eo. lib. 3. Saly. in d. l. j. ad fi. & ibi etiam Pau. Cast. sibi item contrarius. C. de posth. hære. instit. Ang. sibi etiam contrarius. d. consi. cvij. col. vlt. Imo. in d. l. filio præterito, col. 9. & in l. qui filiabus, in prin. vbi & hoc dicit sensisse Bar. ibi. ff. de leg. j. Pau. Cast. consi. xv. incipiendo à secundo, col. 2. lib. 2. & consi. cclxxj. quanquam multa scripta fuerint, col. vlt. eo. lib. 2. Rapha. Co. in l. si quis cum nullum, in prin. ff. de iur. codi. Ro. d. cōsi. cxxij. Alex. } consi. xxvj. circa primū dubium, col. 3. versu. vel potest responderi, lib. i. & } consi. xxxvij. in causa mota per Ang. col. 2. versu. & con stat de iure, lib. i. vbi hanc dicit esse cōmunem opi. & cōsi. cxxij. discufsus hæsitacionibus, col. pen. versu. vel etiam dato, eo. lib. i. vbi dicit hanc esse veram & communē op. & consi. clij. circa primā dubitationem, col. 4. versu. tertio potest responderi, lib. 2. quod errore impressorum iterum reperitum est consi. clij. lib. 3. & iterum consi. 50. lib. 6. vbi dicit hanc esse communem sententiam, idem Alex. consi. xxx. ponderatis his, col. i. & ij. lib. 3. & cōsi. seq. eiusdem prin. col. i. & Corn. sibi contrarius consi. cxcv. in hac consultatione, col. pen. versu. & idcirco, & seq. lib. i. & consi. cxxvij. videtur primo aspectu, col. pen. versu. & licet Bar. lib. 2. vbi & hoc dicit tenuisse Panor. in duobus cōsi. quæ reperire non potui, nec credo fuisse impressa, nisi sint ex iis quæ ex Paul. Castr. supra citauimus, vt potè quorum similia sunt initia, quod magis credo. & idem Corne. d. consi. clvij. col. antepen. versu. & idcirco. eo. lib. 2. & d. consi. ccliiij. col. 5. & seq. eo. quoque lib. 2. & consi. cxxxij. in hac consultatione, col. 3. versu. ideo institutio, lib. 3. & Bened. Capra, consi. cvj. punctus cum prout in facto, ante fi. & iterū cōsi. cxv. Iesu Christi nomine repetito cū prout, col. 2. Ang. Aret. qui ita dicit sapius consuluisse, in §. j. post medium, Inst. de codic. Barba. sibi etiam contrarius, consi. vj. vbi Christus non est, in ij. dubio, per totum, lib. 2. & Iason sibi etiam contrarius, in d. l. qui filiabus, col. vlti. ff. de leg. j. Ludo. Bolo. consi. lxxij. Antonius Pergamensis, col. vlt. } Caro. Ruin. consi. xix. circa præfentem, col. 3. versu. sed præmissis, eo. lib. 3. Phil. Dec. latè consi. cccxc. vifis & circumspēctis, col. i. & seq. } & Steph. Bertr. sibi item cōtrarius, consi. cxxx. Christi & c. vifo casu, nu. i. lib. i. & Fran. Ripa hic in xxj. quaestio.**

270 **Sed circa hanc postremam op. debes intelligere, multos ex iis quos proximè citauimus, dixisse simpliciter clausulam codicillarem operari, vt debeantur legata etiam si posthumi fuerint ignoranter præteriti: sed & multos ex iis nō ita simpliciter locutos fuisse, sed nuncupatim intelligentes in clausula codicillari, quæ ad futurū quoque tempus refertur, nedum ad præfens, his scilicet verbis, si non valet, aut valebit &c. Nam ita, inquit, testator videtur cogitasse de futura ruptura testamenti, & voluisse sibi aduersus causas rumpentes aut rupturas prouidere. Et ideo saltem implicite & in genere cogitauit de posthumis, quod satis est, argu. l. placet, & l. ideoque. ff. de libe. & posthu. & l. qui iure. ff. de testa. mili.**

271 **Nec desunt qui iterum distinguunt, an legata sunt modica, quæ etiam verisimiliter legasset testator, si cogitasset de posthumis: & ea non reuocatur, sed conseruatur ex d. auth. ex causa, alioqui reuocatur, & ita videtur voluisse Bal. in d. l. Titius, in prin. ff. de libe. & posth. Ang. in d. §. siue igitur. col. 4. versu. finaliter dici potest, in auth. vt cum de appel. cog. Fran. Aret. in d. l. Titius, col. vlti. & consi. xcj. vifo legato facto, col. 4. versu. modò cum præterito, & d. consi. vlti. in primo dubio. Barba. in repe. l. cum acutissimi, col. xlv. versu. pone, testator. C. de fideicom. Soci. d. consi. xcij. testamentum præmissum, col. 8. versu. ex quibus omnibus, lib. 4. cum aliis cōcord. supra in verbo omnia vel partem aliquam bonorum, versu. vj. inci. sed illud in dubium, & iterum versu. xxv. incip. & in simili. } Et cum his conuenit quod tradit Ang. generaliter, consi. 51. Simon notarius, col. 3. versu. solum igitur, quòd per huiusmodi clausulam conseruantur legata, præterito etiam ignoranter posthumo, aut iam nato, quem testator putabat mortuum, si verisimiliter testator legasset, si de posthumo cogitasset, aut sciuisset filium viuere, per l. pen. ff. de iure codi. }**

272 **Sunt & qui distinguunt inter legata & fideicommissa particularia, & vniuersalia, vt scilicet in legatis & fideicommissis particularibus clausula codicillaris operetur conseruationē legatorum, non etiam in fideicommissis vniuersalibus. Et ita voluit Iac. Bel. in sua disput. cuius principium est, quaeritur, pater vel mater condidit testamentū. Quam quidem disputationem posuit post l. iij. C. de lib. præte. Priorem tamen casum intelligit procedere, quando testator sciuit posthumum natum, & potuit mutare testamentum. Aliàs enim etiam clausula codicillaris nihil operaretur etiam circa legata & fideicommissa particularia, & cum simpliciter refert & sequitur Alex. d. consi. cclij. col. 2. & seq.**

Qui teneant ob clausulam codicillarem confirmari legata.

De eadem re.

Legata modica an reuocentur, si testator cogitasset de posthumis.

Distinctio inter legata & fideicommissa particularia & vniuersalia.

192

& seq. lib. 2. quem & tu in hoc vide d. consi. cxlij. circa primam dubitationem, col. 3. versic. & hoc primo, lib. 2. Quin Bal. ipse in d. l. si cum vel in utero, paulo ante fi. C. de testa. mili. simpliciter dicit legata particularia deberi etiam filio ignorater praterito, non fideicommissa vniuersalia, nulla clausula codicillaris mentione facta.

273
Qui teneant legata reuocari ex prateritione scienter facta.

¶ Quid? quod nonnulli à cæteris omnibus penè ex diametro distantes tenent reuocari legata ex prateritione scienter facta, non etiam cum sit ignoranter tãquam illic sit maior iniuria, maior impietas, maior dementia in testatore. In quam sententiã dicitur cõsuluisse Signo. & concilium Mediolanense, vt retulerit Bal. & Imo. in d. l. filio praterito, & idem quoque voluisse Iac. Aret. & Oldr. retulit Corn. d. consi. clvij. col. 9. lib. 2. Et in hanc quoque sententiam pedibus vadunt, qui asserunt huiusmodi clausulam codicillarem nihil operari in prateritione iam nati, sed tãtum in prateritione posthumi. Cuiusmodi op. fuit Oldr. in d. l. Titia, vt illum retulit Bal. ibi. ff. de inof. testam. & idem Oldr. & Iac. Aret. in d. l. generaliter. §. ex testamento. ff. de fideicom. liber. prout illos citat Soci. dicto consi. xcij. col. 2. lib. 4. Et qui item scribunt hanc clausulam nihil etiam operari, cum testamentum deficit vitio aut culpa testatoris, vt quia prateriuit vel exheredauit. Secus si alio quopiam vitio extrinseco, videlicet ob defectũ solennitatis. In qua sententiã fuit gl. & omnes penè antiquiores doct. in dicta auth. ex causa, & Guil. Cu. in l. vt. C. de codic. Cy. in l. ex ea. §. ex his. ff. de testa. & Bal. consi. cccxxxvj. factum super quo, lib. 1. & dicto consi. cccxcj. in vltimo dubio, lib. 3. vbi hanc dicit esse communem opi. & consi. cccxxxj. inci. gl. in auth. eo. lib. 3. & in d. l. j. ff. de iure codi. vbi ita dicit antiquos doct. communiter tenere, & in d. l. ex ea. §. ex his. ff. de testa. vbi dicit sæpe hanc partem cõsulendo tenuisse. Ad eod. Bal. fuit leui maleque constante ingenio, iudicioque, vt ex tot ac diuersis contrariisque opinionibus nulla ferè sit, quam non alicubi sequatur. Quod vix excusari potest, cum non hic tantum, sed aliàs sæpe sit varius, ac contrarius. Nam id aliquando cõtigisse, vt nonnuquam Accur. & Bart. excusari quodammodo potest: cum Papinianus verè iuris asyllum, ac legalis doctrinæ Thesaurus ab Aelio Spartiano in Seuero Imperatore appellatus, aliquando etiam in re eadem in contrarias declinauit sententiã, si credimus Iustiniano in l. vt. versic. sed cum in secundam. C. de furt. ¶ Et cum Bal. vbi que tam varius fuerit, ausus est tamen cõstanter profiteri non esse sui moris variare, in consi. cxix. factum proponitur, col. 2. vers. sed si vnũ, lib. 3. Ad eod. in suis quisq; vitiis cæcutit. ¶ Sed vt redeamus, tu super illa postrema sententia vide doct. hanc rem latè tractantes in d. auth. ex causa, super gl. vlti. ¶ Et praterea super hac tota quæstione, Bal. in l. Domitius. §. ex his. ff. de testa. & in l. cum mater. ff. de inof. testa.

274
Filius adoptiui succedit patri adoptiuo cum filiis legitimis postea susceptis.

275
Legitimitas filii naturalis an reuocetur per natiuitatem legitimorum liberorum.

276
Baldi ea de re opinio.

277
De eadem re.

278
Substitutio exemplaris expirat suscipitis postea liberis.

¶ Quæro xv. vtrum adoptio reuocetur, si adoptanti post adoptionem nascantur liberi naturales & legitimi? In qua re non est opus frustra tempus in longas disputationes trahere. Nam ea dubitationem non recipit, quandoquidem habemus tex. apertissimum in l. si te parens. C. de suis & legit. quod filius adoptiuus succedit patri adoptiuo cum filiis naturalibus & legitimis postea susceptis. Ex quo nemo non potest intelligere non reuocari adoptionem natiuitate filiorum naturalium, etiam quantum ad vim succedendi.

¶ Quæro xvj. vtrum reuocetur legitimatio filij naturalis, quam qui prius loquuntur, naturalium restitutionem vocant, natis post eam legitimatorem liberis legitimis & naturalibus. Quæ res in legitimatorem, quam facit matrimonium subsequens, minimè dubia est, vt dicit Bal. in l. cum quis. C. de natura. liberis. Nam ibi tex. est expressus, quod filij ita legitimati succedunt cum postea natis, sicuti etiam cauetur in l. diui. eo. tit. Et hoc quoque pro indubitato asserit Bar. & post eũ plerique omnes in l. ex facto, in princ. ff. de vulg. & pup. per tex. in d. l. cum quis. & in §. j. in authen. quib. mod. natura. efficiantur legitimi.

¶ Quanquam Bal. ipse in l. eam quam, col. 8. vers. denuo dubitatur. C. de fideicom. dicit interesse, vtrum postea nati sint ex eadem matre, ex qua & legitimati antè fuerant suscepti, an ex alia: vt priori casu legitimatio rata maneat, altero irrita. Quam distinctionem tamen reiecit Raph. Fulg. consil. lxxv. cuius caput est, Titius coniugem non habens, & Anto. Rosel. in tractatu legitimatorem, in fi. j. lib. & ferè omnes indistinctè de hac re loquentes. Licet Franc. Aret. in d. l. ex facto, dicat illam esse multum æquam, quia leges multum fauent ei qui matrimonium cõtrahit cum ea, quam iam illicitè comprehenderit.

¶ Cæterum quantum ad alias legitimatorem pertinet, res est admodum difficilis, & quæ illustriũ doct. ingenia variè torserit. Nam & dubiã & obscurã eam dicit Bal. cui nihil aliàs propè dubium est, in d. l. cum quis. C. de natu. libe. & Raph. in d. l. ex facto. ff. de vulg. & pup. vbi ob rei difficultatem non ausus est suum iudicium interponere. & similiter Barba. qui & ipse sibi omnia aperta, clara, & dilucida facit aut fingit, primũ quidem consi. ix. exordio, illud in medium referã, col. 4. vers. vnde est inter docetes, lib. 4. & iterum consi. xlix. incip. clementissimum Deum, col. 4. vers. facit etiam ad hoc, eo. lib. 4. Quin & eam veluti in medio relinquit Soc. consi. ccxij. prima consultatione, col. 4. vers. omitto illam, lib. 2.

¶ Verum Dy. in d. l. ex facto, tenet simpliciter reuocari, tum per illũ tex. in quo substitutio exemplaris expirat liberis postea susceptis, tũ per tex. in hac nostra. Nam vt hoc illi addas, legitimatio dicitur donatio siue donum patris & principis, in auth. item sine legitimis. C. de natu. libe. & in §. si verò is qui solummodo, in authen. quibus mod. natur. efficitur sui. & voluit Bald. in l. 2. ad fin. C. si quid in fraud. patro. & in l. prima colum. j. C. de iure aur. annul. & in l. seruis, post medium.

C. de

C. de lega. §. & in l. nam ita diuus, col. j. ff. de adopti. & consi. lvj. an pater, post princip. lib. ij. & iterum consi. cxxix. factum proponitur, colum. ij. versic. circa tertium, eo. lib. ij. & consi. lvj. incipio a secundo, colum. ij. lib. iij. & consi. cij. est considerandum, col. ij. versic. item legitimatio, eod. lib. iij. Ideoque sicut donatio reuocatur ob ingratitude. l. vltim. C. cod. titu. & ita legitimatio, vt dicit Bald. in c. j. filij, titu. si de feud. fuer. contr. inter do. & agn. & dicam plenius paulò post, vers. celxxxvij. incip. quinta ratio.

279 ¶ Idem autem cum Dyn. in d. l. ex facto, voluerunt Guil. Cu. Alber. & Pau. Cast. in l. tale pactum, §. vlti. ff. de pactis, per text. ibi, de quo supra in præfatione diximus dicuntq; ita ipsum Dyn. cõsuluisse. idem quoque voluit ipse Guil. in l. j. C. de natu. liber. & Oldr. consil. cccxlviij. factum tale est, in primo dubio, vbi prater hanc l. allegat etiam l. cum Papinianus. C. de fideicom. & l. generaliter. §. vt. C. de insti. & substit. & similia quædam iura, de quibus etiam diximus in prin. nostræ l. & praterea quoque cap. dilecti. & c. suggestum, de deci. vbi noua causa superueniens tollit priuilegium. & Guid. Suza. in l. humilem. C. de incest. nupt. Bald. in d. l. j. ad fin. C. si in fraud. patrum simpliciter citat Dyn. vbi supra, & in c. innotuit, col. iij. vers. sed nunquid legitimatio, extra de elect. dum utrobique se remittit ad Dyn. in d. l. ex facto. Sed & idem apertè tenet Angel. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posthu. Barb. in repe. l. cum acutissimi, col. iij. versic. facit quod pulchrè. C. de fideicom. vbi ita dicit cõsuluisse Florentia. & D. Guil. Bene. in repe. c. Rayn. nutius, in verbo, & vxorem nomine Adelpham, num. 188. extra de testam.

280 ¶ Et his subscribere videntur, qui simpliciter negant legitimatos succedere, si post legitimatorem nascantur liberi naturales & legitimi. In quibus est Guid. Suza. in d. l. j. C. de natu. liber. per hanc l. nostram, vt retulit Ioan. And. qui & in eam sententiam non obscurè videtur inclinare, in addit. Spec. tit. de succel. ab inte. §. j. versic. sed ex facto. Et idem quoque palam voluerunt Paul. Cast. & Philip. Corne. in d. l. si te parens. C. de suis & legi. & rursus idem Pau. Cast. consi. xxij. cuius principium est, visis omnibus quæ narrantur, colum. ij. lib. ij.

281 ¶ Sunt tamen maiori numero qui contrã negant reuocari legitimatorem natiuitate liberorum, ideoque legitimatos ipsos succedere cum filiis legitimis postea natis asserunt: cuius sententiæ fuerunt Rayn. Cy. & Saly. hic. Rayn. Bal. sibi vbiq; contrarius, Ang. item sibi diuersus, Imol. Alex. & Iaf. qui hanc dicit esse communem & veriorem, & in puncto iuris, & in practica, in d. l. ex facto. Spec. d. tit. de succel. ab intest. vbi supra, & seq. quoque vers. vbi & ipse Ioan. And. qui alterius factionis est, dicit ita tenuisse Goffr. & Alber. Gal. in sua marg. tit. de natis ex damnato coitu. And. Iser. in c. naturales, & ibi quoq; Iaco. Alua. & Card. Alex. col. ij. tit. si de feu. fuer. contr. inter domi. & agn. Alber. in rub. C. de nat. liber. col. ij. vers. quod autem nati, & in l. licet, vers. item queritur, eo. tit. Bald. & Ang. qui dicit ita vidisse se sæpius obseruari, & Raph. in d. l. si te parens. C. de suis & legit. Idem Bald. in d. l. eam quam, col. viij. versic. denuo dubitatur. C. de fideicom. & consi. cccvj. casus quæstionis, circa medium, vers. secundum motiuum, lib. ij. & in sua marg. in verbo, legitimatio, col. ij. vers. legitimatio iam facta. Collect. in c. vlti. col. pen. vers. quid si quis legitimauit, extra de donatio. Ang. in d. l. cum quis. C. de natu. liber. Anto. in d. c. per venerabilem, col. xxxij. & ibi etiam Panor. col. ante pen. vers. sed alia quæstio, & Card. Alex. ibi, in d. §. quod autè, char. xxvij. vers. quæro. xiiij. principaliter, & iterum char. seq. versic. quæro. xvj. Petr. Ancha. in d. c. suggestum, de deci. & ibi quoque Panor. col. ij. versic. vltimò scias, qui licet ponat casum in legitimato per matrimonium, tamen videtur intelligere in omni legitimato, tum per rationem quam mouetur quæ omni legitimato conuenit, tum per doctores quos citat, qui etiam generaliter loquuntur. Idem Pet. Ancha. in c. ij. de concessi. præb. lib. vj. Anto. Rosel. in suo tractatu legitimatorem, in vlt. q. lib. ij. vbi hanc dicit esse humaniorem partem. Raph. Fulg. in d. consi. lxxv. in primo dubio. Rom. d. consi. cxcij. in vlti. dubio, vbi dicit sing. hoc procedere, etiã si in priuilegio legitimandi concessio Comiti Palatino essent illa verba, sine legitima prole, quia ea debet intelligi de prole existente tempore legitimatorem, non de ea quæ postea nascitur. Bened. Capr. consi. clvij. fuit dispensatum, col. pen. versic. nec obstat quod & tertio. Alex. consi. cxxxvij. oportune consideratis, col. j. vers. quinimo dato, lib. j. & consi. clxxxvij. videretur prima consideratione, col. v. vers. item respõdeo quod legitimatio, lib. v. Fran. Aret. in l. humanitatis, col. ij. C. de impub. & ali. subst. Fran. Curt. senior consi. cvj. clarus vir, col. x. versic. quartò comprobantur omnia, & consi. lxxxiiij. super memorata, col. xv. vers. corroborantur præmissa. Phil. Dec. qui & hanc dicit cõmunem esse opin. consi. cclvij. in casu domini Franc. col. vlt. & consi. xxxvij. viso puncto, col. pen. vers. quartò non obstant, & consi. dlxxvj. pro resolutione, col. ij. vers. & primò clarum est. Et in hanc quoque inclinare videtur Barb. consi. xlix. clementissimũ Deum, col. iij. vers. facit etiam ad hoc lib. iij. ¶ Et his fauet lex illa è scholis declamatorũ deprompta, Nothus ante legitimũ natus, legitimus filius sit: post legitimum natus, tantum cuius: cuius meminit Quintilianus lib. iij. Institutio. Orat. cap. viij. ¶

282 ¶ Horum rationes multæ sunt, sed quas ego in octo concludam, casq; pro virili confirmabo. Prima. Nam cum legitimatio perfecta fuerit, non debet irritari, l. si vt proponis. C. de confir. tut. & l. sancimus. C. de admi. tut. Nam & quæ viriliter constituta sunt, durant, licet postea contigerit casus, à quo initium capere non potuerunt. l. pluribus. §. & si placeat, & ibi Bart. & alij. ff. de verb. oblig. & l. in ambiguis. §. non est nouum. ff. de reg. iur. & cap. factum legitime, eo. tit. lib. vj. & ibi concord. & hoc maxime in priuilegiis, cuiusmodi est legitimatio, c. de cet. eo. tit. lib. vj. & ibi etiam concord.

R

De eadem re.

Qui negent legitimatos succedere, si postea nascantur liberi legitimi.

Qui asserant legitimatos succedere cum filiis legitimis.

Legitimitas cum perfecta fuerit non debet irritari.

Legitimitas autem cum primum facta est, statim sortitur effectum, quia facit naturalem legitimum, tanquam si ab initio esset natus legitimus. §. reliqui, in authent. quibus mod. natu. effici. sui. Ergo ex superuenienti casu reuocari non debet, ut etiam optime probat text. in §. tribus, cod. tit. & in §. sancitum, in authent. quibus mod. natu. effici. legi. vbi licet per matrimonium sequens filij naturales legitimantur ob filios in ipso matrimonio procreatos: tamen si filij in eo geniti, postea moriantur, non tamen reuocatur legitimitas, quae iam sortita est effectum. Et ex hoc, inquit, colligitur fundamentum, quod ex d.l. ex facto. ff. de vulg. & pupil. substi. depromunt aduersarij, quia ibi exemplaris substitutio fit in fauorem filij furiosi, cui alter substitutus fuerat. Quamquam & ad eam l. potest aliter responderi, videlicet quod illa substitutio fit in fauorem filij, cui substitutum est. Ideo ne in eius damnum vertatur, susceptis filiis reuocatur. Legitimitas autem fit omnino in fauorem legitimi, & in damnum legitimum. Ideo casus est longe diuersus.

¶ Secunda ratio haec est. Nam legitimitas iam quaesita filiis, non debet tolli facto patris matrimonium postea contrahentis, ac alios filios procreantis, nullo legitimatorum accedente consensu aut facto, per l. Stichum. §. vlti. ff. de noua. & l. id quod nostrum est. ff. de reg. iur. & ibi concord. Nec etiam debet gratia illa, ut vocant nostri, natiuitatis, superueniens in personam liberorum postea natorum ex sequenti matrimonio, tollere vel impedire ius legitimationis ante quaesitum, cap. quanuis, & cap. si propter, de rescript. lib. vj.

¶ Tertia ratio. Si legitimitas reuocaretur per susceptionem liberorum, sequeretur quod quis pro parte temporis haberetur pro legitimo, videlicet ante natos liberos legitimos: & pro reliquo tempore, id est, post natos liberos haberetur pro illegitimo, contra l. si tibi. ff. de adopt. vbi moribus nostris non conuenit filium temporalem habere. & l. ideoque. ff. de manu. test. vbi non potest dari libertas ad tempus. Nec potest quis esse partim legitimus, partim illegitimus, cap. per venerabilem, versic. praeterea etiam extr. qui fil. sunt legi. Et dicit glo. in c. cum in prohibitio, in verbo, si ambo parentes, ext. de cland. despon. id quidem monstrum esset, sicuti ut quis partim sit liber, partim seruus, per l. si duobus. ff. de statulib. Ita enim erranter allegat, sed est in l. duobus. ff. de liber. caus. cui concinit & l. si pariter, in fi. eo. tit. & l. vlti. C. de com. manu. & l. iudicatur, in princ. & ibi glo. ff. de except. rei iudi. & l. i. vlt. & ibi quoque glo. C. de commu. seru. manu. Et eam glo. sequitur Pau. Castr. consi. cc. visa superscripta. col. ij. versic. praeterea notandum est, lib. ij. vbi ex ea dicit quod legitimitas non potest fieri nisi generaliter, & quod ad omnia. Et hoc generaliter dicimus, quod quid non potest diuerso iure censeri. l. cum qui aedes. ff. de vsuca. & l. j. versic. nec ratio patitur. ff. de re. permur. & l. pater. §. si seruus. ff. de castr. pecul. & l. Titia. ff. de condit. & demonst. & c. cognoscimus, in fi. xij. q. ij. & c. cum in tua, ext. de deci. & c. quia circa, in fin. extra de priuileg. & cler. ij. de elect. cum si. nec multo magis duplici iure contrario. l. ius nostrum. ff. de reg. iur. & l. j. §. j. C. de lat. liber. tol. Cuius ar. dicit Bal. in l. senium, in pen. q. & ibi etiam Paul. Castr. & Rom. C. qui testa. fac. poss. quod pater non potest emancipare filium, quantum ad vnum actum tantum. & sequitur Imo, in l. si is qui pro emptore, col. xj. in ij. q. prin. Bart. & ibi etiam Rom. col. vij. ff. de vsuca. Idem Imo, in l. tam his. §. j. ff. de don. caus. mor. & in l. j. §. in filij, & ibi Raph. Co. Pau. Cast. Alex. & Ias. in vtraque lect. licet Bart. ibi dubitet. ff. ad Trebel. Pau. Cast. in l. qui in potestate. ff. de test. Ang. Arer. in §. praeterea, col. vlti. Instit. quibus mod. ius patri. pot. solui. Alex. consi. vlti. per lectis verbis, lib. v. Philip. Franc. in rub. de testa. lib. vj. col. xxiiij. versic. quarto quaeritur. Barb. consi. omnium primo incip. ex sacris, col. xxxj. versic. faciat simile, lib. j. & consi. ij. sapienter, col. pen. versic. & adduco simile, lib. ij. & in tracta. de praestan. Card. in j. q. j. q. princ. col. pen. versic. & licet ista doctrina. & D. Bened. in repe. cap. Raynutius, in verbo, matrem in super Cleram, num. 27. extra de testa. & Cepola. consi. causarum ciuilium. lxxvj. Titius procurauit, col. x. versic. praeterea etiam hoc probatur, vbi & ex hoc dicit quod quis non potest pro parte esse legitimus, pro parte autem non.

¶ Quarta ratio, non reuocatur adoptio ob filios postea susceptos, ut diximus in praeced. q. ideo nec legitimitas, cum filius adoptiuus & legitimus comparentur, per not. in l. cum in adoptiuus. §. sed ne articulum, in glo. in verbo, tantum modo, & ibi Bal. & alij. C. de adop. & per glo. in l. j. ad fi. in verbo, parentum. ff. ad municip. & in l. filios, in glo. j. in fi. & ibi Bart. etiam in fi. C. de muni. & origi. lib. x. & per Bart. in l. Gallus. §. nunc de lege, in pen. q. ff. de lib. & posth. Signo. consi. xxxix. quaeritur nunquid. col. ij. versic. his ita positus. & iterum consi. ccxvij. quidam dictus Ioannellus, col. vlt. Bal. in l. j. col. ij. C. de iure aur. annul. per l. iubemus. C. de natu. liber. & idem Bal. in c. caeterum, col. pen. versic. item legitimitas, ext. de iud. & in c. cum dilectus, in fin. ext. de ordi. cogni. & in addi. Spec. tit. de succes. ab intest. §. j. versic. quid de legitimitas. & in sua marga. in verbo, legitimitas, versic. ij. & cij. considerandum ad fin. lib. iij. & Salyc. inter consi. ipsius consi. xvij. super legitimatione, col. iij. versic. sexto induco, & versic. seq. lib. iij. & Rom. consi. cxciiij. in proposita conclusione, in iij. dubio. & Franc. Curt. senior consi. xij. statuto Ianua. & Ias. in l. cum filiosam. col. antepen. versic. tertio quaerit. ff. de leg. j. & Philip. Dec. consi. cl. dubitatur principaliter, col. ij. versic. sed tamen praedictis.

¶ Imò verò plus habet virium legitimitas, quam adoptio, ut est text. in §. tribus, versic. nostri enim patris, in authent. quibus mod. natu. effici. sui. Quod & hinc probatur, quod in legitimatione concurrunt vtrunque ius ac vinculum, naturae scilicet, & legis, ut est text. in §. si quis igitur, ante fin. in authent. quibus mod. natu. effici. sui. & no. Io. And. in addi. Spec. tit. de succes. ab intest. ad fi. In adoptione autem alterum tantum ius inest, videlicet legis, non etiã naturae. Ex quo planè fit, fortiolem esse legitimationem

rationem quam adoptionem, arg. authen. cessante, & auth. post fratres autem. C. de leg. hered. & authen. iraque. C. commu. de succes. & specialius in d. l. cum in adoptiuus, in princ. vbi fit mentio de eo in quem concurrunt naturalia & ciuilia iura. Ex quo not. Bald. concursus rationis ciuilibus & naturalis plurimè operari, ideoque duo vincula vno esse fortiora. Quod & intelligens idem Bal. in l. neque absens. ff. de adopt. fauorabilem. dicit esse legitimationem, quam adoptionem: cum haec sit agnatio datiuu, illa autem inhaereat naturali agnationi. Et idem Bald. in l. si te parens. C. de suis & legi. quod plus est legitimum esse, quam adoptiuum, quia legitimus habet naturalia primordia. Et idem voluit Petr. Anch. consi. ccxxv. videtur prima facie dicendum, col. iij. & iterum consi. ccxc. in successione, col. vlt. & Anto. in c. per venerabilem, col. xv. versic. secundò quia filius, extra qui fil. sunt legi. & Raph. Fulgo. consi. lxxv. Titius coniugem, col. ij. versic. ad secundum. & Panor. consi. lxxxvj. in quaestione quae vertitur, col. j. versic. & facit ad materiam, lib. j. Alex. consi. ij. visis codicillis, col. viij. versic. non obstat. ij. arg. lib. j. vbi & hoc allegat l. legem. C. de nat. libe. Barb. consi. lxxvij. omnipotentem immensum, col. vlt. lib. iij. Socin. consi. ccxxv. quaestio praesentis consultationis, col. iij. versic. praeterea filius, lib. ij. vbi etiam de hoc dicit esse text. in d. §. adoptionis, in authent. quibus mod. natu. effici. sui. Iason in d. l. Gallus. §. nunc de lege, col. vlti. & in l. si is qui pro emptore, col. liij. versic. tertio principaliter. ff. de vsuca. vbi etiam ad hoc allegat text. in d. §. tribus, in authent. quibus mod. natu. effici. sui. & idem Iason in l. adoptiuum, quam legit cum §. vlt. l. ij. ff. de in ius vocan. & in rubr. ff. de liber. & posth. col. ij. versic. confirmo. & consi. xl. absolui alias, col. iij. versic. non obstat. etiam dum, lib. iij. & Ludo. Bolo. in addi. Mathesi. in tracta. de succes. ab intest. char. vij. col. iij. in addi. incip. haec conclusio, & in addi. consi. Io. Ana. consi. xxvij. longa profectò. Philip. Dec. consi. ccclxvj. pro declaratione, col. iij. versic. non obstat. quod supra. Et hoc confirmatur, quia filius adoptiuus non excludit filias ex statuto repellente foeminas existentibus masculis, ut voluit Ioan. Ana. consi. xxvij. viso casu mihi proposito, cum concord. quos videbis in glo. susceperit liberos, versic. xj. incip. nec etiam statutum. Et tamen filius legitimus eas excludit, ut plenè dicemus in eadem glo. susceperit liberos, num. 80. incip. hinc quoque fit. de quo tamen vide quaerit dicam in illa eadem glo. num. 88. & quanuis multi.

¶ Quinta ratio, Libertas semel collata liberto, amplius auferri aut reuocari non potest. l. Papinianus. §. vlti. cum l. seq. ff. de inoffi. testa. & l. sicut. C. de liber. caus. & §. causas, Instit. quibus mod. manu. lice. cum simil. Ergo nec legitimitas, quoniam libertus & legitimus aequiparantur. §. j. in authent. ut liber. de cate. & §. si quis ergo non habens, iuncto §. liceat, in authent. quibus mod. natu. effici. legi. Legitimitas enim est veluti quaedam species libertatis, ut dicit Bald. in l. post mortem. §. neque adoptare. ff. de adop. in ij. lect. Propterea etiam idem Bald. in c. si filij nati, in fi. tit. si de feud. fuer. cont. intest. do. & agn. dicit quod quemadmodum propter ingratitudinem potest libertus reduci in pristinam seruitutem, in l. ij. C. de libert. & eorum liber. ita filius legitimus in pristina naturalitatem sequitur & commendat Rom. sing. ccxxiiij. vltimò quaeritur. & id aureum dicit Fran. Cremon. no. xix. tu scis quod ex omnibus causis. & sing. Iason in d. l. ex facto, col. v. versic. tertio pro opinione. & in l. ex hoc iure, in secundo effectu obligationis antidotalis. ff. de iust. & iure. & in l. dedi. §. idem erit, col. vlti. ff. de cond. ob caus. & Philip. Dec. in l. vlt. col. vj. versic. ext. glo. C. de pactis. & Catel. in memor. incip. ingratitudo filij, & in alio incip. legitimitas reuocari potest. & Ferdin. Loaz. in repe. §. diui. l. filiusfam. char. xx. col. j. versic. istam communem opin. ff. de leg. j. & D. Guil. Bene. in repe. c. Raynutius, in verbo, in eodem testamento relinquens, le ij. post princ. ext. de testa. Quibus adde quod pulchrè consuluit Raph. Co. aut quisquis alius est, inter consi. illius, consi. lxxxvij. stante dicto statuto, col. j. circa medium, & iterum col. iij. post princ. quod ita libertas & legitimitas aequiparantur, quod si ex statuto non requiritur insinuatio instrumenti manumissionis, ita nec legitimationis, quia vtraque sunt paria, paribusque initiis orta ac producta, ut ipse eleganter declarat.

¶ Sexta ratio, Legitimitas hoc casu non potest reuocari, nisi ex praesumpta voluntate patris, quae est huius nostrae ratio & fundamentum, ut late supra diximus: voluntas autem & affectio considerantur inspecto iure naturali, & non ciuili. l. hos accusare. §. in omnibus. ff. de accusa. Ergo ad omnes filios par praesumitur affectio, quia natura non facit differentiam inter legitimos & naturales. d. §. si quis verò non habens, in authent. quibus mod. natu. effici. legi. & §. si quis ergo filios, in authent. quibus mod. natu. effici. sui. & bene etiam facit l. adoptiuus. §. seruiles, versic. vnde nec vulgò. ff. de ritu nupt. per quam dicit Petr. Ancha. consi. ccxxv. videtur prima facie, col. pen. quod proles naturalis habetur pro legitima quod ad naturale foedus. & Bald. in cap. quae in ecclesiarum, col. vltim. extra de constit. dicit, quod filius illegitimus communis est amor & natura, per d. §. in omnibus. & idem Bald. in l. j. col. v. versic. expedita est. C. vnde vi. asserit, quod quis sicut potest se defendere, ita & filium siue legitimum siue illegitimum, quia natura communis est, per d. §. in omnibus, nec potest, inquit, constitutio naturam immutare. nec coartare naturales stimulos. l. amcissimos. §. Lucius. ff. de excusat. tutor. & facit l. ij. & ij. ff. de liber. causa, haec Bald. Et idem econuerso, ut scilicet filius possit defendere patrem naturalem ut seipsum, tenet idem Bald. in l. cum acutissimi, col. ij. versic. quare quid si per statutum. C. de fideicom. per d. §. in omnibus. Dicitque eadem ratione eum qui occidit patrem aut filium naturalem, puniri ut parricidam: quod & ipsum asserit ipse Bald. Bart. & recentiores in l. parentes. ff. de in ius vocan. vbi & ipse Bald. dicit singul. text. in d. §. in omnibus, & rursus idem Bald. in l. ius ciuile, column. ij. versic. & illa faciunt. ff. de

Libertas semel collata liberto, amplius reuocari non potest.

Voluntas & affectio considerantur inspecto iure naturali & non ciuili.

ius sit. & iure. & in l. cum acutissimi, colum. ij. versicu. quæro quid si per statutum. C. de fideicommissar. & in l. quisquis, colum. ij. versicu. præterea de spurio. C. ad legem Iulia. maiest. & in c. naturales, col. vltim. versicu. quæro vtrum pater, titu. si de feud. fuer. controuerf. { & consil. cccclvij. ad euentiam, col. ij. versicu. præterea sicut patri, lib. v. vbi & eadem ratione dicit non licere alimenta denegare filiis naturalibus. } & Imol. in l. ex facto. §. si quis rogatus, & ibi recent. ff. ad fenatufcon. Trebel. & in l. Lucius. §. vlti. ff. de legat. ij.

289
Filius natura
lis non potest
uocare patrem
in ius sine ue
nia.

¶ Et bene facit { text. in l. vxorem. §. codicillis. in fi. ff. de legat. ij. vbi pietas quæ propriè est paren tum & filiorum, dicitur quoque de illis naturalibus tantum & } text. in d. l. parentes. vbi nec filius quidem naturalis potest vocare patrem in ius sine venia, quia, vt ibi dicitur, vna omnibus seruan da reuerentia. Ex hocque dicunt Guil. Cu. Bald. & Angel. & propè omnes nihil interesse inter filium mere naturalem & legitimum in his quæ meram naturam tangunt, { cuiusmodi est reue rentia & affectus naturalis. } Et quod denique voluit idem Bald. in l. j. colum. xiiij. versicul. pone filius. C. de confess. quod sicut pater legitimus & naturalis potest reuocare confessionem crimi nis à filio factam, & probare contrarium, per multa iura quæ illic allegat, ita & pater merè natu ralis, cum natura sit communis, per d. §. in omnibus. Et facit etiam quod scribit idem Bald. consil. cclxvij. ad euentiam præmittit, col. ij. versu. præterea sicut patri, lib. ij. Ne interim prætermittam sæpe accidisse vt naturales filios & illegitimos parentes impensius ament quàm legitimos, vt scri bit Plutarch. in Parallel. cap. xlij. & seq.

290
Legitimus
per rescriptum
nihil differt à
legitimo
per matrimo
nium.

¶ Septima ratio. Si filij non reuocant legitimationem factam per matrimonium, quod nemo negat, vt diximus, non debent etiam alias legitimationes reuocare, cum legitimatus per rescriptum, nihil differat à legitimo per matrimonium, vt dicit Bart. in d. l. ex facto, per text. in §. illud. in fi. in authen. quibus mod. natu. effici. legi. Et quod plus est, nihil differunt legitimo, siue per rescri ptum, siue per oblationem curiæ, à legitimis, per text. in §. sit igitur licentia, in auth. quibus mod. natu. effici. legi. & §. quoniam. in authen. quib. mod. natu. effi. sui.

291
Legitimo
non reuocatur
nisi ex tacita
conditione in
tellecta in le
gitimatione.

¶ Octaua eademque postrema ratio hæc est. Nam si legitimo reuocaretur ex hac l. ob natiuitatem legitimorum, id fieret ex tacita conditione intellecta in ipsa legitimatione, videlicet, si pa ter post eam non susciperet liberos, vt latissimè, & multorum illustrium doct. autoritate diximus supra in præf. nostræ l. versicu. vj. incipien. hinc dicunt plerique omnes. Legitimo autem cum sit actus legitimus, non potest recipere conditionem. l. actus legitimi. ff. de reg. iur. & cap. actus, eod. titu. lib. vj. & vtrobique concord.

292
Donatio per
fecta reuoca
tur per nati
uitatem libe
donantis.

¶ Sed aduerte lector optime, quoniam hæc rationes nõ tanti sunt ponderis nec tam vrgent, quàm prima fronte videntur, si paulò acutiùs ac penitiùs inspiciantur. Nam quantum ad primam perti net, videmus donationem omnibus numeris perfectam & absolutam, nihilominus natiuitate li berorum donantis reuocari, vt hic dicitur, & in l. tale pactum. §. vlti. ff. de pact. vt hinc possis fa cilè ac manifestè intelligere, perfectionem actus nihil obesse, quò minus nostra l. locum habeat, nec iura è diuerso in illa prima ratione allegata obtinere in hoc casu. Nam etiam est admodum dissimilis ratio: primum enim hic fit reuocatio ex præsumpta voluntate eius qui actum facit: nec in illis iuribus dicitur contrarium, sed illud tantum, quod non fit reuocatio actus perfecti ex in habilitate & impotentia superueniente præter voluntatem disponentis: vt qui volet ea iura cum l. nostra concordare, ita possit dicere, actum perfectum non reuocari ex superuenienti casu præ ter voluntatem disponentis, per illa iura, sed bene ex præsumpta illius voluntate, per hanc l. Quam differentiam, siue distinctionem malis appellare, subtiliter vt aliàs semper expendit & de clarat Franci. Aretin. in d. l. ex facto, colum. v. & in d. l. humanitatis. C. de impub. & ali. substitu. & Socin. consil. cccxvj. quæstio præsentis consultationis, colum. penul. versu. sed ista responsio, lib. ij. Licet sibi adscribere videatur Iason, qui eam posuit veluti à se compertam, vt qui nullam Aretin. mentionem faciat, in d. l. ex facto.

293
Legitimo
facta sub con
ditione, reuo
catur per libe
ros legitime
susceptos.

¶ Item factum legitime non reuocatur eo casu, quo censetur factum: sed legitimo quæ cense tur facta sub conditione, si pater non susciperet legitimos filios, non censetur facta quò ad effe ctum succedendi eo casu, quo nascerentur filij legitimi: sicut fideicommissum datum simpliciter à filio vel nepote, non videtur datum, si filius vel nepos habeant liberos. l. cum acutissimi. C. de fideicom. cum si. Igitur cum hoc casu censetur facta, non tractatur de reuocatione actus perfe cti, ex quo deficit conditio.

294
Si ex hac l. ex
cludantur ex
tranei, in quo
excludantur
filij natura
lest

¶ Quod si dicatur, quod in hac l. & in d. l. cum acutissimi, excluduntur extranei, quod non est in hoc casu, in quo excluderentur filij, licet naturales, vt respondet Imol. & alij quidam recentiores, in d. l. ex facto. Id certè est contra tex. in d. l. cum auus. ff. de cond. & demon. vbi excluditur etiam filius testatoris substitutus per subauditam conditionem, si alter filius decederet sine liberis, vt ex pendit Raph. Co. ibi & Bal. qui dicit no. in d. l. cum acutissimi, col. j. versu. quæro si pater, & ibi quoque Saly. & Pau. Cast. { & Barb. } in repe. col. xxvj. versu. nihilominus subtilissimus, & seq. vbi illum tex. dicit ad hoc sing. & etiam Ang. in l. ex facto. §. si quis rogatus, & ibi Alex. col. v. versu. in eandè glo. ibi, ex descendibus. ff. ad Trebel. Imo. & Rom. in l. si cui. ff. de don. caus. mor. & idem Ro. consil. cccclxx. in proposita consultatione, col. j. Pau. Cast. in l. filius. §. cum quis. ff. de leg. j. in lect. Bono niensi. & in l. cum quidam, col. ij. versu. vltimò quæritur. C. de impub. & ali. subst. & cons. xiiij. si cõ ringat dictam dominam Lisam, col. j. lib. j. & cons. cxcviiij. super primo quæsito, col. j. lib. ij. & consil. cccix.

cccix. casus iste frequenter contingit, col. ij. versu. nec ob. l. cum auus, eo. lib. ij. & Alexand. in l. ge neraliter. §. cum autem, & ibi etiam Ioan. de monte Sperel. & Corne. col. j. & Iason colitem j. ver sicu. vltra tres extentiones. C. de instit. & substi. & idem Alex. consil. v. circa primum dubium, col. ij. versu. & illud esset verum, lib. ij. & consil. xxxvij. perspectis his quæ in themate, col. vlti. lib. vj. & Fran. Aret. consil. clvj. diligenter visis, colum. v. versu. ex his infertur. & Corne. { consil. lxxxij. vi detur in hac consultatione, col. ij. lib. j. vbi in hoc dicit sing. d. l. cum auus. } & consil. cclxxvj. viso su praferipto themate, col. v. versu. & iuuantur præmissa, lib. ij. { & consil. xlij. videtur prima facie, col. j. lib. iij. } & Barb. qui illum text. ad hoc dicit valde sing. in repe. cap. Raynaldus, col. xxij. versicu. præterea adduxi rationem, extra de testa. & consil. lxj. scribitur sapientiæ septimo, col. iij. versu. nec videtur illud, lib. j. & consil. lxij. præclare scribitur, lib. ij. vbi illum text. ad hoc dicit sing. & consil. lxxxv. quod est eiusdem initij, col. penul. versu. capio primum, lib. iij. & Franc. Curt. senior consil. xlv. statuto seu consuetudine, col. vij. versu. quia dispositio. & iterum consil. xliij. antiquissima, col. xij. versu. non ob. secunda obiectio. & latè Socin. in d. l. cum auus, col. xvij. versu. primum correla rium. ff. de condit. & demonst. & consil. clxxxij. licet filia, col. ij. versu. confirmatur & secundò, lib. ij. & consil. vj. in præsentis consultatione, col. j. versu. secundo, lib. ij. vbi hanc dicit esse communem opinionem, & Iason consil. cxlj. Christophorus, col. ij. versu. ad idem & fortius, & iterum versicu. quarto in fauorem, lib. ij. & consil. seq. venerabilis, col. vij. versu. nonò in fauorem, eo. lib. ij. { Philip. Dec. consil. cccclxvij. domina Daria, col. vlt. versu. non ob. quod neptis. Carol. Ruin. consil. cxxxj. in themate, col. iij. num. 4. lib. iij. } & Steph. Bertran. consil. xij. viso consultationis themate, ad fin. lib. ij. & Bart. Chasse. consil. liij. ex facto, col. ij. versu. primo sic, & iterum col. v. versu. duodecimò vi detur. & consil. lxxvij. nobilis & potens, col. v. versu. & primò ad primum. { & Lud. Gozad. consil. iij. prima facie, col. iij. num. 15. } Et ad hoc allegant Imol. & Rom. in d. l. si cui, & alij nonnulli gloss. quam dicunt singul. in l. j. C. de donat. caus. mort. quæ nihil de hac re loquitur.

295 ¶ Sed tu tamen interim vide quæ dixi supra in verbo, libertis, nume. 176. incip. & sicut hæc l. vbi videbis alios diuersum tenentes. Sed hæc opin. verior est, & text. claro comprobatur, vt diximus. Sed & illud quoque quod supra diximus in prin. præced. versu. est contra iura, quæ magis fauent extraneis, quàm filiis naturalibus quantum ad succedendum patribus naturalibus, quia extraneus adoptari potest in filium, & ita succedit, vt toto tit. de adopt. filius autem naturalis adoptari non potest, vt succedat. l. legem. C. de nat. liber. & §. & nos non latuit, in auth. quib. mod. natu. effi. leg. & §. generaliter, in authen. quib. mod. natu. effi. sui. Itaque si subintelligitur conditio ad excluden dum extraneum, debet magis subintelligi ad excludendum naturalem.

Iura magis fa
uent extra
neis quàm fi
liis naturali
bus quoad suc
cessionem.

296 ¶ Nec videntur valere responsiones, quæ in loco dantur ad d. l. ex facto, quia quantum ad primam, licet ante mortem filij furiosi, cui substitutio facta est, & cuius ideo ipsa substitutio censetur, te stamentum, nondum fuisset sortita effectum ante mortem ipsius: tamen potestas reuocandi non erat penes ipsum, sed penes patrem substituentem. Igitur post mortem patris fuit quæsitum ius irreuocabile substituto, licet conditionale, si furiosus præmoreretur in furore. Nam & in l. nec fratris. C. de don. dicitur quod quædo filius donat causa mortis consentiente patre rem ipsius pa tris, attenditur quod ad confirmationem donationis mors patris, & non filij, quia ipse est qui reuo care potest. Similiter ergo hic videtur ius quæsitum filio legitimo in vita patris: habet enim in hæreditate paterna ius in spe, per text. in l. nec ei. §. vlti. ff. de adop. & not. per Bart. in l. is potest. ff. de acquir. hæred. Igitur sicut superuenientia, vt ita cum nostris loquar, liberorum excludit vnum casum, ita & alterum. In resellenda autem secunda responsione diutius non immorabor, quan do & iis qui eam partem sequuntur, pro qua est adducta, non placeat, Alex. dico in d. l. ex facto. & Franc. Aret. in d. l. humanitatis.

Filius legiti
matus quomo
do habeat ius
in hereditate
paterna.

297 ¶ Non obstat etiam secunda ratio, qua dictum est legitimationem iam perfectam & consumma tam non esse reuocandam ob factum ipsius patris naturalis postea matrimonium contrahentis, & ex eo liberos procreantis. Nam si ea ratio esset alicuius momenti, idem dici posset de donatio ne etiam perfecta, scilicet eam non posse reuocari facto donantis postea filios procreantis: quod ex diametro est contra casum l. nostræ. Idque fit ob conditionem tacitam & subintellectam, qua deficiente deficiunt & ceteri actus.

Conditione ta
cita deficiente,
deficiunt &
ceteri actus.

298 ¶ Tertia quoque ratio non magis vrget, quoniã ab initio quis legitimari potest quò ad quædam tantum. §. filium. & §. seq. in auth. quib. mod. nat. effi. legi. vbi etiam dicitur quod legitimatus per oblationem curiæ, quò ad quædam habetur pro illegitimo, sicuti ibi not. Ang. & c. innotuit, extra de elect. & per Hostien. Anto. & alios, in c. per venerabilem, extra qui fil. sunt legi. Bart. in l. quæ situm. ff. de acquir. hæred. in lect. anti. Rom. in l. qui superstitis, eod. tit. & in l. pactum. C. de collat. Franc. Cre. not. xvj. incip. pater potest, cum aliis multis concord. congestis ab Alex. Iaf. & Philip. Deci. in d. l. pactum. & eod. Alex. consil. xxv. circa primum dubium, col. ij. versu. accedit ad prædi ctorum confirmationem, lib. j. & consil. xxx. iuxta ea quæ aliàs, lib. ij. & Fran. Curt. seniore consil. xvj. clarus vir, colum. iij. & iterum consil. lxxxij. super memorata, col. vij. & ipso Iaf. in l. j. col. xij. versu. pro hac eadem parte. C. de iur. emphy. Apud quos etiam reperies legitimationem ita fieri posse, vt legitimatus vel non, succedat omnino, vel succedat in certa re tantum: quod huc maxi mè pertinet, sed de hoc postea etiam dicemus versu. cccix. incip. Ideoque.

Legitimari po
test quis quò
ad quædam tan
tum.

299 ¶ Sicuti etiam emancipatio, de qua & in ea iij. ratione locuti sumus, potest fieri quo ad quædam

Emancipatio potest fieri quo ad quædam tantum.

capitulum, ex sententia Oldra. consi. xxvj. cuius caput est, pater consensit filia. & Ioan. And. illius di scipuli, qui ne larum quidem digitum ab eo ferme discedit, quanuis rarissimè eum memoret, in addi. Specul. tit. de instru. edit. §. porro, versic. quid si filiafamilias & Franc. Aret. qui multum commendat dubitans tamen, in l. placer. ff. de acquir. hæred. & in l. qui in potestate, col. vlti. ff. de testi. Cep. caut. cxij. incip. filiusfa. versic. dixi in præfenti. & iterum caut. cxlvij. hoc exordio, est magna quaestio, versic. de iure communi. & Georg. Nat. in repe. c. ij. colum. ij. versic. quartò facit, de pactis, lib. vj. Et dicit Imol. qui contrariam sententiam sequitur, in l. j. §. in filij. ff. ad Treb. vidisse se consilia excellentium doct. ita tenentiù, & est optimus text. in l. si ab eo, vbi no. Ang. C. de legi. hære. Et hæc sententia haud dubiè obtinet, cum id sit ex legis dispositione, quæ potest facere, vt quis sit in patris potestate, vel sit legitimatus quantum ad aliquid tantum, vt apertè probatur ex iuribus in præcedenti versic. allegatis, & voluit etiam Barb. qui alterius est sententiæ, ita tamen vtranque concordans, in tract. de præst. Card. in j. q. j. quaest. princ. colum. penul. vbi & alia iura allegat. Hoc autem de quo tractamus, vt scilicet quis sit pro parte temporis tantum legitimus, faceret l. nostra legitimationem reuocans.

300 Adoptio non reuocatur per natiuitatè liberorum naturalium.

300 Quarta ratio de adoptione ex eo facile refellitur, quod diximus supra in responsione primæ rationis, quia magis fauemus extraneo adoptato, quantum ad successionem patris adoptiui, quam naturalibus ipsius liberis, qui adoptari non possunt vt succedant, vt ibi diximus, & probauimus. Propterea nihil est quod mirari debeamus, si adoptio non reuocetur per natiuitatem liberorum naturalium & legitimorum, legitimitio autem reuocetur.

301 Libertas auferri non potest sine iusta causa.

301 Quinta item ratio non concludit: tum quia quod dictum est, libertatem auferri non posse, intelligitur sine iusta causa, vt cauetur in multis ex illis ipsis iuribus ibi allegatis. Hæc autem causa reuocandi legitimationem, admodum iusta est & legitima, per hanc l. & similia iura. Tum quoque quia libertas est multo fauorabilior, quam legitimitio. Illa enim inter pias causas, quibus nihil fauorabilius est, annumeratur. l. j. §. vlt. ibi, ad hanc rationem pietatis, & ibi Bald. C. de commu. seruo. manu. & in l. contra voluntatem, ibi, iura pietatis. C. de testa. manu. & voluit Bart. in l. si cui annum, post princ. ff. de annu. legat. cum alijs multis concor. à me latè congestis in nostris commentarijs consuetudinum, tit. xvj. §. j. in glo. vlti. paulò ante fin. Imò & cæterarum omnium piarum causarum fauorabilissima, vt plenè dicemus infra in xvij. quaestio. quæ hanc sequitur. Legitimitio autem non pia causa est. Item libertas non impeditur propter existentiam liberorum legitimorum & naturalium, vt videre licet in d. l. Papinianus. §. vlti. & l. seq. ff. de in offi. testa. Legitimitio autem impeditur. §. illud, in authen. quib. mod. natur. effi. sui. Ex quibus apertè conficitur, non semper, nec in omnibus pares esse libertatem & legitimationem, nec rectè ab illa ad hanc argumentum duci. An autem reuocetur libertas ob natiuitatem liberorum ex hac l. dicam in d. seq. q. vbi & alia quædam huc pertinentia dicemus.

302 Matrimonium frenum libidinibus passim & sine delectu uagantibus apposit.

302 Sexta ratio, quæ astruit eundem parentù affectum & amorem in naturales, qui est in legitimos, posset habere locum, si natura ipsa mansisset in illa sua prima libertate variæ libidinis, nec fuisset quibusdam vinculis, limitibus, cancellis coercita ab ipsamet natura progredientibus, id est matrimonio, quod frænum libidinibus passim ac sine delectu vagantibus apposit, & iniecit. Nam postea quam ius gentium ac ciuile disposuit, ne succederet filius ancillæ cum filio vxoris, Gene. xxj. cap. & ad Galatas iij. & repetitur in c. dicat aliquis. xxxij. q. iij. vt interim omittam quæ Romanorum legibus in eam rem constituta sunt. C. de natur. liber. per totum. certè affectio paterna censetur iis iuribus velle se conformare, vt etiam anteponat legitimos simul & naturales merè naturalibus, per not. per Bart. in l. hæredes mei. §. cum ita, col. j. versic. & aduerte quòd requiritur. ff. ad Trebel. cum concord. ibi adductis per Alex. & recentiores, & quos multos tibi colligemus in verbo, susceperit liberos, versic. cj. incip. sed illud hic quæro.

303 Cogitare quis que id præsumitur, quod lex disponit.

303 Ex quibus vnum hoc adscripserim huic loco accommodatissimum, quod dicit Bald. in l. precibus. col. antepenult. versic. procedo vterius. C. de impub. & ali. substit. quòd quis præsumitur cogitare id quod lex disponit, arg. l. si duo. ff. de acquir. hære. Et hinc videmus in casu nostræ l. cuius ratio est illa præsumpta voluntas donantis, qui si cogitasset de liberis, non donasset, ideo censetur donasse, si liberos postea non susceperet, quòd ea non procedit in filiis naturalibus postea natis, vt dicemus in d. glo. susceperit liberos, versic. lvj. incip. sed & quod naturales: tanquam scilicet non censetur illos voluisse reuocare, etiam si de illis cogitasset, quòd nõ ob aliud est, quam quòd lex eos hic non considerat, propterea nec pater considerasse, nec eorum rationem habuisse censendus est. nec enim etiam aliàs in dubio quis intellexisse videtur de filiis naturalibus. l. vlti. ff. de iure dot. quia nec lex quoque de illis in dubio intelligitur. l. generaliter. §. cum autem, in fin. C. de instit. & substit. quæ loquitur in casu non admodum nostræ l. dissimili.

304 Legitimitio quæ fit per matrimonium est cæteris multo fauorabilior & efficacior.

304 Septima ratio non valet, quia multò maior est ratio, cur legitimitio quæ fit ex matrimonio, nõ reuocetur per filios postea susceptos, quam quæ fit alijs modis, quoniã præsumitur quòd propter affectionem filiorum naturalium natorum ante matrimonium pater ducat matrem ipsorum, vt dicit tex. in glo. & l. cum quis, & in l. nuper. C. de nat. libe. & in §. vlt. in auth. quib. mod. nat. effi. legi. & in §. tribus, in auth. quib. mod. natu. effi. sui. Et huiusmodi legitimitio per matrimonium est multò cæteris fauorabilior, & efficacior: plusq; roboris habet & ponderis, vt patet ex multis, quæ latè congestimus in nostro tractatu de iure primigeniorum, q. xxxiij. Et si res ita habeat, vt in quibusd

quibusdam nihil differant cæteri legitimitati à legitimo per matrimonium, imò nec à legitimo quidem, vt dictum est in ea septima ratione: hoc certè tantisper obtinet, dum durat legitimitio, vel eo tantum casu quo censetur fuisse facta. At hic aut resoluitur ipsa legitimitio, aut in huc casum non censetur fuisse facta, per l. nostram.

Legitimitio quæ fit sub conditione nõ est incertæ opinionis.

305 Denique octaua eademque postrema ratio nihil facit, quoniam legitimationem posse fieri sub conditione, præsertim ea conditione, quæ hic subintelligitur, videlicet si pater legitimos & filios naturales non susceperit, non incertæ est opinionis: nam id expressè consuluit & eleganter probauit Raph. Co. cons. xcviij. supposito tenore, cui subscripsit Pau. Castr. ibi multaq; vterq; in eam sententiam allegant, vt cuique videre licet. & idè Pau. in rubr. C. de iure aur. annull. ante fi. & Phil. Dec. in l. si super, in ij. not. C. de transactio. Quibus & illud adducere potes, actus legitimos, conditiones intrinsecas & legales, cuiusmodi ista est, recipere, vt dicit Bal. in l. si quis à certo, versic. opponitur quòd acceptilatio. ff. de cond. ob caus. & in l. ij. ff. de leg. ij. & in l. cum iudex. C. de senten. & Rom. cons. ccccj. vt declarationem, col. ij. cum concord. allegatis ab Alex. in l. à diuo Pio. §. in venditione, col. v. versic. quarta solutio. ff. de re iudicata.

Legitimitio ex rescripto non reuocatur.

306 Hæc sunt quæ pro vtraque parte aut iam adducta sunt, aut adduci possunt. Verum antequam vterius progrediamur, nostrumq; iudicium interponamus, illud sciendum est, eos quos supra posteriori opini. citauimus, diuersimodè locutos fuisse. Nonnullos enim simpliciter dixisse legitimos succedere patri, etiam si ei nati fuerint filij legitimi post legitimationem. Alios item simpliciter legitimationem non reuocari, nulla distinctione facta, fueritne legitimitio facta per matrimonium, an per rescriptum, an per oblationem curia. Alios verò discrimen fecisse inter eam quæ fit per rescriptum, & eam quæ fit per oblationem (de alia quæ fit per matrimonium, taceo, quia iam supra de ea diximus in prin. huius quaestiois.) Illam enim quæ ex rescripto est, negant reuocari, sicuti nec eam quæ est ex matrimonio, cum parem vim habeant, per d. §. illud, in fi. in auth. quibus mod. nat. effi. sui. & in §. si quis ergo, in authen. quibus modis natu. effi. legi. Istam autem quæ fit oblatione curia, reuocari voluit Bar. qui tamen dubitanter loquitur, in d. l. ex facto, & ibi quoque Ang. quod & videtur voluisse Roma. d. cons. cxciij. & Dec. d. cons. cccvij. quos ideo hic autores laudauimus, quia vix alios reperias.

Legitimitio ex rescripto, ex Baldi sententia, fieri non potest ex tantibus liberis legitimis.

307 At solus omnium, nisi nos fallat memoria, Pau. Castr. in d. l. ex facto, contra omnino asserit legitimationem per rescriptum reuocari. illa enim fieri non potest ex tantibus filiis legitimis & naturalibus, si id principi dissimuletur. d. §. si quis verò non habens, in auth. quibus mod. nat. effi. legi. & d. §. illud, nuper alleg. & supra alibi diximus, & paulo post quoq; dicemus. Per oblationem autem fieri potest. §. si quis igitur fuerit, & §. seq. eo. tit. Ex quo patet legitimationem hanc plus habere roboris, præsertim respectu filiorum legitimatorum. Et ideo sicut nati illam impediunt, ne fiat: ita factam faciliùs reuocant. Huic autem nihil obsunt, & ita etiam non reuocant. Sed ad hanc rationem quidam respondent faciliùs impediendum, quam factum reuocari. l. patre furioso. ff. de iis qui sunt sui vel alien. iur. Nam & ex Ouidij sententia lib. v. de tristibus, {eleg. vij.}

Turpiùs eiicitur, quam non admittitur hospes.

Quæ nuncupatim autoris nomine suppresso citatur in cap. quemadmodum, extra de iure iur.

Autoris ea de re opinio.

308 Quocunque me vterò lector candidissime, est cælum vndique, & vndique pontus, nec satis videro in tanto tamq; turbulento fluctu opinionum, ne ventorum dicam, dextrorsumne, an sinistrorsum nauis ducenda sit, quòd in portum satis tutum conferre nos possimus. Si tamen in dubijs sententia libera cuique est, ego in hac re ita dicendum puto. Quòd si pater & princeps legitimas cogitarint de filiis ipsius patris legitimis, non reuocatur legitimitio per liberorum susceptionem, succeditque legitimatus cum postea natis. Et hoc membrum, vt appellamus, minimè dubium est, per ea quæ supra in princip. huius l. diximus, in versic. 63. incipiente, ex quo fit quòd si donans cogitaret. & multis seq.

Naturales quando per rescriptum possint legitimari.

309 Si verò non cogitauerint, id quod verisimilius est, nisi pater ita rem ipsam narrauerit, vt possit constare, ipsum posse ducere vxorem, & procreare liberos: tunc certè non succedunt ita legitimitati cum legitimis natis ante vel post donationem, per iura & rationes supra post princ. huius quaestio. allegatas, atque etiam per tex. in §. si quis ergo, circa medium, in auth. quibus modis natu. effi. legi. & in §. illud, ibi, quid enim si ad sacerdotium, in auth. quibus mod. natu. effi. sui. Quibus satis videtur, quòd tum demum possunt legitimari naturales per rescriptum, quando ille qui petit eorum legitimationem, est destitutus omni spe procreandorum liberorum. Si ergo Imperator legitimans hæc ignorauerit, redditur rescriptum subreptitium, quia si fuisset expressum, verisimiliter princeps non concessisset, cum id expressè prohibeatur de iure communi, præsertim in aliorum præiudicium, arg. l. 2. §. si quis à principe. ff. ne quid in loc. pub.

Legitimitio facta per rescriptum principis ignoratis extare legitimis liberos, an valeat.

310 Sed fac ita non esse à iure constitutum, sed illud tantum, quod nuper diximus, non valere legitimationem factam per rescriptum principis ignorantis liberos legitimis iam extare, vt præter Pau. Castr. in d. l. ex facto, supra à nobis citatum, voluit Ioan. And. in addit. Specul. tit. de success. ab intest. §. j. versic. item fcias. Iacob. Bel. in §. & quoniam, in auth. quibus mod. natur. effi. sui. Saly. in auth. item si quis. C. de natur. liber. Petr. Anch. cons. ccxlj. ex tenore priuilegij, col. j. Ant. in cap. per venerabilem, col. xij. versic. credo tamen quòd non valeret, & ibi etiam Iacob. Zochi. col. x. &

Panorm.col.vj.verf.his pramissis,ibi,per hoc etiam dico,extra qui filij sunt legi.& idem Anton.conf.ij.repetito conf.xlix.vifis literis,post princ.& Raph.Co.conf.cxvj.Innocentius,col.2.Rom.conf.cxcij.in propofita conclufione,in ij.dubio.Mart.Laud.in fua difputatione,incip.Augerijs Seio,in qua pofuit tractatum legitimationis.Pau.Caft.in l.Gallus.§.& quid fi tantum,col.penult.verf.fed aduerte,& ibi etiam Franc.Aret.col.antepe.verf.fed quæritur pro pleniori.ff.de liber.& poft.& idem Pau.conf.clxxx.super eo quod primo loco quæritur,quis fuccedat,col.2.& 3.lib.j.& conf.xxij.vifis omnibus quæ narrantur,in prin.lib.2.& conf.xxxiiij.super primo dubio videtur,col.2.verf.fecundò principaliter,co.lib.2.& conf.cccxxix.præfupposito,col.2.co.li.2.& Alex.conf.xxv.circa primum dubium,col.3.verf.fortificatur,lib.j.& conf.lxvj.confideratis,his col.pe.verf.ad idem adduco,co.lib.j.& conf.lx.vifa legitimatione,col.pe.verf.tertia ratio,li.ij.& Franc.Aret.conf.clxvj.codemque pen.magnifici & excelſi domini,col.vlt.& Barb.conf.ix. illud in medium referam.col.iiij.verf.vnde est inter docentes,lib.iiij.& conf.xlix.clementiffimum Deum,col.j.& feq.co.lib.iiij.& Nico.Peru.in tract.fucces.ab inte.char.vij.col.j.verf.fed nunquid requiratur.Corn.conf.xxxiiij.in hac quidem,col.j.verf.& quod legitimo,lib.j.& latè conf.xcvi.primo afpectu.col.3.verf.primò & principaliter,& multis feq.lib.2.} Fran.Curt.fenior conf.xix.vifo priuilegio,in 3.dubio.vbi adducit alios concord.& iterum conf.xxxv.statuto,feu in capitulis,col.ix.verf.& ideo exprimere,& feq.Cui adde Cepolam confi.caufarum ciuilium.lxvj.eodemq; vlt.tunc procreatur,col.pen.verf.circa feptimum.& Card.Alex.qui etiam adfert concor.in d.c.per venerabilem.§.quod autem,col.xv.verf.& licet non requiratur.& Phil.Dec.conf.lij.vifo eleganti confilio,in fi.& conf.lxxxv.cuius fuperfcriptio incipit,de gradibus,col.pen.verf.tertiò quæritur.& conf.cclxxxvij.quæritur in effectu,col.2.verf.fecundò non obſtat,& conf.cccxij.vifo pucto,col.2.verf.vnde non obſtat.& col.iiij.verf.fecundus casus.& conf.cccxij.quæritur an filia legitima,col.iiij.verf.fed tamen his non obſtantibus.& conf.feq.confului,col.iiij.verf.& hoc confirmatur.& Steph.Bertr.conf.cxi.vifis quibusdam,col.iiij.nu.28.lib.2.

311
Legitimo
que fit con-
fentiente parte
est valida.

¶ Nec aliquem reperi qui diuerſum ſentiat,præter Fed.Senen.conf.lvij.videtur mihi quòd in priuilegio.Bal.conf.lvj.an pater qui dicit,lib.2.& Iaf.conf.cx.contra legitimationem,col.iiij.verf.moueor in primis.lib.iiij.Guido Pap.conf.clxxvj.pro diffinitione,col.2.verf.plus dico,vbi dicit quòd cum patre viuente & ſentiente fit legitimo,non eſt neceſſe fieri mentionem liberorum.& allegat Bart.in d.§.& quid fi tantum,col.vlt.Sed is admodum fallitur.nam Bart.non id dicit,ad quod eum allegat,fed illud tantum,quod cum fit legitimo patre viuente & ſentiente,non opus eſt citari liberos legitimos,quod longè diuerſum eſt.

312
De eadem re.

¶ Igitur vt reafſumam,ſi id verum eſt,vt non valeat legitimo facta reſcripto principis ignorantis liberos legitimos extare,vt certè verum eſt: id fanè ſatis eſt ad probandum quòd aſſerimus,tū quia ſi ab initio non valet legitimo,ob exiſtentiam,vt vocamus liberorum,de quibus non fuit facta mentio:conſequens eſt eam reuocari,ſi poſtea ſuſcipiantur liberi,de quibus non fuit cogitatum,argumen.l.in tempus.ff.de hæred.inſtit.& l.eum qui.ff.de iuriſdict.omnium iud.cum ſimilib.aggregatis in { noſtro tractatu conſtituti poſſeſſorij,in ij.parte numero 3. & ſequent.} quibus plenè probatur nihil referre aliquid fieri tempore prohibito,aut idipſum cadere in tempus prohibutum.Tum quod eſt multò efficacius,ſpecialiusque ad caſum noſtrum pertinet,quia paria ſunt ad præſumendum deſſe voluntatem excludendorum liberorum,diſponentem ignorare liberos extare,& liberos poſt diſpoſitionem naſci,vt clarè probatur in l.qui iure militari.ff.de teſta.milit.& in l.fi cum vel in vtero.C.de teſta.mili.& latè diximus ſuprà in verbo,filios non habens,in verſi.15.fed & illud.Igitur quemadmodum exiſtentia liberorum ignorata impedit,ne taliter legitimo ſuccedant,ita & ſequens natiuitas debet impedire.Quòd ſi quis dicat eam l.qui iure militari,& ſimilia iura loqui,quando diſpoſitio non eſt perfecta,quia adhuc viuere teſtator: huic conſeſtim reſponderi poteſt quòd ſuprà diximus in reſponſione primæ rationis,perfectionem actus in hoc caſu non conſiderari per hanc l.

313
Principis re-
ſcriptum ita
debet inter-
pretari, ut nò
ledat ius com-
mune.

¶ Ad hæc gratioſum reſcriptum principis ita debet interpretari, vt minùs lædat ius commune,quàm fieri poteſt,modò poſſit aliquid operari,vt probatur in d.l.ex facto,& in cap.pastoralis,in princip.extra de apellationib.cum ſimilib.Satis eſt ergo quòd princeps qui concedit gratiam illi de quo ſpes eſt quòd poſſit procreare liberos,videatur eam conceſſiſſe contra ius,quod prohibet iſto caſu reſcriptum concedi,vt ſuprà diximus.Sed vt minùs lædatur ius commune,ita debet intelligi reſcriptum,vt videatur facta conceſſio in caſu minùs præiudiciali,ſcilicet cum filij non naſcentur.

314
Ceffante cau-
ſa priuilegij
ceſſat priuile-
gium.

¶ Præterea præſumpta cauſa huius priuilegij,ſcilicet legitimationis, eſt defectus, ſiue carentia, vt noſtri loquuntur,liberorum legitimorum & naturalium,vt ſatis conſtat ex iis quæ diximus.Ergo illorum ſuperuentus illam reuocat: nam ceſſante cauſa priuilegij, ceſſat priuilegium.l.cura.§.deficientium.ff.de iure immunit.& l.Ticia Seio.§.vſuras,& ibi gloſſ.& Bartol.ff.de legat.fecundo,cum aliis multis ſimilibus,à me late collectis in eo tractatu,cui titulum fecimus,ceſſante cauſa ceſſat effectus.

315
De eadem re.

¶ Denique ne tu lector optime exiſtumes hanc quam diximus diſtinctionem, nunc primum me excogitaſſe,ne ſomniaſſe dicam, ita expreſſè ſecundum eam conſuluit Bald. à nullo eorum qui eam

eam rem tractarunt,quos viderim,memoratus conf.cccvj.cuius eſt exordium,casus huius quaſtionis talis eſt,A.coniugatus,col.2.in 2.dubio,lib.item ij. vbi tamen nihil allegat, ſola ſua ipſius autoritate contentus,vt ſæpe aliàs.Et idem tamen voluerunt Pau.Caft.& Franc.Aret. in d.l.ex facto,ante fi.& rurſum idem Pau.& Corn.in d.l.fi te parens.C.de ſuis & legitimis.

Legitimo
nò reuocatur
quantum ad
ſtatutum per-
ſone.

316 ¶ Sed hoc ita intellige, vt tunc reuocetur legitimo,cum non fuit cogitatum de liberis,ad eum tantum finem,vt non ſuccedat legitimus cum liberis,vt etiam diximus.Neque enim reuocabitur quantum ad ſtatutum perſonæ, quæ admittatur ad honores & magiſtratus, & alia naturalibus interdicta, cum hoc non tendat in præiudicium legitimorum,& ideo ceſſent omnes rationes quas ſuprà adduximus,quæ tantum reſpiciunt commodum & incommodum liberorum.Et ita expreſſè voluit Pau.Caft.in d.l.ex facto.& iterum conf. xxij.hoc capite,vifis omnibus, col.2.lib.2.& Iafon in l.tale pactum.§.vlt.col.2.verf.item per iſtum tex.ff.de pactis.& Bened.in repet.c.Raynutius,in verbo.& vxorem nomine Adelaſiam,num.189.de teſta.Nam & in ſimili, ſi quis filius naturalis fuerit legitimus,nulla facta mentione aliorum filiorum legitimorum,tameſi dicitur huiusmodi legitimo non valere,vt latè diximus ſuprà,numc.310.tamen & id intelligitur,vt faciat præiudicium filiis legitimis.nam in cæteris valet legitimo,vt expreſſè dicit Cardina.Florent.c.per venerabilem,col.xiiij.verf. ego dico, & ibi quoque Cardin.Alexand.in §.quod autem,colum.xiiij.verſic.reuertor nunc, extra qui filij ſunt legit.& Carol.Ruin.confil.lxxxvij.quia Matthæus,col.iiij.verf. quia igitur, lib.iiij.} Et ita quoque ſenſiſſe videntur ij qui ſimpliciter negant huiusmodi legitimos ſuccedere cum legitimis poſtea natis,nulla facta mentione de reuocatione ipſius legitimationis.

Effectus ſucce-
dendi licet tol-
latur, reman-
et tamen le-
gitimo in-
tegra & per-
fecta.

317 ¶ Nec id quidem abſurdum videri debet, cum effectus ſuccedendi ſit ſeparatus atque diſtinctus ab iſta legitimatione perſonæ.Quod hinc videre licet,quòd licet tollatur effectus ſuccedendi,remanet tamen legitimo integra & perfecta,vt conſuluit Soci.conf.cclxvj.eleganter & ſubtiliter,col.iiij.verf.fecundò prima legitimo,lib.2.quod & repetitur inter conf.Francifc.Curt.fenioris,conf.xvij.ciuſdem initij:& ipſe etiam Curt.conf.lxxiiij.super memorata, col.xvij. verſ.fecundò reſpondemus.& Philip.Dec.in l. ſolet, col.ij.verſi.& vltimus. ff.de iuriſdict.omn. iudi. & in l. pactum,col.v.verſ.& vltimus conſiderandum eſt.C.de collat.& confil. cclvij.in caſu domini Francifci,colum.vlt.verſ.non obſtat quòd ſucceſſio,& conf.264. reuocatur in dubium,col.iiij.verſic.fecundò alia ratione,& confilio cclxvj.pro declaratione.col.ij.verſ. quartò concludunt. Nam & ius ipſum ſuccedendi à filiatione diſcretum eſt,& ſeparatum,vt not.Bart.in l. is poteſt.col.2.verſ. eſt & aliud,& ibi poſt eum Pau.Caft.Franc.Aretin.Iafon & alij.ff.de acquir.hæred. & idem Paul.Caft.conf.ccciiij.primum dubium de quo quæritur,col.iiij.paulò ante fi. ij.dubij.lib.j.Alex.conf.iiij.ponderatis,col.vlt.lib.j.& Franc.Curt.fenior conf.lxxiiij.super memorata,col.ij.& Carol.Rui.conf.lxxxvj.attenta,col.2.num.v.lib.3.& confi.feq.col.iiij.num.6.co.lib.iiij.

Agnatio per
renuntiationem
non tollitur à
radice, licet
tollatur à ſuc-
ceſſione.

318 ¶ Quod & hinc patet,quòd filius poteſt renuntiare ſucceſſioni patris viuents.c.quanuis,de patris.lib.vj.& tamen non deſinit eſſe filius.Ex quo etiã dicit Bald.in auth.in ſucceſſione,circa medium,in verſ.vltimò quæritur.C.de ſuis & legi. quòd renuntiatione agnatio non tollitur à radice,licet tollatur à ſucceſſione,per l. ius agnationis. ff.de pactis.Sicuti etiam ius cognationis ab ipſa cognatione eſt ſeiunctum,vt ex eo patet,quòd ius ipſum cognationis tolli poteſt,vt not.gloſſ.in §.quod autem,Inſtit.de cap.dimin.} Bald.in l. ius naturale,in priori lectio.col.vlt. ff. de iuſtit. & iure.} & Ro.conf.lxxxij. quòd ad id de quo quæritur,non autem ipſa cognatio.l.iura ſanguinis. ff. de reg.iur. & l.abdicatio,cum gl.C.de patr.po.& no.in d.l. ius agnationis. ff. de pactis.

Legitimo
ea lege fieri
poteſt,ut legi-
timus non
ſuccedat ſim-
pliciter.

319 ¶ Ideoque legitimo ea lege nuncupatum fieri poteſt, vt legitimus non ſuccedat ſimpliciter,vel non ſuccedat æqualiter cum cæteris filiis legitimis,vt voluit Ioan.And.in addit.Specul. tit. de ſucceſſio.ab inſteſta.§.j.verſ.fed ex facto quæritur,& Angel. { & Paul. Caſtr. qui hanc appellat diſpenſationem.} in l. ſi ab eo,per illum tex.C.de legi.hæred.Ant.in c.per venerabilem,col.iiij.& iterum xxx.verſ.fed eſt dubium an pater,& ibi Iaco.Zochi.col.iiij.extr. qui filij ſunt legit.Pau.Caft. qui ita dicit ſe & Raynu.Forl.conſuluiſſe,in d.l.pactum,col.2.verſi.& eadem ratione quæritur,& ibi etiam Alex.col.item 2.verſ.facit etiam,& Corn.col.penul.verſic.fextò limita,& Philip.Dec.C.de collat.& idem Raynu. & Paul. Caſtrenſ.in l. ſolet. ff. de iuriſd.omn. iudic.Roma. & Franc.Aret. in l. qui ſuperſtitis. ff. de acquir.hæred.Cepola confi.caufarum ciuilium lxj,orta iam diu,colum.vlt. Alex.in l.j.§.in filij.ff.ad Trebel.& conf.xxv.circa primum dubium,lib.j.& conf.xxx.iuxta ea quæ aliàs,lib.iiij.& confi.omnium poſtremo,lib.v.& Soci.d.conf.cclxvj.in princ.& Fran.Curt.fenior.d.confil.lxxiiij.colum.vij.verſic.circa quem paſſum,& Franc.Crem.no.xvj.incip.pater poteſt legitimo.& Iafon confil.clxij.in cauſa contradictionis, colum.j.lib.j. & Philip. Dec. conf.cclvij. quæritur an legitimus,in princ.& Stephan.Bertrand. confi. clxix. exiſtimo,numero 7. lib.2.& Geor.Nar.in repetitio.c.quanuis,col.2.verſi.fallit ſecundò,de pactis,lib.vj.

Legitimo
quando reaf-
ſumat effectum
ſuccedendi.

320 ¶ Nec illud prætereundum putauimus,quod præterea ſing.dicit Paul. Caſtrenſ.d.conf. xxij.lib.2. quòd ſi legitimus poſt legitimationem natus poſtea moriatur viuente patre, legitimo reafſumit effectum ſuccedendi ac ſi talis filius natus non fuiſſet,arg.l. poſthumus,in princ. ff. de inoffi. teſtament.Si enim tunc reconualeſcit teſtamentum,quod eius natiuitate fuerat omnino ruptum, vt ibi dicitur: fortiùs legitimo,quæ non rupta eſt, ſed tantum perdidit effectum ſuccedendi cum

cum legitimo, ne illi fieret præiudicium, illum effectum recuperare debet cessante ea causa. Imò fortius dicit ipse Pau. quòd si is filius legitimus moriatur post mortem patris, antequam successerit, aut transferat ad alium, etiam tum recuperat legitimatus huiusmodi effectum succedendi, arg. l. 2. §. sed si sint. ff. ad Tertul. Licet secus sit in testamento, per l. si filius in potestate. ff. de libe. & posth. Hæc Pau. {Et facit quod idem ipse tradit, consi. xxxiii. super primo dubio videtur dicendum quòd legitimatio, col. 2. vers. secundò principaliter, lib. 2.} Sed tu vide hinc quæ dicam infra, in glo. in verbo, susceperit liberos, num. 225. incip. tertio intelliges quod diximus.

321 **Que procedunt in legitimatione per rescriptum, eadem procedunt in legitimatione per oblationem curie.**
 Hæc quæ diximus de legitimatione per rescriptum, arbitror & in legitimatione per oblationem curiæ procedere, siue quis seipsum obtulerit, siue à patre oblatus fuerit. Nam primo casu non potest quis seipsum offerre ut legitimetur, existentibus legitimis. §. si quis igitur fuerit, & §. sequent. in authen. quibus modis naturales efficiantur legitimi. Et ideo locum habent omnes rationes quas supra attulimus in legitimatione per rescriptum. Legitimatione autem quæ fit per oblationem patris, licet in hoc cæteras vincat, quòd potest fieri existentibus legitimis, ut cauetur iisdem iuribus: tamen non hinc propterea sequitur, quòd ea non reuocetur ob liberos postea susceptos, quatenus cedit in eorum præiudicium. nam videmus in casu l. nostræ, quòd licet pater habens liberos donare possit: tamen si quis non habens donet, reuocatur donatio susceptis postea liberis ob præiudicium & verisimilem mentem donatis. Ita quoque cum hinc verisimile sit patrem carentem liberis legitimis hanc oblationem fecisse, qua legitimaret filium naturalem, quoniam legitimis careret, ut supra diximus in legitimatione per rescriptum: certè qua ratione aliæ reuocantur quòd ad successionem per superuentum legitimorum, eadem & hæc quoque. Et ita nuncupatim tenet Franc. Arret. in d. l. ex facto, col. vj. vers. circa tertium. ff. de vulg. & pupil. motus hac ratione, quòd licet pater habens filios legitimos, possit tamen per oblationem curiæ legitimare filios naturales: tamen si ignoret se legitimos habere, non videtur illis voluisse præiudicium iri, sicut diximus in exheredatione, in l. Tit. in princ. & quòd ibi not. Bart. ff. de liber. & posth. Et similiter in prouisione quam facit testator filiis, in l. si quis ita. §. pen. ff. de test. tutel. & quòd not. Bart. in l. qui filiabus. ff. de lega. j. Ergo nec nascituris quoque censetur velle præiudicium fieri, per d. l. qui iure militari. ff. de test. mil.

322 **Declaratio precedentium.**
 Attende lector, vis ut is totius rei summam breuiter contrahat, quæ scilicet supra tam longis verborum ambagibus comprehendere intelligimus, quòd & tu facilius omnia intelligas? Hæc sanè summa omnium est. Legitimatione quæ fit per sequens matrimonium, nullo modo reuocatur per liberos postea natos, siue quantum ad effectum succedendi, siue quantum ad alios. Sed nec aliæ legitimationes, quæ videlicet fiunt aut per rescriptum, aut per oblationem curiæ, reuocantur natiuitate liberorum legitimorum, quantum ad statutum personæ, quin ita legitimationi admittantur ad honores & cætera naturalibus interdicta: verum reuocantur quantum ad effectum succedendi, nisi princeps & pater cogitarint de liberis nascituris. Tamen si filij postea nati moriantur viuente adhuc patre, aut etiam eo mortuo antequam successerint, aut ad alios transferant, legitimationi hunc effectum veluti postliminio quodam recuperant.

323 **Libertas data seruis utrum reuocetur ob natiuitatem liberorum.**
 Quæro xvij. utrum reuocetur libertas seruis data ob natiuitatem liberorum ex hac l. Et primùm quidem videtur reuocari, cum non minùs serui nostri dicantur esse in bonis nostris, quàm cæteræ facultates nostræ, ut probatur in l. rem in bonis. ff. de acquir. rer. domin. & in l. possessionum. C. com. vtrius. iudic. & quòd voluit Bal. in l. liberi libertatibus, col. vlt. vers. quæro an vassalli. C. de oper. liber. Cuius autoritate Iason cons. ccvij. verba instrumenti, col. iij. vers. tertio bene facit, lib. 2. dicit libertos esse in bonis nostris. Nam & appellatione rerum nostrarum serui continentur. l. omnia. §. cum ita. & ibi Bal. Imol. & Pau. Cast. ff. de lega. 2. & l. vlt. in fi. C. de verb. significat. vbi etiam probatur seruos esse in patrimonio nostro: quòd & probatur in l. vt tantum. §. j. ff. de seru. corrupt. Appellatio autem rerum idem continet quòd bonorum, nisi bonorum latius pateat, per tex. in l. vlt. ff. de vsufru. & legat. {Et ne dubites, est tex. expressus id probans quòd diximus appellatione bonorum nostrarum seruos quoque contineri, in l. Paulus. §. vlt. ff. de pigno. quem in id expendit Hippol. Marfi. in l. j. §. si seruus, in j. not. & iterum in §. in causa etiam, in j. not. ff. de quæstion.} Nec tantùm serui, sed & eorum libertates, posteaquam manumissi sunt, censentur esse ex bonis & rebus nostris, l. verbis legis. ff. de verbor. significat. Quin non solum serui ipsi veniunt appellatione rerum nostrarum, sed & cæteri homines nostri, quos vocamus, scilicet nobis aliqua ratione subditi, veluti vassalli, & alij id genus, vt asserit Barb. consi. xxvj. sapienter scripsit, col. iij. vers. sed si quis opponat, lib. 2. per not. per And. Bar. & Bart. {adde & Ioan. Plat.} in l. senatori. C. de dignit. lib. xij. & voluerunt etiam nuncupatim Guil. Cu. Cyn. & Bald. in vtraque lectu. quos ille non citat, in l. j. ff. de stat. homi. & ipse Bald. in d. l. omnia. §. cum ita, per illum tex. ff. de legat. 2. & Alciat. in l. rei, quæ est v. in glo. j. & iterum in l. sequen. in verbo, rei. ff. de verb. significat. & bene facit tex. in l. talem. §. vlt. & ibi Bart. Bal. & alij. ff. de hæred. instit. & in c. autoritate, ibi, aut suorum hominum liberorum. de priuil. lib. vj.

324 **Serui appellatione quinam comprehendantur.**
 Quanquam {tex. est qui videtur probare appellatione rei non venire personam, in l. serui electione. §. j. ibi, cum res aut persona legatur, & ibi Ias. colum. 2. vers. secundò pondera. ff. de legat. j. & glo. in l. in hoc, in verbo, non valere. ff. famil. hercis. dicit libertos non esse de bonis. &} Bald. ipse in

ipse in c. j. col. j. vers. pone arbiter, extra de arbitr. asserit libertates diuidi non posse, quia non sunt in bonis nostris patrimonialibus, per l. quædam mulier. ff. famil. hercis. Et dicit idem Bal. in l. qui filios. C. quæ res pign. obligat. poss. filios nostros cæterosque homines liberos non esse in bonis nostris. {quòd bene probat tex. in l. j. ff. de rei vendi. & in l. j. & ibi Fran. Ripa. in vj. not. ff. de interd. & in l. j. & ij. C. de patr. qui fili. distrah.} Sed quicquid sit de libertis, & aliis liberis, constat ex supradictis seruos contineri appellatione rerum ac bonorum nostrarum. De bonis autem loquitur lex nostra. Igitur obtinet in rebus huiusmodi.

325 **Verum Sali. hic ad si. aperte sentit non reuocari, hac ratione motus, quia libertas concernit personam, & non res, sicuti legitimatione, quæ non reuocatur, vt etiam diximus plenissimè in præced. quæst. Quam rationem & tu ita confirma. Nam libertas est fauorabilior, quàm ipsa legitimatione, etiam in his quæ respiciunt liberos legitimos: quoniam filij legitimi impediunt legitimationem. §. illud, in auth. quibus modis natur. eff. sui. Non etiam libertatem, l. Papinianus. §. vlt. & l. seq. ff. de inoff. test. & plenius diximus supra in eadem glo. vers. 301. incip. quinta item ratio. Si ergo non reuocatur legitimatione, multò minùs libertas fauorabilior filiatione, quæ est nostræ l. vnicum fundamentum, vt supra sæpius diximus. Id quòd etiam ex multis manifestum fit. Nam primùm tempus certæ ætatis semper & sine defectu facit diem fauore libertatis. l. si ita scriptum. ff. de manu. testa. At fauore filiationis non facit, nisi duo interueniant. l. si cui legatur. §. hoc autem. ff. de legat. j. & l. Seius Saturninus. ff. ad Trebel. In qua quidem illud etiam tempus videtur appositum fauore solius filij, per l. in fideicommissi. §. cum Pollidius. ff. de vsu. & l. si ita legatum. §. Pegasus. ff. de legat. ij.**

326 **Deinde magis fauetur piæ causæ quàm filiationi, excepta legitima, per authent. si qua mulier, vbi not. Bald. Saly. & recentiores. C. de sacrosan. eccles. cum aliis multis concord. collectis supra in verbo, libertis, vers. lxxxij. incip. & hæc posterior sententia. & hæc est communis opinio, licet aliqui negent. Quam & super ea quæ inibi diximus, ita probamus. Nam testamentum nutu factum ad piæ causas valet, vt voluit glo. ord. in c. cum tibi, & ibi omnes doct. extra de testa. Bald. in l. j. col. ij. in le. & iterum in repetit. col. antep. super quinto, & ibi etiam Fran. Arret. col. vlt. C. de sacros. eccle. cum multis concor. à nobis latè congestis in {tractatu priuileg. piæ causæ, in viij. priuileg.} Et tamen non valet huiusmodi testamentum inter liberos factum, secundum Bald. Ang. Fulg. Paul. Castr. & alios recentiores in l. iubemus. C. de testam. cum aliis concor. eo. in loco à nobis adductis.**

327 **Item licet pactum de futura successione non valeat fauore filiorum. l. vlt. C. de pactis. valet tamè fauore piæ causæ, secundum Bald. ibi, col. pen. vers. venio ad secundam quæstio. & Alex. & Ant. ab Alexand. in l. pactum quod dotali. C. de collat. & eundem Alex. in l. pactum, col. ij. vers. tertio fallit. C. de pactis. & consil. clij. in causa & lite, colum. 3. vers. subdo etiam, cum aliis quoque multis concord. à me adductis vbi supra in xcviij. priuilegio piæ causæ. vbi tamen videbis quid de hac re sit dicendum.**

328 **Præterea videmus dominium transferri in piam causam ex solo titulo sine traditione. l. vlt. & ibi omnes doct. latè. C. de sacros. eccle. & l. j. & ibi glo. & doct. C. de donat. quæ sub modo. Tamen non transit in filium. l. ij. C. si quis alteri vel sibi. & l. siue emancipati. C. de don. Ex quibus planè conficitur, quòd superius assumpsimus, piam scilicet causam esse fauorabiliorem filiatione.**

329 **Libertas autem est pia causa. l. j. §. vlt. ibi, ad hanc rationem pietatis, & ibi Bal. C. de com. ser. manu. cum aliis si. à me latè congregatis in ea ipsa glo. vlt. ante fin. Nec solum quidem pia causa, sed etiam fauorabilior alia quauis causa pia. Quòd hinc etiam aperte videmus quòd legata ad piæ causas non minuunt legitimam filiorum. d. auth. si qua mulier, ibi, legitima nulli diminuta, & ibi quoque docto. & id nuncupatim respondit Alex. consi. xvij. non minuitur legitima, in princip. lib. iij. Et tamen legata libertatum non solum minuunt, sed & prorsus tollunt & extinguunt legitimam ipsam. l. Papinianus. §. quarta autem, & ibi Raph. Fulgo. in iij. nota. & Pau. Cast. qui dicit illum textum in hoc mirandum. ff. de inoff. testa. & ita etiam illum tex. expendit ipse Paulus cons. ccccxvij. ista domina sancta, col. ij. lib. j. & cons. ccccl. visa dicta facti narratione, in fi. li. ij. vbi ex eo dicit non per omnia par esse testamentum inter liberos, & testamentum ad piæ causam. Ias. in locis quæ statim subiiciam, & præterea in l. quidam existimauerunt, col. iij. ff. si cert. pet. & in l. si vnus, col. ij. vers. tu considera fortius. C. de testa. & Ioan. Neuiza. inter cons. feudalia Alber. Bruni. cons. xij. patres comederunt, col. antep. vers. tertio quia agitur. & ante omnes glo. in §. j. vers. non licebit, in verbo, relinquat, in auth. de trien. & semif.**

330 **Verum est tamen, ne id omittam, quòd gl. & communiter docto. in d. §. quarta, dicunt, quòd hodie legata libertatum non minuunt legitimam, per tex. in §. prohibemus, in d. auth. de trien. & semif. quamuis ille §. non loquatur de libertate, & gloss. ibi etiam aliter tenet. Et si de ea loqueretur, non minùs tamen probaretur per d. §. quarta, libertatem esse fauorabiliorem quauis alia pia causa, licet in eo casu esset correctus per d. §. prohibemus. Neque enim correctæ lege censetur correctæ ratio legis, quin ex ea argumentum possit assumi ex gloss. ord. in c. nouit, in verbo, quicunque, extr. de iudic. cum simil. Sed & illud quòd diximus, satis probat tex. in l. primo gradu. ff. quæ in frau. cred. vbi legatum hæreditatis valet, si non sit factum in fraudem, etiam si hæreditas non sit soluendo, quauis aliud sit in legato alimentorum, vt ibi dicitur, licet haud dubiè sit pium, per tex. in l. Melia. ff. de alim. & cib. leg. & glo. in l. si cui annum. ff. de annu. leg. cum multis simil. à me collectis in nostris**

Libertates quare diuidi non possint.

Libertas concernit personam & non res. Filii legitimi impediunt legitimationem.

Piæ causæ magis fauetur quàm filiationi.

Pactum de futura successione non valet fauore piæ causæ.

Dominium transfertur in piam causam ex solo titulo sine traditione. Libertas est fauorabilior alia quauis pia causa.

Legata libertatum non minuunt legitimam.

nostris commentariis (consuetudinum Pictaviensium, tit. xvj. §. j. in gloss. vlt. ante fin. Et ita illum tex. in d. l. primo gradu, ad hoc annotavit Bened. Plum. in l. Antonius, ad fi. ff. de fideicom. libe. & Barb. qui ex hoc nuncupatim infert quod diximus, libertatem esse ceteris legatis favorabilior. rem. in l. si ita stipulatus essem abs te, col. antepe. ff. de verb. oblig. vbi & ad hoc citat Ang. in repet. l. eam quam, col. v. versu. addit. & quantum. C. de fideicom. vbi videtur asserere libertatem magis esse piam causam, quam quasuis alias. Quod & hinc patet, quod libertas concedi potest absenti, etiam sine nuntio, vel epistola. l. §. sed & si quis, & ibi not. Bal. C. de Latina lib. toll. & Fran. Ar. in l. vtrum, col. 2. ff. de verb. oblig. Et tamen absenti donatio piae causae fieri non potest, secundum gl. in l. illud, in verbo, alia causa, in fi. & ibi Guil. Cu. Bart. Bal. & Pau. Cast. C. de sacros. eccl. & Ioan. And. in addit. Spec. tit. de instru. editio. §. nunc aliqua, versu. sed an pauperes, cum aliis concor. a me collectis in d. tractatu privilegiorum piae causae, in xciiij. privilegio. Vide tamen Carol. Ruin. conf. iij. de pluribus, col. pen. num. 22. lib. ij. vbi tenet piam causam esse favorabilior. libertate.)

337
Confirmatio
precedentium.

Parentibus o-
lim erat ius
vite necisq;
in liberos.

Mors serui-
tute potior.

Filiatio super-
ueniens non
tollit liberta-
tem concessam.

312
Hec lex utru-
habeat locum
in publicatio-
ne bonorum
facta a patre
nondum susce-
ptis liberis.

333
Fili quare

337
Igitur vt concludamus, si pia causa est favorabilior filiatione, & alia quavis pia causa, consequens est libertatem esse favorabilior. filiatione. Id quod sentit (ne autoritate etiam careamus) licet obscure, Bart. in d. l. si cui legetur. §. quod autem, & ibi aperte Ias. in fi. ff. de legat. j. & rursus idem Ias. in l. si fundum. §. Stichum, col. j. in fi. eo. tit. & Philip. Dec. in l. quoties dubia. ff. de reg. iuris. Vt non immerito dicatur antiquos legumatores multa etiam contra communes regulas favore libertatis statuisse. §. vlt. Instit. de dona. & l. generaliter. §. si quis seruo. ff. de fideicom. libert. libertasq; omnibus rebus est favorabilior. l. libertas omnibus. ff. de reg. iuris, & ita quidem omnibus rebus, vt etiam vitae anteponatur, vt probatur ex l. vlt. C. de patria potestate, vbi patribus quibus olim ius erat vitae ac necis in liberos, libertatem tamen eis eripere non licebat, tantum inquit ea l. libertati a maioribus impensum est. Nam & Diogenes Cynicus aliquando interrogatus quid omnium rerum esset in vita optimum, { παρρησια } inquit, id est, libertas. { vt vertit } Ambrosius interpres Laertij, { & Erasmus in Apophthegmatis. Quod tamen non placet Francisco Robertello, quod παρρησια non simpliciter libertatem significet, sed libertatem loquendi. Sed ei respondet, docetq; optimè versum fuisse Nannius Alemarianus Miscellaneorum lib. viij. } Ceterum Buris & Spartis Lacedaemonij apud Plutarchum in Apophthegmatis, tam ingens esse bonum libertatis dicebat, vt nemo sanae mentis cum regno Persarum commutaret. Tullius autem Philippica ij. Seruitus, ait, postremum malorum omnium, non modò bello, sed morte etiam repellendum. Idemque sepius censet mortem seruitute potior. vt Philippica 3. x. & xj. Et Sallustius in Catilinam, ex sententia C. Manlij, libertatem, inquit, nemo bonus, nisi cum anima simul amittit. Ex quo Vlpianus in l. intercidit, in fi. ff. de condit. & demonst. seruitus, inquit, morti assimilatur. quod & repetit in l. seruitutem. ff. de reg. iur. Iustinianus autem in §. si vero decretum. in auth. de nupt. scribit seruitutem non procul a morte differre. Valens quoque Imperator in codice Theodosiano, l. j. C. de parentib. qui filios suos distraxe. Cui, inquit, non ingenuo mori fatius est, quam iugum seruile perferre. At Apollonius Thyaneus apud Philostratum lib. 7. Pro libertate, inquit, mori leges iubent. Id quod etiam bruta animalia intelligunt. Nam Aelianus lib. v. animalium, tradit de Onocentauris, quod si capiatur, non ferens seruitutem, libertatis desiderio ab omni cibo abhorret, & fame sibi mortem conficit. quod & a Pythagora narratum esse Crates testatus est. Vnde & iuriconsulti dicunt infinitam esse libertatis aestimationem. l. non est singulis. §. infinita. ff. de reg. iur. & alibi libertatem rem esse in aestimabilem. l. libertas, eo. tit. cum concord. ibi adductis. & alibi scribitur libertatis aestimationem ad infinitum extendi. l. procurator. §. vlt. ff. rem ratam habere. Ceterum Pindarus Isthmiorum Ode viij. pronuntiat beatos homines, qui libertate fruuntur. Ex quibus omnibus illud relinquitur, quod filiatio superueniens non tollit libertatem iam concessam. { ad quod facit tex. optimus, } in l. alieno. §. j. ff. de fideicom. lib. iunctis iis quae diximus supra in verbo, filios non habens, num. 5. & seq. Et faciunt quoque quae diximus in praeced. q. in quinta ratione, & in responsione illius. Et quod alibi dicemus, libertatem difficillimè reuocari, infra in verbo, reuertatur. versu. 265. incip. parum absuit. { & quod supra tractauimus in verbo, libertis, vtrum haec lex habeat locum in rebus donatis piae causae. }

312
Quaero xvij. vtrum haec l. habeat locum in publicatione bonorum facta a patre nondum susceptis liberis, si postea suscipiat. De qua re nuncupatim loquens Bart. in l. j. ff. de bonis damnato. constanter asserit eam reuocari per hanc l. nostram. quem expressim secutus est Francisc. Curt. senior conf. omnium primo, prima fronte videtur, col. iij. etiam per hanc legem. Quod vt intelligas, scire debes liberos delinquentium impedire integram bonorum publicationem, d. l. j. & iterum l. vlt. ff. de bonis damnat. & l. vlt. C. eod. tit. quod primus sanxit Hadrianus Imperator, vt retulit Aelius Spartianus in vita illius. Si ergo quispiam non habens liberos delinquat, ob idque omnia bona sua publicet, natis postea liberis reuocatur publicatio, eatenus quidem, quatenus impediuerint, si tempore publicationis extiterint. Sed non video quid ea res ad hanc l. pertineat, quae in praesumpta voluntate donantis omnino fundatur, nisi etiam dicas hunc qui delinquit, verisimiliter non id perpetraturum fuisse, si cogitasset de liberis futuris: quae res an consideranda sit, videant ceteri.

333
Quaquam illud scio, inter plerasque causas, quae reddi solent, cur nonnunquam filij puniantur ex delictis parentum, illam quoque adscribi, vt parentes qui filiis magis quam sibi ipsis saepius metuent,

metuunt, iuxta l. isti quidem. §. vlti. ff. quod metus causa, deterreantur a sceleribus, quorum peccatum in suos ipsorum liberos irrogari non ignorant. Nam & hac rationem huic rei inter ceteras assignant Zenze. in extrauag. Ioan. 22. incip. dierum, in verbo, quomodo liber. & subobscure Pan. in c. vergentis, in vlti. not. extra de hered. Id quod longo ante interuallo elegantissimè, vt cetera omnia, scripsit Tullius in quadam ad Brutum epistola. Nec verò, ait, me fugit, quam sit acerbum, parentum scelera, filiorum poenis lvi. Sed hoc praclare legibus comparatum est, vt charitas liberorum amiciores parentes reipublicae redderet. De quo & nos latè diximus in nostris commentariis consuetudinum Picta. tit. xij. §. ij. Sed quod ad casum l. nostrae pertinet, Bal. in d. l. vlt. C. de bon. proscript. tradit ex eo text. in verbo, relictis, quod concepti post condemnationem non potuerunt privilegio illius l. id est, non impediunt integram bonorum publicationem, sed ij tantum qui iam nati sunt, aut certè concepti: quod omnino illius Bart. ac Curt. sententiae aduersatur.

334
Quaero xix. Vtrum etià l. nostrae obtineat in iis quae quis ludo amisit, tanta quidem aestimatione, vt verisimiliter tanti non lussisset, si liberos habuisset, aut se habiturum cogitasset. Tanquam scilicet id quaesitum esse ex causa lucratiua censeatur. Nam si ex causa onerosa, haud dubie locus non esset l. nostrae, vt plenè diximus supra in versu. cxxxix. incip. quòd etiam sequitur. Igitur super hoc, vtrum videlicet censeatur causa lucratiua, an onerosa, vide Bal. in l. j. ad fin. versu. extra quaero, & ibi Alex. & Barb. in addit. C. si in fraud. patro. & eundem Bald. in rub. C. de condit. ob turp. caus. in ij. q. quae quidem rubr. vulgò legitur eodem tenore & sine interuallo cum l. vlti. titu. praeced. & eundem quoque Bal. in auth. ex testamento, col. iij. in x. cap. ibi, quid dices de vfuris. C. de collatio. Imo. in l. si quis cum sciret. ff. de vfuca. pro empt. { Rom. in l. quod seruus. ff. de acquir. posses. } Ang. Ar. in tract. malefic. in verbo, Metidore, de mali. dadi. col. v. versu. quaero an vincens. Barbar. conf. l. xv. illud in medium referam, col. j. lib. ij. Paris. Puteum in tractatu de ludo, col. xvj. versu. an quaesitum per ludum. Sebast. Constant. in tractatu eiusdem tit. char. vj. Ias. in l. si arrogator, col. ix. versu. secundò principaliter not. ff. de adopt. { & in §. item si quis, num. 28. & seq. Instit. de actio. } Philip. Dec. in l. in eo quod vel is, col. ij. versu. similiter acquisitum. ff. de regu. iur. Paul. a monte Pico, in repet. l. post contractum, col. j. & iterum col. ix. ff. de don. & Ioan. Montefe. in repet. l. frater a fratre, in xxxij. q. ff. de condit. indeb. Fabia. Gioch. in repet. auth. nouissima, in xxij. q. princ. col. ij. versu. sed nunquid perditum. C. de inoffi. testa. & Franc. Ripam in c. saepe, col. xvj. versu. nonò dubitatur, extra de restitu. spol. Et in multis ex dictis locis etiam comperies, an amissa a patre in lusu, reuocentur a filio ob suam legitimam, quae res huc proxime accedit. Sed & tu vide quae diximus supra versu. cxxvij. incip. ceterum superiora confirmant. Illud autem certum est, ludentem, ea quae ludo amisit, censei alienasse, vt pulchrè tradit gl. in l. ij. §. miles qui in bello. ff. de re milit. quam pro not. sequitur Bald. in sua Margar. in verbo, ludus, versu. iij. dicitque eam facere ad ea quae not. in l. quoties. C. de fideicommiss.

335
Quaero xx. Vtrum & haec l. procedat in concessione feudi: Quod quidem videtur, cum feudum sit quaedam donatio, nempe quod dicitur beneficium, vt patet in c. j. §. j. tit. de feud. cogn. & in c. j. in princ. & per totum tit. non semel, in tit. quib. mod. feud. amit. & in alus locis infinitis feudorum. Ideo & Bald. in rubr. C. de condit. ex lege, col. vlti. dicit, quod feudum magis accedit beneficio, quam contractui. Et alibi idem Bal. in c. vlt. extra de aucto. & vfu pal. dicit quod feudum retinet nomen beneficij, etiam si pretio concedatur, licet proprie non sit feudum, id quod pecunia redimitur, quia honore & amore debet concedi. c. j. tit. de feud. dat. in vicem leg. com. Sed & dicitur beneuola actio, in c. j. §. in primis. tit. in quibus caus. feud. amit. ad differentiam scilicet ceterorum contractuum onerosorum, & datorum, respectiuorum, vt nostri appellant, quae scilicet fiunt respectu & contemplatione cuiuspiam rei. de quibus in l. cum te. C. de pact. inter empt. & vendi. Nam hanc huius appellationis rationem ponit Card. Alex. post antiquiores, in praedictis feudorū, col. v. versu. item dicitur beneuola. Quia licet, inquit, feudum videatur datu respectiue propter seruitia quae debet vasallus, tamen quia beneficium praestat seruitio, dicitur beneuola concessio, per l. Titius puerum. ff. de obseq. lib. & alia quae inibi allegat. Propterea & Bald. etiam in procemio feudorum, col. iij. versu. pro intellectu, & post eum Iaco. Aluar. & alij dicunt quod feudum potest appellari gratia, vt quod plurimum habeat gratiae. de quo etiam per Mart. Laud. in c. j. col. j. versu. circa primam partem, tit. qui feud. dar. poss. Franc. Ar. in l. continuus. §. si ab eo, col. vlti. ff. de verb. oblig. & Alex. in l. si mihi & Titio, col. ij. versu. adde quod idem. ff. cod. & conf. vij. attentis & ponderatis, col. j. lib. vij. Socin. conf. clxvij. non inutilis, col. j. lib. ij. & confil. iij. super quaestione, col. iij. lib. ij. confil. lxxvj. visa donatione, col. ij. & alibi saepe in eo. confil. eo. lib. ij. & aliquid etià confil. lxxxvij. vifis inuestitura, col. vij. versu. quartò, vt dictum est, eo. lib. ij. & confil. xxij. visa praedicta facti contingentia, col. ij. versu. confirmo etiam, lib. iij. & Franc. Curt. seniore confil. xlix. memoriae recolenda dux, col. xvij. versu. quia concessio feudi, & confil. 50. eiusdem initij, col. xxix. versu. quartò corroborantur, in fi. & iterum col. xxxij. versu. coadiuuantur praemissa, & rursus col. xxxvj. versu. sed contrarium, & col. xliij. versu. quartò respondemus, & Ias. in repet. l. re coniuncti, char. penul. versu. tertia limitatio, ibi, sed ad hoc potes dicere. ff. de leg. iij.

336
Ideoq; scribitur in c. j. praedictis modis, tit. quae fuit pri. causa benefi. amit. quod ex quibus causis ingratitude donationes reuocantur, etiam feudum reuocatur: quod quidem intelligitur de meris & liberis, cum cetera quae ob causam fiunt, non reuocentur ex illis causis ingratitude, vt voluit glo. in c. vlt. & ibi doct. C. de reuoc. dona. cum simil. a me supra adductis, cum de donatio-

nonnunquam
puniantur ex
delictis paren-
tum.

Hec lex an
obtineat locū
in iis quae quis
ludo amisit.

Hec lex an
obtineat locū
in concessione
feudi.

Feudum reuo-
catur ob in-
gratitudinem.

ne ob causam locuti sumus. Quinimo sunt, qui censent facilius ac leuore de causa feudum reuocari, quam simplices donationes: nam in hac est sententia Franc. Ripa in interpret. l. vlt. C. hoc tit. de reuoc. donat. in vj. ix. & xj. quaest. {& ante eum Ioan. Fab. quem tamen is non allegat, in §. sciendum est, post medium, Instit. de donat.} Ex quo etiam Inno. in c. j. extra de feud. scribit feudum concedi de gratia, ideoque ea facile reuocari.

337 Feudum an sit donatio.

¶ Sed contrarium quoque videtur: nam feudum non est donatio, {vt scitissimè annotant Mart. & Card. Alex. in c. j. in fi. tit. de fra. de no. bene. inuesti. nam id, inquit, patet ex diuersitate verborum, quæ denotat diuersitatem rerum. l. si idem. C. de codicil. atque etiam ex diffinitione vtriusque quæ admodum est diuersa, vt not. in proemio feudorum. Hincque dicunt l. j. si imperia. liber. soci. lib. x. quæ loquitur de donatione non esse trahendam ad feudum. Et hoc quoque aperte probatur ex eo quod in donatione re euicta non est locus euictioni, nisi ea inceperit à promissione. l. Aristo. §. vlt. & ibi glo. Bart. & alij. ff. de donat. cum similib. Secus autem in feudo. nam eo euicto semper tenetur dominus, siue sciens, siue ignorans rem esse alienam, eam in feudum concefferit, nisi vasallus sciens fuerit, cap. j. tit. de inuestitu. de re ali. facta.

338 Concessio facta à principe, videtur potius facta titulo donationis quàm feudum.

¶ Igitur vt repetamus, feudum non est donatio, sed datio ob causam, vt etiam dicit Oldr. consi. clxx. ex præsentem themate, col. j. versu. in contrarium, per l. j. ff. de don. vbi & illud dicit, quod in dubio concessio facta à principe, videtur potius facta titulo donationis quàm feudum, vt maior sit liberalitas propter qualitatem concedentis: vt hinc etiam possis intelligere aliud esse donationem, aliud concessionem feudi. Et illud dictum sequitur Alb. in rub. C. de don. versu. item quæro de quaestione ardua. & Phil. Dec. in auth. ex testamento, col. ij. versu. sed certè. C. de collat. & consi. xxxij. cuius superscriptio incipit, an scemina dicatur, col. ij. & consi. cclxxix. consultus, col. j. & consi. ccvij. ad clariorem demonstrationem, col. ij. versu. postremò aduertendum est, & consi. l. 289. non est parui ponderis, col. ij. versu. ix. & consi. 468. superiori anno, col. ij. & consi. 498. viso casu proposito, col. ij. versu. & ex his patet. {& Caro. Ruin. consi. 38. quoniam, col. ij. num. 4. lib. j. & consi. seq. visis, col. j. & col. v. versu. sola igitur, eo. lib. j.} Cùm igitur feudum non sit donatio, sed datio ob causam, vt diximus: ideo pro seruitio feudali competit conditio ob causam, vt asserit Bald. in c. j. §. porro, col. ij. versu. quæro quo iure, & ibi etiam Card. Alex. in §. item qui domino, col. ij. versu. extra glo. titu. quæ fuit pri. cau. bene. amit. & idem Bald. in c. si cautio, col. ij. versu. item fallit in feudo, extra de fide instru. & est text. licet non alleget, in c. j. tit. de feud. sine culp. non amit.

339 Vasallus an eximatur à capitulis iuramenti fidelitatis in feudis liberis.

¶ Et dicit Ioan. And. in addit. Spec. in rub. de præscrip. col. vlt. quod in feudis quantuncunque franchis, vt ipse appellat, siue liberis nunquàm eximitur vasallus illis capitulis iuramenti fidelitatis. Imò nec valeret, inquit, infeudatio ita facta, vt vasallus liber esset ab omni seruitio & onere: nec si quid tale fieret, diceretur infeudatio, sed quædam libera donatio, & sequitur Pau. Cast. consi. cccxj. circa id quod primò quaeritur, col. j. lib. j. {& Alex. consi. xxx. quoniam omne datum, col. vlt. lib. j.} & Card. Alex. in prælud. feud. col. xj. in ij. diuisione feudorū, & idem propè respondit ipse Pau. Cast. consi. clxxij. in præsentem causa, col. vlt. versu. nec obstat quod in feudis, & seq. lib. ij. & ante hos omnes Oldra. consi. ccxxij. factum est tale, quidam miles, col. j. versu. huius autem verbi, à quo haud dubiè hoc assumpsit Ioan. And. eius discipulus, licet subtraheret, vt propè semper aliàs {& eum nuncupatim citat & sequitur Bal. in c. j. in princ. col. vlt. versu. alia quaestio, tit. de cap. qui cur vendidit. & Iaf. qui nec Ioan. And. nec aliorum præterquam Bal. meminit, consi. lvij. in causa mora per spectabiles, col. ij. in ij. fundamēto, lib. j. vide tamen Bal. in l. ij. in xvj. q. ff. de rer. diuisio. vbi dicit quod si dominus liberat vasallum ab omni seruitio, feudum non videtur extinctum, quia vasallus promeruisse, non demeruisse præsumitur. l. si conuenerit. ff. de pact. & l. quoties. ff. de usufruct. Igitur inquit remanet feudum, quod ad alia, & redit ad dominum, mortuo vasallo sine hærede.

340 Auctoris ea de re opinio.

¶ Et ego sanè huic posteriori sententiæ accedo, vt scilicet hæc nostra lex non habeat locum in concessione feudali, cùm non sit mera & libera & simplex donatio, in qua tantum lex nostra habeat locum, vt diximus, in prin. Et videmus in aliis iuris articulis multum interesse inter feudum & donationem. Nam in feudis scemina non succedunt. c. j. §. hoc autem notandum. titu. qui feud. dare pos. cum simil. At in donatione, quæ etiam habet speciem quandam concessionis feudalis, succedunt, vt per Bal. qui hanc differentiam nuncupatim adscribit consi. cccij. in bonis feudalibus, lib. j. & Ang. consi. ccxlij. super puncto primo, in fi. Alex. consi. xxij. ponderatis his, col. ij. versu. nec dicitur quod scemina, & Philip. Dec. dicto consi. xxxij. {& consi. lxxx. cuius superscriptio incipit, de gradibus, col. ij. versu. præterea non videtur, & consi. cxcij. cuius superscriptio incipit, in successione, col. j.} & dicto consi. ccvij. & rursum consi. cccxc. quoniam ex facto, col. ij. versu. tertio in eadem, & latè consi. cccxxij. consuluit accuratè, fermè per totum. Et in concessione feudi, quantuncunque fuerit libera, non requiritur insinuatio, quæ in donatione requiritur, secundum Bal. in c. peruenit, le ij. quod est tertium totius tit. in fi. extra de iureiur. Sed & quod aliàs multum intersit inter simplicem donationem & concessionem feudi, latè differit Socinus dicto consi. lxxvj. lib. ij. Cæterum quod dictum est feudum reuocari ex iisdem aliis causis quàm ingratitudinis, nihil huc pertinet. Nam non propterea sequitur quod ex iisdem aliis causis quàm ingratitudinis reuocetur. Quod autem dicit Ripa facilius feudum reuocari, intelligitur etiam de causis ingratitudinis, vt ipse loquitur: inniturque in ea re iureiurando vasalli, quo obligatur domino ad tutandum illius honorem, c. j. tit. de no. for. fideli. Quæ res nihil ad hanc l. nostram eiusque rationes facit.

In concessione feudi, quantuncunque fuerit libera, non requiritur insinuatio.

¶ Verum si res ita concessa tantæ esset æstimationis respectu oneris siue seruitij, vt verisimiliter dominus

dominus non ita concessisset, si habuisset liberos, aut se habiturum cogitasset, posset dici esse locum huic l. in eo quod excederet iustam & cõsuetam onerum compensationem, vt in omni donatione ob causam consulit Corn. consi. iij. dubia satis, col. ij. in fi. lib. ij. Nam in eo excessu causæ reputatur donatio simplex ac mera, secundum eundem Corn. qui in id multa allegat, consi. xlv. licet in hoc dubio, col. ij. & vlti. lib. iij. & latius diximus supra in eadem glof. cùm de donatione ob causam differuimus. Cùm autem conceditur feudum pro mercede aut pensione annua, id non proprie feudum est, secundum Bal. in l. si quam, circa medium. C. de ope. liber. & in l. liberti libertæque, col. vlti. versu. item not. quod si instrumentum. C. eo. tit. {& in c. j. in verbo, libellarium, in fin. tit. de pace Constan.} Id quod reputat singu. Iaf. consi. xlv. factum sic se habet, serenissimus, col. ij. versu. secunda ratio, lib. j. {& sequitur idem Iaf. consi. lvij. in causa mota, col. ij. versu. tertio principaliter, lib. j. & consi. lxxij. vidi motiua, col. ij. versu. secundo respondeo, cod. lib. j. & consi. lxxviii. circa primum, col. ij. versu. tertio quod ista, eo. lib. j.} & idem voluit Rom. consi. lxx. visis themate & quaestione, col. ij. versu. rectius autem puto. {Iacob. Aluar. in c. in princ. col. vlti. titu. quid sit inuestitu. Cepol. caufarum ciuiliu consi. xxij. consultus pridie, col. ij.} De quo tamen eundem vide consil. eiusdem operis xxxvj. quidam habens, col. ij. versu. item quod dicit.

In excessu cause, reputatur donatio simplex & mera.

342 ¶ Quæro xxj. Si quis scienter indebitum soluerit, cessat repetitio ex conditione indebiti. l. j. ff. de condit. indeb. & ibi concord. in glo. Vtrum verò id reuocetur ex hac l. natis postea liberis ei qui illud indebitum soluit, cùm non haberet liberos: Quod vtiq; videtur. Nihil enim omnino interest donec, an soluas indebitum scienter, præter verborum differentiam: rei autem nulla est. Nam qui indebitum consultò soluit, donat. l. j. ff. de condit. indeb. & l. cuius per errorem. ff. de reg. iur. & l. si fundum. §. seruus. ff. de vsuc. pro empt. {& l. qui se debere. ff. de condit. causa data.} & voluit Bal. in l. cum pater. §. Mæuius, col. j. ff. de leg. ij. & Signo. consi. cxlv. in quaestione vertente inter Iulianum, col. ij. versu. aut igitur dicemus, & omnes vbique. Ex quo & huiusmodi solutio insinuationem requirit, vt alia simplex donatio, secundum Barr. Ang. & Paul. Castr. in l. j. ff. de donat. & Philip. Dec. in d. l. cuius per errorem. Id intelligentes, cùm etiam recipiens scit esse indebitum, si cuti soluens: nam si ignoret, non est donatio, cùm non consentiat, quod in donatione requiritur, quod & voluit Bal. in l. falsus, col. antepen. versu. quartò quaeritur, & ibi Ang. in repet. col. ij. versu. sed contra istam. C. de furtis, & idem Ang. in l. dispensatorem, circa medium. ff. de solutio. {& in l. si tibi. ff. si certum petatur.} Paul. Castr. Alex. col. vj. Iaf. in ij. not. in l. si ego, per illum text. ff. si cert. pet. & idem Paul. Alex. & Iaf. in d. l. j. ff. de condit. indeb. Christo. Cast. & ceteri recentiores in l. si procuratori falso. ff. de conditione causa data, {& Alex. in l. si aliquam rem, col. ij. ff. de acquir. poss.} & ante omnes glo. in dicto §. seruus, in fin. glof. vlti. ff. de vsucap. pro empt. & quæ diximus supra in verbo, libertis, versu. lxxvij. incip. nec ulterius procedit, & quod in simili scribit Calc. consi. xxv. Titius nobilis, col. vj. versu. octauò per ista parte. de quo tamen vide Philip. Dec. in d. l. si ego. Quantum autem ad casum l. nostra pertinet, nemo non videt & ipsius rationem in hoc casu habere locum, vt in quauis alia donatione.

Indebitum qui consulto soluit donare dicitur.

343 ¶ Quæro xxij. Quid si quis consentiat alteri donanti rem suam, an habeat locum l. nostra: Quod non videtur: nam lex nostra loquitur de donante. Aliud autem est donare, aliud donationi consentire. l. si pater. §. vlt. ff. de manu. vind. per quem respondit Signo. consi. cxlv. in quaestione vertente, col. ij. quod si ex statuto mulier non possit vendere sine aliqua solemnitate, poterit tamen citra eam solemnitatem vendenti consentire. Quod & idem penè voluit Bal. in rubr. C. de pact. in fi. quem sequitur Picus ibi, & Laur. Calca. consi. j. viso consilio, col. xij. & iterum consi. lxxij. quod dictis filiabus, col. ix. in princ. Sed per eundem tex. dicit idem Bald. in l. vlt. ad fin. C. de suis & legitimis, quod consensus præstitus alienationi, non dicitur alienatio. Et idem Bald. in l. ij. col. antepen. versu. xix. quæro. C. de rescind. vend. quod nõ dicitur proprie venditor, qui consentit venditioni, nec illi competit remedium ex illa l. & sequitur Anto. Burg. in c. pen. versu. decimononò dico, extra de emptio. & vend. vterque per tex. quem ipse Burg. dicit not. in d. l. si pater. §. vlti. Cui & tu adde alium tex. in l. aliud. ff. de reg. iur. vbi ita scribitur, aliud est vendere, aliud vendenti consentire, & in l. vlt. C. de pact. & in l. iubemus. §. œconomus. C. de sacrosan. eccles. vbi fit discrimen inter contrahentem & consentientem contractui. & in l. si minor, la j. ff. de manu. vindic. Ex qua not. glo. ibi, quod potest quis alij consentire in eo quod per se facere non poterat. Ex eoque no. Bened. Plum. quod qui non potest manumittere, potest tamen manumittenti consentire.

Inter donare & donationi consentire differentia.

344 ¶ Propterea & Philip. Dec. consi. cxxij. placet mihi, col. ij. versu. quintò statutum, interrogatus an statutum prohibens vendere, haberet locum in consentiente venditioni, respondit non habere. Sed & ante eum And. Iser. in c. j. in prin. & ibi etiam Mart. Laud. col. ij. versu. sed quid si dedit, & Card. Alex. col. v. versu. eiusdem initij, tit. de prohib. feud. alien. per Feder. tradunt quod si princeps interdicit legato suo, id est, vt loquimur, locum tenenti, alienatione, non ex hoc prohibetur consentire alienationi, per d. l. aliud. Et hoc etiam sequitur Iacob. à sancto Georg. in tractatu feudorum, in verbo, vicariusque; perpetuus, col. ij. versu. sed pone dux vel rex. Et optime facit quod voluit glo. in l. cum pater. §. libertis, in verbo, alioquin. ff. de leg. ij. quod licet conlibertis relictum fuit prædium ea lege, ne id alienarent, atque in familia libertorum retinerent, quo casu is qui non alienauit, cæterorum alienantium partes potest petere, non etiam is qui alienauit, vt ibi scribitur: si quis tamen eorum alterius alienationi consenserit, eam quidè partem cui consensit, petere non potest:

Statutum prohibens vendere, an habeat locum in consentiente venditioni.

aliàs autem quibus non consentit, potest: quãuis nullas potuisset, si suam ipse alienasset: tanquã
aliud sit alienare, aliud consentire alienationi. Et illam sequuntur Bart. & Bald. qui eam commen-
dat, & monet notandam. & pro ea allegat Bald. d. l. si pater. §. vlti. ff. de manu. vindic.

345
Inter legare
& legãti con-
sentire quã
differentia.

Et facit quod scribit Ang. in l. j. ad fin. C. commu. de legat. quod cum legatum transeat in lega-
tarium ipso iure, modò res legata sit testatoris, non item si sit aliena, etiam hæredis, glo. in l. si hæ-
redis feruum. ff. de legat. j. & ibi concord. per Bartol. & Iaf. Ideo vt subdit Angel. si quis legat rem
alienam cum consensu domini, non transfertur dominium in legatarium, cum speciale sit in le-
gante domino, non etiam in consentiente: nam & aliud est legare, aliud leganti consentire, per d.
l. aliud, & hoc singul. dicit Iaf. in l. j. colum. antepen. versicu. tertio requiritur. ff. de legat. j. & not. in
l. si fundum per fideicommissum, col. vlti. versic. aduerte etiam, eo. tit. Idque etiam si alienaret rem
hæredis cum consensu ipsius hæredis, vt voluit Barro. in l. cum quis decedens, in princ. per illum
text. ff. de legat. ij. Bald. in d. l. j. col. iij. versic. quæro testator, in v. not. C. commu. de legat. & Iaf. in
d. l. j. vbi supra, de leg. j. & in l. huiusmodi. §. qui feruum, col. ij. versic. tertius casus, eod. titu. & in l. si
hæredis, col. ij. versic. amplia istam regulam. ff. de legat. j.

346
Donare cui
non concedi-
tur, nec donã-
ti consentire
permittitur.

Verum in ea sum sententia, vt æque reuocetur huiusmodi donatio ex hac l. quantum ad ipsum
consentientem, ac si ipse donauisset, per text. in l. cum quis. ff. de reg. iur. vbi cui donare non con-
ceditur, nec donanti quoque consentire permittitur, & ibi concord. in glo. quibus adde & text. in
l. ij. C. si aduers. don. Ex quo not. Fran. Arct. nihil interesse, donec, an donanti consentias. Hincq;
not. Bald. ibi, quod non potest ex statuto vendere sine aliqua solennitate, nec vendenti quo-
que consentire poterit. Et sequitur Salyc. ibi, & Firmia. in tract. de episcop. in ij. parte, lib. iij. col.
xxxv. versic. sed nunquid prohibitus. & Barb. in c. si quis presbyterorum, per illum tex. iuncto c.
precedenti, extra de reb. eccle. non alien. & iterum in c. peruenit. de empr. & vend. & consi. l. j. scri-
bit sapientie fons, col. xv. versic. & facit quod voluit, lib. j. & consi. xlj. Deum inuocent adiutorem.
col. antepen. versic. secundò ostendo, lib. ij. & Fran. Arc. in d. l. vlt. col. j. & seq. & ibi quoque Phil.
Deci. col. iij. C. de pactis, & idem Dec. in d. l. aliud. ff. de regu. iur. & Socin. consi. ccxxx. viso testa-
mento, col. ij. versic. postremò non omitto, lib. ij. & Fabia. à monte sancti Sabini, in tract. de empr.
& vendi. in 25. q. ij. quæst. prin. & Alciat. in d. rub. C. de pact. & Alber. Brunus in repertorio statu-
torum, in verbo, insinuatio, col. ij. in fin. versic. statutum dicit quod donatio, vbi ex hoc dicit, quod
non satis est insinuare donationem tanquam factam à donante, sed oportet insinuari tanquam
factam à consentiente.

347
Prohibitio nõ
fit à statuto
propter uen-
ditionem, sed
propter iuris
effectum.

Reprehenduntq; multi ex his Jacob. Butr. qui contrarium tenebat, ob id tantum, quod licet ius
commune prohibens venditionem posset trahi ad casum similem, videlicet ad consensum ven-
ditionis, per l. non posset. ff. de legib. non tamen ius municipale contrariu iuri communi trahen-
dum est ad similia. Ex quo etiam satis liquet, quod ex sententia ipsius Jacob. Butr. id quod dixi-
mus, procederet in l. communi, vt est l. nostra, atque etiam in iure municipali non correctorio iu-
ris communis: quanquam & alij omnes trahunt ad quodcunque statutum. Nam vt dicit Barb.
vbi supra, prohibitio non est facta à statuto propter ipsam venditionem, quæ in facto consistit:
sed propter iuris effectum, quæ inde oritur, videlicet alienationem quæ ex ea procedit, quæ ratio
habet locum & in consentiente.

348
Alteri qui cõ-
sentit, sua iura
perdit.

Nam vt hoc illi addas, qui alij consentit, sua iura perdit, vt dicit l. cum quædam. C. de administ.
tuto. & bene facit l. nihil. §. j. ff. de lega. j. & not. per Bart. Bald. & alios in l. si fundum per fideicom-
missum. ff. de leg. j. & tex. in c. pastoralis, extra de donatio. & in c. j. §. præterea, & ibi glo. in verbo,
regressum, tit. quib. mod. feud. amit. vbi etiam Bald. alia ad id iura allegat, & inter cetera. l. sicut. §.
venditionis. ff. quib. mod. pign. vel hypoth. soluit. quam dicit sing. in eo, vt id quoq; procedat, cum
quis consentit, vt de re sua testetur, quam etiam ad hoc dicit sing. idem Bal. in l. venditioni, post
prin. C. de vsuca. pro empr. & in l. quoties ab omnibus, col. ij. versic. quæro quid si quis consenserit.
C. de fideicõ. & in l. si tibi. §. de pign. col. ij. versic. quid si testator. ff. de pact. & in c. j. §. donare, col.
ij. versic. sed hoc dubium non videtur, rit. quali. olim feud. ali. pot. & consi. lxxxix. dominus Thomas,
col. ij. versic. ad euentiam, lib. j. & Iaf. consi. xij. casus talis est spectabilis, col. j. lib. j. & consi. lvij. in
causa mota per spectabiles, col. iij. versic. quartò & vltimò, col. lib. j. & consi. lxxxix. aggrediar, col. iij.
versic. aggredior nunc sextum, eo. lib. j. Et eam quoque ad id citat ipse Bal. in l. vlt. col. pen. versic.
est quintus casus. C. vnde legit. & in l. j. col. iij. versic. sed hic quæro nunquid. C. de sacrosanct. ec-
clesi. & in l. cum alienam. col. ij. versic. sed pone quod testator, & ibi quoque Salyc. col. ij. versic. pri-
mum dubium, & Iaf. col. etiam ij. C. de leg. & in l. senium, col. j. C. qui testam. face. pos. Steph. Bert.
consi. ccxxxix. ponitur, num. 4. lib. j. & consi. clxxij. quia difficultas, col. vj. nu. 15. lib. iij. & ante om-
nes Iaf. in l. si quando. §. & generaliter, col. iij. C. de inoffic. testa. & in l. cum proponas, la j. num. 7.
C. de pact. & in d. l. quoties. C. de fideic. & ante hos omnes Bart. in l. cum quis decedens, in princ.
post medium. ff. de leg. ij. Sed & alius est similis text. in d. c. j. in princ. vbi & ipse Bald. col. pen.
ad id expendit, rit. de prohib. feud. alien. per Feder. Et id quoque voluit, licet eum text. non alle-
get, Rom. in l. quæ dotis. ff. solu. matr. De quo & tu multa videbis per Iaf. post alios antiquiores
in l. si fundum per fideicommissum, colum. penult. & vlti. ff. de legat. j.

349
Qui consentit
alij donati re

Et qui consentit alij donanti rem ipsius consentientis, donare ipse videtur. l. si liqueat, & ibi
Bald. in ij. not. C. de inoffic. donat. vbi ex hoc dicit quod debet fieri insinuatio talis donationis,
tanquam

tanquam facta, non quidem à donante, sed à consentiente domino, & sequitur Fran. Arct. consi.
cxxxvij. eximie, col. iij. versic. secundò hoc patet. Et; voluit etiam Bart. per multa iura in l. quæ do-
tis, col. ij. versic. ij. pone, & ibi omnes post eum. ff. sol. matr. & in d. l. si fundum per fideicommis-
sum, in princ. & ibi quoque Rom. & ceteri. ff. de leg. j. & Paul. Castr. consi. cccxix. visis & examina-
tis, col. vlt. lib. ij. per l. in ædibus. §. filiusfamilias. ff. de don. vbi est text. optimus. & Matthæ. Afflicti.
in tract. Protomixeos, col. xvij. versic. xix. Et semper aliàs qui alienanti consentit, & ipse aliena-
re videtur, vt dicit Bald. in c. j. §. illud, versic. quæro ergo, rit. de prohib. feud. alien. per Fedc. & Ang.
in lect. Flor. Fulgo. Corn. & Iaf. in l. quoties. C. de fideicom.

ipsius consen-
tientis, dona-
re ipse vide-
tur.

Et ita quidem, vt ipse id propriè facere censeatur, ac si ipse faceret, cum sit dominus rei, vt dicit
Bald. in l. si vt proponis. C. de ser. pign. dat. manu. per l. si fundus. §. si nesciente. ff. de pign. secus si
non esset dominus, per d. l. si pater. §. vlt. ff. de manu. vindic. Quod discrimè apertè intelligit Bar.
in d. l. vlt. col. j. C. de pactis. cum dicit, quod qui non potest per se actum facere, nec potest facien-
ti cõsentire, cum habet plenum ius in re, aliàs secus, per illa eadem iura. quod & idem asserit ipse
Barrol. consi. lxx. reuerendissime domine, col. j. vbi hoc dicit infallibile. & Bal. consi. cxxxij. quæ-
dam mulier, circa medium, lib. j.

Qui non po-
test actum per
se facere, nec
potest facien-
ti consentire.

Sed & quantum ad casum l. nostræ pertinet, eadem est ratio donantis, & consentientis donatio-
ni, cum par sit præiudicium, vt patet ex iam dictis, & ex l. venditioni. C. de vsucap. pro empr. & l.
ij. C. de remis. pign. & ibi concord. in gl. & per Cor. consi. xlj. videtur in hoc, col. pen. lib. iij. & consi.
cxliij. licet in hac, col. ij. versic. his tamen non obst. eo. lib. iij. Ideoq; eadè est præsumpta ipsius con-
sentientis voluntas ac donãtis, vt scilicet consensurus non fuisset, si cogitasset de liberis, non ma-
gis quàm donaturus. Ergo & ipsa habet locum, tum per regulam illam generalem, quod vbi
eadem est ratio, & idem ius est. l. illud, in princ. ff. ad leg. Aqu. cū similitum quod specialiter huc
casum respicit, idem iuris est in consentiente actui, & in faciente: vt qui nõ potest facere, nec po-
test consentire, & è diuerso, cum eadem est vtriusque ratio, secundu Bart. & Bald. in d. l. vlt. C. de
pact. & Phil. Dec. in d. l. aliud. ff. de reg. iur. & consi. 543. in casu proposito, col. j. De quibus & tu
vide quæ diximus in nostris legibus, connubialibus, in glo. iij. in verbo, contracter, in xij. quæst.

Eadem ratio
donantis, &
consentientis
donationi.

Quæro vterius, Vtrum hæc lex habeat locu in confessione facta sine causa in iudicio, & ita effi-
caci, secundum glo. in l. j. in verbo, apud iudices, in ff. de interrog. actio. per tex. ibi, & in prin-
cip. l. & in l. voluit. §. quod ait prætor, eo. tit. quam dicit sing. Barb. in repe. rub. de fide instr. col.
v. & pro ea quoque est bonus tex. in l. sicut, & ibi Bal. in ij. eodemq; vlt. not. C. de repud. hæred.
Et idem quoque sentit glo. & doct. in c. vlt. de confes. & Cyn. in l. generaliter. C. de non numer.
pecun. & Bald. in l. confessionibus, col. ij. ff. de interrogat. act. nam & ea habet vim donationis. l.
campanus. ff. de oper. lib. i. & l. quidem in iure. ff. de don. Dicit tamen Bal. in l. illud, col. vlti. versic.
ostendit & vltimò. C. de sacrosan. eccle. quod ea non exigit insinuationem, quibusdam rationibus
quæ ad hanc l. nostram nihil pertinent, nam si fuit, inquit, facta huiusmodi confessio coram iudi-
ce insinuationis, satis videtur esse insinuata. l. quidam in iure. ff. de don. Si coram alio iudice, tunc
est quædam donatio emergens vel incidens: & ideo iudex causæ principalis est competens, per
l. quoties. C. de iud. & sic semper satis est insinuata. Et eũ refert & sequitur Anto. Canar. in tract.
insinuationum. q. xlvij. Et idem quoque, vt scilicet in hac confessione non requiratur alia insi-
nuatio, voluit Bart. in d. l. quidam in iure, & Petr. Ferr. tit. for. libel. quo agi. pro donat. in verbo,
solenniter, col. ij. versic. rursum quæritur. Sed quantu ad l. nostrã pertinet, non video quid interfit
inter donationem, & confessionem donationis causa factam, nisi q; illa est expressa, hæc tacita &
præsumpta, in qua quidè hæc l. æque obtinet, ac in expressa, vt supra late diximus in vij. q. prin-
cipi.

Hæc l. an ha-
beat locum in
confessione sa-
cta sine causa
in iudicio, &
ita efficaci.

Quæro xxij. an hæc l. etiam procedat in donatione iuris patronatus facta consentiente episco-
po, aliter enim non valeret. c. cura, extra de iure patro. & voluere Hosti. Goffr. Flor. & Panor. in c.
illud, eo. tit. Hostien. in summa, eod. tit. §. qualiter transferatur, versic. mihi videtur. Archid. in c. pia-
mentis, xvj. q. vij. Feder. Senen. consi. cccxv. si opinio, col. j. Panor. in c. præterea, l. j. in j. not. ext.
de iure patro. Paul. Cast. consi. cxliij. viso statuto communis Florentiæ, col. ij. lib. j. Vtrum igitur,
vt repetam, sit locus nostræ l. in huiusmodi donatione? Super quo dubio nuncupatim consu-
luit Philip. Dec. si is est, consi. 675. incip. consuluit, vbi negat locum esse. Nam de iure, inquit, pa-
tronatus idem iudicatur, quod de causis spiritualibus, c. quanto, de iudic. & cap. de iure, & ibi Pan.
col. pen. & d. c. cura, de iure patro. ideo nõ potest nisi iudicio ecclesiastico diffiniri, d. c. quanto, nec
legibus & constitutionibus laicorum subiicitur, quia à pari procedunt forum laicorum sortiri, &
legibus eorum subiici, vt post Innoc. not. Anto. in rub. extra de consuet. versic. vnam regulam ha-
beris. Et facit vltra Decium, quod tradit Archid. in c. quo iure, viij. dist. i. & cap. quæ cõtra, in ver-
bo, peregrini. xij. dist. i. & Spec. tit. de constit. §. j. versic. & no. & Calder. in disput. incip. quidã Flo-
rentinus, & in alia disput. incip. statuto ciuitatis cauetur. Bart. Bald. & alij in l. j. C. de summa trin. &
& Raph. Com. consi. cxxxix. P. laicus, col. ij. & Alex. consi. cl. viso themate, col. j. versic. quinimo da-
to, lib. ij. & consi. ccix. ponderatis his omnibus, col. j. eo. lib. ij. & consi. cclvij. viso instrumento do-
nationis, col. iij. versic. tamen eo ipso, eod. lib. ij. & consi. xliij. videretur prima facie, col. ij. lib. v. &
consi. xij. attentis his, col. pen. lib. vij. & consi. cxlj. viso statuto, col. ij. versic. & ad hoc, eod. lib. vij. &
consi. ccxvij. viso quodam, col. ij. versic. hoc confirmo, eo. lib. vij. Socin. consi. cclxxj. in præsentij,
col. ij. versic. ex quibus, lib. ij. & consi. xliij. capio primum, col. j. lib. iij. & consi. xxj. circa præsentem,

Hæc l. an ha-
beat locum in
donatione iu-
ris patrona-
tus facta con-
sentiente epi-
scopo.

in princip. eod. lib. iij. & consil. lxxix. si effemus, colum. ij. versicu. secunda principalis, eod. lib. iij. Iason. consil. lxxx. visa facti narratione, colum. j. lib. iij.

De eadem re.

¶ Nec obstat, vt subdit; Deci. vt ad eum redeamus, quod hæc l. videtur facta in fauorem filiorum principaliter, quo casu ex communi conclusione leges & iura ciuilia videntur esse approbata de iure canonico, vt late per Panor. post alios in c. ecclesia, col. iij. versu. tertius casus, extra de constit. vbi dicit quod quando lex ciuilis est generalis & rationalis, nec contradicit canonibus, si est fauorabilis, est seruanda etiã quod ad clericos, & idem Pano. in c. j. in iij. not. ext. de ope. no. nunci. vbi dicit quod causa ecclesiæ debet decidi per ius ciuile, si canones deficiant, per illu. tex. & facit etiã text. in c. si adiutorium. x. dist. & quod dicitur, leges per ora principum diuinitus promulgatas. c. vlti. vj. q. iij. & sanctam ecclesiam legum secularium non respuere famularum, quæ aequitatis & iustitiæ vestigia imitantur. cap. super specula, de priuileg. Quia ad hæc responderi potest, quod habent locum in rebus temporalibus & prophanis, in quibus iura ciuilia habent potestatem statuendi. secus videtur in iure patronatus, quod reputatur spirituale, nec potest aestimari. d. c. de iure, & not. Panor. in c. querimonia, de iure patro. vbi & ipse col. ij. ex hoc asserit quod patronus qui nihil habet in bonis præter ius patronatus, non potest cedere id ius creditoribus, quia non recipit aestimationem, vt dictum est: & sic verba l. non conueniunt, vt not. Bart. in l. iij. §. prætor ait, in ff. de dam. infect. vbi tradit quod statutum loquens de re aestimabili, non habet locum in re inæstimabili, & idem Bart. in l. ita autem, in princ. ff. de administr. tuto. cum multis similibus. à me late congestis supra in verbo, libertis, nu. 2. Ideoq; cum l. nostra loquatur de bonis quæ aestimari possunt, non debet habere locum in hoc iure inæstimabili. Adde & quod id ius simpliciter non est in bonis nostris, secundum Bal. in l. eam quam, ad fi. C. de fideic. & consil. 335. quædam mulier, col. j. lib. j.

355 Donatio an re uocetur etiam de iure canonico quemadmodum de iure ciuili.

¶ Sed de hoc admodum dubito, quia non solum de iure ciuili, sed & canonico quoque reuocatur donatio per natiuitatem liberorum, vt patet ex c. quicumque. xvij. q. iij. vbi etiam cauetur id procedere in foro conscientie: de quo late dicam infra in glo. reuertatur, nu. 291. secundum discrimen. & seq. ¶ Quin & si id ius esset tantum de iure ciuili, tamen quantum pertinet ad personas laicorum, sunt ipsi etiam in re ecclesiastica subditi legibus & statutis laicorum, vt de iure patronatus nuncupatim tradit Pau. Cast. d. consil. cxcij. in fi. lib. j. Et id generale est in ceteris huiusmodi rebus vt late diximus in tract. retractuum, tit. j. §. j. in glo. xij. in verbo, l'achepteur, num. 8. incip. sed vnum non omiserim. Nec verum est, quod id ius non sit in bonis nostris, cum pro eo habeamus & actionem, & exceptionem, ideoq; in bonis esse dicitur. l. rem in bonis. ff. de acqui. rer. domin. & not. Bart. in l. rem aliquam, col. ij. ff. de pign. act. & in l. cum res. C. si res alien. pign. dat. fit. Ideoq; si quis vendat omnia bona sua, certum est & id ius sub ea vniuersitate bonorum comprehendit. cap. ex literis, & c. cum seculum, extra de iure patro. & not. in l. in modicis. ff. de contrahen. empr. cum similibus. In eoq; vt in reliqua hereditate succedimus. d. c. cum seculum. & per omnes in c. ex insinuatione, eo. tit. de iure patro. Ex quo præter id quod supra diximus, potest intelligi id esse in bonis, quando hereditas in bonis esse dicitur. l. licet, & ibi Bart. & Bald. C. de pact. ¶ Et quod ius patronatus veniat appellatione bonorum, expressè voluit Pan. in d. c. ex literis, col. vlt. versu. quid autem si dicat, de iure patro. & ante eum non obscure Bal. consil. xxxij. quidam nobilis, col. j. lib. j.

356 Hæc l. solummodo respicit ad uerisimile & præsumptam donantis uoluntatem.

¶ Nec requiritur l. nostra quod res de qua agitur, recipiat aestimationem, sed tantum respicit ad uerisimile & præsumptam donantis uoluntatem, an scilicet donaturus fuisset, necne, si cogitasset de liberis, siue res sit aestimabilis, siue non aestimabilis quantum ad pretium. nam quæcunque res quantum ad affectionem, & uoluntatem aestimari potest, vt omnibus perspicuum est. Id autem statui debet à iudice perspectis & consideratis personis, ceterisq; rebus ad rem pertinentibus, iuxta ea quæ late diximus supra in verbo, omnia vel partem aliquam, & alibi sæpe. ¶ Et huc pertinet quod scribit Bart. in l. iij. §. toties, quem legit cum §. prætor ait. ff. de dam. infect. quod stante statuto, vt de quolibet contractu soluat gabella vj. denariorum pro libra, id statutum non habet locum in contractu facto super re inæstimabili, nisi tamen contineret aliquod interesse aestimabile. Et sequitur Rom. consil. cccxxxij. in quo queritur an dicti tres. Quali scilicet nihil referat sitne res aestimabilis, an cuius aliquo modo intersit. Hic autem multum interest & donatoris & filiorum eius, ne ius ipsum amittant. Ergo non considerandum est quod sit inæstimabile.

357 Hæc l. an habeat locum in donatione rei alienæ.

¶ Quarto xxij. Vtrum hæc l. habeat locum in donatione rei alienæ, quod non videretur propria donatio, vt dicit glo. in l. adibus. §. vlt. & ibi Rom. ff. de donat. per tex. ibi, & glo. in §. sic itaque. Insti. de actio. Ex quo etiam videtur, quod in huiusmodi donatione non requiritur insinuatio, quæ tantum necessaria est in propriis donationibus, secundum not. per Bart. & alios in l. j. ff. de donat. Et quia etiam res aliena statim potest euinci, & de iure est quid momentaneum. Ideoq; non potest excedere summam legitimam, nam non videtur adesse quod statim aberit. l. magis puto. §. vlt. ff. de reb. cor. cum similibus. à me adductis infra in verbo, susceperit liberos, nu. 171. facit & quod, & multis seq.

358 Donans ante neatur de cuius actione.

¶ Tamen Bal. in l. post mortem, col. vlt. C. de fideicom. distinguit vtrum donans teneatur de euictione, an non: primo enim casu indiget ea donatio insinuatione, quia dari non est in obligatione: Secundo casu debet estimari nuda possessio, & secundum eam requiretur vel non requiretur insinuatio. l. si mulier. ff. quod met. cau. Condicio autem usufrucipendi non aestimatur, quia procedit cum iniuria alterius. l. denique. ff. ex quib. cau. maio. Nec obstat, inquit, glo. in d. §. vlt. quæ dicit hæc non esse propriam donationem, imo est quo ad titulum, licet non quo ad dominium. ff. de don. per totum.

Hæc

Hæc ille: quem sequitur Rom. in d. l. in adibus. §. vlt. & in l. Modestinus, col. iij. versu. sexto quid in donatione. eod. tit. Et hanc quoque distinctionem seruandam esse censeo in casu l. nostra, eadem ratione. Et quod hæc donatio non indigeat insinuatione, tenet Alex. in addit. Bart. in d. l. in adibus. §. vlt. per eam glo. quam dicit sing.

359 ¶ Quæro xxv. An & hæc l. habeat locum in donatione ita facta, quia scilicet quis vendit domum certo aliquo pretio, donatq; quod ea pluris valet. In qua specie consultus Socin. respondit consil. ccxv. visa prædicta, col. j. lib. j. repetitio consil. xxij. lib. iij. locum esse huic l. superuenientibus liberis, per multa quæ illic allegat, & sequitur Alcia. in l. ij. in princ. num. 16. ff. de verb. significat. Quod intellige si id quod pluris valet quam pretium, sit eius valoris, vt locum faciat huic l. secundum ea quæ plenè tractauimus supra in glo. in verbo, omnia vel partem aliquam, num. 24. incip. si eam opin. & seq. Nam & tunc huiusmodi venditio omnino similis est ei quæ facta est viliori pretio; in qua habet locum hæc l. secundum ea quæ diximus supra in princip. huius gloss. num. 2. & seq. Nihilq; interest inter illam & hanc, nisi quod in illa tacite censetur donatum quod pluris est: in hac expressè. Tu tamen interim vide quæ de huiusmodi venditionibus ita factis, vt donet venditor quod pluris est, scripsimus in tractatu Retractuum, tit. j. §. j. glo. xvij. in verbo, le pris que la chose aura costé, num. 11. sed in hac, cum multis sequent.

Hæc l. an habeat locum cum quis vendit domum aliquo certo pretio, donatq; quod ea pluris valet.

360 ¶ Postremo illud hic scias, non tantum in illis casibus quos supra adscripsimus, sed aliàs semper, vbi quis donando aut renuntiando facit quod solitum est fieri, cessat hæc l. nostra, vt expressè voluit Socin. consil. liij. viso instrumento, col. ij. versu. secundo responderetur. In idque refert quod alibi diximus, filiam quæ dum dotatur, aut matrimonio collocatur, renuntiat successioni in fauorem fratrum, vt solet fieri, non reuocari hanc renuntiationem ob filios postea natos, cum non fecerit, nisi quod aliàs fieri assolet in rebus huiusmodi. Et facit etiam quod scribit Paul. Cast. consil. xv. incipiendo, col. iij. versu. facit etiam multum, lib. ij.

Hæc l. in quibus non habeat locum.

ET POSTEA.

HÆC dictio, postea, posset videri non necessarium habere interuallum, sed dici etiam de re quæ fit simul ac eodem momento & impetu, ex text. l. quoties. §. si quis ita. ff. de hered. insti. Ex quo not. Bart. dictionem hanc non impedire diem hereditatis & libertatis simul cedere. Sed & ex eo not. Bal. & recentiores ibi, quod si testes deponant Seium insultasse Caium, postea vulnerasse, intelligitur non ex interuallo, sed incontinenti, vt sic insultus confundatur cum vulnere, & de solo vulnere puniatur, iuxta glo. vlt. in l. qui de crimine. C. de accusa. & est text. in l. illud. §. vlt. ff. ad leg. Aquil. Nam & cum id dictum testis sit ambiguum; interpretatur in mitiorem partem, per cap. in præsentia, & ibi glo. extra de prob. Et idem tenent ipse Bal. & recentiores in l. diuortio, in princ. ff. sol. matr. Raph. Co. & Iaf. in l. fructus. ff. eod. Alex. consil. cxvj. in causa inquisitionis, lib. iij. & Barb. in l. j. §. qui præsens, col. iij. ff. de verbo. obliga. & in cle. literas, col. viij. in paruis, versu. tertio faciat, de rescrip. Sed & ipse Bal. post Dyn. in d. §. si quis ita, & ibi etiam Imo. & penè omnes scribunt, quod si testes deponant quod testator instituit Seium, postea Sempronium, intelligendum est incontinenti, ita vt sint ambo hæredes. Id quod etiam tenent Raynut. Dyn. Bald. Bart. Albe. Ang. Paul. Cast. & Raph. Co. in d. l. fructus, Cyn. & Albe. in l. j. ff. si cer. petat. Alex. in l. diuortio, in princ. col. iij. ff. sol. matr. Barb. in d. cle. literas, col. viij. versu. secundo accedat, de rescrip.

Dictionis, postea significatio.

2 ¶ Quanquam multi ex illis etiam loquantur in dictione mox, ita videlicet, Seius insultauit, mox vulnerauit. Siue ita, testator instituit Seium, mox Sempronium. Sed nihil refert dicas in illis exemplis, mox aut postea, quando hæc dictiones in huiusmodi locutionibus idem omnino significant, vt probat tex. in l. de arate. §. ex causa. ff. de interrog. act. vbi in eod. casu quod per mox prius dixerat, statim per postea dicit. & in l. si sine. §. sed quod Papinianus. ff. de mino. vbi ita dicitur, si autem minor prius adiit hereditatem, mox absentus est. & tex. in l. quod si feruus. §. sed & si errauit. ff. de in rem versu. vbi est similis tex. & in l. ad peremptorium. ff. de iud. cum dicitur, vt primò quis petat post absentiam aduersarij primum edictum, mox alterum. nam apertè in illis locis mox significari postea. Et in l. ij. in princ. ff. ad Velleia. & l. si ita fuero. §. j. ff. de noua. vbi ante & mox iunguntur. & in l. acquisitum. in princ. ff. de bo. poss. secun. tab. cum similibus. & voluit expressim Paul. Cast. in l. j. col. ij. versu. vltimò not. ff. si cer. pet. & Fulg. in l. si arrogator. ff. de adopt. & ibi Iaf. col. 3. Nam & dictio deinde, quæ idem significat quod postea, vt dicemus infra nu. 9. & ista dictio mox, idem quoque significant, vt apertè probatur in l. si quis filio. §. his autem: ad fi. ff. de iniust. testam. Quanquam Rom. in d. l. fructus, & post eum Franc. Aret. aliter dicunt de dictione mox, quoniam scilicet ex sua propria vi & natura omne interuallum refugiat. Quod fateor, cum pro incontinenti vel statim ponitur: de quo dicemus infra in verbo, reuertatur, in xxvij. fal. {quæ est in num. 109.} At cum ordinem significat, vt postea & deinde, de qua etiam dictione postea dicemus, vtrunque & cum interuallo & sine interuallo significat, quod videre licet in iuribus supra citatis.

Dictionis mox, varia interpretatio.

3 ¶ Sed vt redeamus, certè si tex. in d. §. si quis ita, supra in princ. aduocatus solerter expendatur, diuersum eius quod inibi ex eo diximus, ex diametro probat, cum dicit, detracto verbo medio, postea, hæc enim sunt verba illius l. quasi scilicet necesse foret eam dictionem detrahi, vt demonstraretur actus simultaneus, vt ita loquar, & non separatus aut interuallatus, vt sic quoque loquar

Dictio postea
an denotet in-
teruallum.

De cadente.

De cadente.

De cadente.

De cadente.

Dictio postea

eum (Ammiano) Marcellino, aut intercapedinetus, ut utar verbo Cælij Aureliani: quanquam aliter intelligit Ro. ibi, qui ex eo tex. not. quod hæc dictio posita inter ea, de quorum natura est, quod in eodem tempore concurrant, non inducit temporis interuallum. & ad hoc dicit illum text. esse valde not. Sed quod aliàs ea dictio denotet interuallum, probant & alij multi tex. videlicet in l. in bonæ fidei. C. de pact. vbi ita scribitur, in bonæ fidei contractibus ita demum ex pacto actio competit, si incontinenti fiat. Nam quod postea placuit, id non petitionem, sed exceptionem parit. Vides enim has dictiones, incontinenti, & postea, poni vt diuersa. Ideoq; gl. ibi interpretatur postea, id est, ex interuallo. Et tex. in l. qui procuratorem. ff. de procur. vbi confestim & postea etiam scribuntur, vt diuersa, & in l. j. §. si rem. ff. de depo. & in l. j. §. deinde ait prætor. ff. ne quid in loco publ. cum dicitur, siue statim diceret sit via, siue postea, & in §. vlt. Instit. de iniur. vbi est similis tex. & etiã in §. si ad exhibendū. Instit. de offi. iudi. Quibus simile est illud Suetonij in Augusto, Nec quicquã vltra aut statim aut postea inquisiuit. Et rursum (cap. xcv.) Qua fiducia Veletrini & tunc statim, & postea sapius penè ad exitiū sui cum populo Romano belligerauerant. Et in Nerone, Neque tamē sceleris conscientia, quãquam & militū & senatus populūq; gratulationibus confirmaretur, aut statim, aut vnquã postea ferre potuit. Illudq; Spartiani in Hadriano, Patris patriæ nomen delatū sibi, statim, & iterū postea distulit. Quibus locis etiã vides statim & postea vt diuersa poni. Sed vt ad nostras leges reuertamur, hoc quoque probat tex. in l. iuris gentium. §. quinimo, vers. idem resposum. ff. de pact. vbi quod primū ex interuallo dixerat, mox idem postea vocat, quasi idem sit postea, & ex interuallo. Ideo ibi Ias. col. iij. vers. quarto nouiter pondera, not. ex eo text. hanc dictionem postea, significare interuallum. & in l. pacisci, ff. eod. tit. cum dicitur, siue in ipso negotio venditionis gerendo cōuenisset, siue postea, & in l. sed Iulianus. §. proinde. ff. ad S. C. Maced. vbi ab initio & postea ponuntur etiam vt diuersa. & est similis tex. in l. antiqua, in princ. C. ad S. C. Velleia. & in l. nuper, in princ. C. de natur. lib. & in §. si verò decretum, in auth. de nupt. & in §. vlt. vers. sed neque. in auth. de hære. & falc. & in §. dedimus, & iterum §. si autem mulier, in auth. de æqual. dot. Et probatur etiam in l. si quis iniquum. §. illud quoque. ff. quod quisq; iur. vbi tunc & postea ponuntur quoque vt diuersa. Et est similis tex. in l. j. §. rectissime. ff. de vi & vi arm. Et etiam tex. in l. non erit. §. si neque, & ibi quoq; gl. & Ias. in vlt. no. ff. de iureiur. & in d. l. illud. §. vlt. ff. ad leg. Aquil. vbi postea, & vno imperu, pro diuersis ponuntur, & in l. j. §. idem Labeo. ff. quod vi aut clam, cum dicitur, Itq; destiterit impræsentiarū, rursusq; postea facere cœperit. & in l. apud Celsum, §. in hac exceptione. ff. de doli mali except. cum scribitur, de eo duntaxat excipi oportet, qui admissus sit in ipso negotio quod geritur, non etiam si postea interuenisset. & in l. iij. iuncto §. vlt. l. j. ff. de solut. vbi in re præsentis, & postea ponuntur vt diuersa. Ideoq; Bal. ibi exponit postea, id est, ex interuallo, & in l. j. C. de iurisdict. om. iudi. vbi tempore contractus, & postea, ponuntur vt opposita. Et in l. idemque. §. si cui mādauero. ff. mand. cum dicitur, vel ilico stipulata sit, vel etiam postea. Et in l. ex castrensi, in princ. ibi, non statim quidem, sed postea. ff. de castren. pecu. Et in l. j. §. hoc autem, ibi, nemo neque eorum qui in præsentis iuris peritiam habent, nec qui postea fuerint. C. de vet. iure enucle. Et in l. qui ædificiū. ff. de seruit. vrba. prædio. cum dicitur, quæ in præsentia erūt, & quæ postea fuerint. Et l. seq. cum scribitur, quæ nunc sunt, & quæ postea quoq; fuerint. & in l. 2. in princ. C. de quadr. præscrip. vbi est similis tex. & in l. manifestissimi, vers. sed ea, & rursus vers. sin autem nescius. C. de furt. vbi eo tempore, & postea, ponuntur vt diuersa. & in l. j. C. de calum. & in §. vlt. Instit. de nup. cum dicitur, statim vt nati sunt, in potestate parentis non fiant, postea autem redigantur in potestate. & in §. j. vers. qua de causa. Instit. de loca. & conduct. vbi etiam ponuntur vt separata. & apud Horatium lib. epistolarum ij. epistola j. ad Augustum:

An quos & præsentis, & postea respiciet etas.

Quibus planè constat, id quod dicimus, hanc dictionem postea, interuallum ostendere: quod etiã voluit gl. in l. pacta conuenta. ff. de contrahen. empt. quæ etiam interpretatur postea, id est, ex interuallo, & ibi Bal. in ij. not. & similis glo. in l. cum fundum, in verbo, postea. ff. de vi & vi arm. & in l. si Titius, in verbo, postea, & ibi quoque Bart. ff. de fideiuss. & Alber. in l. si vnus. §. pactus ne pereret, col. j. in fi. ff. de pact. Ioan. Fab. in l. per retentionem. C. de vsur. Bald. in l. j. circa medium. ff. de solutionib. Card. Flor. in cap. cum Vintonensis, extra de elect. Panor. subobscurè in c. cura, in vlt. not. de iure patro. Barb. in l. iij. §. Cato, col. xxj. vers. & adduco celebrem. ff. de verb. obli. & in repet. rub. de reb. eccl. non alien. in §. dubio, col. eiusdem vlt. & in c. vlt. col. 2. de precar. & in c. potuit, col. iij. de loca. & in c. illo vos, col. ij. de pignor. & conf. xxv. scribitur sapientia septimo, col. 2. lib. j. & conf. lx. clementissimi Dei, col. 4. eo. lib. j. & Alex. conf. cxlj. viso testamento, col. 2. vers. confirmo ex illa, lib. ij. & conf. omnium postremo, viso processu, ante fin. eo. lib. ij. & conf. xcviij. viso & considerato, col. ij. vers. & hoc modo, lib. j. Franc. Aret. in d. l. fructus, col. pen. ff. solu. matr. vbi videtur sentire, licet subdubius, hanc esse eius propriam ac peculiarem vim ac naturam. Card. Alex. in c. j. col. 2. tit. quid iur. si post alie. Ias. in l. si quis ante, col. iij. vers. tu pondera dictione postea. ff. de acq. poss. Phil. Dec. in c. ij. col. vlt. extra de offic. deleg. & in l. certi conductio. §. de posui, in primo, not. ff. si cert. per. & conf. dcxxxix. visa consultatione, col. j. Hiero. Cagno. in l. 2. col. 6. vers. 4. not. ff. de orig. iur. Ant. Burg. in c. si venditori, in princ. extra de empt. & vendit.

Porro quantum interuallum hac dictione significetur, paruumne, an longum, non inter omnes conuenit. Alij enim modicum dicunt, ob tex. in l. ab hostibus. §. sed quod simpliciter, vbi gl. Petr. & Bart.

& Bart. col. j. Alber. col. quoque j. ff. ex quib. cau. maio. & idem Albe. in l. hac adiectio, post prin. ff. de verb. signifi. & Franc. Aret. in l. cum quidam. §. suum, col. 2. ff. de acq. hæred. quod & probare videtur text. in l. si fuerit. §. vlt. ff. de reb. dub. qui in vno gemellorum partu vtitur hac dictione postea, inter natiuitatem vtriusque, cum dicit: nam si postea edita est, cum tamen ibi adeo modicū esset interuallum, vt ambigeretur vter prior esset editus. & tex. in l. quidam, post prin. C. de necess. ser. hæred. instit. quæ hac dictione postea, vtitur in re in eodem testamento facta. & in l. Lucius. ff. de hæred. instit. qui similis est, in l. si quis, in princ. ff. de leg. j. vbi ita scribitur, postea eodem testamento vel codicillis. Et in l. imperatores. ff. de manu. testa. quæ non tantum de re eodem testamento facta, sed de eadē ratione vno in testamento apposita, hoc verbo vtitur. & in l. si is quæ. C. de lib. causa, in illis verbis, sed si postea quàm cognouisti, de sententia iudicis appellasti. Nam illa dictio postea, debet intelligi illico, per text. in l. litigatoribus. C. de appell. aut ad summum intra eundem aut alterum diem, per textum in l. eos. §. si autem, eod. tit. facit & tex. in c. ij. de præscript. lib. vj. cum dicitur, postea quodocunq; quasi scilicet non fuisset intellectum de longo interuallo, si dictum simpliciter fuisset postea, sine illa adiectione, quodocunq; Et glo. in c. scriptum est, in prin. extra de elect. quæ exponit illum tex. qui dicit postea reuocari, scilicet sine interuallo, quæ sequitur & sing. dicit in suo casu Panor. ibi, col. iij. vers. in glo. j.

Alij autem contra asserunt longum interuallum hoc vocabulo designari, & in iis Barba. in l. si à fure, col. iij. vers. sed ego pondero. ff. de verb. oblig. & in c. cum M. Ferra. col. xxv. extra de constit. & in repet. rub. de reb. eccl. non alien. char. xxv. & in c. j. extra quod met. caus. & in d. c. in præsentia, extra de probatio. & in c. pen. col. ij. de for. compet. & in c. vlt. extra de rapto. & Ludo. Bol. col. xxxvij. nobilis quidam, col. vj. vers. facit per hoc. & Hiero. Cagno. in d. l. 2. §. postea ne diutius, col. 2. vers. pondera in primis, per illum tex. ff. de orig. iur. Pro quibus faciunt multi alij text. supra in 2. & iij. ab hinc vers. allegati. & facit etiam tex. in §. j. Instit. de S. C. Tertul. vbi scribitur Claudium quidem primū, matri ad solatium liberorum amissorum legitimam eorum hæreditatem detulisse. & confestim subdit, postea autem S. C. Tertul. quod diu. Adriani temporibus factum est, plenissime, & c. Nam constat inter Claudium & Adrianum nouem alios imperatores fuisse. Et tex. in l. j. in prin. ff. de mil. test. vbi scribitur Iulium Casarem liberam testamenti factionem primū concessisse, postea vero Titum amplissimam indulgentiam in eos contulisse. At inter Iulium Casarem & Titum fuerunt nouem imperatores. Et tex. in l. quo enim. §. Iulianus. ff. rem ratam hab. & in l. j. iuncta glo. in verbo, postea. C. si rector prouin. & in l. sancimus. C. de iud. iuncta interpretatione, quam ei dant quos statim citabimus. Nam in ea l. dicitur, quod si contumax postea apparuerit, non aliter audietur, quàm prius refusis expensis. Quod videtur intellexisse gl. j. in l. & si post tres. ff. si quis cautio. & ibi apertius Iacob. Butr. & etiam Iason in ea ipsa l. sancimus, col. iij. in j. limitat. quando non intra modicum tempus comparet. Quod si verum est, necessariò intelligitur illa dictio postea posita in d. l. sancimus longo post interuallo, sed huius diuersum voluit Bald. in d. l. & si post tres, tum in priore lect. col. vij. vers. quintò opponitur, tum in repet. col. pen. vers. in ea glo. in fi. & Ang. col. 2. vers. sequitur in gl. ibi, & Pau. Cast. in d. l. sancimus, in princ. & Barb. in cle. literas, col. viij. in paruis, de rescrip. Ex quorum sententia, si vera est, quod nunc non diffinio, hæc dictio postea, intelligitur in d. l. sancimus, siue statim, siue ex interuallo.

Ego autem dico ordinem quendam & sequelam vel loci, vel temporis, vel cuiusvis rei ad aliam hoc verbo suapte natura intelligi, vt etiam Priscianus tradit lib. xiiij. & è nostris Alex. conf. cxlj. viso testamento, col. ij. vers. confirmo ex illa, lib. 2. Et nunc quidem incontinēti, & sine interuallo, nunc ex interuallo aut longo aut modico, ex subiecta rei argumento. Neque enim simpliciter certum aliquod tempus demonstrat, sed profus dubium & ambiguum, secundum Dyn. Rayn. Bart. Alber. Raph. Co. Rom. & Ias. in d. l. fructus. ff. solut. matr. Cyn. in d. l. j. col. vlt. in vj. oppo. ff. si cert. per. Bal. Imol. & alios in d. l. quoties. §. si quis ita. ff. de hæredib. instit. Bal. conf. lxxij. quidam promissit, lib. j. Alber. in l. rem quandam, in fi. ff. de dol. mal. dum dicit ex eo text. hanc dictionem non semper denotare interuallum. Alex. conf. ccxxiiij. viso processu, ad fi. lib. 2. & conf. cxvj. in causa inquisitionis formata, col. 2. vers. in dubio, lib. iij. Card. Alex. in c. commissum, col. j. in 2. locis, extra de sponfal. & Mat. Philip. Dec. in d. l. bonæ fidei, col. iij. vers. quarto not. C. de pactis. & Marthæ. Afflict. in constit. Sicilia incip. quæstiones iuris peritorum, in v. not. Et probat tex. in d. cap. 2. in illis verbis, postea quodocunq; de præscript. lib. vj. Ob idque Rom. Franc. Aret. & Ias. in d. l. fructus non approbant quod supra diximus (in princ. huius glo.) de testibus deponentibus testatorem instituisse hæredē Seium, postea Semproniu. Nam cum inquirunt, incertū sit ob eam dictione postea, vtrum intelligatur incontinēti, & sine interuallo, an cū interuallo, nec valeat quancū ad secundū, si sit ex interuallo: certè ea probatio tanquã ambigua non concludit, per d. c. in præsentia, de proba. & l. matrem. ff. eo. tit. & l. non hoc. C. vnde legiti. cum similib. Dicit tamen Ias. quod durum esset recedere ab opi. Bart. & communiori. At quantum ad priorem illum casum pertinet de insultu & vulnere, nullus hætenus tenuit contrarium, quia etiam cum dubium sit ex eo testimonio, an incontinēti aut ex interuallo vulnus sit illatum, in dubio quod mitius est sequimur, vt iam diximus, & probat tex. in l. præses, & in l. interpretatione. ff. de feri. Igitur hæc dictio, postea, vt repetamus, dubium & ambiguum tempus dicit.

Sicuti & dictio antea, quæ illi opposita est, vt planè liquet ex l. commissum. C. de adulter. atque ex illo

ca, an paruum,
aut longum
interuallum
significet.

Qui asserunt
hac dictione,
postea, longum
interuallum
designari.

Autoris ea
de re opinio.

Dictio antea,

dictioni postea, opposita.

ex illo ipsius Suetonij loco in Domitiano, paulò post princ. In primisque poetica tam infretum antea sibi, quàm postea spretum & abiectum. Ideoq; & ea denotat interuallum incertum, ob idq; arbitrio iudicis ex subiecta materia æstimandum, vt etiam voluit Bart. in l. j. §. diuus Seuerus, in pe. q. & ibi Alex. in addit. ff. de quaest. & Imol. in l. qui aliena. §. vlt. ff. de acq. hæred. ¶ Vt & de dictione, ante, dicemus postea, num. 19. incipiente, de dictione post. }

Deinde dictio quid significet.

¶ Similitérq; dictio deinde, quæ idem significat quod post, siue postea, vt probat tex. in l. 2. §. prius, vbi id no. Franc. Aret. col. j. ff. de vulga. & pupil. substit. & in l. tigni. §. si quis cum iudicij. ff. ad exh. & in l. si filiusa. in princ. ff. de relig. & sumpt. fune. & in l. si seruum Stichum. §. nunc videamus. ff. de verb. oblig. & in l. edicto. §. cum ante. ff. de iure fisci, & in l. si seruum. §. vlt. ff. de acq. hæred. & in l. quibus. §. quidam. ff. de condit. & demonst. & in l. vlt. C. ad leg. Corn. de fals. dum dicitur, primitus ei qui scripturam obtulerit, deinde ei. &c. & in §. vlt. Instit. de lege falcid. cum similib. & glo. in clem. dudum, vers. ac deinde, in ipso verbo deinde, de sepult. Et illud Ciceronis in Pisonem, Qui sis ausus primùm facere, deinde Torquato grauissimo & sanctissimo viro premente confiteri, &c. Et in Philip. xiiij. Nollem primùm reip. causa, deinde etiam dignitatis tuæ. Ideo & Signor. confi. cxv. in quaestione Petri, col. j. dicit hanc dictionem esse ordinis designatiuam, & allegat l. 2. §. deinde cum census, & iterum. §. post aliquot deinde annos, & iterum §. deinde Cornelius, vers. post deinde. ff. de origine iur. Et idem dicit Bal. confi. ccxv. primo dicam, post medium, lib. 2. Ex quo etiam post deinde nonnunquam coniunguntur. l. 2. §. post deinde. ff. de orig. iur. vbi Zasius vir nunquam satis laudatus, id intelligens dicit, deinde, abudare, sed ornatus causa positum esse. Et est similis tex. in l. vlt. ff. commu. prædior. & in l. Seia. ff. de euctio. & in §. his igitur, statim post prin. Instit. de iusti. & iur. & in §. si quis agens. Instit. de actio. & apud Terentium in Andria: Nunc primum fac istæc vt lauet, post deinde quod iussi ei date bibete. Sed & nonnunquã deinde & postea copulatur: vt in l. non quocunq; §. j. ff. de lega. j. & l. si iure, & l. si tibi. ff. de leg. iij. & in l. filium. §. si quis contra. ff. de leg. præstan. & in l. j. sciendū. ff. de suis & legit. hæred. & in l. & seruorum. ff. de sta. homin. & in l. si plures. §. quamuis. ff. de administ. tuto. & in l. si quis ita. §. si Titio. ff. de adm. lega. & in l. illud, §. si idem. ff. ad leg. Aquil. & in l. sicut. §. superuacaneum. ff. quib. mod. pign. vel hypotheca sol. & in l. quoties. §. vlt. ff. de noxa. actio. & in l. vlt. ff. de castr. pecu. & in l. filiusfamil. §. j. ff. de milit. test. & in l. vlt. ff. iudica. fol. & in l. si indebitum. §. j. ff. rem rat. hab. & in l. illud. ff. de peri. & commo. rei vend. & in l. si alius. §. est & alia. ff. quod vi aut clam, & in l. si cum testamēto. §. si fundum. ff. de excep. rei iudic. & in l. quamdiu institutus. ff. de acq. hæred. & in §. j. instit. de replica.

¶ Ex quibus satis constat hanc dictionem deinde, quod supra diximus, idem significare quod post vel postea. Ideoq; & illa etiam intelligitur incontinenti, & sine interuallo, vel etiam cum interuallo. sicuti & post & postea. Id enim voluit glo. in d. l. 2. §. prius, in verbo deinde, & ibi clariùs Franc. Aret. col. j. ff. de vulg. & pupil. substitutio. & Phil. Dec. in l. pacta nouissima, col. iij. vers. secunda solutio, & ibi quoque Alci. in glo. vlt. col. pen. vers. tertius casus. C. de pact. Ideo Tullius in vltima in Verrem actione, vt amoueret dubium, an statim, vel cum interuallo intelligeretur hæc dictio deinde, ei coniunxit eam dictionem statim, cum ita scribit, Statim deinde iussu Prætoris in crucem esse sublatum. ¶ Glo. autem in l. illud. §. si idem. ff. ad leg. Aquiliam, exponit, deinde, ex interuallo, & ibi Flor. not. hanc dictionem denotare interuallum. }

Hæc lex an procedat cum post donationem nati fuerint donanti liberi.

¶ Igitur vt ad casum l. nostræ priuatim veniamus, eam censeo procedere quandocunq; post donationem nati fuerint donanti liberi, siue incontinenti post, si de illis non cogitabat, quia fortè diutius ab vxore prægnante absuisset: siue ex interuallo qualicunq; aut longo, aut modico, id est, sine vilo temporis post donationem discrimine, nempe ex subiecto l. nostræ argumento, cum semper & omni tempore post donationem obtineat ipsius l. ratio. Et ita quidem expressim per pauca quædam ex iis quæ diximus, voluit Franc. Ripa hic in xxxix. q. Et id certè non absimili ratione videre licet in casu l. j. ff. de capt. & postlim. reuer. vbi ita cauetur, Quod seruus eius, qui ab hostibus captus, postea stipulatus est, hoc habebunt hæredes. Nemo enim, vt opinor, dubitabit illud obtinere, siue confestim post domini captiuitatem, siue longo post tempore seruus stipulatus fuerit, cum nihil sit inter vtrunq; discriminis. Et idem in l. si ita fuerit. ff. de leg. 3. vbi fit mentio de eo qui postea natus est, inve familiam venerit, quiue postea cognatus fuerit. Et multa alia exempla in nostris legibus comperies, ex quibus manifestè deprehendes hanc dictionem, postea, omne sequens tempus comprehendere, & propinquum, & remotum.

Distinctionum post, et postea differentia.

¶ Nec me tamen latet, Ias. in multis locis, videlicet in l. si quis ita promiserit. §. Seia. col. iij. in sexto not. ff. de verb. oblig. & in dicta l. non erit. §. si neque. ff. de iure iur. & in d. l. fructus. ff. solu. matri. & in l. post dotem, col. j. co. tit. & in d. l. iurisdictioni. §. quinimo. ff. de pactis, sibi fecisse finxisseque differentiam nouam quidem illam, sed admodum vanam, inter hanc dictionem postea, & dictionem post: quæ si vera esset, subuerteret omnia quæ diximus. Ea autem est, dictionem postea, siuapè natura denotare interuallum: post autem, minimè, sed pro confestim intelligi. Idq; probat ex dicto §. quinimo, vers. idem responsum, in illis verbis, post emptionem ex interuallo. Nam frustra, inquit, adiectum fuisset ex interuallo, si id intellectum fuisset. ¶ Quod & idem voluit Ioan. Crotus, nulla Iaso. mentione facta, in repe. capit. j. in j. nota. de constitut. lib. vj. per d. §. quinimo. Quibus adde & alium tex. in l. mulier. §. si hæres, ibi, post multum temporis. ff. ad Senatufconf. Trebel. E diuerso autem, vt & hoc illi addas, iurisconsultus cum postea addit confestim, in l. peregre, in princ. ff. de

ff. de acq. poss. quasi sine ea adiectione intellectum fuisset ex interuallo, ex ipsius Iaso. sententia. Et simile est quod dicitur, postea sine mora, in l. scire debemus. §. si à iure. ff. de verb. obligatio. Et quod Terentius in Eunuchio iungit continuo cum postea. Hæc enim sunt verba illius, Hos prius introducam, & quæ volo, simul imperabo, postea continuo exeo. Sed & Iasonis sententiã confirmat, quod voluerunt gloss. & Innoc. in c. congregato, vterque in verbo, postmodum. extra de elect. interpretantes eam dictionem postmodum, antequam diuertant ad alium actū, ac durante eodem contextu electionis, & quod scribit Domi. in cap. frequens, in prin. de restit. spoliat. lib. 6. quòd si testes dicunt aliquè possedisse post talem, intelligitur immediatè & sine interuallo. ¶ Verùm ego (pace Iaso. & Croti dixerim) nihil omnino video interesse inter eas dictiones, post, & postea, non magis quidem, quàm inter ante, & antea, quantum ad interuallum, de quo tractamus, pertinet. Ideoq; & dictionem post, sicut postea, ambiguum etiam interuallum significare, secutus Bart. & alios id nuncupatim de dictione post afferentes in d. l. fructus, & Franc. Aret. in l. Gallus. in princ. col. v. vers. in glo. vltima. & ibi etiam Lancello. Galli. in repetitio. col. vij. vers. itè verbum. ff. de liber. & posthu. & eundem Aret. in d. l. si quis ita promiserit. §. Seia, in secundo notab. ff. de verb. oblig. & in l. duobus, in prin. ff. de duobus reis, & Philip. Franc. in cap. j. in primo notab. de constit. lib. vj. & ante hos glo. quæ id apertè sensit, in dicta clem. literas, in verbo, post datam, quam ibi expendit Barb. col. vij. & seq. de rescript. & ex externis scriptoribus Aelium Donatum, virum quidem vnum qui vocum verborumq; naturas ac proprietates optimè calluit, hoc quoque nuncupatim confirmantem in Eunuchio Terentij. Idemq; de dictione antè, quæ respondet dictioni post, scribit Bald. confi. clxxxix. ad euentiam est præmittendum, lib. 2. vbi dicit quòd significat incertum interuallum: quod & dicit Franc. Aret. in dicta l. ij. §. prius, col. j. ff. de vulga. & pupil. substit. Nam quòd breue aliquando significet, vt hoc illi addam, apertè probat tex. in l. si ita fuero. §. cum pecuniam. ff. de nouatio. Et quod etiam aliquando longum, probat item text. in l. j. ff. de vi bon. rapt. cum similib.

Autoris ea de re sententia.

¶ Nam & quamuis hæc dictiones antè & post sese mutuo veluti respiciant, (tanquam relatiua, siue reciproca, vt patet ex l. si bona. ff. de bonis liber. ibi, post venditionem, & ante venditionem. & l. ij. §. in auo, ibi, ante conceptionem, & post conceptionem. ff. de decurio. & alibi sæpe. & planissimè apud Tullium, si is est, lib. iij. artis Rhetoricæ ad Herennium, quo loco de demonstratione dicitur. Id fieri, inquit, poterit, si quæ ante, & post, & in ipsa re facta erunt, comprehendemus. Hæc ibi. ¶ Et lib. Acad. quaestio. iij. Et cum in hoc mundo ornatus hic sit tam mirabilis, innumerabilis: supra, infra, dextra sinistra: ante, post: alios dissimiles, alios eiusdem modi mundos esse. ¶ Sicuti & antea, & postea, se quoque vicissim respiciunt, vt supra diximus, & probat etiam tex. in l. seruitutes. §. si antea. ff. de seruitu. vrbano. prædior. & in l. 2. §. qui ad munera. ff. de vaca. muner. & in l. quoniam. §. si vsus, in fi. ff. de usufruct. ear. rer. quæ vsu consu. & in l. 2. §. sed cum perspeximus, versiculo admonuimus. C. de veter. iure enuclean. & in l. 2. C. de offi. quest. & in §. igitur, vers. in quibus, in procemio Instit. & in cap. nulli, de electio. lib. vj. & illud Tullij statim post principium Oratoris ad Brutum, Multi oratores magni & clari fuerunt, & antea fuerant, nec postea defecerunt. ¶ Et ad Lentulum lib. j. episto. Appius in sermonibus antea dicitabat, postea dixit etiam in senatu palam. Atque illud; Macrobij lib. 3. Satur. cap. vj. Delon neque antea, neque postea hoc incommodo vexanam. Tamen sapissime vnum aliud mutuatur, cum eoq; coniungitur, tanquam nihil inter ea interfit. Videmus enim ante & postea copulari, & è diuerso antea & post: vt in eodem §. in auo, & in eadem l. 2. §. in filiis, & in l. libertus. §. filium. ff. ad municipa. vbi ita scribitur, cum antè militasset, vel postea, & in l. ex facto. §. si quis autem. ff. ad senatusconsultum Trebellia. vbi dicitur, quis ante, & quis postea decesserit. & in l. epistolam. §. j. ff. eodem tit. cuius hæc verba sunt, vtrumne post mortem suam, an antea, & in l. sancimus. §. cum autem. C. eo. quoque tit. vbi ita scribitur, vel post litem contestatã, vel antea & in cap. tanta, in princ. extra qui fili. sunt legit. & in cap. post translationem, paulò ante fi. de renuntiatio. & in cap. duo pueri, paulò ante fi. de desponsa. impube. & in cap. si beneficia. de præbend. lib. vj. & in sexcentis aliis locis, & apud Plinium lib. xxvij. capit. x. foueri, inquit, frigida & antè postea iubent. & ipsum Tullium in iij. in Verrem actione, Si habuisset iste edictum, quod ante istum, & postea omnes habuerunt. ¶ Et Terentium in Andria, Nam is postquam excessit ex ephelis, Sofia, liberius viuendi fuit potestas, nam antea Qui scire posses, &c. }

De eadem re.

¶ Imò & ex multis legibus manifestè apparet has dictiones post & postea esse eiusdem significationis & naturæ, videlicet in l. forma. §. quæ post censum. ff. de censibus. vbi quod primo loco per dictionem post dicit, idem statim per postea pronuntiat. Quæ post, inquit, censum editum nata, aut postea quaesita sunt, &c. & in l. j. in princip. ff. quando de pecul. actio. anna. est. vbi etiam post & postea in eadem significatione ponuntur. & in l. j. §. relictissimæ. ff. de vi & vi armata, vbi etiã quod per postea primo dixerat, secundo loco dicit per post, & in l. legem. C. de natur. liber. vbi primùm dicit postea, quod paulo post dicit post eandem legem. & in l. j. in princ. ff. de milit. testa. vbi iurifconsultus nunc vna vtitur, nunc alia in re eadem aut simili: adeoq; vtranque confundit, vt clarè cognoscas, nihil illum curasse vtra vteretur. & in §. si ab hostibus, vers. dictum est, Insti. quib. modis ius patriæ potestatis soluitur, vbi primùm scribitur postliminium dici à post & limine, deinde id exponens vtitur dictione postea, pro illo post, hæc enim sunt verba illius loci. Dictum est autè postliminium

Qui affirmet dictiones post & postea esse eiusdem significationis.

postliminium à limine, & post, unde eum qui ab hostibus captus est, & in fines nostros postea peruenit, postliminio reuersum rectè dicimus. Sed & vt ex eodem loco aliter intelligas nihil interesse inter has dictiones post & postea, scias eum locum esse exceptum ex Scæuolæ illius antiqui iuriconsulti sententiâ, quam Tullius lib. Topicorum ita adscripsit, Scæuola autè P. filius postliminium iunctum putat esse verbum, vt sit in eo & post, & limen: vt quæ à nobis alienata sunt, cum ad hostem peruenerint, & ex suo tanquam limine exierint, hinc cum redierint post ad idem limen, postliminio videantur rediisse. Vides enim, vt pro illis verbis Scæuolæ, aut Ciceronis, cum redierint post ad idem limen, Iustinianus illa substituit, & in fines nostros postea peruenit. vt iam non dubites ex horum locorum coniunctione nihil referre, siue post siue postea dixeris. Sed est & bonus tex. in §. quibus, Instit. de hæred. quæ ab intestat. defer. vbi quod primum per post dixerat, confestim per postea dicit. & in aliis infinitis. Nam & nihil omnino discriminis est inter eas dictiones, nisi quod post præpositio est, quæ cū accusatiuo sapius coniungitur, interdū cum ablatiuo, cum dicitur, longo post tempore. Postea autem, quod ex post conficitur, aduerbiū est, quod nullum casum requirit: tamen & ipsa dictio post, interdū quoque aduerbialiter ponitur pro postea, vt in l. siue libertus. in princip. ff. de iure patr. & alibi sæpe, & apud Virgilium lib. j. Aeneidos:

Post mihi non simili pœna commissi a lueris.

Atque aliis post commemoranda relinquo.

Post faciet tamen.

Et lib. iij. Georg.

Et Terentium quoque in Adelphis,

Sicut & antè, quæ præpositio est, interdum etiam aduerbialiter ponitur pro antea, apud eundem Virgilium in Bucol.

Antè leues ergo pascentur in æthere cerui.

Et de vtroque in illo Tullij loco supra in ij. ab hinc versi. citato. Et probatur etiam apud nostros in l. si libertus, §. vlt. ff. de iure patronatus, & in l. j. §. emancipatus. ff. de collat. bono. & in l. j. post prin. ff. de bonis liber. & de vtroque est tex. in l. si te parens. C. de suis & legit. & in locis infinitis. { & hæc quidem annotata quoque sunt à Prisciano li. 14. non vno in loco. Et similiter antea nonnunquam ponitur pro antè, vt apud Ciceronem in oratione pro Sexto Roscio Amerino, Cuius antea prædia possedisti, quàm ipsum agnosti. Vides enim ibi antea quàm dici pro antequam. } Idcirco & antiquiores Romani iisdem notis vtrunque, scilicet ante, & antea, significabant, nempe his AN T. vt scribit Valerius Probus. vt ex hoc facile cognoscas, etiam si nihil aliud sit, veteres illos proprietatis verborum obseruantissimos, nullum omnino discrimen inter vtrunque posuisse, sed passim vtroque sine delectu ac promiscuè, & prout legentibus libuisset, vsos fuisse.

¶ Nec huic nostræ sententiæ, quicquam obest tex. in d. l. iurigentium. §. quinimo. Nam non ob aliud ibi adiectum fuit, post venditionem ex interuallo, nisi quia dictio post, sicut & dictio postea, vtrunque poterat significare, & post venditionem confestim & sine interuallo, & post venditionem ex interuallo. Ideo ne sine interuallo intelligeretur, subiungit ex interuallo. In qua re vt vnū tibi aut alterum exemplum ex multis proponamus, in l. post contractum. ff. de donat. in qua ita scribitur, post contractum capitale crimen donationes factæ valent, non magis intelligitur de donationibus factis confestim post crimen admissum, quàm de factis ex interuallo. Imò verò quæ confestim crimen sequuntur, magis obnoxie sunt reuocationi, aut nullitati, quàm quæ longo post tempore sunt confectæ, vt ibi no. per Bart. col. 3. vers. quinto præsumitur. { & Alber. post Oldr. col. 2. vers. Oldra. in hoc. } & alios, ibi, & Bal. in l. si quis in ij. locis. C. de bo. proscip. { & Pau. Cast. cõsi. 337. primò quæritur posito quòd de vero, col. iij. vers. sexto præsumitur, lib. j. } Sicuti & cum è diuerso maleficium confestim sequitur alienationem, vt per Bal. in auth. sed iam necesse, col. j. & ibi etiam Ang. in fi. C. de donat. ante nupt. { & eundem Ang. in l. vlt. col. 2. vers. item si donauit ante maleficium. C. de bon. proscip. cum aliis multis concord. adductis à Philip. Dec. conf. cccxxv. in causa magnifici, col. ij. vers. quinto præsumitur. } Similiter in l. j. C. ex delic. defun. vbi scribitur, Reo criminis defuncto post litem contestationem successores eius teneri, num intelligitur reo confestim defuncto lite contestata tantū, an verò etià longo post tempore? Et certè nemini dubiū nihil interesse.

¶ Quid quòd tex. habemus in l. Paulus. §. Caius. ff. de libera. causa, & in l. perfecta. C. de donatio. quæ sub modo. { & in l. latinus, in prin. ff. de lega. 2. } & in l. qui quadraginta. §. qui ducenta. ff. ad legem Falcid. his verbis vtentes, post aliquantulum temporis, & post aliquantum temporis, quæ idem significant, quòd statim post. Ex quo retorquendo argumentum Iason. in eum ipsum, posses assumere, id verbum post, simpliciter prolatum intelligi de longo interuallo. Nam aliàs frustra adiectum fuisset aliquantulum temporis, si intellectum fuisset. Quòd si quis neget ea verba, post aliquantulum temporis, significare statim aut confestim post, & ita sine interuallo, legat text. his verbis post statim vtentem, in l. perens. C. de pactis. Scu, inquit, antecessit pactum, seu post statim interpositum sit. & in l. is qui. §. Aristo. ff. quod vi aut clam. vbi dicitur, statim post venditionem contractam. & in l. j. ff. iudicatum solui, ibi, post rem iudicatam statim dies cedit. & in l. j. §. dies, ibi, post sententiam dictam statim & c. ff. quando appel. sit. & in §. an seruo, Instit. de legat. vbi in duobus locis dicitur, statim post factum testamentum. & in l. 2. §. constat, ibi, statimq; post sententiam. ff. de pœnis. { & in l. libertus. §. vlt. in fi. ff. de annuis legatis, cum dicit, confestim post mortem patris. & similis tex. } in l. ideòque. ff. de Carbonia. edicto, ibi. Nam si confestim post patris mortem, & c. Et paulopost subiungitur, Si verò interposito tempore, & cetera. vt facilius hinc agnoscas vim horū verbo

16
Post contra-
ctum crimen
capitale dona-
tiones factæ
valent.

17
Dictio post,
simpliciter
prolata, intel-
ligi potest de
longi tempo-
ris interuallo.

verborum. & in l. filium, quæ est penul. ibi, confestim post aditam hæreditatem, ff. de optione legata. } & in l. j. §. exactio autem. C. de rei vxo. actio. in ex stipulatu actione transfusa, cum dicitur, statim post dissolutum matrimoniū. & Suetonium in Augusto. De reddenda publica bis cogitauit, primò post oppressum statim Antoniū. Sed & habes tex. in c. causam, extra de electione, vbi scribitur, continuo vnus post alium. & apud Plautū in Menechmis, Paucis diebus post Tarenti emortuus est. & Cæsare libr. cõmentariorum de bello Gallico iij. Paucis post diebus sese daturos dixerūt. Et iterū lib. vj. paucis post diebus ciuitatē recepit. Et paulopost, interim paucis post diebus fit ab Vbiis certior. & Tullii Philippica j. liberatus cædis periculo paucis post diebus. & iterū Philippica ro. Cæsius lapsis paucis post diebus, & Salustii in Catil. Post paucos dies Lucius senator in senatu literas recitauit. & Cornelii Tacitum lib. xv. Paucos post dies vni ex illò cõtaminatorum grege denupsit. vt omitterem illam loquedi formulam, quæ & nostri & alij probatissimi scriptores vtuntur, cū scilicet dicitur paulopost, vt in §. vlt. in fi. Instit. de exhære. libe. & alibi sæpè. & Plautus in Pseudolo, Paulopost magis ille homo meus est. & Tullius in epist. ad Octauū, post etià paulo tēporibus ita postulatibus cedā vrbe. Et rursus, paulo post fugatū illū hostē & c. Sicuti & de dictione ante, quæ eandē vim (vt diximus) habet, est illud ipsius Cæsaris lib. j. Reperiebat etià Cæsar inquirendo præliū equestre aduersum paucis ante diebus factū. Et sapius dixerunt paulo ante optimi scriptores, & omniū princeps Tullius sapiissime, sed in nullo loco apertius declarauit propriā vim & significationē huius locutionis, quàm in vj. in Verrē actione, cum scribit, Nuper homines nobiles eiusmodi iudices, quid dico nuper? Imò vero modò, ac planè paulo ante vidimus, & c. Ex quibus planè cõficiet per arg. Ias. in cū detortū, dictione post, suapte natura non statim intelligi, siue cõtinuò, aut intra modicū tempus. Nā ad quid ex dictione adiecteretur, si ex illius dictionis post, vi ac proprietate intelligeretur? sicuti & è diuerso in dictione postea habemus tex. in l. ait lex. ff. ad leg. Aq. cuius hæc verba sunt, & postea post longū interuallū mortuus sit. Nā si ar. Ias. est efficax, haud dubiè dictio illa postea suapte natura nullum aut modicum interuallum significasset sine illa adiectione post longum interuallum, quòd ipse Iason non admittit.

18 ¶ Sed quid in tot ambagibus & inuolucris immoramur, cū habeamus alios tex. clariùs omni luce probantes id quòd asserimus, videlicet dictiones postea & post vtrūque significare, & sine interuallo, & ex interuallo? De priori quidem in d. l. in duobus, in prin. ff. de duob. reis. vbi postea verba, licet antè prior respõderit, postea posterior, continuo subiungit & hæc verba, si ex interuallo concipiatur. Quasi scilicet illud quòd dixerat, postea posterior, posset intelligi & ex interuallo, & sine interuallo, nisi adiecisset, si ex interuallo concipiatur. Id quòd annotauit Fran. Are. in prin. ex hoc inferes ad id quòd supra diximus de teste deponente per dictionem post, & ita etiam apertè innuens nihil has dictiones differre, vt cum trahat illum tex. de vna loquentem, ad alteram.

19 ¶ De dictione post, habes & tex. in l. vt iurifuradi. §. iurare, le. j. ff. de pen. liber. vbi hæc verba scribuntur. Iurare autè debet post manumissionem, vt obligetur: & siue statim, siue post tempus iurauerit, obligatur. Vides enim primū lector amantissime, vt quòd primo loco simpliciter dixerat post manumissionem, mox interpretatur, siue statim, siue post interuallū. deinde vides quòd statim & post tempus ponuntur vt diuersa, sicuti etiam fit in l. vlt. §. vlti. ff. quod vi aut clam. & in l. si quis ita. ff. de manu. resta. vbi & glo. interpretans tex. qui ita (vt diximus) loquitur, scilicet siue statim, siue post tempus, hæc scribit, id est siue in testamento, siue postea ex interuallo. Ex quibus etiam illud intelliges, eam gl. eas dictiones post & postea cõfundere & miscere, quantū ad significationem interualli. Sed & in l. iij. §. Stichus. ff. de statulib. illico & post tempus ponuntur quoque vt diuersa. & in l. generaliter. §. si cui legatum. ff. de fideicom. liber. vbi etiam confestim & post tempus vt diuersa ponuntur. & in l. si patroni. §. qui fideicommissariam. ff. ad senatusc. Trebel. vbi est simi lis tex. { sicuti etià est in l. vlt. §. vlt. ff. quod vi aut clam. } Et in l. obligari. §. tutor. ff. de aucto. tut. vbi in ipso negotio, & post tēpus, vt varia quoque adscribuntur. Et est similis tex. in §. tutor. Instit. eo. tit. vbi gl. expressim intelligit illud post tempus, scilicet nō modicum. Nam aliàs nō conueniret tex. vt ibi ostēditur. & in l. si seruitus. ff. de seruit. vrb. præd. cum dicitur, siue quòd in præsentī, siue quòd post tēpus, & c. Et apud alios quoque probatissimos scriptores post tempus significat cõfecta re, & intempestiuè, siue nō suo tempore, vt Plautus in Captiuis, Serò post tempus venis. & Tullius in oratione pro P. Quintio, Ego pro te nunc hoc cõsulo post tēpus, in aliena re, quòd tu in tua re, cum tempus erat, cõsulere oblitus es. Et apud nos in §. fideiussores, Instit. de fideic. ita scribitur. Plus enim est statim aliquid dare, minus est post tempus dare: sicuti è diuerso ante tempus significat etià nondum tempestiuo tempore. Tullius in v. in Verrem actione, Vt in alienam prouinciam mittat literas ante tempus. Et in epist. ad Octauium, Decreuit in foro statuam, locū in Senatu, summum honorem ante tempus. & Salustius in Iugur. Ante tempus domo digressos conturbare rem. Et in l. pecuniam, in fi. ff. si cer. pet. vbi ita dicitur, ante tempus petere videor, Et in eadem significatione dicitur ante diem, vt apud Quidium lib. i. Meta.

Filius ante diem patrios inquit in annos.

Et pecus ante diem partus edebat acerbos.

Ante diem lachrymas ossa bibere meas.

Sic tener ante diem vultu gressuque superbo

Vicerat aequales.

Et lib. iij. Fastorum:

{ & in epistola Sapphus ad Phaonem:

Et Staius lib. ij. Sylluarum,

Dictiones post
& postea un-
trūque & si-
ne interuallo
& ex inter-
uallo signifi-
cant.

De eadem re.

l. si pacto, col. 5. *versu*. ad l. nuda. C. de pactis. } Ang. consi. cclxxv. thema super quo consiliū petitur, col. vlt. *versu*. nunc venio ad depositionem. & Raph. Co. consil. xcix. quaedam possessio, in vlt. dubio. Pau. Cast. consi. cxvij. super primo dubio si quaeritur. col. 2. lib. j. Card. Flo. consi. cv. consilium redditur, col. 2. *versu*. durat ergo tandiu, & iterum col. pen. *versu*. ad quintam. Domi. consi. cxxj. atenta forma, col. j. Alex. in l. si quis eum. §. j. col. j. & ibi etiam Fran. Aret. in j. no. ff. de vulg. & pup. & in l. inter stipulantem. §. si Stichum. ff. de verb. obli. & consi. cxlj. viso testamento, col. 2. *versu*. confirmo ex illa dictione postea, lib. & Fran. Aret. in l. si ita quis, in ij. not. ff. de vulg. & pup. Barb. in c. vlt. col. 8. de resc. & in c. post cessionem, col. j. de proba. Soci. in l. sed in illo. §. sed circa, col. 2. ff. de reb. dub. & Anto. Corfe. in suis lingu. in verbo, postea. } Phil. Dec. consil. ccccxxj. cuius superscriptio incipit, verba directa, circa medium. & consi. ccccxcij. viso puncto, col. 2. *versu*. prae-dictis tamen non obstant. }

S V S C E P E R I T L I B E R O S .

Leganter dicit, susceperit liberos, pro genuerit. Tullius Philippica iij. Ipse ex libertini filia suscepit liberos. Et in oratione ad pontifices pro domo sua, Habet uxorem, suscepit etiam liberos. Et in v. in Verrem actione, Susceperas enim liberos non solum tibi, sed etiam patriae. Et Virgilius lib. 4. Aeneid.

*Saltem si qua mihi de te suscepta fuisset
Ante fugam suboles.*

Suscipere liberos.

Imperator sepe grosso modo & improprie loquitur. Et iuriscosulti nonnunquam. Verba quaedam non proba à iuriconsultis usurpata. Certiorare. Meliorare. Certificare. Iuriscosultorum summus labor circa verborum proprietatem.

Et in verborum proprietatem.

Corne. Tacit. lib. ij. Ducere uxorem, suscipere liberos, ne clarissima familia extingueretur. Et vndecimo, velut suscipiendorum liberorum causa conuenisse. Et apud nostros iuriscosultos sepius, vt in l. ex facto. §. quae autem. ff. ad Trebel. } Nam & Constantij & Constantis tempore, quorum haec l. est, nondum omnino exciderat nitor atque ornatus Romani sermonis, sed paulò post non elegantia solum, verum & puritas quoque linguae Latinae prorsus est amissa, passimque putida barbaries recepta, vt videre licet ex multorum recentiorum imperatorum legibus: quae ansam praebuerunt Bald. vt diceret in c. j. §. & quia vidimus, col. 6. *versu*. & interdum, tit. qui feud. dare pos. quòd imperator quandoque grosso modo & improprie loquitur. quod & post eum vsurpauit Barb. in repe. rub. C. qui admit. col. 9. Quod & iuriscosulti quoque nonnunquam faciunt, si credimus Accursio in l. si ita stipulatus fuero, si Titius, in prin. in verbo, dena. ff. de verb. obli. Quin sunt & qui contentunt verba non admodum proba, nec satis recepta, vt inquit, à probatis scriptoribus, vt certiorare, meliorare, certificare, certificatio, & alia id genus, à iuriconsultis (quorum tamè summus circa verborum proprietate labor est, vt scribit Fabius lib. 5. ad fi.) fuisse vsurpata: vt in l. iij. §. si haeres. ff. de minor. & in l. ita veniunt. §. petitam. ff. de petit. haered. & in l. iusiurandum ad pecunias, in prin. ff. de iureiur. & in l. si vt certo. §. idem denique. ff. commod. & in l. si quis in pignore. §. j. ff. de pig. actio. & in l. quod & lex. §. is qui nescit. ff. de libe. ho. exhi. & in l. iij. §. planè. ff. de fideic. libe. & in l. si pecuniam. §. si seruum, in prin. ff. de condi. caus. dat. & in l. j. §. eleganter. ff. depositi. & in l. voluit, in prin. ff. de inter. act. & in l. j. §. vlti. in fi. ff. de eo qui pro tut. & in l. si fideiussor, in prin. & iterum in §. hoc idem, in duobus locis. ff. mada. & in l. sed & reprobari, in prin. de excu. tuto. quamquam illud postremum, vt reor, sit magis interpretis cuiuspiam, quam iuriconsulti. Nā ea lex (ni fallor) Graeca erat. & in l. cum tabernā. §. idem quæsit. ff. de pigno. } nisi & is locus sit interpretis, non iuriscosulti. } & in l. j. §. vlt. & l. quæro, in iij. locis. ff. de actio. empt. & in l. j. §. quid ergo si seruus. ff. si quis omiff. caus. test. & in l. vlt. in prin. } in duobus locis. & iterum in §. quaeri. } ff. si quis ord. in bon. poss. ser. } quae lex est Marcelli, ne putes Vlpianū solum hoc vocabulo vsu fuisse. } & in l. haeredes. §. in testamentis. ff. de testa. & in l. aequissimum. §. inde quaesitū. ff. de vsufr. in quo loco meliorare scribitur. & in l. j. §. sed ego quaero. ff. quod iussu. & in l. j. §. vlti. ff. de eo qui pro tut. nego. gessit. } Et verbo quoque meliorandi vsus est imperator in l. sicut. C. de euictio. & in l. si quis autoritate. quae est pen. C. de omni agro descr. lib. xj. & in l. nemo, quae est vlt. C. de fund. rei priua. eo. lib. xj. } Sed & medicatis vocabulū vsurpauit Paulus in l. antiqui. ff. si pars haere. peta. Quāuis Tullius ea voce vti ausus nō sit, vt ipse asserit in libello de mūdo. Ideoque excusati possunt ipsorum iuriconsultorum interpretes, vt scribit Carellianus Cotta, vir tamè minimè barbarus, & Gomefius qui illū nō memorat, in §. sic itaque, col. 8. Insti. de act. si & ipsi barbarè ac grosso modo loquuntur, quia permiffum est eis ita loqui, vt lex vel imperator loquitur, siue proprie, siue improprie, vt dicit Bal. in l. j. C. de bon. pos. vnde liber. Quādo & Tullius ipse parens linguae Latinae Plinio dictus, in j. lib. de legibus sese excusat, quòd quoniā in populari ratione omnis sua versaretur oratio, populariter {interdū} loqui sibi necesse erat. {Idemque nonnunquam non tā propriis nominibus, quam notioribus vitur, vt tradit Boetius in cōmentariis Topicorum eiusdē Tullij. } Et Solō Atheniensium legislator traditur in suis legibus pingui Minerua fuisse locutus. Ex quo nonnulli Solceciū dictū putāt. Plato quoque scripturus de legibus, ita loquitur lib. j. Neque de his, ait, disputamus, elegantiam vel ruditatē verborum obseruari. quasi scilicet in cōscribendis legibus nō admodū elegantiam curaret. Galenus autem omnium medicorum eloquentissimus simul & doctissimus, lib. Therapeuticae j. scribit nō admodum referre, nihilque ad rei scientiā incōmodi afferri, si quis solceciū committens nominet, modò de qua re nomen pronuntiet, clarè explicet. Cui concinit tritum

quod illud prouerbiū à Gellio libr. xij. ca. v. memoratum, ἀμαθίς εἶπε καὶ σαφέστερον, id est, rudius siue indoctius loquere, & apertius siue clarius. de quo multa Erasinus Chiliadis j. centuria i. ca. xxxix. } Proculus autem noster in l. insula, in fi. ff. de acquir. rer. domi. dicit se verbis abuti, vt facilius intelligeretur. Et facit l. nec seruus. ff. de peculi. } Id quod cum semper aliàs obseruādum sit, tum praesertim cum res sacras, cuiusmodi sunt leges. l. leges sacratissimae. C. de legib. tractamus. Nam, quae res sacrae omnem prorsus elegantiam ornatumque aspernantur & abiiciunt, vt videre licet apud Lactantium lib. iij. diuinarum institutionum c. j. & iterum libr. v. c. j. & Eusebium multis in locis preparationis Euangelicae.

¶ Sed vt ad nostram ex hoc veluti diuerticulo redeamus, intellige haec verba, susceperit liberos, scilicet legitimos, simul & veros, simul & naturales. Neque enim vel legitimi solum, id est, adoptiui, aut spirituales, vel aliàs ficti, vel etiam naturales tantum reuocant. Vt de primis, id est, adoptiuis, voluit expressè Pau. Cast. in l. ij. in fi. C. si in fraud. patron. & consi. ccccxxxij. respondeo per ordinem, col. j. *versu*. praeterea si aliud diceremus, lib. j. & nulla illius mentione facta, Alex. cōsi. xl. super primo dubio, col. vlt. *versu*. nec puto etiam, lib. iij. & Soci. consi. cccxvj. quaestio praesentis cōsultationis, col. 4. lib. j. Calca. consi. xx. ista quaestio habet tria dubia, col. 3. *versu*. vltimo addunt. Iason in l. generaliter. §. cum autem, col. 5. *versu*. octauò limita, & ibi Phil. Dec. col. 6. *versu*. septimo ista lex. C. de insti. & substit. & idem Dec. in c. in praesentia, col. 15. *versu*. quartò non habet locum, extr. de probat. & consi. cccclxvj. pro declaratione, col. 3. *versu*. non obstat quod supra. & consi. ccccxcj. conclusionem, col. j. & Fran. Ripa. hic in xxiiij. q. qui vnum Alex. citat. & Fran. Curt. iunior, qui & illum tantum citat, in l. j. col. 3. nu. 9. C. de pact. } & Pau. Parisienf. consil. lxxij. videretur dicendum, col. 4. nu. 32. lib. j. & consil. lxxiiij. donatio ista, col. 4. nu. 29. eo. lib. j. Rochus Curt. in tracta. de iure patro. in verbo, ipse vel is à quo, in xxxiiij. q. col. 2. *versu*. sextò facit. Casar Lambertinus in tractatu eiusdem tit. in ix. arti. ij. q. prin. ij. partis lib. j. col. 2. *versu*. sextò adducit. }

Adoptiui filii an reuocent ex hac l.

¶ Et id sanè verum est. Nam aliàs semper esset donanti parata via, quodcumque vellet, infringendi reuocandique donationem à se factam: quod fieri nō debet, vt in simili dicitur in l. nec ei. §. j. ff. de adopt. ibi. ne esset in potestate tutorum (adoptado scilicet, nā de hoc loquitur) & finire tutelam, & substitutionē à parente factam extinguere. Haec ibi. Et ita quoque in potestate donantis esset ius alteri quaesitum auferendi per adoptionē, in qua fraus facilè conungi potest, vt ex se patet, & attestatur Tullius in ea oratione, quā pro domo sua ad pontifices habuit. & Io. Andr. in addi. Spec. tit. de success. §. j. col. pe. *versu*. nec obstat, per tex. in l. cum in adoptiuis. C. de adop. & in l. vlt. §. ex bonis. ff. de bon. dam. Ideoque etiā cauetur in l. fideicommissum. ff. de cōd. & dem. fideicommissum à filiis ita relicti si quis ex his sine liberis diem suū obierit, adoptionis cōmento nō excludi. Et alibi scribitur, quòd is cui in tempus liberorum aliquid relictum est, nō potest adoptando illud consequi. l. si ita quis. §. is cui in tempus. ff. de leg. ij. de quibus vide quid scribant glo. Bar. Bal. Ang. Imo. Raph. Co. Pau. Cast. Alex. Fran. Aret. & Iaf. in l. posthumus, in prin. ff. de lib. & posth.

De eadem re.

¶ Nec aliàs profunt adoptiui filij ad consequenda priuilegia, quae dantur ob liberos. l. j. §. adoptiui. ff. de vac. mun. & §. j. *versu*. sed adoptiui, Insti. de excu. tut. & gl. in l. j. §. j. in verbo, legitimos, ff. eo. tit. Id quod iuris antiqui fuisse planum est ex ea oratione, quā P. Scipio Censor habuit ad populum de moribus. In qua inter ea quae reprehendebat, quòd cōtra maiorum instituta fierent, id etiā culpauit, quòd filius adoptiuis patri adoptari inter praemia patrū prodesset, vt retulit Gellius lib. 5. c. xix. vbi & verba ipsius Scipionis adscribit. Nec tamen potuit Scipio vetus illud ius adeo reuocare, quin & postea, & vsque ad tempora Neronis Imperatoris obseruaretur, vt filij adoptiui prodesse ad consequenda munera, vt planè liquet ex verbis Cornelij Taciti lib. xv. Percrebuerat, inquit, ea tempestate prauissimus mos, { aut vt alij legunt grauisissimus } cū propinquis comitiis aut sorte prouinciarum plerique orbi fictis adoptionibus adsciscerent filios, praeturasque & prouincias inter patres fortiri statim emitterent manu, quos adoptauerant. Qui magna cum inuidia fenatum adeunt, ibi naturae munus, labores educandi aduersus fraudem & artes & breuitatem adoptionis enumerant. Et paulò post, Factum ex eo senatusconsultum, Ne simulata adoptio in vlla parte muneris publici iuuaret. Haec Tacitus. Quibus adde quae dicemus infra in eadem gl. *versu*. 87. incip. similiter.

Adopt. liberi nō profunt ad consequ. fideic. in tempus lib. relicti.

Nec ad consequenda priuilegia, quae dantur ob liberos.

Factum S. C. Ne simulata adoptio in vlla parte muneris publici iuuaret.

¶ Sed vt vltius progrediamur, & ad nostros redeamus, dicit gl. in §. j. in verbo, quale, in auth. de hare. & falc. & in §. j. in verbo, hoc obseruado, in omnibus in auth. de rien. & semiff. quòd constitutio quae auxit legitimam filiorum, nō comprehendit filiū adoptiuum. & sequitur Ange. ibi, & Iac. Bu. Bar. & alij in l. si arrogator. ff. de adop. vbi Bal. etiam dicit in col. 3. iura statuentia filium grauatū restituere, posse duas quartas detrahere, vt in c. Raynutius, & c. Raynaldus, de test. non habere locum in filio adoptiuo, per l. Papinianus. §. pen. in fi. ff. de inof. testa. quod dictū reputat singulare Campey. in tractatu statutorum repellentium foeminas à successione, q. xl. inci. quid in filio. Sed & illud de augmento legitimae voluit Bened. Capra cōsi. lxxx. punctus quidam Raynaldus, in ij. dubio & iterum consi. cxv. cum prout in facto praesupponitur, col. vlti. & Nicol. Vbal. in tractatu de success. ab intesta. char. iij. in v. specie filiorum. Quibus accedo, licet toris viribus eorum sententiam impugnet Barb. in repe. d. c. Raynaldus, colum. 36. *versu*. sed vnum potera, & duabus col. seq. & ante eum Petr. Cyn. & Alberic. quos non allegat, in d. l. si arrogator. & idem Petr. & Cy. in l. j. C. de adopt. de quo etiam Salyc. ibi, & in authen. nouissima, } col. 2. *versu*. quaero

Constitutio quae auxit legitimam filiorum, non comprehendit filiū adoptiuū.

secundò an quarta, & ibi etiam Fabi. Gioch. in repe. } in vj. q. iij. q. prin. C. de inof. testa. & Iason confi. cxl. visa longa & seriosa, col. antepen. & seq. lib. iij.

6 De eadem re. Nomen filii simpliciter prolatum non conuenit filio adoptiuo.

¶ Præterea Ang. in d. l. cum in adoptiuis, col. 2. C. de adop. scribit, quòd si ex statuto debeat gabella ex qualibet acquisitione, filius adoptiuus tenetur soluere gabelam ex eo quod sibi relictum est à patre adoptiuo, licet filius naturalis non teneatur, vt supra latè diximus in præfati. l. nostræ, vers. xix. inci. & fanè in hæc omnia. & reddit rationè Ang. quia nomen filij simpliciter prolatum, & sine adiectione adoptiuo, non conuenit filio adoptiuo } & ita dicit se ex facto cõsuluisse. } Et hanc deci. sequitur Bertha. in tracta. gabel. in v. part. viij. partis princ. in xliij. q. & Soci. in l. cum auus, col. 23. vers. adducit etiam pro communi. ff. de cond. & dem. & Geor. Nat. in repe. c. quamuis, col. pe. vers. cogitabam, de pact. lib. vj. & Barb. in repe. d. c. Raynaldus, col. 29. vers. præterea si dicatur, } & iterum col. 36. vbi supra } de testa. & confi. xlix. illud afferam, col. 2. lib. 1. quamuis ipse contrarium teneat in d. c. Raynaldus, vbi supra in præcedenti vers.

7 Statutum loquens de filiis nunquã intelligitur de adoptiuis.

¶ Sed & Bal. quoque cõsi. xxiiij. statuto ciuitatis cauetur, lib. 1. dicit quòd statutum loquens de filiis, nunquam intelligitur de adoptiuis. Sunt enim, inquit, filij ficti, quod & idem dicit in d. l. fidei commissum. ff. de condi. & demon. } & cõsi. cxlvj. titulus principis, col. 1. vers. respondeo ad dubia, col. lib. j. } Quibus adde tex. in l. filio quem, in princ. ibi. } vt veri patris adoptiuus filius nunquam intelligatur, & ibi } ne imagine naturæ } veritas obumbretur. } ff. de libe. & posthu. ex quo probatur filium adoptiuum non esse verum ac proprium filium, sed veluti imaginariũ. Et ad id etiam expendit cũ tex. Alex. in l. adoptiuum, in prin. post medium. ff. de in ius vocan. & ibi quoq;

Idem in qua-uis alia dispositione.

Soci. qui præterea dicit & probat ex multis, in nulla dispositione venire filium adoptiuũ appellatione filij, contra quam ibi tradit Paul. Castren. Sed & hoc quoque probat tex. } in d. l. cum in adoptiuis. } sed ne articulũ. C. de adop. in illis verbis, quasi imaginaria quadã. & } in l. adoptiones, in verbis, perinde quasi ex vero filio, & iterum in verbo, videatur. ff. de adop. & in l. mulierem, in verbo, perinde. C. eo. quæ quidè verba improprietatem & fictionem denotat, vt de dictione perinde, est tex. in l. qui à patre, & ibi Bar. ff. de confir. tut. & voluerunt glo. & Bar. in l. sacrilegij. §. j. ff. ad legem Iul. pecu. Bar. in l. j. in prin. ff. de recept. & in l. si is qui pro emptore, col. 5. & ibi Iason nõ semel. ff. de vsuca. vbi etiam de dictione quasi. Rom. & Alex. in l. si quis vj. in prin. per illum tex. ff. de acqui. poss. cum siml. & in l. si duo, & ibi etiam gl. in fi. ff. de acqui. har. & voluit item gl. in l. natura- liter, in prin. ff. de acqui. poss. & Bar. in d. l. si is qui pro emptore, cum siml. Quibus adde Caiũ iurisconsultum, si is est, lib. 1. Institutionum, tit. iij. hos adoptiuos filios adfiliatos appellasse, tanquam legitimos dixeris, respectu legitimorum: quod euidenter ostendit esse discrimen inter eos, & veros filios, vt inter legitimos & legitimos. Adde etiam Bal. in c. cum in cunctis, in fi. extr. de elect. vbi appellat filios adoptiuos filios abufiuos. Nã de illis loquẽs allegat. l. quidã cum filiu. §. sed videamus. ff. de verb. obl. qui rex. loquitur de filio adoptiuo. Ex quo sequitur, nec in eis hæc l. posse intelligi, per ea quæ dicemus infra nu. 24. sed antè de lector, ad fi. & iterũ xliij. & tu quidè confirma. } Sed & idè Bal. in l. ciues. C. de appel. illud dicit, appellatione filiorũ nõ venire adoptiuos. & Pet. Anc. in c. si verò, de sen. excom. dicit, eũ tex. loquentẽ in filiis, non habere locũ in adoptiuis. }

Adoptiuo filii adfiliati appellantur. Et filii abufiu.

¶ Ideoq; nec etiam filius adoptiuus propriè est suus patri hæres, vt dicũt & probat Fran. Aret. & Iason in d. l. Gallus. §. si eius, vterq; col. 3. ff. de lib. & posth. & idem Aret. in l. Cornelia, col. 2. ff. de testam. per tex. in §. j. Instit. quib. mod. testam. inf. cũ dicitur, quasi agnatione sui hæredis. Nam per illam dictionem quasi, significatur quòd nõ est propriè natiuitas quæ producat fuitatem. Nec etiã præteritus rumpit testamẽtum, cum ab extraneo est adoptatus. d. l. cum in adoptiuis, vers. sed ne articulum, & ibi Bal. & alij. C. de adop. & §. item non aliter, vers. & si decedẽs, iuncta gl. in verbo, ex hæredauerit, & ibi etiam doct. Instit. eo. & §. sed & ea omnia, Insti. de hæred. quæ ab inte. defe. & gl. in l. j. in prin. in verbo, adoptiuus. ff. de bon. poss. con. tab. Nicol. Vbal. vbi supra. } Imol. in l. quidã cum filium, & ibi Fran. Aret. col. 5. vers. contra quam conclusionem. } & Bened. Capra. d. confi. 80. in j. dubio. } De quo tamen vide Bened. Capra. cõsi. 115. cum prout in facto, col. j. } Nec item tenetur pater huiusmodi adoptiuũ filium alere vt naturalem, ex sententia gl. in d. §. sed & ea omnia, in verbo, tantummodo, & ibi etiã Io. Fabr. & Ang. Aret. Insti. de hare. quæ ab inte. defer. & Do. Guil. Bened. in repe. ca. Raynutius, in verbo, & vxorẽ nomine Adelpam, nu. 738. & seq. licet contrarium teneant Spec. & Ioan. And. in addi. illius, in tit. qui filij sunt legitimi. §. j. vers. quid de adoptiuo. & Bal. in d. l. cum in adoptiuis, in prin. col. 2. vers. ibi tantummodo. C. de adop. & in authen. nisi rogati, col. 4. vers. sed tunc ego quarto. C. ad Treb. & Barb. in d. c. Raynaldus, vbi supra & ante eos Plac. vt retulit glof. in d. §. sed & ea omnia. atque etiam Azo, vt etiam asseruit Io. Fab. ibi. Nec ei debetur legitima, Bal. in d. l. cum in adoptiuis, in prin. col. 3. vers. istam ergo comparationem. } Fran. Aret. in l. ex facto, in prin. col. 9. ff. de vulg. & pup. }

Adoptiuus filius nõ est proprie suus hæres patri.

¶ Porro Bal. ipse in l. ea lege, col. pen. vers. quintò quæritur. C. de condi. ob caus. limitat pulchrè quidem & nõ gl. in l. si ita quis. §. ea lege. ff. de verb. obl. quæ & ipsa nõ voluit prohibitum alienare in potentiorẽ, posse tamen alienare in filiu potentiorẽ, de quo latè diximus supra in prin. huius legis, vers. 18. inci. sed vtcunq; habeat. vt scilicet ea gl. procedat in filio naturali, nõ etiam in adoptiuo. & hoc Bal. dictum sequitur Bertha. Firmia, in suo tracta. de episcopo, in iij. parte lib. 4. in xlv. q. vers. an autem prohibitus.

Præteritus ab extraneo adoptatus nõ rumpit testamẽtum.

Nec etiam eũ tenetur pater alere ut naturalem.

¶ Prohibitus alienare in potentiorẽ, &c.

Prohibitus alienare in potentiorẽ, &c.

¶ Sed

10 ¶ Sed quod propius huc accedit, certè l. cum acutissimi. C. de fideic. & alia similia iura huic nostræ l. adfina, non habent locum in filiis adoptiuis, vt scripserunt Pet. Cy. Ray. Albe. Ang. in lect. Flo. Guido. Pap. & Iason in l. generaliter. §. cum autem. C. de insti. & substi. Alex. in l. ex facto. §. si quis rogatus, col. 6. vers. an autem habeat locum. ff. ad Treb. & Soci. in repe. l. cum auus, col. 23. vers. ex quibus videtur inferri. ff. de condi. & demon. Do. Guil. Bened. in repe. c. Raynutius, in verbo, duas habens filias, nu. 149. & iterum in verbo, & vxorem nomine Adelasiam, nu. 740. in fi. rursusque in verbo, si absque liberis moreretur, le j. nu. 10. in princ. de testa. Phil. Dec. in d. c. in presentia, col. 15. vers. quartò non habet locum, extr. de proba. & in l. precibus, col. 6. vers. & pro ista differentia. C. de impub. & ali. substi. & in d. confi. cccxcix. Quamuis contrarium & malè voluerit Fulg. in d. §. cum autem. & Raph. Com. in d. l. cum auus. ff. de condi. & demon. & Barba. in d. l. cũ acutissimi, char. pen. vers. & limitat istam l. & in d. c. Raynaldus vbi supra.

Similia quædam iura huic l. nõ habent quocq; locum in filiis adoptiuis.

11 ¶ Nec etiam statutum præferens masculos fœminis in successione, obtinet in masculis adoptiuis, vt latè consuluit } Bal. d. confi. xxiiij. & latiũs. } Io. Ana. confi. xxvij. viso casu mihi proposito, & sequitur Lud. Bol. in addi. illius con. & iterum in confi. lvij. dominus Antonius, col. x. vers. ad prædictorum cõfirmationem. & Iaf. in d. §. cũ autem, & in l. cum filiofam. col. antepen. vers. tertio quærit. ff. de leg. j. & in l. adoptiuum, quam legit cũ §. prætor ait, qui est vlt. l. ij. ff. de in ius voc. Phil. Dec. in d. c. in presentia, vbi supra & in d. l. generaliter, vbi supra. C. de inst. & subst. & cõsi. liij. viso eleganti cõsilio, col. j. & d. cõsi. 399. & in d. c. in presentia, vbi supra. & Io. Cãp. in d. tract. statutorũ repellentiũ fœminas. d. q. xl. Geor. Nata. in repe. c. quãuis, in iij. q. iij. quæstionis prin. quæ est in xlv. col. de pactis, lib. vj. Domi. Benedi. in repe. d. c. Raynutius, vbi supra, in primo loco. Fran. Rip. lib. j. respon. c. iij. in c. filia dotata, col. 3. & Cor. qui vt à recentioribus nõ memoratur, ita nec superiorũ meminit, cõsi. 85. plura dubia, col. j. lib. iij. & ante eos Bal. cuius nullus etiam eorum meminit, cõsil. 24. statuto ciuitatis cauetur, lib. j. vbi & huiusmodi filium fictum appellat, & iterũ confi. cij. est con siderandum, ante fil. lib. iij. dum dicit in casu huius statuti non præferri legitimum fœminã, quia æquiparatur adoptiuo. Et id quoque videtur voluisse Ro. in d. l. si is qui pro emptore, col. 8. ff. de vsuc. & nouissimè Alber. Bru. in tractatu etiam statutorum repellentiũ fœminas, in j. q. xij. artic. Et bene facit quod dicam in seq. vers. } Et text. in simili in l. patrem. ff. de Senatufc. Silla. vbi ita scribitur, patrem adoptiuum matri non obeffe plerique probant. }

Statutũ præferens masculos fœminis in successione, non obtinet in masculis adoptiuis.

12 ¶ Nec denique concessio feudi & emphyteusis facta pro se & suis filiis, comprehendit filios adoptiuos, vt de feudo est tex. apertus in c. adoptiuus, & ibi Bal. & omnes tit. si de feud. fuer. cont. int. dom. & agn. vbi & ex hoc not. Cardi. Alex. quòd statutum vel consuetudo de simplici non extenditur ad fictũ, tanquã scilicet filius adoptiuus non sit simpliciter filius, sed filius fictus: quod & supra ex aliis diximus. Et cum id limitetur procedere, nisi adoptio ita fuerit facta à principe, vt adoptatus succedat in feudum, secundũ Bal. ibi. per §. naturales, eo. tit. tamen hæc limitatio ita etiam debet intelligi, vt si sint filia, quæ ex pacto possunt succedere in feudo, nec iste quidem ita adoptatus excludat, quin potius ab eis excluditur, vt sentit Andr. Iser. in d. c. adoptiuus, & ibi expressè Cardin. Alex. Quamquam etiam cum filia succedit in feudo, hoc intelligitur deficientibus masculis, nõ aliàs, per c. j. §. filia, tit. de succes. feu. id quod multũ facit ad id quod supra diximus in præced. vers. Ex illo autem tex. in d. c. adoptiuus, ne illud omittam, dicit generaliter Alex. in d. l. adoptiuum, post prin. filios adoptiuos non comprehendit in priuilegiis.

Cõcessio quocq; feudi & emphyteusis facta pro se & suis filiis, non cõprehendit filios adoptiuos.

13 ¶ De emphyteusi autem, quòd scilicet illius concessio pro se & filiis, non comprehendat adoptiuos, voluit Spec. tit. de loca. §. nunc aliqua, vers. lxxvij. Rayn. & Imo. in d. l. si ita quis. §. is cui. ff. de leg. ij. Bal. in d. l. fideicommissum. ff. de condi. & demon. } Pau. Cast. confi. cccclxj. visis & diligenter examinatis priuilegiis, col. pen. vers. primò an sub illis. } & Alex. qui id dicit no. & Soci. in d. l. adoptiuum. ff. de in ius voc. & Barba. in d. ca. Raynaldus, vbi supra, & Iason in d. l. ij. col. 67. vers. quartò quærit hic. C. de iure emphy. Phil. Dec. in d. l. generaliter, col. 6. vers. septimò. C. de insti. & substi. Geor. Nat. in repe. d. c. quamuis, vbi supra.

Comprobatio de emphyteusi.

14 ¶ Et huc quoq; pertinent no. ab Ang. in l. j. C. de his qui ante apert. tab. quòd dispositio eius l. nõ habet locum in filio adoptiuo. & Barb. in repe. rub. C. qui admi. char. xvj. vers. sed vnũ est quod circa hũc passum annotatur, patrem scilicet adoptiuũ non posse adire hæreditatem delatam filio adoptiuo, ipso filio existente in extremis, vti facere potest in filio naturali, vt ipse paulò antè tenuerat post alios multos. Similiter idem Ang. in l. iubemus. C. ad senatufc. Treb. tradit eam l. non habere locum in adoptiuis filiis, & sequitur Phil. Dec. confi. cccccc. viso themate, col. vlt. }

De eadem re.

¶ Nec tamen prætermiserim quod liberorum appellatio, qua l. nostra hũc vtitur, non pertinet ad adoptiuos filios. Neq; enim temere reperies, nec apud nostros iuriscõsultos, nec apud alios receptæ autoritatis scriptores, adoptiuos liberos, sed filios, nec adoptare liberos, sed filiu siue filios, læpius autè procreare, gignere, suscipere liberos, quæ verba naturæ sunt, nõ iuris. Tãquam etiã hæc liberorum enuntiatio ius sanguinis tantũ demõstret, filiorum autem & sanguinis & iuris. Quã rem, vt verũ fatear, nondũ à quopiam obseruatam cõperimus, sed si quis solerter eos legat, quos diximus, id facilè depræhendet. Quin ex Aulo Gellio libr. 5. c. xix. intelliges extraneos adoptatos in liberorum locum sumi, tanquam ipsi non sint liberi, sed in locũ liberorum assumpti, ac suffecti: ac eosdem filios fieri, veluti ipsi sint filij, quamuis non liberi. Nam statim in prin. illius capituli ita scribit, Cum in alienam familiam, inq; liberorum locum extranei sumuntur, &c. Et quibusdam

Liberorũ appellatio non pertinet ad adoptiuos filios.

interiectis verba rogationis populi adscribit, quæ sunt huiusmodi, Velitis, iubeatis, vti L. Valerius L. Titio tam lege iureque filius sibi fiat, quam si ex eo patre marreque familiæ eius natus esset. hæc ille. Nā aliud est talem fieri, & aliud pro tali vel loco talis haberi, vt no. per Bal. in proœmio ff. in princ. col. vlti. Et ad id forte quod diximus, respicit tex. in d. l. fideicommissum. ff. de condi. & demon. & in d. l. si ita quis. §. is cui. ff. de leg. ij. Cuius quidē posterioris autoritate Alb. in l. quod si nepotes, paulò ante fin. ff. de testa. tut. & in suo omnium vberissimo lexico tradit simpliciter liberorum appellatione non contineri adoptiuos.

16 De eadem re. ¶ Quamquam alicubi reperies liberos adoptiuos, vt in l. ij. §. liberi. ff. ad Senatusc. Treb. sed is locus euitari potest, vt qui confusim & promiscuè loquatur de liberis naturalibus & adoptiuis, vti etiam l. liberos. ff. de Sena. & l. ij. ff. vnde libe. & l. j. §. liberos. ff. si tab. testa. & Sallustius in bello Iugurth. in oratione Micipsæ ad filios: Ne ego meliores liberos sumpsisse videar quam genuisse. Nam & ibi promiscuè de Iugurtha filio adoptiuo & aliis filiis naturalibus, vt tamen ad adoptiuū filium referatur verbum sumpsisse: ad naturales genuisse. Et cum parentes dicantur respectu liberorū: patres, filiorū: ideo sæpius reperies patres adoptiuos, vt in l. si dominiū. ff. de fur. & alibi vbi que: parentes verò vix reperies. Imò in ca. l. inuenies parētem vocatū naturalē, parrem verò adoptiuū, scilicet in l. si te parēs. C. de suis & legiti. Et quod hanc nostrā opi. adiuuat, Phil. Dec. in c. in præsentia, col. 18. vers. si tamen volumus, de probat. tradit quòd si quis stipuletur emphyteusim pro se & liberis, cōprehenduntur etiā filij naturales per l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad Treb. At si quis stipuletur pro se & filiis, nō cōprehenduntur. & ita dicit intelligi quod scribit Ang. in l. generaliter. §. cum autem. C. de inst. & subst. Tanquam scilicet nomen liberorum magis ad naturam pertineat quam filiorum. Cæterū vix reperies suscipere liberos, vel etiam filios de adoptiuis, nisi etiam promiscuè de naturalibus & adoptiuis loquamur, vt in l. Senatoris filium. ff. de Senat. ¶

17 In dubio verba naturaliter potius quā ciuilitate accipienda sunt. ¶ Quin si ea liberorum appellatio adoptiuos quoque cōprehenderet, nedum naturales: tamen de his tantum in dubio intelligeretur, non itē de illis. Nam verba quæ & naturaliter & ciuilitate possunt intelligi, debent naturaliter potius quā ciuilitate in dubio accipi. l. vt. & ibi Bal. Salyc. Paul. Cast. & alij. C. de his qui veni. eta. impe. & l. ex ea parte. §. in insulam, & ibi Bar. & alij. ff. de verbo. oblig. & l. Statius Florus. §. Cornelio Felici. ff. de iure fisci. & ca. susceptum, & ibi gl. in verbo non morte, Domi. in ij. no. & Phil. Franc. de rescri. lib. vj. & no. glo. in c. placuit, le. ij. in verbo, mortuus. xvj. q. j. Bal. in c. licet, in fi. extra de offi. lega. Pet. Anch. in repe. c. vlt. in vlti. q. prin. vers. consuluit etiam, de consti. & Alex. consil. iij. ponderatis verbis testamenti, col. j. libr. iij. cum aliis concord. à me collectis in nostro tractatu de iure primogenituræ, in j. q. §. nu. 10. sed nec illud, & seq. & vide quæ dicam infra in vers. 44. incip. & tu quidem, & seq.

18 ¶ Aduerte tamen ad vnum casum, quem nondum à quopiam tactum comperimus. Nam semper supra locuti sumus de adoptione facta post donationem: & in ea quidem tantū obtinet locum maior ac potior pars rationū, quas supra adduximus, vtpote quia semper possit donas adoptando donationē perfectam & alioquin irreuocabilem reuocare. Quid igitur si tempore donationis pater habebat filios adoptiuos, sed quos mortuos esse falso rumore putabat, id quod nostri doct. idem esse cēsēt, ac si nō haberet, quantū ad l. nostrā pertinet, vt latē diximus supra in verbo, filios non habens, vers. xv. inci. sed & illud in quæstionē vocatur, & seq. postea autē compertū est eos viuere, vtrū reuocetur donatio? Certū est enim adoptiuos parentibus succedere. l. si te parēs. C. de suis & legiti. & l. pen. §. si quidem. C. de adop. ¶ Etiam de iure auth. vt per Cy. in auth. in successione. C. de suis & legiti. quam tamen legit sub tit. ad S. C. Tertul.

19 ¶ Nec id tantum in cæteris rebus, sed & in iure patronatus ecclesiæ, vt nouissimè voluit Cæsar Lambertinus in tra. de iure pat. in xxiiij. art. ij. q. prin. ij. partis libr. j. De quo tamen vide eundē latius in ix. art. eiusdem q. j. partis, & lib. post Rochum Cur. in tracta. eiusdem titu. in verbo, ipse vel is à quo, in xxxiiij. q. Et in regno quoque, etiā cum aliis liberis naturalibus & legitimis, vt in Iugurtha comprobatū est, qui ex adoptione Micipsæ Numidarū regis successit in regno cū Adherbale & Hiemsale filiis naturalibus ac legitimis ipsius Micipsæ, tam ex eiusdem patris, quā S. P. Q. R. iudicio, vt videre licet apud Salustiu in bello Iugurthino. Sic & Tiberius Augusto, Nero Claudio, Traianus Neruæ, Antoninus Pius Adriano, & ipsi Pio Antonius Philosophus, & Iustino maiori noster Iustinianus, & alij aliis per adoptionem in imperio successerunt, vt testes sunt Cornelius Tacitus, Suetonius, Dion, Aurelius Victor, Aelius Lampridius, & cæteri imperatorum scriptores. ¶ Quis autem nescit Ioannam reginam Siciliae adoptasse in filium Alphōsum regem Arragonum, qui ei ob id in regnum successit: cū & id ē nostris scripserit Bal. in l. mulierem. C. de adopt. prout illum citat Cæsar Lambert. in d. tract. de iure patr. in ij. arti. vij. q. princ. j. partis libr. i. col. 2. nu. 18. quamuis id non sit scriptum in meo codice Bal. Porro Galba adoptaturus Pisonem, eleganti oratione probat hunc morem probatissimum more præcorum principum apud Tacitum. ¶ Nam & ipsi adoptiuū dicuntur filij regis aut imperatoris, sicuti & senatoris, & decurionis. l. senatoris filium, & l. seq. ff. de senat. & l. cum adoptiuum, quæ est C. de decur. lib. x. vbi & id probatur, filios adoptiuos potiri priuilegiis filiorum.

20 ¶ Et ita quidem adoptiuū succedit, vt transmittant hæreditatem etiam non aditam ad suos hæredes, sicuti & alij filij naturales & legitimi, secundum gloss. not. in l. seruus alienus, quæ est ij. §. vlt. in glo. mag. in fin. ff. de hære. insti. quam ad hoc dicit sing. Bal. in sua marg. in verbo, adoptio, vers. ij.

Adeo ut transmittant hære-

vers. ij. Et vt etiam excludant naturales tantum filios, vt pulchrè voluit Ang. in §. vltima siquidem, post prin. in auth. qui. mo. nat. effi. sui. per illum tex. simpliciter loquentē de legitimis. Excludant, in quā, ascendentes & vxorem, vt scribit Matth. in tract. de succ. ab int. col. 6. vers. item dubi tatur. & Ang. Aret. in §. sed ea omnia, col. 2. vers. quæro an talis, Insti. de hære. quæ ab int. def. vbi id dicitur obtinere de rigore iuris. & Guil. Bened. in repe. c. Raynutius, in verbo, & vxorē nomine Adelasiæ, nu. 748. ext. de testa. & est bonus tex. in l. ij. §. liberi. ff. ad Senat. Tertu. & in l. æquissimum, in prin. eo. tit. Sed & iidem perinde ac naturales & legitimi impediunt bonorum publicationem, si non fraudis causa adoptio facta sit, nempe in reatu, aut in desperatione rerum, vt dicit tex. in l. vlt. §. ex bonis. ff. de bonis dam. Reuocantq; sicuti naturales & legitimi alienata in fraudē. l. vlti. ff. si quid in fraud. patr. & voluit Bal. in l. ij. col. j. vers. quæro an filius. C. eod. titu. & Bar. in l. non vsque. ff. si à par. quis manu. sue. ¶ Raph. Fulg. consi. ccxxvij. Antonius de morando, col. 2. ¶ Eisque debetur legitima. l. si arrogator. ff. de adopt. & §. cum autem, Insti. eo. ¶ Et quarta, l. j. §. si imuberi. ff. de collat. bono. & d. l. vltim. ff. si quid in fraud. patron. ¶ Atque alimenta ex quorundam op. vt supra diximus. Veniuntque ipsi contra testamentum patris, si fuerint præteriti aut exheredati. l. j. in prin. & l. non putauit. §. si quis emancipatum. ff. de bono. poss. contr. tab. l. filius à patre. §. j. ff. de lib. & posth. ¶ & l. j. §. liberos. ff. si tabu. testam. nullæ extab. ¶ & §. adoptiuū, Insti. de exher. libe. & §. j. Insti. quibus modis testa. infr. & voluit gl. in l. filio quem pater. ff. de lib. & posth. Cyn. in l. imuberem, in fi. & ibi Saly. & Raph. Fulgo. C. de adopt. idem Salyc. in repe. l. si arrogatur. in xij. q. & ibi quoque Iason char. vlt. ff. eod. & idem Iason consi. cxlj. visa longa, col. antepen. lib. iij. De quo tamen, & qualiter intelligatur, vide quæ supra diximus, & tex. & glo. in l. certum. ff. de iniust. testam. & Host. in summa de testam. §. qualiter infirmetur, vers. secundo. In eisque habet locum Senatusconsultum Syllania. l. j. §. domini appellatione etiam filiusfamil. ff. de Senatusconsult. Syllanian. Mittiturque venter in possessionem bonorum aut adoptiuū. l. j. §. si filius ff. de ventre in posses. mit.

21 ¶ Suntque & ipsi sui hæredes, quicquid supra diximus ex aliis, per l. arrogata. §. vlti. ff. de adoptio. & l. cum in adoptiuis. in prin. ibi, sui iuris habere iura. vbi Bal. not. C. eod. titu. & in d. l. certum. in prin. ff. de iniust. testa. & in l. j. §. suos hæredes. ff. de suis & legiti. & in §. intestatorū. Insti. de hære. quæ ab int. def. & voluit gl. in l. ij. §. vlti. in verbo, non mutat, in fi. ff. de hære. insti. & Bal. in l. cam quam, col. j. C. de fideicom. ¶ Rom. qui eam gl. dicit ad hoc sing. in l. venter. ff. de acqui. hære. & ibi etiam Fran. Aret. col. 15. vers. vltimò adde vbi etiam id dicit esse & propriè & verè responderè ad iura, quæ videntur probare contrarium. ¶ & Iason in consi. cxlj. col. 4. vers. secundo principaliter. lib. 4. ¶ Eisque defertur tutela legitima, secundum Iac. Raph. Alber. & Bal. contra gl. in l. j. in prin. ff. de legi. tut. Nec ij sine venia possunt patres adoptiuos in ius vocare, vt voluerit omnes in §. sed ea omnia contra gl. ibi, Insti. de hære. ab intest. & Bened. in repe. c. Raynutius, in d. verbo, & vxorem nomine Adelasiæ, nu. 742. extr. de testa. In eisque habet locum l. hac consultiissima. §. ex imperfecto. C. de testa. qua valet testamentum patris inter liberos cum duobus testibus aut aliis imperfectum ratione solennitatis, vt voluit Ioā. Fab. ibi, in verbo, à parentibus. Postestq; eis substitui pupillariter. l. si arrogatus. ff. de adopt. & l. sed si plures. §. in arrogato. ff. de vulg. & pupil. Alex. consi. cxxvj. in hac hæsitacione, col. j. libr. iij. ¶ Sæpeque aliàs veniunt appellatione filiorum etiam in odiosis. l. nec in ea, in princ. ff. de adul. Denique Albe. in l. senatoris filium, vers. item colligo. ff. de senator. quòd si statuto quis possit subrogare filium, in consilio ciuitatis potest quis subrogare filium adoptiuū, per gl. ibi, quæ dicit huiusmodi filium sortiri dignitatē patris, & in id facere gl. in l. adoptiuum, in prin. ff. de in ius voc. & ita dicit fuisse determinatum. ¶

22 ¶ Nec hinc quidem in ea specie superius proposita subest fraus aliqua aut commentum, de quibus loquuntur d. l. fideicommissum. ff. de condi. & demon. & dictus §. ex bonis, nuper citatus. Nec simulatio aliqua, de qua etiam loquitur Senatusconsultum, quod supra ex Tacito aduocauimus. Ideoque fortè & in eo adoptiuo quem pater, cū donat putat esse mortuum, putarem & ipse locū esse nostræ legi. Nā & Raynutius, in l. Gallus. §. & quid si tantū. ff. de libe. & posth. in ea est op. vt filij iam ante testamentum à filio adoptari faciant deficere eam substitutionem, si filius ipse sine liberis decefferit, licet non faciat postea adoptatus, per d. l. fideicommissum. & sequitur And. Alci. raræ vir eruditionis, lib. iij. de verb. signi. Et hæc erit loco primæ limitationis ad id quod diximus, hanc legem non habere locum in filiis adoptiuis: quæ tamen nō procederet in hoc nostro regno Franciæ, in quo filij adoptiuū nullo modo succedunt, vt tradit Masuer. consuetudinum Franciæ peritissimus in tit. de probat. vers. item & si defunctus. & Domi. Guil. Benedi. quo loco nuper citauimus, nu. 758.

23 ¶ Secundò limita nota. vt procedat quod dictum est filios post donationem adoptatos non eam reuocare ex hac lege, nisi ea adoptio fieret instinctu siue rogatu, & vt nostri loquuntur, ad instantiam donatarij, vt nūcupatim tradit Soci. in l. si cognatis, col. x. vers. tenedo tamen sol. ff. de rebus dubijs, quem sequitur, idque dicit no. Hipp. Marfi. sing. cccl. damnum quod quis. Mouetur autem Socin. ad id dicendum ex solutione quam Bart. in d. l. si cognatis, tradit ad contrarium quod ipse ei l. opposuerat, de d. l. fideicommissum, de condit. & demonst. & d. l. si ita quis. §. is cui in tempus. ff. de lega. ij. supra à nobis citatis: quibus traditur fideicommissum à filijs ita relictum, si quis ex his sine

reditatem non aditā ad suos hæredes.

Et impediunt bonorū publicationem.

Et veniunt contra testamentum patris, si sint præteriti.

Adoptiuū sunt sui hæredes.

Autoris sententia de adoptiuo, quem pater, cum donat, putat esse mortuum.

Vtrum adoptio facta post donationem instinctu donatarij reuocet eā ex hac lege.

his sine liberis decesserit, non excludi adoptione filij. Similiterque si relictus sit alicui in tempus liberorum, non is illud consequitur adoptando. Nam haec volumus repetere, ut facilius intelligeres quod hic dicimus. At in d.l. si cognatis, nuncupatim scribitur; quod si cognatis quicquam legatum sit, id etiam consequitur adoptivus filius. Quae cum ex diametro contraria videretur, Barthe. in postremo loco, col. 2. ita id dissolvit, ut ea lex procedat, si aliquis efficitur cognatus facto ipsiusmet testatoris, ut quia ipse quempiam arrogat in filium vel nepotem. Leges autem contrariae procedant, cum quis efficitur cognatus facto tertij, neque enim tunc admittitur, ne sit in ipsius potestate faciendi alium admitti. Et hanc quoque sol. sequitur Imo. in d.l. fideicommissum. & Barb. in d.c. Raynaldus, quo loco supra citavimus. & Geor. Nat. in d.c. quamvis, in iij. q. prin. versic. in contrarium tamen facit. Et pro hac etiam facit text. quem Rapha. Co. in d.l. si cognatis allegat, videlicet in l. si quis posthumos, in prin. iuncta iij. lect. gl. ff. de lib. & posth. vbi institutio posthumi trahitur ad eos quos postea ipse testator arrogavit, vbi & ipse Com. pro simili allegat d.l. si cognatis, & Bart. ibi. Ex eaque solutione id elicit Soci. in d.l. si cognatis, quod supra diximus ad casum l. nostrae, ut scilicet filius a donante adoptatus instante donatario, reuocet donationem.

¶ Sed attende lector. Nam d.l. si quis posthumos (ut hoc primo loco expediā) intelligitur, quando nulli alij erant posthumi, ne aliās rumpatur testamentum, ut nuncupatim dicit glo. ibi, quam omnes approbant, & reputant not. ac sing. quae res nihil huc pertinet. Quantum autem ad reliquas leges illa sol. Bartol. qua cum illis concordat dicta l. si cognatis, non videtur concludere, nec quadrare. Nam in d.l. si cognatis, non de liberis fit mentio, sed de cognatis. Appellatione autē cognatorum veniunt tam civiles quam naturales. l. j. cognationem. ff. vnde cogn. vbi ita ad verbum scribitur, vbiunque de cognatis agitur, ibi sic accipimus, ut etiam adoptione cognati facti contineantur, & ut scribitur in l. non facile. §. cognationis. ff. de grad. affi. quaedā cognationes iure civili, quaedam naturali cōnectuntur. & paulō post, civilis autē per se sine naturali cognatio, consistit per adoptionē. Propterea nō mirum est, si in d.l. si cognatis, legatum relictum cognatis competat etiā adoptivis. Liberorum autem appellatio, de quibus loquuntur leges contrariae, nunquā ad civiles pertinet, ut supra diximus. Et quāvis filiorū enuntiatio civiles interdum contineat, id tamen abusuē fit. Nā propriē ad naturales & legitimus refertur, ut probatur in l. filium diffinimus. ff. de his qui sunt sui vel alic. iur. & in l. tutelae, in prin. & ibi Bar. ff. de capi. dimi. & supra diximus. Ideo nō mirum si in dictis legibus contrariis non comprehenduntur filij civiles tantum, praesertim cum illic filij ipsi non in dispositione ponantur, sed in cōditione, quae propriē ac verē, non sētē intelligenda est. l. Meuius, & l. qui heredi. ff. de condi. & demon. ad quod faciunt no. in simili per Alex. in l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad Trebel. Quod hic maximē debet obtinere, vbi praeterquā quod filij ponuntur in cōditione hac, scilicet si nati fuerint, ut supra saepius diximus, etiā sumus in materia stricta contractuum, in quibus verba propriē debent intelligi. l. quicquid astringenda. ff. de verb. obli. & dicemus infra versic. 44. & tu quidem confirma.

¶ Verum Soc. ipse qui haec penitissimē introspexerat, in d.l. si cognatis, non audeat discedere a sententia Bar. quam dicit esse communem, singu. & bene signandam, & quae in practica praevaleret, quamvis, inquit, habeat difficultatem. Sed & eam sing. quoque & solennem dicit Fran. Aret. in d. l. si quis posthumos, in prin. col. 2. ff. de libe. & posthu. Licet etiam apertē ea intelligat, quae contra eam supra diximus. Et eam etiā, quod iam diximus, nūcupatim sequuntur Imol. & Barb. & Geor. Nat. Et ex hoc quoque infert Soci. id quod supra diximus, scilicet filios adoptivos nō admitti ad feudū & emphyteusim cōcessam pro se & filiis, intelligi, nisi adoptati fuerint instāte domino. Et similiter licet dubium sit, verū legitimatus excludat substitutū, idque multas distinctiones & limitationes recipiat, haud dubie tamen excludit, quādo grauat legitimator filij consentiente testatore, secundum illam doctrinā Bar. Nam & videmus (quod eam nō modicū fulcit) quod legitimatus a testatore praeiteritus rumpit testamentum, ut nō. in d.l. filio quem pater, in fin. ff. de lib. & posthu. cum conxor. a me latē congestis infra eo. versic. 79. incip. ex hocque inferunt. Idem autem quod Soci. supra dicit de filio adoptato instante siue cōsentiente domino feudi, voluisse videri Ioan. Fab. quem non allegat, in §. sui, in fin. de haer. quae ab intest. defer. Vt scilicet adoptio filij facta a vasallo consentiente domino, praerudicet ipsi domino in successione feudi, licet non agnatis.

¶ Nec item spirituales ac mystici filij, quos scilicet ex sanctifico fonte leuamus, atq; ita ad alteram genituram, siue regenerationem, quae παλιγγενεσία dicitur, perducimus. Hi inquam donationem non reuocāt ex hac l. ut qui nobis nullo modo succedunt, sicuti prodidit Ant. in c. trāsmiffa, extr. qui fil. sunt legit. & Panor. in c. tāta, col. 3. eo. tit. §. Marti. Laud. in tracta. de legitimatione, col. 9. versic. quinta specie, §. & Card. Alex. in c. per venerabilem. §. quod autem, char. xj. in fi. v. q. prin. eo. tit. & Guil. Bened. in repe. c. Raynutius, in verbo, & vxorem nomine { Adelasiam, } num. 761. de testa. Bened. Capra, consil. cxlvij. cum ut praesupponitur, col. 2. versic. sunt & secundo. & Nicol. Perus. in tract. de succes. ab inte. char. iij. versic. septima & vlt. species, & iterum char. xj. col. 2. versic. de filiis spiritualibus. & Lud. Bol. in addi. Mathesal. in tract. de succ. ab intest. char. viij. in addi. incip. vltimus gradus, ver. quid autem in filiis. Quibus in locis Nicol. & Lud. addunt rationem, quae ad hunc casum maximē pertinet, quia inter eos est quaedam gratuita, sancta, ac spiritualis necessitudo, quae nihil habet cōmune cum bonis istis externis, profanis, & temporalibus. Nec etiam excludit substitutum, ut asserit Bal. in authen. nisi rogati, col. penul. versic. sed tunc quaro. C. ad Trebel. quem sequuntur

sequuntur Barb. in c. Raynaldus, col. 36. de testa. & Fran. Cur. senior in tract. de testib. in §. 30. conclusionem, ad fin. Phil. Fran. in c. j. in prin. col. ij. de cogna. spiri. lib. vj. } Phil. Dec. consil. cccxcix. conclusionem, col. j. & Ioan. Campe. in tract. statutorum repellentium foeminas, in q. xl. vbi hoc dicit sing. & Geor. Nat. in c. quamvis, in iij. q. xliij. q. prin. de pact. lib. vj. & Cotel. Corta qui id quoque dicit sing. in memor. incip. filius spiritualis, vbi hoc dicit obseruari in practi. & Do. Guil. Bened. in repe. d. c. Raynutius, in verbo, & vxorem nomine Adelasiam, nu. 761. & iterum in verbo, si absq; liberis moreretur, nu. 10. ad fi. ext. de testa. { & Fran. Ripa, in l. ex facto. §. si quis rogatus, col. 12. nu. 43. ff. ad Trebel. } Quibus ego magis accedo, quam Barb. sibi contrario, & aliās semper nouarum opi. admodum cupido, qui scilicet in repe. l. cū acutissimi, col. 125. versic. faciat elegans & sing. C. de fideic. audent asserit filiū spiritualem excludere substitutos. Et huc faciunt multa quae diximus in praeced. capit. de filio adoptiuo, videlicet fraudis facilitas, & liberorum appellatio, & quae tradit Alex. consil. cxxv. viso themate praemisso, col. 2. versic. & dato quod statutum, lib. iij.

27 ¶ Et ego sanē in hac sum sententia, ut haec l. nō procedat in filio spirituali: quāquam multa sunt quae diuersum suadere videntur, veluti praesentia aut certē xquantia hanc cōiunctionem spiritualem carnali. Nam scribitur in c. j. in prin. xxx. q. iij. Ita diligere debet homo cum qui ipsum de sacro fonte suscepit, sicut patrem. Et gl. in c. seq. incipien. pyctacium, in verbo, multo magis, asserit arg. illius tex. patrem spiritualem esse magis diligendū, quā carnalem. Nec huic rei asserre praerudicium quod in d. c. j. scribitur, aequē esse diligendum. Non enim propterea remouet, quin plus sit diligendus. Subditque ea gl. paulō post, plus esse deferendū patri spirituali in exhibitione reuerentiae, quā carnali. Et illam gl. dicit sing. Barb. in l. ij. col. 7. ff. de verb. obli. & in repe. d. l. cū acutissimi, col. 114. Licet huic sit affinis & alia gl. in c. qui dormierit. xxvij. q. ij. tradens affinitatē spiritualem maiorem esse quā carnalem. Propterea etiam dicit & alibi glos. in c. aut facta, in verbo, parentem, de pœni. dist. j. per tex. in d. c. pyctacium, non minūs puniendum esse qui interimit patrem spiritualem, quā qui carnalem. quem sequitur Alex. in addi. Bart. in d. l. diuus, & ibi etiam Hippo. Marfi. in fi. ff. de parric. Et sicut cognatio carnalis impedit matrimoniu, ita & spiritualis, ut per totum titu. ext. de cog. spi. Imō plus impedit, si credimus Pan. qui in col. 4. ext. de purg. cano. tradit magis abstinedū esse a cognatione spirituali, quā a carnali, cū illa sit hac nobilior & dignior per d. c. j. & d. ca. pyctacium. Vnde, inquit, ecclesia Romana nunquam dispensat legitur circa cognationem spiritualem, quamuis quoridie dispēset circa carnalem. { Id quod refert & dicit singul. Fely. in cap. at si clerici, ad fin. princi. de iudic. & Philip. Dec. consil. cccclxij. visa legitimatione, col. j.

28 ¶ Ex his fit, quod quemadmodum filius non potest in ius vocare parentes naturales sine venia, ita nec patres siue matres spirituales, id est, susceptores ipsos, qui scilicet eos leuāt ex sacro fonte, ut supra diximus. Quae fuit sententia Guil. Cu. Bal. { Ang. Rom. Paul. Cast. Alex. & Ias. in l. generaliter. ff. de in ius voc. ipsius Ang. & Ful. in l. adoptiuū, per illū tex. ff. eo. } Phil. Fran. in c. postremo, col. pe. de app. & in d. c. j. de cogna. spiri. lib. vj. Mart. Laud. in d. tractatu. de legitimatione, vbi supra. Ange. Aret. in §. pœnales, col. 4. versic. ex quo infertur, & ibi etiam Ias. col. x. versic. nunquid ergo, & Ludo. Gomef. col. xj. versic. & omnia praedicta: { & Zazi. col. 2. } Infit. de actio. & D. Guil. Bene. in repe. c. Raynutius, vbi supra in j. gl. nu. 765. & Alex. in l. j. in prin. C. de in ius voc. & Baptistā a S. Blasio, in tract. de acti. in cij. actione. { Pari. a puteo in tracta. syndica. in verbo suspicio, col. vlti. } A quibus stat quod supra diximus de exhibitione reuerentiae, & quod item tradit Bald. in c. j. vlt. col. 4. versic. dubitatur tandem, tit. de prohi. feud. ali. per Fed. quod cū reuerentia actionem furti excludat, non possit propterea quis patrem spiritualem actione furti conuenire, arg. l. non debet. ff. de dol. mal.

29 ¶ Et his conuenit quod voluerūt multi maximae auctoritatis, posse recusari iudicem patrem aut filium spiritualem aduersarij. Nā in hac sententia est Spec. tit. de appel. §. nunc dicamus, versic. circa hoc autem, in ij. parte, & subobscure in titu. de relat. §. qualiter, in iij. forma inci. sanctissimo & c. nouerit sanctitas vestra, & c. & Ioan. And. in c. Romana. §. quod si obiciatur, & ibi Domi. col. pen. de appel. lib. vj. & in c. cū speciali, super iij. gl. & ibi etiā Imo. col. 8. & Panor. col. 2. versic. & pone exemplum, & Phil. Dec. col. 2. extr. eod. idem Imol. in ca. prudentiā, de offi. dele. Phil. in c. postremo, col. vlt. de appel. Firmia. in tract. de epif. in iij. parte, lib. iij. col. 8. versic. secūda est, si est cōpater. & in suo indice, in verbo compater, versic. xij. & Iason in l. cū apertissimi, col. 3. C. de iudi.

30 ¶ Quin sunt & multi non minoris auctoritatis, qui negant eos esse testes idoneos, & inter hos Bal. in d. l. generaliter. ff. de in ius voc. Fulg. in l. iij. §. prator ait, eo. tit. Saly. in l. testis idoneus. ff. de testib. per tex. in l. si quis alumnā, in fi. { & ibi no. } C. de nupt. Alex. consil. cxliij. quoniā abunde, col. 2. versic. quidam etiam ex illis testibus, lib. 2. { vbi tamen nutat, } & consil. xxxij. viso processu, colum. pen. versic. ad hoc etiam accederet, lib. iij. vbi etiam negat se in hoc facere magnum fundamentum. Phil. Fran. qui hoc dicit sing. in d. c. j. in prin. col. 2. de cog. spir. lib. vj. Matthæ. Affli. in consil. Siciliae, inci. mores dissolutē viuentium, versic. xxx. { Steph. Bertr. consil. clxxvij. viso processu, nu. 13. lib. 2. }

31 ¶ Sed & Ioan. Fab. in l. j. C. de alen. liber. asserit hos filios spirituales esse alendos. Quod & voluit Bald. subdubius tamen, in authen. nisi rogati, colum. vlti. versic. sed tunc ego quaro. C. ad Trebel. & sequitur Philip. Franc. qui id dicit nota. in d. capit. j. de cogna. spir. lib. vj. & Nicol. Perus. & ipse subdubius,

Autoris hac de re opinio.

Non minūs puniendus est qui interimit patrem spiritualem, quā qui carnalem.

Filius non vocat spirituales patres in ius sine venia. vide tamē nu. 36.

Pater aut filius spiritualis iudex recusari potest. vide tamē nu. 37.

Nec sunt testes idonei. vide de nu. 38.

Hi filii etiam alendi sunt. vide nu. 40.

24 Solutio contrariorum. Appellatione cognatorū ne nunt tam ciuiles quam naturales. De eadem re. An filij spirituales donationem reuocent ex hac lege.

subdubius, in d. tracta. succes. ab intest. vbi supra, { Barb. in repe. ca. Raynaldus, col. 37. de test. } & Catel. Cor. qui id sing. dicit in memor. incip. commater. Fran. Cur. in tract. de test. cōclu. xxx. ante fi. & Budæus vir nunquam satis laudatus, in lib. j. de philologia, vbi scribit proditā esse quandam actionem honorariā ad eorum nutritionem, si egeant. { & Franc. Ripa in d. l. ex facto. §. si quis rogatus, col. 12. nu. 43. ff. ad senatuf. Trebel. & Ludo. Goz. conf. xiiij. in hac causa, col. 2. nu. 18. }

32 ¶ Nec etiam prætereundum quod ab eodem Io. Fab. proditum est in §. sunt præterea, vers. sed & si quis, col. 1. Instit. de actio. quod huiusmodi personæ nō possunt conueniri, nisi inquantū facere possint, quemadmodum nec parentes & filij naturales, de quibus ibi, & hoc nuncupatim sequuntur Ioan. Plat. & Ang. Aret. ibi, col. etiam vterque prima.

33 *Mulier commater potest accusare occisorem sui commater.* ¶ Nec illud item quod scribit Bal. in l. j. col. 12. vers. sed an commater. C. qui accu. non pos. quod mulier commater potest accusare occisorem sui compatri, tanquam id faciēs censeatur prosequi suorum iniuriam, quamuis id nulla lege aut decretali, vt ipse subdit, cautum reperiatur. & hoc sequitur { Rom. loquens de filia spirituali, in l. quamuis, col. vlt. ff. de in ius voc. } Io. Ana. in c. cum dilectus, col. 1. ext. de accu. { Alex. d. cōsi. 34. vbi supra, lib. iij. Bernar. Laud. in addi. Alber. Gand. in tit. qui accu. possunt, col. j. } & Iaf. qui dicit sing. in d. l. apertissimi, col. 2. vers. sexta causa. C. de iudi. & in d. l. generaliter, col. j. ff. de in ius vocan. licet vtrouque mendosē citet Bal. in tit. C. vnde vi. & Catel. Cotta, qui & hoc dicit sing. & memoria dignum, in d. memor. incip. commater. { & Steph. Bertr. d. conf. clxxviiij. lib. ij. Compatri autem vitur vocabulo in hoc significatu, vt illud obiter dixerim, Laurent. Valla, vocabulorum obseruator religiosissimus in Barptolomæum Facium. }

34 *Cōiunctio spiritualis non minus habet uirium, quam carnalis.* ¶ Quid quod pulchrè Pau. Cast. conf. cccxv. viso superscripto puncto, & contentis in eo, col. 4. vers. & confirmantur prædicta, lib. j. respondit, quod sicut qui promittit alium defendere aduersus omnes, non intelligitur promittere aduersus se & suos, per not. in c. petito, extra de iureiur. cum similita nec contra compatrem, cum non minor sit hæc coniunctio, nec minus habeat uirium, quam carnalis. Et sicut parititur ei qui recepat bannitum cognatum, l. ij. ff. de recepta. ita & qui compatrem, eadem ratione. Quæ sing. sunt notanda. vix enim alibi ea reperies.

35 *Quomodo cōiunctus pro cōiuncto admittatur sine mandato.* ¶ Sed hæc certe minime obsunt priori sententiæ, etiam si omnia vera essent. Nam non cōcludunt ad casum legis nostræ, sicuti nec ad alios, in quibus est diuersa ratio. Nam & videmus quod licet cōiunctus pro cōiuncto admittatur sine mandato, non tamen huiusmodi personæ quibus cū est nobis cōiunctio spiritualis aut aliās ciuilib tantum admittuntur sine mandato, secundum Archi. in c. statutum. §. cum autem, de rescrip. lib. 6. Host. in summa eiusdem titu. §. quæ possunt, col. 26. vers. nunquid canonicus. Io. And. & Pan. in c. vlti. de procu. Ioan. And. & Domi. in c. nonnulli, & ibi latè Fely. in §. sunt & alij, col. 17. vers. limita tertio, extra de rescrip. Ant. in c. ex parte decani, eo. tit. Imo. in clem. religiosus, col. j. per illum rex. de procu. idem Imo. & Anto. in c. cum M. Ferra. & ibi quoque Panor. } col. 3. nota semper hoc dictum, & ibi latè etiam Fely. col. 7. vers. in ea gl. ibi habebat, extra de constit. vbi ipse Fely. etiam intelligit de hac coniunctioe spirituali, de qua nunc loquimur, dum dicit quod licet quantum ad ius reuerentiale non minus consideretur coniunctio spiritualis quam carnalis, per dictum cap. pyctatum, tamen quod ad alios effectus nō consideratur, quod multum facit ad casum de quo priuatim hic loquimur, adducitque Fely. & alios concord. quos ibi videre poteris. Cui addes Iaso. idem tenentem in l. exigendi, } col. 3. vers. xiiij. C. de procur.

36 ¶ Nec tamen omnino indubitatum est, quod supra dictum est, filium spiritualem non posse vocare patrem & ipsum spiritualem in ius sine venia: quando eius rei cōtrarium teneat Io. Fab. cuius maxima est autoritas, in d. §. pœnales, vers. & in cum, in prin. vbi id negat iure cauere, ideo non necesse esse veniam petere, licet curialius, ait, sit, vt petatur. { Roma. sibi contrarius in l. sed et si hac. §. prætor. ff. de in ius voc. }

37 *Vtrum recusatio iudicis compatri sui admittatur.* ¶ Nec mirum est quod de recusatione iudicis ex hac coniunctioe diximus, quando legis causa faciat reici iudicem, vt no. in c. insinuare, & in c. cum R. canonicus, ext. de offi. deleg. { cū si. Quamquam & hoc quoque dubium esse asserit Io. And. quem supra pro contraria sententiā adduximus in d. c. si Romana. §. quod si obiiciatur, de appel. l. b. 6. Bened. autē in repeti. c. Raynutius, in verbo, in eodem testamēto relinquens, l. ij. nu. 20. extr. de testa. dicit iudicem compatrem tuum demum recusari posse, si ex more patriæ tanta ex ea re consurgat amicitia sicuti ex consanguinitate inter propinquos, tanquam scilicet amicitia magis in ea re conspiciatur, quam simplex compaternitas. Illud autem scio, hanc recusationem non admitti in senatu Parisiensi. }

38 *An filius spiritualis sit idoneus testis in causa compatri.* ¶ Sed quod dictum est de testibus, nō est verum, si credimus Bar. conf. xcij. in quæstione vertente inter dominum Simonem, col. 3. vers. nec ob. quod ipse est. & idem voluit Bal. sibi contrarius in l. parentes, col. 2. vers. quæro igitur vtrum, & ibi etiam Sal. sibi item cōtrarius, C. de testi. { idē Saly. & } Flor. in d. l. testis idoneus. ff. eo. Rom. Alex. { sibi itē cōtrarius, Soci. } & Iaf. in d. l. generaliter. ff. de in ius vocan. { Io. Plat. in §. testes, Instit. de testa. } Io. Ana. in c. cum dilectus, ad fi. ext. de accusa. Albe. non ille quidem Rosar. vt vulgus putat, sed alius cognomēto Maleta, vt videre licet ex Phil. Dec. cōsi. xliij. cuius superscriptio incipit, an reus, col. vlti. Is, inquam, Alb. in tract. de testib. in j. parte. j. partis. col. 8. in paruis, vers. sed quid erit de patre spirituali, Alex. in addit. Bart. in l. in legibus, ff. de testib. & conf. xlij. in causa & lite vertente, col. vlti. vers. nec ob. quod vnus, lib. iij. & conf.

& conf. cxxv. viso themate, col. ij. lib. iij. & clxxxvj. viso processu causæ vertentis, col. ij. vers. non ob. etiam si diceretur. lib. vij. Fran. Aret. in c. cum oporteat, col. iij. de accusa. Corn. conf. lxj. visa copia, col. iij. vers. ostenso itaque, lib. iij. Cepol. causa. ciuiliū conf. v. in quæstione vertente inter Ser Nicolaum, col. iij. vers. nec etiam ex eo. Fel. in c. cum nuntius, col. j. vers. & in quantum, extr. de testi. Iaf. in d. l. apertissimi. C. de iud. & in d. §. pœnales, vbi supra. { Caro. Rui. conf. lxxxj. viso processu, col. vij. nu. 19. lib. iij. } D. Guil. Bene. in repe. d. c. Raynutius, in verbo, & vxorē nomine Adela. siam, vers. 767. de testam. Lanfran. Ori. in repe. c. quoniam contra falsam, in materia testium, char. xiiij. quo loco disputat de testimonio parentum in causis filiorū, extr. de proba. & D. Aufrerius in tract. de reprobationibus testiu, in litera P. vers. pater spiritualis. { & Vigilius Phrysius in §. pater, in glo. j. in fi. Instit. de testa. Steph. Bertr. sibi contrarius, conf. ccc. nobilis, paulo ante finem, lib. ij. }

39 ¶ In hac doct. varietate sequendum esse arbitror quod tradit Firmia. in suo reper. in verbo, compater, vers. xiiij. non omnes esse repellendos, sed eorū fidem minui: quod & ante illum voluit Fulg. conf. xj. emphyteuta irrequisito domino, circa med. & idem quoq; voluit Alex. conf. 237. per sepe ctis his, col. vlt. vers. & posito, lib. vj. Quibus accedens Phil. Dec. illos tamen non memorans, in c. cum speciali, col. ij. vers. tertio ab. concludit, ext. de appel. post vtranc; illam op. relatam concludit hoc esse relinquendum arbitrio iudicis. Et huius sententiæ esse videtur Alciat. dum simpliciter scribit in l. j. in prin. C. de in ius voc. hos non esse testes omni exceptione maiores. in qua etiā sententia videtur fuisse Fran. Cur. in d. tract. de testib. conclu. xxx. vbi tamen tam obscurus est, vt vix intelligas quam in partem inclinet. { & nouissimè Fran. Rip. in l. admonendi, nu. 181. ff. de iurciur. }

40 ¶ Quod autem postea dictū est de alimentis huiusmodi filiis spiritualibus præstantis maior pars eorum quos in id citauimus, subdubitanter, vt iam diximus, loquuntur, prout etiam expendit D. Guil. Bened. qui & contrarium sentire videtur, in repe. d. cap. Raynutius, in verbo, & vxorem nomine Adela. siam, num. 767. de test. vbi & ipse negat in eis habere locum authen. res quæ. C. commun. de leg. Negat item eos habere legitimam in bonis patrum spiritualium. Ac ne dotandam quidem filiam spiritualem, & in vniuersum omnia iura parentum & liberorum in eis locum non habere, præterquam reuerentiæ, constanter affirmat.

41 ¶ Vnum autem non omiserim in hac tractatione coniunctionis spiritualis minimè contemnendum, licet nihil ad casum nostrum pertineat, sed quoniam est in vsu quotidiano, hanc scilicet coniunctionem non posse contrahi per procuratorem, ex sententia Archid. Io. And. & Phil. Franc. in c. j. de cog. spir. lib. vj. & eundem Archi. in c. ad limina. xxx. q. j. & in c. non plures, de conse. dist. iij. Io. And. in c. potest quis, de reg. iur. lib. vj. in Merc. Fed. Senen. conf. xv. quæstio talis est, syndicus. Bart. Ang. Imol. Pau. Cast. Alex. Franc. Aret. & recentio. in l. Gallus. §. forsitan. ff. de libe. & posthu. Alb. in rub. C. de procur. & in suo reper. tum in verbo, compaternitas, tum in verbo, impedimentum, Bal. in l. si quis alumnam. C. de nup. Anto. subobscurè, dū se remittit ad Io. And. in c. veniēs, ext. de cog. spir. { & in c. per venerabilem, col. xvj. vers. & per hoc inferitur, qui filij sunt leg. } Ro. sing. liij. quæro an filiatio. { & Io. Corseri. in decisi. tholo. & ibi Aufrer. in addit. illius quæst. clviij. an cōpaternitas, Fel. in c. ex parte decani, col. v. vers. amplia secundo, de rescrip. } Catel. Cotta in memor. incip. statuta quod bannitus. Quamquam contrarium tenuit Bald. sibi, vt aliās semper contrarius in leg. j. §. ne autem, col. vlti. vers. quæro solet. C. de cad. tol. vbi dicit id de consuetudine obseruari. & Card. Flor. qui & id dicit. & Panor. post. Martin. Sil. præceptorem Ioan. And. in cap. j. de cog. spir. & ibi quoque Card. Alex. qui & hoc dicit consuetudine obseruari, sicuti etiam dicit Raph. in d. §. forsitan. & Angel. Aret. in §. illud, col. ij. vers. quæro hic de quæstione, Instit. de nup. An autem procurator ipse efficiatur compater, & an id fieri possit per nuntium, vide per recentiores in d. §. forsitan, & per omnes in d. c. veniens.

42 ¶ Similiter nec aliās ficti filij reuocant donationem: verbi gratia, monasterium, quod is qui donauit, ingreditur, vicem liberorum obtinet, vt plerisque videmus placere, per tex. in §. sed & hoc præfenti, in auth. de sanctis. epif. vnde deprompta est authen. nisi rogati. C. ad Trebel. & in d. c. in præfentia, de proba. Et id quidem vsque adeo, vt Spec. in tit. de loca. §. nunc aliqua, vers. cluij. scripserit, quod si quis acceperit feudum pro se & filiis suis, & postea ingrediatur monasterium, feudum transit in monasterium, de quo tamen tu vide Imo. Pano. & recentiores in d. c. in præfentia. { Bal. & Aluarot. in c. j. tit. de milite vafal. qui ar. bellica depo. } Imò plus voluit glo. in l. si ita quis promiserit. §. ea lege, in verbo, interest. ff. de verb. oblig. quod prohibitus alienare emphyteusim, potest tamen alienare in monasterium, ipsum in ea re instituendo, tanquam in suum hæredem, cum sit loco suorum, per d. §. sed & hoc præfenti. Et ita vult ea glo. quod etiam in certa re monasterium habeatur loco filij: quam ad hoc dicit sing. Bal. in c. cum in magistrū, ext. de elect. & in c. pen. col. 1. ext. de præscrip. & eam quoque sequitur ipse Bal. conf. cclij. casus talis est, col. ij. lib. iij. & conf. ccccxxvj. super puncto præmissio, col. ij. vers. in contrarium facit, lib. iij. sequitur item & cōmendat Petr. Anch. conf. clxv. quæstio talis est, col. j. & conf. } ccccxx. quidam Ser Antonius, col. iij. vers. hoc præmissio, { & Imo. in c. in præfentia, col. pen. extra de proba. } Sed & est monasterium tanquam posthumus, vt dicit ipse Bald. in l. filius a patre. §. j. & ibi etiam Imol. ff. de hæredib. instituen. Ideoq; reuocat testamentum prius factum, vt probat tex. in authen. si qua mulier, & ibi glo. Petr. Cyn. Paul. Cast. & alij recentiores. C. de sacrosanct. eccle. Bald. conf. ix. mulier fecit testamentum, lib. v. Fed. Senen. conf. clxv. glo. referunt in dubium. Imo. in l. j. col. vj. ff. de testa. & in d.

De eadem re.

An alimenta filijs spiritualibus sunt præstanda.

Spiritualis cōiunctio an possit contrahi per procuratorem.

Ficti liberi nō reuocant ex hac lege. An monasterium.

Monasterium est tanquam posthumus.

c. in praesentia, & ibi recentiores, qui concor. adferunt. & Rom. confi. cxxxvj. oppositionem hanc per torum. Bened. Capra. confi. cxlvij. in nomine domini, vt cum praesupponitur, cum si. quod tamen non simpliciter procedit, sed cum distinctionibus per eos in d. locis adscriptis.

43 Monasterium no reuocat donationem factam ante ingressum ex hac l.

¶ Tamen indiscriminatim & sine vlla distinctione monasterium in casu l. nostrae no reuocat donationem factam ante ingressum, vt expressè voluit solus antiquiorum, quorum nunc meminerim, Alb. Rosa. in hac ipsa l. col. vlt. versu. ite quero si aliquis, vbi tamen ad hoc nihil aliud allegat, quam quod hac l. habet locum in veris filiis, non in fictis, & ex recentioribus idem firmat Fran. Are. in l. j. col. vij. ff. de testa. per tex. in §. illud, iuncta gl. in auth. de monach. l. as. in auth. si qua mulier, col. vij. versu. si enim testator. C. de sacro. eccl. etiam per tex. in d. §. illud. & nouissime Sebast. Sap. qui neutrum illorum allegat, in addi. Panor. in c. vlt. col. iij. ext. de prob. & Fran. Rip. hic in xxxiij. allegans tantum Albe. & Fel. in d. c. in praesentia, vbi tamen Fel. de hac re nihil dicit. Fran. Cur. iunior in l. j. col. iij. nu. 9. C. de pact. qui & vnum Fely. vbi supra citat. Et idem videtur voluisse Bal. post Mar. Sil. in auth. nisi rogati, col. vlt. versu. denuo pone donauit. C. ad senatuscon. Trebel.

44 Eiusdem comprobatio. Fictio non habet locum in contractibus.

¶ Et tu quidem hoc confirma, vltra ea quae diximus in praecedentibus casibus. Nam fictio non habet locum in contractibus, in quibus fit stricta & propria interpretatio, vt dicit Bal. in l. filium, col. j. versu. ita not. quod monasterium. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. & in addi. Spec. vbi supra, in d. versu. cliij. per hoc reprehendens quod supra ex ipso Spe. diximus, { & Fed. Senen. confi. clxxij. ego putarem, vbi ex hoc dicit, quod in statutis monasterium non venit appellatione filij, nec haereditis. } Imo. & Alex. in l. j. §. lex Falcidia. ff. ad leg. Falcid. Igitur cum ex hac l. reuocetur donatio per natiuitatem liberorum, propterea quod censetur hic tacita apposita a donante conditio reuocandi, si ipse liberos postea susciperet, vt supra late diximus in praefatio. l. nostrae, versu. vj. incip. hinc dicunt plerique omnes. certe ea debet intelligi de veris & naturalibus filiis, non de fictis, ne magis operetur tacita conditio quam expressa, contra leg. qui ad certu. ff. locati. & l. filio. de libe. & posth. cum simil. Et id quidem bene facit ad id quod supra diximus de adoptiuis & spiritualibus filiis.

45 Substitutio facta in tempore filiorum intelligitur de veris filiis non fictis.

¶ Sed & facit quod scribit Pau. Cast. confi. xxx. super puncto isto, in prin. lib. j. quod substitutio ita facta, si institutus decesserit sine filiis, intelligitur de veris filiis, no de fictis, ar. d. l. vlt. C. de his qui veni. eta. impe. & l. fancimus. C. de nup. quod & supra late diximus. Subditq; illos dici veros, qui nascuntur secundum naturam, fictos vero qui suscipiuntur secundum iuris fictionem: vt hinc plene intelligas monasterium esse fictum & impropriu filium, vt etiam expressè tenet Bal. in l. cum acutissimi, col. j. versu. quero quid si pater. C. de fideic. & in l. fideicommissum. ff. de condi. & demon. & confi. cxxvij. quidam Ser Petrus in ij. dubio, lib. v. & Cep. caufaru ciuiliu confi. xxxvj. quidam habens feudum, col. ij. in fi. & l. as. in d. l. si ita quis promiserit. col. iij. versu. tertio habes. ff. de verbo. oblig. & aperte intelligunt omnes qui dicunt monasterium haberi loco filij, quae verba improprietaem & fictione denotant. l. iuris ciuilis. ff. de condi. & demon. & not. Bart. in l. si is qui pro emptore, col. v. & iterum col. xv. ff. de vsuca. & in l. si maritus. §. j. ff. de adult. Bal. in prima constit. ff. in fin. princip. & confi. cccclxxij. cuius initium est, verba Dyn. col. ij. lib. j. cum si. Et si aliter intelligerent aut dicerent, videlicet monasterium esse verum filium, nemo, opinor, tam sanae mentis est, qui illis crederet.

46 Quomodo monasterium habetur loco filij.

¶ Imò verò quod habeatur loco filij, procedit in vltimis tantum voluntatibus, in quibus loquuntur iura ad id allegata, non etiam in contractibus, secundum Specu. sibi contrarium in eodem tit. de loca. §. nunc aliqua, versu. cxx. quem refert & sequitur Bal. in d. l. filium definimus. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. Salyc. in d. authen. nisi rogati, vbi & hoc dicit tenuisse Ricar. & Anto. in d. c. in praesentia, col. vij. de proba. l. as. in l. pactum inter haeredem, col. j. versu. quarto quia in vltimis. ff. de pact. & in l. quae de legato, col. iij. versu. non in contrarium facit. ff. de lega. j. Non item in sententiis, quod eleganter respondit Angel. confi. cxxxv. ex quo dictus Albertus. Sed nec semper in vltimis voluntatibus, verum in casibus tantum expressis, & ad hunc finem & effectum, vt excludatur qui substitutus est sub conditione, si decesserit institutus sine liberis: in quo tantum casu loquuntur text. supra allegati, vt voluit Bald. in d. l. filium definimus, quo loco supra citauimus. & in d. authen. si qua mulier, in iij. not. C. de sacrosanct. ecclesi. & in d. authen. nisi rogati, col. iij. & vj. & Fulgo. qui id eleganter probat, confi. liij. quoniam superius. & Panormit. in d. c. in praesentia, col. v. versu. not. secundò principaliter, & ibi quoque recentiores.

47 Qui teneant monasterium nullo casu haberi pro filio.

¶ Sed & sunt qui constanter negant monasterium vllò casu haberi pro filio, & in iis Bartol. in d. auth. si qua mulier, in duobus locis. & in d. auth. nisi rogati, post Ricar. Mal. ibi, & vtrobiq; ferè omnes doct. post eum & rursus idem Bart. in l. si ita quis. §. is cui. ff. de leg. ij. & Anto. in d. c. in praesentia, col. xij. Ro. in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de verb. oblig. & Calc. confi. vij. quia a me questum est, col. xij. versu. imò secundum veram op. vbi & alios allegat. & iterum confi. xxj. ista questio habet tria dubia, col. iij. versu. modò non obstat, atque etià confi. lxxvij. magister Toninus, col. iij. & Barb. qui id late probat, confi. xij. clementissimi, col. vij. versu. praeterea facit ad praedicta, lib. j. Nec id, inquit, aliquo iure probatur. Nam quod scribitur in d. c. in praesentia, non dictum est a Papa statuentem, sed a parte allegante, vt ibi etiam omnes penè recentiores annotarunt, & ante eos Ang. confi. lxxx. hac questio subtilis est, col. ij. versu. confirmatur hoc. Ideoq; ius non facit, vt voluit Io. And. in c. dilecto, col. ij. in verbo, iuramento, & iterum in verbo, quem certu numerum, & ibi quoque caeteri scriptores, extr. de praeben. Et quod plus est, non ibi dicitur, quod sit loco filij, sed

sed haereditis, quod est multum diuersum. Id quod etiam expendit Bartol. in d. authen. nisi rogati. Caeterum d. §. sed hoc praesentem, non id probat, ad quod alij allegant: sed magis contrarium, dum dicitur, quod conditio liberorum habetur pro non scripta, si quis ingrediatur monasterium. Si enim monasterium haberetur loco liberorum, conditio haberetur pro impleta. Id quod etiam annotat Bart. confi. omnium primo, Parmensis, versu. quarto. { & Salyc. in authen. si qua mulier, col. j. versu. redeo ad quaestionem. C. de sacrosan. eccle. }

Vtrum monasterium ex alio capite donationem reuocet usque ad legitimam.

48 ¶ Tamen hic illud postremo notato, quod licet monasterium non totum reuocet vi huius l. tamen ex alio capite reuocabit vsque ad legitimam, vt expressè & not. consuluit Bald. non semel, primum scilicet confi. xvij. notissimum est quod ratione, in iij. dubio, lib. j. & iterum confi. cxxv. cuius caput est punctus quidam donauit, in fi. lib. v. quem videas cum iis quae diximus supra in verbo libertis, in ea quaestione qua tractauimus de donatione facta ecclesiae. Sed hoc tamen non admittit Franc. Rip. hic quaest. xxxv. vbi citat Bald. in priori illo loco tantum, eiusq; rationibus respondet. Nam Bald. dicit monasterium tanquam filium reuocare debitum bonorum subsidium, & allegat d. authen. si qua mulier. Nam non verum est, inquit Ripa, quod monasterium sit loco filij. Nec d. authen. procedit in donatione inter viuos facta ante ingressum, per d. §. illud, in authen. de monast. Sed tu de hoc vide per Saly. & recentiores in d. authen. si qua mulier. & Deci. quem ipse Ripa citat, confi. xxxj. cuius superscriptio incipit, quando valeat renuntiatio, col. ij.

Alumni locum nostrae l. non faciunt. Nutrix mater dicitur.

49 ¶ E X his item quae diximus, satis constat alumnos, quos scilicet nutrices propriis vberibus aut alij educant, post donationem alteri factam non facere locum huic legi. Nam licet nutrix sit veluti altera mater, vt aperte patet ex illis Plauti versibus in prologo Menechmi,

Adeo forma simili pueri, vt mater sua Non internosse possit, quae mammam dabat: Neque adeo mater ipsa, quae eos pepererat.

Cui concinit & illud

Virgilij lib. viij. Aeneidos, de lupa loquentis, quae Remi & Romuli nutrix fuit,

Illic genus omne futurae Stirpis ab Ascanio, pugnatæque in ordine bella Fecerat, & viridi foetam Mauortis in antro Procubuisse lupam, geminosque hinc vbera circum Ludere pendentes pueros, & lambere matrem { Impuidos.

Quo tamè in loco Seruius matrem, inquit, quasi me matrem, cuius affectum pueris exhibebat. Et apud Homerum illum naturæ peritissimum, Eutimone nutrix Penelopes, ipsam Penelopem filiam appellabat, lib. xvij. Odyssae,

Alumna filia dicitur.

Ναι δὴ ταῦτά γε πάντα τέκος ἦν μοῖραν εἴπιες. Et lib. seq. Euryclea Vlysses, quem & ipsa suis vberibus enutrierat, filium quoque vocat, { ἢ μαλ' ὀδυσεὺς ἐοσι φίλον τέκος. Et paulò post, } τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἐπος φύγην ἕρκος ὀδύσσω.

Et alumnus filius.

{ Et iterum lib. xxij. eiusdem operis, } ναι δὴ ταῦτά γε τέκνον ἐμὸν καὶ μοῖραν εἴπιες. Iterumq;: τοὶ γὰρ ἐγὼ τοὶ τέκνον ἀληθέλω καταλέξω.

Sicuti & Telemachus Vlyssis ipsius filium lib. ij. eiusdem operis,

τίπτει δέ τοι φίλε τέκνον ἐπιφρεσὶ τῆτο νόημα.

Quin & lib. xxij.

Et iterum lib. ix. eiusdem operis, αὐτὰρ δὴ πρὸς τέκνον ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο. } statim circa initium eandem Penelopen quoque filiam nuncupat, vt pote vxorem sui alumni.

ἔργω πηνελόπεια φίμον τέκος. { Et alibi saepe in eodem lib. Et his concinens diuus Paul. i. ad Thessal. 2. Tanquam si nutrix foueat filios suos. Nam & lib. iij. Esdrae, cap. 1. Nonne ego vos rogavi vt pater filios, & vt mater filias, & vt nutrix paruulos suos vt essetis mihi in populum? ideo, & cap. seq. Paruuli illi vocantur filij ipsius nutricis cum dicitur, nutrix bona nutri filios tuos. }

Mater pro nutrice.

50 ¶ Vt non immeritò Nonius Marcellus vir significationis verborum scientissimus, matrem pro nutrice plerunque accipi tradat, { fretus autoritate Plauti, vbi supra. } Ex quo & Alciatus in l. vlt. in verbo, matris. C. de in ius voc. existimat, & alij nonnulli, patrem ac matrem à Græcis πατέρα & μητέρα dici à pa, & ma, quae sunt voces infantium, & verbo τηρέω, id est, seruo, quasi pueros ipfos seruantes, quod est commune & nutricum & alumnorum, vt non abs re patres quoque & matres appellari possint & debeant. Hincq; negat ipse Alciatus alumnus posse vocare in ius nutricem aut etiam alium educatorem sine venia. In idq; etià trahit tex. in l. j. ff. de obseq. à liber. & libert. præ. vbi hæc verba adscribuntur in §. vlt. Indignus militia iudicandus est, qui patrem & matrem, à quibus se educatum dixerit, maleficos appellauerit. Nam nomine patris, inquit Alciatus, & matris, etiam educatorem ibi intelligendum esse arbitror, ne illa verba, à quibus se educatum dixerit, superfluant. Qui tex. quantum ad id faciat, caeteri diiudicent.

Alumnus an possit in ius uocare educatorem sine uenia.

51 ¶ Ego verò scio horum aliorum altricumque amorem & affectum nonnunquam æquare atque etiam vincere naturalium parentum amorem. Quam rem & Papinius lib. ij. Sylvarum in Epicædio in Glauciam Melioris, multis versibus profecutus est, quos non grauior huc annectere,

Altorum & altricu amor in alumnos.

*Fas mihi sanctorum venia dixisse parentum,
Tuq; oro natura sinas, cui prima per orbem
Iura animis sociare datum: non omnia sanguis
Proximus, aut serie generis demissa propago
Alligat, interius noua sepe accitaq; serpunt
Pignora connexis: natos genuisse necesse est.
Hæc legisse iuuat, tenero sic blandus Achilli
Semifer Hæmonium vincebat Pelea Chiron.
Nec senior Peleus natum comitatus in arma
Troica, sed caro Phœnix herebat alumno.
Optabat longè reditus Pallantis ouantis
Euander, fidus pugnas spectabat Acetes.
Cumq; procul nitidis genitor cessaret ab astris,
Fluctuagus volucrum comibat Persea Dyctis.
Quid referam altricum victos pietate parentes?
Quid te post cineres, deceptaq; funera matris
Tutius Inoo reptantem pectore Bacche?
Iam secura parens Tuscis regnabat in vndis
Ilia, portantem lassabat Romulus Accam.*

Et subiungit docens non id tantum obtinere in animantibus:

Vidi ego transfertos alieno in robore ramos

Altius ire sui.

¶ E diuerso quoque alumnus pro filio à probatissimis scriptoribus vsurpatur, vt tradit Nonius Marcellus in id referens illud Virgilianum lib. vj. Aeneidos, *Necnon & Tityon terræ omnipotentis alumnus.*

{Sunt qui legunt, vt illud obiter dicam, omnipotentis.} Quo etiam in loco Seruius interpres scribit Tityon ipsum secundum aliquos filium terræ fuisse, secundum alios à terra nutritum, ideoq; Virgilium elegisse verbum alumni, quo vtrunque significaret. {Homerus autem à quo Virgilius eum versum accepit, filium esse dicit lib. Odyssæ vij.

ἦ γὰρ ἐπεὶ πόλιος τῖς ἴδεν γαίης ἕδον ἕδον.
Et iterum lib. xj. eiusdem operis:

καὶ τῖς ἴδεν ἕδον γαίης ἐρικυδέος ἕδον.

¶ Sed & socio; in nostris legibus multa specialia fauore nutricum & alumnorum esse statuta. Nam primum minor viginti annis, qui aliàs manumittere seruum non potest, potest tamen nutricem, educatorem, & alumnus, sicuti & patrem, & matrem, filium, filiamve, fratrem, sororemve. l. si minor, cum ij. seq. ff. de manu. vind. & §. eadem lege, versi. iustæ autem. Instit. qui manu. non lic. vbi ex hoc not. Ang. Aret. quod nutrix & alumnus æquiparantur aliis coniunctis sanguine. Subditq; alumnus esse de familia, per tex. quem dicit sing. in l. sancimus. C. de nup. In quo memoria lapsus est. nam quanuis in co. tit. sint duæ ll. eius intij, neutra tamen earum hoc dicit, credoq; illum voluisse allegare l. si quis alumnus, illo eodẽ tit. de qua statim aliquid dicemus. Sed vt redeamus ad alia, nõ omnes mulieres possunt suspectos tutores postulare, sed ex solâ quæ pietate necessitudinis ducta ad hoc procedunt, vt puta mater, nutrix, & auia. tex. est in l. j. §. consequens est, ff. de suspect. tuto. Et alibi lex facit similem matri alumnus, qui pupillum instituit, eiq; in tutore dando prospicere voluit. l. Nefennius. §. similis est matri. ff. de excus. tut. Et educatores possunt petere tutores dari. l. si minores, quæ est ij. in prin. ff. qui pet. tut. Et alumni capiunt legata ex testamento imperfecto, & minùs solenni. l. in testamento. ff. de fideicõ. liber. qui tex. nuncupatim loquitur de alumnus, licet glo. & alij trahant ad alios amicos: de quo plenè diximus supra in verbo, libertis, nu. 103. sed illud. Et pater non potest reniti quin filia nubat filio eius qui eam educavit. l. patrem. C. de nupt. Et non potest alumnus cum à quo educatus est accusare. l. iniquum est. C. de iis qui accusa. non poss. Et in generali obligatione non veniunt alumni, vt quos non est credibile pignori specialiter datos fuisse. l. j. C. quæ res pign. oblig. poss. {& l. denique. C. de pign. Et qui alumnus suum retinet, non minùs tenetur quàm qui & suum filium retinet. l. ij. §. si eum, in princ. iuncto versi. proinde. ff. de libe. homi. exhib.} Et facit text. in l. alumnus. ff. de adi. leg. vbi quispiam in suo testamento alumnus suam admodum commendat. {& in l. alio. & l. à filio, in princ. & in l. Stichus, in princip. ff. de ali. legat. & in l. à filia. §. j. ff. ad S. C. Trebel. & in l. quædam cum filium. ff. de verb. obligat. & l. Lucius. §. Titius testamento. §. Lucius. ff. de leg. ij.} & in l. vxorem. §. Seium. ff. de leg. ij. vbi testatrix quædam anteponit alumnus suum filio fratris, {& in l. quæsitum. §. prædia, & in l. qui habebat. §. peto, cod. titu. & in l. his verbis. §. alumnus, eod. quoque titu. & in l. qui vxori. §. idem testator. ff. de aur. & arg. leg. & in l. pen. §. vlti. ff. de proba. & in l. codicillis. §. Stichus. ff. de annu. leg. & in l. liberto. §. Largius. ff. eod. titu.} & l. Titio centum, in princip. ff. de condi. & demonst. & l. Scia. §. Caio, & l. prædia, in princ. ff. de fund. instructo: & l. codicillis. §. j. ff. de vsu, & vsufruct. legat. & l. legem. C. de pact. & l. j. C. de pact. conuen. Nimirum ob hunc tantum amorem & affectum nutricum & alumnorum (licet & alia quoque rationes adferantur) decretis summorum pontificum interdictum est, ne Christianæ mulieres sint nutrices infantium Iudæorum.

Alumnus pro filio.

Specialia fauore nutricum & alumnorum.

Quæ mulieres possunt suspectos tutores postulare.

Decretis summorum pontificum inter-

Iudæorum, cap. Iudæi, le ij. & cap. ad hæc, & cap. etsi Iudæos, extra de Iudæ. Nec id quidem tantum in domibus ipsorum Iudæorum, quod omnes astruunt, sed nec alibi quoque ex sententia Io. Ana. Maria. Socin. & Fely. in d. c. ad hæc. Nam tex. in d. c. & si Iudæos, loquitur generaliter, & detestatur Iudæorum familiaritatem, quæ quidem maxima est inter nutrices & alumnos & eorum parentes. Licet in hoc dicto vltimo contrarium tenuerint glo. Ioan. And. Card. Flor. & Panor. in d. c. ad hæc. Ex lege autem Mosaica non licebat coire cū nutricibus, si credimus Iosepho lib. antiquitat. Iudaica. iij. nec id tamen in sacris Bibliorum libris cõperit. Et ex his multa quæ in priori editione anni 1535. vsurpauit Franc. Balduinus vir vtique doctissimus in suis Instit. comment. tit. quibus ex cau. manu. non licet, in verbo, nutricem & educatorem. quod ob id tantum dicere volui, ne quis ea me ab illo suffuratum fuisse existimet.} faciunt & multa quæ diximus de amore nutricum & alumnorum, in tract. nobil. {cap. xx. nu. 83. incip. Plutarchus quoque, & seq.}

54 ¶ Verum quia isti nutritores & nutrices non patres sunt, aut matres proprii, ac merè naturales, sed tantum vicem patrum matrumq; obtinent: quod & Seruius enarrans illud Vigilianum supra citatum, apertè ostendit, cum scribit, matrem, quasi matrem, cuius affectum pueris exhibebat, & est optimus tex. in l. si quis alumnus. C. de nupt. vbi de alumna loquens, his verbis vtitur, Nec enim homo sic impius inuenitur, vt quam ab initio loco filia habuit, &c. quæ verba impropriatatem denotant, & fictionem, non veritatem, vt per Bald. in procemio. ff. in prin. col. vlti. cum simi. vnde & nutrices sunt testes idoneæ in causis alumnorum, vt apertè sentit Bart. in l. si tutela, post prin. C. de integ. restit. & Bald. in l. parentes, col. ij. versi. quarto igitur vtrum, & ibi etiam Saly. statim post prin. C. de testibus dum dicunt, quod educator quandiu educat quempiam in domo sua, non est testis idoneus in causa illius, præsertim graui: & sequitur {Alex. in addit. Bar. in l. in legibus. ff. de testib.} Lanfran. in repetit. cap. quoniam contra, in materia testium, char. xij. vbi tractat de testimonio parentum in causa filiorum, extra de probat. & Alber. Maleta. in tract. testium, in prima part. j. partis, col. vij. in paruis, versi. vltimus dubitatur. {& nouissimè Vigilius Phrysius in §. pater, in glo. j. in fin. Instit. de testam. ordinan. Sed plus voluit Saly. in l. testis idoneus. ff. de testib. nunquam istos esse admittendos, vel finita nutritione, quia semper durat affectio, & amicitia intrinseca, & cordialis, vt ipse loquitur.} Nec habet in alumnus locum S. C. Syllanianum. l. j. §. domini appellatione filiusfam. ff. de S. C. Syllan. ideo Bart. & Bald. ibi tradunt quod licet libra siue castastrum patris pro sit liberis etiam emancipatis, non tamen alumnis.

55 ¶ Et quoniam etiam isti nihil pertinent ad bonorum successione, neque enim sibi inuicem succedunt. l. nutritoribus. C. com. de succes. & ibi Bart. & Bald. & idem Bart. in l. Quintus, aliàs incipit, quo tutelam. ff. de reg. iur. & Bald. in l. cum in eo, in fin. ff. de pactis, & in l. si quis filio. §. eius qui ad. ff. de iniust. test. Quo in loco tamen Accursius refert pueros Bononienses hos suos nutritores patres vocare solitos. Et est etiam bonus tex. in c. transmissæ, extra qui filij sunt legitimi: ex quo nuncupatim not. Panor. ibi in j. not. quod non tenetur nutritor cum quem in domo sua aluit, institueri vt filium. Nec è diuerso tenetur educatus legitimam educatori relinquere, per text. in l. sancimus, ibi, omnia quæ habuerint. C. de infant. expo. vbi & hoc nuncupatim not. Bald. Nihil est igitur cur dicendum sit istos reuocare donationem ante nutricatum factam.

56 ¶ Sed & quod naturales tantum filij non reuocent donationem ex hac l. cõsuluit expressè Oldr. cõst. cclxxvij. licet quantum ad claustrales, in tertio dubio, per l. qui libertinus. §. pen. ibi, ex lege autem nati liberi profunt. ff. de oper. liber. & in l. generaliter. §. cum autem. ibi, nisi ipsi liberi sine iusta sobole decesserint, & ibi not. C. de insti. & subst. quo in loco Pet. Dy. Cyn. Ray. Forl. Alex. & Corn. & plerique omnes negant esse regulariter locum illi l. & l. cum acutissimi. C. de fideicom. & similibus, cum filius institutus hæres relinquit filios naturales tantum. quod & idem tenet Rayn. Forl. Nicol. Neap. & Bart. in l. ex facto. §. si quis rogatus, & ibi Ang. ad fi. & Raph. Co. ff. ad Treb. & idem Bal. in d. l. cum acutissimi, col. ij. versi. quarto nunquid naturales, & ibi quoque Pau. Cast. post princ. & idem Bal. cõst. cclxij. recolo me cõsuluisse, col. ij. versi. & si dicatur quod tacitè, lib. j. {quod iterum repetitur} cõst. 456. lib. v. {& idem Bal. cõst. cxlj. punctus talis est, quidam reliquit, col. ij. eo. lib. v.} & cõst. cccclxj. punctus talis est, quidam reliquit, post medium, eo. lib. v. dum allegat d. l. generaliter. & in sua Margar. in verbo, filius, col. ij. versi. filius legitimatus. & Saly. inter cõst. ipsius Bal. cõst. xvij. super legitimatione, col. ij. lib. iij. {Pet. Ancha. cõst. cccvij. prima facie videri posset, col. ij. & cõst. cccxx. primum dubium, col. vlti.} Paul. Cast. in l. cum auus, non semel. ff. de condi. & demon. & Ioan. Ana. cõst. xlvj. circa primum quæsitum, in ij. dubio. Barb. cõst. xxvij. scripsit doctissimus, col. xix. versi. præterea facit, lib. j. & Fran. Aret. in l. moribus, in prin. col. pen. ff. de vulga. & pupil. vbi ad hoc singu. dicit text. in d. l. generaliter. §. cum autem. {& cõst. cly. pen. ff. de vulga. & demon.} Soc. in repe. l. cum auus, char. xij. in vij. q. ff. de condi. & demonst. Quinetiam Pau. Cast. & Iaf. in d. §. cum autè, hoc idem asserunt procedere, vbi-cunque aliàs illa conditio liberorum exprimitur à lege, licet secus si à testatore, vt etiam voluerunt Rayn. Forl. Nicol. Neap. Ang. Imol. & Raph. in d. §. si quis rogatus. Bald. & Paul. Cast. in d. l. cum acutissimi. cum aliis concordant. adductis per Corne. in d. §. cum autem. & cõst. j. circa primum, col. pen. versi. & in substitutione, lib. iij. & per recentiores in d. §. si quis rogatus. & Phil. Decin. in l. precibus, col. v. versi. & pro ista differentia. C. de impu. & aliis subst. & cõst. ccccxij. viso eleganti, col. ij. Et similiter donatio inefficacia non reuocatur à naturalibus liberis tantum, vt est tex.

dictum est, ne Christianæ mulieres sint nutrices infantium Iudæorum.

De eadem re.

Nutrices sunt testes idoneæ in causis alumnorum.

Nutrices & alumni sibi inuicem non succedunt.

Filij tantum naturales non reuocant donationem ex hac l.

77
Nec in officio
sa donatio re-
uocatur a na-
turalibus libe-
ris tantum.
Illegitimus nō
agnoscitur pa-
tri.

78
Illegitimus nō
est in potesta-
te patris.

Filius natura-
lis non potest
reuocare alie-
nata in frau-
dem.

Filius natura-
lis non exclu-
dit filiam ex
statuto repel-
lente feminas
ob masculos.

79
Filius natura-
lis non exclu-
dit filiam ex
statuto repel-
lente feminas
ob masculos.

in l. si totas, ibi, ex quocunque legitimo matrimonio, vbi hoc not. Salyc. & Ang. C. de inoffi. don.
Sed vt redeamus ad casum nostrum, idem quod Oldra. eius tamen nomine suppresso, tenet
Bald. in c. innotuit, col. iij. versic. quæritur nunquid iste, extr. de elect. motus, quia iste illegitimus
non agnoscitur patri, vt dicit singul. not. in l. j. §. ff. de bon. poss. cont. tabu. & in d. §. cum autem.
Idem quoque tenere videtur ipse Bald. consi. cxxix. factum proponitur in terminis, col. vlt. versic.
item est aduertendum, lib. ij. dum dicit quod liberi ex legitima vxore procreati reuocant donatio-
nem ex hac l. & aperte Paul. Cast. qui neutrius meminit, consi. cccxxxv. super hoc puncto, post
princ. lib. ij. Alex. qui nullum horum memorat, consi. xl. super primo dubio, col. pen. versicu. circa
quartum, lib. iij. vbi tamen non firmat in simplicibus naturalibus, sed audenter asseuerat in spu-
ritis, & Guid. Pap. singu. cccclxxj. incip. iuxta l. si vnquam. Franc. Rip. qui vnum Alex. citat, hic in
xxv. q. vbi loquitur in spurio tantum. Et hanc sententiam sequitur lex Longobardorum in cam-
rem nuncupatam lata, in titu. de succes. l. si quis desperauerit. vbi expresse cauetur quod non nisi
legitimi post donationem procreati eam reuocant.

Et id quidem hac ratione non modicum confirmatur, quoniam illegitimus non est in potesta-
te patris. §. vlt. Instit. de nupt. & in §. j. ibi, iustis nuptiis, Instit. de patr. potesta. & ibi Ang. Aret. in ij.
not. & litem in potestate, & l. nam & ciuium. ff. de his qui sunt sui, vel alien. iur. & voluit Bald. in
l. Gallus. §. quidam recte, col. iij. versic. item facit ad aliud. ff. de lib. & posthu. Ideo nec ei pater dat tu-
torem. l. naturali. ff. de confir. tutor. nec ipse præteritus rumpit testamentum, cū nec ei debeatur
legitima, vt no. glo. in d. l. j. in prin. in verbo, naturales, & ibi Bar. ff. de bon. posses. contra ta. quam
facit singularem Bald. in l. sciendum est, in fine prior. lectu. ff. de inoffi. testam. sed est alia §. glo. in
d. §. tam autem, in eodem verbo, Instit. de inoffi. testa. Bart. in l. Gallus. §. etiam si à parente, col. j.
versic. pro declaratione. ff. de liber. & posthu. Nicol. Neapo. in l. j. ff. de concub. Bal. in l. j. C. quorum
bono. vbi ad hoc dicit singu. illam priorem glo. & ipse Bald. in l. humanitatis, col. vlt. versic. sexto
principaliter. C. de impub. & ali. subst. & in l. vlt. col. vlt. C. vnde legit. & in l. generaliter. §. cum au-
tem, post princ. ff. de instit. & subst. & in l. defuncto, colum. j. versic. quæro an filius. C. si in fraud.
patro. vbi per eam glo. dicit quod filius naturalis non potest reuocare alienata in fraudē: & idem
Bald. in l. res iudicata, col. vlti. C. de re iud. & in l. vlti. C. de natura. liber. per tex. ibi, & in d. l. Gal-
lus. §. quidam recte, col. iij. vbi supra. ff. de liber. & posthu. vbi eam glo. dicit not. & in l. fratres, vbi
eam dicit sing. & in d. c. innotuit, col. iij. de elect. & in c. j. col. pen. versicu. item valeret statutum,
de constit. vbi & illam glo. dicit elegantem: & in cap. in præsentia, col. v. versic. scias autem, extr. de
probat. vbi & illam quoque dicit singu. & in addit. Specul. tit. de successio. ab intest. col. vlti. versic.
an filius bastardus, & versic. seq. & consi. xix. factum sic proponitur, colum. j. lib. iij. & consi. cccc-
lxxix. quando pater, in fin. eod. lib. iij. vbi etiam illam glo. dicit singul. sed eam erranter allegat in
l. j. ff. ad Trebel. Verum factis constat ex princip. illius, quod eam voluit allegare. & consi. cccvj.
proponitur quod quidam Antoniolus, col. j. lib. v. Ioan. Fab. in l. si qua illustris. C. ad senatuscon.
Orphit. & Angel. in §. vltima siquidem, colum. ij. versicu. & prædicta locum habent, in authent.
quibus modis natura. effici. sui. Imol. in l. ex facto, in princ. col. vij. & ibi Franc. Aret. qui eam glo.
dicit sing. col. ix. §. ff. de vulga. & pupil. Rom. consi. xxxiij. licet naturales, vbi de hoc dicit esse tex.
qui verè est ad hoc optimus, in l. humanitatis, ibi, si hic scilicet naturalis pater voluerit. C. de natu.
liber. Paul. Castr. in l. si qua illustris. C. de senatusconsult. Orphi. & Ange. Aret. in §. j. col. iij. versic. ad-
do etiam. Instit. de inoffi. testam. Corn. consi. xcij. primo aspectu, col. penul. versic. prout in simi-
li, lib. ij. Alex. qui & eam gl. priorem asserit sing. in l. in pupillari, col. vlt. eo. tit. & iterum consi. 74.
vifo processu, ad fin. lib. ij. Fran. Curt. senior consi. xij. statuto Ianuæ, col. iij. versic. spurius, & consi.
xxxv. statuto, seu in capitulis, col. j. Guid. Pap. decisio. cccxxvj. ait lex filio, paulò an fin. & iterum
decisio. dcxxxij. eademq; vlti. si donatio. Barb. consi. lviii. sapienter dicit Psalmista, col. ij. in secun-
do dubio, lib. ij. & consi. xlix. clementissimum Deum, col. vlt. lib. iij. Socin. in l. cum auus, col. vj. &
ix. & xxiiij. & alibi sæpe in ea. l. ff. de condi. & demonst. Iaf. in authent. si qua mulier, col. antepen.
versic. secunda. q. C. de sacrosanct. eccles. vbi & illam glo. dicit sing. & in l. j. col. iij. & ibi Phil. Deci.
col. iij. C. de bon. poss. contr. tab. idem Iaf. consi. ccij. magnificus baro, col. vj. versic. sic videmus, lib.
ij. vbi & illam dicit reputari sing. Dec. consi. cclxiiij. reuocatur in dubium, col. ij. D. Guil. Bened. in
repet. cap. Raynutius, in verbo, Raynutius de clera. num. 37. & iterum in verbo, si absque liberis,
tit. ij. num. 114. de testam. vbi & eam glo. dicit singu. & Fabia. Giocchi. in repet. authen. nouissima,
in iij. q. iij. item iij. princ. C. de inoffi. testam. Et est etiam bonus text. in l. vlti. C. de natura. liber.
quæ ad hoc expendit Bal. ibi, & Ang. vbi supra, & Alex. in d. l. in pupillari: ibi enim dicit no. & præ-
terea consi. cxxxiiij. æterni & c. animaduertis, col. iij. versic. vnde dicit, lib. vj. Ex quo illud consen-
taneum est, vt nec etiam naturalis filius reuocet donationem, quæ plus habet virium, difficiliusq;
reuocatur, quàm testamentum, vt voluerunt Bart. Ang. & Paul. Castr. in auth. ex causa. C. de lib.
præteri. & plenè diximus supra in verbo, libertis, versic. lxxvj. incip. hæc sunt quæ pro posteriori.

Sed nec filius naturalis excludit filiam ex statuto repellente feminas ob masculos, vt voluit Bal.
in d. l. cum acutissimis, col. ij. versic. quæro nunquid naturales, & ibi etiam Barb. in repeti. col. xcviij.
versic. quærit hic Bald. an filij naturales. C. de fideicommiss. & idem Bald. consi. xxiiij. statuto ciui-
tatis, lib. j. & Socin. in l. hæredes mei. §. cum ita, col. penul. C. ad senatuscon. Trebel. & multis etiam
rationibus confirmat Georg. Nat. in repeti. cap. quamuis, in j. quæst. ij. quæstio. princ. de pactis, lib.
vj. &

77. & Alber. Bru. in tract. statutorum excludentium feminas, in iij. quæstio. xij. artic.
60 Nec in huiusmodi filio habet locum §. ex imperfecto. l. hac consultissima. C. de testam. secundū
quem valet testamentum factum inter liberos coram duobus tantum testibus, aut aliis imperfec-
tum ratione solennitatis, vt voluerunt Bald. Ang. & Iaf. ibi, ex quibus ipse Ang. dicit id respon-
diffe: Franc. Tygri, & alios; doct. Perusinos, cum quæstio ex facto incidisset. & rursus idem Bal. &
Imol. in l. qui testamento. §. mulier. ff. eod. ipse Bal. Saly. & Paul. Cast. in l. vlt. C. famil. erciscun. idē
Bal. in d. l. humanitatis. C. de nat. libe. & in l. parentes, post mediū, versic. sed quid dicemus. ff. de in-
ius vocan. & in l. si qua illustris, circa medium, versic. quæro habeo filium. C. ad senatuscon. Orphit. &
Ang. in l. filio præterito, col. j. versic. secundò, quod ille, & ibi etiam Imol. char. antep. ff. de iniust. te-
sta. & idem Imo. in l. ex facto. §. si quis rogatus, char. vlt. ff. ad S. C. Trebellia. & Phil. Dec. consi. dcx.
vifo themate, col. ij. versic. circa primū, & Franc. Curt. senior, consi. lxxiiij. super memorata, nume.
clv. De quo tamen latè per Alexan. ibi, & Franc. Aret. in d. l. qui testamento. §. j. Nam alij tenuerunt
contrarium, vt per Rom. consi. clxxxix. amplissime doctor, col. v. versic. secundò respondeo di-
ctum eorum, & recentiores doc. post Ioan. Fab. in d. §. ex imperfecto. & D. Guil. Bened. in d. c.
Raynutius, in verbo, testamentum, le j. num. 93.

61 Neque prodest filius (id quod haud dubiè verum est) naturalis patri ad consequenda priuilegia
ac munera, quæ dantur ob liberos. l. 2. §. j. & ibi glo. & Bald. ff. de excusa. tuto. Nec etiam tenetur
pater dotare filiam naturalem. l. vxorem. §. pater naturalis, & ibi Bart. ff. de legat. iij. & voluit idem
Bart. in l. si quis à liberis. §. vtrum. ff. de libe. agno. & in l. j. col. iij. & ibi etiam Imo. & Rom. qui illū
§. dicunt sing. Alex. tum col. iij. versic. pater enim, tum col. vj. versic. & subdit hic, & Fran. Aret. col.
v. versic. super secundo, & alij recentiores. ff. sol. mar. Bald. in l. vlt. col. 2. versic. sed nunquid pater. C.
de dot. promiss. & in auth. res quæ, col. j. C. commu. de lega. & in l. qui liberos. ff. de ritu nupt. & in l.
neque mater. C. de iure doti. vbi tamen intelligit, nisi filia esset admodum inops, & in c. super li-
teris, col. 2. versic. item pone exemplum, extr. de rescrip. & consi. cclxvij. ad euidentiā præmitto quod
concubinarius, col. 2. versic. item furgit, lib. j. quod repetitum est in consi. cccclvj. lib. v. Ang. consi.
ccix. pro decisione, in princ. Ang. Aret. in §. fuerat, col. xvj. versic. vltimus quæro, Instit. de acti. Fran.
Cur. iunior consi. x. visa ac diligenter considerata, col. pen.

62 Et id puto verum esse in casu l. nostræ, vt scilicet filius naturalis non reuocet donationem ex ea,
quando & de legitimo maximum sit dubium, vt mox subiiciemus, licet Franc. Ripa, hic in 289.
q. nixus sit contrariam sententiam tueri in simplicibus naturalibus, quibus autem rationibus, alio
rum sit iudicium: nec quempiam tamen maiorum in suam, neque in aliam sententiam citauit. Sed
hæc nostra tamen temperanda multis forte videbitur, vt scilicet procedat in filiis naturalibus re-
spectu patris, non etiam matris, cui etiam cum legitimis succedunt, secundum distinctionem d. l.
si qua illustris. Idq; etiam de iure canonico, vt satis innuit glo. in c. nisi cum pridem, in verbo, mā-
zeres, ext. de renun. & expressiūs Host. in c. lator, ext. qui fil. sunt legi. & Pan. in c. tanta, col. 3. versic.
quidam sunt filij spurij, eo. tit. & in c. cum haberet, ante fi. de eo qui dux. in mat. quā pol. per adult.
de quo tamen per Fortu. Gar. in trac. de vltimo fine iuris, char. vij. col. j. versic. octauò principaliter.
Nec tantum matri, sed auæ paternæ, & aliis coniunctis per lineam maternam. l. Modestinus, & l.
hac parte. & l. spurius. ff. vnd. cog. & voluit Ioa. Fab. post Dyn. in d. l. si qua illustris, post princ. &
Alber. in l. parentes, ad fi. ff. de in ius vocan. & latè per Bened. Cap. consi. cvij. cum vt præsuppo-
nitur, col. 2. versic. sunt & quintò. Et è diuerso quoque mater his succedit. l. hac parte, & l. si spu-
rius. ff. vnde cognat. & Saly. in auth. defuncto. paulò ante fi. C. ad Senatuscon. Tertul. Possuntque
de inofficioso ipsius matris testamento dicere. l. si suspecta. §. de inofficioso. ff. de inofficioso testa.
& voluit glo. in §. tam autem, in verbo, naturales, & ibi Ang. Aret. Instit. eod. in d. l. si qua illu-
stris, in verbo cum legitimis, in prin. & ibi Ioan. Fab. & Salyc. qui id dicunt tenendum cordi, &
Bald. in additio. Spec. tit. de successio. ab intest. col. vlt. versic. sed an bastardus.

63 In eisq; habet locum dictus §. ex imperfecto, in testamento matris, secundum Raph. ibi, & Alex.
col. pen. versic. & hoc videtur procedere. Corn. col. j. in fi. versic. forte tamen opinio. & Iaf. col. j. versic.
secundò limita. in eo ipso §. Bald. in d. l. si qua illustris, col. 2. versic. quæro habeo filium. C. ad sena-
tuscon. Orphi. & in d. l. vlt. C. famil. ercisc. & Bened. in d. c. Raynutius, vbi supra in fin. cum princ.
seq. numeri. & ante hos Spec. tit. de instru. edi. §. compendiosè, versic. quid si mulier, & ibi quoque
Bald. in additio. Teneturque mater & auus maternus eos alere & è diuerso, etiam de iure ciuili. l.
si quis à liberis. §. idem in liberis. ff. de liber. agnoscen. Geritq; mater eorum tutelam, vt legitimorū.
l. vlt. C. quando mulier tut. offi. & si nolit, tenetur illis petere tutores. l. vlt. C. qui pet. tuto. Et illis
potest substituere exēplariter. D. Bened. in repetitio. c. Raynutius, in verbo, si absque liberis, lib. 2.
nu. 12. Habentq; & in eis locum leges aliæ odiosæ respectu matris. l. lege Iulia. §. hoc capite. ff. de
ritu nupt. cum dicitur, tamen iustum patrem intelligendum Otaucus ait: matrem etiam si vul-
go conceperit. Et si mulier acceperit emphyteusim pro se & suis filiis, admittitur filius eius na-
turalis, nisi ea esset illustris, secundum d. l. si qua illustris, ita voluit Imol. in c. in præsentia, col. ij.
versic. quid autem si aliquis, extra de probat. Tu autem ex materia dictæ l. si qua illustris, facile in-
telliges, quid & hic dicendum sit. Quod autem Ripa. in xxvij. quæstio. huius legis tractat de ali-
mentis spurio præstandis, nihil ad hanc legem pertinet, & nos de hoc abundè diximus in com-
mentariis nostrarum consuetudinum, tit. xix. §. item xix. in gl. iij.

An §. ex im-
perfecto. l.
hac consulti-
sima. habeat
locum in filio
naturali.

Filius natura-
lis non pro-
dest patri ad
consequenda
priuilegia ac
munera, quæ
dantur ob li-
beros.

Autoris opi-
nio de filio na-
turali in casu
huius l.

Naturalis ma-
tris, autē ma-
ternæ, & aliis
coniunctis per
lineam mater-
nam, succe-
dit cum legiti-
mis.
Adeòt possit
de inofficioso
ipsius matris
testamento di-
cere.

Mater tene-
tur alere fi-
lios natura-
les, & è di-
uerso.

Et admittun-
tur in emphy-
teusim, si mu-
lier acceperit
pro se, & suis
filiis.

236

64 Vtrū si filius natalibus restitatur, ex hoc reuocetur donatio ante legitimationē facta.

Fictio non habet locum cū alterius iactura, & praiudicio.

Pater disponēdo de rebus suis potest praiudicare agnatis.

66 Donationem rescripti auctoritate rescindi non oportet.

67 Eiusdem comprobatio.

68 De eadem re.

69 Legitimatō non facit de nūo nasci.

Quomodo quis dicatur renatus.

Sed in dubium vocatur, nec id quidem intempestiuē, vtrū si filius naturalis natus ante vel post donationem, natalibus restitatur, id est, vt nostri loquuntur, legitimetur; ex hoc reuocetur donatio ante legitimationem facta? Videtur quod non, quia legitimatō non potest fieri in praiudicium eorum, quibus est ius antē quæsitum, vt plenissimē not. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posth. & optimē probatur in cap. quamuis, de rescrit. lib. vj. vbi restitutio, cuiusmodi legitimationem esse dicunt, non ei obest, cuius est iam quæsitum. Ex quo fit, vt & ipsa non retrahatur in alterius praiudicium, per tex. apertum in §. liceat, ibi, & suos de cætero. & iterum ibi, & hoc facto exinde filios, & ibi Ang. not. in auth. quibus modis natu. effi. legi. cum multis similit. quæ latē concessimus in nostro tractatu primogenituræ, in xxxiiij. q. In qua plenē docui naturalem filium legitimum non præferri in iure primogenituræ naturali & legitimo nato quidem post illum, sed ante legitimationem. Et id quidem optimo iure. Nam fictio non habet locum cū alterius iactura & praiudicio, vt hinc videre licet, quod licet actio de dote, quæ non competit constante matrimonio, facto autem diuortio competit, redintegrato matrimonio non competit. l. si mulier diuorterit. ff. solu. matr. nempe quia fingitur non diuertisse. l. plerunque. ff. de ritu nupr. Tamen hoc tantum procedit, quando dos debetur, vel restituenda est soli mulieri, vel ei simul & patri, non etiam si extraneo. l. stipulatio de dote. ff. de iure doti. & l. infulam. §. vlt. ff. solu. matr. Quoniam videlicet in illius tertij praiudicium non procedit illa fictio. Et hinc quoque consequens fit, vt legitimatus pro legitimo habeatur quātum ad ipsum & legitimantē, non etiā quātum ad tertiu. §. filiū verō, in auth. quibus modis nat. effi. sui. Nec enim potest quis legitimari per voluntariam iurisdictionem, nisi citatis iis quorum interest. l. vlt. cum ibi no. per Iac. Aret. ff. de nat. restitu.

Quod si quispiam dicat, quod cū sit legitimatō viuente & consentiente patre, non requiritur citatio agnatorum & consanguineorum, vt voluerunt Ioan. And. Ant. Cald. Card. Panorm. & alij in c. per venerabilem, ext. qui fil. sunt leg. Bart. quem communiter sequuntur omnes, in d. l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posth. Bal. in l. nā ita diuus. ff. de adop. & consil. l. vj. an pater qui fecit, l. j. & inter ipsius cōf. Sal. cōf. 17. super legitimatione Michaelis, l. 4. & Io. Lig. & Io. Rampo. consil. seq. col. iij. vers. surgit tertius punctus. Fed. Senen. consil. l. vj. videtur mihi quod in priuilegio. & idem Bal. consil. cccxj. verba Bartholi. in prin. lib. v. cum multis concord. quos videre poteris in nostris consuetudinibus, tit. ix. §. xx. in gl. j. in ij. limita. Huic responderi potest, quod ratio qua innotuitur qui hoc asserunt, videtur concludere contrariū in hoc casu. Ea enim ipsorum ratio est, quia pater disponendo de rebus suis, potest praiudicare agnatis. Ideo non mirū si illis non citatis filios possit legitimare. At hic non potest qui donauit, praiudicare donatario. Quam declarationem in specie ad illam Io. And. Bart. & sequacium sententiam ponunt Imo. & Domi. in c. grādi, de sup. neg. pra. l. lib. vj. Idem Imol. prout à quibusdam allegatur, licet non comperi in eius lect. quæ circumferuntur, in c. nisi cū pridem. §. persona, ext. de renun. Petr. Ancha. consil. cccxxvij. circa primum quæsitum. Alex. in d. §. & quid si tantum, col. pen. vers. nec obft. quæ hic not. Barro. ff. de liber. & posth. & consil. l. xvj. consideratis his, col. 4. vers. iuuatur ista conclusio, lib. j. & Dec. consil. lxxxv. cuius superscriptio incipit, de gradibus succedendi, in fi. 3. dubij. Et optimē facit quod voluit Bald. in d. l. nam ita diuus. ff. de adop. & in l. vlt. C. quib. res iudic. non noc. & Angel. consil. xvij. comes Brandisius, cum similit.

Sed vt ad alias quoque rationes transcamus, donationē rescripti auctoritate rescindi non oportet. l. si donationem. C. hoc eod. tit. Neque enim valent rescripta, quæ ius alterius auferunt. l. quoties. C. de preci. imper. offe. & l. inciui. C. de rei vendica. cum infinitis similib. Ideoque priuilegia debent semper aliās intelligi sine praiudicio iuris alteri quæsitū. l. 2. §. meritō, & §. si quis à principio. ff. ne quid in loc. publ. & l. nec aus. C. de emancip. libe.

Præterea quod iam perfectum est, absolutumque, ac consummatum, id certe non debet ex superuenienti quopiam casu reuocari. l. si Gaudentius. C. de contrah. empt. & l. si vt proponis. C. de cōfirma. tuto. & l. pluribus. §. & si placeat, & ibi Bart. & alij. ff. de verb. oblig. & latius diximus supra in gl. donatione largitus, vers. 282. incip. horum rationes multæ sunt.

Ad hæc si aliter diceremus, esset in facultate donantis reuocare huiusmodi donationem, quæ suapte natura irreuocabilis est, faciendo scilicet legitimari filium naturalem: quod esse non debet, per id quod in simili dicitur de adoptione, in l. fideicommissum. ff. de condit. & demonstr. & supra latē diximus in hac eadem glo. vers. iij. incipien. & id sanē verum est.

Denique, aut hic filius erat natus ante donationem, aut postea natus est. Si primum, non potest esse locus huic l. quātum ad illum pertinet, per ea quæ diximus supra in glo. filios non habens. Nec legitimatō sequens illum denuo nasci facit. nam qui natus est, recentari (vt vtar verbo Cn. Matij apud Gellium lib. xv. c. xxv.) id est, iterum nasci non potest, nisi forte quadam iuris fictione renasci diceretur, qui priori labe originis illegitimæ deterfa, veluti natalibus legitimis restituitur. sicuti & apud Cyprianum in secunda ad Donatum epistola, dicitur etiam renasci, qui veluti in nouam vitam lauacro vndæ salutaris animatus, quod prius fuerat exponens, licet manente corporis compage, hominem animo ac mente mutat. Nam & Ioan. iij. scribitur, Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu, &c. Et de huiusmodi renatis loquitur text. in c. Deus, ad fin. extrā de pœnitent. & remis. & c. maiores, & cap. debitum, extrā de Baptif. Et iterum natus sibi videtur, qui exutis maximis ærumnis ac doloribus, maxima sibi gaudia adfciscit. cuiusmodi Egio Plautinus in capti

captiuus, Dij, inquit, immortales, iterum natus videor, si vera autumas. Et à mythicis cōfictum est Bacchum bis natum fuisse: ex quo illud Ouidij lib. v. tristium ad ipsum Bacchum eleg. iij.

scilicet hanc legem nentes fatalia Parca stramina, bis genito bis cecine tibi. Turæque bis geniti sunt incunabula Bacchi. Quæ hinc genito Thebes tricterica Bacchi.

{Et lib. iij. Metamorphos. & Aufonij in grypho ternarij numeri,

Quo quidem significabant futurum sacerdotem statim initiatum oportere renasci. Nam Platonici Bacchum ipsum summum sacerdotem fuisse existimant, in idque referunt illud Platonis in Phædone,

πολλοί τοι ναρθυκοφόροι, παύροι δέ τε Βάκχοι.

Id est,

Multi narthecophori, pauci autem Bacchi. {Quoniam Diodorus Siculus lib. iij. aut vt alij numerant, iij. illam binam Bacchi natiuitatem aliō refert.} Et idem propē de legitimo nuncupatum scribit Bald. in l. manumissiones, in ij. oppo. ff. de iust. & iure, cum dicit spiritum legitimum esse legitimum, non quidem factum, sed natum, id est, non de nouo factum, sed detectum, remota scilicet spurietatis, vt ipse appellat, nubecula. {& idem Bald. consil. cccxxiiij. verba, col. ij. lib. j. vbi dicit legitimatos quodammodo censerē renatos.} Sed non satis esset ita nasci aut renasci ciuilitate, quātum ad hanc legem pertinet, quæ intelligitur de nato natura beneficio, non opera legis vel hominis, argu. l. filio. ff. de liber. & posth. Nam & aliās verba naturaliter sunt intelligenda, non ciuilitate. l. vlt. & ibi Bald. & Pau. Castr. C. de his qui veni. ata. impe. & latē diximus supra in hac eadem gl. vers. xvij. incip. quin si ea appellatio. Si autem post donationem natus est, vt alterum mēbrū sumamus, certē ea natiuitas nō legitima auferret ius iā alteri quæsitū, vt nuper diximus. & quod naturales, & seq. Nec sequēs legitimatō auferret ius iā alteri quæsitū, vt nuper diximus.

Verba natura liter sunt intelligenda, nō ciuilitate.

Qui teneant donationem non reuocari per legitimationem naturalem.

Et ita videlicet donationem non reuocari per legitimationem naturalium, expressim tenuit Salyc. hic. & Bald. in l. j. col. pen. vers. vlt. quæritur. C. de inofficio. donat. & in l. ij. ante fi. vers. quid de filio legitimo, & ibi quoque Paul. Castr. in fi. C. si in fraudem patron. & idem Bald. in cap. innotuit. col. iij. vers. quæritur nunquid iste, extrā de electio. & consil. xix. factum sic proponitur, duo fratres, col. iij. vers. sed in contrarium est veritas, lib. iij. Salyc. in l. si totas, versiculo iuxta quod quæro, & ibi etiam Ang. C. de inofficio. donat. Pau. Cast. consil. cccxxiiij. respondeo per ordinem, in secundo dubio, lib. j. Franc. Aret. qui hoc reputat sing. in l. ex facto. in princip. col. vij. vers. & adde ad materiam. ff. de vulga. & pupil. Alex. in l. Gallus. §. & quid si tantum, col. vlt. vers. circa tertium articulum. ff. de liber. & posth. Barthol. Cepo. in l. irritam, quæ est vlt. col. ij. vers. item adde ad glo. C. de vsucap. pro don. Fran. Curt. senior. consil. lxxxiiij. super memorata, col. xxvj. vers. & consequenter. Cardi. Alex. in cap. per venerabilem. §. quod autem, char. xxvij. in fin. xij. quæst. princ. extra qui fil. sint legit. Socin. & Ias. in rubr. ff. de libe. & posth. ille col. iij. vers. secunda quæstio est, hic col. j. vers. secundō & fortius. & subobscure idem Socin. in d. §. & quid si tantum, col. pen. vers. tertium correlarium, & ibi clarius ipse Ias. in vtraque lect. in priore quidem, char. pen. vers. adde etiam ad istam, in posteriore autem, col. antepe. vers. vltimō adde ad prædictam, & ibi quoque Io. Montefr. char. x. vers. priusquam aggrediar. & idem Soci. consil. cclj. quoniam in presentia, col. xj. vers. præterea probatur, lib. ij. & ipse quoque Ias. in rub. C. de posth. hæred. instit. & in l. cum acutissimi, col. 2. vers. pro ista opin. C. de fideicommiss. & in reper. l. si is qui pro emptore, col. l. vj. vers. quintō donatio. ff. de vsucap. & consil. cxcij. extorta est, col. v. vers. ad idem bene facit, lib. 2. & Philip. Dec. d. consil. lxxxiiij. in fi. iij. dubij, dum allegat Bald. in d. l. j. C. de inoffic. donat. & nouissimē D. Ioannes Cirierus nunc senator Parisiensis in suo tracta. primogenituræ. q. xij. col. vj. vers. item de iure. & Ant. Rubeus consil. cxj. viso instrumento. & Franc. Curt. iunior in l. j. col. 3. num. 9. C. de pact. {& Carol. Ruin. consil. lxxx. primo videndum est. col. iij. num. 12. lib. iij. & consil. cvj. in quæstione, col. iij. nu. 7. eod. lib. iij. Mart. Laud. Innoc. in sua disput. incip. Augerius, char. 16. in paruis, vers. nunquid autem.}

Quomodo intelligenda sit præcedens opinio.

Legitimatō quæ fit ui sequentis matrimonij, plus habet roboris virium, & fauoris, quam alia.

Si hanc opinionem teneas, temperabis procedere in aliis legitimatis quàm per matrimonium. Nam ij. quos matrimonium ipsum legitimat, reuocant ex hac l. donationem præcedentem, vt asserit Bald. in d. c. innotuit, quo loco supra citauimus, per c. tanta. extrā qui filij sunt legit. & sequitur Iason in d. rub. ff. de libe. & posth. vbi dicit nusquam alibi hanc decisionem reperiri. & etiam in d. §. & quid si tantum, in priore lect. quo loco nuper signauimus, vbi & hoc dicit singu. negatq; se alibi legisse. verum & hoc quoque voluerunt Saly. & Ange. in d. l. si totas. C. de inoffic. don. & nouissimē Fran. Rip. hic in xxxiiij. q. allegans Bal. & cum quidem solum, in d. l. j. C. de inoffic. don. vbi tamen hoc non dicit. Et id quidem fulcit quod ab eodem Bal. traditum est in l. j. col. pen. vers. item quæro vtrū filij legitimatus. C. de iure fisci, lib. x. quod legitimatus ex matrimonio habet querelam inofficisæ donationis, non etiam ex rescripto. Nec id mirum videri debet, quādo aliās huiusmodi legitimatō, quæ fit vi sequentis matrimonij, plus habet roboris, virium, fauoris, quàm alia, vt affatim docuimus in nostro tractatu primigeniorum, quæst. xxxiiij.

Vtrū Alex. ille omnium iudicio in hac nostra iuris prudentia summus, videtur tenere contrarium in d. §. & quid si tantum, quo loco supra citauimus, hac ratione motus, quod huiusmodi legitimatō, non trahitur retro in praiudicium legitime nati, ex sententia Ioan. And. in c. sine culpa, de reg. iur. lib. vj. & Anton. in c. tanta, extra qui filij sunt legit. cum aliis multis concord. à me abundē

Solutio con-
trarii.

abundè congeſtis in d.noſtro tractatu primigeniorum.d.q.xxxiiij.in quibus eſt tex. id probans, ſcilicet legitimationem per matrimonium non trahi retro,in d.c.tanta,in princ.cùm dicitur,tanta eſt vis matrimonij,vt qui antea ſunt geniti , poſt contractum matrimonium legitimi habeantur. nam ea verba,poſt contractum matrimonium,id aperte denotant,quod diximus,ſicuti etiam ex eo textu annotauit And.Alci.in lib.iiij.paradoxorum.c.xij.in fin.Sed hæc ratio nihil videtur obſtare communi ſententiæ,quando non ſit neceſſe legitimationem hic retrorahi ad reuocandam donationem,quia filius qui poſt donationem naſcitur,eam reuocat,nec fingitur tamen ante natus:quin ſi ante natus eſſet,non reuocaret,vt diximus ſuprà in verbo , filios non habens. Super quo & tu vide quæ dicam infra in verſi.85.at ſubſtituto,in ſi.

73
Vtrum habes
filios natura-
les,ſi in arti-
culo mortis
matrimonium
contrahat cū
matre eorum,
ex eo legiti-
mentur filii.

¶ Veruntamen opinio Alex. poſſet ſuſtineri,ſi quis habens filios naturales in articulo mortis ma-
trimonium contraheret cum matre eorum. Primùm enim ſunt qui hoc caſu addubitant an va-
leat huiuſmodi matrimonium,& an ex eo legitimentur filij naturales,alijs vtrunq; affirmatibus,
alijs contra negantibus.De quo tu omnino vide Ioan.And.in c.tanta,& ibi Collect.col.vlt.Heri.
Bol.col.2.verſ.tertium verò. Card.Flor.col.2.verſ.pone quòd in extremis.Petr. Ancha.col.1.in ij.
not.Ant.col.3.verſ.quæro an ſolo contractu,& Cardi.Alex.col.ij.verſ.ex quo inferitur,extrà qui
filij ſunt legit.& eundem Ioan.Andr.in c.sine culpa,de regul.iur.lib.vj.in Mercur. & ibi quoque
Philip.Franc.& præterea Richard.Mal.in ſua diſput.incip.in quibuſdam prouincijs. Cyn. Alber.
Bal.& Ang.in l.nuper.C.de nat.liber.Bal.in l.eam quam,col.vj.verſ.conſueuit quæri.C.de fidei-
com.& in l.j.col.2.verſ.fed hic quæro.C.de priuil.dor.& in l.fed eſt quæſitum in vtraque lect. &
ibi quoque Ang.Chriſto.Caſtel.Raph.Co.Franc.Aret.& Iaſ.ff.de liber.& poſthu. & eundem Bal.
in c.j.§.naturales,col.2.verſ.quæro quid de eod.tit.ſi de feud.fuer.controu.inter domin.& agna.&
in c.innotuit,col.pen.verſ.ex prædictis apparet,extrà de electio.& in c.quemadmodum, ante fin.
de iureiur.& in ſua margarita,in verbo,matrimonium,& conſ.cccxix.matrimonium,in princ.lib.
4.Ioan.Fab.in l.cum quis.C.de natu.liber.Ang.in §.j.in auth.quib.mod.natu.effic.ſui.Imol. in l.
ſi quis poſthumos,in princ.& ibi latè Alex.ff.de libe.& poſthu.& eundem Imol. in l. Gallus , in
prin.ff.eo.tit.& in l.cum tale.§.Mæuiæ.ff.de condit.& demonſtr.Flor.in l.j.col.ij.ff.de proba.Pan.
in c.cõmiſſum,in j.not.de ſponſa.& in c.2.in ij.not.de coniug.lepro.Pau.Caſt.conf.343. primum
articulũ,col.j.lib.2.Lud.Sard.in tract.legitimationũ,in v.char.verſ.primò quæritur.Felyn. in c. in
præſentia,col.xv.verſ.& per iſtam glo.& ibi quoque Phil.Dec.col.26.verſ.quid autem ſi quis.ex-
trà de probationib.& ipſum Dec.conf.clxv.in cauſa falſitatis,col.vj.verſ. quarrò non obſtat. &
conſ.cccxcix.concluſionem,in ſi.& Carol.Rui.conf.lxxvij.viſo ac perlecto,per totum,lib.ij.

74
Auctoris ſen-
tentia de ma-
trimonio con-
tracto in mor-
tis articulo,
an obſit dona-
tario.

¶ Et ſi teneamus valere huiuſmodi matrimonium,& ex eo legitimi liberòs,quò ad honores na-
turalibus interdictos,& cætera id genus,atque etiam vt admittantur ad ſucceſſionem patris,quæ
eſt communior ſententia,adhuc manet illud dubium,an ea legitimitio reuocet donationem per-
fectam & conſummatam,peræquè ac ſi hi liberi ita legitimi nati eſſent poſt eam , nec eis obſit
quòd matrimonium contractum ſit in illo mortis articulo. Et certè vt breuiter dicam quod ſen-
tio,vix crederem id matrimonium obſeſſe donatario,per ea quæ tradunt Ang.in d.l. ſed eſt quæ-
ſitum,& in d.l.nuper.Ioan.Ana.in c.audimus,col.ij.verſ.adde etiam quod habetur,de collu.dete.
Barb.in addit.Bal.in c.j.§.porrò,tit.qual.olim feu.alien.pot.& conſ.lxxvij.clementiſſimi Dei patris,col. vlt.verſic.
præterea adduco,co.lib.2.& Carol.Ruin.conf.ccxj.prima videtur,col.iiij.verſ. ſecundò principa-
liter,lib.j.& conſ.xlvj.quamuis aliàs,col.ij.verſi.& confirmatur.li.ij.& conſ.clxij.caſus talis eſt.
Sempronius,col.ij.verſ.ſic igitur & in caſu noſtro.lib.ij. Atque etiã per text.in l.filia.& ibi Bald.
Imol.& Alex.ff.sol.matrimo.& in c.ij.& ibi doct.de renunt.lib.vj. Quòd q; in non longè diſſimili
caſu voluerunt Specu.tit.de ſtat.monach.§.j.eodemq; vnico , ad fin.Bald.in auth.niſi rogati,col.
vlt. C.ad Trebel.& in d.c.in præſentia,col.ante pen.verſ. quid ſi quis ingreditur , de prob. Petr.
Anch.in c.ſicut nobis.in j.not.de regula.& conſ.cclxxxvij.in caſu præmiſſo,col.j.& D.Rot.de-
ciſ.cclxxj.nota præſumitur,in antiquis.Hucq; non nihil pertinet quod à Valerio Maximo ſcriptũ
eſt,lib.vij. c. item vij. Septimiam matrem Trachalorum Ariminienſium filiis iratam in contume-
liam eorum cùm iam parere non poſſet,Publico ſeni admodum nupſiſſe , teſtamento etiã vtroq;
præterito.A quibus aditus Auguſtus,& nuptias mulieris,& teſtamentum improbauit.Nam hæ-
reditatem maternam filios habere iuſſit:dotem,quia non creandorum liberorum cauſa coniugiũ
interceſſerat, virum retinere vetuit. Quod eo velim dicere,quòd plerique omnes illud matrimo-
nium in articulo mortis contractum improbant,quòd tunc nulla ſpes procreandorum liberorũ.

Auguſti de-
cretum ſuper
matrimonio
inter effectos
propter ſeniũ
contracto.

85
Qui teneant
legitimatũ
reuocare præ-
cedentem do-
nationem.

¶ At ſunt,vt redeamus,qui ſimpliciter generalitèr q; tenuere legitimatũ reuocare præcedentem
donationem,ex hac l.in quibus eſt Dyn.vt illum allegat Bal.d.conf.19.col.3.lib.4. vbi tamen Bal.
ipſe,vt diximus,tenet contrarium.Sed alibi hanc partem ſequitur ipſe Bal. nulla in parte non ſe-
cum pugnans,videlicet conſ.ccvj. videamus quem ſenſum,col.j.verſ. præterea & fortiũs,& iterũ
verſ.ex quibus euidenter,iunctis iis quæ ante dixerat,lib.ij.Pau.Caſt.ſibi quoque cõtrarius,cõſi.
435. ſuper hoc puncto plura videntur.col.j.& ij.lib.ij. quò in loco licet loquatur de legitimo per
matrimonium,ita tamen de ea re loquitur , vt non obſcurè intelligat procedere in omni legiti-
mato.& Soci.ſibi contrarius conſ.ccxvj. quæſtio præſentis conſultatiouis ; per totum lib.2. vbi
ſolam Dyn.authoritatem ad hanc partem aduocat , quamuis eam rem longè lateque pertractet.
Et idem

Et idem quoque videtur voluiſſe Philip.Dec.in addi.l. poſthumo,col.eiuſdè addit.j.C.de bono.
poſ.cõtra tab.vbi ita dicit ſe conſuluiſſe,vt etiam fecit conſ.365.viſo conſ.col.ij.verſ. poſtremò &
col.ſeq.verſ.non obſtat quòd legitimitio,& expreſſiũ ac latius conſ.ſeq.pro declaratione. & Ca-
rol.Ruin.ſibi contrarius conſ.clxvij. quæritur primò,col.ij.num.6.& ſeq.vſque ad ii. lib.j.

De eadem re.

76 ¶ Et in hanc quoque ſententiam clanculum ac veluti tacitis pedibus vadit Saly.inter conſ. Bal.d.
conſil.xvij. ſuper legitimatione , lib.iiij. vbi in hac ſpecie conſuluit: Quiſpiam donauerat ſub illa
expreſſa conditione,quam hic tacitè propemodum intelligimus, videlicet ſi moreretur ſine libe-
ris legitimis & naturalibus. Poſtea deceſſit relicto tantum ſpurio , qui legitimatus eſt patre ipſo
mortuo,& ita iure proſus quæſito ipſi donatario. Concludit igitur Saly. quòd is legitimatus non
facit deficere eam conditionem,cùm fuerit legitimatus patre iam mortuo,non vocatis iis quorũ
intereret:quafi videlicet ſentiat, quòd ſi viuente & conſentiente patre fuſſet legitimatus , ſecus
eſſet. Et hoc idem apertius voluiſſe videntur Ioan.Lig. & Ioan.Rampo.in conſi.ſeq.in quæſtione
propoſita,col.ij.verſ.furgit tertius punctus, Conſulentes in eodè factò. Nam aut aliquis,inquiũt,
legitimatur patre viuente & volente,& nemo neceſſariò citatur,quia ipſius tantum patris princi-
paliter intereſt.l.cum adoptio.ff.de adoptio. Idem ſi pater teſtamento id ſtatuerit, auth. ſi quis. C.
de natur.liber. Aut pater nihil de ea re ſtatuit , & nihilominus filius poſt mortem ipſius ſe legiti-
mari facit,& eo caſu non nocet legitimitio,non vocatis qui ex ea læduntur,& quorum conſenſus
requiritur vt illis noceat.l.pen.ff.de nata.reſtit. Ex quibus aperte conſtat horum ſententiam eſſe,
quòd ſi legitimitio facta fuſſet à patre,nocuſſet donatario:nec aliorum requiri cõſenſum,quàm
patris,cuius principaliter intereſt,non aliorum qui lædi poſſunt. Igitur ſi hoc obſinet,quãdo do-
natio facta eſt ſub expreſſa conditione & voluntate,ſi deceſſerit donator ſine liberis:multò ma-
gis,aut certè non minori ratione idem dicendum eſt in tacita aut in ſimili conditione , quia tacita
voluntas non tantum habet roboris,quàm expreſſa,ex tex. not.in l.vlt.in prin.ff.de legat.ij.

Tacita non
tantum habet
roboris,quàm
expreſſa con-
ditio.

Confirmatio
ſuperioris ſen-
tentie.

77 ¶ Hęc poſterior ſententia hijs etiam rationibus adiuuatur. Nam legitimatus dicitur verè legitimus,
non fictè, ſecundum Bart.in d.l.ſi is qui pro emptore, col.xiiij. in ij. q. princ.verſ. ſitem quæritur
circa prædicta. & rurſum verſi. & ſi tu opponis mihi. ff. de vſucap. & in l. ſi maritus, la ij. §. legis. ff.
de adult. & Bal.in l.cum acutiſſimi, col.ij. verſ. quæro nunquid naturales. C. de fideicom. & in l.
nuper,in ſi. C. de natur.liber. Bened. Plumb.in ſua diſputa. incip. cum ſtatuto Piſano caueatur, in
primo dubio. Raph. Co. conſi. clxvij. reuerendus pater, col. pen. verſ. non obſtat. quod dicebatur.
Paul. Caſt. in d.l. vlt. col. vlt. C. de hijs qui veni. æta. impe. vbi dicit omnes in hoc conuenire. & in l.
ſi ita quis. §. ſi cui. ff. de legat. ij. & in rubr. C. de iur. aut. an. & conſi. clxxx. ſuper eo quod primo lo-
co quæritur, col. vlt. verſ. nunc videndum eſt, li. j. & conſi. xxxiiij. ſuper primo dubio, col. ij. in prin.
lib. ij. & conſi. cclij. quæſtio iſta, col. 2. verſ. conſtat autem. lib. 2. & Alex. conſi. ij. viſis codicillis, col. v.
verſ. comprobatur quia legitimatus, lib. j. quod repetitum eſt in conſi. lxxxvij. lib. 2. Socin. in l. ſed
ſi hac. §. patronum, col. ij. verſ. quædam & ſecundò. ff. de in ius vocan. & Iaſ. in auth. ſi qua mu-
lier, col. ante pen. verſ. breuiter teneo. C. de ſacroſ. eccle. & in l. j. col. ij. verſ. & pro eo facit. C. de bon.
poſſ. contra tab. & in l. hac conſultiffima. §. ex imperfecto, col. j. verſ. ſecundò extende. C. de teſta.
& in l. moribus, quæ eſt ij. col. 4. verſ. tu autem aduerte. ff. de vulg. & pupil. ſubſtit. & conſi. xxxix.
Ioannes Vayrolus, col. vj. verſ. quintò facit, lib. ij. & Philip. Dec. conſi. cclvij. in caſu domini Fran-
ciſci, col. 2. verſ. & ad hoc facit. & conſi. cccxvj. in caſu propoſito, col. vlt. verſ. non obſtat. primò. &
conſi. cclxv. viſo conſilio, col. ij. verſi. in contrarium autem, & col. pen. verſ. ſolum ſuper eſt. & cõſ.
cccxcix. concluſionem, col. ij. verſ. pariter conuenit.

Legitimus
dicitur ſuus
heres patri.

78 ¶ Dicitur & legitimatus ſuus patri hæres, vt aſſerit Bart. in l. ij. in prin. verſ. item quæro quid ſi ali-
quis filius. ff. de vulg. & pupil. & Bal. in l. eam quam, col. ij. C. de fideicom. Raph. Com. d. conſi. 168.
vbi ſuprà. Ioan. Franc. à capitibus Liſta, inter conſi. ipſius Rapha. conſi. xcviij. ſtante dicto ſtatuto,
col. ij. Socin. conſi. lxxij. viſo teſtamento, col. xj. verſ. poſtremò ad minus , lib. ij. Iaſ. in d. auth. ſi qua
mulier, col. ante pen. verſ. ij. moueor, vbi id dicit ſing. & in d. §. ex imperfecto. & in d. l. moribus , col.
v. verſ. hinc videmus. ff. de vulg. & pup. ſubſt. & in l. qui ſe patris, col. ij. verſ. adde etiam quòd di-
cit. C. vn de libe. vbi negat alibi legiſſe, quàm apud Bal. in d. l. eam quæ. & conſi. cliij. in cauſa mota,
col. ante pen. verſ. item filius, lib. ij. & conſi. clxxxiiij. circa legitimationem, colum. penul. verſi. con-
firmatur, eodem lib. 2. & conſi. ccij. magnificus Baro, colum. vj. verſicu. item filij legitimi , eod.
lib. 2. Et hoc quidem probat tex. in §. j. ibi, ſuorum iura nancifcuntur, Inſtit. de hæred. quæ ab in-
reſt. defe. & in §. ſi quis verò nõ habes, ibi ipſos quidem ſuos facere voluerit. & iterum in §. liceat
igitur, in illis verbis, & ſuos de cætero & ſub poteſtate habere, in auth. quib. mod. nat. effi. legi. & in
rubr. quib. mod. natu. effi. ſui. nã ponderandũ eſt verbũ ſui. & in l. diui. in 2. locis. C. de natur. liber.

Et ei debetur
legitima.
Et poteſt in-
ſtitui coram
duobus teſti-
bus ſicut ali.
legitimi.

79 ¶ Ideòque & ei debetur legitima, vt dicit Bene. Plum. in diſputa. incip. ſtatuto Piſano, in ij. & ij.
dub. & Bal. in addit. Spec. tit. de donat. ad ſi. & in c. de cauſis, col. vlt. verſ. & ideo ſpurius, extra de
offic. delega. vbi etiam dicit, quòd poteſt inſtitui coram duobus teſtibus, ſicuti & alij legitimi filij.
quod quidem primum ſequitur Iaſ. conſi. cliij. col. ante pen. lib. ij. & d. conſi. clxxxiiij. vbi ſuprà, eo.
lib. ij. & d. conſi. ccij. eod. lib. 2. Et poſtremum quoque ſequitur is idem Iaſ. in d. §. ex imperfecto, vbi
ſuprà. & in d. auth. ſi qua mulier, col. ante pen. verſ. ſecundò moueor, vbi & id dicit ſing. & in d. l.
ſi is qui pro emptore, nu. 237. ff. de vſucap. & in d. l. moribus, vbi ſuprà. ff. de vulg. & pupil. ſubſti.
vbi id negat alibi ſe legiſſe. & Philip. Dec. d. conſi. cclvij. col. ij. & conſi. cclxiij. reuocatur in dubiũ,
col. j.

col.j. & Carel. Cot. in memor. incip. spurius legitimatus. & D. Guil. Bene. in repet. c. Raynutius, in verbo, & vxorē nomine Adelasia, nu. 207. & iterū in verbo, testamentū, le. j. nu. 83. extrā de testa. Dicitur postremō per legitimationem natus post donationem, sicuti & legitimatus post testamentum dicitur natus post testamentum, tanquam posthumus, id est, vt clariū dicam, legitimatus obtinet vicem posthumi, vt concludit Bart. in l. Gallus. §. & quid si tantum, col. vlt. ff. de liber. & posth. & Bal. in l. filius à patre. §. filiusfamil. {qui est j.} per illum tex. eo. tit. & in l. si quis posth. mos, in princ. {& ibi quoque Pau. Cast. & Alex.} eodē quoq; tit. & {idem Bal.} in l. certum, in princ. & ibi Ang. & Imol. etiam per illum tex. ff. de iniust. test. & idem Bal. d. conf. xxvj. vbi suprā, lib. 2. & conf. cij. est considerandum, col. j. lib. iij. & conf. cxix. quidam vxoratus, col. ij. vers. ego credo, li. v. & conf. ccij. incip. punctus quidam substituit, eod. lib. v.

80
Et obtinet vicem posthumi.

81
Testamentum rumpitur legitimatione filii naturalis.

¶ Ex hocq; inferunt Bal. Ang. Imo. in d. l. certum, quod testamentum rumpitur legitimatione filij naturalis, ac si ipse post testamentum legitimus natus fuisset. Id quod etiam affirmat Iaco. Bel. in §. quoniam, in auth. quib. mod. nat. eff. sui. & in disput. quam illic ponit, incip. pater habens filiū, in ij. & 3. dubio. Bartol. in d. l. si is qui pro emptore. ff. de vsucap. {Rayn. Forl. &} Bald. in d. l. filius à patre: §. j. & ibi recentiores. ff. de libe. & posth. & {idem Bal.} in l. cum in adoptiuis, col. 2. vers. caue tibi. C. de adop. & in l. 2. paulo ante fi. C. si in fraud. patr. & in addi. Spec. tit. de successio. ab intesta. §. j. ante fi. & conf. cccvj. proponitur quod quidam, col. v. lib. v. Signo. conf. cxxvij. dominus Guillelmus, in princ. & conf. cccix. factū sic se habet, anno Domini, col. 3. vers. itē dicta Cassandra. Alb. in rubr. C. de natur. liber. col. vlt. vers. in secundo articulo. & in auth. ex causa, col. v. nu. 14. C. de liber. prater. } Ioan. Lig. & Franc. Rampo. in d. conf. xvij. inter Bald. conf. lib. iij. Saly. in auth. item si quis, la. j. C. de nat. lib. Ang. conf. lxxvj. posita pro constanti legitimantium potestate, post princip. Ant. in c. per venerabilem, char. vlt. vers. alius est effectus, & ibi etiā Card. Alex. in §. quod autem, char. xxv. in xij. quæst. princ. extrā qui filij sunt legit. Petr. Anch. conf. ccxxv. incip. videtur prima facie, col. iij. vers. ad cuius confirmationem & conf. cxc. in success. ab intestato. Rapha. Fulg. conf. lxxij. supposita bulla, in primo dubio. Ant. Rosel. in tract. legitim. lib. 2. col. antepen. vers. quæro an filius legitimatus. Pau. Cast. conf. xxx. super puncto isto plura subtiliter, col. j. lib. j. & conf. clxxx. super eo quod primo loco, eo. lib. j. Rom. conf. xxxiij. licet naturalis. Pan. conf. lxxxvj. in quæstione quæ vertitur, col. j. lib. j. Mart. Laud. in sua disput. incip. Augerius, col. ij. Alex. conf. cxxxix. eleganter fuit consultum, col. j. lib. j. & conf. clxxxix. perlectis verbis, col. vlt. lib. v. Barb. {in addi. Bal. in d. l. posthumo, col. ij. eiusdem addi. C. de bonor. posses. contra tab. &} conf. lvij. sapienter dicit Psalmista, col. 2. in 2. dubio lib. 2. & conf. xlix. clementissimum Deum, col. vlt. lib. iij. & conf. lxxvij. omnipotentem, col. pen. vers. qui quintō faciat, eod. lib. iij. Socin. in l. si cognatis, col. x. vers. 3. infero. ff. de reb. dub. Fran. Curt. senior conf. xij. statuto Ianuar. col. iij. vers. legitimatio debetur. & conf. 36. vt veritas elucescat. in princ. {& Iaf. conf. ccij. magnificus Baro, col. vj. vers. & etiam istos sequitur, li. 2.} & Phil. Dec. in l. j. col. 4. vers. tertio intelligitur. C. de bon. pos. cōtr. tab. & conf. {lij. viso eleganti, col. 1. & conf. 58 cuius superscriptio incipit, legitimatio infantis, col. vlt. & conf. j. cclvij. quæritur an legitimatus, col. 1. vers. prædictis tamen. & conf. 338. in casu proposito, col. vlt. & conf. 344. viso consilio, col. pen. vers. nec obstat si dicatur, cum aliis concord. adductis ab Alex. & Iafone in rubr. ff. de lib. & posthum. & eodem Iaf. C. in rubr. de posth. hære. instit. Fab. Giocchi in repet. auth. nouissima, in 3. q. iij. quæstio. princ. C. de inoff. testa. Ex quibus etiam aut eorum multis intelliges legitimatos habere ius contratabulandi de iure pratorio, atque etiam querelā inofficiosi testamēti.

Legitimati habent ius contratabulandi, & etiā querelam inofficiosi.

82
Et statuto quo masculi excludunt feminas, legitimati eas excludunt, ut legitimi.

¶ Hinc quoque fit, quod ex statuto quo masculi excludunt feminas, legitimati eas excludunt, vt legitimi, ex sententia Bald. in d. l. eam quam, col. 6. vers. item fuit quæsitum. C. de fideicom. & in l. cum acutissimi, col. 2. vers. idem puto de legitimatis, & ibi etiam Iason, qui dicit ita bis consuluisse, & fuisse iudicatum, eo. tit. Ang. subobscurē, cum dicit aliter esse dicendum, si statutum loqueretur de filio legitimo & naturali, & ex iustis nuptiis procreato. d. conf. lxxvj. col. 2. Pau. Cast. dum allegat Bal. in posteriore loco, in rubr. C. de iur. aur. annul. vbi hoc dicit procedere in omni statuato loquente de legitimo, vt scilicet comprehendat legitimatum. & iterum in l. sed si hac. §. patrum, ante fi. & ibi quoque Alex. Soci. & Iason in v. not. ff. de in ius voca. & rursus idem Paul. in l. si ita quis. §. is cui. ff. de legat. ij. & conf. xxvij. dicendum est dictam hereditatem pertinere, in princ. & iterum in fin. lib. 2. & d. conf. xxxiij. super primo dubio videtur dicendum, col. 2. in fin. & iterum colum. sequen. ante fin. eod. lib. 2. & conf. cij. videndum est primō de ipso Alarico, in fin. eod. lib. ij. Alexand. conf. 2. visis codicillis, colum. v. vers. & fortificantur prædicta, lib. i. quod & repetitur consil. lxxxvij. lib. 2. & idem Alexand. consil. lx. visa legitimatione, colum. 2. vers. istud idem, eod. lib. 2. Corne. & Franc. Aretin. in l. liberos. C. de collat. idem Aretin. in l. Gallus. §. si eius, ad fin. ff. de liber. & posthum. Barbat. d. consil. lxxvij. colum. 4. vers. capio nunc aliam, lib. 4. Socin. in l. cum auus, col. xxij. vers. infertur etiam ex præmissis. ff. de condit. & demonstrationib. & d. conf. lxxij. col. antepen. lib. 3. & consil. lxx. super proposita quæstione, colum. 3. eod. lib. 3. Iaf. in l. adoptiuum, quam legit. cum §. vlt. l. 2. ff. de in ius voc. & in l. cum filiofamil. col. vlt. ff. de legat. 1. & in l. generaliter. §. cum autem, col. vlt. C. de instit. & subst. & in l. 1. col. 3. vers. hinc est quod stante. C. de bon. poss. contra tab. vbi tamen non confirmat. & conf. lxxvij. viso themate, col. ix. vers. præterea posito, lib. 3. & Phil. Dec. conf. cclxxv. viso consilio, col. 3. vers. secundō hoc in simili. & conf. seq. incip. pro declaratione, col. 2. & Alb. Brun. in tract. statutorum excludentium feminas, in 4. q. xij. arg.

xij. arg. & D. Ioan. Cirierus Senator regius in tract. primogenitura, in xij. q. col. iij. vers. item legitima. {& Carol. Molin. in commen. consuet. Parisien. quos scripsit longo tempore post primam nostrā huius legis editionem, in qua hos omnes citaueram, tit. j. §. viij. glo. j. nu. 45. & Lud. Gozad. consi. vj. prima facie, col. v. vers. quinto istud priuilegium.}

83 ¶ Et ex hoc postremo dicto facile potes intelligere, per legitimatos æquē conseruari familiam atque agnationem, ac per legitimos, cum ratio & veluti fundamentū illius statuti præferentis masculos fœminis, sit conseruatio agnationis & familie, secundum Cyn. & alios in l. j. C. de adul. cum aliis infinitis à me nuncupatim citatis in commentariis nostrarum consuetu. tit. xx. §. xvij. in gl. j. vers. iij. incip. cuiusmodi statutorum. Et hoc quidem, scilicet familiam & agnationem conseruari per legitimatos expressim asserit Alex. qui tamen nihil allegat. d. consi. ij. col. v. vers. ad prædicta benefacit, lib. j. & Barb. d. consi. lxxvij. col. iij. vers. tertio facit. & col. seq. vers. item est masculus, lib. iij. vbi id dicit voluisse Dyn. in tit. de success. ab intest. {& Socin. d. consi. lxxij. vbi suprā, lib. iij.} & Philip. Dec. consi. cccvij. viso puncto, col. vlt. & conf. cccxvj. in casu proposito, col. pen. vers. sed prædictis. & d. consi. cclxxv. viso consilio, col. ij. vers. secundō hoc confirmatur. & conf. cccxxxij. visa copia, col. vlti. {& ante hos Angel. quem nullus horum memorat, consi. xvij. comes Brandisus, col. pen. vers. præterea concludendo & Salyc. in auth. item sine legitimis, col. j. vers. quæro an legitimatus. C. de nat. lib. & in l. imperialis. §. sic itaque. C. de nup.} De quo tamē vide eundem Dec. consi. cclxxvij. in causa quæ Luca agitatur, col. iij. vers. ij. & col. seq. vers. sed tamen.

Familia atque agnatio æquē conseruatur per legitimatos, ac per legitimos.

84 ¶ Similiter autem in casu d. l. cum acutissimi, quæ huic nostrā l. (quod iam sæpius diximus) admodum affinis est, & aliās quoque in substitutione ita facta, si institutus moriatur sine legitimis hæredibus, legitimatus excludit substitutum, vt plenē not. per Alber. & alios in d. l. generaliter. §. cum autem. C. de instit. & subst. {inter quos Alex. ibi dicit hanc esse commu. opin.} & Iaco. Aret. cuius disputationem in eam rem refert. & sequitur Ioan. And. in addi. Spec. tit. de success. ab intest. §. j. ad Ang. in sua dispu. incip. quidam nobis genere. Anto. in d. c. per venerabilem, circa medium, vers. alius est effectus, extrā qui filij sunt legitimi, & est communis nostrorum calculus, secundum Imol. in l. ex facto. §. si quis rogatus, col. j. lib. j. & recentiores adducunt concor. Quibus adde {Petr. Anchar. consi. cccxxv. prima facie, in primo dubio.} Paul. Castr. d. consil. xxx. col. j. lib. j. & Ludo. Bolo. qui etiam alios adfert in addi. consi. Ioan. Ana. consi. xlvj. dubia quæ tacta fuerē, in iij. dubio. {Nam & l. hac consultissima §. ex imperfecto. C. de testa. habet locum in legitimatis vt dicit Franc. Curt. iunior ibi.}

Legitimatus excludit substitutum, si sine legitimis hæredibus.

85 ¶ Horum omnium est optima ratio, quoniam legitimati nihil differunt à legitimis, vt est text. ita loquens per illam dictionē vniuersalem, nihil, in §. sit igitur licentia, ibi, nihil à legitimis filiis differentes, in auth. quib. modis naturales efficiuntur legitimi, & in §. & quoniam variē, ibi, nihil dissimilis legitimis, in auth. quib. mod. natu. eff. sui. & rursus in §. si quis ergo filios legitimos nō habens, in illis quoque verbis, nihil à legitimis filiis differentes, in eadem authent. Ponderanda est enim ea dictio, nihil, quæ est vniuersalis negatiua, & quæ debet vniuersaliter operari. l. vlt. ff. de liberis & posthumis. & l. si is qui ducenta. §. vtrum. ff. de rebus dub. & capit. Deus omnipotēs. ij. q. j. & not. glo. in §. j. in verbo, parum, in auth. de hæred. & falcid. & doct. sæpe. Et ne existimes ea loca authent. fuisse perperam versa in illis negatiuis vniuersalibus, illud te scire velim, Græcum Iustiniani Codicem vti iis dictionibus, ὅθεν & μὴδὲν, quæ & ipsa eandem vim & significationem habent. Nam in titulo, ὅθεν ἢ νόθων, id est de spuris siue naturalibus, vt vocamus, qui quidem titulus is est, qui in nostris Codicibus ita inscribitur, quibus modis naturales efficiuntur sui, in eo inquam titulo, in primo loco suprā à nobis citato, ita scriptum est ὅθεν ἀπεικίως ἢ γνησίως id est, nihil dissimilis legitimis. In alio autem ita, μὴδὲν ἢ νομίμων παίδων διαλλαττοῦσας, id est, nihil à legitimis filiis differentes, & vt vertit Gregorius Haloander, in nullo à legitimis differentes liberis. Quæ verba denotant nullam esse prorsus differentiam: quod & astruit tex. in l. cum qui in provincia. §. diuus. ff. de rit. nupt. vbi legitimati perinde habentur, ac si legitime essent concepti. Ex quo consequitur, quod omnia iura loquentia de filiis legitimis, habeat regulariter locum in filiis legitimatis, ex regula quæ de æquiparatis traditur per Bart. & alios in l. j. per illum tex. ff. de leg. j. Præsertim cum legitimatus dicatur verē legitimus, vt suprā diximus. Ideoq; haud dubiē disposita de vno, habent locum & in alio, ex not. per Bart. Imo. & Alex. in l. j. §. lex falcidia. ff. ad leg. falcid.

Vtrum legitimati differant à legitimis. Nihil, dictio, est vniuersalis negatiua, & debet vniuersaliter operari.

Idem & μὴδὲν.

86 ¶ Nec videtur obstare rationes allegatæ pro priori parte: quarum illa prima est & potissima, quod in præiudicium donatarij non citati nihil operatur legitimatio. Quæ ita facile refelli potest, quod quando pater consentit legitimationi filij eo tempore, quo potest præiudicare, & de suis bonis disponere, non est necesse eum vocari cui ius est quæsitum, per id quod voluit Bart. quem omnes sequuntur in d. l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de libe. & posthu. Sed & si pater disponat vt filius possit post suam mortem petere legitimatum, licet ipso patre mortuo ius agnato sit quæsitum in hereditate ipsius, potest tamen filius eo non citato petere legitimatiōē. Id quod etiam voluit Bal. consi. cclxxj. verba Bart. in princ. lib. v. Ioan. Lig. & Ioan. Ramp. in consi. suprā à nobis citato. Et ita etiam ex istorum sententia potest ab agnato hereditatem sibi reuocare, vt pote cum huiusmodi legitimatio procedat ex voluntate & consensu patris, quo tempore poterat agnato præiudicare. At in casu nostro talis reuocatio videtur etiā procedere à tacita mente patris à lege præsumpta eo tempore quo donauit, videlicet quod si hunc casum cogitasset, nō donauisset. Quod hinc

Solutio contrariorum.

Hæc l. fundatur in hac tacita mente ne reuocandi, si donas postea susciperet liberos.

patet, quod hæc l. fundatur in hac tacita mente & conditione reuocandi, si donas postea susciperet liberos, vt plenè iam sæpius diximus. Quæ conditio intelligitur de filiis legitimis, sicut de legitimis, vt plenè quoque supra probatū est in præcedenti versiculo, & aliis superioribus. Et hoc etiam ex eo confirmatur, quod & supra diximus, filium legitimum excludere substitutum sub ea conditione, si institutus decedat sine liberis. Nec aliquis eorū qui hoc dicunt, citationem substituti requirunt in legitimatione, quamuis institutus non potuisset disponendo præiudicare substituto, quod non ob aliud fit, quàm quod auus substituendo sub ea conditione, si filius institutus nō relinqueret liberos, censetur verisimiliter habuisse eandem affectionem ad hunc nepotem legitimum, quam ad ipsius patrem remota macula genituræ, vt expressè & in hac specie scripsit Petr. Anehar. consil. ccxxij. videtur prima facie dicendum, colum. penult. arg. l. dedit dotem. ff. de collat. bonor. & not. per Barto. in l. j. de accusat. Nam & quod ad naturale fœdus, vt dicit ipse Petr. Anch. naturalis proles habetur pro legitima. l. adoptiuus. §. seruales. ff. de rit. nupt. tunc aliis multis quas videbis supra in verbo donatione largitus, num. 288. incip. sexta ratio.}

87 Verum substituto fit statim ius quæsitum, sicut donatio.

¶ At substituto, dicit quispiam, non erat ius quæsitum tempore legitimationis, sicuti hic donatio. Item donatio est actus perfectus, & ex se irreuocabilis: testamentum verò, in quo institutio facta est, reuocabile est ad nutum testatoris. Imò verò quantum ad primum pertinet, ius erat quæsitum saltem spe, cum institutus non poterat, vt iam diximus, præiudicare substituto, sicuti de iure primogenituræ dicunt doct. in c. licet, de voto. Quantum verò ad secundū legitimatus etiam post mortem testatoris, & ita eo tempore, quo testamentū reuocari non potest, excludit substitutum, vt supra latè diximus. Præterea non consideratur actus perfectio in hac l. quæ etiā donationem aliàs perfectā reuocat ex tacita conditione. Quamuis & hic quoque dici posset nondum esse omnibus modis perfectam, donec illa tacita conditio penderet. Et sic ex iis quæ diximus, potest intelligi tale præiudiciū non induci immediatè & simpliciter ex actu legitimationis, sicuti in d. §. & quid si tantum. nec ex actu restitutionis, vt in d. c. quamuis, de rescrip. lib. vj. sed ex mente donantis iam à tempore donationis præsumpta, vt videlicet censetur fecisse donationē sub ea conditione, vt reuocaretur si postea susciperet liberos: tanquā noluerit præferre extraneū propriæ posteritati, quæ affectio pariter filium legitimum respicit, sicut legitimum, vt nuper diximus. Nec hic retrahitur legitimitas in præiudicium donatarij. Nam nec ideo nocet, quod retrahitur, nec illud etiā necessariū est, sed satis est quod à tempore legitimationis tantum pro legitimo habeatur. ¶ Ex quibus planè etiam constat non obstare, quod sequentibus prioris sententiæ rationibus dictum est, donationem perfectam non esse reuocandam, nec autoritate quidem rescripti, ex casu superuenienti, & si quæ aliæ sunt rationes eiusmodi: quia, vt diximus, in hoc casu reuocatur donatio euentu conditionis reuocandi tacitè intellectæ in ipsa donatione, & ex præsumpta mente donantis, quæ æquè locum habet in legitimis, vt in legitimis.

Quomodo intelligatur legitimatione præiudicium face re donationi.

88 Donatio in hoc casu reuocatur ex præsumpta mente donantis.

89 Vtrum facilius sit adoptare, quàm legitimum.

Adoptio faciliè reuocatur per emancipationem, fraude facta.

¶ Similiter nihil obesse potest, quod de facilitate fraudis dictum est, ex d. l. fideicommissum. ff. de condit. & demonstr. loquente de filio adoptiuo. Nam est longè dissimilis ratio, cum facilius sit adoptare, quàm legitimum. Potest enim quilibet idoneus adoptare apud simplicem magistratum. l. ij. ff. de adoptio. Legitimitas autem nō faciliè, nec nisi à principe impetratur. l. prohibere. §. planè. ff. quod vi aut clam. & §. vlt. in authent. quibus modis natur. eff. sui. & c. per venerabilem, qui filij sunt legitimi. Impossibile autem reputatur, quod solus princeps potest concedere. l. apud Iulianum. §. vlti. & ibi doct. ff. de legat. j. & not. glo. & doct. in l. continuus. §. cum quis. ff. de verbo. obligat. cum simil. Et ex aduerso adoptio faciliè reuocatur per emancipationem, idque confestim, si placuerit, fraude facta. quod animaduertunt qui illud senatusconsultum fecerunt, de quo locuti sumus supra in eadem glo. vers. iij. incip. nec aliàs profunt. vbi inter cætera breuitatem adoptionis enumerabant. Et Tullius in oratione pro domo sua ad pontifices. Quæ maior, inquit, calumnia, quàm venire imberbem adolescentulum, bene valentem ac meritum: dicere filium, senatorem populi Romani sibi velle adoptare: id autem scire & videre omnes, non vt ille filius institueretur, sed vt è Patricijs exeat, Tribunus plebis fieri possit, idcirco adoptari: neque id obscurè, nam adoptatum emancipari statim, ne sit eius filius qui adoptari: Idque etiam leges nostræ considerant, vt paulo post dicemus. Ideo cessat ratio illius l. fideicommissum, loquentis de cõmento, id est fraude, quæ faciliè fieret ad exclusionem alterius, prout etiam eam l. intelligit Bart. in l. si cognatis, col. ij. vers. op. prout hæc l. ff. de rebus dubijs. Et de huiusmodi etiam fraude, quæ fit per adoptionē, fit mentio in l. cum ratio. §. ex bonis. ff. de bonis damn. & apud Plinium iuniorem lib. epist. viij. ad Rufinum epistol. incip. falsum est, Confors (inquit) frater in patris potestate emancipatam filiam adoptionis fraude reuocauerat, & quidem cum opibus amplissimis.

90 De eadem re.

¶ Et hoc maximè procedit in casu l. nostræ: quia quis posset eodem momẽto fieri filius adoptione & extraneus emancipatione, vt dicit tex. in d. l. cum in adoptiuus. C. de adop. & ita per adoptionem reuocaretur donatio, nec tamen reuinceret per emancipationem, per id quod in simili dicit Bart. in casu l. nostræ, in l. Titia. §. imperator. ff. de legat. ij. & quæ dicemus infra in hac cad. glo. nu. 187. incip. in diuersam tamen sententiam. & aliis seq. Quod ita non potest contingere in legitimitate. Et hanc fraudis differentiam inter legitimationem & adoptionem non ineleganter descripsit Io. And. in addi. Spec. tit. de succes. ab intest. §. j. vers. item scire debes, qui est in col. pen. & Alex. consil. ij. visis codicillis, col. viij. vers. non obstat. ij. arg. lib. j. quod iterum repetitur consil. 87. lib. ij. & Socin.

& Socin. in d. l. si cognatis, col. ix. vers. secundò ex dictis. ff. de reb. dub. {Et de fraude etiam emancipationis loquitur text. in l. j. §. is quoque. ff. de colla. bon.} Præterea filius adoptiuus non habet iura naturæ, sed tantum ciuilia. legitimitas autem vtraque. Ideo fortior est legitimitas adoptione, vt diximus supra in verbo, donatione largitus. {nu. 226. imò verò plus.} Et ita quoque responderi potest ad d. l. filio. ff. de lib. & posth. quæ similiter loquitur de filio adoptiuo, qui nō rumpit testamentū, quauis legitimatus rumpat, sicut diximus, nempe in quo natura simul & lex locū habeat.

Legitimitas habet iura naturæ, & ciuilia: adoptio ciuilia tantum.

91 ¶ Nec postremò obstat, quod dictum est, filiū spurium natum tempore donationis, non posse reuocare, cum de eo satis pater cogitasse videatur, nec ex hac l. reuocetur donatio, nisi ob liberos postea susceptos: quia ante legitimationem, & sic tempore donationis nondum poterat filius appellari, cum filius sit & dicatur quem nuptiæ demonstrant, & sic qui ex viro & vxore natus est. l. filium. ff. de his qui sui vel alien. iur. sunt. nec talis poterat succedere. Ideo nulla est interim illius habenda ratio quantum ad casum l. nostræ pertinet, sed habendus est, tanquam si nō esset natus. l. si post mortem. §. liberi. ff. de bon. poss. contra tabu. De quo tamen vide quid dicam in sequen. q. Remota autem ea labe originis, censetur de nouo natus, ac veluti posthumus, vt supra diximus: id est, vt hæc omnia breuius dicam, pater tempore donationis non cogitabat de huiusmodi filio tanquam sibi successuro, & qui posset donationem reuocare.

Spurium ante legitimationē non potest appellari filius.

92 ¶ At verba, inquit, vt etiam dictum est in illa postrema ratione, naturaliter sunt intelligenda, non ciuilitate. Illud quidem minimè inficior, sed id etiam assero, legitimum censeri vtroque modo filium, & cum quidem legitimum, scilicet naturaliter & ciuilitate, vt qui habeat vtraque iura, & natura lia & ciuilia, vt supra etiam diximus: vt interim illud omittā ex iure pendere, non ex natura, quis sit legitimus, vt tradit Bart. in l. si is pro emptore, col. xiiij. vers. item quæritur circa prædicta. ff. de vsuc. & Ang. in l. iij. ff. de instito. Et vt scribit Pet. Anc. consil. ccxxv. videtur prima facie, col. ij. vers. non obstat. quod iste dicatur, verbum legitimum semper sonare in ciuilem intellectum. Et hoc probatur ex l. legitima. ff. de pact. & l. testamenti. & l. si queramus. ff. de test. & §. licet autē patri, in authent. quib. mo. nat. eff. legit. quæ iura in id citat Ias. in d. l. si is qui pro emptore, nu. 229. Et ideo cum lex hunc facit legitimum, nihil est quod non sit etiam legitimus ad exclusionem donatarij. At in l. vlt. C. de his qui veni. ata. impe. non potest lex facere de minore maiorem. Ideo ibi mera natura, à qua & ipsa res dependet, inspicitur necesse est. & ita ad illum tex. respondet Ant. in c. cum vintoniensis, col. ij. in ij. oppo. ext. de elect. & Alex. consil. ij. visis codicillis, col. ix. vers. non obstat. l. fin. lib. j. quod repetitur consil. 87. lib. ij. & Phil. Dec. consil. clv. cuius superscriptio incipit, an natus ex muliere, col. vlt. & iterū consil. cclvij. in casu domini Fran. col. ij. vers. non obstat supra allegata. & est ex mente Pet. An. vbi supra, dū respondendo ad d. l. vlt. id dicit quod supra ex eo retulimus.

Ex iure pendet, non ex natura, quis sit legitimus.

Vtrū lex possit de minore facere maiorem.

93 ¶ Et id generale est, vt lex fingendo aut vtendo verbis fictionis in actu qui pendet à potestate legis, verè id facit, non fictè, vt not. per Bart. in d. l. si is qui pro emptore, in ij. q. prin. quæ est de fictione inductiue ad fin. ff. de vsuca. & consil. lxxij. punctus talis est, quidā effectus ciuis, ipsum Ant. consil. xx. nulla mulier, circa medium. Idque est quod alij dicunt, ea quæ iuris sunt, verè induci à iure, licet loquatur per verba sonantia in fictionem, quia quæ possunt verè induci, non inducuntur per fictionem. l. in rebus, in fi. & ibi Bal. C. de iure dot. Bart. in d. l. si is qui pro emptore, Corn. consil. ccxliij. memini, col. ij. vers. ad idem litis, lib. iij. Non mirum igitur si in hoc casu, qui ex legis dispositione pendet, legitimatus tanquam legitimus est suus patri hæres, si rumpit testamentum, si excludit substitutos ex conditione si sine liberis institutus moreretur, & filias cõmunis patris, ex statuto eas repellente existentibus filiis masculis, non secus quā si ab initio legitimus natus fuisset, vt supra diximus. Ergo etiā multò maiore ratione debet reuocare donationē ab extraneo.

Ea quæ iuris sunt, uere inducuntur à iure, licet loquatur per verba sonantia in fictionem.

94 ¶ Si hanc posteriorem partem sequaris, eam ita primo loco intelliges, vt procedat in filio naturali legitimo viuentis patre. Nam si post mortem ipsius legitimeretur non vocato donatario, certè donatio non reuocatur, ex sententia Salyc. Ioan. Lig. & Franc. Ramo. d. consil. xvij. & seq. inter consil. Bald. lib. iij. quorum verba supra adscripsimus, atque etiam Philip. Deci. consil. ccclxvj. pro declaratione, col. iij. vers. secundò præmittendum, & expressius, col. seq. vers. vltimò non obstat. Nisi fortè fuisset legitimatus post mortem patris ex dispositione testamenti ipsius. Nam perinde tunc valet, ac si viuentis & consentientis patre id actum fuisset, per authen. si quis. C. de nat. liber. & voluerunt ipsi Lig. & Ramo. vbi supra.

Autoris iudicium in hac posteriori parte.

95 ¶ Secundo intelliges, quod licet aliàs cum dubitatur an pater donans cogitauerit de liberis, in dubio præsumitur non cogitasse, & ita etiam in dubio habet locum hæc l. vt dicit Bar. in d. l. Titia. §. imperator. ff. de legat. ij. cum multis concord. supra collectis in præfati. vers. lxxvj. incip. sed hic in quæstionem vertitur, & seq. tamen illud tantū procedit in filiis legitimis & naturalibus, non etiā in merè naturalibus postea legitimis, vt videlicet propter legitimationem in dubio non reuocetur donatio, sed tum demum, si ex probabilibus coniecturis appareat donatorem motum fuisse ad donandum ob defectum liberorum, quos habere desiderabat, nec tamen legitime habere poterat, quia habebat vxorem sterilem, cū qua diutius mansit sine liberis, & interim ex vxore alterius spurium suscepit: postea vero mortua vxore sua, & marito illius mulieris, eam ducit vxorem, ob idque spurium legitimum. Ideoq; verisimile est quod si hunc casum cogitasset, nō donauisset: aut certè donauisset sub ea conditione reuocadi, si filium legitimum, aut ita vt diximus, legitimum postea habere cõtingeret. Cessantibus autem iis, aut aliis similibus coniecturis, in dubio non

Quomodo in dubio pater donans nō præsumatur cogitasse de liberis.

reuocaret legitimatus donationem sicut legitimus, vt sic in hoc tantum differant legitimati à legitimis, quantum ad l. nostram pertinet, videlicet in casu dubio, non autem in certo. Ita expressim & singul. voluit & consuluit Paul. Castr. d. consi. ccccxxxv. col. j. & ij. lib. ij.

96
A quibus re-
futeur hæc
secunda opi-
nio, & circa
que.

Attende tamen lector, quia rationes quibus potissimè innititur posterior op. non omnino sunt concessæ. Nam prima, quæ est veluti cæterarum fundamentum, qua scilicet dictum est legitimatum esse verum legitimum, multos habet aduersarios, multasq; rationes quæ eam subuertere videntur, vt videre licet apud { Jacob. Bel. in §. tribus, in authent. quibus modis natur. effie. legitim. Iacobum Butrigar. in procemio C. Bald. in l. eam quam, colum. penult. versicu. quæro vtrum legitimatio. C. de fideicommiss. & in l. quoties, colum. ij. versicu. & hæc faciunt. C. de rei vendicatio. & in l. vlti. C. de his qui veniam ætat. impetra. & in l. si ea quis, §. is cui. ff. de legat. ij. & in addit. Spec. titu. de successio. ab intesta. §. j. ad fin. & Bened. Plumb. in dicta sua disputat. incip. statuto Pisano cauetur, in primo dubio. Signor. consi. ccxviiij. quidam dominus Ioannellus, col. penult. versu. præterea legitimatus. & Anto. Rosel. in tract. legitimatum, lib. j. in causa finali, in prin. & Rom. d. l. si is qui pro emptore, & ibi latissimè Ias. in repet. colum. ij. versu. nota diligenter & perpetuo, cum multis sequent. ff. de v. fucap. Alex. d. consi. ij. col. viij. & seq. lib. j. Barb. in repet. l. cum acutissimi, char. antepenult. & sequen. C. de fideicommiss. & consi. xxvij. scripsit doctissimus, colum. xiiij. versu. capio aliam dubitationem, & multis seq. lib. j. & Socin. consi. ccxlvj. eleganter, col. vlt. versu. tertio ista conclusio, lib. ij. quod etiam ponitur inter consi. Fran. Curt. senioris, consi. xviiij. & ipsum Francisc. Curt. seniore consi. xiiij. statuto Ianuæ, per totum. & consi. lxxiiij. super memorata facti narratione, in tertio dubio. & Phil. Dec. in l. liberos. C. de collat. & consi. cclxxv. in causa quæ Lucæ agitur, colum. v. versu. sed tamen supradictis, & seq. cum simil. & consi. cclxxxiiij. viso puncto, colum. penult. & vlti. & consi. dcx. viso themate, col. ij. & seq. vsque ad fin. vbi & ex hoc negat dispositionem d. §. ex imperfecto, in l. hac consultissima. C. de testa. habere locum in legitimatis. atque etiam consi. ccccxc. viso themate, colum. xij. & seq. & Ludo. Bolo. consi. lvij. dominus Antonius, per totum, cū simil. Innitunturq; hi omnes, vt diximus, multis magnisq; rationibus, & testimoniis, sed nullum mihi efficacius videtur, quàm text. quem nullus tamen eorum (si me non fallit memoria) citat, in l. j. C. ad legem Visel. vbi qui ius aureorum annulorum à principe impetrarunt, imaginem tantum, non etiam statum ingenuitatis obtinent. Imò verò sunt qui negant filium legitimatum propriè dici filium, ac comprehendi sub statuto loquente simpliciter de filio. Cuius sententiæ fuit Bald. consi. cij. est considerandum, paulò ante fin. lib. iij.

Qui ius au-
reorum annu-
lorum impetra-
runt, imaginem
tantum, non
etiam statum
ingenuitatis
obtinent.

Quod autem postea sequitur legitimatum rumpere testamentum, si verum sit, quod tamen non est vsquequaque indubitatum, ac expeditum, vt videre est apud Socin. & Ias. in rubr. ff. de liberis & posthu. & Stephan. Bertran. consi. clx. visa copia, col. ij. lib. iij. Tamen nihil ad hoc nostrum negotium pertinet, in quo agimus de præiudicio tertij nihil ad patrem legitimantem pertinentis, cum illic ipsius tantum patris præiudicium vertatur, cuius ob id testamentum rumpitur, estq; illi liberum confestim, si velit, aliud testamentum facere.

97
Vtrum sicut
legitimus
rumpit testa-
mentum, ita pos-
sit reuocare
donationem.

Et quamuis multi constantè tenuerint legitimatum, etiam ex rescripto, sicuti & legitimum repellere foeminas ex statuto eas repellente existentibus masculis: plurimi tamè ex illis ipsis in aliis locis, & alij quoque multò plures ac frequentiores contrarium asseueranter voluerunt, qui vt numero vincunt, ita & ratione. Hi autem sunt Bald. in c. per tuas, extrà de maior. & obed. per text. in §. & quoniam varie, in authen. quib. mod. natu. effie. sui. & idem Bald. consi. ccxiiij. casus est talis, quidam habet vxorem, ante med. lib. ij. & consi. cij. considerandum, ante fi. lib. iij. Angel. consi. lxxvj. posita pro constanti, col. ij. versu. venio ad tertium. Bened. Plumb. in sua disput. incip. statuto Pisano cauetur, in iij. dubio. Anto. in c. tanta, post princ. extr. qui fil. sunt legit. & in c. per venerabilem, char. pen. versu. sed potest esse dubium, & ibi etiam latè Iaco. Zochus in repet. & Card. Alex. ibi in §. quod autem, char. xxvij. versu. quæro. xv. principaliter, col. ij. & alibi sæpe in ea lect. Alter Anto. Rosel. in tractatu legitimatum, in primo libello, sub rubr. causa finali legitimati- nis, col. j. versu. hic quæro an stante statuto. & iterum in secundo libello de causa finali vel effectiua {col. xvj. versu. vltimus facit.} Imol. & Raph. Co. in l. si ita quis, §. vlti. ff. de leg. ij. Raph. Fulg. in l. vlt. ff. de iusti. & iur. & consi. lxxij. stante statuto. Rom. in l. necessarius, & ibi etiam Alexan. col. pen. ff. de acquir. hære. vbi ipse Ro. dicit de hoc esse text. aureum in d. §. & quoniam variè, quem dicit se didicisse à Catalano quodam singulari & mirabili viro sibi incognito, dum fortè cum eo peregrè proficisceretur. & idem Rom. in l. si is qui pro emptore, colum. x. versu. circa eandem fictionem, & ibi etiam Iason colum. lvj. versiculo iuxta prædicta. ff. de v. fucap. vbi Roma. ipse ita dicit se consuluisse in cuitate Lucana, priusq; consil. fuisse approbatum à multis celeberrimis doc. Senen. & id quoque procedere in legitimato per matrimonium, contra omnium opin. Paul. Cast. sibi contrarius, in l. vlt. C. de his qui veni. ætat. impe. & in l. cum acutissimi, col. j. ff. de fideicom. in l. ex facto, §. si quis rogatus, & ibi etiam Alexand. col. vlti. ff. ad Trebel. & idem Paul. consi. clxxx. super eo quod primo loco quæritur, colum. vltim. lib. j. & consil. cclij. quæstio ista determinatur, lib. ij. & consi. cccxliij. circa primum articulum, ante fin. cod. lib. ij. Alex. consi. lx. visa legitimatio, col. ij. versu. sed præmissis non obstantibus, lib. ij. Franc. Aretin. in l. Gallus, §. si eius, in fin. ff. de liber. & posthu. Socin. in eadem l. §. & quid si tantum, col. pen. & consi. ccxlvj. eleganter & subtiliter, colum. pen. versu. præterea dicta clausula, lib. ij. quod consil. repetitur inter consil. Franc. Curt. senioris,

98
Qui teneant
legitimatū ex
rescripto, non
repellere fo-
eminas ex sta-
tuto eas repel-
lente existen-
tibus masculis.

senioris, consi. xviiij. & ipse Curt. consi. xiiij. statuto Ianuæ, post prin. & consi. xvj. clarus vir, col. iij. & consi. xxxv. statuto seu in capitulis, col. iij. versu. venio modo. & consi. lxxiiij. super memorata, in iij. dubio, vbi & dicit se ita aliàs consuluisse cum Socin. & Vinc. Pale. & ita fuisse iudicatum. & ita sanè comperimus ipsum Pale. consuluisse inter consi. eiusdem Curt. consil. xvij. viso puncto, col. ij. Georg. Nat. in rep. cap. quamuis, col. xliij. versu. secundò quæro an filius naturalis, de pact. lib. vj. Ias. in l. j. col. xj. versu. item attende. C. quando non pe. par. Philip. Dec. in l. liberos, in fi. C. de colla. & in l. j. col. iij. versu. tertio intelligitur. C. de bon. poss. contra tabu. & consi. ljj. viso eleganti consilio, vbi in eam rem in specie consuluit. & iterum consi. clv. cuius superscriptio incipit, an na ros, col. iij. & consi. cclxxv. in causa quæ Lucæ agitur, col. pen. & col. seq. versu. iij. non obft. & in addit. illius consi. col. pe. versu. superest tertium, vbi hanc dicit esse cõmunem op. & consi. cccxvj. in casu proposito, col. pen. & consi. cclxxxiiij. viso puncto, col. j. & consi. cccxcij. quæritur an filia, col. ij. versu. non obstant allegata. Lud. Bol. d. consi. lvij. col. vj. versu. his sic præmissis, & col. pe. versu. non obft. etiam doctrina. & in addit. consi. Ioan. Ana. consi. xxvij. longa professio, de quo & nos etiam diximus in nostro tractatu primogenituræ, quæst. lxxxiiij. nu. 51. sed redeundo.

99 Et idem quoque de eo quod dictum est, legitimatum excludere substitutum. Sunt enim & mul ti verendæ authoritatis, qui contrariæ sunt opinionis, & in his Bald. in l. Lucius, la ij. ff. de hæred. institu. & in l. si ita quis, §. is cuius. ff. de lega. ij. Ioan. Cald. consil. j. tit. qui fil. sunt legit. Salyc. in l. generaliter, §. cum autem. C. de instit. & substit. Imol. in l. ex facto, in princ. ff. de vulga. & pupil. & in l. ex facto, §. si quis rogatus, in fi. princ. ff. ad Trebel. Paul. Cast. in l. cum acutissimi, col. j. versu. secundò quæritur. C. de fideicom. Ex quibus constat rem hanc esse admodum dubiam.

Vtrum legiti-
matus exclu-
dat substitui-
tum.

100 Illud autem, quod ad hoc caput pertinet, non prætermiserim, non tantum esse dubitationis in filio naturali qui post donationem & nascitur, & legitimatur, quàm in eo qui natus erat ante do nationem, & postea legitimatur, duabus quidem rationibus, quæ in hoc obtinēt, non in illo. Nam postquam hic iam natus erat, videtur non posse reuocare ex huiusmodi l. quæ loquitur de liberis postea natis, & quoniam de eo verissimiliter cogitabat, atque etiam de futura illius legitimatio, tum vt sibi succederet, quod est cõmune parētum votum, & naturalis in filios charitas. l. nam & si parentibus. ff. de inoffi. testam. quod & ad naturales porrigitur, cum par sit in eos affectio. l. hos accusare. §. omnibus. ff. de accusa. cum simil. à me adductis supra in verbo donatione largitus, nu. 228. sexta ratio. Tum quia etiam non tanta fraus præsumitur in patre quantum ad eum filiū qui natus est post donationem, quod ipse pater diuinare non poterat, quantum ratione illius qui iam na tus erat. Ideo Bal. quem supra nu. 70. citauimus in d. l. j. C. de inoffici. donat. in eo tantum loquitur, qui natus erat ante donationem, vt scilicet is non reuocet, si fuerit postea legitimatus: quasi sen riat aliud, si postea natus esset. Et idem quoque sentire videtur Pau. Cast. d. consi. 434. in secundo dubio, lib. j. nam de legitimatio, inquit, potuit donans tempore donationis quo iam natus erat filius naturalis, cogitare, cum penderet ex suo ipsius arbitrio, & ex causa de presenti. l. si quis do mum. §. hic subiungi. ff. de loca. & l. si vxor. §. diuus, & quod ibi not. Bart. ff. de adulteris. & l. quod Seruius. ff. de conditione ob causam, perinde ergo habendum est, ac si cogitasset. d. §. hic subiungi. sed & idem voluisse videtur Socin. d. consil. ccxxvj. lib. ij. Et hanc differentiam expressim fecit Philip. Dec. in addit. l. posthumo, col. eiusdem addit. ij. C. de bono. posses. contra tab. & dicto consi. cclxxvj. col. ij. versu. secundo responderi. & col. seq. versu. vlti. non obft. cum dicit quod hæc l. no stra habet locum in filiis post donationem susceptis & legitimatis, licet fortè secus esset in natis ante donationem. {& Carol. Ruin. d. consi. clxxiiij. quæritur primo, col. ij. num. 7. lib. j.} & Francisc. Ripa, hic in fin. xxx. quæst. {de quo tu vide Paul. Parisiens. consi. lxxij. videtur dicendum, colum. iij. num. 24. lib. j.}

Cur in filio na-
turali qui na-
tus erat ante
donationem, &
postea legiti-
matur, hæc
lex nõ ita lo-
cum habet si-
cut in eo qui
post donatio-
nem nascitur,
& legitima-
tur.

101 Sed illud hic quæro, quid si nascitur filius aut filia, quæ non succedit patri, verbi gratia, Floren- tiæ statutum est, ne filia succedat patri existente patruo. Quispiam igitur fratrem habens, liberos verò non habens, donat, postea suscipit filiam. ea ex eo statuto non succedit patri, sed ipsius pa- truius. vtrum per natiuitatem huius filia reuocetur donatio? Et primum videtur quod non, quia cum censetur facta donatio sub conditione reuocandi, si donas susceperit liberos, per l. cū auus. ff. de cond. & demon. & supra sæpius diximus: sitque statutum repellens foeminas: censetur donas se voluisse conformare ad statutum, vt scilicet liberos intellexisse videatur ex statuto successibiles, non reliquos, ex iis quæ post Dyn. voluerūt Bart. Ang. Imc. Raph. Cu. Pau. Cast. in lect. Pad. Ro. Alex. & alij recentiores in l. hæredes mei, §. cum ita. ff. ad Trebel. dum dicunt quod stante statuto repellente foeminas extantibus masculis, si quis suo testamēto instituit hæredes suos liberos, non intelligitur instituisse filias, sed tantum filios. & idem voluit Signo. consi. clxxxj. factum sic se ha- bet, nobilis vir, in ij. dubio. Anto. consi. ix. viso puncto & quæstis, col. j. & ij. Per. Anch. in l. tres fra- tres, & ibi Ias. qui dicit sing. in vj. limitatione. ff. de pact. & idem Petr. Anch. in l. sed si hac, §. liberis. ff. de in ius voc. & in rep. c. j. in xiiij. q. prin. versu. sed occurrit iuxta prædicta, extr. de constit. vbi & hoc dicit procedere, etiã si pater instituerit filios suos hæredes in eo quod eos tangit de iure: tan- quam censetur nihilominus intellexisse de iure municipali. & idem Per. Anch. consi. cxxv. visis & ruminatis, col. pen. versu. secundò principaliter moueor. Raph. Fulgo. consi. xxiiij. domina Catheri- na, col. ij. versu. porrò quod me magis mouet. Alex. in l. Gallus, §. j. in fi. ff. de lib. & posthu. & consi. cxxvij. viso testamēto, post prin. lib. j. quod repetitur consi. xv. lib. iij. Corn. consi. lv. pro decisione

Vtrum per
natiuitatem fi-
lie reuocetur
donatio, stan-
te statuto ne
filia succedat
patri.

presentis consultationis, col. pen. lib. j. & confi. ccxcv. videtur in hac cōsultatione, col. ij. versi. persuadetur, eo. lib. j. & confi. xxij. in hac consultatione, col. v. versi. & testator censetur, lib. ij. & confi. cxx. eleganter & diffusè, col. pen. eo. lib. ij. & confi. cxxiiij. ardua primo aspectu, col. v. versi. ad idem no. eo. lib. ij. Bal. à Bart. inter confi. eiusdem Corn. confi. cxx. quod filia vel nepotes, eo. lib. ij. Barb. in rep. c. Raynaldus, col. iij. versi. ego sapenúmero, & col. xxxij. versi. nota ibi prolem, vbi hoc dicit sing. & iterum col. lxxxvj. versi. sed vnum circa doctrinam, ext. de testa. & in rep. c. Raynutius, char. ij. & iterum & latius char. xlvi. eod. tit. & in c. in presentia, col. lxxvij. de prob. & in rub. C. qui amit. col. xcviij. & confi. xliij. præclare scribitur, col. iij. versi. item concurrat, & iterum col. xv. versi. & moueor ad sic dicendum, lib. j. & confi. iij. propè inquit P salmista, col. iij. lib. ij. & confi. lxxij. præclare scribitur, col. iij. eo. lib. ij. Maria. confi. xxxvj. rectè ac maturè, col. pen. versic. quintò probatur. Soci. ipsius Mar. filius, confi. pen. abundè & subtiliter, col. j. & ij. lib. j. confi. ciiij. supra scripti insignis, col. ij. versi. ex qua responsione, lib. ij. & confi. ccxxvij. præfens consultatio, col. ix. versi. sextò & vltimò, & iterum versi. sed multipliciter, eo. lib. ij. & confi. cclxxx. considerata contingentia, ad fi. eo. lib. ij. & confi. 50. viso testamento Pauli, col. ij. lib. iij. & confi. lxxij. visis testamento nobilis, col. viij. versi. confirmatur quia si testamento, eo. lib. iij. & confi. lxx. viso testamento Ioannis, col. vj. versi. præterea in substitutione, eo. lib. iij. & confi. 33. viso testamento domini, col. ij. versi. succedebat & tertio, lib. 4. & confi. xliij. subtiliter & abundè, col. iij. versi. sed ad hoc videtur, eo. lib. 4. & latissimè confi. lxx. viso facti narratione, ferme per totum, eo. lib. 4. & confi. 73. capiendo primò, col. iij. versi. sextò & vltimò, eo. lib. 4. Fran. Cur. senior confi. xlv. statuto seu consuetudine, col. iij. & confi. liij. super testamentis, col. iij. versi. comprobantur prædicta. Card. Ale. in arbore consanguinitatis quã posuit super e. vlt. ext. de consang. & affini. nu. 36. Iaf. in l. omnes populi, col. vij. ff. de iustitia & iure, & in l. si quis id quod, col. iij. versi. octauò sing. limit. ff. de iurisdic. omnium iudic. vbi id dicit sing. & in l. qui filabus, in prin. col. iij. versi. quintò per istum text. ff. de legat. j. & confi. lxxxiiij. puto quòd quemadmodum, col. j. lib. j. Phil. Dec. confi. cclvij. quæritur, col. ij. versi. & hoc idem. & confi. cclxx. dominus Raynaldus, col. ij. versi. circa primam. & confi. ccxvj. in casu proposito, col. pen. & confi. ccxcv. viso puncto, col. ij. in fin. Alciat. in lib. j. de verbor. signific. char. iij. & in l. j. & iterum in l. hæc stipulatio. ff. eod. Anto. Rub. confi. lxxij. circa testamentum.

102
Filia que non succedit patri ex statuto, an tollat substitutionem in tempus liberorum factam.

102 ¶ Quæ etiam ratione Paul. Castr. d. confi. cccix. lib. ij. consuluit in casu d. l. cum auus, quæ proximè ad nostrã l. accedit filiam quæ non succedit patri extante patruo ex statuto, non tollere substitutionem quæ ita fit, si hæres decesserit sine liberis. & idem tenuit ipse Paul. in d. l. cum auus, circa medium. & Ioan. à monte Sperello in l. cum acutissimi. C. de fideicommiss. & Ioan. Bapt. in l. generaliter. §. cum autem. in xxiiij. quæst. C. de instit. & substi. Bal. à Bart. inter confi. Corn. d. confi. cxx. lib. ij. & clanculum Corn. in subscriptione illius confi. colum. penul. versi. concurrente etiam. & expressim confi. cxlv. ad euidenciam, in fin. lib. j. & confi. cxcvij. circa primum, col. iij. eod. lib. j. & confi. xx. in hac consultatione, col. v. versicu. & idem aliàs, lib. ij. & d. confi. cxxiiij. ardua primo, col. v. versi. ad idem no. eo. lib. ij. & confi. primò circa primum, colum. antepen. versi. nam ex quo, & multis seq. lib. iij. & Socin. in l. centurio, col. vij. versicu. ex qua conclusione. ff. de vulg. & pupil. substi. vbi hoc dicit no. & confi. lv. visis consiliis, col. ij. versi. sed consulentes, lib. iij. & nouissimè Alber. Brun. in tract. statutorum fœminas repellentium, argu. v. q. xij. col. ij. & sequen. vbi dicit ita se consultum sapius respondisse.

103
Comprobatio eiusdem.

103 ¶ Ad quod facit optimus tex. in l. vlti. in fi. C. de insti. & substi. vbi requiritur, quòd mater sit hæres filij posthumi, vt possit excludere substitutū ex tacita pupillari comprehensa in vulgari. & ibi Fulg. & Pau. Cast. atque etiam Bart. in d. l. Centurio, col. j. & ibi quoque Ang. col. ij. Alex. subdubius tamen, col. xv. versi. sed adhuc contra, & Socin. col. vij. versi. ex qua conclusione. ff. de vulg. & pupil. & idem Bart. in l. ij. in prin. col. vlt. versi. item quòd si mater. eo. tit. cum concord. adductis per Alex. in d. l. Centurio, col. xvj. versi. ex hoc infert, & ibi quoque Socin. col. vij. versi. ex quibus infertur. Porro illius l. vlti. aut horitate, Oldr. in d. l. generaliter, & ibi quoque Alber. col. j. ij. & seq. videntur sequi hanc sententiam, vt videlicet in casu d. l. quæ eadem est cum d. l. cum auus, requiratur vt filius succedat: id quod etiam voluit Bal. in d. l. cum acutissimi, col. vlt. C. de fideicom. Raph. Com. in l. cum auus, & ibi quoque Socin. col. xxx. versi. ex quibus infertur, & iterum col. liij. versi. septimò quæritur. ff. de condit. & demon. & idem Co. in l. filiusfam. §. cum quis. ff. de leg. j. Licet Paul. Cast. teneat contrariū in d. l. cum auus, circa med. Cæterum illud generale est, quòd quando persona quæ ex verisimili mente excludit substitutum, non est successura ab intestato, quia eam alius excludit, non excludit illum substitutum, secundum Bald. post Nicol. Matth. in l. cum quidam, col. vlt. & ibi quoque Raph. Fulg. col. item vlti. Paul. Cast. col. j. versi. sed quæro hîc, Ale. col. ij. versi. dicit tamen signanter. Corn. col. j. C. de imp. & ali. substi. Bart. & Imo. in d. l. hæres mei. §. cum ira. ff. ad senatusc. Trebel. & Corn. confi. cxxxvj. quanquam præfens consultatio, col. j. versi. vbi autem, lib. iij. vbi & idem dicit se alio anno Afisij cum Bald. à Bart. consuluisse. Alexan. confi. xcij. super eo de quo quæritur, col. penul. versi. nec etiam obstat, lib. iij. Carol. Ruin. confi. ciiij. postquam, col. vlti. nu. 14. lib. ij. & iterum confi. cvj. viso, col. v. num. 8. eod. lib. ij.}

104
Aliud argumentum à ratione huius l.

104 ¶ Præterea vt ad alias quoque rationes veniamus hanc partem astruentes, ratio huius l. nostræ ex omnium sententia ea est, quoniam censetur quilibet donare sub illa conditione reuocandi, si donans postea susceperit liberos, ne videatur antepone reuocari, vt supra latè & sape

& sape diximus & probauimus. Quæ ratio non potest habere locum nisi in eo filio, qui potest succedere: & succedendo, id quod alteri à patre donatū est, accipere. Ex quo hoc confestim consequitur, nec l. quoque nostram habere locum. l. adigere. §. quamuis. ff. de iure patr. cum simil.

Præteritus non rûpit testamentum, nisi si sibi locum faciat.

105 ¶ Item si huiusmodi filia reuocaret donationem, nihil quidem sibi prodesset, nec patri ipsius quantum ad affectionem paternam pertinet, quæ huius nostræ l. radix est & fundamentū, vt supra in præfat. diximus. Lex autem nihil frustra, nihil otiosum, nihil superuacuum facit. l. qui bis idem. ff. de verb. oblig. & l. non cogendum. §. vlt. & ibi glo. vlt. ff. de procu. cum aliis simil. à melatè congestis { in nostro tracta. cui titulus est, nihil frustra. } Ex quo fit, vt præteritus non rumpat testamentum, nisi sibi locum faciat, arg. l. nam & si sub conditione. §. rumpendo. & §. sed si à primo. ff. de iniust. test. & l. si post mortem. §. liberi. ff. de bono. posses. contra tabul. Hic autem sibi locum facere non potest, cum non succedat, ergo nec reuocare potest.

106 ¶ Nam & aliàs cum quis ex legis vel statuti dispositione priuatur lucro quopiam alterius contemplatione, id lucrum cedit huic alteri. l. post legatum. §. admittere. ff. de his quib. vt indig. & l. ij. §. si duo emancipati, & ibi Bart. ff. de colla. bono. & l. si legatarius, quæ est pen. & ibi omnes, C. de lega. & l. si defunctus. C. de suis & legit. & not. Bart. in l. vxorem. §. hæres, per eum tex. ff. de lega. 3. & in l. 2. §. videndum. ff. ad Senatusconf. Tertul. & in l. liberorum, col. pen. versi. pone exemplum. ff. de verb. signifi. & in l. seruo legato. §. si testator, & ibi latissimè Iafon quem omnino vide in 2. no. ff. de leg. j. Bal. in l. maximum vitium, col. j. C. de lib. præterit. Franc. Rampo. inter confi. illius, confi. lxxxvij. circa secundum, ante fi. lib. iij. Ro. in l. j. col. antepe. versi. secundo quid quando, & iterum col. vlt. versi. sed regula est. C. quan. non peten. par. & confi. xxxij. visa municipalis, col. 2. versi. item si qua persona. Maria. Soci. confi. v. præfens consultatio, col. 2. versi. respondeo ad quæstionem, & multis seq. Carol. Ruin. confi. cvij. ex omni, col. vij. num. x. lib. iij. Philip. Dec. confi. cccclxxxiiij. visa prohibitione, col. j. Ant. Rub. confi. cxxij. præsupponitur, col. 2. Licet aliud sit in dispositione hominis, siue testatoris. l. vxorem. §. hæres, & ibi Barto. ff. de legat. iij. cum concord. adductis à Carol. Molin. in consuet. Paris. tit. j. §. j. gl. j. nu. 27. Si igitur id lucrum donationis ex hac l. reuocaretur, cederet lucro ipsius filiar quæ non succedit. Consequens est vt nec ipsa reuocet.

Et cum quis ex legis vel statuti dispositione priuatur lucro alterius contemplatione, id lucrum cedit huic alteri.

107 ¶ Denique paria sunt non succedere, & non esse in rerum natura. l. pater filium. ff. de inoffic. testa. & l. ij. §. sed si sint sui, & ibi Barto. ff. ad Tertul. & l. j. §. sed & si paruius, ibi, pro mortuo habetur. ff. de coniung. cum emancip. liber. cum aliis multis simili. quæ & nos collegimus in nostro tractatu primogenitura, in liij. quæstio. nu. 16. quarta ratio. Ideoq; etiam in simili dicemus statutum, ex quo masculi repellunt fœminas à successione, intelligi, si ipsi masculi, quorum fauore fit ea exclusio, succedunt, non aliàs, vt nuncupatim dicit Bart. in d. l. 2. §. sed si sint sui. ff. ad Tertul. & in l. j. §. quidam filium, in iij. & v. quæst. ff. de bono. poss. contra tabul. cum infinitis propè concordant. à me etiam in vnum coactis in nostris consuetudinibus, tit. xvij. §. item xvij. & dicemus etiam postea. Similiter licet non valeat legitimo tacitis filijs legitimis, vt plenè diximus supra in verbo, donatione largitus, nu. 31. incip. sed fac ita esse. hoc tamen non procedit si filij illi taciti non succederent ex statuto, vel aliàs: vt videtur voluisse Paul. Castr. confi. xxvij. dicendum est dictam hæreditatem pertinere, lib. ij. & expressim Iafon confi. lxxvij. viso themate, col. vij. versi. sextò principaliter, & seq. & col. pen. versi. quartò notabiliter, lib. iij. Sed & Ro. confi. xliij. ad primum quæsitum, in ij. dubio sing. responder quòd auth. licet. C. de natur. libe. quæ statuit patrem posse totam suam substantiam filijs naturalibus relinquere, cum non habet legitimam sobolem, procedit etiam cum habet filias quæ renuntiauerunt ipsius successioni secundum c. quanuis, de pactis lib. 6. quod quidem, vt subdit, licet sit nouum, est tamen verisimum, & sequitur Iafon d. confi. lxxvij. col. ix. versi. confirmo per illud. Denique ex eo fit quod not. tradit. Ang. in §. optimè per illum tex. in verbo, in gratitudinis, iuncta glo. in auth. de nupt. quòd id quod ibi dicitur, quòd pater non potest relinquere vxori suæ secundæ magis quàm vni filiorum primi matrimonij, non habet locum in filia ipsius primi matrimonij à statuto exclusa. Id quod sing. dicit ipse Ang. atque etiam pro singu. refert & sequitur Iafon vbi supra, ad fin.

Paria sunt nõ succedere, & non esse in rerum natura.

Statutum repellens fœminas extantibus masculis, quomodo intelligitur.

Vtrum auth. licet. c. de nat. procedat etiã cum habet filias quæ renuntiauerunt ipsius successioni.

108 ¶ Contrarium tamen videtur multis item rationibus: quarum hæc prima est. Nam filius naturalis non magis est cognitus de iure ciuili, quàm filia ex statuto exclusa extante patruo: imò verò minus est cognitus, quod statim probabimus. Filius autem naturalis facit deficere hanc conditione, si sine liberis quis decedat, vt item probabimus. Igitur & ea filia exclusa itidem facit. Primum autem ex tribus aut quatuor medijs, vt nostri loquuntur, apertissimè liquet. Primo enim filius naturalis nihil capit contra patris voluntatem, vt voluit glo. in l. i. §. 1. & ibi Bal. in l. i. C. quorū bono. & est bonus tex. pro ea in l. vlt. in verbo, necessitas, & in verbo, voluntate, & ibi etiam not. Bal. C. de nat. lib. quem tex. & ad hoc expendit Ang. in §. vlt. in auth. qui. mo. nat. effi. sui. cum si. quæ videbis supra in hac eadem glo. num. 58. incip. & id quidem. Filia autem capit, velit nolit pater, per l. vlt. C. de dot. promif.

Vtrum filius naturalis sit magis cognitus de iure ciuili, quàm filia ex statuto exclusa.

109 ¶ Secundo, quia filius naturalis ab intestato non succedit auo suo. l. vltim. C. de nat. lib. ac ne patri quidem suo naturali, extantibus filijs legitimis, aut etiã non extantibus, nisi in duabus vnciis. auth. licet. C. eod. tit. Filia autem si à successione repellatur, debent dotari, ex sententia Bart. in l. si marito. §. si voluntate. ff. solu. mat. & Laur. à Palatijs in tract. statutorum repellentium fœminas, char. pen. col. iij. versi. quid autem si dicat statutum, cum sim. Neque id simpliciter, sed congruè, se-

Filia cum à successione repellitur, congruè debet dotari.

cundum Bald.in d.l.vlt.col.ij.verf.fed pone quòd ista filia.C.de dot. promif. & in auth. res quæ
verf. quæro statuto.C.de com.de legat. {Imo.in l.stipulatio hoc modo concepta.ff.de verb.oblig.
Corne.conf.cccix.circa primum quæstium,col.ij.verf.ex quibus omnibus lib.ij.} cum si arbitrio
scilicet boni viri,vt dicit ipse Bald.in d.l.vlt.& prætere in l.quæro.& ibi quoque Bart. ff.de iu-
re doti.& ipse Bal.conf.lxvij.quia statutum tria habet,verf.capitulum de patruo,lib.j.} & Ang. in
§.j.in auth.de restit.& ea quæ parit,cum si.Et id quidem ad minimum vsque ad legitimam ex cre-
briori nostrorum calculo,quos statim aduocabimus. Quæ quidem legitima ascendit ad quatuor
vncias,cùm sola sit in nostro casu,per auth.nouissima.C.de inoffi.testa. Vnde planum fit sem-
per huiusmodi filiam ampliorem portionem consequi,nempe quatuor vncias, quàm filium na-
turalem,qui vel nihil prorsus consequitur,vel tantum duas vncias.

Et arbitrio
boni viri.

Et ad minimū
vsque ad le-
gitimam.

110
Qui tenent
filiam exclu-
sam debere do-
tari adusque
legitimam.

¶ Quòd autem filia exclusã debeat dotari adusque legitimam,asserunt And.Iser. in constitutione
regni.incipt.in aliquibus,col.vij.Saly.Fulg.& Iaf.in d.auth.res quæ,per illum tex.idem Saly. in l.
fancimus,col.vlt.C.de nupt.& in l.2.col.pen.C.de noxa.& in sua disput.incipt. statuto cauetur. &
Bal.conf.lxvij.quia statutum habet tria capita,lib.j.} & conf.lxix.cum statutum ciuitatis,col.j. eo.
lib.j.} & conf.cccxxij.materia ista diuiditur in duas partes,lib.ij.} & conf.cccvij. punctus talis est,
Antonius plures filios,eo.lib.ij.quod quidem conf.idem est cum illo. lxxvij.lib.j. nisi quod in hoc
casu conf.in prin.ponitur.& Ang.conf.cclvij. dominus Gregorius,in 4.dubio.Raph.Co.conf.
{xlv.stante statuto,verf.in contrarium, & conf.seq.} pater filiis,col.vlt.ad fi.Corne.conf.cxcvij.
circa primum,col.3.verf.quod maximè dicendum videtur,& seq.lib.j.& conf.xlvij.de pluribus,
col.v.verf.circa secundū,lib.2.} & conf.lxxvij.licet multum vrgeant,col.j.eod.lib.2.} & confi. xcj.
quoniam clarè,col.j.& 2.co.lib.2.& conf.cvij.in hac cõsultatione,col.pe.verf.tamē videtur quòd
dos,eo.li.2.& conf.cxj.videtur in hac,col.ij.verf.& si quæris,eo.li.2.& confi. clxij.primo aspectu,
col.ij.verf.& si quæris,eo.lib.2.vbi dicit ita vidisse se sapius consuluisse cum Bened. Cap.Bald. à
Bart.& Io.à monte Sperello,& idem Corn.conf.cij.circa præsentem,col.ij.verf. legitime autem
dotata,eo.li.2.& conf. iij.in præsentem consultatione,col.ij.li.ij.& conf. iij.dubia satis,col.4. verf.
cum igitur in nostro casu,eo.lib.ij.& conf.xl.circa hanc,col.pe.verf.ideo puto,eod.lib.ij.& cõfi.
100.non caret,col.ij.verf.ramen his non obstat,eo.lib.3.& conf.cxv.in hac consultatione,col.j.verf.
& statuta,& iterum col.ij.verf.non ergo ob,eo.lib.ij.& conf.cxc.ardua plurimum,col.4.verficu.
circa secundum,eod.lib.ij.& conf.cclvij.quanquam,col.pen.verf.ramen licet, lib.ij.} & ipse Be-
ned.Cap.conf.lxxxix.punctus quidam Agnoletus,col.pen.verf.fed dubium cadit. Calc. conf. xj.
quòd non præsumatur,col.x.verf.tertio pro ista sententia,& iterum col.14.verf.& statuta. Alex.
confi.lxxix.super primo dubio,col.j.lib.1.& conf.vij.visis & diligenter animaduersis,col.2. verfi.
prætere hoc in terminis,lib.2. & conf.lxxxij.vifo statuto,post prin.lib.4. & confi. lxxxvij. visis
& diligenter animaduersis,col.ij.verf.prætere hoc in terminis,& iterum col.vlt.verf.non obstat
quòd dos,lib.vj.& conf.cxxj.consideratis verbis,col.1.eo.lib.6.Bald. nouellus in tract. dot. char.
xxxj.Soc.conf.cxxxij.licet filia,col.1.lib.2.& conf.ccvij.in causa dominæ Annæ,col.1.eo.lib.2. &
conf.lvij.in causa restitutionis,col.7.verf.fed ad hoc respondeo,lib.4.vbi dicit ita fuisse consultū
per doc.Perusinos & antiquiores & recentiores magnæ autoritatis.} & inter conf.Carol. Ruin.
in subscript.conf.26.videtur,col.1.eiusdem subscript.lib.3.} Iason in l. voluntatis. C.de fideicom.
vbi hoc dicit notandum perpetuò.& in auth.nouissima,in fi.C.de inoffi.testa. vbi hoc dicit esse
diligenter corde tenendum.& in rub.ff.sol.mat.col.6.verf.secundò quia doc.in priori lec.& Fran.
Cur.fenior confi.xxvij.magnificus vir,col.14.verf.venio ad quartum,& iterū col. 18. verf. quod
procedit.& conf.38.vifo statuto,col.1.& latius conf.seq.visis & eleganter animaduersis, col.2.&
seq.& conf.lxxij.super memorata,char.antepe.verf.ostendit principaliter,vbi ita dicit se frequen-
ter consuluisse cum Bartho.Soci.Iason.conf.lxix.quæritur an domina,in fi.lib.1.& confi.cxlj.ve-
nerabilis,col.6.verf.tertiò moueor,& seq.lib.2.& Philip. Dec.conf. xxvj. cuius superscriptio incipit,
an filia dotata,col.1.post princ.& col.2.verf.nec obstat quòd dos congrua. vbi eleganter de-
clarat,quomodo id fit intelligendum.& conf.lxxxix.vifo puncto,col.vlt.& conf.cvj.cuius super-
scriptio incipit,si pater,col.3.verf.nonò bene facit.& confi.cxxx.vifa renuntiatione,col.2.verfic.
sed tamen prædictis,& conf.seq.satis nota,col.2.verf.fed in casu. & conf. 276. proponitur quòd
dominus,col.1.& iterum 2.verf.secundò competentia.& confi.379.requisitus,col.pen.verf. & vi-
detur procedere.& Franc.Curt.iunior conf.x.vifa ac diligenter,col.1.& Catel.Cot. qui hoc com-
mendat in memor.incipt.dos data,in fin.

Et in hac
causa
videtur
quod
non obstat
quod dos
congrua
vbi
eleganter
declarat
quomodo
id fit
intelligendum

Et in hac
causa
videtur
quod
non obstat
quod dos
congrua
vbi
eleganter
declarat
quomodo
id fit
intelligendum

Et in hac
causa
videtur
quod
non obstat
quod dos
congrua
vbi
eleganter
declarat
quomodo
id fit
intelligendum

De eadem re.

112
Dos quomo-
do succedit lo-
co legitima.

¶ De quo tamen quia non indistinctè id plerisque procedere videtur, vide ipsum Socin. consil.
cclxxxvij.col.vj.verf.circa secundam quæstionem, cum multis seq. lib. 2. & Bened. Cap. conf.
cxlv. cum vt in factò præsupponitur,quidam Saulus, per totum.} & Carol. Ruin. consil. xxvij.
super puncto,propè per totum,lib.3.& conf.lj.casus iste,eod.lib.3.& conf.lvj.in præsentem,in secun-
do dubio,co.lib.ij.& confi.lx.de re quidem,in primo dubio,eod.lib.3.}
¶ Et illud quidem optima ratione,nam dos succedit loco legitimæ,præsertim cum repellitur filia
à successione,vt voluerunt Guil.Cu.& Bal.in l.j.ff.de iusti.& iur.Ricar.Mal.Cy.& Bald.in l.fancimus.
C.de nup.Bar.post Ricar.Mal.in l.Titio centum.§.Titio centum.col.pen.& alij.ff.de cond.
& demon.Ioan.And.etiam post eundem Ricar.in addi.Spec.in rub.de stat.mona.col.ij. Bal. in l.
non sine,verf.fed nunquid.C.de bon.quæ lib.& in l.huiusmodi.§.fi Titio & Meuius, & ibi etiam
Imol.

Imo.& Petr.Besut.ff.de leg.j.& {confi.lxj.super puncto,post med.lib.j.& } conf.cccxcvij.factum
super quo col.vlt.lib.j.& confi.xxxvj.proponitur quod dominus Antonius.col.1.lib.ij.& confi.
lx.tres personæ,col.ij.eod.lib.3.& confi.cclxxvij.quidam Alexander,in fi.eod.lib.ij.& confi.99.
super primo quæsto,in prin.lib.4. & confi.cccx.primò videndum in fi.eo.li.4.& confi.498.fac-
tum super quo,col.vlt.lib.v.Sal.in l.quoniam nouella,per illum tex.in ij.nor. C.eo. & in d.auth.
res quæ,in princ.& in l.ob æs.C.de prædi.min.Ang.conf.ccc.punctus talis est,statuto ciuitatis,in
prin.& iterum col.2.verf.prætere dos.& iterum confi.cccxlix.consultatio hæc,col.2.Imo.Domi.
Phil.Fran.& Georg.Nat.in cap.ij.de pact.lib.6. Card.Flor.conf.lij.ad primum dico,col.2. verf.in
cõtrarium.& confi.cj.quod hoc casu,col.2.verf.ad aliud.Pan.conf.xcij.illud indubitati iuris, col.
2.verf.prætere statutum,lib.2.Pau.Castr.conf.lxxij. repetito conf.cclxv. licet ista domina Lisa,
col.vlt.lib.j.& confi.xliij.substitutio, col.vlt.lib.2.& Bened.Cap.d.conf.clxv.col.ij.Fran.Aret.in l.
qui superstitis,col.2.ff.de acq.hæred.& confi.xvij.consideratis,col.ante pen.verf.secundò hoc de-
monstro.Calca.d.conf.xj.col.x.verf.in contrarium facit,& Maria.conf. xxv.dominus Franciscus,
col.7.verf.quartò probatur.& eius filius Socin.d.conf. ccvij.in causa dominæ Annæ,col.j.lib.2.
Alex.conf.131.transmissum,col.j.verf.quæ quidem dos,li.j.& conf.7.visis & diligenter,col.2.verf.
quantò ergo magis,lib.2.Iaf.in l.filiusfam.§.diui,col.ij.& iterum col.8.verf.secundo facit,in j.lec. &
iterum in ij.lec.col.3.verf.& si diceretur.ff.de leg.j.De qua re etiam per Raph.Cum.conf.cxxij.
dominus Antonius,per totum.& Pau.Castr.conf.xvj.vifo dicto puncto & dubiis,in j.dubio, li.2.

113 ¶ Ex quo vtraque & dos & legitima dicitur quasi debita,vt de dote est glo.no.in l.mulier.§. cum
proponeretur,in glo.vlt.ff.ad Treb.De legitima est tex.in l.& quia,ibi,quasi debita. ff. pro foc. &
in l.vlt.§.sin autem perpetui,ibi,quasi debita.C.de cur.furio.& in l.j.ubi,tanquam debita. C.de his
qui ante aper.tab.& voluit glo.in l.3.C.de iur.& fact.ign.cũ aliis concord. adductis per Alex.in l.
lex Cornelia,col.j.ff.de vulg.& pup.subst.& in l.is potest,col.ij.& iij.ff.de acq.hæred.& per Franc.
Cur.fenior conf.lxxxij.eodémque vlt.super quotidiano,col.2.& abunde per Iaf.in d.l.3.

114 ¶ Et vtraque etiam censetur esse æs alienum respectu patris,vt de dote voluit Bart.in l.à filia, in
prin.ff.ad Trebel.& Bald.in l.vlt.col.vlt.verf.fed pone quòd vnus. C.de iur.doti.per text.quem
ad hoc dicit sing.secundum vnam lect.in l.pater filia. ff. de euid.} & confi.lxx.tres personæ,col.2.
lib.ij.& confi.cclxxxij.pater,post princ.eo.lib.ij.} cum concord. adductis à Socin. in conf. quod
positum est post titulum.ff.de exceptio.Et de legitima est tex.in l.Papinianus. §.si quis impubes,
& ibi Ang.ff.de inofficio.testam.& voluit Bald.in l.2.ad fin.C.de liber.præteri.& in l.quanquam.
C.ad legem falci.& d.conf.cccxj.lib.4.& Alex.in l.si debitor.ff.eodem.& Barb.conf.50. illud affe-
ram,col.7.lib.4.Iason in d.l.filiusfam.§.diui.col.ij.verf.quintò no.in j.lec.& etiam in ij.lec. col.
3.verf.hinc ex hoc tex. ff.de lega.j.& plenissimè Iason confi.cxxxj.statuto excelsæ ciuitatis, per
totum,lib.ij.vbi videbis quomodo id intelligatur,cum simi.

115 ¶ Et in vtraque requiritur specialis renuntiatione,vt de legitima scribitur in l.si quando.§.& generaliter,
vbi omnes doc. C.de inoffi.testa.cum sim.Et de dote voluit Imo.in c.ij.& ibi etiam Domi.
col.pen.& expressius Philip.Fran.col.4.verf.quid autem si filia.& Geor.Nat.in repe.col.vij.verfi.
tu adde ad hoc,de pact.lib.6.& Pau.Castr.d.conf.lxxij.repetito.conf.cclxv.licet ista domina Lisa,
col.vlt.lib.j.& Alex.conf.ccx.ponderatis his quæ in themate, col.vlt. verf.& etiam esset, lib.vj.&
Iaf.in l.j.col.ij.verf.tertiò not.ff.sol.marr.& confi.cxlj.in causa contradictionis,col.ij. verfi.simi-
liter in generali,lib.2.& confi.4.dominus Baptista,col.4.verfi.confirmatur, arguendo, lib.ij.} &
confi.xc.dubitatur an spectabilis,col.1.vlt.eo.lib.3.& Carol.Ruin.conf.lxj.ex themate, col.2. nu.3.
in fi.lib.ij.} & Philip.Dec.conf. xxvj.cuius superscriptio incipit, an filia dotata, col.vlt.& iterum
conf.cvj.cuius superscriptio incipit, si pater,col.pen.verf.decimò. & conf.cccj. in causa quæ Fer-
rariæ,col.j.} & Ioan.Lup.in repet.rub.de dona.inter vir.& vxor.§.xvj.col.vlt.verfic. ampliabis.&
Carol.Ruin.in l.Gallus.§.& quid si tantum,col.50.ff.de lib.& posth.}

116 ¶ Et sicut fructus legitimæ augent legitimam,vt not.in l.Seius.§.repletionem.& in auth.nouissi-
ma.C.de inof.test.cum si.Ita & fructus dotis,vt respondit Alex.d.conf.lxix.col.2.verf.& cū dos,
lib.j.& confi.7.visis,& diligenter animaduersis,col.ij.verfi.ex prædictis,lib.2.} & Socin.conf.lvij.
in causa restitutionis,col.ix.verf.prætere etiam dico,lib.ij.} & ante eos Bald.conf.cccxxvij. Ti-
tius in testamento,in fi.lib.j.& Bart.in rub.ff.sol.mat.col.vlt.& ibi recentiores,præsertim Rom.&
Soci.Et est tex.in l. videamus,la 2.§.ante matrimonium.& §.vlt.ff.de vfur.& in l.dotis fructus.§.j.
{& ibi Bald.} in leg.si seruo.ff.de iure doti.& in l.si ante nuptias.} & ibi Franc.Aret.in ij.no.& Soc.
in prin.} & l.si marito.§.vlt.ff.sol.mat.

117 ¶ Similiter sicut legitima sine onere esse debet,l.quoniam in prioribus.C.de inoffi.testa. ita & dos
substituta loco legitimæ,secundum Bal.& Saly.ubi,vtrumque in ij.q.& Cyn.in l.j.§.videamus, in
fi.C.de rei vxo.acti.Ioan.And.in addi.Spec.tit.de instru.edi.§.vt autem, in addi.incipt. sed incidit
alia q.Bart.in l.vlt.§.filia,per illum tex.ff.de lega.2.} & in l. Lucius. §. maritus. ff. ad Trebellia.} &
confi.cclxxxij.factum dicitur esse tale,dolina Catharina, col.2.lib.j.} Bald.in l.cum virum, col.2.
verf.fed nunquid filia.C.de fideicom.& in l.quoniam nouella,col.vlt.verf.ad secundum punctū.
C.de inoffi.testa.vbi ita dicit se consuluisse} Imo.in l.Titio centum.§.Titio genero.ff.de condit.&
demon.Alex.conf.1v.vifo titulo,colum.3. verf.tamen istis non obstantibus,& multis seq.lib.2.&
Fran.Aret.conf.xliij.placet mihi conclusio,col.2.& Philip.Dec.d.conf.cvj.col.ij.verfi.nonò bene
facit.

Dos & legiti-
ma utraq; di-
citur quasi de-
bita.

Et vtraque
censetur æs
alienum res-
pectu patris.

Et in vtraque
requiritur spe-
cialis renun-
tatio.

Et sicut fru-
ctus legitima
augent legiti-
mam, ita &
fructus dotis.

Et sicut legiti-
ma esse de-
bet sine onere
ita & dos sub-
stituta loco le-
gitime.

facit. (Iafon conf. xliij. ad dubia, in primo dubio, lib. j.)

118
Filia exclusa
præfertur fi-
lio naturali,
si concurrant
in successione
ab inte-
stato.

¶ Tertio, quod filia exclusa sit magis cognita, quam filius naturalis, hinc etiam probatur quia filius naturalis & huiusmodi filia exclusa concurrerent in successione ab intestato, præferretur filia filio naturali, ut voluit Bal. in l. cum acutissimi, col. 2. vers. quæro nunquid naturales. C. de fideicom. & conf. xxiiij. statuto ciuitatis, l. j. cum aliis concord. supra à me adductis in eadem hac glos. vers. 59. incip. sed nec filius naturalis.

¶ Quarto, quia pater non cogitur dotare filiam naturalem, l. vxorem. §. pater naturalis, & ibi Bart. ff. de leg. iij. & voluit ipse Bart. in l. si quis à liberis. §. vtrum. ff. de liber. agno. & in l. j. & ibi quoque Imo. Ro. Alex. & alij. recentiores in l. j. ff. fol. mat. cum concord. à me supra adductis in hac eadem glo. vers. 61. incip. neque prodest filius. At legitimam & naturalem, quæ ex statuto repellitur, tenetur dotare, ut nuper diximus. Ex quo fit quod supra in principio assumpsimus, & nuper repetiuimus, scilicet filium naturalem esse minus cognitum, quam filiam exclusam à statuto.

120
Quomodo fili-
us naturalis
excludat sub-
stitutum.

¶ Sed ita res habet, quod substitutum, quem filius naturalis, aliàs non exclusisset, tamen excludit propter conditionem tacite intellectam, ex d. l. cum auus, secundum magis communem opin. per tex. in l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad Treb. Nam licet ille tex. loquatur in conditione expressa à testatore, nihil tamè refert, testator expresserit, an tacite intelligatur, ex dispositione d. l. cum auus. Nam ibi præsumitur siue subintelligitur tanquam à testatore expressa, ut patet ex verbis d. l. cum auus. in si. cum dicitur, quod minus scriptum, quam dictum fuerat, inueniretur. Ergo idem iudicandum est, ac si ipse testator expressisset. l. quoties. §. j. & ibi not. ff. de hæredi. insti. secundum Bart. in d. l. cum auus. & in l. cum generaliter, §. cum autem. C. de insti. & substi. post Cy. ibi. & est frequentior doct. sententia, ut referunt Ang. Imo. Pau. Cast. & Alex. in d. §. si quis rogatus. Ex quibus Angel. ipse dicit non esse ab hac opi. recedendum. Imò verò videtur esse maior ratio, ut is filius naturalis faciat cessare tacitam hanc conditionem, quam expressam, quæ plus habet virium. l. vlt. in prin. ff. de legat. 2. aut ad minimum non minus habet virium, per l. cum quid, & ibi not. ff. si cert. pet. & l. triticum, & ibi etiam no. ff. de verb. oblig. Igitur ut randem concludamus primam hanc principalem rationem, si filius naturalis facit deficere hanc conditionem, multò magis & filia legitima à statuto exclusa, quæ magis cognoscitur à iure, quam ipse filius naturalis.

Expressa con-
ditio plus ha-
bet virium,
quam tacita.
Aut ad mini-
mum non mi-
nus.

121
Conditio, si si-
ne liberis, in-
telligitur, quã-
do pater sub-
stituit inter
filios.

¶ Secunda præcipua ratio hæc est. Quando pater substituit inter filios, intelligitur conditio, si sine liberis institutus decesserit, ut diximus. & id quidem peræquè habendum est, ac si eam conditionem nuncupatim & expressim testator adscripsisset, ut etiam diximus in præcedenti vers. Nam id ceterum tanquam si testator dixerit, & notarius omiserit, secundum Raph. Com. in d. l. cum auus. quæ sequuntur recentiores in d. §. cum autem. Sed si conditio expressa fuisset, filia quantuncunq; exclusa à statuto faceret eam deficere, ut scribitur in l. filiusfamil. §. cum quis erat rogatus, cum gl. ff. de leg. j. vbi & Bart. & alij & glo. in l. j. in prin. & ibi etiam Pet. Iacob. Aret. Bald. Rapha. Paul. Castr. Corne. & communiter omnes. C. de condi. infer. & Raph. Co. conf. cxxj. Geraldus, & Ioan. Ana. conf. xxij. ad approbandum, circa medium, cum simi.

122
Et an illi qui
excluduntur
ex dispositio-
ne legis, fa-
ciat deficere
huiusmodi cõ-
ditionem. 123
Filia exclusa
ex statuto, nõ
dicitur omni-
no incapax.

¶ Et licet Bart. in eo ipso §. cum quis erat rogatus, & Bal. in l. cum acutissimi, col. vlt. vers. sed nunquid frater minor. C. de fideicom. Alex. conf. xiiij. circa primum dubium, col. iij. vers. & istam opi. dicat quod illi qui excluduntur ex dispositione legis, ut deportati, fratres minores, & similes non faciant deficere huiusmodi conditionem: hoc tamen intelligitur de iis qui omnino sunt incapaces hæreditatù, tam ex testamento, quam ab intestato, ut declarant Raph. Co. & Paul. Castr. in d. §. cum quis erat rogatus, & est ex mente Ang. Imo. & Paul. Cast. in l. Lucius. ff. de hæred. insti.

Comprobatio
in emancipato.

Et nepote ex-
cluso ab inte-
stato ob filiũ.
Et in adopti-
uo.

¶ Filia autem non dicitur omnino incapax, licet ex statuto exclusa, ut quæ primum potest capere ex testamento, vt voluit And. Iser. in constit. Siciliæ, incip. in aliquibus, & ibi etiam Matth. Afflic. col. v. vers. quidò quæro. Ang. & Imol. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posth. Pet. Anc. in l. tres fratres. ff. de pact. Raph. Co. conf. xlvij. statutum Florentiæ, ante si. Alex. conf. 131. transmissum est ad me, ante si. lib. i. Bened. Cap. conf. xix. & si vifo & considerato, col. 3. Soci. conf. 182. licet filia, col. 2. lib. 2. & conf. cvj. in causa filiorum, col. v. lib. iij. & diximus latius in nostris cõmentariis consuetudinum, tit. xvij. §. xvij. vbi plurimos concord. adduximus. Et hoc clarè ex eo probatur, licet id non dicant, quod licet emancipatus de iure ciuili ff. non admitteretur ab intestato, §. emancipati. Insti. de hæred. quæ ab intesta. defe. & §. emancipatos. Insti. de exhæred. liber. Tamè ex testamento admittebatur, ut dicit Bart. in l. illud. §. vlt. ff. de bon. poss. cont. tab. & Iaf. in l. pro hærede, col. iij. ff. de acq. hæred. per tex. in l. si ex duobus, in prin. ff. eo. & §. ceteri. insti. de hære. quali. & disse. Similiter nepos exclusus ab intestato ob filium, si instituatur, dicitur esse suus. l. qui in aliena. §. interdũ. ff. de acq. hære. Et idè in adoptiuo filio, qui nõ succedit contra testamentũ, sed si institutus sit, succedit vt suus. l. nõ putauit. §. in adoptione. ff. de bon. poss. cont. tab. & l. cũ in adoptiuus, in prin. vers. sed ne articulũ, ibi, sui hæredis ius, & ibi Bal. qui id dicit mirabile. C. de adop. & §. sed hodie. Insti. cod. Idem deniq; in filio naturali qui ex testamento quandoque admittitur. l. marre. & l. humanitatis, & auth. licet. C. de natu. lib. Contra testamentũ autem non admittitur, vt est glo. nõ, in l. j. in prin. & ibi Bart. ff. de bon. poss. cont. tab. & latè diximus supra hac eadè gl. nõ. §. 58. incip. & id quidè. Ex quo planè liquet exclusionem ab intestato non facere exclusionem ex testamento.

124
vtrũ imper-

¶ Et ita quidem capit ex testamento filia sic exclusa à statuto: quod si testamentum in quo instituitur, sit imperfectum, illud certè nihilò secius valebit, tanquam factum inter liberos, ac si masculos

los aut fœminas non exclusas à statuto instituisset vt expressè voluit & consuluit Ro. conf. clxxxix. cuius caput est, amplissime doctor, col. iij. vers. nõ refragatur secũda ratio. & Raph. Fulg. in l. hac consultißima. §. per nuncupationem. C. de testa. Alex. & Iaf. in eadem l. §. ex imperfecto, ille quidè col. vlt. hic pe. Quinetiam ibi dicit Io. Petrucci, quod æquè valet testamentum coram duobus testibus tantum, in quo est instituta filia à statuto exclusa, ac factum inter liberos ab intestato succedentes. Quod sequitur Soci. conf. cl. Domine labia, & c. & nos introducere, & c. col. 2. vers. responderetur quod prætereundo, lib. j.

factũ testame-
tum, in quo fi-
lia instituitur
à statuto ex-
clusa, ualcat.

125 ¶ Nec solũ potest filia exclusa ex statuto capere ex testamento, sed etiam ab intestato, non extantibus, aut repudiantibus filiis masculis, ob quos repellitur, per tex. in l. j. §. & si sint sui, & ibi Bart. ff. ad Tertul. & in leg. j. §. quidam filium, & ibi etiam Bart. in j. quæst. & iterum in v. ff. de bon. poss. cont. tabu. & voluit Bal. in l. si matre, in postremis verbis. C. de suis & legi. vbi loquitur quãdo filius sit frater minor. & in l. maximum vitium, col. v. vers. item quæro vtrum statutum. C. de libe. præter. & conf. iij. incip. vifo statuto ciuitatis, lib. iij. vbi in vniuersum loquitur quando filius non est successibilis, cum aliis multis concord. rex. & doc. à me latissimè collectis in nostris consuetudinibus. d. tit. xvij. §. etiam xvij.

Quando filia
exclusa à sta-
tuto, succedat
ab intestato.

126 ¶ Imò sunt qui contra Bart. in d. §. cum quis erat rogatus, constanter asserunt deportatos, fratres minores, & alios profus incapaces facere, ne sit locus huic conditioni, si quis decesserit sine liberis, quoniam in conditionibus merum factum attenditur. l. qui hæredi, in princ. & l. Mæuius. ff. de conditioni. & demon. cum simi. Ita enim voluerunt Bal. in cap. in presentia, col. penult. vers. dicit Bart. extra de probatio. & Ang. in addit. Bart. in l. vlt. C. quando & qui. quar. pars. Salyc. & Rapha. Fulg. in d. l. j. C. de conditio. infer. & Petr. Anchar. conf. cccxcvj. in vnum casum resoluitur dicta donatio. vbi expressè consuluit, quod frater minor facit deficere eam conditionem in donatione appositam, si donans decesserit sine liberis.

Incapaces fa-
ciunt deficere
conditionem, si
sine liberis.

127 ¶ Igitur vt & hanc secundam rationem finiamus, si filia exclusa facit deficere conditionem hanc expressam, vel in testamento, vel in donatione appositam, consequens est, vt & tacitam, videlicet intellectam in nostra l. & in d. l. cum auus, cum si. Sicuti etiam expressè in casu d. l. cum auus, voluit Raph. Co. in d. §. cum quis erat rogatus, vbi hac inter ceteras ratione mouetur, quia inspicitur tempus mortis, quo possibile est quod exclusi liberi sint hæredes, puta repudiantibus iis qui tales excludunt, vt supra diximus. Igitur faciunt deficere conditionem licet non succedant.

Concluditur
secũda ratio.

128 ¶ Postrema ratio, Filia exclusa ex statuto, intelligitur exclusa ab intestato, non etiam ex testamento, vt supra diximus in præcedenti ratione. Ideo si pater testetur instituta filia hærede, non iam locus est conditioni hic intellectæ in donatione, si donans non reliquerit liberos, cum relinquat filiam hæredem. Nam si ob id quod ea ex statuto excluditur ab intestato, donans quoque, vt cõformet se statuto, non intelligitur eam excepisse, aut comprehendisse sub ea conditione, si sine liberis decesserit, vt diximus supra in prin. huius quæstio. non absimili ratione, si donans fecerit testamentum, & filiam instituerit, quo casu ius commune vult illam succedere, nec refragatur statutum: censetur ipse donans, qui testamentum fecit, idem quoque voluisse. Igitur fuit in facultate donantis instituendo filiã reuocare donationem, sicuti in simili traditur in auth. cõtra. C. ad Trebellia. Qua igitur ratione pater instituendo voluit donationem cessare, quia cessat prohibitio statuti: eadem quando relinquit legitimam, censetur respectu ipsius legitimæ noluisse donationem sortiri effectũ. l. quæ de tota. ff. de rei vendica. Et ita saltem videtur reuocanda donatio, quantum ad computationem legitimæ pertinet, quæ filiæ quantuncunq; exclusæ debetur, vt supra diximus.

Filia exclusa
ex statuto,
quomodo in-
telligatur.

129 ¶ Ex his patet responsio ad ea quæ pro contraria parte sunt adducta. Sed vt lectores rem ipsam apertius explanatiũsq; intelligant, ita potest dici, id quod primo loco dictum est ex Bar. & aliis in d. l. hæredes mei. §. cum ita. ff. ad Trebel. cum si. procedere cum quæritur, vtrum persona nõ posita in conditione, excludat alterum ex præsumpta mente disponentis. Nam si ea persona succedat, excludit: aliàs nõ, sicuti declarant Ricard. Mal. Nicol. Mat. Bal. Fulg. Pau. Cast. & alij recentiores in d. l. cum quidam. C. de impub. & ali. subst. At si quæritur vtrum persona posita in conditione excludat: Certè siue is hæres sit, siue non sit, excludit, per d. l. filiusfa. §. cum quis. ff. de leg. j. Et ita naturalis excludit, ex crebriore Bart. & aliorum sententia, vt diximus. Et iste quidè est casus noster: quoniam conditio hic intellecta ea est, si donans non susciperet liberos aut filios. nec enim dubiũ est, quin exclusa filia sit tamen ex filiis aut liberis, vt dicit tex. in d. §. cum quis erat rogatus.

Vtrum perso-
na non posita
in conditione
excludat alte-
rum ex præ-
sumpta mente
disponentis.
Et quid si po-
sita sit in con-
ditione.

130 ¶ Porro sæpe aliàs videmus eos qui non admittuntur, ceteros tamen excludere, per ea quæ traduntur per glo. & docto. in auth. licet. C. de natu. libe. & est bonus text. in l. 2. §. si sit agnatus. ff. ad Trebel. & in l. æquissimum, eo. tit. & glo. in §. sed & si fuerit & foror, Insti. de senatuscon. Tertul. & quod tradit Hosti. in c. lator. col. 2. in verbo, iure successorio, in prin. extr. qui fil. sint leg. j. Bar. in l. j. §. si pater, le ij. col. j. & iterum ij. vers. ex hoc concludo ad aliam. ff. de coniug. cum eman. liber. & Bal. post alios in auth. cui relictum, col. 2. vers. extra quæritur. C. de indic. vidu. Quodq; in pulchro casu respondit Paul. Castr. consil. cccvj. circa primum, vers. residuum, & seq. lib. j. & in alio Corne. §. consil. x. pertransamus, per totum, sed maximè col. vij. vers. nec obft. tertia ratio, cum seq. lib. 3. & iterum §. conf. lxxxv. plura dubia, in secundo dubio d. lib. iij. vt non mirum sit, si filia, etiã si ad nihil omnino admitteretur, quod tamen negamus, excluderet donantem.

An qui non
admittuntur
ceteros ex-
cludant.

131 ¶ Quod autem dictum est pro priori parte, cessare huius l. rationem, cum filia, fauore cuius hæc conditio

Solutio contrarii.

132 Filia exclusa tollit substitutionem factam sub condicione, si sine liberis.

Statuto loquente simpliciter de liberis, nihil est addendum.

134 Vtrum per filias exclusas, excludatur substitutus.

135 De eadem re.

Lex nihil fingit aut substituit sine effectu aliquid operandi.

conditio censeretur apposita, non caperet rem donatam, non successura patri: id plane constat esse falsum ex iis quæ supra diximus, videlicet hanc posse capere ex testamento, atque etiam ab intestato patre repudiante, aut existente incapace. Ex quo & aliæ rationes omnino tolluntur.

¶ Ideo Soci. excellentissimus legum interpres (ita enim cum appellat Corn. conf. l. xxxiiij. placet mihi, in princ. lib. 3.) Soci. inquam, secum in hac re pugnant, d. conf. l. 182. licet filia femina, l. ij. nõ veritus est tenere contra Pau. Cast. Ioan. à mote Sperello, & Ioa. Bap. suū præceptorē, quos supra pro contraria parte citauimus, videlicet in casu d. l. cum acutissimi, & similiū, filia quæ ex forma statuti excluditur extante patre, nihilofecius tollere substitutionem, quæ illic intelligitur esse facta, si institutus non relinquat liberos: quæ etiam conditio in nostra l. intelligitur. Cuius conf. meminit idē Soci. in l. hæredes mei. §. cum ita, col. pen. ff. ad Senatufcon. Trebel. vbi & id sequitur. Et idem, licet nõ alleget, tenuerunt Per. à bel. Pert. in d. l. generaliter. C. de instit. & substit. per d. l. Meuius. ff. de condit. & demon. & l. quidam cum filium. ff. de verb. oblig. & Cyn. in l. ex facto. §. vlt. per illū tex. ff. ad Trebel. & Oldra. sibi etiam contrarius, in d. l. j. C. de condi. infer. quos omnes retulit Albe. in d. l. generaliter. Sed & idem quoque tenuit Pau. Cast. sibi item contrarius, in d. l. cum auus. ff. de condit. & demon. & conf. xiiij. si contingat dictam dominam, col. j. vers. quantum ad secundum, lib. j. & Barb. conf. l. xvij. illud in medium afferam, col. iij. vers. & si quispiam opponat, lib. iij.

¶ Quorum sententiam confirmat quod pulchrè consuluit Bal. conf. c. cxcij. præmissis duobus statutis, in j. dubio, lib. j. quod stante statuto, quod vir lucretur dotem si vxor præmoriatur sine liberis, certè vir non lucrabitur si vxor relinquat filiam, quæ non illi succedit, quia fortè repudiat hæreditatem. Nihil enim, inquit, debemus addere statuto loquenti de liberis simpliciter, sine illa adiectione, hæredibus. Nam & si de hæredibus loqui voluisset, hoc dixisset, vt not. in d. l. ex facto. §. vlt. ff. ad Trebel. Additq; huius rei videri casum in d. l. filiusfa. §. cum quis. ff. de leg. j. & idem consuluit ipse Socin. qui Bal. non allegat, conf. xxxv. visa narratione puncti, in secundo dubio lib. iij. Quod multum est notandum ad hunc casum nostrum, quia eadem illius statuti ratio esse videtur, quæ l. nostræ, ne videlicet anteponatur maritus liberis. Et facit quod supra diximus in verbo libertis, num. 78. incip. sed vnum non omiserim.

¶ Sed huc lectores quæso animum aduertite. Nam Socin. ipse, qui id bis tam constanter tenuit, primum in consi. deinde & in lect. tandem tamen non immemor illius suæ sententiæ veluti palinodiam canens, diuersum censuit. Nam in repeti. d. l. cum auus, char. xiiij. vers. septimò quæritur. ff. de condi. & demon. posteaquam illam sententiam & rationes illius recensuit, ita prope eam rem conclusit. Sed impræsentiarum, inquit, considerandum puto, quod aliquando & primò quidem sumus in casu in quo lex præsumit aliquid fuisse dictum, licet non reperiatur scriptum, & sic legis præsumptione probatur dictum à testatore: verbi gratia, quando nepotes erant nati, vel etiam aliter appareret quod de illis testator ipse cogitauit. Et tunc videtur quod procedat illa op. quod etiã per filias exclusas excludatur substitutus, per d. l. filiusfa. §. cum quis, cum ibi not. ff. de legat. j. Nisi quis diceret huic respondendo, quod aliud est quando conditio reperitur scripta & expressa à testatore, & tunc procedat tex. in d. §. cum quis, & ibi not. quia in incertis non certis locus est coniecturis. l. continuus. §. cum ita. ff. de verb. oblig. Et aliud est quando nõ reperitur scripta, quia tunc fortè non habet locum præsumptio illius l. cum auus, quia ob id à testatore censetur exprimi, vt præferat ab intestato liberos substituto, vt in l. Lucius. ff. de hæred. institu. Nec præsumit lex quod ad exclusionem substituti apposerit liberos in conditione, qui non sunt successuri ab intestato, quia frustra hoc præsumeretur, arg. l. j. §. dixerit aliquis. ff. de publ. & vectig. Nec id quoq; fingit lex, quia æquitas non subest. l. j. §. si vir vxori. ff. de acq. pos. Quod si dicatur, quod quando exprimitur conditio, etiam frustra illi qui nõ sunt successuri, includuntur, & tamè includuntur, per d. §. cum quis. Hic, inquit, puto subtiliter aduertendum. nam quãdo nullo modo sunt successuri, vt deportati & mendicantes, tunc non excluditur substitutus. Sed si possunt succedere, & est substituta persona quæ liberos nõ excludit ab intestato: ipsi quidem includuntur, licet postea non succedat: quia testator sensit de his qui poterunt succedere, per d. l. Lucius, in fi. cū gl. Ideoq; licet contingat quod non succedunt, vt diximus: tamè excluditur substitutus ex natura conditionis, ex quo simul fuerunt inclusi. Et ita est casus ibi, qui etiam excluderetur liberis succedentibus. Quod si substituta esset persona, quæ liberos excluderet ab intestato, verbi gratia, si stante statuto, quod agnati excludant filias, pater instituit filios, & eos inuicem substituit, & vnus eorum moritur relicta filia: certè hoc casu non potuit cogitare testator, quod filia exclusa à substituto succederent ab intestato. Igitur lex non videtur præsumere quod expressa fuerit conditio, si sine liberis, inclusiuæ feminarum, sed tantum sine liberis qui possunt succedere. Et sic cessant multa quæ in contrarium fuerunt allegata.

¶ Aliquando & secundo constat, quod non cogitauit testator de liberis, vel sumus in dubio an cogitauerit, quo casu lex præsumit non cogitasse, per d. l. generaliter. §. cum autem. Et tunc fortius substitutus non debet excludi à filiabus non succedentibus, quoniam non est censendum, quod lex subintelligat vel fingat conditionem ad exclusionem substituti ex testamento, cum liberi non sint successuri ab intestato, sed substitutus, & sic sine effectu aliquid operandi, arg. d. §. si vir vxori, quod maxime procedit, tenendo quod in terminis d. §. cum autem, necesse est vt liberi succedat ad excludendum substitutum, vt supra diximus: licet secus sit quãdo appareret conditio expressa à testatore,

vt in

vt in casu d. §. cum quis. Præterea non admitteret lex ad exclusionem aliorum, liberos, qui ipsi non essent aliquid habituri. l. si post mortem. §. liberi. ff. de bon. poss. cont. tabu. Et præsumitur voluntas testatoris conformis iuri communi. l. si duo, & ibi Bal. ff. de acqui. hære. & Bal. in l. precibus. C. de impub. & ali. substit.

¶ Rursum idem Soci. in ea ipsa l. cum auus, char. viij. col. 2. vers. ex quibus inferitur vna alia conclusio, postquam retulit Alber. qui distinxit inter conditionem expressam & tacitam siue præsumptam, vt scilicet primo casu non sit necesse vt positus in conditione succedat, in secundo secus: tandem dicit putare se ita concludendum, quod aut talis conditio, licet non sit scripta, fingatur vel subintelligatur à lege ex coniectura, pietate ac mente testatoris, quasi si cogitasset, apposuisset: & tunc necesse est vt sint hæredes, vt substitutus excludatur, aliàs non militaret ratio pietatis siue coniecturæ, vel alia, de qua in d. l. generaliter. §. cum autem, per quam lex debeat hanc præsumptionem inducere: nec æquitas, per quam debeat fingere. d. l. j. §. si vir, & ibi no. Aut præsumitur à lege quod fuerit dicta, sed ommissa à tabellione seu alio scribente, prout dicit Bart. in d. §. si quis rogatus; & tunc quia habetur ac si fuisset scripta, vt supra dictum est. nec ideo differt ab expressa, succedit dispositio d. §. cum quis, scilicet quod etiam non hæredes excludunt.

¶ Sed & idem Soci. in repe. d. l. centurio, col. 7. vers. posset tamen dubitari. ff. de vulg. & pup. ita etiã de hac re loquitur. Si defertur alicui successio sub conditione tacita vel expressa, si alia persona non extiterit: & is excluditur ob id solum, quod superest illa persona posita in conditione, & non ob id, quod ea persona habeat potentius ius in successione, & tunc sola superexistentia excludit, licet quædam quæ potest succedere, non succedat. Et ita procedit text. in d. l. filiusfa. §. cum quis. Aliquando & secundo quis excluditur per existentiam personæ etiam positæ in conditione, quia illa persona habet potentius ius in succedendo: & tunc excluditur, si illa persona superest & succedat. & ita potest intelligi tex. in l. pen. cum ibi no. per Nicol. Mar. Bal. & alios. C. de impub. & ali. substit. Ad quod trahit quod supra diximus ex Bar. in d. l. j. §. pen. ff. de bon. poss. cont. tab. quod stante statuto quod extantibus masculis filia non succedat, quia masculi positi sunt in conditione ad exclusionem feminarum, tanquam habentes ius potentius in successione: ideo si non succedant, non excluduntur feminae. Ex quibus, inquit Soci. videtur inferri, quod cū in terminis d. l. cum acutissimi, intelligatur conditio si sine liberis, quasi ex coniecturata mente filij habeant ius potentius. Ita demum superexistentia filiorum videtur facere fideicommissum deficere, si liberi succedunt: aliàs non, quod dicit signandum & notandum.

¶ Ex quibus planè cognoscis Soci. virum ingeniosissimum in hoc casu admodum nutasse, vt qui nunc vnã sententiam, nunc contrariam secutus sit: nunc item quadam distinctione, nunc alia rem ipsam componere conatus sit. Mihi verò, vt rem breuiter definiam, potior semper visa fuit prior sententia in casu legis nostræ, vt scilicet filia quæ nõ succedit, nõ reuocet donationem præcedentem, secundo ea quæ statim dicam. Nam ratio huius legis est illa verisimilis & præsumpta donantis voluntas, qui si cogitasset de liberis, verisimiliter nõ donasset, aut ea lege donasset, si liberos nõ susciperet. quæ ratio hic cessat. Nã si cogitasset de filia sibi nõ successura, proindeq; nihil habitura ex ea re quã donat, nõ à donatione abstinuisset. Præsertim cū nudum nomen filij noceat donatario, vt in simili dicitur in l. j. §. sed si sine. ff. ad Senatufcon. Tert. Nisi diceret imò filia aliquid fuisse habiturã, vt pote cū dos illius quam debet habere nõ obstante exclusione statuti, fuisset auctior atque locupletior sine ea donatione. Idcirco & ego arbitror nõ integram quidem donationem hoc casu reuocari, sed quatenus tantum dos filia ob huiusmodi donationem minuta est: vt quod iuris est de toto ad totum, idem sit de parte ad partem. d. l. quæ de tota. ff. de rei vend. cum simil. Nã & in simili Albertus Brunus in tractat. statutorum excludentium feminas à successione, in vj. q. ix. ar. asserit huiusmodi feminas posse dicere donationem patris in officiosam in eo quod ad dotem quæ eis debetur, pertinet: nihil tamen ad id allegans, quã quod in ea est creditrix. Cæterum si cõtingat hanc filia succedere nõ obstante statuto, videlicet masculis repudiantibus, aut aliàs, tunc facit locum huic l. Nam si pater cogitasset de filia sibi ita successura, verisimiliter illi non anteposuisset donatarium. Et ideo manemus in ratione nostræ l.

¶ Quæro item quid si postquam mulier donauerit, ea cū moreretur, exciso vêtre filium edidit, nunquid is reuocabit donationem? Id quod multis fortè videbitur absurdum quærere, tãquam minimè ambiguum, ob tex. in l. j. §. sed & si matris. ff. ad Senatufcon. Tertul. vbi si matris exciso ventre filius editus sit, is ad legitimam hæreditatem admittitur. & in l. j. §. si qua prægnans. ff. vnde cog. vbi ipse parens in ea conditione est, vt matris suæ bonorum possessionem accipere possit, & in l. quod dicitur. ff. de lib. & posth. vbi ita scribitur, quod dicitur filium natum rumpere testamentum, natum accipe, & si exciso ventre editus sit. & ibi id no. Imo, qui cam l. legit cum l. commo disimè, & l. posthumus, post prin. ff. de inof. testa. vbi qui exciso ventre extractus quæri potest, cum si. Et quia etiam aliàs non refert, quis nascatur, an exciso ventre extrahatur. l. si ego. §. ex omnibus. ff. de public. in rem actio.

¶ Sed id tamen ambiguum facit tex. in l. anniculus amittitur. §. vlti. ff. de verb. sign. cuius hæc verba sunt: Falsum est eam peperisse, cui mortuæ filius excisus est, quem valde annotarunt i glo. in l. etiam ea mulier. ff. de co. tit. & Ang. Pau. Cast. Alex. Fran. Arct. & Iaf. in d. l. quod dicitur. ff. de lib. & posth. Ex eoq; dicunt propè omnes legatum factum mulieri, si pepererit liberos, nõ obtinere

De eadē quaestione, & de conditione tacita & expressa quid exspectetur.

Idē disputat, & persequitur.

Autoris sententia de filia, utrum reuocet donationem præcedentem.

Quo pacto filia reuocet donationem, & quatenus.

Filia in dote est creditrix.

Vtrum filius exciso ventre editus, reuocabit donationem quam mater fecit.

Legatum mulierum in testamento liberorum relictum, non obstat secto matris utero. Nec proprie dicitur posthumus.

141 Auctoris hac de re opinio. Concessio emphyteusis facta pro se, & liberis, comprehendit ex secto ventre editos.

142 Comprobatio sententiae auctoris. An peperisse dicatur, quae in puerperio decessit.

Habito effectum non curamus de modo. Et mens magis spectatur, quam uerba.

143

143

secto matris utero. Idemque generaliter & in omni conditione si pepererit aut ediderit liberos, voluit Bal. in l. Arethusa, in fi. ff. de stat. homi. & Ang. consi. l. j. Simon notarius, col. 3. & nouissimè Carolus Ruinus in repeti. l. Gallus. §. & quid si tantum, colum. 24. versic. octauo & ultimo quæro. ff. de liber. & posthu. Ideo & glo. in l. posthumus, in verb. posse quæri, & ibi post eam Ange. ff. de inoffic. testamen. negant eum proprie dici posthumum, qui ita editur. Ex quo etiam D. Guil. Benedic. in repetitio. capit. Raynutius, in verbo, & soboles quam gestabat in utero. num. 18. extra de testamen. negat hunc comprehendi in statuto loquente de posthumo. Quin & text. est negans eum esse natum, qui ita editus est, in l. si ego. §. partus, versiculo ex omnibus. ff. de public. in rem actio.

¶ Ego tamen in diuersa sum sententia. nam haud dubiè is natus esse dicitur, qui ita ex secto matris utero editus est, ut est tex. apertissimus in d. l. quod dicitur, vbi etiam (quod iam diximus) æquè ob id rumpit testamentum, ac aliter natus. quod vltimum etiam probat tex. in d. l. posthumus, nuper allegata: & ita quidem natus dicitur, ut nihil ab aliter nato differat, ut dicit Bal. cõsil. cxxviii. ad intelligentiã, paulò ante fi. lib. i. Ideoq; si quis acquireret emphyteusim pro se, & liberis ex se nascituris, veniunt liberi ex secto ventre editi, ex sententia Iac. Ardiz. in sua summa, quem sequitur Bal. qui ita dicit cõsuluisse in ciuitate Lucana, in l. vlt. col. pe. vers. vidi dubitari. C. de suis & legi. per d. l. quod dicitur. vbi & hoc sequitur Pau. Cast. Alex. & Iaf. Ex quibus Pau. dicit hoc procedere in omni materia quantũlibet odiosa & restringibili, quia proprie is natus dicitur per illũ tex. quod dicit notandũ. Similiter { Albe. in l. j. in fi. C. de posth. hære. insti. dicit, eũ dici posthumũ, qui ex secto ventre natus est, per eũ tex. & in d. l. quod dicitur, & l. posthumus. §. similiq; modo. ff. de inoffic. testa. & dicit } Ang. dicto consi. l. j. vbi supra, { id procedere in omni dispositione loquente in posthumo nato, ut scilicet habeat } locũ in posthumo ex secto ventre edito, per d. l. quod dicitur. Plus dicit no. Soci. consi. cxcvii. circa præmissam consultationem, col. i. lib. ij. quod cõditio natiuitatis verificatur in eo qui ita editus est, per d. l. quod admodum notandum est, quia conditio debet adimpleri in forma specifica. per l. Meuius, & l. si hæredi. ff. de condi. & demon. Sed & illud dictum Bal. sequitur Fely. in c. sicut ex literarum, in fi. extra de homici.

¶ Quæ etiam sententia nostra ex eo nõ parum fulcitur, quod consuluit ipse Bal. consi. cxxij. verba testamenti sic dicunt, lib. i. quod si quis instituerit ventrem vxoris si filium masculinum pepererit, si ea mortua filius ventre exciso detractus sit, habet locũ institutio, cum peperisse dicatur, quæ in puerperio decessit, per dictam l. Arethusa, & l. seq. ff. de statu hominum, & quia par est testatoris affectio: & aliis rationibus, quas veluti nihil ad hunc locũ pertinentes omitto. Respondetque ad edictum §. falsum est, quod is procedit in extraneo, non in filio, puta si quis reliquerit mulieri cupiam extraneæ si masculinum pepererit. secus si pater loquatur de filio: cum sit par affectus, quocunque modo is edatur. Et dicit ipse Bal. idẽ se antè cõsuluisse in illo ipso casu, sicut re vera fecit in dicto cõsi. 128. in fi. eo. lib. i. Et alterutrius consi. meminit, nisi de vtroq; intelligeret idem Bal. in d. l. vlt. col. pen. C. de suis & legit. vbi & hoc dicit, quicquid sit quod ad vocis significationẽ, tamen quod ad rei seu realitatis, ut ipse dicit, effectum cõprehenditur ita extractus ex utero matris mortuæ. Meminerunt item huius consi. Saly. Corn. & Alex. qui tamen illud non designant, in l. vlt. C. de posthu. hæred. insti. vbi & hanc rationem adiiciunt, quam satis sentit Bal. in dicto consi. 128. & quæ huc bene facit, quod pater per ea verba, si masculinum pepererit, nõ videtur præscripsisse modum, quo filius in lucem prodiret, sed quomodocũque natus sit, illi consuluisse. vnde habito effectum non curamus de modo. l. mater. C. de insti. & subst. & quia mætem magis spectamus, quam verba. l. cum virum. C. de fideicommiss. Et ad d. §. falsum est, alio quoque modo respondet, ut videlicet procedat, vbi mens disponentis non repugnat. aliàs secus. Sed & hoc simpliciter sequitur Alex. in l. commodissimè, ad fi. ff. de libe. & posth. & in d. l. quod dicitur, vbi & Iaf. refert & dubitat, asserit tamen durum esse in practica ab hac opi. recedere, cum non habeat contradicentem. Et pro ea etiam adducit, & huiusmodi rationem, quia si testator fuisset interrogatus de isto casu, aut de eo cogitasset, idem verisimiliter statuisset. ergo habetur pro disposito. l. Titius. §. Lucius. ff. de lib. & posth. & gl. in l. tale pactum. §. vlt. ff. de pact. cũ infinitis propè concord. à me collectis supra in prin. l. versic. 56. incip. inter tam multa. Sequitur item illud Bal. dictum Soci. in l. j. col. 14. in viij. limitatione. ff. de vulg. & pup. substi. { Fely. in d. c. sicut ex literarũ, in fi. de homici. & D. Benedic. in repet. c. Raynutius, in verbo, si absq; liberis, le ij. nu. 31. de testa. } Phil. Dec. in l. si quis prægnantẽ. ff. de reg. iur. & in additio. l. posthumus, col. eiusdem addit. ij. C. de bon. poss. contra tab. & Alcia. in d. §. falsum est. & iterum in lib. iij. de verb. sig. in 4. axiomate. Et idem in substitutione facta vtrũ, si masculinum pepererit, ut videlicet substitutio habeat locum, si venter fuerit extractus, voluit Bal. d. consi. 128. ad fi. lib. i. & Lancello. Politus in tract. substitutionum, in materia vulgaris, in vij. q. principali. Et facit deniq; tex. in l. negat. ff. de mort. infe. & in l. j. §. si qua prægnans. ff. ad Tertu. in quibus locis partus appellatur, qui prægnanti mortuæ excisus est. & in l. etiam. ff. de verbo. signi. vbi ita scribitur. Etiam mulier cum moreretur, creditur filium habere, quæ exciso utero edere possit.

¶ Erid sane in casu legis nostræ nuncupatim respondit, aliud tamen agens, ideoque nihil ad hoc allegans, Steph. Bertr. consi. 86. Christi, & c. visis tribus, col. 2. versic. si verò teneremus, ibi, propter natiuitatem filia quam postea peperit: seu quæ ab utero illius casu extracta est, lib. i. Quid autem dici possit ad tex. in d. l. si ego. §. partus. ff. de public. in rem actio. allegato pro contraria parte, non satis

Cæsares suis paritibus, & aliis consanguineis succedunt ut naturaliter nati.

Qui in utero est, habetur pro nato.

Facit etiã partem iis qui pari gradu sunt.

Mater prægnans tenetur petere curatorem ventris. Isq; legitimatur per matrimonium.

Venter ante natiuitatẽ non rumpit testamentum.

Nec reuocat donationem.

Nec admittitur ad partem hereditatis. Nec hæres esse potest. Nec est in potestate patris.

Nec suus est.

fatis video, ut euites antinomiam. d. l. quod dicitur. Nam in vno loco, hic ex secto ventre editus, natus esse dicitur, in altero non natus: nisi eadem dicas quæ de partu diximus. Constat autem & hos Cæsares haud dubiè parentibus aliisque consanguineis succedere, sicuti & cæteros naturaliter natos, ut clarissimè patet ex legibus supra in prin. allegatis: & fatentur omnes qui de ea re loquuntur. Quare autem hos appellem Cæsares, videbis latè in nostro tractatu primigeniorum, q. xvij. vbi & alia multa de his videbis.

¶ Sed & illud quæri potest, an continuò quàm vxor donantis, vel quæ ipsamet donauit, gerit infantem in utero, sit reuocata donatio, ut proinde sint restituendi fructus ex eo tempore, saltem facta declaratione, secundũ ea quæ postea dicemus in verbo, reuertatur, nu. 273. inci. sed ut reuertamur. An verò sit expectanda natiuitas? Videtur satis esse mulierẽ ferre vterem: quia qui in utero est, perinde est ac si in rebus humanis esset. l. qui in utero, la premiere, atque etiam la secunde. ff. de statu. hom. & ibi concord. in gl. cui adde & tex. in l. intelligendus. ff. de verbo. signi. vbi intelligendus est mortis tempore fuisse, qui in utero relictus est. & in l. illud. §. vlt. & ibi glo. & Bar. ff. de bon. poss. cõtra tab. vbi infans qui in utero est, aperit edictum scripto hæredi ad cõtratabulandũ, quod etiam voluit ipse Bar. in l. venter, col. j. ff. de acqui. hære. & Bal. qui hoc dicit no. dignum, in l. si pater, in ix. oppo. C. de instit. & substi. { Iason in l. emancipata, in ij. lectu. col. 3. C. qui admitt. vbi & idem dicit valde notab. Isque interim obstat sequentibus. l. inter. §. quandiu. ff. vnde legit. & in l. j. §. si quis proximior. ff. vnde cognat. & l. cum quidam. §. j. ff. de acqui. hære. Et facit partem iis qui pari gradu sunt. l. intestato. §. vtique. ff. de suis & leg. hære. } Nam & is hæres institui potest. l. placet. ff. de lib. & post. & l. vlt. C. de insti. & substi. cum similibus. Eiq; legari potest. l. si qui quartam. §. si quis. & l. qui filiabus, in prin. & §. si quis ita. ff. de leg. j. { & l. j. §. ad eos, versic. sed & si seruo. ff. ad leg. Falci. } cum simil. Et donari quoque, ut per Guid. Pap. consi. lx. ad dubia elicita, in iij. dubio. & consi. clxxvj. pro definitione, in iij. dubio. Et ei stipulari, ut latè etiam diximus in nostro tractatu primogenituræ, q. vj. nu. 31. at ille. Et ventri quoque cõpetit in integrum restitutio. l. etiam ei. ff. de minor. quem ad hoc expendit, & negat esse alibi Bal. in rubr. extr. de in integr. restit. paulò ante fi. { & Fran. Aret. in l. Pantonius, col. 6. vers. vnde omnibus. ff. de acqui. hære. Isque mittitur in possessionem, l. cõmuni. §. sed & si. ff. cõmuni diu. & per totum tit. ff. de vent. in posses. mittere. Et cum eo fit collatio. l. vlt. ff. de colla. bon. Teneturque mater prægnans petere curatorem vtrũ: & si non fecerit, æquè punitur ac si non petisset tutorem filio iam nato. l. ij. §. si mater, & §. quod si cum prægnans. ff. ad senatuscon. Tertul. & voluit Bart. consi. xxij. homo Accursuli, col. vlt. versic. restat modò, & consi. xxx. in nomine domini amen. Vanutius, vers. his ergo duobus, & Bal. cõsi. 288. quidam decessit, lib. 2. & iterum consi. 432. iste casus, rarissimè, eo. lib. ij. rursumque consi. 297. visis, col. 2. vers. venio ad tertium, lib. iij. Isque legitimatur per matrimonium. l. nuper. C. de natu. libe. Bal. in l. vlti. ff. de his qui sunt sui vel alien. iur. }

¶ Ego verò arbitror non prius reuocari donationem, quàm is infans in lucem sit editus. Nam & aliàs venter ante natiuitatem non rumpit testamentum, ut satis constat ex l. j. ij. C. de posth. hære. insti. & l. posthumus, cum dicitur posthumus nato, vbi id not. Iason & Phil. Dec. vterque col. 2. in j. no. C. de bon. poss. cont. tab. & est tex. omnium clarissimus in l. iij. in prin. vers. ex his apparet. ff. de iniust. testa. cum dicitur hoc interesse inter filios iam natos & posthumos, quod illi iniustum testamentum dicunt, hi rumpunt: illi semper, hi si nascantur, nec inueniant se exheredatos. & hoc quoque voluit Bal. in d. l. si pater, vbi supra, & in auth. ex causa, col. 2. vers. quartò præmitte. C. de lib. præte. { & in l. si quis. §. si suo, col. 2. in ij. locis, circa medium. ff. de vulg. & pup. & cõsi. cxcv. laudare, col. 2. vers. sed quicquid sit, lib. ij. } & Pet. Iac. in tit. de condi. ex l. omnimodo. char. iij. col. j. vers. si vero per lineã. Pau. Cast. in l. cum posthumus. ff. de libe. & posth. { Fran. Aret. in l. vter, col. 3. vers. nec est inconueniẽs. ff. de acq. hære. } & Iaf. in l. iij. §. purè. in fi. ff. de lib. & posth. & in l. quod dicitur, in prin. eo. tit. & Steph. Bertr. consi. 367. viso consultationis themate, nu. 5. & 12. lib. i. Ex quo consequens sit, nec hos reuocare donationem, cum testamentum facilius reuocetur ac rumpatur quàm donatio, secundum Bar. qui hoc vtitur argumento in casu l. nostræ, in auth. ex causa, col. 3. & ibi etiam Ange. & Pau. Cast. C. de libe. præte. cum multis concord. à me congestis, supra in verbo, libertis, vers. 66. hæc sunt quæ pro posteriori.

¶ Ad hæc vterus ad partẽ hereditatis non admittitur, donec in lucem prodierit. l. antiqui. ff. si pars hære. pera. & apertius in l. vtrum, in prin. ff. de reb. dub. { & in l. si duobus. §. vlt. ff. de leg. j. } vt qui hæres nondũ sit. l. si hæres. ff. fam. herci. quã ad hoc expendit Cy. & Bal. in l. si nemo, la ij. §. vlt. ff. de testa. tute. { & facit tex. in d. l. inter. §. quãdiu. C. vnde legit. } Nec hæres esse possit, donec nascatur, ut dicit Bal. in l. cũ quidã, col. j. post prin. C. de insti. & substi. & in d. auth. ex causa, vbi supra. C. de libe. præte. vbi etiã dicit quod dominus esse nõ potest. Nec potest dici esse in potestate patris. l. vlt. ff. de colla. & l. vlt. ff. de assigna. libe. { & in §. cum autẽ, qui est vlti. Insti. de tute. vbi ita scribitur, si modò in ea causa sint, vt si viuis parentibus nascerentur, sui hæredes, & in corũ potestate fieret. Bal. qui id dicit no. in l. si filius. §. j. in fi. ff. de lib. & posth. } Vnde etiã necdũ suus est, vt satis probat tex. in d. §. cũ autẽ. & l. j. §. toties, ibi, inter suos hæredes futurũ erit. & iterũ §. sed & si incertũ, ibi, suus futurus sit. ff. de vtre in poss. mit. { & in l. Gallus. §. nũc de lege, ibi, qui cũ nascerentur, sui hæredes futuri essent, & rursum ibi, suus futurus tũc cum nasceretur, & iterũ §. vlt. ibi, qui cum nascetur, sui erũt. ff. de lib. & posth. & in l. cum quidã. §. j. ibi, prægnas quæ eũ paritura est, Y 2

qui suus hæres futurus est. ff. de acq. hæ. } & in l. posthum. ibi, qui sui futuri essent, si viuo patre nati essent. & ibi Iason, & Phil. Dec. C. de colla. & in d. l. iij. C. de posthu. hære. insti. cū dicitur, qui si ad lucem fuerit redactus, suus hæres potest existere. & in d. §. cū autē, Insti. de tute. & voluit etiā Bal. in d. l. si pater, vbi supra. & in l. cū posthumus. ff. de lib. & posth. & Iason & Phil. in d. l. posthumo, vterq; in j. not. C. de bon. poss. cōtra tab. { In quo aperte errat Alex. qui contrariū tenuit, scilicet vterū suum esse, in l. si filius, in prin. col. 6. vers. fallit in posthumo. ff. de vulg. & pup. } Et secundum hæc intelligi debet tex. qui posset videri contrarius, in §. posthumi, Insti. de hære. quæ ab intest. defer. { Nec huic debetur legitima. Bal. in d. l. si pater, & confi. xxxix. testator, col. 2. lib. 1. per tex. in l. vlt. de assigna. libe. Et quæ scribuntur à Fran. Arret. in l. is potest, col. 5. vers. nec obstat secundum eum. ff. de acq. hæ. Et facit tex. in l. si ventri, in prin. ff. de priuil. credit, vbi priuilegium datū pupillis & cæteris huiusmodi vt prætereantur cæteris creditoribus in bonis tutoris vel curatoris, non habet locum, cū vtri datus est curator, nisi is in lucem edatur. vide omnino Iason. in l. cū filius familiæ. §. in hac stipulatione, col. 2. vers. sed aduerse. ff. de verb. oblig. }

Nec huic debetur legitima.

147 Vterus nō est pupillus. Ei mora non fit. Nec ei datur tutor. Nec is homo est. Clarigatio.

¶ Quin etiam is infans nondum pupillus dici potest, dum in vtero est. l. non est pupillus. ff. de verb. sign. Ideoque non ei fit mora: vt per eum tex. dicit Bal. in l. si voluntate, in fi. C. de fideicom. liber. nec illi tutor datur, d. l. j. §. si auus quasi. ff. de eo qui pro tutor. & d. l. si nemo, la ij. §. vlti. ff. de testam. tutel. vbi ex hoc dicit Bal. post Cyn. quod is cui id munus est traditum, non potest facere pacem cum interfecto patris huius posthumi, cum nondum sit tutor, & sequitur Iason in l. pactum curatoris, ante fi. C. de pact. Sed nec is quidem vterus homo est, sed tantum homo fieri speratur. l. cū inter. C. de fideicom. libe. vbi & id no. Bal. infertque ex eo non comprehendi vterum in repræfaliis (quas vocant) concessis aduersus hominem alicuius nationis, gentis aut ciuitatis, id est (vt id transeunter dicam) in eo iure prehensionis, quod veteres clarigationem vocabant, si credimus Alciato id asserenti, tum in epistola liminari. C. ad lectores, tū in l. prouinciales. ff. de verb. signi. post Hermolaum quidem Barbarum. Quanquam aliud mihi fuisse videtur clarigatio, ex Tito Liuiio, libro octauo, ab vrbe condi. quo loco de pœna Veliternorum qui toties rebellassent, differit. & Plinio libr. xxij. ca. ij. in fi. vbi ipse Hermolaus id etiam asserit quod diximus: quem videas, & præterea { Seruium interpretantem illud Virgil. lib. ix. Aeneid. Principium pugnae. Illudque x. eiusdem operis post prin.

Tum res vappuisse licebit.

Alexandrum ab Alexandro, lib. Genialium dierum v. cap. ij. & Petrum Crinitum lib. de honesta disciplina, vij. c. iij. { Et beatum Rhena. in anno. in Tertu. & Valentinianos, & Beroaldum in Vespasianum Suetonij, c. 7. } & Budæum vnicum nostræ gentis atque ætatis miraculum, in annotationibus posterioribus Pandectarū, in l. aut facta. §. euentus. ff. de pœnis, quo loco etiam id genus prehensionis dici apud Græcos Androlepsia, vel etiam Androlepsum neutro genere tradit auctoritate Demosthenis aduersus Aristocratē, & Pollucis: nec ei interim displicet, vt latinè pignatio vocetur, vt vocauit Gregorius Decimus in c. j. de iniuriis, libr. 6. vbi ita scribitur in principio, & si pignationes quas vulgaris elocutio repræfalias nominat, & cætera quæ sequuntur. { Et ita quoque vocat statutum Sabaudia, cuius simile est initium in libro secūdo statutorum eius gentis, } quam vulgarem locutionem nostri iuris interpretes sequi malunt, vsq; adeo barbaries ad stomachum rusticitatis facit, vt dicit Budæus vbi supra. Quanquam in d. c. j. vbi que legitur pignationes, sed nihil omnino refert inter vtrunque, quoniam dicimus Latinè pignero & pignoro, licet antiquiores frequentius pignero dicebāt. Sed & huiusmodi oppignerationum in ea significatione fit mentio in iure ciuili, scilicet in authen. vt non fiant pigno. tam in rubro, quàm in nigro. & in §. quoniam verò contingit, in auth. vt nulli iudic. Quibus in locis Græcæ illa Iustiniani constitutiones id genus præhensionis πνευματικῶν vocant.

Androlepsia. Pignatio.

Pignero. Pignoro.

148 De eadem re.

Vterus non comprehenditur sub statuto de occidente hominum.

Partus nondum editus, homo non est.

¶ Sed vt reuertamur, id quod diximus, vterum nondum esse hominem, voluit etiam { Alber. in prima parte statutorum, q. cxxxij. in multis locis, col. 2. vers. & hoc iudicant, & Signo, confi. j. statuto ciuitatis, col. 2. nu. 9. & iterum col. seq. nu. 12. vbi etiam probat auctoritate sacrarū literarum, cū in illis dicitur, conceptus est de Spiritu factō, natus ex Maria virgine, & homo factus est, quasi scilicet nōdum homo fuerit antequā natus esset. Et idem quoque voluit } Bal. in d. l. si pater, vbi supra. } & in l. quod dicitur. ff. de lib. & posth. vnde, ait, non comprehenditur sub statuto loquente de occidente hominem. } & in l. ij. in princ. C. de posthu. hære. insti. Nam licet, inquit, habeat animam rationalem infusam, tamen sola anima non facit hominem sine corporis perfectione & organizatione, { & idem Bal. confi. cccxc. tam profundè, ante fi. lib. ij. & Ioan. Ana. in d. c. } sicut ex literarum, col. 2. extra de homici. vbi & illud dicit de repræfaliis. { & Barba. in repeti. l. cū acutissimi, col. 53. vers. quid si testator dixit, si filius meus decesserit sine homine, & iterum vers. & in quantum superius. C. de fideic. & in repe. c. Raynaldus, col. 49. vers. secundò limita, de testam. vbi dicit ad hoc esse valde fing. tex. in d. l. cū inter. Sed de hac re est tex. omniū optimus & expressissimus in l. in lege Falcidia placuit. ff. ad leg. Falc. cuius hæc verba sunt, quia partus nōdum editus, homo nō rectè fuisse dicitur. Vt tamen nō omittam Phil. Dec. qui & id quoque voluit confi. cccccxxv. requisitus, col. j. nu. 2. Quibus præter loca supra adducta succipit illud Domini nostri Iesu Christi apud Ioan. c. vj. Mulier cū parit, tristitia habet: cū autem peperit, non meminit pressuræ propter gaudiū: quia natus est homo in mundo. quem locum ad hoc quoque expendit

expendit Alber. in iij. parte statutorum, q. lix. si statuto caueatur, col. 2. }

149 ¶ Quid? quod vterus non solum non homo est, sed nec animal quoque, vt dicit gl. in d. l. qui in vtero, la j. ff. de stat. hom. per tex. in l. j. §. si quis proximior. ff. vnde cog. quem tamen pro contraria sententia allegat Pet. Iac. tit. de cōdi. ex lege omnimodo, col. 4. { Quanquam scio Galenū scripsisse librum hoc titulo, vtrum conceptus in vtero sit animal: in quo idipsum esse probat tum auctoritate Hippocratis, tū duobus legum capitibus: primo, quo ei qui abortus causa fuerit, pœna infligitur, altero quo adire hæreditatē nondū natis permittitur. Deorum enim inuentū & donum leges esse. nam omnia certis legibus inter deos omnium ille pater disposuit. Et alicubi in eo lib. dicit id iam potētia esse animal, at tum animal actu fore, cū in lucem proditum erit. } Verum sententiæ gl. simpliciter subscribunt Empedocles, Diogenes, Herophilus, & Stoici omnes apud Plutarchum libr. 5. de placitis philosophorum. Sed nec infans in vtero aliud quippiā reputatur, id est, vt breuiter dicam, nihil est, aut certè pro nihilo habetur nisi nascatur, instar cogitationis animi, quæ & ipsa nulla est, id est nullius apud homines momenti, nisi ea in lucem proferatur. Ita enim dicit hanc similitudinē faciens Bal. per d. l. iij. tum in tractatu schismatis, col. x. vers. ampliùs sciendum. tum in l. j. col. 9. vers. circa secundum. C. qui admit. & post eum Iason in l. quod quis. ff. de condi. indeb. & in l. j. col. 2. vers. glof. magna. ff. de conditio. causa data, & in l. si ita legatum. §. illi si volet. ff. de legat. j. de quo & diximus supra in verbo, libertis, versicu. 22. vnnum tantum dixerim. Nam nec hi infantes qui in vtero sunt, censentur esse in rerum natura, siue in rebus humanis, vt probatur in l. quod in rerum. ff. de lega. j. & in l. vbi cunq; in princ. ff. de ventr. in poss. eff. mit. & in l. interdum. ff. de verbor. obligatio. & in l. sed & si plures. §. j. ff. de vulg. & pupil. substitu. & in l. si pater. ff. de solut. { & in l. sciendum, ibi, vel in rebus humanis, vel saltem concepti fuerant, ff. de suis & legiti. & in l. Titius, in fin. eo. tit. } Nisi tamen improprie: vt probat tex. in l. vel viuo, cū dicitur, quodammodo in rerum natura esse existimatur: eod. titu. } & in d. l. qui in vtero, & j. & ij. ff. de stat. homi.

Vterus nō est animal.

Et nihil est nisi nascatur.

Nec censetur esse in rerum natura.

Nisi improprie.

Qui vterum exanimat, nō punitur ex statuto puniente homicidam.

150 ¶ Ex quibus fit, vt qui vterum vel animatum exanimat, non punitur ex statuto puniente homicidam siue hominis occiforem, de quo latè per Albe. post antiquiores in d. l. qui in vtero, la j. & in iij. parte statutorum, q. lix. si statuto caueatur. { Signo. etiam latè dicto confi. j. } Iac. Bur. Ang. & Saly. in l. si quis necandi, quæ est pen. C. ad leg. Corn. de sicar. Bal. Pau. Castr. & Alex. in l. quod dicitur. ff. de libe. & posthu. Panor. Iosā. Ana. & Fely. in d. c. sicut ex literarum, extra de homi. Idem Ana. in c. si aliquis, col. j. vers. & ideo facit eo. titu. { Ang. Arret. in tractatu maleficiorum, in verbo, & ex interuallo, & c. nu. 10. quid si quis faciat. } Alciar. in d. l. non est intelligendus. & iterum in d. l. non est pupillus.

Vterus nihil soluit ex statuto imponente uectigal pro quolibet animali.

151 ¶ Hinc quoque fit, vt si ex statuto imponatur uectigal pro quolibet animali, nihil sit ex eo quod in vtero est, soluendum, vt per Bal. in l. vlt. paulò ante fi. C. de libe. cau. Ange. Alex. & recentiores in d. l. in lege Falcidia placuit. ff. ad leg. Falcid. { Albe. in prima parte statutorum, q. cxxxij. in multis locis, } & latissimè Firmia. in tract. de gabel. in v. q. viij. partis principalis. Ioan. Plate. in §. cū autem, quem legit cum §. permiffum est, col. j. Insti. de tutel. { & Barb. in d. l. cū acutissimi, vbi supra, } & ipsum Alciar. in d. l. non est pupillus.

Nec debetur præmium pro factibus qui sunt in vtero.

152 ¶ Nec si decretum sit certum præmium pro quolibet lupo qui capietur, debetur id præmium pro factibus qui existunt in vtero lupæ, ex sententia { Guil. Cug. Alber. } Bald. & aliorum in d. l. qui in vtero. ff. de stat. homi. Bal. in l. vlt. C. de libe. cau. { Alber. in d. q. cxxxij. j. partis statutorum. Signo. d. confi. j. col. 3. vers. sextò probat } Imo. & Alex. in d. l. in lege Falcidia placuit, Ioan. Ana. in d. c. sicut, col. 2. & ibi quoque Feli. de homi. & Ange. Arret. in d. §. cū autem. Insti. de tutel. & Alcia. in l. quod dicitur. ff. de verb. signifi.

Vterus non potest baptizari.

153 ¶ Denique nec baptizari debet nec potest qui in vtero est, vt nō obscurè sentit concilium Neocæsariense c. vj. capitulorum Græcarum synodorum à Martino Braccarēsi episcopo collectorum, & aperte scribitur in c. qui in matris, & ibi Archi. de consecr. dist. iij. & voluit gl. in c. si ad matris, eadem dif. Laud. Archi. & Domi. in ca. baptizari. v. dist. { & Card. Flor. in clem. j. §. ad hæc, post prin. de hære. } & è theologis magister ille sententiarius Petrus Lombardus lib. iij. dist. vj. & ibi diuus Bonauentura, arg. j. q. j. primæ partis. & Richar. arg. ij. q. j. & cæteri ipsius magistri interpretes, & Alexander Ales ille Theologorum scholasticorum princeps in iij. parte summæ, q. xvij. membro ij. & Ang. Claua. in verbo, baptismus, in prin. & omnes propè, quos statim in ij. abhinc vers. citabimus. Nam renasci, inquiunt, ex D. Augustino, quispiam nō potest, antequam natus sit. Nec prius quod spirituale est, sed quod animale, & deinde quod spirituale est, vt scribit diuus Paulus prioris ad Corin. 15. Nec denique conferuntur sacramenta à ministris ecclesiæ militantis, nisi iis qui super terram sunt, vtpote tum primū ipsi ecclesiæ cognitis, & in foro ipsius constitutis. Nam scriptum est: Quodcunq; ligaueritis super terram, &c. & quodcunq; solueritis super terram, &c. Matthæ. xvj. & iterū xvij. ca. & repetitur in c. solita, ad fi. extra de maior. & obed. Hi autem infantes qui in vtero sunt, nondū censentur esse super terram, vt dicit Henr. Bon. in c. maiores, extra de baptis. per d. l. quod in rerum. ff. de leg. j. & in d. l. interdum. ff. de verb. obli.

Vterus nondum est super terram.

154 ¶ Cui adde tex. optimum in d. l. iij. C. de posth. hære. insti. probantem eos tum primū cadere in terram, qui nascuntur. Hæc enim sunt verba illius, licet illico postquā in terram cecidit, decesserit. Ibi enim in terram cadere, pro nasci ponitur, sicuti { & Sapientia vij. ego natus accepit comunem

Cadere in terram dicitur qui nascuntur.

aerem & in similitur factam decidi terram. } & apud Papinium libr.i. Sylvarum, in epithalamio Stellæ & Violentillæ:

Cadere in terram pro nasci.

Tellure cadentem

Excepi, fouique sinu.

Iterumque lib.5. eiusdem operis, in Epicedio in filium:

Tellure cadentem

Excepi, & vinculum genitali carminae foui.

Et Lucanum lib.9.

Fiducia tanta est

Sanguinis, in terram paruos cum decidit infans.

Et huc quoque alludere videtur Claudianus lib.1. in Ruffinum:

Quem prima meo de matre cadentem

Suscepi gremio.

Veterum mos in natiuitate infantium.

Quod tractum potest videri ex more veterum, qui vbi infans natus esset, nudum confestim in terra sternebant, Opemque deam, quæ & ipsa terra est, authore { Varrone lib.1. de lingua latina. Festo Pompeio } & Macrobio lib.1. Saturna. ca. x. { & Seruio in x. Aeneidos, } huic officio priuatim destinata inuocabant, vt nascenti esset auxilio. Cuius rei meminit diuus Aug. lib. iij. de ciui. Dei. ca. xj. cum dicit, Ipse opem ferat nascentibus, excipiens eos sinu terræ, & vocetur Ops. Et paulo post, Ipse leuet de terra, & vocetur dea Leuana. Et Varro in lib. ij. de vita populi Romani cuius hæc verba sunt apud Nonium Marcellum, Natus si erat vitalis, ac sublatus ab obstetrice, statuebatur in terra, vt auspicaretur rectus esse: ac diis coniugalibus Pilumno ac Picuno in ædibus lectus sternebatur. Cuius etiam meminit Politia. Miscellaneorum c. lxxxix. vbi tamen Martianus corruptè loco Marcelli citatur. Ad huc quoque morem respicit Seneca, si is est, in libello de moribus. Omneis infantes terra nudos excipit. & Plinius { lib. ij. c. lxxv. Terra nos, nascentes excipit. Et iterum } statim ab initio libr. vij. hominem tantum nudum, & in nuda humo natali die abiicit ad vagitus &c. Et ipse Papinius lib. ij. Sylvarum, in Genethliaco Lucani,

Natum protinus, atque humum per ipsam

Primo murmure dulcè vagientem

Blando Calliope sinu recepit.

Et Suetonius in Augusto cap. v. se esse possessorem ac velut ædituum soli quod primum D. Augustus nascens attigisset. Et in Nerone c. vj. Natus est ex oriente sole penè vt radiis prius quæ terra contingeretur. { Et Tertullianus lib. aduersus Marcionem iij. Non decem mensium cruciatu deliberatus, non subita dolorum concussione cum tanti temporis cæno per corporis cloacam effusus ad terram, nec statim, lucem lachrymis auspicatus. }

Et Macro. qui eo. lib. Saturnaliorum cap. xj. tradit ex Cornelij Labeonis sententia, Maiam deam terram esse, & Mercurium illi adiungi in sacris, quia vox nascenti homini terræ cõtactû datur, eandemque etiam Opem vacari, quod ipsius auxilio vita constet: & Fatuam à fando, quod infantes partu æditi non prius vocem ædunt, quàm attigerint terram. & è nostris Alciatus antiquitatis diligentissimus indagator, simul & solertissimus inuẽtor, in l. hominis. ff. de verb. sign. vbi tamen non videtur intellexisse quæ de Ope eademque terra dicta sunt. { Ambrosius autem in epistola, ad Syagrium, quæ est omnium lxiiij. tradit obstetrices ita dictas, quod obfistat, ne fœtus laxatis vteri genitalibus in terram defluat. Nec interim prætermittemus Homerum lib. Iliad. xix. verbo græco cadendi pro nascendi vsum fuisse, quod pauci animaduertunt, ita enim scribit,

ἢ μὲν ἢ πάντες ἰδόντες ἢ ἀναξεί, ὅς κεν ἐπ' ἡμᾶτι τῷ δ' ἐπ' ἑὸς μετὰ ποσσὶ γυναικός.

Certe quidem hunc omnibus circumuicinis dominatum iri,

Qui in die hoc cadet in pedibus mulieris.

Id est, ad verbum,

Loquitur autem ibi de Euristeo & Hercule. }

Et quod diximus vterum non cõsiderari, procedit haud dubiè in casu l. nostræ, quæ lata est ad fauorem parentum donantiũ, non etiam filiorum postea susceptorum, nisi forte in quandã consequentiam, vt patet ex iis quæ latè diximus in præfatio. num. 92. incip. sed hinc parum attende. & dicemus etiam postea in verbo, in eiusdem donatoris arbitrio. nu. 1. 2. & 3. Constat autẽ eũ qui est in vtero, tum demũ pro nato censerit, cum de ipsius iure aut fauore queritur. Aliis autẽ non prodesse antequã nascatur. d. l. quod diximus. ff. de verb. signi. { & d. l. qui in vtero. ff. de statu homi. } cum simi. Ac ne ipsi quidem parenti, vt est tex. expressus in l. ij. §. remittit, vers. qui autem in ventre est, & ibi no. Bal. ff. de excu. tut. { & in l. libertinus. §. posthumus. ff. de ope. liber. & in l. is cui. ff. quando dies lega. ced. & Fran. Aret. in l. qui filiabus, in princ. col. 2. ff. de leg. j. vbi dicit primũ tex. quem solum allegat ad hoc esse no. } quãuis certum sit non posse prodesse patri, quin sibi etiam in consequentiam profit, ex iis quæ latissimè diximus supra in illa præfatione.

Verũ maius dubium est, si infans natus est non quidem totus, sed fortè caput, & in his locorum muliebriũ angustius extinguitur. Nam & hic videtur rumpere testamentum, per text. in d. l. quod dicitur. ff. de libe. & posthu. qui postquam dixit eum qui exfecto ventre editus est, rumpere testamentũ, hæc verba subdit: Quid tamen si nõ integrum animal editum sit, cũ spiritu tamen, an adhuc rumpat testamentũ? & hic tamen rumpit. Quin ex nostrorum ac Theologorũ sententia potest is qui caput tantũ exierit extra vterum, baptizari, quasi iam natus esse cõsuetur, qui caput omnium

Favor parentum donantiũ, non etiam filiorum postea susceptorum cõsideratur in hac l.

Virum infans natus, nõ quidẽ totus reuoct donationẽ cõ hac lege.

omnium sensuum atque virium animi habitaculum natus est. Ita enim voluerunt Host. in summa titu. de baptif. §. quæ sit eius forma, versic. licet autem totus, & seq. & iterum versic. quid si mulier. Mathe. Pau. Liazar. & Barba. in clemen. j. vers. ad hoc, de summa trini. Archi. Domi. & Card. Alex. in d. c. baptizari, dist. v. Henri. Bo. in d. c. maiores, de baptif. Lucas Pen. in l. cum autem, post prin. C. de agrico. & censu. lib. vj. Albe. & Aret. in l. iij. in prin. { & ibi Fran. Aret. } col. antepen. ff. de acquir. hære. Alex. in iij. parte summa. q. xij. membro iij. art. j. & iterum q. xvij. membro iij. Diuus Thomas in iij. sen. dist. vj. ar. j. q. j. Ricar. in eo. lib. dist. iij. ar. iij. q. iij. Scotus in eodem libr. dist. iij. mēbro j. q. iij. Pet. Aur. & Pet. Reginaldetus ex Franciscanis nostri oppidi Fontenaj theologus præstantissimus. quæst. v. Astef. in summa libr. iij. titu. de baptizandis. Pelbartus Themefmarus lib. 1. Rosarij. q. j. in verbo, baptifmus. §. xxxij. & alij plerique eius notæ Theologi (necdum enim eos pudet pigetque citare, præsertim cum meliorum deest auctoritas) quos in id tibi congesi in nostris cõmentariis consuetudinum, tit. iij. §. ix. in gl. iij. vbi affatum capitis dignitatem excellentiamque declaramus, tam ex nostris legibus, quàm aliis scriptoribus, ex quibus hic multa poteris assumere. Quinimo sunt & qui tenent satis esse vnum aliud membrũ quod exierit extra vterum, baptizari: cum anima sit tota in toto, & tota in qualibet parte, ex Aristotele de anima & sensu. Et in his est { gl. in c. vulgaris, in verbo, totum, quæ est j. de pœnit. dist. j. & in c. proprie, in verbo, triũ millium, quæ est pen. de consecra. dist. in. iij. } Bart. in d. l. iij. C. de posthu. hæred. institu. Ricar. Sco. & Claua. quibus locis nuper citauimus, & alij quos citat Henr. Bo. in d. capitu. maiores. { & præterea Ioan. Corfer. in decisio. Tholo. post eum Anfre. in additio. quæstio. clvj. item fuit quæsitum quidam P. }

157

158

159

Verũ ego in hac sum sententia, vt is qui non totus nascitur, non reuoct donationẽ ex hac l. Neque enim & hic rumpit testamentum secundum doct. præsertim Barto. Corne. qui id reputat no. & Franc. Aret. in d. l. iij. C. de posthu. hæred. institu. Bar. & Ange. in d. l. quod dicitur. ff. de liber. & posthu. Ange. Aret. in §. posthumi, ad fin. Insti. de exhære. liber. & Alcia. in l. qui mortui. ff. de verb. signi. vbi & hunc tanquàm non natum neque procreatum ex eo tex. censet. Et innituntur omnes d. l. iij. quæ ad hoc est optima, tum in illis verbis, si viuus, si viuus perfectè natus est. Nã id demũ perfectũ esse dicitur, quod omnibus partibus est cõsummatum, nec ei omnino aliquid deest. l. j. ff. de orig. iur. & ibi concord. in gl. & quæ dicemus infra in glo. proxima, nu. 9. eodemque vlti. Tu item in illis verbis, si viuus ad orbem totus processerit. Nam qui totum dicit, nihil omnino excludit. l. Iulianus, in prin. ff. de leg. j. Ex hocque dicit Cor. in d. l. iij. post magistrum suum, quod is qui non totus exit viuus, non succedit ab intestato: quia ius rumpendi testamentũ descendit ex iure succedendi ab intestato. l. maximum vitium, cum ibi no. ff. de libe. præter.

Etiam si unũ aliud mēbrũ quim caput, exierit extra vterum.

Autoris hac de re opinio.

Solutio contrarij.

Virum infans posuit in utero matris baptizari.

Infantes nondum nati baptizandi.

Pelagij error.

Quod autem de baptifmo dictum est, nihil huc pertinet: quãdo lex Dei non his claudatur cancellis legis humanæ, nullisque includatur limitibus, nullis terminis cõprehendatur, vt etiam attestatur pontifex in cap. j. in princ. de reliq. & veneratio. sanctorum, lib. vj. Suntque tamen qui huius quod dictum est, contrarium opinantur, & in his Guil. Laud. & Cardi. Flor. in dicta cle. j. §. ad hæc, de summa trini. & fide cathol. Quin sunt qui è diuerso addubitant, possitne infans in vtero matris baptifmo flammis initiari, Nempe Gerson Parisiensis Theologus & Cancellarius in sermone de natiuitate virginis Mariæ: cuius verba hic subiecimus. Constat, inquit, Deum misericordiam saluationis suæ non ita legibus cõmunibus traditionis Christianæ, non ita sacramentis ipsis alligasse, quin absq; præiudicio legis eiusdẽ possit pueros nondum natos extra vterũ, intus sanctificare gratiæ suæ baptifmo, vel virtute Spiritus sancti. Debent igitur mulieres prægnantes, similiter & viri sui, per se & alios diligentius preces fundere Deo, & ad sanctos angelos custodes hominum & puerorũ in vtero: debent & ad ceteros sanctos sanctasque omnes cõfugere, quatenus infans nondum natus, si fortè moriturus est priusquã ad baptifmi fluminis gratiã peruenire valeat, dignetur ipsum dominus Iesus summus pontifex baptifmo Spiritus sancti præueniẽdo misericorditer cõsecrare. Quis enim scit si fortè exaudiet Deus? imò quis nõ deuotius sperare valeat, quod orationẽ humilium & in se sperantium nequaquã despiciat? Proficit hæc consideratio ad excitationem deuotionis in parētibus, proficit ad leuandũ eorum angustiam, dum sine baptifmo moritur puer: quia nõ omnis inde spes salutis ablata est. Sed neq; absq; reuelatione datur (fateor) certitudo. Hactenus Gerson. Nec longè ab eo dissentit Astef. vbi supra, in fi. Porrò secundũ hæc Laud. & Cardin. qui alterius sunt, vt diximus, sententiæ, consulunt, vt quicquid apparet ex puero extra vterũ, imminente periculo mortis baptizetur, propter penetrabilem & occultã operationem spiritus sancti: de qua in c. multi, circa medium. j. q. j. Nam & de Hieremia scriptum est, Antequam de vulua exires, sanctificauit te. Hiere. j. & de Ioanne, Et Spiritus sancto replebitur adhuc ex vtero matris suæ. Lucæ j. Qua in re subit illud diui Pauli, O altitudo diuitiarũ sapientiæ & sciẽtiæ Dei, quàm incõprehensibilia sunt iudicia ipsius, & inuestigabiles viæ eius! quis enim cognouit sensum domini? aut quis cõsiliarius eius fuit? Quæ hoc in loco nolui prætermittere, tũ vt ostendã, quod iam diximus, Dei O. M. leges nõ his nostris alligari. Tũ vt obiter eos post Gersonẽ consolet, atq; ad orandũ excitẽ, quibus hi partus infelices atq; inauspicati cõtingũt: sed ita tamẽ, vt interim caueãt ne delabãtur in errorem Pelagij, qui cõsebat infantes, etiam si nõ baptizentur, habere vitam æternam. Cuius sententiam planè refellit Augustinus epistola xxvij. inci. Deum nostrũ. & iterũ epist. cvj. domino, & c. tandẽ aliquãdo. & lib. de anima & eius origine, primo, c. ix. & seq. & in lib.

de natura & gratia.ca.vij.& seq.& lib.de Genesi ad literam.x.c.xv.& seq.& Ambrosius in lib.de vocatione omnium gentium,primo c.vij.& iterum lib.ij.ca.vij.Nam quod de Ioan.& Hieremia supra dictum est, & quod item de virgine Maria iam pridem sancta ecclesia Catholica asserit, id ex speciali priuilegio fuit, non de lege communi.

160 ¶ Nec item obstat dicta l. quod dicitur. Nam ea non intelligitur de animali quod partim natum est, partim non natum, sed de eo quod non integrum est omnibus membris, ut quia forte illi deest manus aut pes, aut aliud, quod tamen in monstrum non tendit. & ita totum quicquid est nascitur, sed non integrum est. Ita enim cum tex. intelligunt Bal. Ang. Pau. Cast. Alex. & Iason, ut etiam dicemus postea in seq. q. nu. 209. incip. sed ut redeamus. Et si aliter intelligeretur, pugnaret è diametro cum d. l. iij. C. de posth. hare. instit. Et ex hoc quoque fit, quod si infans viuus natus est, aut

Extractus inciso aliquo membro, rum pit testamentum. Et perfectus dicitur.

Idem reuocat donationem.

161 Vtrum filius qui moritur ante patrem, reuocet donationem, & si reuocet an reuiuiscat ex morte ipsius.

Difficilius re tractatur donatio, quam testamentum.

162 Eiusdem com probatio in dote, que reuocatur. Et tutela.

Ex liberis mortuis totum ad matrem reuertitur.

163 Vxor usufructuaria extantibus liberis.

extractus inciso aliquo membro, quod forte impediēbat partum nasci, rumpit testamentum, etiam si statim moriatur, ut tradit Phil. Corn. in d. l. iij. Nam is, inquit, infans perfectus esse dicitur, sicut homo perfectus est pede vel manu amputata, cum sit animal rationale, & habeat corpus & animam, ex quorum coniunctione homo componitur, ut dicit text. in c. in quadam, extr. de celebr. miss. Ideoque totus in orbem viuus prodiit, qui parte abscissa prodiit, cum ea pars non iam sit pars hominis, quia tota anima remanet in reliquo corpore, separaturque ab ea parte abscissa, secundum no. per Bar. in l. stipulationes non diuiduntur, in prin. in ij. opposit. ff. de verb. obl. & in l. si cui. ff. de seruit. Et ita residet Corn. cum quo conuenit Alcia. in d. l. qui mortui. ff. de verb. obl. Et idem dicas eadem ratione in casu l. nostra, ut scilicet is infans qui nascitur mutilatus aliquo membro, non tamen monstruosus, reuocet donationem.

¶ Sed hoc rursus in dubium vocatur, vtrum filius qui integer totusque nascitur, sed postea ante patrem moritur, reuocet donationem, necne: aut si reuocet, an saltem donatio vires recuperet ex morte ipsius. Et videtur quod sic, ex tex. in l. posthumus præteritus, in princ. ff. de iniust. testa. vbi si posthumus præteritus viuo testatore decessit, licet iuris scrupulositate, nimiaque subtilitate testamentum ruptum videatur, tamen poterit hæres scriptus bonorum possessionem secundum tabulas accipere, hæreditatemque obtinere. quem tex. dicitur sing. Alex. & Ias. in l. posthumus, ille in 4. no. hic in ij. C. de bon. poss. secun. tab. & idem Iaso. in l. posthumus. ff. de libe. & posth. & in l. si quis eum. §. j. col. vlti. ff. de vulg. & pup. substit. Quod & procedit non solum in primo gradu, sed & in secundo, & ita quoque in substituto, secundum gl. no. in l. si à primo, & ibi Ang. & Imo qui illam reputat sing. ff. de lib. & posth. Ex quo & hic dici potest, quod licet natiuitate filij qui viuo patre mortuus est, donatio censeatur, reuocata quadam iuris subtilitate, vires tamen morte illius reassumat, remque ipsam donatarius obtineat, præsertim cum plus viriū & roboris habeat donatio, quam testamentum. l. j. ff. de pact. & l. si mihi & tibi. §. in legatis. ff. de leg. j. cum simil. Ideoque etiā difficiliter retractetur, secundum Bar. Ang. & Pau. Cast. in authen. ex causa. C. de libe. præter. cum aliis supra latè collectis in verbo, libertis, versi. 66. incip. hæc sunt quæ pro posteriori. aut si retractata fuerit, facilius reconualecat, quam testamentum, cum actus viuorum magis suspendi possit, quam morientium. l. vlt. ff. com. prædio. cum simil. Et quia etiam cum decesserit is filius, perinde habendus, est, ac si nunquam natus fuisset. l. j. in j. respon. & §. vlt. & l. ij. & iij. ff. de assignan. liber.

¶ Et in simili videmus quod dos per diuortium reuocata, redintegratur redintegrato matrimonio. l. post diuortium. ff. de iur. dot. Et tutela vires resumit cessante causa depositionis. l. non solum. §. vlti. ff. de excu. tut. & l. si quis sub conditione. §. si tutor. ff. de testa. tutel. & cum mulier perdat proprietatem rerum ei à marito relictarum, si nupserit viuente filio ex illo marito, tamē si is filius postea moritur sine filiis, eandē recuperat, vt no. in §. quonia in infirmas, in authen. de nupt. & in §. j. in authen. de non elig. & voluit etiam Bal. consi. cliij. quidam testator, col. j. lib. v. & Ang. consi. lxxxij. subtiliter & eleganter, col. vlt. Cui & simile est quod scribitur in l. scemina. §. illud. C. de secun. nup. quod mulier quæ iterum nupsit, & successit vni ex filiis prioris matrimonij, tenetur cæteris liberis ex eodem matrimonio relinquere. At si ipsi moriantur, id pleno iure obtinebit, poteritque de eo vt libitum fuerit, disponere. & ad hoc eū tex. annotat Bal. ibi, qui & idem voluit in authen. ex testamento, col. 2. versi. modò circa ista. C. eo. tit. Ang. in §. j. col. 3. versi. restat nunc videre, in authen. de non eligen. Salyc. in authen. vxore mortua. C. de secun. nup. Pet. Anc. consi. cclxxvij. præmittam casus indubitatos, col. j. Nicol. Vbal. in suo tract. succes. ab inte. in ij. parte princ. col. 5. versi. item limita nisi omnes. & Steph. Bertr. consi. ccxcj. Christi, & c. viso casu, nu. 10. lib. i. & consi. cxcij. ponitur in facto, in ij. dubio, lib. iij. Et quod etiam in simili dicitur in l. si quo. C. ad Senatufc. Tertu. quod mulier habens liberos, nubens intra tempora luctus, infamis est, nec ei remittitur infamia, nisi ipsi suis liberis dimidiam partem omnium bonorum suorum pure donauerit: sed liberis mortuis, totum ad matrem ex integro reuertitur. }

¶ A quibus non longè abest quod pulchrè voluit Bart. in l. sicut in annos, quā legit primā totius tit. ff. quemad. usufr. amit. quod cum maritus relinquit vxorem dominam & usufructuariā, extantibus liberis, non videtur relicta proprietates, neque etiā usufructus, sed tantum alimenta, secundum gl. & alios in authen. quod locum. C. si secun. nup. muli. cū aliis multis concord. à me collectis in nostris legibus connubial. { in l. x. nu. 5. cæterum apud Græcos }. Certè si postea moriantur liberi, huiusmodi relicta alimentorum conuertitur in proprietatem, aut certè usufructum, ac si ab initio nulli extitissent liberi. Quod dictum pro sing. refert & sequitur Barthol. Cep. in tract. serui. lib. i.

lib. i. c. iij. versi. col. 3. item quid si maritus. Sed & idem voluit ipse Bar. { in l. si ita scriptum fuerit. ff. de manumif. testa. & in l. Titia. §. vlt. ff. de leg. ij. prout illum allegat & sequitur Pet. Anch. in c. si pater, in iij. not. de testa. lib. 6. & consi. clxxxv. quæstio videtur magis dubia, in prin. & rursus ipse Bar. consi. lvj. Bart. fecit testamentum, col. 2. in ij. dubio, & inter consi. Bal. consi. cxx. Nicolaus, lib. iij. & ipse Bald. consi. ccccxvj. conclusiuè veritas est, & consi. seq. mortuo dicto impubere, lib. ij. Ang. consi. xcviij. Viuianus, col. vlti. & consi. cix. in dicto testamento, col. 2. Alex. consi. xlij. viso processu, in fi. lib. ij. & Phil. Dec. consi. cccclxxxv. casus de quo quæritur, col. 4. versi. secundò respondetur, quod consi. iterum repetitur, consi. cccclxxxvij. nisi quod prius est amplius. }

164 ¶ Quod multum huc facit. Nam si in hoc casu Bar. relicta sibi vires sumit proprietatis aut usufructus, quas ab initio non habuit, ob mortem liberorum: certè multò maiori ratione in casu nostro donatio iam à principio omnibus viribus ac partibus integra, omnibusque modis ac numeris absoluta & perfecta, debet ob mortem liberorum vires quas ipsa ab initio habuit, recuperare, per l. qui ex liberis. §. testamento. { & ibi Bar. } ff. de bon. poss. secun. tab. quam ad hoc not. gl. in l. si testamentum. { & ibi quoque Bar. & Fran. Aret. ff. de testa. & idem Bar. in l. j. §. si filius. ff. de lega. iij. & Ang. consi. cvij. ista quæstio, col. 2. Atque etiam per l. si vnus. §. quod & in } specie. ff. de pact. quā ad hoc quoque citat Albe. quo loco eum statim aduocauimus. atque itē ex no. per glo. in l. vlt. §. Lucius, in verbo, perfectam. ff. de dona. per tex. ibi, iuncta l. cū hic status. §. si maritus ea quæ. ff. de dona. inter vir. & vxor. & l. si maritus tuus. C. eo. tit. quæ & ex hoc fieri dicit, quod præterito filio iam nato, ipso iure non valet ab initio testamentum: ideoque & si is filius postea decedat viuo patre, non confirmatur. { §. j. Insti. de exhar. libe. } Verum præterito posthumo testamentum nihilominus valet ab initio: & licet natiuitate posthumi rumpatur, tamen si is posthumus viuo patre decedat, reconualecit. per d. l. posthumus. ff. de iniust. testa. Et illā gl. sequuntur & commendant Bart. & alij ibi. & est similis gl. in d. l. posthumus. { & ibi etiam Bal. & alia item } in l. ij. & ibi Cy. Bar. & Albe. C. de posth. hare. iusti. & in l. si hæreditas. §. qui filium, in verbo, confirmatum. ff. de testa. tut. & in l. omnia quæ ex testamento. ff. de reg. iur. & in d. §. j. in verbo, non constituat, Insti. de exhar. libe. & voluit etiam Bal. in l. filio præterito, col. pen. versi. secundò quæro, & ibi Ang. in fi. ff. de iniust. test. { & idem Bal. si à primo. ff. de libe. & posthu. & consi. ccij. super his, post prin. lib. iij. } & latè Raph. Co. in repe. l. si filius, in j. oppo. ij. no. ff. de libe. & posth. & Neilus inter consi. Pau. Cast. consi. ccxij. si dicta domina, lib. i. & facit quod scribit Soc. in l. j. §. si vir vxori, col. pen. versi. secunda conclusio. ff. de acqui. poss. Ex quo etiam Io. And. in addi. Spec. titu. de testa. §. in primis, in addi. inci. huic quæstioni, versi. occurrit, dicit plus nullitatis habere id quod à principio non subsistit, quam quod ex postfacto deficit, per d. l. posthumus. ff. de iniust. testa. iuncta l. si filius. ff. de libe. & posthu. Et ea quidem ratio multum congruit donationi quæ ab initio valet, sed postea natiuitate liberorum reuocatur, vt morte eorum debeat confirmari.

165 ¶ Super eo tamen quod diximus de vxore relicta domina & usufructuaria, quoniam à multis in hoc distinguitur, vide omnino Bar. Bal. Imo. Raph. Co. & Flor. in d. l. Titia. §. vlt. ff. de lega. ij. & eundem Bar. d. consi. lvj. vbi supra, & consi. clxxj. Nicolaus, & consi. ccxliij. fuit quidam de Assisio, col. vlt. Bened. Plumb. in l. ij. ff. de manu. testa. Bald. in l. iij. §. quid ergo. ff. de usu & habit. & in l. & si contra tabulas, & ibi Imo. Alex. Franc. Aret. & Ias. ff. de vulg. & pup. subst. ipsum Bal. in l. vlti. col. vlt. C. de indic. vidu. tol. Ang. in d. authen. quod locum, & d. consi. xcviij. & consi. cix. quidā patronus, col. vlti. & consi. ccj. factum tale legitur, in iij. dubi. Pan. consi. lxxvij. quæstionis punctus in his terminis, col. vlt. in ij. dubio, lib. ij. Rom. consi. ccccxvj. in casu propositæ consultationis, in quo primò quæritur, in j. dubio. Alex. consi. xl. viso themate, & consultatione, in j. dubio, lib. j. Maria. Soc. consi. lxxvij. Ioannes, col. vlt. Fran. Cur. senio. consi. xiiij. nobilis testator, per totum, & Iaso. in l. si fundum sub conditione. §. si paterfamilias, in j. not. ff. de leg. j. }

166 ¶ Et hanc quoque sententiam confirmat quod in non longè dissimili casu dicimus, cessante scilicet causa reuocationis donationis inofficiosa, cessat & ipsa reuocatio, vt dicit Bald. in l. j. col. 2. versi. tertio sic. C. de inoffi. dona. arg. l. j. §. si quis in fraudem. C. si quid in fraud. patro. Nam & aliàs generaliter cessante causa cessat effectus eiusdem: vt scribit Aristoteles libr. ij. Physicorum, & nuncupatim repetit Romanus pontifex in capi. & si Christus, extr. de iureiur. & alibi sæpe, & nostris quoque legibus probatur. l. generaliter. C. de episc. & cler. cum multis concord. à me congestis in nostro tractatu, cui titulus est, cessante causa cessat effectus. }

167 ¶ Hæc autem maximè debent procedere, si filius post donationem natus, statim moriatur, quoniam natus non videtur, qui confestim mortuus est, per tex. quem ita summant, vt cum nostris loquar, Ioan. And. & Panor. in c. nam & ego, extr. de verb. sign. vbi & gl. ex eo no. non videri fuisse, qui parum durauit: & allegat concord. Et hoc planè astruit illud Iob capit. x. Fuissem quasi non essem, de vtero translatus ad tumulū. Ideoque etiā gl. in c. j. §. quinetiam, in verbo, non admittantur, titu. episc. vel abba. asserit, q. in feudo dato alicui, & suis liberis masculis & fœminis, & in quo propterea non succedit fœmina, si masculi aliqui extiterint, per tex. ibi, si masculus post mortē patris illico mortuus est, non prohibetur fœmina succedere, tanquā ille non videatur extitisse. & hoc sequuntur Iaco. Bel. Rayn. Nico. Neap. Bal. Aluar. Marti. Laud. qui eam dicit sing. & Car. Alex. ibi. Sed & alia est illi similis in c. j. §. vlt. in verbo, omnino extantibus, tit. de succes. seu, quam etiam sequuntur Bald. & Aluar. ibi, Qui in priori loco. & post eos Cardi. Illud præterea dicunt, cum dici illico

Quam optima ratione donatio ob mortem liberorum vires recuperare debeat.

Posthumus præteritus si viuo patre decedat, reconualecit testamentum.

Qui consulem di super præcedenti dubio.

Cessante causa reuocationis donationis inofficiosa, cessat ipsa reuocatio.

Natus non videtur, qui confestim mortuus est. Nec videtur fuisse, qui parum durauit.

Tempus octo dier. indendo nomini statuebatur in uete ri testamto.

168 Veteres Rom. marib. 9. die. sceminis 8. no mina imponebant. Dies lustrici, siue lustrati.

169 Qui teneant feeminas in feudo concessio masculis & fo. succedere, si masculus illi co sit mortuus

170 Mortuus non censetur, qui statim de morte ad uitā reuocatur.

Lazarus an debuisset bona sua recupearare.

Et an uxorem suam.

Resuscitatus an recuperet beneficium.

171 Trāslatio domini quae momento durat, non consideratur.

172 De eadem re.

Donatio fieri

illico, decessisse, qui mortuus est antequam nomen sit illi in Baptismo inditū, cui rei tempus, in-
 quiunt, octo dierum statuebatur in veteri testamento. & allegant Inn. qui tamen hoc nō dicit, in
 d.c.nam & ego. Sed huc proximè accedit quod scribitur Gene. 17. & iterum Leuiti. xij. præcepisse
 Dominum, infantem octauo die à natiuitate circuncidi, quo etiam die circuncisus est Christus
 nofter. Luc. ij. Cuius legis rationem reddit August. in quæstionibus ex veteri testamento. c. xxix.
 ¶ Nec hinc longè abhorret quòd scribunt Plutarchus in Problematis Romanorum, ca. x. & Au-
 relius Macrobius conuiuiorum Saturnalium lib. i. c. xvj. & Festus Pompeius in uerbo, lustrici, }
 veteres Romanos maribus nono die, sceminis octauo nomina imponere solitos, & eosq; dies di-
 cit ipse Pompeius ob id fuisse uocatos lustricos siue lustratos. } addit autem Plutarchus huius rei
 rationem, quā breuitati studentes prætermisimus. Aristoteles autem lib. de natura animaliu vij. c.
 postremo, scribit nato infanti ante diem à natiuitate septimum, nomen non imponi. Sunt & qui
 scribunt Athenis decima die id fieri solitum, qua quidem congregatis consanguineis & amicis
 peracta re diuina { splendidum } parabatur conuiuium, quod uocabant *δεκάτην δεῖπνον*.
 ¶ Sed ut ex isto diuerticulo redeamus in uiam, illam gl. in d. §. quinetiam, sequitur etiam Bal. in l. j.
 §. in nouissimo, col. 2. uerfi. quæro nunquid infans. C. de cad. tol. & Pau. Cast. confi. cxj. uisif & di-
 ligenter examinatis, col. 2. lib. ij. & Iaco. à sancto Georg. in tracta. feud. in uerbo, & sceminis, col. 2.
 & Fran. Curt. iunior in j. parte ij. par. prin. col. pen. uerfi. 27. } & Steph. Berr. qui & hoc dicit com-
 munitè obseruari, confi. 276. Christi, & c. uiso casu, col. j. lib. i. & Cep. caularum ciuiliu confi. 50.
 in causa quæ uertitur inter dominam, col. pen. uerfi. circa secundum. } & Zazius in epitome Feu-
 dorum, in viij. parte in ij. parte conclusionè ij. }
 ¶ Et sicut natus non uidetur, qui statim mortuus est, ita nec cōtrā mortuus esse censetur, qui sta-
 tim ex morte ad uitam reuocatur: id quod planè Christi domini nostri auctoritate probatur, qui
 Io. xj. cap. asserit Lazari infirmitatem non esse ad mortē, quamuis ex ea mortuus sit: quoniā scilicet
 haud multò post ab ea esset suscitāus. De qua re Accursius differens in l. ex his. ff. de legib. tra-
 dit ipsum Lazarū debuisse bona sua recuperare, quia nō uidebatur mortuus fuisse, qui tā citò re-
 surrexit, per l. iij. ff. de diuor. ubi non uidetur vxor à marito diuertisse, quæ breui ad eū rediit. &
 illā gl. sequuntur Bar. Albe. Bal. & alij ibi. Rom. & Flor. in l. seruitutes. §. si sublatū. ff. de serui. uerba.
 prædi. Ang. in l. debitor. C. de sen. pas. } idem Ang. } Imol. & Alex. qui addunt concor. in l. si ma-
 rito. ff. sol. mat. Cui adde gl. ibi similem in l. seruis effectus. ff. de act. & obli. & Barthol. Brix. in suis
 quæstionibus dominicalibus, q. liij. esto quòd aliquis sit resuscitatus } Ioā. And. in c. fraternitatis,
 col. 2. in uerbo, miraculum, & ibi latè Cardi. Alex. de frig. & malefic. Alber. id latè disputante post
 alios ibi per eum allegatos, in l. inter stipulantem. §. sacram, col. 2. uerfi. expeditis oppositionibus.
 ff. de uerb. obl. & in l. quod dicitur, post Dy. ibi col. vlt. uerfi. uultimò colligit. ff. de impen. in re. do-
 ra. fact. } & Bal. in l. intercidit, & ibi etiam Pau. Cast. ff. de condi. & dem. & eundem Bal. } in repe.
 l. j. col. vlt. uerfi. item incidit. C. de sacrosanct. eccles. & in c. j. col. 2. uerfi. in gl. no. ergo, de elect. } &
 Bar. à Scampis inter confi. Albe. Bru. confi. cxij. casus super quo, col. vlt. & confi. seq. venerabilis
 domine, post prin. In quibus etiam omnibus propè locis comperies, an debuit vxorem suā recu-
 perare. de quo & per glo. & Archi. in c. licitè. xxij. q. vij. } Freder. Senen. confi. xxvj. casus talis est,
 quidam est ingressus, col. 2. Ro. in rub. ff. fol. mat. col. 4. uerfi. an resuscitatus, in j. lect. & iterum in
 ij. col. 7. uerfi. sed quid de resuscitato. } & Firmia. in tracta. de episcopo, in iij. parte viij. partis prin-
 cipalis, libr. iij. in iij. q. De quibus etiam uide Guil. Laud. in extra. suscepto, in uerbo, uacantium,
 & ubi tractat, an resuscitatus recuperet beneficium. Bald. confi. cclxij. quidam nobilis, col. j. lib. j. &
 Alber. in l. adeo. ff. de acqui. rer. domi. } Panor. in d. c. fraternitatis. Rom. in rub. ff. fol. matr. in utra-
 que lectura. Iac. Zochi in rub. extr. de sponfal. Franc. Pani. in tract. de offic. & pote. capi. sed. vac. in
 vltima parte præludij, col. 2.
 ¶ Facit & quod in simili dicimus, non considerari translationem domini, quæ momento durat.
 l. vlt. §. vlt. in fi. C. de bonis quæ libe. & no. Bar. in l. vlt. ff. de condi. insti. & Ang. in l. uoluntas, ad fi.
 C. de fideicom. ubi ex hoc dicit, quòd prohibitus alienare extra familiā, poterit tamen alienare ea
 lege, ut incontinēti debeat restitui familiæ: quia non dicitur tunc alienatio fieri extra familiā, quæ
 momento est penes illū duratura, ar. d. l. vlti. §. si. quā ad hoc dicit no. Id quod sequitur Iason } in
 l. vlt. col. antepen. uerfi. & ultra allegata. C. de iure emphyt. ubi id dicit sing. & } in l. filiusfa. §. diui,
 in ij. lect. col. ro. uerfi. quartò limita, ubi & ad hoc allegat tex. quem dicit no. in l. cogi. §. hi qui soli-
 dum. ff. ad Treb. sequitur etiā, ac cōmendat Barb. in l. iij. §. Cato, col. 2r. uerfi. & adduco. ff. de uerb.
 obli. ubi & idē dicit de uasallo ita alienante feudum, ut confestim ad eum reuertatur, ita per hoc
 limitans tex. in c. j. titu. quid iuris sit si post ali. feud. uas. id recupe. ubi de hoc latissimè per Card.
 Alex. qui alios eiusdem sententiæ citat. Et de emphyteuta uoluerit Rom. in l. sequitur. §. item La-
 beo. ff. de uisucap. & Anto. in c. potuit, col. j. ext. de locat. & Iason in l. iij. col. 45. C. de iur. emphy. &
 Hippo. Marfi. confi. cxxxvj. consului proximis diebus, col. 3. uerfi. confirmantur.
 ¶ Sed tu præter supradictos qui negant considerari momentaneam translationem, adde ipsum
 Ange. confi. xxxij. Constantinus, col. j. ubi adfert multa similia. & Paul. Castren. in l. frater à fra-
 tre, col. 7. & ibi Iason col. 2. ff. de condi. indeb. & Barba. in rubr. de reb. eccles. non alien. & confi.
 xij. scribitur apud Prophetam, col. 14. uerfi. modò testator, lib. i. & Soc. confi. clxxvij. supra scripti,
 col. 3. uerfi. secundo respondetur, libr. ij. Ideo licet non ualeat donatio inter patrem & filium fami-
 & inter

& inter uirum & vxorem. l. ij. C. de inof. don. & ff. & C. de dona. inter uir. & vxor. per totum, va-
 letamen si ita fiat, ut apud donatarium non maneat, sed illico ad alium transferatur. l. si consen-
 tiente. C. de dona. ante nupt. & l. profectitia. §. pen. ff. de iure dot. & l. si vxor marito, & l. Sulpitius.
 ff. de donat. inter uir. & vxor. & uoluit Bar. post Iaco. Aret. in l. ij. §. si uero pater, col. j. ff. de dona. &
 Rom. in l. si donatione. C. de collar.
 ¶ Ad quod etiam bene facit & quod dicitur à nostris quòd si legetur quicquam alicui, cui etiam
 dispositione legis quippiam debetur, censetur id legatum factum animo cōpensandi. l. si cum do-
 tem. §. si pater. ff. solu. mar. cum multis concord. à me latè congestis in nostris cōsuetudinibus tit.
 xxvj. §. viij. in prin. id tamen procedit cum legatum debet manere apud legatariū: secus si alteri sit
 restituendum. tūc enim non habet locum compensatio secundum Dy. Bart. Bal. Ang. & Alex. in
 d. §. si pater, Io. Petr. Fran. Aret. Corn. Iaso. Phil. Dec. & Fran. Pep. in auth. præterea. C. unde uir &
 vxor. Bened. Cap. confi. cxlij. cum de pluribus. col. 2. Ad quā sententiam allegat tex. in d. l. cogi. §.
 hi qui solidū. ff. ad Treb. & in l. sed & si mortis. §. itē si quis. ff. de leg. præstan. & in d. l. vlt. §. vlt. C.
 de bon. quæ libe. & in d. l. Sulpitius. ff. de dona. inter uir. & vxor. & in l. vxorem. §. pater naturalis. ff.
 de leg. iij. Id quod intelligunt omnes doc. in d. authen. præterea, quando restitutio fit incontinēti,
 ita ut is cui fuit legatum, nullum ex eo sit habiturus cōmodum: secus si ex interuallo. Nam com-
 modum illius modici temporis imputaretur siue compensaretur, ar. l. in lege falcidia nō habetur.
 ff. ad leg. falc. & in l. in quantitate. §. magna dubitatio, uerfi. in diem, eo. tit. & in l. mulier. §. si hæres,
 uerfi. alia causa est. ff. ad Treb. & no. in l. in fideicommissio, eo. titu. & facit tex. à contrario sensu in
 d. l. sed & si mortis. §. item si quis, dum ibi dicitur, quòd emolumentum ad eum pertinet. & in d. l.
 Sulpitius. Sed nullus ad id est melior apertiorque tex. quàm in l. generaliter. §. cui legatum. ff. de fi-
 deicom. libe. ubi si mihi legatum sit relictum, & id rogatus sim Titio confestim restituere, & præ-
 terea libertatem seruo meo præstare, non esse cogendum me ad libertatis præstationem: quia nihil
 pretij nomine uideo accepisse, cum id confestim alteri cogar restituere. Quod si fuerim rogatus
 post tempus restituere legatum mihi relictum, cogendum me seruum manumittere propter me-
 dij temporis fructum.
 ¶ Facit idem quod tradit Bal. in l. quoniam nouella. C. de inoffic. testa. quòd licet cum pater insti-
 tuit filiā iam dotatam in legitima, debeat intelligi dote computata, per text. ibi, & in l. omnino. §.
 imputari, eo. tit. hoc tamē procedit, nisi dos ipsa prius data non sit permansura apud filiā, quia pa-
 ter stipulatus est eā sibi reddi, ut hæredibus. & sequitur Benedi. Cap. ubi supra, quod & similiter
 intelliges, ut in præcedenti diximus. Facit quoque text. in l. cum dotē maritus. ff. ad leg. falc. ubi si
 dotem maritus alicui legat ut vxori restituat, nō habet locū lex falcidia. Et ex hoc no. Pau. Castr.
 ubi quòd falcidia non detrahitur ab eo cui ita legatum est, ut pia causa restituat: quod etiam uo-
 luit Bal. in l. auia. §. Titio, per illum tex. ff. de cond. & demon. cum multis concord. à me collectis in
 nostris commentariis priuilegiorum pia causa. in xxvj. speciali. Facit denique quod scribit Bal. in
 l. hac edictali, in princ. col. 2. uerfi. nunc statim succedit. C. de secund. nupt. quòd licet uir aut mu-
 lier contrahens secundas nuptias non possit donare secundæ vxori plus quàm unū ex filiis primi
 matrimonij, per text. ibi, potest tamen ei donare aut relinquere ultra eum modum, si eū grauet de
 restituendo alteri, per d. l. cum dotem. ff. ad leg. falc. & d. l. Sulpitius. ff. de dona. inter uir. & vxor. Et
 est etiam bonus tex. à contrario in d. l. hac edictali, in fi. prin. cum dicitur, omni circumscriptione,
 si qua per interpositam personam fuerit excogitata, cessante. } & facit itē tex. in l. si fidei. ff. de leg.
 iij. ubi scribitur, si fidei meæ committatur, ut quod mihi relictum erat, ut supra quàm capere pos-
 sum, alij restituerem, posse me id capere constat. }
 ¶ Nec etiam consideratur, ut ad alia transeamus, pretium, quod etiam momento durat temporis.
 l. pretia. §. vlt. ff. ad leg. falc. ubi & hoc not. Bar. & idem quoq; Bar. in l. si seruus, la. ij. in princ. ff. de
 condi. furt. & in l. j. col. pen. uerfi. item aduerte ad unum. C. de sen. quæ pro eo quod inter. Nec so-
 lutio rei debite quæ momento durat. l. qui sic soluit. ff. de solu. ubi non dicitur soluere, qui post-
 quam soluit, incōtinenti recuperat. Ita enim cum tex. intelligunt doct. Nec uidetur uersum, quod
 uersum non durat. l. si pro parte. §. uersum autem. ff. de in rem uerso. ubi gl. allegat multa similia,
 quæ uidere poteris cum multis simil. & concord. latè congestis ab Hippo. Marfi. in repe. l. vlti. nu.
 155. & multis seq. ff. de iurisd. om. iud. } & in l. ij. in fi. ff. quibus ex caus. in posses. eatur. ubi ita scri-
 bitur. Hæc uerba, neque defenderetur, *ὁ δὲ τάλανος* ita scripta sunt, ut neque sufficiat vnquā de-
 fendisse, si non duret defensio. & tex. in l. j. §. quod ait prætor nisi. ff. quor. legat. ubi satisfdatum ac-
 cipere debemus, si perseueret satisfdatum. }
 ¶ Quibus adde tex. in c. j. extra de iudi. ex quo not. Pet. Anch. confi. lxxv. uiso diligenter, col. vlti.
 quòd non uidetur uenisse, qui statim abiit. nā, ut & ipse subdit, fingitur non fuisse in loco, qui ma-
 net breui tēpore. l. ex facto. ff. de hære. insti. & l. seruis urbanis. ff. de leg. iij. Quod approbat Fabius
 Quintilianus, si is est, declamatio. xvj. Cuius sententia hæc est, eū penè non uenisse, qui statim re-
 uersurus est. } Quod & uoluit Bal. nofter, confi. cccxcix. proponitur, in prin. lib. ij. per leg. Cæsar. ff.
 de publi. Sicuti } & è diuerso nō uidetur abesse, qui statim rediturus est, ut dicit ipse Pet. Anch.
 confi. xc. considero etiā in fi. per d. l. ex facto. Et facit etiam } l. cū antiquitas, ibi, ex breui tēporis
 interuallo. C. quemadmod. testa. ordi. ubi & hoc not. Ange. qui etiam ad hoc allegat l. si longius. §.
 filius. ff. de iudic. & l. penul. in fi. ff. de uaca. muner. Ex hoc quæ effici tradit quod scribit Inno. in c.
 & inter

prohibita, ut let, si ita fiat utilico ad alium transfe- ratur.

Quo pacto le- gatum cōfca- tur animo cō- pēnsandi ei, cui dispositione legis quippiam debetur.

Dos non com- putatur insti- tuta filia in le- gitima, quādo non est per- mansura apud eam.

Quomodo uir aut mulier possit donare secundæ uxori plus quàm unū ex filiis primi matri- monij.

An pretium quod momento durat, conside- retur.

Non uidetur uersum, quòd uersum nō du- rat.

Uenisse non uidetur, qui statim abiit. Nec fuisse in loco, qui ma- net breui tem- pore.

Nec abesse, qui statim re- diturus est.

177 Quomodo intelligatur magistratus mandare iurisdictionem cum abesse cepit Delegatio non extinguitur si ex absentia redeat, statim tamen reuertur.

178 Momentum temporis non curatur.

Vocatus ut veniat sub pena, si venit & statim abit, non evitat penam.

179 Sic iussus exire domum si exit, sed postea iterum ingressus est, incidit in penam.

180 In dubio non censetur curatus a primo morbo, qui statim recidit. Nec medicus qui promisit curare, mercedem habere debet.

181 Ciuitas condemnata ad subuersionem murorum, quomodo sententia satisfacta est.

prudentiā, extra de offi. dele. quod si causa pluribus delegatur cū clausula, si nō omnes, &c. & vnus eorū breui est reuerturus, non possunt alij sine eo procedere, tanquam ipse non censeatur abesse. Sed & ex hoc fit, vt Saly. in l. 2. col. antepen. C. de peda. iudic. intelligat tex. in l. j. ff. de offi. eius cui mand. est iurisdic. qui magistratus concedit alteri suam iurisdictionem, mandare, si is abesse cōperit, procedere in diutina absentia, non etiam in breui: tanquam abesse non videatur, qui breui redire debet, per d. l. si longius. & cum sequitur Phil. Dec. in d. l. j. col. 17. versic. vltimō. notandum. Quin si magistratus abfuturus mandauerit, & postea ex absentia reuertitur, statim tamē reuertur, non extinguitur delegatio, vt voluit Cy. in d. l. j. in vij. vij. & ix. q. & ibi quoque Albe. nullam illius mentionem faciens, col. 7. & Alex. col. 19. versic. in gl. in verbo, proficiscatur. & Dec. dicta col. 17. in versic. eiusdem initij. & Fran. Purp. char. xxj. nu. 603. Et simile est quod scribit gl. in c. si postquam, in verbo mente, de electio. lib. vj. quod in casu illius cap. non videtur recessisse, qui statim reuerturus est. quam sequuntur Arch. Io. And. Pet. Anch. Domi. & Phil. Franc. Ex quibus Arch. Domi. & Franc. id no. ad p̄cepta quæ fiunt à iudicibus, ne quis recedat ex vrbe vel palatio. & idem quoque voluit Io. Mo. in c. vbi pernotum. col. j. in verbo, pono, de elect. lib. vj. & in c. cupient. col. 12. versic. sed quid si electus. eo. titu. &c. Et facit quod pulchrè respondit Rom. consi. cclxij. viso puncto ceterisque contentis, excusandum à falso testem, qui deposuerat se cōtinuè stetit in ciuitate Lucana, cum aliquot mensibus fuisset extra eam ciuitatem ob pestem, quæ in ea erat, sed ea cessante confestim rediit.

Et in hoc allegantur p̄ter iura p̄cedentia, l. si quis ita legauerit. ff. de condi. & demonst. & l. p̄sens. ff. de procu. & c. sint tibi, de conse. dist. v. Nam & per d. l. si quis ita legauerit, dicit Bal. in l. si pater. §. vlti. C. de instit. & substit. quod momentum temporis non curatur. Et quod Hofst. & Io. And. scripserunt in c. ex parte, extr. de cler. non resid. intelligentes eum tex. quo est cautū, p̄latum non residentem, qui vocatus venire noluerit, priuandum esse, & alium eligendum, vt scilicet non sufficiat ad evitandam eam penam, venire, & statim abire, quia perinde est ac si nō venisset, per multa ex dictis iuribus. Et ex hoc quoque consuluit in pulchro casu idem Ange. consil. cclxx. statuto ciuitatis, vt ibi omnibus videre est in promptu.

Quibus concinit quod scribit Bar. in l. sicut. §. superuacuum, col. 3. versic. redeo ad ordinem. ff. quib. mod. pign. vel hypot. soluit. quod si iudex aliquid p̄ceperit, vt domum exiret sub certa pena, & is exiuerit, sed postea iterum ingressus est, incidit in penam: tanquam non videatur exiuisse, qui statim rediit. Et quod tradit Bal. in l. j. col. 5. versic. quid de errone. C. de serui. fugi. quod qui fugit è carcere, & post statim reuerturus est, non punitur ex statuto imponente penam fugientibus. quæ sequitur Steph. Bertr. consi. lxj. non puto, in fi. lib. ij. & Hipp. Marfi. in l. is qui cum telo, nu. 54. C. de sicar. & in repe. rub. ff. de fideicom. nu. 373. & consi. cxxij. clementissimi, & c. in p̄senti causa, col. j. versic. & ideo dicimus, lib. ij. Et hoc satis confirmat quod scribit Bar. in l. quid sit fugitiuus. §. i. ff. de ædil. edic. de eo qui primum fugit, tamen citatus comparuit, quem sequitur Rom. in l. admo nendi, col. 24. & ibi quoque Fran. Cur. senior. col. 46. versic. secūdo limitatur. ff. de iureiur. Et quod ab eodem Bal. scriptum est in l. j. col. 3. versic. sed quid custos. C. de ædil. act. de eo qui exit è carcere causa voti cuiuspiam implendi, statim reuerturus, vt aufugisse non dicatur, quamuis custos qui id permisit, teneatur nisi ex consuetudine excusetur. Et quod idem tradit in c. j. in prin. col. j. versic. sed pone quod vasallus, tit. quib. mod. feud. amit. quod vasallus qui dominū reliquit in bello per momentum, & statim rediit, non punitur feudi amissione, secundum illum tex.

Et quod à nostris traditum est, quod si medicus certa mercede promisit curare ægrotū, qui curatus, vt videbatur, in eandem ægrotudinem recidit: certè in dubio si statim recidit, non censetur fuisse curatus à primo morbo, arg. d. l. ij. ff. de diuor. & simil. Ideo nec eam mercedem habere debet: secus si longo post interuallo. ita enim voluit Pileus in xij. q. & Barthol. Brixi. q. lxxij. medicus quidam. & Dy. Ricar. Mal. Cy. Marti. Sylli. Ray. Bar. Bal. in vtraq; lect. Alber. Saly. & Pau. Cast. in l. Martius. ff. de loca. Spec. tit. de salar. §. vlti. post prin. Io. And. in c. contractus, in ij. q. de regu. iur. lib. vj. in mercu. { Alber. in l. contractus, nu. 7. ff. eo. rit. Bal. conf. cclv. quidam scenerator, col. 2. lib. ij. } Imo. Fran. Aret. & Barb. in l. si ita stipulatus essem abs te. ff. de verb. obli. Pet. Anch. Pan. Barb. & Fely. in c. presbyterum, ext. de homi. Hippo. Marfi. consi. vij. summi cæli, col. 2. versic. cum ergo in casu, lib. j. Et quod item tradit Bal. in l. licet. C. de excep. quod incontinenti recuperans possessionem, fingitur nunquam fuisse expulsus.

Huc quoque vergit quod scriptum reliquerunt Dy. Cy. Bar. Bal. & Saly. in l. seruus, per illū tex. C. de p̄nis, quod si ciuitas fuerit condemnata ad subuersionem murorum, si illis dirutis iterum eos ædificet, non est satisfactum sententiæ, debent enim manere destructi. quod & idem voluit Bar. post Dy. in l. si quis adulterium. §. j. & ibi quoque Ang. per illum tex. ff. de adul. idem Ang. in l. in muneracionibus. ff. de sol. & in l. si fideiussor. §. meminisse, & ibi etiam Imo. ff. de leg. j. & idem quoque Ang. cōsi. xxxiiij. Cōstantinus, vbi & alia multa similia congerit. Pet. Anch. in c. ex literis, ext. de cōst. & ibi quoq; Fel. col. 8. versic. secūda conclusio, & Phil. Dec. col. 4. versic. tertia conclusio. & idem Pet. Anch. in c. commissio, in v. not. de elect. lib. vj. & in c. j. in vj. no. de vsur. eo. lib. vj. & in c. felicitis, in vij. no. & ibi etiam Phil. Fran. in prin. col. 2. versic. vltimō no. ibi reparatur, de p̄nis, eo. lib. vj. Corn. consi. vij. rudis & incomposita, col. vlt. lib. j. & Barb. consi. xxij. Deum inuocent, col. 6. lib. ij. Steph. Bertr. consi. cxxxij. addendo eleganter, ad fin. lib. ij. Quanquam Dom. in d. c. felicitis, voluit

Voluit contrarium. Sed quis illi crederet aduersus tot talesq; vtriusque iuris interpretes? Adde & quod tradit Bald. post Iaco. Aret. & Oldra. in l. Titio centum, in prin. per illum tex. ff. de cond. & demon. quod si arbiter iusserit mihi fundum restitui sub pena, & aduersarius restituerit, sed postea iterum occupat, cadit in penam compromissi. Cui germanum est quod scribunt Iac. Butr. Guil. Cu. Bart. Bald. & Saly. & Fulg. in l. sed & si possessori, versic. proinde. ff. de iureiur. quod si quis condemnatus ex sententia ad rem restituendā, eam semel restituerit, si postea res ad eum redeat, poterit contra eum peti executio sententiæ, tanquam ab ea non sit liberatus, qui iterum rem recuperauit. & idem voluerunt Cyn. & Bald. subobscurè in l. si quis hæredem. C. de instit. & substit. & clarè ipse Bald. in l. qui licitam, in prin. per illum tex. C. vt lit. peti. & in l. debitori, col. ij. versic. sed videamus. C. de pactis. & in c. cum in cunctis, col. ij. versic. sed quid si habuit, ext. de elect. & in c. significasti. post princ. extr. de offic. deleg. & in c. quærenti, post medium, co. tit. & in §. si facta, col. ij. versic. extra quæro, titu. si de feud. fuer. contr. inter dot. & agn. Angel. in l. permiseri, quæ est penul. §. species. ff. de acquir. poss. Nicol. Neap. & Imol. in d. l. si fideiussor. §. meminisse. ff. de legat. j. & Petr. Anch. in cle. ne Romani, de elect. Nellus inter consi. Paul. Castr. consi. cciiij. p̄supposito, col. ij. versic. tertio domina, lib. j. & ipse Pau. consi. seq. ego Pau. & Steph. Bertr. d. cōf. cccxxij. addendo eleganter, num. 14. vsque ad fin. consi. lib. ij. & Soc. consi. cxxxij. pro facto, col. ij. versic. tertio & vltimō, lib. j. quod & repetitur in consi. cclxxij. lib. ij. Hippol. Marfi. vbi supra Fab. à monte sancti Sauini { in tract. de emptio. & venditio. } in xxxvj. q. ij. quæst. prin. vbi pro hoc dicit esse clarum text. in l. si quasi receptorus. ff. de pigno. actio. & in l. inter Castellianum. ff. de arbit. & in l. ij. §. dominorum. ff. de his qui sunt sui vel alien. iur.

Et licet multi tenuerunt contrarium, vt paulò post dicemus: tamè illud haud dubiè verum est, cum restitutione facta, res incontinenti reuertitur ad condemnatū, vt voluerunt Imo. Paul. Cast. Rom. Alex. & alij recentiores in d. §. species. Pau. Rom. Alex. & Ias. in d. l. sed & possessori. quæ Ias. legit cum §. si petitor. in d. l. nam postea. Pau. in d. l. Titio centum, in prin. ff. de condit. & demon. & Franc. Aretin. in d. l. si fideiussor. §. meminisse, col. vlti. ff. de legat. j. Corn. consi. lix. placet in hac consultatione, col. j. lib. ij. & Barb. in d. cle. ne Romani, col. cij. in paruis, versic. nota quod constitutio, vbi ad hoc allegat glo. in c. quoniam, ext. de offic. delegat. & in c. commissio, de elect. lib. vj.

Nec in ordinario tantum iudice id obtinet, sed & in delegato quoque, qui licet postquam tulit sententiam, functus sit officio, p̄sertim si eam semel fuerit executus. l. iudex. ff. de re iudi. & in c. in literis, extra de offic. deleg. tamen statim executione facta si victus rem iterum occupat, potest ipse iudex delegatus iterum cognoscere, & suam exequi sententiam, vt voluit gl. in d. c. quærenti, in verbo, ad integrū annum, ext. de offi. deleg. quia non videtur, inquit, possessionē adeptus, qui eā statim amisit. l. nō videtur. ff. de acq. pos. & ar. l. ij. §. peruenisse, & §. illud. ff. de hæ. vel act. vend. Et illam gl. sequuntur Io. And. & Pano. ibi. nam non videtur, vt ipsi dicunt, iudex fuisse executus, ex quo incontinenti executio fuit perturbata, ar. c. diuortium, de p̄nit. dist. j. & d. c. j. de iudic.

Neque interim silentio p̄termittenda est alia glo. huc etiam pertinens, in d. c. commissio. §. annus autem. in verbo, pacificam, de elect. lib. vj. quod non videtur adeptus fuisse pacificam sacerdotij, aut vt nostri vocant, beneficij possessionem, qui statim ex ea fuit deturbatus. Ideoq; non ei currere tempus anni p̄stituti ad ordinem presbyteratus, per d. c. nam & ego, de verb. signifi. & d. c. diuortium, & d. §. versum autem. & alia quæ allegat. & eam glo. ibi omnes cōmuniter approbant.

Denique hanc sententiam in casu nostræ l. adiuuat legis ipsius ratio, quæ est p̄sumpta mens donantis, qui scilicet si cogitasset de futuris liberis, verisimiliter non donauisset, nec extraneos liberis anteposuisset, vt abunde diximus supra in p̄satione l. nostræ. Quæ quidè ratio, siue ea p̄sumptio in hac specie, de qua loquimur, locum non habet. Nam si cogitasset de liberis statim viuo ipso donante morituris, non propterea donatione abstinuisset. Ergo nec isti liberi reuocant.

In diuersam tamen sententiam vrget tex. in l. hæredibus, in prin. ff. ad Trebel. vbi fideicommissum ita factū, si grauatus viuos liberos non educauerit, deficit procreatis duobus liberis, licet mortuantur ante patrem. Et tex. in l. cum vxori. C. quando dies legat. ced. vbi cum vxori vsufructus fundi legatur, & eius proprietatis, cum liberis habuerit, nato filio, statim proprietatis legati dies cedit: nec quicquā obest, si is decedat. Ideo illum tex. ita summant, vt nostri loquuntur, Bal. & Corn. sufficit quod conditio in momento temporis sit impleta. Et tex. in l. si quis hæredem. C. de insti. & substit. vbi si quis hæres institutus fuerit sub ea conditione, si filia eius nupta fuerit, aut simili, satis est filiam nupsisse, etiam si matrimonium nō durauerit, quia fortè filia à marito diuertit. Et ideo omnes propè doc. ibi not. satis esse conditionem casualem vel mixtam semel fuisse impletā, licet non durauerit. Glossa autem ibi generalius not. sufficere factū fuisse, licet nō duret factum. Ex quo Cy. Alber. & Bal. ibi colligunt. quod si ex pacto mulier debet lucrari dotem, si liberis susceperit, satis est liberis eam suscepisse, quanuis ij statim sint demortui. Id quod etiā voluit idem Alber. in ij. parte statutorum. q. viij. statuto cauetur quod mortuo marito. Sed & ex co. tex. not. Bald. in l. precibus, col. ij. in ij. oppo. C. de impub. & alijs substit. quod in conditionibus accipimus principium primæ existentia, & non curamus successum eius.

Facit tex. in l. ex facto. §. si quis autem susceperit. ff. ad Trebel. vbi ea conditio, si decesserit sine liberis, deficit relictis liberis, etiam si momento superstites fuerint patri. & ita dicit per illum text. Bald. in d. c. j. §. quinetiam, versic. quæro quid si masculus, & ibi etiam Aluar. col. vlt. tit. epi. vel abb.

Condemnatus si rem restituerit, & postea ad eum redeat, an poterit peti executio sententiæ contra eum.

De eadem re.

Delegatus semel executus, potest iterum cognoscere si victus rem iterum occupat.

Non videtur adeptus possessionem beneficij, qui statim ex ea deturbatur.

Huius legis quæ sit ratio.

Contrarium eius quod supra disputat.

Conditio casualis vel mixta, quomodo impleatur.

Conditio, si sine liberis, quomodo deficit.

quod reputat sing. Iaf. in d. l. si quis heredem, col. ij. vers. ad idem secundò. C. de inst. & subst. & in l. inter stipulantem. §. sacram, col. viij. vers. ex aduerso. ff. de verb. oblig. & consil. l. j. Aluifius, col. vlt. lib. ij. vbi id dicit sing. & consil. lxxvj. nobilis miles, col. vj. vers. moueor in primis, eo. lib. iij. Sed & idem voluit ipse Bal. què Iaf. non allegat. in auth. fed & si quis, col. ij. vers. praterca natura cõditio- num. C. de secun. nupt. & in l. cum acutissimi, col. ij. vers. ibi, qui sine filiis. C. de fideic. vbi & ex eo dicit, quòd in casu d. l. cum acutissimi, ex qua & similibus deprompta est l. nostra, vt diximus su- præ in prin. præfa. satis est filium grauatum reliquisse liberos, etiam si postea moriantur, vt faciant cessare substitutionem illius l. Et idem Bald. consil. lxxvj. item instituo, col. j. lib. ij. & Alex. consil. 139. circa primum dubium, col. ij. vers. fed præmissis, lib. vj. & Phil. Dec. consil. cxxxix. viso puncto in quo, col. vlt. & Cepola causarum ciuiliu consil. 50. in causa quæ vertitur inter dominam, col. pe. vers. circa secundum, vbi & auctoritate illius tex. respondit singu. infantem extrauctum ex vtero matris mortuæ, & qui illico decedit, ita succedere ipsi matri suæ, vt hereditatem ad patrem suum tranfmittat, exclusis consanguineis matris. Adde & tex. in l. quidam in testamento, in prin. & ite- rum in l. rogo. ff. de fideicom. liber. vbi libertas data sub conditione, si hæres seruū alienauerit, com- petit confectum quàm alienatus fuerit, etiam si hæres eum redemerit, cum semel, vt dicit vtraque l. conditio extiterit. & tex. in l. maritus. ff. de locat. vbi sufficit domū quam ædificandam quis pro- misit, semel esse ædificatam, licet postea cadat. Et quod not. Bald. in l. si paterfam. col. ij. vers. ex prædictis. ff. de hered. instit. per eum text. iuncta l. placet. ff. de acquir. hæred. quòd sufficit quem esse momento heredem, ad exclusionem substituti vulgaris.

*Infans extra-
tus ex utero
matris mor-
tuæ, transmi-
tit hereditatē
eius, etiam si
illico decedat.*

189

*Vtrum reli-
ctum sub con-
ditiōe, si ue-
dua erit, de-
beatur, etiam
si in viduitate
non persiste-
rit.*

¶ Adde inquam pulchrum tex. in l. vlt. C. de indic. vidui. vbi relictum factū mulieri sub ea condi- tione, si vidua erit, vel viro, si ad calibratū perueniret, debetur cum vir erit viduus, aut mulier, etiā si in viduitate non persistit. Et ita illum tex. intelligit Bald. ibi, in ij. not. & Pau. Cast. qui illum dicit sing. refertq; quòd cum aliquando super ea re esset quæstio Venetiis, decreuissentq; iudices difinire contrarium, moti ex intentione testatoris, quam dicebant huic rei aduersam videri, viso eo. tex. quem Paul. ipse illis allegauit, in admirationem versi. à proposito destiterunt. Sed & idem per illum tex. voluit Bal. in l. Titius, in prin. ff. de excus. tuto. vbi aliud dicit fore si ita relictū esset, donec vel quousque vidua fuerit. & consil. xlij. præmittendū est ad euidentiā conditionū, lib. v. & Ang. qui latè eā rem distinguit. Imo. Alex. Raph. & recentiores in l. in substitutione. ff. de vulg. & pup. & idem Ang. etiam distinguens, d. consil. xxxiiij. Constantinus, col. ij. & vlt. & Anto. Andar- ellus inter consil. Pau. Cast. consil. clxxxiiij. ex facto proponitur, lib. ij. & ipse Paul. consil. seq. supra- scriptus. fact & tex. in l. ij. §. fed & si stante. ff. de libe. & posthu. ex quo not. Bald. sufficere, vt se- cundum testamentum momento valeat, ad hoc vt rumpatur primum testamentum.

190

*Conditio, si si-
ne liberis, ex-
pirat natis li-
beris, & iisdē
statim mor-
tuis.*

¶ Et per quædam ex illis iuribus cõsuluit Oldr. consil. xxj. thema tale est, testator habebat fratrem, & iterum consil. cxlj. thema tale est, dominus G. quòd substitutio facta sub cõditiōe, si institutus non habuerit liberos, expirat natis liberis, & iisdem statim mortuis. & idem voluit eadē penè ver- ba adscribens, licet nomē illius tacuerit, Io. And. ipsius discipulus, in addi. Spec. tit. de testa. §. in pri- mis, ad fi. Cy. in d. auth. fed & si quis, in fi. C. de secun. nupt. Bal. in l. vlt. col. viij. vers. xxv. quæritur. C. de hære. insti. & consil. lvj. an pater qui fecit legitimari, col. ij. vers. viso quodam capitulo, lib. ij. & Rap. Fulg. consil. xlvi. Andreas de Luca, vers. nec rursum prædictis officit. Et Pau. Cast. in d. l. ex fa- cto. §. si quis autē, col. vlt. ff. ad Treb. in lect. Paduana. & in d. l. in substitutione. ff. de vulg. & pup. & consil. 324. super secundo puncto pro declaratione, col. ij. vers. idem dicendū est, & multo magis, lib. j. & consil. xcviij. ne impropiis vtamur vocabulis, col. ij. vers. prima fuit facta, lib. ij. & Pano. consil. xl. venio ad primum dubium, in ij. dubio. lib. j. Alex. qui nullum horū memorat, consil. xxxj. pon- deratis iis quæ in themate narrantur, col. j. vers. & quauis post mortē, lib. iij. Iaf. in d. l. si quis hæ- redem, col. ij. vers. itē facit regula. C. de insti. & subst. & d. consil. l. j. Aluifius, col. pen. vers. aggredior secundum, lib. iij. & d. consil. lxxvj. col. vj. vers. moueor in primis, eo. lib. iij. & consil. lxxviij. viso thema- te, col. viij. vers. secundò respondetur, eo. lib. iij. §. & Caro. Ruin. consil. cxxxj. in themate, col. ij. nu. 4. lib. ij. & Phil. Dec. consil. xij. substitutio facta, col. ij. vers. & licet liberi, & consil. ccv. in causa istorum mobiliū, col. pen. vers. non ob. quòd in sequentib. & consil. 218. in casu ad me trãsmisso, col. ij. vers. vltiūs, & seq. & consil. cclxix. consultus, col. pen. vers. venio igitur ad secundū. & consil. seq. Domi- nus Raynaldus, col. j. vers. & vltiūs. & consil. 287. in ciuitate, col. j. & ij. & consil. ccxcj. visis, col. iij. vers. venio igitur. & consil. 323. cum sit quòd nobilis vir, col. ij. vers. venio ad secundū. & consil. 377. visis & diligenter consideratis, col. j. & consil. 384. in casu proposito, col. vlt. & consil. 414. viso ele- ganti consil. col. ij. & consil. 427. licet in casu, in prin. & col. ij. vers. & respondendo. & Steph. Berr. consil. cvij. Christi, & c. viso casu, lib. j. & consil. 217. Christi, & c. cognito casu, in prin. eo. lib. j. & consil. ccxxij. ex propositis, etiā in prin. eo. lib. iij. & consil. 367. Christi, & c. viso cõsultationis themate, col. ij. vers. & licet testamentū. lib. j. & consil. ccc. supposito, nu. 1. lib. iij. De qua re latissimè per Iaf. in d. l. si quis heredem. C. de insti. & subst. Et idem in omni alia conuentione aut pacto facto in casu non existentium liberorum. Nam si tempore mortis existant liberi, licet postea moriantur, deficit conditio, quia sufficit eos semel extitisse, vt scribit Angel. in §. quoniam infirmas, per glos. ibi in authent. de nupt.

191

Obligatus ad

¶ Hanc quoque partem confirmat quod in multis locis asserit Accursius, obligatum ex contra- ctu vel sententia ad rem tradendam, si eam semel tradiderit, esse liberatum, nec reuiuiscere obli- gationem,

gationem, etiam si ea ad illum denuo reuertatur. Ita enim scribit glo. in l. ab emptione, in glo. ma- gna, & ibi Bart. col. ij. ff. de pact. & in l. si cum fundum venderes, in verbo, tradat. ff. de contr. empt. & in l. iij. §. vnde vis, in verbo vendicare. ff. de vi & vi armat. & in l. Claudius, in glo. j. post mediū, & ibi Bar. ff. qui poti. in pign. hab. & in l. Pomponius. §. fed & si is, in verbo, de rato. in fi. ff. de pro- eur. & authen. sacramenta, in glo. pen. C. si aduer. vend. Quod & idem voluerunt Iaco. Aret. Bart. Imol. Paul. Cast. Ro. & ceteri recentiores in d. l. permisceri, quæ est pen. §. species. ff. de acqui. poss. Bart. Bald. Ang. Paul. Cast. Raph. & Alex. in d. l. si fideiussor. §. meminisse. ff. de leg. j. Pet. Iac. tit. de cond. ex leg. quæ pro re dona. comp. col. ij. vers. item rectè dicitur. Ang. in l. qui restituere. ff. de rei vend. & in l. fed & si possessori, in princ. ff. de iureiur. & d. consil. xxxiiij. Constantinus, col. ij. Petr. Acha. in cle. ne Romani. §. porro, de elect. Pau. Cast. in d. l. qui pendentem, per illum tex. ff. de acti. empt. Barb. consil. xxij. Deum inuocent, col. v. iunctis seq. lib. iij. Corn. in l. si quis heredem, col. ij. C. de insti. & subst. & Lanfran. in tract. de arbitris, in xlj. q. vlti. partis principalis. §. & Iaf. in §. actio- num, num. 148. Instit. de actio. Et facit tex. in l. a diuo Pio. §. si post additum. ff. de re iudic. & in l. Nefennius. §. fundum. iunctis nota. per doct. maximè Iaf. in j. not. cod. titu. Nam & generale est actionem aut obligationem semel extinctam non reuocari, etiam si res redierit ad priorem statu. d. l. inter stipulantem. §. sacram, ad prin. ff. de verbor. obligat. l. qui res. §. aream. ff. de fol. l. Meuius. §. duobus. ff. de legat. ij. c. quæris, de consec. distin. iij. cum siml. vide Bart. in l. in numerationibus, ad fin. ff. de solutio. & consil. cclxxxj. præcepit arbiter.

*rem tradendā
est liberatus,
si semel tradi-
derit.*

192 ¶ Nec minus ad hanc partem facit, quòd si causa semel suum effectū produxerit, ea postea cessan- te, non tamen cessat effectus. l. vlt. in prin. ff. de solu. cum multis siml. à me latè cumulatis in no- stro tractatu, cessante causa. in viij. limitatione. Ex quibus vnum tantum repetam, huic loco, quo de liberis natis & postea mortuis disputamus, accommodatissimū. Id autem est, quòd excusatio tutelæ ob liberos, non irritatur si liberi postea moriantur, vt latè voluit Io. And. in c. decet, de reg. iur. lib. vj. in Mercur. per multa iura & rationes. & ita dicit fuisse decisum in publica disputatio. & consultum à præstantissimis doc. & id sequitur Bal. in quibusdā addi. quas ibi fecit ad ipsum Ioā. And. & Alber. etiam ibi. nam & is regulas iuris canonici commētatus est, quo in loco illam Ioan. And. disputationem ad verbum retulit. & rursus idem Albe. in l. ij. in prin. ff. de excus. tuto. vbi di- cit ita se ex facto obtinuisse, & ibi quoque Bal. scilicet in §. non solum, eiusdem lib. ij. Imol. consil. lxxvij. visis ac ponderatis. & Mart. Laud. in tract. de fisco. conclu. cxcviiij. habens priuilegium, vbi etiam dicit ita se obtinuisse. Fulg. consil. liij. quidam Antonius, col. ij. ante fi. Pau. Cast. in l. si cum do- tem. §. si maritus. ff. solu. matr. Io. Ana. consil. cv. eodemq; vltimo, circa dubium oblatum. & Iaf. qui ad hoc multa allegat cõtra Alex. qui ibi solus omniū tenet contrarium, in l. sciendum. §. vlt. ff. qui fatid. cog. Phil. Dec. in auth. praterca, ad fi. C. vnde vir & vxor. & in l. vlt. in fi. prin. ff. si cert. pet. & in l. omnibus. ff. de reg. iur. & in c. cum cessante, de app. vbi hoc reputat not. & consil. xxxiiij. mulier cui propter inopiam, col. j. vers. quintò accedat. & Hippol. Marfi. in l. etiam, col. j. ff. de quæstio. Et Ale. ipse qui est in hac specie alterius sententiæ, vt diximus, tamè dicit in d. l. ij. §. nō solum, in addi. Nicol. Neap. quòd hãc & iudicando & cõsulendo sequeretur: sicuti etiā dicit Soc. in d. l. sciendū. §. vlt. ff. qui fatid. cog. Et pro ea etiā videtur esse tex. apertus & expressus in ea pfa. l. ij. §. oportet, in il- lis verbis, neq; rursus nocet, qui postea moriuntur. què Alb. hic allegat ad casum nostræ quæstionis.

*Non excusatio
tutelæ ob li-
beros irritetur,
si liberi
postea mori-
antur.*

193 ¶ Sed & huc spectat quòd à Bald. proditum est in l. si quis posthumos. §. j. col. vlti. in princ. & ibi etiam Franc. Aret. col. pen. ff. de liber. & posthu. quòd si ex statuto masculus expellat fœminam à successione, sufficit masculum fuisse momento temporis, vt fœmina perpetuò maneat exclusa. & idem voluit ipse Bald. in l. in quibus, col. ij. vers. fed hic occurrit alia quæstio. C. de secun. nupt. & Anto. consil. xx. nulla mulier. Franc. Aret. in l. si is qui, col. ij. ff. de vulg. & pupilla. & consil. 50. co- piosè & eleganter, col. iij. vers. vnde videmus. Socin. consil. cxiiij. præfens consultatio, col. ij. lib. iij. Phil. Dec. consil. cccix. viso puncto, col. ij. vers. fed tamen dictis Iafon qui hoc dicit sing. in d. §. fa- cram, col. viij. vers. secundò facit. & in l. antepen. col. ij. in prin. C. de insti. & subst. Georg. Nat. in repe. c. quauis, in xxvj. eademq; postrema quæst. ij. q. princ. de pactis, lib. vj. Stepha. Aufre. in deci. Tholosa. q. cccclix. item fuit quæsitum in filia dorata. & Carcl. Cor. qui & hoc dicit singu. in me- mor. incip. momentum. & iterum memor. statutum quod extantibus masculis.

*Vtrum mascu-
lum momento
fuisse sufficiat
ut fœmina per-
petuò exclu-
datur ex sta-
tuto.*

194 ¶ A quo non longè absunt qui simpliciter dicunt fœminam ob masculos semel exclusam, mane- re perpetuò exclusam, etiam si masculi moriantur, nisi statutū his verbis vteretur, donec, quous- que, quandiu masculi vixerint. Ita enim voluit Bart. in l. vlti. ff. ad Tertul. & Bald. in auth. fed & si quis, col. iij. vers. & per hoc infertur. C. de secu. nupt. & in l. si Pontionilla, & ibi etiā Corn. C. quã- do dies legat. ced. & in l. Gallus. §. & quid si tantum, & ibi etiam Ang. & Fran. Aret. omnes ad fi. ff. de liber. & posthu. & in l. si auus, & ibi quoque Saly. Pau. Cast. & Alex. C. de liber. præter. & idè Bal. in l. videamus, in fi. in j. lect. ff. quod met. caus. & in d. c. j. §. quinetiam, ad fin. tit. epi vel ab. & in c. j. tit. de fili. nat. ex mat. ad morg. contr. & consil. cxj. ad conseruationem, lib. ij. & consil. cclcxj. cum super sit, eo. lib. ij. & consil. ccxv. verba legis municipalis, in j. dubio, lib. iij. & consil. cclxxvij. proponi- tur quod Manfredinus, col. vlt. lib. v. Ang. consil. clxxxiiij. ex forma, col. vlt. & omnes penè doct. in d. l. si quis posthumos. §. j. ff. de liber. & posthu. Anto. in c. Raynaldus, per text. ibi, ext. de test. Petr. Anch. consil. ccxx. hæc quæstio iam vulgaris, in j. dubio. Imo. consil. xxvij. viso quodam instrumen- to, post medium. Raph. Fulg. consil. xcviij. visis pctitionibus, col. vlt. Pau. Cast. consil. clix. punctus

De eadem re.

istius quaestiois, col. vlt. lib. ij. & d. conf. cxcj. visis & diligenter examinatis, col. ij. & iterum iij. vers. & idem esset, eo. lib. ij. & conf. cxc. visa suprascripta, col. j. eo. lib. ij. & conf. ccc. viso quodā processu, col. ij. eo. lib. ij. Alex. conf. xx. viso processu, col. iij. vers. nono & ultimo, & iterū col. seq. 3 vers. non ob. sextum argumentū, lib. j. & conf. xxix. quoniam abunde, ante fi. eo. lib. j. & conf. xliij. consideratis his, col. ij. vers. & idem tenet, lib. 3. quod repetitur, conf. liij. lib. vj. Bene. Cap. conf. 39. extant duo instrumenta, & conf. lxxj. punctus, decessit quidam. Cor. conf. 404. rem arduā continet, col. x. vers. accedat ad hanc, lib. iij. & conf. clx. licet in hac cōsultatione, col. j. & ij. lib. 4. Fran. Are. conf. cxliij. visa cōsultatione, per totū. & conf. clx. viso puncto, col. pen. vers. circa secundum. Maria. in cle. vt hi qui, super verbo, donec, de ata. & quali. & conf. v. praesens cōsultatio, col. j. vers. secūdo loco praemitto. & Soc. illius filius conf. lxxij. in causa vertente, col. ij. & iij. & v. lib. j. & conf. xcij. circa primum, col. x. vers. circa quartam dubitationē, eo. lib. j. & conf. x. consideratis & bene pensatis, in prin. lib. 3. & conf. 33. circa praesentem cōsultationē, col. ij. eo. lib. 3. & conf. 50. viso testamento, col. j. & iterum vlt. eo. lib. 3. Vital. Camb. in tract. clausularum, in rubr. quando filia repellitur à success. in prin. Phil. Dec. conf. 87. pro replicatione casus, in princ. & conf. 231. quod est eiusdem prin. etiam in prin. & conf. 414. viso eleganti conf. col. ij. Laur. à Palatiis in tract. statutorum excludentium foeminas, col. iij. vers. sed quaeritur stante hoc statuto. Ias. conf. cccxx. testator fecit, col. vj. com probatur ista, lib. ij. & conf. lxxvj. nobilis miles, col. viij. vers. confirmo & secundò, lib. iij. Carol. Ruin. conf. clxviij. prima videtur, col. v. num. 11. lib. iij. }

195 *Feudum ita concessum ut foemina non succedat extantibus masculis, quomodo accipiatur.*
 ¶ Et in feudis id quoque obseruatur, vt cum foemina non succedat extantibus masculis, satis est masculos semel extitisse, etiam si postea moriantur, vt foemina maneat perpetuò exclusæ, vt nor. And. Iser. Bald. Aluar. & Card. Alex. in d. c. j. §. quineriam, per illum tex. titu. episc. vel abb. vbi ipse And. dicit etiam procedere, si masculus momēto fuerit. { contra id quod supra diximus. } & Calder. conf. iij. tit. de feud. Raph. Cu. conf. xcix. quædam possessio, in ij. dubio. Raph. Fulg. conf. viij. dominus Petrus, post princ. & iterum conf. xij. ad id de quo quaeritur, in princ. Paul. Castr. conf. xxix. visa supradicta facti narratione cum dubiis, in prin. lib. ij. & d. conf. cxcj. col. iij. eo. lib. ij. Iac. Aluar. inter conf. feudalia. Alber. Brun. conf. lxxv. super casu feudali. Alexand. conf. xxix. quoniam abunde, in fi. lib. j. Phil. Dec. conf. cccxc. quoniam ex facto, col. iij. & Franc. Curt. iunior in tractat. feud. in xxvij. quaest. iij. partis. Anto. Rub. conf. lvij. praesupponitur, post medium. { Zazius in epitome feudorum, parte viij. in ij. particula, paulò ante fi. } Sed hæc duo qualiter procedant, vide Pau. Cast. conf. cxcj. visis & diligenter examinatis, col. ij. vers. ex his videtur, lib. ij. { His autem duobus conuenit, quod tradit Bald. in l. videamus, in j. lect. in fin. per illum text. ff. quod met. causa, sufficere filiam fuisse semel dotatam, vt perpetuò excludatur. }

196 *Legatum semel reuocatum an aliquando reuiuiscat.*
 ¶ Ad hæc si testamentum aut etiam legata fuerint tacitè reuocata, vel quia testator se dedit in arrogationem, vel quia legatam rem sponte alienauit, certè si postea factus sit sui iuris, vel in secundo casu rem ipsam alienatam redemerit : tamen testamentum manet irritum, & legata reuocata, nisi noua testatoris voluntas accesserit. l. qui ex liberis. §. testamento. ff. de bonor. poss. secund. tab. & l. cum feruus. ff. de adi. legat. quam ad hoc citat & dicit not. Bald. in l. qui post testamentum, col. j. vers. quæto quartò. C. de legat.

197 *Et quid in testamento rupto.*
 ¶ Quid plura cum tex. habeamus, quos vix possemus refellere, rumpi testamentū natiuitate posthumi praeteriti, nec restitui si illico decesserit: ita enim scribitur in l. ij. & iij. C. de posth. hære. instit. Idq; etiam procedit si filius viuo testatore decedat. l. si filius qui in potestate. ff. de lib. & posth. & l. qui vxorem. ff. de iniust. testa. & §. j. Instit. de exhæ. lib. & tradit etiam Caius iuriconsultus, si is est, lib. posteriore Institutionum, eod. tit. de exhære. liber. qui iij. est eius lib. post prin. Ex quibus planum sit, nec hic quoq; restitui donationem morte liberorum, quorum natiuitate reuocata fuerat.

198 *Solutio contrarij.*
 ¶ Nec huic rei facit aliquod præiudicium. l. posthumus praeteritus. ff. de iniust. testam. quam supra in princ. huius quaestio. attulimus. Nam ibi testamentum confirmatur æquitate quadam prætoriana, quæ quidem æquitas hic scripta non reperitur. Ideo standum est regulæ communi, quæ dicit contractum & aliam quamlibet dispositionem semel extinctam non reuiuiscere, sublata etiam extinctionis causa, præsertim cum fauorabilius sit testamentum, quàm actus inter viuos. l. in testamento, ff. de reg. iur. & cap. cum dilecti, extr. de donat. Ideoq; & minus debet trahi æquitas in casu testamenti scripta, contra regulas iuris communis ad actum inter viuos, per plenè not. in l. si verò. §. de viro. ff. solut. matr. Et id quidem maximè, cum in d. l. posthumus, non simpliciter reuocatur testamentum, sed vt ex eo tantum possit peti bonorum possessio secundum tabulas, vt ibi nuncupatum scribitur, & not. docto. & latè Bald. conf. cccxv. testamentum, post princ. lib. iij. §. & conf. cccxxv. proponitur quòd dictus Antonius, post medium, vers. item quod posthumus, lib. v. & Angel. conf. ij. Simon notarius, col. ij. vers. sed quia dicta. } & Socin. conf. lxxvij. visis testamento spectabilis, col. iij. vers. & si dicatur posthumus, lib. iij. Quæ quidem bonorum possessio non potest conuenire donationi, de qua tractamus.

199 *De eadem re.*
 ¶ Item æquitas illius l. procedit, cum venientes ab intestato sunt instituti, vt ibi not. Bart. & ex ea colligitur, cum dicitur, si bonorum possessio data fuerit ei qui rem ab intestato auferre possit. & voluerunt etiā Bart. Ang. & Pau. Cast. in l. vxoris. C. de posth. hære. instit. & Raph. Fulg. conf. lxxix. punctus talis est, Marianus, ante fi. & Alex. in l. si pater, col. pen. C. de instit. & substit. & Phil. Dec. in addit. l. posthumo, col. eiusdem addit. vlt. C. de bonor. poss. contra tab. Imò verò tantum, cum filius,

filium testatoris est institutus, secundum Bal. conf. cxxvij. ad intelligentiam, post princ. lib. j. quod repetitur conf. cxij. proponitur quòd quidam, lib. v. Quæ res hic non obtinet, vt interim omittam quæ circa intellectum illius l. scribit Alciat. lib. Paradoxorum tertio. cap. viij.

200 ¶ Quod autem præterea dictum est inter rationes prioris partis de cessatione causæ huius l. ob mortem filij, qui reuocauerat donationem, satis superque diluitur ex multis quæ diximus in rationibus posterioris partis. Nā cum in casu nostræ l. donatio reuocetur ipso iure, vt plenè postea dicemus in verbo, reuertatur, in princ. & ita omnino & integrè effectus sit consummatus & perfectus, non cessat cessante causa, vt supra latè diximus.

201 ¶ Sed & quod postea dictum est, non sufficere aliquid factum esse, nisi duret factum, non perpetuum est, quin multas magnasq; habet & distinctiones, & limitationes, vt per i Bart. conf. clxxxj. præcepit arbiter; Bald. conf. xliij. præmittendum est, lib. v. & latè Angel. & Corn. in d. l. si quis hæredem. C. de instit. & substit. & eundem Ang. d. conf. xxxij. incip. Constantinus. & iterū conf. clx. Corradus, Petr. Anchar. in c. non potest, col. ij. vers. iuxta prædicta, de præb. lib. vj. & Corn. conf. vij. rudis & incomposita, col. penult. vers. non obstat quod dicebatur, lib. j. & Barb. d. conf. xxij. lib. iij. & hoc quoque satis liquet ex multis quæ supra adduximus in hac posteriori parte. Ex quibus facile potes intelligere, nihil illud hic obstat.

202 ¶ Denique text. hic nostræ l. non obscure sentit perpetuò reuocatam esse donationem natiuitate liberorum, quicquid postea contingat de morte ipsorum, cum dicit, in arbitrio & ditione mansurum. Nam primum cum res redierit in ius & arbitrium donatoris, non potest sine aliquo ipsius facto aut culpa eadem re priuari, per l. id quod nostrum. ff. de reg. iur. Deinde id etiam aperte demonstrat verbum illud, mansurum, quod perseverantiam denotat, & stabilitatem, vt euidentissimè probat illud Terentij in Hecyra:

Manere affinitatem inter nos volo, si vllò modo potest.

præter illud Virgilianum lib. j. Aeneidos,

Manet alta mente repostum

Iudicium Paridis.

Et alibi in eod. lib.

Manent immota tuorum

Fata tibi.

Quo in loco Donatus interpres sentiens vim huius verbi, fat erat, inquit, vt diceret, manent tibi fata, sed vt fatiaret quod asserbat, addidit, immota. Sed & idem in Terentij Eunuchum illud enarrans, Vt maneam solus cum sola, ita interpretatur, remaneam, perseveremq; in loco. { Sed nullus omnino locus id apertius ostendit, quàm illud Terentij in Hecyra:

Ego Pamphile esse inter nos, si fieri potest,

Affinitatem hanc sanè perpetuam volo.

Quam eandem sententiam paulò post repetit iis verbis,

Imdudum dixi, idemq; nunc dico, Lache,

Manere affinitatem hanc inter nos volo.

Vides enim id quod primum dixerat perpetuam volo, statim iis verbis repetit, Manere volo, quasi idem omnino sit, perpetuam esse volo, & manere volo. } Vt interim prætermitam text. apud nos id etiam comprobantem in l. aliud est capere, in prin. ff. de verb. sign. vbi dicitur mansurum, quod ita ad nos peruenit vt non restitui postea debeat, & in l. vlt. in fi. ff. de libe. lega. vbi etiam probatur manere id quod durat. & in l. vlt. C. de Lati. lib. tol. & in c. quia in omnibus, in fi. extr. de vsur. { Et facit tex. in l. Caio, §. vlt. ff. de alimen. legat. cum dicitur perpetuò maneat, quanquam in diuersum trahi possit, & in l. in laqueum. ff. de acq. rer. domi. vbi desinere & manere sunt veluti opposita. } Nam eiusdem signifi. est verbū maneat, quo veteres utebantur pro manet. Cecilius in probastaria apud Non. Marc. de mutatis coniugationib. in vultu eodem in eadem maneat malitia. Igitur non maneret res donata in ditione & arbitrio donantis, si morte liberorū extra ipsius ditionē exiret.

203 ¶ Et ne post tot tantasq; rationes auctoritate etiam careamus, ita expressè in hoc casu, vt videlicet non confirmetur donatio per mortem filij, tenuit Albe. hic in duobus locis { & in l. j. ff. de assignan. liber. dum se ad hunc locum remittit; Bart. post Martin. Fan. in l. Titia Scio. §. imperator, col. vlt. vers. quaero pone filij sunt nati, & ibi etiam Bald. ff. de legat. ij. idem Bartol. conf. cccxxxv. Lapis fecit testamentum. Bald. in l. j. col. vlt. C. de inoffi. dona. & conf. clxvij. quidam Franciscus tunc carens liberis, col. j. lib. v. Imol. in cap. vlt. col. vj. vers. quaerit etiam Bart. extra de dona Petr. Ferr. in tit. forma libel. quo agi. pro don. in verbo, irreuocabiliter, col. iij. vers. sed circa hoc quaero. Corne. conf. clxxvj. in praesenti cōsultatione, col. vlt. lib. ij. } & conf. cccxxxij. placet mihi, in princ. lib. ij. vbi id dicit procedere, etiam si incontinenti moriatur. } & conf. iij. dubia satis, col. ij. vers. per quam rationem, iunctis iis quæ dicit col. vlt. vers. nec obstat quòd donatio, lib. iij. Fran. Are. conf. xcij. viso legato, col. iij. vers. præterea si donatio. Socin. conf. cccxxvj. quaestio praesentis cōsultationis, col. iij. lib. ij. Ias. in d. l. si quis hæredem. col. iij. vers. ad idem facit quintò. C. de instit. & substit. & in d. l. in substitutione, col. iij. vers. ad idem bene facit. ff. de vulga. & pupil. & conf. lxxvj. nobilis miles, col. viij. vers. confirmo & tertio, lib. iij. vbi id quoq; dicit procedere, etiam si filius illico moriatur. { Carol. Ruin. conf. lx. de re quidem, col. vj. num. 17. lib. iij. } Philip. Deci. in addit. l. posthumo, col. eiusdem addit. ij. C. de bonor. poss. contra tabu. & Steph. Bertr. conf. lib.

An effectus cesset, cessante causa.

Factum esse non sufficere, nisi duret factum, quomodo intelligatur.

Verbū maneo, perseverantiam, & stabilitatem denotat.

Qui teneant donationem non confirmari per mortem filij.

ipse Galenus in commentariis Praefagiorum Hippoc. lib. iij. cap. iij. vnusquisque mensis minor est triginta diebus, maior vero nouem & viginti. Id quod in transcurso dicere volumus, ne si quis Hippocratem eo in loco legeret, vt cum Sabini interpretatione conferret deciperetur.

209

¶ Sed vt redeamus, ex iis que supra dicta sunt, potest videri male consuluisse Bal. conf. supra allegatis, scilicet conf. cxxvii. lib. j. & conf. cxiiij. lib. v. videlicet masculum octauo mense natum, & ita non vitalem, vt ipse fatetur, facere eam conditionem deficere, si masculum pepererit. Nam partus diei non potest, qui abortiuus est, vt supra ostendimus, & asserit etiam Laurent. Calca. consil. cy. incip. licet abunde consultum sit, in prin. Quamquam pro Bal. atque etiam pro Angelo, Corneo & Bertran. quos vers. abhinc quarto supra citauimus, facit text. in d. l. quod dicitur. ff. de liber. & posth. vbi si non integrum animal editum sit, cum spiritu tamen, testamentum rumpit. ea enim sunt verba illius legis. Sed illic intelligitur non integrum animal, omnibus scilicet membris, vt quia forte ei deest digitus, aut aliud quippiam, quod tamen in monstrum aut prodigiū non abit, iuxta tex. in l. non sunt liberi. ff. de statu homin. Non autem intelligitur de imperfecto, aut non integro tempore, aliā pugnaret cum d. l. ij. & d. l. 4. C. de posth. hered. insti. de quo nos latius diximus supra num. 169. nec item obstat. {An autem abortiuus partus in postremo illo iudicio generali suscitabuntur, reperies apud Diuum Augustinum, in Enchiridio ad Laurentium, cap. lxxxv.}

Abortiuus partus non est.

210

Tempora vitalis, aut minime vitalis partus secūdam antiquos scriptores.

Infantes decimestres, & septimestres.

Octauus mensis genitalis.

Septimo, & non vitales nasci.

Semestre tempus natales efficere.

Septimestres, inuoluntarij.

Abiuncta signa quorūdam.

Planetas infantibus præfici.

Luna cur Lucina dicta.

Octauus mensis cur partui infortunatus.

Nonus uero faucus.

Septenarius numerus plurimum potest.

¶ Sed hinc non abeundum ducimus, quin primū lectores doceam, quæ antiqui naturæ scriptores de vitali aut minime vitali partus tempore opinati sunt, quodue tempus maturum ac tempestiuum partui censuerunt, tum ad huius loci perfectam cognitionem, tum etiam not. à nostris in l. Gallus, in prin. ff. de liber. & posth. Primū igitur adferemus quæ Plutarchus & Censorinus de ea re ex antiquioribus scripserunt. Ille enim lib. v. de dogmatis Philosophorum, Empedocles, inquit, existimabat, cum primū genus hominum è terra enatum est, tantum longitudine temporis diem fuisse propter solis segnitiam, quanta nunc decem sit mensium dies. Procedente deinde tempore, tantum fuisse, quanta nunc septem mensium: propterea decimestres infantes, ac septimestres, natales. Itaque nimirum natura comparante, vno partum adulescere die, qua prima poneretur nocte. Timæus non decem menses, sed nouem esse existimat. Verū quoniam & ante conceptus menstrua sifterentur, propterea decem existimatos: sic quoque septimestres videri, qui septimestres non sunt, quippe cum à conceptu quoque vulua nonnunquam menstruis affluat. ignorari enim & post conceptū purgationū numerū. Polybus & Diocles empirici vel octauū mensē agnouere genitalem, et si languidiorem quodammodo, quoniam permulti ex infirmitate perierint, serē tamen octimestres non pauci in viros euaserunt. Aristoteles verò Hippocratēsq; putant, si vulua mensibus expleatur septem, tum denique erūpere infantes, vitalesque nasci: quod si erūpant, nec tamen alantur vmbilico languente (id quod accidere solet, si dolente vulua concrementum partus fiat) tunc infantem tabescere. Sin verò nouem menses in vtero manserit, tum demum numeris omnibus suis consummatum esse. Polybus centū & octoginta duos dies dimidiatūque natales efficere, quod semestre tempus esse, quanto tempore sol ab vno solstitio ad alterum perueniat. Septimestres verò ideo dici, quandoquidem sexti mensis dies in septimo implent. Enimvero Mathematici octo omnis genituræ menses dissociabiles esse aiunt, septem verò fœderabiles. Dissociata autem disunctaque signa sunt, si stellas, si stellas, quas δικοδομοῦται, id est domicilij dominas vocant, maleficas nasci. Nam si qua harum vitæ viuendique instituti auspiciū sit, infortunatos non perennaturōsque portendit. Abiuncta autem signa, nullōque mutui conspectus commercio vincta, numero sunt octo, veluti Aries ad Scorpionē abiūctus, & Taurus ad Sagittarium, Gemini ad Capricornū, ad Aquariū Cancer, ad Pisces Leo. Denique abiuncta virgo ad Arietē. Quare & septimestres vitales & decimestres esse, contra octimestres enecari propter mūdi dissidentia. Hæc Plutarchus: cui, antequā Censorinū capiamus, illud addā, quod ad Mathematicos pertinet, plurimos ex iis illud quoque addere, Infantibus priusquā edatur in lucem, planetas præfici, & ita quidē, vt Saturnus primum mēsem sibi adsciscat, Iupiter secundū, Mars tertiu, Sol quartū, Venus quintū, Mercurius sextū, Luna septimum: quæ quia partibus præesse dicitur, ideoque Lucina dicta, quod partus ipsos in lucem prodat, idcirco eo mense septimo partum integrū facit. Subinde autem præactis septē mensibus Saturnus rursus octauū occupat, qui cum sit malignum mortalibus sydus, meritoque dicatur filiorum deuorator: ideo rarō contingit, quin natis eo mense immineat interitus, præsertim cum & ipsius frigiditas & siccitas multū vitæ aduersantur. Non autē mense, cum præualeat ipse Iupiter benignus ac fauēs humano generi, fœtus omnes absoluti integrique produntur ad vitam. Et si quando decimū mēsem attingūt, tāta est Iouis benignitas, vt tueri partū possit à Martis malignitate. Quā sententiā etiā à nostris adfert Petr. Iacob. tit. de cōdi. ex lege omnimodo pro legitima portione debita filiis, charta 1. & 2. & Domi. Guil. Bened. in rep. cap. Raynutius, in verbo, & soboles quā gestabat in vtero, nu. 24. & seq. extra de testa. Quamquam hæc astrologorum sententiā minime placet Ioanni Pico Mirandulæ, qui eam nūcupatam arguit lib. 3. aduersus Astrologos, cap. xvij. Nūc autē accedimus ad Censorinū, apud quē in li. de die natali ad Cerelium, Hippo Metapontinus à septimo ad decimū mēsem nasci partū posse existimauit. Nam septimo partū iam esse maturū, eò quod in omnibus numeris septenarius plurimū possit: siquidē septimis formētur {dētes} mēsis, additisque alteris recti consistere incipiamus, & post septimū mēsem dētes nobis innascuntur, idēque post septimum cadunt annum; decimo quarto autē

autem pubescere soleamus. Sed hanc à septem mensibus incipientem natiuitatem vsque ad decimum perductam, ideoque quod in aliis omnibus hæc eadem natura est, vt septem mensibus annisve tres aut menses aut anni ad consummationem accedant. nam dentes septimo mense infanti nasci, & maxime decimo perfici mense: septimo anno primos eorum excidere, decimo vltimos, post decimum quartum annum nonnullos, sed omnes intra septimumdecimum annū pubescere. Huic opinioni in parte aliqui repugnant, alij in parte consentiunt. Nam septimo mēse parere mulierem posse plurimi affirmant, vt Theano Pythagorica, Aristoteles Peripateticus, Diocles, Eucenes, Straton, Empedocles, Epigenes, multique præterea. { Et his adstipulatur Homerus qui lib. xix. Iliadis scribit Euristheum illum, qui latē regnauit in Græcia, quique Herculi labores illos iniunxit natum fuisse septimo mense, sed ita vt eum ἀλιτόμηνον vocet, id est, abortiuum, & intempestiuē natum, Hæc enim sunt verba Homeri:

ἀλιτόμηνον

ὁ δ' ἐδόμενός ἐστι καὶ μάς

ἐκ γ' ἄρα γε προφύσσει ἀλιτόμηνον ἔοιτα.

Sed vt redeamus ad Censorinum, Horum omnium consensus Eutiphronem Gnidium non deterreret, id ipsum intrepidē pernegantem. Contra eum ferme omnes Epicharmum secuti, octauo mense nasci negauerunt. Diocles tamen Caristius, & Aristoteles Stagiritis aliter sentiunt. Nono autem & decimo mense, tum Chaldæi plurimi, & idem supranominatus Aristoteles edi posse partum putauerunt. Neque Epigenes Bizantius nono fieri posse contendit, nec Hippocrates Cous decimo. Cæterum vndecimo mense Aristoteles solus recipit, ceteri vniuersi improbarunt. Hæc Censorinus, qui mox subdit rationes Chaldæorum, cur mense septimo, nono, & decimo tantum posse nasci homines arbitrantur: quas quia sunt longiusculæ, omisimus. Deinde verò subiicit Pythagora de ea re sententiam, ex Vatrone in lib. cui titulus est, Tubero, idq; multis verbis, sed que in hoc tendunt, vt ostēdat generaliter esse partus omnino duos, alterum minorem, quem vocant septimestrem, qui decimo & ducentesimo die post conceptionem exeat ex vtero: alterum maiorem, decimestrē, qui edatur die ducentesimo septuagesimo quarto. Cui concinens Paulus noster, si is est, lib. sententiarū iij. c. viij. Septimo, inquit, mense natus, matri prodest. Ratio enim Pythagorei numeri hoc videtur admittere, vt aut septimo pleno, aut decimo mēse partus maturior videatur. A quo non longius aberrans Laertius in vita ipsius Pythagoræ, tradit eum censuisse iuxta rationem Harmoniæ intra septem aut nouem aut decem vt plurimum menses cōsummatum atque perfectum infantem gigni. Ex quibus potes intelligere Pythagoram de septimo mēse omnibus numeris perfectō, cum decem & ducenti dies faciant septem mēses. Quamuis Polybus, quē supra ex Plutarcho aduocauimus, intelligat de septimo mense incepto ex duobus tantū diebus, & vno dimidiato. Cui concinit Hippocrates in libro πρὸ ἐπιταμνῆς, id est, de septimestri partu, in principio. Ita enim eum librum incipit Græcè quidem, sed in hunc sensum: Partus quidem septimestres centū & octoginta duobus diebus eduntur & fiunt, particula diei addita. Ex quo est illud Vlpiani iurisconsulti in l. intestato. §. vlt. ff. de suis & legi. hered. De eo verò qui 182. die natus est, Hippocrates scripsit, & diuus Pius pontificibus rescripsit, iusto tempore videri natum. Ideoq; & secundum hanc sententiam intelligendum est quod scribit Pau. in l. vij. ff. de statu homi. Septimo mense nasci perfectum partum, iam receptum est propter auctoritatem Hippocratis: & ideo credendum est eum qui ex iustis nuptiis 7. mense natus est, iustum filium esse, vbi tamen Accursius asserit nasci perfectum partum 6. mense & vno die, per dictam l. intestato, quæ tamen id non dicit, sed loquitur de duobus diebus supra 6. mensem. Quamuis etiam Hippocr. particulam alterius diei addit, vt diximus, subiungitque eius rei rationem, vt apud eum videre est. Macrobius autem ab iis dissentiens, sed cum Pythagora consentiens, ita intelligit hac in re mensem 7. vt eum perfectum atque completum velit. Ita enim scribit lib. 1. de somnio Scipionis: Humano partui frequentiore vsum 9. mensium certo numerorum modulamine natura constituit, sed ratio subascit senarij numeri multiplicationem procedens, etiam 7. menses compulit vsurpari, quam breuiter absolutēque duos esse primos omnium numerorum cubos, id est, à pari 8. ab impari 27. & esse imparem marem, parem fœminam superiūs expressimus. Horum vterque si per senarium numerum multiplicetur, efficiunt dierum numerum, qui 7. mensibus explicantur. Coeant enim numeri, mas ille qui memoratur, & fœmina, octo scilicet & 27. pariunt ex se 5. & 30. Hęc sexies multiplicata creant 10. & ducentos, qui numerus dierum mensem 7. claudit. Ita est ergo natura fœcundus hic numerus, vt primam humani partus perfectionem, quasi arbiter quidam maturitatis absoluat. Hæc ille: cuius tamen non tanta est apud me auctoritas, quanta Hippocratis, qui vt ipse Macrobius eod. libr. asserit, tam fallere quàm falli nescit. Porro & alia quædam ex ipso Hippocr. postea dicemus, sed primū adscribere placuit quæ scriptores alij ex antiquioribus prodiderunt. Plinius lib. 7. natur. hist. cap. v. Cæteris, inquit, animantibus statutum & pariendi & partus gerēdi tempus est. Homo toto anno, & incerto gignitur spatio. Alius 7. mense, alius 8. & vsque ad initia 10. vndecimique. Ante 7. mensem haud vnquam vitalis est. Septimo non nisi pridie posterōve plenilunij die aut interlunio concepti nascuntur. Translatitium in Aegypto est, & octauo gigni. Iam quidem & in Italia tales partus esse vitales. Contra priscorum opiniones variant hæc pluribus modis. Vestilia C. Herdicij, ac postea Pomponij atque Orphiti clarissimorum ciuium coniunx, ex his quatuor partus enixa, Sempronium 7. mense genuit, Suillum Ruffum 11. Corbulonem

Partus duo, maior, & minor.

Septimus mensis quomodo accipiendus.

Septem, fœcundus numerus.

Homo incerto gignitur spatio.

nem 7. utrunque consulem, & postea Cefoniam Caij principis conjugem octavo. Et paulo post, Masurius auctor est L. Papyrium praetorem secundo haerde lege agente, bonorum possessionem contra cum dedisse, cum matre partum xiiij. mensibus diceret tulisse: quoniam nullum certum tempus pariendi statutum videretur. Diuus Ambrosius lib. Hexameron v. c. x. Omnes, inquit, animantes praescripta habent pariendi tempora, homo solus indiscreta atque confusa. Varro autem scribit matrem illius qui primus dictus est Graccus, duodecim menses filium gestavisse: quare quod legitimum partionis tempus supergressa sit, cumque diutius quam sit grauidarum mulierum mos, gesserit partum, Graccum a gestando nominarunt. Aulus quoque Gellius lib. iij. noctium Atticorum, cap. xvj. multa & de hac re scripsit, eam scilicet opinionem pro vera receptam, gigni hominem septimo rarenter, nunquam octavo, saepe nono, saepenumero decimo mense, cumque ggnendi summum finem, decem menses non inceptos, sed exactos. Id Plautum veterem Poetam deere in Comaedia Cistellaria his verbis:

*Tum illa quam compresserat,
Decimo post mense exacto hic peperit filiam.*

Hoc idem tradit etiam Menander poeta vetustior humanarum opinionum vel peritissimus, cuius versus ex fabula Plorio hi sunt:

*γὺνη κὺεὶ δ' ἐκάμην. Id est,
Mulier parit decimefiris.*

Sed Cecilius cum faceret eodem nomine & eiusdem argumenti comaediam, ac pleraque a Menandro sumeret, in mensibus tamen genitalibus nominandis non praetermisit octavum, quem praeterierat Menander. Cecilius versus hi sunt:

*Ἰν' ὀλέτῃ μὲν ἄετι μὲν μηνὲ παρῆναι.
Pol nono quoque, septimo, atque octavo.*

Eam rem Cecilius non inconsiderate dixisse, neque temere a Menandro atque a multorum opinionibus descivisse, M. Varro uti credamus facit. Nam mense nonnunquam octavo editum esse partum, in lib. xiiij. rerum diuinarum scriptum reliquit: quo in libro etiam vndecimo mense aliquando nasci posse hominem dicit, eiusque sententiae tam de octavo quam de vndecimo mense Aristotelem laudat auctorem. Tandem autem subiunxit Varro antiquos Romanos non recepisse huiusmodi quasi mostrosas raritates, sed nono mense, aut decimo, neque praeter hos alias partiones mulieris secundum naturam fieri existimasse. Et quibusdam interiectis scribit Gellius coepisse se vsu venisse Romae, foeminam bonis atque honestis moribus, non ambigua pudicitia, in vndecimo mense post mariti mortem peperisse: factumque negotium propter rationem temporis, quasi marito mortuo postea concepisset, quoniam Decemviri in decimo mense gigni hominem, non in vndecimo scripserunt: sed diu Hadrianum causa cognita decreuisse in vndecimo quoque mense partum edi posse. id quoque, inquit Gellius, eius rei decretum nos legimus. In quo Hadrianus ita statuere se dicit requisitis veterum philosophorum & medicorum sententiis. Subditque in satyra Varronis legisse, quae inscribitur testamentum, verba haec, Si quis mihi filius vnus pluresue in decem mensibus gignuntur, ij si erunt, ἐνοὶ λύρας, id est, asini ad lyram, exhaeredes sunt. quod si quis vndecimo mense κατ' ἀριστὸν ἔλθῃ, id est, secundum Aristotelem, natus esto, Accio idem quod Titio ius esto apud me. Per hoc scilicet significans eodem pari que iure sibi futurum filium decimo mense natum, quo eum qui vndecimo. Subnectitque Gellius: Quod si ita, neque ultra decimum mensem foetura mulierum protolli potest, cur Homerus scripsit Neptunum dixisse puellae a se recens compressae:

*Χαίρε γύναι φίλοισί, πόδι πλομῆς δ' ἐν αὐτῷ
Τέξας ἀγλαὰ, ἐπεὶ ἔν' ἀποφάλοι δύναι
ἀδανάτων.*

Hi autem versus, ut hoc illi addam, scripti sunt lib. Odiseae vndecimo, quorum sententia haec est:

*Nunc gaude dilecta, est cum se euoluerit annus,
Illustres neque enim diuinum cubilia vana
Natos nixa dabis.*

Quod tandem ex Phaurini sententia interpretatur non de anno coepto, sed affecto, id est, qui non ad finem ipsum, sed proximè finem deductus est. Nam & Hippocrates, siue is est Thessalus, aut Herophilus, in libro πρὸ φησ supra citato, cum & numerum dierum quibus conceptum in utero coagulatum conformatur, & tempus ipsum partionis nono aut 10. mense definisset, neque id tamè semper eadem esse fini dixisset, sed alias ocuus fieri, alias serius, hisce ad postremum verbis vsus est, γίνεται ἢ πρὸ τούτοις ἢ πλείω, καὶ λάσσω, ἢ ὀλον, καὶ ἢ μερῶ, ἢ πᾶσιν δὲ πλείω ἢ λάσσω, id est, Fuit autem in his & maiore & minore temporis spatio secundum totum, & secundum partes, non multo autem maiore aut minore. Quibus verbis Gellius significari dicit, quod aliquando ocuus fieret, non multo tamè fieri ocuus neque quod serius, multo serius. Et haec quidem penè omnia ex Gellio. Sed non omitemus quod idem Hippocrates de eadem re. scribit in lib. de Carnibus, paulo ante si vbi loquens de vi & potentia numeri septenarij in homine, inter caetera, Πυρ, inquit, si mense septimo in lucem edatur, legitime natus est, & viuut, habetque rationem & numerum verè & exactè ad septimanas respondentem. mense autem octavo nullus vnquam vixit: sed si nono mense & decem diebus nascatur, & viuut, & verum numerum ad septimanas respondentem habet. Quatuor

Partus 14. mensium.

Graccus cur sic dictus.

Romanorum iudicium de partu.

Partus xi. mensium decreto approbatus.

tior enim septimanarum denarij, dies sunt ducenti & octuaginta. In denarium autem septimanarum septuaginta dies incurrunt. Habet autem & septimestris partus tres denarios siue decades septimanarum, & in vnaquaque decade septuaginta dies. Tres verò septimanarum decades, ex toto sunt dies ducenti ac decem. Idem in lib. πρὸ ἀκταμῆνυ, id est, de octimestri partu, negat octimestrem partum posse viuere, nec decimestrem quoque, nisi septem quadragenariis dierum nascatur. Nam prima quadragenaria perfectissimus est, cum verò plures accedunt, pereunt, nam qui multa pauculo tempore sumunt, plurimum laborare coguntur, ex quibus mors sequitur. Et quibusdam interiectis tradit decimestres & vndecimestres partus septem quadragenariis edi, septimestres autem anni dimidio. Ex quibus videtur Hippocrates admittere partum ad vndecimum mensem posse protendi. Quamquam ipse in lib. πρὸ διαίτης, id est, de ratione victus primo, scribit non in temporis aequali spatio foetus exornari, sed alios citius, alios tardius, prout singuli & igne & alimentum nacti fuerint: quosdam quadraginta tribus diebus, alios quatuor mensibus formari. Similiterque vitales fieri ac gigni, alios citius, septimo mense perfectè, alios tardius, perfectè nono mense in lucem prodire. Sed in lib. πρὸ φύσεως παιδῶν, id est, de natura pueri siue foetus, non admittit partum vndecimi mensis, ratione adferens, quoniam nutrimentum, inquit, & augmentum quod de matre descendit, puero iam satis non est, cum decem menses transferint, partusque creuit, qui de sanguine id quod dulcissimum est, trahit, lactisque simul aliquantum haurit: quae cum minus sint quam opus est, partusque iam plenus est & maturus, qui plus nutrimenti quam adsit, cupit, proptereaque sese agit, hymenasque & membranas dirumpit, & in lucem prodit: ideoque si quae plusquam decem menses sibi gestasse videntur (nam & hoc, inquit, saepius audiui) falsae sunt, eo scilicet modo, quem inibi declarat. Et hanc sententiam secutus est Vlpianus in d. l. intestato. §. vlt. ff. de suis & legit. haered. vbi haec verba adscribuntur: Post decem menses mortis natus non admittitur ad legitimam haereditatem. Secuti que etiam videntur Gallus Aquilius & Scruola, cum hanc institutionis formulam adscribunt, in l. Gallus, in prin. ff. de lib. & posth. Si quis mihi ex filio nepos neptisque post mortem meam in decem mensibus proximis quibus filius meus morietur, natus natave erit, haeredes sunt. & Tullius in Topicis in loco a similitudine ex Curiana causa, si filius, inquit, natus esset in decem mensibus. Quae quidem formula nihil omnino abest ab ea qua & supra ex Varrone in Satyra cui titulus, testamentum est, attulimus. Et ea sanè verba idem significant, ac si diceretur, si intra decem menses natus erit, quibus verbis vtitur l. vlt. in princ. ff. de fideic. liber. & l. vlt. C. de posth. haered. instit. Nam in & intra eiusdem sunt significationis, ut nihil interfit dicas in calendis, an intra calendis, ut videre licet apud Gellium lib. xij. cap. xij. i. & est text. apud nos in l. j. §. quod dicimus. ff. de successor. edict. & annotauit è nostris Ro. conf. 376. quae ratio est nunquid, col. ij. vers. tertia ratio, vbi & alios adducit, & inter caeteros d. l. Gallus, in princ. intelligens id quod diximus, ea verba, in decem mensibus, significare intra decem menses. Sed ut pergamus ulterius, imperator Iustinianus nuncupatum reiicit a successione vndecimestre partum, qui scilicet vndecimo post mortem mariti mense natus est, nec cum legitimum existimat, impossibile ratus tanto tempore mulierem ventre ferre, ut patet in §. vlt. in auth. de restit. & ea quae in vndecimo par. vbi Accursus hoc ita intelligit, ut si supra decimum mensem, sint tamè duo dies in vndecimo, sit partus legitimus, arg. d. l. intestato. §. vlt. quae loquitur de sex mensibus & duobus diebus: quod & idem dicit ipse Accursus in d. l. Gallus in princ. in verbo, in decem mensibus. & illi assentitur Marius Salmonius vir planè & iuris & humanitatis doctissimus, in posteriore loco, col. xv. vers. quas quidem visas. Natura enim quamuis eodem modo semper agat, & perfectè quidem agat, tamen plerumque non potest, ut dicit ipse Salmo. ex Aristotele. Et his aperte suffragatur Hippocrates quae supra ex Gellio citauimus. Sed antequam ulterius progrediamur, illud te admonitum velim lector candidissime, Nam quod, quisquis is fuit qui primum Iustiniani nouellas constitutiones, quas authenticas vulgò vocamus, è Graeco (nam ea Graecè scriptae sunt) traduxit, ita hunc locum vertit, vndecimo mense perfecto peperit, ita enim legitur in vulgata editione quam habemus, id certè tale est in Graeca constitutione, ἢ πρὸ ἐκάστον μῆνα περαυμένον ἔτεκεν. Quae Gregorius Haloander ita interpretatus est, sub finem vndecimi mensis peperit, quod significat circa vel paulò ante finem, quaquam dictio sub, nonnunquam & post significat. Ego autem malim vertere ad verbum iuxta vel prope vel circa vndecimum mensem perfectum, siue etiam post vndecimum mensem perfectum. Nam πρὸ praepositio accusatiuo iuncta, vtraque haec significat, ut proinde ambiguum sit in hoc text. vtrum intelligatur post mensem, vel prope mensem completum. Nec ij soli sunt qui ultra decimum mensem partum differri negant. Nam & Ouidius lib. primo Fasto, loquens de anno, qui ex instituto Romuli erat decem tantum mensium, haec scribit:

*Quod satis est utero matris dum prodeat infans,
Hoc anno statuit temporis esse satis, Additque quod & ad hunc locum pertinet;
Per totidem menses à funere coniugis vxor
Sustinet in vidua tristia signa domo.*

Quibus significatur foeminas maritos mortuos decem mensibus ex lege lugere, & interim viduas manere debere: quod & tradit Plutar. in Antonio, & patet etiam ex l. si qua ex foeminis, quae est ij. C. de secun. nupt. quo in loco tamen duo menses additi sunt. Idque fiebat, ne, quia, ut dicit Bald. in d. l. z. puer gestabatur in utero decem mensibus, ideo oriretur dubitatio circa partum. l. consensu, C. de repud. proindeque, ne inde nasceretur sobolis confusio. §. si vtro altera, ibi, circa sobolis confusio

Vndecim mensium partus nullus.

In intra eiusdem sunt significationis.

Vndecimestris partus reiicitur a successione.

Dictio sub nonnunquam significat post. & praepositio quid significat.

Tempus lugendi marito ex lege.

confusionem rationabilis est suspicio. & sic itaque, veris. & si mulier, ibi, propter feminis confusio- nem, in auth. de nupt. Ideo id tempus à morte prioris viri ad secundas nuptias statutum est. Hæc propè Bald. Cui adde tex. in l. liberorum. §. j. ff. de iis qui not. infa. ibi, prætor enim ad id tempus se retulit, quo vir lugeretur, qui solet lugeri propter perturbationem sanguinis. Sed idem Ovidius, lib. ij. eiusdem operis:

Cur lugentur mariti.

Decimestris partus.

Luna novum decies impleat cornibus orbem,
Quæ fuerat virgo credita, mater erat.
Luna resumebat decimo nova cornua motu,
Virq; pater subito nuptaque mater erat.
Seu quia bis quino fœmina mense parit.
Iamque decem menses & puer ortus erat.

Et alibi eod. lib.

Et lib. iij.

Et lib. item v.

Nec Plautus in loco tantum à Gellio citato, sed aliàs sæpe decimum mensem vtero portado præ finiuit. Nam & in Amphitryone ita inquit:

Alter decimo post mense nascitur puer,
Quam seminatus alter mense septimo.

Tanquam scilicet ille decem mensium terminus absoluti ac perfecti partus sit omnium longif- simus, hic septem mensium brevissimus. Idemque in ea ipsa fabula:

Amphi. Gravida ego illam hinc reliqui, cum ab eo. Sofia. Hei perij miser.

Amphi. Quid tibi est? Sof. Ad aquam præbendam adveni domum,

Decimo post mense, ut rationem te dictare intelligo.

Item in Sticho,

Nam illa in aluo menses gestavit decem.

Et in Aulularia,

Nam tua gnata peperit decimo mense post.

Et in Truculento,

Mater

Ancillas iubet, quoniam iam decimus mensis advenat,

Aliam aliorum ire præmandare & quæere puerum, aut

Puellam, qui supponantur mihi. Et paulò post,

Amicam decimo mense post Athenas Atticas viso,

Quam gravidam reliqui meo compressu.

Ex quibus potest videri Plautus hunc terminum arbitratum fuisse cæteris esse frequentiore, ac veluti ordinarium, quæ est Aristotelis sententia, ut postea dicemus. Sed & Terentius in Adelphis (nam hic locus frequens est apud Comicos) ita scribit:

Virgo ex eo

Compressu gravida facta est, mensis hic decimus est.

Et alibi in Hecyra,

Nam memini ab hinc menses decem fert.

Sed & apud Theocritum illum Syracusanum Idyllio 26. Alcmena de qua ex Plauto supra scripsi- mus, testatur se Herculem decem mensibus in vtero gestasse. Huius enim in eam rem carmè est:

Μητέρι δ' οὐσ παθέουσι, πέπει δ' ἑκαμῆνας ἐκαμνον.

Sed & idem mos in principio Idyllij xxxj. eundem Herculem decem mensium fuisse dicit, & Iphicium vna nocte minorem:

Ἡρακλῆα δ' ἑκαμῆνον ἔοντα πῶχ' ἀμειδέα τ' ἰσ

ἀλκμῆνη, καὶ νοκί' ἰ νεώτερον ἰφικλῆα.

Δεκάτην σελήνην παίδος, ὡς νομίζεσθ.

Decima luna pueri, ut receptus mos est.

Et quæ sequuntur. Et Euripides in Electra:

Δέκα μῆνας αὐτ' ἐγὼ ἦνισχον.

Decem menses ipsam ego gestavi.

Quin & Virgilius in eam sententiam ecloga iij.

Et Canace Ovidiana in epistola ad Macareum:

Matri longa decem tulerunt fastidia menses.

Iam novies erat orta soror pulcherrima Phœbi,

Denaque luciferos Luna movebat equos,

Nescia quæ faceret subitos mihi causa dolores,

Et rudis ad partus, & nova miles eram.

Seneca in Thebaide ita facit Iocastam loquentem:

Per decem mensum graves

Vteri labores, perque pietate inclytas

Precor sorores, & c.

In quo illud notato mensum pro mensium poni causa metri, ut alibi apud Ovidium. Plato autè libro v. de republ. nullum aliud legitimum pariendi tempus agnoscit, præterquam decimum, & septimum. Arnobius lib. v. adversus gentes tradit Agdestum mense decimo natum fuisse. Ante hos Homerus in hymno Mercurij scribit ipsum Mercurium decimo mense natum:

Τῆ δ' ἠδ' ἑκατ' ἔμεις ὄραν ὠρὴς ἠρικίτο

εἰς τε φῶς ἀγαγόν.

Nec tamen prætermittam quod scribitur Sapien. vij. post prin. In ventre matris figuratus sum ca- ro decem mensium tempore, coagulatus sum in sanguine. Nec quod ab Herodoto scriptum est lib. v. de Aristone Lacedæmoniorum rege, quod cum eius vxor circa legitimum pariendi tempus modum, exactis decem mensibus ei genuisset filium, cui Demaratus nomen fuit, eiq; sedenti

in Basilica

in Basilica cum Ephoris quidam famulus nuntium nati filij attulisset. Is sciens quo tempore vxorem duxisset, deductis in digitos mensibus, negavit illum esse filium. quæ res postea in causa fuit, ut ipse Demaratus regno priuaretur. Verum postea Herodorus ipse matrem ipsius Demarati loquentem faciens Aristoni per inscitiam huiusmodi rerum, id illi excidisse. Nam mulieres etiam novem men- sium, ac septem mensium partum edunt, non omnes decimum mensem explentes. Sed quoniam superius sæpe de Aristotelis sententia ex aliis scriptoribus locuti sumus, operæpretium nobis vi- sum est, ut & quæ ipse scripserit proferamus. Is lib. problematon x. c. xlj. Solus, inquit, homo ex omnium animantium genere varia generationis tempora obtinet. Nam & septimo & octavo & de- cimo mense in lucem venire potest. Cæteris tempus vnum perficiendi sine mora statutum est. Quo in loco Petrus Aponensis illius interpret doctior quidem quam elegantior, scribit illum omisisse nonum mensem veluti notissimum, & omnium frequentissimum. Sed & inibi rationem natura- lem adducit quare octimestris partus non sit vitalis, ex Avicenna xxj. tertij. quam quia nondum ad scripsimus, huc ponere voluimus. Nam embryon mense septimo ex vtero egressum affectat, quia eius membra iam sunt completa, nec illi satis est ex sanguine qui ad illum nutriendum per secundi- nam defluit: nec satis quoque aeris: ideo plurimum ad egressum colluctatur, atq; ob id fatigatum reddi- tur imbecillius. Igitur si necdum refectis viribus octavo mense rursus eundem conatum petat, obla- sum frequentius moritur. Quam & ipsam rationem posuit Albertus Magnus lib. de animalibus x. traçt. ij. c. iij. Subdit autem Apon. & aliam rationem astronomicam, quæ nos supra retulimus. Sed re- deamus ad Aristotelè: qui & in lib. de natura animalium vij. c. iij. Homini, inquit, multiplex parien- di tempus datum est. Nam & septimo mense & octavo & nono parere potest, & quod plurimum, decimo: nonnullæ etiam undecimum tangunt. Fœtus qui maturius quam septimo mense prodeat, nullo modo vitalis est. Qui septimo, vitalis quidem his primus exit, sed magna ex parte imbecil- lior: quare cunabulis ex lana eum obuoluunt, & fasciis alligant. Et paulò post, Qui autem mense octa- uo nascitur, viuere atq; adolescere in terra Aegypti possunt, & quibusdam aliis locis, vbi mulieres fertiliores sunt, multosq; simul & ferunt facile & pariunt, etiã si monstrosi sunt: sed locis Græcia multi intereunt, nec nisi per pauci seruatur: unde fit ut si quis seruetur, non octavo mense natus existimetur, sed mulierem sui conceptus initium latuisse. Et paulò inferius, Simili modo & qui diutur- niores, quam undecimo mense nasci putantur. latet enim mulieres conceptus initium, si cum ante inflatus fuerit vterus, ut sæpe accidit, post coierint, atq; conceperint. hoc enim principium esse sui conceptus existimant, quod simile indicium attulit. Idem præterea lib. de generatione animalium iij. c. item iij. Cæteris, inquit, animalibus vnum est tempus ferendi vteri, homini plura sunt, quippe cum & septimo mense, & decimo nascatur, atq; etiam inter septimum & decimum. Qui enim mense octa- uo nascitur, & si minus, viuere tamen possunt. Et eadè ferme adscribit Avicenna illius simia, tum in lib. ix. de animalibus, tum fen. xxj. lib. ij. traçt. ij. c. j. Sed & illud in priore loco præterea dicit virum probum sibi retulisse atq; affirmasse, quampiã mulierem post decimum quartum mensem peperisse puerum, illiq; dentes statim enatos fuisse. Cæterum ut ad alios transeamus, Alexander Aphrodisæus & philosophus & medicus præstantissimus, si is est, quod Theodorus Gaza negat, sciscitatur in problematis lib. ij. c. xliij. Cur ἐπιταμνιαῖοι, id est, septimestres infantes sunt ζῴοι μοι, id est, vitales, οὐκ ἐπιταμνιαῖοι, id est, octimestres, nequaquã. Quoniam, inquit, septenarius numerus est perfectus, ut testatur Pythagoras, & Arithmetici & mulici: octonarius autè imperfectus. Itaq; quod tunc pro- diit, non aptum est ad vitam: qua ratione etiã monstra viuere nequeunt, quippe quæ nõ sint ex na- turæ providentia, sed imperfecta, vel per inopiam, vel per redundantiam, & temeritatè materiæ in aliam formã contra legem naturæ cõficta. Nihil enim imperfectum aut tempore, aut informatione, aut ortu à natura procreatur: ideo si quid tale erumpat, nec diuturnum quidem est. Eduntur autem septimestres ob validissimã vim in vultu informatricem, quam is Græcè δυνάμην διαπλαστικὴν dicit, quæ vtilem moderatamq; sanguinem comperiens, fœtum celerius explicat. sed si econtrario est, decimestres exeant necesse est. Numerum autem & septenarium & denarium esse perfectum multis probat, quæ mox ipse subiunxit, ut illic videre poteris. Asclepiades medicus tradit Naxias mulie- res, quæ scilicet eam insulam, quæ Naxos, inter Cyclades dicitur, inhabitant, solas octavo mense parere solitas, fœtusq; illos vitales esse, Iunonis quidem, quæ puerperis & nascentibus præest, mu- nere: ut quæ sicut Iouis liberis Herculem odio semper est persecuta, ita Dionysium vnicè dilexit. In cuius gratiã mulieribus eius insulæ illi dicatæ hanc pariendi prærogatiuam dedisse eam affir- mant. Aut, ut alij contendunt, quoniã Dionysius ipse ita sit in lucem editus. Ideoq; & ipse sempi- ternò partus sui testimonio idem suis euenire popularibus voluit. Arnobius lib. v. cõtra hæreses tradit Cererem à Ioue delusam tauri forma, post mensem septimum peperisse Proserpinam, tan- quam subobscurè sentiat de mense octavo. Galenus in definitionibus medicis scribit ideo fœtus natos septimo mense viuere, octavo nequaquã: quoniam octo, numerus recens est cõiunctus, nõ autem iudicatorius. Septem, numerus superfluous, & non cõiunctus, sed iudicatorius. Soranus Ephe- sius & medicus & philosophus item celebratissimus, Isagogæ cap. xvij. Rationem, inquit, & per- fectam hominis formã siue figurã hominis infans in vtero accipit quadagesimo die. Hos autem numeros; ut partus edatur, septies multiplicari oportet. Ita ergo quicumque in vtero materno fi- guram hominis accipit, in tricesimo die septimo in se nascitur. ergo septies duplices sunt dies du- centi & decem, qui faciunt menses septem. Si quis autem die quadagesimo figuram hominis ac-

Octimestris partus cur nõ vitalis.

Octimestris in Aegypto.

Δύναμις διαπλαστικὴ.

ceperit, nono mense intrante decimo nascitur, hoc est septies quadrageni faciunt dies ducentos & octoginta unum, qui faciunt menses nouem, & dies decem. Ita ergo septimo aut decimo mense qui nati fuerint, vitales erunt: qui autem non impleuerit numerum, legitimus partus non est. Tullius lib. x. epistolarum ad Atticum, Tullia, inquit, mea peperit puerum: *ἐπιταμνιαίου ἐπόκνησε*, id est septimestrem foeliciter peperit. Et subdit, Quod quidem est natum, perimbecillum est. Nec prætermittendum censuimus quod scripsit Philo Iudæus, si is est, de quo est illud Hieronymi pro uerbium, *ἡ πλάτων φιλονίκει, ἡ φίλων πλάτωνίσει*, id est, aut Plato Philonissat, aut Philo Platonissat. Is Philo in libro antiquitatum scribit Deum præcepisse Sarrae, ut ea citius restituens Isaac, quem conceperat, eum redderet ipsi domino mense septimo. Et propterea, inquit, omnis mulier quæ peperit septimo mense, uiuit filius eius. I Tullius autem lib. de natura Deorum ij. tradit Dianam quæ & ipsa Lucina est, adhiberi ad partus quod ij maturefcunt aut septem nonnunquam, aut plerunque nouem Lunæ cursibus, qui quia mensa spatia conficiunt, menses nominantur. Denique Abraham Euenarte Astrologus in lib. natiuitatis ita de hac re scribit ex translatione Petri Apostoli, Sunt, inquit, aliqui commorantes usque ad decimum mensem, quibus Mars dominatur, egrediunturque ex ventre, quoniam Mars naturaliter multis mouetur motibus, isti tamen parum uiuunt. Natus autem in undecimo mense, quoniam tunc principatur Sol, magis uiuit. In quo illi conuenit cum Auicenna lib. ix. de animalibus, quantum ad decimestres parum uiuentes. Sed & tu præterea uide in hac re Halyabbatem lib. ij. theoreticæ, c. xxxiiij. & omnino ipsum Petr. Aponen. Concil. differ. xlix. & è nostris Socin. confi. lxxv. super proposita quaestione, col. j. lib. ij. & Alci. lib. Paradoxorum iij. c. vij. Ex quibus omnibus facile intelliges quid dicendum est in casu de quo loquimur, & qui ad hanc l. nostram pertinet, quidque dicendum sit in disputatis à nostratibus in d. l. Gallus, in prin. An autem abortiuus faciat cessare priuilegium prælationis statuti, & uenter non natus, uide per glo. in l. si ventri, in princ. & ibi doctor. præsertim Franc. Ripam. ff. de priuileg. credito.}

Diana cur ad partus adhibetur.

211
Reuocationes non extenduntur ad hæredes donatoris, qui in uita tacuerunt.

¶ Secundò intelliges procedere quod dictum est, mortem filij, qui sua natiuitate reuocaret donationem, eandem non reuocare nisi post mortem ipsius filij, aut etiam eo non mortuo (nihil enim quantum ad hoc pertinet, referre uidetur, nisi quod maior est ratio in priore) pater diutius uixerit, permiseritque; semper donatarium re donata uti, nec signum aliquod ostenderit immutatæ suæ in ipsum donatarium voluntatis, nec aliquo pacto declarauerit uelle donationem reuocari, propter illam sequentem liberorum natiuitatem, cum id facere potuisset. Nam tunc censetur tacite uoluisse donationem ratam manere, non obstante tali natiuitate, nec poterunt hæredes ipsius eam reuocare. Ita uidetur uoluisse Host. in summa. tit. de dona. §. qualiter, uers. hæc autem reuocationes. Nam cum primum enumerasset casus in quibus donatio reuocatur, & in his casum legis nostræ, mox in d. uers. subiungit has reuocationes esse personales, nec extendi ad hæredes donatorum, qui in uita tacuerunt, per l. vlt. C. hoc eo. tit. & l. si pater tuus. C. de inoff. testa. & cap. vlti. extra de donatio.

212
De eadem re.

¶ Sed & hoc expressè in casu nostro uoluit Bal. in l. j. col. vlt. uers. sed ulterius quaeritur. C. de inoff. don. Nam cum pater, inquit, non reuocauit, uidetur decedere in eadem uoluntate, & ideo hæredes ipsius non possunt retractare, arg. l. vlt. hoc tit. & l. cum tacitum. ff. de probat. Subiungitque; ad hoc facere l. nostram, in illis uerbis, reuertatur in eiusdem donatoris arbitrio mansurum, quibus ostenditur requiri declarationem voluntatis. arg. corum quæ not. in l. ij. ff. si age. uer. de qua re postea dicemus in uerbo, reuertatur. Ex quibus Bal. rationibus potes intelligere, quod licet loquatur in eo casu, cum filius ante patrem mortuus est, uideatur tamen intelligere, etiam si mortuus non fuerit, cum & hic rationes illius obtineant, sicuti & Host. Sed & idem quoque; uoluit Saly. in l. si totas, paulò ante fi. C. de inoff. dona. Imò, qui hoc dicit esse æquum, in c. vlt. col. vj. uers. quaerit etiam Bart. extra de donat. Raph. Co. in l. Titia Scio. §. imperator. ff. de leg. ij. Pau. Cast. in l. ij. ad fi. C. de posth. hære. instit. ubi ita intelligit, ut supra diximus, uidelicet si donas post natiuitatem declarare & aliter disponere potuit, & non disposuit. Aliàs enim si id facere non potuit, quia fortè statim factus est furiosus, certè irrita manet donatio. Idem præterea uoluit Corn. confi. cccxxxiiij. placent mihi, post prin. lib. ij. ubi nuncupatim refert & sequitur Bal. ubi supra & idem Corn. confi. iij. dubia fatis, col. v. uers. cõcurrit etiam, lib. ij. ubi dicit quod pater diu tacendo, & permittendo donatarium post natiuitatem filiorum ipsius uti re donata, præstat uigentem coniecturam tacitæ voluntatis, quod noluerit recedi à donatione, per id quod in simili dicit gl. in l. athletæ. §. dat remissionem, in uerbo, nisi priusquam. ff. de excus. tuto. quod si tutor datus in testamento postea contrahat inimicitias capitales aduersus testatorem, ita ut ob id censeatur testator huiusmodi tutelam reuocasse, per tex. ibi, tamen si diu post eas inimicitias stetit, & potuit reuocare testamentum, & non reuocauit, satis uidetur remississe, & ita in eadatione perstitisse, arg. tex. optimi in l. in confirmando, & in l. uilitatem. ff. de confirm. tuto. & in l. tres tutores, in fi. ff. de administratio. tuto. Idem etiam uoluit Guid. Pap. sing. cccxxxix. incip. dispositio. l. si vnquam. & Socin. confi. cxxvj. uisum fuit, col. v. uers. quod autem etiam fauor, lib. ij. ubi loquitur quando filius ante patrem mortuus est. & Iaf. in l. si mater, col. j. C. de inoff. testa. & in auth. ex causa, col. vlt. C. de liber. præter. & Stepha. Bertr. confi. lxxxiiij. Christi, & c. uisus tribus, col. ij. lib. ij. & confi. cclxxxiiij. uiso casu, in fi. eod. lib. ij.

213
Legata quomodo conferuntur.

¶ Et hanc sententiam confirmat quod in simili dicitur, quod licet secundum opin. Bartol. si pater in testamento præterit ignoranter posthumum, aut iam natum, non conferuntur legata ex authen. ex causa. C. de liber. præter. sed reuocentur ex dispositione l. nostræ, ut supra latè diximus in uerbo,

uerbo, donatione largitus. in xiiij. q. tamen si pater post natiuitatem posthumi, aut posteaquã natiuitatem habuit iam nati, diutius uixit, habuitque; potestatem mutandi testamēti, nec tamen mutauit, censetur uelle in eadem priori uoluntate decedere, & ita legata ipsa rata firmaque; manere, ut uoluit Iacob. Bel. in sua disputat. incip. quaeritur quare pater, quam ponit post l. ij. C. de liber. præter. & Ang. confi. xcix. uiso themate prædicto, col. vlt. per text. in l. tractabatur. ff. de testa. milit. & expressius Pau. Cast. in l. sicut certi, col. vlt. uers. secundò nisi postquam. C. de testa. milit. in l. j. C. de posth. hære. instit. ubi ita dicit se consuluisse, sicuti uerè fecit, confi. cc. clarum est testamentum, in fi. lib. j. & iterum confi. xv. incip. à secundo quaesito, col. ij. uers. per confirmationem prædictorum, lib. ij. rursumque; confi. cclxxj. quanquam multa, col. vlt. eo. lib. ij. & confi. cccxxij. in casu scripto, in fi. eo. lib. ij. & ubique allegat id quod uoluit glo. in d. §. dat remissionem. & d. l. tractabatur. & præterea l. ij. C. de inoff. testa. & etiam quod uoluit Bart. in l. lex Cornelia, in fi. ff. de vulg. & pup. ubi loquens in casu illius legis dicit quod si pupillus uiuo testatore mortuus est, & pater non habuit tempus prouidendi ac mutandi, & non fecit, tunc, inquit, lex præsumit quod testator uoluerit quod substitutus pupillariter succederet, per l. quod si filius. ff. de capt. & posth. reuer. Subiungitque; hanc distinctionem haberi in d. l. tractabatur, idque; probari in d. l. ij. C. de inoff. testa. Cuius sententiam in ea re secutus est & idem Pau. in d. l. lex Cornelia. Et idem quoque uoluit Bart. ipse in l. j. col. vj. uers. ulterius quaero pupillus. ff. eo. de vulg. & pupil. & in d. l. tractabatur, & in l. neque. §. vlti. ff. de testa. milit. & Card. Flor. in c. Raynutius, in materia compediõfæ substitutionis, extra de testa. Sed tu de hoc uide omnino recentiores in d. l. j. ff. de vulg. & pupil.

uentur in irrito testamento.

214 ¶ Nam quantum ad casum d. authen. ex causa, ut eò redeamus, unde paulum digressi sumus, id quod supra diximus, uoluit etiam Roma. eadem in id allegans, confi. cxxij. circa id quod effectualiter, col. ij. uers. primo quia post conditum. & Alex. confi. cxxij. discussis hæsitacionibus, col. vlti. uers. & hanc opin. lib. j. & confi. xxx. ponderatis his, col. j. uers. & subiungit, lib. ij. & confi. seq. eiusdem princ. col. ij. uers. & quod dicta clausula, eo. lib. ij. quibus locis allegat etiam quod uoluit Bart. in l. j. in prin. in j. quaest. secundi effectus. ff. de vulg. & pupil. Idem quoque uoluit ipse Alex. confi. cxlij. circa primam dubitationem, col. j. lib. ij. quod errore impressorum repetitum est confi. ciiij. lib. ij. & iterum confi. 50. lib. vj. & Corne. in d. auth. ex causa, col. xj. in vij. limit. & ibi Iaf. qui tamen dubitare uidetur, in col. pen. & idem Corn. confi. cxix. uidetur primo aspectu, ad fin. lib. ij. & confi. cclxiiij. uidetur prima facie dicendum, col. vj. eo. lib. ij. & confi. clviiij. pro decisione, col. penul. lib. ij. & confi. cxxiiij. in hac consultatione, col. ij. uers. item concurrunt, lib. ij. & confi. cl. prima facie, col. j. uers. & maximè cum dictus testator, eod. lib. ij. & confi. cccxxv. antequam aggrediar, col. pen. uers. cum itaque in casu nostro, eo. lib. ij. Barb. confi. liij. illud in medium afferam, col. pen. lib. ij. & Iaf. in d. l. si mater, col. ij. C. de inoff. testam. & D. Guil. Bened. in repetit. c. Raynutius, in glo. super uerbo, in eodem testamento relinquens, la j. num. 247. { Philip. Dec. latè consil. ccccxc. uisus & circumspicis, colum. ij. uers. uenio ad secundum. }

De eadem re.

215 ¶ Ad quod item optimè facit quod uoluerunt multi multa autoritatis uiri, id scilicet quod dicitur donationem & feudum reuocari posse ob ingratitudinem aut feloniam, ut nostri appellant, per donantem aut dominum tantum, non etiam per hæredes eorum. Ut de primo est tex. in d. l. vlti. infra eo. & in c. vlt. extr. de dona. Et de feudo uoluit glo. in l. omnimodo. C. de inoff. testa. { & in c. j. §. item si fidelis, in uerbo, concubuerit, & ibi Bal. & alij, tit. quib. mod. feud. amit. } cum simil. procedere ita demum, si donans siue dominus ipse sciuerit, & habuerit spatium reuocandi. Nam si non fecerit, id uidetur remississe. Ita uoluit Io. And. in d. c. vlt. col. pe. in glo. vlt. per illum tex. in uerbo, placuit, & ibi etiam Io. Cald. in rep. col. iij. & Collect. col. vlt. uers. quid si uassallus, & Imo. col. vij. uers. in ea glo. in fi. dicit. & Pet. Anch. & Panor. col. pen. uers. in glo. vlt. & iterum uers. in eadem glo. extra de donatio. { Et idem Io. And. in addi. Spec. tit. de feud. §. vlt. col. ij. } Petr. Iacob. tit. de cau. ex quib. feud. amit. col. vij. uers. item tacite. & Cyn. & Salyc. in l. j. in fin. C. de reuoc. dona. And. Iser. Iac. Bel. Bal. & Iac. Aluar. & Card. Alex. in c. j. §. porrò, tit. quæ fuit prima caus. benef. amit. Iac. Bel. in j. §. item si fidelis, { & ibi Aluarot. } tit. quib. mod. feud. amit. & Salyc. in d. l. omnimodo, in fin. prin. & in l. vlt. { C. de adult. & in l. vlti. } in fi. C. de reuoc. donat. & Panor. confi. iij. nitar in præfenti, in ix. q. lib. ij. & Ro. & Alex. qui hoc dicit fing. in l. rei iudicata. ille col. ij. uers. hic, & pro Romano. ff. solut. matr. { idem Alex. confi. clxxxix. in causa, col. ij. uers. imò fortius, lib. vj. } Fran. Arct. confi. xiiij. uiso & diligenter considerato, col. vlti. { Carol. Ruin. confi. clx. quia intra. col. iij. uers. ad istud, lib. j. } Catel. Cot. qui etiam dicit fing. in memor. incip. donatio perfecta. & iterum in memor. incip. uassallus potest priuari. Franc. Curt. iunior, in tracta. feud. in penul. q. quartæ partis, in fi. { Zazius in epito. feud. parte x. quæ est de feudi amissione, char. ix. uers. è diuerso si dominus, de quo tamen uide Bald. in d. l. rei iudicata. §. j. ff. solu. matr. }

Feudum & donatio à quibus reuocari possunt.

216 ¶ Idemque; è diuerso, si dominus non reuocauerit fundum beneficiarium à cliente, qui ipse ingratu aduersus eum fuit, non poterit ab hærede ipsius reuocari, ut uoluit glo. in d. l. vlti. infra hoc eodem tit. cum sequuntur Cyn. Bald. & Ange. ibi, & Rapha. Co. confi. clxiiij. prælatus certæ ecclesiæ, col. iij. { & Mart. Laud. in cap. j. tit. de lege Corradi, & Caro. Ruin. d. confi. clx. ubi supra lib. j. & confi. clxv. Iesu Christi, col. v. num. 20. eod. lib. j. } cum simil. Ita tamen, si dominus sciuerit ingratitudinem illam uiuente cliente, & habuerit facultatem reuocandi ab eo: aliàs poterit & ab hærede, ex sententia Ioan. And. in addi. Spec. tit. de feud. §. vlt. col. ij. & Bal. in l. imperialem. §. in super,

Ingratitudo aduersus dominum.

col.vlti.verfi.considerata tamen,& iterum verfi.ex his etiam apparet,tit.de prohib.feud.alie. per Feder.col.j.& in d.c.j.col.vlt.verfic.secundò quærit glo.tit.quib.mod.feud.amit.& Panor.d.conf. iij.& Petr.Iacob.vbi suprâ,verfi.item econtra.& Pau.Cast.conf.xlvj.vifo & examinato,col.ij.lib. ij. {Zazius,vbi suprâ. Sed huic contradicit Carol.Ruin.conf.clix.vbi suprâ.}

217
Verum in casu
adulterij dissi-
mulati per ma-
ritum, hæredes
ipsius conque-
ri possint.

¶ Sed & idem propè in casu adulterij dissimulati, siue non vindicati à marito, dum quæritur an hæredes ipsius mariti possunt conqueri, ad lucrandum vxoris adulteræ dotem, vt scilicet non possint si maritus rescuerit, & potuerit conqueri, nec fecerit, aliàs possint, voluit & consuluit Bald. confi.cccij. ista dos debet restitui, lib. ij. & Sign. confi. 50. in quæstione. & ipsius autoritate Card. Alex. in c. plerunque, in secunda quæst. extra de donat. inter virum & vxor. {Saly. in d.l. vlt. col. j. verfi. successusue. C. de adult.} Rom. Alex. & Franc. Aret. in d.l. rei iudicatæ. §. hæredi. ff. solu. matri. licet alij generaliter tenuerunt non posse hæredem conqueri, siue maritus sciuerit, siue ignoreauerit, vt per Bal. sibi contrarium, Imo. Pau. Cast. in d. §. hæredi. & Bald. in l. cum mulier, in xv. oppo. & ibi Imo. col. viij. eo. tit. {& eundem Bald. sibi contrarium confi. clxxxij. Petr. lib. ij. & Fran. Rip. in l. ij. col. iij. nu. 10. eo. quoque tit.} de quo & nos latè diximus in nostris consuetudinibus, tit. xxvij. in §. j. in glo. vij. in vlti. q. Et idem econtrario, vt scilicet maritus nō possit mouere quæstionem hæredibus vxoris de adulterio ipsius, cum non conquestus est in vita ipsius vxoris, si tamen ipse sciuerit: secus si ignorauerit, vt voluit Bald. in l. libertatem, quæ est vlti. C. de adult.

218
Vxori relictu
imperfectum
propter filium,
quomodo per-
ficiatur, si is
vivo testatore
decesserit.

¶ Facit & quod in simili scribit Paul. Castr. confi. cexviiij. quod vxor quondam, col. j. verfi. confir- mantur autem prædicta, lib. j. quod si testator habens filium, reliquit aliquid vxori, quod fortè nō haberet vim pleni vsusfructus propter filium, sed si filium non habuisset, id ipsum comprehende- ret, secundum not. in authen. quod locum. C. si secun. nup. muli. Certè si filius viuo testatore de- cesserit, idque sciuerit ipse testator, & habuerit facultatem mutandi testamenti, nec tamen muta- uerit, credendum est cum voluisse testari, ac si filium non habuisset, arg. not. in d. §. dat remissionem. & aliorum suprâ allegatorum. quod not. ad id quod suprâ diximus in hac eadem quæstio. verfi. clxij. incip. à quibus non longè abest.

219
Legatum con-
ditione defec-
ta extinctum
quando debeat
tur.

¶ Denique huc spectat & quod ab eodem Pau. consultum est confi. ccxiiij. cuius est initium, Ego Paul. de Cast. in lib. j. quod si quis suo testamento quicquam legauerit pro maritanda puella, si ea viuente testatore maritetur, extinguitur legatum, secundum Bart. post Dy. in l. Lucius, la j. ff. de leg. ij. Si tamen postea testator qui sciuit illam nuptam, & potuit mutare testamentum, non tamen muta- uit, videtur decedere cum eodem testamento, & debetur legatum ac si ea nondum nupisset, per glo. in d. §. dat remissionem, & not. per Bart. in d.l. lex Cornelia. Et idem se & aliàs quoque consuluisset, vt verè fecit confi. cxlvij. proponitur in factio, in fin. lib. ij. etiam per not. in d. §. dat remissionem. Et ad hæc omnia bene facit text. in d.l. si mater. C. de inoffi. testam.

220
An confirmen-
tur legata si
testator cum
posset, non mu-
tauerit testa-
mentum.

¶ Contrarium tamen in casu d. authen. ex causa, vt videlicet non confirmetur legata, etiam si te- stator diutius vixerit, & potuerit mutare testamentum, nec mutauerit, voluit expressè Bart. confi. ccx. omne illud, verfi. & per hoc non obstat. & consil. ccxxxv. Lopus fecit testamentum, subdens quod illa coniectura quam suprâ pro contraria parte adduximus, tunc assumitur, quando alij filij sunt instituti, secus quando extranei, per d.l. iij. C. de inoffi. testa. Sed & posito, inquit, quod testator hoc voluisset in illo medio tempore, tamen ista voluntas non fuit legitima, nec facta etiam solenni numero testium, & sic est nullius momenti. Idem quoque voluit Ange. in l. idemq; erit. quam legit cum l. qui iure. ff. de milit. testa. vbi ita dicit consuluisset collegium Perusinum. & rur- sum in l. j. C. de codicil. vbi item dicit. & in l. j. ff. de iur. codicil. & consil. cvij. ista quæstio principa- liter, col. vlti. dicens de hoc esse text. si rectè & sanè intelligatur, in d.l. tractabatur. ff. de milit. test. Nisi, inquit in postremo loco, constare possit ex alijs indicijs, quàm ex diuturnitate & potestate mutandi, quod testator voluit cum eodem testamento decedere, per text. in d.l. idemq; erit. Et si dicis: Ergo nuda voluntate conficitur testamentum, contra l. hac consultijsima. C. de testa. Respon- deo non id mirum esse, quia non conficitur de nouo, sed iam confectum & infirmatum valida- tur, quod facilius fieri potest. l. qui ex liberis, quæ est pen. §. testamento. ff. de bon. poss. secund. tab. vbi est optimus text. Idem etiam voluit ipse Angel. confi. ccclxiiij. Pierius fecit suum testamen- tum, col. iij. per d.l. tractabatur, & Franc. Aret. in l. Titius, in prin. col. vlti. ff. de liber. & posthu. vbi de hoc dicit esse meliorem text. quàm in d.l. tractabatur, videlicet in l. si filius. ff. de testa. milit. vbi quando nato posthumo ignoranter præterito à testatore, ipse testator vult decedere cum eodem testamento, videtur nouum testamentum facere, & ex hoc conualescit tanquam denuo factum. & hoc quidem in milite toleratur, qui potest testari vt vult: sed in pagano, licet ex hoc quod non mutatur, videretur induci noua voluntas, tamen inutiliter induceretur, per alium text. quem tamen ipse non allegat, in §. ex eo autem, Instit. quib. mod. testa. infir. Subiungitq; Franc. Aret. vbi suprâ, illam quam suprâ diximus Ang. exceptionem. Et iterum idem Franc. Aret. confi. xcij. vifo legato, col. ij. verfi. nec potest releuare, vbi & ad hoc dicit tex. sing. in d.l. si filius, in verfic. si verò militante. quem tamen dicit à nemine alio allegatum. sed & ad hoc allegat text. in l. à filio. §. Seia. ff. de adimen. lega. vbi & ex inimicitijs superuenientibus censentur adempta legata: & si testator postea codicillos fecerit, in quibus ea legata expressè non ademerit, tamen remanent adempta. Allegatque etiam ideo præsumi testatorem tacuisse, quia sciebat sibi esse prouisum iuris remedio aduersus prouisionem ante factam, sicut dicimus de creditore qui tacet, quia scit, ius suum semper

Miles testa-
tur ut uult.

Legata censen-
tur adempta
ex inimicitijs.

semper saluum manere. l. sicut. §. non videbitur. ff. quib. mod. pign. vel hypo. sol. Cui adde & tex. in l. an inutilis. ff. de accept. cum dicitur, fingamus eum qui accepto ferebat scientè prudentemq; nullius esse momenti acceptationem, quis dubitat non esse pactum, cum sensum paciscendi nō habuerit: Rursum idem Franc. confi. omnium nouissimo, eleganter & subtiliter, col. iij. in secundo dubio, vbi & hoc dicit probari non cauillando, vt ipse dicit, literam, in auth. vt nouæ fac. constit. verfi. & non accusandos, & verfic. seq. vbi dicitur, quod si aliquis fecit testamentum ante ius nouum cōditum, secundum formam iuris veteris, & postea viuo testatore fiat lex noua, qua statuitur valere testamentum sine noua quapiam forma, valet illud testamentum prius factum sine il- la forma noui iuris, nec debet imputari testatori, quod post legem nouā superuixerit, & habue- rit tempus mutandi testamenti. Et quod iste sit sensus illius text. attende, inquit, ad rationē qua in eo tex. adiicitur. Nam ideo non debet imputari, quia posse facere testamentum, non in nobis est, non enim semper potest aliquis testari, cum aliquando repentina morte impediatur. Ex qua ratione hoc infertur, quod licet prima fronte non appareat aliquem fuisse impeditū, cum videatur habuisse tempus mutandi testamenti, quia tamen sæpe contingit aliquem impeditū, ista sola possibilitas excusat. nam etiam potest esse quod testator non mutauit testamentum, quia spera- bat se semper diutius victurum. Posteaq; responder ad d.l. tractabatur, & ad l. iij. C. de inoffi. test. vt ibi videre poteris. Idem præterea voluit Barb. confi. lx. illud afferam in medium, col. iij. & seq. lib. ij. & Soc. confi. xcij. testamentum præmissum, ad fin. lib. iij. vbi & illam Ang. exceptionem ap- probat. Et Iason sibi in eadem l. contrarius, in d. auth. ex causa, col. v. verfi. amplia eam procedere, vbi hoc reputat sing. & solum Franc. Aret. allegat. d. confi. xcij. & Steph. Bertr. qui & illum vnum allegat, confi. clxx. ponitur in factio, col. ij. verfi. nec opponat, lib. j. & D. Bene. etiam eodem in loco sibi contrarius, in d. c. Raynutius, in verbo, in eodem testamento relinquens, le j. nu. 232. extra de testam. & nouissimè Anto. Rubeus confi. cxxv. præfens casus.

221 ¶ Et quia hi omnes loquuntur in casu dictæ authen. ex causa, vt iam diximus: non defunt etiam qui idem asserunt in casu nostræ l. Is est Bal. qui omnia est in omnibus, confi. ccxxxix. cuius ini- tium est, quia vltimus passus, col. ij. lib. iij. vbi illud expressim dicit, quod cum reuocata sit dona- tio natiuitate liberorum ex hac l. idque sciat pater qui donauit, aut certè scire præsumatur, non videtur in ea re perseuerare, quæ iam nullius erat momenti, arg. non solum. ff. de actio. & obli. Aded est Bald. ingenio feraci ac fecundo, vt nihil non ab eo discussum ac disputatum sit. Porro Guido Pap. decif. ccxiiij. reuocatio, col. ij. verficu. an reuocatio, in ea quoque est sententia, vt hæres reuocare possit ex hac l. etiam si donans tacuerit.

Idem dicendum
in casu huius
legis, quod in
casu authent.
ex causa.

222 ¶ Sed & hic paululum attende lector. Nam hi casus, scilicet d. authen. ex causa, & nostræ l. viden- tur admodum diuersi in ea re de qua loquimur. Nam quantum ad casum d. auth. testamentum non ex sola præsumpta voluntate, sed de iure communi rumpitur natiuitate posthumi præteri- ti. Ideo si testator id rescuiuit, & potuit confirmare, non confirmando potest videri noluisse vt te- stamentum valeat, aut certè aliquid ei potest imputari, quod sibi non prospexit, si videbat valere. Hic autem donatio rescinditur non de iure communi, sed speciali & exorbitanti, vt latè diximus suprâ in verbo, libertis: idque ex verisimili mente donatoris, quæ hic cessare videtur, nō ex eo so- lum quod nihil dixit, aut declarauit de reuocatione donationis, sed ex eo quoque, quod permit- tit donarium vti fruiq; re donata post natiuitatem filij: quod verisimiliter non faceret, si eo es- set animo, vt donatio reuocaretur, arg. leg. cum de indebito. ff. de prob. Quæ res non procedit in testamento, ex quo ij quibus aliquid relictum est, nihil viuo testatore consecuti sunt. Propterea cum vltra diuturnitatem temporis in hoc casu illud interuenit: certè potest dici satis esse ad præ- sumendum donatoris animum, secundum illam Angel. exceptionem, d. confi. cvij. quam nuncu- patim sequuntur & approbant Franc. Aret. & Socin. vt suprâ diximus.

Solutio con-
trarij.
Casus diuersi.

223 ¶ Item non hic procedit ratio, quam Bartolus, & alij plerique adducunt de voluntate minùs solen- ni, quia donatio sola voluntate, id est solo consensu perficitur, nec alia solennitas requiritur, vt in testamento. Ideo in hoc casu nostro putarem conualescere donationem, si pater post natiui- tatem filij diutius vixerit, nec aliquid de reuocatione donationis declarauerit, præsertim si filius qui eam sua natiuitate reuocarat, mortuus est viuo testatore, isque habuit spatium declarandi. Nam si filius adhuc viueret, non tam facilè præsumerem patrem velle donationem ratam ma- nere. Et cum multi sint huius sententiæ, quos suprâ in principio huius limitationis retulimus, nemo, quem hætenus legerim, nisi me fallat memoria, expressè contradicit, præter Bal. d. confi. ccxxxix. lib. iij. quem non mireris cæteris contradicere, qui sibi vbique contradicit.

Donatio an
solo consensu
perficiatur.

224 ¶ At cessantibus iis quæ diximus, quia scilicet pater non habuit tempus aut facultatem declaran- di, siue quia statim obiit nato aut mortuo filio, siue quia fortè ignorauit natum sibi filium. Certè quanuis ipse non declarauerit velle donationem reuocari, poterit tamen hæres illius hoc ipsum declarare, atque vti huius l. beneficio, vt satis intelligunt omnes etiam pro priori parte alle- gauimus. Et secundum hoc intelligi etiam debent Albe. & Ang. qui hic in nostra l. dixerunt sim- pliciter non requiri declarationem patris de reuocatione, quanuis aliq; reuocationes non fiant nisi expressè, & donatore viuente, quasi hoc ius reuocandi ex nostra l. transeat ad hæredes.

De eadem re.

225 ¶ Tertio intelliges quod diximus donationem, quæ natiuitate filij est reuocata, non conualescere morte illius, vt procedat in donatione in qua etiam locuti sumus. Secus verò in legitimatione,

Legitima
quatenus re-

uoetur, & quando uires reasumat.

Legitimatio nunquam ruita, sed diminuta.

226 An unus filius sufficiat. Pluralis numerus plures requirit.

227 An iussus distribuere inter pauperes possit in unum tantum distribuere.

228 Vtrum statutum loquens de hominibus armatis, habeat locum in uno armato.

239 Protestatio que debet fieri in presentia bonorum uirorum, an reate fiat coram uno. Aliud exemplum de numero pro plurali.

231 Item aliud.

quæ licet secundum multos, ut supra diximus in verbo, donatione largitus, in xvj. q. reuocetur saltem quantum ad effectum succedendi per natiuitatem liberorum, ut quælibet alia donatio, ex l. nostra: tamen si postea legitimi, qui cam sua natiuitate reuocarant, moriantur, reasumit legitimitas hanc succedendi vim, quam amiserat illa legitimorum natiuitate, ita scilicet, ut succedat legitimus patri, ac si nullus ei post legitimatorem legitimus natus fuisset, ut pulchre ac sing. consuluit Pau. Cast. conf. xxij. cuius caput est, visis omnibus quæ narrantur, col. j. lib. ij. ar. l. posthumus. ff. de iniust. testa. Nam si conualefcit, inquit, testamentum, quod posthumi natiuitate omnino ruptum est, multo magis legitimatio, quæ rupta non fuit, sed tantum diminuta quantum ad effectum succedendi extantibus legitimis, ne illis fieret præiudicium, hunc effectum recuperat, cessante ea causa. Subditq; etiam idem uideri, si post mortem patris filius legitimus moriatur, antequam ipsi patri succedat, ar. l. j. §. sed si sint. ff. ad Tertul. Licet secus sit in testamento. l. filius qui in potestate. ff. de liber. & posthu. De qua re etiam diximus in d. xvj. q. nu. 320. incip. nec illud prætereundum.

¶ Sed de his satis. Nunc autem querendum ducimus, quoniam uerba quæ nunc interpretamur, sunt in plurali numero enuntiata, uidelicet susceperit liberos, utrum necesse sit plures filios suscepisse, an uero vnus tantum etiam reuocabit? Et uidetur quidem primum aut duos aut plures requiri, per text. in l. vbi numerus. ff. de testibus. & l. qui quartam. §. vlti. & ibi Bart. ff. de legat. j. & l. legato. §. qui plures. ff. de legat. ij. iuncta l. Mæuius. §. cum qui, le ij. & ibi glo. in verbo, eandem rem, cod. tit. & l. ij. in princ. vers. quod si ita, & ibi Bart. ff. de annu. lega. & l. j. ff. de opti. leg. & l. vlt. & ibi Bart. ff. ad Trebel. & l. libertas. §. vlti. & ibi Bart. ff. de manu. testa. & l. inter illam. §. vlti. ff. de verbo. signifi. & cap. is cui. §. j. de præb. lib. vj. & c. pluralis, de reg. iur. eo. lib. & in c. j. post princ. tit. de notis feud. Quibus planè probatur, pluralem numerum vno minimè esse contentum.

¶ Ideo Bart. in d. l. j. ff. de opti. leg. dicit, quod iussus distribuere inter pauperes, non potest in vnum tantum distribuere, quod & uoluit Bald. in repe. l. j. col. xj. vers. iuxta hoc queritur an isti. C. de sacro. eccle. & Paul. Castr. conf. xcij. super primo quæsto uidetur dicendum quod testamentum, col. ij. vers. secunda inspectio, lib. j. & Philip. Dec. conf. cccclxxj. iuridicam, col. ij. vers. secundo. De quo tamen quia non omnino est sine dubio, uide Bald. in repe. leg. j. col. vlti. vers. sed an executor. ff. de leg. ij. & in l. vnum ex familia. §. itaque, & ibi Raph. Co. & ipsum Paul. in §. si duos. ff. eo. tit. & ipsum Bal. conf. clxij. quidam Franciscus, in ij. dubio, lib. v. & eundem Pau. in l. cum quidam, col. ij. vers. nota etiam dum dicit. ff. cod. Rom. sing. cccclj. testator dicit. & Alex. in l. Gallus. §. quid si is. ff. de liber. & posthu. & in d. l. qui quartam. §. j. ff. de legat. j.

¶ Sed illam Bart. sententiam fulcit, quod à Bald. proditum est in l. iubemus. §. sin autem. C. ad Treb. quod statutum eos certa poena multans, qui domum alterius ingrediuntur cum hominibus armatis, non habet locum in eo qui ingreditur cum vno tantum armato, cum statutum pluraliter loquatur de hominibus armatis, & eò grauior maiorq; est iniuria, quod à pluribus admittitur. l. si plures serui. ff. de iniur. quam ad hoc dicit not. & sequitur Philip. Dec. d. conf. cccclxxj. vbi supra. Super quo tamen uide text. quem pro alia parte citabimus, in l. ij. §. homines, vers. sed & si vnus. ff. vi. bo. rapt. vbi ita scribitur. Sed si vnus homo coactus sit, adhuc dicemus homines coactus esse. Nisi dicas ibi text. loqui de damno, non de iniuria personæ. Nam damnum non augetur ex multitudiue, sicut iniuria, ut quibusdam placuit. Sed huic aduersatur Tullius in oratione pro Cecinna. Si tu, inquit, solus, aut quiuis vnus cum scuto, cum gladio impetum in me fecisset, atque ego ita deiectus essem, aude resne dicere interdictum esse de armatis hominibus, hic autem hominem armatum vnum fuisse: non, opinor, tam impudens esses. Nam ut dicit paulò post, in his causis non uerba ueniunt in iudicium, sed ea res cuius causa uerba hæc in interdictum coniecta sunt. Et iterum paucis interiectis, Non maior est iniuria si pluribus armatis, quam si vno armato sit. Et alia multa in eam sententiam scribit, quæ tu uidere poteris.

¶ Et quod idem scribit in c. j. extrà de appel. non satis esse, protestationem, quæ ex eo c. debet fieri in presentia bonorum uirorum (sunt enim uerba illius cap.) fieri coram vno, propter illa uerba pluralis numeri. Et eum sequitur Præpo. ibi. & Nico. Eueral. in locis legalibus, in loco à numero, in princ. Sed tu tamen de hoc uide, ut quod etiam dubium est, Panor. Peru. & Philip. Dec. ibi, & Specu. locis à Panor. citatis, & Lapum allegat. xxxix. incip. an ualeat appellatio, post medium, & uide quæ dicam infra num. 249. & hinc quoque manat.

¶ Sed redeamus ad Bald. qui consil. ccxlij. cuius exordium est, factum tale est, quidam B. habuit gratiam, lib. iij. consuluit mandatum papæ de prouidendo alicui de beneficio spectante ad collationem quoruncunq; non habere locum in beneficio spectante ad collationem vnus tantum, per d. l. vbi numerus.

¶ Huc etiam spectat responsum Oldra. conf. cxlij. cuius caput est, factum tale est, testator habens uxorem prægnantem, quod si testator substituit sororem posthumis, si ij decederent in pupillari ætate, non est locus substitutioni, si vnus tantum posthumus natus sit, & decedat in pupillari ætate, & censetur esse casus omissus. Quod quidem consil. ad uerbum propè transcripsit Ioann. And. illius discipulus sine magistri mentione, quod illi ferè est perpetuum, in addi. Specul. titu. de testam. §. j. colum. penulti. vers. quarta quæstio. De quo tamen uide Franc. Areri. qui hoc reputat sing. in l. placet, col. ij. vers. i. pro ista conclusione. & Andr. Alciat. lib. iij. de verbo. signifi. in ij. quæst. quarti axiomatis, quartæ regulæ princ.

¶ In

232 ¶ In quam etiam sententiam Ang. conf. lvj. quidam non suppositus, tradit quod in statuto Floræ caute non admitti accusatorem, nisi satisfet per fideiussores idoneos approbatos ab approbatoribus Communis, non sufficit dare vnum fideiussorem, nec satis est interuenire vnum approbatorem, licet uterque & fideiussor & approbator sint idonei & soluendo, quanuis ita uideatur satisfactum menti statuentium, quæ solum uoluit satis consultum cautumq; esse indemnitati accusati: ideoq; uidebatur vnum sufficere, per l. scire oportet. §. qui autem, vers. fed & si maximè. ff. de exc. tur. Sed tamen non satis est. nam quod, inquit, plures sunt idonei, eò quoque magis cautum est. l. si quis decedens §. vlt. ff. de lib. leg. Et quia statutum in plurali numero loquitur.

233 ¶ Nec hinc longius abest quod idem Ang. alibi consuluit, uidelicet conf. cclxxxix. hoc principio, uiso facto & statutis, in primo dubio. Quod si ex statuto requiratur citari proximiores agnatos occisi ad accusationem eius qui illum occidit, non sufficit vnum citari, cum statutum de proximioribus in plurali numero dicat.

234 ¶ Huc quoque uergit quod censent domini Rot. deci. cccccxxij. incip. nota quod si committatur, in antiq. rursusq; decisi. lxxix. committatur causa, in nouis. quod si in rescripto facta fuerit potestas citandi in locis vicinis, non satis erit id fieri in vno tantum loco vicino, sed id debet fieri in duobus ad minimum locis, per d. c. pluralis locutio. Cui omnino simile est quod & tradit Cardi. Flor. in cle. j. in xxxij. qu. de foro compet. quod in casu illius cle. in vers. si uero dicti episcopi, dum facit potestatem citandi in ecclesiis, debet fieri ea citatio in duabus. Quamquam illum in diuersum citet Matthæ. Afflic. in constit. Siciliae incip. multæ leges, col. pen.

235 ¶ Eiusdem monetæ est quod & consultum est à Petr. Ancha. viro utique laudatissimo, conf. 36. cuius caput est, uisa quadam petitione, col. j. quod si statutum requirit aliquid fieri à consanguineis, ut in statuto Forliuij, quo cautum est in rub. de tutoribus dandis pupillis, ut ab aliquibus consanguineis ex parte patris petatur adiunctum dari tutori, allegata aliqua causa suspicionis, vel alia legitima & uersimili causa iudici ostensa: non satis est id ab vno tantum consanguineo peti. & sequitur Deci. in c. prudentiam, col. j. vers. & super isto text. extrà de offi. deleg.

236 ¶ Sed & in hanc sententiam remigrat quod legitur apud Pau. Castr. conf. ccxj. hoc initio, ad primum responderetur, quod dictum legatum, in ij. dubio, lib. ij. quod si testator mandauerit heredi, ut quampiam nummorum quantitatem non exigat, donec maritauerit sorores suas, non satis fecisse uidetur vnam tantum maritando, quia pluralis locutio non verificatur in vno.

237 ¶ Adde & quod eleganter responsum est à celeberrimo nostræ tempestatis iurii interprete Phil. Decio, conf. ccxxij. uiso puncto, col. iij. vers. quintò quod tale statutum, dum in statuto Lucanæ ciuitatis declarante bona patrimonialia illa esse que fuerunt suorum per lineam paternam ascendenti, asserit necessarium fore, ut ea fuerint patris & aui, nec satis esse patris fuisse, ut dicantur patrimonialia cum statutum dicat suorum ascendenti, in numero plurali, per d. l. vbi numerus. ff. de testib. & idem quoque uoluit ipse Dec. d. conf. cccclxxj. iuridicam, col. ij.

238 ¶ Item quod ab alio non etiam spernendo nostri temporis iuriconsulto, quanuis Gallo, Stephan. Bertr. responsum est conf. iij. uis hinc inde propositis, col. viij. in 6. dubio, lib. iij. quod l. transactio nem. C. de transact. qua cautum est, presentiam amicorum tollere suspicionem metus, habet locum, demum, si non vnus tantum amicus, sed ad minimum duo interuenerint, cum text. dicat in plurali, amicis interuenientibus. Et ante eum idem respondit Soci. quem non allegat, conf. cclxij. capio primum consultationis articulum, col. vj. vers. sed adhuc uidentur, lib. ij. Sed credo Bertran. non uidisse opera Soci. ut quem nunquam citauit.

239 ¶ His finitimum est & quod scribit Pet. Iac. in tit. de actio. ex empto rehditoria, col. iij. quod in quibus casibus creditur medicis, aut aliis peritis, non vnus sufficit, sed ad minimum duo requiruntur, per tex. loquentem in plurali numero de medicis, in l. femel. C. de re milit. lib. xij. & idem uoluit Bal. per illum tex. conf. cxxxvj. proponitur quod Titius, col. j. lib. ij. & Cepol. conf. causa. crim. lxij. magnifice, col. 2. vers. nec ob. si dicatur, vbi & ad hoc allegat text. in c. significasti, le ij. de homici. in illis uerbis, peritorum iudicio medicorum. Sed tu tamen de hoc uide Barto. in j. constit. ff. in si. princ. & ibi quoque Bal. col. iij. vers. sed an credatur. & eundem Bart. in l. j. in prin. ff. de uere inspic. & in leg. j. §. vlt. in ij. col. & ibi alios, & latè Iaf. ff. de verb. oblig. & præterea Ange. in l. qui luminibus, in prin. ff. de serui. urban. prædior. & præterea Ioa. Ana. in c. significasti, col. v. de homic. cum aliis multis concord. adductis ab Alex. in addi. ipsius Bart. in d. j. constit. ff. & rursus consil. xxxv. uisa scriptura priuata, col. vlt. vers. circa secundum dubium, li. j. & Fely. in c. proposuisti, col. iij. vers. secunda conclusio, ext. de prob. & præterea Guid. Pap. conf. clxxvij. nobilis Petrus, col. ij. vers. & licet dictus & decisi. delphina. cccxcij. de medicis, paulò ante fin. j.

240 ¶ Denique ut multa in vnum colligam, facit quod uoluit glo. in §. præiudiciales, in glo. magna, post princ. ibi, item quia postea dicit cæteræ, & ibi etiam Pet. Iac. Dy. Ioan. Fab. & alij recentiores. Instir. de nupt. & glo. in c. statutum. §. in super, in verbo, paucis. de rescrip. lib. 6. & in cle. sapte, vers. & quia, in verbo, de partium, de verb. signifi. Oldr. conf. clxxvij. testator in suo ultimo testamento. Io. An. in addi. Spec. tit. de testa. §. in primis, in si. in addi. magna. incip. huic quæstioni, in iij. q. Bart. in d. l. qui quartam. §. vlt. & in l. qui filiabus, in princ. ff. de lega. j. & in l. vlt. ff. ad Trebel. & in l. si gemina, ad fi. ff. arb. fur. cæsa. & consil. liij. Angelus Mariæ, col. ij. vers. præterea ex uerbis, & col. seq. vers. non ob. quod dicit Bald. in l. ij. col. ij. vers. item si statutum loquitur. C. de liber. & eorum libert. & col.

Statutum loquens per pluralem numerum, plures requirit, nec vnus sufficit.

De eadem re.

Citare in locis uicinis, quomodo accipiatur.

Et statutum requirens à consanguineis.

Et donec maritauerit sorores.

Item statutum declarans patrimonialia esse que fuerunt suorum.

Et presentia amicorum.

Et quid quando creditur medicis.

Qui teneant numerum pluralem non uerificari in uno.

cxvij. reuerendissimus, col. iij. vers. nunc venio ad ordinationem, & iterum versicu. concludendo igitur, lib. v. & Pau. Cast. conf. clxj. viso puncto, col. j. lib. j. & conf. clxxxix. videtur dicendum, col. ij. lib. j. & conf. ccxix. visis & consideratis quæ supra narrantur, col. j. eo. lib. j. & conf. cix. visa petitione, col. j. lib. j. & Raph. Co. conf. xij. Titius instituit Seum, & conf. xvj. Ioannes quondam vitalis, & conf. clxxxix. facta fuit quædam transactio, in ij. dubio. Imol. conf. cj. in causa accusationum, col. j. Pan. in c. ecclesia, le ij. col. j. vers. nota ibi ad arbitrium bonorum virorum, extra vt lit. pënd. & conf. lxxv. casus, quidam Raynerius, lib. ij. Cepo. conf. lxxij. magnifice ac generose, col. ij. vers. nec obstat si dicatur, & Corn. conf. lxxij. visis scripturis, col. j. vers. nam si alter, lib. j. & conf. xxvij. visa petitione, col. ij. in litera g. lib. ij. & Alex. conf. xvij. viso processu causæ vertentis inter Ant. col. iij. vers. præterea ultra vnum, lib. j. & conf. lxxvj. in causa & lite vertente, in prin. lib. vij. & Corn. confi. ccxxvij. visa copia ad fin. lib. j. & Cepo. conf. causarum criminalium lxxix. contra, col. ij. vers. præterea quod illa, & Soc. conf. cxxij. Sortes habens vnum nepotem, colum. j. lib. iij. & Philip. Dec. & conf. cxxij. viso puncto, col. iij. vers. quod tale, vbi ex hoc in pulchro casu respondit & & consil. cclxxxvij. in ciuitate Placentiæ, col. vj. vers. sed videndum est. & consil. cccclxxj. iuridicam, col. ij. vers. secundò principaliter, & Matthæ. Affliet. in constitut. Siciliæ incip. super incisionibus, col. ij. vers. tertio quæro. vbi ex hoc dicit illam constitutionem imponentem penam incidenti arboribus, non habere locum in incidente vnam tantum arborem, & in constitut. incipien. blasphemantibus, in vij. quæst. vbi dicit eam constitutionem punientem blasphemantes sanctos, non procedere in blasphemante vnum tantum sanctum, & ex medicis Galenus, qui interpretans illum Hippocratis aphorismum lx. libro quinto, Si mulieri vtero gerenti purgationes eant, impossibile est foetum sanum esse. adnotat Hippocratem dixisse purgationes numero plurali: neque enim vnam tantum ostendere foetum pati. & Et ex sacratissimis scriptoribus, Diuus Paulus ad Galatas, cap. iij. Abrahæ dictæ sunt promissiones, & semini eius, non dicit seminibus, quasi in multis, sed quasi in vno, & semini tuo qui est Christus. &

¶ Tu tamen audenter dicitis esse vnum nasci, vt expressè voluit Steph. Bertr. conf. cccxij. difficultas, post prin. lib. iij. qui tamen nihil allegat. & tacite voluerunt omnes penè qui de hac re in consiliis locuti sunt, cum filij aut filia natiuitate donationem reuocaram esse censuerunt ex l. nostra: cuius optima est ratio, quia appellatione liberorum vnus tantum filius comprehenditur, nec sine liberis est, qui vnum tantum filium habet. l. non est sine liberis. ff. de verb. signifi. & l. pater Seuerinam. §. ita fideicommissio. ff. de condit. & demon. & l. à filia, in prin. ff. ad senatusconf. Trebel. & in l. is cui. ff. quando dies leg. ced. & leg. j. & ibi Bal. qui hoc dicit procedere ex naturali æquitate. C. de condit. inser. & d. l. iubemus. §. fin. autem. C. ad Trebel. & l. j. & ibi Soc. in v. not. & Phil. Deci. in iij. nota. C. de pact. & l. cum vxori. C. quando dies lega. ced. & vbiq. glof. & doc. & l. hæredibus. §. Titius. ff. ad senatusconf. Trebel. & glo. in c. si pater, in verbo, liberis, de testa. lib. vj. Oldtra. conf. cxlj. thematale est, domini G. col. j. §. j. Io. An. in c. Raynutius, col. ij. in verbo, absque liberis, ext. de testa. Bal. in auth. sed & si quis col. ij. vers. præterea indefinita. C. de secund. nup. & conf. clvij. quædam mulier, lib. v. Ang. conf. cxvij. quia pro nepte, post prin. Anto. in repe. c. vlt. in iij. artic. princ. vers. fallit nonò, extra de consue. Raph. Co. conf. xxv. Franciscus instituit, col. j. & conf. cvj. mulier instituit maritum, col. ij. alter Raph. Fulg. conf. iij. ad id de quo queritur, in prin. & conf. xvij. Solmuntia fecit testamentum, col. ij. & conf. xlvi. Andreas de luca, & conf. lxxxvij. proponitur, col. ij. & conf. xcij. Antonius, col. ij. & consil. ccij. visis instrumento, vbi & hoc dicit procedere in statuto. Pan. qui ex hoc consuluit in pulchro casu, consil. lxxv. casus quidam Raynerius, col. ij. vers. venio ad secundum dubium, lib. ij. Card. Flor. consil. lx. pro examinatione puncti, col. vlt. & conf. 153. in societate, post prin. Ro. consil. cxlvij. visis themate. Pau. Cast. consil. cclxxxvij. casum istum, col. j. li. ij. Alex. conf. cvij. viso themate, post prin. li. 2. & conf. cix. Sempronia testamentum cõdidit, col. i. lib. ij. & consil. 31. ponderatis his, post prin. lib. 3. & conf. 38. perspectis his, col. j. & seq. lib. 6. & conf. 6. attentis verbis, in fi. li. 7. & consil. cxxxij. stantibus his, col. j. eo. lib. 7. Franc. Curt. conf. lxxij. antiquissima, col. vij. vers. tamen adhuc ostenditur. Corn. conf. xcj. visa facti narratione, col. j. lib. j. & consil. j. circa primum, col. antepe. vers. & quando pater, lib. 4. & conf. lxxvij. licet hanc consultationem, col. j. eo. lib. iij. Soci. conf. lv. visis consiliis, post prin. lib. iij. Phil. Dec. consil. 50. quia verba testamenti, ferme per totum, & conf. cccclxx. viso testamento, col. j. & consil. cccclxxxij. viso eleganti consil. col. ij. Ludo. Bolo. conf. xxxij. Berta suum condidit testamentum, col. j. & conf. lxxij. Martinus & Maria, col. 6. in v. dubio. Id quod etiam verum est, cum in conditione fit mentio liberorum, vt si dicatur, si quis decedat sine liberis, nam licet aliàs conditiones sint præcisæ, debeantq; impleri in forma specifica. l. qui hæredi. & l. Mæuius. ff. de cond. & demon. tamen & hoc casu sufficit decedere cum vno filio, vt voluit gl. in l. ex facto. §. si quis rogatus, & ibi Bart. ff. ad senatusconf. Trebel. & glof. in c. si pater, in verbo, liberis, & ibi doct. de testa. lib. vj. & multi ex iis quos supra citauimus. Sed & id procedit in statutis quæ aliàs strictè sunt interpretanda, vt patet ex iis quæ scribit Bal. in d. l. j. C. de condit. inser. & multis etiam ex suprascriptis, & aliis quos postea citabimus.

¶ Nec id quidem mirum est, quoniam hæc enuntiatio liberorum semper plurali numero profertur, sicut & pugillares, & codicilli, vt tradit iuriconsultus in d. l. non est sine liberis. ff. de verbo. signifi. & Probus Grammaticus in Catholicis, & Seruius in lib. x. Aeneidos, enarrans illud, *Natis parce tuis*, & vt scribit Gellius. lib. nocturnum Atticarum ij. cap. xij. antiqui oratores, historiaeque aut carmi

241
Sufficit unum nasci ad effectum huius l. Liberorum appellatio de uno dicitur.

Statuta strictè interpretanda.

242
Liberorum appellatio semper plu-

terminum scriptores etiam vnum filium filiamve liberos multitudinis numero appellarunt. idq; probat autoritate Sempronij Afellionis, vt illic videre licet. Cui & tu adde Plautum in Aulularia inducentem Euctionem, cui vnica erat filia, hæc loquentem:

Quamobrem ita faceres, meq; meosq; perditum ives liberos.

Et in Truculento cum Phronesium vnicum puerum diceretur peperisse, de ea tamen dicit:

Cumq; es aucta

Liberis, gratulor.

Et Terentius in Andria, cum de vno loqueretur, vt ex præcedentibus apertè constat:

Domus, vxor, liberi inuenti inuito patre.

Et rursus in Heautontimorumenos:

Ingenio te in liberos leni puto,

Et illum obsequentem.

Qui locus in hanc rem est apertissimus, & eum etiam annotat Donatus interpres. Et rursus in Hecyra, cum de vna tantum filia loqueretur,

Qui illum decreuerunt dignum, suos cui liberos committeret.

Vbi & hoc expendit Donatus. Et Cicero in iij. in Verrem actione, quem ipse donatus loco nõ designato citat in vtroque illo loco. En cui tos liberos committas. cum de vno ageretur Malleoli filio. & in eadem quoque oratione. Cur hunc dolorem cineri eius atq; ossibus inuisisti, vt liberis eius bona patria voluntate patris iure, legibus, tradita eriperes, cum de vnica P. Amij filia loqueretur vt ex præcedentibus patet. Et idem Cicero in j. in Catilinam oratione: Occisus est cum liberis M. Fuluius consularis. cum is tamen vnicum filium haberet, cui facta est optio, vt genus mortis eligeret, vt scribit Appianus lib. j. & vide D. Augustinum impressio. Paris. Tomo v. fol. 205. &

¶ Quamuis nonnunquam liberum in singulari numero pro filio reperiamus, sed semel tantum in vniuerso Digestorum opere, videlicet in l. ius autem. ff. de pact. vbi Bart. & Ias. id notant. & etiam Socin. in l. ij. col. j. ff. de liber. & posth. & Cate. Cot. in memor. incip. liberum pro filio. Sæpe verò in C. & Instit. vt in l. si quis in suo testamento, in prin. vbi Accursius id expedit. C. de inoff. testa. & in l. si quis prioris. §. vlt. vbi & Bal. obseruauit. C. de secund. nupt. & in §. hoc quoq; à nobis, Instit. per quas person. no. acq. Quæ loca & Iason citat in d. l. ius autem. & quædam ex his Corn. conf. xlj. videtur in hoc, paulo ante fi. lib. ij. Ideo & Sipontinus in suis in Martialem cõmentariis, super ea epistola cuius initium est, spero me securum, asserit quòd liber in ea significatione aliquando reperitur in singulari numero, nullum tamen locum nuncupatim citat. & Laurentius Valla in lib. elegantiarum, c. cvj. & in lib. ij. aduersus Barptolemæum Facium etiam dicit se liberum pro filio apud Quintilianum, Paulum Caiumq; iuriconsultos adnotasse, nullum tamen locum designauit, nec etiam verum est quod de Paulo & Caio tradit, quippe cum d. l. ius autem, sit Modestini, nec in totis Digestis alius huiusmodi locus reperitur, vt inibi tradunt Barto. & Iason, qui Laurentium nuncupatim in hoc arguit. & Cate. Cot. in d. memor. incip. liberum pro filio. Quamquã sunt qui & Vlpianum quoq; ita vsum fuisse scribunt in l. nemo prædo. §. locupletior. ff. de reg. iur. vbi ita scribitur. Locupletior nõ est factus, qui liberum acquirerit. vbi Accursius accipit pro filio. & etiã Andr. Alciat. in d. l. non est sine liberis. & Cota vbi supra. de quibus magis miror, cum illic liberum non pro filio, sed pro libero homine haud dubie accipitur, quæ qui acquisiuit de facto, non est factus locupletior, cum liber homo non cadat in cõmercium hominum. l. cum hæredes. §. vlt. ff. de acq. poss. & l. si in emptione. §. liberum. ff. de contrah. empr. & §. j. Instit. de inutilib. stipul. & c. ij. ext. de pigno. & ibi concord. Nec rationi recti sermonis admodum congruit, vt dicamus acquirere liberos, pro suscipere, vel gignere, vel procreare. Et vt id concedamus, quia querere filios legimus in l. si te patrens. C. de suis & legit. Tamen quæ ratio fuit, vt iuriconsultus scriberet, locupletiores eum non esse factum qui liberos genuerit. quis enim vnquam de hoc dubitauit: vt interim omittam nonnullos esse qui in ea l. non liberum, sed libertum legant, inter quos est Fortunius Garta. in l. iurifigentium. §. & ideo, col. ix. vers. secundò not. ff. de pactis. Quintiliani quoq; locus nullus est, qui sciam, in oratoris institutionibus. Scio autem eundem, si is est, quod Valla ipse vbiq; credit, ego nunquam putauit, in ij. declamatione, cui titulus est, Cæcus in limine, in hac significatione liberi vocabulo vsum fuisse, cum dicit: Liberi ac parētis affectus, non alius mihi videtur affectus. Et ita quoq; vsum est Sextus Aurelius victor in Nerua, cum dicit, Hic Traianum in liberi locum, inq; partem imperij adoptauit. Sunt & qui huc trahunt illud Ciceronis, in oratione pro Cluentio Habito, Date parenti hunc incredibilem dolorem ex salute, ex victoria liberum.

¶ Sed vt redeamus, non tantum in hac liberorum appellatione, sed aliàs sæpe videmus pluralem numerum poni pro singulari, & quod pluraliter profertur, in vno tantum æquè ac in pluribus procedere. l. Gallus. §. quòd si is, in illis verbis, illis viuis, & ibi Bal. Alex. & alij recentiores. ff. de liber. & posth. & l. ij. §. exactis. ff. de origi. iur. & l. diuus, in fi. & ibi gl. Bal. & Ang. ff. de petit. hæred. & l. iij. §. negotia, & ibi Bar. ff. de neg. gest. & l. j. in prin. & ibi Bar. & Bal. ff. de procu. & l. ij. §. homines, vers. sed & si vnus, & ibi Bart. & iterum §. vel cuius bona. ff. vi bono. rapt. & l. hæredes mei. §. cum ita. & ibi etiam Bar. ff. ad Trebel. & l. j. §. quamuis. ff. de asig. liber. & l. si ei cui, in ij. respon. iuncta gl. in verbo, his igitur casibus. ff. de euctio. l. quòd si nolit. §. pen. cum gloss. in verbo, in his, ff. de adil. edic. l. quia actionum, cum glo. in verbo, actiones, ff. de præscrip. verb. & l. j. §. vt initio, & ibi gloss. in verbo, capitibus. ff. de postul. & l. qui quartam. §. j. & ibi Alex. & Ias. ff. de legat. j. & in c. vt priuilegia, &

rali numero profertur.

Liberum in singulari pro filio reperiri.

Acquirere liberos pro suscipere.

Pluralis sæpius sine pro singulari, & pluraliter prolatum, in uno procedit.

legia; & ibi glo. & Pan. ext. de priuile. & in c. j. & ibi glo. in verbo, originalia, de poeniten. dist. iij. & voluit glo. in l. Sucho. §. idem quæ sit, in verbo, post mortem eorum. ff. de usufru. lega. & in l. falsa §. vlt. & ibi etiam Bar. ff. de cond. & demon. & in l. vlt. C. de serui. reipub. manu. & in l. j. illo procul dubio, in verbo, pactionibus. C. de rei vxor. acti. & in §. j. in verbo, omnes homines, Institu. de iur. perso. & in §. j. in verbo, vtilis, Instit. de vi bon. rapr. & in §. si verò absit, in auth. de hæred. & falc. & in c. ij. ext. de rescrip. & in c. accepta, in verbo, pater, & ibi Pan. extra de appel. & in cle. j. in verbo, alios, & ibi etiam Pau. Genz. Imol. & Caro. Flo. de renunt. & in c. omnes, & ibi Domi. & Felin. latè. j. distin. & Archid. in c. j. iij. qu. vlt. Spec. tit. de pri. & secund. decret. §. iam de effectu, versic. sed nūquid sufficeret. Guil. à monte Laud. in extrauag. super cathedrā. §. quòd si fortè, in verbo, quèpiā, de sepul. Luc. Pen. in l. nemo, col. ij. vers. secundò quæritur. C. de cur. pub. lib. xij. cum infi. si.

245 De eadem rc.

¶ Idq; frequens est in sacris literis. Nam quod D. Paulus ad Hebræos c. xj. scribit. Obturauerūt ora Leonum, de vno tantum Daniele intelligitur. Et quod inibi quoq; dicitur, festi sunt, de solo Esaia traditur. Et quod item dicitur, circueiunt in Melotis, de solo Helia legitur. Et in Psal. 2. Astiterūt reges terræ, & principes conuenerunt in vnum, quorum primum de solo Herode, alterum de Pilato intelligitur, vt videre licet ex actis Apostol. c. 4. & quod item Matthæus cap. 27. & Marcus c. xv. latrones fuisse Christo conuictos, cum vnus tantum conuictus sit, què alter increpauit, Lucæ testimonio cap. 23. Quo in loco Ambrosius & Beda hæc quæ dicimus, annotarūt. Sed & quod scribitur Psal. 50. Ecce in iniquitatibus cōceptus sum, de vno tantum peccato originali intelligitur. Et Matthæi 2. Mortui sunt qui quærebant animam pueri, de vno tantum Herode intelligitur, vt patet ex eo quod paulo ante in eodem c. scriptum est. Et Exodi xxxij. fecerunt sibi deos aureos. Et Exodi xxxij. Hi sunt dii tui Israel, qui eduxerunt te de terra Aegypti. cum de vno tantum vitulo intelligeretur. Quæ loca etiā in eam rem expendit Diuus Augustinus in eo libro, cui Enchiridion titulus est, cap. liij. & post eum magister Sententiarum Lombardus, lib. ij. dist. xxxij.

246 De eodem.

¶ Sed & Poetæ frequentes sunt in eo genere loquendi, vt plurali pro singulari vtantur. Ex quibus vnum, qui instar omnium est, Virgilium satis erit aduocasse. Is lib. vj. Aeneid. cum de vno Aenea loqueretur, qui futurus erat gener Latini regis, ita scribit:

*Externi veniunt generi, qui sanguine nostrum
Nomen in astra ferant. Et iterum postea eodem libro,
Generos externis affure ab oris.*

Quod & Seruius interpres illius expendit in priori loco, {Et rursus eod. lib.

*Exulibusve datur ducenda Lauinia Teucris. Et paulo post:
Quò thalamum eripiat Teucris.*

Cum etiam de vno eodem Aenea loqueretur. Nam & è diuerso li. xj. foceros ille idem vocat, cum de vno Latino intelligeret:

Parceret hospitibus quondam focerisq; vocatis.

247 Comprobatio eiusdem.

¶ Propterea licet tex. in l. apertissimi. C. de iudic. dicat in plurali arbitros esse assumendos, qui iudicent de recufatione iudicis, vt etiam in c. secundò requiris, & c. cum speciali, extra de appel. & in c. licet, ext. de for. compe. & in c. suspitionis, ext. de offi. de lega. & in c. si contra, & c. ab arbitris, eo. tit. lib. vj. & in l. legitima, de appel. eo. lib. Sufficit tamen vnum eligi, vt voluit gloss. in d. c. secundò requiris, in verbo, aliquos, dum ita exponit, id est arbitrum vel arbitros, & ibi Pan. col. pen. & alij. & Spec. in tit. de recufa. §. effectus, vers. sed nunquid vna pars. & Georg. Nat. in repe. c. quanuis, in iij. quæstio. princip. de pactis, lib. vj. Et facit optimè tex. in l. cum specialis, quæ est vlt. ibi, arbitrum vel arbitros eligere. C. de iud.

248 Statutum loquens de pluribus an habeat locum in vno tantum.

¶ Est & doct. sententia, statutum certo modo puniens producentem falsos testes, habere locum in producente vnum tantum. Ita enim voluit Cyn. in l. j. C. vti possi. Iac. Bu. & Bart. in d. l. iij. §. negotia, & ibi Ang. qui eum §. legit cum prin. illius l. ff. de nego. gest. & idem Bart. in d. l. ij. §. si vnus, & ibi etiam Dyn. & Alber. ff. vi bono. rapr. & ipse Bart. in d. l. j. & ibi quoq; Bal. ff. de procurator. idem Bal. in dictal. Gallus. §. quid si is paulò ante fi. & ibi etiam recentiores. ff. de liber. & posth. & in d. l. diuus. §. diuus, & ibi Ang. ff. de petitione hæred. & in cap. mandatum, col. ij. extra de rescript. Albe. in l. ij. §. j. ff. de liber. homin. exhib. & in ij. parte statutorum. quæstio. xxvij. incip. secunda quæstio est. Gandi. in tractatu malefic. in rub. de falsariis, col. iij. vers. item statutum est in ciuitate. {Bonifac. Vitel. in tractatu eiusdem materiæ, tit. de fals. nu. 18.} Ang. in l. j. §. j. in prin. ff. de dol. mal. Petr. Anch. & Imol. in c. relatum, le ij. de test. idem Pet. in c. j. de lit. cont. lib. vj. & in c. cum ab vno, col. ij. in iij. no. de sent. & re iudic. eo. lib. vj. & ipse Imol. in clem. & si principalis, de rescrip. Anto. in repe. c. vlt. col. lix. vers. fallit nonò, ext. de consue. Domi. in c. duobus, quod est pen. col. viij. de rescrip. lib. vj. & in c. si compromissarius, colum. j. de elect. eod. lib. & in c. j. col. iij. vers. fallit decimò. & ibi etiam Philip. Franc. de tempo. ordi. eod. lib. Ang. Aretin. in d. §. j. col. ij. vers. quod in delictis, Instit. de iur. perso. & in §. j. Instit. de obligat. quæ ex qua. cont. nasc. & in tract. malefic. in verbo, falsario, col. ij. Alexan. in d. l. qui quartam. §. j. ff. de lega. j. Ioan. Bapt. Scuer. in repe. l. omnes populi, in materia interpretationis extensiuæ, quæ est circa fin. in xiiij. fal. ff. de iustit. & iure. Franc. Curt. senior consil. l. xix. dominus Ioannes, colum. iij. vers. credo quòd voluerit Barb. in l. v. §. satisfactio. colum. vlt. ff. de verb. oblig. & in repe. c. Raynaldus, col. xxxj. vers. & pondera vnum, ext. de testa. {Bened. in repe. cap. Raynutius in verbo duas habens filias, num. 142. Carol. Ruin. consil. cxiiij. circa primum, col. iij.

col. iij. num. 6. lib. v. Georg. Nata. in d. c. quanuis, vbi suprā. Iason in l. singularia col. 3. vers. ad istud notabile. ff. si cert. petat. & conf. cxlv. beatissimus Papa, col. pen. vers. quinimo fortius, lib. ij. Cardi. Alex. in d. c. omnes, col. ij. in j. dist. Matthæ. Affli. in d. constit. Sicilia incip. multæ leges, col. iij. vers. tertio not. & in constit. incip. qui falsitatem. post princ. & Nicol. Eucral. in locis legalibus, in loco à ratione legis, in iij. casu princ. colum. ix. vers. hinc est quòd si per statutum. Ex quib. patet & hoc procedere in statutis, & in materia poenali. Quanquam in hoc casu contrarium tenuit Domi. sibi contrarius, in d. c. omnes. j. dist.

Vide suprā num. 229

249 ¶ Et hinc quoque manat quod voluerunt doct. quòd iuribus quæ requirunt protestationem fieri coram tabellariis siue honestis personis, satisfactum est, si fiat coram vno tantum. Ita enim voluit gl. in l. vt perfectius, in verbo, tabulariorum. C. de anna. except. & Spec. tit. de primo decret. §. iam de effectu, vers. sed nunquid sufficeret. & Ioan. And. in cap. pastoralis, col. ij. in verbo onere, & ibi quoq; Colle. post Ab. anti. col. j. vers. sed cum loquatur, & ibi etiam Pan. in §. praterea, in fi. ext. de offi. ordi. Rom. & Alex. in l. de pupillo. §. si quis ipsi pratori. ff. de oper. noui nunc. & Alex. consil. lxxxv. animaduersis optimè, col. j. vers. & licet statutum, lib. iij. & Ias. d. conf. cxlv. col. vlt. vers. ad idem facit, lib. ij. Quanquam contrarium nuncupatim tenet Bal. in c. vlt. col. j. vers. sed nunquid ista protestatio, extra de appel. per illum tex. loquentem in plurali, {& ibi quoq; Card. Alex. col. ij. vers. nota ex textu.} & vide quæ dixi suprā num. 229. incip. & quod idem scribit.

An vnus tantum filius, foeminas ex statuto loquente de masculis repellat.

250 ¶ Ex quo etiam fit quod dicit Bald. in d. l. j. C. de condit. insert. quòd si statutum repellat foeminas existentibus filiis masculis, repelluntur foemina existente vno tantum filio, sequitur Barb. in repe. c. Raynaldus, col. xxxj. vbi suprā, extra de testa. vbi hoc dicit mirabile, cum istud statutum sit exorbitans. & Maria. qui ita dicit semper vidisse se obseruari, in c. super eo, colum. xxij. de condit. appo. Alex. & Ias. in d. l. Gallus. §. quid si is. idem Alex. consil. cix. super prima consultatione. col. iij. vers. sextò pro hoc, lib. vij. {Bened. in d. c. Raynutius, in verbo, duas habens filias, nu. cxlj. Ludo. Bolo. conf. xxxij. cor mundum, & c. viso igitur casu, col. j. vbi & alios allegat, quos ibi videre poteris, & praterea} Georg. Nata. in d. cap. quanuis, vbi suprā. Alber. Bru. in tract. statutorum excludentium foeminas à successio. in xij. ar. princ. quæstio. xij. Philip. Franc. in dicto cap. si pater, col. xxvij. super glo. in verbo, liberis, de testa. lib. vj. Ias. d. conf. cxlv. col. pen. vers. similiter quanuis. lib. ij. Phil. Deci. in d. l. j. in iij. nota. C. de pactis. And. Alciat. in d. l. non est sine liberis. ff. de verb. signifi. Quanquā Maria in c. super eo, col. xxij. ext. de condit. appo. asserit vidisse se contrarium consultum, sed noluisse ei consi. subscribere.

Idem, conditio si sine liberis, vna tantum filia relicta deficit.

251 ¶ Hinc quoque fit quod tradit idem Bald. post Iac. Bu. in d. l. j. C. de condit. insert. quòd si ex statuto vir lucratur dimidium dotis, si vxor decesserit sine liberis, certè non erit locus huic lucro, si ea decesserit relicta vna tantum filia. Et hoc quoque sequitur Phil. Fran. in d. c. si pater, vbi suprā. & Ias. in l. singularia. col. iij. vers. quartò adde bene facere. ff. si cert. pet. & Ant. Corse. in suis sing. in verbo, statutum. sing. incip. statuta Italiae disponunt.

De eadem re.

252 ¶ Nec hinc admodum abest, quod ab Angelo responsum est, consil. cxvij. auia pro nepte dedit dotem, post princ. quòd si auia quæ dotem dedit, eam stipulata est, sibi restitui, matrimonio sine filiis dissoluto, & postea neptis mortua est relicta filia, deficit conditio, per d. l. j. C. de condit. inser. & alia iura quæ ibi allegat, idè quæ dos cedit lucro filia ex eo matrimonio procreata, vi illius taciti pacti. l. inter focerum. §. cum inter. ff. de pactis dotal. & hoc dicit voluisse Iac. Bel. per illum §. in quadam sua disputatione.

Textus loquens de paribus, quomodo intelligatur.

253 ¶ Huc item pertinet quod traditū est à Bal. in c. j. col. vlt. vers. quid si dominus, tit. quid sit inue. vbi quia text. ibi loquitur de paribus, numero multitudinis, quærit quid si dominus non habeat nisi vnum parem, an saltem cum eo debeat alter extraneus interesse. quod videtur inquit, innuere is tex. loquens in plurali. subdit tamen se tenere contrarium, arg. l. cum antiquitas. C. de testa. j.

Clausula, si pro aliis.

254 ¶ Sed & ex eodem fonte fluit quod scribit idem Bald. atque etiam Cald. & Card. Flor. in d. c. mandatum, de rescript. quòd si papa mandauerit prouideri alicui de beneficio cum clausula, si pro aliis non scripserimus, gratia nullius erit momenti, si pro vno tantum reperiat scripsisse. quod & idè voluit ipse Card. Flor. conf. xxx. in hac dubia quæstione, col. ij. vers. pro euidencia. Domi. in c. quāuis le j. col. j. de præben. lib. vj. vbi ita quoque dicit voluisse Archi. ibi, & in c. accepimus, de ætat. & qualir. in quibusdam report. Barb. in d. l. v. §. satisfactio, col. vlt. ff. de verb. oblig. Iason in d. l. singularia, col. j. vers. tertio adde & in d. l. Gallus. §. quid si is. ff. de libe. & posth. & in auth. si qua mulier, num. 38. C. de sacros. eccl. Phil. Dec. in c. prudentia. §. adiicimus, per illum tex. de offi. deleg. j. & Alciat. vbi suprā. Ex quo etiam intelligis & hoc procedere in materia stricti iuris, cuiusmodi sunt rescripta, per c. significante, & ibi glo. extra de rescript. cum simil.

Tex. loquens in expectantibus.

255 ¶ Nec ab his disidet quod asserunt Archidia. & Ioan. Andr. in c. eodèmq; vnico, & ibi post eos Dom. col. j. vers. quid si vnus solus, & etiam Phil. Fran. in princ. de rerum permut. lib. vj. quòd ille tex. loquens in expectantibus, cum dicit, numero multitudinis, aliqui beneficia vacatura expectant, habet locum, si vnus tantum expectet, cum sit, vt illi dicunt, eadem ratio, ac si plures expectarent.

Tex. loquens de diebus interuallis, tamè nõ est necesse duos dies pro quolibet termino assignari: sed vel vnum vel duos vel plures, vt iudici videbitur.

256 ¶ His concinit quod à plerisq; traditum est, quòd licet tex. in c. constitutionem, in fin. de sentent. excom. lib. vj. loquens de canonica monitione, loquatur in plurali de dierum interuallis: tamè nõ est necesse duos dies pro quolibet termino assignari: sed vel vnum vel duos vel plures, vt iudici videbitur.

videbitur. Ita enim voluit Ab. antiq. in c. sacro, extrà, eo. & Guil. Laud. Petr. Anch. & Phil. Franc. in d. c. constitutionem, per tex. in l. inter accusatorē. ff. de publi. iudic. & in l. si cōuenerit, in fi. ff. de pign. actio. Quāuis Domi. in d. c. constitutionē, dubitat, tutius esse existimās duos dies interponi. Quod item voluit gl. in cle. j. in verbo, simul, in fi. & iterum in verbo, legitimē, de appellat. quod ille tex. qui loquitur de appellatione facta à duobus vel pluribus iudicibus, habet locum & cum facta est ab vno, qui solus est iudex, quam sequitur Imol. ibi. col. vlt. & Petr. Anch. dum illam allegat in d. c. constitutionem, ad confirmationem eius quod supra ex eo diximus.

¶ Sed & hanc partem adiuuat quod à Card. Flor. responsum est conf. cluj. cuius initium est, in societate accidenti, paulò post princi. quod non dicitur falsa subscriptio mercatorum in qua dicitur quod Titius & socij, &c. licet ipse Titius vnum tantum socium haberet, sicut illud, inquit, sine liberis, in vno tantum verificatur. quod nuncupatim sequitur Iason in d. l. singularia, col. iij. versic. secundò adde ad istam regulam. ff. si cert. pet. & in auth. si qua mulier, colum. x. vers. istas decisiones. C. de sacrosan. eccle. & d. conf. cxlv. col. pen. vers. similiter quāuis, lib. ij. §. & Caro. Rui. d. conf. xiiij. col. iij. num. 6. lib. v. §.

¶ Nec denique præmittendum quod scribit Bart. in l. si quis alicui, per illum textum, iuncta gl. C. ad legem Iuliam maieft. quod licet omnes leges loquantur in plurali de præcedentibus iudiciis, sufficit tamen vnum bonum ad torturam. & sequitur & commendat Iason in d. conf. cxlv. in fine, & idem quoque voluit. {Ang. Aret. in tracta. malefi. in verbo, quod fama publica præcedente, nu. 13. quæro an vnum iudicium. & ante eum.} Signo. conf. ccix. quæstio præsupponitur, col. j. versic. præterea lex licet, vbi tamen hoc dicit procedere in legibus, non autem in statutis, in quibus verba propriè intelligenda sunt contra quam supra diximus, num. 248. Sed & in primo contrarium simpliciter tenet Ioan. And. in addit. Spec. tit. de præsump. §. species, versic. violentia. §. & Imol. in l. vltim. col. penult. ff. de hæred. instituend. §. & Corn. conf. lvij. hoc capite, visa inquisitione, col. iij. vers. & est ponderandum, lib. ij.

¶ Sed vtruncunque sit in eo casu, illud planè verum est, semper plurale in singulari verificari, vt nostri loquuntur, cum eadem est vnus & multorum ratio, secundum Archi. Ioan. And. Domi. & Fran. in d. c. j. de rer. permut. lib. vj. Bal. & Pau. Cast. in d. l. j. C. de condit. infert. Imo. & Cardi. Flor. in cle. j. ille col. vlt. hic iij. in vj. opposi. de renuntiat. Alex. in l. qui quartam. §. j. ff. de legat. j. & in l. si seruus. §. si plura. ff. si quis cautio. Fran. Aret. in l. si quis ante, col. ij. ff. de acquir. hæred. Socin. conf. cclxxviii. in quæstione vertente, col. j. vers. confirmantur, lib. ij. & omnes recentiores in d. l. Gallus. §. quid si is Philip. Fran. in d. c. si pater, de testa. lib. vj. Franc. Curt. d. conf. lxxix. q. vbi supra. Iason in d. l. singularia, col. iij. in duobus locis. Philip. Dec. in dictal. j. col. iij. in iij. not. C. de pact. §. & in l. ij. §. mutui dario, in prin. ff. si cert. petat. §. & in c. accepta, col. ij. de appel. & confil. 50. quia verba testamenti, ante fi. & confil. lxxx. visis duobus confiliis, col. ij. vers. quartò de isto casu. & confil. cclxij. punctus de quo quæritur, col. ij. §. & confil. 484. æquitati, col. j. §. quod & Tullius astruit in ea oratione pro Cecinna. Hic autem in casu l. nostræ eadem est reuocationis ratio, siue vnus, siue plures filij nascantur donatori, cum eorum tamen temperamento, quæ diximus supra in verbo, omnia, vel partem aliquam, versic. 28. incip. in huius autem rei consideratione.

¶ Alias autem, vtrum & quando plurale in singulare resoluitur, & e diuerso singulare in plurale & quomodo, vide præter eos quos supra citauimus, glo. in l. huiusmodi, la. j. ff. de verb. oblig. Dyn. in c. pluralis, de reg. iur. lib. vj. Guil. à monte Laud. in extrauag. execrabilis, in prin. in verbo, plures quàm duas, de præben. Ioan. And. in addit. Spec. tit. de testa. §. in primis, in fin. in addit. incip. huic quæstioni. Sign. conf. xcij. dominus marchio, col. j. & iterum ij. & confil. clv. in processu facto, col. iij. vers. non obstat si dicatur. Bart. & alios in l. si seruus. §. si plarium. ff. si quis cautio. eundem Bar. in l. pen. C. de impu. & ali. substit. Fed. Senen. conf. xlij. testator instituit. Ioan. Fab. & Ang. Aret. in d. §. j. Instit. de iure perso. Bald. Imo. Pau. Cast. & Iason in l. si pater. ff. de vulg. & pupil. Bal. in l. cum quidam, col. vlt. vers. modò generaliùs quæritur. C. de impub. & ali. substit. Ang. conf. cclxvj. dictū legatum, in j. dubio. Aut. Imo. & Barb. in cle. & si principalis, de rescrip. Ant. in c. cum venerabilis, de except. Raph. Co. confil. xij. Titius instituit, col. j. & confil. xxxvij. maritus quatuor filiis, col. ij. vers. ex aduerso. & conf. cvj. mulier instituit, col. ij. vers. ceterum non obstantibus. Imo. in cle. & si principalis, col. j. super glo. de rescrip. Pau. Cast. conf. ccxix. visis & considerationis, col. j. Alex. confil. cxxxvj. viso processu, col. j. lib. v. & d. confil. ccx. col. penult. vers. non obstat dum secundò, lib. vij. & conf. clxvij. visis & ponderatis, col. pen. vers. non obstat etiam, & vers. sequent. eod. lib. vij. Corne. conf. xcij. licet posset, col. vlt. vers. potest autem, lib. ij. & conf. cclxxvj. viso superscriptio themate, col. iij. vers. & ista ratio, eod. lib. ij. & conf. cccxx. videtur in hac consultatione, eod. lib. ij. & Laur. Calca. confil. omnium primo, viso confil. col. xxij. vers. non obstat quædam responsio, cum duab. seq. col. & omnino Feli. in cap. omnes, col. j. & seq. j. distin. & Soci. conf. xlij. visa prouisione, col. j. vers. quod etiam secundò, & col. ij. vers. non obstat secunda ratio, & ij. seq. lib. j. & Steph. Bertrand. confil. cxlj. Christi, &c. viso casu, in secundo dubio, lib. ij. Phil. Dec. conf. cclxxxvij. in ciuitate, col. 7. vers. sed videndum. & Nicol. Eueral. in locis legalibus, in loco à numero. & ex externis scriptoribus Fabium lib. oratoriarum instit. octauo, cap. vj. quo loco de tropis differit, & iterum lib. ix. cap. iij. vbi de figuris verborum tractat, quibus locis ostendit Oratores & Poetas plerumque numerum singularem pro plurali, & e contrario vsurpare.

¶ Sed

262 ¶ Sed illud tamen speciatim dicendū operæ pretium nobis visum est, quod à paucis est animaduersum, quod cum pluralitas pro forma alicubi requiritur, nunquā pluralis numerus resoluitur in singularem. ita voluit solus omnium, quos hætenus legimus, si nō fallit memoria, Bal. cōfil. cxxiij. cuius principium est, reuerendissimus pater, col. 3. vers. concludendo igitur, lib. v. per l. Pædus. §. in seruum. cum l. seq. & l. sicuti tribus. ff. de arbit. & l. Pomponius. ff. de re iudic.

263 ¶ Quod autem dictum est supra, satis esse vnum nasci filium, vt sit locus huic l. velim intelligas secundum ea quæ supra diximus, in verbo, omnia, vel partem aliquam, d. nu. 28. incip. in huius rei consideratione, vt cum scilicet quæritur, resne donata tanti sit, vt verisimiliter donans nō fuisset, aut fuisset donaturus, si cogitasset de liberis, inter alia quæ tunc in hoc consideranda sunt, illud est, an plures postea susceperit liberos, an vnum tantum, vt plenè videbis ex eo loco, ne hic iterum repetam.

264 ¶ Denique quia hæc l. loquitur de natiuitate filiorum donantis, illud etiam quæro, vtrum natiuitate filiorum donatarij reuocetur donatio, quam ipse donans alteri fecerat post mortem illius prioris donatarij. verbi gratia, vt planiùs intelligas, Caius donat fundum Titio, tatisper dum ipse Titius vixerit, & post eius mortem Mæuius, vt sit in l. quoties. C. de donat. quæ sub mod. & in l. j. C. de dona. cau. mort. Postea autem nascuntur liberi Titio priori donatario, cum nullos antè haberet. vtrum reuocetur donatio, quæ est secundo loco facta Mæuius, ita scilicet, vt mortuo Titio, cui primo loco donatū est, transeat res donata ad ipsius filium, nō ad Mæuiū secundū donatarium? Et profectò si Titius prior donatarius sit prorsus extraneus, nemo hætenus de hac re dubitauit, & expresse tenuit gl. in d. l. j. post prin. & ibi Cy. Bal. & alij. C. de dona. caus. mor. non esse locum. l. cum auus. ff. de condit. & dem. & alia gl. in l. ex facto. §. si quis rogatus, in verbo, ex voluntate. ff. ad senatusc. Treb. & ibi Dy. qui eam dicit fing. Alex. & alij. & alia item l. cum acutissimi, in verbo, deinceps. C. de fideicom. & in l. generaliter. §. cum autem, in verbo, filios. C. de instit. & substi. Bal. cōfil. cccxcj. factum tale est, quidam nomine Colla, lib. iij. Imo. in c. in præsentia, col. 4. versiculo in eadem. ibi, substitutio, extrà de proba. cum simil.

265 ¶ At si prior donatarius filius sit donantis, Bal. in l. cum acutissimi, in fi. C. de fideic. afferit eam l. quæ huic similis est, non habere locum in contractibus, qui gratia vtriusque celebratur, quod sequitur Soci. confil. xcij. testamentum, col. 5. lib. iij. Quasi aliud sit in simplici & mera donatione, quæ sit gratia tantum donatarij, vt ex eo nuncupatim infert Ioan. Bapt. & Phil. Dec. in d. l. generaliter, ille in viij. q. hic col. 4. versiculo, quartò quod hic dicitur. C. de instit. & substi. vbi Dec. ipse ad hoc allegat in ar. hanc l. nostram. Et hoc quoque latè tenuit Soci. in repe. dictæ l. cum auus, col. 55. vers. octauò quæritur. ff. de condi. & dem. quia cum l. nostra, inquit, sit fauorabilis, est extendenda, ex sententia Bar. in l. si constante, in j. q. ff. solu. mat. de qua re latè & nos diximus supra, in verbo, libertis, nu. 61. igitur vt repetamus, & sequen. §. Et quia etiam sicut donator prætulit filium primum donatarium illi extraneo secundo donatario, ita etiam verisimiliter prætulisset nepotes ex ipso filio, si de eis cogitasset. Hucq; etiam trahit tex. in l. generaliter. §. cum autem. C. de instit. & substi. cum dicitur reliquerit, vel dederit. Nam verbum, ait, reliquerit, ad vltimas volūtates refertur, vt voluit glof. in l. his verbis. ff. de hæred. instit. & probatur in l. j. §. hoc interdictum. ff. de tabu. exhib. Cui adde optimum tex. in l. cum hi, in prin. & ibi Bar. & alij. ff. de transact. & in §. j. non semel, in authen. vt lice. matr. & auia. & gl. in l. iubemus nulli. §. vltimo, in gl. vlti. C. de sacrosanct. eccle. & in §. si verò nullis, in verbo, relicti, & ibi Bar. & Ang. in auth. de hæred. & falcid. & in cle. ij. in verbo, relicti, de iure patron. & Barto. in l. vnum ex familia, in princ. ff. de legat. ij. §. & Rapha. Com. §. confil. xc. in quæstione Ioannis, col. j. & Anto. confil. xv. visis themate, col. j. in fi. Car. Flor. confil. lx. Guaglotus, col. 2. & Domi. confil. xlvi. super isto dubio, col. 2. Verbum autem dederit, ad donationem inter viuos pertinet. l. senatus. §. donatio. ff. de dona. Cui adde tex. optimum vtrūque probantem in l. filia legatorum. C. de legat. Hæc penè Soci. quem sequitur Bartho. Chaffe. confil. liij. ex facto hie antè deducto, col. 5. vers. decimotertiò facit. & iterum col. ii. vers. decimotertiò pro hac opinio. & col. 17. vers. decimotertiò nō obstat. Quibus adde Bal. qui & d. l. generaliter. §. cum autem, dicit etiam & loqui & obtinere in donationibus, in d. c. in præsentia, col. 4. versic. sed certè testator, in illis verbis, plus dico quod idem videtur, extrà de proba. vbi & ad hoc allegat §. sed hoc præsentia, in auth. de sanctif. episc. Sed contrarium nuncupatim in donatione causa mortis scribit Paul. Cast. in l. si cui mortis. ff. de dona. caus. mort. Id quod dicit not. & perpetuò menti tenendum. Id quæ voluisse gl. in d. l. j. C. de dona. cau. mort. quæ tamen potiùs contrarium videtur voluisse, si solerter inspiciatur.

266 ¶ Scio autem Barb. in repe. l. cum acutissimi, col. 9. vers. secundò considero. C. de fideicom. & rursum confil. xxvij. clementissimi Dei, col. 2. vers. nec obstat, quod dicitur, lib. ij. illud in dubium reuocasse, vtrum ea l. quæ loquitur in filio & nepote, habeat locum in filio fratris, concluditque habere locum, cum, per multa alia, tum verò maximè, quod filius fratris etiā nepos dicitur, in quo ea l. obrinet. quæ res admodū ridicula est, cum ea nepotis significatio { pro filio fratris } recens sit, & nunquā iureconsultis cognita, sed nec imperatoribus quidē, quorū leges in C. habemus, de quo latè & nos diximus in nostris consuetudinū cōmentariis, tit. xvij. §. iij. in gl. iij. Et quia etiā si cal. non habet locum in fratribus, vt non habet, sicuti statim dicemus, multò minùs in corū filiis, ar. l. si viua. C. de bon. mater. cū simil. Et etiā Barb. ipsum nūcupatim reprehendit Soci. in d. l. cum auus,

B b

257
Tex. loquens
de appellatio
ne facta à iu-
dicibus.

258
Subscriptio,
in qua dicitur
Titius & so-
cii.

259
Leges loquen-
tes de præce-
dentibus indi-
ciis.

260
Plurale sem-
per verifica-
tur in singu-
lari, cum eadē
est ratio vnus
& multorū.

261
De eadem re.

Pluralitas
pro forma.

Vide supra
nu. 28.

Vtrum nati-
uitate filiorū
donatarij, re-
uocetur dona-
tio alteri fa-
cta post mor-
tem illius.

De eadem re.

Verbum relin-
quitur, ad vlti-
mas volunta-
tes referuntur.

At verbū de-
dedit, ad dona-
tionem inter
viuos perti-
net.

Nepotis signi-
ficatio pro fi-
lio fratris, re-
cens.

col. 2. & 3. & Philip. Dec. consi. ccccxxxix. Phil. col. vlti. & Bartho. Chasse. consi. lxx. ex facto, col. 2. versi. eo etiam maximè & subobscurè D. Guil. Bened. in repe. ca. Raynutius, in verbo, si abfque liberis moreretur, le j. nu. 3. extra de testa. Et id quidem non iniuria, quādo & communi nofrorum calculo, d. l. & similes non habeant locum in fratre ipfo, secundum Iaco. Aret. Cy. Alber. Angel. Rapha. Fulg. Ioan. à monte Sperello. Corn. qui hoc dicit clarissimum, & ceteri recentiores in d. §. cum autem. Imo. in d. l. cum auus. & in l. ex facto. §. si quis rogatus, col. j. ff. ad Treb. Petr. Anch. consi. lxxj. dubia, circa medium. } Pau. Cast. consi. xiiij. si contingat dictam dominā, col. vlt. lib. 1. & Alex. qui adfert concor. cōsi. xxxvij. viso themate, col. 2. lib. 1. & Cepol. consi. caufarum ciuiliū. liiij. quādam mulier, col. 2. versi. nec obstat. } Quorum sententiam optimè fulcit text. in l. iij. §. j. ff. de legatis præstandis. Imò nec in patre matrè, cui relictum est, ex sententia Barr. Imo. & Soci. in d. l. cum auus. eiusdem Imo. & recentiorum, in d. §. si quis rogatus. Rapha. Fran. Aret. & Iafon. in d. §. cum autem, vel reclamantibus Cy. & Ang. ibi.

¶ Cæterum non illud omiserim, nihil hîc referre vtrum donans susceperit liberos ex vxore quā primū habebat, an ex alia quam postea habuit, vt nuncupatim dicit Bal. hîc in casus positione. Nam & lex simpliciter dicit, & postea susceperit liberos, nec distinguit ex qua vxore. Ideo nec distinguere debemus. l. de pretio. ff. de publi. in rem actio. & l. j. §. quod autem. ff. de ale. luf. & al. cū simi. Quinimo potior est ratio liberorum ex alia vxore susceptorum, vt reuocent ex hac l. vt latè diximus supra in prin. l. num. 100. incip. tertio declara, & multis sequen. vbi videre poteris. Sed in hac sententia nuncupatim fuit Cardin. Flor. Alex. consi. xx. cū in testamentis, iuncto casu illius consi. in quo loquitur de filio nato ex alia vxore quam postea duxit.

T O T V M.

TO T V M igitur, id est sine vlla diminutione, vt declarat Bald. aut quisquis est inter cons. illius, consi. iij. factum tale est, quidam nomine Paulutius, col. 2. lib. 5. per tex. in l. ij. §. ad filiorum. C. quam. & qui. quarta pars. lib. x. & Pau. Cast. consi. cxcij. verba apposita, col. vlt. lib. 1. per l. Mæuius. §. à me. ff. de leg. ij. Nam & qui totum dicit, nihil excludit. l. Iulianus, in prin. & ibi Bar. ff. de leg. ij. & l. hoc articulo. ff. de hæred. instit. & l. pediculis. §. Labeo. ff. de aur. & arg. leg. & c. solitæ, extrâ de maio. & obe. & not. gl. in l. à procuratore. C. manda. cum simi. & cui consentiens D. Paulus ad Hebræos ij. enarrans illud Psa. viij. Omnia subiecisti sub pedibus eius. In eo, inquit quodd dicit omnia, nihil dimisit. } Sicut è diuerso qui totum excludit, nihil non excludit. l. si is qui ducenta. §. vtrum. ff. de reb. dub. l. vlt. C. de reb. ali. non ali. & no. Bal. consi. cccxlix. statuto Placentiæ, col. vlt. lib. 1. Ideoque Ang. Imo. & Ro. in l. damni, postrema, nam sunt tres in eo. tit. eius initij. §. cū parietem. ff. de dam. infe. dicunt quod si maritus promiserit totā dotem restituere soluto matrimonio, nō poterit retinere lucrum quod ex statuto ei deferebatur: quamuis secus esset si simpliciter dotē restituere promississet. quod & voluit Ray. Alex. & Iafon in l. post dotem. ff. sol. mat. Bal. & in l. quod nomine de condi. ob caus. & in l. vlt. C. ad leg. falci. Ang. & Imo. in l. si patronus. ff. de donat. & in l. damni infecti. §. cum parietem. ff. de dam. infecti. } & Alex. qui hâc dicit esse communem opi. consi. v. circa primū dubium, col. vlt. versi. bene facit, lib. ij. & iterum cōsi. cxxxij. super quæstis, col. j. in fi. lib. v. & Phil. Dec. qui & alia quædam similia congerit, cōsi. cxcv. studendo breuitari, col. 2. in prin. & Fran. Purp. in l. j. col. 21. nu. 130. C. de sum. trin. & Iaso. consi. xc. dubitatur an spectabilis, col. 2. versi. & quia circa, lib. ij. & Caro. Rui. consi. lvij. quo ad ea col. 4. nu. 2. lib. 1. & consi. lxxxiiij. quoniam col. 6. num. 13. lib. 1. & consi. cxlvij. pro decisione, col. 2. nu. 4. lib. ij. & consi. ix. in hac causa, col. pen. nu. 24. eo. lib. iij. } Similiterque si testator iusserit totam suam hæreditatem ad quempiam peruenire, impeditur detractio legitimæ aut Trebelianicæ, vt voluit Bar. in l. Centurio, col. 7. versi. quid dicemus dubito, & ibi post eū Ang. & Fran. Aret. & ceteri recentiores. ff. de vulg. & pup. subst. cum multis concordant. adductis per Alex. ibi, col. 24. versi. quarta fuit opi. & col. 2. sequen. versi. nota tamen ex verbis. & d. consi. v. col. vlt. vers. circa secundum. vbi & hanc dicit esse cōmunem opi. & respōdet fundamentis & rationibus eorum qui diuersum tenuerūt: de quo tamen vltra eū vide { Bal. hoc tenētem consi. cccxcviiij. præmittendum est. versi. quartò, no. lib. iij. per gl. quā dicit sing. in l. decem. ff. de fideicō. liber. & Ang. cōsi. cxxv. hoc est testamentū col. pe. vbi & ad hoc dicit sin. tex. in d. l. decē. } & Paul. Cast. cōsi. 28. in causa quæ vertitur inter Petri, lib. ij. & cōsi. 77. visa facti narratione, col. 2. lib. ij. Maria. cōsil. 14. sequendo ordinem, col. vlt. versi. quare superest. & Barba. consi. xxiiij. illud afferam, col. 2. versic. & adduco, lib. 1. & consi. lxxvij. clementissimi Dei, col. 5. versi. præterea faciat simile, lib. ij. & Iaf. consi. 84. omiffa, col. 10. versi. & quidè prima, lib. 1. quæ diximus in nostro tracta. de legibus connubial. in gl. §. j. in verbo exores, nu. 99. limita quinto & seq. Et tamen vide Rom. contrarium tenentem, consi. 32. visa municipali constitutione, col. vlt. & cōsi. 75. nescio qua ex te per totum, & cōsi. 79. totum fundamentum, etiam per totum, & Franc. Rip. in l. Centurio, nu. 131. ff. de vulg. & pup. }

¶ Sed & si socius promiserit totum vel integrum reddere, videtur renuntiare beneficio, ne cōueniatur nisi in quantum facere potest, secundum Alex. dicto consi. cxxxij. in princ. lib. v. & Iaf. in l. sunt qui in id, col. j. versi. limita istū tex. ff. de re iudi. & Et licet appellatione rei simpliciter, quādo legatiū ab eo relinquatur qui habet rem cōmunem cum alio, videtur relictā pars testatoris tantū. l. serui

267
An sit distin-
guendi in hac
l. ex qua vxore
re donans sus-
ceperit libe-
ros.

1
Dicitio totum,
quid impor-
tet.

2
Vtrum testa-
tore iubente
totam suā hæ-
reditatem re-
stitui, impedia-
tur detractio.

2
Socius totum
promittēs red-
dere.

l. serui electione. §. vlt. ff. de leg. j. tamen si testator, legans rem communem ita diceret, totam eam rem lego, tunc non tantū partem suam, sed & alterius legasse censetur, vt per l. si ex toto, in prin. ff. de leg. j. voluerunt Dy. Iac. Aret. & Bart. in d. l. serui electione. §. j. & sequitur. Phil. Dec. cōsi. lxxix. visis duobus consiliis, col. 2. versi. ad prædicta tamen facit. }

3 ¶ Ex quo & illud consequens est, integram donationem in casu nostræ legis reuocari, cū scilicet donatum est extraneo, id est, alij quā filio, aut ecclesiæ, vt & nūcupatim voluerūt gl. & omnes hîc. Alber. Bal. Imo. & Pau. Cast. in l. Titia Seio. §. imperator. ff. de lega. ij. & omnes penè in l. j. & in l. si totas. C. de inoffi. dona. Archi. in c. vlt. xvij. q. iij. Barthol. Brix. q. lxxvj. quæstio est, quod episcopus fuit. Bald. consi. clxvij. quidam Franciscus tunc carens liberis, col. j. lib. v. & consi. ccxv. punctus, quidam donauit, & in sua margarita, in verbo, donatio, col. 2. lib. v. Signo. cōsi. clxxj. Ser Antonius, col. pe. Ang. in §. j. col. 3. versi. subsequēter quæro, in authen. de immēsis donationibus in filios factis. Imo. in c. vlt. col. 5. versic. iuxta prædicta potest quæri, extrâ de dona. & Soci. consi. xciiij. testamentū præmissum, col. 5. versi. quinto modo respondetur, lib. iij. & quotquot de hac re locuti sunt, nullū enim hætenus reperi, qui diuersum scripserit: nec si omnes dicerent, illorū sententiæ accederem, cū tex. hic noster in eā rem sit apertissimus. At si filio aut ecclesiæ quis donet, liberi postea suscepti non totum quidem, sed ad debitum vsque bonorum subsidium tantū reuocarent, vt latè diximus supra in verbo, libertis, versi. 75. incip. quæro igitur si pater. & versic. 82. verū sunt & multi.

4 ¶ Sed & si quis sciens se habere filios, immensam inofficiosamque fecerit donationem, ad legitimam tantū reuocatur, etiam si ea sit inofficiosa re & consilio, vt tradidit Azo, quem secutus est dignus magistro discipulus Accur. in d. l. j. in v. q. & ibi quoque Iac. Ra. Ricar. Malum. Guil. Cum. Cyn. Bal. & Pau. Cast. C. de inoffi. dona. per text. in l. si liqueat, eo. titu. vbi & Accursius ipse idem tenet. & rursus idem Accursius in authen. vnde si parens, & ibi Iaso. in fi. C. de inoffi. testa. Bal. in auth. ex causa, col. 3. versi. item non obstat. C. de liber. præter. vel exhære. Ange. in dicta authen. de immensis donatio in filios factis in prin. col. 1. Pau. Cast. in d. l. Titia Seio. §. imperator. ff. de leg. ij. Franc. Aret. qui hoc latè & subtiliter defendit, consil. xlvij. visis & diligenter ponderatis, col. 2. & seq. Pau. Pic. in repe. l. post contractum, col. 2. ff. de dona.

5 ¶ Verū maior pars nostrorum id minimè recipiunt, sed ita distinguunt, vt si donatio sit inofficiosa re tantū, reuocetur ad legitimam vsque tantū per l. j. & ij. & iij. & l. cū donationibus. C. de inof. dona. Si re simul, & consilio, eaque sit facta filio, idem, vt scilicet ad legitimam tantū reuocetur, per d. l. j. Quod si extraneo facta sit, totum omnino reuocetur, per l. si libertus. §. pen. ff. de iure patro. Nam si hoc, inquit, obtinet in patrono, vt ibi scribitur, multò quidem magis in extraneo. Hæc fuit sententia Hugo. antiqui glossatoris, quem secuti sunt Dy. Pet. à Bella pertica. Bar. Bal. sibi contrarius, Albe. Imo. Com. in d. l. Titia Seio. §. imperator. ff. de lega. ij. Iaco. But. Bart. Saly. & Ang. sibi item diuersus, in d. l. j. C. de inof. dona. Io. And. Collect. Pet. Anc. Imo. & Panor. in c. vlti. extra de donat. Iaco. Bel. in dicta authen. vnde si parens. C. de inoffi. testam. Rom. consi. xxvj. pro decisione eorum, in iij. dubio. & consi. xc. viso prius donationis instrumento. Petrus Ferr. in titu. forma libel. quo agitur pro donatio in verbo, irreuocabiliter, col. 2. Soc. consi. cxxvj. visum fuit, ante fi. lib. ij. & inter consi. Fran. Curt. senioris, consi. ij. eleganter & subtiliter, in prin. & ipse Curt. in præcedenti omnium suorū primo, col. vlt. vbi hanc dicit esse communem opin. & Iaf. consi. cxv. Barthol. col. vlti. lib. 1. vbi dicit quod ab hac opin. non aueretur consulendo aut iudicando recedere. & consi. cxlj. visa longa, col. pen. versi. concluditur ergo, lib. 4.

6 ¶ Si hanc posteriorem sententiam teneas, eam intelliges vt procedat quando fuit donatio facta extraneo nulla re liberis relictā. At si filio facta sit, aut etiam extraneo, aliquo dato liberis, tunc indiscriminatim reuocatur ad legitimā tantū, per tex. quantum ad primum pertinet, in d. l. si liqueat. C. de inoffi. donat. & quantum ad secundum in l. j. & l. vlt. C. eo. tit. & l. omnimodo, & l. sci-mus. C. de inof. testa. & ita in vtroque voluit Bar. in d. l. Titia §. imperator, col. j. ff. de leg. ij. Panor. in d. c. vlti. col. 2. extrâ de don. Petrus Ferr. quo loco nuper citauimus, & in priori etiam casu voluit Bal. in d. auth. vnde si parens, per tex. ibi, & in d. l. si liqueat.

7 ¶ Quid autem aliās totum dicatur, & quando, & quomodo, quia lex nostra hîc totum appellat, copiosè & subtiliter, vt semper aliās, differuit Bal. consi. cccxxxv. quādā mulier relictā, col. 2. lib. 1. Nam aliud est, inquit, totum integrale, vt fundus, & quicquid aliud in sua integritate cōtinetur. l. eum qui ædes. ff. de vsuc. & l. possideri. §. j. ff. de acqui. poss. Aliud est totum numerale, vt decem & viginti. l. si idem cum eodem. ff. de iurfdi. om. iudi. & l. vlt. C. de positi. Aliud est totum generale, quod prædicatur, id est verificatur secundum naturam suæ diffinitionis de qualiter specie sub ea contenta, vel ratione signi quod dicitur vniuersale, siue terminus vniuersalis. Sed apud legistas, vt ipse appellat, magis dicitur generale vel generalis, vel commune appellationis, vt iste terminus animal, secundum Dialecticos: & iste terminus homo, secundum legistas. l. si quid earum. §. inter emptum. ff. de lega. ij. & not. in l. ij. ff. si cer. per. Denique dicitur totum, id est, totaliter; siue omnimodo. l. ij. §. post originem. ff. de orig. iur. Hæc Bal. qui & eadem propè scribit in l. qui vsu fructum. ff. de verbo. obli. Quo in loco etiam Bar. & latius Iaf. col. vlt. multa de toto tradiderunt. { Vide tamen ipsum Bar. in l. re coniuncti col. 4. versic. quartò dubitauit. ff. de lega. ij. atque etiam ipsum Bal. in l. in rem actio. §. si quis rei. ff. de rei vendi. }

Quomodo re-
uocetur dona-
tio in casu
huius legis.

Et quid si fi-
lio aut eccle-
siæ donatum
sit.

Inofficiosa do-
natio si sint
filii, quatenus
reuocatur.

Inofficiosa re
& consilio, ex
traneo facta,
utrum omnino
reuocetur.

De eadem re.

Totum inte-
grale.
Totum nume-
rale.
Totum gene-
rale.

Totum id est
totaliter siue
omnimodo.

8 Sed & aliàs de significatione huius vocabuli, & quid intersit inter totum & omne, & inter totum & vniuersum, vide tex. in l. Lucius Titius, cum gl. in verbo, hæreditati, & ibi Bal. ff. de leg. j. & in l. Titia, & ibi Alex. ff. ad leg. Falc. & in l. recte. ff. de verb. signi. & gl. in l. si vnus. §. pactus ne peteret, in verbo, ipso iure, & ibi Bar. col. 2. & Iason. col. 4. vers. aduerte etiam. ff. de pact. & gl. in proemio ff. in prin. & ibi etiam Bar. col. j. Alberi. Parpa. & Hiero. Cagnolum, & gl. in l. nihil aliud. ff. de verb. signi. & glo. in §. j. in verbo, totorum, & ibi Ioan. Fab. Instit. pro socio. & Bar. in l. Moschis, in prin. ff. de iure fisc. & in l. j. §. vlti. & ibi Aquen. ff. de verb. obl. Fab. & Ang. Aret. in §. restituta. Insti. de fideicō. liber. { Lucam Pen. in l. si quis procuracionem, col. j. in verbo, totius. C. de decur. lib. x. Stepha. Phedericus in suo opere, de legum interpretatione, parte prima, char. ij. versiculo sed notandum quod totum } & Rapha. Co. consi. xxxiiij. pater vxori, post prin. Petr. Befu. & Iason. in l. iij. §. filius. ff. de liber. & posthu. & in l. iij. col. j. C. de hæred. instir. { Franc. Aret. in l. Centurio, & ibi Lancel. Galian. nu. 355. ff. de vulg. & pup. substi. } & Phil. Dec. in l. omnia, in j. no. ff. si cer. pet. & ex externis scriptoribus Cornelium Nepotem in libello de nominum verborumque differentiis, & Nonium Marcellum in dictionum differentiis, & Seruium in primo lib. Aeneidos enarrantem illud:

Hos tota armenta sequuntur.

Et iterum in 4. super illum locum:

Et tonitru celum omne ciebo.

9 Denique Ioan. Mo. in extrauagan. vnam sanctam, in verbo, sponso, de maio. & obed. tradit ex Philosophi sententia, totum & perfectum idem esse, vel proximum secundum naturam. Nam illud est perfectum, quod totum habet, & nihil ei deficit: & etiã illud totum est, quod omnia habet. Locus autem Aristotelis, ne tu ignores, est in primo lib. de celo & mundo, & iterum lib. i. Metaphy. De aduerbio autem totaliter, quod à barbaris nostris exprimitur ex toto, vide gl. in c. cupientes. §. ceterum, in verbo, totaliter, & ibi Ioã. Mo. Archi. Ioan. And. Domi. & Phil. Fran. de elec. lib. vj. & Soci. consi. cclxvj. col. 16. vers. secundo etiam eadem conclusio, lib. ij.

QVICQVID.

1 Dicitio quicquid, quid significat.

Hæc dicitio quoque est lata significationis, omnia scilicet comprehendens vel minutissima quæque, vt nihil omnino reliqui faciat, etiam si ea dicitio, totum, non fuisset appositã. Hanc enim vim esse huius dictionis, { vt aperte voluit Donatus enarrans illud Terentij in Hecyra:

Quicquid id est quod reliquit, profuit.

Ad paruitatem (inquit) refertur, vt illud:

At enim id mihi satis est, quod est de me opinionis, quicquid est.

Et non obscure vult Guil. à monte Laud. in extrauag. suscepti regiminis, in verbo, & si quicquã, tit. ne sede vacan. vbi loquens de dictione quicquam, dicit nihil excipi, quantumcunque modicum fuerit: & allegat c. quia sæpe, de elec. lib. vj. quod loquitur per hanc nostram dictionem quicquid, dum scribitur, quicquid de bonis perceperint. Tanquã scilicet vtraque dicitio, & quicquã, & quicquid, eandem vim habeant, omnia scilicet quantumlibet modica cõprehendentes. { de quo & nos diximus supra in verbo, omnia vel partem aliquã, nu. 17. } Nam etiam gl. in d. c. quia sæpe, dicit, omnia in casu. d. c. vsque ad { ouum restituenda. } quã sequuntur Archi. Domi. & Phil. Franc. Et huc pertinet tex. in l. Mæuio. §. j. ff. de leg. ij. vbi si ita legatum sit, quicquid ad eum dotis nomine peruenerit, tota dos sine ratione deductionis impensarũ mulieri debetur, licet aliud esset si simpliciter dos legaretur, per l. j. in prin. & l. iij. etiã in prin. ff. de dot. præleg. Id enim est propter illã dictionem quicquid, vt expressim scribitur in d. l. Mæuio. §. j. quẽ ibi ad hoc expendunt gl. Dy. Bar. & alij. & Alex. qui illum dicit no. consi. cxxxij. super quæstis, col. j. lib. v. & Iason qui & illũ quoque citat pro no. in l. post dotem, col. 9. vers. vltimò adde. ff. fol. mar. Sed & ita illum allegat Bal. in l. quod nomine, col. 2. vers. sed quid si ex consuetudine. ff. de condi. indeb. vt ex eo possis intelligere, hæc dictionem esse eius significationis, vt idẽ denotet ac si dixeris integraliter, vt ipse loquitur. { Allegat item in id tex. Lucas Pen. in l. j. col. j. C. pub. lætit. lib. xij. vt scilicet sit signũ vniuersale distributiuum omnia comprehendens, ad quod etiã citat l. iij. §. nonnunquam. ff. de vsur. & l. quicquid, in prin. ff. de verb. obl. vnde vt subdit, est signũ effrenatum, nihil excipiens, aut saltem maiorem partem omnium comprehendens. c. quod die, in fi. lxxv. dist. vbi gl. assert. concor. Et eadem propẽ ponit ipse Luc. Pen. in l. j. in omnibus, post medium. C. de cursu publ. eo. lib. xij. vbi & pro priore dicto allegat legem Lucius. §. hæredum, & §. seq. ff. ad Trebel.

2 Dicitio quicquid, est præcise vniuersalis.

3 Sed & his adde text. in l. cum virũ, ibi, quicquid ex hæreditate, & c. C. de fideic. & ibi Bar. & alios, inter quos Bal. col. 2. in ij. opposi. dicit ex eo tex. hanc dictionem, quicquid, esse præcise vniuersalem, quem refert & sequitur Phil. Dec. consi. xxix. an detur restitutio, col. 2. vers. secundo nã cum, vbi etiam ad hoc allegat text. in l. in fideicommissio. §. cum Pollidius. ff. de vsur. & in c. cum causa, in fi. de offic. deleg. & in c. vlti. de rerum permu. & idem quoque voluit Ludo. Gozad. consi. viij. in hac causa, col. 5. nu. 24. vide Bal. in d. §. nonnunquam, & Franc. Aret. in l. lex Cornelia. ff. de vulg. & pup. & Bar. in l. quæ omnia. §. planẽ. ff. de procur. Bal. in c. j. col. 9. vers. item Oldra. quærit, titu. de capi. qui curiam vend.

¶ Est

3 Est autem & alia huius dictionis natura, quam prætermittere nolimus, vt scilicet iuncta verbo futuri temporis faciat conditionem, per tex. in l. qui Roma. §. Augerius. ff. de verbo. obli. quem ad hoc expendit & dicit no. Iaf. in l. Stichum qui meus erat, col. j. vers. secundo amplia. ff. de leg. j.

Et iuncta verbo futuri temporis, facit conditionem.

REVERTATUR.

Ipsò iure, dicit Accursius: ex hoc inferens, quod donator poterit rem ipsam donatã, natis liberis, vendicare, tanquam ipso iure dominus effectus, vel possessionem ipsius condicere. Sequuntur Bar. Alex. Io. Fab. Bal. in vtraque lect. Saly. & Ang. hic. & idem voluerunt Cy. Bar. Ang. Saly. Raph. & Pau. Cast. in l. si totas, C. de inoff. dona. Bart. in l. j. col. vlti. & ibi quoque Saly. col. pen. vers. quarto sexto, eo. titu. Oldra. consi. cccxxxvij. cum mulier donatrix, in prin. Barto. in l. Titia Scio. §. imperator, colum. 2. vers. quærit glof. & iterum vers. quæro vtrum quærit lex, & ibi quoque Bal. Imo. & Pau. Cast. ff. de lega. ij. Bart. dum hanc l. allegat, in l. quisquis, & ibi Ioan. Plat. in fin. C. de om. agr. deser. libr. xj. Bald. consi. clxvij. quidam Franciscus tunc carens liberis, col. j. lib. v. & consi. ccxv. punctus, quidam donauit, eo. l. b. v. Imo. in c. vlti. colum. 6. vers. in ead. glo. ij. in fi. & ibi etiam Panor. col. 2. & sequen. extra, de donat. Paul. Cast. consi. 435. super hoc puncto, in princ. lib. ij. Pet. Ferr. in tit. forma libelli quo agit. pro dona. in verbo, irreuocabiliter, col. 3. vers. sed nunquid est necesse. Nicol. Mil. in suo reperto. in verbo, donatio facta extraneo. Alex. consi. lxxj. consideratis his, paulò post princ. lib. iij. Corne. consi. xv. ex quò dictus Franciscus, colum. 5. lib. i. & consi. clxvj. in præfenti consultatione, col. vlti. lib. ij. & consi. iij. dubia satis, col. j. lib. iij. & consi. xj. in præfenti, col. 9. vers. confert ad prædicta, & iterum col. ii. post prin. eod. lib. iij. & consi. xxx. lib. iij. Franci. Aret. in l. Centurio, paulò ante fi. & ibi Iaf. col. penul. ff. de vulg. & pupil. & consi. xcij. viso legato, col. 3. Francif. Curt. senior consi. j. col. vlti. vers. capio secundũ passum. Guid. Pap. sing. cccxxxix. in prin. & Dec. ccxiiij. reuocatio, col. 2. vers. an reuocatio. Soci. consi. xxxix. in quæstione quæ vertitur, col. pen. vers. postremò possunt, lib. iij. & consi. xcij. testamentum præmissum, col. 5. vers. quinto modo respondetur, lib. iij. & Iaf. in l. cum acutissimi, col. j. vers. eodem modo si quis. C. de fideicom. & consi. clxxj. viso instrumento, col. j. lib. iij. Fortu. Garcia in libro de vltimo fine iuris, char. xvj. vers. item probatur ex affectione, & aliis sequentibus. & Steph. Berr. consi. cxcij. viso casu, col. 2. lib. ij.

Donator natis liberis, re donatam ipso iure uendicat, uel possessionem condicere.

2 Ex quo & illud sequitur, quod si in donatione fuerit appositum constitutum, ex quo transfertur vera possessio, per l. certè. §. j. ff. de preca. & no. Bar. in l. ab emptione. ff. de pact. cū multis concordant. à me nuncupatim citatis in { meo libello, de constituto, in prima ampliatione. } Tamen natis liberis huiusmodi constitutum ipso iure resoluitur, ac reuocatur, quemadmodũ & donatio principalis, reditque confestim possessio in donationẽ, vt expressè in hoc casu no. consuluit Phil. Deci. cõsi. cccclxvj. pro declaratione, ad fin. motus, quia aliàs constitutum sequitur naturã eius actus in quo apponitur, ex sententia Bal. in l. ex testamento, ad fi. C. de fideic. & in c. ij. titu. de feud. dat. in vic. leg. cõmis. cum multis aliis concord. quos & ego { tibi congesi in dicto tractatu cõstituti, in septima limitatione. } inter quos cõperies Pau. Cast. cõsi. x. si vera sunt, col. j. lib. j. vbi dicit, quod sublato principali contractu, censetur & sublato constitutum in eo appositum. Nam vt dicit idem Paul. in l. j. §. si vir. ff. de acquir. poss. huiusmodi possessio à iure transfertur, & à iure pariter potest annullari. Subdit autem Deci. aliud esse in possessione reali, quæ in facto consistit, per d. §. si vir. Et idem in eadem specie consuluit Carol. Ruin. consi. clxxij. quæritur primo, in ij. eodemq; vlt. dubio, lib. j. & Hieronymus Gratus consi. 50. reuerendissime, col. antepen. vers. & vltra supra dicta, lib. i.

Et quid si in donatione appositum fuerit constitutum.

3 Et quod dictum est donationem hinc reuocari ipso iure, procedit etiam in donatione facta vni ex liberis, quæ non tota quidem reuocatur susceptis postea aliis liberis, sed vsque ad legitimum bonorum subsidium tantum, per l. si totas. C. de inoff. dona. & latè diximus supra in verbo liberis, vers. 75. incip. quæro igitur si pater quispiam. sed ea tamen reuocatio fit etiam ipso iure, vt voluerunt Bar. & Pau. Cast. in ea ipsa l. si totas. Bal. in l. Titia Scio. §. Imperator. ff. de leg. iij.

Etiã si facta sit uni ex liberis.

4 At reuocatio donationis, quæ fit per liberos iam tempore donationis natos, & à patre quidem non ignoratos, aut etiam à postea susceptis, sed de quibus pater, cùm donauit, cogitabat, & ita nõ fit ex hac l. quando illi istis casibus non sit locus, vt supra alibi abunde diximus, sed fit, quoniam donatio est inofficiosa, certè non fit ipso iure, sed opus est querela, per l. j. & ibi not. C. eo. titu. de inoffi. testa. & voluerunt omnes in d. l. si totas.

In quibus casibus donatio nõ reuocatur ipso iure.

5 Sed quod ad priores illos casus pertinet, non omnino in cõfesso est, quod in casu nostræ legis, & d. l. si totas, donatio reuocetur ipso iure. Quin contrarium in vtroque tenuit gl. sibi cõtraria, in d. l. si totas, expendens hoc verbũ, reuertatur, quod videlicet est futuri tẽporis, & ideo ferendam sententiã non latam demonstrat, vt postea latè dicemus, & Barba. in c. vlt. col. pe. vers. tu adde, extra de donatio. Sed huic obiectioni tacitè respõdet Bal. hic & in d. l. si totas, dum dicit huiusmodi verbum reuertatur, cùm significat iuris ministeriũ siue statutum, vt hic, esse directũ, ideo ipso iure significari rem fieri. Nã vt id intelligas lector optime, id verbum dicitur directum, quod denotat aliquid fieri ipso iure, & propria autoritate, atq; citra alterius manũ & operam. Obliquũ autem, quod per alterius manũ capi debet, ex doctrina Bar. quem omnes sequuntur, in l. Cetero, col.

Verba futuri tẽporis ferendam sententiã demonstrant, non latam.

Verbum directum.

penul. ff. de vulg. & pup. substi. & in l. eam quam, ad fi. C. de fideic. & consi. iij. quod repetitum est consi. clxxxij. Titius condidit testamentum, col. 2. & consi. xij. ex facto proposito, col. 3. vers. restat de secundo, & consi. lvj. Bart. fecit testamentum, col. j. & Bal. in rubr. C. de impub. & aliis substi. & in l. vlt. col. 4. vers. nunc aliqua. C. de sacro. eccle. & in l. ex parte. ff. de acqui. hære. } & in l. si quis ita ff. de usufruct. } & consi. clxxvj. quidam nomine A. col. 2. vers. secundo prætermittendum, lib. iij. & consi. cexxvj. factum sic se habet, col. 2. lib. vj. & omnes propè in c. si pater, de testa. libr. vj. cum simi. Ideoque cum verba directa dispositionem directam faciant, obliqua verò fideicommissaria ex omniù sententia: certè etiam id quod per fideicommissum competit, nõ ipso iure cõpetit. l. si seruus, & ibi doc. C. de fideic. liber. & l. quærebatur. ff. de milit. testa. ibi, apparet eum non ipso iure valere voluisse, sed per fideicommissum. Indeque huiusmodi fideicommissaria substitutio, quæ scilicet directa non est, precaria dicitur, in dicta l. quærebatur. ff. de milita. testamen. } & in l. cū proponas filios. C. de pact. sicut alibi voluntas precaria in causam scilicet fideicommissi, in l. cum proponebatur. ff. de leg. ij. & l. non idcirco. C. de codic. } & verba obliqua dicuntur etiam precaria. l. cohæredi. §. cum filia, & ibi Dy. & Bal. ff. de vulg. & pup. substi. & l. ij. & iterum l. iij. C. de codi. & l. à patre, vbi Phil. Dec. notat in prin. C. de collat. & l. ij. in prin. C. comu. de leg. vbi id optimè declaratur. } & l. si seruus. C. de fideicom. liber.

Verbum obliquum.

Precaria substitutio. Precaria voluntas. Precaria uerba.

Verbum reuertatur, commune est.

De eadem re.

De eadem re.

Dictio liberè est late sententiæ.

¶ Est autem hoc verbum, reuertatur, cõmune, scilicet directum & obliquum, secundum Pet. Iaco. in sua practica, tit. de verbis obliquis, col. j. Bar. in d. l. Centurio, col. vlti. motum ex glo. in l. j. in fin. magnæ gl. ff. de donat. & argu. l. Lucius. §. tres hæredes. ff. ad Treb. & sequitur Franc. Aret. in ea l. Centurio, col. vlt. & ibi quoque Iason col. etiam vlti. & Lancel. Gali. in repet. char. pen. in xij. conclusione, & voluit etiam Bal. in d. l. vlti. C. de sacro. eccle. & in tracta. substi. col. vlti. Ange. hic, & in d. l. j. in fi. ff. de donatio. Imo, in c. Raynurius, char. pen. vers. octauo, extr. de testa. Rapha. Co. cõsi. cxiiij. Antonius Benedi. in secundo dubio Pau. Cast. consi. cccxlj. mater ista, post prin. lib. i. Corn. in l. precibus, col. 17. vers. verba autem communia. C. de impub. & ali. substi. & consi. clj. in hac consultatione, col. 4. vers. per verba reuertatur, lib. ij. Ang. Aret. in §. extraneo, col. 2. Instit. de pup. substi. & Stepha. Bertr. consi. ccxlj. viso consultationis themate, nu. 7. lib. ij. Guid. Pap. consi. xcvi. casus sub nominibus, in quinto dubio, circa medium.

¶ Quin Io. And. in d. c. si pater, de testa. lib. vj. constanter tenuit semper esse directum, per tex. in nostra l. & eum sequitur } ibi Arnaldus à Solerio in repe. col. 4. & iterum v. } Domi. ibi, in prin. col. vlt. Cuius etiam opi. videntur esse Bar. & Io. Plat. in d. l. quisquis. C. de om. ag. deser. lib. xj. dū simpliciter dicunt, quod denotat translationem dominij ipso iure, per illum tex. & etiam Ang. qui idè dicit in §. j. per illum tex. in auth. de resti. & ea quæ pat. in prin. Bal. qui ob id dicit significare ipso iure, in hac l. in fi. j. lect. } & in auth. quod mater, nu. 3. C. hoc eo. tit. } & Anto. Corfe. in suis fin. in verbo, reuertatur. Et bene facit tex. si solerter inspiciatur, in c. j. extr. de schisma.

¶ Tamen quod sit etiam obliquum, & significans quod per manū alterius res retradatur, est tex. in l. iij. vbi hoc no. Bar. } & Saly. } C. de pact. inter empt. & vendi. fac. & id etiam } asserit Cy. in l. j. eo. tit. & Rapha. } Co. dicto consi. cxiiij. per illum tex. & consi. xcvi. sub nominibus, in quinto dubio, vbi nihil allegat. Et Fab. à monte Sancti Sauini, in tracta. de empt. & vendi. in vij. q. prin. col. 5. vers. secundo quæro. Sed & illius tex. authoritate subnixus Signo. consi. cxxxj. factum sic se habet, col. vlt. negat expressim hoc verbū habere vim latæ sententiæ. Quod etiam voluit Saly. in l. si totas. C. de inoffi. dona. dum scribit verbum reuertitur, quo ea l. vtitur, significare ipso iure, quia est præsentis temporis: tanquam secus esset in futuro tempore. Et in hanc partem est gl. in d. l. j. in verbo, mortis causa donatio, in fi. ff. de dona. cum dicit quod id verbum non habet eā vim, vt possit agi rei vendicatione, sed tantum personali, quasi scilicet res non transeat ipso iure. Ex quo etiam negant Bart. Ang. Roma. & Pau. Cast. ibi, in fi. hoc verbum esse directum, & sequitur Franc. Curt. senior consi. xij. Lucius Titius, col. vlt. & idem voluit Bal. dum eā gl. allegat, in l. traditionibus, col. vlt. C. de pactis. Pau. Cast. post Cy. in l. j. in duobus locis, & iterum in l. cum te, ad fi. C. de pact. inter empt. & vendi. fac. } & idem Pau. post Guil. Cu. in lab. emptione, col. 3. vers. adde dicit. ff. de pact. } & apertè innuit idem Pau. consi. lxxvij. in casu præsentis puto sic dicendum, post prin. lib. ij. dum dicit quod dictio, reuersus, denotat ipso iure, quia est præteriti tēporis: tanquā si futuri esset, non eam vim haberet. Et idem quoque expressius voluit Aegid. Bellamera consi. xxxix. factum est tale, dominus Humbertus, col. 5. vers. his præmissis, Barb. consi. xj. illud asseram, col. 9. vers. modo in casu nostro, lib. ij. & Guid. Pap. sing. 657. licet verba. Iason consi. ccxj. inter quosdam, col. 8. vers. item habet caput, lib. ij. & Phil. Dec. in l. traditionibus, col. 3. vers. secunda conclusio. C. de pact. & Franc. Curt. iunior in l. traditionibus, col. 3. nu. 22. C. de pact. Et hanc quoque partem sulcit tex. in c. j. ibi, liberè ad dominum reuertatur, extra de vfur. & similis text. in c. vbi periculum. §. quod si præmissa, de elect. eo. lib. vj. & in c. si beneficia, de præben. eo. libr. in cap. felicitis, vers. si qua verò, de pœnis, eo. lib. vj. & in cle. j. vers. à feudis, eo. tit. & in c. imperialè, in §. callidis, titu. de prohi. feud. ali. per Fed. nam illa dictio liberè, est latæ sententiæ, vt postea dicemus: ideo si verbum liberè per se fuisset latæ sententiæ, frustra addita fuisset illa dictio, liberè.

¶ Porro Corne. dicto consi. xv. col. 5. lib. i. hanc rem animaduertens dicit, quod d. l. si totas, quæ loquitur in eadem materia, vtitur verbo præsentis temporis, dum dicit reuertitur, quod quidem præsens tempus haud dubie est latæ sententiæ, vt postea latè dicemus. Et licet l. nostra loquatur

per verbum reuertatur, tamen est aduertendum, inquit, quod potest esse & præsentis temporis modi imperatiui, & modi subiunctiui, atque etiã futuri tēporis modi optatiui. Ideo interpretanda est, vt sit præsentis temporis, & significet ipso iure, vt scilicet consentiat cum d. l. si totas, quæ, vt diximus, loquitur in eadem materia. Et quamuis aliàs in dubio debeat sumi interpretatio, vt fiat priuatio per sententiam, non ipso iure: tamen in ista priuatione, quæ fauorabilis est, secus est, arg. c. odia, de reg. iur. lib. vj. cum simil. de quo & tu vide quæ dicam infra nu. 252. Inci. hæc autem quæ diximus. Vel, vt hoc illi addam, illud non procedit, quando per alia iura constaret rem fieri ipso iure, vt dicemus infra vers. lxxij. incip. xij. fallit.

¶ Fuerunt tamen qui dixerunt donationem hic certè reuocari ipso iure, sed ita demum tantum, si pater id velit, vt retulit Alber. hic. Et in hac quidem sententia videtur fuisse Bal. in l. j. col. vlti. C. de inoffi. dona. cum dicit requiri declarationem voluntatis ipsius patris, vel itne donationem reuocari, an nolit, arg. no. in l. ij. ff. si ager vecti. vel emphy. Quo in loco Bar. dicit per text. & gl. ibi, emphyteutam propter non solutam pensionem, aut etiã per alienationem factam irrequisito domino, tum demū, cadere emphyteusi, si dominus velit: quod dicit esse multū notandum, & menti tenendū. De qua re est melior atq; expressior tex. què & ipse Bar. aduocat, in l. ij. in verbo, volenti. & ibi gl. & iterum in illis verbis, sed omnimodo eum dominus, si voluerit, repellēdo, & ibi etiam idem Bar. Bal. Ang. Saly. & recentiores. C. de iure emphy. & in §. scire autem, in verbo, volentibus, in authen. de non ali. Et hoc quoque voluit ipse Saly. in l. vlt. col. pc. vers. quæro an ipso iure, eo. tit. Spec. tit. de locat. §. nunc aliqua, vers. } xij. & ibi Bal. & iterū vers. } xlvij. Bar. in l. ij. circa medium. ff. de exceptio. rei iud. idem Bar. & Bal. in authen. qui rem, ille in prin. alter ad fi. C. de sacro. sanct. eccle. & ipse Bart. consi. lxxxj. Martinus forniconis, col. 2. & ipse Bald. in l. his consequenter. §. j. ff. famil. hercisc. & in l. Mæuius, §. j. in vij. oppo. post Dyn. ibi. ff. de legat. ij. & in l. cum seruum, col. 2. C. de ser. fugit. & consi. cclxxix. factum tale est. A. ante fin. libr. v. & consi. seq. ista inuestitura. } Saly. in l. lex vectigali, per illum tex. in fi. ff. de pigno. } Ang. in §. si verò, vers. sed pone, in auth. de non ali. Anto. consi. xxij. visis punctis, col. j. vers. puto tamen. Domi. in c. licet canon. §. is etiam, paulò ante fi. de elect. lib. vj. Panor. consi. lxxvij. in causa quæ vertitur, col. 2. vers. sed his non obft. lib. ij. Imo, in repe. c. vlt. col. 25. vers. & adde an per illa, de præferi. & in c. ij. col. 7. de feud. & in c. potuit, col. 12. vers. sed contra, de loca. & in c. vlt. col. 7. vers. secundo potest obici, de dona. Card. Flor. consi. cv. super præmissis casu, col. 2. vers. confirmatur & aliter. & iterum col. 7. vers. ad illud de emphyteuta. Rapha. Co. consi. clxiiij. prælatus certæ ecclesiæ, col. 3. Fran. Aret. & Iason in l. si mihi & Tirio, in prin. vterque col. vlti. ff. de verbo. oblig. & Alex. consi. ciiij. videtur prima consideratione, col. vlti. vers. præterea etiam quando, lib. i. & consi. clxxij. viso themate & scriptis, col. vlti. lib. ij. quod reperitur in consi. xcj. lib. iij. & idem Alex. } consi. vj. circa processum causæ vertentis, col. pen. multis in locis, lib. iij. & } consi. cvj. magnifice prætor, col. 4. vers. item in casu posito, eo. lib. iij. & consi. cvj. viso themate & instrumentis, col. 2. vers. nec prædictis obft. lib. iij. & consi. cxiiij. viso & diligenter considerato, col. 2. vers. secundo fortificatur, eo. lib. iij. & consi. cxxvij. viso instrumento, col. vlt. lib. v. & consi. xxvij. viso themate, col. 2. vers. quantum autè ad secundū, lib. vj. & consi. cl. in causa appellationis, col. 4. vers. nec huic habet obftare, lib. vj. & Corn. consi. cxv. licet in consultatione, col. j. & ij. lib. i. vbi & hoc respõdit obtinere etiam si expresse pactum sit, vt res ipso facto cadat in commissum. } & consi. clxvj. quatuor, col. 3. vers. quia pœna amissionis, lib. ij. } Cepola causarum ciuiliu cõsi. xxv. ex quaestione prædicta, col. 2. vers. culo & ita tenet, & col. seq. vers. nec obft. etiam, & iterum sequen. vers. circa tertium. Soci. consi. ccviiij. visis actis, col. 3. lib. ij. & Guid. Pap. consi. cxciij. ex facti narratione, in primo dubio, in fin. & Cardi. Alex. in c. j. col. 2. tit. quæ fuit pri. cau. bene amit. } Soc. cõsi. lxxxij. in causa, col. 2. vers. & illud quod dicitur, lib. iij. } & Phil. Dec. in auth. qui rem, col. 3. vers. tertio principaliter. C. de sacro. eccle. & in rub. C. de sacrosan. eccl. paulò ante fi. & consi. cxxxvij. cuius superscriptio incipit, verba ista, col. 2. & cõsi. cxlvj. cuius superscriptio incipit, dubia de quibus, col. 3. vers. vltimò non obftat, & vers. secundo quia etiam, & cõsi. clxxxv. in causa istorum, col. 5. vers. sed breuiter. & consi. ccvj. quæritur an diuisio, col. vlti. & consi. cccclij. visa instructione, col. vlti. vers. non obft. etiam & Iason in l. omnimodo, in fi. C. de inof. testa. & in l. si insulam, col. 7. vers. quarto vltra Bart. eo. titu. cum aliis concord. adductis per eundem Iason. in d. l. ij. col. 2. C. de iur. emphy. sed hic multos videbis, quos ipse prætermiserat.

¶ Et idem in feudo quoq; voluit } ipse Spe. titu. de feud. §. quoniam, vers. xxvij. } Bal. in c. quæ in ecclesiarum, col. pen. vers. extrà quæro, de const. & in c. j. ibi etiam Mart. Laud. Aluar. & Cardi. Alex. tit. de cap. Corra. & in l. vlt. in fin. infra hoc eo. tit. vbi & illud dicit generalius procedere, vbi cunq; aliquid ipso iure reuertitur ad dominū, vt semper intelligatur, si dominus hoc velit & petat, per no. in d. l. ij. ff. si ager vecti. & idem Bal. in l. j. in vtraq; lectu. C. de reuoc. donatio. & cõsi. 31. proponitur quod Petrus, col. 3. } vers. prædicta in feudis, lib. i. quod repetitur consi. cccj. eo. lib. i. } Imo, in c. vlt. col. 7. vers. secundo potest obici, extra de donatio. & in c. ij. extra de feud. & Alex. consi. lxxxix. circa primum, col. vlt. lib. i. & cõsi. ciiij. vbi supra, eo. lib. i. & dicto consi. clxxij. viso themate, col. vlt. vers. & expressius, lib. ij. & cõsi. xcj. eo. prin. col. etiam vlt. lib. iij. } & dicto consi. xxvij. vbi supra, lib. vj. } & consi. cxij. per spectis diligenter, col. 6. in fin. v. dubij, lib. vj. Cardi. Alex. in c. j. col. 4. tit. quo tempo. mil. & Iaf. qui hoc dicit no. in d. l. ij. col. 2. & iterum col. 6. vers. vltimò contra

In dubio debet sumi interpretatio, ut priuatio fiat per sententiam, non ipso iure.

Quomodo reuocetur donatio in hac l. ipso iure. Et cadat emphyteuta ab emphyteusi.

In feudo quomodo intelligatur ipso iure aliquid reuerti ad dominum.

dictum. C. de iur. emphy. & consi. cvij. in presenti consultatione, col. 3. versi. nec obft. si diceretur, lib. iij. Phil. Dec. i. cōfi. cxliij. quoniam ex facto, col. vlti. versi. praterca etiam si ipfo iure. & dicto consi. clxxxv. & dicto consi. ccvj. quiritur an diuifio, col. vlt. & cōfi. cccxlj. vifo puncto, col. vlt. & in dicta rubr. de secun. nup. in fin. & Guido Pap. consi. cxcij. ex facti narratione, col. 2. & D. Guil. Bened. in repe. ca. Raynutius, in verbo, in eodem testamento relinquens, le j. nu. 88. & seq. extr. de testa. Et sufficit, ne illud ignores, hanc voluntatem domini esse tacitam, vt videre licet ex iis quæ tradit Panorm. dicto consi. lxxvij. col. j. & ij. lib. ij. & expressius Anto. in dicto consi. xxij. vbi supra & Alexander dicto consi. cvj. col. 2. versi. nec obft. si dicatur, iunctis præcedentibus, lib. iij. & Phil. Dec. dicto consi. cxlvj. vbi supra, & iterum col. 4. versi. non obitat secundò, Iason in l. posthumo, col. 6. versi. pro ista op. C. de bon. poss. contr. tabu.

Et quæ uoluntas domini requiritur.

12 Feudum non fit nouum, si dominus remittat cōmissum ob filoniam.

12 Ex iis autem quæ dicta sunt, illud fit, quod si dominus nolit feudum paternum vel auitū esse commissum ob feloniam, vt appellant, in se commissam, & ita eam uassallo condonet siue remittat, non per hoc censetur feudum nouum, siue de nouo concessum, quamuis eo iam ipfo iure ceciderat: sed manet, vt erat, antiquum, vt uoluit gl. in l. quod dicitur necessarias, ad fin. prin. in verbo, creuisse, & ibi Bar. etiam ad fi. & latius Alber. ff. de impen. in reb. dota. fact. & gl. in l. peculiu. §. si ære, & ibi Bar. Bal. & Pau. Cast. ff. de pecu. & in c. imperialem. §. in super, in verbo, priuatur, titu. de prohib. feud. ali. per Fed. i. And. Iser. i. Iaco. Bel. Aluar. Card. Alex. & alij in c. j. tit. de uaf. decre. ata. Per. Iac. tit. de cau. ex quib. feud. amit. col. 6. versi. ex prædictis causis. Bal. in l. j. in xv. q. ff. de rer. diuifi. & in c. j. §. hoc quoq; tit. de succes. feud. & cōfi. ccl. ad euidentiā, ante fi. lib. ij. §. & in additio. Spec. tit. de loca. §. nunc aliqua, versi. xxij. Imo. in d. c. ij. col. vlt. de feud. Pau. Cast. consi. ccccxv. ponitur in facto, col. 2. versi. secundò videndum est, lib. ij. Io. Plat. in l. sancimus, versi. item facit ad aliam quæstionem. C. de consul. lib. xij. Alex. consi. xxx. quoniam omne datum, col. 2. lib. i. i. Frā. Aret. in l. filio quem pater, in fi. prin. per illum tex. ff. de libe. & posth. idem Aret. Alex. & Iaf. in d. l. si mihi & Titio. Alex. quidem col. 5. alij col. vlti. ff. de verbo. obli. Quoniam, vt ibi dicunt Aret. & Iaf. si dominus remittit, non dicitur uassallus iure decidisse, cum non nisi uolente domino cadat, quamuis ipfo iure cadat: & ideo nō potest cenferi nouū feudum. & i. Card. Alex. in prælud. feud. in vj. diuifio. i. Bar. à Scarampis inter consilia Albe. Bru. consi. cxij. casus super quo, col. vlti. & iterum col. seq. venerabilis dominus, post princ. De quo tamen uide Bald. in d. c. imperialem. §. in super, col. vlt. & Card. Alex. in d. vj. diuifione feud. i. & Alex. consi. xxxiij. uisus & pōderatis, col. 2. versi. hoc comprobatur, lib. v. & remissiue per nos in tracta. retractuum, titu. j. §. xxxij. gl. j. nu. 29. quid autem de fundo. i.

13 Verum testamētum ratione præteritionis fit nullum, ita demū si præteritus dicat, & petat.

13 Simile est autem, quod uidemus testamentum ratione præteritionis ita demum tātū esse nullum, si præteritus ipse dicat, & petat. nō aliās. l. filio præterito, & ibi gl. & omnes. ff. de iniust. testa. & l. maximū. §. sancimus. C. de liber. præter. & uoluit etiā gl. in l. scimus, in prin. C. de inof. testa. & in l. si pater, in gl. vlt. in fi. C. de insti. & substi. & in l. is qui in potestate, in prin. ff. de lega. præst. & in l. si duo, etiam in prin. co. tit. Spe. vbi supra. Dyn. in l. Gallus, in prin. in magna dist. ff. de libe. & posthu. Bal. in l. j. C. de hære. insti. & in l. si constat, post prin. C. de compen. & dicto consi. cccv. lib. 2. vbi supra, & consi. xcix. factum tale est Nicolaus, col. 2. lib. ij. consi. cccxiiij. ad euidentiā, in princip. co. lib. ij. & consi. cccclxxxvj. quidam M. decessit, col. j. lib. v. & Signor. consi. cliij. uerum est, col. 2. versi. circa secundum. & consi. clxxj. Ser Antonius, col. penul. versic. item esto. & Card. Flo. d. consi. cv. tum primo loco supra alleg. tum eadem col. 2. versic. ad idem Imo. in c. exhibita, col. 8. versicu. & per hoc non obitat, extr. de rerum permu. Et id quidem etiam plenè not. in l. posthumo, vbi latissimè Iason disputat, an hoc sit uerum. C. de bon. poss. cont. tab. & in l. j. C. de posth. hæred. insti. & Ludo. Bol. consi. lxxij. Antonius Pergamensis, col. vlt. de quo etiam uide Oldra. consi. clxxj. thema tale est, Titus filium, in secundo dubio, & iterum col. 3. versi. quintò quiritur. & Raph. Co. in repet. l. si filius, in vij. oppo. primi no. ff. de libe. & posthu. & Pau. Cast. post Bal. in l. sicuti certi, col. 2. versi. quæro hic secundum Bal. C. de testam. milit. & consi. cccxxij. super primo puncto, lib. i. & Rom. consi. xxiiij. postmodum autem. & Iaf. in l. si filius qui in potestate, in primo no. ff. de libe. & posthu. & D. Bened. in repe. d. c. Raynutius, in verbo, in eodem testamento relinquens, le j. nu. 84. cum multis seq. extra de testa. Ex quibus comperies nō id esse omnino certum. Id tamen defendit uetus exemplum testamenti Ebutiæ L. Menenij Agrippæ vxoris, quo alteram ex filiabus hæredem tantū instituit, alteram præterit. At Aphronia (id præteritæ nomen fuit) cum sorore contendere noluit, testamentum quæ matris patientia honorare, quàm iudicio conuellere, sanctius esse duxit, atque ita testamentum ratum mansit. quod à Valerio relatum est libr. vj. ca. viij. cui titulus est, de testamentis quæ rata manserunt.

14 Quomodo intelligatur fieri supplementum legitime ipso iure.

14 Idem quoque dicimus de supplemento legitime, quod & ipsum licet fiat ipso iure, per d. l. scimus. C. de inoffi. testa. intelligitur tamen, si petatur, aliās uerò secus, vt etiam dicit gl. ibi, quam sequuntur Bar. & plerique omnes in eo loco. & uoluit quoque glo. in d. l. si is qui in potestate. ff. de leg. præstan. Specu. vbi supra. & Bald. in d. l. si constat. C. de compen. & Corn. consi. cclxxiij. in hac consultatione, col. j. versi. tamen his non obstantibus, lib. i. & consi. seq. circa primum, col. j. versic. cum itaque, co. lib. i. Iaf. in l. de pupillo. §. qui opus nouum, col. j. in iij. no. ff. de oper. no. nunt. vbi id dicit generale, cum quid sit ipso iure, scilicet si petatur. & in l. ex facto, col. ii. versicu. secundò pro op. Bar. ff. de vulg. & pup. substi.

Adducitque

15 Adducitque utraque illa gl. uidelicet in d. l. scimus, & in d. l. is qui in potestate, & aliud accommodatissimum simile de compensatione, quæ quidem fit ipso iure: sed ita tamen, si petatur, per l. vlt. C. de compen. & §. in bonæ fidei. & ibi quoque gl. Dy. & alij. Insti. de actio. Et idem etiam tenuit gl. in l. si quid à fideiussore. ff. de compen. Azo in summa, eo. titu. Per. & Cy. in d. l. vlt. eo. titu. Spe. vbi supra & Bar. in l. uerum, & ibi Bal. ff. de compen. quàm ipse Bar. primam torius tit. legit, licet prima non sit. & in d. l. si constat, & ibi latius Bal. & Saly. eo. tit. idem Bar. in l. gemit, col. 8. versi. secundò compensatio. ff. de acquir. hæred. Bal. in l. j. C. de distra& pign. & Corn. d. consi. xv. col. 2. lib. i. Sed tu de hoc latissime omnium uide Tyndarum in tract. de compensatione, char. iij. versi. & per hoc expediimus.

Compensatio fit ipso iure, si petatur tamen.

16 Quibus & adde alia similia. Nam Falcidia refecat ipso iure. l. linea margaritarum. ff. ad leg. Falcii. Sed ita demum, si hæres uelit l. patrem. ff. quæ in fraud. cred. & uoluit Bal. in l. j. C. ad leg. Fal. Item licet actiones ipso iure trāseant in fideicommissarium, vt probat tex. in l. pen. §. j. in fi. C. ad Treb. Id tamen intelligitur, si uelit & petat fideicommissarius. vt patet ex l. j. §. sed & quoties, & l. cogi. §. Metianus. ff. eo. quos in id expendit Iaf. in d. l. j. §. de illo, col. 2. eo. tit. & ante illum, licet nō alleget, Pau. Cast. solus ex antiquioribus, in d. §. Metianus, & Socin. in d. §. sed & quoties, in secundo no. Adde, inquam, quod uoluit Bar. in l. si matre. C. de suis & legi. intelligens illum tex. in uerbis, ipso iure succedant, si petatur. Et quod subtiliter admodum & eleganter disseruit uir optimus ac doctissimus Io. Igne. seuator regius in repeti. l. contractus, col. 34. versi. nunc restat articulus, cum multis seq. ff. de reg. iur. & eo tacito, Ludo. Gomefius in §. actionū, col. 8. & multis seq. Insti. de act. dolum dantem causam cōtractui reddere cōtractū ipsum nullum, modo petatur, vt apud Igne. latè uidere licet: quod ante ipsum, licet non alleget, uoluit Ange. in l. si quis aliam. §. sed & si quis. ff. de solu. & Paul. Cast. consi. cccxcv. si dicta pignora, col. j. lib. ij. Quibus suffragatur quæ diximus in legibus connubialibus, in gl. vj. i. nu. 91. his cōfine est. Et generaliter ea quæ fiunt ipso iure, & ita debere intelligi, si petatur, tenet per quadā ex supradictis Franc. Ripa in l. iij. §. hoc autē iudicium, col. 2. nu. 8. ff. de dam. infe. i. Sed his tamen repugnat, quod dicemus infra in xij. differen. effectum latæ & ferendæ sententiæ. Sed quātum ad hunc casum nostrū pertinet, uide quæ diximus supra in verbo, liberos susceperit, versi. 211. incip. secundò intelliges procedere, & multis seq.

Et Falcidia refecat, si hæres uelit. Et actiones trāseant in fideicommissarium, si uelit & petat. Et dolus dans causam cōtractui reddit ipsum nullū, si petatur.

17 Sed illud interim non omittemus, quod cum ex titulo & traditione simul iunctis retrāfertur dominium, licet postea titulus annulletur siue resoluatur aut rescindatur, nō tamen retrāfertur dominium ipso sine traditione, per gl. in l. j. in fi. magnæ gl. C. de inoffi. dona. vbi Bal. etiam in fi ad hoc not. & commendat. & idem Bal. in l. j. in vj. q. C. si in fraud. patro. vbi illam dicit subtilem. & consi. cccclxxxij. magnifici uiri, col. 2. versi. hic primū quiritur, lib. i. & Alex. consi. x. uideretur fortasse, col. j. in fi. lib. i. i. & cons. xcij. perspectis, col. j. versi. & nō ob. si dicatur, lib. ij. vbi alios quoque citat. i. & Card. Alex. in l. imperiale. §. callidis, col. j. tit. de prohib. feud. ali. per Fed. Iaf. cōf. cccxj. inter quosdam, col. pen. versi. item ex alio, col. pen. lib. ij. & cōfi. cxxvij. uerba permutationis, col. 2. versi. primò quia vbi, lib. iij. & Steph. Bertr. qui eam glo. dicit not. consil. viij. etiam si sententia, col. j. lib. i. & consi. cclliij. ad primum respondeo, in fi. eod. lib. i. & consi. cclxxix. ex instrumeto, ante fi. lib. ij.

Retransferri dominium ipso iure sine traditione nō potest, licet cōtractus annul letur.

18 Quod procedit etiā si ipso iure ex dispositione legis uel statuti cōtractus annullaretur, vt uoluit Bar. in l. si ita quis. §. ea lege, col. 2. versi. quæro utrum prohibitio legalis. & ibi Iaf. col. ii. versi. istam regulam. ff. de verb. obli. & idem Bar. in l. si hominem. ff. de ufu. cap. & Bal. in d. l. j. si in fraud. patro. & in l. j. col. 3. & ibi Alex. & Thomas Parp. col. quoque uterque ij. ff. solu. mat. & iterum in repet. l. cum mulier, col. x. versi. de secundo dubio, & ibi quoque Alex. col. pen. versi. tamen si. Bar. hic. ff. eo. titu. idem Alex. i. consi. x. uideretur fortasse, col. j. versic. sed præmissis non ob. lib. i. & cōf. xcij. perspectis his quæ in themate, col. j. lib. ij. Fabia. à monte sancti Sauini, in tract. insinuationum, in xxvij. q. in fi. & Phil. Dec. conf. ccc. uisa petitione Philippi, col. 2. i. Carol. Ruin. cōfi. lxxvj. circa casum, col. 3. nu. 8. lib. i. Iason cōfi. ccxj. præfens consultatio, col. pen. versi. item ex alio, lib. ij. & cons. cxxvij. uideretur in presenti, col. 2. vers. primò quia, lib. iij. i. De quo & tu uide plenissimè Alex. in d. l. j. col. 3. versi. ex hac tamen gl. cum multis seq. ff. de sol. mat. uide etiam Bal. in l. omne, col. j. versi. sed quid in cōtractibus. C. commu. de lega. & in ca. cum inter, col. 2. versi. item renuntiare, extr. de electio. & Aegid. Bellame. consi. iij. circa materiam, col. 8. versi. praterca pro hoc facit, & iterum col. pen. versi. tum quia cum dicitur. & consi. xxxix. factum est tale, dominus Humbertus, col. 4. Ex quo palam errasse uideri potest Ioā. Ana. dum in c. conquestus, col. 3. extra de ufur. tradit quod per pactum de retrouendendo retrāfertur dominium in uenditorem ipso iure ex sola oblatione, vt sing. dicit probari in l. si cum uenderet. ff. de pign. actio.

De eadem re.

19 Sed hæc omnia uelim intelligas, vt non procedant in iis casibus, in quibus dominium ipso iure transfertur sine traditione, de quibus per gl. & doct. in l. traditionibus. C. de pact. Nā tunc in illis etiam retrāferretur dominium ex statuto annullante cōtractum, i. sine alia traditione, i. vt satis intelligi potest ex d. gl. in l. j. & ibi Bal. in fi. C. de inoffi. don. & Bar. in l. & ideo, per gl. ibi. ff. de cōdi. furt. & nuncupatim uoluit Iaf. d. consi. ccxj. i. lib. ij. & d. consi. cxxvij. col. 2. versi. confirmatur, lib. iij. vbi id multis probat. i. & Parpa. in d. l. j. ff. sol. matr. i. & Ferdi. Loaz. in repet. l. filiusfam. §. diui. char. xxij. nu. 452. i. & ante eos Pau. Cast. consi. ccxvj. confirmando, col. 2. versic. nec in super, lib. i. Nam & uidemus quod sicut in legato trāsfertur dominium sine traditione. l. si tibi homo. §. cum seruus.

Intellige tamen in casibus in quibus dominium non trāsfertur sine traditione.

seruus. ff. de leg. j. & copiosissime diximus in nostris commentariis consuet. Picta. tit. xvj. §. iij. in gl. ij. in prin. ita ipso iure retransfertur per actus resolutiuos, per tex. in l. vlt. iusta gl. in verbo, remeantibus, & ibi Bar. & alij. C. de lega. & in auth. cui relictu, ad fi. in verbo, vendicari. C. de indic. viduit. Et hoc quoque expressim voluit Alex. d. consi. x. tum col. j. versu. & primo, tum col. 3. versu. non obstat d. l. lib. i. §. iterum consi. x. videretur fortasse, col. 3. versu. non ob. d. l. fin. eod. lib. i. & Fran. Aret. in l. qui absenti. §. j. col. 2. ff. de acquir. poss. } & Anto. Rub. consi. lvij. series facti, col. 2. & propè omnes quos supra citauimus. } & faciunt not. per Bart. in l. si vt proponis. C. de condit. ob causam. }

20 Quando lex aut statutum intelligatur esse late sententia, aut ferenda.

¶ Caterum postquam huc peruenimus lector amantissime, libet hoc loco affatim abundeque tractare quando lex aut statutum intelligatur esse late sententia, aut ferenda, in vnumque veluti corpus congerere quæ à nostratibus doct. vellicatim diuersisq; locis de ea re scripta sunt, vt hinc facilius possint legum studiosi expromere quod in rem suam futurum esse putabunt: quandoquidem res est non inutilis, neque contemnenda, sed quæ in cõtrouersiam quotidie adducitur. Igitur in primis Bal. in l. iubemus. §. vlt. C. de sacrosan. eccl. ita in eam rem distinguit: Aut loquimur in pœna obligatoria, & requiritur sententia. l. si qua pœna, in verbo, virtus. ff. de verb. signi. Aut in pœna afflictiua, & idem l. quod ad statum. ff. de pœnis. Aut in pœna priuatiua, & idem, nisi sit dictio mox, vel dictio, ipso iure, vel dictio, ipso facto: vt no. in auth. de nupt. in prin. facit l. vlt. C. loca. & c. ij. de reb. eccl. nō alie. lib. vj. & c. j. eo. tit. Quædam est pœna ab actione exclusiua, & tunc idem l. vlt. C. de iuram. calum. quia requiritur sententia. auth. qui semel. C. quomo. & quand. iud. Quædam est pœna tacite cõfessionis inductiua, & tunc si potest probare contrarium, intelligitur per sententiam, vt d. l. vlt. aliàs ipso iure. l. quoniam. ff. de his qui not. in fa. Quædam est pœna iurisdictionis prohibitiua, vt puta, non reddatur ius. In quo dicit Iac. Aret. in quadam disput. quod intelligitur ipso iure, nec valet iudicium si contra fiat. facit l. si seruus. C. de his qui ad eccl. cõsu. Adde tamen quod vbi non requiritur sententia dispositiua, si tamen factum reuocatur in dubiū, requiritur sententia declaratoria, per l. eius qui delatorem. ff. de iure fisci, & ca. pro humani, de homi. lib. vj. Facit quod not. gl. in authen. de tabel. §. pe. vbi glo. dicit, quod si tabellio per sententiam legis est priuatus officio tabellionatus, hoc tamen non est declaratum per sententiam hominis, sed est occultū, si iste tabellio exercet officium, quia est in quasi possessione officij, valent instrumēta sua. quod alibi in iure ciuili nō habes. Hactenus Bal. vbi supra. Alexander autem in additio. Bart. in l. imperator. ff. de iure fisci, alia multa in eam rem allegat, vt ostenderet quando quid intelligatur fieri ipso iure, vel per sententiam. multa quoque Barba. in c. si diligenti, col. 37. & multis seq. ad 7. col. extrā de for. compet. Omnium autem plurima Feli. in c. Rodolphus, col. 15. versu. vltimo quia tex. cum multis sequen. extra de rescrip. & ante hos quædam etiam allegat Bar. in authen. de incest. nupt. in prin.

21 Verbum aut participium presentis temporis in dubio est canon late sententia.

¶ Ego verò rem hanc cæteris dilucidius vberiusque ac ordinatius tantum (nam melius quis posset?) hoc loco tractare constitui. Igitur vt ad rem accedamus, Verbum aut participium presentis temporis, vt ordinem Grammaticorū sequamur, in dubio est canon late sententia, vt planè inquit gl. in l. si quis maior, in verbo, infamia, iuncto tex. in verbo, notatur. C. de transfact. quam sequuntur Bar. Bal. Saly. Pau. Cast. & recentiores ibi, & expressius voluit glo. in l. j. §. afficerentur. C. ne lice. poten. & in l. sicut, in verbo, minimè. C. de testa. mili. & in l. si quis in tantam, in gl. magna, versu. quarto quarto, & ibi Bar. & Ang. vterque col. vlt. C. vnde vi. idem Bart. in l. iubemus nulli. §. sanè si hoc, col. vlt. & ibi Alex. C. de sac. eccl. & in authen. qui semel, ante fi. C. quomo. & quand. iud. Archi. in c. inolita, col. j. ad fi. xj. q. j. Bal. in l. ij. in addi. in iij. q. & ibi quoque Saly. etiam in iij. q. C. de iure emphy. idē Bal. in c. j. §. si quis miles, in verbo, amittat, tit. de feud. sine culp. nō amit. } & in additio. Spe. tit. de loca. §. nunc aliqua, in xlvi. q. } & consi. ix. factum tale est, col. 3. versu. sed hoc est aduertendum, lib. i. Saly. in l. cum posteaquam, & ibi Iason in iij. no. C. de pact. & idem Saly. in l. discernimus. C. de sacro. eccl. & in l. si totas. C. de inoffi. dona. & in auth. incestas. C. de incest. nup. & in authen. hoc amplius, & ibi Corn. col. j. & Ias. col. 3. versu. secundo. C. de fideic. Ang. consi. ccclxxj. multum considero, in fi. Ant. in c. accedentibus, col. pen. extra de priuil. Imo. in proemio decret. & in repe. c. vlt. col. 45. in paruis, extr. de præscri. & in c. si quis, extr. de vita & hone. cler. & in c. si quorundam, col. 3. extr. de solutio. & in c. vlt. ext. de accu. Raph. Com. consi. clxiiij. prælatus certæ ecclesiæ, col. 2. Domi. in c. j. in fi. de iniur. lib. vj. Rom. consi. ccxij. quo ad primū, in iij. dubio. & sing. cccvj. fuit à me quæsitum. Panor. in c. cæterum, col. j. de rescrip. & in c. nonnulli. §. sunt & alij, col. 3. versu. sed dubitatio remanet, eo. tit. & in c. quisquis, de elect. & in c. querelam, col. 2. de iur. iur. & in c. nouit, in fi. de his quæ fiunt à præla. & in rep. §. quia verò, col. 7. versu. secundo discutiendum, & seq. extr. de præben. & in c. ij. col. vlt. de solu. & in dispu. incip. Augerio, col. 14. versu. contrarium credo. Ioan. Plate. in l. quories, quæ est penul. col. j. versu. sed quæro nunquid. C. de dignita. lib. xij. Fran. Cre. no. vij. tu scis quod verbum. Io. Ray. in §. callidis, versu. pœna, in ix. & xj. q. primæ partis prin. titu. de prohi. feud. al. per Fed. & in §. præterea si quis, in xix. q. eo. tit. Aegidius Bellame. consi. ix. factum tale est, cum esset lis, col. x. versu. item non obstat quod dicit Barb. in l. stipulatio non valet, in prin. ff. de verb. obl. & in addi. Panor. in c. j. extra de adul. Corn. consi. xv. ex quo dictus Franciscus, col. 5. versu. tamen est aduertendum. lib. i. & consi. ccxij. in hac consultatione, col. 3. versu. cum non solum, eo. lib. i. Fran. Aret. in c. ij. in v. not. ext. de for. comp. Ias. in l. eam quam,

qua, col. 8. versu. teneo communem. C. de fideic. & in l. manifesta, col. vlti. ff. de iur. iur. & in l. posthumo, col. 7. versu. pro qua op. C. de bon. poss. contr. tab. & consi. liij. circa primum dubium, col. j. lib. iij. & consi. cxvij. videretur in presenti, col. 3. versu. secundo verbum sit, lib. iij. Phil. Dec. in auth. cassa, col. j. C. de sacros. eccl. & in l. cum posteaquam, col. j. in ij. no. C. de pact. & in l. j. col. ro. nu. 67. C. de sum. trini. Fortu. Garc. in lib. de vltimo fine iuris, char. xxij. versu. quartus casus. Fran. Purpu. in l. more, col. antep. versu. tertio ampliatur. ff. de iurisd. om. iud. } Ioan. Crot. in rep. c. j. col. 8. versu. contra tamen principalem, de constit. lib. vj. Iaco. à S. Geor. in tract. feud. in verbo, qui quidem in uestiti, & c. col. 2. versu. item dubitatur. } Et hæc quidem est frequentior nostratum sententia.

Præcedens sententia limitanda.

22 ¶ Quam si sequaris, vt sequendam esse arbitramur, temperabis, vel, vt nostrates non omnino male loquuntur, limitabis iisdem modis, quibus & verbum præteriti temporis, de quo statim postea dicemus, etiam limitabimus. Nam & eiusdem (quantum ad hanc rem pertinet) naturæ est, atque etiam de vtroque simul in illis limitationibus differemus, ex quibus assumes quæ huic loco sub feruire cognoueris.

Et quomodo.

23 ¶ Sed & tu alio item modo limitabis procedere, nisi alia verba eiusdem cõstitutionis quæ verbo presentis temporis vtitur, aliud inducerent, videlicet ferendam sententiam, non latam. Nam & tunc id verbum presentis temporis latam non diceret. Ita expressè voluit Saly. in c. cum posteaquam. C. de pact. Quod confirma ex iis quæ dicemus in simili infra verbo, futuri temporis. versu. 63. incip. vndecimo fallit.

Qui negent verbum presentis temporis esse late sententia.

24 ¶ Quamquam sunt qui ex diametro illi cõmuni sententiæ repugnant, nempe negantes verbum presentis temporis esse late sententiæ. & omnes propè sibi cõtrarij, videlicet gl. in l. j. in verbo, publicatur, & ibi quoque expressius Bar. ff. de vi priua. Pet. Iac. tit. de cau. ex qui. do. debet amit. prop. in xij. dist. feud. col. illius ij. versu. ite cum dicitur. Ang. in l. j. C. de pena iudi. qui male iudi. nisi ibi sit mendum in dictione presentis. Pet. Anch. consi. cij. contra dictam donationem, versu. secundo & subtilius. Imo. in c. si quis, vterque in fi. xxij. di. Pau. Cast. in d. auth. hoc amplius, col. 2. versu. in text. Card. Alex. in c. si quis, vterque in fi. xxij. di. Pau. Cast. in d. auth. hoc amplius, col. 2. versu. in text. ibi, excluditur Rom. singu. ij. licet verbum presentis. Et ita etiam sentiunt Barb. & Corfe. quibus locis. 4. col. hinc versu. secundo citabimus. & Fran. Luca. in tract. de priuil. fisci. in ij. parte prin. in xij. eademque vlt. q. dum allegat Bart. in d. l. j.

De eadem re.

25 ¶ A quibus stant multi tex. iungentes verbis presentis temporis huiusmodi dictiones, eo ipso, ipso iure, omnino, videlicet in l. is cui lege, ibi, ipso iure non valet. ff. de testam. & in l. j. ibi, & pleraque ipso iure non valet. ff. ad senatusc. Velleia. & in c. si gratiosè, de rescri. lib. vj. & in c. si postquam, ibi, eo ipso viribus euacuatur, de elect. eo. lib. & in c. clericis, versu. prælati, de immu. eccl. eo. lib. vj. & in c. j. versu. omnem personam, de schisma. eo. quoque, lib. vj. Nam si verba presentis temporis, quib. illi tex. vtuntur, fuissent per se atque suapte natura late sententiæ, frustra additæ fuissent illæ dictiones, quæ latam sententiam demonstrant, vt postea dicemus, cõtra l. j. §. sed hoc studiosum. C. de vete. iur. enu. cum simi. Ideoque additas fuisse, vt latam ipsam sententiam ostenderent.

Solutio contrarii.

26 ¶ Sed quod his respondeatur, in promptu est, nempe has dictiones adiectas fuisse, non quod verbis deesset vis illa late sententiæ, sed ad maiorem certiorumque ac dilucidiorum late illius sententiæ declarationem, vt plerumq; aliàs sit, id attestante gl. in re simili, in c. licet canon, in gl. j. de elect. lib. vj. cum dicit, nec fuit hoc propterea superfluum, cum clariùs exprimat, & ibi hoc quoque not. Domi. & Phil. Franc. & est similis gl. in c. j. in verbo, & filio, de sum. trini. & fide catho. eo. lib. vj. vbi etiam Domi. & Phil. Franc. no. non dici superfluum quod clariùs ac distinctius exprimit id quod per se intelligitur. nam vt etiam dicit Panor. in c. solita, col. 2. versu. in gl. in verbo tãquam, ext. de maio. & obed. quãdoque verba ponuntur tollendæ dubitationis causa, cum tamen tacitè insint, per l. qui mutuam. ff. mand. cum multis concor. à me collectis in nostris commentariis consuetudinum Picta. tit. ij. c. ij. Modò id vnum non omitamus, quod iuriconsultus in l. j. §. sed sciendum. ff. de ædil. edic. tradit, ædiles in suo edicto tollendæ dubitationis gratia bis ex τὸ ἀλλήλων, id est, ex geminatione, idē (scilicet morbi vitii) dixisse, ne qua dubitatio superesset: nã & aliàs videmus non nunquam binas, atque plures dictiones late sententiæ coniungi, vt in c. cum ex eo, in fi. de elect. lib. vj. vbi dicitur, extunc dicta pœnã ipso iure se nouerint incurfuros. Nam dictiones extunc, & ipso iure, eã vim late sententiæ habēt, vt dicemus postea in xlij. & xlvi. fal. futuri tēporis: imo & verbum incurfuros, per se eandem vim habet, vt dicemus etiam in xlvi. fallen. eiusdem tēporis. Quin & aliquando videmus quatuor dictiones eiusdem roboris simul iungi, vt in c. excõmunicamus. §. credentes, extr. de hære. vbi dicitur, extunc ipso iure sit factus infamis. nã præter illas, extunc, & ipso iure sit, per se est quoque late sententiæ, vt dicemus infra in lx. fal. futuri temporis. sed & factus vt participium præteriti temporis, de quo etiam dicemus statim nu. videlicet 32.

Verba aliquando ponuntur tollendæ dubitationis gratia, quæ tacitè insunt.

27 ¶ Et sæpe aliàs videmus has dictiones ipso iure, omnino, & similes late sententiæ annecti verbis præteriti tēporis, quæ haud dubie sunt & late sententiæ, vt statim dicemus. nã id videre licet } in l. scribit. §. ite scripsit, ibi, ipso iure sit obligatus. ff. de auro & arg. leg. & in l. in suis hæredibus, cum dicitur, statim ipso iure hæredes existūt. ff. de suis & legit. vbi cū verbo futuri temporis ponitur hæc duo, statim, & ipso iure, quæ sunt eiusdē significationis, vt postea dicemus } in c. quisquis, & c. congregato, & c. dudum ecclesia, extra de electio. & c. cum olim, de maio. & obed. & c. de multa, de præb. & c. statutum. §. vlti. de rescrip. lib. vj. & c. j. in fin. de consue. cod. lib. vj. & in c. j. §. vlti. & c. auaritia,

Comprobatio eiusdē, & uide de nu. 47. inferius.

avaritiae, in fin. & c. fundamenta. §. quod si secus, de elect. lib. vj. & in aliis infinitis locis iuris, praefertim canonici. nec enim omnes volumus nec possumus, nec etiam necesse est adducere. alios tamen videbis multos inferius nu. 47. nec haftenus, & aliis multis huius tractationis: na & talia multa saepius postea occurrunt, in quibus id tibi praecipue menti tenendum est, quod in hoc versu. diximus.

28 ¶ Quibus addere potes quod scribit Hosti. in c. nimis iniqua, paulo ante fin. extr. de excessibus praelat. satis fuisse dixisse in eo tex. vniuersi, quantum ad mentem, additur tamen & singuli vt occurreret illorum malitiis qui ad detractandum bonum obedientiae, friuolas, licet subtiles occasiones praetendunt, vt patet in c. eam te, extr. de rescrip. ideo si non dixisset, singuli, forsitan aliquis assereret, quod non comprehenderetur sub hoc nomine, vniuersi: quia scriptum est aliud esse ius vniuersitatis, aliud singulorum. l. sed si hac lege. §. qui manumittitur. ff. de in ius vocan. Ex quo subinfert quod in literis, instrumentis & priuilegiis non possunt nimis specificari quae specificanda sunt ad malignorum sophisticam interpretationem tollendam, vt ibi, & in c. ad audientiam, extr. de deci. & in c. in his, extr. de priuileg. Et hoc quoque repetit Io. And. in d. c. nimis, etiam ante fi. & Fel. qui alia quaedam ad hoc adducit in c. venerabili, in ij. no. de offi. deleg. & in d. c. eam te, col. 13. versu. ex his infertur. Et facit text. in l. qui mutuum. ff. mand. quod quae dubitationis tollendae causa inferuntur, ius commune non laedunt. §.

In literis, instrumentis, & priuilegiis omnia diligenter specificanda.

29 Quomodo intelligenda posterior opin.

30 Dicitio nihil, aut frustra, ad dita uerbo agit, quid importet.

31 Limitationes unde petenda.

32 In dubio uerbum & participium praeteriti temporis, est late sententiae.

33 De participio.

¶ Si tamen hanc posteriorem partem teneas, quae negat uerbo praesentis temporis vim latae sententiae ineffe, eam temperabis procedere, nisi ratio subiecti argumēti siue materiae aliud suaderet. ea enim magis sequenda esset, quam vis ac natura & proprietates uerbi, vt sic esset potius ferendae quam latae sententiae, secundum Imo. in c. si quis, extr. de vit. & hone. cleri. Quod confirma ex iis quae latius statim dicemus in uerbo praeteriti temporis. in ij. fallen.

¶ Limitabis item procedere, nisi uerbo, agit, quod est huiusmodi temporis, adiciatur dicitio nihil, ita uidelicet, nihil agit, quia haud dubie intelligitur ipso iure, per tex. in l. vlt. in uerbo, nihil agit. ff. de libe. & posth. Ex quo not. Bal. quod sententia lata super libello inepto, est ipso iure nulla, & sequitur Barba. in c. super literis, col. 2. de rescrip. & in c. prudentiam, de offi. deleg. & consi. xliij. scribitur apud Prophetam, col. 2. libr. i. quibus dicit idem si dicatur, frustra agit, per tex. in l. fideiussor. ff. de neg. gest. & sequitur vtrunque Ant. Corse. in suis singu. in uerbo, nihil agit, ubi & pro posteriore dicit facere tex. in l. nisi. ff. de tute. & ratio. distra. ubi Bal. illud idem colligit, quod supra ex eo diximus, uidelicet nullam esse ipso iure sententiam latam super inepto libello. Sed & pro priore est bonus tex. in §. i. iunctis ibi no. per doct. Insi. quib. ex cau. manu. licet. Caeterum de posteriore, uidelicet de dictione frustra, latius infra dicemus in xxxvii. fallen. Constat autem apud omnes dictionem nihil, esse vniuersalem negatiuam, per l. si is qui ducenta. §. vtrum. ff. de reb. dubiis, & diximus supra in uerbo, susceperit liberos, versu. 83. horum omnium.

¶ Poteris & tu hanc posteriorem sententiam, si eam sequi uelis, iisdem modis limitare, quibus & inferius limitabimus, quod statim dicemus de uerbo futuri temporis. Nam si ea obtinent in futuro, quod citra omnem controuersiam est ferendae sententiae, vt ibi videbitur, multo magis & in praesenti, quod multorum & quidem numerosiorum opinione est latae sententiae, obtinebunt. Sed iam ad reliqua pergendum est.

¶ Verbum & participium praeteriti temporis etiam in dubio est latae sententiae, vt de uerbo est gl. in d. l. iubemus nulli. §. oconomus, super uerbo, priuetur, & ibi Bar. qui dicit illam glo. esse notandam & signandam, & Bal. & alij. C. de sacrosan. eccle. & glo. in l. in criminali, super uerbo, habeatur, in fi. & ibi Bald. & Ange. C. de iurisd. om. iudi. & glo. in l. si quis maior, in uerbo, priuatus. C. de transact. gl. in d. l. si quis in tantam, quo loco supra allegauimus, & ibi etiam Bar. & Bald. col. pen. & Ang. C. vnde vi. & gl. in c. ij. §. in hibemus, in uerbo, innodari, & ibi Phil. Fran. de haeret. lib. vj. Bart. in d. authen. qui semel, ad fi. C. quomo. & quan. iud. & in l. extat, col. vlti. versu. fed vtrum creditor. ff. quod met. cau. & in l. Meuius. §. duobus, col. vlti. ff. de leg. ij. & in l. si quis maior. C. de transact. Bal. & Saly. in auth. incestas. C. de incest. nupt. in lect. anti. §. & idem Bald. in authen. in donatione. C. de secun. nupt. in ij. lect. §. & in c. at si clerici, col. pen. extr. de iudic. §. & in addit. Spec. tit. de loca. §. nunc aliqua, in xlvj. q. §. Saly. in l. decernimus, post prin. C. de sacrosanct. eccle. Imo. in c. vlti. de transact. & in c. si diligenti, col. 2. versu. in gl. perdant, ext. de for. compe. & in c. vlti. col. 17. versu. fed certè ubi statutum. extr. de praescri. & in c. si quorundam, col. 3. de solu. Mart. Laud. in c. j. §. illud tamen, post princ. & ibi etiam Card. Alex. in §. item qui domino, etiam post prin. tit. quae sit pri. cau. bene. amit. Anto. consi. iij. Iesu Christi, & c. viso testamento, in prin. Ioan. Plat. in d. l. pen. col. j. C. de dignit. libr. xij. Aegid. Bellame. d. consi. ix. & Pan. in c. nouit, in fi. extr. de iis quae fiunt à praelat. sine consen. cap. Ioan. Ray. in d. §. poena, in vij. q. primae partis, tit. de prohib. feud. ali. per Fed. Fran. Cre. d. not. vij. Cor. consi. lxxxix. viso supradicto puncto, col. pen. lib. iij. & consi. xl. viso processu, col. 4. versu. ex quibus uerbis, lib. iij. §. Iaf. consi. xlvj. pro fisco regio, in prin. lib. iij. §.

¶ De participio uoluit glo. in authen. cassa, in prin. C. de sacrosan. eccle. & in d. l. si quis maior, in uerbo, priuatus, & ibi Bart. col. vlt. & Saly. col. j. C. de transact. & in l. vlt. in uerbo, constituti. C. loca. & in c. cum in cunctis. §. vlt. in uerbo, priuatos, ext. de elect. & in c. quoniam, in uerbo, mucrone percussum, ext. de offic. ord. & in c. extirpandae. §. qui uerò, in uerbo, priuatum, & ibi quoque Inn. Hostien. & alij extra de praebend. & inc. ita quorundam, in uerbo subiectos, extra de Iuda. & in c. grauem,

cap. grauem, in uerbo, priuatos, extra de senten. excom. & in c. administratores, in uerbo priuatos. xxij. q. v. & in c. vlt. in uerbo, suspensum, de tempo. ordin. lib. vj. & in clem. saepe, ad fin. in uerbo, irritus, & ibi Imola. col. vlt. de uerb. signifi. Innoc. Host. & Io. And. in c. ad falsariorū, omnes in uerbo, innodatos, extra de crim. falsi. Hostien. in c. licet, col. vlt. extra de uero. Bart. in l. imperato. ff. de iure fisci. Pano. in c. si diligenti, col. viij. super gl. in uerbo, perdant, extra de foro compe. Pau. Cast. consi. lxxvij. in casu praesenti puto sic dicendum, lib. ij. Corn. consi. ccxlvj. uidetur in hac consultatione, post princ. lib. iij. & Card. Alex. in c. in nomine domini, col. iij. versu. nota ex text. ibi, à liminibus. xxij. dist. & Alcia. in l. postquam, in uerbo, irritum. C. de pact.

34 ¶ Haec tamen procedunt, nisi lex quae poenam imponit, ueniat ad interpretationem legis ueteris, quae eandem poenam imponit, sed non ipso iure: nam tunc uerbum praesentis (vt vtrunque iungamus) & praeteriti temporis quo noua haec lex utitur, ita temperatur à lege ueteri, vt canonem ferendae tantum sententiae, non etiam latae inducat, vt uoluit Franc. Aretin. qui monet perpetuo menti tenendum, in cap. ij. per illum tex. iuncta glo. in uerbo, sequestratus, extra de foro compe.

35 ¶ Sed hic tamen aduerte: nam si lex noua nihil aliud operaretur aut induceret, quam quod semel statutum est in lege ueteri, crederem tunc uerbum praesentis aut praeteriti temporis positum in noua lege esse intelligendum, vt praeter id quod iam statutum est, inducat canonem latae sententiae, ne frustra fuisse facta haec noua lex uideatur, sed potius aliquid noui adderet, per no. per Bart. & alios in l. iij. §. ait praetor. ff. de dam. infect. cum multis similibus à me late congregatis in nostro tractatu Retractuum, tit. j. §. ix. glo. ij. num. 56. incip. contrarium tamen. Nam si id obtinet in uerbo futuri temporis, quod suapte natura est ferendae tantum sententiae, vt hoc casu latae efficiatur, vt postea dicemus in iij. fallen. futuri temporis, multo magis in iis uerbis praesentis & praeteriti temporis, quae per se sunt latae sententiae. At si haec noua lex aliquid aliud noui adferat, crederem tunc eam sibi mutuari interpretationem ferendae sententiae à ueteri lege, ex sententia Aretin.

36 ¶ Fallit secundo & generalius, ubi per alia iura constaret quod huiusmodi uerba praesentis uel praeteriti temporis essent ferendae sententiae: tunc enim perdunt vim suam, & accipiunt interpretationem ab illis iuribus, vt asserit Saly. in l. cum posteaquam. C. de pact. & Panor. in d. c. ij. in fi. de foro compe. ita illu. tex. & glo. simpliciter intelligens, indeq; subinde inferens huiusmodi uerba esse semper intelligenda secundum subiectam materiam. & rursus idem Panor. in c. si diligenti, col. viij. in glo. in uerbo, perdant. & ibi etiam Imo. col. ij. versu. in glo. perdant, eod. titu. de foro compe. Philip. Dec. in l. j. col. iij. versu. quintò not. C. de secun. nupt. & Alcia. in d. l. cum posteaquam, ubi supra. C. de pact. Et optimè facit quod in simili dicemus infra in xij. fal. futuri temporis. & iterum in lx. & lxxj. fallen. quod & hac ratione confirmo. Nam haec uerba in dubio sunt eius naturae, vt sint latae sententiae. At si ex aliis iuribus aut ex subiecta materia euidenter appareat latam eo casu esse sententiam, nihil amplius de illo dubio est disputandum, cum in incertis non certis locus sit coniecturis. l. continuus. §. cum ita stipulatus. ff. de uerb. oblig.

37 ¶ Et aliàs etiam uideamus uerba impropriae significatione assumere ex subiecta materia. l. si vno, in princ. & ibi glo. & Bart. & Bald. & iterum l. si lege. ff. loca. l. si stipulatus. ff. de usur. l. damni infecti, omnium eius capitis postrema, in princ. & ibi Angel. ff. de dam. infect. & l. sed & si possessori. §. j. versu. fed & si rerum. ff. de iureiur. & cap. constitutus, extra de relig. domi. & per Bart. in l. j. C. de nego. gest. cum multis simili. congestis à Steph. Phed. in lib. de legum interpretatione, parte iij. char. ij. versu. amplius licet à uerborum, & Iafone in l. iij. in ij. not. C. de transact. & in l. stipulatio ista habere licere. §. hi qui sunt, colum. j. & sequen. ff. de uerb. obligat. & Cano. praefertim recen. scilicet Felin. & Dec. in c. nam concupiscentiam, extra de constitutio. & in cap. quoniam ab. extra de offic. deleg. & ipse Dec. in l. quoties idem sermo. ff. de reg. iur. & consi. ccclxxvij. uerba laudi, col. ij. & vlti. & Hippol. Marfil. singu. cccc. uerba in dubio. Nicol. Eueral. larissimè in locis legalibus, in loco à subiecta materia, & Georg. Nata. in repet. clem. saepe, in prin. col. ij. versu. quartò limita, cum multis seq. de uerb. signifi. & Alcia. qui totum hoc argumentum elegantissimè, vt caetera omnia, tractauit, lib. ij. de uerb. signifi. statim post princ. §. vt interim non omitteremus quod scribit Bald. consi. ccccxxiij. pactum, col. ij. lib. j. uerba esse intelligenda secundum naturam.

38 ¶ Idque etiam procedit ubi uerba sunt praegnantia, vt nostri appellant: ea enim nihilofeciùs intelliguntur & restringuntur secundum subiectam materiam ex sententia Alex. consi. xxxv. viso processu, col. iij. versu. circa tertiam particulam, lib. iij. & Dec. in d. l. quoties. Sed & procedit in materia in qua fit stricta interpretatio, vt per quaedam ex dictis iuribus respondit Alex. consil. v. puto de iure, col. ij. lib. iij. & Phil. Dec. ubi supra & iterum consi. cclxxvij. non leuis perplexitas, col. iij. versu. decimò, & in l. j. in addit. col. eiusdem addit. j. C. qui admit. Et id satis probatur ex eo quod supra diximus ex Bald. in d. rub. de rescript. Et huc etiam faciunt quae diximus supra in uerbo, praesentis temporis, versu. xxix. incipien. si tamen hanc posteriorem, & dicemus infra §. num. 48. 82. 96. 108. 132. 150. 166. 183. 242. §.

39 ¶ Verbum autem & participium futuri temporis est canon ferendae sententiae, non latae, glo. Bart. Bald. & alij in d. l. iubemus nulli, glo. in l. j. & ibi Franc. Aret. C. ne lice. poten. & in d. l. criminali, & ibi Bal. Bart. Saly. Ang. & Pau. Cast. C. de iur. om. iud. glo. in auth. habita, in fi. C. ne fili. pro pat. & in d. l. si quis in tantam, ubi supra, & ibi quoque Bart. & Ang. C. vnde vi. gl. in c. quisquis, super uerbo, fiat, & iterum in uerbo, supendantur, & ibi Panor. col. ij. extra de electio. & glo. in cap. quia

Quando canonem ferendae sententiae inducant, & non late.

De eadem re.

Interpretatio uerborum ab aliis iuribus, & ex subiecta materia, quid operetur

De eadem re.

Verba praegnantia.

Uerbu & participium futuri temporis, est ferendae sententiae.

propter, in verbo, priuentur, & ibi etiam Panor. extra eo. tit. & in c. ij. in verbo, afficiant, ext. de ali. iud. mut. cau. fac. & in c. si diligenti, in verbo, causam perdant, & ibi Ant. & Pan. ext. de foro comp. & in c. clericus neque: ext. de vita & honest. cler. & in c. cu tu, in verbo, priuandos, & ibi etiã Host. in prin. ext. de vsur. & in c. vlt. & ibi Io. Ana. col. ij. ext. de hæret. & in c. extirpandæ, in verbo, priuatum, ext. de præb. & in c. grauem, in verbo, abscindat, ext. de excels. præla. & in c. cum infirmitas, in verbo, arceatur, & ibi Inn. Host. Io. And. & Pano. ext. de pœni. & remis. & in c. cupientes. §. si verò in discordia, in verbo, priuentur, & iterum in §. vel si personas, in eodem verbo, de elec. lib. vj. & in d. c. ij. in verbo, inhiemus, & ibi quoque Phil. Fran. de hære. eo. lib. vj. & in c. in pœnis, in glo. mag. ante fi. de reg. iur. eo. lib. vj. & in extraug. execrabilis. §. qui verò deinceps, in verbo, ipso iure priuati. Archid. & Card. Alex. in d. c. inolita. xj. q. j. Bar. in d. l. Mæuius. §. duobus, col. vlt. ff. de leg. ij. & in d. auth. qui semel, & in d. l. extrat, & in Imperator. ff. de iure fisci. & in l. j. col. ij. versi. secundo quarto. C. de pœna iudi. qui malè iud. & in auth. vt defun. seu fune. eor. & ibi etiã Ang. vterque in prin. Collect. in c. propterea, col. j. versi. quid si lex, ext. de verb. signi. Bal. in l. j. §. si pecunia. ff. deposit. & in d. l. ij. in addi. in iij. q. C. de iure emphy. in d. auth. in donatione. C. de secun. nup. in ij. lect. & in c. cum in causa, col. j. ext. de iura. calum. & in c. j. §. denique, tit. quæ fuit pri. cau. benef. amit. & in c. j. §. si quis miles, in verbo, amittat, tit. de feud. sine cul. non amit. & in addi. Spec. tit. de loca. §. nunc aliqua, in xlvj. q. & in d. confi. ix. col. iij. lib. j. Ang. in §. si quis autem, in auth. de hære. & falcid. & in §. j. ante fi. in auth. vt hi qui obli. se hab. perhi. res minor. & in §. si verò expectet, in auth. de nup. & in §. j. in auth. de incest. nupt. & in §. vlt. in fi. auth. de litig. & confi. xxxvij. multum considero, col. vlt. Pet. Anch. inter confi. Cald. tit. de feud. confi. vj. incip. an ex iniuria, in fi. Saly. in l. cum postea. C. de pact. & in l. vlt. col. pen. C. de iure emphy. & in auth. incestas. C. de incest. nupt. & in d. l. de cernimus. C. de sacros. eccl. Anto. confi. xxij. visis pœnis, col. j. & confi. lvij. constitutione regni, paulò ante fin. Imo. in c. si diligenti, col. ij. versi. in glo. perdant, extra de foro comp. & in d. c. vlt. loco supra allegato, de præscrip. & in d. c. si quorundam, col. iij. ext. de solutio. & Mart. Laud. in d. c. j. §. illud tamè, & ibi quoque Card. Alex. in §. item qui domino, etiam in prin. tit. quæ sit pri. cau. bene. amit. Paul. Cast. confi. vij. quæstio ista vertitur, col. vlt. lib. ij. Rom. d. sing. ij. & confi. ccxij. quò ad primum, col. vlt. Aluar. in c. j. col. ij. tit. de feu. sine cul. non amit. Pano. latè in c. clericis, in primo not. & iterum col. vlt. extra ne cleri. vel monach. & in c. j. & ibi etiam Ioan. Ana. ext. ne prælat. vices suas. & in c. licet de vitanda, col. iij. in vij. not. de electio. & in c. vlt. col. ij. extr. de iuram. calum. & in c. in quibusdam, in fin. extra de pœnis, & in c. nonnulli. §. sint & alij, col. iij. extra de rescript. Roma. confi. ccxij. quò ad primum dubium, paulò ante fin. Cepol. confi. causarum ciuiliu. lix. spectabiles domini, colum. pen. Ioan. Ray. in d. §. pœna, in vij. & x. q. primæ partis prin. tit. de prohib. feud. alie. per Fede. & in §. præterea si quis, in xix. q. eod. tit. Ioan. Ana. confi. xxxij. vltra alia dubia, in prin. Franc. Cre. d. no. vij. Mathes. not. cxv. nota quòd vbi Maria. in c. Iudæi, le ij. extra de Iudæ. & confi. xxij. omnipotens Deus adfit, sequendo ordinem, post prin. Alex. confi. xcij. per spectis diligenter, col. v. versic. nisi quando vafallus, lib. vj. Barb. in repet. c. Raynaldus, col. xciiij. ext. de testam. & confi. xij. scribitur apud prophetam, col. ij. lib. j. Corn. confi. ccxxxvij. in hac consultatione, col. ij. versic. & licet verba, eo. lib. ij. & confi. seq. quatuor vertuntur, colum. ij. versi. quamuis verbum, eod. lib. ij. & confi. cxcvj. pro parte inquirentis, in fi. eod. lib. ij. Cepo. confi. xxij. spectabiles domini, colum. iij. versicu. sed quando pœna. & Guid. Pap. in statuto Delphinali, incip. si quis per literas, in verbo, multabitur, in princ. Card. Alex. in c. j. §. vafallus, titu. si de feud. fuer. contr. inter domi. & agna. & in c. j. §. callidis, col. ij. tit. de prohib. feud. alien. per Feder. & in c. quoniam, col. iij. distinct. 100. & in cap. presbyter, col. vlt. j. q. j. & in c. si quis episcopus. vij. q. j. Ias. in l. rem quæ nobis, colum. penult. ff. de acquir. posses. & in l. j. §. sublata, in priore lect. col. ij. & in ij. lect. col. iij. ff. ad senatuscon. Trebel. & confi. cxlvij. videretur in præsentem dubio, col. iij. versic. prædicta fortius, lib. iij. Ex quo Francisc. Curt. iunior in l. traditionibus, col. iij. num. 23. C. de pact. dicit verbum futuri temporis sua natura non esse directum.}

40 De participio.

41 Futurum tempus ferendam sententiam significat suapte natura.

42 Verbum futuri, quando sit late sententiæ.

De participio. ¶ De participio quoque voluerunt multi ex iis quos supra citauimus, & alij præterea, & inter eos glo. in l. improbum. C. ex quibus caus. infra. irrog. & glo. in cap. cum tu, in verbo, priuandus, extra de vsuris. & in d. clem. sæpe, in verbo, irritandis, de verborum signific. Hosti. in d. c. licet, col. vlt. extra de electio. Panor. in c. cum ecclesia, col. iij. versi. nota ibi irritandum, extra de caus. poss. & pro prieta. Alcia. in c. j. col. j. titu. quæ fuit pri. cau. benef. amit. & omnes vbique.

¶ Vides igitur multos, & eos quidem maximæ autoritatis, & in iis glos. ordin. vtriusque iuris & ciuilis & canonici, in ea esse sententia, vt futurum tempus suapte natura ferendam sententiam, non etiam latam significet: & nemo omnium quos hæctenus legimus, nisi nos fallat memoria, contradicit, præter Barb. qui, vt est leuis atque inconstantis ingenij, contrarium, sibi & omnibus contrarius, probare nixus est, in d. c. si diligenti, extra de foro comp. sed leuioribus argumentis & rationibus, quàm vt opus sit eas palam infringere.

¶ Fallit tamen ea regula multis modis: Primo vbi natura iudicij intentandi repugnat pœnæ infamæ, quæ irrogatur per verbum futuri temporis. tunc enim censeri debet imposita ipso iure, ne alteretur (nam & hoc verbo in hac significatione vti auctoritate Nafonis Factorum lib. j. nobis permisi

permisimus) natura actionis & iudicij. Ita eum ad hoc expendit text. in d. l. improb. C. ex quibus caus. infra. irrog. Franc. Aretin. solus omnium, ni fallor, in ea ipsa l. dicit; sing. not. Et ad hoc certe optime facit ille text. iuncta glo. ibi enim dicitur quòd improbum scœnus exercentibus pœna infamæ irroganda est, & glo. ibi intelligit ipso iure: aliàs enim, inquit, non posset infamari, nam cum conditione indebiti, vel sine causa, vel ex lista tantum possit conueniri ad repetitionem vsuratum, & ipsa non infamari; per l. cessat. ff. de actio. & obligat. necesse est vt ipso iure sit infamis. & ita illam sequuntur & declarant Cyn. Bald. & Salyc. ibi.

43 ¶ Secundo fallit, generalius ex sententia illius glo. à paucis in hoc annotatæ, in d. l. improbum. vbi lex, vel alia dispositio, quæ vtitur verbo futuri temporis; esset illusoria, nec aliàs posset habere effectum, quàm si intelligatur ipso iure. Et hoc ita quidem confirmatur. Nam verbum cuiuscunq; temporis, si non possit operari in suo tempore, ad aliud trahendum est, in quo poterit operari. l. si debitor. §. verisimile. ff. de contrahen. empt. & in l. qui Romæ. §. Augerius, vbi Alex. ff. de verbor. obligat. & l. quoties in stipulationibus. ff. eod. iuncta l. cum certus. ff. de vino; trit. & oleo legat. & voluerunt Bart. Ang. & Alex. in l. cum stipulamur. ff. de verb. oblig. cum concord. quos videbis in nostro tractatu cui titulus est, nihil frustra.}

44 ¶ Tertio fallit (& hoc quidè ex eodem fonte manat) si cum esset lex vel alia dispositio vtens verbo futuri temporis, superuenit alia idem per omnia disponens, vtensq; & ipsa futuro tempore. Nam tunc, vt ista posterior constitutio aliquid addat ad primam, erit verbum illud futuri temporis quo vtitur, latæ sententiæ, secundum glo. not. in c. dispendia, in verbo, processus valeat, de rescr. lib. vj. quam ibi omnes sequuntur in eo quod interpretatur illa verba, nec processus valeat, scilicet ipso iure. sed nullus expendit ratione illius. nã aliàs, inquit, nihil videretur hæc constitutio addere.

45 ¶ Hoc autem generale est, vt vltima constitutio, siue quæuis alia dispositio idem statuens quod prima, ita debet interpretari, vt aliquid addat ad primam, ne sit superuacua, vt not. per Bart. & alios in l. iij. §. ait prætor. ff. de damn. infect. & in l. ij. ff. de vsucap. cum infinitis propè concord. à me collectis in dicto tractatu nihil frustra.} Quibus addes vnum quod huc proximè accedit, quòd licet aliàs pactum de nõ petendo non tollat actione ipso iure. l. si vnus. §. pactus ne peteret. ff. de pact. & §. præterea, Instit. de excep. & Bal. in rubr. ext. de offi. iud. col. iij. vers. quarto nunquid per pactum, cum similit. hoc tamen fallit, cum sit ei qui aliàs erat tutus exceptione, puta Macedoniæ vel Velleiani, quia tunc tollit ipso iure, ne sit superuacuum. ita voluit gl. in l. legitima, in glo. magna circa med. ff. de pact. & ibi quoq; Odo. Bal. in vtraque lect. qui id dicit not. dignum Ang. Pau. Castr. Alex. & Ias. qui id assignat robori & naturæ duplicis vinculi, & dicit no. & sing. & omnes propè ad fi. & idem quoq; Ias. in d. §. pactus ne peteret, col. ij. vers. vltra alios. Ex hocq; dicit Anto. Corf. in tractatu de verbis geminatis, col. vij. versi. xlv. quòd geminatum pactum de non petendo, tollit actionem ipso iure; licet simplex non id efficiat Et hoc confirmatur ex his quæ dicam in seq. fal.

46 ¶ Quarto fallit, vbi etiam in eadem constitutione esset duplex siue geminatum verbu futuri temporis. Tunc enim est latæ sententiæ. Ita voluit Bal. loquens in iis verbis, cassentur & irritentur, in tit. de pace Constantiæ, in versi. hoc quod nos, in verbo, cassentur. quod dictum sequitur & sing. dicit Rom. d. sing. iij. & in repet. l. si verò. §. de viro, in xij. fal. ff. solu. matr. & Corn. confi. lxxvij. plenè quidem & egregie, col. ij. lib. j. & confi. ccvij. circa præsentem consultatione, col. pen. vers. accedat quod not. eo. lib. j. & confi. lix. diu post consilium, col. ij. versi. geminata, lib. ij. vbi hoc dicit no. & confi. lxxxvj. quamuis videatur, col. ij. lib. ij. & confi. xcvi. diu post redditum, col. pen. eo. lib. ij. & confi. clvij. videtur in hac, col. vlt. lib. iij. & Alex. in addi. Bartol. in d. l. Imperator. ff. de iure fisci. & confi. cxvj. visis quæ subtiliter, col. vlt. lib. vj. Barth. Cepo. in l. irritam, quæ est vlt. post prin. de vsucap. pro donat. vbi id dicit sing. & iterum confi. causarum ciuiliu. lxxvj. Titius procreauit, col. xij. versi. quinto modo. Franc. Curt. senior confi. iij. super verbis, post prin. vbi & hoc dicit singu. & confi. iij. cum impræsentiaru, col. iij. versi. quinto ad idem dum allegat Bald. vbi supra. Soci. confi. ccxlix. materia, col. x. versi. primò in effectu, lib. ij. & Anto. Cochus inter confi. illius, confi. cj. quia per superscriptos, col. ij. lib. iij. Card. Alex. in d. c. j. §. callidis, col. ij. titu. de prohib. feud. alie. per Fed. vbi hoc reputat not. & in c. quoniam, post prin. xvij. distin. & Vital. Camb. in traet. clausularum, in tit. enuntiatia verba confessionis extra ius ad liberadum, char. ij. versi. secundo, nisi confessio: Ias. in l. j. in princ. col. ix. in fi. ij. not. ff. de offic. eius cui manda. est iurisd. & in d. l. non dubium, in x. not. C. de leg. & in l. cum posteaquam, in iij. not. C. de pact. vbi & hoc quoque dicit sing. & in l. manifestè, in fi. ff. de iureiur. {vbi id dicit procedere generaliter, vbi lex vtitur dictionibus geminatis, licet verba non sint.} & confi. liij. circa primum dubiu, col. j. lib. ij. & Fely. in c. si cautio, col. xij. versic. & dicit Bald. & iterum in c. Rodolphus, col. xxij. versi. prædicta etiam plenius, extra de rescrip. Philip. Dec. in authen. cassã, col. j. C. de sacrosact. eccl. vbi hoc dicit singul. & in c. vt nostru, in iij. not. ext. de appel. & confi. cxxxvij. cuius superscriptio incipit, verba ista ipso facto, post prin. & confi. cccxxvij. viso casu proposito, col. j. vbi & hoc dicit sing. & iterum col. ij. versic. nec videtur obstare. Corf. in d. traet. geminatorum, versic. lxxvj. qui est omnium vlti. Hippo. Marsili. confi. l. j. altissimum refugium, col. v. versic. & quod dicta inquisitio, lib. j. & Nicol. Eueral. in locis legalibus, in loco à geminatione locutionis vel actus, col. iij. & Catel. Cot. qui & hoc dicit sing. in memor. incip. geminatio verborum, & iterum in memoriali huius capit. verbu futuri temporis: Ferdin. Loaz. in repet. l. filiisfam. §. diui, col. iij. versic. hinc etiam dici solet. ff. de leg. j. Ant. Rubens

Lex vel alia dispositio illu seria.

Lex addens ad primam.

De eadem re.

Pactum de nõ petendo quan do tollat actio nem ipso iure.

Duplex siue geminatu uer bum futuri temporis.

confi. cxlvij. viso instrumento transactionis, col. pen. Francif. Curt. iunior in l. more, num. 95. ff. de iuridict. omn. iudic. Et id quidem est, vt omnes asserunt, propter verborum geminationem, quæ debet aliquid operari, per illam vulgatam l. balista. ff. ad Trebel. cum aliis multis similibus & concordan. à me latè cumularis in d. tractatu, nihil frustra.

47 Qui dissentiat à precedenti fallent.

Dictio extunc, lata sententiæ.

Et etiam dictio omnino.

48 Solutio contrarij.

Dictio irritum, sine adiectione alterius, latam declarat.

Impropriatur tamen interdum ex subiecta materia.

49 Geminatio nõ est efficax, ubi non est temporis interuallum.

¶ Nec hætenus reperi qui de hac re dubitaret, præter Felin. & Phil. Dec. sibi in ea re malè cõstantes, illum in c. vlt. col. j. extra de offic. deleg. hunc in d. l. cum posteaquã, post medium. C. de pact. ea ratione motos, quòd ratio quæ est in primo verbo futuri temporis, eadem est in secundo & allegant præterea tex. in c. nullus primas. ix. q. iij. vbi dicitur, irritum erit & vacuum. & glo. ibi, interpretatur, irritum, id est irritandum. Et hæc quidem sententia confirmatur ex text. in l. statumimus, in fi. C. de episc. aud. cum dicitur, extunc irritas decernimus & inanes. Nam dictio extunc, est latæ sententiæ, vt postea dicemus {num. 141. quadragesimo tertio.} Ideoq; ea frustra apposita fuisset, si illa duo verba geminata latam quoque sententiam significassent. Et in c. dudum, vers. si vero nulla, de præben. lib. vj. vbi est similis tex. & in c. statutum. §. vlt. de rescript. lib. vj. vbi ita scribitur, sit ipso iure irritum & inane. & similis tex. in c. mulieres, quod est ij. in fin. de iudic. eo lib. vj. & in c. vlt. §. vlt. in fi. de offic. delegat. eod. lib. & in cle. j. §. propter quod, vers. duro, de hæret. & in cle. pastoralis, in fi. de sent. & re iud. in illis verbis, declaramus fuisse & esse omnino irritos & inanes. nam & hæc dictio omnino, est etiã latæ sententiæ, vt dicemus in fal. xvij. etiam ex tex. & in c. accepimus, ibi, omnino friuolas & inanes esse decernas, extra de pact. & in c. fundamenta. §. quòd si secus, de elect. lib. vj. vbi ita scribitur, irrita profus exnunc & vacua nuntiamus. & in c. quorundã, in fi. de electio. lib. vj. cum dicitur, omnino decernimus irritum & inane. & in c. ij. in fi. de iud. eod. lib. & in c. vlt. in fi. de offic. deleg. eo lib. & in c. vlt. in fi. prin. de offi. lega. eod. itē lib. & in cle. j. in fi. de rescrip. & in cle. j. de elect. & in cle. j. ibi, extunc etiã inane decernentes & irritum, de concess. præb. ¶ Sed si verum esset quod dicunt Felin. & Dec. in prima ratione illius posterioris sententiæ, perirent omnia quæ ubique de verborum geminatione scripta sunt. Text. autem & glo. in d. c. nullus primas, non probant contrarium prioris sententiæ. Nam primùm ea glo. dubitat vtrum ille tex. intelligatur ipso iure, an per sententiam, vt ibi videre licet. Et si per sententiam intelligatur, fatetur improprie accipi, sed id fieri propter subiectam materiã, & ex aliis iuribus, iuxta ea quæ supra diximus in 36. vers. incip. fallit ij. & generalius. Nam & dictio irritum, simplex & per se, & sine adiectione alterius latam sententiã declarat, vt nuncupatum voluerunt Hosti. & Io. And. in c. tua nuper, in verbo, irrita, de his quæ fiunt à prælat. Bald. in c. constitutus, col. j. in verbo, irritum, extra de rescrip. & in auth. non licet. post prin. C. de liber. præterit. & iterum in auth. ex causa, col. iij. vers. his igitur. & seq. & ibi recentiores, eo. tit. & in c. j. §. si verò, in verbo, ad irritum reuocabatur, tit. qual. olim. feu. alien. pot. {Salyc. in l. cum posteaquã. C. de pactis.} & Cepola in d. l. irritam, post prin. ff. de vsucap. pro donat. & Aegid. Bellam. confi. iij. circa materiã, col. antepen. vers. secundo modo. Panor. in c. quisquis, in j. not. extra de electio. & ante hos glo. in cle. sæpe, ad finem, in verbo, irritus, & ibi Imo. col. vlt. de verborum significatio. & ante hanc glo. in c. cum dilecta, in verbo, irritum, extra de rescrip. & alia in c. congregato, in verbo, irrita, de electio. & in c. vlt. in gl. vlt. de sup. negli. prælat. & in c. inter cetera, in verbo, irritum, de præben. & in c. de iure, in eodem verbo, & ibi quoque Hosti. extra de iure patro. & in c. vlt. in glo. vlt. extra de restit. spolia. & alia in c. inter dilectos, in verbo, irritam, extra de excess. prælat. Et est bonus tex. in l. cum sententiam. C. de sentent. & interlocut. omn. iudic. quem ita intelligunt Bart. & Ang. ibi in sumario. Et satis patet ex his quæ supra diximus de verbo & participio præteriti temporis, cuiusmodi id est. Et tamen interdum ex subiecta materia impropriatur, & pro irritandum accipitur ob subiectum argumentum, vt præter glo. in d. c. nullus primas, probat etiam tex. in l. j. iuncta glo. in verbo, irrita, {& ibi quoque Salyc.} C. de rescind. vendi. & tex. in l. non omnia, & ibi etiam glo. ff. de minor. {& in d. l. cum posteaquã, & ibi Salyc. C. de pactis.} Sed & quod plus est, istud interdum procedit, etiam si huic dictioni irritum, sit additum ipso iure, vt nihilominus ex subiecta materia intelligi debeat pro irritandum, vt probatur ex cap. auditis, & ibi glo. in verbo, postfacto, & Hosti. in verbo irrita, extra de electio. Sed & è diuerso Io. And. ibi volens etiam seruire subiectæ materiæ, exponit irritandam pro irritam denuntiandam. Quod autem cum eo verbo non solum simpliciter, sed etiam adiuncto cum alio verbo nonnunquam ponuntur & aliæ dictiones etiam latæ sententiæ vim habentes, id fit ad maiorem certioremq; rei significationem, vt supra in simili diximus vers. 25. incip. sed quod his. ¶ Tamen pro sententia {Felin. &} Decij potest & illud adduci, quod & Felin. ipse asserit in d. cap. vlt. de offic. deleg. scilicet, quòd non potest dici geminatio efficax, & vt nostri dicunt, effectualis, id est, quæ habeat vim & effectum geminationis, vbi non est temporis interuallum, vt clarè patet ex eo quod voluit glo. not. in l. si conuenit. ff. de pign. actio. vbi trina interpellatio nullo interuallo facta habet vim vnius tantum interpellationis, cum aliis multis similibus {adductis à Felin. vbi supra, & quæ nos latius} congestis in nostris consuetudinibus, tit. v. §. vj. in glo. j. in prima limitatione. Et hæc ratione motus Barb. in d. c. vlt. vers. idem quoque, extra de offi. deleg. reprobat dictum Bald. ibi, col. ij. in prin. scribentis quòd licet papa vel princeps in rescripto dicat, per te cognoscas, nõ per hoc intelligitur electa industria personæ, quin possit alteri subdelegare, quia illud pronome per te, ponitur ad demonstrandũ, non ad coarctandũ. Sed si poneretur geminatè, verbi gratia, si diceretur, tu tu cognoscas, vel per te te cognoscas, intelligitur electa industria personæ.

Nam

Nam vt dicit Barb. nihil operatur illa geminatio, vbi nullum est temporis interuallũ. & idem voluit Thomas Parp. nullam Barb. mentionem faciens, in repet. l. ij. §. quòd si in patris, col. j. ff. solu. matr. {vt non immeritò illam quoque Bald. decis. reprehenderint Card. Flor. & Imol. in d. c. vlti. ille in §. idem in iij. not. hic autem. col. j. Et hoc confirmatur ex text. in l. pediculis. §. Labeo. ff. de auro & argento lega. vbi non mutat substantiam rerum non necessaria verborum multiplicatio, & l. balista. ff. ad Trebellia. secundum vnam lecturam. & quod auctoritate eorum text. scribit Ro. in l. si quis cum aliter. ff. de verb. oblig. dum reprehendit Bal. qui tradit in l. ij. C. de rescind. vend. tolli remedium eius legis per ea verba, donat omne id & totum quod pluris valet.}

50 ¶ Sed huic rei ita respondere poteris, quòd actus hominum, ad hoc vt dicantur geminati, vimq; habeant geminationis, requirunt interuallum, verbi gratia, confessio, interpellatio, solutio, & huiusmodi similia non habent effectum geminationis, etiam si fuerint sæpius repetita, nisi habeant interuallum temporis: & ita procedit glo. in d. l. si conuenit. & alia similia loco prædicto allegata. At in geminatione verborum non requiritur interuallum, per text. in d. l. balista. {secundum communioem lecturam. & in l. ij. §. quod ait, le ij. ff. qui satisfat. cogant.} & notat per Bart. in repetit. l. j. col. iij. C. de sacrosanct. eccles. & Bald. in procemio. ff. in princip. colum. vlti. & in c. eam te, de rescript. cum multis similibus. quæ videbis in dictis nostris commentariis, tit. xxij. §. ix. in glo. ij. in vj. q. Et ita huiusmodi obiectionem soluit Iaf. in d. l. j. in prin. col. ix. in fi. ij. not. ff. de offic. eius cui manda. est iurisdic. & in l. penulti. colum. vlti. C. de pactis.

51 ¶ Quamquam ipse Decius in d. l. penul. post prin. C. de pactis, scribit huiusmodi distinctionem non habere urgentem rationem diuersitatis: ideo melius ait distingui posse, quòd vbi agitur de declaratione voluntatis, verba geminata magis ostendunt exuberantem voluntatem: sed vbi agitur de præiudicio: tertij, videlicet ad conuincendam alterius contumaciam, vel vbi maior deliberatio requiritur, opus est interuallo. & ita procedit glo. in d. l. si conuenit, & similia. Quæ etiam distinctio huc spectat ad probandum priorem sententiam, cum agamus de declaratione voluntatis ac sententiæ iuriconsulti, qui vsus est verbis geminatis.

52 ¶ Ideoq; etiam illam Bald. doctrinam in d. c. vlt. de offic. delega. qua scilicet dicit per hæc verba, tu tu, videri electam industriam personæ, quã improbat Barb. ibi, vt supra diximus, secutus est tamen Panor. ibi, in fi. princ. & ipse Barb. sibi contrarius in aliis multis locis. videlicet in l. j. col. xxij. vers. si dicatur. ff. de verb. oblig. vbi & illam Decij differentiam ponit, quamuis Dec. illius non meminerit. & idem Barb. in l. Stichum aut Pamphilum. §. stipulatio, col. pen. co. tit. & confi. j. ex facris, col. xxij. lib. j. & confi. xxvij. scripsit doctissimus, col. xxj. eo lib. j. & confi. xxxvij. illud adducam in medium, col. viij. eo lib. j. & confi. l. j. scripsit sapientiæ fons, col. xiiij. {vers. & si quispiam.} eod. lib. j. & confi. lix. clementissimi Dei, col. ij. eo lib. j. & confi. xv. præclare scribitur, colum. vij. lib. ij. & confi. xxvij. præclare scriptum est, colum. xiiij. eod. lib. ij. & confi. xxxiiij. præclare optimus, col. vj. eod. lib. ij. & confi. liij. præclare scripsit, colum. penult. eod. lib. ij. & confi. lxx. præclare scribitur, col. v. eod. lib. ij. atque etiam Anton. Corse. illius discipulus in tract. de verbis geminatis, col. ij. vers. cu. octauo. vbi aliter respondet ad illud quod dictum est requiri interuallum ad vires geminationis, vt ibi videre poteris. & Corne. d. confi. lxxvij. col. iij. lib. j. & Iaf. in d. l. j. vbi supra. ff. de offic. eius cui mand. est iurisd. vbi id dicit singul. & paucis cognitũ. & iterum in d. l. penult. ad fin. C. de pact. & in l. j. §. j. tum in prima lect. ad fin. tum in ij. colum. item ij. vers. sed hoc vltimum, vbi hoc dicit singul. ad fin. ff. de acquir. possess. & Hippol. Marfil. d. confi. ij. altissimum, col. vj. num. 59. lib. j. Nicol. Eueral. in d. locis legalibus, vbi supra, col. iij. & Catel. Cot. qui & id dicit singul. memoriali incipien. geminatio pronominis.

53 ¶ Et facit text. in l. peregre. §. vlti. ff. de acquir. possess. cum dicitur, per nosmetipfos, non per alium. Nam ibi videtur probari per illa verba geminata nosmetipfos, omnino excludi quod per alios nomine nostro fit. Sed id non admodũ ruti est, quia etiã sine geminatione huiusmodi loquendi formulam reperimus, vt in c. qui accusare, ibi per se nõ per aliu. iij. q. ix. Quod autẽ pertinet ad illam Ro. sententiam in d. l. si quis cum aliter, Fran. Aret. ibi, col. pen. vers. item adde in quantum Bart. tenet illam Ro. rationem, & aliam eius sententiam comprobata refellit, vt ibi videre poteris.}

54 ¶ Quintò fallit, quando verbum futuri temporis profertur à testatore: verbi gratia, si hæres meus molestauerit vxorem meam, priuetur hæreditate. tunc enim intelligitur ipso iure, nec requiritur sententia. Ita vulgo allegatur voluisse Bald. in l. j. col. vij. in lect. antiq. C. de his qui pœna nomin. Sequitur Franc. Cre. sing. vij. tu scis quod verbum, in fin. Alex. in addit. Bart. in d. l. iubemus nulli. §. sanè si hoc, col. pen. C. de sacrosan. eccle. vbi & hoc dicit not. & Ioan. Bapt. Castel. in addi. Rom. in d. sing. ij. & in addit. Alber. in suo repertorio, in vers. verba futuri temporis. & Felin. in c. Rodolphus, col. xvij. vers. priuetur, extra de rescript. & vide quæ dicam in seq. fallent.

55 ¶ Sextò fallit, quando verba futuri temporis ponuntur in legibus siue aliis dispositionibus conditionaliter loquentibus, exempli causa, si quid tale non fiat, actus coronat, quia tunc intelligitur ipso iure. Ita nuncupatum voluit Ang. confi. xxxvj. pro decisione quæsitorem, col. vlti. ea ratione fultus, quoniam propter conditionis defectum, ipso iure deficit dispositio tam inter viuos, quàm in vltimis voluntatibus. l. Mæuius, & l. qui hæredi. §. vlt. ff. de condit. & demonst. & l. si rem. §. omnis. ff. de pign. actio. & l. Iulianus. §. offerri, & l. qui pendentem vineam. ff. de contrah. empt. Et vide quæ dicã inferius in xv. fallent. vbi differemus de forma. Nam & conditio impleri debet in forma

Actus hominum geminati requirunt interuallum, ut vim habeant geminationis. Secus in geminatione verborum.

De eadem re.

Confirmatio eiusdem.

Dictio nosmetipfos, quid importet.

Verbum futuri temporis prolatum à testatore.

Et positum in legibus, aut aliis dispositionibus conditionaliter loquentibus.

56
Et cum poena
priuationis im-
ponitur, quae
est tituli reso-
lutiua ob actum
omissum ex-
tra iudicalem.

57
De eadem re.

58
Et relatum ad
iudicem.

59
De eadem re.

60
Quando pro-
cedat ut uer-
bum futuri re-
latum ad iudi-
cem, sit lata
sententia.

61
Et directum ad
partem.

62
Nec non ubi
imponitur poe-
na ex crimine
commissio cir-
ca bona, & no-
n in personam.

63
Et si appareat
ex aliis uer-
bis mentem con-
stitutionis es-
se, ut inducat
canonem late
sententia.

specificata: ut no. in illis primis legibus & secundum hoc potest intelligi quod dicimus in praeced. fal. ¶ Septimo fallit, quando poena priuationis imponitur propter omissum actum extrajudicalem ex contractu faciendum, & huiusmodi poena est tituli resolutiua, quia intelligitur ipso iure, quamuis dispositio utatur verbo futuri temporis. Ita voluit Bald. qui omnes legum interpretes acumine ingenij superauit, in d. l. ij. in addit. in ij. quaest. & ibi post eum Salyc. ferme ad verbum, col. iij. versic. & ut hic clarius. C. de iure emphyt. per text. ibi, & alios quos allegat & sequitur Felin. in d. s. Rodolphus, extra de rescript. Nec abs re dictum est, quod poena sit tituli resolutiua, quia si non esset huiusmodi, tunc non intelligeretur ipso iure, sed per sententiam, ut dicunt Bal. & Saly. in eodem loco, per text. in §. si verò tacuerit, in authen. ut hi qui oblig. res. minor. se hab. perhi. Et subdunt, quod in dubio praesumitur tituli resolutiua, quando priuatio est à iure per contractum quaesita, & ipsi contrahenti profutura, ut ibi, quia tunc habet vim legis commissoriae.

¶ Iason tamen in d. l. ij. colum. iij. versic. & ad contraria. & iterum in l. vlt. col. xxxij. versicu. & tenendo hanc opinionem. C. eod. tit. allegans tantum Salyc. dicit simpliciter id procedere in omissione actus extrajudicialis, nulla distinctione facta, utrum poena sit tituli resolutiua, an verò non sit. Id quod etiam simpliciter dicit ipse Salyc. in d. l. vlt. colum. pen. versic. non obstat. & Panorm. quem ipse Iason non allegat, in c. si diligenti, col. vij. versic. in glo. in verbo, perdant, de foro compet. & Card. Alex. in d. §. callidis, col. ij. ad fin. titu. de prohib. feud. alie. per Feder. & Ludo. Bolo. qui hoc reputat singul. in addit. consi. Ioan. Ana. consi. xxxij. incip. praesentia domini, in princ.

¶ Octauo fallit, quando verbum futuri temporis refertur ad iudicem, quia tunc est lata sententia, ut voluit Bart. in d. l. extat, col. vlti. ff. quod met. caus. & nulla illius mentione facta Anto. in c. clericis, per text. & glo. ibi, extra ne cleric. vel monach. Id quod confirmatur ex eo quod tradit Ricard. Mal. in sua disput. incip. statuto cauetur, quam refert Ioan. And. in addit. Specul. tit. de iudic. delegat. §. restat. versic. quid si statuto. & in tit. de procur. §. nunc breuiter, versic. licet autem. Quod si statutum mandat iudici, ut causam intra certum terminum expediat, dirigendo scilicet verba in iudicem, quicquid post illum terminum expeditur, nullum est, per multa quae ipsi allegant.

¶ Sed illud dictum Anton. in d. c. clericis, etiam sine mentione Bart. vbi supra, reprehendit Panorm. in eo ipso cap. nec id quidem iniuria, ut quod sit contra omnia iura, & etiam contrarium voluerunt Bald. & Salyc. in d. l. ij. C. de iure emphyt. in locis allegat. in praeced. fallen. Et hanc opinionem corroborat quod voluerunt Iacob. Aretin. Cyn. Bart. Bald. & recentiores in l. properandum, in princ. C. de iudic. quod si tempus instantiae statuitur iudici, & non parti, valet quod facit iudex post tempus, licet ipse puniatur, per l. j. in fi. C. de omif. caus. tam civil. quam crimin. & idem tenet Oldra. in quadam disputat. quam adducit Bartol. vbi supra, & Ioan. Andr. locis supra allegatis. & Panorm. in cap. penult. colum. antepen. extra de iudic. & in cap. de causis, extra de offi. deleg. Rom. consil. cccc. xv. quo ad primum an syndicus, in ij. dubio. Paul. Castr. consi. clxxxij. videtur dicendum quod dicta declaratio, lib. j. vbi & alia similia adfert.

¶ Potest tamen illa opin. Bart. & Anton. in princ. huius fal. adscripta procedere in vno casu, videlicet cum lex utitur verbo priuatio potentiae & potestatis ad iudicem directo, verbi gratia si lex aut statutum dicat, iudex tale aliquid facere non poterit. Nam tunc actus in contrarium factus erit ipso iure nullus, ut dicit Bart. in l. j. C. de dilat. & in l. j. ff. de feri. & Franc. Aretin. in cap. in causis, de testib. & Felin. qui hoc egregie disputat in c. pastoralis, col. vlti. versicu. considera quod aliquando, extra de exceptio. Sed & tu vide quae late etiam diximus in nostro tractatu de legibus connubialibus, in glo. iij. in verbo, ne peat, in princip. Ex quibus intelliges id semper procedere, etiam si non ad iudicem referatur.

¶ Nonò fallit (& id quidem ex diametro praecedenti repugnat) quando verba diriguntur parti, non iudici, secundum Rom. in l. admonendi, col. penult. & ibi quoque Raph. Fulgo. Petr. in repe. Bapt. Cacial. colum. iij. versic. ex quo dicto inferunt. & Franc. Curt. seniore, col. ix. versicu. secundò not. & Ias. in repet. col. v. versic. eandem opin. tenet. ff. de iureiu. Nam ut inquirunt, vbi lex concedit aliquod beneficium, nec exprimit quod debeat iudex adiri, cõpetit parti ipso iure, nec necesse est adiri iudicem, per l. de pupillo. §. si is cui, cum glo. ff. de ope. noui nunt. & facit l. quae sub conditione. ff. de cond. insti. & quod scribit Anto. consi. xxij. visis punetis, colum. j.

¶ Decimò fallit, vbi imponitur poena ex crimine commissio circa bona, & ex quo nulla poena irrogatur in personam delinquentis. Tunc enim ipso iure semper intelligitur imposita. Nam cum ex eo delicto persona non affigitur, non est expectanda sententia, quae nihil prodesset. l. aliquando. ff. ad Velleia. & facit l. eum qui, in prin. ff. de his quib. ut indig. Quòd si poena extenditur ultra bona, necessaria est sententia. l. j. C. de his qui ex pub. ratio. lib. x. & l. scire. C. de bonis vacant. eod. lib. x. Hac Calca. quem vix (ut ingenue fatear) intelligo consi. l. j. licet his quae supra, col. iij. versic. ad tollendum. & iterum consi. lxxvj. visis omnibus & ponderatis, colum. j.

¶ Undecimò fallit, quando ex aliis verbis ipsius constitutionis vtentis verbo futuri temporis, apparet mentem ipsius constitutionis esse, ut inducat canonem late sententiae. glo. est in d. c. quisquis, in verbo, fiat. extr. de elect. quae dicit quòd licet verbum quo utitur d. c. sit futuri temporis, tamen intelligitur ipso iure, propter verba sequentia, non absque dispensatione, &c. & ad hoc ponderant illam glo. Pano. & Domi. ibi, & ad hoc etiam allegat ipse Domi. tex. in d. c. dispendia, vbi & hoc dicit ipse Domi. in v. not. de rescript. lib. vj. & idem Domi. in c. vlt. §. pars verò, in princ. de offic. deleg. eod. lib.

eod. lib. & in c. j. §. vlt. col. j. vers. quæro an deficiens, eod. lib. {Franc. Aret. in l. j. col. iij. vers. ad tertium. ff. de testa.} & Cardi. Alex. in cap. imperialem. §. callidis, col. ij. tit. de pro. feud. ali. per Fede. & Felin. in d. c. Rodolphus, col. xix. vers. & subdit. extra eo. tit. Et bene facit quod in simili dicit glo. in c. inolita. xj. q. j. & Saly. in l. cum posteaquam, & ibi recentiores. C. de pact.

64 ¶ Duodecimò fallit etiam quando ex aliis legibus & constitutionibus constat illud verbum futuri temporis esse late sententiae, per glo. in l. j. in verbo, amittat. C. de poena iudic. qui mal. iudic. quae exponit illud verbum amittat, ipso iure, quantum ad illum qui iudicem corripit, per l. venalem. C. quan. prouo. non est neceff. & glo. in d. cap. j. §. j. in verbo, reuertatur, tit. de prohib. feud. alien. per Feder. quae exponit illud verbum reuertatur, ipso iure, quantum ad illum qui feudum alienauit, per iura quae allegat, & Bald. & Salyc. in d. l. ij. quibus locis supra citauimus. C. de iure emphyt. Et hoc quidem generale est & perpetuum in omnibus verbis, & dictionibus, ut contra naturam propriam sint vel late vel ferenda sententiae, propter alia iura quae id disponunt vel declarant. ut aperte intelligit glo. in c. si quis ex clericis, & ibi Imo. extra de vita & honest. cleric. & in c. si quis. xxij. dist. & not. Domi. in c. j. §. quaest. iij. Panorm. in d. c. ij. in fi. de foro compet. & iterum in d. c. si diligenti, col. vij. eo. tit. & quod diximus supra in ij. fal. praeteriti temporis.

65 ¶ Decimotertio fallit, vbi quis priuatur ratione status incompatibilis. nam tunc semper ipso iure priuatur, ex sententia Bal. in cap. j. §. qui clericus, in princ. per illum tex. quem ad hoc dicit notab. tit. si de feud. fuer. controuers. inter domi. & agna. Quam sequitur & commendat Fely. in d. c. Rodolphus, col. xxj. vers. quotiens ratione status, extra de rescript.

66 ¶ Decimoquarto fallit, quando sunt verba declaratoria, quia tunc semper sunt lata sententiae, ut pulchre voluit ille Cano. princeps Panorm. in d. c. si diligenti, col. vij. de foro compet. per tex. & glo. in c. nouit, extra de his quae fiunt à praelat. sine consen. capi. Quae autem sint ea verba declaratoria, facile poteris cognoscere ex his quae tradit ipse Panorm. in d. c. si diligenti.

67 ¶ Decimoquinto fallit, vbi verbum futuri temporis apponeretur in dispositione, quae induceret formam siue solennitatem formalem, quia illius omisio redderet actum ipso iure nullum, ut not. glo. in cap. cum dilecta, in verbo, irritum, extra de rescrip. Bar. Bal. & late recentiores in l. vniuersa. C. de precib. imper. offer. Bart. in l. item eorum. §. sed si ita, per illum tex. ff. quod cuiusque vniuersi. Bald. Ang. & recentiores in l. j. & ij. ff. de liber. & posth. & in l. cum hi. §. si prator. ff. de transactio. & in l. j. C. qui testa. facere poss. Signo. consil. lxxxvij. factum sic praesupponitur, col. iij. vers. item omnis dispositio. Ang. consil. xxxvij. pro decisione quaesitorum, col. vlt. Domi. in cap. quia propter, col. vij. vers. venio ad vers. vel saltem, extra de rescrip. Soci. consil. lxxvj. visa facti contentia, colum. j. lib. j. cum his quae late dixi in nostris commentariis consuetu. tit. vj. §. v. in gl. v. in ij. ar. modicorum. versic. hoc tamen intellige. & quae copiosissime etiam cumulauit Hippolyt. Marsil. consil. cxxxij. omnipotens, col. ij. & ij. lib. ij. Idque etiam si actus esset pius & fauorabilis, per l. qui Romae. §. Flauius Hermes. ff. de verborum obligat. secundum Bald. in l. vlt. post Oldra. ibi. C. si manci. ita fuer. ali. ne manu. & in l. testamentum, in ij. not. C. de testa. {& in l. omnes populi, col. pen. ff. de iustitia & iure. & consil. cclxxxij. visa inquisitione, post medium, lib. j.} & Ias. in l. j. §. sublara, in priore lect. col. ij. vers. istam primam. ff. ad senatusconf. Treb. & consil. cxlix. praesens quaestio, col. iij. vers. item formae, lib. ij. & consil. clj. in causa contradictionis, in fi. eo. lib. ij. {& consil. cxj. placet mihi, colum. j. eod. lib. ij. & Matthae. Afflict. in constitutio. si quis in posterum, col. ij.} quibus locis Iason & alia Baldi loca in id citat, sed mendose tamen. Cuius rei ratio satis aperta est ex dicto Aristotelis vbi. que aduocato: Forma est quae dat esse rei. ad quod nostrates allegant. l. Iulianus. §. si quis reus. ff. ad exhib. atque perfectionem ipsius esse (si ita more Graecorum loqui possumus.) Iurifigentium, in princ. ff. de pact. per quos tex. ita dicit Bald. in c. vlt. colum. v. versic. quæro utrum sit differentia, extra de consuet.

68 ¶ Hoc tamen intellige, nisi huiusmodi solennitas quae omissa est, suppleatur à lege. tunc enim ipsius omisio nunquam reddit actum nullum. alias enim ea suppletio esset superuacanea. l. his verbis, cum l. seq. & quod ibi tradit Bald. in j. lect. vers. item not. quod aliquid. ff. de adop. & l. j. in prin. C. de rei vxor. acti. & expressè etiam voluit Franc. Aretin. in c. super his, col. iij. vers. pro ista opi. facit, extra de accusat.

69 ¶ Intellige ij. in solennitate formali, ut iam diximus, quae videlicet debet interuenire in ipso actu: secus in alia solennitate, quae post actum interuenire potest. Nam tunc illius omisio non vitiat ipso iure, etiam si apponantur ea verba, alias non valeat, ut voluit Bart. in d. l. vniuersa, & ibi etiam Bald. & Raph. & recentiores. C. de precib. imper. offer. & Bart. in l. j. col. vlt. in princ. ff. de testa. & in l. si ita quis. §. ea lege, col. j. vers. quæro utrum prohibitio. ff. de verb. obligat. & in l. cum lex, col. iij. vers. sed pone quod lex dicit. ff. de fideiuf. & in l. ij. C. de cano. fru. vr. Rom. lib. xj. & Bal. in l. j. §. vbi autem, col. vlt. vers. & praedicta faciunt. C. de caduc. tol. & in l. hi qui ad ciuilia, col. iij. vers. ex hoc facit. C. de appel. & in l. ij. col. ij. vers. & scias. C. quan. prouo. non est neceff. Imo. in c. exhibita, col. 8. vers. tertio quaeritur, extra de rerum permut. & late Bertha. qui multos concord. adfert in tractat. gabellarum, in ij. parte vij. partis principalis. quaest. xxij. & Cepola causarum ciuiliu. consil. 35. celeberrime, col. j. & Felin. in c. quoniam, col. ij. vers. tu verò attende, extra de lite non contesta. & Philip. Dec. qui & pleròsq. alios citat, in cap. ij. vers. successiuè, extra de testib. & Fab. à monte sancti Satini, in tract. In fin. in xxvij. quaestio.

Et si constet
ex aliis legi-
bus, illud ver-
bum futuri es-
se late sen-
tentia.

Et ubi quis
priuatur ra-
tione status
incompatibilis.

Item quando
sunt verba de-
claratoria.

Item si appo-
neretur in di-
spostione qua
induceret for-
mam, siue so-
lennitate for-
malem.

Etia si actus
esset pius, &
fauorabilis.

De eadem re
& quomodo
intelligenda.

Solennitas for-
malis hic ac-
cipitur, qua
debet interue-
nire in ipso
actu, secus si
post.

70
Item quando
uero futuri
iungitur par-
ticipium præ-
teriti temporis.

71
Qui repugnet
proxime di-
cto.

72
Comprobatio
prioris senten-
tie.

73
De eadem re.

74
De eadem re.

75
Verbum futu-
ri iunctū alii
uero quod
est late sen-
tentia.

76
Et cum dictio
omnino, adii-
citur.

¶ Decimosexto fallit, quando uerbo futuri temporis iungitur participium præteriti temporis. nã tunc est late sententiã, habita scilicet ratione participij præteriti temporis, magis quã uerbi futuri. Ita expressè uoluit Bart. in l. j. ff. de vi priua. & in l. j. §. fed & constitutio, circa medium. ff. de calum. & in l. imperator. ff. de iure fisci. & Imol. in c. j. §. vlt. de elect. lib. vj. secutus Ioa. Mo. Archid. & Ioa. And. ibi uolentes hæc uerba, nouerit se suspensum, esse late sententiã.

¶ Quamquam Domi. ibi, col. prima, uers. quæro an deficiens, tenet expressè contra Imol. per not. in c. in pœnis, de reg. iur. li. vj. Nam quod in d. c. j. illa uerba sunt late sententiã, non est, inquit Do- mi. ex propria eorum natura, sed ex aliis uerbis illius tex. quã planè demonstrant quod debent in- telligi ipso iure. nam mox subditur, quod si postea administrat, sit priuatus. Domin. esse notandum ad statuta. sequitur & commendat Felin. in d. cap. Rodolphus, col. xxj. uers. nouerit se suspensum. Et in hanc partem inclinare uidetur Collect. in cap. j. col. ij. uers. fic. aliqui dicunt, extra de iudic. Et facit in hanc partem tex. in cl. cum sit, in fi. de magi. ibi, eo ipso nouerit se suspensum. Nam fru- stra eo ipso dictum fuisset, si ex propria vi aliorum uerborum intellectum fuisset.

¶ Sed pro priore sententia est bona glo. quam nullus illorum allegat, in c. cum in cunctis. §. vlti. in uerbo, priuatus, extra de elect. quã dicit hæc uerba, nouerint se priuatos, intelligi ipso iure, & glo. in c. ij. in gl. vlt. in princ. & ibi Host. Imo. & Pan. qui eam not. extra de solut. & alia in c. extirpã- da. §. quia uerò, in uerbo, priuatum, extra de præbend. quã interpretatur illa uerba, sciat se priua- tum ipso iure. & alia in c. si quis, quod est pen. in uerbo, suspensos, extra de simo. quã posteriores loquuntur de his uerbis, nouerint se suspensos, & gloss. Hostien. Ioan. And. & Ioan. Ana. qui lo- quuntur in his uerbis, absolutos se nouerint. in c. absolutos, quod est vlt. extra de hæretic. Glof. & Hostien. loquentes in uerbis, sciat se excommunicatum, in c. ij. extra de cleric. excommun. min. & in c. quoniam in uerbo, mucrone percussum, extra de offi. ordin. quã dicit illa uerba, nouerit se mucrone percussum, intelligi ipso iure, & eam sequuntur doct. ibi. Est que illi & alia omnino simi- lis in cap. vt inquisitionis. in fi. in uerbo, percussum, de hæret. lib. vj. & itè alia quã loquitur in illis uerbis nouerit se suspensum, in c. vlt. in fi. de temp. ord. lib. vj. & glo. in c. pen. de sentent. excom.

¶ Et in eadem sententia fuit Spec. licet admodum confusè, tit. de citat. §. iam de citatione, col. vlt. uers. quid si iudex. & planius Oldr. conf. ccxcj. hæc sunt rationes, col. ij. uers. restat ergo uidere. vbi uoluit quod hæc uerba, noueris potestatem tibi interdiciam, denotent interdictionem ipso iure. & Bald. in l. qui uolebat. ff. de hæred. instit. vbi loquitur de his uerbis, excommunicatum te esse co- gnoscas. & in Rub. C. com. vel epi. col. ij. uers. modò ego quæro, loquitur in his uerbis, excommu- nicatum te esse noscat. & in cap. præterea requisisti, in ij. not. & ibi etiam Anto. & Panor. col. pen. uers. ulterius quæritur, extra de appel. & Collect. in c. si quem, ad fi. extra de sent. excom. & Imol. in elem. j. col. j. uers. not. quod per hæc uerba, extra de sequ. poss. & fruct. per illum text. qui nihil ad hoc facit, sed potius in contrarium, cum id exprimit per uerba, hoc ipso. & Mathes. no. cxv. no- ta quod vbi lex. vbi & hoc dicit generaliter procedere, quando uerbo futuri temporis adiungitur participium præteriti. & Domin. sibi contrarius, & Cardi. Alex. in c. Engeltrudam. iij. q. iij. vbi di- cunt per hæc uerba noscas uel intelligas te excommunicatum, profert sententiam excommuni- cationis. & idem dicit ipse Domi. in c. j. ij. quæst. iij. & Felin. in eodem c. sibi contrarius, uidelicet in d. c. Rodolphus, col. xxj. noueris te anathemate percussum. & rursus in c. j. col. vij. uers. nota quod ista uerba, extra de iudic.

¶ Et est bonus tex. in c. præterea requisisti, & ibi per Panor. post alios, col. penult. extra de appel. & in c. j. de sentent. & re iudic. lib. vj. cum dicitur, ab executione officij per annum nouerit se suspen- sum. Nam postea subdit, Sciturus quod si suspensione durante ingesserit, se diuinis, irregularitatis laqueo se inuoluet. Et in c. j. uers. si quis autem, iuncto uers. vlt. de sentent. excommu. lib. vj. Nam priori loco hæc uerba ponuntur, à diuinis officiis nouerit se suspensum. & in posteriori, quod si contingat eos sic suspensos diuina officia exequi, in irregularitatem incurrunt. Et faciunt etiam quã dicam inferius in lx. fallent.

¶ Decimosseptimò fallit, quando etiam uerbo futuri temporis iungitur aliud uerbum, quod suapte natura est late sententiã. tunc enim dispositio intelligenda est ipso iure, magis scilicet inspecto il- lo uerbo quod iungitur, quã uerbo futuri cui iungitur uerbi gratia, uerbum subiaceo, etiã in fu- turo, aut in infinitiuo, quod hoc casu sumit naturam futuri uerbi, vt postea dicemus, habet vim late sententiã, vt etiam dicemus in xlviij. fal. Igitur si ita dictum sit, nouerint se excommuni- cationi subiaccere, intelligitur ipso iure, habita scilicet ratione uerbi subiaccere, magis quã uerbi no- uerint, vt uoluit glo. in c. excommunicationi, & ibi quoque Pan. extra de rapto.

¶ Decimo octauò fallit, quando uerbo futuri temporis adiicitur dictio, omnino, quia idem est ac si diceret, ipso iure, secundum Bal. in l. j. §. si pecunia, per glo. ibi. ff. de po. sed tu de illa glo. uide quid dicam in seq. fallent. & idem uoluit ipse Bal. in l. ij. in addi. in ij. q. & ibi etiam Salyc. col. ij. in fin. & Iaf. col. v. uers. secundò pro hac parte facit. C. de iure emphy. & idem Bald. in sua margarita, in uer- bo, priuatio, vbi facit illam gl. sing. & Archid. in §. qui uerò res, in uerbo, omnino. x. quæst. ij. Bart. in auth. vt defun. seu fune. eor. in prin. Angl. in §. vlt. in fi. per glo. ibi in uerbo, actione, in auth. de litigio. & in l. imperator. ff. de iure fisci. Rom. qui illam gl. ad hoc dicit sing. in primo sing. Domi. & Philip. Franc. in c. j. uerque in vlt. no. de his quã vi metusue caus. si. fidem Philip. in c. vlt. §. vlt. de offi. delega. lib. vj. Mathes. no. cxij. nota quod vbiunque. Fran. Cre. sing. vij. tu scis. Barb. conf. 64. scribitur

scribitur lib. Hester, col. iij. lib. j. & in repet. c. Raynaldus, col. xlv. & iterum col. clxj. extra de testa. & in c. qualiter, col. iij. extra de iud. & in c. ex parte, le j. extra de offi. deleg. & ibi etiam Felin. col. j. qui dicit de hoc esse tex. in c. si religiosus, de elect. lib. vj. sed hoc ibi exprimitur. & in l. generaliter, col. 6. ff. de uerb. oblig. vbi ad hoc allegat multa iura. Marianus in c. Iudæi, le ij. extra de Iudæ. Fran. Aret. in c. si diligenti, col. v. extra de foro compet. vbi ad hoc dicit sing. illum tex. iuncta glo. in d. §. si pecunia, idem Aret. in c. fraternitatis, col. x. uers. in contrarium arguitur, & col. seq. & ibi etiam Felin. col. iij. uers. sed istis non obstantibus, de testib. & in c. cum uenisset, & ibi quoque Felin. uers. q. col. ij. eo. tit. Corn. conf. lix. diu post consilium, col. ij. uers. quod maximè dicendum, lib. ij. & conf. ccij. in hac consultatione, col. ij. eod. lib. ij. Alex. in l. si insulam, col. v. uers. ex hoc infero. ff. de uerb. oblig. & conf. vj. circa processum, col. pen. lib. iij. Corn. conf. lix. diu post consilium, col. ij. uers. & licet pœna, lib. ij. Card. Alex. in c. præter, col. ij. uers. quæro an istud. xxxij. distinet. Philip. Franc. in c. quã sit. §. ceterum super glo. vlt. de elect. lib. 6. & in c. ij. col. ij. in vj. not. de pact. lib. vj. Io. Bapt. Cacia. in l. more, in xxj. quæst. ff. de iurisdic. omn. iudi. Felin. in d. c. Rodolphus, extra de rescrip. & in c. gratum, ad fi. extra de offi. deleg. & in c. pastoralis, col. pe. uers. quartò, extra de excep. & in c. de regularibus, in ij. not. extra de simon. vbi illam glo. dicit sing. Iaf. in l. pen. col. ij. uers. sextò pòdera. C. de pact. & conf. clxvij. statuto inclytæ, col. vlt. lib. ij. Philip. Dec. in c. ad hæc, le j. col. iij. extra de appellat. Fran. Purpu. in l. more, col. antepe. uers. tertio ampliatur. ff. de iurisdic. omn. iudic. Corfe. in suis sing. in uerbo, omnino, vbi & ad hoc allegat glo. in l. ob signatione. C. de solut. relatam ad tex. in d. §. si pecunia. Hippol. Marsil. in sua practica causarum criminalium, §. aggredior, num. 113. {Stepha. Bertrand. conf. cxlij. ex thmate, col. ij. uers. ad secundum. lib. iij.}

77 ¶ Et quamquam ea glo. in d. §. si pecunia, propè sola in id ab omnibus citetur, à multisq; singu. di- catur, est tamen & alia, & ea quidem expressior, in c. vlt. in fi. in uerbo, omnino, quam ibi expen- dunt & commendant Domi. & Philip. Francus, de offi. delegat. lib. vj. quam & ad hoc obseruauit Franc. Aret. in c. j. col. iij. uers. aliquando facultas, extra de accusa. vbi & de hoc dicit esse text. in c. iudex, ad fi. de offic. delegat. lib. vj. Est item alia glo. in c. licet canon, in uerbo, carere, de elect. lib. 6. nisi dicas ibi hoc esse propter uerbum carere, quo etiam uirtur text. ibi, de quo postea dicemus. Alia denique gloss. in c. j. in uerbo, uacuum, quod met. caus. lib. vj. nisi dicas & id esse propter uer- bum uacuum, quod est præsentis temporis. Et est bonus tex. si rectè intelligatur, in §. præterea, Instit. de excep. quamquam aliò trahatur à glo. & docto. Sed nullus melior neque apertior rex. est, quã in l. si non fortem. §. indebitum. ff. de condit. indeb. cum dicitur, non solum si omnino nõ debebatur, sed & si per aliquam exceptionem peti non poterat.

78 ¶ Et in hæc sententiam optimè facit, quod hæc dictio omnino, id operatur, quod sit parata execu- tio, ut dicit Bart. in l. j. col. vlt. ff. iud. sol. Et quidem executio præcisa, vt asserit Cardi. Alex. in c. tue fraternitatis, col. xij. uers. solutio abbas, extra de sponsal. per not. per glo. in l. Græcè. §. illud. ff. de fi- deiu. & in cl. ij. de ara. & qual. & in clem. j. in uerbo, omnino, de uita & honesta. cleric. Vt quæ etiam sit dictio præcisa, vt dicunt Bald. & Saly. in d. l. ij. C. de iure emphy. Bald. in l. vlt. col. j. in ij. oppo. C. de contrah. empr. & in c. si Christus. col. 2. extra de iure iur. Ro. in l. quod re. ff. si cert. per. Barb. qui ad hoc multa allegat, in l. ij. §. & harum. col. ij. ff. de uerb. oblig. & confil. xlv. mandato & iussu, col. ij. uers. item adduco, lib. ij. Franc. Aret. qui item multa adfert in d. c. qualiter & quando, le ij. col. vj. uers. est enim omnino, extra de accus. & Alexan. qui item multa adducit in l. precibus, col. j. C. de impub. & ali. substitu. & conf. lxxxvij. in causa dominæ Bartholomeæ, in princ. lib. iij. {Corne. qui item multos ac multa citat d. confil. lix. col. ij. uers. quod maximè, Franc. Curt. senior conf. cxliij. super contingentia, col. iij. uers. pro conclusione, vbi etiam multa ad hoc aduocat. & So- ein. conf. ccxlix. materia, col. x. uers. primò in effectum, lib. ij. & conf. seq. in causa Bononiensi, col. iij. uers. aliud est, eo. lib. ij. Georg. Nat. in repe. c. quamuis, col. x. num. 51. uers. quintò not. de pact. lib. vj. Iaf. conf. xxij. octo dubia, col. ij. lib. iij. Ideo etiam eam vim habet, vt quis præcisè cogatur ad factum, vt uoluit Ro. in l. stipulationes non diuiduntur. ff. de uerb. oblig. & Felin. in d. c. ex parte, col. j. extra de offi. deleg. & facit quod infra dicemus de dictione, omnimodo, & quod scribit Ol- dra. conf. cxliij. thmate est, dominus B. paulò ante medium.

79 ¶ Quod quidem (scilicet præcisè) significat (vt id obiter dicam) vt sine vlla exceptione, & vt uulgò dicimus, sine remedio, & ad vnguem, indistinctè, & sine conditione id fiat. Cicero epistol. ad Ar- ticum lib. viij. epistola cui initium est, Dionysius, Ego nemini, cuius causam non reciperem, nun- quam reo cuiquam tam humili, tam fordido, tam nocenti, tam alieno, tam præcisè negaui, quã hic mihi planè sine vlla exceptione præcidit. Et ex nostris Bal. in rub. extra de constit. colum. 2. uers. statuta præcisa, & iterum uers. quid est dicere præcisè, dicit id uerbum præcisè significare ad vnguem, omnimodo, & in distinctè. Et sequitur Barb. conf. xxxix. clementissimi Dei, col. iij. lib. ij. & conf. lxxxvj. illud in medium referam, col. xj. uers. quintò est aduertendum, lib. iij. & confil. 6. il- lud in medium adducam. col. xij. lib. iij. Et idem propè uoluit ipse Bal. in l. ij. C. de excep. rei iudi. & conf. clxx. ad euentiam, lib. iij. de quo & tu uide eundem Bal. in cap. iij. ad fi. & ibi etiam Pan. in vlt. notab. & Card. Flor. de rescrip. & gl. in l. iusiurandum & ad pecunias, in prin. col. xij. lib. iij. in uerbo, certioretur. ff. de iure iur. & in l. sed & si me putem. §. cum iter, in uerbo, condicam, post princ. ff. de condit. indeb. & in l. cum is qui, §. vlt. in uerbo, qui hominem, post princ. eod. tit. & in l. hereditatem, in uerbo, cogedam. ff. de donat. & in l. j. in uerbo, in aliis. C. de sent. quæ pro eo quod interest,

Comprobatio
eiusdem.

Dictio omni-
no, operatur,
quod sit pa-
rata execu-
tio.

Et ut quis
præcisè cogatur
ad factum.

Præcisè quid
significet.

interest, quas omnes citat Bald. in sua margari. in verbo, præcisè, ad interpretationem significatio- nis huius dictionis. Cui adde & glo. in l. Pomponius, in verbo, haberi, post princ. ff. de negot. gest. & bonum tex. in l. j. §. vlt. ff. vt legat. not. caue. & in c. j. extra de plus perit. & in c. contra Christia- nos, de hæret. lib. v. j. & Ang. conf. liiij. in quæstione proposita, ad si. Fran. Are. in l. si stipulatus sim damam. ff. de verb. oblig. cum sim. adductis per recentiores in d. c. j. de rescript. & per Ias. in l. om- nes populi. col. antepen. vers. item dum Bart. cum multis seq. ff. de iust. & iure.

80 Alia significa- tio huius di- ctionis præci- se.

¶ Tullius autem, ne id omittamus, lib. ij. de natura Deorum, aliter illud præcisè accepit, Velut à te ipso hesternio die dictum est, auum fatidicam Prouocam fingi, quasi quandam Deam singularè, quæ mundum gubernet & regat, sed id præcisè, vt si quis dicat Atheniensium rempublicam cõ- silio regi, desit illud Arcopagi: sic cum dicimus prouidentia mundum administrati, deesse arbitror Deorum. plenè autem & perfectè sic dici, existimato prouidentia Deorum mundum administra- ri. Est ergo ibi præcisè idem quod concisè, ita vt aliquid desit quod intelligitur. vnde & illud Gel- lij alicubi, obscurè & præcisè dictum. Et Quintiliani lib. x. qui præcisè conclusionibus obscuri, Sa- lustium & Thucydidem superant, id est, abruptis & abscisis, metaphora inde sumpta, quod quæ præcisè sunt, ea sunt iusto concisiora.

81 Dicitio omni- no, excludit omnem gratiã & dispensatio- nem.

¶ Sed vt redeamus, hæc dicitio omnino, de qua loquimur, excludit omnem gratiam & dispensa- tionem, vt dicunt glo. in clem. vt hi qui, de ætate & qualitate. Archidiaconus in cap. j. in verbo, perso- nis omnibus, de religio. domib. lib. v. j. Ioan. And. Pan. Ioan. Ana. col. iij. & Franc. Aret. in d. c. qua- liter & quando, le ij. & ibi quoque Felin. col. iij. extra de accusatio. & idem Ioa. And. post Archid. in cap. cum ex eo, & ibi etiam Domi. & Philip. Fran. vterque col. j. de electio. lib. v. j. & ipse Panor. in cap. cum inquisitionis. in princ. eo. tit. & in cap. non magno, col. ij. vers. quæro nunquid, extra ne cleric. vel monach. Domi. in cap. ij. col. ij. post alios ibi, de pactis lib. v. j. Card. Alex. in cap. de acu- satione, col. liij. vers. & ideo dicit. ij. q. viij. & in c. si quis cum clerico. xj. quæst. j. Felin. in d. c. de regula- ribus, extra de simo. & in d. cap. ex parte, le j. col. j. extra de offi. deleg. & in c. at si clerici. §. de adul- terijs, col. iij. de iudic. De quo tamen per Philip. Dec. in cap. at si clerici. §. de adulterijs, col. j. extra de iudic. & Philip. Franc. & Georg. Nata. in d. c. ij. vtrunque vbi supra, de pactis, lib. v. j. Proinde moræ purgationem non admittit, ex sententia Ang. in l. vlt. per tex. & gl. ibi. C. de fideicommiss. & Alex. in d. l. si infulam, vbi supra. Et ad superiora facit quod de vi huius dictionis tradit glo. in clementi. multorum, in verbo, nullius omnino, & ibi Paul. Liaz. Guillelma. Laud. Genez. & Imo. de pœnis. & Felin. in cap. vlt. col. xxij. in fi. extra de rescrip.

Et moræ pur- gationem non admittit.

82 De eadem.

¶ Sed hæc omnia intelligas nisi subiecta materia aliud suadeat, vt videre licet ex cap. j. in fin. & ibi glo. & doct. extra de despon. impub. vbi Pan. in fi. illud assignat subiectæ materiæ. Quod confir- mare potes ex his quæ diximus supra num. 37. incip. & aliàs etiam, & alibi sæpe: vt tamen interim non omittas, quod scriptum reliquit Bal. in l. super rebus, col. l. C. de contrah. empt. & vendit. hæc dictionem omnino, esse præcisè significationis, verumtamen recipere congruam interpretationem per d. l. si stipulatus sim damam. ff. de verb. oblig.

Omnino, præ- cisè significa- tionis.

83 Et cum dicitio omnis, iuncta est ei rei quæ quis priuatur.

¶ Decimonono fallit, cum dicitio vniuersalis omnis, ex qua aduerbium illud, omnino, conficitur, adiungitur ei rei, qua quis priuatur, verbi gratia, si dicatur omni iure, omni commodo priuetur, omne ius amittat, & id genus cætera. nam tunc ipso iure intelligitur, & ita in his terminis loqui- tur glo. illa, quam supra in præcedenti fallent. citauimus, in d. l. j. §. si pecunia. ff. de pos. quæ tex. ibi dicentem depositarium omni actione liberari, ita exponit, omni, id est, ipso iure. quam tamen om- nes passim non ad hoc allegant, sed ad id quod diximus in dicta præcedenti fallent. de dictione omnino, quasi scilicet sentiât nihil interesse siue dicatur iure suo omnino priuetur, siue omni iu- re suo priuetur. Et ita nuncupatim voluit Ang. in §. vlt. in fi. per glo. ibi in verbo, actione, in auth. de litig. & Barb. in clem. j. col. xij. in paruis, vers. not. de clausula, de elect.

84 Omnis, nõ est lata sententiæ.

¶ Tamen Mathes. nota. cxij. incip. nota quod vbiunque, constanter asserit hæc verba, cadat omni iure suo, siue priuetur omni commodo, & similia non esse latæ sententiæ, ob illam dictionem omni, quamuis dicitio omnino eam habeat facultatem, vt latam sententiam significet: adducitq; apertã rationem diuersitatis inter vtrunque. Nam cum dicitur, cadat omnino iure suo, hæc dicitio vniuer- salis omnino, verbum priuadi qualiscat, vt ipse loquitur: at cum dicitur, cadat omni iure, ea dicitio omni, non qualificat verbu siue actum priuandi, sed rem siue ius quo quis est priuandus. Id quod dicit notandum, quia à paucis est actum. Et idem ad verbum propè retulit & secutus est Alex. in addi. Bart. in l. imperator. ff. de iure fisci. Allegat autem Mathes. gloss. in cap. cupientes. §. si verò in discordia, in verbo, priuetur, de electio. libro sexto, quæ intelligit illum tex. qui est huiusmodi, om- ni iure ipsis ex tali electione quæsito priuentur. vt scilicet intelligatur per sententiã. vbi enim in- quit, vult hæc decretalis, quod sit canon latæ sententiæ, bene exprimit. Vides igitur quemadmo- dum ea glo. apertè sentit, non ob id constitutionem esse latæ sententiæ, quod in ea dicatur, omni iure priuetur, nisi id aliter exprimat, sicuti sanè exprimitur in c. j. de vita & honest. cleri. li. 6. cum dicitur, ipso iure careant omni priuilegio clericali, vbi glo. in verbo, omni, hoc, inquit, dicit, quoniã multiplex est clericorum priuilegium, quasi dicat, quod omnibus priuatur, intelligens: scilicet id quod dicit Mathes. quod illa dicitio vniuersalis, omni, determinat illud substantiuu, priuilegio. Ideo etiam additur, ipso iure, ad determinationem verbi, quasi non id intelligeretur sub verbis, omni priuilegio, sed fuisse aliter necesse exprimi, secundum dictionem glo. in d. c. cupientes. Et in hæc sen- tenten

sententiam Cyn. in auth. qui semel, in v. quæst. & ibi quoque Bart. & Bal. col. j. & Angel. & Paul. ante fi. C. quo. & quando iudex, intelligunt tex. ibi, cuius hæc verba sunt in fi. ab omni cadat actio- ne, vt scilicet sententia opus sit, nec ipso iure cadat.

Aduerbia in iure magis so- nant quam nomina.

85 ¶ Cæterum ad illam rationem Mathes. & hanc addere potes, quod aduerbia in iure nostro tenent locum formæ, & magis sonant quam nomina, vt tradit Bal. qui hoc extollit, in c. apostolica, quod est vlt. col. ij. vers. tertio quæritur, extra de offi. delga. per not. in l. Pomponius, de negotijs gestis, videlicet in glo. in verbo, probauero, ad finem, & ibi Bal. col. pen. vers. venio ad ratihibitionem. Sed quantum ad tex. & glo. in dicto §. si pecunia, qui loquuntur in verbo, liberandi, vide quid di- cam infra in lxxij. fallent. quæ est in nume. 240. Sed & de verbo, cadat, in quo loquuntur Ma- thes. Cyn. & alij vbi supra, etiam dicemus in lxx. fallent.

Autoris opi- nio de præce- denti fallentiã.

86 ¶ Sed tamen antequam hinc abeamus, non omnino perpetuum esse arbitror quod supra ex Ma- thes. diximus. quid enim si ita dicatur, careat omni robore firmitatis, vt scribitur in c. decet. §. vlt. de immun. eccl. lib. v. j. & in clem. quia contingit. §. vt autem, de religio. domi. vel etiam simpliciter careat omni firmitate, omnibus viribus, omni robore, & cætera id genus, quis negauerit intelli- gi ipso iure, & sine ope exceptionis? Nam aliàs nõ careret omni firmitate, si quid cõpeteret, ad quod tollendum necessaria esset exceptio, vel sententia. Ideo illud mihi visum est verisimum, quod si hæc vniuersalis dicitio iungatur cum re qua quis priuari debet, videlicet omni priuilegio, omni iu- re aut actione, & similibus, non ipso iure, significat secundum Mathes. sententiam. At si adiciatur verbo quod vim & efficaciam, quam vocamus, siue effectum ac robur actus significat, ita hæc tollere, vt ne sententia quidem desideretur, vt vniuersalis illa vniuersaliter operetur.

Prorsus, idem quod omnino. Prorsus lata sententiæ, uel si iungatur futuro.

87 ¶ Vigesimo, quoniam dicitio prorsus, idem quod omnino, de qua diximus in duabus præced. fal- lent. significat, teste Donato tum in Andriam Terentij, tum item in Eunuchum, tum postremo in Heautontimorumenon: ideo etiam hæc dicitio prorsus, est similiter latæ sententiæ, vel si iunga- tur futuro tempori, vt voluerunt Hostiens. Ioan. And. & Pan. in cap. in quibusdam, col. vlt. extra de pœnis. Archidiaconus, in cap. ij. post princ. de præscrip. lib. v. j. Ant. in cap. super literis, col. iij. de rescrip. & in dicto cap. si diligenti, extra de foro compet. & in c. ad aures. §. & ibi Felin. col. j. extra de præscrip. Domi. in d. c. quàm sit. §. vlt. col. vlt. de elect. lib. v. j. Mathes. dicto not. cxij. Corne. confi. cccxij. in hac consultatione, col. iij. vers. quod etiam demonstratur, lib. j. vbi ad hoc dicit facere text. in l. derogatur. ff. de verb. signifi. & in c. sacris, extra de his quæ vi metusve causa fiunt. & in d. c. in quibusdam. §. Felin. in c. inquisitionis. in prin. col. j. extra de accusat. dum allegat dictum capit. in quibusdam. & Corfe. in suis sing. in verbo, penitus, in fi. Et facit quod de ista dictione scribit Pan. in d. cap. ad aures, in vlt. not. de præscrip. & Philip. Dec. conf. cxij. viso tenore, col. ij. Hippo. Marfil. in sua præctica causarum criminalium. §. aggredior, num. 123.

Omnimodo canon late sententiæ. Et omnibus modis.

88 ¶ Vigesimo primo fallit, cum etiam verbis futuri temporis additur dicitio omnimodo, siue in nu- mero multitudinis omnibus modis, vt de singulari voluit glo. collata ad text. in auth. qui res, in verbo, sed melius, & in verbo, irroganda. C. de sacro. eccl. & Ant. in cap. si diligenti, extra de foro compet. Corn. confi. ccij. in hac consultatione, col. ij. lib. ij. & Franc. Aret. in d. c. j. col. iij. extra de accusat. & Barb. in d. l. generaliter, col. v. j. ff. de verb. oblig. & Alex. in l. si infulam, col. v. vers. ex hoc infero. ff. de verb. oblig. vbi loquens de dictione omnino, allegat tex. vntem hac dictione omni- modo, tanquam eandem vim in hac re habeat, & iterum confi. xliij. visa facti narratione. col. j. lib. 3. & Hippo. Marfil. in sua præctica, vbi supra.

Omnimodo præcisè dicitio.

89 ¶ Est enim & hæc dicitio præcisè, secundum glo. in l. si cum exceptione. §. sed & si quis, in verbo, om- nimodo, & iterum in §. quatenus, in eodem verbo, & ibi Bart. ff. quod met. caus. & in l. vbi autem. §. vlt. ff. de verb. oblig. & ibi quoque est bonus tex. & facit præterea tex. in l. Græcè, & quod ibi vo- luit glo. & Bart. ff. de fideiuss. & in clem. j. & ibi glo. & Petr. Anch. de vita & honest. cleri. cum aliis iuribus in id allegatis à Philip. Dec. confi. cccvj. in casu dominæ Mariæ, col. j. & quod tradit Bald. confi. cccxxxix. reperitur quod quodam, ante fi. lib. v. & in l. si quis argentum. §. si autem. qui est vlt. circa medium. C. de donatio. vbi dicit quod hæc dicitio facit vt quis præcisè teneatur. §. & in l. quoties, in princ. ff. de noxalib. actio. vbi ex hoc dicit, quod hæc dicitio facit, vt quis præcisè ad factum cogatur. & quod etiam scribit Saly. in l. vlt. col. ij. in ij. oppo. C. de contrah. emptio. Sed & hæc dicitio tacitè censetur habere decretum irritans, & tollere facultatem dispensandi, secundum Ant. in cle. j. super glo. in verbo, nullatenus, & ibi quoque Imo. col. iij. vers. ex hoc not. de seq. pos. & fruct. Ang. in repe. l. si infulam, col. vij. vers. non obstat. c. potuit, & ibi Alex. col. v. vers. pro ista op. ff. de verb. oblig. & Barb. conf. lxxij. scribitur Exodi, col. iij. vers. idem dicimus, lib. iij.

Et habet vim decreti irritantis. Et tollit facul- tatem dispensandi.

90 ¶ Vide tamen glo. quæ voluit huiusmodi dictionem, aut si maus dictiones omnimodo non esse latæ sententiæ, in auth. ad hæc, in verbo, cadat, in princ. C. de vsur. Nam tex. ibi dicit, ab actione ca- dat omnimodo. & tamen glo. intelligit, non quidem ipso iure, sed per sententiam, quam adiuuat tex. in l. si à matre. C. de suis & legit. his verbis loquens, omnimodo patri suo matrive suæ ipso iu- re succedant. Nam si ea dicitio, omnimodo, per se significasset ipso iure, frustra illa verba ipso iure, fuissent adiecta. & similis tex. in l. Iulianus noster, in fine, ff. de condit. & demon. cum dicitur, om- nimodo inutile erat legatum ipso iure.

Repugnatur superioribus.

91 ¶ Sed ego priorem sententiam potiore esse arbitror. Neque enim video, quid possit interesse, si- ue dicas omnino priuetur, siue omnimodo, nec quantum ad significationem, nec quantum ad determi

Autoris hæc de re opinio.

determinationem.nam vtrunque determinat,siue qualificat,vt loquitur Mathes. verbum ipsum, non rem qua quis priuatur.Ideo & eadem est in vtroque ratio. Quantum autem ad tex.in d.l. si à mare,& in d.l.Iulianus,potes dicere quod supra diximus cum de verbo presentis temporis loqueremur in vers.xxv.incip.fed quod his respondeatur. { illud autem quod de dictione omnino dicit Bald.à me citatus supra nume.68.in si idem & ipse dicit de hac dictione omnimodo.}

92
Omnibus modis.

¶ De plurali autem, omnibus modis, voluit glo.in §.j.in verbo modis omnibus.& ibi etiam Bar.& Ang.in auth.vt defun.feu.fune.& Bald.in d.l.j.§.si pecunia.ff.deposi.Ang.in auth.de litig.in fin.& in l.j.ad fi.C.de pœn.iudi.qui malè iudic.& in l.si quis in tantam,col.vlt.C.vnde vi.Rom.qui illà glo.facit sing.d.fing.j.Mathes.d.not.cxij.Maria.in d.c.Iudæ,le ij.de Iudæ.Alex.d.confli.xliij.col.j.lib.ij.Barb.in d.l.generaliter, loco supra allegat. ff.de verb.oblig. Ioan.Raynu.in d.§.callidis, versic. pœna, in xij.q.j partis prin.tit. de prohib.feud.ali.per Fed. { Barb.in c.vlt.col.pe.ext.de deposi. vbi & illam glo.dicit singularem.} Soci.in l.Marcellus. §.j.col.ij. ff.ad senatus. Trebel.Iason con.clxviij. statuto inclytæ,col.vlt.lib.ij.Hippo.Marfil.in d.sua practica,vbi supra. Quibus suffragatur quod tradit Bart.prout eum aliqui allegant, in l.si quis.C.de pos.huiusmodi verba habere executionem paratam, vt rem iudicatam.nec aliam exigi condemnationem.Sed videtur Bart.ibi magis innixus fuisse dictioni illico, de qua postea dicemus, quàm huic de qua tractamus.

93
Nullo modo.

Negatiua plus habet virium quam affirmatiua.

¶ Vigesimo secundo fallit è cõtrario in illa vniuersali negatiua, nullo modo, quæ etiã est canon latæ sententiæ, vt expressè tenet Iason in l.j.§.sublata, in ij.lect.col.ij. ff.ad Trebel.& d.confli. 168. statuto inclytæ,col.vj. vers. item est diligenter, & iterum, col.vlt.lib.ij. & sentit Rom.quem ipse nõ allegat, confli.cccxxvj. in presentis consultatione, col.vlt. Et hoc mihi placet. Nam si id obineat in vniuersali affirmatiua, multò magis & in negatiua, quæ semper plus habet virium & roboris, efficaciusque obligat, ac magis præcisè astringit secundû Archi.in c. si peccauerit. ij. quæst. j. & Pan. in c. nouit, col.xij. vers. secundò quæritur, ext. de iudic. cum multis simil. & concord. à me traditis in nostris consuetudinibus, tit. x. §. v. in prima limitatione & in nostro tractat. primigeniorum, in xxiiij. quæst. num. ii. sed nec priuilegio.

94
Nullo modo tollit dispensationem.

¶ Porro ea dictio tantum habet virium, vt omnem etiam dispensationem impediatur secundum glo. no. in cle. ij. in prin. in verbo, concedatur, & iterum in vers. illi verò, in verbo, nullo modo, de ætare & quali, quam sequuntur Paul. Leaz. Imo. col. vj. vers. in glo. concedatur, & Domin. in viij. not. d. vers. illi verò. & Ioan. An. in c. cum ex eo, de elect. lib. vj. Bart. in l. omnes populi, in ij. quæst. ij. qu. princ. ff. de iustit. & iur. Ang. & Imo. qui illam facit singu. & alij recentiores in l. si quæramus. ff. de testa. Imo. in c. ij. ext. eo. tit. Pan. & Ioan. Anan. & Fely. in c. qualiter. le ij. ille quidem col. vj. hic ij. de accusat. & Pan. in c. non magno, col. ij. vers. quæro nunquid prælati, ext. ne cleric. vel monach. vbi dicit illam glo. no. Ro. confli. cccxxv. quod ad primum, col. ij. vers. secundò idem videtur. Barb. qui & illam glo. dicit singul. in repe. cap. testimonium, col. xv. vers. opponitur ad primum, ext. de testi. & in cap. qualiter, col. pen. ext. de iudic. & in c. cum vicesimum, col. v. ext. de offi. deleg. & cõf. xix. scripsit Propheta clarissimus, col. vij. lib. j. vbi dicit sing. & iterum consil. xxxvij. illud adducã in medium, col. ix. cod. lib. j. Alex. in l. vlt. col. ij. C. de testa. milit. & Franc. Curt. senior qui illam dicit no. consil. xliij. super cõtingentia, col. ij. recentiores, in l. vlt. C. de testa. Feli. in d. c. Rodolphus, col. xix. de rescript. & in d. c. de regularibus, col. ij. ext. de simo. & in cap. ex parte, le j. col. j. ext. de offi. deleg. & in c. at si clerici. §. de adulteris, col. ij. vers. idem si diceret ibi. & Philip. Dec. col. v. ext. de iudic. & idem Dec. consil. ij. cuius superscriptio incipit, quando iurisdicctio, col. vlt. vers. sextò & vltimò, vbi eam glo. dicit not. & Ias. in d. §. sublata, vbi supra. { & in l. de pupillo. §. si quis fortè, post medium. ff. de oper. nou. nuntiat. & consil. clxvj. videretur, col. ij. vers. secundò facit, lib. ij. vbi eam quoque dicit not. & consil. seq. motiuis, col. iij. vers. item illa verba, eo. lib. ij. itemque & consil. seq. in isto subtili, col. vlt. & consil. iij. statuto ciuitatis Florentiæ, col. iij. vers. moueor in primis, li. ij. & consil. clj. quod est eiusdem initij, col. ij. vers. sed præmissis non obstantibus, lib. iij. } & consil. clxviij. col. vlt. lib. ij.

95
Nullatenus. Vniuersalis negatiua omnimodam nullitatem significat.

¶ Vigesimo tertio cum dictio nullatenus, eandem habeat significationem, sitq; etiam vniuersalis negatiua, vt dicit Archi. in c. solent, in verbo, sed natura, de conse. dist. iij. & Domi. consil. xxxv. attendentes, col. ij. & Rom. consil. cccxxvj. in presentis consultatione, col. vlt. { Ita vt omnimodam nullitatem significet, vt dicit Fran. Aret. in l. j. col. iij. ff. de testa. } Ea etiam habet vim latæ sententiæ, secundum glo. in auth. si qua mulier, vbi etiam est bonus tex. C. ad Velleia. quam glo. sequitur & dicit sing. Card. Flor. in cap. super literis, & ibi quoque Barb. ext. de rescript. & idem Barb. in repe. c. testimonium, col. x. vers. & ex istis elicio, extra, de testibus, & consil. vij. Christi nomine inuocato, col. ij. lib. iij. & Fran. Aret. in cap. licet causam, in v. notab. & iterum col. v. ext. de prob. & in cap. de causis, col. pen. & ibi etiam Felin. col. iij. ext. de testib. & Ias. qui illam gl. facit sing. in l. de pupillo. §. si quis fortè. { circa medium } ff. de oper. nou. nunt. & rursus in l. vlt. col. v. vers. tertio pro eadem parte. ff. de feri. & in dicta l. j. §. sublata, in ij. lect. col. ij. ff. ad Treb. & consil. vij. adeo copiosè, col. j. lib. j. & d. consil. clxviij. statuto inclytæ, col. vlt. lib. ij. & consil. cxxviij. videretur in presentis, col. ij. vers. quartò dicitur, lib. iij. Feli. in cap. pastoralis, col. x. vers. sextò quia dicit, ext. de excep. { glo. ff. pragmat. sanctio. rit. de collat. §. quod si quis ex dictis, in verbo, nullatenus. } & Corse. in suis sing. in verbo, nullatenus. & Hippol. Marfil. in repe. cap. at si clerici, nume. 23. & iterum xxviij. ext. de iudic. & sing. cccccclxxv. anno præterito. Sed & idem voluit glo. in clem. j. in verbo, nullatenus, de seq.

de seq. poss. & fruct. quæ dicit & post eam Genz. Anton. Imol. & Panor. quod non tenet actus factus contra dispositionem vtentem hoc verbo, quod & idem voluerit Ioan. An. & Domi. in cap. Romana. §. sententias, & ibi Philip. Franc. de appel. lib. vj. & Imol. & Cardin. Floren. post Mathesi. in cle. j. ille colum. pen. versic. sed an teneat, hic in xxxij. q. de decif. Quinetiam Genz. Anton. & Imol. in dicta cle. j. de seq. poss. & ibi quoque Card. Flor. in §. si quis autem, in vj. quæst. dicunt per huiusmodi dictionem tolli potestatem dispensandi in contrarium: quod etiam voluit Archid. in c. quoniam, in verbo, nullatenus, de immu. eccles. lib. vj. & in c. j. l. vj. distinct. & Collect. in cap. j. in princ. extr. de filiis presbyter. & Imol. in cle. vt ij qui, col. vj. de atat. & qualit. & Ioann. Ana. in d. c. qualiter & quando, le ij. col. iij. vers. & quod not. extr. de accus. Ex quibus ipse Ana. & Imol. primo loco asserunt hanc dictionem habere vim decreti. Sed & quod sit latæ sententiæ, tenet { Petr. Anchar. consil. clxx. principaliter, colum. j. } & Ioan. Ana. in c. quia frustra, col. ij. ext. de vsur. & in d. cap. qualiter, le ij. & ibi etiam Fel. col. iij. extr. de accusat. & in c. si aduersus, col. ij. ext. de hæret. Barb. in repet. d. c. testimonium, vbi supra, de testi. Ias. in d. l. vltim. vbi supra, de feri. & in l. scriuarios. C. de testa. milit. vbi tamen illum videas. & Philip. Deci. in c. eam te, col. pen. vers. expeditis nota. ext. de rescript. Et facit quod scribit glo. in clem. j. in verbo, nullatenus admittatur, & ibi Cardin. Floren. in xix. q. de sentent. & re iudic.

Tollit potestatem dispensandi.

Habet vim decreti.

Nullatenus, an sit late sententia.

Autoris sententia, de hac dictione.

Nullius momenti canon late sententiæ.

Obligatio incarcerati ipso iure nulla.

Nullius momenti, id est, ipso iure.

De eadem re.

¶ Non tamen omnino sine dubio est quod sit latæ sententiæ, quando id apertè negat Domin. in cap. j. col. vlti. de iudic. lib. vj. per text. in d. c. quia frustra, extr. de vsur. vbi etiam Panor. in fin. idem non obscurè sentit, & ibi quoque Ioan. Ana. col. ij. & ante hos glo. in c. super literis, in verbo, nullatenus, extr. de rescript. quæ eam dictionem interpretatur, opposita exceptione, tanquam nõ ipso iure, sed ope exceptionis. A quibus stat. not. iuncta glo. in c. pueri. j. quæst. j. vbi ita scribitur, Pueri ad sacros ordines nullatenus admittantur. Et tamen, vt dicit glo. ibi, si admisi fuerint, recipiunt characterem, cum ad minores recipi possint. cap. in singulis. 77. distin. Et per illum text. & glo. dicit Franc. Aret. in d. c. in causis, col. vlti. extr. de testib. quod non semper hæc dictio nullatenus, habet vim latæ sententiæ, secundum subiectam materiam. & sequitur Felin. in d. c. pastoralis, colum. pen. vers. considera quod aliquando, de except. Ex quibus illud teneo, hanc dictionem suapte natura eam vim latæ sententiæ obtinere, sed interdum ob subiectam materiam vim suam perdere, secundum ea quæ diximus supra in verbo præteriti temporis, in ij. fal. Quod autem sit de dictione aliquatenus, videbis infra num. 224. incip. nisi dicas.

¶ Vigesimo quartò fallit cum dispositio vtitur his verbis, nullius momenti. tunc enim qualicumque tempore loquatur, est latæ sententiæ, ex sententia glo. in c. ij. in fi. de fili. presbyt. lib. vj. & Archid. in c. ordinarij, in fin. de offic. ordin. lib. vj. { Bald. in l. si posthumus. §. vlt. ff. de liber. & posthum. } & Angel. in l. si mulier. §. si dos. ff. quod met. cas. & in auth. sacramenta puberum, in fin. C. si aduers. vendit. & Card. Flor. consil. cxxxvij. redemptoris, & c. ad primum dicimus, col. j. in fin. vbi ex hoc infert, quod obligatio incarcerati est ipso iure nulla, per tex. vtentem his iisdem verbis, in l. qui in carcerem. ff. quod met. causa, quem text. ita etiam intelligit Panor. in c. ij. col. vlt. vers. excipio duodecimum, extr. quod met. caus. Idem quoque nuncupatum de his verbis voluit & Franc. Aret. in l. j. col. vj. ff. de testa. & in l. qui à latronibus, in prin. col. iij. eo. tit. per tex. quem dicit ad hoc clarum, in l. non dubiû. C. de legib. Alex. & Ias. in l. posthumo, ille quidem col. vj. vers. tertia fuit opin. hic verò, col. vij. vers. pro qua op. C. de bon. poss. contr. tabul. Barb. in c. Raynaldus, col. xliij. de testa. & in l. j. §. si quis ita, col. v. ff. de verb. oblig. & in d. l. generaliter, col. ij. & iterum col. vij. & ibi etiam Ias. in j. not. eo. titu. vbi ipse Barb. dicit de hoc esse text. meliorem totius iuris, in l. an inutilis. ff. de acceptio. Socin. consil. cxv. fundata est intentio, ad prin. lib. iij. Card. Alex. in §. item sacramenta, col. vlt. tit. de pace iur. firm. Ias. in l. seruum. §. Titius hæres, col. iij. vers. ficu. iij. nota. ff. de vulga. & pupil. substi. & in l. ex facto, in fi. eo. tit. & in l. si filius qui in potestate, in primo not. ff. de liber. & posth. & in l. j. §. sublata, in lect. col. j. ff. ad senatus. Trebel. { & in l. filius. §. diui, in vtraque lect. & vtrouique col. j. & ibi quoque Ioan. Montef. & Ferdi. Loaz. in repe. vterque, col. ij. in ij. limit. ff. de leg. j. & idem Ias. in l. iij. §. condemnatum, post princ. & ibi quoque Franc. Rip. col. j. nu. 2. ff. de re iudi. } Felin. in d. c. Rodolphus, col. xxij. vers. nullius momenti.

¶ Sed & ante hos omnes voluit glo. quam nullus, si rectè memini, illorû allegat, in l. Fulcinus. §. si quis bona. ff. quib. ex caus. in pos. cat. quæ interpretatur hæc verba, nullus momenti ipso iure. & licet subiiciat, vel impetrata in integrum restitutione, tamen priorem sequuntur Bart. & Ang. qui ad eam nuncupatim expendit ea verba, nullius momenti. Posterior autem, vt inquit, habet locum in aliis casibus ll. ab ea glo. allegatarum. Sed & est alia glo. expressior in l. si quis plures. ff. de iur. pat. quæ exponit, nullius momenti, id est ipso iure, & in c. in nostra, ad fin. de procur. dum verbum irritandum exponit, id est ipso iure esse ostendimus propter alia verba præcedentia quæ sunt huiusmodi, qua probata iudicium nullum est & nullius momenti, & cap. Imò verò est tex. à nemine quoque expensus, in eadem l. post prin. quo apertè probatur hæc verba intelligi ipso iure, nec opus esse reuocatione siue restitutione: & etiã text. in l. j. in prin. ff. de fer. vbi postquam dicit sententiam eo casu latam esse nullius momenti, ex hoc mox infert non opus esse appellatione.

¶ Et bene facit text. in l. cum hi. §. si prætor, ibi, transactio erit nullius momenti, iunctis illis verbis postea sequentibus, transactioem esse irritam. ff. de transactio. & in l. j. ff. de iniust. testam. & in l. nec mandante. §. si prætor. ff. de tuto. & cur. dat. ab his. & in l. j. §. quod meus seruus, & iterum in l.

314

REVERTATVR.

quod seruus. ff. de stipula. ser. & in l. si quis Sempronium, in fin. ff. de hæredi. institu. & in l. ex eo. C. de inuti. stipul. & in auth. sacramenta puberū. & quod ibi dicunt Cyn. Bart. in fi. Bal. & Ang. C. si aduer. vend. & in §. est autem, qui est ij. in fin. iuncta glo. Instit. de hæredi. insti. Et facit etiam quod de his verbis in alio casu scribit Fran. Aret. in c. ij. de testi. Id scilicet, quod per eum tex. qui vtitur his verbis, sing. probatur, quod dictum testis examinati parte. non citata nullū prorsus facit indicium. Et idem ante eū dicit Panor. ibi, col. vj. versu. sed circa prædicta. quem sequitur Barb. qui & alia multa allegat consi. lxxxij. supremus dicit Deus, col. ij. in ij. dubio, versu. secundum est, lib. iij. facit itē quod scribit Raph. Co. in rep. l. si filius, in vij. opp. j. no. versu. quid ergo in hac varietate. ff. de libe. & posth. Facit denique, quod de hac dictione scribit Ang. consi. cclx. dicta interlocutoria, col. j. in fin. quod id quod est nullius momenti, nullū omnino potest producere effectum. ¶ Contrarium tamen, videlicet hæc verba latam sententiam non dicere, tradit Iason sibi contrarius, in d. l. de pupillo. §. si quis fortē, in duobus locis. ff. de ope. noui. nunt. per text. in d. cap. ordinarij, in fin. de offic. ord. lib. vj. vbi est text. in hæc verba, nullius penitus est momenti: quasi scilicet ea verba nullius momenti, non induxissent canonem late sententiæ, nisi fuisset adiecta dicitio, penitus, quæ haud dubiè est late sententiæ, vt postea dicemus in xxvj. fal. Et idem videtur voluisse ipse Ias. in l. filiusfam. §. diu. in primo not. tam in lect. quàm in repe. ff. de leg. j. dum de hac re loquens simpliciter se remittit ad ea quæ dicit in d. §. si quis fortē.

100
Hæc verba nullius momenti, latam sententiam nõ dicere.

101
Comprobatio eiusdem.

¶ Tu autem ad Ias. adde alios text. ei quem allegat, similes, in c. vlti. extra de pactis, & in cap. vlti. in fin. de re iudi. lib. vj. & in d. c. ij. in fi. de fil. presbyt. co. lib. vj. & in cle. j. de præben. vbi glo. in verbo, nullius, dicit hoc verbum, nullius, esse vniuersale negatiuum, & nihilominus text. illum adiecisse hoc verbum, penitus, & in c. credentes, titu. de statut. & consue. contr. liber. eccl. edi. in feudis, sed est text. melior atque expressior in l. item eorum. §. sed si ita. ff. quod cuiusque vniuer. cum dicitur, ipso iure id decretum nullius momenti esse. & alij omnino similes, in l. iij. §. vlti. in illis verbis, ipso iure nullius esse momenti. ff. pro socio. & in l. iij. §. sciendum, versu. si stipulanti. ff. de don. inter vir. & vxor. & in l. oratio. ff. de sponsa. Et facit præterea text. in d. l. qui in carcerem, & quod ibi not. Bald. in ij. lect. ff. quod met. caus. quem quidem text. & ad hoc expendit Fulgo. qui & ipse hanc partem sequitur, quauis Ias. etiam non alleget, consi. cxxij. quidam S. agit, col. j. & ij. facit etiã text. in l. j. §. vlti. C. de com. ser. manu.

102
Auctoris sententia. Nullius, vniuersalis negatiua.

¶ Ego verò priorem partem teneo, cum habeat text. expressiorem ac clariorem, quàm vt refelli possit, in d. l. si libertus, post princ. Et quia etiam, vt diximus ex glo. in d. clemen. j. dicitio nullius, est vniuersalis negatiua, quæ scilicet vniuersaliter neget, nec esset nullius momenti, quod ipso iure valeret, imo haberet aliquid momenti, & quia etiam prior illa pars multò pluribus ac crebrioribus calculis innititur. Ad illos autem tex. pro alia parte allegatos dici potest quod in simili diximus supra in verbo, præsentis temporis, versu. xxvj. sed quod his respondeatur.

103
Dicitio funditus, late sententia.

¶ Vigesimoquinto fallit, cum apposita fuerit dicitio funditus, si credimus, vt par est credere, glof. in l. decernimus, & ibi Saly. C. de sacro. eccle. & Bart. in tract. de tyrannide, col. iij. in vij. q. in prin. Sal. in l. vlti. col. j. versu. ego etiam. C. de acquir. possessio. Domi. & Philip. Franc. in c. quam sit. §. vlt. de elect. lib. vj. Franc. Cre. d. singu. vij. Corne. d. consi. cccxij. in hac consultatione, col. iij. versu. quod etiam demonstratur, lib. j. Barb. in d. l. generaliter, in prin. ff. de verbo. oblig. Fran. Aret. in d. c. si diligenti, col. iij. de for. compe. Iacob. à sanct. Georg. in l. si quis maior. C. de transactio.

104
Funditus, idè significat quod omnino.

¶ Nam & hæc dicitio idem significat quod omnino, vel in totū, tanquam si dicas à fundo, veluti ab imo, nullo prorsus relicto, vt radicitus à radice, stirpitus à stirpe. Plautus in Mercatore, Quod te consiliumq; tuum atque mentem perdit funditus. & Terentius in Andria, Quod si fit, pereofunditus. & Tullius de amicitia, Quæ enim domus tam stabilis, quæ tam firma ciuitas, quæ non odiis atque disidiis funditus possit euerri? & etiam in lege ij. C. de prætor. & hono. præto. cum dicitur, funditus iubemus aboleri. & in c. sacratas. xxvij. dist. & in c. nullus episcoporum, xj. q. ij. Et stirpitus in eadem significatione ponitur in l. in rebus, in fi. C. de iure doti. & in l. ij. in prin. C. de peti. bon. subl. lib. x. Id enim, vt diximus à stirpe significat, qua verè in eum sensum vsus est, quisquis is fuit, qui apud Sallustium orationem habuit ad Cæsarem de repub. ordinan. Nam quæ feditio, aut dissensio ciuiliis tot tamq; illustres familias à stirpe auertit? Et ipse Sallustius in Carilina, Carthago amula imperij Romani à stirpe interiit. & Lilius lib. iij. belli Macedonici in oratione Portij latronis: Equidem fabulam & fictam rem dicebam esse virorum omne genus in aliqua insula conurratione muliebri à stirpe sublata esse. Et similiter radicitus, in l. j. C. de formulis, & in cap. ex frequentibus, ext. de instit. vt intelligas eas dictiones & similes eandem vim habere.

Stirpitus.

Radicitus.

105
Penitus.

¶ Vigesimo sexto idem de dictione penitus, ex glo. in l. si qui aduocatorum, in verbo, arceantur, & ibi Angel. & Raph. Fulg. qui eam dicit sing. C. de postul. & Io. And. in c. j. ad fin. & ibi Domi. col. ij. versu. quæro vltimò, & Philip. Franc. in vlti. notab. de postul. præla. lib. vj. & idem Domi. in c. Romana. §. vlti. ad fi. & ibi etiam Philip. Franc. col. ij. de senten. excom. lib. vj. vbi & hoc sentiunt Host. Ioan. Mo. & Archid. Petr. And. & etiam Panor. in c. in quibusdam, paulò ante fin. extra de pœnis, per text. in cap. vlti. co. tit. vbi & ipse Panor. hoc idem not. in vlti. notab. & ibi ante illum Ioann. And. & Saly. in l. vlti. col. j. versu. ego etiam. C. de acquir. possess. Franc. Aret. in l. si colonus, col. j. ff. de acquir. possess. Perus. in cap. ex tenore, & ibi etiam Philip. Dec. colum. v. extra de appellat. per not. in l. ij. C. de constit. pecu. Barbar. in cap. j. extra de iudic. & in cap. si diligenti, de foro compe. & consi.

106
Vigesimo sexto fallit, cum dicitio mox, additur verbo futuri temporis. nam est late sententiæ.

& consi. xxiiij. illud afferam, colum. j. versu. & si quispiam, lib. j. vbi & ad hoc quædam iura allegat. & consi. xxxvij. istud adducam, col. ix. versu. tertio pondero, eod. lib. j. & Phil. Corn. d. consi. cccxij. colum. iij. lib. j. Mathes. d. singul. cxij. Alex. in l. qui vsu fructum, col. ij. ff. de verb. oblig. & consi. x. visis disponentibus, col. iij. versu. eodem modo, lib. j. Franc. Aret. in l. j. col. v. versu. & pro prima responsione. ff. de testa. & in l. vlti. in v. not. per illum text. C. de pactis, & in l. si colonus, post prin. ff. de acquir. possess. & in cap. veniens, col. vlti. extra de accusationib. quibus locis hoc dicit probari per text. quem priori loco dicit not. & menti tenendum, in l. solutum. §. si in fortem, in fin. ff. de pigno. actio. iuncta l. si non fortem, in princ. ff. de condi. indeb. Ang. Aret. in §. quæ de fullone, in iij. not. Instit. de obli. quæ ex delict. nascuntur. Felin. in c. insinuatum, col. j. de simo. Iacob. à sancto Georg. in d. l. si quis maior. Ias. in d. l. de pupillo. §. si quis fortē. ff. de oper. not. nunti. Phil. Dec. in authen. cassa, colum. ij. in iij. not. C. de sacrosanct. eccles. & in c. cæterum, col. ij. ext. de rescript. & consi. cccxxvij. viso casu proposito, col. j. & Hippo. Marfil. in sua practica causarum criminalium. §. aggredior, num. 123. & ex Gallis nostris Rebuf. vir optimus atque doctissimus in repet. cap. postulastis, num. 149. titu. de clerici. excom. min.

106 ¶ Nam & hæc dicitio est præcisa, nec recipit limitationem, aut modificationem, vt prodit Angel. consi. xxxj. cuius initium est, viso laudo, col. vlt. per l. ambiguitatem. C. de vsu fruct. & l. vlt. C. de edict. diui. Adr. tol. & l. vlti. C. de serui. & l. vlt. C. de summa trin. & cap. super eo, de hæret. lib. vj. & idem quoque voluit Alex. in d. l. qui vsu fructum. ff. de verb. oblig. & Phil. Dec. in auth. qui rem, col. vlt. C. de sacro. eccle. & consi. cxxxvij. cuius superscriptio incipit, de absolutione, col. j. & consi. ccccj. licet in causis, col. ij. Et excludit dispensationem Ioan. Ana. in c. qualiter, le. ij. col. iij. versu. & quod not. ext. de accu. vbi præterea dicit quod habet vim decreti. & Barba. consi. xix. scripsit propheta, col. vij. lib. j. Et vide Roma. consi. lxxxij. quo ad id quod quaritur, in fin.

Penitus, dicitio præcisa.

Dispensationē excludit. Et habet vim decreti.

Penitus, idem significat quod in totū.

107 ¶ Et huc quoque facit quod hæc dicitio, si nostris credimus, idem significat quod in totum vel ex toto, quæ est significatio illius dictionis omnino, quæ haud dubiè est late sententiæ, vt supra diximus. Id enim asserit glo. in cle. j. in verbo, nullius, de præben. & Archid. in c. j. post prin. in verbo, penitus, de supp. negli. præla. lib. vj. & in cap. j. col. ij. in verbo penitus, de cler. ægrot. eo. lib. vj. & in c. ordinarij, ad fi. de offic. ordi. eod. lib. vj. & Ioan. An. in c. j. in verbo, penitus, de postul. præla. lib. vj. in nouella. & Lucas Pen. in l. vlt. ad fi. C. de decur. lib. x. Cepo. causarum ciuilium consi. lxxvj. Titius, num. 27. & Alex. consi. xiiij. visis & consideratis, col. iij. versu. tertio respondeo, lib. ij. & consi. lxxij. habita, col. vlt. eo. lib. vj. & consi. clxxij. visis depositionibus, col. iij. versu. non obstant allegata, lib. vij. vbi dicit probari ex tex. in leg. j. C. de gladiis penitus tollen. lib. xj. cum dicitur, omnino gladiatores esse prohibemus, iuncta ea. rub. sed in codicibus qui circunferuntur, in ea rub. tantum scribitur de gladiator. & quod voluit Rom. consi. lxxxj. quod reliqua, ad fin. Maria. Socin. post alios consi. xxj. visis & diligenter lectis, col. iij. versu. item ponderandum est. & Soc. ipsius filius consi. etiam xxj. abunde & subtiliter, col. vlt. lib. iij. & in l. singularia, col. iij. versu. quarta conclusio. ff. si cert. pet. & in l. qui vsu fructum, col. iij. versu. sed tu aduerte. ff. de verb. obli. Barb. consi. lxxxvj. magnus dicit, col. vij. versu. capio modò secundum articulum, lib. iij. & Cepol. consi. causarum criminalium cxxxiiij. si vnquam magnifice, col. viij. versu. septimò. & consi. seq. in hac quæstione, colum. ij. Ias. in l. ij. nu. 171. & tu pondera. C. de iur. emphyt. lib. vj. & ex Grammaticis antiquioribus Priscianus in lib. de xij. carminibus. c. ix. vbi dicit, penitus significare prorsus, quæ dicitio idem significat quod omnino, vt supra diximus, & etiam satis probatur ex l. quidam, ibi, nullo ei penitus relicto. C. de fideicom. & in l. omnimodo, versu. si verò, ibi, nihil eis penitus reliquerint. C. de inoffic. testam. & in l. ij. §. si quid autem, ibi, penitus in nullo peccare. C. de vere. iur. enucle. & in l. j. ibi, nullam penitus habeant potestatem. C. de offi. mag. mili. & in l. lege, ad fi. C. de legi. hære. cum dicitur, ceteri gradus remaneant penitus semoti. & in l. j. ad fi. C. de iure emphy. vbi in id est tex. optimus. & alibi sæpissime.

Penitus, idem quod prorsus.

108 ¶ Contrarium tamen, videlicet hanc dictionem penitus, non esse late sententiæ, videtur voluisse glo. in c. quisquis, in verbo, suspendantur, ext. de elect. quæ hæc verba illius tex. penitus suspendantur, intelligit per sententiam: quod & facit Inno. ibi, in eo verbo, & sequitur Panor. ibi etiam in fi. Et alia glo. in d. c. Romana. §. vlti. de senten. excom. lib. vj. vbi licet tex. ita dicat, in vniuersitate vel collegium, proferri excommunicationis sententiã penitus prohibemus, tamen glo. ibi dicit, quod si lata fuerit sententia excommunicationis, tenet. Et ex ea glo. dicit Fran. Aret. in d. c. in causis, col. vlti. extra de testi. quod aliquando hæc dicitio non est canon late sententiæ secundum materiam subiectam: quod & idem asserit ipse Aret. in l. j. §. sed & si mihi. col. iij. ff. de verb. obli. & Ias. consi. 173. circa primū consultationis articulum, col. iij. versu. præterea ad dictam, lib. iij. Ex quo intelligi facile est ex sua natura eam vim habere, sed ex subiecto argumēto sua vi deccedere, iuxta ea quæ diximus supra in verbo, præteriti temporis, in fin. Et id quidem perpetuum est in omnibus dictionibus & verbis, vt semel id dicam, Nam & idem videmus in dictione omnino, quæ sine controuersia vim habet late sententiæ, eam tamen perdit ex subiecta materia, vt patet in cap. j. iuncta glo. ext. de despons. impub. Sed & de nostra dictione penitus, vt hoc addam Aret. habemus text. in cap. si fortē, in fi. iuncta glo. in verbo, initium, in vlti. solut. de elect. lib. vj. Et idem diximus supra de dictione nullatenus, in xxij. fal. & dicemus postea de dictione frustra, in xxxvij. fal.

Penitus, non est late sententia.

Solutio contrarij.

Dicitio mox, late sententiæ.

109 ¶ Vigesimo septimò fallit, cum dicitio mox, additur verbo futuri temporis. nam est late sententiæ.

testimonio glo. in auth. de incest. nup. in prin. in verbo, imminere, & ibi Bart. & Ang. & voluit etiā Cyn. & Salyc. in authen. incestas. C. de incest. nupt. Bart. in l. Mæuius. §. duobus, col. vlt. ff. de leg. ij. & in l. Imperator. ff. de iur. fisci, & in d. Liubemus, la ij. §. fanè si hoc, col. vlt. & ibi Bald. C. de sacros. eccle. & idem Bart. in d. l. si quis maior, col. ij. & ibi Bal. col. ij. versi. vlt. rēus no. Alex. col. ij. & Fran. Aret. in vij. not. Ias. in xij. no. & Aquen. col. ij. & Thomas Parpa. in repe. in xxij. not. & iterum in xxvj. not. & etiam Iacob. à sancto Georg. col. v. & Hiero. Cagno. etiā in repe. char. lxj. nu. 144. C. de transact. & rursus Bart. in d. auth. vt defun. seu fune. eor. in prin. & Bal. in d. l. §. si pecunia. ff. de depositi. & in l. j. in fi. ff. si cert. pet. & in auth. in donatione. C. de secun. nupt. in additio. & in c. quia propter, col. iij. versi. ibi mox, ext. de elect. & in c. bonæ, le j. col. vlt. versi. & scias, eo. tit. Ang. in l. in criminali, & ibi etiam Pau. Cast. C. de iurisd. omnium iudic. idem Angel. in l. idemq. §. sicut. ff. qui potio. in pigno. habe. & in l. si quis in tantam, col. vlt. C. vnde vi, & in auth. de nup. §. si verò expectet. & in auth. vt sine prohi. mat. debi. & in auth. de litigio. in fin. & consi. ccclxxj. multum considero, col. vlti. {Pet. Anch. inter consi. Ioan. Calde. tit. de verbor. signific. consi. x. futurum tempus.} Pau. Cast. in l. j. col. ij. in vlti. no. ff. si cert. pet. Aluar. in c. j. col. ij. tit. de feud. sine culp. non amit. Io. Plat. in l. penul. col. j. C. de dignit. lib. xij. Rom. in l. j. §. qui præfens col. j. & ibi Franc. Aret. col. j. in fin. & Barb. col. ij. ff. de verborum obligatio. Mathesi. d. sing. cxij. Fran. Cre. d. sing. vij. vbi dicit illam glo. singu. Corn. consi. ccxlvi. videtur in hac consultatione, col. pen. versic. itaque dictus, eod. lib. iij. & consi. cclxvi. in hac consultatione, col. iij. versic. si itaque dictus Antonius. eo. lib. iij. & consi. ccxix. circa primum quæsitum, col. iij. eo. lib. iij. & consi. xl. viso processu, col. iij. vers. ex quibus verbis, lib. iij. Alex. in l. diuortio, col. iij. ff. solu. matri. & consi. cxxxix. viso puncto, col. ij. lib. vij. Philip. Franc. in c. in pœnis, de regul. iur. lib. vj. Ang. Aret. in §. extraneo, col. ij. Instit. de pupil. substit. Franc. Aret. in l. si quis hæres, col. j. in secundo notab. ff. de acquir. hæred. & in c. si diligenti, col. iij. de foro competen. Anastasius Platus inter consi. Barb. consi. vlti. multos futuros esse, col. iij. versi. in hoc articulo, lib. j. Card. Alex. in §. callidis, col. ij. titu. de prohib. feud. alie. per Feder. Ioan. Ray. in §. pœna, in viij. q. & iterum xv. j. partis princ. eo. tit. Fel. in d. c. Rodolphus, Phil. Fran. in d. c. quàm sit. §. ceterum, de elect. lib. vj. & in c. j. in vlt. no. de vit. & hone. cleri. eo. lib. vj. & in c. in pœnis, de reg. iur. eo. quoq. lib. {Ias. in l. j. col. ij. versi. secundò pondero. ff. de iureiu. & consi. cxvij. in causa & quæstione, col. vlt. lib. j.} Philip. Dec. consi. ccxxxv. in casu magnifici, col. iij. versi. venio igitur ad alia. Steph. Bertr. consi. cclxxv. visis pactis, num. 5. Catel. Cot. in memor. incip. mox, in fin. & Hippo. Marfil. in dicta sua practica, vbi suprâ, & Pet. Rebuf. in repet. l. diuus, char. xj. versi. nota ibi mox purgasse. ff. ad senatufc. Sylla. Nam & ea dictio habet executionem paratam, vt dicit Ias. in l. ij. col. iij. versic. secundò pondero. ff. de iureiu. quod probat text. in l. si quis posthac, in princ. ibi, veluti manu iniecta mox vendicit. C. de bonis proscript. & quod ibi scribit Ang. in princ.

¶ Nec quempiam hætenus reperi qui neget {hanc dictionem esse latæ sententiæ,} præter Simonem quemdam Columb. apud Aegidium Bellamer. consi. ix. factum est tale, cum esset lis, col. viij. Nam hæc dictio, inquit, habet spatium temporis, quandoque quinque dierum, quandoque vnus anni, quandoque aliorum temporum, per multa iura quæ illic allegat. De quibus & tu vide glos. optimam in c. j. xx. q. ij. & in cap. quia propter, in verbo, mox, & ibi Panor. in fin. princ. de elect. & Bald. in l. fructus, in princ. & ibi latissimè Iason col. j. ff. solu. matri. & Alex. in l. diuortio, col. iij. & seq. eo. tit. & in l. j. col. x. versi. in glo. in verbo, mox, & ibi quoque Salyc. col. vlti. ff. si cert. pet. & Maria. in c. in literis, col. ij. extra de mutuis pet. & Ias. in l. Gallus. §. ille casus, post princ. ff. de liber. & posthu. & in l. si arrogator, col. iij. versi. secundò diligenter. ff. de adopt. vbi colligunt multa diuersa tempora, & ex iis quædam admodum longa, de quibus mox dicitur.

¶ Sed tu hîc dicit, quod licet mox variis modis sumatur secundum subiectum argumentum, eius tamen propria ac genuina vis & natura est, vt accipiatur pro confestim, & sine interuallo, vt apertè sentit glo. in d. c. quia propter, vbi suprâ, & glo. in l. si pater, & ibi Bald. qui eam l. legit cum l. lex Cornelia. ff. de vulga. & pupilla. & not. Bart. in d. l. j. & ibi etiam Salyc. col. vlti. & recentiores. ff. si cert. pet. & Bal. in l. Gallus. §. ille casus, col. pen. versi. vltimo collige. {ff. de liber. & posth. vbi & ex hoc casu dicit, quod ex sua propria natura est canon latæ sententiæ,} & Cardi. Flor. consi. xxix. iudex, col. ij. versi. & de arbitro. & Imo. & in l. diuortio, in prin. super glo. in verbo statim, & ibi Ale. col. iij. ff. solu. matri. & in l. j. ff. de verbo obligatio. & in d. c. quia propter, col. ij. de elect. Ro. Franc. Aret. non semel, & Ias. in d. l. fructus. ff. solu. matr. & in l. apud Iulianū. §. si Titius, col. ij. versi. quarto pondera. ff. de leg. j. & in d. l. si arrogator, vbi adducit alios concordan. Et id apertè probatur in l. ratum. ff. de solutio. vbi ita scribitur, ratum autem habere dominus debet mox, cum primū certior factus est, sed hoc est in verborum, & cum quodā spatio temporis accipi debet. Nam illud est in verborum, quod in emendatis codicibus deest, significat quod nos dicere solemus largo modo, scilicet nō obseruatis iuris angustiis, vt declarat Alciat. in lib. ij. Dispositionum, cap. xj. & iterum in lib. iij. de verb. signifi. Ex quo potes intelligere, quod cum mox denotat interuallum, id fit ex larga & impropria significatione. Et bene facit tex. in l. scimus. §. cum autem. C. de inoffic. testam.

¶ Hanc tamen fallentiam, quam vocant, cum cæteris similibus, velim intelligas, nisi hæc dictio & similes quæ sunt latæ sententiæ, iungerentur verbis necessariò requirentibus sententiam siue ministerium hominis, verbi gratia si diceretur, mox vel protinus condemnetur, vt in l. ij. C. vt lite pendens. Extunc condemnetur, vt in capit. excōmunicamus. §. qui autem, extra de hæreti. vbi Vincen.

Et habet executionem paratam.

110 Quis repugnet superioribus.

Mox habet spatium temporis.

111 Solutio contrarij. non est nisi adu. tal.

Mox quando denotet interuallum.

112 Quomodo intelligenda sunt superiores fallentia.

Vincen. no. ea verba esse ferendæ sententiæ, quamuis Hosti. Ioan. And. & Ioan. Ana. aliud sentiâr, sed non per illum text. verum ob alia iura. Idem si dicatur, mox audiatur, vt in l. momentaria. C. vnde vi. Illico reddat, vt in l. si quis. C. depo. Protinus exigatur, vt in l. missi. C. de exact. trib. lib. x. Penitus absoluitis, vt in c. vlt. ext. de offic. Archid. Protinus absoluendus, vt in c. cum cōtingat, de offic. deleg. Penitus cassanda, vt in c. tuæ, extra de præben. Penitus rescindatur, vt in c. cum effes, extra de testa. Protinus absoluatur, vt in c. venerabilibus. §. porrò, versi. idem est etiam, de sentent. excus. lib. vj. Mox absoluatur, vt in eo. cap. §. fanè. versi. si verò. Penitus excludatis, vt in cap. quoniam, ext. de fili. presbyt. & in c. cum in ecclesiis, in fin. extr. de maio. & obed. Omnino infirmamanda, omnibus modis priuetur, expellatur, deponatur, & cætera id genus, quia tunc nō sunt latæ sententiæ, nempe repugnante natura verbi, sed accelerant accenduntq. vim executionis, vt per Felin. in d. c. Rodolphus, col. xix. versi. verbum aliàs importans, & rursus col. xxij. versi. confidera quod aut verbum, ext. de rescript. vbi adducit quædam iura. Nam & iudicium reddunt summarium, vt not. Bart. in l. res quæ. §. j. ff. de iure fisci. & in d. l. si quis, & ibi quoque Bald. & Ang. C. de positi. Imol. in l. naturaliter. §. nihil commune, & ibi Ias. num. 175. ff. de acquir. possess. {Rom. & Barb. in l. j. §. qui præfens. ff. de verb. oblig. & Fran. Aret. in l. cum res. §. j. col. j. versi. secunda conclusio. ff. de lega. j. & glo. prag. sanctio. titu. de concubi. §. necnon, in verbo, mox. Et bene facit quod not. Bal. Pau. Cast. & Ias. in d. l. j. C. vt lit. pend. & Fran. Aret. in d. l. si quis maior, col. vlt. C. de transact. Vide tamen quæ dicam de verbis expellatur, & priuetur, infra in l. j. & seq. fal. de verbo autem excludendi, vide glo. in c. cupientes. §. ceterum, in verbo excludentes, de elect. lib. vj.

113 ¶ Vigesimo nono cum dictio confestim sit eiusdem naturæ & significationis, vt probat text. in l. placet. ff. de acquir. hære. vbi hæc dictio nec momentum quidem aliquod paritur. & in l. amissi. §. fideiussores. ff. de fideiuss. & in l. idem est. §. cum igitur. ff. de vi & vi ar. & in l. vlt. §. vlt. ff. quod vi aut clam, & in l. Titius. §. qui fideicommissariam, ibi, si confestim vel post tempus. ff. ad senatufc. Trebel. & in §. omnis, & ibi glo. Instit. de verb. oblig. Et illud Tullij, Phil. v. Rem administrandā arbitror sine vlla mora, & confestim gerendam censeo. Et paulò post: Bello, inquam, cauendū est, idq. confestim, legatorum tarditas repudianda est. Ideoq. etiam hæc dictio est latæ sententiæ, vt tradit Bart. in d. auth. incestas. C. de incest. nup. dum quærit vtrum bona ibi cōfiscantur ipso iure, an per sententiam. Et text. inquit, in corpore auth. vnde sumitur ea auth. dicit ipso iure, quia dicit confestim. & idem Bart. in l. j. col. ij. versi. præterea verbum. ff. iudic. sol. vbi dicit quod hoc verbum importat, vt non requiratur noua sententia. & Philip. Franc. in d. c. in pœnis, de regul. iur. lib. vj. & Fran. Aret. in d. §. qui præfens. {Et tu interim vide text. in l. ij. §. confestim autem. ff. ad senatufc. Tertul. & in l. tutor. §. j. ff. de administr. tuto. vbi cum primum dixisset, debuit enim confestim suo officio fungi, postea id interpretatus subdit, non quidem præcipiti festinatione, sed nec moratoria, & Raph. Co. & Ias. in l. de pupillo. §. si quis fortè. ff. de oper. no. nunt.}

114 ¶ Trigésimo idem quoque in dictione incontinenti, quæ & ipsa idem significat, affirmat ipse Bar. in d. l. Imperator. ff. de iure fisci. {Bald. in l. lecta, col. vlti. ff. si cert. pet.} Ang. in d. l. in criminali. C. de iurisd. om. iudi. & in d. l. si quis in tantam, col. vlt. C. vnde vi. & in d. auth. de incest. nup. in prin. & in d. authen. de litigio. quibus locis suprâ citauimus. & in d. §. si verò expectet, in auth. de nupt. & rursus in d. l. j. C. de pœna iudic. qui malè iud. & Ang. Aret. in d. §. extraneo, col. ij. Instit. de pupil. sub. Nam vt etiam dicit Bald. in l. lecta, in fi. ij. lect. ff. si cert. pet. cum hæc dictio profertur à lege, trahit secum executionem iuris. Et facit glos. in cle. j. versi. nos igitur, in verbo, incurrant, de vsur. iunctis not. super ea per Paul. Liaz. Guil. Laud. Imo. & Card. Flor. exponentes glo. illam, quæ adiecerat ad verbum incurrant, scilicet incontinenti, id est, ipso iure. {Nam licet hoc verbum variis modis sumatur ex subiecta materia, vt per glo. & doct. in c. an sit, ext. de appel. & latè Ro. & Barb. in l. j. in prin. ff. de verb. oblig. & tex. in l. j. §. item si ita. ff. ad leg. Falcid. tamen ex propria eius natura (quod etiam de dictione mox, diximus) significat sine interuallo, vt etiam probat glo. in cap. quia propter, in verbo, mox, extra de elect. cum exponit mox, id est, in cōtinenti nullo actu intermedio. & tex. in l. quod ait. §. vlt. ff. de adul. interpretatur incontinenti, veluti vno impetu.}

115 ¶ Trigésimo primo idem & in dictione illico, quæ & idem significat, vt patet ex l. idemq. §. si cui mandauero. ff. mandati. asserit idem Ang. in d. l. in criminali, & in d. l. si quis in tantam, & in d. §. si verò expectet, in authen. de nupt. & in d. consi. ccclxxj. ad fin. Lucas Pen. in l. vlt. col. ij. C. de spect. lib. xj. & Petr. Anch. inter consi. Ioan. Cald. tit. de verb. signifi. consi. x. an futurum tempus.} Ang. Aret. in d. §. extraneo, Instit. de pupil. substit. Crem. d. sing. vij. Fran. Aret. in d. §. qui præfens. Card. Alex. in d. §. callidis, tit. de prohib. feud. al. per Fed. & Ias. in l. posthumo, col. vij. versi. pro qua op. C. de bono. possess. contra tab. Et facit tex. in §. filiusfa. versi. sed ex constitutione, iuncta gl. in verbo, illico. Instit. quib. mod. ius patr. pote. sol. & text. in l. vlt. C. de fideicom. liber. cum dicitur, censemus illico ad libertatem capi seruum. Nam quod ipso iure intelligatur, patet ex iis quæ sequuntur, & illum quidem liberum esse. & in l. vlt. C. de iudi. dum exponit illico, sine vlla dilatione. Et hoc confirmat quod scribit Bart. in l. si quis. C. de positi. hanc dictionem habere executionem paratam vt rem iudicatam, nec requiri aliam condemnationem, quamuis Bald. ibi id neget. Tu autem vide Alex. consi. xlij. viso processu, col. j. versic. nec prædictis obstat. lib. iij. Et text. simul iungen- tem, illico modis omnibus, in d. l. si quis. C. de positi.

116 ¶ Trigésimo secundo in dictione statim, vt quæ eandem significationem habeat. l. j. in fi. ff. de solu.

Confestim, non patitur aliquod momentum.

Et importat ut non requiratur noua sententia.

Incontinenti.

Trahit secum executionem iuris, cum à lege profertur.

Et significat sine interuallo.

Illico.

Vtrum dictio illico, habeat executionem paratam.

Statim.

vbi exponit in re presentia, id est, statim, & in l. si usufructus, §. vlti. ff. quando dies lega. ced. & in l. finita, §. non autem statim. ff. de dam. infect. vbi statim dicitur cum non est interuallum, & l. cum quidam. ff. de lega. ij. cum dicitur & statim offerat, sine aliquo scilicet interuallo. & in l. ex morte, in fin. C. de pact. conuen. Illud quoque obtinet, vt designet latam sententiam, secundum glossam in l. commissa, in verbo, statim. ff. de public. & vectigal. & in l. vlt. in fin. C. de bon. quaer. liber. & in §. j. in verbo, statim. Instit. qui non est per. fac. testa. & in c. cum excommunicato. xj. q. iij. Bart. in d. l. iubemus, la. ij. §. sanè si hoc, col. vlt. C. de sacrosan. eccl. & in d. l. Imperator. ff. de iur. fisci, & in d. l. j. circa medium. ff. iudic. sol. & in d. l. Mæuius, §. duobus, col. vlt. ff. de lega. ij. & in d. auth. de incest. nupt. & ibi etiam Angel. & ipse Ang. in d. auth. de litigio. & in d. conf. cclxxj. quibus locis supra citauimus. & in §. si verò expectet, in authen. de nupt. & in d. l. j. C. de pœna iudi. qui mal. iudic. & Salyc. in d. auth. incest. as. C. de incest. nupt. Domi. in d. c. quàm sit, §. vlt. col. vlti. & ibi etiam Philip. Fran. super glo. vlt. de elect. lib. vj. Imol. in c. si diligenti, col. ij. versu. in glo. perdant, ext. de for. comper. & in c. vlt. col. xvij. versu. fed certè vbi statutum, de præscript. Petr. Anch. inter consil. Ioan. Calder. quo loco citauimus, in præceden. versu. Aluar. in d. c. j. col. j. tit. de feud. sine culp. non amit. Paul. Cast. consil. lxxvij. in casu presentia puto sic dicendum, post princ. lib. ij. Ioan. Plat. in l. penult. col. j. C. de digni. lib. xij. Philip. Franc. in d. c. j. in vlti. not. de vita & honest. cleri. lib. vj. & in c. si pater, col. xxxij. versu. quid autem sit, de testa. eod. lib. vj. & in c. ij. §. inhihemus, de hæret. eod. lib. vj. Angel. Aret. in d. §. extraneo. & Fran. Aret. in d. §. qui præsens. & in l. si quis maior, in vij. not. C. de tranfact. & in l. qui à latronibus, §. si quis capitali, col. iij. ff. de testa. Alex. consil. cxxxix. viso puncto, col. ij. lib. vij. Ioan. Rayn. in d. §. pœna, in viij. q. & iterum in xv. primæ partis principalis, tit. de prohib. feu. ali. per Fed. Ias. in l. diuortio, in prin. col. iij. ff. solu. matr. & consil. cxcj. placet mihi, col. j. in fi. lib. ij. Fran. Purp. in l. j. char. xxj. versu. & ponderada est, sub nu. 602. ff. de offi. eius cui mand. est iurisd. & facit quod scribit Ang. in l. si quis posthac, col. j. C. de bon. proscip.

Statim dicitur, cum non est interuallum.

non dicitur

117 De eadem re.

¶ Et est text. de hac re apertissimus, à nemine ex tot huius sententiæ assertoribus, aut alio quouis quem legerim, annotatus, si me memoria non fallat, in cap. literas, extra de concessio. præben. cum dicitur, vtrum cum aliquis de vna præbenda eligitur ad aliam, statim prior vacare incipiat, an per sententiam debeat adiudicari. vides enim ibi, statim, & per sententiam, veluti opposita ponit, vt proinde statim significet sine sententia, & ipso iure.

118 Contrarium eius quod supra in hac dictione statim. Solutio contrarij.

¶ In contrarium tamen facit text. in l. in suis. ff. de suis & legi. hæred. cum ibi dicitur in hæc verba, statim ipso iure hæredes existunt. Nam si dictio statim, sola, ac nullo alio adminiculo suffulta, ipso iure significaret, cur in eo text. ea verba, ipso iure, essent addita? Sed dic ob id fuisse adiecta, vt rem clariorem efficerent, secundum ea quæ diximus supra in verbo presentia temporis, versu. xxv. incip. fed quod his respondeatur, quæ quidem ex eo redduntur certiora, quod hæc dictio statim, de qua nunc tractamus, haud dubiè ac sine controuersia latam sententiam demonstrat, & tamen ei addita sunt illa verba, ipso iure.

119 Statim dicitur etiam de re que fit ex interuallo.

¶ Sed & in diuersum quoque vrget, quod hæc dictio statim, dicitur etiam de re quæ fit ex interuallo, vt probatur in d. l. diuortio, in princ. iuncta glo. in verbo, statim. ff. de iur. fisci, vbi dicitur de viginti annis. Et aliàs secundum subiectam materiam dicitur de longiori aut breuiori tempore, vt per glo. in c. quicumque, in verbo, statim. lxxvij. distin. & in c. j. extr. de mut. pet. & per Bartol. & alios in l. j. §. qui præsens, in fin. ff. de verbo. obligat. & Lucam Pen. in l. diui. C. de suscept. præpo. & archar. lib. x. & in l. actuarij. C. de erogat. milit. anno. lib. xij.

120 Sed improprè, ex subiecto argumento.

¶ Sed ad hoc dicendum est quod supra de dictione, mox, quæ est eiusdem significationis, diximus, videlicet hanc dictionem nonnunquam dici de interuallo, sed improprè ex subiecto argumento. Verum ex vi propria nullum habet interuallum, secundum Bald. & Alexan. in d. §. qui præsens. & Imol. in d. l. diuortio, in princ. col. penult. & ibi Iason col. iij. & Fran. Aret. in l. cum res. §. j. in iij. no. ff. de lega. j. & probat text. in l. tutor qui rectorium, §. vsuræ. ff. de admi. tut. & alij supra in princ. citati, atque etiam optimus text. in l. si quis in suo, in prin. C. de inoffi. testam. vbi & illud præterea satis probatur, hanc dictionem non postulare iudicium aut sententiam, quamuis à nullo illorum qui id dixerunt, fuerit citatus. Quod si sententia requiratur ex subiecta fortè materia, tunc ostendit summariam cognitionem secundum Bart. & Ang. in l. j. col. j. ff. iudi. solu.

Nec postulat iudicium, aut sententiam.

121 Protinus late sententiæ.

¶ Trigesimotertio quod in superioribus dictionibus, idè & in dictione protinus, habet locum, quæ & ipsa est late sententiæ, secundum Host. in c. in quibusdã, ext. de pœnis. & Imo. in d. c. vlt. vbi supra, de præscr. Domi. & Phil. Fran. in d. c. quàm sit, vbi supra, de elec. lib. vj. Fran. Aret. in l. in illa stipulatione, in prin. per illud text. & ibi quoque Ias. col. iij. versu. sextò pondera. ff. de verb. oblig. & in l. iij. §. in amittenda, col. j. in ij. not. ff. de acq. poss. Iac. à S. Geor. in d. l. si quis maior, col. v. C. de tranfact.

122 Et excludit omne interuallum, & quicumque processum.

¶ Nam vt dicit Bal. & post eum Pau. Cast. & Ias. in l. j. C. vt lit. pend. hæc dictio excludit omne interuallum & quemcumque processum, allegantque no. in simi. in d. auth. de incest. nupt. vbi glo. & doct. dicunt de dictione mox, id quod supra diximus, scilicet habere eam vim late sententiæ, tanquã & hi sentiant eandem vim & significationem vtranque habere. Sed & gl. in §. illud proprium, qui est pen. Inst. de adop. exponit protinus, id est statim, quod & idè facit gl. in §. j. Insti. de hære. quali. & disse. & in §. idem iuris, qui est ij. versu. nec in pendenti, in verbo, protinus, Instit. de inuti. stipul. & in l. diuortio, in verbo, si non protinus. ff. de nego. gest. & in l. eas causas, in princ. ff. de condi. & demonst. & in cap. cum olim, in verbo, protius, extra de offic. deleg. & Dyn. in d. l. iij. §. in amittenda, & ibi quoque

quoque Alexand. qui sequitur illud dictum Bald. in j. nora. & Ias. in iij. not. qui item illud sequitur, de acquir. posses. Lucas Pen. in l. Circensium. C. de decur. lib. x. Fran. Aret. in l. j. col. ij. in iij. no. ff. eo. & in l. j. col. ij. in prin. & ibi quoque Alex. col. vlt. ff. de verb. oblig. vbi Fran. ipse dicit singu. illud dictum Bald. & Cael. in memorabi. incipiente protinus. & ex vetustissimis Grammaticis Caper in lib. de orthographia, & latinitate verborum. In huncque sensum trahunt ipsi Grammatici illud Virgilianum lib. iij. Aeneidos:

Protinus ad regem cursum detorquet Hiabam.

Nec tamen id minus probat illud eiusdem:

Protinus Arcadiæ gelidos inuisere fines.

Vbi Seruius exponit vno eodemque tempore. Atque etiam lib. x.

Traiecto missa lacerto

Protinus hasta fugit, seruatque cruenta tenorem.

Et apud nos text. in l. à quo fundus, & ibi Bal. ff. de dam. infect. & in d. l. in illa stipulatione si calendis. ff. de verb. oblig. vbi quod per statim prius dixerat, mox per protinus idem dicit. & in l. Lucius Titius, §. Caio. ff. ad senatusc. Treb. vbi è conuerso quod primum per protinus quæsiuerat, id per statim respondet. & in l. liberto, §. vlt. ff. de annuis lega. vbi etiam id quod primum per protinus dicit, per confestim repetit. & in l. diuortio, ibi, non enim. ff. de nego. gest. Quin & illud Bald. dictum apertè confirmat text. in l. non abs re. C. vnde vi. cum dicitur protinus, id est non expectato iudiciorum ordine. Quem quidem text. non possum non mirari fuisse à glo. Bal. & aliis supra citatis animaduersum.

De eadem re.

123 ¶ Super quo tamen dicto vide Fran. Aret. in d. l. j. §. qui præsens, col. ij. versu. secundo inducunt, & tex. illi dicto aduersantem in l. arbitrio, in fi. ff. de dolo mal. cum dicitur, protinus condemnari debet in id quod interest actoris. & in d. l. j. C. vt lit. pend. vbi similiter dicitur, protinus cõdemnetur. Nam id non potest intelligi ipso iure sine mora ac sententia, cum repugnet verbum condemnandi. Sed illud facit subiecta materia, quod iam supra sæpius diximus, atque etiam vis & natura illius verbi, quod ad se trahit, mutatque propriam naturam dictionis protinus, ob ea quæ diximus supra in xxvij. fallen. in fin. Et idem potes dicere ad l. j. C. de superexact. lib. x. quæ iubet protinus restitui quod vltra debitum fuerit elicium à curialib. & ibi Bartol. negat ex hoc tolli tempus quadriestris, quod datur condemnatis. Nam id etiam facit subiecta materia. Et adde ad omnia præcedentia quod scribit Ang. in d. §. in amittenda, hanc dictionem esse præcisam, quod & repetit Ias. ibi col. iij. versu. tertiam solutionem.

Subiecta materia mutat propriam naturam dictionum.

124 ¶ Trigesimoquarto idem quoque in dictione continuo, vt scilicet sit late sententiæ, vt nuncupatim affirmant Alex. & Ias. in l. posthumo, ille col. vj. versu. tertio fuit op. hic col. vij. versu. pro qua op. C. de bono. poss. contr. tabu. Pro quibus optimè facit text. in l. j. in fi. cum seq. & ibi not. per doct. ff. pro socio, & in l. apud Aufidium, ibi, continuo eius fit, iunctis illic not. per Bart. & alios. ff. de opt. lega. Nam & ea dictione omnem moram tollit, vt ibi probatur. & in l. qui vxorem. ff. de iniust. testa. & in l. stipulatus sum damam. ff. de verb. oblig. & in l. j. C. de iis qui se deser. lib. x. & in c. cæterum, extr. de rescr. Et apud Virgilium lib. iij. Georg.

Continuo, est late sententiæ.

Et omnem moram tollit.

Haud mora, continuo matris præcepta facescit.

Et lib. iij. Aeneidos:

Haud mora continuo perfectis ordine cunctis.

Et iterum lib. v.

Nec mora, continuo vastis cum viribus effert Ora Dares.

125 ¶ Trigesimoquinto & ea etiam obtinent in dictione immediatè, voce non admodum proba, sed qua nostri recentiores vtuntur, quæ si alicubi reperitur, & ipsa denotat aliquid fieri ipso iure, ex sententia Bald. in c. bonæ. le. j. col. vlt. versu. & scias, quod aut text. extra de elect. Nam & ea aperte reicit omne interuallum ex vera ac propria significatione. Nam id immediatum est quod est sine medio. vt tradit Fran. Aret. consil. lxxj. diligenter & maturè, & col. iij. versu. super secundo dubio, & pater ex not. per Bart. in l. vxori. ff. de auro & arg. leg. & in l. ambitiosa. ff. de decre. ab ordin. faciend. Atqui si sententia requireretur, esset aliquid medium.

Immediatè, de notat aliquid fieri ipso iure.

126 ¶ Trigesimosexto non solum in illis dictionibus, mox, confestim, incontinenti, & cæteris supraddictis id obtinet, de quibus ideo speciale caput adscripsimus, quoniam & de illis speciatim nostri doctores locuti sunt, sed & in aliis omnibus quæ sunt eiusdem significationis locum habet, cuius modi sunt cæ, scilicet, Extemplo, Derepente, (qua dictione vtitur Terentius & alij apud Nonium Marcellum,) Repente, Euestigio, quas duas posteriores copulat Tullius in j. in Verrem actione, & posteriore vsus est iurisconsultus in l. diuortio. ff. de nego. gest. vbi Accur. non intellexit significationem huius dictionis, quam declarauit Priscianus lib. xvij. Vfus est & pontifex in cap. j. §. verum, de stat. regu. lib. vj. vbi glo. optimè exposuit, statim, vel continuo. Incunstanter, de qua in l. si rogatus, in princ. ff. de manu. vindic. & in c. ex literis, quod est iij. in fi. ext. de fide instr. in cap. referente, extra de præbend. & in cap. vlt. extra de schisma, & in cap. j. extra de his quæ fiunt à ma. par. cap. & in c. quemadmodum, extra de iurciur. & in c. cum quis. (quod est pen.) de sentent. excom. lib. vj. (qui quidem tex. loquitur & etiam in casu canonis late sententiæ) Indilatè, non admodum latina dictione, sed qua vtitur c. vt inquisitionis, de hære. lib. vj. vbi, & Petr. Anch. de ea nonnulla huc pertinètia scribit. Cito, Subito, (De subito, nã & hoc verbo, in eadem significatione vsus est Tullius & antiquiores, vt probat Nonius Marcellus. A cûtû, de quo Virgilius, lib. 9. Aeneidos;

Extemplo, Derepente, Repente, Euestigio.

Incunstanter.

Indilatè. Cito, Subito, De subito. A cûtum.

Tum cetera reddet

Actum pius Aeneas.

Quo in loco Seruius. Actum, inquit, confestim sine dilatione temporis. Et Terentius in Adelphis:

Aperite aliquis actum ostium.

Ex continenti.

Id autem Priscianus dicit derivatum ab actu id est celeritate. Ex continenti. nam & haec idem significat quod incontinenti, ut probatur in l. iur. gentium. §. quinimo, in princ. ff. de pact. & in l. si purè. ff. de fideic. lib. & in l. quoties, in prin. ff. sol. mar. & in l. sed & si ex parte. §. sed an etiã. ff. quod cum eo. & in l. iij. §. cum igitur. ff. de vi & vi ar. & in l. si ita fuerit. §. cum pecuniam. ff. de noua. super quo tamen vide tex. in l. vlt. C. de erro. aduo. & si quæ sunt alia.

127

Et omnes dictiones sunt late sententiae.

¶ Nam & ea omnes quæ eius significationis sunt, ut diximus, sunt etiam late sententia, ut generaliter tradit Bart. in d. l. imperator, ff. de iure fisc. & in d. auth. de incest. nup. {Bal. in auth. in donatione. C. de secun. nupt. in ij. lect.} & Saly. in d. auth. incestas. C. de incest. nupt. & Ang. in d. l. in criminali. C. de iurisd. omni. iud. & in l. j. C. de pœna iudi. qui malè iudic. Imo. in d. c. vlt. vbi supra, ext. de præscrip. Rom. & Fran. Aret. in l. j. §. qui præfens. ff. de verb. oblig. Fran. Cremen. d. not. vij. Fran. Aret. in d. l. si quis maior, in vij. notab. C. de transact. {Phil. Dec. in d. cap. in pœnis, de reg. iur. lib. vj.} & omnes ferè quos supra in illis dictionibus allegauimus. Id quod satis ex eo probatur, quod in nouellis constitutionibus Iustiniani, quas vulgo authenticas vocamus, quæ Græcè primum ab ipso Iustiniano scriptæ sunt, ita scribitur in titulo *ἡ ἀδεμίστορα μὴν*, id est, de scelestis nuptiis, & ut à nostro interprete quisquis is fuit, non malè traductum est, de incestis & nephariis nuptiis, statim post princ. *εὐθὺς μὲν αὐτῶν ἡ ἀδεμίστορα μὴν πρᾶγματῶν ἐκλήσων ἐπιπέδῃ.* Quod sic ad verbum vertit nosfer interpres, mox ei suarum rerum casum imminere. Et ibi glo. in illo verbo, imminere, not. id fieri ipso iure propter dictionem mox, quod nos supra diximus in xxvij. fallen. At Gregorius Haloander, cui debemus illam Græcam nouellarum editionem, & qui eas multò elegantius traduxit, ita eum locum vertit, Illi confestim & bonorum suorum ademptio imminet. Nam dictio *εὐθὺς*, qua Græca litera vitur, propriè statim significat, sicuti & *ἀδεμίστορα* confestim. Quasi scilicet & hæc dictiones & similes confundantur, nec inter eas quicquam interfit, præsertim quantum ad hanc vim late sententia, de qua tractamus.

εὐθὺς, & εὐθὺς, quid propriè significant.

128

Quenam sit ratio cur hæc dictiones late denotent.

¶ Nam & omnium huiusmodi dictionum eadem est huius naturæ ratio. Cum enim lex vult pœnam statim siue continuo aut incontinenti vel mox infligi, non obscure demonstrat aliam à iudice sententiam non esse ferendam, cum ea statim proferri non possit, sed priùs requirat causæ cognitionem. Hanc enim rationem reddit Calder. consi. x. tit. de verb. signific. quem refert & sequitur Card. Alex. in d. §. callidis, col. ij. tit. de prohib. feud. ali. per Fede. & idem in effectu dicit Ang. quem Card. non allegat, in d. l. j. C. de pœna iudi. qui malè iud. & d. consi. cclxxj. in fi. Nam sententia, inquit, illico ferri non potest. l. j. C. de iurisd. omni. iud. Et ante hos omnes Cy. in d. authen. incestas. C. de incest. nup. huius etiam reddens rationem. Nam iudicium, inquit, habet multas moras. l. etiam, in prin. ff. vt lega. no. caue. Et sententia cum deliberatione datur. l. hac lege. C. de sent. ex peri. reci. Sed omnium primus Accurs. hanc eandem rationem posuit in d. §. j. in verbo, imminere, & ibi etiam Ang. in auth. de incest. nup. {Illa autem dictio repente, id significat, vt non requiratur causæ cognitio, Compostel. in c. quod sicut, de cleri. Alber. in l. sententis. C. de errore calculi.} Ex quibus & illud fit, quod si in constitutione apponerentur hæc verba, sine mora, ea esset late sententia, secundum Fran. Aret. in l. j. §. qui præfens, col. j. in fi. ff. de verb. oblig.

Hæc verba, sine mora, sicut late sent.

129

Vlterius, late sententia.

¶ Trigesimoseptimò fallit si cõstitutio vitur dictione vlterius, verbi gratia, ne quis vlterius id faciat: nam illud censetur esse ipso iure sublaturum, secundum Bal. in c. cum accessissent, col. iij. versic. ibi, vlterius esset, & ibi quoque Barb. extr. de constit. & idem Barb. in c. si diligenti, extr. de for. cõpe. & Corfe. in suis sing. in verbo, careo. in fin. & ipse Bald. post Petr. cuius neuter meminit, in l. vlt. C. quib. ex cau. maior.

130

Dictio frustra importat, ipso iure.

¶ Trigesimooctauò idem de dictione frustra, verbi gratia si dicatur, frustra id faciet, aut facturus est: quia intelligitur, si factum fuerit, nullum esse ipso iure, vt voluit Bart. in l. pen. §. ad crimen, in fi. & ibi clariùs Imo. ff. de publ. iud. & Saly. in l. quamuis, col. vlt. C. de adult. & in l. maior. C. de pigno. Domi. post Ioan. And. in c. j. col. vlt. in princ. de accusa. lib. vj. Panor. in c. veniens, col. vlt. & ibi Fran. Are. ext. cod. tit. idem Pan. in c. quia frustra, col. ij. ext. de vsur. dum se remittit ad no. per eum in d. c. veniens. Fulg. consi. cl. quidam ciuis, col. pen. vers. rursum & tertio. Fran. Aret. in l. verbis ciuilibus, post prin. per illum tex. & ibi Ias. in ij. no. ff. de vulg. & pup. {& in l. Centurio, col. ix. ff. eo. vbi & illud dicit eam dictionem significare deesse potentiam faciendi, & ibi quoq; Ias. col. x. vers. in ea glo. ibi vt modo} Ant. ab Alex. in l. cum ea quæ. & ibi etiam Ias. ad fin. & Iac. à S. Georg. C. de trans. Barb. in c. prudentiam, de offi. deleg. & consi. xliij. scribitur apud Prophetam, col. ij. li. j. Alex. clanculum in l. j. §. si quis ita, col. ij. in princ. & ibi apertius Franc. Curt. senior, in addi. ipsius. ff. de verb. oblig. Feli. in d. c. Rodolphus, col. xxj. vers. frustra aliquid fieri, extr. de rescript. Corfe. in suis sing. in verbo, nihil agit. Et bene facit tex. in l. si tutor. C. in quibus cau. in integ. restit. non est necess. & in l. in dubium. C. de tutor. vel cura. qui non satisf. & in l. ex consensu. §. cum procurator. ff. de appel. & in l. si causa. C. de transact. Quamquam & hic in contrarium adferri posset.

Et significat deesse potentiam faciendi.

131

¶ Contrarium enim voluit Ang. in d. §. ad crimen, col. j. vers. sequitur in tex. frustra. & Domini sibi contrarius, in c. j. vlt. de iud. lib. vj. per tex. in d. c. quia frustra, de vsur. vbi & Io. Ana. col. 6. versic. in ea. in fin.

ea. in fi. & sic patet. & etiam Maria. in repe. d. c. veniens. & Alexander sibi etiam quoque contrarius in l. si tibi decem. §. de pignore, in fi. & ibi etiam Iacob. à S. Geor. sibi item contrarius, in vtraque lectu. ff. de pact. Pro quibus est tex. in l. si Titius, in prin. ff. de fideiuf. vbi scribitur mulierem frustra pro alio intercedere, & tamen certum est eam mero iure obligari, sed exceptione Velleia. fenatufc. actionem summoueri, vt patet ex l. antiqua. §. vlt. C. ad fenatufc. Macedo. & no. Bald. in l. ij. ff. eo. Facit etiam tex. in l. j. C. de non nu. pecu. in illis verbis, frustra cautionem emissam. quæ gl. prima ibi ita interpretatur, bene dicit frustra, quia licet ciuilitè obligetur, tamè habet exceptionem l. cum vltra, & in l. exceptionibus, eo. tit. & eam glo. sequitur Bal. in d. l. j. in j. oppo.

Solutio contrarii.

132 ¶ Sed ad hoc dicas ex sententia Imo. Panor. Ioan. Ana. & Ias. vbi supra in prin. huius fal. dictione hanc suapte natura habere vim late sententia, sed aliquando secundum subiectam materiam suã naturam relinquere. De quo & nos diximus plenius supra in ij. fal. præteriti temporis. Ex quibus intelliges hoc generale esse & perpetuum in omnibus verbis & dictionibus. Tu autem interim vi de tex. in l. tutelam. §. impuberi, ibi, frustra tutorem dabit. ff. de testa. tutel. iuncta l. j. C. cod. tit. & l. iuris peritos. §. vlt. ff. de excuf. tuto. Nam ex d. l. j. videtur illam dictionem, frustra, in d. §. impuberi, significare ipso iure, & sine ope exceptionis. Contra autem videtur ex d. §. vlt. Vide etiam Domi. in c. si pater, vers. testatore, col. pen. in prin. de testam. lib. 6.

133 ¶ Trigesimononò fallit in his verbis, autoritate nostra, siue huius nostræ legis autoritate. nã ea cum à iure proferuntur, denotent latam sententiam, vt si dicatur, talem pœnã autoritate nostra subibit. ita tenent Domi. & Cardi. Alex. in c. j. ij. quæst. 3. per tex. in c. ij. extra de testib. cog. & in ca. præterea requisisti, & ibi not. extr. de appel. & in cap. excommunicationi, iuncta glo. ext. de raptio.

Hæc verba, autoritate nostra, cum à iure proferuntur, late sententiam denotent. Dictio liberè, est late sententia.

134 ¶ Quadragesimò fallit in dictione liberè, vt voluit Bald. in d. c. j. §. callidis, in prin. & ibi Card. Alex. col. ij. in fi. tit. de prohib. feud. ali. per Fede. & Panor. in c. cum in cunctis. §. cum verò, in vlt. not. de electio. Corn. consi. clxv. circa primum, col. v. vers. respondetur, lib. ij. & Barb. con. l. j. scripsit sapientia fons, col. xvj. vers. & adduco ad prædicta, lib. j. & consi. xj. illud afferam, col. ij. & iterum col. 8. lib. ij. Ioan. Ray. in §. pœna, in vij. & xliij. & xv. q. primæ partis prin. tit. de prohib. feud. ali. per Fed. vbi ad hoc multa allegat Philip. Franc. in c. si pater, col. xxxij. vers. quid autem sit, de testam. lib. 6. Cardin. Alex. in c. j. §. prædictis, col. ij. tit. quæ fuit pri. cau. benef. amit. Ludo. Bolo. consi. lxxvij. cõfortium sancti, col. pen. vers. aliquando etiam denotat.

De eadem re.

135 ¶ Nam & hæc dictio eius naturæ est, vt non requirat alterius consensum, aut horitatem, factum, vt est tex. in c. de multa, & ibi Panor. col. j. extr. de præben. & in c. pen. & ibi quoque Panorm. ext. de pœni. & remis. cum multis concord. à me cumulate congestis in nostris commentariis consuetudinum Picta. tit. xliij. §. j. in glo. iij. Quibus ego addiderim id quod voluit Bald. in c. quæ in ecclesiarium, col. j. vers. ibi, liberam. ext. de consi. id esse liberum, quod ab omni necessitatis obseruantia & solennitate est abstractum, per l. j. ff. de testa. milit. Et idem propè dicit ipse Bart. consi. cclxxxvij. incip. omnis qui rem, circa medium, lib. iij. videlicet huiusmodi dictionem ab omni necessitate abhorre, per l. fideicommissa. §. quanquam. ff. de lega. iij. Et quod scribit Aristoteles eius operis cui titulus est *ἡ περὶ τὰ φυσικὰ*, lib. ij. & eius autoritate diuus Thomas Aquinas, ij. q. xix. c. iij. id liberum dici, quod operatur sine aliqua re extrinseca.

Quid sit, esse liberum.

136 ¶ Propterea etiam à nostratibus ea dictio reponitur inter eas quæ faciunt substitutionem directã, id est, quæ nullo alterius ministerio indiget, vt per Bart. in l. Centurio, col. vij. vers. item quid si testator, & ibi Ias. col. xix. vers. primò adde. & iterum col. pen. vers. tertio limita. {& Lancelotus Galli. in repet. nu. 347.} ff. de vulg. & pupil. Et vt dicit Bart. in l. precibus, col. iij. vers. quæro quid si dicit. C. de impube. & ali. substit. quod verbum liberè, eam vim habet, vt quis capiat propria autoritate, & ex manu sua, non alterius. & sequitur Raph. Com. consi. iij. testator B. instituit, col. j. Et in hanc quoque sententiam facit quod scribit Oldr. consi. cccxvj. grauamina, col. iij. versic. præterea verbum, quod hæc dictio omnem moram excludit per quædam iura quæ allegat. ex quo planè col ligitur, quod aliam sententiam non exigit, per ea quæ diximus supra in xxxvj. fal.

Liberè, an sit dictio directã.

Dictio liberè omnem moram excludit.

137 ¶ Tamen Sign. Homod. consi. cxxxj. cuius exordium est, factum sic se habet, col. vlt. ita de hac dictione loquitur, vt non obscure sensisse videatur eam non inducere canonem late sententia. adeo nullares in iure nostro sine controuersia reperiri potest, vt alias sæpe conquesti sumus. Sed quauis Homod. mihi inter primos doct. statuendus esse videatur, & cum solennè doct. appeller Corn. consi. cccxxxvj. constat quod de iure communi, ad sine lib. j. tamen verum est quod apud Homerum lib. Odyssæ primo Iupiter grauter pronuntiauit:

Qui contrariū tenuerint.

ὁ μὲν γὰρ τὴν δυνάστην αὐτῶν πάντων ἀθανάτων, ἀέκλιτον θεῶν ἐπιδανείμει οἷον.

Quibus significatur Neptunum solum haud posse aduersus cæteros omnes deos contendere. Nec me tamen latet Barb. in c. ex parte, col. iij. ext. de feud. in hac quoque op. fuisse, licet non alleget Sign. Sed mouetur ex tex. in c. dicit dominus. 32. q. j. vbi dicitur quod propter notoriam fornicationem vxor liberè dimittitur, & tamen requiritur sententia, secundum glo. in c. ex parte, in verbo, manifesta, extra de sponsa. Ex quo, inquit, fit quod hæc dictio liberè, non est late sententia. Sed multum fallitur Barb. Nam ea glo. non est vera, & contrarium tener alia glo. in cap. vlt. & ibi Hostien. Ioan. Calde. & Panor. ext. de adult. vbi etiam Barb. secum pugnans in additio. ipsius Pan. id tenet per tex. in d. cap. dicit dominus, vtentem eo verbo, liberè, ad quem dicit nullum aduertisse.

tiffe. verum Panor. per eundem tex. hoc etiam tenet in d. cap. ex parte. de spon. & in ca. gaudemus, extra de conuer. coniug. & ante omnes Innoc. in cap. inquisitioni, ext. de sent. excom. Et hic vide quæ de hac dictione latius vbi supra citauimus, & iterum tit. xvj. §. iij. in glo. ij. in ij. ampliacione, versi. item videtur testator, & seq.

138 Pleno iure, late sententia. Et sunt verba directa.

¶ Quadragesimoprimò fallit, etiam si verbo futuri temporis adiciantur verba, pleno iure, tunc enim erunt lata sententia: quod planè demonstrat illorum verborum sensus. neque enim plenum ius dici potest, quod alterius operam, ministerium, sententiam, iudiciu desiderat. l. restituta. ff. ad Treb. quam ad hoc expendit Ang. consi. cxxv. substitutiones dictorum, col. vlt. Ideoque vbiunque in substitutione ea verba apponuntur, denotant substitutionem illam esse directam, & quæ alterius manum non requirit, vt voluit Bart. consi. xv. pater habens filium impuberem, ante fi. & Bald. in auth. hæc vsus præstatio. C. de sacros. eccl. per tex. ibi, & in l. Iulianus, in fi. ff. de rei vend. vbi & hoc voluerunt ipse Bald. & Ang. & idem Bald. in l. precibus, col. xiiij. vers. procedo vltimus. C. de impub. & ali. substi. Ang. d. consi. cxxv. vbi ad hoc multa iura allegat. & Ant. consi. liij. quidam magister, circa medium. & Pau. Cast. in l. mater, col. j. C. ad senatusc. Tertul. & consi. xxviii. in causa quæ vertitur inter Petrum, col. ij. vers. nunc ergo ad propositum, lib. ij. Franc. Aret. in d. l. Centurio, col. pen. & ibi quoque Iaf. col. antepe. & Lancel. Galio. in repe. char. pen. ff. de vulga. & pupil. vbi & ad hoc ipsi Aret. & Iaf. multa allegant. & idem Aret. consi. clvj. diligenter visis, col. vij. vers. & hoc clarè. Corn. consi. clj. in hac consultatione, col. iij. vers. & etiam verba, lib. ij. & consi. cxlij. circa primum quaesitum, col. iij. vers. corroborantur, lib. iij. Fel. in c. conquestus, col. j. extr. de foro. cõpeten. Iason in l. si ita stipulatus. §. Titus, col. 3. vers. item ista verba. ff. de verb. oblig. & Fran. Curt. iunior consi. lxvij. consortiu, col. vlt. Et quod hæc verba significant ipso iure, satis videtur voluisse Aegid. Bellame. consi. xxxix. factum est tale, dominus Humbertus, col. v. vers. his præmissis. & expressim Iason consi. cxxvij. verba permutationis, col. iij. vers. quinto dicitur, lib. iij. vbi & ad hoc probandum multa alia congerit de vi & potentia horum verborum. Quibus adde & quæ dicam infra in glo. vlt. num. ii. & 12.

139 De eadem re.

¶ Et ob hæc magis miror id quod à Bald. scriptum est in l. vlt. col. vlt. C. quib. ex cau. maior. hæc verba, plenissimam firmitatem, plenissimum robur, plenissimam liberationem, & similia esse late sententia propter illud superlatiuum, per not. per glo. in l. ait prætor. §. permittitur. ff. de minor. Et ita illum sequitur Fel. in d. c. Rodolphus, col. xvij. extr. de rescrip. Ponderant igitur Bald. & Fel. superlatiuum, quasi secus sit, si non sit superlatiuum. Imò verò si bene inspiciatur Bal. videtur & in ipso superlatiuo voluisse contrarium. Nam quod ad positiuum pertinet, idem Bald. in l. precibus, col. xiiij. vers. procedo vltimus. C. de impub. & ali. substi. non obscurè tenet hæc verba, pleno iure, non facere substitutione directam, quem ita refert & sequitur Bened. Cap. consi. lxxxij. punctus Cyprianus de fulgineo, col. ij. & est tex. hæc verba, pleno iure, iungens cum dictione statim, in l. in pecudum. ff. de vsur. quod frustra fecisset, si pleno iure per se id significasset. Ideo cogita, & interim vide quæ dicam inferius in glo. vlt. vers. x. incip. quid autem & in hoc casu, & seq.

140 Hec verba, de iure, late sententia.

¶ Quadragesimosecundò idem & de verbis, de iure, si credimus Tancre. & Gof. antiq. decret. glo. in c. cæterum, extr. de rescrip. Ille enim dicebat in casu illius capit. rescriptum secundum esse nullum ipso iure propter ea verba, de iure, ibi posita. ita enim in antiqua litera dicebatur, nec secundæ literæ de iure obtinent alicuius roboris firmitatem. Gof. autem assererat ea verba de iure, postea fuisse sublata, ne denotarent secundum rescriptum esse nullum ipso iure. & ita eos refert Ioan. Andr. ibi.

141 Et tunc, late sententia.

¶ Quadragesimotertiò fallit, si apposita fuerit illa dictione, extunc ea enim est late sententia, secundum Franc. Aret. in c. si diligenti, col. iij. vers. in glo. posita super verbo, causam, de for. compet. per tex. in ca. cupientes. §. cæterum, ibi, extunc inchoandum volumus fore suspensos, iuncta glo. ibi in verbo, suspensos, de elect. lib. vj. & Corn. consi. ciij. licet in hac consultatione, col. ij. vers. licet ergo non fuerit, lib. j. Vide tamen tex. in c. excommunicamus. §. credentes, ibi, extunc ipso iure sit factus infamis, quasi scilicet ex tunc non induxisset latam sententiam, nisi ipso iure additum esset, & similem tex. in c. cum ex eo, in fin. de ele. lib. vj. & in extrauag. suscepti regiminis, vers. quam electione. & in extrauag. execrabilis. §. qui verò deinceps. Sed ad hoc dicit, vt supra diximus in verbo præsentis temporis. (nu. 26.) incip. sed quod his respondeatur.

142 Dictiones, eo ipso, latam de clarant.

¶ Quadragesimoquartò fallit, si adiectæ fuerint dictiones eo ipso, nam & eæ latam sententiam declarant. glo. in d. cap. quàm sit, in verbo, eo ipso, & iterum in verbo euacuetur, & ibi Domy. in §. vlt. col. etiam vlt. & Philip. Fran. post medium, de elect. lib. vj. & glo. in c. cupientes. §. cæterum, in verbo, suspensos, in prin. & ibi etiam Ioa. Mo. col. x. vers. & sunt paria, eo. tit. & glo. } in c. indemnitate. §. postremo. in verbo, subiacere, eo. quoque tit. & lib. & in c. ij. §. inhiemus, de har. eo. li. & in c. in pœnis, de reg. iur. eo. li. & in cle. j. in verbo eo ipso, & ibi Imo. col. j. & Card. de vi. & hon. & in cle. ij. in eodem verbo, eod. tit. & in d. extrauag. execrabilis, vers. qui verò deinceps, in verb. ipso iure priuari. & in extrauag. quorundam, in verb. eo ipso, de sen. exc. Arch. in c. cum ex eo, in verb. eo ipso, de elec. lib. vj. & in c. cum qui, de præb. lib. vj. & in c. j. ad fi. de sepul. eo. li. Ioa. An. in c. quia sepe, de elect. eod. lib. in nouel. vbi dicit quod significant sine hominis adminiculo. Bald. in l. vlt. col. vlt. C. de sacros. eccl. vbi ex hoc dicit quod ea verba faciunt substitutionem directam, & in c. j. §. qui clericus, in prin. & ibi Card. Alex. tit. si de feud. sue. contr. inter. do. & agn. Imol. in c. si diligenti,

diligenti, col. ij. vers. in gl. perdant, ext. de for. comp. & in c. vlt. col. xvij. vers. sed certè vbi statutum, ext. de præscr. & in cle. j. in ij. no. de seq. pos. & fruct. & in cle. ij. in j. no. de vit. & hon. cler. Cardin. Flo. in cle. j. in v. no. de elec. Imo. in c. vlt. quo loco supra sæpius citauimus, ext. de præscr. Mathes. d. not. cxij. Ro. consi. ccccxxvij. in proposito casu, col. ij. vers. iij. Pan. in d. c. si diligenti, col. vij. de for. comp. Franc. Aret. in l. Centurio, in prin. col. pen. & ibi Iaf. col. etiam pen. vers. limita istam. } ff. de vulg. & pupil. Alex. consi. xlix. viso themate, col. j. lib. vj. Corn. consi. clxv. circa primum, col. vj. vers. tamen fallit, lib. ij. Barb. in d. c. Raynaldus, col. xlv. & iterum col. clxj. de testa. Philip. Dec. in c. cæterum, col. pen. vers. v. extr. de iudic. Et idem si dicatur hoc ipso, vt voluit glo. in cle. vlt. in verbo, hoc ipso, de præben.

Idem in uerbo, hoc ipso.

143 ¶ Quadragesimoquinto idem de dictionibus ipso facto, vt est glo. in cap. ij. vers. si quis item harum, iuncto tex. in verbo, ipso facto, ne cler. vel mona. lib. vj. & in clem. attendentes, in glo. vlt. de statu. mo. & voluit Ioan. Mo. in d. ca. cupientes, vers. & sunt paria, de elect. lib. vj. } Archi. in c. j. in prin. in verbo, ipso iure, de rescrip. lib. vj. & in cap. vbi periculū. §. nulli, in verbo, incurrat, de elect. eo. lib. & in c. j. & ibi Domi. in §. sacri, per illum tex. de homici. eod. lib. vj. & idem Arch. in c. felix, in verbo, infamis, de pœnis, eo. quoque lib. & in cle. attendentes, in fi. de statu mo. & Zenzel. in extrauag. Ioan. xxij. incip. dudum. §. illud, in verbo, ipso facto, de pœnis. Ioan. And. in c. in pœnis, col. pen. de reg. iur. lib. vj. in Mercur. Bart. in l. j. ff. de his qui no. infa. Bald. in d. l. iubemus nulli. §. sanè, col. pe. C. de sacros. eccl. & in l. palam. §. qui in adulterio. ff. de rit. nup. & in l. ij. C. de secun. nup. & in l. vlt. C. locat. & in c. bonz, le j. col. vlt. vers. & scias, de elect. & consi. ccccxc. visa petitione prædicta, col. ij. & vlt. l. iij. Ang. in d. l. in criminali. Imo. in d. cle. j. in ij. not. de seq. pos. & fruct. & in d. cle. ij. in j. not. de vit. & hone. cler. Card. Flor. in cle. j. in prin. in xiiij. not. de pœnis. Rom. d. consi. 427. Pan. in d. c. si diligenti. Mathes. d. not. cxij. Corne. d. consi. clxv. quo loco supra citauimus, lib. ij. & consi. lxxxix. viso supra scripto puncto, col. pen. vers. potest etiam, lib. iij. Alex. consi. cxxxix. viso puncto, col. ij. lib. vj. vbi & alia allegat. Philip. Fran. in d. c. quàm sit. §. cæterum, col. ij. de elect. li. vj. & in c. ij. in ij. not. de præscr. lib. vj. Iaf. consi. cxxvij. videretur in præsentis, col. iij. vers. in primis est, lib. iij. Philip. Dec. qui ad hoc quædam alia allegat, consi. cxxxvij. cuius superscriptio incipit, verba ista, in princ. & iterum consi. clxxxvij. cuius item superscriptio incipit, contra tertium, col. iij. vers. stantibus omnibus. & in c. reprehensibilis. col. ij. ext. de appel.

Ipso facto, late sententia.

144 ¶ Quadragesimosexto idem in dictionibus ipso iure, de qua re nihil dicerem, vt quæ per se est euidentiissima, nisi & nostrates hoc quoque expressim annotassent. Ita igitur voluit glo. in d. l. in criminali. & ibi etiam Ang. C. de iurisd. om. iud. & in l. si fundum sub conditione. §. qui fundū, in verbo, ipso iure. ff. de leg. j. & in d. cap. j. in gl. j. & ibi Archid. de rescrip. l. vj. & in c. statutū. §. vlt. in fi. eo. tit. & li. & in d. c. quàm sit. de elect. lib. vj. & in c. vlt. vers. officium, in verbo, ipso iure, de offic. deleg. eo. tit. & in d. c. in pœnis, de regu. iur. eod. lib. & in cle. j. in fi. de rescrip. & in extrauag. suscepti regiminis, vers. quam electionem, in verbo, ipso iure, & in extrauag. execrabilis, vers. alioqui, in verbo, ipso iure. & iterum vers. qui verò deinceps, in eodem verbo. Doc. in d. c. si diligenti. } Ioan. Mo. in d. c. cupientes, vbi supra, de elect. lib. vj. & in c. quanquam, in verbo, ipso iure, eo. tit. & lib. } Bart. in d. l. j. ff. de his qui not. infa. & in l. j. in fi. ff. de compen. & in d. l. Mauius. §. duobus, col. vlt. ff. de lega. ij. Bald. in d. cap. bonæ, col. vlt. de elect. & in d. consi. 491. lib. iij. Card. Flor. in cle. j. in prin. in xiiij. not. de pœnis. & consi. cxxvij. in quaestione quæ vertitur, in fi. & Collec. in c. propterea, col. j. vers. quid si lex, ext. de verb. signi. Domi. & Philip. Fran. in c. j. de vit. & ho. cle. lib. vj. Pan. in c. j. col. j. ext. de re iud. Corn. consi. ciij. licet in hac consultatione, col. ij. lib. j. Tyndarus in trac. de compensatione, col. xiiij. vers. sed certè eorum sententia. Ang. Aret. in §. non autem omnes, post prin. Inst. de perpe. & temp. præscr. & omnes ferè quotquot de hac materia scripsere. & hoc aperte probat tex. in c. quanquã, vbi id not. Dom. in pe. no. de elec. li. vj. & in d. c. ij. in prin. de præscr. eo. li. & ibi quoq; not. Domi. & Phil. Fran. & bene facit tex. in §. interdum, in fi. Inst. de hare. quæ ab inte. defe. Ideoque Bal. in l. quærebatur. ff. de testa. mil. exponit ipso iure, id est, iure directo. }

Ipso iure, late sententia.

145 ¶ Quadragesimoseptimo, vt maturè relictis huiusmodi dictionibus & aduerbiis, ad verba ipsa veniamus, fallit in futuro verbi incurro, vt si dicatur, incurrat siue incurret in talem pœnã. nam intelligitur ipso iure sine alia sententia, vt voluit gl. in c. vlt. vers. pars verò, in verbo, incurrat, de offi. delega. lib. vj. & glo. in c. eos, de senten. excom. dum inter casus excommunicationis late sententiæ ponit c. j. de relig. domi. eo. lib. & c. j. de iniur. eo. lib. quæ eo verbo vtitur, nec aliquid addunt quod significet latam sententiam. & in clem. j. in verbo, incurrant, & ibi Paul. Lau. Imol. & Card. Flor. in xxvij. quaest. de vsur. & rursum glo. in cle. j. in verbo, excommunicationis, de senten. excom. dum etiam inter canones late sententiæ allegat cle. j. de deci. & d. cle. j. de vsur. quæ eo verbo vtuntur sine adiectione dictionis late sententiæ. & voluit etiam nuncupatim Corne. d. consi. lxxxix. viso supra scripto, col. pen. vers. potest etiam, lib. 3. & D. Cos. Guy. in pragmati. sanctio. §. quod si aliter, in verbo, incurrat, & iterum in verbo, reddantur, tit. de electio. }

Verbum incurro, est late sententia.

146 ¶ Tamen contrarium expressè voluit Io. Fran. Pauinensis in extrauag. vas electionis, in verbo, incurfurum, de censib. Secundum quæ faciunt multi text. adicientes huic verbo has dictiones, ipso iure, ipso facto, eo ipso, & similes, quæ inducunt canonem late sententiæ, rãquam id verbum per se non eam vim habeat, ij sunt in auth. agri, in fin. C. quæ res obl. non pos. & in c. vlt. extr. ne cler. vel mo. & in c. vbi periculum. §. nulli etiam. & rursum §. quod si præmissa, de elec. lib. vj. & in c. fundamenta.

Qui teneant contrarium.

damenta. §. quod si fecus, eo. tit. & li. & in c. cum ex eo, in fi. eo. quoque tit. & li. & in c. indemnita-
 tibus. §. porro, vers. sed procuratores, eo. item tit. & li. & in c. ij. de iud. eo. li. & in c. vlt. in fi. de reb.
 eccl. non ali. eo. li. & in c. quanquam, ad fi. de censib. eo. lib. & in c. clericis, vers. nos igitur, de im-
 mu. eccl. eo. lib. & in c. vt periculosa, vers. si quis, ne cler. vel mo. eo. lib. & in c. statuta, de hæret. eo.
 lib. & in c. j. vers. sacri, de homi. eo. lib. & in c. j. vers. qui verò, de vsur. eod. lib. & in c. felicis. §. præ-
 senti. & iterum §. quapropter, de pœnis, eo. li. 6. & in c. quia periculosum, in duobus locis & iterum
 c. quicumq; de sent. excom. eo. li. & in cle. j. vers. quis autē, de seq. pos. & fruc. & in cle. j. de reb. eccl.
 non ali. & in cle. j. vers. nos tã ex us, & iterum vers. prædictis, de relig. domi. & in cle. ne in agro, quæ
 est j. §. si quis autē, & rursum §. quia verò, de stat. mo. & in cle. attendentes, quæ est ij. in fi. eo. tit. &
 in cle. j. vers. nos tã, & iterum vers. prædictis, de relig. domi. & in cle. j. vers. verū, de hære. & in cle. j. in
 prin. & rursum in vers. ceterum, de priuileg. & in cle. cupiētes, quæ est vlt. §. vlt. de pœnis, & in ex-
 traug. suscepti regiminis, paulò ante fi. ne sed. vac. & in c. agricultores, tit. de statu. & cōsue. in feu.
 ¶ Sed ad hos omnes tex. dici potest, id quod supra diximus vers. xxvj. incip. sed quod his respon-
 deatur, has scilicet dictiones adiciat hoc verbum ad certiore demonstrationem significationis.
 Nec tamen omitemus, quod Domi. in d. c. vlt. §. pars verò, de offic. deleg. lib. vj. assignat vim latæ
 sententiæ non illi verbo incurrat, sed aliis verbis eiusdem constitutionis. Nam ex eo no. quod can-
 non loquens per verba futuri temporis, est latæ sententiæ, quando per verba sequentia apparet le-
 gislatorem ita velle. Et sic apertè sentit Dom. hoc verbum incurrat, quo is tex. videtur, nō esse sua-
 pte natura latæ sententiæ. Et idem quoque ante eum voluit Ioan. An. in c. clericis, in verbo, incur-
 rant, & ibi quoq; Pan. in j. no. ext. de cler. excommi. Est tamen alia op. communior: & quod Ioan.
 An. dicit in d. c. clericis, id fuit quia aliis iuribus id declarabatur, videlicet in c. illud, in fi. eo. tit. iux-
 ta ea quæ diximus supra vers. lxiiij. incip. duodecimo fallit.

147
Solutio con-
trarii.

148
Verbum sub-
iaco, etiam
in futuro est
latæ sententiæ.

¶ Quadragesimooctauò fallit in verbo subiaceo, quod & in futuro tempore est latæ sententiæ, se-
 cundum glo. in c. si quis suadente, in verbo, subiaceat. xvij. q. iij. & in c. clericis, in fi. quam sequun-
 tur Io. An. Pan. & omnes recentiores, extr. ne cler. vel mo. & glo. loquens in infinitiuo, { in c. non
 minùs, in gl. vlt. iuncto tex. ext. de immuni. eccl. & in c. excommunicationi, in verbo, subiacerè, &
 ibi Inn. Hofst. Io. And. Collet. Pan. & Io. Ana. ext. de raptu. & in cap. indemnitatibus. §. postremò,
 in verbo, subiacerè, de elect. lib. vj. & in cap. j. in fi. de iniur. lib. vj. & glo. in c. eos, de sent. excom. li.
 vj. dum inter casus excommunicationis latæ sententiæ allegat c. j. de his quæ vi me. ve. cau. fi. eo.
 lib. & c. ij. in prin. de hæret. eo. li. 6. quæ quidē vtuntur eo verbo in infinitiuo subiacerè simpliciter
 & sine adiectione alterius verbi, quod habeat vim latæ sententiæ. & Hosti. in summa tit. de sent.
 excom. §. 3. & Lapus in tract. de censura ecclesiastica, col. xxiiij. dum vterque etiam inter casus la-
 tæ sententiæ annumerat c. licet, vers. si quis autem, & iterum vers. præterea, ext. de elect. & c. sicut
 ait, ext. de hæret. & d. c. non minùs. & c. aduersus, ext. de immu. eccl. & c. j. ext. de schisma. quæ si-
 militer hoc vel in præterito vel in infinitiuo, quod idē est, vtuntur sine alia declaratione latæ sen-
 tentiæ, & voluit expressè idem Hosti. in cap. j. post medium. extrà de sagit. & ipse etiam & Ioan.
 And. & Pan. in c. dura, extrà de crim. falsi. Lapus in eodem tracta. supra alleg. col. lxx. vers. septimò
 an hæc verba. & idem quoque vult Collet. in d. c. j. in prin. extra de schismat. & ibi Hostien. Ioan.
 And. Pan. & Io. Ana. dum ita interpretantur cum tex. hoc verbo, vtentem. Idem Pan. in c. nihil.
 col. iij. vers. in glo. in verbo potestatis, extrà de elect. & in d. c. si diligenti, col. vij. de foro competen.
 vbi reddit rationem, quia licet proferatur in futuro, non tamen videtur de sui natura requirere
 alium actum aut ministerium iudicis. & idem Pan. in dicto c. licet de vitanda, in vij. not. post an-
 tiquiores, & ibi quoque Philip. Dec. col. iij. etiam in vij. not. extrà de elect. & idem Pan. in c. cum
 in cūctis. §. vlt. col. vlt. eo. tit. & in c. vlt. col. iij. extrà de iura. cal. & in dicto c. non minùs, in vlt. not.
 extrà de immu. eccl. & in c. quia in omnibus, col. ij. vers. extrà glo. extrà de vsur. { Salyc. in auth. itē
 nulla, col. ij. vers. quæro an bannum. C. de episc. & cler. } Domi. in dicto c. j. vers. ne ante, de his quæ
 vi met. ve. caus. fiunt. dum notat in ij. nota casum ex eo tex. vtente hoc verbo, in quo quis incur-
 rit excommunicationē ipso iure. { Philip. Fran. in c. præterea, col. vlt. extrà de appellationib. } Fel.
 in c. j. col. vij. vers. nota quod ista verba. extrà de iudic. { D. Cof. Guy. in pragma. sanctio. §. quod si
 aliter, in verbo, incurrat, Matthe. Afflic. deci. Neapoli. iij. extat obseruantia, col. ij. }

149
Qui contra-
rium teneant.

¶ Contrarium tamen sentire videntur gl. & Inno. in d. c. dura. & idē Inn. cum quo transeūt Ioan.
 And. & cōmuniter alij, in ca. cum & plātare, in fi. extra de priuileg. & apertè voluit Bal. in l. j. col. 2.
 C. de hæred. instit. Quorum sententiam confirmat tex. in cap. licet, ibi, extunc subiacerè, extra de
 voto. & in c. generali, vers. clericos, ibi, eo ipso subiacerè, de elect. lib. vj. & in d. c. indemnitatibus. §.
 postremò, eo. tit. & lib. vbi est similis tex. & in c. ad apostolicæ. §. nos itaq; ibi, ipso facto excom-
 municationis sententiæ subiacerè, de re iudic. eo. li. & in c. quoniã. §. vlt. ibi, ipso facto subiacerè, de im-
 munit. eccl. eo. lib. & in c. vlt. eo. tit. & lib. vbi est similis tex. & in c. j. ibi, extunc subiaceat, de vsur. eo.
 lib. & in cle. j. de confang. & affinitat. & in cle. nō sentes, de hæret. & in cle. j. de sentent. excom. munit.
 & in cle. cum ex eo, eo. tit. & in cle. j. de sepult. & in extraug. Ioan. xxij. incip. dierū. §. illud, tit. de
 pœnis. & in c. item nulla, tit. de statut. & consuet. in feudis. Nã si id verbū subiacerè, esset per se latæ
 sententiæ, superuacuo essent additæ illæ dictiones, extunc, eo ipso, ipso facto, quæ etiam sunt latæ
 sententiæ, vt supra diximus.

Contra- 150
rii solutio.

¶ Sed quantum ad primum, Panorm. in d. c. clericis, ne cleri. vel mona. solos Imo. & Ioan. An. vbi
 supra allegans, id soluit, vt supra diximus in ij. fal. præteriti temporis, videlicet hoc verbum suapte
 natura

natura esse latæ sententiæ, sed ex subiecta materia vim suam perdere. Quātum verò ad illos tex.
 pertinet, nihil est quod obsit illi sententiæ, vt satis patet ex iis quæ diximus in simili supra in
 verbo præsentis tēporis, vers. 26. sed quod his respondeatur, vt etiam diximus in præcedenti fal.
 Et ne de hac re dubites, habes tex. apertè probantes hoc verbum esse latæ sententiæ. Nam in d. c.
 si quis suadente, hæc verba scribuntur, anathematis vinculo subiaceat. quæ verba illius canonis
 esse promulgatæ sententiæ asserit tex. in c. quod translationē, extra de offi. lega. & iterum in c. his
 quibus, quod est vlt. ext. de offi. iudic. ordi. id quod etiam declaratur in ca. non dubium, & capi. in
 audientia, & c. quod de his, & c. cum illorum, & c. quamuis, ext. de sen. excom. & c. religioso, in fi.
 & c. cum quis, eo. tit. lib. vj. vt iam nullus de hac re dubitandi locus superfit. Scias tamen verbum
 subdatur, quod non longè distat à significatione verbi subiaceat, non esse latæ sententiæ, vt si di-
 catur, subdatur excommunicationi. non enim erit excommunicatus ipso iure, vt non obscurè sen-
 tiunt Host. & Io. And. in c. præterea, in verbo, subdantur, ext. de iure patro.

Verbum sub-
datur, nō est
latæ sententiæ.

¶ Quadragesimono fallit, in verbo, amittat, quod etiam est latæ sententiæ, secundum gl. in l. amif-
 sione §. qui deficiunt, in fin. ff. de cap. minu. & Host. in c. j. in fi. ext. ne prælat. vic. suas & Bal. in l. j.
 col. j. C. si secun. nup. muli. & Panor. in d. c. cum in cunctis. §. vlt. col. vlti. ext. de elect. & in c. in qui-
 busdam, ante fi. ext. de pœnis. & Cardi. Alex. in §. callidis, col. 2. tit. de prohi. feud. ali. per Fede. { &
 D. Cof. Guy. in d. §. quod si aliter, in verbo, incurrat, tit. de elect. } & est optimus tex. in auth. licet.
 C. de episc. & cler. cum primū dicitur, amittant lucrum, &c. & mox subditur, & episcopus habeat
 licentiam vendicare. Nam hæc postrema verba, quæ id concedunt vendicare, apertè significant,
 quod verbum amittant, ante prolatum simpliciter, denotabat amissionem ipso iure factam, vt su-
 præ late diximus in prin. huius gl.

Verbum amit-
tat, latam sen-
tentiam decla-
rat.

¶ Contrarium voluit gl. quam sequuntur Petr. à Bel. Perti. Bar. & omnes in l. si quis in tantam in
 verbo, amittat, & iterum in gl. magna, in iij. q. C. vnde vi. & glo. in l. si qua ex fœminis, quæ est ij. in
 verbo, amittat, & ibi etiam Bal. C. de secun. nup. & glo. in c. si diligenti, in verbo, causam perdant,
 post prin. ext. de for. compe. & Archi. in c. ij. post prin. de præscr. lib. vj. Host. in c. in quibusdam, in
 verbo, amittant, & ibi etiam Pan. col. vlt. extrà de pœnis, & in c. de multa, col. j. in verbo, amitteret,
 ext. de præb. & Bar. in l. Mæuius. §. duobus, col. vlti. ff. de leg. ij. & in l. j. col. 2. & ibi etiam Ange. ad
 fi. C. de pœna iudi. qui maliud. Bal. in d. §. qui deficiunt. { & in l. extat, col. 2. in j. lect. ff. quod met.
 caus. } & in l. vlt. C. de loca. & in c. j. §. j. in verbo, amittat. } tit. de feud. sine culp. nō amit. Cy. in
 auth. qui semel, in v. q. C. quo. & quan. iudex. Per. Iac. tit. de cōdi. ex lege scripta, col. j. & tit. de cau.
 ex qui. domi. debet amit. prop. in xij. dist. feud. col. 2. vers. item cum dicitur, & tit. seq. qui est super
 cōdit. ex moribus col. j. { Bal. in l. j. §. qui deficiūt, col. 2. vers. in eadē gl. ff. de cap. diminu. } Domi.
 confi. xxij. quia diffusè per patres meos, circa med. Panor. & Io. Ana. in c. j. ext. ne præla. vic. suas.
 Imo. in c. si diligenti, col. 2. vers. in gl. perdant, ext. de foro compet. Cardi. Flor. confi. xcij. in qua-
 stione quæ vertitur, in iij. dubio. vers. item nō est verum. & cōfi. cxxxvij. in q. quæ vertitur, ad fi.
 Raph. Co. confi. clxiiij. prælatu certæ ecclesiæ, col. 2. dum dicit, amittit, esse latæ sententiæ, quia est
 præsentis tēporis: quasi fecus foret, si in futuro pronuntiaretur. Roma. confi. ccxij. quo ad primū,
 in vlt. dubio. Aegid. Bellame. cōfi. ix. factū est tale, cum esset lis, col. 9. vers. item non obstat quod
 dicit. & cōfi. 39. factū est tale, dominus Humbertus, col. 5. vers. his præmissis. Io. Rayn. in §. pœna,
 in vij. x. & xij. q. prima partis prin. tit. de prohi. feud. ali. per Fed. & in c. præterea si quis, post prin.
 & iterum in xix. q. eo. tit. & Cardi. Alex. sibi cōtrarius in c. j. in prin. col. j. tit. quib. mod. feud. amit.
 Franc. Rip. in c. sæpe, col. pen. vers. circa quintam quæstionem, ext. de resti. spol.

Qui sequatur
contrarium.

¶ In quam sententiam facit tex. in l. j. §. hi quibus, ibi, statim amittere ciuitatem. ff. de lega. iij. & in l.
 vlt. ibi, penitus amittat. C. de seruit. & in §. vlt. ibi, repente amittat, in auth. de resti. & ea quæ par.
 in vnd. men. & in c. j. ibi, hoc ipso feudū amittat, titu. quo tempo. mil. & similis tex. in c. j. tit. de mil.
 vafal. qui contum. est. & in d. c. in quibusdam, ibi profus amittant, extrà de pœnis. & in c. eū qui,
 in fi. cum dicitur, eo ipso amittant, de præben. lib. vj. & in c. cum secundum, in illis verbis, ipso iure
 amittat, de hæret. lib. vj. & in cle. j. ibi, eo ipso amittant, de vita & honest. cleri. Sed ego nō admodū
 moror hos text. & similes, vt iam supra sæpius diximus. Nam & nonnunquam reperimus cum
 verbo præsentis temporis huius verbi, quod ex frequentiori calculo est latæ sententiæ, vt supra
 diximus, etiam alia verba quæ eandem vim habent, fuisse adiuncta, vt in ca. similiter. titu. de leg.
 Corra. cum dicitur, eo ipso beneficium amittit. & in c. j. §. qui clericus, tit. si de feud. def. conten. sit
 inter do. & agn. defun. vbi est similis tex.

De eadem re.

Autoris so-
lutio.

¶ Tamen sto ab hac posteriori sententia, quæ crebrioribus suffragiis innititur, & quoniam etiam
 in dubio debemus potius accipere significationem ferendæ, quàm latæ sententiæ, vt dicemus post-
 ea in infinitiuo. & in simili dicit Feli. in d. c. Rodolphus, col. xvij. vers. cadat ab omni iure. Et quo-
 niam etiam habemus tex. hanc posteriorem sententiam non obscurè comprobantes, videlicet in
 c. quia nonnulli, extr. de cleric. non resid. iuncto c. de multa, ext. de præbend. Nam in primo loco
 ita scribitur, quod si aliter factum fuerit, qui receperit, quod contra canones accepit, amittat. In
 secundo autem loco, velut aliquid addens ad illam constitutionem, statuit illum amittere ipso
 iure: quasi id in prima non intelligeretur: id quod intelligunt omnes penè in d. cap. de multa. &
 Panor. in d. c. quia nonnulli.

Autoris opi.
In dubio acci-
pienda est pot-
tius significa-
tio ferendæ,
quàm latæ sen-
tentie.

¶ Quinquagesimo idem dicendum est de verbo perdat, quod est eiusdem omnino significationis.
 E

Verbum per-

dat. late sententia.

Nam & quod sit late sententia, sentit glos. relata ad tex. in c. inolita. xj. q. j. & Ang. consi. ccclxxj. hoc capite, multum confidero verba thematis, col. vlt. dum dicit tex. in c. j. tit. de capit. Corra. vt verbo late sententia, is autem tex. hoc verbo perdat, vtitur. Et apertius Petr. Ancha. inter consi. Calder. tit. de feud. consi. vj. incip. an ex iniuria & negligentia, in fin. { & iterum tit. de verb. sign. consi. x. futurum tempus. } Barb. consi. xj. illud afferam, col. viij. lib. ij.

156 Qui teneant contrarium.

¶ Sed contrarium etiam voluit gl. in d. c. si diligenti, in verbo, causam perdant, in prin. Imo. & Host. in eo. verbo. Io. And. col. 4. Imo. col. 2. vbi supra, & Pan. col. 8. post alios sequentes eam gl. & Maria. col. 9. versu. circa quartam prin. quaestione, ext. de foro compet. Archid. in d. ca. inolita, xj. q. j. { Alber. in l. lex veltigali. ff. de pigno. } Bar. in l. j. §. sed & constitutio, circa mediū. ff. de calum. Bal. in l. j. §. si pecunia. ff. de po. Card. Flor. cōsi. lxxij. dominus abbas sancti Benedicti, in j. dubio. & d. cōsi. cxxvij. in fi. Pau. Cast. cōsi. lxxxij. quaestio ista vertitur, col. vlt. lib. ij. Rom. cōsi. ccxij. quo ad primum, in vlt. dubio. Domi. d. consi. xxij. post mediū. Pau. Cast. consi. 84. quaestio ista vertitur, col. vlt. lib. ij. Aegidius Bellamera, d. consi. ix. vbi supra. Ioā. Ana. consi. xxxij. vltra alia dubia. & Card. Alex. in d. c. inolita, col. 2. versu. in gl. ibi, verius. & facit tex. in d. c. cum secundum, ibi, eo ipso suarū rerum dominium perdant, de haeret. lib. vj. Et mihi hoc placet, vt diximus in precedenti sal.

157 Reuertatur late sententia.

¶ Quinquagesimo primo fallit, in verbo, reuertatur, quod & ipsum habet vim late sententia, secundum glos. in hac l. nostra, quae interpretatur hoc verbum reuertatur, scilicet ipso iure. Sed de hoc iam satis superque diximus supra in prin. huius glos. & paulo post in versu. quinto, incip. sed quod ad priores, & seq.

158 Redeat, candum habet.

¶ Quinquagesimo secundo fallit, in verbo, redeat, quod est eiusdem significationis. Nam & quod habeat vim late sententia, non obscure videtur voluisse Ange. d. consi. ccclxxj. multa confidero, col. vlti. scribens tex. in l. imperialem. §. praeterea si quis infeudatus, tit. de prohib. feud. ali. per Fed. loqui per verbum late sententia, dum vasallum priuat feudo, quia per annum & diem non petiit inuestituram a domino. Is enim tex. hoc verbo redeat, vtitur in hac verba, feudū ad dominum redeat. Ex quo facile liquet Ang. velle hoc verbum esse late sententia.

159 Et est verbum directum.

¶ Et pro eo est tex. probans id verbum esse directum, in l. si duobus. ff. de testa. mili. & ita per cum tex. voluit { Bal. ibi, & } Domi. in c. si pater, in prin. col. 4. versu. glos. in verbo filia, { & ibi quoque Arnaldus a Soleno in repe. col. 4. } de testa. lib. vj. Et facit etiam text. in l. Seio, ibi, proprietates ad eā rediret, iunctis illis verbis sequent. soluta priore donatione. ff. de dona. caus. mort. { & in l. lex veltigali, ff. de pigno. vbi & id Saly. no. } & in c. ex parte, extra de feud. Nam primum is tex. iis verbis vtitur, & ad te feudum ipsius redire. quae quidem verba esse directa, & late sententia, declarāt alia verba sequentia, quae sunt huiusmodi: In primo ergo casu feudum liberē concedas.

160 Vel potius commune.

¶ Verum crebriori nostratum doct. calculo est etiam obliquum, proindeque commune, vt per Bar. in l. Centurio, col. vlt. versu. quartū dubitatur. { & ibi etiam Franc. Aret. col. vlti. } ff. de vulg. & pupil. sub sti. Bal. { in d. l. si duobus, per illum tex. ff. de testa. milit. & } in l. vlt. C. de sacros. ecclie. & in d. c. si pater, & ibi quoque Phil. Fran. col. 31. versu. septimū, de testa. lib. vj. Et Imo. in c. Raynuitius, char. pen. versu. tractat etiam quintū. & ibi etiam D. Guil. Bened. in repe. in verbo eidem impuberi succederent, extra de testa. & Ang. in l. precibus, col. pen. & ibi etiam Corne. col. 17. versu. verba autem communia. C. de impub. & ali. sub sti. & est optimus tex. in l. vlt. ff. de vsu fructu. ear. rer. quae vsu consum. & vide Bal. in l. ij. C. de donat. quae sub mod. & tex. in c. quod a te, in fi. extra de cler. non resid. cum dicitur via recta redire.

161 Verbum careat, est late sententia.

¶ Quinquagesimo tertio fallit in futuro verbi careo, quod est item late sententia, vt prodit gl. in l. prouidendū, in verbo, foro, quam sequuntur Ang. qui dicit sing. & Rapha. Fulg. ibi. C. de postu. & alia glo. in l. j. in verbo, carebit. ff. ad leg. Iul. de vi priua. cum dicit semper, supple, hac lege damnatus, quam & ad hoc reputat sing. Fran. Aret. in d. c. si diligenti, col. 3. extra de foro cōpe. & gl. in c. nihil, in verbo, potestate, quam etiam sequuntur Inn. Io. And. & Panor. col. 4. expressim expendens verbum careat, extra de elect. & gl. in c. quisquis, in verbo, fiat, extra, eo. tit. dum allegat c. ne pro defectu, in verbo, careant ea vice, eod. quoque tit. & glos. loquens in infinitiuo carere, quod quātum ad hanc rem pertinet, eadem vim habet vt futurum, vt postea dicemus, in c. nouit, in fi. extra de his quae sunt a praelat. quam ibi sequuntur Gofr. & Ioan. Andr. Signo. cōsi. cxxxij. factū sic se habet, in iij. dubio. Bal. in authen. habita, col. 5. versu. sequitur in tex. dignitate careant. C. ne fil. pro patr. & in c. j. §. denique, super verbo, contemnere videtur, tit. quae fuit pri. caus. bene. amit. Ang. & Raph. Co. in l. rem quae nobis. ff. de acqui. poss. idem Ang. in l. in criminali, ad fin. C. de iurisd. om. iudi. & in l. si quis in tātam, col. vlt. C. vnde vi. & in l. j. in prin. C. de poena iudi. qui mal. iu. & in §. vlt. in fi. in authen. de litigio. & d. consi. ccclxxj. col. vlti. { Pet. Anch. inter consi. } Cald. titu. de verb. signi. consi. x. incip. futurum tempus inducit { & iterum } tit. de feud. consi. vj. { an ex iniuria. } Panor. in d. c. nihil, col. 3. per illum tex. cum gl. in verbo, potestatis, de elect. & in c. quod super, in iij. not. extra de fide instru. vbi etiam loquitur in infinitiuo. Aegidius Bellamer. d. cōsi. ix. col. 9. versu. ad primā igitur rationem, & col. seq. versu. item non obstat quod dicit. Alex. in addi. Bar. in l. iubemus nulli. §. sanē si hoc, col. pen. C. de sacros. eccl. Barb. in c. ex tenore, & ibi Feli. col. 9. versu. considera tertio. & Phil. Deci. de rescrip. idem Barb. in c. si sacerdos, col. 10. extra de offic. ordi. & in d. c. si diligenti, col. 33. extra de foro compet. & in cle. j. col. 13. versu. not. de clausula, de elect. vbi dicit glo. in d. l. prouidendum, sing. & in repe. e. testimonium, col. 3. extra de testib. vbi & illam

illam quoque gl. dicit singu. & consi. xj. illud adferam in medium, col. 8. & iterum xij. post versu. capio aliam dubitationem, lib. ij. vbi ad hoc allegat quaedam iura. Corn. consi. ccxlvj. videtur in hac, post principium, lib. iij. consi. xl. viso processu, col. 4. versu. & propterea, lib. iij. Phil. Franc. in c. dispendia, col. vlti. de rescrip. lib. vj. Card. Alex. in §. callidis, col. 2. titu. de prohib. feud. ali. per Fed. Feli. in d. c. Rodolphus, col. 2. versu. careat viribus. & Ant. Corse. in suis sing. in verbo, careo, & iterum in verbo, penitus. { Do. Cos. Gui. in pragma. sanct. titu. de electio. §. quod si aliter, in verbo, reddantur. }

162 ¶ Quibus mirum in modum conuenit quod scribunt Paul. Liaz. & Card. Flor. in cle. in plerisque, post prin. de elect. quod verbum carere, inducit priuationem. Et fortius quod asserit Domi. in c. j. versu. & cum Parisiense, ad fin. de cleri. cōiug. lib. vj. quod huiusmodi verbum, careat, denotat totalem priuationem, per no. per gl. in d. cle. in plerisque. nam si totalis sit priuatio, necesse est & priuationem ipso iure induci: quia qui totum dicit, nihil excludit, vt late diximus supra in precedenti gl. in prin. Et facit etiam tex. in d. c. quisquis, extra de elect. ibi, electionis commodo careat, iunctis iis quae postea scribuntur in versu. qui verò, in prin. atque etiam tex. in d. c. ne pro defectu, eo. tit. cum dicitur, eligendi potestate careant ea vice. & continuo sequitur, ac ipsa eligendi potestas ad eū qui proximo praesse dignoscitur, deuoluatur. quibus verbis posterioribus aperte declarantur priora illa verba, eligendi potestate careant, esse late sententia.

Confirmatio precedentium.

163 ¶ Sunt tamen qui negant hoc verbo latam sententiam significari, & in his Host. in d. c. nouit. dum tenet contra gl. ibi, & ibi etiam in fin. Panor. sibi contrarius, dum eam gl. sequitur, non quidem ob verbum carere, sed ob verbum decernimus, quod est praesentis temporis, & idem Host. in c. vlti. & ibi quoque Bal. sibi contrarius, col. 2. de rescrip. exponentes tex. ibi, careant omnimodo, scilicet per sententiam. idem Bal. in c. quantū, in prin. extr. de transla. epi. vbi loquitur de infinitiuo carere, & in c. j. §. denique, col. 2. versu. sed an ipso iure, tit. quae fuit pri. caus. ben. amit. vbi loquitur in participio cariturus. & consi. ix. factum est tale, col. 3. versu. sed hoc est aduertendum, lib. i. Domi. in d. c. dispendia, in prin. in iij. & iij. no. de elect. lib. vj. per illum tex. qui ad verbum careat, addit, nec processus valeat. Aluarot. qui & ipse loquitur in illo participio, in d. c. j. col. j. tit. quae fuit pri. caus. bene. amit. Rom. qui & ipse de eodem participio loquitur, consi. ccxij. quo ad primum, ad fi. Ioan. Ray. in §. praeterea si quis in xix. q. titu. de prohi. feu. ali. per Fede. Mathesa. d. not. cxij. Card. Alex. sibi contrarius, in c. si quis episcopus. vij. q. j. & Ias. in d. l. rem quae nobis, col. pen. ff. de acq. posses. Hiero. Cagno. in repe. l. si quis maior, char. lxij. nu. 147. C. de transact. { Iacob. a sancto Georg. in tracta. feud. in verbo, qui quidem inuestiti, col. 2. versu. ad idem adducitur. }

Qui tenentur contrarium.

164 ¶ Et pro hac op. facit tex. in l. & si legibus, ibi, careat penitus impetratis. C. si cont. ius vel utilitate pub. & in c. sedes, extr. de rescri. vbi est similis tex. & in c. super literis, ibi prorsus carere omni commo. & iterū ibi, carere debeat penitus, eo. tit. & in c. ex ratione, quod est ij. in fi. de ata. & qual. ibi, omnino viribus carere. & in c. proposuit. ext. de fil. presby. vbi est similis tex. & in c. ad dissol. uendum, in fi. extr. de despon. impu. & in c. pen. ad fi. de rescri. lib. vj. & in c. j. de postul. praelat. eo. lib. vj. ibi, viribus omnino carere. & similis tex. in c. vbi periculum, versu. & ius, de ele. eo. lib. & in c. licet canon, versu. decernentes, & rursus in c. vlt. eo. tit. & lib. & in c. ij. in fi. de renun. eo. lib. & in c. ij. versu. contractus, de reb. eccl. non ali. eo. lib. & in c. j. iuncta glo. de vit. & honesta. cleri. cum dicitur, ipso iure careat. eo. lib. vj. Nam in illis iuribus frustra dictiones penitus, prorsus, omnino, ipso iure, adiecta fuissent, si id verbum per se habuisset vim late sententia.

De eadem re.

165 ¶ Sed iam satis supra diximus hos & similes tex. parum virgere. Sed & ad tex. in d. c. pen. de rescri. lib. vj. illud praeterea dici potest, quod dictio omnino, illic non fuit adiecta, vt latam sententiam significaret, sed vt intelligeretur impetramentum carere impetratis omnino, id est, vt interpretatur glo. ibi, vt nec praebenda illa, nec sequens, nec etiā canonicatus ei debeat vi illius impetrationis. Ideo nihil huc pertinet.

Solutio contrarii.

166 ¶ Proinde videri potest sequendam esse priorem sententiam, quae frequentioribus & munitioribus calculis adiuuatur. Quanquam illud verum est, quod secundum subiectam materiam huiusmodi verbum potest esse ferenda sententia, secundum ea quae late diximus supra in ij. fal. praeriti temporis. & alibi saepe, & expressē in hoc verbo voluit Feli. tum in d. c. ex tenore, de rescri. tum in d. c. Rodolphus, eo. tit. Verum pro posteriore sententia videtur esse tex. in c. vlt. extr. eod. tit. cum dicitur, literarum commodo careant, iuncto c. dispendia. eo. titu. lib. vj. quod in hoc videtur ampliari d. c. vlti. ibi memoratum, vt ipso iure impetrans careat commodo literarum, proindeque non valeat sententia, vel processus super his factus, vt aperte declaratur in d. c. dispendia, & ibi per glos. in verbo, ampliantes, & iterum in verbo, processus, & omnes do. quasi scilicet per illud c. vlt. non induceretur nullitas ipso iure sine ea ampliatione.

Quenam sententia sit sequenda.

167 ¶ Quinquagesimo quarto fallit, in verbo, spoliatur: quod quia sonat in merum factū, & iuris executionem, vt videre est, significat ac declarat latam iam esse sententiam, secundum Host. in c. ex tua, col. 4. in verbo, spoliari, { & ibi quoque Io. And. col. j. in eodem verbo, & Panor. in vj. not. } extra de cleri. non resid. Ant. qui id dicit ex facto respō disse, & Imo. in c. vlt. ext. de postul. eundem Ant. in c. quod in dubiis, in ij. no. iuncto tex. in verbo, spoliandi, extr. de renun. & in c. eū bonae, in v. no. iunctis vltimis verbis illius c. quae haec sunt, beneficiis non differat spoliare, ext. de eta. & qual. & ibi apertius Collect. in fin. cum dicit, ipso iure sunt priuati. Ideo non requiritur sententia, sed

Verbum spoliatur, latam sententiam declarat.

spoliatio. & idem Ant. confi. xxij. visis punctis & quaesitis, col. j. Panor. post Cald. in c. cum clerici, col. j. ext. de pact. & in c. ex parte, le. ij. in ij. not. ext. de cler. non resi. Card. Flor. in c. perpendimus, col. 47. versi. ego dico melius, extra de sen. excom. Barb. in c. ij. & ibi Feli. col. j. & ij. ext. de rescr. idē Barb. { in c. cum olim, col. vlt. extra de rer. permu. vbi respondet ad text. eius c. qui videbatur aduersari huic sententiae. & } confi. xj. illud afferā, col. 9. lib. 2. & ipse Fely. in ca. insinuatum, post prin. ext. de simo. Phil. Dec. in c. j. in ij. lect. col. 5. versi. & notādum, ext. de iudi. & nouissimē Rebuf. no-ster in repe. c. postulastis, nu. 250. extr. de æta. & qual. & ante omnes videtur voluisse glo. in c. de multa, in verbo, contenderit, iuncto tex. in verbo, spoliatur, ext. de præb. & ante hanc gl. in l. quoties, quæ est pen. in verbo, spoliatur, C. de dignit. lib. xij. nisi dicas eam non inniti hoc verbo, sed sequentibus aliis.

168 De eadem re.

¶ Quam sententiam adiuuat quod scribit Oldr. ille qui suo tempore pater legum est appellatus, teste Pau. Castr. in l. is potest. ff. de acquir. hære. Old. inquam confi. cxv. articuli domini Arnoldi, col. 2. versi. ad primum responderetur, scilicet in d. c. ex tuæ, de cleric. non resid. nō esse necessariam citationem, nec alium ordinem iuris, propter verbum spoliare illic positum, & sequitur Panor. in repe. §. quia verò. c. extirpandæ, col. 9. versi. & licet hoc dictum, extra de præb. & Feli. in d. c. ij. col. 2. de rescri. { Et facit etiam tex. in l. ij. ff. de bonis damnatorum. cuius hæc verba sunt, non vt quis in carcerem ductus est spoliari eum oportet, sed post condemnationem. }

169 Quibus contrarium placet.

¶ Quamquam Inn. quem & ipsum patrem Canonum vocat Ro. in repe. l. si verò. §. de viro, in liij. fal. ff. solu. mat. & dominum Canonum, Ioan. Fab. in §. fidei iussores, col. 2. Institu. de fidei iuss. Inno. igitur in d. c. de multa, in eo verbo, contenderit. & ibi quoque Host. sibi contrarius, in verbo, alio, dicit expressim hoc verbum spoliatur intelligi per sententiam. In qua etiam op. fuit Zenze. loquens in casu d. c. de multa, in extrauag. execrabilis. §. qui verò deinceps, in verbo, ipso iure priuati. Per. Iac. tit. de caus. ex quibus do. amit. prop. in xij. dist. feud. post prin. illius di. & Ioā. And. in c. cleric. in verbo, incurrant, ext. de cleric. excom. mini. dum allegat. c. fraternitati, eo. tit. quod vtitur eo verbo. & idem Ioan. And. in c. illud, in verbo, infligendam, eo. titu. dum allegat illud idem c. ad probandum, in eo casu requiri sententiam. & Mar. Laud. & Cardi. & Alex. in c. j. ille quidem in §. illud tamen, hic in §. item qui domino, vterque post prin. titu. quæ sit pri. caus. benefi. amit. & idem Card. Alex. in c. presbyter, col. vlt. j. q. j.

170 Comprobatio eiusdem.

¶ Et pro hac posteriore op. Feli. in d. c. ij. col. 2. ext. de rescript. multa allegat, scilicet c. postulasti, in verbo, spoliatur, ext. de cler. excom. mini. iuncto d. c. cleric. eo. tit. ibi, non perdit ipso iure. & c. vergentis, in verbo, spoliari, de hære. lib. vj. iuncto c. cum secundum, eo. titu. vbi etiam requiritur sententia. & d. c. quod in dubiis, de renun. iuncto dicto Inno. ibi exponentis, spoliandi, per sententiā, quod & facit Host. ibi. verum vnum locum omittit Feli. qui clarius quàm nullus alius id probat, videlicet in c. cum olim, in fi. extra de rerum permut. cum scribitur, & illum archidiaconatu curamus spoliare, super hoc diffinitiuam contra eum sententiam proferentes. Tandem autem concludit ipse Feli. vbi supra, vt ad eum redeamus, hoc verbū suapte natura habere vim latæ sententiae, sed interdum ob subiectum argumentum vim illam perdere, { quod & idem nuncupatum facit in d. c. insinuatum, col. j. de simon. } vt etiam in simili diximus in præcedenti fal. & alibi sæpe in hac eadem gl.

Solutio contrarii.

171 Verba amoueat, & remoueat, sunt lata sententiae.

¶ Quinquagesimoquintò fallit in verbis, amoueat, & remoueat: quæ etiā sunt latæ sententiae, vt de primo voluit Barb. in d. c. ij. de rescr. & d. confi. xj. col. 9. lib. ij. De secundo idem Barb. confi. lxx. vbi Christus, col. 18. versi. & est accuratè, lib. iij. in id vbiq; allegas quod voluit Ant. de verbo spoliare, vt diximus in præcedenti fal. tanquam hæc verba amoueat, siue remoueat, & spoliatis, sint eiusdem significationis & naturæ. Quod & hinc confirmatur, quod dicit Oldr. d. confi. cxv. hoc verbū amouendi esse eius naturæ, vt ordo quoque iuris non requiratur, sicut & verbū spoliandi, per no. in d. c. ex tuæ, de cleric. nō resid. Et hoc quidem probatur autoritate c. propter sterilitatē. versi. veri. extra de loca. quod quidē vtitur eo verbo amouēdi, vt scilicet colonus amoueri possit si nō soluat, vel si peruersè cōuerfetur, & aliis quibusdam casibus, de quibus etiā in l. æde. C. eo. tit. Et illum quidē tex. ita intelligunt Inn. & Io. And. vterq; in verbo, nō soluisse, & ibi etiā Collect. col. 2. versi. sed nūquid malè. vt scilicet dominus eū possit propria autoritate amouere. quod & scribit Bar. in l. creditores, col. pen. versi. quintò quod colonum. C. de pign. & Alex. confi. cvj. magnifice prætor, col. 2. versi. circa primum, & iterum col. 6. versi. præterea magis communis, lib. ij. & Phil. Dec. in auth. qui rem, col. 3. versi. circa secundam conclusionem. C. de sacros. eccles. Ex hoc planè significantes hoc verbum amouendi, non requirere sententiam.

172 De eadem re.

¶ Sed tu tamen de hoc, an scilicet hæc verba amouendi & remouendi: eam vim habeant, vide & solertiùs expende tex. in ca. Titius, ibi, omnimodo remouebitur, tit. si de feud. controuerf. fit inter domin. & agnat. & in c. cum in cunctis, versi. inferiora, ibi, ab isto remouentur, officio, iunctis no. per Inn. in dicto verbo, remouentur, & aliis, extra de electio. ex quibus facillè intelligi potest illud verbum illic non esse latæ sententiae. quod & optimè probatur ex cap. licet canon, eod. titu. lib. vj. quod quidem cap. mentionem facit de d. cap. cum in cunctis, & eadem quæ supra diximus, ex eo resumit, & deinde ad ea iuris executione supplenda, vt subdit, collationem, de qua ibi, esse nullā ipso iure statuit. Et quo patet quod per primum nō inducebatur canon latæ sententiae. Et ita eum tex. intelligunt gl. & doct. Vide in quâ tex. in c. per inquisitionē, in fi. ibi, penitus amouentes, eo. tit.

vbi

vbi primum notanda est dictio penitus, & deinde quod ibi scribit Innoc. in fi. dum ad illud verbum addit, illo tamen citato, &c. Et tex. in c. vlt. in fi. cum dicit penitus amouendum, in fi. extra de æta. & quali. & in c. singulis. versi. ordinetur, ext. de stat. mon. vbi est similis tex. & in c. præsentiu, in fin. ibi, studeas penitus amouere, ext. de fil. presb. & in c. vlti. extra eo. cum dicitur, prorsus amotis. Super quo verbo Inno. Hosti. & Io. And. addunt, etiam sine ordine iudiciario, si sit notorium, &c. & tex. in c. cum I. & A. ibi, per sententiam remouerunt, extra de re iudi. & in ca. ad petitionē, in illis verbis, per sententiam amouentes, extra de accus. & in capi. qualiter & quando debeat, ibi, amoueat omnino, extra eo. tit. & in c. ea quæ, quod est vlt. ibi, amouentur absq; iudiciorū strepitu, extra de stat. mon. & in ca. j. de capel. mona. lib. vj. cum dicitur, ab eisdem nequeunt nisi per episcopos, & ex causa rationabili amoueri. Vide præterea Host. & Ioā. And. de verbo remouendi, loquentes in d. c. ex tuæ, in verbo, spoliari, extra de cleric. non resid. & Panor. in c. querclam, col. 3. & ibi Barb. in addit. extra de iureiur. & latissimè Feli. & Phil. Dec. in d. c. ij. col. j. & ij. { extr. de rescrip. & eundem Fel. in c. ciscitatus, col. 2. versi. secundò inducit, eo. tit. }

173 ¶ Illud autem certum est, verbum deponatur, cuius eadem propè est significatio, esse ferendæ sententiae, testibus Host. & Io. And. in c. vlti. in verbo, percussus, extra de baptis. Ad quod facit tex. in c. ij. extra, de confes. cum dicitur, ipsum per sententiam diffinitiuam duximus ab omni beneficio deponendum. { Quamuis & in contrariam sententiam is tex. adduci possit, quasi per illud verbum deponendum, non intellectum fuisset per sententiam, nisi id expressum fuisset. }

Verbum deponatur, est ferendæ sententiae.

174 ¶ Quinquagesimosextò fallit in verbo expellatur, quod etiam denotat latam sententiam. sonat enim in factum, non in ius, & sic innuit quod nō est necessaria sententia priuationis, sed sufficit expulsio facti. Ita enim respondit Panor. confi. lxxvij. in causa quæ vertitur, col. 2. in prin. lib. ij. vbi ex hoc asserit emphyteutam ob cessationem solutionis in casu c. potuit, extr. de locat. cadere emphyteusi ipso iure, propter id verbum ibi positum. Quod & probatur ex eo quod diximus supra in versi. ab hinc iij. vbi locuti sumus de casibus l. æde. C. eo. tit. nam & ea l. vtitur hoc verbo expellendi, & vt diximus, intelligitur propria autoritate. Quin & Bart. in d. l. creditor. C. de pign. ad id dicendum mouetur autoritate d. l. æde, sentiens euidenter hoc verbum quo ea vtitur, nō requirere sententiā. Quid quod gl. in d. c. potuit, quod vt diximus, vtitur hoc verbo, super eo ipso verbo, in princ. etiam asserit dominum propria autoritate id posse facere per tex. ibi, & in l. ij. C. de iure emphyt. quæ & ipsa per verbum repellendi, quod idem est, loquitur: quo etiam in loco Accursius in verbo, repellere, in eadem est sententia, vt dominus id possit per se, eius l. autoritate. & eas gl. sequuntur cōmuniter doc. in vtroque loco, adferūtque recēiores in posteriore loco concord. vt inibi videre poteris. Quibus adde { Corn. confi. ccxxxvij. in hac consultatione, col. 2. versi. propter canonem, lib. i. } Cepol. confi. causarum civilium xxv. ex quaestione prædicta, col. 2. vbi etiam huic verbo innitur.

Expellatur, latam sententiam denotat.

175 ¶ Verum Feli. in d. c. Rodolphus, col. 23. versi. considera, extra de rescri. dicit quod id verbum expellendi adeo significat & requirit exercitium & ministerium hominis, vt si etiam ei iūgatur dictio omnino, aut penitus, aut alia similes quæ sunt latæ sententiae, tamen in hoc vim suam amittunt propter huiusmodi verbum expellendi, sed tantum accendunt & accelerant vim executionis: de quo diximus supra in xxvij. fal. vbi de dictione mox tractauimus. Sed & quod verbum repellendi, quod idem est, vt diximus, sit ferendæ sententiae in futuro, voluit Bartholo. à Scar. inter confi. Alber. Bruni cōfi. cxij. eodemque vlt. venerabilis domine, circa medium, & ante illū Zenz. in extrauag. execrabilis. §. qui verò deinceps, in verbo, ipso iure, de præben. Idemque de verbo, arceatur, quod non admodum distat à significatione illius, voluit gl. in c. cum infirmitas, in verbo, arceatur, & ibi Inn. Host. Io. And. & Panor. extra de pœnit. & remis. Hosti. & Io. And. in c. omnis, in eodem verbo, eo. titu. Et de verbo excludatur, quod & propemodū idem significat, probat tex. in c. apostolica, extra de donatio. cum dicitur, nisi præscriptione vel alia exceptione legitima actio huiusmodi excludatur.

Repellēdi verbum est ferendæ sententiae. Et verbū, arceatur.

Et excludatur, similiter.

176 ¶ Quinquagesimosextimò fallit etiam in verbo, priuetur, quod item significat latam sententiam, cum ex sua ipsius natura sit priuatiuum, secundum Gofr. Host. Io. And. & Panor. in c. j. extra, ne prælat. vic. suas. Host. in c. licet, in verbo, priueris, extra de voto. Collect. in c. propterea, col. j. versi. quid si lex, extra de verb. signi. Barb. in d. c. ij. de rescr. vbi ad hoc allegat tex. Bar. & Bal. in l. si quis maior. C. de transact. sed is longè fallitur: ille enim text. loquitur in præterito tempore priuatis: ideoq; ipse Bar. & Bal. post gl. ibi ob id dicunt esse latæ sententiae, quasi sentiant secus fuisse si in futuro loqueretur. Quin Fely. in d. c. Rodolphus, vbi supra in præced. fal. idē dicit de hoc verbo, quod & ibi ex eo diximus de dicto verbo, expellatur.

An verbū priuetur, sit latæ sententiae.

177 ¶ Et quod id verbum, priuetur, in futuro sit ferendæ sententiae tantum, voluere gl. & alij in l. iubeamus nulli. §. œconomus, in verbo, priuetur. C. de sacros. eccles. & gl. in c. cum tu, in verbo, priuados, extra de vsur. & gl. & Inn. in ca. quia propter, in verbo, priuetur, & ibi quoq; Panor. extra de elect. gl. Inn. & Host. e. præterea quia in tantū, extra, de iure patro. gl. in c. cupientes. §. si verò in discordia, in verbo, priuentur, & iterum in §. vel si personas, in eodem verbo. & Domi. in vtroque loco, de elect. lib. vj. Host. & Io. And. in d. c. ex tuæ, in verbo, spoliari, de cler. non residen. idem Host. in d. c. de multa, col. j. in verbo, priuaretur, extra de præben. Pet. Iacob. in titu. de actio. in rem pro re feud. contra empt. col. 4. & in titu. de conditio. ex lege non scripta, col. j. & tit. de caus. ex qui. deb.

Verbum priuetur, ferendæ sententiae tantum.

amit. prop. in xiiij. dist. feud. post princ. illius dist. Panorm. in ca. quia omnibus, col. 2. versicu. extrâ glof. extrâ, de vsur. & in d. cap. ex parte, le ij. in iij. not. extrâ de cleric. non resid. & in cap. clericis, in j. not. extra ne cleric. vel monach. { Ioan. Rayn. in §. pœna, & iterum in §. insuper, col. 5. in paruis, versicu. quæro hic habes, tit. de prohib. feu. ali. per Fede. & Ioan. Ana. post Cardin. Flor. } in c. inquisitionis, col. j. versicu. vtrum autem homicida, & ibi quoque Fely. col. item j. } ext. de accus. & ipse Fely. in d. c. ij. col. 2. in fi. ext. de rescri. Et facit tex. in auth. sancimus. C. de episc. & cler. cum dicitur, extunc priuatur. & in §. j. ibi, omnino priuari, in auth. de non eligen. secun. nub. Nam hæc dictiones extunc, & omnino, sunt latæ sententiæ, vt supra diximus, quæ frustra aduicerentur, si verbum priuatur, esset etiam latæ sententiæ. quanquam hæc ratio non admodum vrget, vt supra sapius diximus. Sed vide bonum tex. in c. quanquam, de elect. lib. vj.

178
Verbū, aduiciatur, latam sententiā & facti executionem respicit.

¶ Quinquagesimo octauo fallit in verbo abiciatur, quod etiam latam sententiā & facti executionem respicit, secundum Ant. in c. ad audientiam, le ij. extrâ de rescrip. & Cald. consi. vj. in rub. de verb. signi. Panorm. in c. cum in cunctis, §. clerici, col. 4. extrâ, de elect. & Cardi. Alex. in c. in nomine domini, col. 4. versicu. not. ex tex. ibi, à liminibus. xxiiij. distinct. Sed tu tamen de hoc potes dicere, quod de verbo expellatur diximus, nihil enim video interesse inter ea, quantum ad id de quo tractamus, pertinet.

179
Quenā dicatur uerba executiua.

¶ Quinquagesimononò fallit generalius in quibuscūque verbis executiuis, vt nostri appellant, id est denotantibus executionem actus, & quæ sua natura habent vim priuatiuam, siue annexam secum priuationem, quæ prolata etiam in futuro tempore sunt latæ sententiæ, vt dicit Ang. in §. vlt. in fi. in auth. de litigio. & consi. cccclxxj. multum confidero, col. vlt. Card. de verb. signi. consi. x. futurum tempus inducit. & inter ipsius consi. Pet. Anc. tit. de feud. consi. vj. an ex incuria & negligentia, ad fi. & Bal. in c. quæ in ecclesiarum, col. 7. versicu. secundo verò casu, ext. de consi. Ant. in d. c. ad audientiam, le ij. col. j. extrâ, de rescri. & in c. vlt. col. 2. versicu. quartò ad declarationem, extrâ, de postul. & cōsi. xxij. visis punctis, col. j. Raph. in l. prouidendū. C. de postul. Panorm. in c. clericis, ad fi. extrâ, ne cleri. vel mona. Maria. qui loquitur de vulgari vocabulo Italarū extrâscinetur. cōsi. xxij. Omnipotens, &c. sequendo ordinē, col. 3. versicu. quartò hoc probatur, vbi in id multa allegat. Barb. Fely. & Franc. Ripa. in c. ij. extrâ, de rescrip. idem Barb. in c. si sacerdos, col. 10. extrâ, de offi. ordi. & consi. xj. illud afferam, col. 8. lib. ij. Card. Alexan. in §. callidis, col. 2. tit. de prohib. feud. ali. per Fede. Iason, qui Calde. tantum allegat, & hanc illius doctrinam dicit no. in l. rem quæ nobis, col. pen. ff. de acqui. poss. quem tamen vide. Quid autem de verbo auferatur, videbis ex glo. in §. si quis autem, in verbo, auferri, & ibi Ang. qui contradicit gl. in authen. de hered. & falcid.

180
Verbū, sit, est canon latæ sententiæ.

¶ Sexagesimò fallit in verbo, sit, quod etiam est canon latæ sententiæ, vt si dicatur, sit infamis, anathema sit, vt voluit gl. in l. amissione. §. qui deficiunt, in verbo, relegati, in fi. ff. de capi. minu. & in c. si quis ex clericis, & ibi etiam Inn. & expressiūs Imo. ext. de vit. & hone. cleri. & gl. in c. licet canon, in verbo, priuatus, de elect. lib. vj. & in c. ij. in verbo, innodetur, in fi. de hered. eod. lib. vj. & in c. si quis xxiiij. dist. Bal. in l. j. col. j. ibi, infamis, & ibi quoq; Phil. Dec. col. 3. in §. no. C. de secun. nup. & idem Bal. in l. si qua mulier, per illum tex. in verbo, sit infamis. C. ad Tertu. Card. Flo. in cle. j. in prin. colum. vlt. in iij. q. de exceff. præla. Panorm. in c. quisquis, colum. 2. ext. de elect. & in c. clericis, ad fi. extr. ne cleri. vel mona. & in c. ij. ante fi. ext. de for. comp. & in c. si diligenti, col. 6. versicu. super gl. in verbo, perdat. & ibi Barb. in addit. illius, eo. tit. & idē Barb. cōsi. lxxij. scribitur Exodi, col. 3. modò ita est, lib. iij. } & Fran. Aret. in l. si is qui, col. 2. versicu. tu autem aduerte. ff. de vulg. & pup. substit. } Corn. consi. ciiij. hæc in hac consultatione, col. 2. versicu. licet ergo, lib. j. & Hippo. Marfi. consi. xciiij. aperiat, col. 2. versicu. & facit etiam, lib. ij. & Iason consi. cxviiij. videretur in præfenti, col. 3. versicu. secundò verbum sit, lib. iij.

181
Et directum.

¶ Nam & id verbum est directum, vt dicit Bal. in l. j. ff. de hare. insti. & cōsi. cxv. super eo quod queritur, col. 2. versicu. præterea hic testator, lib. iij. & inter eius cōsi. Petrus Ast. consi. iij. factum tale est, quidam nomine Paulutius, col. 2. lib. v. Sed & ipse Bal. consi. cccxcj. visa petitione, col. j. lib. iij. dicit id verbū esse substantiale, atq; essentialē, & veritatem inducere. Et huc pertinet, quod cum in vulgata editione Gene. j. c. scribatur, fiat lux, & facta est lux, quæ locum nostri in id trahunt, vt verbum fiat, sit etiā directū, & latæ sententiæ, vt postea dicemus, nu. 208. certè nonnulli ita eum locū traducunt, Sit lux: & fuit lux. & inter cæteros Augustinus Iustinianus, vir literarum Hebræicarum peritissimus, ad calcem scholiorum, quæ in Psalterium edidit. Ex quo etiam potes intelligere, id verbum, sit, esse veluti subitaneum, ita vt nullam moram recipiat. }

182
Qui contrarium tenuerint.

¶ Sed contrarium tenet, qui vbiq; sibi est contrarius, Bal. in c. at si clerici, col. antepen. versicu. vtrum hæc oratio, extrâ, de iudi. cum scribit, his verbis, anathema sit, non declarari latam sententiā. & allegat Archi. in c. sollicitudo, li. dist. & in c. quicumque. j. q. j. qui tamen nihil dicit in priori loco sed in posteriori scribit dictionem anathema, qua vtitur tex. in eo loco simpliciter, & sine verbo sit, non esse latæ sententiæ, ideo nihil etiam huc pertinet, nisi diceres verbum sit, esse illiç intelligendum. Sed & idē quod Bal. tenet Ant. Flor. nō minus theologia quàm iuris canonici peritia clarus, in j. parte suæ summæ, tit. xiiij. q. 100. §. vj. col. j. cū etiam dicit per illa verba, anathema sit, latā nō esse sententiā, sed quādam esse comminationem. Sed & quod id verbū non sit latæ sententiæ, non obsecurè sentiūt Imo. & Domi. in c. j. §. vlt. de elect. lib. vj. dum scribūt verba illius tex. priuatus sit, intelligi ipso iure, quia secundū Imo. verbū priuatus, quod est præteriti tēporis, facit, vt verbum, sit, assumat

fit, assumat eandem vim. Et secundum Domi. nō id sit ex propria eorum verborum natura, sed quia ex aliis verbis illius constitutionis constat ea intelligi ipso iure. { Et facit in hac partem tex. in l. ij. §. deinde ait prætor. ff. ne quid in loco public. dum exponit hæc verba sit, fiat. }

De eadem re.

183 ¶ In qua re Imo. Panor. & Fely. qui Bal. tantum citat, illi quidem in d. c. ij. de foro compe. hic in d. c. Rodolphus, col. 2. versicu. sit excommunicatus, de rescrip. tradunt hoc verbum esse latæ sententiæ ex propria vi ac natura, nisi ex subiecta materia aut ex aliis iuribus appareat esse ferendā, non etiam latæ, quod generale est & perpetuum in cæteris omnibus, vt sæpius supra diximus, præfertim verò in ij. fal. præteriti temporis, & in xvij. fal. huius futuri temporis, & alibi sæpe.

Verbū sit, si iungatur participio præteriti temporis, est canon latæ sententiæ.

184 ¶ Porro illud hic annotandum, quod si verbum, sit, iungatur participio præteriti temporis, vt sit excommunicatus, sit priuatus, haud dubiè est canon latæ sententiæ, vt præter Imo. vbi supra voluit gl. in d. l. in criminali, & ibi Bar. Bal. Ang. Pau. Cast. & alij. C. de iuris. om. iud. Zenzel. in extra. execrabilis. §. qui verò deinceps, in verbo, ipso iure, de præben. Pau. Cast. in authen. hoc amplius, col. 2. versicu. in tex. ibi excluditur. C. de fideicom. & Cardi. Flor. consi. cxxviiij. in quaestione, in fi. & expressissimè omniū Matthes. no. cxv. hoc capite, nota quod vbi lex imponit pœnā. & ita loquuntur multi ex iis quos supra in priori parte adduximus, & faciunt quæ diximus supra in xvj. fal.

Verbum sit, quando accipiat naturam præteriti temporis.

185 ¶ Huius autem rei, ne id omittamus, est apertissima ratio, quoniā illud verbum sit, etiam in tempore futuro prolatum, si sit iunctū participio præteriti temporis, assumit naturam illius præteriti, vt videre licet ex sententiâ P. Nigidij vt antiquissimi, ita celeberrimi Grammatici, quæ est huiusmodi in lib. 24. cōmentariorum Grammaticorum, vt retulit Gellius lib. xvij. c. vij. Verbum esse, atq; erit, quando per se ponitur, habet atque retinet tempus suū: cum verò præterito iungitur, vim tēporis sui amittit, & in præteritū cōtendunt, &c. Quæ Nigidij sententiā planè cōfirmatur ex eo quod scribit Iuriscōsultus in l. verbum erit. ff. de verb. signi. Ex quibus patet, in d. c. j. §. vlt. de elect. lib. vj. cū dicitur, ipso iure sit priuatus, & in cle. j. in fi. de rescri. cum dicitur, sit irritus ipso iure, & in cle. ne in agro. §. cæterum, de stat. mona. cum dicitur: eo ipso sint priuati, & in aliis propè infinitis iuris canonici locis, frustra additum esse ipso iure, & eo ipso, cum satis intelligeretur. nam irritus, habet significationem præteriti, vt ratur, & vt patet ex eo Terentij loco in Phormione:

Quod dictum, in dictum est: quod modo erat ratur, irritum est. }

Et similiter priuatus, nisi dicas id ad maiorem certioremq; expressiōem factum fuisse, vt supra sæpius diximus. Nam & Imo. in d. clem. j. de rescri. in ij. col. not. ex eo text. posse sumi ar. pro & contra, an verba, sit irritus, inducant nullitatem ipso iure, necne. Sed de hoc verbo irritus, plura diximus supra num. 41. { Et ad illud quod dictum est ex Nigidij sententiā, vide tex. in l. is qui. §. quod ait. ff. quod vi aut clam. }

Verbum, cadat, est latæ sententiæ.

186 ¶ Sexagesimoprimum fallit in verbo, cadat, quod est etiam latæ sententiæ, ex sententiâ gl. in l. vlt. in verbo, cadat, & ibi Saly. col. pen. C. de iure emphy. & Bal. in l. ij. in addit. in iij. q. & ibi quoque Sal. in eadem q. eo. tit. per tex. in l. vlti. vbi & ipse Saly. not. C. loca. & gl. in auth. nullum creden. agri. ad fi. in verbo, cadent. & ibi Iac. Bel. & Bar. etiam in fi. Host. post Hugo. in c. si diligenti, in verbo, perdant, ext. de for. cōpe. And. Iser. in c. statuimus, tit. de stat. & consi. Io. Fab. in auth. statuimus. C. de episc. & cle. { Pet. Anch. inter consi. Io. } Cald. consi. x. inci. futurum tempus, tit. de verb. fig. & iterum consi. vj. an ex incuria, in fi. tit. de feu. Ant. consi. xxij. visis punctis & quæsitis, col. j. Pan. in c. si diligenti, col. 7. ext. de for. cōpe. { Alex. consi. vj. circa processum, col. pen. versicu. hoc etiā latè, lib. iij. } Barb. consi. xj. illud afferam, col. 8. lib. ij. Guid. Pap. consi. clxxij. honesta mulier, col. 2. Iason in l. rem quæ nobis, col. penul. ff. de acqui. poss. Cepol. Caufarum ciuiliū consi. xliij. in quaestione, col. 2. versicu. item illud statutum. { D. Cof. Guy. in prag. san. tit. de electio. §. quod si aliter in verbo, reuertantur. }

Qui contrarium teneant.

187 ¶ Contrarium tenet gl. in auth. habita. in verbo, cadat, & ibi Saly. sibi cōtrarius, col. pen. vers. quærit sequens gl. C. ne fili. pro pat. & gl. in auth. ad hæc, in verbo, cadat, in prin. C. de vsur. & in l. ij. §. quod si actor, in verbo, cadat. & ibi Bar. & Bal. sibi etiam contrarius. Pau. Cast. & Fran. Cur. senior. C. de iura. cal. & gl. in c. vlt. & ibi etiā Inn. Host. Io. And. Coll. & Pan. sibi item cōtrarius, col. 2. versicu. quæro hic dicitur, ext. eo. tit. Spec. tit. de loca. §. nūc aliqua, versicu. 47. Cy. in auth. qui semel, in v. q. & ibi Bar. ante fi. Bal. col. pe. { & Saly. etiā, col. pen. versicu. quæro ab extrâ. } & Ang. C. quo. & quan. iud. Signo. cōsi. cxxxj. factum sic se haber, anno domini, col. vlt. versicu. venio ad quartam. { Ioā. Fab. in auth. ad hæc. C. de vsur. } Bar. in §. j. in auth. vt defunct. seu fune. eor. in princ. Bal. in auth. qui res, in fi. C. de sacr. eccle. Ang. in §. vlt. in fi. in auth. de litigio. { Saly. in auth. minores, in xix. q. qui dare tut. pos. } Imo. in repe. c. vlt. col. 17. versicu. sed certè vbi statutum, ext. de præscri. vbi reddit rationem specialem, quare in d. l. vlti. C. de iure emphy. est latæ sententiæ contra naturam propriam. Petr. Anc. sibi etiam contrarius, cōsi. lxxij. motiua iudicis, circa mediū. Domi. cōsi. xxij. quia diffusè per patres meos, post medium. Rom. cōsi. cxxij. quò ad primum. col. vlt. versicu. quò ad tertium, in duobus locis. Matthes. d. no. cxij. Aluar. in d. §. statuimus, tit. de stat. & confuc. Aegid. Bellam. cōsi. ix. factum est tale, cum esset lis, col. 9. versicu. item non ob, quod dicit. Fra. Cre. no. vij. tu scis quòd verbum. & Fran. Rip. in c. sæpe, col. pen. ext. de restit. spol. { Corn. consi. clxvj. quatuor, col. 3. versicu. quamuis verbum cadat, lib. ij. }

De eadem re.

188 ¶ Quam sententiā confirmat text. in d. l. vltim. C. loca. in illis verbis, sine aliquo facto vel aliqua sententiā cadant, Nam si id verbum per se fuisset latæ sententiæ, ad quid addita fuissent ea

verba, sine aliquo facto, vel aliqua sententia: Et tex. in d. authen. ad hanc. C. de v. sur. ibi, ab actione cadat omnimodo. & in §. vlti. in auth. de restit. & ea quæ par. in v. dec. men. ibi, mox cadat. & in §. quia verò Leonis. §. si quis emere, in authen. de non ali. vbi est similis tex. & rursus ibi, in vers. si quis autem, ibi, omnino cadat. & in §. j. ibi, omnino eos fideicommissio cadere, in auth. de restit. fideic. & in §. si verò solū, ibi, statim relicto vsu cadere, in auth. de nupt. & in §. sed & si quis, vers. si verò cum sit, ibi, omnimodo eo cadet, in co. ipso auth. & in §. j. vers. nos autem, ibi, cadent omnino, in auth. de tabel. & in c. quod olim, in verbo, ipso iure incidat, ext. de iud. & in c. eos, in prin. de sen. excom. lib. vj. ibi, in eadem sententiā recidere ipso iure, & in c. clericis. §. prælati, de immu. ecclie. lib. vj. cum dicitur, in sententiā excommunicationis incidunt ipso facto. & in c. eos qui, ibi, recidere ipso iure, de sen. excom. lib. vj. & in cle. j. ibi, hoc ipso cecidisse, de sequest. possess. & fru. & in cle. vlt. ibi, prorsus cecidisse, de stat. mon. & in cle. j. §. à feudis, ibi, cadat hoc ipso iure. & iterū in §. vltimo ibi, in eadem excommunicationis sententiā recidat ipso facto, de pœnis, & in l. interdum, in fin. ff. de oper. liber. cum dicitur, ipso iure hæc interdicit. Nam hæc dictiones, omnimodo, mox, ipso iure, hoc ipso, ipso facto, sunt late sententiæ, vt supra diximus. Sed huiusmodi tex. non admodū confido, propter ea quæ supra tam sæpè diximus. Tamen in dubio sequeretur posteriorem sententiā, ob ea quæ diximus supra in simili, in xlix. fal.

Dictiones, omnimodo, mox &c. sunt late sententiæ.

189 *Verbum, capiat, est late sententiæ.*

¶ Sexagesimo secundo fallit in verbo, capiat, siue accipiat, siue recipiat, percipiat, quod est late sententiæ, vtpote quod sit directum secundum Bar. in l. Centurio, col. 3. & iterum v. §. & ibi Imo. col. pen. Fran. Aret. col. antepen. vers. circa secundam quæstionem. & Soci. in v. no. & alij recentiores, per illum tex. ff. de vulg. & pup. substit. §. Nam ibi primū Bar. dicit directō substituti, & paulō mox, iure cōmuni capiet, quod intelligitur directō secundū verba præcedētia, & eundē Bar. cōf. 56. Bar. fecit testamentū, col. j. Bal. in repe. Io. Lig. in c. si pater, & ibi etiā Perus. vers. xvij. & Domi. in vers. testatore, col. pen. vers. quædā sunt verba. & Phil. Fran. col. 30. vers. xij. & seq. de testa. lib. vj. & eundem Bal. consi. cxx. in facto proponitur quōd Thomas, col. j. lib. ij. & consi. 381. quæstio subtilis est, col. vlt. lib. iij. Ang. consi. xcviij. Viuianus, col. 2. §. & consi. cxxv. hoc est testamentum, col. pen. vers. nec obstat quōd verba. Imo. post Flor. in c. Raynutius, char. pen. vers. adde quōd verbum accipiat, ext. de testa. Alex. consi. xlv. habita super his, col. 3. vers. præterea dictis filiis, lib. i. & iterum consi. §. xij. attentis verbis testamenti, col. 2. & seq. in multis locis, lib. iij. & consi. §. 51. in casu præsentis, col. 7. in fi. lib. viij. Corn. in l. precibus, col. 6. C. de impub. & aliis substi. & consi. clij. in hac cōsultatione, col. antepen. lib. ij. & consi. cccxxij. ardua plurimū col. 4. vers. & hoc in terminis, & iterum col. 8. vers. nec etiam obstat, quod dicit, lib. iij. Soci. consi. cxvj. Spiritus sanctus &c. non potest negari, col. 2. vers. hic tamen non ob. lib. i. & consi. lxxx. in quæstione quæ vertitur, col. 2. lib. iij. Et in hanc sententiā est tex. prout à quibusdā citatur, in l. Titia cum testamento, §. j. ff. de leg. ij.

190 *Verbum accipiat, quomodo intelligatur.*

¶ Verū ille tex. nihil ad hoc facit, quia illud ita ibi intelligitur, quoniam testator expressè cauit, vt legatarius à seipso caperet. Imò potiùs videretur probare contrarium tanquam scilicet à seipso non potuisset capere, nisi ita cauisset. alioqui enim verbum à seipso, redundaret. Et Bart. ibi ita de ea re loquitur, vt videri velit hoc verbum accipiat, esse commune. §. Et est propè similis text. in l. qui statuliberi, §. j. ff. de statuliberis, cum dicitur, à semetipso libertatem accipere, & iterum non à semetipso accepisse libertatem creditur. §. Sed & quōd idem verbum, aut etiam verbum capiat, non intelligatur vt propria autoritate possit capere, sed de manu alterius, tenet expressè Lucas Pen. in l. domini, in prin. C. de agri. & censu. lib. xj. §. & iterum in l. canaticorum. C. de erog. milit. anno. lib. xij. §. per quædam iura, quæ tamen id mihi non probant. §. nisi fortè c. licet. xxij. dist. cui addere potes illud Plauti, in Curcul.

Ibi sunt, qui dant, quique accipiunt fœnore.

Et illud Plinij in Panegir. Ipsum quidem qui mediocriter diligit, cui leges amandi non det, sed accipiat. §. Ideo Phil. Dec. de hac re dubitare videtur, in l. nō videtur quisquam. ff. de reg. iur. atque etiam Fran. Cur. iunior in l. naturalis, col. 3. nu. ii. ff. de præscrip. verb. Et vide tex. in l. si quis posthac, in prin. C. de bonis proscri. cum scribitur, veluti manu iniecta mox vèdicet, aut certè quoquo modo occupatus statim recipiat. Nam si id verbum recipiat, per se fuisset directum, cur cū eo illa verba, manu iniecta, mox, & statim fuissent addita? Nisi diceret quod alibi sæpè supra diximus in re simili. Et idem quoque dici potest de tex. in §. hoc autem, vers. si minùs, ibi, mox quidē percipiet, in authen. de non ali. reb. eccl. & in auth. de incest. nup. §. j. vers. si verò cōtigerit, ibi, mox illi accipiant. Nā & ea dictio mox, est late sententiæ, vt supra dictum est. Sed quod supra diximus, nō magnam vim in hoc repono, quādo & similes dictiones nonnūquam cum hoc verbo præsentis temporis, quod haud dubiè alterius operā nō exigit, coniunguntur, vt in l. sed & si in cōditione. §. vlt. ff. de hære. instit. vbi ita scribitur, à semetipso libertatem accipit. Porro tex. est probās verbum percipiat, quod est eiusdem naturæ & originis, proindeque & roboris, nisi maioris sit, propter ea quæ dicemus in seq. fal. esse obliquum, & ita desiderans alterius manum atque ministerium, in l. libertis, in prin. ff. de ali. & cib. legat. quæ ad hoc expendit & dicit not. Fran. Aret. in d. l. Centurio, char. antepe. Commune autem id verbum, accipiat, esse tradit Rapha. Com. consi. cxxx. magister Ioānes, col. j. in ij. locis §. Sunt & alij tex. qui vtuntur hoc verbo accipiendi in relicto fideicommissario, vt in l. ergo, quæ est iij. §. hi qui fideicommissariam, & iterū §. hi qui ad libertatem, rursusque §. seq.

Mox dictio, est late sententiæ.

§. seq. ff. de fideicom. liber. Sicuti etiam sunt qui in directo vtuntur, vt in l. si filius, in prin. eo. titu. sed & l. Antonius. ff. eo. titu. in vtroque vtitur, primū enim dicit, vtrunque directo accepissent, deinde etiam dicit, hæreditatem per fideicommissum acceperant. §. Ideo cogita propter autoritatem eorum qui priorem sententiā sequuntur.

191 ¶ Vnus omnium, nisi me fallit memoria, And. Alcia. vir nunquam satis laudatus, in l. aliud est capere. ff. de verbo. signi. facit discrimen inter capere, & accipere, vt illud propria autoritate, hoc de manu alterius intelligatur, vt præpositionem ad, pro iuxta, interpretemur. Idque tradit voluisse Moder. in d. l. non videtur quisquam, intelligens de Decio, qui solus ex recentioribus eum locum commentarius ornauit. Qui tamen id non dicit, sed id solū, hoc interesse inter hæc verba, vt capere, cum effectu intelligatur, ita scilicet vt quis habeat & retineat ad suam ipsius vtilitatem. Accipere etiam, si quis non sic accipit, vt habeat, per tex. qui hoc nuncupatim tradit, in d. l. aliud est capere. & alia quædam familia. Vtrū verò verbum capere, sit directum, an obliquum, nihil omnino dicit: de verbo autem accipere, tam obscure loquitur, vt nescias velint esse directum, an obliquum, vt supra diximus. Sed ad sententiā Alcia. facit quod tradit Imo. post Stepha. in cle. j. col. 2. de hæret. quōd capi quid dicitur, cum manibus tenetur. per c. vt famæ, & ca. si clericos, de sen. excommun. lib. vj.

Inter capere & accipere quenam differentia.

192 ¶ Sexagesimo tertio fallit in verbo sumat, quod est eiusdem significationis, quod illud verbum accipiat, nisi quōd illud vt iam diximus intelligitur, vt quis accipiat, de manu alterius, hoc, à seipso, vt autoritate nescio cuius Papiæ tradit Lucas Pen. in locis supra nu. ab hinc 2. citatis, videlicet in l. domini, in prin. C. de agric. & censu. lib. xj. & in l. canaticorum. C. de erog. milit. anno. lib. xij. Et allegat quædam iura quæ non admodum huc faciunt. Et illi refragatur illud Plautinum in Amphitryone:

Sumat verbū, est eiusdem significationis cuius est accipiat.

*Saltem, tute, si pudoris egeas, sumas mutuum. & in Asinaria:
Nam si mutuas non poteris, certum est sumam fœnore. in Pseudolo:
Tu mihi hercle argentum dabis, abs te quidem sumam.*

Illudque Terentianum in Adelphis:

Postremo à me argentum quanti est sumito. §.

193 ¶ Sexagesimo quarto fallit in verbo veniat, deueniat, adueniat, proueniat, perueniat, quæ etiā sunt directæ, ex sententiā Inno. Hofst. & Io. And. in c. Raynaldus, in verbo, deuenirent, extra de testa. & Bar. in l. precibus, col. 3. vers. quæro quid si dicit. C. de impub. & ali. substi. & Bal. in rub. C. de impub. & aliis substi. col. j. & cōf. clxvij. thema proponitur, col. 2. lib. ij. §. Arnaldus à Soleno in repe. c. si pater, col. 4. de testa. lib. vj. §. Pro quibus est tex. in l. ij. §. peruenisse. ff. de hæred. & actio. vendi. & in l. hæredes mei, in prin. ff. ad Treb. §. & in l. si ad patrem. ff. de suis & legit. hæred. §. & omnes leges quæ loquuntur de substitutione in hunc modum facta, quicquid ad eum peruenierit, vt l. cum virum. C. de fideicom. & l. balista, cum seq. ff. ad Treb.

Verba ueniat, deueniat, adueniat, &c. sunt directæ.

194 ¶ Illud autem maximè debet obtinere in verbo, perueniat, quod est maioris pōderis, virumque, ac roboris, quàm cætera, quia dictio per, ex qua componitur, perfectionem quandam acquisitionis significat. per l. qui concubinam. §. cum ita legatum. ff. de leg. iij. Nam & aliàs illa dictio per, & in compositione & simpliciter rem integram & omnibus numeris absolutam ostēdit. l. ij. in prin. ff. de adul. & l. vrbana. §. pernoctare. ff. de verb. signi. & in l. qui procuratorem, in prin. ff. de procu. & gl. in c. veniens ad nos, in verbo, pernoctauerit, extra de sponfal. & in c. si constitit, in co. verbo, §. & ibi Panor. col. vlt. §. extra de accus. & in clem. causam, in prin. in verbo, vel perlecto, & ibi Card. Flo. in iij. no. de elect. & Arch. in c. j. de vita & honest. cler. lib. vj. & Io. And. in c. si diligenti, extra de foro compe. & Bar. in l. Celsus, ad fi. de vsuca. Bal. in l. sed & milites. §. planè. ff. de excus. tuto. Ang. in l. pen. §. ad crimen, col. j. ff. de publi. iud. & Imo. consi. c. j. in causa accusationum, col. j. Anto. & alij in c. licet causam, de probat. & Cepola consi. xlviij. quanquam per superscriptos, col. 2. vers. sed quia ista distinctio. §. Et apertè probat illud Senecæ tragœdiographi in Thieste:

Dictio per, in compositione & simpliciter rem integram & omnibus modis absolutam ostendit.

*Leue est miserias ferre, perferre graue. Illudque Martialis lib. 4. epigram. 37.
Negare iussi, pernegare non iussi.*

195 ¶ Et nuncupatim de verbo peruenire, vt scilicet perfectionem significet, respondit Signor. consi. clxxj. Ser Antonius, col. 3. vers. præterea. d. §. per tex. in l. ij. §. peruenisse. ff. de hæred. & actio. vendi. & rursus consi. clxxvij. pater decepsit, col. 2. vers. præterea dicta hæreditas. vbi & ad hoc aduocat l. vtrum. ff. de petit. hære. itemque consi. ccxxvj. in themate, col. 2. vers. item verbum peruenissent, vbi & alia multa iura allegat. Et de eodem verbo etiam Bar. & alij in l. si cui legeretur, in prin. ff. de lega. j. & Bal. in l. non putabam, per illum tex. ff. de condi. & demon. §. & in l. Centurio. col. 2. ff. de vulg. & pupil. §. & ex externis scriptoribus Papinius lib. iij. Syluarum ad calcem eius libri,

Verbum peruenire perfectionem significat.

*Veni's charissima coniunx,
Peruenisque etiam.*

Et hoc in vniuersum asserit Priscianus libr. xiiij. & multorum autoritate confirmat Laurentius Valla lib. v. cap. xxx. Quibus addas locum eam in rem apertissimum ex Plauto in Capr. Eg. Quid tū ais? tenax ne pater est eius? Ph. Imò ædopol pertinax. §. Et quōd hoc verbum perueniat sit directum, facit tex. in l. j. §. j. & ibi Bal. ex eo no. ff. si quis omis. cau. testa. §.

196 ¶ Sed & quōd hæc verba sint obliqua, & ita requirentia alterius operā & manum, videtur esse tex. in l.

Verba ueniat,

deueniat, ad= ueniat, &c. an sint obliqua.

197 An sint communia.

198 Confirmatio precedentiu.

199 Verbum pertinet, an sit directum.

in l. fideicommissa. §. hæc verba. ff. de legat. iij. & in d. l. hæredes mei, in princip. iuncto §. cum ita, & ibi Alexan. & in l. hæredibus. §. vlti. & in l. epistolam. §. mulier, & in l. Lucius. §. tres hæredes. ff. ad Trebel. & in l. penul. ff. de solu. & in l. iij. §. peruenisse. ff. de hæred. & actio. vendi. §. & in l. libertis. ff. de condi. & demon. & in l. fideicommissaria. §. etiam fideicommissaria. ff. de fideicom. liber. vbi verbum perueniat, dicitur de fideicommissaria libertate. } & in l. hæreditatis, & ibi Barto. sibi contrarius. C. de hære. insti. & in §. manifestum, in prin. in authen. de resti. fideicom. & voluit etiam Pet. Iaco. titu. de verbis obliquis, col. j. Signo. consi. lxxvj. factum tale est, reperitur, col. 3. in ij. dubio. & consi. cvij. quidam nomine Maragonus, col. 9. versic. indubitanter. & iterum consi. cxj. in quæstione seu quæstionibus, col. 3. in prin. & consi. clxxxix. quæstio præsupponitur, col. j. versic. redeo ad primum. & consi. ccxxxv. in quæstionibus præsentibus, vbi & hoc dicit tenere Rayn. & Guid. Pap. sing. dclvij. licet verba. & consi. xcvi. casus sub nominibus, circa medium v. dubij.

¶ Ideo ipse Barto. in d. l. Centurio, col. penul. ff. de vulga. & pup. dicit ea verba esse communia, & sequitur Bal. ibi, col. 2. versic. idem etiam dico, & Franc. Aret. col. penult. & alij recentiores. & idem dicit ipse Bart. in l. Lucius, col. ij. in ij. quæstio. princi. & ibi etiam Bald. Imol. & alij. ff. de vulga. & pupil. idem Bart. in l. cogi, in princ. ad fi. versic. & per hoc semel, ad Trebel. & consi. xxij. homo. col. 2. vbi dicit hæc verba esse obliqua, aut certè negari non posse, quin sint communia. & iterum consi. xxxvij. quidam Cola, colum. ij. atque iterum consi. ccxlj. pater filio impuberi, col. ij. Bald. in l. iam hoc iure. §. sed si alter. ff. de vulga. & pupil. & in l. precibus, col. vlt. versic. item queritur, & ibi etiam Ang. colum. penul. & Alexand. colum. vj. versic. in ea ibi rogo, & Corne. colum. xvij. versic. verba autem communia, & Franc. Curt. iunior col. xj. nume. 39. C. de impuber. & ali. substi. idem Bald. in l. vlt. C. de sacrosanct. ecclef. & in repetit. cap. si pater, colum. xv. & ibi etiam Philip. Fran. col. xxxj. versic. ij. & ij. de testam. lib. vj. idem Bald. consi. cccclxiiij. à primo puncto, colum. j. Angel. in dicta l. hæredes mei, ibi Imol. & Alex. in §. cum ita. ff. ad Trebellia. idem Angel. in l. ij. per illum tex. C. de bon. quæ liber. & consi. xij. pro decisione, circa medium. Imol. in dicto capit. Raynutius, in materia compendiosa substitutionis, in char. penul. versic. vltimatè. Raphael Com. consi. cxxxij. Bartholomæus instituit, post princip. Cardi. Floren. consi. lx. Quaglorus de bononijs, col. ij. versic. de substitutione. Paul. Castr. consi. clxxij. dubium facit contra dictum Ioannem, post princ. lib. j. & consi. cccxlj. mater ista, post prin. eod. lib. j. Aegidius bellame. consi. xxvj. in omnibus autem col. ij. & iterum colum. iij. versic. Bartholomæus, & consi. xxxix. factum est tale, dominus Humbertus, col. v. versic. non obstant illa verba. Ioa. Ana. consi. xlvj. circa primum quæsitum, col. j. & ibi Ludo. Bolo. in addit. ad princ. Ang. Aret. in §. extraneo, col. j. Institut. de pupil. substi. Alex. consi. lvij. per spectis testamento codicillis, col. ij. lib. ij. & consi. clxij. circa primum, col. ij. versic. quod autem substitutio, eodem lib. ij. & consi. clxxj. viso processu, col. j. eodem lib. ij. vbi dicit esse communem conclusionem, & consi. xxxvj. viso themate, col. j. lib. ij. & consi. lxxix. eodem princ. col. j. lib. vij. Franc. Aret. in l. j. col. ij. ff. de lega. j. } Barb. in repet. dicti cap. Raynaldus, col. xxxij. versic. nota ibi deuenirent, extra de testam. Bened. Capra, consi. 50. punctus quidam Martinus, colum. vlt. Corne. consi. liij. duo in puncto queruntur, col. j. lib. ij. & iterum consi. cccvij. videtur prima facie dicendum, col. iij. eo. lib. ij. Guid. Pap. consi. clxxxvij. credo sententiam. & consi. ccxxxvij. falconia, col. vlt. Socin. in l. j. col. vj. versic. aliquando & tertio. ff. de vulga. & pupilla. & consi. ccxlix. materia præsentis consultationis, col. x. versic. tertia responsio, lib. ij. Franc. Curt. senior consi. xlvj. sæpe reuoluta, col. iij. versic. fortius. Fran. Curt. iunior consi. xv. circa præmissam, col. j. Philip. Dec. in l. qui se patris, col. iij. versic. quinto not. C. vnde lib. & in l. cum quidam, col. j. & ibi quoque Iafon etiam col. j. C. de impub. & ali. substi. & ipse Iaf. consi. iij. Nicolaus, col. 4. versic. tertio principaliter, lib. i. & D. Guil. Bene. in repet. cap. Raynutius, in verbo, eidem impuberi succederent, nume. 14. de test. Stepha. Bertran. consi. cxxxv. Christi, &c. viso casu, nu. 4. libr. i. & consi. ccxxvij. ponitur in facto, nume. 2. eod. libr. i. & consi. xxij. viso instrumento, col. 2. nume. 6. libr. ij. Alci. in l. peruenisse, de verb. signi. quanquam non omnes quos citauimus loquuntur de omnibus his verbis, sed alij de vno, alij de alijs.

¶ Et hanc sententiam credo esse veriore ex tex. supra allegat. vt interim omittam tex. in l. cum hæres, in prin. ff. de statulib. cum dicitur, statim ad libertatem peruenit. Nam si verbum peruenit, simpliciter prolatum eam vim habuisset, vt intelligeretur ipso iure libertatem cõpetere, ad quid addidisset lex illa dictione statim, quæ & idem prorsus significat, vt supra diximus. Sed & sunt in co. tit. alij multi tex. similes, vt in l. iij. §. si quis hæredi, & §. si ita sit, & §. idem Iulianus, & in l. mor tuo, in princ. Et est etiam bonus text. in l. ij. C. per quas perso. nobis acquir. ibi, pignus ipso iure. & sine aliqua celsione ad dominium contractus peruenire, &c. & in l. vlt. ibi, omnimodo perueniat. C. de condit. infert. Nam vt etiam supra diximus, hæc dictio omnimodo, ipso iure significat. Sed est tex. omnium optimus, probans verbum peruenire esse & directum, & obliquum, quanquam à nullo comperi fuisse perpensum, in l. si quis seruo. ff. de manu. testa. Hæc autem omnia verba in re de qua loquimur, sunt paria: quamuis sit aliquid quod videatur augere significationem verborum deueniat & perueniat, vt de hoc supra diximus, & de vtroque Bald. in d. l. Centurio.

¶ Sexagesimoquinto in verbo, pertineat, quod etiam est directum, si credimus Guid. Pap. consi. xxxj. cuius initium est, viso ad plenum, colum. iij. motus autoritate l. licet. C. de pactis. vbi & hoc dicit voluisse Bart. qui tamen non id voluit, sed illud tantum, scilicet videri directum, per illum text. de

tex. de quo remittit ad ea quæ dicit in d. l. Centurio. ff. de vulg. & pup. substi. declarans non aliud sibi videri, quam quod dicit in d. l. Centurio. de quo mox dicemus. Et idem omnino dicit ac facit ipse Bar. in l. Seia, in prin. ad fi. ff. de donat. caus. mor. Sed aperte id quod Guid. dicit, affirmat Bal. in d. l. licet, & in c. cum Ioannes, col. j. versic. ibi remanerent, extra de fide instrum.

¶ Verum communis opi. est, hoc verbu non esse simpliciter directum, sed etiam obliquum. Nam id voluit Bar. in d. l. Centurio, col. vlt. & ibi Bal. & omnes post eum. } & idem Bar. in l. j. ad fi. ff. de dona. & } in l. Lucius. §. filium ex affe, per illum tex. & ibi quoque Bal. ff. de lega. ij. & ipse Bar. in l. fideicommissa, §. si filio, per illum textum, ff. de lega. iij. Cy. & ibi Bar. Bal. Salyc. Ang. & Pau. Cast. in l. j. C. de pact. inter empt. & vendi. Petr. Iaco. in titu. de verbo. obli. col. j. Bal. in l. iam hoc iure. §. sed si alter. ff. de vulga. & pupil. & in repe. d. c. si pater, & ibi etiam Io. Lig. & Phil. Fran. col. 31. versic. v. de testa. lib. vj. Saly. Ang. Paul. Castren. Franc. Aret. in j. not. Phil. Dec. in vij. not. & Iafon in vlti. no. Fran. Curt. iunior col. j. nu. 3. & ceteri recentiores in d. l. licet. C. de pact. vbi idem omnes penè dicunt de verbo, poriantur. Imo. in d. c. Raynutius, tum nume. 125. tum vbi supra citauimus, & ibi etiam D. Bened. in verbo, eidem imperatori succederent, nu. 15. Aegid. Bellame. consi. xxxix. factu est tale, dominus Humbertus, col. 5. versic. his præmissis. Corn. in l. precibus, col. 18. versic. verba autem communia. C. de impub. & ali. substi. Ange. Aret. in d. §. extraneo, col. 2. versic. octauo verbum pertineat, Insti. de pupil. substi. } Fran. Aret. in l. lex Cornelia, per illum tex. ff. de vulg. & pup. Soci. consi. lxxx. in quæstione quæ vertitur, col. 2. versic. præterea & secundo, lib. iij. vbi idem dicit de verbo, spectare. Bened. Cap. consi. lxxv. punctus Iacobus, col. 4. } Guid. Pap. sibi contrarius, consi. cccij. sequuntur vndecim quæstia, in j. dubio. Alcia. in l. verbum illud pertinere, in fi. ff. de verb. signi. } & est bonus text. probans id verbu esse obliquum, & ad fideicommissum & legatum pertinere, in l. alumna. §. vlt. ibi, ex causa fideicommissi pertinere: & iterum in l. filio, quæ confestim illam sequitur, in prin. rursusque in §. j. qui tex. etiam in legato, & fideicommissio, eo verbo vtuntur. }

¶ Ideoque nec id verbum suapte natura significat ipso iure, secundum Paul. Cast. in l. j. in fin. ff. de donat. & Card. Alex. in c. imperialem. §. callidis, col. 2. tit. de prohi. feud. ali. per Fede. & in c. j. §. domino, col. 2. tit. de feu. defun. conten. fit inter dom. & agna. vafal. Nisi & illud ipso iure ei verbo addatur, vt in l. si vsusfructus. ff. ad leg. Falc. vbi dicitur, ipso iure ad singulas partes pertineant. & in l. j. §. j. in duobus locis. ff. de iure fisci, vbi est similis tex. Nã & frustra ipso iure fuisset adiectu, si in verbo pertinendi fuisset intellectu. Nisi hic diceres quæ sæpe supra in simili diximus. } Nam & cum huiusmodi verbo præsentis tẽporis, quod vt diximus, est lata sententiã, interdũ cõperitur dictione statim, quæ & ipsa est lata sententiã, fuisse adiectã, vt in l. eius rei. ff. de rei vend. vbi ita scribitur, dominiu statim ad possessorem pertinet. } Quanquam Bal. in d. §. domino, aliud videatur voluisse cum exponit pertinere, per sententiã, propter ratione quandã specialem, quam ibi ponit.

¶ Sexagesimosexto hoc quoque fallit in verbo, cõpetat, quod est eiusdem significationis. Nam & id etiam esse directum probat tex. in l. cum duobus. C. de inoffi. testa. vbi ita scribitur, quamuis libertates & directæ competant, & fideicommissariæ præstari debeant. Vides enim ibi id verbum peculiariter esse attributum libertati directæ, aliud autem verbum separatim fideicommissariæ assignatum, tanquam ei non conueniret hoc verbum. Et similis tex. } in l. ergo, quæ est iij. §. si quis exemplum. ff. de fideic. liber. cum dicitur directæ libertates non competent, & paulo post, nec fideicommissariæ præstabitur. Et rursus } in l. generaliter. §. ex testamento. ff. de fideic. libe. cū dicitur, neque directas libertates competere, neque fideicommissarias deberi, vt iam ex duobus illis locis possis intelligere, non id casu contigisse, vt id verbum ad directas priuatim ac proptiè referretur, sed studiosè & de industria ita scriptum fuisse. } Et in eam sententiam, vt scilicet sit verbu directum, videtur inclinare Fran. Aret. qui tamen nihil allegat, in l. Centurio, ad fi. ff. de vulg. & pup.

¶ Verum & ipsum quoque commune esse asseruit Ange. in l. precibus, col. 5. & ibi quoque Philip. Corn. col. 18. versic. verba autem communia. C. de impub. & ali. subst. per tex. in §. manifestum, in auth. de resti. fideic. vbi & hoc no. ipse Ang. col. 3. versic. vbi competere. } Et idem voluit Franc. Aret. in l. idem est, col. j. ff. de vulga. & pup. } Et facit etiam tex. huic verbo annexens hæc verba, ipso iure, quasi ea non intelligerentur in eo, in l. j. ff. fami. ercisc. } & in l. si ambo, in prin. ff. ad fenatufc. Velleia. & in l. j. C. de repud. & in §. nõ autem omnes, Insti. de perpe. & tempo. act. & } in §. si quis autem, in auth. vt liber. de ceter. vbi cum hoc verbo iungitur dictio, mox, & in l. vlt. C. de condit. infert. vbi & cum eo adicitur dictio, omnimodo. } & alius tex. qui ei verbo etiã in præsentia addit dictionem confestim, & in d. l. iij. §. additis. ff. de fideic. liber. & alius, qui ipso iure addit, & in l. generaliter. ff. de noxa. act. & item alius, in l. Caius, ibi directo non competat. ff. sol. mar.

¶ Quin sunt & alij tex. qui id verbum ad fideicommissum referunt, vt in ea ipsa l. iij. §. item si minor. ff. de fideicõ. liber. Idque etiam in præsentia tempore, vt in l. si quis de pluribus. ff. de reb. dub. Sed & in l. Lucius. ff. de fideic. liber. aperte ostenditur per id verbum non intelligi ipso iure, cum primum dicit, libertas competit, postea autem subdit, petenti Eroti libertatem. nam vt scribitur in l. sed & si non, quæ est pen. eo. tit. fideicommissaria libertas petitur, directo autem, quia ipso iure competit, non petitur. }

¶ Sexagesimosseptimo in verbo, maneat, vel remaneat, vt nuncupatim voluit de primo Panor. in c. quia in omnibus, col. 2. versic. extra gl. extra de vsuris. de secundo Bal. in d. c. cum Ioannes, col. j. versic. ibi remanerent, extra de fide instrum. vbi interpretatur illud verbum ipso iure, & subdit, & sic

An uero obliquum.

De eadem re.

Cõpetat uerbu sine directum, an obliquum, an commune.

De eadem re.

De eadem re.

Verbum maneat, an sit directum, obliquum, an commune, & sic

& sic est verbum directum, per l. ij. ff. de pactis dota. & l. si cum ante. C. de donat. ante nupt. Quo in loco Bal. ipse sibi contrarius, tenet hoc verbum remanere, esse commune, sicuti etiam facit in l. j. in fi. C. de pact. inter emp. & vendit. & in l. vlt. col. vlt. C. de sacrosan. eccle. & in tract. subst. col. vlt. & similiter Bar. in l. Centurio. col. vlti. versi. quartò dubitatur, & ibi Fran. Areti. & Iaf. vterque col. vlti. ff. de impub. & aliis subst. { & idem Bar. in l. tale pactum. §. vlti. post prin. per illum text. ff. de pact. } Per. Iaco. in d. tit. de verbis obliquis, col. j. { Imo. in c. Raynutius, in materia compendiosæ substitutionis, & ibi quoque Benedic. in verbo, eidem impuberi succederet. nu. 14. de testa. } & Corne. in l. precibus, vbi supra. C. de impub. & ali. substi. Alex. consi. clxviiij. pòderatis narratis, col. 2. lib. v. { Benedic. Capra, consi. lxxv. punctus Iacobus & Barto. colum. 4. Carol. Ruin. consi. cxxxiiij. viso, col. 2. nu. 5. libr. ij. } Francisc. Curt. iunior consi. xv. circa præmissam, col. j. Ipse autem Bart. & Angel. in d. l. cum ante, dicunt quòd si referatur ad possidentem, vt proprie refertur, esse directum: si ad non possidentem, & ita improprie, est obliquum: quod etiam dicit ipse Bar. in l. prætor, in fi. ff. de collat. bon. & idem ipse in l. tale pactum. §. vlt. in prin. ff. de pact. Et tu interim vide Aegid. Bellame. consi. xxxix. factum est tale, dominus Humbertus, col. 5. versic. his præmissis. & tex. { in l. scribit. §. vlt. ibi, ipso iure nò remanebunt. ff. de auro & arg. leg. & in l. j. §. si quis ex mortis, ibi, ipso iure remanet. ff. quorū lega. } in l. bene à Zenone, versi. quia igitur. C. de quadr. præscr. dū dicitur, maneat illico. & in §. aliud verò, versi. si autē omnis, ibi, modis omnibus manere, in auth. de non elig. secun. nubēt. & in §. & quia parū, versi. si vero permixta, ibi, omnino manere, in auth. de nupt.

206
Accrescat uer-
bum an sit di-
rectum.

207
De eadem re.

¶ Sexagesimo octauò in verbo accrescat, quod est directum, secundum Bart. in d. l. Centurio, col. vlt. versi. octauò quarto. & ibi quoque Lancel. Gal. in repe. col. antep. & Bal. in l. vlti. col. pen. C. de sacrosanct. eccle. per tex. in l. qui patri. ff. de acqui. har. & in rub. & iterum in l. j. C. quando peten. part. & in l. j. his ita. C. de caduc. tollen. & eundem Bal. in tractatu subst. col. vlt. Imo. in ca. Raynutius, char. pen. versi. vltimatè Bar. & ibi etiam Bened. in gl. eidemque impuberi succederent, nu. 10. extra de testa. Ang. Aret. in d. §. extraneo, col. 2. Phil. Frā. in d. c. si pater, col. xxx. versi. octauò post Bal. ibi, de testa. lib. vj. Corn. in l. precibus, col. 16. C. de impub. & ali. substi.

208
Fiat uerbum
est late sen-
tentie.
Et significat
futurum.

¶ Et in hoc non reperio qui huic sententiæ aduersetur, præterquam quòd Barto. in l. codicillis, in prin. per illum text. not. hoc verbum inducere fideicommissum. Sed hæc confestim subiungit, de hoc dic, vt in d. l. Centurio. ff. de vulg. & pup. In qua contrarium tenet, vt diximus. Tamen quòd nò sit directum, nec ideo ipso iure intelligatur, videtur probare tex. in l. æquissimum. §. si duo. ff. de bon. poss. secun. tab. cum dicitur, ipso iure ei accrescet. & in l. j. §. his ita definitis. C. de cad. tollē. vbi etiam dicitur, ipso iure accrescat. Nam ad quid illud ipso iure adiectum fuisset, si sine expres- sione intellectū esset, cum nihil in iure nostro superuacuum sit: quod iam supra sæpius diximus. Sed dici potest id factum esse ad clariorem apertioemque rei demonstrationem, vt etiam supra sæpius diximus. { Tu autem de hoc vide omnino Franc. Ripam, in d. l. Centurio, col. pen. versic. verbum autem accrescat. }

209
De eadem re.

¶ Sexagesimò fallit in verbo, fiat, quod similiter ex sua ipsius natura non requirit factū iudicis, sed est lata sententiæ, vt voluerunt Bal. & Saly. in l. j. vterque in iij. q. C. de iure emphy. Quod & idem videtur voluisse idem Bal. in l. vlt. in fi. C. de com. ser. manu. cum hæc scribit: Nota quòd verbum fiat, significat futurum, & est arg. quòd licet Papa scribat, fiat, non est perfecta gratia, antequam in modum redigatur, & bulletur. Contrarium est verū, quia nihil est quod causam suspendat, vt not. in proemio lib. vj. in nouella. Hæc Bal. qui & idem in effectu, vt nostri loquuntur, voluit in l. si qua per calumniam, col. 2. versi. deinde vos videtis. C. de episc. & cleri. Calde. & Domi. in c. quisquis, de elect. vbi Calde. ipse adfert illud Gene. j. Fiat lux, & facta est lux. & illud Luca ij. Fiat mihi secundū verbum tuū. & Feli. in rubr. de consti. col. pen. versi. & ista verificant. & in d. c. Rodolphus, col. 19. de rescrip. & Mat. Afflict. decisio. Neapo. cclij. duo regij consiliarij, col. 3. versi. adducitur. & nouissimè Fran. Rip. lib. ij. responforum. c. xj. inci. de iure sufficit. { & Ludo. Gomef. in commentariis regulæ, de non iudicando iuxta formam supplicationis, sed literarū expeditarum, in xvj. q. col. j. versi. est in primis. Quanquam, ne hoc omitam, sunt qui contendunt in illo priore loco, scilicet Gene. primo, non vertendum esse fiat lux, sed sit lux, & Castello vertit eum locum, iussit Deus vt existeret lux, non verò dicit vt fieret.

210
Qui contra-
rium tenent.

¶ Et huc spectat { quod scribit Bal. in d. c. quisquis, paulò ante fin. extrà de electio. quòd verbū fiat, licet videatur esse futuri temporis, est tamen futuri immediati, quia subauditur aduerbium tunc, quod extremitatem temporis significat. Cui consimile est quod tradit Collect. in c. ex parte, col. 2. versi. quid si vir rogat, extra de sponfa. quòd si quis rogat mulierem vt se sibi in vxorem det, & ea respondet, fiat, contrahitur per id verbum matrimonium de præsentis, licet sit futuri temporis. Et adfert etiam illud diuæ virginis, Fiat mihi secundum verbum tuum.

¶ Contrarium tamen, vt videlicet hoc verbū fiat, non denotet rem ipso iure fieri, voluit expressè gl. in d. c. quisquis, & ibi etiam Panor. col. 2. de elect. & non obscure sentit gl. in c. si quis, extra de vita & honest. cler. dū exponit tex. ibi, ne sit latæ sententiæ, in hūc modū Sit, id est, fiat. neq. enim est excommunicatus ipso iure. quam gl. ad hoc expendit Barb. in addit. Panor. in c. si diligenti, col. 7. de foro compet. & est similis glos. quam ipse non citat, in c. si quis. xxij. dist. { & in ca. generali. xxv. q. j. & in c. si quis eadem causa. q. ij. } Et similem etiam interpretationem facit Cardi. Flor. in clemen. j. in prin. col. vlt. in iij. quæst. de exce. prælat. & Ant. Flor. iuris minimè imperitus, tit. xiiij. cap. iij.

cap. iij. §. vj. colum. j. vbi dicit in casu de quo loquitur, fit, id est fiat, quia nò est, inquit, lata sententia, sed tantum comminatio.

211 ¶ Et ego huic sententiæ accedo. nihil enim video in significatione huius verbi, quòd latam sententiam significet, nisi subiectum argumentum aliud suaderet. Et facit text. in l. cum hic status, in princ. ff. de donat. inter vir. & vxor. vbi ita scribitur, ipso iure res fiant eius, &c. & in l. dotis fructus. §. vlti. non semel. & l. seq. ff. de iure dot. vbi sæpius hæc verba adscribuntur, eius statim fiant. & in §. scire autem, ibi, fiant omnino extranei, in auth. de non ali. & in c. monasteria, ibi, penitus fiant alieni, extra de vita & hon. cleri. & in c. clerici, in fi. de exce. præla. vbi est similis tex. tanquā scilicet frustra ei verbo fuissent adiecta illa verba, ipso iure, statim, omnino, & penitus, quæ eandem vim habent vt supra diximus, si in eo id intellectum fuisset. Quanquam id dici posset factum fuisse ad clariorem expresionem: quod & iam supra sæpius diximus in aliis verbis. sed & in d. c. dotis. & seq. ea dictio statim, apposita est ad declarationem temporis, & differentiam conditionis, de qua ibi. Et in hanc quoque partem facit quod scribit ipse Collect. in cap. j. col. ij. versi. præterea Papa, extra de regu. iur. vbi tenet contrarium eius quod supra ex aliis diximus, videlicet non esse perfectam gratiam Papæ per id verbum. { Facit etiam text. in l. ij. §. deinde ait prætor. ff. ne quid in loco publ. dum exponit ea verba, fit, fiat. Et interim vide quid de hoc verbo fiat, apposito in responsione Papæ scripsit Anto. consi. ij. repetito consi. xlix. Visis literis, & domi. consi. lxxv. discutiam, col. vlt. Felin. in c. nonnulli, col. viij. versic. addatis, de rescript. }

Autoris ea de
re opinio.

212 ¶ Septuagesimò fallit in verbo, non audiatur, vtputa si dicatur, non audiatur bannitus aut excommunicatus, ita intelligatur, vt non opus sit exceptione, quin si audiatur, erit iudicium nullum ipso iure, vt disputando tenuit Iaco. Are. in ea disput. incip. quæstio est, si lata est sententia, quem refert & sequitur Io. And. in addi. Spec. tit. de sent. prola. §. iuxta, versi. item est nulla ratione litigatorum.

Verba hæc, nò
audiatur ban-
nitus, quomodo
sint intelli-
genda.

213 ¶ Sed tu tamen de hoc vide plenius per Bart. in l. cum lex, col. vlt. versi. tertio dixi. ff. de fideiuf. & in d. l. j. §. sublata, & ibi etiam Angel. Imol. Raph. Com. Paul. Castr. Alexan. & Iaf. in vtraque lect. ff. ad Trebel. Bal. in l. non dubium, in vlti. q. C. de legib. & in l. planè. ff. de peti. hære. & in d. l. j. col. vlti. versic. quinto quæritur. C. de hæ. insti. & in l. j. in fin. C. de pat. pot. & in repet. l. edita, colum. penult. versic. item quando libellus. C. de eden. & in l. scire. §. consequens, per illum text. ff. de excus. tutor. & in l. cum lege, & ibi etiam Angel. & Fran. Aret. ff. de testa. & in l. quos prohibet, versi. item iste text. ff. de posthu. & in repet. l. ij. col. xvij. versic. sed iuxta hoc venit. ff. de iureiuran. & in tit. de pace Constan. in princ. in verbo, non admittimus. & in sua disput. incip. statuto ciuitatis cauetur quòd fenerator, colum. j. versic. sed dubitatur. Alber. in l. j. C. de iur. & fact. ignor. & in l. vlti. ad fin. C. de ordin. cog. & in vlti. parte statutorum, quæstio. lx. incip. pendet etiam ex superioribus. Ang. in l. venditioni. C. de vfucap. pro empto. Petr. Anch. in c. ea quæ fiunt, colum. vj. & seq. ff. de regul. iur. lib. vj. Imol. in cap. vlt. col. xvj. versic. item etiam attende, extrà de præscript. & in l. cum prolatis. ff. de re iudic. Nullum in tractatu statutorum, in iij. parte secundi temporis, in iij. q. Rom. consi. xv. plura sunt, in iij. dub. Pano. & Ioan. Ana. in cap. quia frustra, illum in fi. hunc col. iij. extra de vsur. & eundem Ana. in c. ad abolendam, colum. x. extra de hæreti. Maria. in c. j. col. xiiij. in xxj. except. extrà de lit. contesta. & in rept. c. qualiter & quando, le ij. in iij. quæst. arg. viij. extra de accusat. Franc. Aret. in c. j. col. iij. versic. sed supposita communi op. eo. tit. & consi. lxxxv. considerata diligenter. Alexan. latè consi. lxxxj. ponderatis his de quibus, per totum, lib. j. Felyn. in c. pastoralis, col. pen. extra de except.

214 ¶ Quid autem si alicui denegetur actio, { vel petitio, } vtrum intelligatur ipso iure, an verò ope exceptionis, vide vltra prædictos doct. quorum plurimi etiam de hoc nuncupatim loquuntur, Archidia. in c. hoc ius, versic. qui verò, in verbo, denegandas. x. q. ij. Bart. in l. ij. in prin. ff. ad Velleia. & in l. j. etiam, in prin. ff. ad Macedon. & eundem Bart. in l. j. §. in operis, & ibi Alexan. col. ij. ff. de noui oper. nunt. Panor. in c. ij. col. j. extra eod. titu. Franc. Aret. in l. generaliter, colum. j. & ij. & ibi etiam Barb. col. vij. versi. octauò adduco, & iterum versic. decimò. ff. de verb. oblig. & Calca. consi. lxxxiij. quod dictis filiabus, col. j. & ij. cum aliis concord. adductis ab Alexan. in d. §. in operis. & præterea Iaf. consi. vij. aded copiosè, col. j. lib. j. & latissimè consi. clxviij. statuto inclytæ, per totum, lib. ij. { & Carol. Ruin. consi. vj. quia in præsentiarum, col. j. num. 2. lib. iij. }

Actio si alicui
denegetur, u-
trum id intel-
ligatur ipso
iure, an ope
exceptionis.

215 ¶ Quid item si dicatur, non reddatur ius, siue non detur actio: an quod actum fuerit, erit nullum? erit sine ope exceptionis. vide etiam præter eos quos supra adduximus, qui & de hoc maxima ex parte locuti sunt, Bald. in l. iubemus. §. sanè, col. ij. versic. quædam est pœna iurisdictionis. C. de sacrosanct. eccles. Ang. in d. l. nam & postea, in princ. ff. de iureiur. & in d. l. j. in prin. ff. ad Maced. & in d. l. ij. ff. ad Velleia. Alb. in ij. parte statutorum, quæst. cxxxiiij. incip. quid si statuto cauetur. Card. Flor. in clem. constitutionem. §. vlti. versi. quæro circa proximè dicta, de elect. & Franc. Aret. in l. necessariis, in iij. not. ff. de acqui. hæred. { Quid denique si dicatur, non admittatur, vide latissimè Iaf. consi. clxvj. vertitur quæstio, per totum, lib. ij. & duobus seq. consil. }

Quid si dica-
tur non redda-
tur ius, an
quod actū fue-
rit erit nullū.

216 ¶ Septuagesimò primò fallit in verbo, habeatur: vt si lex vel statutum dicat, habeatur pro confesso, conuictò, priuato. est enim latæ sententiæ, vt voluit Archid. & post eum Ioan. An. Petr. Anch. & Domi. in c. ij. de confes. lib. vj. vbi Per. And. & Domi. addunt hanc rationem, quoniam ista verba ab eo prolata, cui ius est & facultas inducendi qualitatem, æquipollent istis verbis, talem esse, vt dicit probari in c. ex parte, extra de sponfa. & in c. tanta, extra qui fil. sunt legit. Ergo idem, in-

Habeatur uer-
bum an sit la-
tæ sententiæ.

quit, est dicere haberi pro confesso, & esse confessum. Sed & quod hæc verba, habeatur pro confesso, sint læ sententiæ, voluit Panor. in c. vlt. col. iij. extra de iur. cal.

¶ Verum glo. in d. c. ij. in verbo, pro confesso, de confes. lib. vj. post Io. Monach. tenet contrarium. atque etiam glo. in c. si diligenti, in verbo, causam perdant, post princ. & ibi etiam Panor. col. ij. in penult. not. & Maria. in secundo not. extra de foro compet. vbi dicunt quod per hæc verba, pro condemnato habeatur, & hæc quoque, à communione habeantur alieni, non fertur sententia, sed ferri mandatur. & glo. quæ loquitur in infinitiuo, in d. c. vlt. & ibi etiam Bald. post princ. de iuram. cal. & Bart. in l. j. §. sed & constitutio, post medium. ff. de cal. & in l. eius qui delatorem, post prin. ff. de iure fisci. Iacob. Aret. Iac. Butr. Bart. Paul. Castr. & Franc. Curt. senior in l. ij. §. quod si actor, per illum text. ibi, liceat iudici proferre sententiam. C. de iuramen. calum. Bal. in c. vlt. post prin. & iterum versic. in text. ibi debeat, extra de iuram. calum. & in c. j. col. vlt. versic. e contra differt, extra de lit. contest. & in l. j. col. j. C. de pœna iudi. qui male iud. & in l. vnica, colum. antep. versic. sed nunquid contumax. C. de confes. & in c. vassallus, l. ij. col. j. versic. nota ergo quod ille tex. tit. si de feud. fuer. contro. Ang. in l. in criminali, in vlti. not. per text. ibi iuncta glo. C. de iurisd. omn. iudi. Math. not. cxv. nota quod vbi lex. Alex. in l. j. col. antep. ff. de leg. ij. & in additio. Bart. in l. imperator. ff. de iure fisci. Et hinc fit, vt cum pœna quæ imponitur ipso iure, transeat in hæredes, non etiã ea quæ requirit sententiam, vt dicemus infra versic. cccxcv. incip. quartum quod ipso iure. Certè pœna quæ his verbis imponitur, habeatur pro confesso vel conuicto, non transeat in hæredes ante sententiam, secundum Bart. in d. l. eius qui delatorem ante si. versic. tertio & vltimo, per tex. ibi. ff. de iur. fisci. & in d. l. ij. §. quod si actor, in fi. C. de iuram. calum. & Bald. in l. ij. col. vlt. C. de eden. & Panor. in d. c. vlti. col. iij. versic. item dicit quod si iste, extra de iur. calum.

Pœna que imponitur ipso iure transit in hæredes.

218 De eadem re.

¶ Sed tu circa id de quo tractamus, principaliter vide Bald. qui in hac re distinguit, in l. transigere, col. vlt. versic. demum nota. C. de transact. & in l. j. col. iij. versic. scias autem quandocunque. C. ex delict. defun. Vide præterea Felyn. qui super hoc dubitat, & multa in vtranque partem adducit, in d. c. Rodolphus, tum col. xx. versic. habeatur pro priuato, tum col. xxiiij. versic. sed declaratoria, extra de rescript. Neque enim hic omnia scribere statuimus. Vide denique Hippol. Marfil. in practica causarum criminalium, in §. aggredior, nu. 105. & multis seq. & in rub. ff. ad leg. Corn. de fals. num. 24. & multis seq. & confi. x. casus dubitationis, col. v. versic. ad hoc enim, & multis seq. lib. j.

219 Habeatur verbum, in actiua significatione non est directum.

¶ Illud autem adiecerim, huiusmodi verbum in actiua significatione, vt si dicatur, habeat, non esse directum, sed vel obliquum, vel certè commune. Nam quod sit obliquum, probat tex. in l. qui concubinam, §. j. vbi not. Bart. ff. de leg. iij. & in l. si de commissis, §. si filio, eo. tit. Commune autem esse affirmat Bart. in l. Centurio, col. vlti. versic. tertio dubitatur. & ibi Iason & Lancel. Gal. in repet. ff. de vulg. & pupil. & Bald. in d. l. vlt. C. de sacro. eccle. & in tract. substit. col. penult. versic. quid de verbo habet. Imol. in c. Raynutius, char. penult. versic. idem de verbo habeat, extra de testam. Phil. Corn. in l. precibus, col. xvij. versic. verba autem communia. C. de impub. & ali. substi. Alex. conf. clxviij. ponderatis narratis, col. j. versic. & dicendo, lib. v. Ang. Aret. in d. §. extraneo, colum. ij. versic. decimo, Instit. de pupil. substit. §. Benedict. Cap. confi. lxxv. punctus Iacobus & Bartol. colum. iij. Franc. Aret. in l. planè, quam legit cum l. si pluribus, §. si ita Titio. ff. de leg. j. De quo tamen vide ipsum Franc. Aret. in d. l. Centurio, col. vlti. Non video autem, quid possit interesse inter actiuum & passiuum, quantum ad rem de qua loquimur, pertinet.

220 Verbum habeatur, coniunctum cum verbo sit, quomodo intelligatur.

¶ Sed illud tamen minimè est subiciendū, quod subdit Bal. in d. c. j. col. vlt. vbi suprã, & ibi etiam Barb. extra de lit. conte. quod si cum hoc verbo habeatur, iungeretur verbum sit, verbi gratia, habeatur & sit pro confesso, tunc intelligeretur, ipso iure. quod & idem voluit per tex. in d. c. j. quem ad hoc dicit sing. ipse Barb. confi. liij. præclare scripsit, col. pen. lib. ij. & confi. seq. clemētissimi Dei, col. vlt. eo. lib. ij. & confi. lix. illud in medium afferam, col. ix. eo. lib. ij. & Anton. Corset. in tractatu geminationis, col. iij. versic. xxij. Id quod certè nequiquam mihi dubium est, tum quia verbum, sit, etiam solum est læ sententiæ, ex communiore doct. sententia, vt diximus suprã in lx. fallent. Tum quia etiam si eam vim non haberet, vt quibusdam placuit, tamen propter geminationem verborum, quæ etiam per se essent tantum ferendæ, fierent læ, vt suprã diximus in iij. fal.

221 Differentia inter esse ciuem & haberi pro ciue.

¶ Et hoc postremum confirmo ex eo quod scribit idem Bald. in prima constit. ff. in fi. princ. quod licet aliud sit esse ciuem, aliud haberi pro ciue: quia illud veritatem dicit, hoc fictionem, vt no. gl. in l. mercis appellatione, & ibi expressius Bart. ff. de verb. signifi. Tamen si ita dicatur, sit & habeatur pro ciue, significabunt illa verba simul iuncta veritatè, si possunt, per text. in l. j. §. vlti. ff. quod quisque iur. vbi & hoc sequitur Alex. & etiam Barb. in repet. rubr. C. qui admit. ad bon. posses. col. xix. versic. præterea adduco pro suo consilio, vbi ita dicit sapius se consuluisse, & in repetit. rubr. extr. de fide instru. col. viij. versic. ergo autè, vbi hoc dicit fin. & in repe. l. cum acutissimi, col. x. versic. tu considera, & iterum col. cxvij. versic. secundò faciat. C. de fideic. & in l. iij. col. xiiij. versic. ego dico. ff. de verb. obli. & in d. c. j. ad fin. extra de lit. contest. & confi. xiiij. Clementissimi Dei, col. vlti. lib. j. vbi id dicit solenne. & confi. lj. scripsit sapientiæ fons, col. xiiij. versic. & si quispiam opponit, vbi id dicit sing. eo. lib. j. & confi. 38. præclare scripsit, col. v. versic. & ista sunt. vbi hoc dicit sing. & iterum col. xiiij. versic. & pondero, lib. ij. & d. conf. liij. præclare scripsit, col. ante. eo. lib. ij. & conf. liij. clementissimi Dei, col. vlt. eo. lib. ij. & d. conf. lix. col. ix. eo. lib. ij. & conf. lv. clementissimi Dei, col. j. lib. iij. & confi. lxx. illud in mediū referam, col. x. versic. modò istud imponit, eo. lib. 3. & confi. 87. illud referã, col. j. col. lib.

eo. lib. iij. & confi. vj. illud in medium adducam, col. viij. versic. subdit postea, lib. iij. & alibi sæpe. & Franc. Curt. senior confi. xlix. memoriæ recolendæ, col. xj. versic. & pondero. Ias. in l. patris & filij, in primo not. ff. de vulg. & pupil. substit. & in l. j. col. ix. ff. de officio eius cui mand. est iurisd. vbi & hoc dicit sing. & in l. eum qui, in primo not. ff. de iureiur. vbi id quoque dicit sing. & in l. prator ait. §. j. col. j. ff. de oper. noui nunt. vbi item dicit sing. & confi. xxxv. factum sic se habet de anno, colum. vlti. lib. j. & confi. cxlv. beatissimus Papa, col. v. versic. quartò quod iste, lib. ij. vbi id dicit sing. & Philip. Dec. confi. xlv. in causa istorum, col. ij. versic. & ad hoc specialiter. & Anton. Corset. in tractat. de geminatis, col. iij. versic. decimò adduco. & Hippo. Marfil. confi. ij. altissimum refugium, col. v. versic. & quod dicta inquisitio, lib. j. & Nicol. Eucral. in locis legalibus, in loco à geminatione locutionis vel actus, col. iij. & Cotel. Cor. qui hoc item dicit sing. memo. incip. ciuem esse. & alio sing. incip. habeatur. Sed & idem voluit ipse Bald. confi. xxix. ordinamentum, lib. v. & ante eum Bart. in l. si is qui pro emptore, in iij. q. princ. ad fin. ff. de vsucap.

222 ¶ Licet in hoc postremo dicto Bal. more suo sibi contrarius contrariū tenuerit, in c. licet de vitanda, col. j. versic. ibi, habeatur supple & sit, extra de elect. arg. l. filio quem pater. ff. de liber. & posthu. In quo tamen aduerte quod in multis codicibus Bal. est mendum in duobus locis, in verbo sit, in cuius locum librarij substituerunt, & sic. Bald. autem ibi secutus videtur fuisse Ias. sibi quoque contrarius in d. l. j. §. vlt. ff. quod quisque iur. & apertissimè sequitur Fran. Curt. senior etiam secum pugnans, confi. xxxv. statuto seu in capitulis, col. xiiij. versic. nec in priuilegio dicitur. Sed vtrumcunque sit in hoc vltimo dicto, certè in eo de quo nunc tractamus, nõ dubito, ob ea quæ suprã diximus. Quanquam & in illo seculi malo priore sententiam: quando & verbum sit, solum ac per se sit præcisè significatiuū substantiæ veritatis, vt dicit nuncupatim Bal. confi. cclxxiiij. verba, col. ij. versic. præterea isti sunt, lib. j. & ante eum Bart. in l. si maritus, §. j. ff. de adult. & ex recentioribus Corne. conf. ciiij. licet in hac, col. ij. versic. licet ergo, lib. j. & ante omnes gl. in l. siue possidetis. C. de probat. j.

Baldi locus emendatus.

Sit verbū, per se est significatiuum substantiæ veritatis.

223 ¶ Sed vocatur in dubium, quid si id verbum negatiuè proferatur, puta si dicatur, locum non habeat: Et certè glo. vlt. in c. præsentis, in fi. & ibi etiam Ioan. Mo. Archid. Domi. & Phil. Fran. de sent. excom. lib. vj. asserunt hæc verba, declaramus locum aliquatenus nõ habere, quibus is tex. vtitur, esse læ sententiæ, quæ quidem verba in infinitiuo prolata habent vim futuri temporis, quantum ad eam rem pertinet, de qua tractamus, vt postea dicemus, cum differemus de infinitiuo. Ex quo potes intelligere illud verbum negatiuè pronuntiatum habere vim læ sententiæ.

Habeat verbū negatiuè prolatum, an sit læ sententiæ.

224 ¶ Nisi dicas illud ibi procedere propter dictionem aliquatenus, quæ & ibi illis verbis adicitur, ita videlicet, aliquatenus locum non habere. id quod videtur sentire Felin. in c. Rodolphus, col. xvij. versic. aliquatenus, de rescript. Quod & confirmare poteris ex iis quæ latè suprã diximus in verbo, omnia vel partem aliquam, versic. xiiij. incip. mouentur maxima ex parte. & versic. seq. & iterum versic. xl. incip. adde præterea. Nempe dictionem aliquis, aliqua, aliquid, ex qua aliquatenus aduerbium conficitur, rem vel minimam comprehendere. Ideo hæc verba, aliquatenus locū non habere, ita debent intelligi, vt aliquo modo non habeat locum, nec ipso quidem iure, aliquo aliquatenus locum haberet. Nam & Archid. in c. quamuis, col. ij. in fi. in verbo, aliquatenus, de offic. ordin. lib. vj. interpretatur hæc verba, ne aliquatenus, id est nullo modo. Et id verbum præcisum est, vt dicit Ripa in c. j. num. 78. extra de iudic. per text. in c. accepimus, de pact. j.

De eadem re.

225 ¶ Et in simili scribit Phil. Dec. in c. ceterum, col. ij. extra de rescript. quod illa verba, non obtineat alicuius roboris firmitatem, important ipso iure, propter illam dictionem, alicuius. Et idem propè dicit Corn. confi. cccij. in hac consultatione, col. ij. lib. ij. vbi si dicatur, aliquo modo non valeat, intelligitur ipso iure. Nam si ipso iure valeret, aliquo modo valeret. Vnde & illud fit, quod Sign. in con. cxv. in quæstione Petri, col. j. dicit, quod si statutū prohibet aliquo modo procedi, omnis processus contra factus, erit nullus momenti, de quo nuncupatim diximus in d. versic. adde præterea. Sed & quod hæc dictio, aliquatenus, sit læ sententiæ, tradit è recentioribus Rebuf. doct. quidem Gallus ille, sed non Italis postponendus, in repe. c. postulastis, nu. 250. ext. de cler. excom. min.

De eadem re.

226 ¶ Aut etiam dici potest illud quidem quod diximus de dicto cap. præsentis, obtinere propter verbum declaramus, ibi quoque adscriptum, videlicet declaramus aliquatenus locum non habere. Nam illud est læ sententiæ duabus rationibus. Primum, quia est præsentis temporis, vt latè diximus suprã in principio huius tractationis, & in simili tradit Panor. loquens scilicet de verbo de cernimus, in cap. noui, extra de his quæ fiunt à prælat. Deinde quia est declaratorium, secundum ea quæ diximus suprã in xiiij. fal. Nam & illum text. & glo. in id expressim expendit Panor. in c. si diligenti, col. vij. extra de foro compet. vt diximus in d. fal. xiiij.

De eadem re.

227 ¶ Et certè Bart. noster, quem omnes vbique magnis mirisq; laudibus efferunt, in l. extat, col. vlt. ff. de eo quod met. caus. constanter asserit ea verba, ius crediti non habet, quibus ea vtitur, non esse læ, sed ferendæ sententiæ. nec id quidem negant glos. & ceteri doctor. in d. c. præsentis, cum non simpliciter innitantur naturæ huius verbi negatiuè prolata, vt apud eos videre licet. Et facit tex. in l. sed & si. §. item si institoria. ff. de instit. act. cum dicitur, ipso iure locū non habet. Quanquam id non admodum vrget, propter ea quæ adeo sæpe suprã diximus, præsertim cum is text. loquatur in præsentis tempore, quod per se est læ sententiæ, & tamen ei additur, ipso iure. Ideo cogita & vide quæ dicam in tribus seq. fal.

De eadem re.

228 ¶ Sed hoc tamen intelligo, nisi cum huic verbo iungeretur negatiua vniuersalis, vt si diceretur,

De eadem re.

nullam actionem, nullam iurisdictionem, nullas vires habeat, tunc enim haud dubie esset lata sententia, per text. in l. ij. C. quan. prouo. non est necess. cum dicitur, nullas habere vires palam est. Et subdit subinferens: & ideo nec prouocationis auxilium necessarium est. quem text. dicit ad hoc esse meliorem totius iuris Barb. in clemen. j. colum. xij. in paruis, versicu. nota de clausula eo ipso, de elect. & eum quoque ad id allegat & alia multa idem Barb. in l. generaliter, col. vij. versicu. secundo moueor. ff. de verbor. obligat. & hoc quoque voluit Franc. Aret. in l. j. col. iij. versicu. sed hanc rationem. & paulo post versicu. ego alias. ff. de testa.

229 *Ad ueritatem uniuersalis negatiue requiruntur omnia esse uera. 230 Dicitio penitus est lata sententia.*
 ¶ Cuius rei est aperta ratio: nam ad ueritatem uniuersalis negatiue requiruntur omnia esse uera, ut dicit glo. in cap. nemo potest, le j. in uerbo, obligari. in princ. de regu. iur. lib. vj. & Bart. in l. nullam. C. ex quib. causis infamia irrog. & Rom. in d. l. generaliter, de verbor. oblig. & faciunt quæ diximus supra in xxij. fallent. & aliis duabus sequent.

¶ Quamquam in contrarium urget tex. in l. eos. §. si quis autem aliquid. C. de vsur. ubi ita scribitur, nullam penitus habet actionem. nam si uerba, nullam habeat actionem, intelligerentur ipso iure, frustra addita fuisset dicitio penitus, quæ & ipsa est lata sententia, ut diximus in xxvj. fal. Sed ad hoc potes dicere, quod diximus supra in uerbo, presentis temporis, versicu. xxvj. incip. sed quod his respondeatur. & alibi saepe, & uide quæ dicam in sequen. fallent.

231 *Verba teneat, obtineat, an sint late sententia negatiue pronuntia- ta.*
 ¶ Septuagesimosecundo fallit in uerbo, teneat, siue obtineat, etiam negatiue pronuntiato, ut si dicitur, contractus sic factus non teneat, siue non obtineat vires, quia intelligitur ipso iure, ex sententia glo. loquentis in infinitiuo non tenere, in c. ad audientiam, in fi. & ibi Panor. in vlt. not. extra de appel. & alterius glof. in c. statuimus, in uerbo, non teneor, de sent. excom. lib. vj. Ioan. Fab. in auth. statuimus. C. de episc. & cleri. Bald. in c. si duobus, col. j. versu. ibi non tenet, extra de appel. & Angel. consi. xxvj. cuius exordium est, pro decisione quaestorum, col. vlt. Barb. in c. ceterum, & ibi Felin. col. vj. versu. non est nullum, extra de rescript. & Philip. Dec. in c. constitutus, in ij. no. ext. eo. titu. & probatur in l. certa. C. quando prouoc. non est necessaria. cum dicitur, dubium non est firmitate non tenere. ubi glo. exponit, ipso iure: nam & in text. subiungitur, & sine appellatione posse rescindi. Ideo Bart. ita illa l. summat, ut nostri loquuntur, impositio multa ultra quam iudex possit ex sua iurisdictione, est ipso iure nulla. & in c. si motu proprio, de preben. lib. vj. ubi vires nolumus obtinere. Ex quo not. Domi. in pen. not. quod impetratio in casu illius c. est ipso iure nulla.

232 *De eadem re.*
 ¶ Tamen Panor. cuius autoritas est maxima apud Cano. utpote quem summum pontificia censuræ præfulem uocet Barb. in repet. rub. C. qui admit. ad bon. poss. col. iij. Panorm. inquam, in d. c. ceterum, col. ij. versu. capio primam quaestionem, non obscure sentit contrarium, cum dicit hæc uerba, non obtinent, esse lata sententia, quia sunt presentis temporis, quasi dicat, aliud esse, si in futuro tempore pronuntiareretur. Et idem etiam sentiunt Tancre. & Gof. ibi, prout illos retuli supra in xlij. fal. Idem quoque Inno. & Hostien. Compost. Collect. Philip. Petr. Ab. anti. & Bald. ibi, dum dicunt ea uerba, nec obtinent alicuius roboris firmitatem, intelligi non quidem ipso iure, sed ope exceptionis. Nam si id uerum in presenti tempore, quid in futuro? Et quod magis mirum est, ea uerba alicuius roboris, qualescunque robur uidebantur amouisse, & ita latam sententiam in duxisse, per ea quæ diximus supra in precedenti fal. Ideo uel uerior est op. eorum qui dicunt ibi ipso iure intelligi, uel si altera uerior est, ut scilicet ope exceptionis intelligatur, id quidem est non propter uerba ibi apposita, sed propter alia iura, quæ id ita fieri interpretantur, prout ibi omnes declarant. Nam & alias semper id procedit, ut uerba cuiuscunque temporis vim suam perdant, assumantque alienam, alterius scilicet temporis, propter alia iura id declarantia, ut diximus supra in ij. fallent. præteriti temporis. & iterum in xij. & lx. fallent. futuri temporis.

233 *Autoris ea de te opinio.*
 ¶ Ego autem ut dicam quod sentio, in his uerbis, de quibus loquimur, nihil propemodum uideo interesse inter hæc uerba, non habeat, non teneat, siue non obtineat. Nec contrarium probat tex. in d. l. certa, imò potius contrarium. nam si uerba, non tenere, ibi posita, idem induxissent, quod ipso iure, non erat opus subiungere illa uerba, & sine appellatione posse rescindi. Quin in c. qualiter, in fi. de elec. & in c. dilecti, in fi. de appel. ita scribitur, penitus non tenere, quasi illa uerba, quæ quantum ad hoc de quo agimus, habent vim futuri, ut postea dicemus cum de infinitiuo loquimur, non habeant vim late sententia, nisi & additum fuisset penitus. Nisi ad hoc diceres quod supra saepius in simili diximus: quando & alibi cum hoc uerbo, negatiue concepto etiam in presenti tempore, quod haud dubie per se est lata sententia, interdum iunguntur & alia dictiones etiam late sententia, ut in auth. ad hoc. C. de lat. libe. tol. cum dicitur, ipso iure matrimonium non tenet. Et uide quæ etiam dicam in seq. fallen. in qua tractamus de uerbo huic simili.

234 *Verba teneat, obtineat, tum demum sunt late sententia, cum illis iungitur uniuersalis negatiua.*
 ¶ Sed quod in primo diximus, scilicet in uerbo habeat, in precedenti fal. idem & tu in istis intelligito, ut uidelicet tum demum sint lata sententia, cum illis iungitur uniuersalis negatiua, uidelicet nullas vires obtineat: nullo pacto teneat, per tex. in l. si tutor. C. in quibus caus. in integ. restit. non est neces. qui loquitur his uerbis nullam, siue nec ullam firmitatem obtineat, id est, ipso iure, ut exponit glo. Nam & in eo tex. confestim subnectitur per modum consequentis. Frustra igitur in integrum restitutionis auxiliu desideras, quando ea ipso iure irrita sunt. & est idem tex. in l. in dubium. C. de tut. uel cur. qui non satisd. nam & eadem l. est in illis duobus locis repetita, nisi quod in priori loco deest initium. Et in hac sententia sunt Imo. Domi. Barb. & Fel. in c. ceterum. Anto. in c. ad aures, extra de rescr. & Felyn. in d. c. Rodolphus, col. xxj. versu. nullas vires obtineat, eo. tit.

¶ Septua

235 ¶ Septuagesimotertio fallit in uerbo ualeat, etiam negatiue posito, quia intelligitur ipso iure, secundum glo. loquentem in infinitiuo non ualere, in cap. si cui, in uerbo, non ualere, quam sequuntur Io. And. Domi. & Phil. Fran. ibi, de elect. lib. vj. Inno. Compo. Io. And. Domi. Pano. & propè omnes in c. quia propter, extra de elect. Ioan. And. in c. ecclesia uestra, le ij. in uerbo, non ualeat, extra eo. Bal. in c. j. col. ij. versu. quæro dicitur hic, tit. de ali. feu. Bal. & Domi. in c. nonnulli, col. j. ext. de rescr. Ang. d. consi. xxxv. col. vlt. Domi. in c. dispendia, in prin. in iij. & iij. not. de rescri. lib. vj. Fran. Are. qui in infinitiuo loquitur, in l. moribus. §. prius, col. j. ff. de vulg. & pup. Io. Ray. in c. j. §. callidis, ver. pœna, in viij. q. j. partis prin. tit. de prohib. feud. ali. per Fed. Corn. consi. ccij. in hac consultatione, col. ij. versu. his tamen nõ obft. lib. ij. & Phil. Dec. in c. ij. col. iij. ext. de testi. per tex. in d. c. quia propter, & in de. j. de in integ. restit. & Io. Crot. in repe. c. j. col. ij. versu. secundo no. de rescrip. lib. vj.}

236 ¶ Sed contrarium uoluerunt glo. Bart. Bald. sibi contrarius, & alij in l. uniuersa. C. de precib. impe. offer. & glo. quæ loquitur in infinitiuo, non ualere, in l. nostram. C. de testa. & alia glo. si rectè & & solerter expendatur, in d. c. dispendia, in uerbo, processus, de rescript. lib. vj. de qua diximus supra in iij. fal. & ibi expresse Philip. Franc. Bart. consi. lxxix. uiso statuto. Host. in d. c. quia propter, in uerbo, non ualeat, Bald. in l. hi qui ad ciuilia, col. iij. versu. ex hoc facit. C. de appel. & in c. cum ordinem, tum col. ij. versu. habentes autem, tum col. iij. versu. item ex prædictis habes, extra de rescript. Panor. sibi quoque contrarius, in d. c. nonnulli. §. sunt & alij, eo. tit. Philip. Fran. in c. j. in ij. not. per illum tex. eod. tit. lib. vj. Barb. consi. xij. scribitur apud prophetam, col. iij. versu. & si quispiam, & iterum col. vj. versu. modo ita est, lib. j. & Philip. Fran. in d. c. j. in ij. not. per illum tex. de rescri. lib. vj.} Iaf. in d. l. moribus. §. prius, colum. j. ff. de vulg. & pup. & idem uidetur uoluisse Ang. consi. cccclxxj. multum confidero, ad fin. dum dicit quod uerbum futuri temporis est lata sententia, quando lex ueltra procedit id declarando, & allegat dictum c. j. de rescrip. lib. vj. quod quidem ueritur eo uerbo, non ualeat, sed adiicit ipso iure. sentit ergo Ang. quod illud uerbum non ualeat, sine alia expressione non induxisset canonem late sententia. Ideo autem Pet. An. & Phil. Fran. in d. c. j. ex eo id not. quod diximus, quia frustra additum fuisset, ipso iure, si intellectum fuisset ex vi & natura uerbi.

237 ¶ Sed & sunt alij text. similes, uidelicet in l. si libertus, in princ. ibi, ipso iure non ualebit. ff. de iure patro. & in l. Labeo. ff. de oper. liber. quæ loquitur per infinitiuum, ita uidelicet, ipso iure non ualere. & in l. ij. §. sciendum, ibi, ipso iure nil ualeat. ff. de donat. inter uir. & vxor. & in c. ex parte, in fin. cum dicitur, penitus non ualere, extra de arbit. nam ut supra diximus, penitus, est lata sententia. & in c. quamquam, in fi. de vsur. lib. vj. cum dicitur, testamenta aliter facta non ualeant, sed sint irrita ipso iure. & in de. j. §. propter quod, de hæreti. ubi post illa uerba, non ualebit, continuo subdit, & si secus præsumptum fuerit, nullum sit, & irritum ipso iure. Sed quod iam saepe diximus, præsertim uero in presenti tempore, versu. xxvj. incip. sed quod his respondeatur, non magnum est in his text. & similibus fundamentum, quod & hinc maxime probatur, quia cum presentis tempus non dubie sit lata sententia, ut supra late diximus: saepe tamen comperimus hæc uerba, ipso iure, addita fuisse ad presentis tempus huius uerbi negatiue prolata, ut in l. Papinianus. §. si ex causa. ff. de inoffic. testam. ubi ipso iure non ualeat. & similis text. in l. j. ff. ad senatusc. Velleia. & in l. is cui lege. ff. de testa. & in l. si quis posthumos, in prin. ff. de liber. & posthu. & in l. siue generalis, in princ. ff. de iure dot. ubi ita scribitur, ipso iure promissio non ualeat, cum simil.

238 ¶ Ceterum ut redeamus ad illam nostrorum doct. controuersiam, eam fedare nixus est Felin. in d. c. nonnulli. §. sunt & alij, col. xij. versu. possunt opiniones considerari extra, secundum doctrinam Bart. & Ioan. Plat. in l. ij. C. de cano. fru. vr. Ro. lib. xj. uidelicet quod si lex simpliciter dicit, non ualeat actus, intelligitur ipso iure, ut ibi, & in l. non dubium. C. de legib. At si lex ita loquitur, non ualeat, si aliquid factum fuerit, aut omissum, intelligitur pro ope exceptionis. Et se præterea remittit Bart. ad seipsum in l. si ita quis. §. ea lege. ff. de uerbor. oblig. ubi & hoc idem quoque posuit. Sed & idem uoluit ipse Bart. in d. l. uniuersa, & ibi Iaf. in iij. not. C. de precib. imper. offer. & idem Bart. in l. cum lex, colum. pen. versu. sed pone quod lex dicit. ff. de fideiuss. & in l. j. col. vlt. in prin. & ibi Fran. Aret. col. iij. in fin.} ff. de testamen. & sequitur Petr. Anch. in d. c. j. in ij. not. de rescri. lib. vj. dum citat Bart. in d. l. non lex, & Fran. Aret. in c. ij. & ibi etiam Felin. col. iij. qui adducit concordant. extra de testi. & Anto. Corf. in sing. in uerbo, ualeat negatiua precedente. & uide quæ dixi supra in eadem glo.} versu. lxxix. incip. intellige secundo in solennitate.} Sed hic tamen aduerte quod Bar. in d. locis, præsertim in d. l. uniuersa. & in d. l. j. ff. de testa. non illud dicit quod diximus, ita simpliciter, sed ita quidem, ut si lex dicit aliquid non ualere propter aliquod omissum, quod debet fieri post ipsum actum, illud non ualeat ipso iure: sed si diceret non ualere, si quid sit commissum, quod in ipso actu fieri debet, ualeat ipso iure. Et ita propè omnes uidentur intelligere.

239 ¶ Sed & illud hoc loco notandū, quod si huic uerbo addatur dicitio aliter, ita uidelicet, aliter non ualeat, aperte ostenditur, illud esse specialiter pro forma, ex sententia Bartol. in l. de his, circa medium. ff. de transact. Iafon qui id dicit notandum, in l. de pupillo, in prin. col. j. versu. tertio pondera. ff. de oper. noui nuntiat. ubi & ad hoc dicit facere text. in l. comparationes, in ij. locis. C. de fide instru. unde sequitur, quod si res aliter fieret, nulla esset ipso iure, cum defectus forme uerit ipso iure, glo. in cap. cum dilecti, in uerbo, irritum, extra de rescript. cum multis concordant. à me collectis supra hac eadem glo. num. 67. decimoquinto fallit. Sed tu hæc tamen intelligitur secundum ea quæ ibi diximus, & seq. versu. nam l. uniuersa. C. de precib. impera. offeren. his uerbis ueritur, non

Verbum ualere, negatiue positum quomodo intelligatur.

Verbum futuri temporis est late sententia.

Verbum presentis temporis est late sententia.

Lex si simpliciter dicat, non ualeat actus, intelligitur ipso iure.

Defectus forme ualeat ipso iure.

aliter valeant & tamen non ipso iure intelligitur.

240 Verbum liberetur, simpliciter prolatum intelligitur ipso iure.

Septuagesimoquarto fallit in verbo liberetur, siue liberabitur, siue etiā liberari, quod simpliciter prolatum intelligitur ipso iure, per tex. in l. cum quis. §. j. ff. de solut. cum dicitur, debitorem non liberari, sed exceptione eum aduersus maritum tuendum esse. quem ad hoc expendit Ias. in l. si insulam, col. ij. vers. quinto pondera. ff. de verbo. oblig. Et ante eum Raph. Com. consi. xxiii. testator filio, col. vlti. Et est similis tex. quem neuter citat, in l. si acceptolatum, in princ. ff. de accept. Et hoc aperte voluerunt Bart. & Ang. in l. & si post tres, ille col. vlti. vers. oppof. extra glo. dicitur, hic, col. j. vers. in tex. ibi, defendi. ff. si quis cautio. cum intelligunt tex. in d. l. si insulam, qui dicit simpliciter, liberari, vt denotet, ipso iure. Et idem dicunt Bald. & Angel. in l. pen. C. de fideiuf. eodem modo interpretantes tex. ibi, vtentem etiam simpliciter verbo liberandi, sine alia adiectione.

241 De eadem re.

Licet in contrariam sententiam vrgere videatur text. in l. si cum te, in princ. ibi, ipso iure liberabitur. ff. de pactis, tanquam scilicet superuacuo addita fuissent verba ipso iure, si in verbo, liberari, intellecta fuissent. & similis text. in l. sed & si lege. §. si minori. ff. de petit. hared. & l. si quid possessor. in princ. ibi, ipso iure non liberauerit. & iterum in §. vlt. eiusdem l. ibi, liberari ipso iure debitores. ff. eo. & in l. si noxale, in princ. & iterum in §. ex iis. cum vtrobique dicitur ipso iure liberari. ff. de noxa. & in l. si seruus. §. vlti. ff. de furt. vbi est similis tex. & in l. Papinianus. ff. manda. & in l. vlt. ibi, ipso iure liberata sint. ff. de seruis expor. & in l. j. §. cui certum, ibi, ipso iure liberatur. ff. de auro & arg. lega. & in l. minor xxv. annis. addito, ibi, liberati ipso iure. ff. de minor. & in l. Lucius. §. tutela. & iterum §. vlti. ff. de administ. turo. & in l. conuento, ibi, ipso iure liberatum. ff. de tutel. & ratio. distrahen. & in l. Græcè. §. & post litem, ibi, ipso iure non liberatur. ff. de fideiuf. & in l. si seruus. §. cum mihi, ibi, ipso iure non liberabuntur. ff. de verbo. obligat. & in l. si res. §. vlt. ibi, ipso iure liberatus non sit. ff. de iure dot. & in l. vlti. vers. tales igitur, ibi, penitus liberari, & rursus vers. si autem nescias, ibi, omnimodo liberari, in duobus locis. C. de furt. & in §. quæ de fullone, Inst. de obligat. quæ ex delict. nascunt. vbi est similis tex. & in l. Iulianus. §. j. ibi, protinus rerum liberari. ff. de verbo. oblig. & in l. stipulatus sum damam, ibi, continuo eum liberari. nam vt supra diximus, dictiones penitus, & protinus, & continuo, idem significant quod ipso iure. Sed hi tex. & similes parum faciunt, vt diximus in præcedenti fal. & sæpe aliàs, cum & hic videamus has dictiones additas ad id verbum præteriti & præsentis temporis. Porrò Sal. Socin. Ias. & Phil. Dec. & Aleia. in l. cum posteaquam. C. de pact. nuncupatim scripserunt id verbum non esse latæ sententiæ. Sed tu interim vide Ias. in l. eum qui ita. §. qui ita stipulatur, le j. col. ij. vers. limita regulam. ff. de verb. obli.

242 Verbum futuri temporis an sit latæ sententiæ.

Septuagesimoquinto & vltimo, fallit generaliter, vbi subiecta materia declararet verbum futuri temporis esse latæ sententiæ. tunc enim potius sequenda est natura subiecti argumēti, quam ipsius verbi futuri temporis, vt abundè patet ex iis quæ supra diximus, tum in verbo præsentis temporis, vers. xxix. incip. si tamen hanc posteriorem, tum quoque in verbo præteriti temporis, vers. xxx. incip. fallit secundo. tum postremò in hoc verbo futuri temporis, in 36. 37. 38. 42. 82. 90. 108. 132. 150. 166. 183. fallent. Ideoque & Panor. in c. super specula. col. j. vers. ex prædictis infero, extra nec cleri. vel monach. scribit ea verba quæ aliàs sunt ferendæ tantum sententiæ, fieri tamen latæ ex materia subiecta, & idem voluit Franc. Aret. in l. j. col. iij. vers. & ita responsio. ff. de testa. vbi dicit de hoc esse casum no. & expressum in l. iurifgentium. §. si paciscar. ff. de pact.

243 Dicitio nullus, cōiuncta cum verbo cuiusque temporis, denotat nullitatem.

Septuagesimosexto fallit, cum dispositio vtitur hac dictione nullus. nam cum verbo cuiuscunque temporis denotat nullitatem ipso iure, glo. est in c. innotuit, in verbo, nullam esse. extra de elect. Nam & si verbum esse, quod est infinitiui temporis, omnia tempora comprehendat, & in dubio sit ferendæ tantum sententiæ, vt paulò post dicemus: dicit tamen ea gl. ea verba, nullam esse, intelligi ipso iure. & sequitur Ias. consi. cxxvii. verba permutationis, col. iij. vers. tertio dicitur, lib. iij. Et facit quod supra diximus de dictionibus, nullatenus, nullo modo, nullius momenti, quia id non ob aliud fit, quam quod hæc dicitio, nullus, sicuti & illæ aliæ sunt vniuersales negatiuæ, quæ vniuersa liter & sine vlla exceptione operatur, gl. in l. nemo potest, le j. in verbo, obligari, in prin. de reg. iur. lib. vj. & Ro. consi. cxcix. præfens statuti particula, col. j. vbi ex hoc dicit quod comprehendit omnem casum possibilem cōprehendi. Et faciunt quæ supra diximus nu. 228. incip. sed hoc tamen, & seq. & 234. incip. sed quod in primo. & tex. in l. si quis Sempronium, in verbis, nullum effectum habent, iunctis verbis quæ statim sequuntur, momentū aliquod habebūt. Et glo. in l. j. in prin. in verbis, nulla iurisdicitio. ff. de iud. & alia glo. quæ loquitur de his verbis, nullius firmitatis, in cle. vlt. in glo. vlt. de electio. Et tex. in c. j. vers. propter, de iura. cal. lib. vj. vbi dicitur, nō est nullus, nec etiam annullandus. Et quod scribit Franc. Aret. in l. j. col. j. vers. præterea potest dici, & seq. ff. de testam. Et quod de dictione, nihil, tradit Saly. in l. vlt. col. j. vers. ego tamen. C. de acq. possess.

244 Infinitiuum est aptum comprehendere omnem tempore.

Infinitiuum autem (de hoc enim restat dicere) licet sit aptum comprehendere omnia tempora, secundum Grammaticos, & ex nostris voluerunt gl. Bart. & alij. in l. v. §. stipulatio, in verbo, daturum. ff. de verb. oblig. Ioan. And. in proemio lib. vj. & Saly. in l. si vt proponis, paulò ante fi. C. de condit. ob caus. & Alex. consi. xxvii. vsis & accuratè ponderatis, col. ij. vers. & est ratio, lib. j. quod repetitur consi. xxxj. lib. ij. & idem Alex. consi. lxxxij. viso themate, col. iij. vers. præterea si non apparet, lib. iij. & Corne. consi. cxcvii. in consiliis, col. ij. lib. iij. Et id quidem probatur in c. eos, in fi. j. q. j. tamen in dubio est ferendæ sententiæ, non latæ, vt sic potius habeat naturam futuri quam præsentis aut præteriti, glo. in §. j. in verbo, imminere, in auth. de incest. nupt. & in c. j. in verbo,

verbo, sustinere. ij. q. iij. & Cardin. Alex. in cap. j. in princ. tit. quib. mod. feud. amit. & in c. domino, col. ij. tit. si de feud. defunct. conten. sit inter dom. & agna. val.

Et id quidem iure optimo (duabus non contemendis rationibus, nam primùm verba legis vel statuti, quæ scilicet habent significationem præteriti & futuri, cuiusmodi est futurum subiunctiui in dubio pro futuro accipiuntur, vt voluit Bart. in l. omnes populi, char. pe. vers. iusta præmissa. ff. de iust. & iure, Bal. in l. leges. col. ij. vers. an verba statuti. C. de legib. Pan. in c. vlt. col. j. vers. not. iij. extra de constit. Rom. qui alios allegat, consi. ccccxxxij. quò ad primum, in princ. Ferdin. Loaz. in repet. l. filius familiæ. §. diuus, char. ix. num. 187. ex quo singulariter. ff. de leg. j. cum aliis multis cōcord. collectis à Sebast. Sappi. in addit. ipsius Panor. in d. c. vlt. de constit.

Deinde quia in pœnis benignior fit interpretatio, c. in pœnis, de reg. iur. lib. vj. cum concor. adductis per glo. ibi, quæ & ob id dicit quòd in dubio debemus iudicare canonem ferendæ sententiæ, magis quam latæ. quam sequitur & dicit sing. Phil. Fran. ibi. Sed est illi similis in c. cupientes. §. si verò, in verbo, priuentur, de elect. lib. vj. & in c. ij. §. in hibemus, in verbo, innodetur, de hæret. eod. lib. vj. & idem voluerunt Petr. Cyn. & Bal. qui hoc dicit no. in l. quæ ex relationibus, in fi. C. de legi. idem Petr. in repet. l. si quis in tantam, col. pe. C. vnde vi. Cy. in l. in criminali. C. de iurisd. omn. iud. & in auth. qui semel, col. ij. vers. quinto quæritur, & ibi. Bal. col. j. vers. quæro ad euidentiā. C. quo. & quan. iud. Ioan. And. in c. ij. de hæret. lib. vj. Petr. Iac. in tit. de actione in rem pro feuda. cōt. emp. col. iij. vers. si autem ex aliis. & tit. de condi. ex l. non scripta, col. ij. vers. item si dubium sit. & tit. de caus. ex quib. dom. deb. amit. propr. in xij. dist. feud. col. eiusdem ij. vers. item amittere. & iterum in fi. illius tit. & tit. seq. qui est, super condi. ex moribus, col. j. Bart. in l. Meuius. §. duobus, col. vlt. ff. de leg. ij. Bal. in l. j. in ij. oppo. & ibi etiam Iac. à sancto Georg. in ij. not. C. ne lic. poten. idem Bal. in l. vlt. C. de cap. dimi. & in l. si quis in tantam, col. pe. vers. super quarto. C. vnde vi. & in l. si qua. C. de secund. nupt. & in l. trāfigere, col. vlt. C. de trāfact. & cōfi. cccj. proponitur quòd Petrus, col. i. lib. i. Saly. in auth. habita, col. antepe. vers. quærit sequens glo. C. ne fil. pro pat. Ant. Imo. Pan. & Fran. Aret. in c. si diligenti, de foro compe. vbi illud expressim dicunt, quòd quando verba legis habent significationem præteriti & futuri, debemus sequi mitiorem partē, vt videlicet in dubio sint futuri, & ita ferendæ sententiæ, non latæ. Petr. Anch. in c. j. col. j. vers. & vnum circa hoc scias, de rescrip. lib. vj. & in c. 2. in fi. de hæret. eod. lib. 6. Imo. in c. i. col. 2. de locat. & in c. vlt. col. 17. vers. sed certè vbi statutum, extra de præscrip. Domi. in c. j. §. vlt. col. i. vers. quæro an deficiens, de electio. lib. 6. & consi. xxij. quia diffusè per patres meos, colum. 2. Panor. in c. querelam. colum. 3. extra de iure iur. & subobscurè consi. xl. venio ad primum dubium, col. vlt. lib. i. Aegid. Bellame. consi. ix. factum est talè, cum esset lis, col. 8. vers. item ad istam partem, & iterum col. x. vers. itè non obit. quod dicit Ioan. Ana. in c. i. col. 4. extra de fagit. & in c. dura, in princ. extra de crim. fal. Alex. consi. ciiij. videtur prima consideratione, col. pen. vers. item posito, lib. j. & consi. cxxxij. omisis superfluis, col. j. & iterum ad fi. eo. lib. j. Card. Alex. in d. c. domino, & in c. falonitanæ, col. j. lxij. dist. in Iason in l. rem quæ nobis, col. pen. ff. de acquir. possess. Philip. Dec. consi. clxvj. ego Philippus, col. 2. & in l. cum posteaquam, circa medium. C. de pactis, & in l. nemo ex his, col. vlt. vers. non obstat quod dicitur. ff. de regu. iur. & D. Ioan. Selua senator Parisiensis in tract. de iure iurand. col. totius operis pen. & nouissimè vir optimus & mei amantissimus Petr. Rebuffus in repet. l. diuus, char. xiiij. vers. quæro an non vindicans. ff. de senatusc. Sylla.

Verba legis vel statuti, quæ habent significationem præteriti vel futuri, pro futuro accipiuntur.

In pœnis benignior fit interpretatio.

Quod cum semper aliàs locum habeat, tum verò maximè procedit, cum pœna à lege, statuto, aut alia constitutione imponitur delictis non perfectis aut consummatis. tunc enim nunquam in dubio videtur esse canon latæ sententiæ, vt nuncupatim asserit Ioan. Andr. in c. j. de homic. lib. vj. quod dictum pro not. citat & sequitur Franc. Aret. in d. c. si diligenti, col. iij. extra de foro compe. At quod optimè faciunt quæ latè dicemus inferius in xvij. effectu, siue differentia canonis latæ & ferendæ sententiæ.

De eadem re.

Quin etiam nunquam incurritur pœna priuationis ipso iure, nisi sit iure expressa, vt voluit Inn. in c. bonæ, le ij. col. vlt. ext. de electio. Imo. Pan. & Fely. in c. querelam, extra de iure iur. idem Pan. in c. vlt. paulò ante fi. extra de cleri. non resid. Domi. in cap. quo iure, col. vlt. vij. dist. in Rom. consi. cccxxv. hoc exordio, quò ad primum, col. i. vers. secundò quia pœnam. Barb. Fely. & Phil. Dec. in c. ij. ext. de rescrip. idem Fely. in c. inquisitionis, col. 2. ext. de accus. Card. Alex. in d. c. i. col. i. tit. quib. mod. feud. amit. & iterum in §. item si fidelis, col. pe. eo. tit. Cof. Guy. in tit. de collat. §. taliter, in verbo, residentia. Thomas Parp. in repet. l. si quis maior, in ij. q. xvij. not. & ibi quoque Hiero. Cagno. etiam in repet. num. 121. C. de transact.

Pœna priuationis nunquam incurritur ipso iure nisi sit iure expressa.

Sed nec pœna priuationis simpliciter imponenda est, nisi à iure exprimat, vt est glo. omnibus nota in c. vlt. & ibi Pan. qui eam dicit sing. extra de iure patro. & similis tamen glo. in c. cum vos, in glo. ij. in fi. ext. de offi. ordina. & alij item in cle. 2. in verbo, suspensus, de vita & honesta. cleri. & voluit etiam Ioa. Mo. in extrauag. iniunctæ, in gl. vlt. de elect. Pan. in d. c. bonæ, le ij. col. iij. vers. super glo. j. extra de elect. vbi & illam primam glo. citat & commendat, & in cap. cum venerabilis, col. vij. vers. circa primum puto, ext. de excep. & in ca. vlt. in fi. ext. de præsump. & Alex. cōf. ciiij. col. pen. vers. pro hac facti. lib. ij. & consi. cccxj. ponderatis his, lib. 6. & Barb. in tract. de præstan. Cardin. in r. quæstio. i. partis, col. xix. vbi illam glo. dicit sing. & consi. ix. præclare scribitur, col. vij. vers. præterea facit, lib. ij. & Ias. in l. j. col. pe. ad fi. C. de trans. Philip. Dec. in rub. ext. de iud. col. i. in

Pœna priuationis non simpliciter imponenda est. Nisi à iure exprimat.

priore le&. & in d.c.ij.col.ij. & ibi quoque Fel.col.item ij.ext.de rescrip. & ipse Fel.in c. at si cleri-
ci,in prin.col.ij.ext.de iud.

250
De eadem re.

¶ De qua re est tex. optimus in §. cum igitur, in auth. de non elig. secun. nub. ibi, nec est lex aliquid
rale dicens. Cuius autoritate Bald. in auth. ex testamento, col. pen. vers. modo quaritur. C. de se-
cund. nupt. dicit id quod lege non est cautum, non inducere priuationem. & ad hoc quoque not.
illum tex. Ioan. Ana. in c. j. col. ij. extr. de maled. & Alex. in l. etiam. §. j. col. ij. vers. confirmo. ff. solu.
matri. vbi illum dicit no. & d. conf. c. ij. col. pen. vers. pro hoc facit, lib. j. & dicto conf. cxxiiij. in fin.
cod. lib. j. & conf. xcij. perspectis diligenter, col. iij. vers. condescendo ad quintam, lib. vj. vbi dicit
illum tex. esse ad hoc not. Barb. in c. j. col. viij. extra de offi. deleg. & in repet. c. Raynaldus, char. 44.
extra de testa. Iason late in l. j. col. vlt. & ibi quoque Aquen. col. item vlt. C. de transact. & ipse Ias.
in l. si quis maior, col. 2. & ibi Thomas Parp. in repet. in xvij. notab. in ij. quaestio. co. tit. & idē Ias.
in l. illam, col. iij. vers. addo ad regulam. C. de collat. vbi dicit illum tex. esse ad hoc singul. & in l. ex
facto, col. ix. vers. contra Bar. ff. de vulg. & pup. substit. & in l. quod te, col. antep. vers. breuiter ego
reneo. ff. si cert. pet. & in l. diuortio. §. si fundum, col. ij. vers. ego puro quod ista. ff. sol. matri. & Fely.
in c. translatio, col. pen. vers. item vbi imponitur. & in d. c. 2. col. j. extra de rescrip. & Fran. Rip. in d.
rub. de iudic. col. iij. & Thomas Parp. in repe. l. 2. col. 7. vers. praeterea de adulterio. ff. sol. matrim. &
Nicol. Eueral. in locis legalibus, in loco à simili, col. vlt. vbi dicit illum text. non solere ad hoc alle-
gari. Sed & ex illo tex. dicit Bal. in l. si pater, col. iij. vers. aduerte quantum. C. de insti. & substi. quod
carer lege, non curat legis minister.

251
De eadem re.

¶ Est & tex. quoque optimus in cap. is, qui, in prin. de senten. excom. lib. 6. per quem dicit Domin.
conf. cv. super dicto dubio, col. ij. vers. secundò arguitur, quod pœnæ non sunt imponendæ ex ma-
gistrorum opinionibus, sed in casibus tantum expressis. ad quod etiam allegat c. si habens. xxiiij.
q. iij. & ca. Romana, de supplen. neg. praela. lib. vj. & gl. in c. porrò, in vers. separari, de diuor. Cui ad-
de & tu tex. in l. at si quis. §. diuus. ff. de relig. & sumpt. fune. cum dicitur eum heredem qui prohi-
bet funerari ab eo quem testator eligit, non rectè facere, pœnam tamen in eum non esse statutã.
quem tex. ad hoc quoque not. Barb. conf. xj. scripsit bellissime, col. ij. vers. modò si dicatur, lib. i. &
conf. xvj. clementissimi Dei, col. i. eo. lib. i. & conf. xxiiij. illud afferam, col. j. eo. li. j. & conf. xlvj. pre-
clarè scribitur, col. 2. eo. li. i. & conf. lj. scripsit sapientia fons, col. xvij. vers. capio nunc alium, eo. lib.
i. & conf. lxj. scribitur Sapientia septimo, col. pen. eo. li. j. & conf. ix. praelarè scribitur, col. vij. vers.
praeterea facit, lib. 2. & Iason in d. l. diuortio. §. si fundum, vbi supra. ff. sol. matri. & in d. l. illud, col. iij.
vers. addo ad regulam. C. de collat. & Philip. Dec. in d. rub. de iud. & in auth. qui rem, col. 2. C. de
sacro. eccl. & conf. penult. cuius superscriptio incipit, si statutum, col. 2. vers. sed tamen vterius. &
conf. clxiiij. non fuisse propositi, col. 2. vers. & hoc confirmatur. & ante eos Bal. qui eum dicit no.
in l. nemo martyres, post prin. C. de sacro. eccl. Adde item tex. in §. quia verò Leonis, in auth. de
non alienan. per quem dicit Bal. in l. super chirographis, in 3. no. C. si cert. pet. quod pœna nunquã
imponitur nisi in casibus à l. expressis, & tex. in l. si feruus. §. praetor ait, vers. non dixit praetor. ff.
de acq. har. & in c. j. §. illud, & §. porrò, tit. quæ fuit pri. cau. amit. benefi. quas & in id expedit Fran.
Cur. conf. 64. antiquissima, col. 13. vers. quintò etiam respondendo. Adde & glo. in c. i. §. 8. dist. &
in summa xv. q. 8. quæ dicunt nullum crimen inducere depositionem, nisi specialiter à canone sit
expressum. & quod scribit Bal. in l. improbum. C. ex quib. cau. infra. irro. quod vsurarius nulla pœ-
na criminaliter afficiendus est, cum nulla lex hoc dicat, & sequitur Saly. ibi, & late Phil. Dec. conf.
clxx. viso themate, col. 2. vers. secundò principaliter.

252
Verbum du-
bium potius
cõsetur ferè-
de quã late
sententia.

¶ Hæc autem quæ diximus, & probauimus, verbum dubiũ cenferi potius esse ferendæ quàm late
sententiæ, velim intelligas cum agitur de pœna imponenda, vel aliàs sumus in materia odiosa, in
quibus etiam terminis locuti sumus. nam & huc conueniunt omnia quæ in eam sententiam dixi-
mus. Quod si in alia materia loqueremur, in qua fauorabilius esset interpretari verbum dubium
in sensu directo, id est, vt ipso iure, & sine alterius adminiculo intelligeretur, ita potius esset intel-
ligendum quàm in sensu obliquo, vt expressè voluit Corn. loquès in casu nostræ legis, vt scilicet
quia est fauorabilis, debeat interpretari in dubio ipso iure, cõsi. xv. ex quo dictus Franciscus, col.
5. li. i. Et hac tantũ ratione motus, quod odia restringi, fauores ampliari decet. c. odia, de reg. iur. li. 6.

253
Substitutio,
in materia
substitutionũ,
in dubio intel-
ligi debet po-
tius directa
quàm obli-

¶ Sed & hoc ex eo apertè probatur, quod in materia substitutionum in dubio debet intelligi substi-
tutio potius directa quàm obliqua, vt non obscurè innuit tex. no. in l. vlt. vbi hoc not. Saly. Fulg.
Alex. C. de hered. instit. & est tex. apertissimus in cap. si pater, & ibi Ioan. And. in nouella. Pet. An.
col. v. in xix. not. Dom. in vers. pramissæ, in j. not. & Philip. Fran. in 14. not. de testa. lib. 6. & voluit
glo. in l. verbis ciuilibus, in fi. & ibi Bal. qui eam dicit sing. de iure ciuili, & Ang. qui etiã dicit sing.
Pau. Cast. & Alex. ff. de vulg. & pup. substit. & Bart. {conf. 13. ex facto proposito, col. 3. vers. restat
de secundo. & conf. xv. in nomine, & c. pater habens filium, col. 2. vers. ad secundum, & conf. c.
ccxliij. fuit quidam de Alsifio, col. ij. & Fran. Tigr. inter consil. illius consil. clj. & ego Franciscus. }
Bal. in l. Centurio, {col. 2. vers. item & ratio, & ibi Ang. col. 3. vers. sed huic decisioni. ff. de vulg. &
pupil. substit. & idem Bal. in l. precibus, col. 13. vers. vnum etiã aduerte. C. de impube. & aliis substi. }
& in l. vlt. paulò ante fi. C. de sacro. eccl. & in l. si quis ita, per illum tex. ff. de usufruct. & in l. vlt.
col. j. C. de hered. instit. & in cap. i. col. vlt. in 2. lect. extrã de iudiciis, & conf. xxxv. pater filio, cir-
ca medium. lib. 2. & conf. ccccxxij. verba testamenti, lib. i. & conf. xxxv. pater, in princ. lib. 2. &
conf.

conf. xxxvij. decreto, in fi. lib. iij. & conf. ccccxxij. statutum, circa med. eo. lib. 3. & conf. ccxcvj. pre-
mittendum est, circa medium, lib. iij. & conf. clxxv. pramissis verbis, col. i. lib. v. } Ang. conf. cxxv.
hoc est testamentum. col. ij. vers. hinc descendit. Raph. Co. conf. ij. proponitur quod Ser Blancus,
col. iij. Petr. Anch. conf. 8. difficultas quaestiois, col. i. } Pau. Cast. in l. i. col. 2. C. de pact. inter empt.
& vend. Rom. conf. ccccij. diligenter inspectis, col. ij. vers. secundò probatur. Fran. Are. conf. clv.
periculosum est, col. ij. vers. quod autem ista pars. Alex. conf. xij. attentis verbis testamenti, col. 4.
vers. rursus posito, lib. iij. } & Phil. Corn. in l. precibus, col. xvj. vers. dicit tamen Ang. C. de impub.
& aliis substi. { & conf. xlvj. videtur prima facie, col. 2. lib. i. & conf. ccxcv. videtur in hac, col. ij. eo.
lib. j. & conf. cxij. quanquam videatur, col. iij. vers. nam pramittenda est, lib. 2. & conf. ccccxxvij.
circa primum, col. 2. vers. aliud autem, eo. lib. ij. & conf. ccccxxvj. videtur, col. 2. li. 3. & conf. cxxxvij.
nulli dubium, col. ij. vers. pro quo facit, lib. iij. & quisquis est inter conf. Alex. conf. xiiij. ad sit, col.
5. vers. non enim filij, lib. 4. } & Soci. in l. j. col. 7. vers. confirmo istam. ff. eo. tit. } & Ias. in l. Marcellus
quæ est ij. in prin. col. 6. vers. ad tertiam inductionem. ff. ad S. C. Treb. } & Philip. Dec. conf. xc.
cuius superscriptio incipit, substitutio facta, col. ij. & conf. cccclxxj. in causa magnifici militis, col. 2.
vers. & hoc etiam confirmatur, & iterum col. vlt. vers. non quod potius. vbi declarat quomodo id
intelligatur. Nam in his fauorabilius est directum, quàm obliquum, vt colligitur ex l. vlt. C. de his
qui à non domi. vbi id not. Bald. Et vide quæ diximus supra nu. 9. incip. porro Corn.

¶ Postremò scias huiusmodi verba, sub pœna excommunicationis, centum librarum, aut alterius
rei, vel etiam hæc, sub interminatione anathematis, vel simpliciter sub excommunicatione, non
esse late sententiæ, vt non obscurè probat tex. si modò paulò penitius introspeciamus, in d. c. re-
latum, de iure patr. nam ibi primũ dicit, sub anathematis interminatione prohibere cõctis. Sub-
dit autem postea, si quis autem prohibitionis vestrae contemptor extiterit, cum excomunicationi
subdatis, quibus postremis verbis satis ostendit illum nõdum fuisse excommunicatum ex illa in-
terminatione anathematis. & hoc etiam no. glo. vlt. Hosti. Ioan. And. Collect. & Pan. ibi.

Verba sub in-
terminatione
anathematis
non sunt late
sententiæ.

¶ Et hoc quoque voluit glo. in c. cum esset, in gl. vlt. & ibi Tancre. Inno. Host. & Ioa. And. ext. de
testa. & in c. cum ecclesia, in verbo, anathematis, & ibi Host. & Io. And. extra de immu. eccl. & in c.
dolentes, in verbo, sub pœna, & ibi etiam Vincen. Hosti. in eodem verbo, & Ioa. And. col. vlt. ext.
de celeb. miss. & gl. in c. j. & ibi etiam Pan. & Io. Ana. & alij. ext. de sagit. & in c. sicut tuis. & ibi Col-
lecta. in prin. Pan. Ioan. Ana. & Fel. extra de simo. & in c. ij. ext. de mat. cont. inter eccl. & in c. j. &
in c. j. & ibi etiam Inno. ext. de eo, qui fur. ordi. susce. & in cap. salonitanæ. lxij. dist. & in c. non so-
lùm, in verbo, sub pœna, de reg. lib. 6. & in cap. j. in fi. & ibi Dom. de biga. eo. lib. 6. & in cle. j. in prin.
in verbo, terminationem, de excels. praela. Zenze. in ext. Ioan. xxij. incip. quorundam vers. ideoque
omnes, in verbo, sub excomunicationis pœna. Host. in summa tit. de sagi. vers. sed nunquid, & seq.
& iterum tit. de sent. exc. §. iij. in xxiiij. casu canonis late sententiæ. Bal. in c. P. & G. col. ij. vers. nota
quod licet, ext. de offi. deleg. } Pet. Anch. conf. cclj. ex his quæ superius, col. 2. } Imol. qui hanc dicit
esse comunem op. in cap. j. col. 2. vers. & aduerte, & ibi etiam Pan. ext. de loc. idem Pan. in c. du-
ra, in j. not. extra de erimi. fal. domi. d. conf. xxij. quia diffuse per patres meos, col. 2. Paul. Cast. &
Ias. in l. ad diem, in j. no. ff. de verb. obli. idem Pau. Cast. conf. xcix. quia per superscriptos, in prin.
lib. i. } Cepo. late conf. criminalium conf. xij. stante quodam decreto, col. ij. vers. & secundũ istam
op. } Alex. conf. c. ij. videtur prima consideratione. col. pen. vers. item posito, lib. j. & Barb. in c. Ray-
naldus, col. c. j. vers. oãtaud adduco, de testa. vbi aliter declarat quàm alij. } Steph. Bertr. conf. xxvij.
existentes, nu. 5. lib. j. Phil. Dec. in l. non videtur, §. in pœnalis, in prin. ff. de reg. iur. Et facit quod
scribit Inno. in c. cum in tua. ext. qui mat. accus. poss.

De eadem re.

¶ Sed hoc tamẽ primo loco limitabis procedere, vbi lex aut iudex illis verbis vtitur, secus si pa-
ciscentes aut contrahentes, verbi gratia, si quis promittat sub pœna cõtum. Hæc enim verba eam
vim habent, vt nisi id fiat, quod actum est, aut promissum, ea pœna ipso iure debeatur, ad idq; agi
possit, per tex. in d. l. ad diem. ff. de verb. oblig. quem ad hoc not. Pau. Cast. & Ias. ibi, & ad hoc quo
que facit tex. in l. rescriptum. §. si pacto. ff. de pact. vbi glo. in verbo, vtraque, facit hanc differentiã
inter pœnam legalem & conuentionalem. Ex quibus potes intelligere non verum esse quod scri-
bit Fel. in d. cap. sicut tuis, in ij. limitatione, extra de simo.

Pœna legalis
& conuention-
nalis differẽ-
tia.

¶ Limita secundò procedere, nisi posteaquam is, cui sub pœna excommunicationis aliquid iussum
fuerat, non id fecit, iudex declaret voluisse se excommunicare re non impleta, secundum Host. in
d. c. j. extr. de sagit. & Guil. à monte Laud. in d. cle. j. & ibi Imol. col. ij. de excels. praelat. Non nocebit
tamẽ talis declaratio impetrationi beneficij, & aliis actibus interim factis ante ipsam declarationẽ,
cum agitur de graui aliquo præiudicio, vt asserit Pan. ibi, quia declaratio producit effectum ex eo
tempore tantum quo fit, nec retrahitur secundum Ioa. Ana. ibi, quem sequitur Fel. in d. c. sicut
tuis, extr. de simo. qui & ad hoc dicit facere glo. sing. in c. apostolica, de cleri. exc. quæ dicit valere
impetrationem beneficij ab eo factam, qui probabiliter ignorabat se esse excommunicatum.

Declaratio
producit effec-
tum ex eo tẽ-
pore tantum
quo fit.

¶ Quin Card. Alex. in d. c. salonitanæ. lxij. dist. in nullo casu admittit illud dictum Hostiens. quia
non creditur, inquit, verbo iudicis in præiudicium partis, per glo. in c. sicut, ext. de senten. excom.
Subditque facere quæ habentur in c. cum à nobis, ext. de testi. cum simi. Et huic sententiæ accedo,
cum huiusmodi iudicis declaratio siue interpretatio sit contra vim ac naturam verborum per ea
quæ late diximus supra in verbo, libertis, nume. i. Nam & ipse Hosti. in summa d. tit. de sagit. vbi
suprà

Iudicis verbo
non creditur
in præiudicium
partis.

suprà citauimus, tradit hæc verba non esse lata sententiæ, nisi proferens aliud intēderet, subditq; tum demum constare de intentione, si id ipse proferēs expresserit: aliàs, inquit, non esset à verbis recedendum. At Ioan. And. in d. c. j. de sagit. simpliciter dicit credendum esse iudici, sed antequam declarauerit, excusatur non seruans sententiam. Quamquam Guil. & Imo. in d. cle. j. de exce. prælat. fuerunt in hac sententia, vt facta declaratione effectus pœnæ retrotrahatur.

259 *Excommunicatiōis sententia quādo sit lata sententiæ.*
 ¶ Limita tertio, nisi lex aut iudex ita dixerit, sub excommunicatione, quam statim contraueniēdo incurras. Aut sic, sub pœna excommunicationis, quam ipso facto incurras. Aut etiam sic, sub pœna excōmunicatiōis, quam exnunc prout extunc, vel simpliciter exnūc (ita enim nostri loquuntur) proferimus, vt de primo voluerunt omnes in d. c. vnico, de sagit. De secundo Pan. post alios in c. præterea requisisti, col. pe. ext. de app. De tertio Pau. Cast. & Iaf. in d. l. ad diem. ff. de verb. oblig. De postremo Pan. in c. secūdo, de mat. contr. conf. inter. eccl. Ex quibus potes facillè intelligere, idē esse in similibus verbis. Nā & Host. in d. c. sicut tuis, col. 2. vers. sed nūquid hæc verba, dicit quod si iudex simpliciter dicat, sub pœna excōmunicatiōis, quā cōtraueniens incurrat, habent vim sententiæ. Idemq; si dicat, sub sententia excōmunicatiōis. Nā illud verbū sententia, declarat esse lata sententiæ, vt voluerūt Host. & Io. An. in c. innotuit, in verbo sententia, ext. de eo qui ord. fur. sus. Sed & idē si dicatur, sub interpositione excōmunicatiōis, vel sub interminatione, vt & cicit gl. in d. c. relatum, de iure patro. Sed quantū ad secundum ea glo. est contra tex. ibi, vt ibi etiā no. Hosti. & Inn. And. ibi. Idem si post ea verba, sub pœna excōmunicatiōis, hæc & similia subiiciantur, quod si quis contrā fecerit, sciat se excōmunicatum, secundum eundem Host. in c. non minūs, in verbo, sub anathematis districōne, & ibi quoq; Io. An. in illo verbo, districōne, ext. de immu. cc. per tex. ibi, cui adde similem tex. in c. clericis, ext. ne cle. vel mo. & ibi quoque Host. & Io. And.

260 *De eadem re.*
 ¶ Idem denique si dicatur simpliciter sub pœna, vel sub banno, secundum Host. qui hanc facit dif ferentiam inter hæc, sub pœna excōmunicatiōis vel banni, & sub interminatione excōmunicatiōis vel banni. illud enim esse latam sententiam, hoc minimè. Ita enim voluit in d. c. ij. de mat. contrac. conf. interd. eccl. sed huic omnes aduersantur. Et contra Hostien. facit text. in cle. j. vers. nos tam, de relig. dom. quæ ad illa verba, sub pœna excōmunicatiōis, mox hæc addit, quam in contrarium facientes incurrare volumus ipso facto.

261 *De eadem re.*
 ¶ Limita quarto procedere, nisi iudex ipse qui hæc verba protulit, præmiserit causæ cognitionem, vel etiam ea solenniter protulit, scilicet accensis extinctisq; candelis: videtur enim tunc proferri excōmunicatio ipso facto, quia à lege non potuit talis solennitas aut cerimonia proferri, vt voluit Ant. & post eum Panor. in d. c. j. extrà de sagit. & Card. Alex. in d. c. falonitana. lxij. dist.

262 *De eadem re.*
 ¶ Limita quinto, nisi ex aliis verbis constitutionis, quæ his verbis vtitur, appareret hæc verba esse lata sententiæ, vt probatur ex glo. in d. c. j. in verbo, sub excommunicatione, ext. de loca. quæ dicit ea verba esse illic lata sententiæ, quam sequuntur Tan. Vin. & Philip. ibi, & Hostien. & Lopus, qui casum illius c. ponunt inter cæteros casus excōmunicatiōis lata sententiæ, ille quidem in summa tit. de senten. excom. §. ij. in prin. hic in tract. de censura ecclesiastica, col. xxiii. Dicitq; Pan. in d. c. j. quod ea glo. respiciebat ad alia verba eius constitutionis, de qua ille tex. loquitur. Nam aliàs, inquit, non essent illa verba lata sententiæ. Et generale est, vt verba suā vim mutant propter alia verba eiusdem constitutionis id declarantia, vt diximus suprà in xj. fal. futuri temporis.

263 *De eadem re.*
 ¶ Limita sexto nisi prius esset lata sententiā excōmunicatiōis à iure vel statuto, & postea iudex hac interminatione vtitur. Nam tunc infert & aliam excōmunicatiōem, & ita is erit duplici sententia ligatus. ita voluit Guilli. à monte Laud. & Imo. in d. cle. j. de exce. prælat. per c. à nobis, le j. extrà de sent. excom. Sed vt scribit Card. Flor. in d. cle. col. vlt. quæst. ij. d. c. id non probat, nec verum est. in qua etiam sententia est Collec. in d. c. relatum, de iure patro.

264 *Hæc verba, sub pœna, non sunt lata sententiæ.*
 ¶ Limita septimo, nisi aliquid fuerit iustum aut prohibitum sub pœna periurij, nam cum ea pœna ipso iure incurratur, si contrā fuerit factum. c. cum quidam de iureiur. consequens est eum qui non parerit, ipso iure eam pœnam incurrisse. l. ij. §. si ad diem. ff. de re milit. Ita voluit Fran. Are. in c. trāsmissa, extrà de foro compet. & sequitur Fely. in c. ij. col. pen. vers. quando autem exprimitur, extrà de sponsal. Qui & ipse respondet ad ea quæ suprà diximus, hæc verba, sub pœna, non esse lata sententiæ, quia ea procedunt, vbi comminatio potest habere alium effectum, quàm lata sententiæ. Hic autem propter præcedens iuramentum contrauentio statim operatur periurium. quod dicit not. quia non est alibi adeo bene declaratum. Quauis sint alij, vt & idem dicit, qui tenent contrarium, vt ibi videbis per eum.

265
 ¶ Parum absuit quin omiserim rem ad hunc locum pertinentem. Id scilicet est, quod cum regulariter opus est sententia ad aliquid reuocandum: tamen in casu aliàs irreuocabili si valeret mero iure, nullum est ipso iure. verbi gratia, si quid in fraudem creditorum alienatum fuerit, regulariter valet mero iure, sed retractatur actione reuocatoria, vt per totum tit. de his quæ in fraud. credit. & l. si sciens, in fi. ff. de contrah. empt. Tamen quia libertas semel data non reuocatur, vt in l. & si sine. §. sed quod Papinianus. ff. de minor. Ideo ea data in fraudem creditorum, ipso iure nulla est. §. j. Instit. quib. ex caus. manu. non licet. vbi Ioan. Plat. Ang. Aret. & alij recentiores huius rationē esse dicunt, quoniam quod difficulter reuocatur, etiam difficulter conceditur, vt not. gloss. in l. si noxale, in princ. in verbo, ipse iure durat. ff. de noxa. actio. Et huc spectat quod tradit Bald. in l. j. col. 2. C. de necess. seruis hæred. instituend.

266
 ¶ Penè huius tractationis me cepit fastidium, quod ex eo pedem referre monet. Sed illud prius dixerim, nō modicum interesse, vtrum aliquid fiat ipso iure, an verò per sententiā. Sunt enim multi huius rei huius effectus, & discrimina. Ex quibus aliquot, & eos quidem memorabiliores & insigniores, prætermisissis cæteris, operæpretium visum est subscribere. Quorū etiā multi ad legem nostrā pertinet. Ex quibus plane intelliges nō recte scripsisse And. Iser. in c. j. §. callidis, tit. de prohi. feu. ali. per Fed. inuestigationem illam, de qua inibi tractatur, vtrum vasallus cadat ipso iure, an per sententiam esse inuilem: pro quo tamen est tex. in l. nihil. ff. de regu. iur. vbi ita scribitur, nihil interest, ipso iure quis actionem non habeat, an per exceptionē infirmetur. & in simili tex. in l. Fulcinius. §. si in diem, & seq. ff. quib. ex caus. in posse. ear. & facit tex. in l. si cum exceptione, in prin. ff. quod met. causa. Quod vtrique verum est in eo primo casu quantum ad effectum, vt dicit glo. in d. §. callidis. & Per. Iac. in tit. de causis ex quib. domi. debet amit. prop. in fi. & Per. Anch. conf. 62. duplici respectu, in fi. Et quantum ad d. l. cum exceptione, videbis etiam Bal. ibi, in priore lect.}

267
 ¶ Sed & in aliis casibus plurimum interest, vt ex his quæ subiiciemus, liquido apparebit. Ex quo etiam ait Bal. in l. j. col. xj. vers. ad principium quæstionis reuertor. C. de confess. quod plenius ius est tutum esse ipso iure, quàm ope restitutionis in integrū. quod & ipsum asserit & probat Fran. Aret. in l. Pannonius, col. iij. vers. secunda ratio istorum. ff. de acq. hæred. Sed & ipse Bal. in l. metum. §. sed quod prætor. ad fi. ff. quod met. causa. tradit per glo. ibi, quod interest alicuius magis nō teneri ipso iure, quàm habere exceptionem. Sed & Ang. ibi tradit quod is qui obligatus reperitur ipso iure, licet se exceptione tueri possit, dicitur damnum pati. quod pro not. reasumit Phil. Dec. in l. non videtur, col. ij. vers. & ex supradictis. ff. de reg. iur. Sed & hinc fit, vt ea lex nō sit superflua, quæ ipso iure tollit quod exceptione submoueri poterat, secundum glo. in l. si stipuler vt id fiat, in princ. in verbo, si forem, & ibi Fran. Aret. ff. de verb. oblig. super quo etiam vide quæ scribit idem Aret. in l. qui bis, in prin. & in l. si dari, propè per totum. ff. de verb. oblig.}

268
 ¶ Primum igitur discrimen hoc erit, quod cum quid sit ipso iure, statim ex eo tempore debent fructus restitui, non expectata petitione, aut litis contestatione. quæ fuit sententia gl. in §. j. in verbo, imminere, in fi. quam ibi sequuntur Iac. Bel. Bart. & Ang. in auth. de incest. nupt. per tex. in l. eum qui. ff. de his qui. vt indig. sequuntur etiam Cy. & Bal. in auth. incestas. ad fi. C. eo. tit. de incest. nup. & Ioan. And. in c. felix, §. nullus, & ibi etiam Pet. Anch. col. pen. vers. quæro post Ioan. And. & ibi quoque Domi. & Philip. Franc. vterque in princ. col. ij. de pœnis, lib. vj. & idem Petr. Anch. in c. ij. in ij. not. de præscrip. lib. vj. §. si autem dixerit, col. iij. vers. perditur dominium, tit. quo tempor. miles. & in c. j. §. item si fidelis, tit. quib. mod. feud. amittat. Pet. Iac. tit. super cōdi. ex moribus, col. j. Petr. Ferra. in tit. for. libel. in caus. spo. pos. in verbo, ipso facto, ad fi. Ioan. Ray. in d. §. callidis, vers. pœna, in xvj. quæst. j. partis prin. & ibi etiam Cardi. Alex. in d. §. callidis, col. ij. titu. de prohi. feud. ali. per Feder. Ang. Aret. in tracta. malef. in verbo, & eius bona publicamus, col. xij. vers. & bene aduertas, vbi & eam glo. dicit sing. & ibi August. Ari. in additio. illius. Alex. in l. j. col. j. C. de his qui. vt indig. Alberic. Brunus conf. xlij. viso instrumento inuestitura, col. vlt. Matth. Affle. in constir. Sicilia, incip. pacterenorum, col. 4. vers. sed quæro an ista publicatio. & in constir. incipiente, si dubitatio. tit. de amortiz. §. nunc videamus, col. iij. Pau. à monte Pico in repet. l. post contractum, col. pen. ff. de donat. cum aliis concord. adductis per Fely. in c. Rodolphus, char. pen. vers. limita tertio respectu fructuum, ext. de rescri. & in c. de quarta, col. xj. vers. faciunt postremo prædicta, ext. de præscri. Petr. Rebut. in arbor. feudo. in fin.

269
 ¶ Ex quo videtur quod in casu huius l. debent restitui fructus rei donatæ statim à nato filio. De qua re nuncupatim tractauit Lancel. Gali. in repet. l. Centurio, char. pen. in xij. conclusione. ff. de vulg. & pup. substit. vbi primum dicit videri fructus non deberi nisi à tempore quo res est petita, cum donans nec rem quidem ipsam teneatur restituere, nisi fuerit petita, secundum ea quæ suprà larè diximus in hac eadem glo. vers. io. incip. fuerunt tamen qui dixerunt, & seq. Postea verò subdit ipse Lancel. hoc esse dubium propter glo. in d. §. j. in auth. de incest. nupt. Tandem concludit, quod si donatarius ignoraret filios donanti fuisse susceptos, non teneretur, nisi tanquam bonæ fidei possessor. vbi verò sciret, casus adhuc, inquit, dubius est, quia iura & doct. qui dicunt fructus statim deberi, cum quid sit ipso iure, loquuntur quādo quis priuatur ex facto ipsius proprio, vel vbi nūquam habuit dominium in re ipsa. Subiungit tamen postea dicendum esse, quod ex quo ipso iure est resolutus titulus donatiōis quam habebat donatarius, teneatur ad restitutionem fructuum.

270
 ¶ Nā etiā aliàs licet supplementū legitimæ nō fiat nisi petiti, vt voluerūt gl. Bar. & alij in l. scimus, in prin. C. de inoffi. testa. & suprà copiosè diximus in hac gl. vers. 14. incip. idē quoq; dicimus. Tamen fructus debent restitui à tempore mortis patris, vt no. cōsuluit Card. Flor. conf. 8. præsupposito statuto quod filia, in fi. & voluerūt etiā alij pleriq; quos Lancel. nō citat, videlicet gl. ordi. in l. in fideicommissaria, in gl. j. in fi. & ibi Fran. Ripa col. 7. nu. 46. ff. ad Treb. & Bal. qui & hoc dicit procedere, etiā si ipsi fructus sint bona fide cōsumpti, in l. nō est. C. fami. herci. & cōf. 22. quædā domina Nicolina, col. vlt. li. 2. Ang. conf. c. j. considerandū est quod substitutio, vers. sequitur videre de Margarita, vbi dicit procedere, cum legitima consistit in rebus corporalibus, & sic in specie certa. Nam si in quātitate, nō nisi à tempore moræ. ipse Ang. conf. 349. cōsultatio, col. ij. Alex. cōf. lxix. super primo dubio, col. ij. vers. super secūdo dubio, li. j. per l. Papinianus. §. vnde si quis. ff. de inoffi. testa.

266 ¶ Penè huius tractationis me cepit fastidium, quod ex eo pedem referre monet. Sed illud prius dixerim, nō modicum interesse, vtrum aliquid fiat ipso iure, an verò per sententiā. Sunt enim multi huius rei huius effectus, & discrimina. Ex quibus aliquot, & eos quidem memorabiliores & insigniores, prætermisissis cæteris, operæpretium visum est subscribere. Quorū etiā multi ad legem nostrā pertinet. Ex quibus plane intelliges nō recte scripsisse And. Iser. in c. j. §. callidis, tit. de prohi. feu. ali. per Fed. inuestigationem illam, de qua inibi tractatur, vtrum vasallus cadat ipso iure, an per sententiam esse inuilem: pro quo tamen est tex. in l. nihil. ff. de regu. iur. vbi ita scribitur, nihil interest, ipso iure quis actionem non habeat, an per exceptionē infirmetur. & in simili tex. in l. Fulcinius. §. si in diem, & seq. ff. quib. ex caus. in posse. ear. & facit tex. in l. si cum exceptione, in prin. ff. quod met. causa. Quod vtrique verum est in eo primo casu quantum ad effectum, vt dicit glo. in d. §. callidis. & Per. Iac. in tit. de causis ex quib. domi. debet amit. prop. in fi. & Per. Anch. conf. 62. duplici respectu, in fi. Et quantum ad d. l. cum exceptione, videbis etiam Bal. ibi, in priore lect.}

267 ¶ Sed & in aliis casibus plurimum interest, vt ex his quæ subiiciemus, liquido apparebit. Ex quo etiam ait Bal. in l. j. col. xj. vers. ad principium quæstionis reuertor. C. de confess. quod plenius ius est tutum esse ipso iure, quàm ope restitutionis in integrū. quod & ipsum asserit & probat Fran. Aret. in l. Pannonius, col. iij. vers. secunda ratio istorum. ff. de acq. hæred. Sed & ipse Bal. in l. metum. §. sed quod prætor. ad fi. ff. quod met. causa. tradit per glo. ibi, quod interest alicuius magis nō teneri ipso iure, quàm habere exceptionem. Sed & Ang. ibi tradit quod is qui obligatus reperitur ipso iure, licet se exceptione tueri possit, dicitur damnum pati. quod pro not. reasumit Phil. Dec. in l. non videtur, col. ij. vers. & ex supradictis. ff. de reg. iur. Sed & hinc fit, vt ea lex nō sit superflua, quæ ipso iure tollit quod exceptione submoueri poterat, secundum glo. in l. si stipuler vt id fiat, in princ. in verbo, si forem, & ibi Fran. Aret. ff. de verb. oblig. super quo etiam vide quæ scribit idem Aret. in l. qui bis, in prin. & in l. si dari, propè per totum. ff. de verb. oblig.}

268 ¶ Primum igitur discrimen hoc erit, quod cum quid sit ipso iure, statim ex eo tempore debent fructus restitui, non expectata petitione, aut litis contestatione. quæ fuit sententia gl. in §. j. in verbo, imminere, in fi. quam ibi sequuntur Iac. Bel. Bart. & Ang. in auth. de incest. nupt. per tex. in l. eum qui. ff. de his qui. vt indig. sequuntur etiam Cy. & Bal. in auth. incestas. ad fi. C. eo. tit. de incest. nup. & Ioan. And. in c. felix, §. nullus, & ibi etiam Pet. Anch. col. pen. vers. quæro post Ioan. And. & ibi quoque Domi. & Philip. Franc. vterque in princ. col. ij. de pœnis, lib. vj. & idem Petr. Anch. in c. ij. in ij. not. de præscrip. lib. vj. §. si autem dixerit, col. iij. vers. perditur dominium, tit. quo tempor. miles. & in c. j. §. item si fidelis, tit. quib. mod. feud. amittat. Pet. Iac. tit. super cōdi. ex moribus, col. j. Petr. Ferra. in tit. for. libel. in caus. spo. pos. in verbo, ipso facto, ad fi. Ioan. Ray. in d. §. callidis, vers. pœna, in xvj. quæst. j. partis prin. & ibi etiam Cardi. Alex. in d. §. callidis, col. ij. titu. de prohi. feud. ali. per Feder. Ang. Aret. in tracta. malef. in verbo, & eius bona publicamus, col. xij. vers. & bene aduertas, vbi & eam glo. dicit sing. & ibi August. Ari. in additio. illius. Alex. in l. j. col. j. C. de his qui. vt indig. Alberic. Brunus conf. xlij. viso instrumento inuestitura, col. vlt. Matth. Affle. in constir. Sicilia, incip. pacterenorum, col. 4. vers. sed quæro an ista publicatio. & in constir. incipiente, si dubitatio. tit. de amortiz. §. nunc videamus, col. iij. Pau. à monte Pico in repet. l. post contractum, col. pen. ff. de donat. cum aliis concord. adductis per Fely. in c. Rodolphus, char. pen. vers. limita tertio respectu fructuum, ext. de rescri. & in c. de quarta, col. xj. vers. faciunt postremo prædicta, ext. de præscri. Petr. Rebut. in arbor. feudo. in fin.

269 ¶ Ex quo videtur quod in casu huius l. debent restitui fructus rei donatæ statim à nato filio. De qua re nuncupatim tractauit Lancel. Gali. in repet. l. Centurio, char. pen. in xij. conclusione. ff. de vulg. & pup. substit. vbi primum dicit videri fructus non deberi nisi à tempore quo res est petita, cum donans nec rem quidem ipsam teneatur restituere, nisi fuerit petita, secundum ea quæ suprà larè diximus in hac eadem glo. vers. io. incip. fuerunt tamen qui dixerunt, & seq. Postea verò subdit ipse Lancel. hoc esse dubium propter glo. in d. §. j. in auth. de incest. nupt. Tandem concludit, quod si donatarius ignoraret filios donanti fuisse susceptos, non teneretur, nisi tanquam bonæ fidei possessor. vbi verò sciret, casus adhuc, inquit, dubius est, quia iura & doct. qui dicunt fructus statim deberi, cum quid sit ipso iure, loquuntur quādo quis priuatur ex facto ipsius proprio, vel vbi nūquam habuit dominium in re ipsa. Subiungit tamen postea dicendum esse, quod ex quo ipso iure est resolutus titulus donatiōis quam habebat donatarius, teneatur ad restitutionem fructuum.

270 ¶ Nā etiā aliàs licet supplementū legitimæ nō fiat nisi petiti, vt voluerūt gl. Bar. & alij in l. scimus, in prin. C. de inoffi. testa. & suprà copiosè diximus in hac gl. vers. 14. incip. idē quoq; dicimus. Tamen fructus debent restitui à tempore mortis patris, vt no. cōsuluit Card. Flor. conf. 8. præsupposito statuto quod filia, in fi. & voluerūt etiā alij pleriq; quos Lancel. nō citat, videlicet gl. ordi. in l. in fideicommissaria, in gl. j. in fi. & ibi Fran. Ripa col. 7. nu. 46. ff. ad Treb. & Bal. qui & hoc dicit procedere, etiā si ipsi fructus sint bona fide cōsumpti, in l. nō est. C. fami. herci. & cōf. 22. quædā domina Nicolina, col. vlt. li. 2. Ang. conf. c. j. considerandū est quod substitutio, vers. sequitur videre de Margarita, vbi dicit procedere, cum legitima consistit in rebus corporalibus, & sic in specie certa. Nam si in quātitate, nō nisi à tempore moræ. ipse Ang. conf. 349. cōsultatio, col. ij. Alex. cōf. lxix. super primo dubio, col. ij. vers. super secūdo dubio, li. j. per l. Papinianus. §. vnde si quis. ff. de inoffi. testa.

Vtrum aliquid fiat ipso iure, an verò per sententiā.

De eadem re.

Cum aliquid sit ipso iure, an statim fructus debeant restitui.

Fructus rei donatæ an debeant restitui statim à nato filio.

Legitime supplementum nō fit nisi petiti.

testa. & idem Alex. conf. vij. visis & diligenter animaduertis, col. ij. vers. ex prædictis inferitur, li. 2. & conf. 128. sentio fieri dubiū, col. i. vers. tamē istis. { & in fi. } lib. vj. & Bened. Capr. cōsi. 88. punctus Angelus olim Martini, col. ij. vers. circa secundū. { & cōsi. clij. cum vt præsupponitur, col. j. } Corn. conf. cclxv. circa primum & secundum, col. j. vers. tamen quādo cūque, lib. j. per illum eundem rex. & id dicit voluisse Bart. consi. incip. visis statutis, aliās, proponitur quōd domina. quod tamen reperire non potui. & idem Corne. consil. eiusdem numeri, incipien. in hac videtur, paulō ante fi. lib. ij. per illum tex. { Soci. consil. lvij. in causa restitutionis, col. ix. vers. præterea etiam dico, lib. 4. } Steph. Bertr. consi. cccj. quia prout supponitur, ante fi. lib. 2. & conf. ccj. ex themate, num. 4. lib. ij. & conf. xlviij. cum quinquaginta, num. 2. eo. lib. ij. & conf. cccxxij. viso testamento, ad fi. eo. lib. ij. & Fabia. Giocchi in repe. auth. nouissima, in vij. quæst. prin. col. ij. vers. vltimō quæritur, & iterum in vij. quæst. ix. quæst. prin. C. de inoffi. testa.

271
Emphyteuta
quando teneatur
ad restitu-
tionē fructuū.

¶ Sed & hæc sententia confirmari potest ex eo quōd plerique dicunt emphyteutam teneri ad restitutionem fructuum ex eo tempore quo resoluta fuit emphyteusis. Cuius sententiæ fuit Specu. tit. de locat. §. nunc aliqua, vers. x. Alber. in l. ij. col. vij. & ibi etiam Ias. col. v. vers. secundō quæro. C. de iure emphyteut. Bald. in l. si pater, in ij. no. C. de usufruct. Angel. in §. si verō, post princip. ibi, sed quæro tunc, in auth. de non ali. Soci. consil. clxviij. non inutilis, col. iij. vers. postremō prædicta confirmantur, lib. ij. & Fely. in d. c. de quarta, col. xj. vers. simile est, { de præscrip. & Ias. consil. 29. nunquam putauit, ad fi. lib. i. } Et tamen certum est hoc casu emphyteutam non priuari, nisi dominus voluerit & declarauerit, vt latē diximus supra hac in glo. nu. x. fuerunt tamen qui dixerunt. Et id optimē animaduertit Fran. Ripa. in l. j. ff. si hæres. num. xvj. ff. ad Trebel. cū negat emphyteutam cadere, nisi domino volente. Tamen facta declaratione domini, tenetur nō solum ad fructus perceptos à tempore declarationis, sed & à tempore commissi.

272
Feudatarius
tenetur ad
fructus per-
ceptos ex die
commissæ felo-
nie.

¶ Et simile est quod tradunt Guil. Cu. Ang. Pau. Cast. Alex. & Ias. in d. l. j. per illum tex. quē Paul. Cast. dicit perpetuō esse menti tenēdum. C. de his quib. vt indig. feudatarium etiam teneri ad fructus perceptos ex die commissæ felonie. quod & voluit Rom. in l. diuortio, in princ. col. 2. ff. sol. matr. { & Martin. Laud. & Cardi. Alex. in cap. j. vterque paulō ante fi. tit. quib. mod. feud. amitta. le ij. vbi id dicunt sing. & Iacob. à sancto Georg. in tracta. feudo. in verbo, doctiq; vassalli promiserūt non committere feloniam, col. xij. vers. addo vobis. & Zazius in epito. feudor. parte x. } Idq; dicūt Guil. & Pau. Cast. in d. l. j. procedere in clerico, qui commisit delictum, ob quod debet priuari beneficio, vt scilicet teneatur restituere fructus à tempore delicti: quod & videntur voluisse Bald. Ang. & Pau. Cast. in l. prædonis, per illum tex. ff. de petit. hæred. & Bal. in c. pastoralis, col. pe. vers. quæro an excommunicatus, extr. de appel. per d. l. & alia quædam iura. & Domi. in §. j. xlij. distin. & nouissimē Ant. Burg. in c. ad nostram, col. xj. vers. venio modō, extrā de empt. & vendit. & Philip. Dec. conf. cxvij. viso instrumento, col. j. & Hippo. Marfil. sing. ccccxv. clericus qui commisit. & Fran. Ripa in l. vlt. in lxxvj. quæst. hoc tit. de reuo. donat. vbi ex hoc dicit donatarium ingratum teneri ad restitutionem fructuum à tempore ingratitude commissæ. Quauis in clerico contrarium teneat Cardi. Flor. in c. j. ext. de celeb. missi. & ibi quoq; Panor. col. vlt. & Corn. in d. l. j. col. j. & Fely. in d. c. de quarta, { d. col. xj. vers. faciūt postremō, & multis seq. } vbi multa allegat. Et facit etiā tex. in l. hæredem, & in l. eum qui, in prin. ff. de his quib. vt indig. & quod voluit gloss. in §. & hæc quidem, in verbo, relictis, in fi. in auth. de hæred. & falcid.

273
Donatarius
quando teneatur
ad restitu-
tionē fructuū.

¶ Sed vt reuertamur ad casum nostræ l. Fran. Ripa in ea ipsa l. in xl. quæst. in qua rē hęc nūcupatim tractat, in ea est opinio, quam supra inter cæteras ex Lancel. Gali. adduximus vt scilicet donatarius nō teneatur ad fructuū restitutionē, nisi à tēpore, quo primū rescit filios esse natos donatori. Ante enim, inquit, erat in bona fide: ideoq; fecit fructus suos nō extātes. l. certū. C. de rei vñd. cum sim. Cui in hoc quidē accedo, vt scilicet nō teneatur donatarius ad fructus, quādiu est in bona fide. Sed arbitror non eū in malā fidē cadere cōtinuō quā sciuit natos liberos, sed tum demū tantū, cum donator declarauerit velle donationē reuocari, secundum ea quæ diximus supra in d. vers. 10. fuerūt tamē qui dixerūt. & seq. iūctis & iis quæ etiā diximus in verbo, susceperit liberos, vers. 21. incip. secundō intelliges procedere, cum multis seq. quæ videbis, ne hic iterum reperam.

274
Confirmatio
præcedentiū.

¶ Nec obstant contraria, videlicet d. glo. in d. §. j. de incest. nupt. & similia, quia vt dicunt Lancel. & Ripa, procedunt cū resoluitur contractus ex facto eius qui fructus percipit, & ideo confestim fit malæ fidei possessor. Quod autem dictum est de fructibus legitimæ, potest intelligi secundum præterita, si videlicet, & postquam petita fuerit, vt quæ non debeat nisi petita, vt diximus. nec tex. in d. l. Papinianus. §. vñdē si quis. ff. de inoffi. testa. probat contrarium.

275
Fructus perce-
pti ante nati-
uitatem libe-
rorum an de-
beant restitui.

¶ Cæterum & hic quoque dubitatum est, an etiam fructus percepti ante natiuitatem liberorum, debeant restitui. Sunt enim multa quæ restitui suadent. Primum quidem tex. l. nostræ, quæ dicit totum reuerti ad donatorem. Ex quo sequitur & fructus restituendos, per optimum text. in l. balista. ff. ad senat. Trebel. vbi propter dictionem, omnem, etiam fructus restituuntur. Nam qui omne vel totum dicit, nihil excludit. l. pediculis. §. Labeo. ff. de aur. & argen. legat. cum multis quæ diximus supra in verbo, totum, in princ. Additq; hic noster tex. quicquid, quod similiter omnia comprehendit, vt etiam diximus supra in verbo, quicquid. Nec totum quidem reuenteretur, nisi & fructus restituerentur, qui ex re donata prodierunt: sicuti etiam in simili diximus non plenē aliquid

aliquid restitui, nisi & fructus restituantur. l. videamus generaliter. §. in Fauiana. ff. de vsur. & l. quōd si minor. §. restitutio. ff. de minor. & l. ex diuerso. §. j. & ibi gloss. in verbo, restitui. ff. de rei vendic. & l. in condemnatione. §. j. ff. de reg. iur. & l. plus est, & l. restituere. ff. verbor. signific.

276 ¶ Ex quo dicit Bald. in rub. C. de fruct. & lit. expen. quōd si iudex in sentētia dicat simpliciter condemo te vt restituas rem, intelligitur etiam condemnare ad restitutionem fructuum, propter illud verbum restituas, quod habet plenum significatum. Idq; commendat Iason, & dicit perpetuō ac diligenter not. in §. omnium, in fi. Instit. de actio. { sed & idem dicit multum not. ipse Iason in l. iusurandum §. procurator, col. vj. vers. no. tamen ex ij. parte. ff. de iureiur. } & idem voluit ipse Bald. cuius Iason non meminit, consi. cccccij. arbiter & arbitrator, col. ij. vers. modō quæritur, lib. v. & quōd id verbum habeat plenam { significationem, } tenet etiam Archid. referens Goffre. in c. si existens, in verbo, integerrimo. iij. q. ij. & in c. quia sæpe, & ibi Ioan. And. col. ij. in verbo plenē, in nouella. & Domi. etiam col. ij. vers. quæro an si non fuisset, de elect. lib. vj. cum simil.

Verbum, resti-
tuas, habet ple-
num significa-
tum.

277 ¶ Deinde quia huiusmodi donatio censetur fuisse facta sub conditione, si donans non susceperit liberos, vt supra diximus post princ. nostræ l. & alibi sæpe. Ideo deficiente conditione, susceptis scilicet liberis, perinde est ac si nunquam fuisset donatum. l. si quis fundum. ff. de contr. emptio. & l. necessariō, in princ. ff. de peric. & commo. rei vendit. & l. pecuniam, & ibi Paul. Castr. & Alexand. in vlti. not. ff. si cert. petat. & l. j. ff. de regu. Cato. cum concordat. adductis à Bald. consi. cccclxxvij. quidam Franciscus, col. j. lib. j. nec nisi existente conditione dominium transferri potuit. l. ei qui ita hæreditatem. ff. de condit. instit. & l. qui hæredi. §. vltim. & ferme per totum. ff. de condit. appo. & ibi concordant. in glo. cum similib. Propterea dicit Signo. consi. cxxvij. in quæstione nullitatis, col. pen. vers. præterea euentus, quōd defectus conditionis semper habet oculos retro, videlicet ad tempus dispositionis, per multa iura quæ allegat. Ideoq; deficiente conditione res restituenda est cum fructibus. d. l. necessariō. §. quōd si pendente. ff. de peri. & commo. rei vendit. & l. omnia. §. j. ff. de legat. ij. & not. Rom. sing. cccclx. fructus percepti, vbi hoc limitat in sing. casu { & Soci. consi. clxx. in præsentis consultatione, col. v. vers. tertium, lib. ij. } & bene facit tex. in l. vbi autem. ff. de in diem addic. { Nam nec fructus percepti ex re legata pendente conditione, legatario debentur. l. filium, quæ est pen. ff. de opti. leg. & ibi concord. in glo. }

Donatio con-
ditionalis quā
do nullius sit
momenti.

278 ¶ Postremō, quia cūm titulus est reuocabilis, cuiusmodi est donatio causa mortis, legatum, venditio cum pacto additionis & in diem, & legis commissoria, & similes: reuocatur res cum fructibus. l. eum qui emit, in princ. & l. item quod dictum est, & l. imperator. ff. de in diem addi. & l. is qui. §. si fundus. ff. quod vi aut clam. & l. vlti. ff. de iure fisci. & l. j. §. j. & l. quōd si nolit, in fi. iuncta l. cum autem §. cūm redhibetur. ff. de ædil. edict. & l. lege. ff. de lege commissio. & l. cūm quis. & ibi Angel. & Alexan. ff. de condit. ob causam & l. videamus. §. item & indebitum, & duobus. seq. ff. de vsur. & dicta l. j. & ibi Angel. Paul. Cast. & Alexan. C. de his quib. vt indig. & voluit glo. in l. si mortis causa donatus, & ibi expressiūs Bart. ff. de donat. caus. mort. Bald. in l. vltim. C. de vsur. & fruct. legat. & consi. cccxiiij. donatio causa mortis, in princ. lib. ij. Panor. in cap. illo vos, col. ij. extr. de pign. Angel. Aret. in §. j. col. vlti. vers. quæro quando reuocatur, Instit. qui est permis. fac. test. & Franc. Cre. singul. xv. si legatum soluitur. Anto. Burg. in d. c. ad nostram, vbi supra, de empti. & vendit. Quibus adde quod scribit Rom. consi. cccclij. in re præsentis, col. vlti. in ij. dubio, quōd cūm titulus ad irritum recidit, res restituenda est cum fructibus, per text. quem dicit singu. in l. filio. §. contra tabulas. ff. de inoffi. testa. quem sequitur Fely. in c. cūm causa, colum. pen. vers. respektu autem fructuum, extra de re iudic.

Titulus quan-
do est reuoca-
bilis: reuoca-
tur tum res
cum fructibus.

279 ¶ Veruntamen quōd fructus percepti ante liberorum donatoris natiuitatem in casu nostræ l. restitui non debeant, non obscurē sentit Archid. non infimæ vir autoritatis, in cap. vlti. xvij. quæst. iij. & apertissimē Franc. Rip. qui Archid. non memorat, hic in xl. quæst. motus duabus rationibus, quia hæc lex non simpliciter dicit totum reuerti, sed totum quicquid donator largitus fuerat. At non largitus est fructus, vt qui tempore donationis nondum essent in rerum natura. Et licet donatarius postea perceperit fructus ex re donata, non tamen vt donatos, sed vt proprios, ac ex re propria collectos. Nam quōd fructus non dicantur donati, probat l. fancimus. C. de donat. vbi non computantur fructus in æstimatione rei donatæ. Cui adde in hac ratione text. optimum in l. in ædibus. §. ex rebus. ff. eod. titu. de donat. vbi ita scribitur, ex rebus donatis fructus recepti in ratione donationis non computantur. quem text. ad hoc elegantem dicit Bald. in l. vlt. col. ij. vers. item dat. C. de vsucap. pro donat. { & alium tex. in l. cūm de donatione. ff. eod. tit. de donat. vbi ita quoque scribit, cūm de donatione quæritur, neque fructus nomine, neque fructuum, neque pensionum, neque mercedis vlla donatio videtur esse facta. Et bene facit tex. in l. quod quis, in prin. ff. de legat. ij. Adde inquam; huic rationi Ripæ, quod in non longē dissimili casu respondit Angelus, consi. cccxxxj. pro consultationis, col. ij. vers. inter has autem.

Fructus perce-
pti ante nati-
uitatem libe-
rorum an de-
beant restitui.

280 ¶ Secunda autem ratio Ripæ est, quia lex nostra dicit, reuertatur in arbitrio. ergo loquitur de his rebus quæ aliquando fuerunt in arbitrio siue dominio donatoris. argu. l. verbum reddendi. ff. de verborum significatio. & not. per glos. & alios in rubri. ff. solut. matrimonio. de quo postremo & nos multa diximus supra in verbo, libertis, vers. cu. incipien. his autem Corne. Fructus autem, vt ad Ripam reuertamur, nunquam fuerunt in dominio donatoris. Nec obstat, inquit, quōd

Hæc verba, re-
uertatur in ar-
bitrio, quomo-
do intelligen-
da.

donatio cenſetur facta ſub conditione reſolutiua, quia verum eſt, vt exnunc, non extunc, vt probat id verbum reuertatur.

281
Donatio inter viuos cum reuocatur alia qua ex cauſa, fruſtus tamen non reuocantur.

¶ His Ripæ rationibus adde quod voluit glo. no. in l. generaliter dicimus. §. planè ſi minus, in verbo, ex cauſa. ff. de fideicommiſ. libert. quòd cum reuocatur donatio inter viuos ex aliqua cauſa, fruſtus non reuocantur. quam glo. ad hoc not. Bald. in ſua margar. in verbo, fruſtus, in principi. vbi ex ea dicit poſt Rayn. quòd reuocata donatione per ingratitudinem, fruſtus non reſtituuntur. quod not. quia Fran. Ripa tenuit contrarium in repet. l. vlti. in lxxvj. quaſtio. hoc eodem titu. { vbi ſuprà diximus, nume. 272. } Sed & illam gloſſ. ad id quod primum diximus, expendit { Ioan. Berber. in Viatorio iuris, titu. de reuocat. donat. col. ij. verſicul. an autem in caſibus & } Iafon, qui eam dicit ſingu. in d. l. cum quis, quam legit cum l. ſi hæres, in prin. ff. de condi. ob cauſ. aſſeritq; ex ea eſſe intelligendum quòd ibi no. Ang. & Alex. per illum tex. titulum reuocabilem non præſtare acquiſitionem fruſtuam, vt ſcilicet procedat in titulo ſiue in donatione cauſa mortis, non etiam inter viuos, ſed & illam glo. ſequitur & dicit ſingu. Catel. Cot. in memor. incip. legatum factum à teſtatore. Et id quidem adeò procedit, vt etiam non reuocentur fruſtus bona fide percepti ex donatione facta inter virum & vxorem, tamenſi errauerit in iure qui percepit. l. fruſtus, & ibi glo. ff. de vſur. & glo. in l. nec vllam, §. omnibus, in verbo, vxor. ff. de petit. hære. quam ad hoc dicit ſingu. & trahit ad omnes donationes quæ non valent, ſed valere creduntur. Bald. in ſua margar. in verbo, donatio, in ſi. & alia glo. in l. de fruſtibus. ff. de donat. inter vir. & vxor. ita intelligens { tex. ibi.

282
Contrarium tenentes.

¶ Sed huic ſententiæ obſtant text. in d. l. quod dictum eſt, & in d. l. imperator. ff. de in diem addic. & in dicta l. vltim. ff. de iure fiſc. quæ loquuntur de venditione facta cum pacto additionis in diem, & in d. l. ſi quod nolit, in fin. & in l. cum autem §. cum redhiberetur. ff. de ædil. edic. quæ loquuntur in venditione, quæ redhibitoria actione reuocatur, & ita omnes hæ leges in contractibus inter viuos, & tamen fit reſtitutio fruſtuam, vt illis cauetur.

283
Venditio conditionalis non eſt pura venditio.

¶ Verùm quantum ad priores leges pertinet, quæ loquuntur de venditione facta cum illo pacto additionis in diem, certe multum intereſt quibus verbis res agatur. Nam ſi ita actum eſt, vt perficiatur venditio, niſi melior conditio aſſeratur, nõ eſt pura venditio, ſed conditionalis. Ideo nec vſucapit emptor, nec ad eum fruſtus pertinent. ſed ſi ita actum eſt, vt meliore oblata conditione, ab ea diſcedatur, erit pura venditio, quæ ſub conditione reſoluitur. quo caſu emptor & vſucapit, & fruſtus & acceſſiones lucratur. text. eſt ita diſtinguens in l. 2. 3. & 4. ff. de in diem addic. { & l. ij. §. Sabinus, & §. ſi in diem. ff. pro emptor. Hic } autem eſt pura donatio ac perfecta, ſed quæ reuocatur ſiue reſoluitur, ſi donans poſtea ſuſceperit liberos. Neque enim facta eſſe cenſetur ſub conditione ſuſpenſiua, ita ſcilicet, ſi donans non ſuſceperit liberos, quo caſu ſuſpenderetur effectus donationis, donec conditio purificaretur, vt noſtri loquuntur. ſed conditio quæ hic intelligitur, eſt huiusmodi, vt ſcilicet reuocetur donatio, ſi donans poſtea ſuſceperit liberos, vt expreſſim diximus ſuprà in præſatione, verſi. vj. incip. hinc dicunt plerique omnes. quæ quidem conditio non eſt ſuſpenſiua, id eſt, non ſuſpenderit actum, nec eum facit conditionalem, ſed in euentum ipſius reſoluit, vt optimè declarant dicta iura cum glo. in d. l. ij. & Card. Flor. confi. xxix. iudex, col. j. verſi. quartò verba, & Imol. in cap. illo vos, in ij. nota. per illum textum, extrà de pigno. cum ſimil. Ideo & optima ratione fruſtus percepti ante eam reſolutionem, ſiunt donatarij. Sicuti etiam in ſimili dicimus de venditione pura, ſed ex pacto de retrouendèdo reſoluta ſiue reuocata. nam & emptor interim facit fruſtus ſuos, vt probat tex. in l. ij. & ibi Bald. & Pau. Caſt. C. de pactis inter emptor. & venditor. & plenè diximus in { noſtro tractatu Retractuum, titu. ij. §. v. in glo. j. num. 1. & ſeq. } Nam cum interim fuerit dominus, vt etiam in caſu l. noſtræ, cõſequens eſt & eum fruſtus ſequi. l. fruſtus, & l. in fundo, & l. ex diuerſo. ff. de rei vendic. & l. fruſtus. ff. de vſur. cum ſimil.

Euentus conditionis non trahitur retro.

¶ Et aliàs etiam videmus fruſtus perceptos ex re fideicommiſſaria, aut aliàs ſubiecta reſtitutioni ſub aliqua conditione, vel aliàs, eſſe interim illius qui grauatus eſt reſtituere, ante ſcilicet conditionis euentum, l. mulier. §. j. & l. in fideicommiſſaria. ff. ad Trebel. & l. domos, & ibi no. per omnes. ff. de lega. j. & l. quod his verbis, in prin. ff. de legat. ij. & l. filiũ, quæ eſt pen. & ibi Bart. ff. de opti. lega. & l. Herennius, la. j. ff. de vſur. & auth. idem eſt. C. de hæret. & in §. ſi quis de prædictis, le. ij. verſi. ſi verò poſthac, & ibi Angel. in auth. vt cum de appel. cogno. & not. Bald. Martin. Laud. & Alex. in cap. j. tit. de feud. dar. mini. valua. Ang. confi. cccxxxj. pro conſultationis, in prin. Raph. Fulgoſ. confi. xxiiij. humaniſſime. & Pau. Caſt. confi. xciiij. clarum eſt in iure, col. ij. verſi. quantum verò ad fruſtus interim perceptos, lib. ij. { Socin. dicto confi. clxx. col. v. verſi. aliquando & ſecundo, lib. ij. cum ſimil. Euentus enim } conditionis non trahitur retro, quòd ad dominium & commodum fruſtuam, ſecundũ Bart. & alios in l. vlti. §. ſed quia, cum ſequent. C. commun. de legat. per l. j. §. { ſerui appellatione, quem pro j. citauit. } ff. de ſenatuſconſul. Syllan.

285
Conditiones extrinſecæ nõ faciunt actus conditionales.

¶ Præterea & ſi illa conditio vt ſuſpenſiua intelligeretur, videlicet hoc modo, dono, ſi non habuero liberos, non tamen faceret donationem cenſeri conditionalem, ſed puram, cum non expreſſa fuerit, ſed tacitè tantum intelligitur. Nam huiusmodi conditiones extrinſecæ, quæ ſcilicet tacitè inſunt & ſubintelliguntur, non faciunt actus conditionales, nec eos ſuſpndunt, per textum qui ita nuncupatim exponit conditiones extrinſecæ, in l. conditiones extrinſecæ. ff. de condit. & demonſt. & in l. aliquando, cod. tit. & in l. cum illud. §. j. in fin. ff. quemadmod. dies leg. ced. & vbique concord. in glo. & præterea in c. ſignificati, & ibi glo. & doct. extrà de electio. & cap. ij. vbi Panor. & Card.

& Card. Alex. not. vtrique in j. not. extra de ſponſal. & voluerunt etiam glo. & doct. in cap. ad audientiam, le. ij. ext. de reſcript. & in cap. ij. de elect. lib. vj. Bal. confi. lxx. præmittendum eſt, in ſi. lib. iij. cum ſimilib. Idq; etiam ſi exprimantur. l. muto. §. j. ff. de tutel. Atque etiam ſi ea tacita conditio ſubrogetur à lege in locum expreſſæ ab homine. l. quæ ſub conditione. §. vlti. & ibi glo. & Bart. ff. de condit. inſtit. quem ad hoc admodum commendat Franc. Aret. in l. iij. ff. de legat. j.

Redhibitoria non competit ex vitio quod poſt venditionem cõtingit.

286 ¶ Quod autem dictum eſt in poſterioribus legibus de venditione quæ per redhibitoriam reuocatur, nõ videtur huc pertinere, cum res ibi redhibeatur ex cauſa de præterito, quæ ſcilicet inerat iam à tempore venditionis. neque enim competit redhibitoria ex morbo aut vitio quod omnino poſt venditionem cõtingit, nulla ſcilicet præcedente cauſa, vt patet per totum titu. ff. de ædil. edic. & C. de ædil. actio. etiam per totum, præſertim in l. ſi apud. Hic verò fit reuocatio ex cauſa quæ non ſuberat tempore donationis, ſed quæ eam ſecuta eſt. Ideo non mirum, ſi nec fruſtus ante cauſam ipſam percepti reſtituuntur.

287 ¶ Nec huic obſtat quod hic dicitur, totum reuerti, etiam ſi ſimpliciter id diceretur, nec fuiſſent adiecta ea verba, quod donatum fuerit, vt illud quoque addam Ripæ. Nam huiusmodi verborum ſimiliumq; enuntiatio fruſtus antè perceptos non comprehendit, per tex. apertum in l. quod his verbis. ff. de leg. iij. vbi ita ſcribitur, quod his verbis relictum eſt, quicquid ex hæreditate boniſve meis ad te peruenerit, cum morieris, reſtituas fruſtus quos is viuos percepit, non venire. Et tex. in l. hæredes mei, in prin. ff. ad Trebel. vbi & ita quoque ſcribitur, hæredes mei quicquid ad eos ex hæreditate boniſve meis peruenerit, id omne poſt mortem meã reſtituant, nihil de fruſtibus pendente conditione perceptis petitum videri poteſt. quos text. expendit Rom. ſing. xxxvj. quòd licet legatarius. & ex poſteriori Bart. in l. meui. §. j. in ſi. ff. de legat. ij. tradit per hanc diſtinctionem quicquid, non contineri fruſtus, vt etiam hinc intelligas eam diſtinctionem hic nihil ad id obeſſe. Et facit etiam text. ſi penitus introſpiciatur, in l. in fideicommiſſi. §. cum Pollidius. ff. de vſur. vbi cum teſtator quiſpiam rogaflet hæredem, alteri, cum certam ætatem compleſſet, quicquid ex bonis ad eum perueniſſet, reſtituere, reſpondit iuriſconſultus, fruſtus reſtituendos propter alia quædam verba fideicommiſſo adiecta, tanquã ex illis verbis quæ diximus, non eſſent reſtituendi. Quamquam in illis iuribus contrarium potuiſſet videri propter verbum reſtituere, per iura ſuprà allegata in verſi. cccxxiiij. incip. cæterum & hic de quo vide doct. in d. l. plus eſt. ff. de verbor. ſignifi. { & Alcia. in l. hæc verba in ſtipulatione, in prin. ff. de verbor. ſignifi.

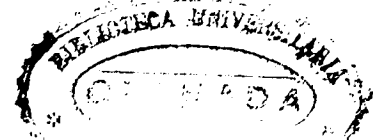
improvementa quædam dicuntur.

288 ¶ Sed hic quæro, cum hic donatarius poſſit deducere aut repetere melioramenta quæ vocamus, Græci ἐμποιήματα vocant, veluti laboramenta, de quibus non ſemel fit mentio in nouellis Iuſtiniani Græcis cõſtitutionibus, in titulo περὶ ἐμποίσεως καὶ ἐμφορέσεως ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, id eſt de alienatione & emphyteuſi rerum eccleſiaſticarum, quo in loco Haloander vertit emponemata, meliorationes, non veritus hoc verbo vt poſt Vlpianum iuriſconſultum in l. æquiſſimum. §. inde quaſitum. ff. de vſufruct. & Iuſtinianum in l. ij. C. de iure emphyt. quæ etiam lex emponematum mentionem facit. ſed nonnulli eum locum emendare volentes, aliud verbum ſubſtituerunt, freti vt reor, autoritate Antonij Bartholini in ſuis legum annotationibus. ca. xlvj. quos palam erroris arguunt Græcæ illæ Iuſtiniani cõſtitutiones, vt hinc intelligas, non adeo temere mutanda eſſe antiqua volumina, etiam ſi quid occurrat quod fortè non intelligas, ſed tantum admonendos lectores, ſi quid tibi magis arrideat. Sed vt ex hoc tandem diuerticulo redeamus, cum donatarius poſſit deducere vel repetere huiusmodi meliorationes, & alias impenſas neceſſarias à ſe factas ad perpetuam rei vtilitatem, per dictam l. domos, cum ij. legibus ſeq. ff. de leg. j. An hic ſaltem hæc ipſa compenſabit cum fruſtibus, vt ſcilicet ea tantum deducat vel repetat, quæ fruſtus ipſos excederent? Id quod videtur, per text. in l. ſumptus. ff. de rei vendic. & gloſſ. in l. in fundo. in verbo, deducto, quæ eſt vlti. poſt medium, cod. tit. & Bald. confi. cccix. quaeritur vtrum adulta, in fin. lib. ij. & confi. ccccxvij. ad primum dico, in vij. dubio, lib. iij. cum ſimilibus factis probatur, eos qui ad fruſtuam reſtitutionem non tenentur cum ſumptibus, tamen eos compenſare debere.

Ad fruſtuam reſtitutionem qui non tenentur cum ſumptibus, eos tamen compenſare debent.

Contrarium tenentes.

289 ¶ Tu tamen in hoc caſu tene contrarium, vt in cæteris omnibus, in quibus is qui fruſtus percepti, erat interim dominus, { nam is non tenetur compenſare huiusmodi melioramenta, & impenſas cum fruſtibus. Et } etiam ſi res erat ſubiecta reſtitutioni, vt voluit gloſ. not. in d. l. emptor, in prin. in verbo, ſuperfluum, ad fin. ff. de rei vendic. quam ſequuntur Bart. qui eam dicit notandam, Bald. & Angel. qui & eam dicunt ſingu. & alij recentiores ibi. & idem Bald. Imol. Raphæ. Com. Paul. Caſtr. qui & eam negat eſſe alibi. Alexan. & Iafon qui eam quoque dicunt ſingu. in d. l. domos, Bald. Angel. Imol. Alexand. qui & ipſi dicunt ſingu. in l. in inſulam. §. fruſtus. ff. ſolut. mari. Bald. qui illam item dicit ſingul. in cap. grauis, colum. ij. verſicu. ſi autem ædificafſem, extra de reſtitu. ſpol. & confi. ccciiij. ad euidentiam præmittendum eſt quòd creditor, poſt medium, libr. j. & in ſua margarita, in verbo, fruſtus, colum. j. verſi. fruſtus percepti ex re. & in cap. j. circa medium, { & ibi etiam Cardin. Alex. } titu. de feudo dar. miniſtr. valua. vbi Bald. dicit elegantem { Salyc. in l. dote, C. de rei vendic. } Alexand. confi. cxxiiij. diſcuſſis hæſitationibus, ad fin. lib. j. vbi etiam illam dicit ſingul. { & confi. clxij. conſideratis his poſt medium, libr. vj. & confi. clxij. viſis narratis, col. ij. verſicu. nec etiam poteſt dici, lib. vij. quibus item locis dicit illam ſingu. } Franc. Crem. ſingul. cv. ſi feci impenſas, vbi & illam quoque dicit ſingul. { Fely. in cap. cum cauſam, colum. vlti. extra de

re iudic. Iason qui eam quoque dicit singu. in l. ij. colum. viij. in vij. not. versicul. item adde prædictis. Stephan. Bertran. consi. cclxxxij. Christi, &c. viso casu mihi exhibito, colum. ij. versicu. ad tertium, lib. j. & consi. cccxxij. cuius est simile initium, in fin. eod. lib. j. & consi. cclxxxix. eodemq; vlti. Christi, &c. viso consultationis themate, colum. iij. versu. venio ad quartum, eod. lib. j. & consi. cclxxj. dudum fuit, num. 2. lib. iij. Matth. Affli. Deci. Neapol. lxxxvij. magnum est dubium, col. ij. versicu. item ex quo, {vbi dicit not. & Ioan. Lup. in repetit. rubr. de donat. inter vir. & vxor. §. lxxij. col. vij. versic. ex istis etiam solet.}

Sumptus qui ad fructuum collectionem spectant, semper compensantur cum fructibus.

¶ Nec abs re diximus supra sumptus ad perpetuam rei vtilitatem pertinentes. Nam alij qui ad fructuum collectionem spectant, semper compensantur cum fructibus, vt declarat Bald. i. consil. clxvij. Titius lib. j. & rursus i. dicto consil. cccij. & id quidem nemo negat. i. & probatur in l. fructus, & l. diuortio. §. impendia, qui vltimus est. ff. solu. matri. & ibi concord. in glo. & latissimè diximus in nostro tractatu Retractuum, titu. j. §. xv. glo. j. num. i. & multis sequent. Igitur vt hoc caput finiam, donatarius lucratur integros fructus, & tamen ex re donata deducit aut repetit integros illos sumptus, qui perpetuam rei vtilitatem respiciunt, nec in eos imputare fructus tenetur, sed in eos tantum, qui ad eorum collectionem pertinent.

Cum quid sit ipso iure, id tenetur in foro conscientie.

¶ Secundum discrimen, quia cum quid sit ipso iure, statim ad id tenetur in foro quod conscientie appellant, etiam si poena sit, quæ quidem aliàs ex sententia glof. in c. fraternitatis. xij. q. ij. cum similib. non debetur in eo foro. Ita voluit Panor. in ca. j. colum. iij. & ibi Fely. qui hoc admodum confirmat, col. xij. versic. incipit tamen illa glo. extra de constit. & idem Panor. in c. extirpandæ. §. quia verò, in repetit. col. vij. versicu. ex his dico, & iterum colum. sequen. versicu. & ex prædictis, extrà de præben. & in c. dilecti, col. iij. versic. in glo. fin. ext. de arbit. Barb. in repet. cap. Raynaldus, col. xlv. & iterum col. clxj. ext. de testa. vbi ex hoc conatur probare, hæredem qui non conficit inuentarium, teneri in foro conscientie vltra vires hæreditarias. Card. Alex. in d. c. fraternitatis, col. penult. versic. nota ex glo. Fely. in c. Rodolphus, char. pen. versic. limita tertio, extr. de rescrip. & in cap. cum nobis, col. vlti. eo. tit. Thomas Parp. in repet. l. si quis maior, in ix. q. ext. glo. C. de transact. i. Carol. Ruin. consi. iij. proponitur in themate, col. iij. num. i. lib. v. i. Corset. in suis singu. in verbo, poena, incip. vbiunque poena, & iterum in eodem verbo, poena, in foro conscientie, in fin. Matth. Affli. in constit. Sicilia, incip. violentias, col. iij. in ij. q. vbi repræhendit And. Iser. qui ibi tenet contrarium, quoniã vt ipse And. dicit, Theologi non considerant istas subtilitates. Verum ex Theologorum ipsorum sententia, si quis semel fuerit condemnatus ad poenam, ea debetur in foro conscientie, vt per diuum Thomam ij. q. lxxij. arg. ij. & voluit etiam Bal. in l. id quod pauperibus, in ix. q. versu. sed pone testator. C. de episc. & cleri. & Pet. Anch. in c. possessor malæ fide, col. xxv. versu. tertio quero, de reg. iur. lib. vi. & Fely. in d. c. j. col. xij. versu. limitatur secundo, ext. de constit.

Semel condemnatus ad poenam tenetur in foro conscientie.

¶ Et hæc communiter tenentur. licet Philip. Deci. dubitet in d. c. j. col. vij. versicu. prædicta conclusio, extra de constit. atque etiam i. Fely. in hac re sibi malè constans in capit. audiuimus, col. ij. versic. sed aduerte, de simoni. tribus rationibus, quas ibi videre poteris & i. Stepha. Costa in tractat. de ludo, colum. xij. versic. & limitando prædicta & apertè negat Hiero. Cagno. in repetit. l. si quis maior, chart. pen. num. 160. C. de transactionib. Et pro hac parte facit quod scribit Bald. post Nicol. Mathesi. in l. ij. C. de vectig. & commis. quòd cum res cecidit in commissum, si is cuius erat moriatur, etiam ante quinquennium, non tenetur in foro conscientie, per nota. in dicto cap. fraternitatis. Et tamen constat in eo casu rem esse commissam ipso iure, vt patet in eo tex. à contrario sensu, in verbo, vendicari non potest, & not. etiam in l. commissæ. ff. de publica. & vectig. i. Sed priori opinione suffragatur, quòd si quis ipso iure priuatus sit beneficio, non potest illud amplius licitè tenere. Secus si priuandus sit per sententiam, vt patet ex not. per Inno. in c. cum nostris, de præben. Panor. in cap. item cum quis, col. iij. versic. hoc vltimum dictum, de restitu. spol. & Fely. in cap. inquisitionis, in prin. col. ij. de accusa. j.

Donatarius in foro conscientie, an teneatur ad rei restitutionem.

¶ Sed sequendo communiorem sententiam, videtur in casu nostræ legis, donatarius in eo foro conscientie teneri ad rei restitutionem, de quo videtur text. expressus in c. quicumque. xvij. q. iij. vbi & hoc voluit Archid. & glo. in c. vlt. & ibi Io. And. col. ij. & Collect. col. penult. sed nunquid ille. i. Ioan. Cald. in repe. col. j. versu. quintò propter nouam. j. & Imo. col. ij. & iterum col. iij. versu. quintò fallit & Panor. col. ij. super glo. j. extr. de donat. i. & glo. in c. ex transmissa, in glo. vlt. de renunt. dum allegat. d. c. quicumque. j. Hostien. in summa eod. titu. §. qualiter reuocetur, versicu. item propter superuenientiam. Oldr. consi. cclxxvij. licet quantum ad claustrales, col. ij. versu. ad tertiam quaestionem. Rapha. Fulgos. in l. j. C. de inoffic. dona. Corn. consil. xv. ex quo dictus, colum. ij. lib. j. & consil. xi. in præsentii consultatione, col. iij. versic. tertio dicta donatio, lib. iij. & consi. xxx. in hac consultatione, col. ij. ante fin. lib. iij.

Donatio facta ecclesie non reuocatur per natiuitatem liberorum.

¶ Quod etiam procedit in eo casu, quo donatio non reuocatur nisi ad legitimum bonorum subsidium, vt scilicet nihilominus teneatur donatarius totum restituere in foro conscientie. Nam text. in dicto cap. quicumque, loquitur in eo casu, videlicet in donatione facta ecclesie, quæ quidem non reuocatur per natiuitatem liberorum, nisi vsque ad legitimam, vt diximus latè supra in verbo, libertis, versicu. lxxxij. incipien. verum sunt & multi. & intelligit glof. ibi, & omnes. & nouissimè Fort. Garcia. in tractatu de vltimo fine iuris, chart. xvj. colum. iij. versicu. his itaque præsuppositis, & sequent.

¶ Tertium,

295 ¶ Tertium, quòd non longè à superiori distat, licet aliàs ecclesia non iudicet de occultis, capit. si cur tuis, in fin. extr. de simo. & ibi concor. Tamen poena ipso iure imposita afficit delinquentem quantumlibet occultum, vt voluit glo. in clem. j. §. verum quia, in verbo, eo ipso, & ibi Card. tum in xij. not. tum in vij. quaest. de hæret. quam sequitur & dicit not. Panor. in c. vlti. in ij. not. & ibi etiam Ioan. Anan. & Fely. extr. eod. titu. & idem Panor. in c. ad falsarium, colum. ij. & ibi quoque Ioan. Ana. col. v. extr. de crim. falsi. & voluit ipse Panor. in repet. d. §. quia verò, quibus locis supra in ij. discrimine allegauimus. Tu tamen hæc omnino vide Domi. in cap. perpetuæ, col. ij. versic. super dubio glof. de elect. lib. vj.

Pœna ipso iure imposita afficit delinquentem quantumlibet occultum.

296 ¶ Quartum, quòd ipso iure fit, transit aduersus hæredes, etiam si aliàs non transeat, verbi gratia, poena non transit in hæredes delinquentis. l. j. ff. de priua. delic. & l. j. C. ne ex delic. defunc. Tamen si ipso iure statuitur, transit. Ita enim voluit eas leges limitas glo. in l. si quis iniquum. §. quod autem ait, & ibi Bart. Bald. Ang. Paul. Castr. Alex. i. Socin. qui id dicit sing. j. & fere omnes per illum rex. ff. quod quisque iuris. & Bart. in d. l. j. colum. j. ff. de priua. delic. & in l. ex iudiciorum, circa medium. ff. de accusa. & in l. j. §. sed hæc constitutio, circa medium. ff. de calum. Bald. Ang. & alij in d. l. j. C. ne ex delic. defunc. Bald. in l. qua sub conditione. §. vltim. in fin. ff. de condit. instir. vbi dicit illam glo. singul. i. & in l. qui à latronibus. §. j. circa medium. ff. de testa. j. & in rub. C. de priua. delic. colum. pen. vbi & dicit illam glo. singu. & in l. vlt. col. ij. versic. item op. videtur. & ibi etiam Ioan. Plat. col. quoque ij. C. de iure fisci. lib. x. & idem Bald. in l. imperialem. §. in super, col. vlti. & ibi etiã Iacob. Aluar. & Card. Alex. col. ij. titu. de prohi. feud. al. per Feder. Salyc. in l. j. C. si reus vel accusa. mort. fuer. Petr. Anch. in c. j. in j. not. de rescript. lib. vj. & in c. cum secundum, post princ. de hæret. eod. lib. vj. i. & consi. cclvj. pro clariori, per l. commissæ. ff. de public. & dicto c. cum secundum. iuncta l. j. & ibi Bart. ff. de priua. deli. j. Paul. Cast. in auth. hoc amplius, col. ij. versu. in tex. ibi excluditur. C. de fideicom. Panor. in c. dilecti, col. iij. ext. de arbit. & in c. vlt. col. ij. versu. item si donatio, & rursus col. seq. versu. sed quo ad argu. glo. extrà de dona. & consi. iij. nitar in præsentii causa in ix. dubio, lib. ij. i. Raph. Fulgo. consi. xxij. humanissimæ, in fin. j. Ioan. Ana. in c. vergentis, col. ij. extr. de hæret. & in c. in literis, col. j. ad fi. extr. de raptu. Phil. Fran. in c. felicitis. §. nullus, de poenis lib. vj. Cepola conf. xxij. spectabiles domini, col. iij. versu. nec prædictis obstat, Alex. in l. quia tale, col. ij. ff. solut. matr. Ang. Aret. in §. interdum, col. j. ad fi. Instir. de hæred. quæ ab inte. defer. per tex. in l. Caius. ff. de senatufc. Sylla. & idem Aret. in §. non omnes, col. iij. versu. iij. oppo. & versu. secundo casu. Instir. de perpet. & tempo. actio. Fran. Aret. consi. xiiij. viso & diligenter considerato ad fin. Socin. consi. lxxvj. visa donatione, col. pen. versu. quintò confirmatur, lib. iij. Anastasius Platus inter consi. Barb. consi. vlti. multos futuros esse, col. v. versu. ad quintum, lib. j. Cepola causarum ciuiliu consi. lix. spectabiles domini, col. iij. i. & criminalium consi. xxij. spectabilis, col. iij. versu. nec prædictis obstat. Socin. consi. lxxvj. visa donatione, col. pen. lib. iij. j. Matthæ. Affli. in decis. Neapo. deci. cclv. habens feudum, ad fin. Philip. Deci. in l. i. pupillum. §. j. in hæredes, in ij. fal. ff. de reg. iur. Iaco. à sancto Georg. in l. si quis maior, col. pen. & ibi etiam Thomas Parp. in repet. in v. q. versu. secundus casus, & Aquen. col. ij. & Hiero. Cagno. in repe. char. lxx. nu. 145. C. de transact. Et est optimus & expressissimus tex. in l. commissæ. ff. de publ. & vectig. quem ad hoc expendit Rom. ibi. & Bart. in d. l. ex iudiciorum & Panor. locis supra allegatis. Et ex eo colligitur ratio huius sententie, cum ita scribitur ad verbum: Nam quòd commissum est, statim definit eius esse, qui crimen commisit.

Quod ipso iure fit, transit aduersus hæredes.

297 ¶ Quamquam Iason solus omnino, vt videri vult, tenuit contrarium in d. §. quòd autem, vbi videbis quibus rationibus moueatur. Sed ante eum in ea sententia fuerat Bald. secum pugnans, cuius non meminit, in l. vlt. col. j. versu. glo. arguit. C. eo. tit. de reuoc. donat. & ibi eum sequitur Fran. Rip. in repet. q. vlti. col. etiam vlt. & Franc. Curt. iunior in tract. feud. in pen. q. quartæ partis principalis. Sed & in hac tacitè, dum aliud agit, inclinare videtur Petr. Ancha. sibi quoque contrarius in cap. ij. col. vlti. de confes. lib. vj.

Contrarium tenentes.

298 ¶ Priorem autem sententiam confirmat eorum op. qui negant id quòd dicitur, crimen extingui morte delinquentis, procedere, cum bonorum poena ipso iure imponitur. Nam tunc quantum ad ipsa bona non extinguitur. Ita voluit Cy. post Iac. Ray. & Petr. in l. ij. col. ij. in j. q. C. qui testa. fac. poss. per tex. optimu in l. Caius. ff. de senatufc. Sylla. & Bal. in l. qui à latronibus. §. si quis, circa medium, & ibi etiam Ang. in fi. & Imo. ff. de testa. & Bal. in rub. C. si pend. appel. mors interue. vbi dicit, quòd quando confiscatio fit ipso iure, mors non extinguit pronuntiatu, nec impedit pronuntiatu, per d. l. Caius. Platus d. consi. vlt. vbi supra. i. & Ias. consi. xlvj. pro fisco regio, in prin. lib. iij. j.

Confiscatio cum fit ipso iure, mors non extinguit pronuntiatum.

299 ¶ Ex quibus potes intelligere, quòd licet donatarius mortuus fuerit, antequam donans declarauerit velle se donationem reuocare ob natiuitatem filij, poterit tamen ab hæredibus ipso iure reuocare: præsertim cum hæc reuocatio non fit ob delictu donatarij, ideo nihil est quòd prohibeat competere aduersus hæredem, quado regulariter actio transeat & aduersus hæredem, etiam si agatur de reuocatione contractus, per l. ij. ibi, hæres emitteret. C. de pactis inter empt. & vendit. comp. atque etiam de rescissione ex auxilio extraordinario, per text. in l. qui solidum, §. j. & ibi Bald. ff. de legatis ij. Quin & si ex delicto esset, tamen cum res apud hæredes reperitur, aduersus eos competit actio. l. j. C. ne ex delict. defun. Quòd tamen intelligitur secundu ea quæ latè diximus supra in verbo, susceperit liberos, num. 211. secundo intelliges, cum multis seq. vsque ad nu. 225. An autem possit reuocari à tertio possessore, videbis infra num. 325. sed quaestionis est.

Nihil est quòd prohibeat competere aduersus hæredem, quando actio transeat & aduersus hæredem.

300 *Pœna que transit aduerfus heredes passiuè, ea que transit ad heredes actiuè.*

301 *Confirmatio præcedētium.*

302 *Qui contrarium teneant.*

303 *Constitutio, cum sit alicuius rei priuatio ipso iure, non extenditur.*

304 *Constitutio pœnalis in æquiparatis licet extendatur iure antiquo, nõ extenditur tamen in consiliata sentent.*

305 *Confirmatio præcedētium.*

¶ Quintum, quemadmodum transit aduerfus heredes passiuè (ita enim magna ex parte loquuntur quos supra citauimus) ita quoq; & ad heredes actiuè, vt etiam expressè voluit Bal. in d. c. imperialem. §. insuper, col. vlt. versicu. ex his etiam apparet, tit. de prohi. feud. ali. per Feder. Panor. in d. cap. vlti. vbi supra, in priori loco. & ibi etiam Cardin. Flor. de donat. & idem Panor. dicto confi. iij. lib. ij. Paul. Castr. in l. omnimodo, colum. ij. versic. item glo. quæ incipit. C. de inoffic. testa. Card. Alex. in c. j. §. porro, colum. ij. titu. quæ sit pri. caus. benefi. amit. & Hippol. Marsil. in l. j. num. 64. C. de rapt. virgin.

¶ Quod & confirmat quòd licet protestatio extinguatur morte protestantis, nec ad eius heredes transeat. l. non solùm. §. morte, & ibi Bart. & alij. ff. de ope. no. nunt. de quo & per Bartol. Angel. & alios in l. si intra. C. de non num. pec. & per Cardin. Alexand. in c. sollicitudinem, col. xxij. versic. x. quæro, extr. de appellat. fallit tamen in protestatione, quæ secum trahit executionem, ex sententia Bald. in c. Cumana, col. pen. extr. de elect. Quem sequitur Anto. Rub. in repe. d. §. morte, chart. xvij. col. ij. versicu. subsequenter quærit, vt dicit de hoc videri casum in l. Nefennius. ff. de negot. gestis.

¶ Quamuis Imol. in d. c. vlt. col. vij. versic. secundò potest obiici, de donat. teneat contrarium eius quod diximus, pœnam ad heredes transire, cum ipso iure imponitur. Nam licet, inquit, va fallus priuatur feudo ipso iure ob feloniam, intelligitur tamen, si dominus voluerit, per not. in l. ij. C. de iure emphy. & in l. j. §. vlt. cum l. seq. ff. si ager vectig. & supra alibi latè diximus. Ideo si dominus non declarauerit voluntatem suam, videtur quòd hæres ipsius non possit auferre. & hoc videtur sequi Iaf. in d. l. omnimodo, in fi. C. de inoffic. testa. & Curt. iunior vbi supra. Quibus adde quòd hæres non potest declarare voluntatem defuncti, vt voluit glo. in l. idem Pomponius. §. vlti. & ibi Bart. Bal. in vtraque lect. & Ang. ff. de rei vend. & gl. in l. inter stipulantem. §. j. in verb. actori, & ibi etiam Bart. Ang. & Alex. qui adfert concord. & etiam Iafon col. iij. ff. de verb. oblig. Inno. in c. cum dilectus, extr. de suc. ab inte. Spec. tit. de acti. & peti. §. sequitur, versicu. quòd si nolit. & tit. de libel. concep. §. vlt. vers. sed quando. Bart. Bald. & Ang. in l. si quis intentione. ff. de iudic. & in l. si quis à filio. §. si plures. ff. de leg. j. Bart. in l. edita. col. ij. {vers. & intelligo.} C. de eden. & in l. naturaliter. §. j. col. vj. versic. quid si ex coniecturis. ff. de acqui. posses. Bald. in c. j. col. pen. versic. & nota quòd hæres, extr. de consti. {Ang. confi. ccxciiij. punctus est Ser Stephanus} & Petr. Anch. in c. ij. in v. not. de rescrip. lib. vj. vbi not. dicit illam priorem glo. & Iafon in l. cum stipulatus sim mihi à Proculo, col. ij. vers. quartò not. ff. de verb. oblig. & confi. cxlviii. nobilis & generosus, col. pen. vers. secundò principali, lib. ij. Et facit tex. in l. centesimis. §. si ita stipulatus. ff. de verb. oblig. vbi & hoc not. Iaf. in ij. not. Quod qualiter intelligatur, vide omnino Iaf. in l. post dotem, col. ix. versic. secundò vltra scribentes. ff. solu. matr. Quæ res admodum facit ad casum nostræ legis in iis quæ diximus supra in verbo, suscepit liberos, vers. ccxj. incip. secundò intelliges procedere, & seq.

¶ Sextum, constitutio quæ aliàs extendi posset, tamen non extenditur cum sit alicuius rei priuatio ipso iure. Quod vt perspicuè intelligas, constitutio pœnalis sæpe extenditur ex eadem ratione, vt per glo. in cle. j. in verbo, præfidenti, de rescrip. & latè per Imol. & alios in l. si verò. §. de viro. ff. solu. matr. & Domi. & Phil. Franc. in cap. j. de tempo. ordin. lib. vj. & Ioan. Bapt. Seuer. in repetit. l. omnes populi. ff. de iustit. & iur. cum simil. & probatur ex duobus cap. simul iunctis, scilicet c. cupientes. §. hac generali, de elec. lib. vj. & cap. si postquam. §. cum autem. §. si verò, & ibi not. eo. tit. secundum Bal. confi. ccclxxxvj. statutum prouidet, col. vlt. lib. ij. & est text. in c. j. §. porro, ad fi. tit. quæ fuit pri. caus. bene. amit. quem meliorem totius iuris dicit Bal. ibi in vlt. not. Tamen cum pœna ipso iure imponitur, nunquam fit extensio ex eadem ratione, vt pulchrè voluit Ioan. And. in c. odia, col. ij. vers. in contrarium, & iterum col. iij. in responsione primi contrarij. & ibi post eum Alber. de reg. iur. lib. vj. per §. pœnæ, de pœnit. dist. j. & l. pen. ff. de pœnis. & alia quædam iura, & Bald. in l. de quibus, col. xij. vers. restat videre de prorogatione. ff. de legib. & Pano. in c. vlt. extr. de iure patro. & in cap. non magnopere, col. iij. versic. & per hoc, & istum text. extr. ne cle. vel mona. & Philip. Deci. qui vnum Bald. citat, in c. translatio, in j. lect. col. vlt. versic. septimò in pœnis, extrà de constituto.

¶ Similiter licet in æquatis siue æquiparatis à iure antiquo extendatur constitutio pœnalis, vt apertè probat glo. in c. postquã, in verbo, prouisione, de elect. lib. vj. & confirmat glo. in c. de multa, in verbo, in eadem ecclesia, quam Panor. ibi commendat, extr. de præben. cum simil. istud tamen non procedit in constitutione latæ sententiæ, ex sententia glo. in c. licet canon, in verbo, parochialis, de elect. lib. vj. quam ad hoc expendit & dicit singu. Fran. Aret. in l. ij. ad fin. ff. de legatis i. vbi etiam dicit ad hoc facere text. in c. j. & quod ibi not. extr. ne cler. vel monach. eo. lib. vj. Quod multum notandum ad ea quæ latè diximus supra in verbo, libertis, in j. q. cum differuimus an ista lex debeat & possit extendi ex eadem aut simili ratione.

¶ Et hæc quidem confirmat Imol. sententia in c. vlt. col. x. extrà de constituto. quæ est huiusmodi, quòd licet constitutio iuris antiqui declaratoria addens nouam pœnam non extendatur respectu pœnæ ad præterita, per tex. in c. quoniam, & ibi Anto. Panor. & Ioan. Ana. extr. de simo. & in cap. primo, & ibi etiam ipsi Panor. & Ana. post antiq. extr. ne præla. vic. suas. & vt voluit Petr. Liaz. in proœmio Cle. & Ant. in d. c. vlt. de constit. per glo. in clem. j. in verbo, de cætero, de vsur. Hoc tamen procedit, inquit Imo. in d. c. vltim. quando pœna imponitur ipso iure. Secus fortè, ait, si esset impon

imponenda per iudicem, per id quod not. Io. Lig. in c. j. extra de constitutionib. Et hæc etiam fuit sententia Goffre. in d. c. j. ne prælat. vices suas. Sed ea non placuit Panor. & Ananij ibi. & ipsi Ana. in d. c. quoniam, quos vide.

¶ Septimum cum pœna imponitur ipso iure, sed ante aliquid nominatim debet fieri, tunc necesse est fieri expressis nominibus propriis, aut aliàs ita manifestis aut indubitatis, vt vicem priorum nominum obtineant. Quod si ipso iure pœna non imponitur, satis est fieri per quasdam circumstantias, vt appellant, siue demonstrationes non adeo strictas. Ita voluit Panor. in c. in Lateranensi, ante fi. ext. de præben. per glo. in cle. j. in verbo, nominatim, de vit. & honest. cleri. & in c. cõstitutionem, in eodem verbo, de sententia excommunic. libro vj. & quod voluit Innoc. in d. ca. in Lateranensi. Sed tu tamen interim vide Franc. Aret. in l. j. col. ij. versic. ad secundam quæstionem. ff. de liber. & posthumis.

¶ Octauum, vbi quid sit ipso iure, non est locus pœnitentiæ, vt voluit glo. in cle. ne in agro. §. quia verò, in verbo, ipso facto, de stat. monac. quam in eam rem expendit & dicit sing. Bal. in auth. habita, col. vlt. C. ne fili. pro patr. & eam quoque sequitur Panor. in c. non magno, col. iij. versic. tertio quæro, ext. ne cleri. vel monac. & Rom. confi. ccccxxvij. in proposito casu, col. j. vers. nec est dicendum. Alex. in l. si insulam, col. xij. in xj. fallentia. ff. de verb. oblig. & in addit. Bart. in l. j. ff. de his qui not. infamia. & in l. qui ea mente, in fi. ff. de furt. & confi. xiiij. viso & considerato, col. ij. versic. sed sic est, lib. ij. & Philip. Franc. in c. ij. col. ij. super glo. in verbo, mandauerit, in princ. de homici. lib. vj. Barb. in c. si quorundam, col. iij. vers. vtrum autem, ext. de solut. vbi hoc dicit mirabile ad intellectum illius decretalis. {Franc. Aret. in l. ij. col. ij. C. de in ius vocand. Phil. Deci. confi. cxxxvij. cuius superscriptio incipit, verba ista, col. j.} & Hippo. Marsil. sing. cccxxvj. pœnitentia in delictis, in fin. {Et idem quoque voluit ea glo. non allegata, Bal. in l. j. §. bestias, post prin. ff. de postul. & in l. non solùm. §. vlt. ff. de aliena. mutan. iudic. cau. fac. & confi. xxxiiij. statuto seu capitulo, col. iij. vers. præterea istud delictum, lib. v. vbi ad hoc multa iura allegat, quæ tu ipse videre poteris. & Salyc. in l. vltim. C. de emphyt.}

¶ Nonum, quod cum præcedenti admodum conuenit, quòd cum electio alicuius rei ad aliquem spectat, non licet, variare, quando electio habet vim executionis ipso iure, quia scilicet secum trahit executionem, per tex. in l. si is cui, & ibi Bart. ff. de legatis ij. & in l. apud Aufidium, & ibi Bart. ff. de lega. j. & glo. in l. statuliberum. §. Stichum. ff. de legat. ij. & glo. in l. si quis stipulatus sit Stichum, & ibi Bart. col. j. vers. ex prædictis, & Franc. Aret. col. j. ff. de verb. oblig. Dynus in l. si seruum. §. sequitur. ff. eo. Bart. in l. eum qui certarum. §. vlt. col. j. & ibi Ang. etiam post princ. & iterum in fin. ff. co. tit. & idem Bart. in l. serui electione. ff. de lega. j. & ibi etiam {Fran. Aret. &} Iaf. qui hoc confirmat ex eo quod diximus in præcedenti vers. Bal. in l. j. col. j. in fi. ff. de lega. j. {Franc. Aret. in l. si quis ex pluribus, post medium. ff. de verb. oblig.} & Iaf. in l. non vbi que, in princ. col. ij. in ij. no. ff. de eo quod certo loco.

¶ Et in simili licet iudex possit reuocare sententiam interlocutoriam, l. quod iussit. ff. de re iudic. tamen id non procedit in sententia quæ secum trahit executionem, secundum gloss. not. in l. j. §. vlt. in verbo, vel adde, & ibi Rayn. qui dicit sing. & Bart. qui dicit multum not. & Bal. qui item dicit sing. ff. de prætor. stipul. Rayn. & Imol. in l. pen. eo. tit. Roma. qui & illam dicit sing. confi. 226. vltra pridie allegata, in princ. Panor. in c. cum cessante, col. vlt. per gloss. ibi, & ibi quoque Philip. Peru. col. viij. ext. de appel. Paul. Cast. in d. l. quod iussit, & ibi Alex. in ix. fal. & Iafon primùm quidem col. j. vers. istam regulam, deinde & latius col. viij. vers. secundò, in quantum. idem Iafon in l. cum procurator. §. si dominus, col. vlt. & iterum in l. si opus col. j. ff. de ope. noui. nunt. vbi & illà glo. dicit solennem. & Felyn. in c. si clerici. §. de adulteris, col. ij. vers. fallit primò, extr. de iudic. {& Fran. Aret. in l. si quis ex pluribus. ff. de verb. oblig.}

¶ Decimum, quod & à superioribus non longè abest, Cum quid ipso iure fit, non admittitur morè purgatio. l. si is cui, & ibi Bart. ff. de legat. ij. & l. qui ob rem non defensam, & ibi item Barto. {Bald. Salyc.} & recentiores. ff. de condi. indeb. & voluit glo. in c. vlt. quam ita intelligit & sequitur Bal. ibi, col. ij. vers. Ber. tractat. hic, ext. de elect. & glo. in c. licet, in gloss. vlt. & ibi Anto. col. j. versic. not. quòd collatio, & iterum col. ij. vers. oppo. quòd hic mora, extr. de sup. neg. prælat. & glo. in c. vlt. in gl. quoq; vlt. & ibi itè Ant. in ij. not. ext. eo. tit. & glo. in c. cupientes. §. quod si per xx. in verbo, expectati, & ibi etiam Ioan. Mo. Archid. Ioan. And. Pau. Petr. Anch. Imo. Domin. & Philip. Franc. de elect. lib. vj. & glo. in c. licet canon. §. is etiam, in verbo, priuatus, in prin. & ibi. {Ioan. Mo. col. ij. in eodem verbo,} Domin. paulò ante fi. & Petr. Anch. tum col. j. vers. item not. in text. tum col. vlti. vers. quartò quæro, & Philip. Franc. col. vlt. eod. tit. & lib. & Dyn. in l. si seruum. §. sequitur. ff. de verb. oblig. Bart. in d. l. si insulam, in iij. & iij. quæst. & ibi quoque Bald. paulò ante fi. Ang. col. viij. vers. secundò fallit. Imol. col. xv. Alex. col. xj. vers. vndecimò fallit, vbi hoc multis modis limitat {Iafon qui & ipse duobus modis limitat, char. vlt. versic. in iij. quæstione,} & penè omnes. ff. de verb. oblig. idem Bar. in l. si quis. §. si plures, in fi. ff. iudic. solui. & in l. si quis maior, col. ij. & ibi Bal. col. vlt. & Saly. col. j. Ang. Pau. Cast. Alex. non semel. Franc. Aret. & Iafon col. pen. Alcia. in verbo, mox, & penè omnes. C. de transact. {Bart. in l. iam tamen, in prin. quam legit cum l. si quis apud, in fi. ff. iudic. sol.} & idem Bald. in l. & si post tres, col. antepenul. vers. sed venio ad secundum, in lect. & iterum in repe. col. vj. vers. ex prædictis colligo & ibi etiam Ang. qui tamen distinguit, vt videre

Pœna cum imponitur ipso iure, debet fieri expressis nominibus propriis.

Pœnitentiæ non est locus, ubi quid sit ipso iure.

Electio quædo habet vim executionis, trahit secum executionem.

Iudex potest reuocare interlocutoria, quando sententia secum trahit executionem.

Morè purgatio nõ admittitur, cū quid sit ipso iure.

poteris, col. vij. versic. secundò concludit. ff. si quis cautio. & idem Bald. in l. si pacto, quo pœnam col. pen. versic. ista sunt vera, & ibi quoque Saly. & Alciat. in verbo, vt fiat, in quarto casu. C. de pactis, idem Bald. in l. super. C. de transactio. & in l. magnam, col. vj. versic. secundò fallit. C. de contr. & committenda stipul. & in l. si plures, col. vlt. C. de condi. infer. & in c. capitulum, col. vlt. extr. de rescip. & in c. j. col. j. circa, & ibi Iacob. Bel. Marti. Laud. tit. quid iur. sit si post ali. vafal. feud. recup. & idem Bald. in c. j. col. j. & ibi etiam Marti. Laud. Card. Alex. col. ij. tit. quo temp. mil. vbi & de hoc est bonus tex. idem Bald. in c. j. in prin. col. ij. versic. quæro quid si vafallus, tit. de prohi. feud. ali. per Feder. & consi. cccclij. quia dictus consultor, col. vlt. versic. & confirmatur, lib. iij. & consil. xciiij. hinc plura occurrunt, col. j. lib. iij. Saly. in tracta. de mora, quem posuit l. semel mora. ff. solu. matri. col. v. in ij. & iij. conclus. negat. & iterum col. xv. in iij. conclus. iudiciaria, itémque colum. 'xix. in v. quæst. princ. & in auth. habita, col. ix. versic. quæro an locus sit pœnitentiæ. C. ne fili. pro patr. & in l. 2. col. iij. versic. restat nunc respòdere. C. de iure emphy. Ang. in l. quando, la iij. col. j. & ibi Fran. Arc. col. antepen. versic. etiam glo. not. ff. de acquir. hær. idem Ang. in l. si ex duobus. ff. iudic. sol. & consil. lxxij. quoniam nihil est, col. j. & consi. cccxxvj. ex themate, col. iij. versic. secundo probatur. & Ant. in c. vltimo, in ij. not. ext. de suppl. negli. prælatorum. eod. tit. & consil. xxxiiij. casus emphyteuta vendens. Imol. post alios in c. potuit, col. xj. versic. sed aduerte quia contra, ext. de loca. Petr. Anchar. in c. quàm sit, in v. no. de elect. lib. vj. & consi. cccclxxvij. in themate quædam narrantur. Roma. d. consi. cccclxxvij. col. ij. versic. tertio quia vbi est executio. Pau. Cast. consi. xcix. quia per suprascriptos, lib. j. & consi. lxxvij. videtur dicendum præfatum, col. j. lib. ij. & consi. cccxxvij. quæritur primò, col. ij. versic. secundò quia vbiunque, eod. lib. ij. Raph. Com. dum allegat not. in d. c. cupientes, & in d. c. licet canon, consi. v. nauta quidam, colum. vlt. Cepola caufarum ciuiliu consi. xxv. ex quæstione prædicta, col. vij. versic. secundò probatur. Aegidius Bellamer. consil. ix. factum est tale, cum esset lis, col. j. & alibi sæpe in eod. consil. Domi. consi. xxij. quia diffusè per patres meos, col. ij. Alex. consi. xiiij. vifo & considerato, col. j. lib. ij. & consi. lvij. perfectis testamento codicillis, col. 4. versic. ex omnibus igitur, eod. lib. 2. & consi. vj. circa processum col. pen. versic. & respondit, lib. iij. & consi. xl. vifo themate, col. j. lib. vj. Barb. in c. si quorundam, col. 2. ext. de solu. vbi id dicit singu. & consi. lxxvj. illud referam, col. ix. versic. tertio faciat, lib. iij. & consi. xlv. illud in medium, col. vj. versic. septimò est ponderandum, lib. iij. Corn. consi. cxxj. quanquam videatur, col. iij. in litera, t. & seq. lib. j. & consi. cclxxvj. quoniam post consilium, col. iij. versic. quod maxime procedit, eod. lib. j. & consi. xxv. in hac consultatione, col. vlt. versic. tertio vbi est tacita, lib. ij. & consi. cccxlvj. videtur in hac, col. j. versic. & quia ipso iure, lib. iij. & consi. xl. vifo processu, col. v. versic. & vbi pœna, lib. iij. Fran. Aret. in l. si ferui. §. vlt. col. quoque vlt. ff. de verb. oblig. & in d. l. si quis ex pluribus, co. tit. in c. at si clerici. §. de adulteriis, & ibi etiam Fely. col. ij. ext. de iudi. & idem Aretin. consi. xciiij. respondeo breuiter, colum. pen. versic. tertio quoque post lapsum. vbi dicit ad hoc sing. glo. in dicto §. quòd si per xx. & Franc. Curt. senior. consi. lxxij. antiquissima, col. vlt. Guido Pap. consil. xxxj. vifo ad plenum, in vj. dubio. & consi. cxcij. ex facti narratione, col. i. Card. Alexan. in c. r. col. 2. tit. quæ fuit prim. caus. bene. amit. & in c. propter ecclesiasticas, col. ij. versic. ex prædictis. & iterum in c. quoniã, col. vlt. versic. hoc etiam ego. xvij. distin. & Iason in l. 2. col. ij. C. de iure emphyt. & in dicta l. huiusmodi. §. Stichum. col. pen. ff. de legat. j. & in l. prætor ait. §. j. col. vlt. ff. de nou. oper. nuntiatio. & Philip. Dec. in auth. qui rem, colum. iij. versic. iij. principaliter. C. de sacrosanctis ecclesiis, & consi. cxxxvij. cuius superscriptio incipit, verba ista, col. i. & 2. & consi. cxlvj. cuius superscriptio incipit, dubia de quibus, col. iij. versic. vltimò non obstat. & consi. clx. in causa monasterij, in fi. & Strepha Bertr. consi. cclxxv. vifis pactis, num. 5. lib. i. Hippo. Marfil. in repet. ff. de fideiussor. num. 344. Matthæus Afflict. decisi. Neapol. clxxiiij. quidam restituit, col. secunda. Nam & aliàs cum dispositio est consummata, non potest mora purgari. Bal. in l. i. col. v. versic. generaliter not. C. de his quæ pœnæ no. per l. Thais. §. intra. ff. de fideic. liber. Et vt idem dicit in ea ipsa lege, col. pen. terminus qui perimit gratiam, facit vt mora purgari non possit, per dictum §. intra. & l. qui fundum. ff. de contra. empt. & cle. ei quem, de concef. præb.

311
Dicitur mox,
non impedit
more purgationem.

312
Qua in retamen subit in mentem dicti Bald. in d. rubr. quid iuris sit, afferentis id procedere, nisi incontinèti purgetur, per l. diuus. ff. de in inte. resti. Quod si verum est, frustra quæritur, vtrum quid fiat ipso iure, an per sententiam, quantum ad eam rem pertinet: quia etiam vbi aliàs mora purgari potest, intelligitur, modò id statim fiat, per c. potuit, ext. de loca. & d. l. & si post tres. ff. si quis cau. & no. in d. l. si infulam. Subit item illud eiusdem Bal. in l. cum ancillis, col. ij. versic. ibi patefecit. C. de incest. nup. scilicet dictione mox, non impedire moræ purgatione intra paucos dies. & sequitur Alex. in l. si infulam, col. 7. versic. secundò limita. ff. de verb. oblig. & tamen ea inducit canonem late sententiæ, vt diximus supra in xxvij. fallen. Sed non propterea discessem à sententia tot illustriū virorum, præsertim cum textuum autoritate muniatur. Sed tu interim vide Alex. in d. l. si infulam, col. xj. & in xj. fal. & Philip. Dec. consi. cxxxvij. cuius superscriptio incipit, verba ista, col. vlt. & Cardin. Alex. in d. c. i. tit. quid iur. sit. Illud tandem dixerim, esse qui intelligant quod dictum est non purgari moram cum quid ipso iure sit, procedere cum simpliciter pœna imponitur, secus si ita tum demum, si is ad cuius commodum pœna est, voluerit. Ita enim voluit Domi. in d. c. licet canon, versic. is etiam, paulò ante fi. de electio. lib. vj.

313
Vndecimum, cum pœna ipso iure imponitur, non mitius vt aliàs agitur cum cõfesso quàm cum conuictò,

conuictò, nec è diuerso augetur pœna per inficiatione, per tex. in l. id quod seruo. §. r. vbi & Barr. no. & Alex. in addit. ipsius, quid reputat sing. ff. de pecu. leg. & idem Barto. in l. qui ob causam. ff. de condi. indebi. & in l. palam. §. vlt. versic. si deprehensa. ff. de rit. nupt. & voluit etiam Bald. in l. ea quæ, in ij. quæst. C. de condi. indebi. vbi hoc dicit not. & in l. peculum. §. sed & si. ff. de pecun. & Petr. Anch. in c. perpetuæ, circa medium, de elec. lib. vj. vbi id dicit esse menti tenendum. & in c. r. col. vlt. de homi. lib. vj. Floren. in l. lege aquilia, quæ est ij. circa medium. ff. ad legem aqui. Alex. in l. eum qui, in prin. col. pen. versic. vnum etiam tene. ff. de iureiur. vbi id dicit sing. & menti tenendū. Ang. Aret. in tract. malef. in verbo, comparent inquisiti, & partem negant, & partem confitentur, col. iij. vbi hoc dicit sing. not. Card. Alex. in c. vafallus, col. j. tit. si de feud. sue. cont. int. do. & ag. Fely. in c. de hoc, col. 2. versic. sed limita, ext. de simo. vbi de hoc dicit esse glo. valde no. in c. in primis, in verbo, sponte. ij. q. j. quæ tamen hoc non dicit. & Hippol. Marfil. in l. j. nu. 66. C. de rapt. virgi. & in l. de vnoquoque, nume. 88. ff. de re iudica. & in repet. rub. ff. de fideiuss. nume. 142.

314
Verum Augusti. Ari. in addi. Ang. Aret. vbi supra, hoc subobscurè reprehendit. Neque enim id, inquit, probatur in d. l. id quod seruo. §. j. sicuti etiam declarat Bald. in d. l. ea quæ. Sed nec text. in d. l. palam. §. vltim. si bene ponderatur. Nam ibi materia est odiosa, hic autem casus est fauorabilis, cum videlicet pœna minuitur propter confessionem, per ea quæ dicit Bald. in c. j. §. porrò, tit. quæ fuit pri. cau. bene. amit. Et hanc etiam partem sequitur Philip. Dec. in c. at si clerici, in 6. no. in fi. ext. de iud. vbi nullam Augusti. facit mentionem.

315
Sed ego priorem sententiam veriolem esse puro. Nam cum pœna ipso iure imponitur, non videtur quòd propter sequentem confessionem minui possit aut debeat, quod iam quæsitum est. Alioquin etiam eadem omnino ratione esset locus purgationi moræ: quod nemo admittit. Sed illud tamen te monitum volui, maiorem eorum doct. partem, quos iam citauimus, id quidem de quo tractamus, ita scripsisse, videlicet pœnam quæ ipso iure committitur, per inficiationem non crescere. quod non longè abest ab eo quod diximus in hoc casu non mitius agi cum cõfesso, quàm cum conuictò.

316
Duodecimum, licet cum ciuilitè tantum agitur, mitius sit agendum cum reo ad imponendam pœnam, quàm cum agitur criminaliter, per l. pen. C. ad legem Corn. de fal. & ar. cap. super literis, ext. de rescri. & c. super his, ext. de accu. & eorum quæ not. per Inno. in c. per inquisitionem, extr. de crimi. fals. & voluit apertè glo. in d. c. ad falsariorum, in verbo, deprehensi, ext. de crim. falsi. nam vt dicunt Panor. & Io. Ana. ibi, fortè diligentius defendisset causam suam, si actum fuisset criminaliter: id tamen non procedit in pœnis ipso iure illatis. Nam tunc qualitercunque sit actum, siue criminaliter, siue ciuilitè, eæ sunt haud dubie imponendæ, secundum eosdem Panormit. & Ioan. Ana. vbi supra, per gloss. in clemen. j. §. verum quia, in verbo, eo ipso, de hæret. de qua diximus supra in iij. discrimine.

317
Decimum tertium, si quid mero iure valet, sed aliquo remedio possit impugnari aut infringi, valet illius auxiliij siue remedij renuntiatio, vt actus quoque valeat. l. vlt. §. vlt. ff. ad Velleia. & voluit Bal. in l. conuenire. ff. de pact. dota. & in c. j. col. ij. versic. sed an possit renuntiare, tit. qui success. tene. Quòd si ipso iure non valet quod actum est, nihil operaretur renuntiatio, vt possit vim ac robur accipere. d. l. conuenire, & ibi etiam Bald. post Ricar. & Cyn. & l. iurifgentium. §. si paciscar. ff. de pact. & voluit etiam glo. in c. statutum, in prin. in verbo, committatur, de rescri. lib. vj. Cy. Iac. Bu. & Bald. in auth. si qua. C. ad Velleia. idem Cyn. in l. generaliter, quæ est vlt. in iij. q. & ibi quoque Bart. post prin. eo. tit. Bald. in l. antiqua. §. vlt. eod. quoque tit. & in l. si quis in conscribendo. C. de episc. & cler. & in l. pe. col. ij. C. de pact. & in l. j. C. qui bonis cedere possunt. & in l. si prædium, col. vlt. versic. sed nunquid ædilitiis. C. de ædili. act. & in d. c. j. tit. qui success. tene. & in c. ex transmissa, in fi. ext. de renunti. & in c. constitutus, ext. de transact. Panor. in c. si diligenti, col. iij. versic. secundò transit, ext. de for. compe. Alex. consi. cxvj. vifis quæ subtiliter, col. vlt. lib. vj. Iaf. in l. nemo potest, col. v. versic. tu adde bene facere. ff. de leg. j.

318
Verum Barb. consi. xij. & scribitur apud prophetam, col. iij. versic. & si quispiam allegaret, lib. j. respondit contrariū, per l. j. in prin. de fer. vbi licet lex vtatur verbo nullius momenti, quod ostendit actum nullum ipso iure, vt supra late diximus, dicit tamen partes posse eo casu renuntiare, vt etiam dicit tex. in l. si feriat, co. tit. Ex quo inaniter admodum & gloriosè iactat se Barb. deiecis- se in profundum illam quam supra diximus doctrinam. Et idè dicit ipse Barb. consil. xlij. illud in medium afferam, col. pen. versic. nec ob. quod no. co. lib. j. & in l. j. §. si quis ita, col. v. ff. de verb. oblig.

319
Sed non animaduertit Barb. in illis locis, aut certè dissimulauit in casu illius l. j. & l. si feriat, actū non esse nullum, nisi cum sit citra voluntatem partis. Nam si pars ipsa consentiat, valet. Et sic procedit tex. vltèrius id declarando. Nihil ergo obstat ei quod diximus, vt in simili dicit ipse Barbat. consi. xliij. præclare scribitur, col. xj. versic. & si quispiam allegaret, lib. j. & consi. cxxxvij. præclare scripsit, ante fi. lib. ij. vbi secundum illius inductionem in casu simili illi text. probant illam quam primo loco dedimus, doctrinam. Nam primùm verant causas decidi diebus feriat, deinde subiungunt, nisi id partes consenserint. Quasi partes non potuissent illi prohibitioni derogare, si nõ vltèrius processissent, sed in meris finibus prohibitionis remansissent, vt dicit idè Barb. postremo loco.

320
Ideoque ipse Barb. secum palam pugnans in d. consi. xliij. vbi supra, lib. j. nuncupatim tenet priorem illam sententiam, sicuti etiam facit consi. xxj. & quidam vifo puncto, ad fin. co. lib. j. & consi.

xxxvij.

Pœna non augetur per inficiationem.

De eadem re.

Autoris ea de re opinio.

An mitior pœna imponatur reo cum agitur ciuilitè, quàm cum agitur criminaliter.

Mero iure si quid valet, valet illius auxiliij renuntiatio.

Qui contrariū tenuerint.

Actus non est nullus nisi cum sit citra uoluntatem partis.

Barbatie sententia.

338

REVERTATUR.

xxxvij. illud adducam, col. ix. vers. & si quispiam dixerit, eo. lib. j. & consi. li. j. luculenter, col. v. vers. & sic pondero, lib. ij. dum allegat Bald. in d. cap. i. tit. qui succed. tene. & consi. lxx. illud in medium referam, col. v. vers. tertio faciat, & multis seq. lib. iij. & consi. lxxij. scribitur Exodi, col. iij. in fi. & iterum col. seq. lib. iij. vbi illud dictum Bald. dicit multum fing. & in cle. & si principalis, char. penult. vers. adde etiam dubium, de rescrip. Fuit Barb. magno vir ingenio, sed inconstanti & humano, qui nunquam sinebat consulentes a se tristes abire.

non...
...
...

320
Donas an possit huic l. renuntiare.

¶ Quod si quis id dicat, priorem illam sententiam, si vera est, subvertere ea, quæ tam anxie ac opere rosè supra differuimus in prin. l. nostræ, nu. 87. incip. ex his quæ dicta sunt, & multis sequen. posse scilicet donantem huic legi renuntiare. Nam cum sit reuocatio ipso iure ex hac l. vt supra diximus in princ. huius glo. consequens est, vt non ei possit donans renuntiare secundum illam doctrinam: sciat hic donationem non esse ipso iure nullam à principio, sed tantum postea reuocari ipso iure. Cui reuocationi ne fiat, statim occurrit interceditq; partis renuntiatio, quod multò facilius est, quàm si ab initio nulla ipso iure fuisset, per l. qui ex liberis. §. testamenti. ff. de bon. posses. secun. tab. & l. si vnus. §. quod in specie. ff. de pact. cum his quæ latè diximus in verbo, suscepit liberos, vers. 164. à quibus non longè abest.

321
Actus si annullatur ex clausula decreti irritantis, nihil prodest consensus aut renuntiatio partium.

¶ Illud autem omnino indubitatum est apud omnes, quòd si actus annullatur ex clausula decreti irritantis, nihil omnino prodest consensus aut renuntiatio partium. c. dilecto, ad fi. vers. nisi forte, & ibi glo. Inno. Host. Ioan. And. Panor. & alij, ext. de præben. §. glo. in c. statutum, in verbo committatur, de rescri. lib. vj. & ibi quoque omnes propè doct. Ioan. And. in c. quia frustra, col. ij. extr. de vsur. cum multis aliis concord. adductis ab ipso Barb. in d. cle. & si principalis, & in repe. rubr. de fid. instru. col. xxj. vers. quintò vbiunque lex, vbi ad hoc allegat quosdam tex. & consi. xlj. Deum inuocent, col. antep. vers. ij. faciat, lib. iij. & consi. vj. illud in medium, col. vlt. lib. iij. Socin. consi. lxxxvij. visis inuestitura feudi, col. v. vers. confirmatur præmissa, lib. iij. Fel. in c. cum accessissent, col. iij. vers. tertia declaratio de constit. & in c. si diligenti, col. ij. vers. quartum correlarium, de for. compe. §. Iaf. in l. non dubium, col. v. C. de legi. & in l. inter cætera, circa fi. ff. de libe. & posthu. & in d. l. pen. C. de pact. & consi. lxxxv. quando habemus, col. ij. lib. 3. Ant. Cor. in suis singul. in verbo, clausula vbiunque lex. Hippo. Marfi. consi. cxxxij. illumina quæso, col. iij. vers. quinimo dico, li. 2. & Lapcel. Gal. in repe. l. i. in princ. col. iij. vers. hinc est quòd vbiunque. ff. de verb. oblig.

322
Barb. ea de re sententia.

¶ Quamquam & huic (quod diximus de consensu, & contradicit ipse Barb. vbi que sui similis, in d. consi. xlj. col. pen. lib. i. per tex. in d. l. i. de fer. cui iam satis respondimus. nu. ab hinc 4. & est ratio priorem sententiam non leuiter confirmans, quòd vbi apponitur ea clausula decreti irritantis, illud censetur inductum pro forma, ex sententia Baldi, Angeli, & recentiorum in l. j. ff. de liber. & posthu. Petr. Anch. in repe. cap. i. vers. quæro si statuto cauetur quòd notarij, extr. de constit. Iason. qui illius sententiæ rationem adducit, in l. ius publicum, in fi. ff. de pact.

323
Quod sub decreto iussum uel prohibitum est, est in fauore utriusque partis.

¶ Vt tamen intelligas illud quod diximus procedere, nisi duobus concurrentibus, videlicet quòd id quod sub eo decreto iussum est vel prohibitum, sit merè in fauorem vtriusque partis, non mixto fauore alterius. Et quòd vtriusque partis consensus accedat, tunc enim valet consensus, non obstante eo decreto, vt voluit Imol. in cap. statutum. §. cum verò, & ibi etiam Domi. col. v. vers. not. tamen ex glo. de rescrip. lib. 6. de quo tamen vide omnino Fel. in c. cum dilecta, col. xiiij. vers. sed quicquid dicatur, extra eod. tit.

324
Que homini sententiam reuocant, alii possunt, dummodo non sit lata sententia.

¶ Decimum quartum, quæ ipso iure sunt rescissa, reuocata, amissa, confiscata, iam non possunt alienari nulla expectata sententia. Quæ autem hominis sententiam requirunt, interim alienari possunt, dum nondum lata est sententia, vt voluerunt Cyn. & Bal. in auth. incestas. C. de incest. nupt. Archi. Zenze. Ioan. And. Pet. Anch. Domi. & Philip. Franc. in c. cum secundum, post princ. de hæret. lib. 6. Bart. in l. post contractum, col. 4. vers. secundum tempus est post delictum, & ibi Paul. à monte Pico. in repe. colum. xvij. vers. circa secundum tempus, & iterum colum. xx. vers. tertio principaliter. ff. de donationibus. Ang. in l. si quis posthac, col. 2. vers. secundò limita. C. de bon. proscrip. Collect. in c. in quibusdam, col. i. vers. hodie tamen, extra de pœnis. Petr. Anch. in c. 2. in 6. notab. de præscrip. lib. 6. & in c. felicis, col. pen. vers. quæro post Ioan. & ibi etiam Philip. Fran. in §. nullus, de pœnis, eo. lib. Petr. Ferr. in tit. forma libel. in causa spol. pos. in verbo, ipso facto. Ioan. Ray. in cap. imperialem. §. callidis, vers. pœna, in xvj. quæst. ij. par. prin. tit. de prohib. feud. ali. per Fede. vbi ad hoc quædam iura allegat Franc. Aret. in l. si quis post accusationem, col. ij. ff. de testa. Anastasius Platus inter consi. Barb. consi. vlt. multos futuros, col. iij. lib. i. Felyn. in c. Rodolphus, char. pen. ext. de rescri. Philip. Dec. consi. cxxxv. in casu magnifici, col. iij. vers. venio igitur ad alia. Matth. Afflic. in constit. Siciliae incip. de Pacterenorum, col. 4. vers. sed quæro an ista. Ex quo potes intelligere in casu nostræ legis non posse donatarium post natiuitatem liberorum donantis rem donatam alienare.

325
Sed quæstio est, quid si donatarius ante natiuitatem liberorum donantis in alium tertium rem donatam transfulerit. An ab isto tertio possessore poterit donans ex hac l. rem ipsam vendicare? Quod non videtur, per id quod in simili dicitur in l. his solis, supra eo. tit. vbi si donatarius ante ingratitudinem atque adeo postea ante litem motam rem donatam alienauerit, non poterit à tertio res ipsa reuocari. Et in l. dolus. C. de rescin. vend. vbi si res dolo emptoris vendita fuit, & emptor postea in alium dominium transfulerit, non competit rei vindicatio venditori contra illum

illum tertium. Et glo. ibi in verbo, rei vindicatio, dicit id procedere etiam si dolus dedit causam primæ venditioni, ideòque nulla fuerit.

De eadem re.

¶ Cuius l. ar. respondit Alex. cons. xcij. perspectis his, col. 2. vers. secundò respondeo, lib. i. quòd remedium l. si quis maior. C. de tranfact. ex qua is qui contractum iureiurando confirmauit, cadit re de qua contractum est, si aduersus contractum quicquam faciat, non habet locum contra tertium, cui contrahens ipse rem vendiderat, & ad hoc quoque alia quædam huic sententiæ concinentia adducit. & eum sequitur Thomas Parp. in repe. d. l. si quis maior, in iij. quæst.

Donatio an reuocetur ipso iure.

¶ Sed aduerte quia in d. l. his solis, donatio non reuocatur ipso iure, nec competit rei vindicatio, sed tantum actio personalis, vt declarat glo. ibi. Sed nec cum contractus est nullus ex dolo competit rei vindicatio, sed tantum actio personalis ex eo contractu, vt dicitur in d. l. dolus, & ibi glo. vlt. & etiam glo. in l. in contractibus. ff. quib. ex cau. maio. Ideòque non mirum si huiusmodi actiones non sequuntur rem, sed personam tantum, per l. vlt. §. i. ff. de contrah. empt. & l. i. §. si hæres percepto fundo. ff. ad Trebel. & l. eum cui. C. de actio. & oblig. & l. cum precibus. C. de rerum permutati. cum simi. Hic autem in casu legis nostræ, & ipso iure reuocatur donatio, & competit rei vindicatio, vt diximus in princ. huius legis quæ rem ipsam quocunq; vadat, pederentim sequitur, & competit aduersus quemcunq; possessore. l. mater tua, & l. aduersus. C. de rei vend. cum si.

De eadem re.

¶ Quin & cum tantum actio personalis competit, ea tamen si rem afficit, & rem quoque sequitur & possessorem. l. si ipsa, & l. metum. §. vlt. ff. quod met. cau. & c. cum contra, extra de pigno. & voluit Bald. in l. ij. in j. q. C. de rescin. vendi. Constat autem rem donatam esse huic reuocationi affectam ex dispositione huius legis. Ex quibus etiam videmus quòd dominus vendicat feudum quod tendit in commissum, etiam à tertio possessore, vt per Bald. in cap. i. §. porro, col. ij. vers. quæro quo iure, & ibi etiam Card. Alex. in §. j. item quidem domino. col. ij. vers. si autem ageretur, titu. quæ fuit pri. cau. bene. amit. & ante hos per glo. Iac. Bel. Bald. & ceteros in c. j. tit. de contro. interdo. & empt. vbi est optimus tex. & etiam glo. in c. j. §. callidis, in verbo, reuertatur, & ibi quoque Pe. Cer. Bald. Iac. Aluar. & Card. Alex. tit. de prohi. feud. alie. per Fed. vbi tamen hoc dicunt interesse, quòd si res est apud vasallum, is ipso iure amittit: secus si apud tertium possessorem. Nam quantum ad eum opus est sententia, vt ipse tertius possit agere de euctione, per iura per eos allegata. Non poterit igitur dominus, inquit, sua autoritate apprehendere possessionem apud alium bonæ fidei constitutam: tanquam sentiant aliud esse, si adhuc sit in manibus vasalli. Et idem quoque voluit Pau. Cast. consi. lxxvij. in casu præsentis, paulò ante finem, lib. ij. Sed in hoc vide quæ dicam in xvij. discrimine. & quæ scribit Iason consi. cxxxvij. viso diligenter. lib. j.

Vindicatio rei que hic competit, sequitur quemlibet possessorem.

¶ Attende lector: quia si iste secundus habuit à primo eodem titulo donationis, quo ille primus habuit, non tantum est dubij. Nam in casu d. l. ij. de rescin. vendi. plerique omnes tenent, quòd si secundus rem habuit titulo gratuito, vel etiam non gratuito, sed iniusto pretio, & eodem vitio læsionis laborante, quo primus, tunc haud dubie competit auxilium d. l. etiam aduersus hunc secundum & singularem successorem. Ita enim voluerunt Bald. & Saly. ibi, in xij. q. & nullus (si bene memini) refragatur. Quòd si iusto venditionis titulo aut alio oneroso iste donatarius in alium transtulerit, maius est dubium: cum & in casu illius l. ij. hoc casu non competit remedium illius aduersus tertium ex sententia omnium. Tamen & in hoc quoque casu legis nostræ potest vendicari ab hoc tertio possessore, ea quam diximus ratione, quòd rei vindicatio quæ hic competit, sequitur quemlibet possessorem, vt in simili, videlicet in casu l. j. C. de dona. quæ sub modo, tenuit Fran. Ripa in interpretatione l. vlt. in xl. q. hoc eo. tit. Sed hic possessor, à quo res ipsa vindicatur, recuperabit à donatario pretium aut aliud quiduis, quod pro ea re tradidit, etiam si non aliter teneatur de euctione, arg. l. emptorem. §. vlt. ff. de actio. empt. Nam id ipsum pretium non potest recuperare à donante, qui vendicat rem ipsam, vt in simili voluerunt omnes in d. c. cum secundum, de hæret. lib. vj. & probatur in l. in cuiusle. C. de furt. nec enim habuit venditor ius vendendi, l. in causa. §. vlt. ff. de minorib. & l. si quis sub hoc pacto. ff. de contrah. empt.

Datoris iure resoluta ex necessitate, res soluitur et ius emptoris.

¶ Sed quid si donatarius non eam rem transtulit, sed pignoraui an ea ad donantem reuertatur libera ab eo onere pignoris? Quod utique verum est, quia resoluta iure datoris ex necessitate, & sine voluntate illius ad hoc destinata, resoluitur ius emptoris. l. in diem, & ibi Bart. ff. de aqua plu. arc. l. si ex duobus. §. idem Marcellus, & ibi glo. Bart. Bald. & Ang. ff. de in diem addic. & l. lex vetigali, & ibi etiam doct. ff. de pigno. Et ita in casu d. l. 2. de rescin. venditione. voluerunt Bald. & Angel. ibi, ille in xij. qu. vers. iuxta hoc quæritur, hic in xv. quæstio. Et in casu emphyteusis aut feudi commissi, & ad dominum reuersi, voluerunt Petr. Iacob. in tit. de actio. quæ in rem pro re emphyt. quæ cecid. in commis. col. x. vers. item est notandum, & iterum col. xix. vers. & est notandum. And. Iser. Alu. & Card. Alex. in c. j. §. quid ergo, tit. de inue. de re ali. fac. Bal. Alua. & Card. Alex. in c. rursus, tit. quib. mod. feud. amit. Guid. Pap. deci. ccccxvij. quidam Antonius, ad fi. deci. cccclxxv. emphyteuta. Ioan. Rayn. in c. imperialem. §. habito, char. iij. tit. de prohi. feud. ali. per Fed. & Iacob. à sancto Greg. in tracta. feud. in verbo, ita etiam quòd ipsi vasalli, colum. iij. vers. cu. vlt. est quærendum. Et idem quoque in re donata & ob ingratitudinem amissa, voluit Alber. in l. solis, supra eod. tit. cum aliis multis concord. à me latè congestis in commentariis nostrorum consuetudinum, tit. v. §. ij. in glo. j. & in nostro tract. retractuum, tit. 2. §. 3. glo. j. num. 9. incip. hic autem opportunè, & multis seq.

¶ Deci

331 *Quæ ipso iure sunt confiscata, non potest quis testari.*

¶ Decimum quintum, quod non admodum distat à superiori: quoniam de his quæ ipso iure sunt confiscata, non potest aliquis testari: de aliis autem quæ sententiam requirunt, testari potest, ut voluit Bald. qui hoc dicit notandum in d. auth. incestas nuptias, C. de incest. nup. & consil. ccclvij. quidam Lucanus, col. ij. vers. sed tamen huic rationi, lib. j. Collect. in c. vlt. col. j. extra de pœnis. Alex. in addi. Bart. in l. si quæramus, in fi. ff. de testam. Platus in d. consil. vlt. vbi suprâ, & alibi sæpe in eo. consil. Matthæ. Afflic. in d. consil. Sicilia, in cip. de Paſterenorum, vbi suprâ, nume. 267. Ex quo etiam intelligis hic non posse donatarium de re donata testari, natis donanti liberis.

332 *Infamia quæ ex iure inferitur, etiam ex lata culpa incurritur.*

¶ Decimum sextum, Infamia quæ per sententiam inferitur, ex dolo tatum, non etiam ex lata culpa inferitur, per §. suspectus autem remotus, Instit. de suspect. tut. Quæ verò ipso iure inferitur, etiam ex lata culpa incurritur, per tex. glo. Bart. & Bald. qui hoc dicit esse multum not. & Angel. & Paul. Cast. qui hoc quoque monet menti tenendum, & in l. liberorum, §. notantur, ff. de his qui not. infra. glo. in d. §. suspectus, in verbo, non æquè, in fi. & ibi quoque Ioan. Fab. & Ang. Aret. col. ij. & Bart. in l. quod Nerua, col. vij. vers. sol. glo. ff. depo. & Iaf. qui trahit & ad alias pœnas, in l. in actionibus, col. vj. vers. adde etiam veram esse. ff. de in lit. iuran. & in l. si quis maior, col. j. vers. ego puto, & ibi Hiero. Cagno. in repe. char. penul. col. ij. vers. mouetur primò, quia vbi. C. de transactio. & idem Iaf. conf. cxvij. in causa & quæst. col. vlt. lib. j.

333 *Non tam facile inferitur pœna late sententiæ quæ ferenda.*

¶ Quod mirum est, cum non tam facilè, nec tam leuiter incurramus in pœnam late sententiæ, quàm ferendæ, vt patebit ex iis quæ dicemus in seq. discriminè; & diximus supra in vj. & vij. discriminè: & alibi sæpe. Et de hoc vtique miratur Fulg. in d. l. in actionibus, cui nulla huius rei ratio esse videtur. Sed Iafon ibi post Bart. in d. l. Nerua, vbi suprâ, & Ang. Aretin. in d. §. suspectus, dicit, quòd cum quis ipso iure efficitur infamis, lex adeo rem detestatur, quòd factum magis notat quàm consilium, ita vt non cõsideret vtrum dolus an lata culpa interueniat. l. palam, §. vlt. ff. de rit. nupt. Secus in sententia iudicis, sed hæc mihi ratio non satisfacit. Ideo & horum contrarium videtur sentire glo. in l. vlt. ff. quod quisque iur. prout cam allegat Franc. Areti. qui illius in hoc veriore sententiam putat, in l. cum quidam §. quod dicitur, col. pe. vers. & aduerte. ff. de acquir. hered.}

334 *In atrocioribus delictis licet puniatur conatus proximus delicto id tamen non procedit in pœnis quæ iure ipso imponuntur.*

¶ Decimum septimum, licet in atrocioribus delictis puniatur conatus proximus delicto, tanquam si delictum esset consummatum, per tex. in l. si quis non dicam, & ibi gloss. & doct. C. de episc. & cler. & l. is qui cum telo, C. de sica. cum simil. tamen id non procedit in pœnis quæ ipso iure imponuntur, vt probatur in cap. cum in cunctis, §. clerici sanè, ext. de elect. iuncto c. perpetuæ, eo. tit. lib. vj. & id not. Panor. & Philip. Dec. in priori loco, ille in ij. not. vbi dicit id semper esse menti tenendum, hic in iij. & Ioan. Ana. in posteriori loco in nouella, vbi dicit esse bene no. & ibi etiam Petr. Anch. post princ. vbi id dicit sing. & Domi. col. 2. vbi dicit valde not. & Philip. Franc. in prin. & idem Ioan. And. in c. in pœnis, de reg. iur. lib. vj. in Mercu. Ioan. Ligna. in tract. de censura ecclesiastica, col. xvj. vers. consequenter quidem de vibrante, & Bald. in d. l. si quis non dicam, col. 3. vers. iuxta hoc quæro, {vbi tamen hoc limitat.} & in l. qui autem operas, per illum text. ff. de his qui not. infra. vbi hoc dicit sing. & menti tenendum, & in l. j. §. hæc autem, ff. quod quisque iur. in j. lect. & ibi quoque Alex. col. ij. & Philip. Dec. col. vlt. & idem Bald. in l. alias, colum. vlt. ff. de iure iur. & in rub. ff. sol. mat. col. vlt. & in l. eius qui, quæ est ij. col. ij. vers. quæro nunquid si statutum, ibi, tertio quia, C. si pendente appel. mors interuen. & in l. si quis seruo, in fi. C. de furt. & in l. data, col. xij. vers. item vbi factum, C. qui accu. non poss. & in l. sed & partus, §. Iulianus, post Cyn. ibi, ff. quod met. cau. & in auth. nouo iure, C. de pœna iud. qui mal. iud. & in c. cum in cunctis, col. vlt. & ibi Cardina. Flor. & Pan. in §. clerici, in iij. not. extr. de elect. {& consil. cxv. laudare vos, col. 6. vers. item pœna, lib. ij.} & idem Pan. in c. vlt. in iij. not. per illum tex. & ibi etiam Cardin. Alex. col. ij. vers. quòd ad reliqua, ext. de sponſa. & in c. j. col. iij. vers. & ex prædictis, ext. de eo qui mit. in possess. vbi hoc reputat no. & sing. & Collect. in c. nuper, in fi. ext. de biga. Rom. consil. 427. in proposito casu. circa medium. Petr. Anch. in repe. c. j. char. 76. vers. quæro ergo econtra extra de constit. & qui hoc reputat sing. in c. j. col. vlt. & ibi quoque Philip. Franc. col. vlt. de hom. lib. vj. {vbi ipse Anch. id dicit sing.} Domin. in c. ij. §. j. de iudi. lib. vj. vbi & hoc dicit notabilissimum. & in c. j. vers. ne autem, & ibi etiam Philip. Franc. vterque per glo. ibi, in verbo, extorserint, de his quæ vi metusve causa fi. lib. vj. Cardi. Flor. in cle. j. §. si quis, in ij. quæstio. in fin. de reb. eccl. non ali. & Ioan. Ana. in c. j. in iij. not. ext. de adul. Alex. in addi. Bart. in l. qui ea mente, ff. de fur. Franc. Aretin. in l. qui se pupillum, in fi. ff. de acq. hæredit. & in l. cum stipulatus sim mihi à Proculo, col. j. ff. de verb. oblig. & in l. si fugitiu, paulò ante fi. C. de seruis fugitiuis, vbi hoc dicit sing.} Barb. qui hoc dicit singul. in cap. si quorundam, col. iij. vers. vtrum autem, ext. de solu. Philip. Franc. in c. j. col. 4. vers. secundò limita, de homi. lib. vj. Fel. qui vnum tantum locum Bald. citat in c. j. col. 2. vers. fallit quartò, ext. de præsumpt. & in tractatu quib. mod. conat. puniat. in iij. fal. Iaf. in l. vlt. colum. ij. ff. de cond. sine caus. Alcia. in l. sæpe, §. vlt. ff. de verb. signi. Hippo. Marfi. in d. l. is qui cum telo, nu. 26. Nicol. Eueral. in locis legalibus, in loco ab ratione legis, in iij. casu principali. col. pe. {Matth. Afflic. in constit. Sicilia incip. asperitatem, col. ij. vers. octauò fallit, & deci. Neap. 276. serenissimus, col. j.}

335 *Beneficio cum quis priuatur ipso iure, statim id bene-*

¶ Decimum octauum, cum quis priuatur beneficio ipso iure, statim id beneficium conferri potest nulla expectata sententia, nec citato quidem possessore, licet non aliàs, per text. in c. cum in cunctis, in prin. in illis verbis, de illis disponendi liberam habeat facultatem, iunctis not. per Bald. ibi, in illis verbis, vbi dicit honestiùs tamen esse eum vocari, ext. de elect. & similis tex. in c. de multa, ibi, libe

ibi, liberè conferat, & ibi omnes, ext. de præb. & in c. ij. & ibi Pan. in iij. no. ext. de feud. & in c. fundamenta, vers. quòd si secus, & ibi gl. in verbo, liberam. & ibi Domi. de elect. lib. vj. & in c. licet, de præb. lib. vj. & in c. ordinarij, vers. quòd si fortè, & ibi doct. de offi. ordi. eo. lib. vj. & In c. ne captan dæ, in fi. de concess. præben. eo. lib. vj. & c. j. vers. sacri, & ibi glo. in verbo, liberi, quæ est glo. vlti.} Io. Ana. & Domi. de homi. lib. vj. & in c. felicis, in prin. vers. si qua vero, & ibi gl. in verbo, disponant, de pœn. lib. vj. facit tex. in c. extirpandæ, §. quia verò, ext. de præb. Et hoc voluit etiam gl. in c. commissa, in verbo, te nolente, & iterum in verbo, iusto, & ibi Domi. de elect. eo. lib. vj. & in c. is cui, in fin. de præb. eo. item lib. Inn. Io. And. & Pan. in c. accepta, de resti. spol. Domi. Rot. deci. cccj. nunquid patronus, in antiq. Bal. in c. ij. in verbo, amittat, in fi. tit. de feu. sine culpa non amit. & consil. cxxxij. quæstionis istius determinatio, ad fi. lib. iij. Card. Flor. in cle. j. in prin. in xv. not. de pœn. Imo. in c. de multo, col. 2. vers. not. quòd vbi per ius, ext. de præb. & in c. exhibira, col. 8. vers. tertio quæritur, extr. de rer. permu. per no. in c. auditis, & in c. inter dilectos, de excess. præla. Rom. consil. ccxij. quòd ad primum, in j. dubio, & consil. cccclxxxij. dubitatur primò, col. 3. vers. tertio hoc demonstratur. Pan. in c. ij. in iij. no. per illum tex. de feud. & consil. lxxvij. in causa quæ vertitur, col. 2. lib. ij. {Mart. Laud. loquens de feudo, in c. si quis miles, post med. tit. de feud. sine culp. non amit.} Ludo. Bolo. in add. consil. Io. Ana. cõsi. præstantia domini, col. 2. vers. plus dico. Fran. Rip. in c. sæpe, col. pen. vers. sed dubitatur, ext. de rest. spo. Et simile est quòd hoc casu, cum scilicet quis est priuatus ipso iure, potest eligi alius absque alia sententia priuationis, per tex. in c. fundamenta, §. quòd si secus, & ibi Domi. qui hoc no. in ij. no. de elect. lib. vj.

336 *Ex quo videri potest malè contrarium vtriusque respondisse Lapum Flor. videlicet posterioris de electione, alleg. lxxvij. in Dei nomine vacauit ecclesia, in iij. q. prioris autem de collatione, tum alleg. xvj. an valet collatio, tum item alleg. c. j. Anastasius, in vj. q. tum quoque & copiosius alleg. cxij. sæpe mihi ardua fuit, vbi in id & alios antiquiores citauit. Et eum ita sequitur Barba. in ca. ij. col. 4. {versic. nota quòd vasallo.} extr. de feud. & consil. l. j. scripsit sapientiæ fons, col. 16. versic. præterea adduco ad prædicta, lib. i. & Fran. Curt. iunior in tract. feud. char. antepen. versic. post enumeratas. Tu autem interim vide Inno. in c. cum nostris, in verbo, irritum, & ibi quoque alios, ext. de concess. præb.*

De eadem re

337 *Non poterit tamen possessor inauditus sua possessione deturbari aut denici per d. c. licet episcopus, & ibi gl. omnes, de præb. lib. vj. & c. cum secundum, & ibi quoque Phil. Franc. in vlt. no. prin. de hæret. eo. lib. vj. Inn. in d. c. de multa, in verbo, cõferat, & ibi etiam Host. in eodem verbo, Ioan. And. in verbo, libere. Collect. col. 2. versic. quid si post adeptionem, & Pan. in iij. not. de præb. & voluit Io. An. post Inn. & Host. in c. quia cõditis, in gl. dicit hic Host. vers. quid si executor, de concess. præb. lib. vj. & in c. sollicitè, col. 2. ext. de resti. spol. And. Iser. in cõsti. Neap. inci. si vasallus à domino, col. 3. Bal. in l. si maritus quondam, C. de don. inter vir. & vxor. & in d. c. cum in cunctis, vbi suprâ. {& consil. cxlj. thema huiusmodi subiicitur, col. 2. lib. ij. & cõsi. cxxxij. quæstionis istius, in fi. lib. iij.} Lapus alleg. lxxxix. in Dei nomine factum super quo, col. 19. in paruis, & Imo. in d. c. de multa, vbi suprâ, & Card. Flo. cõsi. 63. dominus noster, col. 2. vers. ite si in forma. & cõsi. 74. dominus abbas, col. 2. vers. pro hoc est ratio. Pan. d. cõsi. 67. lib. ij. Domi. cõsi. 117. in quæstione vertete, col. vlt. vers. ite ex alio. Io. Ana. in c. ij. col. j. extrâ de simo. Alex. cõsi. 103. inci. videtur prima cõsideratione, col. vlt. vers. vnde dicit, lib. i. Barb. consil. 13. à Ioue principiù, col. 5. vers. præterea faciat, lib. iij. Matth. Afflic. in c. j. tit. quo tẽp. miles. & in c. j. tit. de feu. sine culp. nō amit. & deci. Neapo. xcviij. vtrum dominus {& in consti. Sicilia inci. constitutionem diuæ memoriæ, col. 9. vers. quartò no.}*

Possessor inauditus non potest sua possessione denici.

338 *Et huius est optima ratio, nam licet ipso iure dominium sit amissum aut publicatum, nō tamen possessio, vt {voluit Bal. in l. si quis in tantam, col. pen. C. vnde vi, & in addi. Spe. tit. de loca. §. nūc aliqua, in xlvi. q. & consil. xxxv. quæritur vtrum pactum, col. 2. lib. iij. & consil. ccclvj. præmittēda, post prin. lib. iij. Et hoc satis videtur probari ex eo quòd dominiū dotis soluto matrimonio ipso iure reuertitur, sed nō possessio. l. dotis, & ibi Bal. & alij. C. sol. matr. Et quòd legatorū dominium quoque rectè trāsit in legatariū, l. si tibi homo, §. cum seruus, ff. de leg. j. & l. cum pater, §. furdo, ff. de leg. ij. vbi etiā dicit quòd acquiritur legatario ignorati, & l. legatum ita, ff. eo. titu. cum si, possessio autem minimè, ff. & C. quor. leg. per totū. Et in casu l. vlt. C. de sacros. eccl. vbi dominiū in ecclesiam ipso iure transit ex contractu, non tamen possessio, vt ibi omnes no. & } dicemus quoque postea in xlviij. effectū. Quāquam huius postremi dicti {quo dictum est possessorem inauditum non posse sua possessione denici,} cõtrarium voluit gl. in c. felicis, vers. si qua verò feuda, in verbo, disponant, quam ibi simpliciter sequitur Domi. de pœnis, lib. vj. Inno. Host. sibi contrarij, in c. accepta, ext. de resti. spol. ipse Domi. in c. vbi periculum, §. præterea, in penul. not. & ibi quoque Phil. Franc. in iij. no. de elect. lib. vj. At prior sententia vt crebrior est, ita verior.*

Dominium licet sit ipso iure amissum, nō tamen possessio est amissa.

339 *Quam tamen intelliges, nisi esset notorium quem priuatum esse beneficio, aut nisi possessor vocatus fuisset in sententia declaratiua vel priuatiua, aut etiam in collatione ipsius beneficij, nam his tribus casibus ei potest auferri possessio aliter non vocato, & sine alia causæ cognitione. Primum & secundum voluit Pan. in d. accepta, per tex. quem dicit optimum, in cap. quoniam, extra, de fil. presbyt. Sed & secundum voluit Ioan. And. d. ca. ordinarij, de offic. ordin. lib. vj. & Cardi. Flor. consil. xxxij. T. archipresbyter, col. vlti. versic. ad secundum respondeo. Tertium quoque voluit Ioan. Mo. in d. c. licet, & ibi quoque Ioan. And. Lapus, Domi. & Fran. qui & alios antiquiores*

Trib. de causis aufertur alicui possessio sine causæ cognitione.

allegant. & ipse Ioan. And. in d. c. quia cunctis.

340 ¶ Quartum adde, quando quis esset priuatus solo temporis cursu, verbi gratia, quispiam cōcessit alteri fundum beneficiarium, vel vt vulgò loquimur, feudū ad viginti annos. certè finito eo tempore, priuatur cliens beneficio ipso iure. l. quæro. §. inter locatorem. ff. locati. l. ij. C. de iure emphy, & c. potuit, ext. de loca. potestque dominus ipsum alteri & conferre, & eius possessionem tradere illo non citato, cum possit vti sua facultate. l. reo criminis. ff. de solu. & c. cum M. Ferra. extra. de constitu. hæc Bald. qui & alia ad hoc allegat in c. quæ in ecclesiarum, col. 6. vers. an in priuatione feudi, ext. eod. vbi hoc tamen intelligit, nisi lis penderet, ibi illum omnino vide. & illum sequitur Alex. consi. cxxiiij. omisiss, col. j. lib. i. & Barba. in d. c. ex parte, de feud. & Fran. Cur. iunior, vbi supra. Et illud quoque quod dictū est, priuationem quæ fit per lapsum tēporis, fieri ipso iure, voluit idem Bal. in c. bonæ, le j. col. vlt. vers. & scias quod aut lex, de elect. quia permissum, inquit, ad tempus, post tempus est prohibitum. l. statuliberum. §. si Stichum. ff. de leg. ij. Et idem Bald. consi. cccj. proponitur quod Petrus, col. j. & ij. lib. i.

Priuatio que fit lapsu tēporis fit ipso iure.

341 Renūtiare ille videtur qui non paret terminis statuti.

¶ Et facit quod tradit ipse Bal. { cōsi. cxxvij. quidam nobiles, circa medium, lib. i. & cōsi. clxxvij. ad euidentiam, in ij. dubio, { eo. lib. i. & cōsi. cccclxvj. Andreas, col. 2. in ij. q. eo. lib. i. vbi dicit quod is qui tempore excluditur, ipso iure excluditur saltem per exceptionem: quia renūtiare videtur ille qui non paret terminis statuti, per iura ibi allegata. Et subdit id se verum putare, siue sit priuatus, siue priuandus, vt ei obster exceptio. Et quod item voluit ipse Bal. } in l. ea lege, col. 3. vers. ego do aliam cautelam. C. de condi. ob caus. & Bart. in l. seruitutes. ff. de seruit. & Ang. qui de hoc multa colligit, consi. cccxj. in themate prædicto, in ij. dubio, { Rom. in l. qui absentis. §. j. ff. de acq. poss. } & Steph. Bert. consi. omnium j. viso processu, col. 8. nu. 40. lib. i. & Iaso. in l. nemo potest, in priore lect. col. pen. ff. de leg. j.

342 Fulgosi & aliorum ea de re opinio.

¶ Quamuis de hoc dubitet, & cogitandum relinquat Raph. Fulg. in l. traditionibus. C. de pact. { Et aperte diffiniat contrarium, nisi tamen in vtili dominio, Fran. Aret. in d. l. qui absentis. §. j. col. 2. de acq. poss. vbi eū omnino vide. Sed pro priori sententia facit quod dicit gl. in c. placuit, in verbo, reuocari. xxj. q. ij. remotum ad tempus ab executione sui officij, finito eo tempore, reuocari ipso iure: sicuti & eum cui ad tempus est interdictum postulare. l. imperatores. ff. de postul. Et quod etiam tradit Bal. in c. j. tit. de controuer. inter domi. & vas. de locatione ad tempus facta. Et idem Bal. in proem. ff. §. hæc autem tria, col. j. vers. sed quæritur, adeo præcisam esse naturam temporis limitati, vt relegatus ad certum tempus, finito eo tempore possit liberè & sine iudicis aut alterius licentia, vt ipse loquitur, redire. Et idem quoque scribit ipse Bal. in l. actione. §. Labeo, quem legit cum §. diximus, in fin. ff. pro socio, & consi. xxxiiij. casus talis est, Guido, circa medium, lib. i. & Ange. in l. si vnus. §. si cum reo, in lect. antiqua. ff. de pact. & Philip. Dec. consi. lxj. cuius superscriptio incipit, an vasallus, ad fi. & cōsi. cxlv. quæritur in effectu, col. 2. vbi & alia multa in id allegat. Cui addere potes & alia plurima à nobis congesta in tract. retractuum, tit. ij. §. j. in gl. ij. in verbo, à tel temps, nu. 44. præterea emptor, & multis seq. & præterea Caro. Moli. amicū nostrum intimum in doctis illis commentariis in consue. Parisi. titu. j. §. xxx. nu. 172. & ij. sequen.

343 De eadem re.

¶ Ex quibus omnibus potes intelligere, an donans statim natis liberis possit ignorante ac non vocato donatario rem alteri cedere: quod mihi non admodum dubium videtur, tum per ea quæ diximus in prin. huius art. tum per ea quæ in re emphyteuticaria quæ cecidit in cōmissum, respondit Rom. consi. ccxij. quò ad primum, per multa quæ ad hoc allegat: quem sequitur Soc. cōsi. 167. non inutilis, col. pen. vers. circa sextam quæstionem, lib. 2. Sed & illud ex supradictis potes colligere, an etiam donatarius natis liberis possit propria autoritate manum iniucere in rem donatā. Quod mihi vtique non videtur, per ea quæ diximus, iunctis his quæ dicemus inferiùs in 50. discrimine, videlicet requiri sententiam declaratoriam, &c. Ideoque gl. in hac l. in hoc verbo, reuertatur, & doc. post eam, non dicunt quod donans poterit rem donatam propria autoritate occupare, sed vel eam vendicare: vel eius possessionem condicere, vt latè diximus, in prin. huius gl. & vide quæ dicam in seq. articulo.

344 Alienatio an valeat si quid fiat cōtra pactum.

¶ Decimum nonum, quod aduersari videtur huic quod in præcedenti discrimine diximus in illo vltimo dicto, quod in casibus quibus non valet alienatio ipso iure, si quid fiat contra pactum, is qui pactum apposuit, poterit rem propria autoritate occupare, secundum gl. in §. j. vers. sed si quid tale fiat, in verbo, licentiam damus, in authen. vt de cæter. commut. eccl. rerum. prout eam allegat Fran. Aret. qui eam dicit singu. in l. si ita quis. §. ea lege, col. 3. vers. & aduerte quia in casibus. ff. de verb. oblig. De cuius tamen intellectu & veritate vide lac. Bel. Barr. & Ang. in d. auth. & Bal. in c. j. §. hoc quoque, col. 4. vers. & quæramus, tit. de succes. feud. & in c. cæterum, col. 2. vers. pone etiam vasallus, ext. de iudi. Ang. Imo. Rapha. Co. & ipsum Aret. in d. §. ea lege. Ang. in l. nemo paciscendo, quæ est pen. ff. de pact. Ro. in l. qui absentis, & ibi Alex. col. vlt. ff. de acq. poss. Sed quicquid sit in hoc casu, tamen aliud est in casu legis nostræ, vbi donatio ab initio valet, nec quid sit contra pactum donationis, ex quo ea donatio ipso iure non valet, sed tantum ipso iure reuocatur, natis donatori liberis.

345 Actio cū ipso iure tollitur.

¶ Vigiesimum, cum ipso iure tollitur actio, iudex ex officio potest & debet repellere agentem, & absoluerè reū eo non petente: non etiam si ope exceptionis tantum, & non ipso iure est sublata, gl. in l. vbi pactū. C. de transact. quam dicit sing. Fel. in c. exceptionem, col. 2. in prin. ext. de excep. Sed est

Sed est & alia in l. eum qui ita. §. qui ita, & ibi Bar. & Imo. ff. de verbo. oblig. & alia quoque in l. si vnus. §. pactus, in verbo, in pactis factum, & ibi etiam Barto. latè col. antepenul. vers. tertio not. quod ille. ff. de pact. & idem { Barto. in l. lecta, & in l. ita stipulatus, col. vlt. ff. de verbo. oblig. } Bal. in repe. l. & si post tres, col. antepe. vers. consequenter vt scias. ff. si quis cau. { & in l. si eum §. qui iniuriarum, paulò ante fi. ff. eod. titu. } & in l. si non sortem §. j. circa medium. ff. de condi. indeb. & { in l. sub conditione, col. vlti. eod. titu. & consi. lxx. statutum ciuitatis, col. 2. lib. i. vbi per priorem illam gl. dicit generaliter, quod cum quid sit ipso iure, iudex potest supplere, & consi. lxxij. alia vice, col. j. lib. ij. & } consi. cccxcix. de principali instrumento, in fin. libr. v. Ioan. Fab. & expressiùs Ioan. Plat. Ang. Aret. & Ias. in §. in bonæ fidei, Insti. de actio. { Petr. Ancha. consi. cccxxxij. primò inquirendum, in prin. & consi. cccxiiij. ex prædictis, circa medium } Card. Flor. consi. ciiij. casus super quo, col. vlt. vers. per hoc etiam { Imo. in c. inter dilectos, col. 3. de dona. dum allegat gl. & Bar. in d. l. vbi pactum, Raph. Fulg. consi. cl. quidam ciues, col. 3. vers. postremò, } Pau. Cast. in l. nostrā, col. j. C. de test. & in l. ei qui se, & ibi etiam Fran. Aret. & Ias. ff. de acqui. hære. { idem Fran. Aret. in l. si filius, col. 2. ff. de vulg. & pup. } Ang. Aret. in §. omnis, col. 2. vers. & est multum vtile, Insti. de verbo. obliga. & Iaso. consi. vij. adeo copiosè, colum. j. in fin. lib. i. { Dec. in l. j. col. j. & ibi quoque } Fran. Cur. iunior in l. j. col. 2. in ij. not. C. de pact. & not. etiam in l. Marcellus ff. de re iudi. & in c. quia frustra. ext. de vsur. Illud autem non omiserim, Bald. in cap. dilecto, col. 2. vers. sed hîc opponitur, ext. de appel. etiam facere singul. illam gl. in d. l. vbi pactum, sed eam aliter intelligere, ac supra diximus.

iudex potest repellere agētem & reum absolvere.

346 ¶ Sed quicquid sit de ea gl. videmus tamen omnes vbique id tenere quod supra ex ea diximus, & ego quoque ita tenendum censeo. Sed quod tamen intelligendum est, modò constet iudici ex actis causæ actionem ipso iure non competere actori. Alias enim iudex id supplere nec debet nec potest: vt non obscurè sentit. Bart. in l. si ita sit adscriptum, & ibi clariùs Francif. Aret. in fin. ff. de leg. j.

De eadem re.

347 ¶ Vigiesimum primū, quod proximè accedit ad præcedens, atque etiam ad decimum tertium. Non tantum iudex potest id supplere, sed & si ipse non supplet, certe tacitus processus illius procedentis ad vltiora, atque etiam tacitus consensus partis id ipsum non opponentis, non firmat actum nullum ipso iure. glo. est ordi. in c. j. in gl. j. Lap. ibi & Ant. Petr. Ancha. in j. no. Domi. col. 7. vers. & no. istam gl. { & Ioan. Crot. in repet. super gl. j. de rescri. lib. vj. & iterum gl. in c. dispēdia, in verbo, processus, eo. tit. rursusque in c. statutum, in prin. in verbo, cōmittatur, & ibi Archi. & Domi. & Phil. Fran. iterumque in §. vlt. { eiusdem c. } in gl. vlt. eo. quoque tit. & lib. & in c. vlt. in fi. de offi. deleg. eo. lib. & in cle. j. in gl. vlt. eo. quoque tit. & Barb. consi. lxxij. scribitur Exodi, col. 4. lib. iij. Io. Bapt. Cacia in l. more, in xxj. q. ff. de iurisd. om. iud. Socy. in l. j. sublata, col. 3. ff. ad senatus. Treb. Sed hoc videtur intelligere gl. in d. c. statutū, in primo loco, quando id statutū est non ob fauorem partiū tantum, sed & statuentis. id quod sequuntur & dicunt bene no. Domi. & Phil. Fran. ibi, de quo & tu vide Imo. in eo ipso c. §. cum verò, & ibi quoque eundem Philippum Fran. col. 2. in gl. super verbo, non committatur. { Sed tu quoque hîc vide Francif. Aret. post alios in l. si Titius, col. 4. vers. adde in quantum, & seq. vsque ad fi. l. ff. de verb. obli. }

Tacitus consensus partis non firmat actum nullum ipso iure.

348 ¶ Vigiesimum secundum, qui ipso iure compensat, si soluit, potest repetere tanquam indebitum. l. quod dicitur, la j. §. pen. ff. de impen. in rebus dor. fact. Secus si ope exceptionis. Nam solutum nō repetit. l. qui inuicem. ff. de cond. indeb. vbi glo. Bar. & Ias. expressè hanc differentiam ponunt, sicuti etiam faciunt Nico. Fab. Ang. Aret. & Ias. in d. §. in bonæ fidei, Insti. de actio.

Iure ipso qui compensat, si soluit, potest repetere tanquam indebitum.

349 ¶ Vigiesimum tertium, quod præcedenti est ad fine, Cum quid ipso iure est indebitum, si solutum fuerit, regulariter repetitur, si verò non ipso iure, sed tantum ope exceptionis est indebitum, tunc cōtrà regulariter non repetitur, vt patet ex amplissimè tractatis in eam rem à Bar. in l. j. per totū, præsertim col. pen. & vlt. ff. de condi. indeb. & ibi quoque Bal. in lectu. antiqua, & ceteri. }

Cū quid ipso iure est indebitū, si solutū fuerit, regulariter repetitur.

350 ¶ Vigiesimum quartum, cum pœna ipso iure imponitur in aliqua lege, aut alia constitutione prohibitoria aut præceptoraria, vt nostri loquuntur, quamuis ea à subditis nondum fuerit subscripta siue acceptata, quo etiam verbo vtitur Plautus in Pseudolo, & Tullius in Topicis, ne quis vulgus malè loqui existimet. Siue item, vt redeamus, ea lex in diffuetudinē abierit, ipsi tamen in eam incidunt, arg. c. vestra, ext. de locat. & in c. ij. de consti. lib. vj. & c. catholica, xj. dist. Secus si nō ipso iure imponitur. c. in istis iij. dist. Ita voluit Matth. in proemio cle. in §. vniuersitati. De quo tamen vide Card. Flor. ibi, & Io. And. & Ant. in c. j. ext. de treug. & pac. Pet. Anch. in repet. c. j. in vij. q. prin. vers. sed hîc quæro reperitur, { qui est in char. xvij. in paruis, } ext. de consti. & Cep. consi. xij. stante statuto, col. 3. vers. & licet dictus.

351 ¶ Vigiesimum quintum, vt sit locus iuri accrescendi, requiritur quod deficiat ipso iure, secus si nō ipso iure, sed ope tantum exceptionis. Ita voluerunt gl. Bar. qui id reputat mirabile. Albe. qui alios antiquiores citat, Bal. Fulg. qui dicit notatu dignum, Ro. & Ias. qui dicit sing. in l. si duo patroni, in prin. { per eum tex. } ff. de iure iur. Bal. in l. j. §. vbi autem, col. vlti. vers. quæro nunquid in caduco. C. de cad. tol. { Saly. in l. j. in fi. C. qui admit. } Fulg. in l. hac cōsultissima §. ex imperfecto, & ibi quoque Iason col. 4. vers. tertio & vltimò. C. de testam. Pau. Cast. in l. penul. ff. de acqui. hære. & cōsi. cclxxxvj. quoniam fundamentū. Corn. consi. cccix. multum latè, col. 3. vers. & quoniam

Quid requiratur ut sit locus iuri accrescendi.

portio,lib.1.Iafon.in l.huiusmodi §.vlti.col.ij.ff.de lega.j. vbi & illam dicit cenferi fing. & in l.fi duobus,in prin.co.titu.vbi illam dicit no.Socy.qui illam quoque dicit fing.conf. xvj. anno domini,col.3.verfi.accedat quia ad hoc,lib.4.& conf. xliij.vifo testamento,col.pen.co.lib.iiij. vbi & eam dicit fing. } Anto.Rub.conf. clvj.circa primum dubium, col.j.Sed tu tamen hic vide Iafon. qui de hoc dubitat in repetitio.l.re coniuncti,char. antepen. verficu. feptimus casus. ff. de lega. iij. **Quamquam** idem in eadem l. chart. fequen. in v. q. Bar. hoc difcrimen simpliciter & pro indubitato adfert.

352 Per equipolentem actum inducitur idem effectus ipso iure.

¶ **Vigefimum sextum**, vbi per actum equipollentem inducitur idem effectus ipso iure: ea quæ aliàs impleri nõ possunt per equipollens, videlicet iuramentum, de quo per Ioan. And. Bal. & ceteros, in c. ad nostram, de iureiur. & Iaf. conf. xlj. in duabus, col. 2. verfic. præterea dominus Ioannes, lib. iij. Et solennitas, vt probat tex. in l. singulos, & ibi Fran. Aret. in ij. not. ff. de testa. Et forma, vt per gl. in cle. j. in verbo quinetiam, ad fin. de concess. præb. Bal. in l. si institorem, ad fi. ff. si cer. per. idem Bal. Ang. Imo. & recentiores in l. j. ff. de lib. & posth. cum si. adductis ab Alex. ibi. & Fely. in c. cum dilecta, §. col. 17. verfi. amplia. xj. } extra. de refer. & Hippo. Marfi. conf. xxix. solamen, col. 2. & iij. lib. 1. Et conditio in certis casibus, vt per Bal. in c. vlt. verfi. secundò quæro, extr. de præsum. Et alia id genus possunt hoc casu impleri per equipollens, quod scilicet inducit eundem effectum ipso iure. De quo tu omnino vide Fran. Aret. conf. 89. longitudo, col. 2. verfi. tertio etiam dici potest.

353 Poena quædo imponitur ipso iure, magis inspicitur opinio delinquentis quam veritas.

¶ **Vigefimum septimū**, licet in delictis inspicatur veritas rei, non opinio delinquentis, cum datur opera rei illicitæ secundum Bar. in l. diuis. ff. de fca. per l. qui nocentem. §. pen. de iniur. & est bonus tex. in l. vulgaris. §. si quis æs. ff. de fur. Fallit tamen vbi poena imponitur ipso iure, quia tunc magis inspicitur opinio delinquentis, vt non ea poena plectatur, quam veritas, vt voluit solus omnium quos hætenus legimus, nisi nos fallit memoria, Francif. Areti. qui etiam dicit hoc esse nouum dictum in l. qui se pupillum, in fin. ff. de acqui. hære. hac tantum ratione motus, quod lex puniens ipso iure strictius est interpretanda, per ea quæ diximus supra in xvij. discrimine.

354 Cum quis non ipso iure priuatur, sed expeclatur sententia, nõ impeditur prosequi ius suū.

¶ **Vigefimum octauum**, cum quis non ipso iure priuatur, sed expectatur sententia, non impeditur interim agere, & prosequi ius suum. Secus si ipso iure priuatur, verbi gratia si hæres vt indignus priuatur hæreditate ipso iure, non potest agere familiæ heriscundæ aduersus cohæredes, quin ei obstat exceptio exclusiua iuris ipsius agentis. Quod si ipso iure nõ sit priuatus, potest interim dum per sententiam priuetur, nec repellitur à cohæredibus. Ita distinguit glo. not. in l. his consequenter. §. j. in verbo, non pertinere, per tex. ibi, & alios quos allegat, & ibi quoque Bar. qui monet id esse multum not. Bal. & Flor. qui id reputat. sing. ff. famil. herisc. Bal. in l. j. in fin. C. in quib. cau. in integ. resti. non est neces. } & in c. quæ in ecclesiarum, col. 6. verfi. ext. nota, extra de constir. vbi & eam dicit sing. & conf. xxvj. punctus, in ij. dubio, dum illam gl. allegat, lib. iij. } & Signo. conf. x. in quæstione virgente inter Vgetum, col. 2. verfi. non obstat quintum. & benefacit tex. in c. felicis, post prin. ibi, nullus ei respondere in iudicio teneatur, de pœnis, lib. vj.

355 Et hoc etiam in causa beneficii.

¶ **Et hoc etiam in causa beneficii**, vt si quis agat petitorio pro beneficio quod semel habuit, admittitur exceptio, quod inducit priuationem ipso iure, non etiam eius quod ipso facto non inducit, sed tantum per sententiam, vt voluit Inno. in c. inter dilectos, post prin. & ibi etiam Panor. col. vlti. qui hoc dicit perpetuò menti tenendum, extrà de excess. prælat. & idem Innoc. in c. cum nostris, ext. de concess. præb. } Archid. in c. quo iure, vj. dist. & Compost. in c. quod sicut, de elect. & ipse etiam Pan. in c. item cum quis, col. 3. verfi. oppo. & videtur, de resti. spol. & in c. } querelam, col. 2. verfi. sed ego quæro, ext. de iureiur. & in c. si constiterit, col. 2. verfic. tertio retentis, & iterum verfi. quarto modo, & seq. ext. de accu. vbi hoc no. limitat. & Pet. Anch. in c. j. col. vlt. verfi. item no. priuationem, de elect. lib. vj. Sed hic vide quæ dicam in iij. seq. effectibus.

356 Et id procedit ubi sententia desideratur ad priuationem iuris agentis.

¶ **Vigefimum nonum**, quod ex præcedenti procedit, de iure tertij opponi non potest, vbi sententia desideratur ad priuationem siue exclusionē iuris agentis. Secus si lex priuet ipso iure. Ita voluit Bal. in d. l. his consequenter. §. j. & in l. cum feruum, col. 2. } & ibi Cy. & latè Franc. Aret. C. de fer. fugi. idem Bal. in l. cum mulier, col. 10. verfi. de tertio dubio. ff. solu. matri. & in l. j. post prin. C. quib. res iud. non noce. vbi id dicit plenè no. in l. indebiti. §. vlt. ff. de condi. inde. & in addi. Spec. tit. de loca. §. nunc aliqua, in xlvj. q. & ipse Spe. in eodem §. in xlvij. q. & iterum in lxxvj. q. Compostel. in c. mandatum, de refer. Rosel. inter confi. Bal. conf. cccxlv. super prædictis, col. vlti. lib. ij. per gl. in d. l. his consequenter, quam ad hoc dicit no. } Barr. in l. ij. col. j. ff. de excep. rei iudi. Ang. in l. loci corpus. §. competit. ff. si fer. vend. Petr. Anch. in c. j. col. j. de rescrip. lib. vj. & in c. possessor, col. 15. verfic. vltèrius quæritur, de regul. iur. lib. vj. } & confi. lxxij. motiua iudicis. circa medium. & confi. cccxxij. subtilissimè, col. vlt. verfi. ad hoc respondeo, & confi. } ccxcvij. efficacibus, col. 2. verfi. de iure autem domini, vbi tamen postea in col. 4. id negat procedere in causa beneficii, contra id quod supra in præcedenti capite diximus. & Paul. Castr. consil. 367. super eo quod quæritur, paulò ante medium, lib. j. & confi. 369. vifo & examinato, col. 2. lib. ij. Panor. in c. cõquærente, in v. no. ext. de cle. non resid. } Alex. confi. 137. in causa & lite vertente inter Lancelotum, col. pen. verfi. præterea prohibitio, lib. ij. Corn. confi. 65. licèt præfens, col. pen. in fin. lib. 1. & confi. cij. visis in causa magnifici, col. 7. verfi. non enim potest, lib. ij. } & Barb. confi. liij. vifo celebri, col. 5. verfi. nõ obstat nunc si dicatur, lib. iij. Soc. in l. j. in j. no. ff. de excep. rei iud. } & in l. qui Romæ. §. Flauius, in fi. ff. de verb. oblig. & confi. 82. in causa, col. 2. libr. iij. & confi. 78. visis actis, post prin. lib. iij. }

lib. iij. } & Cepo. causarum ciuiliū confi. xliij. in quæstione, col. 2. ad fin. } **Et id admodum cõfirmat** quod ab ipso Bal. scriptum est in l. si aliena. ff. sol. mat. id scilicet, tum demum de dominio sine iure tertij excipi posse, cum probatio dominij sine exceptionis allegatione agentem excluderet, per l. vlti. C. de rei vendi. aliàs minimè, nisi excipiens haberet causam à domino, per l. ij. ff. si ager vecti. & d. l. his consequenter. §. j. ff. famil. heriscun. & l. loci corpus. ff. si ferui. vend. }

De eadem re.

¶ **Sed hæc duo capita debes primò intelligere**, cum quis priuatur ipso iure præcisè, & cum effectu. Secus si effectus priuationis consistit in voluntate tertij, vt in casu d. l. ij. & ibi no. ff. si ag. vect. cū aliis simi. à me adductis supra in eadem gl. verfil. x. incip. fuerunt tamen. Ita enim voluere Barto. Bal. Ang. & Fran. Aret. in illis locis supra allegatis, & ipse Bar. confi. 81. Martinus Forniconis, col. 2. } & ipse quoque Bald. in auth. qui rem, col. 2. verfic. subsequenter quæro. C. de sacro. eccl. & in addit. Spec. tit. de loca. §. nunc aliqua, in xlvj. q. } & Pet. Anch. in c. cum secundum, col. j. de hæret. lib. vj. dum de hac re loquens allegat no. in d. l. ij. } Corn. confi. cxv. licèt in hac, col. j. & seq. lib. 1. } & Soc. in d. l. ij. col. 2. in ij. conclusione. ff. de excep. rei iud. vbi ad hoc multa allegat, & in l. j. §. sed & quoties, col. 2. verficu. ex quibus tertio. ff. ad S. C. } Treb. & d. confi. 78. col. 2. verfi. seq. quando obicitur, lib. iij. & ante hos omnes Spec. tit. de loca. §. nunc aliqua, in xlvij. q. in fin.

De eadem re.

¶ **Quod tamen intellige**, lector amantissime, ne tu fortè decipiaris, vt procedat, } antequam ille tertius suam declarauerit voluntatē: nam facta declaratione poterit & ille submoueri ob ius istius tertij, vt voluit Ang. in §. si verò, verfi. sed tunc pone, in auth. de non alienan. & Cepo. cõfi. xxv. ex quæstione prædicta, col. 3. verfi. circa tertium dubium. De quo & tu eundem vide confi. ciufdem operis xlv. & si in aliis, col. j. verfi. tertio dicitur.

De eadem re.

¶ **Intellige secundò procedere** } duos illos præcedentes effectus, } si sententia declaratoria interuenerit. Nam ante eam non potest repelli prosequens ius suum, nec submoueri ex iure tertij. Ita voluit Pet. Anc. in d. c. cum secundum. Sed ipsemet de hoc dubitat in c. ij. in ij. not. de præscr. lib. vj. propter no. per Cy. & Bal. in d. l. cum feruum. C. de feruis fugit. Sed ita tamen, vt in contrariā sententiam inclinare videatur. Sed & de hoc quoque dubitat idem Petr. Anch. in c. felicis, in vij. notab. de pœnis, & ita quidem, vt priorem sententiam potiorē sibi videri, velit. Adeo sibi in hac re malè constat. Sed hoc ex iis dependet quæ dicemus postea in 50. effectu.

De eadem re.

¶ **Idem autem Anch. confi. cxvij. subtiliter**, col. j. verfi. non obstat si dicatur, exceptionem exclusiuam ipso iure iuris agentis posse opponi, cum ille qui possidet, agit contra alium. nam cum tunc constet iudici rem ad alium pertinere, consequenter nec agenti actionem competere. I. Põponius. §. si is qui. ff. de procu. Sed cum possessor agit pro iuribus eius rei quā possidet, non videtur posse excludi tali exceptione ante sententiam declaratoriam, per ca. cum secundum, de hære. lib. vj. & quod not. Io. And. in c. ij. de præscr. lib. vj. Et id erit pro iij. declaratione.

Exceptio exclusiua ipso iure, iuri agentis an possit opponi.

¶ **Intellige igitur quartò**, vt scilicet ius tertij ipso iure exclusiuū iuris agentis opponi possit in iudiciis ordinariis, non etiam in iudiciis summaris, vt nuncupatum voluit Pau. Cast. in l. ille à quo. §. si de testamento, per eum tex. ff. ad Trebel. & Alex. in l. vlt. col. 9. verfi. addit etiam vnum. C. de edict. diui. Adr. tol. vbi reprehendit ipsum Pau. Castr. qui ibi tenet contrarium sibi interim cõtrarius, & Carol. Rui. consil. cxxx. super puncto, col. vlt. nu. 9. lib. ij. Nec obstat, vt subdit Alex. in d. l. vlt. quod not. gl. in l. ij. ff. de excep. rei iud. quia loquitur quando reus opponeretur de iure proprio ipsius opponentis, ita excipiendo, dolo facis, petens quod mihi restitutus es. Secus si diceret, dolo facis petens quod alteri restitutus es. l. si focer. §. Lucius. ff. sol. matr.

De eadem re.

¶ **Intellige quintò vt id ius opponi non possit à spoliante contra agentē aduersus ipsum spolian** tem interdico recuperandæ possessionis, vt nuncupatum & in hac specie ex facto interrogatus respondit Pet. Anch. confi. ccv. cuius exordium est, in quæstione vertente, col. vlt. verfic. superest modò videre, per tex. in c. j. extra de restit. spol. & no. per Bar. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir. posses.

De eadem re.

¶ **Intellige & tu sextò & postremò**, vt id ius tertij ipso iure exclusiuū iuris agentis possit opponi à reo, non etiam ab actore etiā replicando, quia vis ipsius deduci debet ex iure residente in persona ipsius, per l. in speciali. ff. de rei vend. & l. indebiti. §. sed & si nummi, & ibi Alex. col. vlt. ff. de condi. indeb. Bal. in l. cum mulier, col. x. verfic. de tertio dubio. ff. sol. mat. Carol. Rui. qui & ipsum tradit conf. lxxxvij. circa legitimationem, post prin. lib. iij. }

De eadem re.

¶ **Trigesimum**, quod est finitimum superioribus. Si quis commisit crimē ob quod priuandus est bonis per sententiā, nec ipso iure est priuatus, possunt & debēt debitores ei interim soluere, & liberantur. l. aufertur. §. in reatu. ff. de iure fisci, & l. reo. ff. de solu. Secus si ipso iure sunt priuati, quia tunc fisco soluendum est, qui vicem hæredis obtinet. l. iij. C. ad leg. Iul. de vi publ. & in d. c. felicis, post princ. ibi, nullus ei debita reddere. Quod etiam vtrum procedit ante sententiam declaratoriam, videbis ibi per Pet. Anch. vbi supra. At vide etiam hic Cardi. Flor. in clem. pastoralis. §. rursum, ad fi. de sent. & re iud.

Si quis commisit crimē ob quod priuandus est bonis, &c.

¶ **Trigesimum primum**, quod non multum abest ab iis quæ tribus præcedentibus dicta sunt. Qui crimē commiserit, quod priuationē dignitatis non inducit ipso iure, sed tantum per sententiam, non possunt subditi ante sententiam ab eius obedientia se subducere, nec illius iura denegare, tenentque gesta interim ab eo. cap. nonne. viij. q. iij. & c. sæpe, extra de appel. Secus si ipso iure esset priuatus.

Qui commisit crimē quod priuationem dignitatis non

Inducit ipso iure, &c.

priuatus.c.tanta,de excef.prelat.& c.veritatis,de dol.& contuma. Et ita nuncupatim voluit Peti Ancha.in ad apostolica,in xx.not.per illum tex.de sent.& re iud.lib.vj.vbi hoc dicit se didicisse à domino Lapo præceptore suo,dum legeret d.c.sæpe,qui ad hoc,vt dicit allegabat Bar.in tract.de tyranno in vij.q.prin.Et optimè faciunt not.per ipsum Barto.in l.post contractum,tum col.j.verf.& si aduertamus,tum col.3.verf.secundum tempus.ff.de dona.quòd qui crimen cõmisit,ob quod est priuandus bonis, sed tamen non est ipso iure priuatus,non amittit interim administra-tionem rerum suarum,per d.l.aufertur.§.in reatu.ff.de iure fisci,& ibi sequuntur recentiores.

367 De eadem re.

¶ Ex quibus omnibus fatis intelligis, vtrum donatarius possit agere contra tertium detinentem rem donatam post natos donati liberos,vel pro iuribus rei donatæ debitis, & an submoueat exceptione reuocationis ex hac l.& an liberentur qui ei iura soluerint, sed hic in casu nostræ legis requiritur declaratio donantis,vt latè diximus in prin.huius glo.Ideoque ante eam non vi-deo quòd possit donatarius impediri.

368

Pœna ut in-curratur, re-quiritur moni-tio præcedens.

¶ Trigesimumsecundum,cum ex sententia Innoc.in c.extirpanda.§. qui verò,extra de præb.vbi pœna statuitur omisioni vel negligentia sine die vel tempore: certè vt pœna incurratur,requi-ritur monitio præcedens,quæ sequuntur omnes penè ibi,& Bal.in precibus,col.6.verfi.non obft,quod no.C.de impub.& ali.substi.& in l.ij.col.2.C.de his quib.vt indig.& Card.Flor. qui id dicit fing.confil.lv.dũ reuerendus.& Pet.Anc.in c.licet canon,col.j.in fi.& ibi quoque Domi. & Phil.Fran.in versis. etia,de elect.lib.vj.& idè Petr.Anc.in c.j.col.2. versis.septimò no.de vita & hon.cleric.co.lib.vj.& confil.lxj.pro clariori cum aliis multis concor.adductis per Alex. § in l. si mora,col.5.verfi.subdit hic.ff.sol.mat.& in l.ita stipulatus,col.4.ff.de verb.obl. § & cõs.x.attētis verbis restamēti,circa mediũ,lib.vij.& Fely.in c.ij.col.j.verf.extra gl.de magist.& Matth.Afflict.in decis.Neapo.ccclxx.tria dubia,col.3.verfi.secundò dubitatur.Id fanè tēperat ipse Inn.in d.c. extirpanda,& post eum Host.in verbo,priuatu,& Io.And.col.vlt.Panor.in repe.d.§.quia verò, col.8.vt sci-licet procedat cùm pœna ipso iure imponitur,non aliàs.& idem quoque Panor.in c.excommu-nicationi,circa medium,extrà de rapt.& Domi.in d.c.licet canon.§.is autem,de elect.lib.vj.

369 Contraria ea de re opinio.

¶ Quancumque ne id quidem, Petr.Anc.in confil.lxv.in causa quæ vertitur,in vlt.dubio,in ea est sententia,vt cùm pœna ipso iure imponitur,minus requiratur monitio. Quod & ipsum nõ ob-scure sentit Cardi.Floren.in clemen.j. in ix.not.de vita & honest.cleric. § & Fely.post Calde.& alios recentiores,in c.ij.in ij.no.extra de sponsal. § & vide Domi.in c.j. in j.not.de vita & honest.cleric.lib.vj.

370

Post sententiã non potest epi-scopus aut al-ius iudex di-spensare.

¶ Trigesimumtertium,licet cùm canon imponit pœnam,non permittens expressè,nec etiam ne-gans posse ab episcopo dispensari,possit ipse episcopus dispensare secundum gl.in c.postulatis,in verbo: postulatam,extra de cleri.excom.mi.Inn.in c.dilectus,de tempo.ord.& Ioan.Ligna.& Ioã.Cald.in c.at si clerici.§.de adulteriis,extra de iudi.cũ simil.Hoc tamen non procedit,vbi effect canon lata sententiã,secundum Ant.in d.§.de adulteriis, post Archi.in c.sicut.xv.diff.Nec aliàs generaliter vbi permittitur episcopo dispensare,procedit in canone lata sententiã, secundum ip-sum Arch.in c.licet canon,de elect.lib.vj.Et est optima ratio,quia post sententiã non potest epi-scopus aut alius iudex dispensare.l.diui fratres.ff.de pœnis,& cap.ideo.ij.q.vij. Sed tu de his vide Pan.in d.§.de adulteriis, col.2.verfi.& hoc intelligo,& ibi quoque Fran.Aret.& Fely.col.2.verfi.fallit primò,& Phil.Dec.col.4.verfi.prædicta conclusio.

371

Lex siue sta-tutũ licet pos-sit transferre dominiũ, ho-mo tamen id facere nõ potest.

¶ Trigesimumquartum, licet lex vel statutum possit transferre dominium & possessionem ipso iure,per l.raptores,& ibi Bar.C.de episc.& cler.& l.vlt.C.de sacros.eccl.cum simil.Tamen homo id facere non potest,per no.per Cy.& Bal.in l.ea lege.C.de condi.ob caus.Bal.in l.traditionibus,in fi.C.de pact.& in l.j.col.3.C. si plures vna sent.Ang.& Imo.in l.qui vniuersas.§.ff.de acqui.poss.Idem Ang.in l.j.ff. de distr.pigno.& in l.licet.C. de acq.poss.& apertissimè omnium Alex.confil.j.ponderatis his,col.2.verficu.& ideo licet.& iterum col.ii.verficu.præterea facta fuit,lib.v. § Carol.Ruin.confil.50.super eo,nu.2.lib.iiij. Ex quo præter alia multa quæ supra diximus,planè intelligis difficiliter quid fieri ipso iure,quàm aliàs. § Et huc etiam spectat,quod dicit Bald.in l.si quis.§.Iulianus.ff.de procu.quod lex facit ipso iure,prætor facit tantum per sententiam. §

372

Pœna quando est iure ipso imposita, an admittatur procurator.

¶ Trigesimumquintum,licet in crimine publici iudicij non admittatur procurator.l. accusatore.§. ad crimen.ff.de publ.iud.fallit tamè vbi pœna esset ipso iure imposita,vt voluit Alex.in addi.Bar. ibi,in prima addit.allegans Bal.in l.reos.C.de accu.& Pet.Anc.in l.seruũ.§.publicè interest.ff.de procu.Sed aduerte quia Bal.vbi supra,col.pen.verfi.pone quòd statutum,tenet nuncupatim con-tratum:quia in hac causa disputatur de crimine,& super crimine oportet declarari.Vnde licet nõ feratur alia sententia,scilicet condemnatoria,tamen fertur æquipollens,scilicet declaratoria.c. pro humani,de homic.lib.vj.Hæc ille,quem sequitur Pet.Anc.etiam vbi supra,ad fi.Et ita etiã illos refert & sequitur Hippo.Marsi.in sua practi.causarum criminalium.§.sequitur,nu.42.

373

Actus quando est nullus ipso iure, iuramen-to non confir-matur.

¶ Trigesimumsextum,vbi actus est nullus ipso iure,iuramento non confirmatur:secus si nõ ipso iure, sed via exceptionis aut restitutionis. Ita videtur voluisse Bal.in l.non dubium,in xvij. oppo. C.de legib.per tex.ubi,& in l.antiqua.§.vlt.C.ad senatufconf.Velleia.Ang.confil.clx.domina Ca-tharina,col.j.verfi.contrarium dico, vbi hac ratione mouetur. Nam cum actus est ipso iure nul-lus,nihil est omnino confirmabile.& Rom. § in l.Modestinus.ff.de donat.& cõs.xij.vifo factò,col.2.verfi.secundò,quia ex tali contractu, § & Fran.Aret.cõs.ij.intellec-ta diligenter,col.3. versis.

tertiam

tertiam rationem. § & est bona gl.in auth.si qua mulier.in prin.C.ad senatufconf.Velleia. quam sequitur Rom. qui eam dicit fing.in repet.l.j.char.ij.verfi.& adde duas no.cautelas.ff.de vsucap.& Paul.Castr.confil.vij.in causa quæ vertitur coram domino vicario,col.j.lib.ij.& Hippo.Marsi.confil.cxxv.æternæ lucis,col.3.verfi.quia respondeo.& diximus in nostris legibus connubialibus, in gl.ij.in verbo,ne petit,nu.2 § incip.ex his quoq; Sed hoc qualiter intelligatur & procedat, vide eundem Bal.vbi supra,& in l.ij.in lect.antiqua.ff.ad senatufc.Velleia.& Imo.latè in c.cum contin-gat,in ij.membro principali,col.eiusdem vij.verfi.circa primum variat,extra de iureiur.

374

¶ Trigesimumseptimum, cùm non tenet sententia ipso iure, potest iudex iterum cognoscere & pronuntiare,secus si non ipso iure, sed ope exceptionis vel officio iudicis est emendanda. Ita vo-luit Inno.in c.in literis,extra de offi.deleg.quod elegans reputat,& ad arbitrium trahit Bald.in l.vlt.col.4.verfi.quartò quæro.C.de contrah.empt.vbi videbis quid de eo sit dicendum,de quo & tu vide eundem Bal.in l.si vt proponis,col.2.C.quomodo & quando iud.& in c.publicato,in fi. extra de elect.& Bar.in l.si societatem.§.arbitrorum,col.2.verfi.quarrit glo.si iniquè.ff.pro socio. § Imo.confil.xcvij.in causa quæ vertitur,ante fi.Iaf.in l.serui electione,col.2.verfi. intellige istam. ff.de leg.j. § & omnino Fely.in d.c.in causis. § Et hoc amplia,vt etiam possit iudex ferre senten-tiam contrariam priori sententiã quæ ipso iure nulla erat per l.vltimã C.de sent. quæ sine certa quanti.licet aliàs facere non posset,per l.j.C.quando prouoc.non est necessa.vbi Saly.col.2.in x. oppo.id expendit,& post eum Fely.in c.inter monasteriũ,ad fi.de re iud. § Idem autè de consul-tore in causa assumpto,vt si primũ consilium sit ipso iure nullum,possit iterum cõsulere,& illud emendare,voluit ipse Bal.in c.cum cessante,col.vlt.verfi.vltimò opponitur,extra de appel.

375

¶ Trigesimumoctauum,quod est admodum confine,quod electores publicato scrutinio poterūt variare,& iterum eligere,si electio est ipso iure nulla,quia ineligibilem elegerūt, aut aliàs,secus si non esset nulla ipso iure, sed annullanda, non possent variare. Ita voluit Innoc.in d.c.publicato, in prin.& ibi Host.col.2.in verbo,nequeunt,& Bal.col.pen.verfi.quæro dicitur hic,& Panor.col.vlti.verfi.vlteriũ quæro,& alij,extra de elect.Idem Inn.& plerique omnes in c.considerauimus, col.j.co.tit.& idem Innoc.in c.dilecti,de sup.neg.prela.Aegid.Bellamera, confil.x. factum est tale, Ioan.Martini,col.20.in vj.dubio. § Panor.post Compofel.in c.cum Vintoniensis,col.4. versis.in glo. in verbo, sed tertia, de elect. § Et vide ipsum Bal.in d.c.considerauimus, in prin.& in rub. de elect.col.j.verfi.quæro si non valet.

376

¶ Et hoc intellige primò nisi eligentes ob primam illam electionem fuerint priuati iure eligendi, vt per gl.in c.inter dilectos, in verbo, postmodum, extra de excessi.prelat. quã vide & doctor. ibi. atque etiam gl.in c.auditis, in verbo, postfacto, & iterum in verbo, irritãdam, & ibi doctor. extra de elect.& gl.in c.bonæ, le ij. in gl.j. & ibi doctor. eodem titũ. & gl.in c.cum læici, in verbo, quæ nulla est, extra de iure patrona. Ex quibus intelliges id generale esse, vt electio quæ nulla est ipso iure, non impediatur secundam, licet aliàs secus.

377

¶ Intellige & secundò in habentibus potestatem eligendi iure proprio. nam de his loquuntur om-nia iura, & doct. supra allegati. Secus in his qui eam facultatem non habent suo iure, sed alieno, scilicet ex potestate eis aliunde cõcessa. nam si ij semel elegerint, etiã nulliter, nõ possunt ampliũ variare, secundum Bar.in l.ij.§.j.ff.de optio.lega.Imo.& Alex. qui adfert alios concor. Fran.Aret. & Iaf.in l.serui electione, in prin. ff. de leg.j. Quod tamen intelligit Bal.in l.vlt. in iij. q. C. de con-trah.empt. in actibus extraiudicialibus. scetis in iudicialibus, per l. si vt proponis, & l. si præfes. C. quomodo & quando iud. Quod an procedat, vide per ipsum Aret. in d.l.serui electione, col.vlti. § Sed hic omnino vide quæ scripsi in cõmentar. l. boues. §. hoc sermone. ff. de verb. sig. in j. limitat.

378

¶ Quinetiam illud quod supra diximus versic. ab hinc iij. de iudice nulliter iudicante, vt possit iterum iudicare, intelligendum est de iudice ordinario, qui scilicet habet iurisdictionem iure pro-prio, secus in delegato qui ab alio habet. l. iudex postquam, & ibi glo. & doct. ff. de re iudi. De quo tu vide Iaf. in d.l.serui electione, col.2. versis. intellige istam. ff. de lega.j. & eundem plenissimè in l. qui per salutem, in ij. not. ff. de iureiur.

379

¶ Trigesimumnonum, quod dictum est in electione ad magistratum vel sacerdotium, idem quo-que & in alia electione, quam opinionem vocamus, ius obtinet, vt scilicet si ipsa optio primũ facta, ipso iure nulla fuerit, possit is qui eam facit, iterum facere. aliàs autem non possit per l. apud Aufidium. ff. de leg.j. & l. quoties. ff. de opt. leg. Ita enim voluerunt Dy. & Alb. in d.l. serui electio-ne, in prin. ff. de leg.j.

380

¶ Quadragesimum, quod præcedenti aduersari videtur. Si ex defectu formæ quæ debuit obseruari in electione, eligentes sunt priuati ipso iure eligendi potestate, nõ poterunt iterum eligere. Secus si sunt tantum priuandi, quia interim possunt eligere. c. cum terra, in fi. de elect. quod ad hoc dicit not. Rom. confil. cccclxxxij. dubitatur primò, col.3. versis. secundò si quis dixerit, & concludunt doctor. licet illum tex. vt ipse Rom. dicit non allegent, in d.c. publicato, eo. tit. Et hæc duo capita confirma ex eo quòd aliàs semper electio inualida non aufert facultatem eligendi de nouo. l. ij. ff. de opt. leg. glo. in d.l. serui electione, in glo. ij. & ibi Iaf. col.2. versis. in glo. ij. ff. de leg.j. vbi & ipse Iafon ad hoc quoque allegat c. si compromissarius, iuncto c. vt circa, de elect. lib. vj. Sed hæc ex his pendent quæ latè tractat Bar. post alios antiquiores. ex d. l. ij. §. j. ff. de opt. leg. §

381

¶ Quadragesimumprimũ, nudum præceptum de non alienando, nõ valet, nec tenetur legatarius,

non ab inu...

Cum non tenet sententia ipso iure, potest iterum iudex cognoscere.

Electio si sit ipso iure nulla, poterunt electores publicato scrutinio variare.

De eadem re.

De eadem re.

De eadem re.

Id quod obtinetur in electione ad magistratum uel sacerdot. idè quoque &c. Eligentes si sint priuati ipso iure in eligendi potestate, non poterunt iterum eligere.

Nudũ præcep-

ptum de non alienando non valet.

Qui id prohibitum est, cauere de non alienando, cum in legatarium transit legatum ipso iure, per l. filiusfamil. §. diui. ff. de leg. j. & l. pater. §. Iulius Agrippa. ff. de lega. ij. At secus si non transit ipso iure, sed debet praestari per manum haeredis. Nam tunc legatarius non tenetur dare, nisi prius cautum sit de non alienando, per l. iiii. §. vlt. ff. de cond. insti. & l. Titio centum, in prin. ff. de condi. & demonst. vbi Bar. ita ea iura nuncupatim intelligit, de quo tamen vide ibi Paul. Cast.

382 Vtrum quis debeat puniri poena statuti domicili.

382 Quadragesimum secundum, cum quaeritur, vtrum quispiam debeat puniri poena statuti domicili, an loci delicti, solet distingui, vtrum poena ipso facto imponitur, trahitque secum. executionem, necne, vt per Paul. Leaz. & Io. Ligna. in clem. ij. & ibi quoque Imo. col. 7. versic. quaro quid si pro delicto, & Card. Flor. in §. denique, in ij. q. de re iud. & eundem Card. in ca. vlt. & ibi etiam Maria. Soci. col. 14. in octauo effectu, de foro comper. & Ang. in l. vlt. col. 2. versic. secunda quaestio. ff. de iurisd. om. iud.

383 Quod ipso iure nullum est, non facit indicium.

383 Quadragesimum tertium, quod ipso iure nullum est, non facit indicium, vt si testis cuius testimonium ipso iure nullum est, fuerit interrogatus, nec vllum quidem indicium facit l. diuus. §. ex quibus causis. ff. de quaestio. Secus si ipso iure non repellitur, sed officio iudicis. tunc enim arbitrio iudicis faciet indicium, per no. in c. praesentium, le j. extra de testi. vbi Bal. col. 2. versic. quaro nunquid testes, hoc discrimen nuncupatim adscripsit.

384 Infamis ob graue crimē, an restitui possit.

384 Quadragesimum quartum, cum infamis ob graue crimen testari non possit secundum multorum sententiam, in qua fuit Spec. tit. de instru. edi. §. cōpendiosē, versic. decimotertiō. & expressius versic. quid de exoculatis, & Bar. & Imo. in l. qui manus. ff. qui testa. face. poss. quamuis alij teneant contrarium: de quo nunc non disputo. Sed illud tantum dixerim, quod si illa sententia vera est, intelligitur vt sit infamis ipso iure statim a commissio delicto, testari non potest, nulla super delicto expectata sententia. Sin minus, ante sententiam testari potest. Ita respondit Anastasius Platus inter consilia Barba. consi. omnium vltim. multos futuros, col. 3. versic. septimō probatur, lib. i. & sequitur Alciar. in linter stuprum. ff. de verb. signi.

385 Infamia iuris an aliquē repellat a testimonio.

385 Quadragesimum quintum, cum infamia iuris repellat a testimonio per plenissimē not. in l. ij. ff. de Senat. Certē si ea infamia ipso iure contracta est, repellit statim, non expectata sententia. Quod si non nisi lata sententia contrahitur, poterit interim dum condemnetur, testimonium dicere. Ita enim voluit Iaco. Burr. in l. ij. §. ignominia. ff. de his qui not. infa. Ang. in l. athleras. §. ait praetor, in prin. ff. eo. & ipse Platus d. consi. vlt. inter consi. Barb. col. 4. versic. praeterea nulla requiritur. lib. i.

386 Vbi quod secundum est, reuocat primum ipso iure.

386 Quadragesimum sextum, vbi quod secundum est, reuocat primum ipso iure: si illud secundum cassetur, primum non reuiuiscit, vt voluit Pet. Anch. & post eum Phil. Fran. in c. pen. de praeb. lib. vj. per l. planē, in prin. de leg. j. & l. si transferā. ff. de ali. lega. Secus si non ipso iure. l. qui liberis. §. non sic. ff. de bono. poss. secun. tab. & quae no. Archi. & Ioan. And. in d. c. pen.

387 In poena que secum trahit executionem, non expectatur terminus.

387 Quadragesimum septimum, si poena ab homine fuerit statuta, si quid factum non fuerit intra aliquod tempus, ea committitur cum primum certum est eum id facere non posse intra statutum tempus, licet sit secus in poena legali. l. cum stipulatus sim mihi a proculo. ff. de verb. obli. Tamen differtur executio illius poenae, donec illud tempus sit transactum. l. in illa stipulatione, si calendis, & l. stipulationes non diuiduntur. §. si quis ita, & l. insulam, eo. tit. & voluit gl. & post eam doct. in illa priori l. Hoc tamen fallit in poena quae ipso iure secum trahit executionem, vt in excommunicatione, infamia, & aliis huiusmodi, tunc non expectatur terminus. Ita voluit Barto. in d. l. cum stipulatus, col. vlti. versic. responde praedicta vera, argu. l. quod ad statum, in verbo, confestim. & l. qui vltimo, in verbo, statim. ff. de poen. Cui licet contradicant Ang. & Rapha. Com. tamen assentuntur ibi Alex. col. 3. versic. in gl. in verbo, commissio, & Iaf. col. 5. versic. praedictam decisionem. Quae tu no. ad ea quae disputata sunt a gl. & aliis in c. commissio, in verbo, elapsus, de elect. lib. vj. & glo. in c. licet canon, in verbo, priuatus, post prin. & ibi Domi. in versic. is etiam, col. 2. versic. deinde quaerit. eo. titu. & lib. Et interim vide Bal. in l. eius qui, versic. quaro nunquid. C. si pen. appel. mors inter.

388 Dominium an transeat in alium sine possessione.

388 Quadragesimum octauum, licet alias dominium non transeat in alium sine possessione. l. traditionibus, C. de pact. & l. si ager. ff. de rei vendi. cum similib. Tamen id fallit cum quid sit ipso iure, vt probatur in l. commissio, & ibi gl. Bar. & Roma. ff. de publi. §. & vestig. } & idem Bar. post Dyn, in l. imperator. ff. de iure fisci. Ille Ioan. Imo. discipulus Pet. Belluga in eo tracta. cui titulum nuncupauit, speculum principum, titu. de amortiza. §. nunc videamus, col. 3. per not. in l. j. C. de rapt. & per Ioan. Monach. in c. cum secundum, de haeret. lib. vj.

389 Possessio non transit in alium nisi fuerit apprehensa.

389 Possessio tamen, vt ipse Belluga subdit, nec tunc quidem transit, nisi ea fuerit apprehensa, per gl. in l. cum duobus. §. idem respōdit, socius si cessante, in verbo, dominium. ff. pro soc. & in l. vlti. C. de sacros. eccle. id quod etiam voluit Bart. in d. l. commissio, allegans glo. ibi, quae tamen mihi id dicere non videtur, & id dicit esse no. & ibi quoque Ange. & Roma. & Bal. in l. si quis in tantam. col. penul. versic. nota quod delictum. C. vnde vi. & in l. in suis, ad fi. ff. de libe. & posthu. } Ioan. Fab. in d. l. vlt. C. de sacros. eccle. } & Pet. Anch. in d. c. cum secundum, in prin. de haeret. lib. vj. vbi ad hoc dicit glo. in d. l. vlt. esse no. & idem Pet. in l. sine possessione, col. 2. versic. tertium siue quartum, de regul. iur. eod. lib. Vital. Camba. in tract. clausularum, in rubri. nil nouare appel. pendente. char. pen. & Bertha. in tracta. gabel. in ix. parte principali. iij. q. versic. quod autem supra dixi. } & Iason consi. cxlvij. viso processu, col. 2. versic. ite etiam princeps, lib. iij. } Et ad haec faciunt quae diximus supra in xvij. effectu. Nota tamen quod idem Bar. in l. si ita quis promiserit. §. ea lege, col. 2. versic. praedicta

praedicta vera nisi statutum. ff. de verb. obli. est in ea sententia, vt licet quid fiat ipso iure, non tamen transeat dominium ipso iure, sed opus esse actione. Super eo autem quod diximus de possessione, vide Bal. in l. j. col. 3. versic. sed alij dicunt. C. si plures vna sententia. & in cap. quanto, versic. adde & dic. extra de transla. episco.

390 Sed tu in hoc aduerte quod Pet. Anch. in d. c. cum secundum, in prin. de haeret. lib. vj. ex eo quod diximus ex eodem & aliis, infert quod qui ipso iure dominium amittunt, nihilominus possunt postea praescribere, per c. ij. idemque vlti. de praescrip. eo. lib. vj. quod non possent, si cum domino translata esset & possessio, per c. sine possessione, de reg. iur. eo. lib. Ex quo & ego in casu legis nostrae cenfeo donatarium posse rem praescribere post natiuitatem liberorum donantis. Nec est quod ei mala fides possit imputari. nam etsi dubium est, an actio praescribatur sciente eo qui ea tenetur: aliis negantibus praescribi ob malam fidem, aliis contra affirmantibus. de quo per omnes in ca. vlt. extra de praescrip. Tamen quando is qui possidet aut debet, non tenetur auferre, nec adire domum creditoris, nec aliquid facere, nisi petatur ab eo cui ea actio competit, tunc etiam de iure canonico illo non petete praescribit: quia nihil est quod ei imputari possit, siue quod eum constituat in mala fide. Ita enim voluit Panor. in c. ecclesia sanctae Mariae, col. 15. versic. sed pro concordantia, extra de constit. & in c. quod clericis, col. pen. versic. ideo dicit, extra de foro compe. & in d. c. vlti. col. 4. versic. ego. in c. extra, de praescri. } & Rapha. Com. consi. lxxvij. statuto ciuitatis Vincentiae. & consi. xc. visa copia, col. 2. & consi. cxlvij. domina Contessia, quibus locis intelligit, nisi debitor sciret creditorem ignorare. } & Corn. consi. clxxvj. ad euidenciam praemittendum est, col. 3. versic. ad idem quod no. lib. i. } & consi. ccvj. circa thema, col. 3. versic. ad idem, lib. ij. } & consi. lv. visis & diligenter consideratis, col. 6. versic. facit secundum, lib. iij. & Soci. consi. ccij. capiendo primum consultationis articulum, col. 2. versic. } secundo probatur, lib. ij. Phil. Dec. consi. ccccliiij. quod supra accuratē, } de quo tamen vide Fely. in d. c. vlti. col. 2. versic. secunda declaratio.

Qui ipso iure amittunt dominium, possunt nihilominus postea praescribere.

391 Et id quidem ex eo fulcitur, quod tradit Pet. Anch. in d. c. sine possessione, in xj. eademque vlt. oppo. quae est in col. 8. versic. item intelligas, de reg. iur. lib. vj. quod si per acceptationem alicui competit actio, potest interim contra eum praescribi, dum nondum acceptauerit, vt in legatario quaestitatis vel speciei: nam antequam is agnouerit legatum, haeres non potest dici mala fidei possessor, ideo praescribit. & hoc dicit consuluiffe Bal. & sequitur Soc. consi. lxxij. in causa vertente inter dominam Catharinam, col. 4. versic. praeterea hanc partem, lib. i. } & consi. ij. in causa testamentaria, in fin. lib. iij. & Dec. d. consi. ccccliiij. & Ioan. Franc. Balb. in tracta. praescriptionum, in iij. prin. quaestione v. partis v. quoque partis prin. & Anto. Rub. consi. iij. dicitur, in fi. } Id quod admodum huc pertinet, vt intelligas non impediri praescriptionem, licet dominium transeat ipso iure in casu legis nostrae, vt supra diximus in prin. huius gl. Nam & legatum in quo loquuntur Pet. Anch. & Soci. etiam ipso iure transit in legatarium. l. a Titio. ff. de furt. & l. si tibi homo. §. si seruus. ff. de leg. j. & planē diximus in cōmentariis nostrarum consuetudinum. tit. xvj. §. iij. in gl. ij. in prin. Et tamen haeres, vt illi dicunt, id praescribit etiam de iure canonico. } Illud autem Bal. consi. ni fallor est cxxxij. quod vidua, in fi. lib. iij. vbi consuluit praescribi iuri petendi legatum & fideicommissum xxx. an. & iterum consi. clxxvij. proponitur quod quidam, col. j. eo. lib. 5. Verum cōtra illud dictum Pet. Anch. nuncupatim tenet Phil. Dec. sibi contrarius in c. ecclesia sanctae Mariae, col. 12. versic. & circa istum tex. de constit. rationibus illis ab eo adductis, quas si libet videre poteris. }

Haeres quādo dicatur non male fidei possessor.

392 Ceterum quod primum diximus confirmat quod licet supplementum legitimae ipso iure debeat l. scimus. C. de inof. testa. ita tamen demum, si petatur, secundum glo. & omnes ibi, & late diximus supra in hac eadem gl. nu. 14. incip. idem quoque diximus. Tamen & ipsum praescribitur, si non petatur, ex sententia omnium in l. si quis filium. C. de inof. test. Bal. & Saly. & aliorum in l. omnimodo, eo. titu. & quos infra citabimus. } consi. cccxcv. & seq. & quos item tibi congessi in tract. Retractuum, tit. j. §. xxxj. glo. ij. nu. 37. } Sicuti & iuri quoque adeundi praescribitur xxx. annis secundum Bal. Ang. & alios praeter Saly. in l. licet. C. de iure delib. } Bar. consi. cxxxix. quidam habuit. Bald. in l. diuortio. in iij. lect. col. j. ff. de neg. gest. & } consi. xij. quidam dominus Matthaeus, col. 2. versic. vltimō sciendum, } lib. i. vbi & id dicit procedere de iure canonico, & consi. ccccx. primō videndum est, lib. iij. & consi. ccccl. super primo puncto, in prin. eo. lib. iij. & cōsi. clxxvij. proponitur quod quidam, col. j. lib. v. & cōsi. 386. quidam M. decessit. eo. lib. v. Imo. in l. iij. ff. de acqui. haeret. & consi. lxxij. in casu proposito, licet dicatur in prin. Roman. consi. lxxj. visis dubiis, col. 2. Paul. Castr. in l. si quis suus. ff. de iure delib. & } consi. cclxxix. super primo quaesito, in prin. ij. dubij, lib. i. & consi. ccccx. viso facto, col. 2. versic. quantum ad tertium, eo. lib. i. & consi. xxij. visis omnibus, col. vlt. lib. ij. } & consi. cxx. notandum est ad euidenciam, col. j. eo. lib. ij. } Cepola consi. caufarum ciuilium lxxvj. eodemque vlt. Titius procreauit, col. vlti. } Corne. consi. 299. videtur prima facie, col. 2. versic. quod & dicendū, lib. ij. vbi hanc dicit esse cōmunem opi. & consi. cccv. circa primum, col. pe. versic. vltimō & alia, eo. lib. iij. & consi. xvij. circa praesentem, col. 6. versic. circa sextum, lib. iij. & cōsi. lxx. duo veniūt, col. 4. versic. circa secundum, eo. lib. iij. } Soci. qui concord. adducit d. consi. lxxij. col. 3. versic. sed his & aliis, lib. i. & iterum consi. lxxxj. in praesenti consultatione, in fi. eo, lib. i. & Fely. qui dicit hanc esse cōmunem, in c. de quarta, col. 3. & scias, de praescrip. } & Iaso. consi. xix. praesentis consultationis, post prin. lib. i. Et iuri item immiscēdi. } quod propē idem est } ex sententia glof. iuncto tex. in d. l. licet, & ibi Bal. & Ange. } Rapha. Fulgo. & recentiores } C. de iure

Impetradi supplementum legitime praescribitur.

Iuri adeundi praescribitur.

Etiam de iure canonico.

Et iuri immiscēdi.

iure delib. Bar. in d. l. filio præterito, vbi suprâ. { Bal. d. cõfi. xij. col. 2. vers. sed iste passus. l. j. } Ang. in d. l. j. in lect. Flo. C. quan. non pet. part. { Raph. Com. cõfi. xxix. quidam Gronterinus, vbi & id dicit procedere in hærede extraneo, ex communi opin. Paul. Cast. in d. l. si quis suus, de iure delib. Corn. d. cõfi. lxx. vbi suprâ, lib. iij. } Iaf. d. cõfi. xix. col. 2. vers. maius dubium, lib. ij. quamuis ipse in lectu. vt ipse dicit, tenuerit contrarium post quosdam alios. { Nam & in hac posteriori sententia est gl. in d. l. j. C. quan. non peten. par.

393
Et iuri dicitur
di cõtractum
nullum.

¶ Et iuri dicendi contractum nullum, } secundum Bal. & Ang. in l. sicut. C. de præscri. xxx. anno. { & eundem Bal. d. cõfi. cccc. lib. iij. & cõfi. clxxxix. punctus quæritur, lib. v. } & Soc. cõfi. cvj. libenti animo, col. 2. vers. tertia defensio. lib. iij. nam etiam contractus tunc demum est nullus, si voluerit is cuius fauore dici potest nullus, vt voluit gl. in l. eleganter, in prin. & ibi Bar. ff. de dol. mal. & gl. in l. iurifgentium. §. prætor ait, in verbo, dolo malo, & ibi etiam Bal. Ang. & recentiores. ff. de pact. & diximus suprâ in eadem glo. nu. 16. incip. quibus & adde & latius in nostris legibus connubialibus, in gl. vij. in verbo, de son mary, in x. q. Et per quædam ex iis Ripa etiam hinc in xliij. q. tenet licet titubanter, præscribi reuocationi quæ fit ex hac lege. Sed & in l. vlt. huius titu. q. tenet, & quidem asseuerantiùs, præscribi reuocationi, quæ fit ob ingratitudinem ex ea lege.

394
De eadem re.

¶ Sed vide interim, ne superflua sit hæc quæstio præscriptionis in casu l. nostræ propter ea quæ diximus suprâ, in verbo, susceperit liberos, nu. 21. secundò intelliges. & multis seq. videlicet quod si donator post natos sibi liberos sciens prudensque diutiùs permiserit donatarum frui re donata, nec declarauerit velle donationem reuocari, nec huius signum aliquod ostenderit, cum habuisset facultatem tempusque id faciendi, is videtur velle donationem ratam manere. Ideo frustra hoc casu disputamus de præscriptione donatarij, cū ex voluntate donatoris rem ipsam habeat. Nisi diceres tum præscriptionem posse procedere, cum donator declarauerit velle donationem reuocari, sed id absente ignoranteque donatario, qui interim possidet & præscribit, cum nulla ei mala fides imputari possit.

395
De eadem re.

¶ Sed quæstionis est, quanto tempore præscribatur huic reuocationi. Possit videri quinquennio, instar querelæ inofficiosi testamenti vel donationis. l. si quis libertatem. ff. de petit. hære. & l. adolescentiæ. C. de inoffic. testa. quæ iura loquuntur de inoffic. testam. Sed idem iudicatur de tempore inoffic. donationis per l. vlti. C. de inoffic. donat. Nam & hæc reuocatio, quæ fit ex huiusmodi l. magnam habet similitudinem cum ea quæ fit ex capite inoffic. donationis, vt constat ex no. in l. Titia. §. imperator. ff. de lega. ij. & in l. j. C. de inoffic. dona. Et in simili dicit Bar. d. l. si quis filium. & rursum cõfi. xliij. an ius agendi, quòd iuri agendi ad supplementum legitimæ præscribitur quinquennio, sicuti & querelæ inoffic. testamenti vel donationis. & sequi videtur Bald. in d. l. adolescentiæ. & Rom. in l. certi conditio, col. 5. ff. si certum pet. { & Guid. Pap. cõfi. clxx. quo ad quæstionem, col. vlti. }

396
Auctoris ea
de re sententia.

¶ Verùm in ea sum sententia, vt non nisi triginta annis præscribatur, per regulam generalem. l. ij. C. de { constit. pec. vt & aliis multis iuribus à me sigillatim memoratis in tract. Retractuum. tit. j. §. xxxvj. gl. ij. in verbo, notifier au greffe, nu. 36. decimotertio quæro. & 5. seq. } Nam & quod dicit Bart. vbi suprâ, de præscriptione iuris agendi ad supplementum per quinquennium, reprobatur ab omnibus qui & id tempus xxx. annorum requirunt, videlicet Bald. sibi contrario, Saly. Ange. Pau. Cast. Flor. Iaf. & alii in d. l. si quis filiù. Bal. in auth. presbyteros. C. de episc. & cleri. & in repe. l. pater filium, col. 5. vers. visis ergo oppositionibus. ff. de inof. testa. { & in l. nã & is. §. huius autē. ff. eo. tit. & in l. posthumus, col. 2. in addit. eo. quoque tit. & cõfi. xxiiij. si pecunia, in fi. lib. iij. & cõfi. cccxxj. actioni in ij. dubio, eo. lib. iij. vbi id declarat, & cõfi. 50. viso testamento, col. j. vers. modo quæritur. lib. v. & cõfi. 334. quidam nobilis, col. j. eo. lib. v. vbi tamen id clarè nõ diffinit. } Ang. in l. Papinianus. §. si conditioni, col. 2. vers. ex prædictis apparet. ff. de inof. testa. { & in l. omnimodo, in prin. C. eo. tit. & in l. certi conditio, in prin. ff. si cert. pet. vbi ita dicit se pluries consuluisse, & in l. si cum. §. qui iniuriarū. ff. si quis cautio. & in l. si à domino, in prin. ff. de petit. hære. } & in §. j. in fi. in auth. de tri. & semif. Pau. Cast. { qui hæc dicit esse comunē opi. } cõfi. cix. dubia in quibus quæritur, in j. dubio. lib. ij. } Petr. Ancha. cõfi. ccccxl. in quæstione. col. 7. vers. ex qua subrogatione. Raph. Fulg. cõfi. 84. Bonacursius, col. 2. vers. in secūdo. } Imo. in l. placet. §. si duobus. ff. de leg. j. & in l. qui soluendo. ff. de hære. inst. Alex. { cõfi. cvij. viso themate, & diligēter consideratis verbis, col. j. lib. i. & } latè cõfi. 128. consideratis verbis instrumēti, col. 5. vers. nec prædictæ conclusioni, & multis seq. lib. i. { vbi etiã dicit hanc esse cõmunem. } & cõfi. viij. visis subtilissimis, col. 6. vers. vltima dubitatio. & seq. lib. ij. & Corn. { cõfi. xc. videtur prima facie, col. vlti. lib. i. & } cõfi. 264. in hac consultatione, col. pe. vers. nec obstat quòd querela. eod. lib. i. vbi inter alias rationes ponderat quòd supplementū legitimæ fit ipso iure, querela autem inoffic. nõ habet executionem ipso iure. { & cõfi. 265. in hac, col. 2. lib. iij. & cõfi. 302. licet in propositione, col. vlt. vers. nec obstat quòd ius, eo. lib. iij. Bened. Capr. cõfi. xl. circa, quæ, col. j. & cõfi. 76. punctus quidã Antoniùs, col. vlti. Ang. Aret. qui & hanc dicit esse cõmunem, in §. j. col. 2. Insti. de inof. testa. Guid. Pap. sibi contrario decis. Delphi. lxxxij. doctores. Carol. Ruin. cõfi. xxvj. vt detur, col. 2. nu. 6. lib. iij. } & latè Bernard. Lan. in addit. Barto. in d. cõfi. xliij. & Philip. Deci. cõfi. cccij. in casu occurrenti, col. j. & ij. vers. vltius, & Ant. Rube. cõfi. cxv. præsupponitur in facto, circa mediū. { & iterum cõfi. clvj. circa primum, in prin. Steph. Bertran. cõfi. xcij. dum fuit, nu. 3. lib. i. & cõfi. cclvj. viso

viso casu, col. j. lib. ij. & cõfi. xc. quæsitum est, in fi. lib. iij. & cõfi. xxxj. quamuis in prin. eo. lib. iij. & latè, cõfi. cxl. ex themate, col. j. lib. iij. Fran. Barb. in tract. præscrip. in xxiiij. q. iij. partis, iij. etiam partis prin. & Viglio in §. sed hæc. Instit. de inoffic. test. } Ideoque Fran. Ripa in d. l. vlt. q. lxix. col. 2. vers. sed hæc op. tenet non præscribi reuocationi ex capite ingratitudinis nisi xxx. annis. Nec obstat quòd dictum est de querela inoffic. donationis, cum ea longè differat ab auxilio huius legis, vt planè patet ex iis quæ diximus suprâ in præfatione, nu. { 92. sed hinc parum, & seq. } & rursum in verbo, totum, nu. 4. & 5. iunctis præcedentibus: iterumque in hac ipsa glo. nu. 4. iunctis præcedentibus. Ex quibus intelliges nihil posse necessariò concludi de vno ad aliud.

397 ¶ Quadragesimum nonū, quod præcedenti conuenienter annectitur, quòd ille in quē transfertur dominium ipso iure sine traditione, etsi ex eo non acquirit possessionem vt diximus in præcedenti discrimine, habet tamē plenius ac fortius ius, quàm is in quē non transfertur dominium ipso iure, & sine traditione, vt probatur in l. Põponius. §. quæsitū, iuncta gl. ff. de acq. pos. Quod & hinc videre licet, quòd ille in quem transfertur dominium ipso iure, præfertur alij etiam cui prius est tradita possessio, ex sentētia gl. in l. siue autem. §. si duobus. ff. de publ. in rem act. & in l. vlti. vbi & alij. C. de sacros. eccl. Bal. & aliorum in l. quoties. C. de rei vendi. Io. And. & aliorum in c. continebatur, extra de his quæ fiunt à maio. parte cap. & Iaf. in d. §. quæsitum, col. 2. vers. tertio not.

398 ¶ Quinquagesimum, cum pœna imponitur ipso iure, nõ opus est alia sententia iudicis etiam declaratoria criminis commissi antequam procedatur ad executionem pœnæ. vt voluit Domi. c. vbi periculum. §. præterea, in pen. no. per illum tex. de elect. lib. vj. & consuluit idem Domi. cõfi. 136. dominus Burgenfis, col. vlt. per tex. si non violetur, vt ipse ait, in c. pro humani, de homic. lib. vj. & ita dicit voluisse Host. prout refert Io. And. ibi & ipsum Io. And. in c. commissi, de elect. eo. lib. Et idem quoque è recentioribus voluit Iason cõfi. xxj. quatuor principales, col. 3. vers. ad hoc responderetur, lib. iij. Et hoc in emphyteuta, qui ipso iure priuatus est, voluerunt Host. Anto. qui hanc dicit esse comunem opi. & Imo. in c. potuit. extra de locat. Bal. in addi. Spec. eo. titu. col. 7. & in auth. qui rem, col. 4. C. de sacros. eccl. & cõfi. cccj. proponitur quòd Petrus, in primo dubio, lib. i. cum aliis concord. adductis à Barb. cõfi. l. j. scripsit sapientiæ fons, col. 6. vers. capio nunc quartum, lib. i. Phil. Dec. cõfi. cxlvj. cuius superscriptio incipit. dubia de quibus, col. 4. vers. non obstant allegata.

399 ¶ Quibus adde quod voluit gl. in l. amissione. §. qui deficiūt. ff. de capi. dim. quæ dicit quòd canon latæ sententiæ habet vim sententiæ hominis, vbi Bal. dicit not. quia rarò, inquit, eam inuenies. Et illam quoque commendat Ange. cõfi. lvij. commune Florentiæ, & quod voluit etiam gl. in cle. multorum, ad fi. de pœnis, & ibi etiam Imo. & Card. Flor. & Bal. in l. adolescente. C. in quib. caus. in integ. restit. non est necess. quòd non est necessarium ministerium iudicis, vbi ex ipso iure producit effectum. & idem dicit in l. j. col. j. vers. ibi infamis. C. de secun. nupt. & Bar. in l. j. col. j. ff. de his qui not. infam. { Panor. in c. ij. in iij. no. de feud. } & facit quod scribit gl. in c. quàm sit, in verbo, eo ipso, de elect. lib. vj. & gl. in cle. ij. in verbo, eo ipso, de vita & honest. cleri. & in cle. attendentes, in gl. vlt. ff. de statu monach. { Et quod etiam tradit Bal. cõfi. cccj. proponitur quòd Petrus, col. 2. vers. in contrariū videtur, lib. i. quia quod fit ipso iure, tollit necessitatem adeundi iudicis, per l. quæ sub cõditione. §. vlt. ff. de cõdit. insti. & l. de pupillo. §. habet autem. ff. de noui ope. nunt. Et Pet. Anch. cõfi. xcviij. in quæstione quæ vertitur, col. j. vers. secūdo probatur, vbi dicit factum hominis hinc non requiri. }

400 ¶ Verùm sunt alij potiores quidem & numero & autoritate, qui tenēt quòd licet non requiratur sententia quæ irroget eam pœnam: requiritur tamen quæ declaret actum factum aut cõmissum, aut etiam omisum, ex quo pœna iure lata est, per tex. in l. eius qui delatorem, & ibi Bar. ff. de iure fisci. & in c. cum secundū. §. confiscationis, & ibi Io. And. & alij, de hæret. lib. vj. & voluerūt Archi. Io. And. Pet. Anch. Domi. & Phil. Fran. in c. ij. de præscri. lib. vj. Arch. Io. And. Pet. Anch. & Philip. Fran. in c. felicitis. §. nullus, de pœnis, lib. vj. omnes propè in c. j. de homi. lib. vj. Paul. Leaz. & Zenze. in cle. j. & ibi etiam Card. Flor. in prin. in xliij. not. de pœnis. { Alber. in l. lex vctigali. ff. de pigno. Bal. cõfi. cxxij. omisus, col. j. lib. i. & cõfi. cxxvj. præmittendum est, eod. lib. i. Ange. cõfi. cclvj. Guido, col. vlt. } Pet. Anch. in c. cupientes. §. quòd si per xx. col. vlt. vers. item collige, de elect. eo. lib. vbi ad hoc dicit singu. text. in d. §. confiscationis. { & cõfi. cxxxij. satis inaduerterter, col. j. vers. sic ego etiam. & iterum cõfi. 189. tribus, col. j. vers. secūdo moueor. } Domi. sibi contrariùs cõfi. xliij. in nomine & c. quia reuocatur, col. j. cum aliis multis quos magno longoque acruo congesserunt Alex. in l. si quis maior, col. pen. vers. in ea, ibi, ipso iure, & ibi etiam ceteri recentiores. C. de transact. & Fely. primum quidem in c. Rodolphus, col. 24. vers. sed declaratoria sententia, extra de rescrip. & deinde in c. cum ab homine, col. 4. vers. vtrum autem data, extra de re iud. & in cap. ij. in prin. de sponsal. & Phil. Dec. in auth. cassa, col. 3. vers. quartò not. C. de sacros. eccl. & Hippo. Marfi. cõfi. x. casus dubitationis, col. 6. & sequen. lib. i. Quibus adde hoc idem præter eos quos citarunt, voluisse Oldr. cõfi. cclxxj. quæstio talis est, aliquis dixit, ad fin. Guil. à monte. Laud. in extrauag. suscepti regiminis, in verbo, ipso iure, ne sede vacan. And. Ifern. in c. j. titu. quo temp. mil. & idē And. in c. j. tit. de feud. sine cul. nõ amitt. & in c. j. tit. quæ sint regal. & in cõfi. Sicilia, inci. vsurariorū, & ibi Matth. Afflict. in x. not. & Bar. in j. vlt. §. quòd si actor. C. de iur. cal. Bal. cõfi. cccj. proponitur quòd Petrus, post prin. lib. i. Ang. cõfi. 36. pro decisione quæsiturum, col. vlt. & Card.

Cui transfer-
tur dominium
ipso iure sine
traditione, ha-
bet plenius
ius, quàm is in
quē nõ trans-
fertur domi-
niū ipso iure.

Cum pœna im-
ponitur ipso
iure, non opus
est sententia iu-
dicis declara-
toria criminis
commissi.

De eadem re.

De eadem re.

& Card. Flo. in cle. j. in xiiij. no. post Pau. & Genz. ibi. de pœnis, & eundem Card. cōsi. xxxv. quidam habens vnū filium, col. vlt. versu. item etiam si esset casus. Panor. cōsi. iij. nitar in præsenti, in viij. q. lib. ij. Mart. Laud. in c. j. col. 2. tit. quo tempore mil. Rom. consi. xciiij. visis quæ superius consula sunt, ad fi. & consi. cxj. allegationes doctoris, col. 2. vbi dicit singu. ad hoc tex. in d. c. cum secundum, & consi. seq. quo ad proximum, col. vlt. Aegidius Bellame. consi. ix. factum est tale, cum esset lis, col. 9. versu. quarta regula. Fran. Aret. in l. j. circa medium. C. ne lic. potent. & in c. si diligenti, col. 4. de foro cōpe. Fran. Cur. senior consi. xxx. super verbis, in fi. & cōsi. lx. dux Phil. col. 7. versu. confirmamus prædicta. Barb. latè in c. ij. col. 3. versu. not. quod vasallo, extra de feud. & cōsi. l. j. scripsit sapientiæ fons, col. 16. versu. capio nunc quartū, lib. i. & inter cōsi. istius, Anasta. Platum cōsi. vlt. multos futuros, col. 5. eo. lib. i. Maria. consi. xij. quoniam impræsentiurum, col. 2. versu. vlt. & eius filius Soc. consi. clj. consideratis, col. 2. versu. insuper aduertendum, lib. i. Alex. cōsi. ciij. videtur prima consideratione, col. vlt. lib. i. & consi. cxxiiij. omisis superfluis, eod. lib. i. Card. Alex. in ca. j. col. 2. tit. de feud. sine culp. non amit. & in c. j. s. item si fidelis, col. pen. titu. quib. mod. feud. amit. Petr. Ferra. in titu. forma libel. in casu spol. propr. in verbo, ipso facto. Matth. Afflict. in constit. Siciliæ, incip. comes, col. pen. versu. quartò no. Phil. Dec. in l. j. col. 3. versu. quintò no. C. de secund. nupt. Alciat. in l. posteaquam, in verbo, irritum. C. de pactis. & in l. si quis maior, in verbo, sed aliud magis. & latissimè Hippol. Marfi. in sua præctica causarum criminalium, in §. aggredior, nu. 105. cum multis seq. & in rubr. ff. ad legem Cor. de falsis. nu. 24. & multis seq. & consi. x. casus dubitationis, col. 5. & vj. lib. i. & consi. l. i. misericordia domini, col. 5. eo. lib. i. & Stepha. Betr. consi. lxxvij. viso processu causæ, nu. 5. lib. i. & cxcij. visis copis, in fi. lib. iij. & consi. cccxxx. etiã si esset, col. j. lib. iij.

401
De eadem re.

¶ Sed Fely. in d. c. Rodolphus, & in d. c. cum non ab homine, quibus locis supra citauimus, hoc limitat quatuor modis nõ procedere. Primò, cum factum est adeo notorium, vt nulla sit opus declaratione. Secundò, cum qualitas ipso iure inducta competit & adest lite iam inchoata. Tertio, respectu fructuum. Quartò, cum pœna trahit secum executionem, nullamue facti executionem requirit, vt infamia, excommunicatio, & aliæ huiusmodi. Quas quidem limitationes doctè & abundè exequitur & declarat, vt superfluum fuerit quicquam illi in hoc adicere, nisi fortè vltra eum volueris videre, quatum ad postremam limitationem, Phil. Fran. in c. felicit. §. nullus, de pœnis, lib. vj. & ibi ante eum Domi. in prin. ca. & Pet. Anch. col. vlt. & Phil. Dec. consi. cxlv. quaritur in effectu, col. pen. versu. non obst. quod licet ipso iure. & consi. cccxxvij. viso casu proposito, col. 3. versu. nec videtur obstare. & in l. j. col. j. in iij. no. & iterum col. seq. in v. no. C. de secund. nupt. in quibus postremis locis, licet in eadem lege videatur sibi ipsi esse contrarius, quantum autem ad pœnam infamiæ, idem quod supra, tenuit Bal. in l. j. circa medium. versu. posset hinc dubitari. ff. de his qui notan. infam.

402
De eadem re.

¶ Sed tamen adde quintam limitationem, vt scilicet requiratur sententia declaratoria in his quæ respiciunt commodum aliquod priuatum aut pecuniarium fisci aut aliorum, prout loquitur c. cum secundum, de hæret. lib. vj. Sed vbi de commodo pecuniario non agitur, vt si ex quopiam delicto videlicet perduellionis quis occidi possit, non est opus sententia declaratoria, quæ scilicet illum declarauerit perduellionem, ita expressè voluit Carol. Ruin. consi. iij. proponitur in themate, in fi. Et ita dicit voluisse Bar. in extrauag. qui sunt rebelles, in verbo, rebellando, circa fin. Et adducit Ruin. rationem differentia: quia hoc vltimo casu nihil prodesse, dictam pœnam fuisse ipso iure commissam, & per legem ipso facto impositam. Sed in alio casu cessat hæc ratio, quia licet prius non possit executio fieri, bona tamen quæ sunt ipso iure confiscata, non possunt interim alienari, vt alibi diximus. }

403
De eadem re.

¶ Non omiserim tamen quid tandem scripserit nouiter Domi. à sancto Gemi. d. consi. xxxvj. respondens ad c. cum secundum, de hæred. lib. vj. Nam iudex, inquit, qui habet potestatem cognoscendi iudicandique criminis, ex quo pœna irrogatur ipso iure, potest ad executionem procedere sine alia sententia declaratoria. & hunc dicit esse casum d. c. pro humani. At iudex cui ius non est cognoscendi de eo crimine, non potest eam pœnam exequi, nisi prius lata à iudice competente declaratoria sententia. & iste est, inquit, tex. rectè intellectus in d. c. cum secundum. Sed ego malo adharere cōmuni sententiæ. ita tamen vt eam intelligas, quod si executio facta sit sine ea declaratione, valet tamen & tenet, si oppositum nõ fuerit, secundū Inn. in c. ex ratione, de appel. quem refert & sequitur Bal. in c. j. tit. de feud. sine culpa non amittit. vbi dicit esse menti tenendum. & Iason d. consi. xxj. quatuor principales, col. 3. versu. secundò respondetur, lib. iij. }

404
De eadem re.

¶ An autem in hac sententiã declaratoria citandus sit is qui crimen cōmisit, latè comperies discussum & examinatum ab eodem Fely. in illis duobus locis, vbi etiam comperies vtrum ab ea sententia possit appellari: & alia multa quæ ad huc locum priuatim pertinent. ita vt item videbis per eundem in d. c. ij. col. j. & ij. extra de sponsal. Sed quantum ad primum de citatione, vide Roma. consi. cccclxxxij. in casu præmissio, in ij. dubio, & Georg. Nar. in repe. cle. s. ape, in prin. col. 59. versu. secundò quæro, de verb. sign. & Franc. Rip. in l. is cui bonis, col. 7. nu. 26. & 27. ff. de verbo. oblig. Quantum ad secundum autem, vide Pet. Anch. consi. cxxl. per prædicta subtiliter, paulò ante fi. Idcirco hinc pedem mature, ne tarde dicam, referre dicimus.

¶ Quin

405 ¶ **Quinquagesimum primum**, si res emphyteutica aut feudalis cadat in commissum ipso iure, ea domino proprietario cedit: sin per sententiam, vsufructuario dominij directi quaritur. Ita voluit Guido. Pap. doct. quidem Gallus, sed in iuris petitiã exercitatisimus, decisio. Delphin. cccclxxvij. vtrum proprietarius, versu. sed ad quem pertineat, vbi ad hoc quædã iura allegat, quæ in eo loco videre poteris. Et idem longo antè interuallo, licet Guid. tacuerit, voluerunt Oldr. consi. cxxl. super eo quod quaritur, & ipsius discipulus, tacito tamen nomine præceptoris, vt prope semper aliàs, Io. And. in addit. Spec. tit. de locat. §. nunc aliqua, versu. xciiij. & Alber. tum in rubr. C. de vsufructu. tum in l. vsufructu legato. ff. eo. quos refert & sequitur Iason in l. vlt. col. xj. versu. retento eodem themate, qui quidem est sub v. quæstio. C. de iure emphyt.

Emphyteutica res si cadat in commissum ipso iure, ea domino proprietario cedit.

406 ¶ **Quinquagesimum secundum**, licet aliàs cum dubitatur vtrum quis possit venire contra factum suum, sint multæ distinctiones ac limitationes: vt videre licet apud Bar. & Bal. in l. post mortè. ff. de adopt. Tamen cum factum est illud est, ipso iure nullum, haud dubiè non impedit, quin is qui fecit, contrauenire possit, vt apertè in nuit gl. in l. j. & ibi expressissimè Bal. C. de libe. caus.

Vtrum quis contra factum suum venire possit.

407 ¶ **Quinquagesimum tertium**, ex eo intelligitur quod scribit ipse Bal. in l. j. col. xj. versu. ad principiu quæstionis reuertor. C. de conf. quod tutum esse ipso iure, est plenius ius quam esse tutum ope restitutionis in integrum: quod & nos ex eo diximus supra versu. cclxvj. incip. penè huius, & seq. sed addit Bal. quod occasionem tribuit, vt id repeterem, illud quidem esse remedium ordinariu, hoc extraordinarium, siue subsidiarium. Multum autem interest, sitne aliquod remedium ordinarium, an extraordinarium: vt patet ex iis quæ diximus supra in gl. libertis, versu. cxxiiij. inci. superioribus quoque rationibus, & aliis multis.

Tutū esse ipso iure est plenius ius, quam tutū esse ope restitutionis in integrum.

408 ¶ Sed hinc velim intelligas, candide lector, aliquid dici ipso iure fieri, cum significamus rem esse lata sententiã, ad differentiam eius quod fit per sententiam: & de hoc supra maxima ex parte locuti sumus. Item cū intelligimus aliquid fieri sine ope exceptionis, vt in l. si sine. §. si procurator. ff. rem rat. hab. cum dicitur, domino ipso iure, aut per exceptionē actio inutilis est. ita in l. si rem. §. si duplæ. ff. de euctio. & l. cōuento. ff. de tute. & ratio. distra. & l. qui scriuum. §. si is cui. ff. de actio. & obli. & l. scire oportet. §. vlt. ff. de excus. tuto. & l. nec ex contrario. ff. de reg. iur. ita alibi sæpe in nostris legibus. Denique cum etiã significamus aliquid nullum esse ipso iure, nec opus esse restitutione in integrum, vel tutione prætoris, vel etiam appellatione, vel de reuocatoria, ita vel cessione, vel traditione, vel excusatione. Vt de primo videmus in tit. C. de prædi. minor. ita in l. in causæ, la. ij. in prin. ff. de minor. & l. si vsufructus. §. j. ff. vsufru. quæ ad mod. caue. De secundo, quod non longè abest, in l. j. §. idem Põponius. ff. quod fal. tut. aut. vbi ita scribitur. tunc enim valebit per prætoris tutionē, non ipso iure. De tertio, in tit. quando prouo. nõ est neces. De quarto, in tit. si in frau. patro. De quinto, apud Bald. in l. vlt. C. de manu. testa. dum dicit, quod vbi cunq; in lege vel statuto dicitur, quod ex stipulatione alterius quaritur actio, semper intelligitur ipso iure sine cessione. quod dictum, vt id dicam obiter, dicit sing. Fran. Aret. in l. causa cognita. ff. de vulg. & pupil. vnde & illud quæri solet, vtrum ex stipulatione notarij quaratur ipso iure sine cessione. de qua per Bar. in l. ij. ff. rem pupil. falu. fore, cum concord. à me collectis in tractatu de iure cōstituti possessorij, in iij. parte, in xxx. limitat. De sexto in l. vlt. C. de sacros. eccle. & l. j. ff. pro socio, cū sim. De septimo in d. l. scire oportet. §. vlt. ff. de excu. tuto. & aliis multis in eo. tit. Ne tamen omittam aliis quoque modis ipso iure dici, qui ad hunc tractatum non pertinent. quos tu, si lubet, videre poteris apud Bal. in l. sub conditione, col. ij. versu. & secundum est. ff. de condi. indeb.

Aliquid ipso iure fieri, quo modo sit intellegendum.

409 ¶ Sed tamen illud scire debes, ea illa omnia, quæ sigillatim supra deduximus, ex eodè propè fonte manare, in eundemque effectum ferè abire. ita nam non ob aliud proponitur exceptio, quam vt sententia sequatur: nec item ob aliud restitutio petitur, aut appellatio interponitur, quam vt sententia quoque in id sequatur, quæ rescindat quod actum est. ita Et sic quoque de cæteris. Quod ideo huc adiecimus, ne mireris quædam nos discrimina posuisse ita quæ ad multa quæ supra diximus & dicemus postea priuatim pertinent. }

De eadem re.

410 ¶ **Quinquagesimum quartum**, si statuto caueatur vt contra instrumentū nulla exceptio siue defensio admittatur, intelligitur de defensionibus, quæ ipso iure nõ tollunt actionem. Aliæ enim quæ ipso iure eam perimunt, opponi possunt non obstante eo statuto. Ita voluit Bald. in l. si non fortem. §. j. versu. sed quid de exceptione pacti. & seq. versu. & iterum versu. sed quid de exceptione nouationis. ff. de condi. indeb. Et facit quod & ipse Bal. scribit in l. si causam. quæ est ij. col. j. versu. extra quæro. C. de execu. rei iudic. & Imo. in l. vlt. col. 8. ff. a qui. ap. non licet.

Vtrum statuto caueri possit ut contra instrumentum nulla exceptio admittatur.

411 ¶ **Quinquagesimum quintum**, quod licet ius ciuile possit aliquid tollere ipso iure, ius tamen prætorium non posse, etiam si exprimeret. §. quos autem. Instit. de bono. possess. gl. in l. in substitutione, in verbo, fortè, in fi. vbi omnes eam sequuntur. ff. de vulg. & pupil. substi. & omniū expressissimè Ias. in l. j. subblata, in vtraque lect. col. j. ff. ad senatuscon. Trebel. potest tamen inducere quod vbi ipso iure non competit obligatio ciuilis & naturalis ex lege ciuili, etiam nullum ius ipso iure competat ex eodem iure prætorio, per tex. in l. generaliter. vbi Franc. Aret. id expendit in j. not. ff. de verb. oblig.

Ius ciuile licet possit tollere aliquid ipso iure, ius prætorium tamen id non potest.

412 ¶ **Quinquagesimum sextum**, licet dubium sit, an cum notarius deliquit in officio siue aliter, vnde contraxit infamiam, possit postea conficere instrumenta, & eis credendum sit, præsertim ante interdictionem iudicis, de quo per gl. & Bal. in l. ij. §. miles. ff. de his qui not. infam. & gl. in §. penul.

An notarius qui propter delictum in

*officio cōtra-
xit infamā,
postea
conficere in
strumenta.*

in verbo, ipſis, in auth. de tabel. Inn. in c. fraternitatis, de hæret. Specu. tit. de instr. edi. §. restar, verſi. quid si tabellio. Bar. in l. eadem. §. hac lege. ff. ad leg. lul. repe. & confi. clxxxij. Ser. Ioannes, & Bald. in l. cunctos populos, colum. 5. verſicu. sed in infamia tabellionis. C. de summa trinitate. & Paul. Cast. confi. ciiij. ponitur in facto, in j. dubio, lib. 2. cum similib. Tamen illud propè conuenit, v. si crimen sit notorium, & tale quidem, ex quo ipſo iure sit priuatus officio, nō valeant instrumenta ab eo confecta etiam ante sententiam: secus si non ipſo iure sit priuatus, sed tantum sit priuandus, vt per Bald. in l. & militibus. C. de testa. mil. & Paul. Cast. confi. clxviiij. super primo dubio, in iij. dubio, lib. j. & confi. clxxx. super eo quod primo loco quæritur, col. 3. verſi. vlt. etiam videtur, eo. lib. 1. Et idem dici potest de cæteris officiis siue muneribus.

*413
Quod nullum
est ipſo iure,
tractu tempo-
ris non con-
firmatur.*

¶ Quinquagesimumseptimum, inter alias qualitates exceptionū quæ litis ingressum impediunt, hæc vna est, quando ipſo iure concludit agenti non competere actionem, per l. si pupilli. §. vlt. ff. de nego. gest. & l. cum quærebatur, verſi. proinde. ff. iudi. fol. & voluit Bar. in l. nam & postea. ff. de iureiur. & Paul. Cast. confi. ccxxj. antequam veniam ad dicta dubia, ad fin. lib. 2.

*414
Quod ab ini-
tio ipſo iure
nullū est, rati-
ficari non po-
test.*

¶ Quinquagesimum octauum, quod nullum est ipſo iure, tractu temporis non cōfirmatur, etiam amoto impedimento, quod nullum ipſum reddebat. Secus si actus non erat nullus: sed tantum annullandus: verbi gratia, si testis productus erat excōmunicatus, sed dum deponit, erat absolutus, non valet testimonium: cum ipſo iure à testimonio repellatur. Sed si testis inimicus producitur, ante autem depositionem redeat in gratiam, valet testimonium, cū non nisi ope exceptionis repelleretur, & superuenerit extremum cōfirmans, arg. l. si vnus. §. pactus ne peteret. ff. de pact. Hæc Bal. in c. quoniam contra falsam, col. 3. verſi. sed obicitur. extra de probationibus. Sed & hoc ante eum voluit gl. ordinaria in c. non firmatur, de reg. iur. libr. vj. De quo & tu vide latè per Phil. Dec. in l. quod in initio. ff. cod. tit.

*415
De eadem re.*

¶ Quinquagesimum nonum, quod præcedenti ad fine est, quod ab initio nullum est ipſo iure, ratificari non potest, licet cætera regulariter possint, secundum gl. in c. cum nos, in gl. vlt. in fi. & ibi etiam Host. paulo post medium, extra de his quæ fiūt à prælat. sine consen. cap. Host. & Io. And. in c. j. in prin. eo. tit. & Bar. in l. obseruare. ff. de offic. proconf. Pet. Anch. confi. cxxij. ex narratis in facto, ante fin. Alex. confi. lxxxvij. viso & diligenter ponderato, col. 5. verſi. iij. respondeo, lib. 5. & probatur ex c. auditis, & ibi gl. in verbo, post facto, Inn. & alij, extra de elect. & in id quoque citatur c. nonnulli, & c. ex parte decani, de rescrip.

*416
De eadem re.*

¶ Quod qualiter intelligatur, vide per Fran. Aret. confi. cxxvij. eximie domine, col. 2. & Philip. Dec. in l. semper qui non prohibet, col. 3. verſi. quartò regula. ff. de reg. iur. & confi. ccclxvij. viso puncto, col. 2. verſi. quia responderetur. } vbi alios antiquiores citant. Nempe vt quod nullum est ipſo iure, ratificari non possit, vt retrotrahatur: sed potest vt à tempore tantum consensus siue ratificationis habeat effectū. Super quo etiam vide c. cura, extra, de iure patro. vbi actus erat ipſo iure nullus, vt statim in seq. verſicu. dicemus. & tamen vim obtinere potest ex consensu sequente episcopi, vt patet ex verbis, aut diocefani episcopi habuerit postea consensum. Ibi que Panor. dicit quod in eo casu actus valebit ex nunc, non extunc. { Et vide etiam Lucam Pen. in l. ij. col. 2. verſi. sciendum est etiam. C. de iure fisci. libr. 10. vbi & ad hoc alia quædam allegat. Et ante hos omnes vide Bald. confi. ccccxvij. primum dubium, in illo ipſo primo dubio, libr. 2. vbi multis ostendit, id quod nullum est ipſo iure ratificari posse. }

*417
Contractus
ipſo iure nul-
lus, non præ-
stat titulum
præscribendi.*

¶ Sexagesimum, contractus ipſo iure nullus non præstat titulum præscribendi, licet aliàs secus, ex sententia Host. & Io. And. in d. c. j. post princ. extra de his quæ fiunt à præla. sine cons. cap. Tamen contrarium apertè innuit in c. cura, de iure patr. Nam illic cōcessio erat ipſo iure nulla, vt patet ex verbis, huiusmodi cōcessiones penitus irritas esse censemus. & tamen illic procedit præscriptio, vt patet ex verbis, nisi legitima fuerit præscriptione munitus. Tu omnino vide doct. ibi.

*418
Confirmas li-
cèt nihil ui-
deatur dare,
fallit tamen si
confirmat de-
ctum ipſo iure
nullum.*

¶ Sexagesimum primum, licet cōfirmans nihil dare videatur, l. vnus ex familia. §. j. ff. de leg. ij. cum simul. fallit tamen si cōfirmat actum ipſo iure nullum. nam is dare videtur, & censetur actus nouus. l. adoptio. ff. de adopt. l. legata inutiliter. ff. de lega. j. & l. Tribunus. §. vlt. ff. de mili. testa. Ita post Guil. voluit Bar. in l. more maiorum, in j. op. & ibi quoque Bal. col. 2. verſi. & quia est via. vbi etiam dicit Cyn. idem voluisse. { ff. de iurisd. om. iudi. } & sequuntur recentiores ibi qui adferunt concord. præsertim Soc. Ias. & Fran. Purp. Quibus adde { Rom. confi. xcviij. quod ad id de quo, in prin. & } Fran. Aret. d. confi. cxxvij. col. 2. verſi. secundò hoc probatur.

*419
Ignorantia
iuris.*

¶ Sexagesimum secundum, licet ignorantia iuris mulierem plerunque excuset. l. si adulterium. §. fratres. ff. de adult. cum simul. hoc tamen intelligitur in pœnis, quæ ipſo iure non irrogantur, sed sententiam hominis requirunt. In his autem quæ ipſo iure imponuntur, ignorantia iuris eas non excusat. Bal. in l. liberorum. §. notatur. ff. de his qui no. infam. per glo. ibi, quam dicit multum singularem, quæ tamen hoc non dicit, sed aliud quippiam, de quo diximus supra in xvj. differentia, nu. 332. decimosextimo infamia, vbi videre poteris.

*420
Allegare tur-
pitudinē suam
an quis possit.*

¶ Sexagesimum tertium, licet quis non possit allegare suam ipsius turpitudinem. l. cum profitearis. C. de reuoc. don. & l. si creditoribus. C. de ser. pign. da. manu. & c. inter dilectos, cum concord. vbi que à glo. citatis, id tamen non procedit, cum turpitudine talis est, vt per eam concludatur ius actori ipſo iure non cōpetere, vt nuncupatim voluit Caro. Ruin. confi. lxxij. primò videtur, col. j. nu. 2. lib. 5. in id allegans Cardi. Floren. Imo. & Panor. in d. c. inter dilectos, de donat. qui tamen id

non dicunt, sed aliud, vt ibi per eos videre poteris. At id ipsum nūcupatim voluit Bal. quem ipse non allegat, in repet. l. ij. col. 2. 9. verſi. ad solutionem istius quæstionis, ff. de iureiur. per l. quemadmodum. C. de agricol. & censit. lib. xj.

421 ¶ Sexagesimum quartum, in eo quod quæritur, an qui restituitur propter impedimentum, restituatur pro rata temporis impedimenti, ad totum tempus, habemus gl. no. in c. si electio, in glo. vlti. de elect. libr. vj. Quod si quis restituatur ipſo iure sine ministerio iudicis, ad integrum tempus restituatur, & si vno tantum die fuerit impeditus: vbi tamen illi succurritur per viam restitutionis, & ministerio iudicis, tunc non habet nisi tantum tempus, quantum amisit, per iura quæ ibi allegat, & sequitur, & alios alleg. Fely. in c. ex ratione, col. 2. verſi. quintò dum intricatè, de rescri. vbi & hoc duobus modis limitat, vt ibi videre poteris.

422 ¶ Sexagesimum quintum, licet dubium sit, an admittatur excipiens contra personam electi post confirmationem, idque recipiat multas declarationes & distinctiones, tamen id haud dubiè tenetur illum semper admitti, cum opponitur exceptio, per quam (si vera est) esset ipſo iure priuatus, vt hæresis, & similia, arg. c. quo iure, viij. dist. & c. accepta, de restit. spol. licet secus, si non ipſo iure in multis casibus, etiam si crimina essent grauiora, vt homicidium, periurium, adulterium, per l. ad probationem. C. de probat. cum similib. Ita enim voluit Ioan. And. post Compost. in c. quod sicut, col. pen. verſi. sed si dicitur, extra de elect.

423 ¶ Sexagesimum sextum, cum quæritur an citatus à iudice incompetente teneatur comparere, allegatur illius incompetentiam, inter cæteras distinctiones illa est, quod aut ipſo iure deficit iurisdictione illius, & tunc citatus, si notorium est, comparere non tenetur: nec valebit processus factus contra illum. Aut ope exceptionis potuit se subtrahere ab illius iurisdictione, vt in casu l. j. C. quando inter pupil. & vidu. & in authen. habita. C. ne fil. pro pat. & tunc tenetur comparere & excipere, aliàs valebit processus factus contra eum, per l. ij. §. legatis, & l. si quis ex aliena. ff. de iudi. Ita enim voluit ipse Io. And. in addit. Spec. tit. de cita. §. j. in prin.

424 ¶ Sexagesimum septimum, quando ex causa transactionis reus est ipſo iure liberatus, tunc poterit pœna peri & actor repelli exceptione transactionis, per text. in l. vbi pactum, secundum communem lecturam C. de transact. At si reus non ipſo iure, sed ope exceptionis est liberatus, secus: quia si pœna petitur, contra exceptionem datur replicatio, per l. cum proponas, eo. titu. super quo vide omnino doct. omnes vtrouique.

425 ¶ Sexagesimum octauum, quando caput siue remedium incompetens est nullum ipſo iure, tunc sufficit ignorantia iuris, ad hoc, vt quis non videatur renuntiasse remedio competenti: sed quado actus qui fit, vel approbatur, est validus ipſo iure, potest tamen impugnari, tunc fauore testamēti, vt institutio & voluntas testatoris seruetur, quantum fieri potest, etiam error iuris præiudicat, vt retractari non possit, text. est vtrunque probans in l. post legatum, in prin. & ibi Bar. col. j. ff. de his quibus vt indig. & quem in id dicit singu. Franc. Aret. in l. Clodius, col. 2. verſi. quærit ibi gl. ff. de acquir. hære. Et bene facit l. si patronus, in vlt. membro. ff. si quid in fraud. patro. quam etiam allegant Bar. & Aret. vbi supra.

426 ¶ Sexagesimum nonum, quando pœna infertur ipſo iure, tunc res iudicata dicitur, confestim quæ sententia lata est, non expectatis decem illis diebus, intra quos appellari potest: aliàs secus, vt videre licet ex glo. & Bart. in l. furti. §. j. ff. de his qui not. infam. & in l. qui vltimo. ff. de pœn. & ipse Bar. in l. j. ff. de re iud. & Fran. Aret. in l. qui à latronibus. §. si quis in capitali, col. 3. verſi. sed ille intellectus. ff. de testa. ex quibus planè intelliges, quem effectum hæc differentia habeat.

427 ¶ Septuagesimum, cum fertur sententia contra absentem, pro eo qui non habet actionem ipſo iure, & scit actionē sibi non cōpetere, semper ea sententia nulla est ipſo iure, licet sibi cōpetat actio, sed per exceptionem elidi potest, valet sententia: de quo quia longa est controuersia inter nostrates, ne te sic diutius detineam, vide canonistas in c. si duobus, de appel. Bar. in l. absentem, in iij. q. ff. de pœn. Alex. & Fran. Aret. post alios in l. si is ad quem. ff. de acqui. hæred.

428 ¶ Septuagesimum primum assumitur ex l. necessariis. ff. de acquir. hæred. vbi sui hæredes post immixtionem non habent abstinendi beneficium, nisi ea immixtio sit ipſo iure nulla. Ita enim eam l. intelligit Bal. ibi, super quo vide omnes scribentes in eo loco.

429 ¶ Septuagesimum secundum, cum quæritur an cum testator instituit duos hæredes: alterum incapacem, in eo quod capere potest vel etiam in re quapiam: alterum in residuo, an hic totum habebit, necne? Sunt qui distinguunt, an ille ipſo iure capere non poterat, an ipſo iure, de quo tu vide Cy. & Alber. post Petr. in l. pater, quæ est ij. C. de hæred. instit. Et hinc occasione sumpta, rixantur an spurius sit ipſo iure incapax, de quo in l. hæreditas. C. de his quibus vt indig. sed & tu de hoc vide Corn. in d. l. ij. & de hoc quoque non nihil per Bal. in l. si is qui. ff. de vulg. & pupil. substitit.

430 ¶ Septuagesimum tertium dubium est, vtrum ante secundam stipulationem pœnalem cōmissam possit agi ad id quod venit ex prima vestita, in qua re gl. nostræ sunt contrariæ; & habent vtræque suos sectatores. At Bar. in l. ira stipulatus, col. vlti. ita distinguit. Nā aut pœnalis stipulatio sequens nouat primā ope exceptionis, & tunc possit agere, vt saltem valeat sententia, si non oppositum fuerit. l. si fideiussor. ff. manda. nec enim potest post latam sententiā, talem exceptionem opponere, nisi in casibus notatis in l. j. C. de iuris & fact. ignor. Aut nouat ipſo iure, & tunc non valet sententia per not. in l. vbi pactum. C. de transactio. & hoc admodum conuenit cum eo quod

*Excipiens con-
tra personam
electi an ad-
mittatur.*

*Citatus à iu-
dice incompe-
tente an te-
neatur com-
parere.*

*Actor quado
repellatur iure
transactio-
nis.*

*Iuris ignoran-
tia quado sus-
ficiat.*

*Pœna quando
infertur ipſo
iure, tunc res
iudicata dicitur.*

*Sententia lata
à iudice quan-
do ipſo iure
nulla sit.*

*Spurius an
ipſo iure sit
incapax.*

*An ante secū-
dam stipula-
tionem pœna-
lem commissam
possit agi
ad id quod uenit
ex prima
uestita.*

diximus in xx. discrimine, & vide etiam quod dicemus in lxxvij. discrimine.

431 **Rescriptum quando ipso iure nullum datur.**
 ¶ Septuagesimumquartum, si impetrans rescriptum, per ignorantiam quicquam obrepserit, iudex etiam delegatus cognoscat de principali, non si per malitiam, ut no. in l. prescriptio. C. si contra ius. Sed hoc intelligit Io. Fab. ibi, quatenus ad primum caput, nisi esset talis subreptio qua probata, rescriptum ipso iure nullum redderetur, ut in c. statutum, de rescript. lib. 6. Nam iudex non cognoscat de principali, etiam si per ignorantiam subreptum fuerit.

432 **Septuagesimumquintum, in illa quaest. tenebricosa, an si dominus condonauerit culpam vasallo, ob quam feudo priuatur, sit tunc feudum censendum nouum, veluti de nouo concessum: an antiquum, ut prius erat? sunt qui distinguunt, an ea erat culpa, quae ipso iure vasallum priuabat, an non ipso iure, de quo tu vide Andr. Isern. Iac. Aluar. Marti. Laud. & Cardi. Alex. in c. j. tit. de vasal. decrep. etat. & plurimos quos tibi longo ordine retuli supra in ead. glos. nu. 12. ex his autem, & in tracta. Retractuum, tit. j. §. xxxij. gl. j. nu. 29. quid autem de feudo. Ex quibus multos comperies id quod diximus scribentes: & inter alios, ne te diutius detineamus omnes sigillatim conquirendo, Bal. in c. super, col. 2. versu. quare si vasallus, tit. de prohib. feud. aliena. per Feder.**
 ¶ Septuagesimumsextum, quod voluit idem Bal. in l. quid ergo. §. poena grauior, col. vltima, versu. cula vltimus circa nostram. ff. de his qui not. infra. in priori lectu. quod nunquam potest per iudicem commutari poena, quae ipso iure a lege infligitur, in aliam, per l. palam, in fi. ff. de rit. nupt. licet nonnunquam vna poena in aliam commutari possit, ut not. in d. §. poena grauior.

433 **Poena quae ipso iure infligitur, an possit commutari.**
 ¶ Septuagesimumseptimum, qui ipso iure tutus est, non habet necesse opponere: qui vero ope exceptionis, necesse est illi eam exceptionem opponere, alioquin condemnabitur, & valebit sententia, Bald. in l. si cum exceptione. in princ. ff. quod quisque iur. in j. lect. Et id quidem propemodum ei simile est quod diximus supra in xx. discrimine & iterum in lxxij.

434 **An actus inuoluntarius confirmari possit.**
 ¶ Septuagesimumoctauum, quia a nostris tractatur, an actus inuoluntarius confirmari possit, tu alibi saepe, tum in l. legitima. ff. de pact. Bal. ibi, col. vlti. versu. sed oppo. dicitur, ita distinguit. Aut deficit actus propter inhabilitatem personae, aut propter defectum formae, aut propter defectum causae. Primo casu, aut est talis persona, in qua actio non cadit ipso iure, & tunc confirmari non potest. l. j. §. si filius. ff. de leg. iij. nisi causa confirmans superueniat tempore habili & de nouo. l. si minor. ff. de ser. export. Aut est persona in qua actus sustentari possit ipso iure, sed ei obstat exceptio, & tunc potest confirmari. non quod per se ipsum confirmetur: sed per causam confirmantem. l. si mulier. C. ad senatuf. Velle. Secundo casu cum est defectus formae, & caetera, quae omitto ad hunc locum minimè pertinentia, sed id habet nescio quid confine cum lvij. & lix. discriminibus, ut ibi videre poteris.

435 **An dolus cum dolo compensetur.**
 ¶ Septuagesimumnonum, cum tractatur, an dolus cum dolo compensetur, Bald. in l. cum mulier, col. 3. in xij. q. ff. sol. mat. hanc inter caeteras distinctiones post Dy. & Iac. Are. ponit. nam aut agitur criminaliter, aut ciuilitur, si primum, aut loquimur de compensatione poenae extinctiuae, & non fit. l. ij. §. si publico. ff. de adul. aut de compensatione exclusiua personae, cui dolus obicitur ad eam repellendam, & tunc refert, an compensatio fiat ipso iure, & non fit: aut ope exceptionis, & tunc iterum refert, an exceptio opponitur post litem contestatam & caetera, quae ibi videre poteris.

436 **Restitutio in integrum an possit incidere per peti.**
 ¶ Octuagesimum, quia quaesitum est, an restitutio in integrum possit incidere per peti, Bal. in l. nam & postea. §. si minor, col. j. versu. & ideo cum quaeritur. ff. de iure iur. Si minor, inquit, laesus est in iudicio, aut actus ledens perimit ius minoris ipso iure, quia renuntiauit actioni, quae ipso iure tollitur, tunc non potest incidere restitucionem petere, sed necesse est, ut principaliter petat, quia per modum replicationis non posset, cum actionem non habeat, arg. no. in l. lecta. ff. si cer. pet. & in l. vbi pactum. C. de transf. & in l. cum a te, in gl. ff. de dol. mal. Si autem non perimit ipso iure, & tunc aut simpliciter replicat, & non potest, arg. leg. nec non. §. exceptio. ff. ex quib. caus. maior. Aut petit restitutionem, & potest, per d. §. si minor. Quid autem in contractu & praescriptione, ibi videbis. neque enim ad hunc locum pertinet.

437 **Octuagesimumprimum, poenae pecuniariae impositae ratione delicti & postea ipso iure sublatae, renasci non possunt, si veniunt ratione contumaciae vel pacti. Si vero non sint ipso iure sublatae, semper possunt instaurari ope replicationis. l. pacta nouissima. C. de pact. & voluit Bald. qui & alia multa iura in id citauit, in l. si quis accepto. ff. de cond. cau. da.**
 ¶ Octuagesimumsecundum, dubitatur a multis an naturaliter obligatus restitui posset aduersus naturalem obligationem, qua in re nonnulli dicunt restituendum, nisi sit tutus ipso iure, de quo in l. Marcellus. ff. de condi. indebi. & in l. iij. §. pupillus. ff. de nego. gest. per Cyn. in l. indebito, C. si aduer. solu. & Bal. in l. interdum. ff. de condi. indeb.

438 **Octuagesimumtertium, cum poena ipso iure infligitur, ea non imponitur delinquenti extra territorium, quia nec facti executio ibi celebrari potest. ca. vt animarum, de constit. lib. 6. Si autem non ipso iure, sed per sententiam, & haec potest infligi subdito delinquenti extra territorium, quia sumit effectum intra territorium: & de natura sententiae iudicis est, ut possit ligare absentem, ut qui ratione contumaciae pro praesente habetur, authen. qua in prouinc. C. vbi de crimi. agi oportet. & faciunt no. in l. amissione. §. qui deficiunt. ff. de ca. dimi. & in l. ij. C. de eunuch. & in l. mercatores. C. de commer. & mercat. Haec Bald. in l. j. col. antep. versu. viso an forensis. C. de sum. Trini. sed tu de hoc vide plenius Dom. post alios a se citatos in d. c. vt animarum, col. ij.**

Rescriptum quando ipso iure nullum datur.

Poena quae ipso iure infligitur, an possit commutari.

An actus inuoluntarius confirmari possit.

An dolus cum dolo compensetur.

Restitutio in integrum an possit incidere per peti.

Iuris ac facti executio quae do nullum habeat effectum.

441 **Octuagesimumquartum, vbi ipso iure lata est sententia per legem, non potest ficta siue praesumpta confessio reuocari praetextu erroris. l. quoniam. ff. de his qui no. infra. & l. si tutor. C. de interd. mari. licet alias reuocari possit. l. diui. ff. de poen. & in §. si vero in auth. de exhib. reis. Haec idem Bal. in l. error, paulo ante finem. C. de iur. & fact. ignor.**

442 **Octuagesimumquintum, si socius omnium bonorum emit de pecunia communi, res non est communis ipso iure, sed per actionem pro socio tenetur eam communicare, vel pecuniam restituere, per l. si quis societatem, in ij. respon. ff. pro soc. & l. Titium & Meuium. ff. de admi. tut. cum simili. Et hoc est magni effectus, ut dicit Bald. in l. j. ad fin. C. si quis alter. vel sibi, quia si quis interim alienaret, in alium transferret dominium, nec posset emptor conueniri, cum res non sit communis, sed communicanda, nec personalis actio sequitur fundum. l. cogi. §. quaeritur. ff. ad Treb. & l. cum fundo, & ibi Bal. ff. de seruit. rusti. praed. & l. eum cui. C. de act. & obli. cum simili. Etiam si obligatio personalis sit contracta respectu rei. l. quaedam. §. nihil interest. & l. vlti. §. j. ff. de contrahen. empr. cum aliis multis concord. a me collectis in tract. retract. lib. j. §. viij. in glos. v. num. 7. incip. id quod procedit.**

443 **Octuagesimumsextum, sublato principali ipso iure, funditus sublatum est accessorium, quia per se stare non potest, & ita habet locum l. cum principalis. ff. de reg. iur. cum simili. Secus si non ipso iure, sed tantum per exceptionem. l. eos. C. de vsur. Ita voluit Iac. Bu. in l. ij. C. de luitio. pign. quem refert Bald. ibi, qui tamen dicit posse dici quod in d. l. eos. vsurae erant deductae in stipulationem. Ideoque precepta forte principali, non ideo perimuntur, cum per se stent ex illa stipulatione per leg. j. C. de iudic. Sed tu de hoc vide latius Cyn. & Alber. in d. l. ij. quam vnam legunt ex toto illo tit. Et haec addas ad Phil. Dec. in d. l. cum principalis.**

444 **Octuagesimumseptimum, quia quaeri solet, an vitiatum principali vitietur & iuramentum super eo appositum, in qua re nostri & legistae & canonistae digladiantur vbique, inter caeteras autem distinctiones, quae huc afferuntur, ea vna est de iure ciuili. Nam aut aliquid est prohibitum ipso iure & in effectu, & tunc id non confirmatur iuramento, per l. non dubium. C. de legib. Aut ipso iure est aliquid, sed non cum effectu, & tunc iuramentum supplet circa effectum, ut non possit impugnari, ut in auth. sacramenta puberum. C. si aduers. vendi. Haec Bal. in d. l. non dubium, col. antepen. in xvij. oppo. vbi hinc sequi dicit quod si contractus minoris vel maioris valet ipso iure, iuramentum tollit ei omne iuris beneficium in iure singulari, cuiusmodi est beneficium restitutionis in integrum.**

445 **Octuagesimumoctauum, non longe ab illis distat quod scribit idem Bald. consil. cccx. super eo quod quaeritur post medium lib. 2. quod quando iudicium est ipso iure nullum, si non valet principale non valet iuramentum. l. si quis inquilinus. §. vlti. ff. de leg. j. & arg. l. si minor. ff. de ser. export. Nec obstat, inquit, auth. sacra. publ. quia ea loquitur de contractibus, vbi ex consensu oritur obligatio naturalis, & ideo potest accedere fomentum iuramenti, sed in iudiciis talis obligatio non oritur. l. Iulianus. ff. de condit. indeb. quia ea redduntur in inuitum. l. inter stipulantem. §. sacram. ff. de verborum obligat. Sed quantum ad contractus pertinet, an scilicet iuramentum confirmet contractum ipso iure nullum, vide quae scripsimus in nostris legibus connubialibus, in gl. iij. in verbo, ne peult, nu. 25. ex his quoque, & seq. vsque ad fi. eius gl.**

446 **Octuagesimumnonum, in his quae ipso iure concessa sunt, non necesse est adire iudicem, ut in caeteris rebus. l. j. §. hoc autem Senatus. ff. de ser. fugit. licet tamen possit officium iudicis, si de facto expedit implorari, ut no. in l. ij. C. de iure emphy. & in l. iij. C. de pign. na tutius fit quod autoritate iudicis fit. Spec. tit. de feud. §. j. versu. xvij. quaeritur. & in hoc debent iudices se faciles praestare, & interdum sine citatione alicuius, ne fuga instruatur, ut not. Iaco. But. in l. consentaneu. C. quomo. & quand. iud. Bar. in l. ait praetor. §. qui debitorem. ff. quae in fraud. cred. & facit quod idem not. in l. si quis seruitute. ff. de furt. & Imo. in c. vt fama, de sen. excom. & Io. And. in c. cum non ab homine. de iudi. & sic iudex per modum voluntariae iurisdictionis hoc concedit, per not. in §. multis, Inst. de liberti. & in l. iij. §. j. ff. de bono. posses. Haec Bal. in l. requirendi, in prin. C. de ser. fugit.**

447 **Nonagesimum, si in venditione adhibitus fuerit dolus in minus vendendo, tenet venditio, sed potest suppleri iustum pretium per emptorem. l. diligenter. ff. mand. & leg. Iulianus. §. si venditor. ff. de act. empr. Sed hoc verum est, cum venditio non est vlla ipso iure. quod si talis sit, ea suppletio locum non habet. l. j. C. si vend. pigno. agat. & voluit Bal. cuius haec sunt, in l. cum contra, eo. tit.**

448 **Nonagesimumprimum, dum quaeritur vtrum valeat impetratio dignitatis vel beneficii, non facta mentione possessionis aduersarii. Idem Bald. consil. cccclxxvij. in super quaeritur. lib. i. ita distinguit. Aut possessor non habet titulum saltem coloratum, & valet impetratio: aut habet, & tunc aut titulus est ipso iure nullus, aut per sententiam annullandus, si primum quidem sit existenter ut ipse loquitur, sed non euidenter, & tunc aut est clausula amoto quolibet illicito detentore, & valet impetratio, quia ista clausula aequipollet mentioni coloratae possessionis, ex sententia Ioannis de Deo. Si autem ea clausula non est, non valet impetratio, quia iste possessor non potest amoueri sine sententia diffinitiuam principaliter lata, & non incidenter, & sic non habebit per modum executiuum, ut in capi. cum nostris, de concess. praed. & c. quae tu apud ipsum Bald. videre poteris, neque enim huc aliter pertinent. Et vide interim quae diximus supra in xvij. discrimine qui est in num. 335. & seq.**

Socius omnium bonorum si emerit aliquid de pecunia communi, an res emptae sit communis.

Sublato principali iure sublaturum est accessorium.

Vitiatum principali, an vitietur iuramentum super eo appositum.

Iudicium quando est ipso iure nullum, non valet iuramentum.

In his quae ipso iure concessa sunt, non est necesse adire iudicem.

Dolus si in venditione sit adhibitus, an uenditio valeat.

Impetratio beneficii an valeat non facta mentione possessionis aduersarii.

449 *Matrimonium quod est ipso iure nullum, non impedit iustas nuptias.*

¶ Nonagesimum secundum, matrimonium quod ipso iure nullum est, non præstat impedimentum iustis nuptiis, maxime si hoc declaratum fuerit, vt no. in l. non præstat, de reg. iur. lib. vj. nam licet contrahit nuptias, qui priores efficaciter non contraxit. l. hæc cōditio. ff. de cond. & demon. Quod tamen verum est, nisi Papa in primo matrimonio dispensasset, ca. literas, de restit. spo. nam tunc de non esse transisset ad esse, & ideo aliud postea contrahi non posset. §. affinitatis. Inst. de nupt. Hæc sunt Bal. consi. xcv. punctus dubij, in j. dubio, lib. 2.

450

¶ Nonagesimum tertium, id quod fit per legem ipso iure, non desiderat scientiam hominis. l. apud hostes, C. de suis & leg. & l. liber homo. §. vlt. ff. de stipu. seruo. & l. ex militari. §. vlti. & l. seq. ff. de mil. test. & l. multum interest. ff. de condi. & dem. & l. si pecuniam. §. si seruum. ff. de condi. ob cau. & l. eius qui in prouincia. ff. si cer. pet. Ita Bal. in consi. cccciij. quia dictus, in prin. lib. 3.

451 *Vasallus si admiserit culpam aduersus dominum, an possit illam eluere.*

¶ Nonagesimum quartum, si vasallus culpam admiserit aduersus dominum, an possit illam eluere, & rem reponere in pristinum statum, sine metu pœnæ, saltem antequam dominus distarit iudicium contra eum. Et ita distinguitur, an pœna ipso iure infligebatur, & non possit sine consensu domini, vt in c. j. tit. quid iur. sit si post aliena. & argu. c. j. §. ex hoc, tit. de feud. scē. nam cum à iure facta sit executio, non iam amplius potest suam culpam purgare, per ea quæ diximus de moræ purgatione supra in x. discrimine. Secus si pœna infligenda esset per sententiam, quia ante eam potest purgare, ex no. in §. item mixta est actio, Inst. de actio. Et ita determinat Bald. in c. j. in prin. col. ij. vers. quid si vasallus, tit. de prohib. feud. alie. per Fed. & huc quoque pertinent quæ diximus in viij. discrimine.

452 *Literæ secundæ impetratæ an valeant sine mentione primarum.*

¶ Nonagesimum quintum, quia quæstionis est an valeant secundæ literæ impetratæ sine mentione primarum, in quo Pan. ita distinxit in c. ex tenore, col. ij. vers. & in gl. ibi, ego sic distinguerem. Nam aut tempore secundarum literarum primæ erant nullæ ipso iure, & valent secundæ, vnde cuncte surgat defectus, siue ex defectu impetrantis, siue alterius, per d. reg. nō præstat, de reg. iur. lib. 6. Aut primæ erant aliquæ, sed ex postfacto cōtrahere, & tunc si sunt ad beneficia, non valent. c. si eo tempore, de rescri. lib. 6. si ad lites, subdistinguit, vt ibi videre licet. Quod si primæ literæ tenent, sed possunt annullari per exceptionem, & tunc aut per exceptionem competentem tertio, & non valent, vt in casu c. mandatum, extr. eo. titu. aut competentem secundo impetranti, & valent secundæ, arg. l. fidari stipuler. ff. de verb. obl. & l. non videtur latitare. ff. de iudi.

453 *Agnatus cui est ius reuocandi alienationem factam in extraneum, quando id facere debet.*

¶ Nonagesimum sextum, agnatus cui ius est reuocandi alienationem factam in extraneum, id facere debet intra annum à morte alienantis, per c. Titius, tit. si de feud. sue. controuer. inter do. & agn. vti & in alio casu in c. j. §. porro, tit. qual. olim feu. alie. pot. Sed hoc intelligitur, quando alienatio ipso iure non est nulla, vt in dictis locis, quod si ipso iure nulla est, non currit hoc tempus nec agnato nec domino, de quo loquitur d. §. porro, vt probatur in c. j. titu. de prohib. feu. alie. per Fed. & voluerunt Marti. Laud. & Card. Alex. in d. c. Titius, vterque col. vlti.

454

¶ Nonagesimum septimum, quod ex eodem assumitur, si ea alienatio ipso iure non valet, potest statim agnatus vel dominus non expectata morte alienantis reuocare. l. j. §. sed & res, tit. per quos fiat inuestit. & c. j. vers. alioquin, titu. de alien. feud. Quod si non sit eiusmodi, agi non potest ante mortem ipsius alienantis, secundum dist. dicti ca. Titius, vbi ipse Mart. & Card. id annotarunt.

455

¶ Nonagesimum octauum, quod ex eodem fonte procedit, cum alienatio est nulla ipso iure, nō est necesse alienanti agere reuocatoria, quæ datur ad reuocandum. d. §. sed & res. secus si nō sit eiusmodi. c. j. tit. qual. olim feud. alien. pote. & voluerunt iidem Marti. & Card. in d. c. Titius, col. vlti.

456 *Non dicitur actus voluntarius, qui inducit aditionem.*

¶ Nonagesimum nonum, si minor gesserit se pro hærede & factus maior debitor hæreditarios exegerit, non per hoc videtur sibi præiudicare, quin iure minoris abstinere possit, cum id fecerit ex necessitate præcedentis actus facti in minori ætate, per leg. iij. §. scio. ff. de minor. Non potest ergo dici actus voluntarius, qui inducit aditionem. Quod si quis obiciat illum actum non videri necessarium, cum minor potuisset petere se restitui aduersus primam illam aditionem, vnde videri ei imputandum facto maiori, si non fecerit, sed potius ipse debitor exegerit. Ex quo enim habebat priuilegium, eo non vtendo fecisse videtur voluntariè, non necessariò. l. voluntariè. C. de excu. tut. & l. ait prætor. §. permittitur. ff. de minor. & quod no. Bal. in auth. presbyteros. C. de epis. & cler. & in l. libertorum, col. ij. vers. in ea gl. ibi. C. de resti. Sed huic obiectioni ita respondet Fran. Aret. in l. pro hærede. §. si sepulchri, qui est vlti. ff. de acq. hæ. vt hæc iura procedant, quando allegans priuilegium est tutus ipso iure: secus si esset opus remedio rescindente, vt est restitutio in integrum, tunc enim non dicitur actus geri voluntariè, per d. §. scio, quem monet semper mentitendum.

457 *De eadem re.*

¶ Ex quo vnum tibi maxime annotandum monemus. quod quotidie tibi in practica continget, quod in d. §. scio, qui nunquam non allegatur an id quod diximus, aditio minoris non fuit nulla, & consequenter facta solenniter fuit, alioquin opus non fuisset restitutione in integrum, de qua is tex. nuncupatim loquitur, quæ tum demum competit, si iuris solennitas interuenit: sed minor ibi conuenus est, quia fortè hæreditas reperitur onerosa, neque enim id extraordinarium remedium competit, nisi cum ordinarium deficit. l. in causâ cognitione etiam, in prin. ff. de minor. quæ loquitur speciatim in hoc casu, & eius sunt hæc verba, in causâ cognitione etiam hoc versatur, num fortè alia actio possit competere citra in integrum restitutionem: nam si communi auxilio & mero iure munitus sit, non debet ei tribui extraordinarium auxilium. Igitur si minor sine vlla solennitate

solennitate hæreditatem adiit, ob quod potest dicere aditionem nullam, quod est remedium ordinarium. Certè si is effectus maior debitor exegerit, aut quidpiam aliud simile effecerit, quod non nisi nomine hæredis facere potest, videtur nouo consensu & actu adisse hæreditatem, ita vt illi iure minoris ætatis succurrendum non sit. Nisi si quis diceret in Gallia semper opus esse in integrum restitutione, quod verum non est: nam satis est obtinere literas regias, quibus mandetur actum declarare nullum, & in quantum opus fuerit rescindere &c.

458

¶ Centesimum, ex differentia eius quod nullum est ipso iure, & eius quod per exceptionem tolli potest, fit vt si statutum prohibeat, ne contra instrumentum possit opponi exceptio, si tamen id sit nullum, poterit opponi non obstante huiusmodi statuto, vt voluit Bart. in l. j. §. j. ff. quod vi aut clam, & eius autoritate Fran. Aret. in l. si dari, quam legit cum l. qui bis idem, col. j. ff. de verb. obli. hinc occasione sumpta quod text. ibi appellat stipulationem quasi nullam obstante exceptione. Nam per ea verba (inquit) datur intelligi, non omnino paria esse, quippiam nullum esse ipso iure, & exceptionem competere.

Ratio quare contra instrumentum non possit poni exceptio.

459

¶ Centesimum primum, pœna legalis toties committitur, quoties iteratur idem factum. l. incipiendo. §. infans. ff. de furt. sed hoc tamen procedit, vt inibi, quoque probatur, in pœna quæ ab homine per sententiam imponitur, secus si pœna ipso iure imponatur, quando plura facta sunt continuata, vt not. voluit Io. And. in c. delictum personæ, de reg. iur. lib. 6. in Mercu. Bal. in l. si quis non dicam rapere, col. 3. vers. item no. aliam differentiam. C. de epis. & cle. & Fran. Aret. in l. si sic stipulatus, col. 3. vers. & ad materiam. ff. de verb. obli.

Pœna legalis toties committitur, quoties iteratur idem factum.

460

¶ Centesimum secundum, cum sententia lata est contra priuilegium, quod ipso iure tollit iurisdictionem, non valet, quia lata est à non suo iudice. Inn. in c. ex parte in Christo, de verb. sign. At si non ipso iure sed per exceptionem declinatoriam tollit iurisdictionem, valet sententia, vt not. in auth. habita. C. ne filius pro patre, & in c. cum personæ, de priuileg. lib. 6. hæc Bald. in l. qui autem, in additio. ff. si quis cautio.

Sententia lata à non suo iudice, non ualet.

461

¶ Centesimum tertium, cum iurisdictione expirat aut soluitur ipso iure, si id partes sciant, & nihilominus sponte litigant, non valet processus, per l. priuatorum. C. de iurisdic. omn. iudic. Si autem non ipso iure, sed ope exceptionis, valet: cum iurisdictionis substantia ipso iure non sit extincta, Paul. Cast. in l. more maiorum, col. ij. vers. in tex. ibi solui mandatum. ff. eo. titu. de iurisdic. omnium iudic.

Iurisdictione cum expirat ipso iure, an ualet processus.

462

¶ Centesimum quartum, quia dubitari solet, an possit opponi exceptio, ad impediendum processum ante litem contestationem, de quo latè per omnes in l. si quæramus. ff. de testa. Et inter alias huius rei distinctiones hæc est, vt si talis exceptio sit, quæ concludat actionem ipso iure non competere, possit opponi, aliàs non possit. Sed quia id non indubitatum est, nec perpetuum, vide Bar. in l. cum quærebatur. ff. de iudi. sol. & omnino Franc. Aret. in d. leg. si quæramus, col. j. iterumque iij. vers. adde quod si tenes.

An possit opponi exceptio ad impediendum processum ante litem contestationem.

463

¶ Alia discrimina (nam vt verum fatear, horum sigillatim describendorum iam me cepit fastidium) intelliges ex l. si is qui tres, & ibi gl. in verbo, tenuit eum, & alij doct. ff. de excu. tuto. & in c. reprehensibilis, in prin. extrâ de appel. & in c. si quædo, de electio. lib. 6. & in c. quia periculosum, de sent. excom. eo. lib. 6. Bart. in l. j. C. de re iudi. Bal. in l. Titia in ij. lect. col. j. ff. de inof. testa. & in l. pater, in ij. lect. col. ij. vers. in ea gl. ibi habere, eo. tit. & in repe. l. ij. col. 16. vers. & ideo cum quæritur, & col. seq. vers. sed an exceptio, & rursum col. 20. vers. sed quid si reus. ff. de iureiur. & in l. iusiurandum & ad pecunias. §. cum res, eo. tit. & in l. si is qui. ff. de vulg. & pup. substit. & in l. j. col. ij. vers. quædam sunt pœnæ confiscatiuæ. C. de delic. defunct. & in l. si pater, in prin. C. de hære. instit. & in l. j. C. de re iudi. & consi. cxix. Petrus tenebatur, post medium, lib. 1. & consi. cccvij. in quæstione, col. ij. eo. lib. 1. & consi. cl. casus actualiter, in fi. eo. lib. 2. & consi. cccxcix. ita ad plenum, eo. lib. 2. Fran. Aret. post alios multos ab eo citatos, in l. ex duobus, la ij. col. pen. in x. q. præsertim versu. ad hoc potest, & vers. & ex vtraque solutione. ff. de duob. reis. & omnibus vbiq. vix enim finis huiusmodi discriminum reperiri posset.

IGITUR pater ipse qui donauit, confestim nato filio potest reuocare donationem: nec mors ipsius donantis expectanda est, vt is filius reuocet, vt apertè indicant hæc verba, nec obscure voluit gl. vlt. & apertius omnes doct. hic, & quibus Bald. in duobus locis j. lectu. itemque in ij. lect. etiam in ij. locis subinfert non esse necesse patri rem hanc referuare ipsi filio, sed posse de ea, vt libitū fuerit disponere. Sed & donantem ipsum posse reuocare, tenet Collect. in ca. vlti. colum. penul. vers. sed nunquid ille, ext. de donat. tum quidem per text. in ca. quicumque. xvij. q. iij. tum etiam quia, vt supra diximus, hic intelligitur cōditio tacita. Ideo potest idem ipse reuocare conditione deficiente. c. quemadmodum, & ibi not. extra de iureiuran. Tum denique propter ius de nouo quæsitum. c. cum inter. ext. de renun. cum similibus. Idem quoque voluerunt Guil. Cui. in l. j. & ibi etiam Cyn. in ix. q. C. de inoffic. donat. Barto. Bald. Ange. Raph. & Paul. Cast. in l.

Pater qui donauit confestim nato filio reuocare potest.

si totas, eod. titu. per illum text. in fi. & idem Bart. in l. Titia Seio. §. vlti. vbi & hoc quoque voluerunt Imo. & Pau. Castr. ff. de lega. ij. & Petr. Iaco. titu. de condit. quæ pro re donat. compe. colum. vlr. Ang. in §. j. col. 4. versi. item quæro an ista donatio, in authen. de immen. donatio. vbi & hoc dicit, quod pater poterit reuocare etiam inuito filio. Per. Ferr. in tit. for. libel. quo agit. pro donat. in verbo, irreuocabiliter, col. 4. versi. fed an ista reuocatio. Corn. cõsi. xv. ex quo dictus, col. 5. versi. quia responderet, lib. i. & consi. xj. in præfenti consultatione, col. vlt. lib. 3. & And. Alcia. in l. pacta quæ contra. C. de pact. Et hoc minimè est dubium propter verba hæc quæ commentamur, quæ scilicet relinquunt rem donatam & arbitrio & ditioni donatoris.

2 **Qui contrarium teneant.** **¶** Quamquam contrarium satis inaduerter, vt sic dicam, post Io. antiquum glosatorem voluerunt Acc. Iac. But. & Io. Fab. in d. l. si totas, per tex. in l. hac edictali. C. de secun. nup. & in §. quia verò, in authen. de secun. nup. Et dicit Raph. in ea ipsa l. si totas, hanc opinio. facillè in practica posse obtineri propter autoritatem gl. Sed quamuis ea sanè magna sit, non tanta tamen, quæ possit legem ipsam tam apertam subuertere.

3 **Filius an possit viuo patre reuocare.** **¶** Sed vtrum filius etiam ipse poterit viuo patre reuocare? Dic breuiter quod non, vt voluit Cyn. in d. l. j. in ix. q. & ibi etiam Io. Fab. in prin. C. de inof. dona. & Petr. Ferr. vbi supra: quia quis non debet esse sollicitus de hæreditate viuientis. l. qui superstitis. ff. de acqui. hære. & idem voluit Ang. in d. auth. de immen. dona. quo loco supra citauimus, motus quia viuente patre nihil debet habere de bonis patris. l. lex Cornelia, ibi, nulla bona in ciuitate reliquit. ff. de vulg. & pup.

4 **Donatarius quado tenetur alere filiū donantis.** **¶** Veruntamè si propter magnam quampiam donationem à patre factam egeret filius, teneretur donatarius eum alere, vt voluit Cy. post Iac. Ra. in d. l. j. in ix. q. C. de inof. donat. & idem Cy. in addit. & post eum Ray. Alber. & Imo. in d. l. Titia. §. imperator. ff. de leg. ij. Nam onus alendi trāsit in eum in quem transfuerunt bona per donationem, arg. l. si quis à liberis. §. vlti. ff. de libe. agno. & faciunt no. per Cy. in l. alimenta. C. de neg. gest.

IN FINE.

1 **Donans habes multos liberos, si promiserit sub pœna centum non venire aduersus donationem, an post ea susceptis liberis possit reuocare ex hac lege.**

LINEM & ego facerem, nisi & alia quædā occurrerent, quæ supra in aliis locis prætermissa sunt. Quæro igitur, quid si quis cum multos liberos haberet, sub pœna centū promiserit nō venire aduersus donationē, vtrum si ei postea nascantur liberi, & velit ex hac l. reuocare, debebit eam pœnā? Breuiter dic, quod nō, quia lex est quæ reuocat, nō homo, vt supra diximus in verbo, reuertatur, in prin. Et hæc promissio censetur fuisse facta sub eadem cōditione, quæ & in donatione intelligitur, vt in simili dicimus de iuramento apposito in cōtractu. c. quinquauallis, extr. de iureiur. cū simi. à me adductis supra in præfatione versi. clxv. inci. omnes autem. Itē quia quælibet promissio & obligatio de nō contraueniēdo, semper intelligitur rebus sic existētibus. l. quod seruus. ff. de condi. ob. cau. cum aliis simi. quæ videbis supra in d. præfatio. versi. clxvj. incip. præterea iuramentum, & seq. Debet item intelligi, nisi quis ex iusta & legitima causa contraueniat, lege scilicet permittente. l. quidam cum filium, & ibi Bar. post Dy. ff. de verb. obl. & l. si libertis. ff. de ope. lib. & d. c. quinquauallis, & ibi not. ext. de iureiur. & faciunt etiam no. per Bar. in l. si societatem. §. arbitrorū. ff. pro socio. Denique in quacūque dispositione semper videtur excepta causa à principio verisimiliter non cogitata. l. qui cum tutoribus, in fi. & l. mater decedens. ff. de inoff. testa. & quod voluit Bar. in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verb. obli.

2 **De eadem re.** **¶** Et ita quidem in hanc sententiam, vt scilicet donans non incidat in pœnam reuocando donationem ob susceptos liberos, expressim & in hoc casu, de quo loquimur, voluit Imol. in cap. vlti. col. 7. versi. item aduerte pro intellectu, extr. de don. Et id etiā, cū ex factō contigisset, consuluit Phil. Cor. qui tamen Imo. non memorat, consi. xj. cuius caput est, in præfenti consultatione, col. 10. versi. ex quibus elicio, lib. 3. & idem quoque voluit Rip. qui vnum Corn. citat, in repet. huius legis, quæst. iij.

3 **De eadem re.** **¶** Et facit optimè quod in simili voluerunt Ant. & Pan. in c. j. ext. qui mar. accus. poss. quod si maritus promiserit morari in domo vxoris sub certa pœna, poterit tamē ex noua causa aliō migrare morandi causa, sine metu illius pœnæ. Et idem in alio casu consuluit ipse Panor. consil. lxxvij. in quaestione quæ ad præfens vertitur, in v. dubio lib. 2. Et generaliter pœna in quacunque dispositione apposita sequitur naturam principalis dispositionis, vt si ea non valeat, nec pœnæ quoque promissio. l. non dubium. C. de legib. glos. in l. qui fidem, in princ. iuncto text. & ibi Fulgo. & Ias. ff. de transact. glo. optima in c. significantibus, in fi. & ibi doct. extrā, de offic. deleg. Barto. in l. cum hi, in fi. ff. de transact. & Ias. latè consi. cxxxij. præsupponitur, col. pen. lib. 4. cum multis concord. à me latè congestis in nostro tractatu constituti possessorij, in iij. parte limit. vij. nu. 27. sed & huc & seq.

4 **Donatio quado ratificetur cum omnibus conditionibus** **¶** Quid autem si quis nō pro se quidē, sed pro Titio & eius nomine alicui donauerit, & sub pœna promiserit Titium ipsum ratū habiturum: postea autem Titius liberos suscepit: ob idque nō vult ratam habere eam donationem? An ille ad pœnam tenebitur? Dic etiam quod non, quia intelligitur promittere Titii ratificaturum donationem cum suis omnibus qualitatibus & cōditionibus: nempe

tempe cū ea promissio referatur ad illam donationem: idemque censeatur contineri in termino referente, quod in termino ad quem fit relatio, per tex. in auth. de fil. ant. dota. instr. nat. circa medium, & arg. l. affe. roto. ff. de hære. inst. & l. si ita scripsero, & ibi Bar. ff. de condi. & demon. cum aliis multis concord. à me congestis in nostro tract. de legibus connubialibus in gl. v. in vj. genere expressi. Ratificabit igitur & approbabit donationem tanquam factam sub cōditione, quæ postea deficit, siue tanquam reuocandam sub conditione, si postea liberos suscepit, vt statim dicemus iij. ab hinc versi. & consequenter erit donatio reuocata & irrita, siue ratificauerit, siue non ratificauerit.

5 **¶** Et hoc quidem nuncupatim & in hac specie consuluit Corn. d. consi. xj. col. 10. versi. similiter & promissiones, lib. 3. vbi & ad hoc multa alia allegat, quæ ibi in promptu videre est omnibus. Et idem quoque consuluit Soci. consi. ccxv. lib. 2. repetito errore impressorum, consi. xxij. lib. 4. hoc exordio, visa prædicta facti contingentia, col. vlti. versi. circa secundam quaestionem, vbi & ita dicit fuisse consultum à solennibus doc. Senensibus, Perusinis, & Bononiensibus.

6 **¶** Et hanc sanè sententiam optimè fulsit quod in simili consuluit Pet. Anch. consi. cccxxx. visa facti narratione, col. 5. versi. descendo ad obligationem, quod tertius qui promittit adultum quempiam ratum habiturum contractum à se illius nomine factum, posteaquam ætatem xxv. annorum compleuerit, non incidit in pœnam, si ipse minor factus maior contraueniat ob contractus iniquitatem: quia vti potest ea defensione, qua & ipse minor, arg. l. ij. in fi. cōiuncta l. j. ff. de fideiuf. minor. & l. si minor. ff. de procu. Et quia rescisso principali contractu, promissio ipsius remanet sine causa: ideo nihil valet. l. ij. §. circa. C. de except. dol. cum si. & per alia multa, quæ illic allegat. Quamquam huius postremi contrarium respondet Rapha. Fulgo. consi. cccxxij. §. le j. nam sunt duo consi. eiusdem nu. quod incipit } proponitur quod Ludouic. & Rapha. Corn. consi. clxxxix. §. eodemque penul. } testator, in primo dubio. Sed pro priori sententia facit text. in l. cum minor, in prin. ff. rem rat. hab. vbi si quis promittat minorem ratum habiturum, & minor ipse aduersus illud petat restitui, pœna non committitur, quem tex. dicit } no. Bal. in rub. ext. de procu. col. pen. versi. ecce procurator. & } sing. Rom. sing. ccccclij. promittit quis, } & cum quoque in id expendit Lancel. Gal. in l. iij. §. Caro. col. 21. versi. scias etiam. ff. de verb. obl. }

7 **¶** At maior scrupulus est in ista specie, cum videlicet is cuius nomine alter donauit, susceptis à se liberis, ratificat donationem. In quo Corn. d. consi. xj. in eam sententiam inclinare videtur, vt etiā per hoc non rata maneat donatio, sed censeatur fuisse ratificata, tanquam tūc facta sub conditione, quæ deficit, & propterea ratificatio est inefficax, per l. cum ad præfens. ff. si cer. pet. & l. conditio in præteritum, & l. si ita stipulatus fuero hanc summam. ff. de verbo. obli. & l. patronus. §. etiam similiter. ff. de bon. liber.

8 **¶** Sed quid de isto casu? Filius nullos habens liberos, nomine patris, pro quo promittit de rato, donat, postea pater ratum habet, deinde filio nascuntur liberi. vtrum sit locus huic l. vt ea donatio censeatur esse reuocata? Soc. consi. xxxix. in quaestione quæ vertitur, col. vlti. versi. postremò possunt se tueri, lib. 3. cōsuluit nō esse locum huic l. quia ipsi filio qui donauit, & promisit de rato, nihil in re donata competebar, nisi in spe, cū ea res patris esset. Ista autem lex intelligitur in donatione rei iam quæsitæ, vt etiam latè diximus supra in verbo, donatione largitus, §. num. 180. sed hoc tamen. }

9 **¶** Ex quibus vides Soc. hoc consuluisse, dum ad filium tantum respiceret, vt scilicet respectu illius non reuocetur donatio, si ei postea nati sunt liberi. Sed non considerauit respectum patris, nomine cuius facta est donatio, & postea nati sunt ei nepotes ex eo filio qui nomine ipsius donauerat. Ideo & posset eo respectu videri reuocata donatio, cū appellatione liberorū, de quibus loquitur nostra lex, cū dicit, & postea suscepit liberos, contineantur nepotes. l. liberorum, in prin. ff. de verb. signifi. Veruntamen nec hoc quidem respectu reuocatur donatio, vt expressim diximus supra, in verbo, filios non habens, versi. xij. incip. his autem non intempestiuè, & duobus seq. nisi eo casu quem inibi diximus.

10 **¶** Quid autem & in hoc casu? Statutum est aliquo in loco, vt donatio sic facta valeat pleno iure, aut etiam ita fuit in donatione cōuentum. An tunc habeat locū ista lex? videtur enim quod non, quia id plenum dicitur, cui nil addi potest, vt dicit Bald. in c. licet de vitanda, in princ. ext. de elect. per tex. in l. raptores. C. de epif. & cler. & l. Iulianus, in fi. ff. de rei vendi. & idem dicit ipse Bal. cōsi. cccclxxxij. quando super facto certo, post princ. lib. 3. & consi. ccxcij. thema integrale, col. 2. lib. 4. vbi ex hoc infert quod quando conceditur facultas pleno iure, intelligitur sine diminutione, vt in c. bene quidem. xvj. dist. & l. quæro. ff. de alim. leg. & l. vlt. §. simili quoque modo. C. de bon. quæ lib. §. & aliis iuribus ab eo citatis. } Sed & quod plenum dicatur, cui nihil deest, } asserunt Imo. in cle. causam, col. pen. de elect. } Raph. Co. consi. clxxxvij. dominus Consignorus, versi. pro parte affirmatiua. & Paul. Castr. consi. cccxlviij. quia circa donationem, col. 2. in fin. lib. 1. per l. solum. ff. de hæred. institu. & c. si omnia. vj. q. j. & d. c. bene quidem. Et id etiam dicit Soc. consi. xliij. viso testamento Ser Roberti, colum. 3. lib. 4. per no. in cle. causam, de elect. & in ca. j. de electio. lib. 6. & in l. procurator. C. de procurat. Et simile est quod dicit Bald. in l. Iulianus, in ij. lect. ff. de rei vendic. §. Guil. à mon. Laud. in cle. causam, in verbo, nisi plena, de elect. } Quibus adde quod voluit Host. in c. per venerabilem, ext. qui fil. sunt leg. & Arch. in c. licet, de præb. lib. 6. & Barto. consi. xv. pater habens

suis & qualitatibus.

De eadem re.

De eadem re.

De eadem re.

Vtrū donatio nomine patris facta à filio & ab eodem ratificata reuocetur hac lege.

De eadem re.

Plenum quid dicatur. Pleno iure quid intelligitur.

habens filium, in fi. vbi etiam dicit quod pleno iure significat nullo detracto, per l. si cum dico. §. plenum. ff. de arbitr. & auth. hoc ius porrectum C. de sacros. eccle. & l. foemina. §. vlti. C. de secun. nupt. Adde & tex. in l. huiusmodi §. aedes. ff. de leg. j. ex quo no. Bal. Imo. & recentiores quod non dicitur plenum, cui aliquid iuris deest. Et quod tradit Raph. Fulg. consi. 100. quidam A. venies ad mortem, col. vlti. non dici pleno iure esse alicuius, si restitutioni subiaceant, per l. vlt. §. sed quia. ff. com. de leg. quod & idem respondit Soc. d. consi. xliij. col. 3. versi. item illud dicitur, lib. 3. per l. haeres, & l. generaliter. ff. qui & a qui. Et hoc subobscurè innuit gl. in l. cum incertus, in verbo, liberatum. ff. de leg. j. cam iungendo cum text. ab ea allegato, in l. ab intestato. §. j. eo. titu. Et id quoque aperte voluit Ang. in l. mater, col. j. C. ad senatus. Tertu. & ibi plenè Cor. in prin. Et faciunt not. per Corn. consi. cxlij. circa primum, col. 4. versi. corroborantur, & seq. lib. 4. Et Guid. papæ, cōsi. cxxvij. nobilis Iacobus, in fi. j.

¶ Tamen Alex. consi. clxij. visis his quæ copiosè, lib. 6. tenet expressè in hoc casu, ea verba, pleno iure, nihil obesse quin sit locus huic legi. Neque enim eam vim habent, vt valeat donatio irrevocabiliter, etiam superueniente aliquo casu, qui iure communi tenderet ad eam reuocandam siue infringendam, per d. l. Iulianus. §. vlti. iuncta l. seq. & ibi Bald. & Ang. ff. de rei vendi. vbi probatur quod quis dicitur habere rem pleno iure, si in ea habet proprietatem cum vsufu. quamuis ea sit subiecta restitutioni & euictioni. Et ad hoc quoque illum tex. expedit idem Alex. consi. ccxix. viso summario, col. ij. versi. nec prædictis obstat. lib. 2. & quod repetitur consi. cxl. lib. 7. & Franc. Aret. qui illum ad hoc dicit sing. in d. l. cum incertus, in fi. ff. de lega. j. Vnde etiam dicit Bal. in l. mater, per illum tex. C. ad Tertul. quod cum quis habet proprietatem cum vsufructu, dicitur habere rem pleno iure, quamuis eam non habeat iure stabili, vt quia eam sit amissurus, si transeat ad secunda vota, vt ibi dicitur. Sed & tu adde ad Alex. tex. in l. j. hoc eo. tit. de reuoc. don. vbi licet libertus pleno iure (his enim verbis ea l. vtitur) possederit id quod ei patronus donauit, tamen ob superuenientem ingratitudinem tractatur. Ex quo no. Bal. in vtraque lect. id etiam pleno iure possideri, quod superuenienti casu potest retractari. Et text. apertissimum in l. si ancillam. C. de act. empt. & vendi. vbi is qui vendidit: ante traditionem manet dominus rei venditæ pleno iure, quamuis personali actione teneatur ad rei ipsius traditionem. Quod & not. Ang. ibi. Et optimum text. in d. l. generaliter. §. sub conditione. ff. qui & a quibus manu. vbi feruus legatus sub conditione, interim pendente conditione pleno iure hæredis est, quamuis adueniente conditione restituendus sit. Et quod hæc verba pleno iure, non impediunt detrahi falcidiam, siue Trebellianicam, respondit Ro. ex facto consultus, cōsi. lxxv. nescio qua ex re. & iterum consi. lxxix. totum fundamentum. Et in repe. auth. similiter, in fi. C. ad leg. Falci. & Fel. in c. auditis, col. 3. versi. & si testator, de præscr. & ante hos Old. cuius illi non meminerunt, consi. ccxlvij. præsupposita cōsuetudine in iij. dubio. per multa quæ illic allegat, de quo tamen vide Pau. Cast. consi. xxvij. in causa quæ vertitur inter Petrum, col. 2. versi. nunc autem ad propositum, lib. 2. j.

¶ Cum finem his impofuissim, quæsit ut me quispiam optimarum literarum vir, vtrum hæc l. obtineret inter Iudæos, asseruitque controuersiam de hac re magnam ex facto Carpætoracti subortam, cum Iudæus quispiam non habens liberos, pretiosa quædam alteri donauisset, isque postea filios suscepisset: donante se huius legis præsidio muniente ad illius donationis reuocationem: donatario autem negante vllam esse talem apud Hebræos legem, quæ reuocaret donationem ob liberos: eosque cum Hebræi essent, Hebræorum tantum legibus teneri. De qua re, quoniam satis multa in nostro tractatu primigeniorum diximus, in lxxvj. q. illinc assumes quæ ad hunc locum pertinebunt, vt interim verbis oratorum principis vtar. Et hoc quoque videre poteris quæ scripsit Ioan. Corra. lib. Miscel. v. c. xvj. vbi nos ex hoc loco citat.

FINIS.

Quis dicatur habere rem pleno iure.

An hæc lex habeat locum inter Iudæos.

ALIA GENERALIS

TABVLA OMNIUM MATERIA-

RVM EX ORDINE ALPHABETI, CVIVS

prior numerus paginam signat, secundus autem numerum marginis monstrat.

(639)

Dictio, cum significat post, quam vim habet. 219
 A & C. in titulis legum imperatorum quid significant. 23
 Abderitæ eos qui patrimonium consumpserunt, sepulchro patris priuabant. 107.6
 Abeffe non videtur, qui statim rediturus est. 265.176
 Abiciatur, an sit lata sententiæ. 330.178
 Abigere partum, foetum, conceptum, quid sit. 271.
 207
 Abortiui partus an in extremo & generali iudicio suscitabuntur. 212.209
 Abortiuus an faciat cessare priuilegium prælationis, vt venter non natus. ibid. 210. in fi.
 Abortus non soluit testamentum. 270.205. & seq.
 Abortus quis dicatur. ibid. 206
 Aboriri, & abortum facere, & abortare, & abortiri. ibidem.
 Accessorium omnino tollitur, sublato principali, ipso iure: secus si per exceptionem. 376.443
 Accepta lex quid sit. 363.350
 Acceptata item. ibid.
 Accidentia non curatur, nisi adsint in toto, vel in maiori parte. 114.12
 Accio idem quod Titio, prouerbium. 272.210
 Accipiat, verbum, an sit directum & lata sententiæ. 332.189. & seq.
 Accrescat, an sit lata sententiæ. 336.206. & seq.
 Accrescendi ius habet locum in contractibus vltro citroque obligantibus. 155.112
 Actio cum ipso iure tollitur, Iudex ex officio potest agentem repellere. 362.345
 Actio personalis non rem sequitur, sed personam, nisi rem ipsam afficiat. 401.327
 Actiōni præscribitur etiam de iure canonico, quando is qui debet, non tenetur offerre, aut nihil aliud facere. 413.390. Idem si ea non competit, nisi per acceptionem. ibid. 391. Si tamen id ex actis causæ appareat. 406.346
 Actiones ipso iure transeunt in fideicommissarium, si petatur. 332.16
 Actus perfectus an reuocatur ex superueniente casu. in verbo, donatione largitus, nume. 280.282.284. 292
 Actus qui ex duplici capite fieri potest, censetur factus ex verisimiliori, etiam si aliud sit expressum. 26.60
 Actus quando dicatur geri voluntariè, & non necessitariè. 378.456
 Actus equipollens si eundem effectum inducit ipso iure, poterit per ipsum impleri quæ aliàs per equipollens fieri non possunt. 407.352
 Actus inualidus an & quando confirmari potest. 362. 345
 Actus potius perit quàm à verbis recedatur. 79.12
 Actus viuorum magis suspèdi potest quàm mortuorum.

rum. 160.166
 Actus vnus idemque censetur, qui cōfestim vnus post alium fit, aut certè vnus alterius respectu factus. 156.117.118
 Actus legitimi non recipiunt conditionem. 196.291. quod qualiter intelligatur. 186.249
 Actus simpliciter factus, iudicatur purus, & sine conditione. 65.19
 Actus cuiuslibet appellatio, vt sententiæ, instrumenti, testamenti, de valido intelligitur. 94.113
 Addicere nummo quid sit. 130.3
 Additamentum siue augmentum est eiusdem naturæ ac virium, vt principale. 181.226
 Administrator quilibet tenetur bonam fidem agnoscere. 174.202
 Administrator etiam cum libera, non potest remittere. 168.174
 Administrator an saltem possit ius non liquidum remittere. ibid. 174. & seq.
 Adoptare facilius quàm legitimare. 242.89. & seq.
 Adoptare quilibet potest apud simplicè magistratum. ibid.
 Adoptari non potest filius naturalis. 197.295
 Adoptio an ex hac l. reuocetur. 192.274
 Adoptio faciliè ex fraude fieri potest. 221.2. & seq.
 Adoptio non tollit fideicommissum factum sub hac condi. si quis sine liberis obierit. ibid.
 Adoptiuus filius non comprehenditur in constitutione quæ auxit legitimam filiorum. ibid. 5
 Adoptiuus filius non detrahit duas quartas. ibid.
 Adoptiuus filius soluit gabellam ex eo quod sibi à patre adoptiuo relicta est. 222.6
 Adoptiuus filius an suus dicatur. ibid. 8 & 225.21
 Adoptiuus filius non comprehenditur in l. j. C. de his qui ante apertas tab. 223.14
 Adoptiuus pater non potest adire hæreditatem delatam filio, eo existente in extremis. ibid.
 Adoptiuus filius non continetur sub lege Iubemus, C. ad Tertul. ibid.
 Adoptiuus & legitimatus in multis æquiparantur, non tamen habet adoptio tantum virium quàm legitimatio. 194.285.286
 Adoptiuus filius an sit alendus à patre. 222.8
 Adoptiuus filius præteritus an rumpat testamentum. ibid. & 224.20
 Adoptiuus filius potest subrogari ex statuto permitte subrogare filium. ibid. 20
 Adoptiuus an veniant appellatione filiorum vel parentum. ibid.
 Adoptiuus apud Gallos non succedunt. 225.22
 Adoptiuus filij non comprehenduntur in priuilegiis. 249.12
 Adoptiuus filij succedunt etiam in patronatu ecclesiastico, & in regno. 224.18.19
 Adoptiuus filij transmittunt hæreditatem etiam non aditam ad hæres. ibid. 20
 Adoptiuus filij excludunt naturales tantum. ibid.
 Adoptiuus

Adoptiui filij excludunt ascendentes & vxorem. ibidem.
 Adoptiui filij impediunt bonorum publicationem, ibidem.
 Adoptiui filij reuocant alienata in fraudem, agunt de inoffic. & iniusto testamento, & eis debetur legitima, alimenta, & quarta. ibid.
 Adoptiui filij an reuocent ex hac lege. 221.2. & seq.
 Adoptiui filij non profunt patribus ad consequenda munera ob filios concessa. ibid.4
 Adoptiui filij sunt ficti, imaginarij, & abusu filij. 222.7. & 223.12
 Adoptiui filij in nulla dispositione veniunt. 222.7
 Adoptiui filij dicuntur adfiliati. ibid.
 Adoptiui filij non repellunt filias ex statuto. 223.11
 Adoptiui filij non comprehenduntur in concessione feudi aut emphyteusis facta pro se & suis. ibidem. 12.13
 Adoptiuis defertur tutela legitima. 222.7
 Adueniat, an sit lata sententia. 333.193. & seq.
 Aduerbia tenent locum forma, & magis sonant quam nomina. 311.85
 Aduocatus & patronus quid differant. 98.2
 Androlepsia, id est quod vulgus reprefalias appellat. 256.147
 Adulterium obici non potest ab heredibus mariti, nec heredibus vxoris, si maritus rescuerit, & dissi-mulauerit. 280.217
 Adultus curatorem non habens, eo infcio vel inuito donare potest causa mortis. 186.253
 Adultus liberè testari potest de immobilibus sine decreto & autoritate curatoris. 187.254
 Ateus cum Theseum filium mortuum falsò putaret, sese in mare precipitem dedit. 4.8
 Aequipollens actus si ipso iure eundem effectum inducit, ea quæ aliàs impleri non possunt, per æquipollens implentur. 364.352
 Affectio maior est in filios iam natos, quàm in nascituros. 99.2
 Affectio consideratur ex iure naturali, non ciuili. 195.288
 Affectio eadem in naturales & legitimatos, quæ in legitimatos. 245.100
 Affectio legibus se confirmat. 198.302
 Affectio naturalis an potius in dubio consideranda fuisse præsumitur, quàm merita. 144.72.73.74. & 146.83
 Agenti petitorio pro beneficio quod semel habuit, obstat exceptio criminis ex quo ipso iure priuatus est, aliàs secus. 364.355
 Agnatio conseruatur per legitimatum. 241.83
 Agnatus aut dominus intra quod tempus potest reuocare alienationem feudi factam à vafallo. 377.453. & 378.454
 Et si non faciat, non valebit tamen processus. 363.347
 Alciatus ex Ludo. Rom. librum integrum elegantius traducit. 133.14
 Alleganti qualitatem incumbit onus probandi. 172.191
 Alexander Seuerus quos pauperes non per luxuriam cognouit, maximis commodis auxit. 106.6
 Alienans partem feudi minimam, toto cadit. 115.14
 Alienare prohibitus, potest tamen alienare in filium. 10.18
 Alienare dicitur, qui ludo amittit. 205.335
 Alienari non possunt confiscata, aut amissa ipso iure, etiam ante sententiam: quod si non ipso iure, alienari possunt vsque ad sententiam. 360.334
 Alienari prohibita, alienari possunt ob renuntiationem. 140.46
 Alienatio si ipso iure non valet, quia factum sit contra pactum: an is qui id pactum apposuit, possit propria autoritate rem accipere. 362.344
 Alimentis futuris an renuntiare possit vel simpliciter, vel cum iuramento. 49.141.52.156
 Aliquis, aliqua, aliquid, hæc dictiones quam vim habeat. 111.5.115.14.15.117.16.118.21.125.36.37.38.39.40.41.42.43.44. & iterum in verbo restertatur.
 Alicuius roboris firmitatem non habeant, an hæc verba sint lata sententiæ. 339.225
 Aliquo modo non habeat, an sit lata sententiæ. ibidem.
 Aliquandiu quid significet. 117.17
 Aliquatenus, dictio, an sit lata sententiæ. 339.224
 Alumni accipiunt legata ex testamento imperfecto, & non solenni. 232.53
 Alumni non veniunt in generali obligatione. ibid.
 Alumnorum cum nutricibus concubitus interdictus lege Mosaica. 271.207
 Alumnus retinens, tenetur vt qui filium retinet. ibidem.
 Alumnus non potest accusare educatorem. 232.53
 Alumnus & educator an sint testes idonei. 233.54
 Alumnus an facit locum huic l. 231.49. & seq. vsque ad 55
 Alumnus an possit vocare in ius nutricem aut alium educatorem sine venia. 231.50
 Alumnus potest manumitti à minore. 232.53
 Alumnus æquiparatur coniunctis sanguine. ibid.
 Alumnus est de familia. ibid.
 Alumnus est similis matri quæ pupillum instituit, eique in tutore dando prospicit. ibid.
 Alterare verbum latinum. 302.42
 Amici id inter se obtinent, quod habent consanguinei ratione affectionis sanguinitatis. 90.102
 Amici ex testamento minus solenni legata capiunt. ibidem.
 Amicitia consanguinitati anteponenda. 89.96. & seq. sed id qualiter intelligatur. 91.106
 Amicitia facit, vt pro alio possimus stipulari. 100.98.99. nu. 99
 Amicitia superat parentum affectum. ibid.101
 Amicitia habet vim clausulæ codicillaris. 91.104
 Amicitia viri & vxoris, an ceteras præfertim parentum & liberorum superet. 91.108. & 95.117. 118
 Amici plures, non etiam vnus facit cessare suspensionem fraudis, aut metus. 283.238
 Amico si donatum sit, an locus sit huic legi. 88.92
 Amico si relictum fuerit posthumo ignoranter præterito, an conseruentur legata. 89.95
 Amico si legata fuerit res aliena etiam ignoranter, tenetur hæres luere. ibid.
 Amicus nullus patre melior reperitur. 5.9
 Amicus amico vult bona. ibid.
 Amicus pro amico an admittatur sine mandato. ibidem.
 Amittat, verbum, an sit lata sententiæ. 325.151
 Amor parentum cum atate filiorum crescit. 99.2
 Amor vxoris ceteros vincit. 7.12. & 91.108. is tamen cedit amori parentum. 7.12
 Amor & affectus parentum in liberos. 2.3
 Amoris paterni ardor inastimabilis. 5.9
 Amoueat, an sit etiam lata sententiæ. 328.171. & 2. sequen.
 Anathema, hæc dictio, an sit lata sententiæ. 330.180. & seq.
 Anima non est ex traduce. 10.17
 Anima patris non est anima filij. ibid.
 Anima cunctis rebus præferenda. 174.202
 Animale prius quàm spirituale. 164.159
 Animi cogitatio in lucem non producta, censetur abortiua. 66.22
 Animus qualis olim fuerit, ex sequentibus depræhenditur

Ante, dictio, quod etiã interuallum significat. 215.13
 Ante & post, mutuo se respiciunt, vt antea & postea: tamen aliquando vnus aliud mutuatur. ibidem. 14
 Ante aliquando aduerbialiter ponitur, vt antea. 216.15
 Ante, dictio, quas vires habeat. 219.23
 Antidoralis obligatio communis omnium animantium. 143.67
 Non tamen eius causa licent omnia. ibid.68
 Antidoralis obligatio non impedit repetitionem indebiti. ibid.
 Sed qualiter id intelligatur. 173.195
 Antidoralis obligationis effectus. 139.44. & 140.45
 Antinomia Apolline indigens. 190.267
 Antoninus repudiavit hæreditates eorum qui filios habebant. 3.4
 Antoninus philosophus Impera. pauperibus sine crimine dignitates concessit. 106.6
 Appellatione duarum vel trium partium quid significetur. 118.20
 Appius scriba remuneratus, quod librum surripisset, populòque tradidisset. 137.34
 Approbatores si requiruntur, vnus non sufficit. 283.232
 Arbitri plures qui cognoscunt de suspicionem, an sint assumendi, an verò vnus sufficiat. 286.247
 Arbitrio iudicis cum quid relictum est, non ob id impeditur appellatio. 121.31
 Arbitrio iudicis relinquitur, quæ sit magna vel modica, vt sit, vel non sit locus nostræ l. 120.28.29
 Arbitrio item iudicis relinquitur, vtum legata sint magna, aut modica, vt sit vel non sit locus authentici. ex causa, posthumo ignoranter præterito. 121.30
 Arbitrio iudicis relinquitur, quod paruum incommodum siue damnum dicatur, quòdve magnum. ibid. 31
 Arceatur an sit lata sententiæ. 329.175
 Argumentum à contrario sensu. 70.35
 Argumentum quod ad ius commune reducit, facile est amplectendum. ibid.
 Armatorum hominum appellatio an de vno dici possit. 282.228
 Argumentum de contractibus ad vltimas voluntates. 185.246
 Artaxerxes regno cessit filio. 5.10
 Articuli non verisimiles non admittendi. 20.38
 Articulus non verisimilis facit vt testis interrogetur extra articulum de causa facti. ibid.38
 Assertio in probitis an probet, & quid si iurata. 147.87. & multas seq.
 Quid si fiat in instrumento guarentigiato. 153.103. 104.105
 Assertio meritorum aut alterius rei in probitis licet non probet, facit tamen, vt leuior probatio sufficiat. 151.100.101.102
 Asinus ad lyram, prouerb. 272.210
 Athenis decima die nomen infantibus imponebatur. 262.168
 Et ibi reperies quid etiam apud ceteras gentes.
 Atheniensium institutum de reuocandis libertis in seruitutem. 68.31
 Aues pullorem amantissimæ. 7.14
 Auferatur, an sit lata sententiæ. 330.179
 Augusti qui dicebantur, & qui Cæsares. 11.21
 Augusti an dicantur imperatorum filij. ibid.
 Authen. ex causa, an habeat locum in posthumis. Et quid si ipsi aut etiam iam nati ignoranter sint præteriti. Et quid si apposita sit clausula codicillaris, & alia circa id multa. 188.259. & seq.
 Authen. ex causa, habet locum in posthumo ignoranter præterito, si testator habebat filios iam natos. 99.3.100.6
 Authen. ex causa an habeat locum, præteritis filiis iam natis, à patre tamen ignoratis. 102.116
 Authenticas nostras, quas vocamus, interdum perperam esse traductas. 272.210
 Authen. ex causa, an habeat locum, si posthumus ignoranter præteritus viuo testatore decesserit. 278.213. & 280.220
 Authentica, ex causa, an procedat in ignoranter præterito, cum relictum est legatum ecclesiæ. 85.81. & 86.87.88
 Authentica ex causa. C. de libe. præter. non habet locum si testator alicubi mentionem liberorum fecerit. 30.73
 Authen. ex causa, habet locum etiã posthumo ignoranter præterito in legatis modicis. 120.25. & 121.30
 B
 Bacchus bis genitus, & pater. 236.69
 Baldus fuit leui ac malè constante ingenio iudicioque. 192.273
 Balenarum amor in fœtus proprios. 7.14
 Beatitudo sola virtute constat secundum Stoicos. 103.1
 Beatus à doctissimis pro diuite usurpatur. ibid.
 Beneficij impetratio sine mutatione possessionis alterius an valeat. 377.448
 Beneficio ipso priuatus, non potest id amplius licitè tenere: secus si priuandus sit. 353.292
 Beneficium non est quod fit ex necessitate. 153.106
 Beneficium quod ipso iure amissum est, si iudicio petitorio petatur, obstat exceptio criminis ob quod priuatus est: aliàs secus. 326.155
 Beneficium causa miserationis concessum, non tollitur nisi per verba specialissima. 44.124
 Beneficium quod conceditur ad exuberantem fauorem non tollitur nisi per specialem reuocationem. 45.125
 Bona quare dicuntur facultates. 129.2
 Bona facile labuntur. ibid.
 Bona patris profunt filio ad consequenda munera. 15.25
 Bona vnde dicuntur. 103.1
 Bona beatos faciunt ac felices. ibid.
 Bona bonis viris bona sunt, malis mala. 104.4
 Bonam fidem tenetur quilibet agnoscere. 174.202
 Bonorum cessio, miserabile auxilium. 4.1
 Bonorum tria genera. ibid.
 Bonorum appellatione actiones & nomina comprehenduntur. 107.8.9. & 10
 Bonorum meorum appellatione an ea veniant. 109.11
 Bonorum existentium in loco, an item ea veniant. ibidem. 13
 Bonorum appellatione an veniat feudum & emphyteusis. ibid.13. & 15
 Bonorum appellatione generaliter quid veniat. 110.16
 Brutorum affectus in liberos. 7.14
 C
 Cadat verbum, an sit lata sententiæ. 331.186
 & seq.
 Cadere in terram dicitur qui nascitur, & vnde id sit. 257.154
 Cæsares qui dicebantur. 2.3
 Campus piorum. 156.21
 Cap. quicumque. 17. q. 4. an sit Augustini. 28.62
 Capiat verbum an sit directum, proindeque lata sententiæ. 332.189. & seq.
 Capitis dignitas. 258.156
 Capi. j. de rerum permut. lib. 6. loquens in expectantibus, habet locum in vno tantum expectante. 287.255
 Cap. constitutionem. de senten. excommu. libr. 6. loquens de interuallis dierum in canonica monitione. K k

An necessario requirat duorum dierum interval-
lum. *ibid.* 256
Capit. j. ext. de appel. statuens protestationem fieri in
praesentia bonorum virorum, ita debet intelligi, vt
non satis fit fieri coram vno. 282.229
Capit. j. tir. quid sit inue. loquens de paribus, intelligi-
tur si plures sint: non si vnus tantum sit, is sufficit.
287.252
Cap. quicumque. 17. quaest. iij. quomodo intelligatur.
71.42
Caput si infans ex vtero exierit, an pro nato habeat-
ur, vt faciat locum huic l. 258.156
Captiui ob delictum an gaudeant priuilegiis datis ob
redemptionem captiuorum. 105.5
Cardinales non tenentur iurare papae. 10.17
Careat verbum an sit latae sententiae. 326.161
Careat denotat totalem priuationem. 327.162
Cassatum, dictio latina. 26.57
Causa proxima attenditur. 182.232
Causa etiam accipitur pro no immediata, modo non
sit multum remota. 183.236
Causa no multum remota propinqua reputatur. ibi-
dem.
Causa etiam remota attenditur, cum sine ea propin-
qua non posset produci. *ibid.*
Causa quae nocet, quaeue prodest, vtra potius sit in-
spicienda. 26.60
Causa vna ex multis cessante, non cessat dispositio.
35.91
Causa expressa si falsa sit, vitiat ipso iure: non etiam
si est tacita. 67.25
Causae appellatio intelligitur in dubio de proxima.
182.232
Catamidiari quid signat, & vnde dicitur. 106.6
Cedere foro quid sit. 105.5
Census patris prodest filio ad consequendos magis-
tratus. 13.23
Ceres septimo mense Proserpinam edidit. 272.210
Certiorari verbum iuriconsulti. 220.1
Certificare & certificatio verbum quoque iuricons-
ulti. *ibid.*
Cessante causa reuocationis donationis inofficiosa,
cessat reuocatio. 261.166
Cessante causa cessat effectus. *ibid.*
Cessante causa non cessat effectus consummatus. 267.
192
Cessio bonorum habet locum, cum debitor iurat se
soluturum. 50.146
Cessionis bonorum beneficium non habent, qui sua
culpa in paupertatem inciderunt. 105.5
Chartusenses etiam possunt generare liberos. 29.67
Cicero nonnunquam populariter loquitur. 220.1
Et interdum non tam propriis nominibus, quam
notioribus. *ibid.*
Circuncisio infantum fiebat octauo die. 261.117
Circumscriptio ea est proprie, quae fit ex proposito.
115.14
Citatio si iubeatur fieri in locis vicinis, non satis est
fieri in vno. 283.234
Citatus a iudice incompetente an teneatur comparere
vt alleget incompetentiam. *ibid.* 232
Cito dictio eandem vim habet. 319.126. & seq.
Ciuitas potest rem vnus alteri concedere ob merita.
139.43
Ciuitas condemnata ad dirutionem murorum non
satisfacit sententiae si iterum eos aedificet. 264.
181
Clarigatio quid sit. 256.147
Clausula codicillaris an habeat vim generalis cogita-
tionis vel scientiae. 32.81
Clausula codicillaris an tollat hanc l. 33. 82. 83. & etiam
in verbo libertis. nu. 90. & 92
Clausula codicillaris an operetur quantum ad liberos

ex alia vxore procreatos. 89.108
Clausula codicil. nihil operatur in eo qui desperans
de liberis, postea tamen suscipit. 41.114
Clausula si non valet, aut valebit, facit praesumi de
omni euentu cogitatum. 47.133
Clausula, rebus sic stantibus, intelligitur in omnibus
dispositionibus. 54.166. & seq.
Clausula codicillaris an operetur posthumo ignoran-
ter praeterito. 178. 218. 188. 261. 190. 265. 266. 269.
270
Clausula codicillaris cessat cessante voluntate testa-
toris. 190.266
Clausula si pro aliis non scripserimus, verificatur in
vno. 287.254
Clausula codicillaris an tollat hanc l. 91. 105. & 107.
Cle. j. de appel. loquens de appellatione facta a iudi-
cibus, an procedat in appellatione facta ab vno
tantum iudice. 288.257
Cle. j. de foro compe. loquens de citandis in ecclesijs,
non procedit in vna tantum ecclesia. 283.234
Clericus qui priuatur beneficio ob maleficium, an
debeat restituere fructus a tempore maleficij. 348.
272
Clericus potest donare concubinae ob merita. 135.23
Cientes qui dicuntur. 98.2
Coacti homines an de vno dicantur. 282.228
Cogitatio liberorum in genere, an tollat reuocatio-
nem ex hac l. 31.74
Cogitatio in genere, pares vires habet, ac in specie.
32.80
Cogitatio liberorum non impedit vim huius legis
quantum ad liberos postea ex alia vxore procrea-
tos. 38.103
Cogitatio quae in lucem non profertur, est abortiua.
74.22
Cogitasse de liberis in genere quis censeatur. 66.80
Cognitionis ius separatum ab ipsa cognatione. 201.
318
Cognatorum appellatione veniunt etiam ciuiles tan-
tum. 226.24
Collecta a patre soluta eximit poena filium. 13.23
Colonus qui vites plantandas accepit ad certam por-
tionem fructuum pro domino, debet & de ceteris
arboribus eandem portionem domino dare.
25.55.56
Comparernitatis materiam vide nu. 226.26. & multis
sequen.
Compenratio legati quae alias fit cum eo quod alias
debetur ex dispositione legis, non fit cum legatum
ita fit creditori, vt alij restituat. 262.173
Compenratio fit ipso iure, sed ita demum, si petatur.
297.15
Competat verbum an sit huiusmodi. 335.202
Compromissorum verba. 62.11
Concessio rei alias permissa intelligitur sine solenni-
tate. 18.34
Condemnatus aliquid facere, si faciat, & statim con-
traueniat, non videtur satisfecisse. 265.182
Condemnatus rem restituere, intelligitur cum fructi-
bus. 349.276. & seq.
Conditio an impleatur per aequipollens. 407.352
Conditio proprie accipienda est. *ibid.*
Conditionaliter prolatum non dicitur esse ex facti
contingentia. 70.36
Conditionis defectus facit deficere actum ipso iure.
305.55
Conditione deficiente actus habetur pro non facto.
349.277
Conditionis defectus habet oculos retro. *ibid.*
Conditione deficiente restituenda est res cum fructi-
bus. *ibid.*
Conditio tacita an suspendat, & faciat actus condi-
tionales. *ibid.*
Conditio an suspensio 350.285. & seq.
Conditio

Conditio ob causam competit pro seruitio feudali.
206.338
Conditiones huiusmodi, si filios habuerit, si filia nu-
pserit, & similes, moriatur, nihilque re-
fert si filii illico moriatur, aut matrimonium etiam
illico dissoluatur. 265.187. & seq.
Confessio non verisimilis non nocet. 21.40. & seq.
Confessio extrajudicialis verisimilis cogit ad perfe-
uerandum. Sed & ex multorum sententia plenam
fidem facit etiam in criminalibus. 22.41
Confessio ficta siue praesumpta non potest reuocari
praetextu erroris, vbi lata est ipso iure sententia.
376.441
Confessio sine causa in iudicio est efficax. 209.352
Eaque habet vim donationis. *ibid.*
Nec tamen insinuari debet. *ibid.*
Confessio viri de dote data sibi praedudicat, licet non
creditoribus. 150.96.151.98
Confessio in prohibitis, licet non probet, facit ta-
men vt leuior probatio sufficiat. 151.100.101.102
Confessus an mitius puniatur quam conuictus, cum
poena ipso iure imponitur. 356.312
Confestim dictio quid significet. 317.113
Confestim est latae sententiae. *ibid.*
Coniuncti spiritualiter an possunt agere sine manda-
to. 228.36
Copulandi verbum late patet. 201.224
Coetundi verbum. *ibid.*
Copulatum matrimonium dicitur & sine coitu con-
tra Bal. 180.223.224
Consanguineus donans prelato videtur id facere fa-
uore sanguinis, non ecclesiae, nisi prius ab ecclesia
acceperit beneficia. 144.74
Consentiens actui, an ipsum facere videtur. 207.343
Consentiens donationi, an habeatur pro donante.
ibid. & seq.
Consentire an possit alienationi qui alienare prohi-
betur. *ibid.*
Consensus in genere idem momenti habet, ac in spe-
cie. 32.80
Consensus nullas habet vires contra decretum irri-
tans. 358.321. & seq.
Constantinus & Constantius fratres simul imperauerunt.
1.1
Constitutio poenalis extenditur ex eadem ratione.
354.303
Nisi cum poena ipso iure imponitur. *ibid.*
Constitutio poenalis extenditur ad aequiparata de iu-
re antiquo. 354.304
Nisi cum poena imponitur ipso iure. *ibid.*
Constitutio declaratoria iuris antiqui addens nou-
am poenam non extenditur ad praeterita respectu
poenae quae imponitur ipso iure, secus si per senten-
tiam. *ibid.* 305
Constitutum si in donatione fuerit appositum, an
& ipsum cum donatione resoluatur ex l. nostra.
295.2
Constitutum transfert veram possessionem. *ibid.*
Constitutum sequitur naturam actus in quo inter-
ponitur. *ibid.*
Continuatio dominij a patre in filium. 11.19. & seq.
Continuo dictio latae sententiae. 319.124
Nam & ea omnem moram tollit. *ibid.*
Contrahentium principale propositum inspiciendum
ad ipsum contractum iudicandum ac nominan-
dum. 131.4.5.6
Contractus si resoluatur etiam ipso iure, tamen domi-
nium ipso iure non redit. 297.17.18.59
Contractus quis qualisve sit, cum datur fundus &
pecunia. 131.4.5.6
Contractus non nisi propriam & strictam interpre-
tationem accipiunt. 230.44
Contractuum verba omnino inspicienda sunt. 159.60.
230.44

Contrarius sibi fuit aliquando Papianus. 192.273
Credibile idem est quod verisimile & econuerso. 26.
60
Curatus non dicitur a morbo, in quem statim recidit.
264.180

D

Dannum patitur, qui perdit lucrum iam quasi-
tum. 172.193
Dammum reputatur id lucrum, quod habet originem
a damno, & econtrario. 178.218
David filium Ammon indulgentius amauit. 5.16
Debitum non liquidum an remitti potest a quolibet
administratore. 173.196. & seq. Et an requiratur de-
cretum. 174.208
Decima non debetur ex hereditate paterna. 11.19
Declaratio voluntatis non transit ad heredem. 352.
292
Declaratio cum permittitur, ita debet fieri, vt verbis
congruat. 63.13
Declaratio verborum non dubiorum non censetur
declaratio, sed noua dispositio. 63.15
Delegare potest qui minimam habet potestatem. 115.
14
Decoctor & decoquere quid sit. 106.6
Decoctoribus certus locus in scena constituitur. *ibi-*
dem.
Decretorum locus. 11.21
Decretum irritans impedit renunciationem. 358.
321
Sed id qualiter intelligatur. *ibid.* 323
Decretum irritum formam inducit. 358.322
Decuriones possunt donare res ciuitatis ob merita.
137.32
Dedit, verbum, ad donationem inter viuos perti-
net, sed quandoque de vltima voluntate dicitur.
289.265
Delphinum amor in foetus proprios. 7.14
Delictis non consummatis in dubio non imponitur
poena latae sententiae. 343.247
Denegetur actio, an intelligatur ipso iure. 337
Deponatur verbum an sit latae sententiae. 329.173
Deprecatio oratorum locus. 138.35
Desperare de liberis non potest, nisi qui de eis cogi-
tat. 41.152
Deueniat verbum, vtrum sit directum, an obliquum.
333.193. & seq.
Doctor potest donare concubinae ob remuneratio-
nem. 136.24
Dolus praesumptus aequae facit stari iuramento in li-
tem, vt verus. 166.163
Dolus dans causam contractui reddit contractum nul-
lum, tum demum si petatur. 297.16
Dolus an cum dolo compenferet. 376.436
Dolus excludit consensum. 36.97
Dolus etiam dubius facit vt non valeat renunciatio
huius l. *ibid.*
Dominium non transfertur nisi impleta conditione.
349.277
Dominium transit sine possessione, cum quid sit ipso
iure, non tamen possessio. 361.338
Dominium ipso iure transit in ecclesiam, non posses-
sio. *ibid.*
Dominium cum ipso iure alicui acquiritur, is praeter-
tur alij, cui etiam tradita prius est possessio. 372.
397
Dominus potest expellere colonum a domo, si sit filio
suo necessaria, sicut si sibi ipso. 33.7
Domitianus Imper. non recepit hereditates ab iis re-
lictas qui liberos habebant. *ibid.* 2.4
Domus patri est domus filij. *ibid.* 82.22
Donans ob merita, non habet beneficium, ne conue-
niatur nisi in quantum facere potest. 142.38

Donans ob remunerationem, tenetur de evictione, etiam si incipiat à traditione. *ibid.* 159
 Donans si cogitat de liberis, an sit locus l. nostræ. 28. 63
 Donans in dubio an præsumatur cogitare de liberis. 29. 66. & seq.
 Donans qui promisit sub pœna non reuocare, an natis liberis reuocando debeat pœnam. 379. 1. & 2
 Donans aut aliter disponens, censetur se conformare ad statum. 245. 101
 Donare an intelligitur qui liti renuntiat. 175. 203
 Donare prohibitus an possit remittere pignus vel hypothecam. 76. 209. An & idem possit remittere quartam. 210
 Donare prohibitis non potest habere pro derelicto. 177. 214. & seq.
 Donare potest libere causa mortis adultus curatorem habens. 186. 255
 Donare & consentire donationi an sint diuersa. 207. 344. & seq.
 Donari dicitur quod nullo iure cogente conceditur. 153. 106
 Donat qui in debitum soluit sciens scienti. 206. 342
 Donatarius in casu l. nostræ à quo tempore restituat fructus. 347. 268. & seq.
 Donatarius ingratus an restituat fructus à tempore ingratitudinis. 348. 272. & 281
 Donatio inofficiosa an ipso iure reuertatur. 293. 4
 Donatio rescripti autoritate rescindi non debet. 236. 66
 Donatio inofficiosa an in totum reuocetur, an vero usque ad legitimam. 291. 3. 4. 5
 Donatio ob causam an ex hac l. reuocetur. 161. 141
 Donatio ob causam non reuocatur ob ingratitudinem. 139. 42
 Donatio ob causam non est propriè donatio. *ibid.*
 Donatio ob causam est contractus innominatus. *ibid.*
 Donatio ob causam non requirit insinuationem. *ibid.*
 Donatio ob causam non habet priuilegium, ne donans conueniatur ultra quàm facere possit. *ibid.*
 Donatio nõ dicitur ob causam, cum causa respicit fauorem donatarij. 162. 145. & seq.
 Donatio quæ fit in præmium emancipationis, censetur pura & liberalis, & requirit insinuationem. *ibid.* 146. 147. 148
 Donatio ob causam censetur pura in excessu, & in eo requirit insinuationem, in eoque excessu habet locum priuilegium ne conueniatur ultra quàm facere potest. 163. 148. & seq.
 Donatio tacita & præsumpta an reuocetur ex hac l. *ibid.* 151. & seq. usque ad nu. 170
 Donatio præsumpta an pariat actionem ex nudo pacto. *ibid.* 152. & 167. 166. 167. 168
 Donatio præsumpta an transferat dominium in ecclesiam sine traditione. 183. 153. 186. 166. 167
 Donatio præsumpta an comprehendatur sub statuto prohibente confirmationem donationis inter virum & uxorem. 183. 154
 Donatio tacita facilius reuocatur quàm expressa. 184. 157
 Donatio tacita fieri potest inter absentes, licet expressa non possit. 164. 154
 Donatio etiam præsumpta non valet inter virum & uxorem. 166. 164
 Donatio non præsumitur, potiusque res à lege prohibita & error iuris & facti præsumitur, & alia quæuis coniectura magis quàm donationis capitur, etiam si id faciendo actus redditur inutilis & inefficax. Sed nec ex possessione decennali præsumitur. 176. 206. 207. 208
 Donatio quæ fit ei qui prius donauit, non reuocatur.

ex hac l. 172. 192. & seq.
 Eadem donatio nõ reuocatur ob ingratitudinem. *ibid.* 193
 An in ea requiratur cõsensu propinquorum aliàs ex statuto requisitus. *ibid.* 194
 An item hæc procedant cum aliud donatur, quàm quod prius donatum fuerat. *ibid.* 194. 195
 Donatio censetur habere conditionem reuocandi susceptis à donante liberis. 3. 6
 Donatio inofficiosa reuocatur fauore liberorum, nõ patris 35. 92. & eadem nõ reuocatur nisi post mortem donantis. 93
 Donatio inter virum & uxorem ipso iure est nulla. 92. 112
 Donatio inter virum & uxorem causa mortis vel in testamento valet. 95. 119. 120
 Donatio inter virum & uxorem an habeat vim legati vel fideicommissi, & in quibus. *ibid.* & 121. 122
 Donatio an censetur facta ob merita quæ præcesserunt, si id dictum non sit. 144. 70. & seq.
 Donatio absentis fieri potest ob merita. 143. 65
 Donatio quælibet præsumitur facta ob merita, non tamen censetur esse remuneratoria, nisi de eis appareat. 145. 77. 78
 Donatio remuneratoria in eo quod excedit merita, ex hac l. reuocatur. *ibid.* 79. & seq.
 Donatio remuneratoria in excessu meritorum censetur pura. 144. 69
 In quanto autem debeat excedere, ut dicatur pura. 146. 81. & seq.
 Donatio facta ob merita futura an dicatur remuneratoria, & an non indigeat insinuatione. 150. 109
 Donatio ob causam de futuro est contractus innominatus, nec est causa lucratiua. *ibid.*
 Donatio mutua siue vicissitudinaria in qua vterque capit, an ex hac l. reuocetur. *ibid.* & seq.
 Donatio hæc non est propriè donatio. *ibid.*
 Eadem valet inter virum & uxorem. *ibid.*
 Eadem quoque valet inter patrem & filiumfamil. *ibid.*
 Eadem non requirit insinuationem. *ibid.*
 Donatio mutua quæ fit diuersis temporibus, an repetenda sit mutua. 156. 174. & seq.
 Donatio hæc in eo quod altera alteram excedit, censetur simplex. 157. 122
 Quod qualiter intelligatur. *ibid.* 123
 Donatio facta patri à filio ob præmium emancipationis, an requirat insinuationem. 156. 116
 Donatio mutua in qua alter tantum capit, an reuocetur ex hac l. 158. 126 & seq.
 Donatio alicuius rei aut quotæ bonorum, non continet debita & credita. 111. 4
 Donatio an vnus tantum voluntate constet. 71. 43. 80. 64
 Donatio quæ propriè dicatur. 130. 1
 Donatio censetur venditio modico pretio facta, *ibid.*
 Quod qualiter intelligatur. *ibid.* & multis seq.
 Donatio remuneratoria non est propriè donatio, sed compensatio vel permutatio. 132. 21
 Donatio remuneratoria non reuocatur ex hac l. *ibid.* & seq.
 Donatio remuneratoria non reuocatur ob ingratitudinem. 133. 13
 Donatio remuneratoria non rescinditur prætextu metus. 134. 17
 Donatio remuneratoria valet inter virum & uxorem. *ibid.* 19
 Donatio remuneratoria valet inter patrem & filiumfamil. 134. 20. 21
 Donatio potius præsumitur, quàm feudi concessio. 136. 37

Donatio an fieri possit piæ causæ absentis. 203. 330
 Donatio rei alienæ facta consentiente domino debet insinuari tanquam facta à domino ipso. 208. 349
 Donatio rei alienæ an insinuationem requirat. 210. 357. & seq.
 Donatio causa mortis an reuocetur ex hac l. 184. 245. & seq.
 Donatio causa mortis non est propriè donatio. *ibid.*
 An autem ea comprehendatur sub statuto loquente simpliciter de donatione. *ibid.* & 188. 258
 Donatio causa mortis an valeat nudo pacto. 185. 248. & seq.
 Donatio causa mortis an comprehendatur in l. cum auus. 186. 250
 Donatio hæc valet inter virum & uxorem. 158. 126.
 Nec indiget confirmatione mortis vel traditione. *ibid.*
 Nec item insinuatione. *ibid.* 127
 Donatio hæc censetur venditio. 160. 130. Et hæc quidem omnia, nisi sit admodum dispar spes euentus. 160. 134 & sequen. Vel nisi bona essent vtrinque inæqualia. 161. 137
 Donatio onerosa nec huic l. nostræ, nec remedio inoffic. dona. nec l. cum auus, est obnoxia. *ibid.* 139
 Donatio remuneratoria non indiget insinuatione. 140. 47
 Donatio ob merita latissime interpretanda. *ibid.* 48
 Eademque potius realis præsumitur quàm personalis. *ibid.*
 Donatio præsumitur ob benemerita præcedentia. 141. 50
 Donatio potius præsumitur inter viuos, quàm causa mortis ob benemerita. *ibid.* 53
 Donatio benemerito ab officiali vel prælato censetur donatio contemplatione personæ, non officij vel ecclesiæ. 141. 54
 Donatio inter viuos cum reuocatur, non etiam fructus reuocantur. 350. 281
 Donatio si reuocatur usque ad legitimam tantum, an totum in foro conscientia reddi debet. 352. 294
 Donatio plus habet roboris, quàm testamentum, & difficilius retractatur. 260. 161
 Donatio suspendi potest, non testamentum. *ibid.*
 Donatio inter patrem & filiumfamil. & inter virum & uxorem valet, si ita fiat, ut res ad alium perueniat. 261. 172
 Donationes possunt ob ingratitudinem à donante tantum reuocari, non etiam ab hæredibus, si donans sciuerit, & potuerit reuocare, aliàs potest & ab hæredibus reuocari. 279. 215
 Donationes huiusmodi non veniunt in fideicommissum vniuersale, nisi sint in testamento nominatæ, vel nisi sit expressum. 95. 121
 Donationes ex per solam rei obligationem reuocantur. *ibid.* 122
 Donationes istæ requirunt traditionem. *ibid.*
 Non tamen requirunt aditionem hæreditatis. *ibid.*
 Requirit item insinuationem. *ibid.*
 Nec pariunt tres illas actiones, quæ ex legis proceduntur. *ibid.*
 Nec veniunt in confiscationem bonorum. *ibid.*
 Donationes ex morte confirmatæ trahuntur retro ad tempus donationis. *ibid.*
 Donationes ex non transferunt dominium etiam ex traditione. *ibid.*
 Donationes priores si non sunt inofficiosa, non reuocantur, sed posteriores. 125. 34
 Sed quid ediuerso, si priores donationes erant inofficiosa, sed postea tot bona quæ sita sunt, ut eorum respectu non sint inofficiosa. 125. 35. & seq.
 Donationes præsumptæ debent insinuari. 166. 164

Donationes suapte natura sunt perpetuæ & irrevocabiles. 65. 19
 Diana cur ad partus adhibetur. 272. 210
 Dicitio, si, cuius sit natura & significationis. 57. 1
 Dicitio perinde, denotat fictionem. 222. 7
 Dicitio nihil, est vniuersalis negatiua, & debet vniuersaliter operari. 241. 85
 Dicitio omnimodo est præcisa. 311. 89
 Eadem facit, ut quis præcise teneatur. *ibid.*
 Eadem habet vim decreti irritantis. *ibid.*
 Eadem omnem dispensationem reicit. *ibid.*
 Dicitio nullo modo, est lata sententiæ. 312. 93
 Eadem omnem dispensationem impedit. *ibid.* 94
 Dicitio nullatenus an sit lata sententiæ. *ibid.* 95. & sequen.
 Eadem tollit omnem dispensationem. *ibid.*
 Dicitio nullus momentu, an sit lata sententiæ. 314. 100. & seq.
 Dicitio funditus quid significet, & vnde dicatur. 314. 103
 Dicitio radicitus vnde dicatur, & quid significet. *ibid.*
 Dicitio stirpitis habet vim lata sententiæ. *ibid.*
 Dicitio penitus an sit lata sententiæ. *ibid.* 105. & sequen.
 Eadem idem significat quod omnino. *ibid.*
 Dicitio mox an sit lata sententiæ. 315. 109. & seq.
 Eadem an denoret executionem paratam. *ibid.*
 Eadem an dicat interuallum, & quantum. 316. 110. & sequen.
 Dictiones lata sententiæ vim suam perdunt, cum iunguntur verbis necessario requirentibus sententiæ. *ibid.* 112
 Dicitio confestim lata sententiæ. 317. 113
 Dicitio incontinenti lata sententiæ. *ibid.* 114
 Dicitio illico lata sententiæ. *ibid.* 115
 Eadem significat executionem paratam. *ibid.*
 Dicitio statim quid significet. 317. 116. & seq.
 Eadem an sit lata sententiæ. *ibid.*
 Dicitio protinus lata sententiæ. 318. 121
 Eadem excludit omne interuallum. *ibid.* 122
 Eadem significat idem quod mox. *ibid.*
 Eadem est dicitio præcisa. *ibid.*
 Dicitio continuo, lata sententiæ. *ibid.* 124
 Eadem omnem moram aufert. *ibid.*
 Dicitio immediate lata sententiæ. *ibid.* 125
 Dicitio extemplo lata sententiæ. 319. 126
 Dicitio derepente. *ibid.*
 Dicitio repente. *ibid.*
 Dicitio euestigio. *ibid.*
 Dicitio incunctanter. *ibid.*
 Dicitio indilate. *ibid.*
 Dicitio cito. *ibid.*
 Dicitio subito. *ibid.*
 Dicitio defubito. *ibid.*
 Dicitio ex continentis. *ibid.*
 Dictiones omnes quæ sunt eiusdem significationis, sunt & lata sententiæ. *ibid.* 172. & seq.
 Cuius rei etiam rationem ibi competes. 320. 129
 Dicitio vltimus lata sententiæ. *ibid.* 130. & seq.
 Dicitio frustra an sit lata sententiæ. *ibid.* 133
 Dicitio, auctoritate nostra, lata sententiæ. *ibid.* 134. & seq.
 Dicitio libere an sit lata sententiæ. *ibid.* 134. & seq.
 Dicitio libere non requirit alterius consensum. 321. 135
 Eadem omnem necessitatem tollit. *ibid.*
 Eadem facit substitutionem directam. *ibid.*
 136
 Eadem omnem moram excludit. *ibid.*
 Dictiones pleno iure, lata sententiæ. *ibid.* 138. & sequen.
 Dictiones de iure, lata sententiæ. 322. 140
 Dicitio ex tunc, an sit lata sententiæ. *ibid.* 141

Dictio eo ipso, lata sententia. *ibid.* 142
 Eadem significat substitutionem directam. *ibid.*
 Dictio ipso facto, lata sententia. *ibid.* 143
 Dictio mox an impediatur moræ purgationem. 355. 310
 Dictio anathema, an sit lata sententia. 330. 180. & sequen.
 Dictio aliquatenus habet vim latæ sententiæ. 339. 224
 Dictio nullus eiusdem est naturæ. 342. 243
 Dictio totaliter. 192. 9
 Dictio, in & intra, sunt eiusdem significationis. 272. 210
 Dictio quicquid quam vim habet. 192. 1
 Dictio quicquam quam etiam vim habet. *ibid.*
 Dictio quippiam, de re minima dicitur. 117. 17
 Dictio mox idem significat quod postea. 211. 1. & sequen.
 Eadem propriè refugit interuallum. *ibid.*
 Dictio interuallatus. *ibid.* 3
 Dictio intercapedatus. *ibid.*
 Dictio antea quod interuallum significet. 213. 6. 8
 Dictio deinde, idem significat quod postea, & vtrunque significat & cum interuallum. 214. 9
 Dictio post, an dicat interuallum. 214. 12. & multis sequen.
 Dictio, post, & postea an differant. *ibid.*
 Dictio postmodum, quid significet. *ibid.* & 219. 22
 Dictio ante, quod interuallum denotet. 215. 13
 Dictio, à, cum post significat, quam vim habet. 219. 21
 Dictio irritum est lata sententia. 304. 48
 Dictio omnino, est lata sententia. 345. 76. 77
 Dictio, omnino, id operatur, vt sit parata executio. 209. 78
 Dictio omnino est præcisa. *ibid.*
 Ideo eam vim habet, vt quis præcise cogatur ad factum. *ibid.*
 Eadem excludit omnem gratiam & dispensationem. *ibid.*
 Eadem & moræ purgationem non admittit. *ibid.*
 Dictio præcise quid significet. *ibid.* 79
 Dictio omnis adiecta ei rei qua quis priuatur, an inducat canonem latæ sententiæ. 310. 83. & seq.
 Dictio prorsus est latæ sententiæ. 311. 87
 Dictio aliqua quam vim habeat. 111. 5. 115. 14. 116. 15. & 16. 118. 21. 125. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46
 Dictio pars, quid significet. 113. 8. *ibid.* 9. 117. 18. 19. 20
 Dictio circumscriptio quid significet. 115. 14
 Dictio quicquam, quantumlibet modicum comprehendit. 117. 17
 Dictio aliquandiu, quid significet. *ibid.*
 Dictio quiddam rem certam significat. 127. 44
 Dictiones omnimodo, & omnibus modis, an sint latæ sententiæ. 311. 88. & seq.
 Dictiones rectè & ritè quid significant. 18. 33. 19. 35
 Dictiones ante & post, vt etiam antea & postea, mutuo se respiciant, tamen interdum vnum aliud mutatur. 215. 14
 Dictiones ante & post, interdum aduerbiallyter ponuntur. *ibid.* 15
 Dictiones ordinariæ & extraordinariæ sunt Ciceronianæ. 94. 114
 Dictum doctè debet intelligi secundum ll. allegatas. 149. 93
 Differentiæ effectuum canonis latæ & ferendæ sententiæ. 346. 266. & seq.
 Dignus an sit membrum. 115. 14
 Directum verbum in obliquum resoluitur, & econtrario, vt mens testatoris seruetur. 75. 52
 Disiunctiua in coniunctiuam resoluitur, vt mens fer-

uetur, & è diuerso. *ibid.*
 Dispensatio matrimonij difficilius conceditur in cognitione spiritali, quam carnali. 227. 27
 Dispositio nulla, quantumlibet generalis, trahitur ad non verisimilia. 26. 59
 Dispositio s. ex imperfecto. l. hac consultissima. C. de testib. an procedat cum liberi sunt inæqualiter instituti, & quid si modica sit inæqualitas. 158. 125. & sequen.
 Dispositio loquens de quota, trahitur ad rem certam, cum est eadem ratio. 111. 4
 Dispositio quælibet dicitur rebus sic stantibus. 54. 166. & seq.
 Dispositio nulla tam generalis est, quin ab ea excipiatur causa à principio verisimiliter non cognita. 379. 1
 Diues antea an hodie præsumatur diues. 129. 2
 Diues non facile intrat in regnum cælorum. 104. 3
 Diues aut iniquus, aut iniqui hæres. *ibid.*
 Diues est qui cum paupertate conuenit. *ibid.*
 Diuites pauperibus infeliciores. *ibid.*
 Diuitem non census facit, sed animus. 104. 4
 Diuitiarum laudes. *ibid.*
 Diuitiæ instabiles & caducæ. 129. 2
 Diuitiæ, donum deorum. 103. 1
 Diuitiæ sapius sunt apud prauos homines, quam bonos. 104. 3
 Diuitiæ bonis adiumento sunt, malis impedimento. *ibid.* 4
 Dos an & quando computetur in legitima. 294. 262
 Dos est titulus onerosus quantum ad virum. 178. 218
 Dos non debet esse minor legitima. 247. 109. & sequen.
 Dos succedit loco legitima. 248. 112
 Dos dicitur quasi debita. *ibid.* 113
 Dos censetur esse res alienum respectu patris. *ibid.* 114
 Dos requirit specialem renuntiationem. 249. 114
 Dos augetur ex fructibus. *ibid.* 116
 Dos debet esse sine onere. *ibid.* 117
 Dos post diuortium reuocata redintegratur redintegrato matrimonio. 260. 162
 Dotis datio quæ fit ab extraneo, donatio est. 183. 240
 Et requirit insinuationem. 249. 114
 Et habet beneficium ne donans conueniatur vltra quam facere possit. *ibid.* 242
 Dotis dominium transit ipso iure soluto matrimonio, non etiam possessio. 361. 338
 Duarum vel trium partium appellatione quid veniat. 118. 20
 Dubia assertio non releuat. 149. 93
 Dubij euentus ratione multa permittuntur aliàs prohibita. 160. 131. iunctis præcedentibus.
 Dubitans, scire non dicitur. 37. 99
 Ideo nec in mala fide esse dicitur. *ibid.*
 Dubius euentus aliquo modo aestimatur. 174. 199
 Dubius & ignorans æquiparantur. 37. 99
 Duplex specialitas non debet concurrere. 167. 167

E

Eκείλω quid sit. 271. 207
 ἐκδοκός. *ibid.*
 ἐκδοκός. *ibid.*
 ἐκδοκός. *ibid.*
 Ecclesia an & quando habeatur loco filij. 85. 83. 84
 Ecclesia an & quando liberis anteponenda. *ibid.* 83. 97. 89. & 90
 Ecclesia non iudicat de occultis. 370. 395
 Ecclesiæ id quod honestum est, idem est & necessarium. 84. 79
 Ecclesiæ si donatum sit, an sit locus huic l. 145. 79
 Educatores possunt petere tutores dari. 32. 53
 Egerere puerperium. 271. 207
 ἐκδοκός apud Græcos verisimilia dicuntur. 27. 61
 Electio

Electio cum secum trahit executionem, non potest variari. 355. 308
 Electores publicato scrutinio possunt variare, & iterum eligere, si electio est ipso iure nulla. 367. 375
 Elephantes flumen transeuntes, pullos suos, deferunt. 7. 14
 Emancipatus quamuis non succedat ab intestato, ramentum capit ex testamento. 250. 123
 Emancipari an quis possit ad vnum actum. 197. 299
 Emphyteuta tenetur ad restitutionem fructuum ex eo tempore, quo resoluta est emphyteusis. 328. 171
 Emphyteuta cadit emphyteusi propter non solutam pensionem, aut aliàs, nisi volente domino. 295. 10
 Emphyteuta an ita potest alienare, vt incontinenti reciperet. 261. 171
 Emphyteusis an veniat appellatione bonorum. 109. 13
 Emphyteuta cui dominus ius fecit alienandi, an tamen debeat seruare solennitatem. 18. 33. & 34.
 Emphyteuta non excusatur à pensione nisi amiserit omnes fructus, aut maiorem eorum partem. 114. 13
 Eo ipso est lata sententia. 322. 142
 Eadem facit substitutionem directam. *ibid.*
 Euporia quid sit apud Græcos. 128. 1
 Episcopus potest dispensare cū ei id expresse non negatur, nisi in casu latæ sententiæ. 366. 370
 Emponemata quæ dicantur. 351. 288
 Emptor qui emit cum pacto de retrovendendo, interrim facit fructus suos. 350. 283
 Euestigio. 319. 126
 ἐυθός. *ibid.* 127
 ἐυθός. *ibid.*
 Euidetio si non debeatur ex conuentione, pretium tamen re euicta restituitur. 155. 111
 Exceptio non verisimilis cum proponitur, exprimentanda est causa, ex qua reddatur verisimilis. 20. 38
 Exceptio non verisimilis non admittenda. *ibid.*
 Exceptione spoliationis non vitur reus criminis, nisi sit spoliatus omnibus bonis, aut maiori parte. 114. 13
 Excipi de iure tertij potest, vbi quis est ipso iure priuatus. 364. 356. & seq.
 Quod qualiter intelligatur. 365. 358. & seq.
 Ex continenti dictio latæ sententiæ. 319. 126. & sequen.
 Excusatio tutelæ ob liberos non irrita fit, si illi postea moriantur. 267. 192
 Eicere partum quid sit. 271. 207
 Eiectitia vulua. *ibid.* 106
 Excutere conceptum quid. *ibid.* 207
 Excludatur verbum, an sit lata sententia. 329. 175
 Exiuisse non videtur, qui statim reuersus est. 265. 179
 Exemplum nec ius facit, nec restringit regulam. 70. 37
 Sed id qualiter intelligatur. 70. 39
 Exorbitantia quæ sunt, restringenda sunt. 67. 27
 Et id qualiter intelligatur. *ibid.* & 72. 44
 Exorbitare, verbum latinum. 65. 19
 Exorbitantia trahuntur ad eum casum, qui ex lata significatione comprehendendi potest. 165. 155. 190. 198. & seq.
 Expellatur verbum, an sit lata sententia. 329. 174. & sequen.
 Experimentum verorum sermonum, est conuenire rebus sensatis & verisimilibus. 26. 58
 Expressa voluntas plus habet virium quam tacita. 267. 76
 Expressa non tam facilè retractantur quam tacita & præsumpta. 239. 156
 Expressum plus operatur quam tacitum. 41. 115
 Expressum quod non est, non intelligitur. 58. 3
 Expressum potentius tacito & præsumpto. 165. 157
 Extemplo. 319. 126

Extensio de persona ad personam an tam facilè fit, quam de casu ad casum. 68. 28. 29. 80. 62
 Extimum patris & filij idem est. 13. 23
 Extraordinarium remedium non competit, cum ordinariæ competit. 376. 457
 Extraordinarium remedium an competat, cum ordinariæ competit. 94. 114
 Extraordinarium quid sit. *ibid.*
 Extunc dictio an sit lata sententia. 322. 141

F

Facilius vires recuperat quod ab initio valuit, & aliquo casu infirmatum est, quam quod ab initio non valuit. 261. 164
 Facultas & facilitas quid differant. 129. 4
 Facultates cur bona appellentur. 128. 1. 129. 2
 Facul, & faculter. *ibid.*
 Facultates facilitatem omnibus rebus præbent. *ibid.*
 Facultates facilè labuntur. *ibid.* 2
 Facultates & prouentus an differant. 130. 5
 Facti contingencia non facit ius. 70. 37
 Factum esse non sufficit nisi duret. 269. 201. cum multis præcedent.
 Falcidia refecat ipso iure, sed ita, si petatur. 297. 16
 Falcidia an impediatur per hæc verba, pleno iure. 381. 11
 Falcidia non detrahatur à legato quod fit vt restituatur pæ causæ, aut alteri à quo detrahatur. 272. 174
 Falsa causa expressa in testamento, vitiat ipso iure: secus si non expressa. 67. 25
 Falsa non est subscriptio mercatorum, in qua scribitur Titius & socij &c. licet ipse Titius vnum tantum socium habeat. 288. 258
 Falsa causa adiecta legato, an vitiet. 33. 86
 Falitas ex non verisimili probatur, aut certè præsumitur. 23. 45
 Falitas instrumenti per non verisimile probatur. 23. 48
 Falitatis imaginem habet, quod verisimile non est. 26. 57
 Familia conseruatur per filios legitimatos. 241. 83
 Fauori alterius renuntiare non potest, etiam si ius à renuntiante habeat. 75. 90
 Feuda fæminas non admittunt. 206. 340
 Feudi partem vel minimam alienans toto feudo cadit. 115. 14
 Feudi concessio non requirit insinuationem. 206. 340
 Feudum quod pro mercede aut pensione conceditur, non proprie dicitur feudum. *ibid.* 341
 Feudum est veluti quædam donatio, & beneficium, & beneuola actio & gratia. 205. 335
 Feudum ex iisdem causis reuocatur, quibus & donatio. *ibid.* 336
 Feudum facile reuocatur. *ibid.*
 Feudum est datio ob causam. 206. 338
 Feudum nullum tam liberum est, quod eximat à capitulis iuramenti fidelitatis. *ibid.* 339
 Feudum non diceretur, si vasallus liber esset ab illis capitulis, sed potius donatio. *ibid.*
 Feudum & donatio in multis differunt. *ibid.* 340
 Feudum non censetur nouum, cum dominus remittit feloniam vasallo. 296. 12
 Feudum an veniat appellatione bonorum. 110. 15
 Feudum an transeat in monasterium quod ingressus est qui id acceperat pro se & filiis. 229. 42
 Feudum exemptum ab omni seruitio, feudum tamen dicitur. 206. 339
 Feudum concessum ob merita non reuocatur ob ingratitude. 134. 15
 Feudum ob feloniam à domino reuocatur, non etiam hæredibus ipsius, si dominus ipse sciuerit, & habuerit tempus reuocandi, aliàs etiam hæredes poterunt reuocare. 279. 215

Feudum etiam à vasallo tantum, non ab hæredibus ipsius ob ingratitude potest reuocari, ita demum quoque, si sciuerit & potuerit reuocare. *ibid.* 216
 Fiat, verbum, an sit lata sententia. 316. 208. & seq.
 Fictio non habet locum in contractibus. 230. 44
 Fictio non habet locum in alterius præiudicium. 236. 64
 Fictio non plus operatur, quàm veritas. 165. 157
 Fideiussor an per iuramentum perdat beneficium discussonis. 47. 137. 52. 152
 Felix non est, cui bona desunt, Peripateticorum sententia. 103. 1
 Fideiussores vbi requiruntur, vnus non sufficit. 283. 232
 Filia semel dotata perpetuò excluditur ex statuto excludente dotatas. 268. 195
 Filia facit deficere conditionem stipulationis restituendæ dotis, si matrimonium solueretur sine liberis. 287. 252
 Filia an prohibetur succedere in feudo quod concessum est masculis & fœminis, si masculus qui eam excludebat, illico mortuus est. 261. 167. 169
 Filia præsumitur competenter dotata à patre. 19. 36
 Filia quæ non succedit, an faciat deficere eam conditionem, si quis sine liberis decesserit. 246. 102
 Filia naturalis an sit necessario dotanda. 235. 61
 Filia à statuto exclusa debet congrue dotari, & quidem vsque ad legitimam. 247. 109
 Filia exclusa à statuto repellit filium naturalem. 250. 118
 Filia exclusa potest capere ex testamento. 251. 123
 Etiam imperfecto. *ibid.* 124
 Etiam si factum sit coram duobus tantum testibus. *ibid.*
 Filia spiritalis vtrum sit dotanda. 229. 40
 Filia exclusa potest capere ab intestato, non existentibus aut repudiantibus masculis. 251. 125
 Filij ad parentum bona vocantur ex eorum & naturæ voto. 2. 4
 Filij hominibus sunt animi. 7. 14
 Filij viscera parentum. 9. 15
 Filij viuo patre censentur domini rerum paternarum. 11. 19. & 21
 Filij non soluunt gabellam ex hæreditate patris. 11. 19
 Filij non soluunt decimam ex hæreditate patris, stâte statuto quòd de omni lucro soluatur. *ibid.*
 Filij nati ætate charitate amantur à parentibus quàm nascituri. 99. 1 & 100. 3
 Filij an & quando & in quo sunt ecclesiæ postponendi. 85. 83. 87. 89. 90
 Filij naturales debent ali à matribus & auis maternis. 235. 62
 Filij naturales admittuntur ad emphyteusim acceptam à matre pro se & suis filiis, nisi ea illustris sit. *ibid.*
 Filij cur ob parentum scelera puniantur. 228. 333
 Filij non debent laudimia ex successione patris. *ibid.*
 Filij imperatorum an dicantur Augusti. 11. 21
 Filij præter spem geniti, possunt reperere bona à patre quaesita nomine fratris illius. 41. 112
 Filij adoptiui non profunt patribus ad consequenda munera & priuilegia ob liberos concessa. 221. 4
 Filij adoptiui an reuocent ex hac l. *ibid.* 2. & multis sequen.
 Filij spiritalis non reuocant ex hac lege. 226. 26. & sequen.
 Filij spiritalis non excludunt substitutum. *ibid.*
 Filij appellatione proprie non venit adoptiuius. 222. 7
 Filij adoptiui in nulla dispositione veniunt. *ibid.*
 Filij adoptiui dicuntur adfiliati. *ibid.*
 Filij naturales matribus succedunt etiam de iure ca-

nonico. 235. 62
 Atque etiam auis maternæ, & aliis coniunctis per matrem. *ibid.*
 Possuntque dicere inofficiosum testamentum matris. *ibid.*
 In eisque valet testamentum matris imperfectum. 235. 63
 Habentque in eis locum leges odiosæ respectu matris. *ibid.*
 Filij veri qui sint. 230. 45
 Filij mere naturales an reuocent ex hac l. *ibid.* 56. & seq.
 Idem non faciunt locum conditioni liberorum. *ibid.*
 Nec sunt in potestate patris. 284. 58
 Nec rumpunt testamentum. *ibid.*
 Nec eis debetur legitima. *ibid.*
 Nec reuocant alienata in fraudem. *ibid.*
 Nec excludunt fœminas ex statuto. 234. 59
 Nec faciunt vt testamentum imperfectum valeat tanquam inter liberos. 235. 60
 Nec profunt patri ad munera & priuilegia. *ibid.* 61
 Filij naturalibus matres tenentur petere tutores. *ibid.* 62
 Filij naturalibus potest mater substituere exemplariter. *ibid.*
 Filij matres succedunt. *ibid.*
 Filiatio non adeo fauorabilis, vt valeat testamentum nutu factum inter liberos. 203. 326
 Filiatio non tam fauorabilis est, vt in filios transeat dominium sine traditione. 203. 328
 Filiatio minus fauorabilis quàm libertas. 203. 325
 Filiationis ius separatum à iure succedendi. 301. 317
 Filiationis fauore non semper tempus certæ ætatis facit diem. 203. 325
 Filio adoptiuo debentur alimenta & quarta. 224. 20
 Filio adoptiuo debetur tutela legitima. *ibid.* 21
 Filio adoptiuo potest substitui. *ibid.*
 Filio adoptiuo debetur legitima. *ibid.* 20
 Filio profunt bona patris ad munera adipiscenda. 225. 23
 Filiorum merita in parentes. 135. 21
 Filiorum naturalium matres tutelam gerunt. 235. 62
 Filiorum appellatione an veniant nepotes. 101. 12
 Filios non habere, aut eos an habeas nescire. *ibid.* 15
 Filios temporales habere non possumus. 194. 284
 Filium adoptiuum non tenetur pater alere. 222. 8
 Filius potest ieiunare pro patre. *ibid.*
 Filius delegari potest à patre, si sit electa industria persona. 9. 16
 Filius vassallus non tenetur iurare patri domino. 10. 17
 Filius post mortem patris non dicitur feudum acquirere. 11. 20
 Filius vassalli viuente patre dicitur feudatarius. *ibid.*
 Filius regis rex dicitur. *ibid.* 21
 Filius comitis gaudet priuilegio comitum. *ibid.*
 Filius ex domo patris in ius vocari non debet. 7. 12
 Filius pauper non dicitur, cuius pater diues est. 13. 23
 Filius post donationem natus non potest eam confirmare viuente patre. 35. 94. & an possit eo mortuo. 95
 Filius adoptiuius non comprehenditur in constitutione quæ auxit legitimam liberorum. 221. 5
 Filius adoptiuius non detrahit duas quartas. *ibid.*
 Filius adoptiuius soluit gabellam ex eo quod sibi relictum est à patre, vt extraneus. 222. 6
 Filius an veniat ad successione aui non obstante renuntiatione matris. 171. 187
 Filius verus. 166. 162
 Filius spiritalis ita debet diligere & reuereri, imò magis patrem spiritualem, quàm carnalem. 227. 27
 Filius

Filius patrem spiritualem interimens punitur vt parricida. *ibid.*
 Filius spiritalis an possit vocare patrem in ius sine venia. *ibid.* 28. 228. 36
 Filius spiritalis an iudex recusari possit. 254. 29. *ibid.* 37
 Filius spiritalis an sit testis idoneus. 227. 30. & 38. & 229. 39
 Filius spiritalis vtrum sit alendus. 227. 31. & 229. 40
 Filius spiritalis vtrum possit conueniri vltra quàm facere possit. 228. 32
 Filius spiritalis an comprehendatur in authent. res quæ. 229. 40
 Filius spiritalis vtrum habeat legitimam in bonis patris. *ibid.*
 Filius adoptiuus venit appellatione filiorum etiam in odiosis. 224. 20
 Filius adoptiuus apud Gallos non succedit. 225. 22
 Filius adoptiuus rogatu donatarij facit locum huic l. 225. 23. & seq.
 Filius naturalis legitimatus an excludat fœminas ex statuto. 240. 82
 Filius naturalis legitimatus post donationem an reuocet ex hac l. 236. 64. & seq.
 Filius adoptiuus an sit suus patri hæres. 222. 8. & 225. 21
 Filius adoptiuus præteritus an rumpat testamentum. *ibid.*
 Filius naturalis nihil capit contra voluntatem patris. 247. 108
 Filius naturalis quid capit ab intestato. *ibid.* 109
 Filius adoptiuus non facit locum l. cum auus. 223. 10
 Filius adoptiuus non repellit fœminas ex statuto. *ibid.* 11
 Filius adoptiuus non comprehenditur in concessione feudi vel emphyteusis facta pro se & filiis. *ibid.* 12. & 13
 Filius adoptiuus non comprehenditur in priuilegiis. *ibid.* 12
 Filius adoptiuus, quæm pater putabat mortuum tempore donationis, an faciat locum huic l. 224. 18. & 4. seq.
 Filius adoptiuus succedit etiam in regno. 224. 19
 Filius adoptiuus transmittit hæreditatem etiam non aditam. *ibid.* 20
 Filius adoptiuus excludit naturales tantum filios & ascendentes & vxorem. *ibid.*
 Filius adoptiuus impedit bonorum possessionem. *ibid.*
 Filius adoptiuus reuocat alienata in fraudem. *ibid.*
 Filius adoptiuus potest impugnare testamentum patris. *ibid.*
 Filius adoptiuus non vocat in ius patrem sine venia. *ibid.* 21
 Filius adoptiuus potest institui in testamento non solenni. *ibid.*
 Filius adoptiuus potest subrogari, cum ex statuto filius potest subrogari. *ibid.*
 Filius cuius natiuitate donatio est reuocata, an possit viuente patre reuocare. 293. 1
 Filius viuente patre nihil debet habere de bonis illius. 221. 3
 Filius donantis egens debet ali à donatario. *ibid.*
 Filius eoràm patre torquendus ad eruendam citius à patre veritatem. 4. 7
 Filius est patri vitæ oculus. 6. 11
 Filius interdum insidiatur vitæ patris, nunquam pater filij. *ibid.*
 Filius vnde dicitur. *ibid.*
 Filius portio corporis patris. 9. 15
 Filius absens gaudet priuilegio presentis ob patrem presentem. *ibid.*
 Filius censetur habere quod pater habet. *ibid.*

Filius spurius potest à patre institui ob merita. 135. 22
 Filius cum emancipatur, beneficium accipit. 162. 146. & 163. 147
 Ideo plus debet patri, quàm filius qui est in potestate. *ibid.*
 Filius naturalis pro legitimo habetur quatum ad naturale fœdus. 195. 288
 Filius potest defendere patrem naturalem vt seipsum, *ibid.*
 Filius patrem naturalem occidens punitur vt parricida. *ibid.*
 Filius non potest patrem naturalem in ius vocare sine venia. *ibid.* 89
 Filius emancipatus non potest restitui aduersus emancipationem. 162. 146
 Filius naturalis nihil differt à legitimo in his quæ meram naturam respiciunt. 196. 289
 Filius naturalis adoptari non potest, vt succedat. 197. 295
 Filius in hæreditate paterna ius habet in spe. *ibid.* 296
 Filius qui exciso ventre editur, an reuocet ex hac l. 253. 139
 Filius qui moritur ante patrem, an etià reuocet. 260. 161. & multis seq.
 Filius certa probatione ostendi non potest. 166. 161
 Fictio non fit de re impossibili. 166. 165
 Filius fratris an nepos dicatur. 289. 266
 Fœmina quæ abortitur, dicitur magis eiicere, proicere, vel abigere partum, siue fœtum aut conceptum, quàm parere aut edere. 270. 206. 207
 Fœmina quot mensibus partum gerat. 272. 210
 Fœmina semel exclusa ob masculos perpetuo manet exclusa etiam illis mortuis. 267. 293. & 2. seq.
 Fœtus intemptiuus & non vitalis pro non nato habetur. 270. 205. & seq.
 Formæ omisio reddit actum nullum, etiam pium & fauorabilem. 307. 67. quod duobus modis limitatur. 307. 68. 69
 Forma est quæ dat esse rei, & perfectionem esse. *ibid.* 67
 Forma non impletur per æquipollens. 364. 352
 Foro cedere apud iuriconsultos quid sit. 105. 5
 Fratnitatis maximum vinculum & affectio. 88. 92
 Frater marito & liberis aliquando antepositus. *ibid.*
 Fraus facilius fit in adoptione quàm in legitimatio-
 ne. 242. 89
 Fraus facile fingitur in adoptione. 221. 3
 Fraus præsumitur ex alienatione rei particularis, in qua totum aut maior pars patrimonij consistit, sicuti & omnium bonorum aut maioris partis vel quoræ. 111. 4
 Fraus nõ præsumitur ex alienatione, nisi sit omnium bonorum, vel maioris partis. 114. 12
 Fructus ex eo restituuntur quod fit ipso iure, nõ expectata petitione aut sententia. 347. 268
 Quod qualiter intelligatur. 348. 272
 Fructus vtrum in casu nostræ l. debeantur ex natiuitate filij qui reuocat, an & ante mortem. 347. 267. & seq.
 Fructus legitimæ debentur à morte patris. 347. 270
 Quod qualiter intelligatur. 348. 274
 Fructus rei donatæ non dicuntur donati. 349. 279
 Fructus percepti ex venditione cum pacto additionis in diem, an sint restituendi. *ibid.* 278. & 350. 282. 283
 Fructus non reuocantur, cum donatio inter viuos reuocatur. *ibid.* 281
 Fructus bona fide percepti ex donatione inter viuos & vxorem, non restituuntur. *ibid.*
 Fructus percepti ex venditione facta cum pacto reuen-

reuendendo, an sint restituendi. ibid. 283
Fruetus percepti de re fideicommissaria, aut alias subiecta restitutioni sub conditione, an sint restituendi. ibid. 284
Fruetus sequuntur dominium. ibid. 282
Fruetus non computantur in impensas ad perpetuam rei vtilitatem factas in casu l. nostrae. ibid. 282. & sequen.

G

Gabella non debetur ex hereditate obuenta filio. 11.19
Gabella debetur ex remissione sicut ex donatione. 168.173
Gabella ob merita remittitur. 139.42
Gabella non debetur pro legato male ablatorum. 86.88
Galenus no admodum detestatur solocismum, modo res clare pronuncietur. 220.1
Geminatio verborum facit, vt quae sunt ferenda tantum sententiae, fiant latae. 303.46. & seq.
Geminatio actuum no operatur nisi sit interuallum. 304.49 & seq.
Sed tantum geminatio verborum. ibid.
Geminatio operatur vbi agitur de declaratione voluntatis, sed non quando agitur de prauidicio terrij. ibid. 51
Generalem liberationem nemo compellitur facere. 41.116
Generales renunciaciones saepe apponuntur cum parua cognitione & ex sola notariorum consuetudine. 45.126
Generales renunciaciones esse parui momenti. ibid.
Generalia verba generaliter prauidicant. 42.117
Generalis meritorum mentio quid operetur. 148.87. & seq.
Generalis locutio est obscura. 149.93
Generalis dispositio quid comprehendit. 151.99. & duobus seq.
Generalis renunciatio non tollit remedium l. ij. C. de rescind. vendi. 45.127
Generalis renunciatio semper intelligitur rebus sic stantibus. ibid. 130
Generalis renunciatio non trahitur ad futuras exceptiones. ibid.
Generalis renunciatio simplex vel iurata, an comprehendat legitimam. 49.144. 53.160
Generalis renunciatio iurata vel simplex an valeat. 50.146. & 54.163
Generalis subscriptio, vt specialis nocet. 41.116
Generalis sermo generaliter intelligitur. 42.118. etiam si maior sit ratio in vno quam in alio. ibi comprehenditur etiam personas priuilegiatas. ibid.
Generalis dispositio generaliter intelligitur, etiam in materia odiosa atque poenali. ibid. 119
Generalis renunciatio omnis auxilij an tollat beneficium S. C. Velleia. & cedendarum actionum, & discussionis bonorum, & diuisionis, & l. Plerique. de in ius vocan. & l. de his. de transactionibus, & reuocandi ob. insinuationem, & nequis conueniatur, nisi in quantum facere potest, & beneficio speciali fauore indulto, & quid si. ex statuto com.

petit. 43.121
Generalitas cuiuslibet non trahitur ad non verisimilia. 26.158
Generalitas dispositionis quantum prauidicet, quantumque comprehendat. 41.116. & seq.
Genesis locus. 230.181
Genu fura propius. 92.109
Gordianus senior audita morte filij, mortem sibi consciuit. 4.8
Graccus vnde primum dictus. 272.210
Graciae quomodo apud antiquos depingebantur. 147.85
Graecorum legibus ei non licebat publice cocionari, qui patrimonium turpiter consumperat. 106.6
Grauatus inter pauperes distribuere, non potest in vnum tantum distribuere. 286.227
Guarentigia non valet, vbi principale non valet. 153.105

H

Habeatur verbum, an sit latae sententiae. 337.216. & seq.
Quid si dicatur, habeat actus. 338.219
Quid si negatiue, non habeat. 339.223
Habeatur & sit, hac verba quam vim habeant. 338.220. & seq.
Habere pro derelicto, species est donationis. 177.213. & seq.
Haberet pro tali, aut loco illius, denotat improprietatem. 229.39. ibid. 45.223. 54
Hadrianus imperator senatoribus qui non suo vitio decocerant, patrimonium expleuit. 106.6
Hadrianus decocores bonorum suorum publice deridendos, exhibuit. ibid.
Hadrianus eum deportauit, qui filium nouerca, adulterum in venatione interemit. 5.10
Hebraeorum lege infantes cur octauo die circuncidebantur. 99.2
Herodes donantis an possint reuocare ex hac l. 278.212. & in verbo Reuertatur. nu. 300. & seq.
Haeredes donantis an possint reuocare ob ingratitude. 279.215
Haeredes domini an possint reuocare feudum ob feloniam, ibid. & in verbo, Reuertatur. nu. 300. & 2. sequen.
Haeredes mariti an possint obicere adulterium viduae. 280.27
Haeres momentaneus substitutum excludit. 265.188. in fin.
Haeres an possit declarare voluntatem defuncti. 352.290
Henricus imperator uxorem suam quinquagenariam pregnantem palam parere voluit. 18.35
Herculius Maximus Maxentium filium imperio deturbare nixus est. 15.10
Hetruscorum lex verus. 190.268
Hippocratis anigma. 270.206. 271.208
Hippocratis locus animaduertus. ibid.
Homines nostri, vt vasalli, & ceteri id genus appellatione rerum nostrarum veniunt. 292.323
Homines plerumque falluntur in coniectura da mente tacita. 66.23
Homines vt plerumque sunt idonei gignendis liberis. 29.66
Hominum armatorum vel coactorum appellatio an de vno dici possit. 282.228
Hostium munera, non munera. 88.24

I

Iacob luxit filium suum, quem mortuum putabat inconsolabiliter. 69.11
Iason humanitatis admodum sciens. 69.11
Ignorantia non verisimilis non probatur solo iuramento. 21.39
Illico dictio, quam vim habeat & an sit latae sententiae. 316.

Illico dicitur decessisse, qui mortuus est antequam nomen sit impositum. 261.167
Eadem significat executionem paratam. ibid.
Immediate dictio latae sententiae. 317.116
Imperatorum recentiorum tempore nitor, elegantia, & puritas linguae latinae amissa. 220.1
Imperator in suis legibus quandoque grosso modo & improprie loquitur. ibid.
Impossibile reputatur, quod a solo principe conceditur. 242.89
Immunitas an trahatur ad bona futura. 94.113
In & intra eiusdem sunt significationis. 272.210
Incapaces successioanum an faciant deficere conditionem, si sine liberis decesserit. 250.122. & 251.126
Incarcerati obligatio ipso iure nulla. 313. 27. 314. 101
Incontinenti, quod sequitur, prius actum esse videtur. 155.113
Incontinenti dictio est latae sententiae. 317.114
Incontinenti quid factum esse censeatur, vt idem actus reputetur. 157.119
Incorporatum quid dicatur, & an sit latinum. 172.192
Incurrat verbum an sit latae sententiae. 323.145. 146
Indebitum solutum cum renuntiatione conditionis indediti, potest tamen repeti a muliere minore, & ceteris, quorum fragilitas obuiat obligationi. 37.100
Atque etiam ab aliis qui credebant esse debitum. 40.111
Indebitum scienter solutum an reuocetur ex hac l. 207.342
Indicia multa an requirantur ad torturam, an vero vnum sufficiat. 288.259
Indilate dictio latae sententiae. 317.116
In dubio debemus potius iudicare canonem ferenda, quam latae sententiae. 343.246
Praesertim si poena constituitur delicto non consummato. ibid. 247
Quod procedit in delictis vel rebus aliis odiosis. Nam in fauorabilibus contra ipse obligatus, licet sit turis exceptione, dicitur pati damnum. 344.252. & seq.
Infans qui in vtero est, an reuocet ex hac l. antequam nascatur. 255.144. & multis seq.
Quid si caput tantum exerit, & moritur. 258.156
Quid si membro aliquo exeso nascatur. 260.160
Infans qui in vtero est, an & quando pro nato habeatur. 255.144. 258.155
Infans qui in vtero est, aperit edictum scripto haeredi. ibidem.
Et interim obstat sequentibus. ibid.
Et is haeres institui potest. ibid.
Et ique legari & donari potest. ibid.
Et stipulari. ibid.
Et ique competit restit. in integrum. ibid.
I ique mittitur in possess. bonorum. ibid.
Et ique fit collatio a ceteris. ibid.
Et item tenetur mater petere tutorem. ibid.
Is legitimatur per matrimonium. ibid.
Infans antequam sit natus, non rumpit testamentum. 255.145
Infans nondum natus non admittitur ad partem hereditatis. ibid. 146
Nec in potestate patris est. ibid.
Et necdum suus est. ibid.
Nec haeres nec dominus esse potest, donec nascatur. ibid.
Nec facit vt alimentum vsusfructus trafeat in alimenta. ibid.
Nec ei debetur legitima. ibid.
Nec praesertur ceteris creditoribus in bonis tutor.

ris donec nascatur. ibid.
Nec pupillus quidem dici potest. 186.147
Nec ei mora fit. ibid.
Nec illi datur tutor. ibid.
Nec is quidem homo est. ibid. & seq.
Nec animal. 257.149
Nec comprehenditur in re praesalio, quas vocant; 256.147
Sed & is pro nihilo reputatur. 257.149
Nec censetur esse in rerum natura. ibid.
Nec punitur pro homicida qui eum interemit. 288.150
Nec pro eo soluitur vestigal. ibid. 151
Nec pro eo datur praemium statutum capienti aliquod animal. ibid. 152
Nec baptizari potest. ibid. 153
Nec censetur esse super terram. ibid.
Infans si caput tantum aut aliam partem extra vterum exerit an baptizari possit. 258.156. 157.158
Infans exectus e ventre matris mortuae, & qui illico post decessit, succedit ipsi matri, & transmittit hereditatem in patrem. 265.188
Infans octauo die a natiuitate circuncidebatur. 261.167
Ingratitudo futura an remitti possit simpliciter vel cum iuramento. 48.140. & 52.155
Infeudatio ita facta vt vasallus sit liber ab omni seruitio, non habet vim infeudationis, sed donationis. 206.339
Infinitium omnia tempora comprehendit. 380.224
Infinitium in dubio est ferendae sententiae. ibid.
Inimicorum munera suspecta. 88.94
Inopinabilia & incredibilia non censentur cogitari. 40.111
Inquisitio non verisimilis non cassata. 26.60
Insinuatio an requiratur in re habita pro derelicto. 177.215
Insinuatio non requiritur cum dominus remittit offensionem aut poenam. 171.183
Insinuatio donationis an renuntiare possit simpliciter, vel cum iuramento. 49.143. 53.158
Instrumenta duo si fuerint cofestum vnum post aliud inter easdem partes confecta, in vnoque desit dies, eum ab altero mutuatur. 155.113
Instrumento verisimiliori standum est. 22.42
Instrumentorum verba inspicienda. 62.11
Instrumentum quod non cantat, nec ego cantabo. ibid.
Instrumentum gaurentigiatum an probet inter prohibitos. 153.103
Instrumentum gaurentigiatum habet vim sententiae. ibid. Sed in his tantum quae respiciunt executionem. ibid. 104
Intentio pro mente & voluntate apud probatos scriptores. 78.57
Interlutoria sententia trahens suam executionem reuocari non potest. 355.309
Interpretatio stricta & propria fit in contractibus. 226.24
Interpretatio ea accipienda est vt actus valeat. 146.83
Interpretatio lata fieri debet cum agitur de remuneratione. 147.85
Interpretatio fit contra proferentem, nisi verisimilitudo aliud suadeat. 24.54
Interpretatio non verisimilis non admittitur. 26.60
Interpretatio ita debet fieri, vt verbis congruat. 63.13
Interpretatio debet fieri non perimendo, sed exponendo. 63.14
Interpretatio debet esse verisimilis. ibid.
Interpretatio quae verbis non congruit, censetur esse noua dispositio. ibid. 15
Interpretatio quae ad ius commune reducit, est facile amplect

amplectanda. 70.35
 Inuestitura tenor inspiciendus. 61.9
 Inuestitura tenor potentior quam natura. ibid.
 Ionathas à morte ob merita in rempublicam libera-
 tus. 138.38
 Ipso facto est lata sententia. 323.143
 Ipso iure est lata sententia. ibid.144
 Ipso iure cum quid fit, intelligitur, si declaratur, siue
 petatur. 295.10. cum multis sequentibus. Verum
 sufficit id tacite declarari. 295.11
 Ipso iure non transfertur dominium in priorem do-
 minum, cum contractus resoluitur ipso iure. 297.17
 Ipso iure commissum, domino quaeritur: per senten-
 tiam autem, usufructuario. 373.405
 Ipso iure cum non valet, potest quis venire contra fa-
 ctum suum. ibid.406
 Ipso iure quid fieri plenius est quam per sententiam.
 ibid.407
 Ipso iure quid dicitur multis modis ac respectibus.
 ibid.408. & seq.
 Ipso iure cum defensio tollit actionem, ea non reiici-
 tur ex statuto quod iubet nullam exceptionem ad-
 mitti. 373.410
 Ipso iure priuatus notariatu, non eum potest postea
 exercere. ibid.412
 Ipso iure potest ius praetorium aliquid tollere. ibidem
 411
 Ipso iure exceptio concludens actionem agenti non
 competere, impedit litis ingressum. ibid.413
 Ipso iure quod nullum est, non confirmatur amoto
 impedimento. ibid.414
 Ipso iure quod nullum est, non ratificatur. 373.415. &
 sequen.
 Ipso iure quod nullum est, non praestat titulum pra-
 scribendi. ibid.417
 Ipso iure quod nullum est, confirmans dare videtur.
 ibid.418
 Ipso iure poenas impositas non excusat ignorantia iu-
 ris etiam mulieres. ibid.419
 Ipso iure cum per allegationem suae turpitudinis con-
 cluditur ius actori competere, ea allegatio non ad-
 mittitur. ibid.420
 Ipso iure restitutus, ad integrum tempus restituitur.
 362.342
 Ipso iure cum poena imponitur, an requiratur senten-
 tia. 371.398
 Ipso iure cum quid est indebitum, si solvatur repeti
 potest. Si non ipso iure potest. 363.347
 Ipso iure priuato non debent debitores soluere: nec
 si id faciunt, liberantur: secus si non ipso iure. 365.
 nu. 365
 Ipso iure cum quid fit, statim debentur fructus sine
 alia petitione, aut litis contestatione. 347. & se-
 quen.
 Ipso iure cum quid fit, obligat in foro conscientiae,
 etiam si poena sit. 352.291
 Ipso iure cum quid fit, poena afficit delinquentem
 quantumlibet occultum. 353.295
 Ipso iure quod fit, transit aduersus haeredes: licet alias
 non transiret. ibid.296. & seq.
 Ipso iure quod fit, transit ad haeredes: ad quos alias non
 transiret. 354.300 & seq.
 Ipso iure cum poena imponitur, constitutio non ex-
 tenditur quae alias extenderetur ex eadem ratione.
 ibid. 303
 Ipso iure cum poena imponitur, non extenditur con-
 stitutio ad exaequata siue aequiparata de iure anti-
 quo. 354.304
 Ipso iure priuatus beneficio non potest illud licite te-
 nere, aliud, si priuandus sit. 352.292
 Ipso iure cum poena imponitur, constitutio iuris an-
 tiqui declaratoria addens nouam poenam non ex-
 tenditur respectu poenae ad praeterita. 353.295

Ipso iure cum poena imponitur, id quod nominatim
 fieri debet, necesse est fieri expressis nominibus
 propriis aut alias indubitatis, quamuis alias secus.
 ibid. 296
 Ipso iure cum quid fit, non est locus poenitentiae. ibi,
 297
 Ipso iure cum electio habet vim executionis, non licet
 variare, licet alias secus. 355.308
 Ipso iure cum quid fit, non admittitur mora purga-
 tio vbi alias admitteretur. 359.328
 Ipso iure cum poena imponitur, non crescit nec de-
 crescit negatione vel confessione. 356.312. & seq.
 Ipso iure cum poena imponitur, non mitius agitur cum
 ciuilitate agitur, quam cum criminaliter: licet alias
 secus. ibid.315
 Ipso iure cum quid non valet, nec renuntiatio quo-
 que valet, alias secus. 357.316. & seq.
 Ipso iure rescissa, reuocata, amissa, confiscata, alienari
 non possunt. 358.324
 Nec de his testari possumus. 360.331
 Ipso iure cum infamia infertur, etiam ex lata culpa
 incurritur: secus si per sententiam. 360.332. & seq.
 Ipso iure cum poena imponitur, non punitur conatus
 vt delictum. ibid.334
 Ipso iure cum quis priuatur beneficio, id potest alte-
 ri, illo non citato, & sine sententia conferri. ibidem.
 335
 Ipso iure si non valet alienatio cum quid fit contra
 pactum an poterit res propria autoritate occupari.
 362.344
 Ipso iure cum actio tollitur, iudex ex officio potest
 repellere agentem. ibid.345
 Nec tantum id iudex potest, sed & tenetur facere.
 563.347
 Ipso iure qui compensat, si soluit, potest repetere, alias
 secus. ibid.348
 Ipso iure cum poena imponitur, ea debetur, etiam si
 constitutio non fuerit recepta aut approbata. ibid.
 350
 Ipso iure quod deficit, accrescit, alias secus. ibidem.
 351
 Ipso iure cum idem effectus inducitur per actum aequi-
 pollentem, possunt per id aequipollentes impleri quae
 alias non possunt. 364.352
 Ipso iure cum poena imponitur, inspicitur opinio de-
 linquentis magis quam veritas, vt poena euitetur.
 ibid. 353
 Ipso iure priuatus impeditur agere, & potest submo-
 ueri exceptione exclusiua iuris agentis: alias secus.
 364.354. & seq.
 Ipso iure priuato possunt subditi obedientiam subtra-
 here: secus si non ipso iure. 365.366
 Ipso iure cum poena imponitur omissioni vel negli-
 gentiae sine die, requiritur monitio: alias secus. 366.
 368. & seq.
 Ipso iure cum poena imponitur, non potest episcopus
 dispensare. ibid.370
 Ipso iure potest lex dominium & possessionem tran-
 sferre non homo. ibid.371
 Ipso iure cum poena imponitur, non admittitur pro-
 curator. ibid.372
 Ipso iure actus nullus non confirmatur iuramento.
 ibid.373
 Ipso iure cum sententia non tenet, potest iudex ite-
 rum cognoscere & pronunciare. 367.374
 Ipso iure cum electio nulla est, publicato etiam scruti-
 nio possunt electores variare, & iterum eligere.
 ibid.375
 Sed hoc intelligendum, nisi electores essent priuati
 ipso iure eligendi. 367.376
 Item nisi ius eligendi competeret iure alieno. ibid.
 377
 Ipso iure cum optio nulla est, potest iterum fieri, alias
 secus

secus. ibid.379
 Ipso iure priuati iure eligendi ob defectum formae,
 amplius eligere non possunt, alias possunt. ibi.380
 Ipso iure cum legatum transit in legatarium, non te-
 netur cauere de non alienando, si nudum ei praece-
 ptum de non alienando sit factum: alias secus. ibi.381
 Ipso iure necne poena imponatur, inspicitur, vt scia-
 mus, poenane statuti, an domicilij an denique loci
 delicti debet imponi. 368.382
 Ipso iure quod nullum est, non facit iudicium. 368.383
 Ipso iure infamis statim testari non potest. ibid.384. &
 sequen.
 Ipso iure infamis an & quando testis esse possit. ibid.
 385
 Ipso iure primum testamentum à secundo reuocatum,
 non reuiuiscit secundo cassato: secus si ipso iure sit
 reuocatum. ibid.386
 Ipso iure cum poena trahit secum executionem, non
 expectatur terminus intra quem quid fieri debuit,
 si certum sit id fieri non posse intra eum terminum
 alias secus. ibid.387
 Ipso iure cum quid fit, dominium transit sine tradi-
 tione, non tamen possessio. ibid.388
 Ipso iure cum transfertur dominium, praefertur is qui
 id habet, alij cui prius tradita est possessio. 370.397
 Ipso iure cum quis est priuatus, potest contra eum obii-
 ci post confirmationem electionis. 374.422
 Ipso iure cum deficit iurisdicatio, citatus non tenetur
 comparere. ibid.423
 Ipso iure ex causa transactionis liberatus potest poe-
 nam petere, & actorem repellere exceptione tras-
 actionis, alias non. ibid.424
 Ipso iure cum nullum est remedium incompetens,
 sufficit ignorantia iuris, vt quis non videatur re-
 nuntiasse remedio competenti: Secus si non ipso
 iure. 375.425
 Ipso iure illata sententia facit, vt continuo dicatur res
 iudicata, non expectato tempore ad appellandum
 introducto. ibid.426
 Ipso iure cum actio non competit, an sententia super
 ea lata nulla est ipso iure. ibid.427
 Ipso iure nulla immixtio non tollit beneficium ab-
 stinendi. ibid.428
 Ipso iure incapax institutus cum alio an faciat huic alij
 in totum. ibid.429
 Ipso iure nouata prima stipulatione per secundam poe-
 nalem, an ex illa prima agi possit. ibid.430
 Ipso iure nullum rescriptum ob surreptionem impe-
 dit iudicem delegatum cognoscere de principali.
 ibid.431
 Ipso iure cum priuatus est vasallus, & tamen ei domi-
 nus offensam condonat, an dicitur feudum nouum
 an antiquum. ibid.432
 Ipso iure poena à lege inflata non potest à iudice com-
 mutari. ibid.433
 Ipso iure tutus non habet necesse opponere, alias se-
 cus. ibid.421.434
 Ipso iure quod nullum est, an confirmari potest. ibid.
 435
 Ipso iure cum fit compensatio doli cum dolo, an do-
 lus possit obiiici. 376.436
 Ipso iure cum perit ius minoris, an restitutio in inte-
 grum possit incidenter peti. ibid.437
 Ipso iure poena pecuniaria ratione delicti imposita,
 sublata renasci non possunt, alias secus. ibid.438
 Ipso iure tutus an restituatur contra naturalem obli-
 gationem. ibid.439
 Ipso iure poena à iure illata an imponatur delinquenti
 extra territorium. ibid.440
 Ipso iure lata sententia à lege non potest confessio fi-
 cta vel praesumpta reuocari praetextu erroris. ibid.
 441
 Ipso iure non est communis res empti ex pecunia

communi, ideo interim alienari potest: ibid.441
 Ipso iure sublato principali, sublatum est accessorium.
 ibid.443
 Ipso iure vitiatu principali, iuramentum id ipsum
 non confirmat. ibid.444
 Ipso iure cum contractus aut iudicium nullum est,
 valet iuramentum ibi praestitum. ibid.445
 Ipso iure cum quid conceditur, non est necesse adire
 iudicem. 377.446
 Ipso iure vditione nulla, suppletio pretij locum non
 habet. ibid.447
 Ipso iure cum nullus est titulus possessoris beneficij,
 potest beneficium ab alio impetrari sine mentione
 possessionis illius. ibid.448
 Ipso iure cum matrimonium nullum est, non praestat
 impedimentum alijs iustis nuptijs. ibid.449
 Ipso iure factum à lege non exigit scientiam hominis.
 433.450
 Ipso iure poena vasallo inflata, non potest à vasallo
 elui sine consensu domini. ibid.451
 Ipso iure cum prima litera non valet, valet impetra-
 tio secundarum sine illarum mentione. ibid.452
 Ipso iure cum alienatio feudi nulla est, tempus anni
 non currit agnato. ibid.453
 Sed & tunc idem agnatus, aut dominus statim po-
 test reuocare, non expectata morte vasalli. 378.454
 Ipso iure cum alienatio nulla est, non opus est reuo-
 catione. ibid.455
 Ipso iure tutus sine remedio rescindente non vtendo
 priuilegio, videtur facere voluntarie. ibid.456
 Ipso iure cum nullum est instrumentum, ea nullitatis
 exceptio opponi potest contra illud, etiam si statu-
 tum prohibeat obiiici exceptionem. 424.458
 Ipso iure poena legalis imposita non toties iteratur,
 quoties idem factum iteratur. ibid.459
 Ipso iure cum priuilegium iurisdictionem tollit, non
 valet sententia lata contra id priuilegium. ibidem.
 460
 Ipso iure cum iurisdicatio expirat, aut soluitur, non
 valet processus, etiam si partes sponte litigent. ibid.
 461
 Ipso iure cum exceptio concludit actionem non com-
 petere, an potest opponi ante litis contestationem.
 ibid.462
 Irritum est dictio lata sententiae. 303.48
 Iudex in arbitrarijs potest dolum committere. 135.31
 Iudex potest donare mulctam & alia ad fiscum perti-
 nentia ob merita. 121.33
 Iudex filius aut pater spiritualis an recusari possit.
 228.29
 Iudex an possit poenam vel minuere vel omnino re-
 mittere ob merita. 137.34
 Iudices ob remunerationem licite munera accipiunt.
 142.57
 Iudicium multas moras habet. 320.128
 Iuramentum an vitietur vitiatu principali. 376.444
 Iuramentum non valet quando iudicium est ipso iu-
 re nullum. ibid.354
 Iuramentum non impletur per aequipollens. 364.352
 Iuramentum an tollat beneficium discussionis. 48.
 137. & 52.152
 Iuramentum an validet pactum de succedendo. 49.
 142. & 53.158
 Iuramentum in generali renuntiatione appositum an
 tollat legitimam. 50.144. & 53.160
 Iuramentum in generali renuntiatione appositum, an
 tollat l. de his. ff. de transact. 50.145. & 53.161
 Iuramentum an firmat generalem renuntiationem.
 50.144. & 54.163
 Iuramentum non supplet consensum. 50.148
 Iuramentum in renuntiatione appositum eos tantum
 casus comprehendit, quos ipsa renuntiatio. ibid.
 149

Juramentum non habet vim specialissimæ renuntiationis. 51.150
Juramentum non impedit reuocationem ex hac l. 60. 54. & seq.
Juramentum non auget obligationem, sed addit religionis vinculum. ibid. 163. & sequitur naturam actus in quo interponitur. ibid. Et recipit omnes condiciones ac vires actus principalis. ibid.
Juramentum intelligitur rebus sic stantibus. 54.166
Juramentum non trahitur ad incognita. 55.170
Juramentum non trahitur ad non verisimilia. ibidem. 171
 & solet poni in contractibus ex stilo notariorum magis quàm quòd partes iurauerint. ibid. 172
Juramentum patris non est filij, nec e contrario. 11. 17
Juramentum in supplementum probationis non habet locum in non verisimilibus. 21.39. & 23.45
Juramentum non confirmat quod infirmum est ratione alterius. 35.92
Juramentum non vergit in dispendium alterius. ibidem.
Juramentum vnus alteri non nocet. ibid. & 54.164
Juramentum habet vim specialis renuntiationis. 45. 126
Juramentum habet vim clausulæ, si non valet aut valebit. 47.133
Juramentum facit vt quis in genere videatur cogitasse. ibid. 135
Juramentum an habeat vim vt renuntiatio mulieris, aut minoris non certiorari valeat. 47.136. 137. 51. 151
Juramentum habet vim sententiæ. 153.104
 Ideoque etiam executionem paratam. ibid.
Juramentum habet vim garantigie. ibid.
Juramentum an probet inter prohibitos. 148.88
Juramento non creditur in non verisimilibus. 21.39
Juramento damnus passus vel alterius ex statuto non creditur in non verisimilibus. 24.50
Juramento an renuntiare possit alimentis ex statuto debitis, & an futuræ hereditati per idem renuntiare possit. 49.141. 142. & 52.156
Iuri de futuro an renuntiare possit vel simpliciter, vel cum iuramento. 48.138. & 52.153
Iuri prohibitorio vtrum renuntiare possit vel simpliciter vel cum iuramento. 48.139. & 52.154
Iuri alterius nemo potest renuntiare in præiudicium illius etiam si ille ab renuntiante ius habeat. 35.90
Iuri dicendi contractum nullum præscribitur. 370. 393
Iuri adeundi præscribitur. 369.292
Iurisconsulti nonnunquam improprie loquuntur. 220.1
Iurisconsulti aliquando vsurparunt verba non admodum proba aut recepta. ibid.
Iurium interpretes debent excusari, si improprie & grosso modo loquuntur. ibid.
Iurium interpretibus permittitur loqui vt lex vel imperator loquitur. ibid.
Ius quærendum non tantum habet roboris quàm quæsitum. 170.181
Ius quærendum nondum est in bonis nostris. 171.186
Ius non liquidum an remitti possit à quolibet administratore, & quomodo. 173.196
Ius non liquidum est aliquid estimationis. 174.198
Ius patronatus donari non potest sine consensu episcopi. 210.353
Ius patronatus est inæstimabile. ibid.
Ius patronatus iudicio ecclesiastico diffiniri debet. ibidem.
Ius patronatus constitutionibus laicorum non subicitur. ibid.
Ius patronatus an sit in bonis nostris. ibid.

L
Laico libros verisimilium scripsit. 27.61
Laici in iure patronatus, & ceteris rebus ecclesiasticis sunt subditi legibus & statutis laicorum. 364.355
Largè. 114.11
Largitio. ibid.
Largitor. ibid.
Largiter. ibid.
Largiri quid significet. ibid. 11. & 119.22
Largus. 114.11
Lazarus suscitatus an debuit uxorem & bona recuperare. 262.170
Latus non dicitur, qui potuit lucrum ex conuentione consequi & damnum, etiam si ipse damnum nactus est. 159.128
Learnarum natura in conseruandis scetibus ex pardo genitis. 7.14
Legata ad pias causas non minuunt legitimam. 203.330
Legata non reuocantur per solam rei legatæ obligationem. 96.122
Legata non requirunt traditionem. ibid.
Legata requirunt aditionem hereditatis. ibid. & non requirunt insinuationem. ibid. Et veniunt in confiscationem bonorum. ibid.
Legata non retrotrahuntur ad tempus testamenti. ibidem.
Legatarius, cui vetitum est alienare, an teneatur cauere de non alienando. 367.381
Legatorum dominium transit ipso iure in legatarium, non possessio. 361.338
Legatum vt ipso iure transfertur quantum ad dominium, ita & transfertur per actus resolutiuos. 397. 17. & seq.
Legatum transit ipso iure in legatarium. 354.301
Legatum factum ei cui ex dispositione legis debebatur, an videtur esse factum animo compensandi, præsertim si alteri sit restituendum. 262.173
Legatum pro maritanda puella extinguitur, si ea viuo testatore maritetur. 280.219
Legatum alimentorum est pia causa. 203.330
Legatum tum demum ipso iure transit in legatarium, si res sit ipsius testatoris, non si alterius etiam heredis ipsius. 208.345
 Etiam si dominus consentiat. ibidem. Vide tamen ibid. 348
Lege correctæ non censetur correctæ ratio legis. 203. 330
Leges loquentes de indiciis quæstionem præcedentibus, verificantur in vno tantum bono indicio. 288.259
Legi nostræ an expresse renuntiare possit. 33.87
Legi nostræ an sit locus, si filius postea natus nolit donationem reuocari. 35.94
Legis dispositio deficit, si verba illius deficient. 57.2
Legis nostræ ratio & fundamentum. 2.3.28.62.35.90
Legitima est quasi debita. 278.113
Legitima censetur esse æs alienum respectu patris. 249.114
Legitima requirit specialem renuntiationem. ibid. 115
Legitima augetur ex fructibus. ibid. 116
Legitima debet esse sine onere. ibid. 117
Legitima an tollatur per generalem renuntiationem simplicem vel iuratum. 50.144. & 53.160
Legitimari quis an potest quo ad quædam tantum. 194.287. & 197.299
Legitimari quis non potest per voluntariam iurisdictionem, nisi citatis iis quorum interest. 236.64
Legitimati per matrimonium an succedant cum legitimis postea natis. 192.275
Quid de aliis legitimis. ibid. 277. & seq.
Legitimati an præteriti rumpant testamentum. 239. 79. & 244.97

Legitimati an excludant feminas ex statuto. 240.80
Legitimati æquè conseruant familiam, vt legitimi. ibid. 81
Legitimati nihil differunt à legitimis. 241.83
Legitimati aliter quàm per matrimonium, an succedant si postea nascuntur legitimis. 192.277. & multis seq.
Legitimati per matrimonium est multo fauorabilior & efficacior cæteris. 198.304
Legitimatio potest fieri sub conditione. ibid. 305
Legitimatio fieri non potest extantibus filiis principi legitimanti dissimulatis. 199.307
Quid autem si ipsi filij taciti non succedunt patri, vide in verbis, Susceperit liberos. nume. 154. 108
Legitimatio facta tacitis filiis legitimis, licet non valeat ad eorum præiudicium, valet tamen in cæteris. 178.216
Legitimatio nunquam reuocatur quo ad statum personæ ex natiuitate liberorum legitimorum. 201.316
Legitimatio integra manet, licet tollatur effectus succedendi. ibid. 224.317
Legitimatio reasumit effectum succedendi, si legitimus moriatur. ibid. 320
Legitimatio per oblationem curiæ in quibusdam est potentior cæteris. 202.321
Legitimatio plus habet viri quàm adoptio. 194.286
Legitimatio fauorabilior quàm adoptio. ibid.
Legitimatio ita fieri potest, vt legitimatus vel omnino non succedat, vel succedat in certa re tantum. 197.298. 202.319
Legitimatio dicitur donatio. 192.278
Legitimatio ob ingratitudinem reuocatur. ibid.
Legitimatio perfecta non debet irritari. 193.282
Legitimatio facta à patre moribundo an valeat, & an censeatur facta in fraudem necne. 238.73. & sequen.
Legitimatio per matrimonium plus habet fauoris & virium quàm alia. 238.75
Legitimato debetur legitima. ibid. 77. & 239.79
Legitimatio non potest fieri in præiudicium eorum quibus ius est iam quæsitum. 236.64
Legitimatio non retrahitur ad præiudicium alterius. ibidem.
Legitimatio cum sit viuente & consentiente patre, non requiritur citatio agnatorum, nec aliorum quorum interest. ibid. 65
Secus si patre mortuo. 239.76
Nisi ipse pater ita ante mortem disposuisset. 241.86
Legitimatus per scriptum nihil differt à legitimato per matrimonium. 196.290
Legitimatus an potest institui coram duobus testibus. 244.96
Legitimatus obtinet vicem posthumi. 309.78
Legitimatus vtrum dicatur vere legitimus, an fictus. 239.77
Legitimatus an sit suus patri hæres. ibid. 78
Legitimatus an sit proprie filius, vt comprehendatur sub statuto. 244.96
Legitimatus an excludat substitutum. 240.82. 242.90
Legitimatus per matrimonium habet querelam inofficiosa donationis, non alij. 237.71
Legitimatus non habetur pro legitimo, nisi quantum ad ipsum & legitimantem, non quantum ad cæteros. 236.64
Legitimæ fructus debentur à morte patris. 347.270
Quod qualiter intelligatur. 348.274
Legitimi vocabulum semper sonat in ciuilem intellectum. 243.92
Legitimæ supplementum non petendo præscribitur. 369.392
Sed quanto tempore. 370.395. & seq.
Legitimum esse, ex iure dependet. 243.92

Legitimus quis & illegitimus simul esse non potest. 194.284
Legitimus & adoptiuus æquiparantur. ibid. 285
Legum præsumptiones non aptandæ rebus non verisimilibus. 26.59
Leonum affectus in liberos. 7.14
Lex nostra an ita intelligatur vt fiat reuocatio ipso iure. 293.1. & multis seq. vsque ad 16
Lex nostra an ita intelligatur, vt donans natis liberis possit vindicare, vel possessionem condicere. ibidem.
Lex nostra an ita intelligatur, vt totum reuocetur. 290.2
L. nostra an obtineat si filius exciso ventre sit editus. 253.139. & seq.
L. nostra an obtineat ventre nondum edito. 255.144. & seq.
 Quid si caput tantum aut aliud membrum sit natum. 258.156. & seq.
Lex Dei non clauditur legum humanarum angustiis. 259.159
L. nostra an habeat locum si filius ante patrem sit mortuus. 261.167. & multis seq.
Lex nostra an ita locum habet vt pater ipse qui donauit, possit reuocare. 379.1. & 2
Lex nostra an ita procedat vt pater teneatur rem donatam referuare filio, cuius natiuitate facta est reuocatio. ibid.
Lex nostra vtrum ita obtinet, vt filius cuius natiuitate donatio est reuocata, possit viuo patre reuocare. 380.3
Lex nostra habet locum in donatione simplici & mera tantum. 130.1
L. nostra an procedat in donatione facta modico quopiam pretio. 130.2. & seq.
L. nostra an habeat locum in donatione remuneratoria, & quomodo. 132.11. & seq.
L. nostra an obtineat in donatione mutua aut vicissitudinaria, in qua vterque capit. 154.110. & seq.
Vtrum & in ea, in qua alter tantum capit. 158. 126
L. nostra non habet locum in donatione onerosa. 161. 139. & seq.
Lex cum auus, non procedit in dispositionibus onerosis. ibid. 140
Lex nostra an habeat locum in donatione ob causam, & quomodo. ibid. 141
L. nostra an procedat in donatione tacita & præsumpta. 164.151. & seq. vsque ad num. 170
L. nostra an procedat in concessione feudi. 205.335. & sequen.
L. nostra an habeat locum in indebito scienter soluto. 207.342
L. nostra an obtineat in consentiente donationi rei suæ. ibid. 343
L. nostra an habeat locum in confessione sine causa facta in iudicio. 209.352
Lex nostra an habeat locum in donatione iuris patronatus. 209.353. & seq.
L. nostra an procedat, cum id sit, quod fieri affolet. 211.360
Lex ciuilis generalis rationabilis & fauorabilis est seruanda in causa ecclesiæ & clericorum. 210. 354
Lex nostra an procedat cum fuerint factæ multæ donationes, quarum singulæ non tam magnæ sunt, vt reuocari debeant ex hac l. Vtrum si omnes reuocari debent, an nullæ. 124.33. 125.34
Lex nostra an habeat locum in natiuitate neporum. 101.12. 13. 102.14
Lex nostra non habet locum in filiis iam natis. 102. 17
Lex cum auus, an procedat in filiis iam natis. ibid. 18.19

- Lex nostra an procedat, cum donatur res certa, non quora pars.** 110.1. & seq.
- Lex cum auus, an procedat in rebus particularibus.** ibid.
- Lex nostra an habeat locum in donatione rei modica.** 112.6. & seq.
- Lex ita interpretanda, ut quodlibet verbum operetur.** 113.10
- Lex nostra an habeat locum in donatione facta extraneo, qui scilicet non sit libertus donantis.** 58.1. & multis seq.
- Lex cum auus, est exorbitans.** 67.26
- Lex nostra est exorbitans.** 63.15
- Lex exorbitans an sit extendenda.** 67.27
- Lex nostra an habeat locum, si donans cogitavit in genere de liberis.** 31.78. & seq.
- Lex nostra an habeat locum, si fuit apposta clausula codicillaris, aut si non valet & c.** 32.81. & seq.
- Lex nostra an habeat locum, si donans verisimiliter donasset, etiam cogitans de liberis.** 33.84
- Lex nostra an habeat locum, cum ei quis per dolum inductus renuntiavit.** 36.97
- Lex nostra an habeat locum, cum mulier, minor, rusticus ei renuntiant non certiorati.** ibidem. 98. & sequen.
- Lex nostra an habeat locum, cum ei est renuntiandum, si postea donanti nascantur liberi ex alia vxore.** 38. 103. cum multis seq.
- Lex nostra an habeat locum, cum ei renuntians omnino desperat de liberis, & tamen ei postea nascuntur.** 40.111. & seq. multis.
- Lex Longobardorum affinis nostrae.** 41.112
- Lex nostra an habeat locum, cum quis simpliciter & generaliter renuntiat omni remedio & c.** ibid. 115. & seq.
- L. 2. C. de rescind. vend. non tollitur generali renuntiatione.** 45.127
- Lex nostra an habeat locum, si generali renuntiationi appositum sit iuramentum.** 47.132. & seq.
- Lex nostra an habeat locum, cum simpliciter in donatione est appositum iuramentum.** 56.173
- L. de his. ff. de transact. an comprehendatur in generali renuntiatione iurata.** 50.145. 53.161. & an ei expresse renuntiare possit simpliciter, vel cum iuramento. ibid.
- Lex nostra an ita intelligatur, ut etiam constitutum appositum in donatione resoluatur ut donatio.** 293.2
- Lex nostra an ita demum procedat, si pater velit, & id ipsum declaraverit.** 295.10
- Lex ita intelligenda est, ut aliquid operetur & addat.** 301.35. 303.44.45
- Lex nostra an faciat restitui fructus statim a nato filio sine petitione aut sententia.** 327. 166. & sequen.
- An & etiam fructus a tempore donationis.** 348. 275. & seq.
- Lex nostra an procedat in foro conscientiae.** 369.391. & seq.
- Lex declaratoria iuris antiqui addens novam poenam, non extenditur ad praeterita respectu poenae quae imponitur ipso iure: secus si per sententiam.** 354.305
- Lex si quis maior. C. de transact. non habet locum aduersus tertium.** 359.326
- Lex suscepta vel accepta quae dicatur.** 363.350
- L. cum auus, an procedat in huiusmodi filio.** 246.102
- Lex nihil frustra facit.** 247.100
- Lex nostra an procedat si nascatur partus intempestivus & minime vitalis.** 270.205. & seq.
- L. nostra an habeat locum, si donans vnum tantum filium post donationem susceperit.** 282.226. & seq.
- L. transactionem. C. de transact. loquens de praesentia amicorum an habeat locum si vnius tantum addit.** 283.238
- L. nostra an procedat si post natum filium donans permiserit donatarium diutius vti re donata sine declaratione mutatae suae voluntatis.** 278. 211. cum multis seq.
- L. nostra vtrum ita procedat, ut natiuitate filiorum donatarij reuocetur donatio, quam donans alteri fecit post mortem prioris donatarij.** 289. 264. & sequen.
- Lex cum auus, an habeat locum in contractibus qui fiunt gratia vtriusque.** 289.265
- An eadem habeat locum in filio fratris, & in fratre, & in ascendentibus.** ibid. 266
- Lex in his quae pendunt a voluntate ipsius, fingendo, siue vtendo verbis fictionis, vere facere censetur.** 243.91
- Lex nostra an habeat locum, cum adoptatur filius post donationem.** 221.2. & seq. vsque ad 26. inclusiuè.
- L. cum auus, non procedit in filiis adoptiuis.** 225.10
- Liberorum appellatio non pertinet ad adoptiuos filios.** 223.15. & 224.16
- Legitima debetur filio adoptiuo.** 224.20
- L. nostra an habeat locum in filiis spiritualibus.** 226. 26. & seq.
- L. nostra an habeat locum, si donans ingressus fuerit monasterium.** 229.42. & multis seq.
- L. nostra an habeat locum in alumnis quos nutrices aut alij educant.** 231.49 & seq.
- Lex nostra an procedat in naturalibus tantum filiis.** 233.56. & multis seq.
- L. cum auus, an habeat locum cum institutus relinquit filios naturales tantum.** ibid.
- L. nostra an obtineat si filius naturalis legitimetur post donationem.** 236.64. & multis seq.
- Lex nostra an ita obtineat, ut si donem nomine alterius, quem promitto sub certa poena ratum habiturum, & ille nolit ratum habere propter filios postea natos, vtrum teneat ad eam poenam.** 381.4. 5.6
- L. nostra an habeat locum, si is cuius nomine alter donauerat, natis ex se liberis ratam habuerit donationem.** ibid. 7
- L. nostra an procedat si filius donat nomine patris, pro quo promittit de rato, postea pater ratum habet, deinde ipsi filio nascuntur liberi.** ibid. 8.9
- Lex nostra an obtineat cum donatio valet pleno iure, vel ex statuti, vel ex donantis dispositione.** ibidem. 10. 11
- Lex nostra an habeat locum inter Iudaeos.** ibid. 12
- Lex si quis argentum. C. de donatio. an procedat in donatione tacita & praesumpta.** 164. 152. 167. num. 166. 167. 168
- Lex vlti. C. de sacros. eccl. an etiam habeat locum in donatione tacita & praesumpta.** 164. 153. 167. num. 166. & seq.
- Lex prohibens & annullans siue infirmans trahitur ad actum praesumptum.** 166.164
- Et ad fictum quoque.** 166.164
- L. nostra an habeat locum in simplici renuntiatione siue remissione alicuius iuris.** 167. 171. & sequen.
- Et quid in renuntiatione iuris quaerendi.** 170. & seq.
- Quid in renuntiatione donationis nondum acceptae.** 171.186
- Quid in renuntiatione successionis futurae.** 171.188
- Quid item in renuntiat. non gratuita.** 172.189
- Quid in renuntiatione facta ei a quo ante res eadem venerat.** 172.192. & 3. seq.
- Quid in renuntiatione iuris non liquidi.** 153.106
- Quid in remissione debiti usurarij.** 174.202
- Quid in renuntiatione litis.** 175.203
- L. nostra an procedat in donatione quae fit ab extraneo ad dotandam puellam.** 183.240. & 4. seq.
- L. nostra**

- L. nostra an obtineat in donatione causa mortis.** 184. 245. & seq.
- L. si quis argentum, an trahatur ad donationem causa mortis.** 185.248
- Lex cum auus, an habeat locum in donatione causa mortis.** 185.250
- Lex nostra an procedat in legatis.** 188.259. & multis sequen.
- L. nostra an procedat in adoptione.** 192.274
- L. nostra an procedat in legitimatione, ut scilicet reuocetur natis legitimis.** ibid. 275. cum multis seq. vsque ad 322
- L. nostra an habeat locum in re habita pro derelicto.** 155.113. & seq.
- Lex nostra an obtineat in pactis dotalibus, ut quod maritus lucretiae dotem.** ibid.
- L. nostra an habeat locum in publicatione bonorum.** 204.332. & seq.
- Lex nostra an procedat in his quae quis ludo amisit.** 205.334
- Lex nostra an procedat in libertate data seruis.** 203. 323. & seq.
- L. cum auus, habet locum etiam cum est filius testatoris.** 196.294
- Lex exorbitans & correctoria extenditur ad casum qui comprehenditur sublata & improuise significatione.** 170.178. & seq.
- L. cum auus, an habeat locum in iure quaerendo.** 171.185
- Lex nostra an habeat locum, cum donans cogitat de liberis.** 28.63. & seq.
- Et quid si cogitet in genere.** 31.78
- L. cum auus. ff. de condi. & demon. non habet locum, cum testator cogitavit de liberis liberorum.** 28.65
- Lex quae generaliter loquitur, generaliter debet intelligi.** 29.68
- Lex nostra vtrum habeat locum, cum sit donatio in contractu matrimonij vel dotis.** 83.74. & seq. & in verbo donatione largitus. nu. 187. Et quid si in contractu matrimonij vel dotis alterius. 33. 82. & in verbo donatione largitus. nu. 240
- Lex cum auus, non habet locum cum testator mentionem fecit de liberis.** ibid. 73
- Lex an sit extendenda ad aliam personam ex verisimilitudine, sicuti ad alium casum.** 68.28.29
- Lex non debet esse manca & mutila.** 70.38
- Lex non debet esse ambigua.** ibid.
- Lex si totas. C. de inoff. dona. quomodo intelligatur.** 71.42.81.67
- L. correctoria non extenditur ex verisimilitudine rationis, sed bene ex identitate.** 72.45
- Lex sequitur voluntatem testatoris, sicut canis leporem.** 75.52
- Lex nostra est fauorabilis.** 80.63
- Lex cum auus est fauorabilis.** ibid.
- L. quae potissimum innititur aequitate, contra regulas iuris communis non extenditur.** 83.73
- Lex nostra an habeat locum, cum pater vnicui filio donat, & postea ei nascuntur alij filij.** 83.75. & sequen.
- Quid autem & quantum eo casu reuocetur.** ibid.
- Lex cum auus, an etiam habeat locum, cum substitutus est filius testatoris.** ibid. 76
- Lex debet intelligi secundum naturam tituli in quo collocatur.** ibid. 77
- Lex nostra an habeat locum in donatione facta ecclesiae aut alteri pia causa.** 84.79. & seq.
- Lex cum auus, an habeat locum cum est substituta pia causa.** ibid. 86.85.86
- Lex nostra an habeat locum in donatione facta amico.** 88.92. & seq.
- Lex cum alienam. C. de lega. an habeat locum in amico.** 89.95
- Lex nostra an procedat, si apposta sit clausula codicillaris.** 91.105. & 92.107
- L. cum auus, an habeat locum in amico.** ibid.
- Lex nostra an habeat locum in donationibus inter virum & vxorem.** 91.108. & seq.
- Lex nostra procedit in donatione valida tantum.** 92. 112.113
- Lex nostra loquens in viro donante, an habeat locum in foemina.** 98.1
- Lex cum auus, loquens in patre, an procedat in matre.** ibid.
- Lex nostra an habeat locum, cum donans habet filios.** 99.1. & seq.
- Liberatio an requirat insinuationem, ut donatio.** 168. 172. & 168.176
- Liberatio potest fieri absenti.** 170.177
- Liberatio generalem nemo compellitur facere.** 41.116
- Liberatio dictio non requirit alterius consensum.** 321.135
- Eadem ab omni necessitudine abhorret.** ibid.
- Eadem facit substitutionem directam.** ibid. 136
- Eadem omnem moram excludit.** ibid.
- Liberetur verbum, an sit lata sententia.** 332.240. & sequen.
- Liber rationum an pro parte acceptari possit.** 24.53
- Liberi iam nati impensius diliguntur quam nascituri.** 99.1
- Liberi capiunt ex testamento minus solenni.** 90.103
- Liberorum appellatione vnus tantum comprehenditur.** 284. 241. idque etiam in conditionibus & statutis. ibid.
- Liberorum enuntiatio an semper in plurali numero proferatur.** 284.242.243
- Liberorum appellatione veniunt nepotes.** 101.12
- Liberorum vita parentibus aequè chara ut sua.** 3.7
- Liberum in singulari pro filio vsurpauit Quintilianus, & quidam Iurisperiti, & alij scriptores.** 285. 243
- Liberum est quod operatur sine alia re extrinseca.** 321.136
- Libertas omnibus rebus fauorabilior.** 204.331
- Libertas vitae anteponenda.** ibid.
- Libertas rerum omnium optima.** ibid.
- Libertas regno Persarum anteponenda.** ibid.
- Libertatis infinita aestimatio.** ibid.
- Libertas res inaeffabilis.** ibid.
- Libertas beatos homines facit.** ibid.
- Libertas est pia causa, sed fauorabilior quacunque alia.** ibid. 329. & 2. seq.
- Libertas semel collata auferri non potest.** 195.287
- Nisi ex causa tamen.** 198.301
- Libertas ad tempus dari non potest.** 194.284
- Libertas diuidi non potest.** ibid.
- Libertas fauorabilior est quam legitimitas aut filiatione.** 203.325. & multis seq.
- Libertas fauorabilior est legitimatione.** 198.301
- Libertas data in fraudem creditorum, ipso iure nulla est, cum caetera mero iure valeant: & quare.** 346. 265
- Libertatis fauore semper primum tempus certae aetatis facit diem.** 203.325
- Libertates nostrorum libertorum sunt in bonis nostris.** ibid. 324
- Libertatum legata minuunt legitimam.** 203.330
- Libertatum legata debentur etiam si haereditas non sit soluendo.** ibid.
- Liberti patris dicuntur liberti filij.** 12.22
- Liberto facta donatio facilius reuocatur, quam quae fit extraneo.** 69.32.33
- Libertorum quorundam ingentes diuitiae.** 80.65
- Libertorum in dominum, & eius in liberos ac priuignos nexus ac vinculum.** 68.31. & 3. seq.
- Libertorum in gratitudo in dominos qualiter punitur.** ibidem.
- Libertorum ingentes diuitiae & potentia.** 80.65

Libertorum genera. 97.123.124
Libertus plus debet domino, quam filius patri. 69.34
Libertus potest legitimam patronorum tollere donando benemerentibus. 139.44
Libertus & legitimatus æquiparantur. 195.287
Libra patris prodest filio. 9.15. & 12.22
Licinnius Stolo sua lege damnatus. 13.22. in fi.
Lingua cordi cedit, dum non recedatur à verbis. 65.20
Lingua, animi interpres. 64.18
Litis renuntiatio an præsumatur fieri causa donationis, an desperatione iurium, an execratione litium. 175.203. & multis seq.
Liti renuntians an videatur fateri ius aduersario in re controuersa esse. ibid.
Locorum lex ne quis patrimonium alienare possit. 106.6. in fi.
Loquere & cognoscere te. 64.18
Lucrum non est quod ex reciprocis & vicissitudinariis conuentionibus, sed tamen dubiis obtinemus. 158.126
Lucrum non est hæreditas paterna. 11.19
Lucrum non reputatur, quod originem ducit à damno, & econuerso. 178.218
Lucrum dotis dicitur aduentitium. 182.233
Ludo quæ sita censentur ex causa onerosa, an lucratua. 205.334
Luporum amor in fœtus proprios. 7.14
Lusor qui sua bona fœdè conlumpfit, non habet privilegium cessionis bonorum. 105.5
Lusor qui perdidit, altè nasci dicitur. 205.334

M

Magistratus qui non diutius absurus est, suam iurisdictione alteri mandare non potest. 264.177
Magistratus apud Romanos censu legebantur. 13.23
Magistratus non esse continuandos. 14.24
Maleficium probatum per tacitam vel præsumptam confessionem vel præsumptionem, dicitur verè probatum. 166.163
Mandati verba recipiunt interpretationem. 79.59
Mandati forma quatenus obseruanda. ibid.
Mandatum Papæ de prouidendo de beneficio spectante ad collationem quorumcunque, non habet locum in beneficio spectante ad collationem vnus. 482.230
Mandatum, si pro aliis non scripserimus, irritum est, si pro vno tantum sit scriptum. 287.254
Mandatum ad vnum, an ad aliud extenditur in quo est maior ratio. 79.59
Mandatum ad viuum obseruandum. ibid.
Manere verbum, quid significet. 269.202
Mantare verbum. ibid.
Manlius Capitolinus quamuis aliàs meritisimus, ob affectatum regnum è saxo Tarpeio est præcipitatus. 139.41
Marcus Aquilius multis criminibus conuictus, pœna exemptus ob merita in rempub. 137.35
M. Horatius à parricidio sororis absolutus ob merita in rempub. 138.36
Maritus qui ex statuto lucratur dotem vxore præcedente sine liberis, ab eo lucro excluditur per filiam quæ non succedit. 252.133
Maritus si totam dotem restituere promiserit, an poterit retinere lucrum quod ei ex statuto debetur. 290.1
Maritus non potest reddere dotem constante matrimonio, sed eam nondum traditam potest remittere. 167.171
Maritus an lucretur dotè ex pacto vel statuto, si momento durauerit matrimonium. 181.229
Quid si vxor nondum traducta fuit. 182.230
Quid si necdum cognita. ibid.

Quid generaliter si onera non sustinuerit. ibid. 231
Maritus vendens vxori, & afferens se patronum esse vxoris an & quomodo ei credatur. 152.102
Maritus potest id lucrum vxori remittere. 182.234
Martius Rom. rex obiurgabat malos præfides suarum possessionum, tanquam non firmos ciues. 106.6
Masculinum an concipiat fœmininum. 98.1
Masculus non excludit fœminas ex statuto, nisi ipse succedat. 247.107
Mater si non idoneos tutores petiit filiis, non dolo malo censetur fecisse. 5.9
Mater relicta domina & massaria, non plus consequitur quam vxor. 91.108
Mater pro nutrice interdum accipitur. 231.49. & 232.50
Mater quæ non est hæres filij posthumi, non excludit substitutum ex tacita pupillari compræhensa in vulgari. 246.103
Matrimonij finis proles est. 29.69
Matrimonium contractum in articulo mortis an valeat, & an per ipsum legitimentur filij naturales in præiudicium aliorum. 243.93. & seq.
Matrimonium nullum an præstet impedimentum iustis nuptiis. 377.449
Matrimonium est causa proxima lucris dotis, quod ex pacto vel statuto defertur. 182.232. & seq.
Matrimonium præsumptum eadem vires habet, quas verum. 167.170
Matris iudicium ex deligendo tutore sequendum. 15.25
Medicus non dicitur curasse ægrotum, qui statim in eandem ægritudinem recidit. 264.180
Medicis cum creditur, aut aliis cuiuspiam artis, an vnus sufficiat. 283.239
Medietatis vocabulo vsus iuriconsultus. 220.1
Meliorare verbum iuriconsulti. ibid.
Mens rescribentis verbis præfertur. 77.55
Mens non trahitur ad id quod nunquam aut raro fit. 40.111
Mens testium verbis præfertur. 78.57
Mens quoque mandatoris. 79.59
Mens iudicum potior verbis. 78.58
Mens præsumpta tempore donationis inspicitur. 92.110. Et iterum in verbo, omnia, vel partè aliquam. nu. 34. Et iterum in verbo, susceperit liberos. num. 161. & multis seq.
Mens in corde retenta nihil operatur in actibus humanis. 65.20. & 2. seq.
Mens legis, verbis præfertur. 74.47. & seq.
Mens contrahentium magis inspicitur quam verba. 74.49. 78. 58
Mens testatoris verbis anteponitur. ibidem. & 75. 51. 52
Mens & verba sunt iungenda. 77.53
Mens statuentium verbis anteponenda. ibid. 54
Menses à luna dicti. 271.208
Mensis qualis apud medicos & iuriconsultos. ibid.
Mentis nullum maius testimonium, quam qualitas inspecta verborum. 64.18
Mentis nullum est directum testimonium. 66.23
Merita faciunt præsumi donationem. 141.50
Merita faciunt præsumi remissionem iniuriarum. ibidem. 51
Merita faciunt præsumi potius donationem inter viuos, quam causa mortis. ibid. 53
Merita in rempub. à pœna liberat. 137.33. & seq. vsque ad 39
Nec tantum sua, sed etiam maiorum. 138.40
Nisi in grauissimis. 139.41
Merita parentum ad liberos transeunt. 138.40
Merita faciunt, vt donatum censetur officiali, vel prælato contemplatione personæ. 141.54
Merita faciunt præsumi rescriptum fuisse proprio motu concessum. 141.52

Merita non reputantur, quæ iure sunt debita. 153.106
Meritorum generalis mentio an probet. 148.87. & multis seq.
Meritorum specialis mentio an probet in prohibitis. ibi. 89. & multis seq.
Meritorum iurata assertio an probet in iisdem. ibid. 88. & 91
Meritorum aut alterius rei assertio in prohibitis, quamuis non probet, minuit tamen onus probationis. 152.101.102.
Meritorum assertio inter prohibitas personas facta in instrumento garentigato an probet. 153.103
Meritorum gratia donationes latissimè sunt interpretanda. 140.48
Mépes apud Græcos etiam principium significat. 272.210
Eaque potius præsumuntur reales quam personales. ibid.
Metus is iustus est, qui est omnium bonorum, vel maioris partis eorum. 114.11
Metus non solum sui ipsius, sed & filiorum, vitiat matrimonium. 3.7
Metus tormentorum filij non minor est quam sui ipsius. 5.11
Miles remunerationis causa potest donare concubina. 136.24
Ménis, luna dicitur Græcis. 271.208
Ménis, mensis dicitur. ibid.
Minor an pro minimo damno restituatur. 116.15
Minor se gerens pro hærede, & postea factus maior exigens debitores hæreditarios, an sibi præiudicet, vt non possit abstinere. 378.456
Minor an possit donare rem immobilem causa mortis. 186.253. 188.258
An & testari de iisdem rebus. 187.254
Minor non restituit aduersus mutuam fideicommissi remissionem. 159.128
Minor transgens super liquido vel facillè liquidando, videtur deceptus, aliàs non. 173.197
Minor an possit rationè tutelæ remittere tutori etiam mutuo remittenti. 156.115
Minor an possit sine decreto res immobiles alienare ob merita. 137.29
Modicus excessus non consideratur. 158.123. & sequen.
Momentum non consideratur. 261.171
Momentaneus hæres substitutum excludit. 265.188. in fine.
Monachi etiam gignunt liberos. 29.66
Monasterium non excludit substitutum filium testatoris. 87.90
Monasterium quod donans ingreditur, an reuocet hac l. 229.42. & seq.
Monasterium an vicem liberorum obtineat. ibid.
Monasterium an obtineat feudum quod quis accepit pro se & filiis. ibid.
Monasterium adeo tenet vicem sui hæredis, vt prohibitus alienare emphyteusim possit tamè in ea monasterium instituere. ibid.
Monasterium est tanquam posthumus. ibid.
Monasterium reuocat testamentum prius factum. ibidem.
Monasterium est fictus filius. 230.45
Monasterium haberi pro filio obtinet tantum in vltimis voluntatibus. ibid. 46
Et id quidem in casibus tantum expressis. ibid.
Imò nunquam secundum aliquos. ibid. 47
Monasterium reuocat vsque ad legitimam. 231.48
Monasterium in statutis non venit appellatione filij vel hæredis. 230.44
Monitio requiritur, vt incuratur pœna quæ ipso iure statuitur omissioni sine præfinitione temporis:

fecus si non ipso iure. 366.368
Monitio canonica an requiratur multorum dierum interuallum, an verò vnus sufficiat. 287.256
Mora non purgatur, cum dispositio est consumpta. 355.310
Mora purgatio non admittitur, cum quid sit ipso iure. ibid.
Mora purgatio cum admittitur, intelligitur, modò id statim fiat. 356.311
Mortuus fuisse non censetur, qui statim reuiuiscit. 262.170
Mortuus suscitatus an recuperet bona. ibid.
Moses prohibuit patrem & filium vno die decollari. 5.11
Morus proprius nunquam includit non verisimilia. 25.55
Mox idem significat quod postea. 211.1
Mox, an sit lata sententia. 315.109. & 3. seq.
Mox an significet executionem paratam. ibid.
Mox an dicat interuallum, & quantum. 316.110. & 111
Mox dictio, an impediatur mora purgationem. 356.311
Mulier quæpiam optione sibi facta, fratrem viro & filiis anteposuit. 88.92
Mulier potest sibi in dote præiudicare causa remunerationis. 137.31
Mulier à statuto prohibita donare sine consensu viri, an id possit ob merita. ibid. 30
Mulier renuntians huic l. vel cogitans de liberis, nihilominus reuocat vi huius l. nisi fuerit certiorata. 36.98. & seq.
Mulier renuntians Velleiano, non certiorata, nõ sibi præiudicat. ibid.
Sed quid si iurauerit. 47.135
Mulier præsumitur ignorare ius suum. 37.99
Mulier quinquagenaria sterilis. 40.111
Mulier & minor non certiorati, an propter iuramentum excludantur. 47.135. ibid. 136
Mulier quæ perdidit proprietatem rerum à marito relictarum, quia nupsit viuente filio, eandem recuperat mortuo ipso filio. 260.162
Mulier quæ ob id quod iterum nupsit, amisit id quod ex successione vnus ex filiis perceperat, idem recuperat mortuis cæteris filiis. ibid.
Mulier non subuenitur, nisi in casibus expressis. 37.100
Mulier semper subuenitur in damno vitando. ibid.
Munera amicorum facilius reuocantur. 88.93
Munera hostium, non munera. 88.94
Mutua pactio ne euictio debeatur, facit vt nec pretium quidem reddi debeat. 155.111

N

Nabathei qui opes suas minuisent, publicè multabant: quod auxissent, honorabant. 106.6
Natura non facit differentiam inter legitimos & naturales. 195.288
Natura homines produxit ad liberorum procreationem. 29.66
Naturalis proles habetur pro legitima quantum ad naturale fœdus. 195.288
Natus proprie dicitur, qui secto ventre est editus, nihilque ab alio differt, etiam in materia odiosa. 254.141. & seq.
Natus nõ videtur qui confestim mortuus est. 261.167
Natus iterum nasci non potest. 236.69
Naturaliter obligatus an restitui possit aduersus obligationem naturalem. 375.429
Naxiæ mulieres solæ octauo mense pariunt. 272.210
Nemo solus satis sapit. 19.36
Nepos an dicatur filius fratris. 289.266
Nepotes an reuocent ex hac l. vt filij. 101.11
Nepotes veniunt appellatione liberorum. ibid.
Nepotes an veniunt appellatione filiorum. ibid.
Nero vituperatur, quod annuam pensionem statuerit quib

quibusdam, qui per luxum habitas opes dissipant. 106.6
 Nero arguitur, quod diuitiarum fructum non alium putabat quam profusionem. ibid.
 Nihil agit, verba sunt latae sententiae. 300.30
 Nihil dictio vniuersalis. 241.85
 Nobiles solent vberiore referre gratiam. 147.86
 Nobilium propria ac peculiaris est liberalitas. ibid.
 Nomen imponebatur octaua die apud Iudaeos, & quid apud alios. 261.167 & seq.
 Non audiatur, an sit latae sententiae. 316.112. & seq.
 Non reddatur ius, an sit latae sententiae. 337.215
 Non detur actio, an etiam sit latae sententiae. ibid.
 Non habeat, an sit latae sententiae. 319.223. & seq.
 Non obtineat alicuius roboris firmitatem, an sit latae sententiae. 340.231
 Notarius potest apponere renuntiationes solitas. 50.126. Item an possit apponere renuntiationem huius l. ex clausula, quod possit extendere arbitrio sapientis. 57.174
 Notarius non potest extendere ea quae non sunt ex natura actus. ibid.
 Noua causa tollit priuilegium. 193.279
 Noueris te excommunicatum, noscas te suspensum, & similia, an sint latae sententiae. 308.70. & seq.
 Nullam actionem habeat, an sit latae sententiae. 339.228. & seq.
 Nullatenus est latae sententiae. 350.95. & multis seq.
 Et tollit potestatem dispensandi. ibid.
 Et habet vim decreti. ibid.
 Nullius momenti, an sit latae sententiae. 97. cum multis sequen.
 Nullo modo, est latae sententiae. 312.93
 Et tollit omnem dispensationem. ibid. 94
 Nullus, dictio latae sententiae. 342.243
 Eadem comprehendit omnem casum possibilem. ibidem.
 Numerus pluralis pro singulari, & econtrario. 282.226. & seq.
 Nummo addicere quid sit. 130.3
 Nutrices Christianae ne sint Iudaeorum. 232.53
 Nutrices dicuntur matres. 231.49. & seq.
 Sed an proprie, an improprie. 233.54
 Nutrices & educatrices magno affectu prosequuntur alumni, & e diuerso. 231.51 & 2. seq.
 Nutrices in ius vocari non possunt sine venia. ibidem. 50
 Nutrices an succedant. 235.54
 Nutrices an teneantur instituere alumnos. ibid.
 Nutricibus & alumnis an legitima relinqui debeat. ibidem.
 Nutricum vt matrum concubitus interdictus lege Mosaiica. 261.167
 Nutrix potest a minore manumitti. 232.53
 Nutrix comparatur coniunctis sanguine. ibid.
 Nutrix potest tutorem suspectum postulare. ibid.
 Nutrix habet ius petendi tutoris, prospiciendique de tutore vt mater. ibid.
 Nutrix & alumnus capiunt legata ex testamento imperfecto, & non solenni. ibid.
 Nutrix accusari non potest ab alumno. ibid.
 Nutrix an sit testis idonea. ibid. 54

O

Obligatio antidotalis an contrahatur inter parentes & filios. 135.21
 Obligatio omnis intelligitur rebus sic stantibus. 54.166
 Obligati an sit satisfactum, vt non reuiuifcat, si res soluta denuo ad obligatum redeat. 266.191
 Obligatus ipso iure, licet tutus exceptione, dicitur pari damnum. 347.267
 Obscura assertio nihil releuat. 149.93
 Offensa tacita & ficta facilius aboletur quam expressa.

sa. 165.156
 Olympeo, beo & ditto. 103.1
 Olympeo, felix, diues. ibid.
 Olympeo, beatitudo, & diuitia. ibid.
 Omnibus modis, habet executionem paratam. 349.92
 Omnimodo dictio praecisa. 312.89
 Et facit vt quis praecise teneatur. ibid.
 Et habet vim decreti irritantis. ibid.
 Et tollit omnem dispensationem. ibid.
 Omnimodo, & omnibus modis, sunt latae sententiae. ibid. 88. & seq.
 Omnino dictio, est latae sententiae. 308.76
 Omnino operatur executionem paratam. 309.78
 Omnino, dictio est praecisa. ibid.
 Omnino eam vim habet, vt quis praecise cogatur ad factum. ibid.
 Omnino excludit omnem gratiam & dispensationem. ibidem.
 Omnino, morae purgationem non admittit. ibid.
 Omnis dictio adiecta ei rei qua priuatur, an inducat canonem latae sententiae. 310.83.84
 Onera matrimonij vix tolerabilia. 181.226
 Onocentaurus mortem praefert seruituti. 204.331
 Opinio delinquentis non tam inspicitur quam veritas, cum datur opera rei illicitae. 373.353
 Nisi tamen in pœnis ipso iure impositis. ibid.
 Ops dea quae & terra est, ex veterum opinione nascens infantibus praest. 257.154
 Eadem Maia dicitur & Fatua, & ei adiungitur Mercurius. ibid.
 Oratio, mentis interpres. 64.18
 Orcini liberti qui dicantur. 97.124
 Orphitium senatusconsultum. 1.1
 Orphitorum familia. 1.2
 Orphitus Medicus. 1.2
 Orphitus ad quem scripta est l. nostra quis fuit. 1.1

P

Litera Graeca nota verisimilitudinis. 27.61
 Pacificam possessionem non videtur accepisse, qui ab ea statim est deturbatus. 265.185
 Pactum adiectionis in diem facit venditionem puram aut conditionalem secundum verba quibus conficitur. 350.283
 Pactum de succedendo an valeat simplex vel cum iuramento. 49.142.53.158
 Pactum de non petendo ipso iure non tollit actionem, nisi cum sit ei qui alias exceptione est tutus, vel nisi sit geminatum. 303.45
 Pactum de retrouendendo an dominium retransferat ipso iure obliato pretio. 297.18
 Pactum lucrandi dotem vtrum sit onerosum, an lucratiuum, & reuocetur ex hac l. 178.216
 Pactum de lucranda dote, an requirat insinuationem. 181.228
 Pactum de futura successione non valet fauore filiorum. ibid. 227
 Pactum de successione filiorum valet quamuis non liberorum. 5.11
 Pantherarum natura cum fetus habent. 8.14
 Parentes non sustinent filiis superstitibus viuere. 4.8
 Parentes filios in exilium secuti. ibid.
 Parentum pietas, amor, affectus in liberos. 2.3. & seq.
 Parentum amor a natura proficitur, brutisque communis est. 7.13. & 14
 Parentibus omnia post Deum debemus. 135.21
 Paria sunt aliquid facere tempore prohibito, aut in id tempus reuocare. 200.312
 Paria sunt non habere filios, aut ignorare si habeas. 102.15
 Paria sunt non succedere, & non esse in rerum natura. 247.107
 Pariendi tempora abunde descripta. 273.210
 Pars

Pars vnde dicatur. 118.20
 Partis appellatio quid comprehendat in legibus, statutis, consuetudinibus, testamentis, libellis, confessionibus, testium depositionibus, contractibus. 113.8.117.18.19.20
 Partis appellatio pro principio vsurpatur. 113.9
 Partus intemptius & non vitalis pro nato non habetur. 240.205. & seq.
 Partus septimestris & octimestris an vitalis. ibid.
 Partus septimestris cur vitalis. ibid.
 Partus octimestris cur non vitalis. ibid.
 Partus decimestris, & vndecimestris an legitimus, tepestius, & vitalis. ibid.
 Partus xiiii. mensium. ibid.
 Pluralis numerus vno non contentus. 282.226. & multis seq.
 Pater in his quae concernunt ius publicum, amittit ius suum in liberos. 10.17
 Pater potest alienare in filium potentiorum. ibid. 18
 An autem in adoptiuum, videbis in glo. suscepit liberos. 4.9
 Pater fraudem non committens, potest alienare omnia bona. 33.87
 Pater an possit renuntiare beneficio huius l. ibid.
 Pater non potest renuntiare beneficio inoffic. donat. 35.94
 Pater non dicitur relaxatus a carcere, qui cogitur relinquere filios obfides. 2.3
 Pater non praesumitur velle extraneos filiis antepone. ibid.
 Pater plus diligit filium quam seipsum. 3.7
 Pater aequè potest transigere pro sanguine filij ac pro suo. ibid.
 Pater vicaria morte redemit filium. 4.8
 Pater deportatus, quod filium adulterum nouerit in teremit. 5.10
 Pater non dicitur abesse a ciuitate, in qua reliquit liberos. 7.14
 Pater & filius vna persona, vnum corpus, vna caro. 9.15
 Pater potest ieiunare per filium. ibid.
 Pater vlcisci se potest per filium. ibid. 16
 Pater ipse qui donauit, reuocat. 379.1
 Pater non tenetur referuare filio, cuius natiuitas reuocauit. ibid.
 Pater potest remittere filio sua. vsum fructum, quem habet in eius bonis. 177.211
 Pater potest instituere filium spurium ob merita. 135.22
 Pater reuocare potest confessionem criminis a filio naturali factam, & probare contrarium. 196.289
 Pater in testamento non solenni tutorem dat filio, etiam suspectum & prodigum. 15.25
 Pater etiam minor, modo sit adultus, dat tutorem filio. ibidem.
 Pater vtrum sine decreto possit alienare res filij minoris. 16.28.29. & multis seq.
 Pater tutor non tantum iuris habet, quam legitimus administrator. ibid. 29
 Pater legitimus administrator potest constituere procuratorem ante litem contest. ibid.
 Pater tutor vel curator filij tenetur reddere rationem: at legitimus administrator non tenetur. ibid.
 Pater praesumitur compenter dotasse filiam. 19.36
 Pater potest vni filiorum feudum relinquere ob merita, alias non. 143.63
 Pater an censeatur filio stipulari ob merita, an verò ob filiationem. 144.73.74.146.83
 Pater donans spurio, praesumitur donare in causam alimentorum. 145.75
 Pater an possit substituere filiam in dote, ob quam a successione excluditur. 159.129
 Pater emancipando perdit, filius autem lucratur. 162.146

Pater emancipando filium, praemium debet consequi, non dare. ibid.
 Pater sicut se potest defendere, ita & filium naturalem. 195.288
 Pater naturalis non vocatur in ius sine venia. 196.289
 Pater non tenetur filium adoptiuum alere. 222.8
 Pater an possit in filium adoptiuum potetiorum alienare. 222.9
 Pater spiritualis magis debet diligere, & reuerentiae esse, quam carnalis. 227.27
 Vtrum autem possit vocari in ius sine venia. 227.28.228.36
 An recusari in iudicem. ibid. 29.228.37
 Item vtrum sit testis idoneus. 227.30. & 228.38
 Sed & vtrum conueniri possit ultra quam facere potest. 228.32
 Pater vnde dicitur. 230.50
 Pater reniti non potest, quin filia eius nubat filio educatoris. 232.53
 Pater naturalis non dat tutorem suo filio naturali. 234.58
 Pater naturalis non tenetur dotare filiam. 235.61.250.119
 Pater non potest relinquere uxori suae secundae plus quam vni ex filiis primi matrimonij, qui succedit patri: secus si excluditur a statuto. 247.107
 Paterni amoris ardor inastimabilis. 5.9
 Paternus affectus ceteros vincit. ibid.
 Patre nullus amicus melior. ibid.
 Patria potestas, res inastimabilis. 162.146
 Patris munus praebet vacationem filio. 13.23.24
 Patris extimum dicitur filij. 13.23
 Patris census prodest filio ad consequendos magistratus. ibid.
 Patris domus, filij dicitur. 12.22
 Patris liberti dicuntur filij. ibid.
 Patris & filij testamentum vnum idemque esse censetur. ibid.
 Patris & filij nuptiae pro vnis habentur. ibid.
 Patris amor abscondi non potest. 5.11
 Patris habitatio censetur habitatio filij. 9.15
 Patris libra prodest filio. ibid.
 Patris & filij non vna est anima. 10.17
 Patris vox, vox filij. 9.15
 Patris iuramentum non filij est. ibid.
 Patris hereditas non dicitur lucrum. 11.19
 Patroni appellatione quid continetur. 98.2
 Patronorum amor & affectus in liberos. 80.65
 Patronus & aduocatus quid inter se differant. 98.2
 Pauper non est, cuius pater diues est. 13.23
 Pauperes miseri dicuntur. 103.1
 Pauperes beati. 104.3
 Pauperes suo vitio, non habent beneficium ne conueniantur, nisi in quantum facere possunt. 105.5
 Pauperes suo vitio, non habent beneficium cedendi bonis. ibid.
 Pauperes suo vitio non sunt testes idonei. ibid.
 Paupertas inter mala an numeretur. 103.1. & 2
 Paupertas apud bonos homines potius quam prauos esse solet. 104.3
 Paupertas bonos afficit. ibid.
 Paupertas culpa aut vitio adscita, vituperanda. 105.5
 Paupertas suo vitio comparata, nullis beneficiis gaudet. ibid.
 Paupertati ara olim construebantur. ibid.
 Paupertatis alia laudes. 104.3
 Pecuniae nomine omnia continentur. 128.1
 Pecuniam qui habet, omnia habere videtur. ibidem.
 Eadem est praecisa, nec recipit limitationem aut modificationem, nec etiã dispensationem. 314.105
 Eadem idem significat quod omnino. 315.107
 Percipiat, an sit directum, & latae sententiae. 332.189. & sequen.

- Perdat verbum an sit lata sententia. 325.155.156
 Perfectissimatus dignitas. ibid.
 Perfectum quid dicatur. 192.9
 Peperisse non dicitur, cui mortuus filius secus est. 253.140
 Quod qualiter intelligatur. ibid.142
 Perinde dictio, denotat fictionem & impropriatatem. 222.7
 Permutatio inæqualis beneficiorum an fraudulenta præsumatur. 157.122
 Persona quæ non succedit, non excludit substitutum. 246.102
 Pertinax imperator nullius hereditatem adiuit, qui legitimos heredes reliquisset. 3.4
 Perueniat, vtrum sit directum, an obliquum. 333.193
 Per significat perfectionem. ibid.194
 Pertineat, an sit directum. 335.199. & seq.
 Phocarum amor in sætas proprios. 7.14
 Pia causa tam fauorabilis est, vt in eam transeat dominium sine traditione. 203.328
 Pia causæ fauore valet testamentum nutu factum. ibid.326
 Pia causæ fauore valet pactum de futura successione. 181.227
 Pia causæ magis fauetur, quàm filiationi, excepta legitima. 203.326. & seq.
 Pia causæ si donatum fuerit, an sit locus huic l. 84. 79. & seq.
 Pia causæ si legatum sit posthumo ignoranter præterito, an conferentur legata. 85.81. 86.87.88
 Pignorationes quas vulgus repræfalsas appellat. 256.147
 Piis causis legata relicta non minuunt legitimam. 203.329
 Pium legatum quod sit pro male ablati. 86.88
 Pleno iure, id est, sine diminutione, & nullo detracto. 381.10
 Pleno iure dicimur habere res, in qua habemus vsum fructum cum proprietate. ibid.
 Pleno iure an hæc verba impediunt Falcidiam siue Trebellianicam. ibid.11
 Pleno iure dictiones lata sententia. 322.138. & ibid.139
 Eadem an faciant substitutionem directam. ibid.
 Plenum ius non dicitur, quod alterius operam defiderat. ibid.138
 Plenum id dicitur, cui nihil addi potest, vel cui nihil deest. 381.10
 Plenum ius dicitur etiã de re reuocabili, & subiecta restitutioni, aut extinctioni. ibid.10. & seq.
 Plinij iunioris sententia, voluntatem testatoris, & si verba defint, pro iure esse. 75.51. in fi.
 Plinij locus emendatus. 270.205
 Plurale semper in singulari verificatur, vbi est eadem ratio. 288.260
 Plurale quando in singulare resoluitur, & è diuerso. ibid.261
 Pluralitas vbi pro forma requiritur nunquam resoluitur in singularitatem. 289.26
 Pluralis numerus plerumque pro singulari ponitur. 285.244. & seq.
 Pœna quæ imponitur vasallo offendente dominum, censetur imposita offendenti filium domini. 13.22
 Pœna quando imponitur ipso iure, constitutio iuris antiqui declaratoria addens nouam pœnam, non extenditur ad præterita respectu pœnæ, aliàs secus. 364.305
 Pœna in quacunque dispositione apposta sequitur naturam principalis. 380.3
 Pœna ne statuti, an domiciliij, an vero loci delicti debeat imponi. 368.382
 Pœna priuationis ipso iure non incurritur nisi exprimat.

- 343.246.247
 ibid.247
 343.249. & 2. seq.
 352.291. & seq.
 353.296
 ibid. & multis seq.
 355.306
 366.368
 12.
 22
 368.387
 356.312. & 2. seq.
 357.315
 363.350
 298.20
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 371.398. & seq.
 372.404
 375.433
 376.440
 378.459
 354.303
 ibid.
 ibid.304
 ibid.
 376.438
 171.183
 355.307
 12.22
 270.205
 211.1
 ibid.2.3.4.5
 214.10
 ibid.
 215.15
 219.23
 38.105. & seq.
 ibid.
 254.142. & seq.
 260.161.261.164
 343.246.247
 ibid.247
 343.249. & 2. seq.
 352.291. & seq.
 353.296
 ibid. & multis seq.
 355.306
 366.368
 12.
 22
 368.387
 356.312. & 2. seq.
 357.315
 363.350
 298.20
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 371.398. & seq.
 372.404
 375.433
 376.440
 378.459
 354.303
 ibid.
 ibid.304
 ibid.
 376.438
 171.183
 355.307
 12.22
 270.205
 211.1
 ibid.2.3.4.5
 214.10
 ibid.
 215.15
 219.23
 38.105. & seq.
 ibid.
 254.142. & seq.
 260.161.261.164
 343.246.247
 ibid.247
 343.249. & 2. seq.
 352.291. & seq.
 353.296
 ibid. & multis seq.
 355.306
 366.368
 12.
 22
 368.387
 356.312. & 2. seq.
 357.315
 363.350
 298.20
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 371.398. & seq.
 372.404
 375.433
 376.440
 378.459
 354.303
 ibid.
 ibid.304
 ibid.
 376.438
 171.183
 355.307
 12.22
 270.205
 211.1
 ibid.2.3.4.5
 214.10
 ibid.
 215.15
 219.23
 38.105. & seq.
 ibid.
 254.142. & seq.
 260.161.261.164
 343.246.247
 ibid.247
 343.249. & 2. seq.
 352.291. & seq.
 353.296
 ibid. & multis seq.
 355.306
 366.368
 12.
 22
 368.387
 356.312. & 2. seq.
 357.315
 363.350
 298.20
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 371.398. & seq.
 372.404
 375.433
 376.440
 378.459
 354.303
 ibid.
 ibid.304
 ibid.
 376.438
 171.183
 355.307
 12.22
 270.205
 211.1
 ibid.2.3.4.5
 214.10
 ibid.
 215.15
 219.23
 38.105. & seq.
 ibid.
 254.142. & seq.
 260.161.261.164
 343.246.247
 ibid.247
 343.249. & 2. seq.
 352.291. & seq.
 353.296
 ibid. & multis seq.
 355.306
 366.368
 12.
 22
 368.387
 356.312. & 2. seq.
 357.315
 363.350
 298.20
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 371.398. & seq.
 372.404
 375.433
 376.440
 378.459
 354.303
 ibid.
 ibid.304
 ibid.
 376.438
 171.183
 355.307
 12.22
 270.205
 211.1
 ibid.2.3.4.5
 214.10
 ibid.
 215.15
 219.23
 38.105. & seq.
 ibid.
 254.142. & seq.
 260.161.261.164
 343.246.247
 ibid.247
 343.249. & 2. seq.
 352.291. & seq.
 353.296
 ibid. & multis seq.
 355.306
 366.368
 12.
 22
 368.387
 356.312. & 2. seq.
 357.315
 363.350
 298.20
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 371.398. & seq.
 372.404
 375.433
 376.440
 378.459
 354.303
 ibid.
 ibid.304
 ibid.
 376.438
 171.183
 355.307
 12.22
 270.205
 211.1
 ibid.2.3.4.5
 214.10
 ibid.
 215.15
 219.23
 38.105. & seq.
 ibid.
 254.142. & seq.
 260.161.261.164
 343.246.247
 ibid.247
 343.249. & 2. seq.
 352.291. & seq.
 353.296
 ibid. & multis seq.
 355.306
 366.368
 12.
 22
 368.387
 356.312. & 2. seq.
 357.315
 363.350
 298.20
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 371.398. & seq.
 372.404
 375.433
 376.440
 378.459
 354.303
 ibid.
 ibid.304
 ibid.
 376.438
 171.183
 355.307
 12.22
 270.205
 211.1
 ibid.2.3.4.5
 214.10
 ibid.
 215.15
 219.23
 38.105. & seq.
 ibid.
 254.142. & seq.
 260.161.261.164
 343.246.247
 ibid.247
 343.249. & 2. seq.
 352.291. & seq.
 353.296
 ibid. & multis seq.
 355.306
 366.368
 12.
 22
 368.387
 356.312. & 2. seq.
 357.315
 363.350
 298.20
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 371.398. & seq.
 372.404
 375.433
 376.440
 378.459
 354.303
 ibid.
 ibid.304
 ibid.
 376.438
 171.183
 355.307
 12.22
 270.205
 211.1
 ibid.2.3.4.5
 214.10
 ibid.
 215.15
 219.23
 38.105. & seq.
 ibid.
 254.142. & seq.
 260.161.261.164
 343.246.247
 ibid.247
 343.249. & 2. seq.
 352.291. & seq.
 353.296
 ibid. & multis seq.
 355.306
 366.368
 12.
 22
 368.387
 356.312. & 2. seq.
 357.315
 363.350
 298.20
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 371.398. & seq.
 372.404
 375.433
 376.440
 378.459
 354.303
 ibid.
 ibid.304
 ibid.
 376.438
 171.183
 355.307
 12.22
 270.205
 211.1
 ibid.2.3.4.5
 214.10
 ibid.
 215.15
 219.23
 38.105. & seq.
 ibid.
 254.142. & seq.
 260.161.261.164
 343.246.247
 ibid.247
 343.249. & 2. seq.
 352.291. & seq.
 353.296
 ibid. & multis seq.
 355.306
 366.368
 12.
 22
 368.387
 356.312. & 2. seq.
 357.315
 363.350
 298.20
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 371.398. & seq.
 372.404
 375.433
 376.440
 378.459
 354.303
 ibid.
 ibid.304
 ibid.
 376.438
 171.183
 355.307
 12.22
 270.205
 211.1
 ibid.2.3.4.5
 214.10
 ibid.
 215.15
 219.23
 38.105. & seq.
 ibid.
 254.142. & seq.
 260.161.261.164
 343.246.247
 ibid.247
 343.249. & 2. seq.
 352.291. & seq.
 353.296
 ibid. & multis seq.
 355.306
 366.368
 12.
 22
 368.387
 356.312. & 2. seq.
 357.315
 363.350
 298.20
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 371.398. & seq.
 372.404
 375.433
 376.440
 378.459
 354.303
 ibid.
 ibid.304
 ibid.
 376.438
 171.183
 355.307
 12.22
 270.205
 211.1
 ibid.2.3.4.5
 214.10
 ibid.
 215.15
 219.23
 38.105. & seq.
 ibid.
 254.142. & seq.
 260.161.261.164
 343.246.247
 ibid.247
 343.249. & 2. seq.
 352.291. & seq.
 353.296
 ibid. & multis seq.
 355.306
 366.368
 12.
 22
 368.387
 356.312. & 2. seq.
 357.315
 363.350
 298.20
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 371.398. & seq.
 372.404
 375.433
 376.440
 378.459
 354.303
 ibid.
 ibid.304
 ibid.
 376.438
 171.183
 355.307
 12.22
 270.205
 211.1
 ibid.2.3.4.5
 214.10
 ibid.
 215.15
 219.23
 38.105. & seq.
 ibid.
 254.142. & seq.
 260.161.261.164
 343.246.247
 ibid.247
 343.249. & 2. seq.
 352.291. & seq.
 353.296
 ibid. & multis seq.
 355.306
 366.368
 12.
 22
 368.387
 356.312. & 2. seq.
 357.315
 363.350
 298.20
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 371.398. & seq.
 372.404
 375.433
 376.440
 378.459
 354.303
 ibid.
 ibid.304
 ibid.
 376.438
 171.183
 355.307
 12.22
 270.205
 211.1
 ibid.2.3.4.5
 214.10
 ibid.
 215.15
 219.23
 38.105. & seq.
 ibid.
 254.142. & seq.
 260.161.261.164
 343.246.247
 ibid.247
 343.249. & 2. seq.
 352.291. & seq.
 353.296
 ibid. & multis seq.
 355.306
 366.368
 12.
 22
 368.387
 356.312. & 2. seq.
 357.315
 363.350
 298.20
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 371.398. & seq.
 372.404
 375.433
 376.440
 378.459
 354.303
 ibid.
 ibid.304
 ibid.
 376.438
 171.183
 355.307
 12.22
 270.205
 211.1
 ibid.2.3.4.5
 214.10
 ibid.
 215.15
 219.23
 38.105. & seq.
 ibid.
 254.142. & seq.
 260.161.261.164
 343.246.247
 ibid.247
 343.249. & 2. seq.
 352.291. & seq.
 353.296
 ibid. & multis seq.
 355.306
 366.368
 12.
 22
 368.387
 356.312. & 2. seq.
 357.315
 363.350
 298.20
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 371.398. & seq.
 372.404
 375.433
 376.440
 378.459
 354.303
 ibid.
 ibid.304
 ibid.
 376.438
 171.183
 355.307
 12.22
 270.205
 211.1
 ibid.2.3.4.5
 214.10
 ibid.
 215.15
 219.23
 38.105. & seq.
 ibid.
 254.142. & seq.
 260.161.261.164
 343.246.247
 ibid.247
 343.249. & 2. seq.
 352.291. & seq.
 353.296
 ibid. & multis seq.
 355.306
 366.368
 12.
 22
 368.387
 356.312. & 2. seq.
 357.315
 363.350
 298.20
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 371.398. & seq.
 372.404
 375.433
 376.440
 378.459
 354.303
 ibid.
 ibid.304
 ibid.
 376.438
 171.183
 355.307
 12.22
 270.205
 211.1
 ibid.2.3.4.5
 214.10
 ibid.
 215.15
 219.23
 38.105. & seq.
 ibid.
 254.142. & seq.
 260.161.261.164
 343.246.247
 ibid.247
 343.249. & 2. seq.
 352.291. & seq.
 353.296
 ibid. & multis seq.
 355.306
 366.368
 12.
 22
 368.387
 356.312. & 2. seq.
 357.315
 363.350
 298.20
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 371.398. & seq.
 372.404
 375.433
 376.440
 378.459
 354.303
 ibid.
 ibid.304
 ibid.
 376.438
 171.183
 355.307
 12.22
 270.205
 211.1
 ibid.2.3.4.5
 214.10
 ibid.
 215.15
 219.23
 38.105. & seq.
 ibid.
 254.142. & seq.
 260.161.261.164
 343.246.247
 ibid.247
 343.249. & 2. seq.
 352.291. & seq.
 353.296
 ibid. & multis seq.
 355.306
 366.368
 12.
 22
 368.387
 356.312. & 2. seq.
 357.315
 363.350
 298.20
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 371.398. & seq.
 372.404
 375.433
 376.440
 378.459
 354.303
 ibid.
 ibid.304
 ibid.
 376.438
 171.183
 355.307
 12.22
 270.205
 211.1
 ibid.2.3.4.5
 214.10
 ibid.
 215.15
 219.23
 38.105. & seq.
 ibid.
 254.142. & seq.
 260.161.261.164
 343.246.247
 ibid.247
 343.249. & 2. seq.
 352.291. & seq.
 353.296
 ibid. & multis seq.
 355.306
 366.368
 12.
 22
 368.387
 356.312. & 2. seq.
 357.315
 363.350
 298.20
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 371.398. & seq.
 372.404
 375.433
 376.440
 378.459
 354.303
 ibid.
 ibid.304
 ibid.
 376.438
 171.183
 355.307
 12.22
 270.205
 211.1
 ibid.2.3.4.5
 214.10
 ibid.
 215.15
 219.23
 38.105. & seq.
 ibid.
 254.142. & seq.
 260.161.261.164
 343.246.247
 ibid.247
 343.249. & 2. seq.
 352.291. & seq.
 353.296
 ibid. & multis seq.
 355.306
 366.368
 12.
 22
 368.387
 356.312. & 2. seq.
 357.315
 363.350
 298.20
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 371.398. & seq.
 372.404
 375.433
 376.440
 378.459
 354.303
 ibid.
 ibid.304
 ibid.
 376.438
 171.183
 355.307
 12.22
 270.205
 211.1
 ibid.2.3.4.5
 214.10
 ibid.
 215.15
 219.23
 38.105. & seq.
 ibid.
 254.142. & seq.
 260.161.261.164
 343.246.247
 ibid.247
 343.249. & 2. seq.
 352.291. & seq.
 353.296
 ibid. & multis seq.
 355.306
 366.368
 12.
 22
 368.387
 356.312. & 2. seq.
 357.315
 363.350
 298.20
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 ibid.
 371.398. & seq.
 372.404
 375.433
 376.440
 378.459
 354.303
 ibid.
 ibid.304
 ibid.
 376.438
 171.183
 355.307
 12.22
 270.205
 211.1
 ibid.2.3.4.5
 214.10
 ibid.
 215.15
 219.23
 38.105. & seq.
 ibid.
 254.142. & seq.
 260.161.261.164
 343.246.247
 ibid.247
 343.249. & 2. seq.
 352.291. & seq.
 353.296
 ibid. & multis seq.
 355.306
 366.368
 12.
 22
 368.387
 356.312. & 2. seq.
 357.315
 363.350
 298.20
 ibid.

Quæ maior, quæ minor.	ibid.	hitur, licet in expresso sit maior ratio.	80.62
Quæ illustris quæ non.	ibid.	Ratio non trahit constitutionem quæ valde immititur æquitate contra regulas iuris communis ad alium casum.	83.73
Quæ deterioratio magna aut parua.	ibid.	Ratione vna ex pluribus cessante, non cessat dispositio.	35.91.92
Quæ indicia sufficiant ad quæstionem.	ibid.	Recentari verbum, quid significet.	237.69
Quælibet res ab eo denominatur, quod sibi specialius est.	129.2	Recessisse non videtur qui statim reuersurus est.	264.4
Quæ situm iam nobis non debet facto alterius tolli.	171.283	Recipiat, an sit lata sententiæ, & verbum directum.	332.189. & seq.
Qui non admittitur sæpe tamen alios excludit.	251.130	Reciproca conuentiones sæpe valent, quæ simplices non valerent, siue alter tantum capit siue vterque.	154.110. & seq. vsque ad 134
Quicquam, dictio, in quantumlibet modico verificatur.	117.17	Recipiendi verbum.	92.112
Quid incontinenti factum esse dicatur.	121.31	Reculari in iudicem an possit pater vel filius spiritualis.	227.29.228.37
Quid antiquum dicatur.	ibid.	Recuperans incontinenti possessionem, videtur non fuisse expulsus.	264.180
Quid quam citius fieri dicatur.	ibid.	Redeat verbum, an sit lata sententiæ.	326.158. & sequen.
Quid diuturnum ibid. Et quantum tempus faciat præsumi fraudem, cum alienans remanet in possessione rei alienata. ibid. Et generaliter cum quaritur de temporis & locorum interuallo.	ibid.	Redeundi verbum. Reddendi, Redhibendi, Repetendi, Restituendi, Relabendi, Reuendendi.	92.112
Quid multum, quid modicum.	ibid.	Relinquit verbum, ad vltimas voluntates pertinet, sed & interdum ad actus inter viuos refertur.	289.265
Quiddam, dictio rem certam significat.	126.40	Remaneat, an sit lata sententiæ.	335.204
Quiddam quid differat à dictione aliquid.	127.44	Remedium l.ij. C. de rescind. vend. an habeat locum contra tertium possessorem.	319.328
Quintilianus senior inuehit in iuris interpretes à verbis legum discedentes, vt menti, vt aiunt, seruiant.	71.16	Remedium in offic. donationis fauori liberorum concessum est nec ei potest pater renuntiare.	35.92
Quinquagenaria si dicatur peperisse, requiruntur euidenciores probationes.	63.38	Remedium extraordinarium non competit vbi competit ordinarium.	94.114
Quippiam dictio de modico dicitur.	117.17	Remedium minus extraordinarium facit cessare magis ordinarium. ibid. Quæ qualiter intelligantur vide ibid.	
Quis diues, quis pauper.	121.31	Remissio pacti de lucranda dote, an valeat inter coniuges.	160.134
Quis excessus leuis aut enormis.	ibid.	Remissio pœnæ non requirit insinuationem.	171.184
Quis non potest d. uerbo iure cenferi.	171.184	Remissio an requirat insinuationem.	168.172
Quod ab initio valuit, si ex aliquo casu infirmatur, facilius vires pristinas recuperat, quàm si ab initio nõ valuisset. 261.164. & in verbo reuertatur, nu.	320	Remissio iuris non liquidi non inducit simoniam.	168.197
Quod nullum est, annullari non potest.	94.113	Remissio quartæ an reuocetur ex hac l.	177.210
Quod ab initio valuit, durat, etiam si contingat casus à quo initium sumere non potuit. 193.282. & in verbo suscepit liberos.	nu.67	Remissio vsufr. an ex hac l. reuocetur.	177.211
Quod debitum sit paruum aut magnum.	121.31	Remissio vsurarum non habet vim donat.	174.202
Quod pretium.	ibid.	Remissio iniuriæ an requirat insinuationem.	171.184
Quod negotium commissum sit magnum aut paruum.	ibid.	Remittere an sit donare.	167.171. & seq.
Quod beneficium.	ibid.	Remuneratio quæ fit à nobilibus debet esse exuberantior.	147.84. & seq.
Quod tempus magnum, aut modicum.	ibid.	Remuneratio causa non facit, vt alter pro altero stipulari possit.	143.68
Quod crimen graue, quod leue.	ibid.	Remuneratio causa non impedit repetitionem indebiti.	ibid.
Quod furtum.	ibid.	Sed quomodo intelligatur.	173.195
Quod interuallum.	ibid.	Remuneratio causa fit lata interpretatio.	147.84
Quotæ & certæ rei idem ius est, cum eadem est ratio.	111.4	Remuneratio causa specialia contra regulas iuris communis.	132.11. & multis seq.
Quotidiana quæ sunt plenius tractari debent.	1.1	Renasci quis non potest nisi quadam iuris fictione.	236.69
	R	Renuntians liti, & appellationi an videatur fateri ius aduersarij.	175.203
Radicitus quid, & vnde dicatur.	314.104	Renuntians generaliter cenferur cogitasse de omni casu.	41.115
Rudius loquere, & planius.	220.1	Renuntiatio iuris non liquidi an sit donatio & requiratur insinuationem.	173.196. & seq.
Ratio eadem trahit statutum ad casum sub lata & impropria significatione comprehensum.	170.178	Renuntiatio non gratuita non est donatio, nec insinuatione indiget.	172.189
Ratio cum vnica est, habetur pro expressa.	28.64	Renuntiatio nihil operatur in iis quæ ipso iure non valent.	357.316
Ratio legis correctæ non cenferur, correctæ lege.	203.330	Renuntiatio nihil operatur aduersus decretum irritans.	ibid. 321
Ratio magistralis non est text. leg. sed quædam opinio doct.	66.21	Renuntiatio iuris quærendi non intelligitur facta in fraudem creditoris.	171.182
Ratio eadem decidit plures casus, non per extensionem.	73.45	Renuntiatio dolo extorta non nocet.	36.97
Ratio autem similis per extensionem comprehendit. ibidem.			Renun
Ratio facit, vt id tacite inesse videatur, in quo ea viget, etiam in materia pœnali.	ibid.		
Ratio cum eadem est, non est similitudo, sed eadem lex.	ibid.		
Ratio legis dicitur mens ipsius.	ibid.		
Ratio legis est ipsa lex.	ibid. 46		
Ratio est anima & spiritus legis.	ibid.		
Ratio legis verbis præferitur.	73.47		
Ratio legis cum obtinet in alio casu, lex ad eum tra-			

Renuntiatio non trahitur ad ignota.	37.99	Renuntiare hæreditati non est donare.	171.182
Nec ad ea, quæ quis dubitat an sibi competat. ibid.		Renuntiare non potest fauori alterius.	35.90
Idque etiam, si verifimiliter renuntiares, si sibi sciret ea competere.	ibid.	Repellatur an sit lata sententiæ.	329.174
Renuntiatio nunquam iis obest, quorum fragilitas obuiat obligationi.	37.100	Reprehensæ quas vocant, quomodo & Latine & Græcè dicuntur.	256.147
Renuntiatio minoris non ei nocet, nisi certiorato. ibid. 101		Rei familiaris habenda ratio.	106.6
Renuntiatio item rustico non obest, nisi & is certior sit factus.	ibid. 102	Rerum appellatione serui continentur.	202.323
Renuntiatio huius l. an operetur etiam respectu liberorum ex alia vxore, quàm ex ea quam tunc habet. ibid. 103. & seq.		Rerum & bonorum appellatio idem continet. ibid.	
Renuntiatio huius l. non obest, cum renuntians omnino desperabat de liberis, & tamen postea suscipit.	40.111. & seq.	Rerum appellatione non continentur personæ. ibid.	
Renuntiatio intelligitur rebus sic stantibus. ibid. 111. 46.130			
Renuntiatio generalis an faciat cessare hanc legem.	41.115	Res subiecta alienationi, potest alienari ob remunerationem.	140.45
Renuntiatio generalis ad omnia trahitur.	ibid. 116	Rescripta sunt stricti iuris.	77.55
Renuntiatio generalis an trahatur ad non cogitata. 43.120. 44.123		Rescripta quæ ius alterius auferunt, non valent.	236.66
Renuntiatio generalis omnium beneficiorum facit cessare senatuscon. Velleia. & beneficium non incarcerationis, & cedendarum actionum, & excusationis, & diuisionis, & l. plerique ff. de in ius voc. & l. de his ff. de transact. & reuocandi ob insinuationem non factam, & non conueniendi vltra quàm facere quis possit, & beneficium ratione speciali indulgetur, etiam ex statuto.	43.121	Rescriptum præfinitur concessum non motu proprio, nisi ob merita fuerit concessum.	141.52
Renuntiatio generalis omnium remediorum nõ tollit remedium l.ij. C. de rescind. vend.	45.127	Rescriptum iubens citari in locis vicinis, non verificatur in vno tantum loco.	283.234
Renuntiatio non præsumitur.	ibid. 128	Rescriptum gratiosum ita debet interpretari, vt minus lædat ius commune, quàm fieri potest.	200.313
Renuntiatio nunquam præsumitur, vbi alia præsumptio vel coniectura capi potest.	ibid.	Restituere plene quis dicitur, cum fructus restituit.	348.275. & seq. 351.287
Renuntiatio generalis non trahitur ad exceptiones futuras.	ibid. 130	Restitutio in integrum an detur minori pro minimo damno.	116.15
Renuntiatio sequitur naturam actus in quo interponitur.	46.131	Restitutio non obest ei cui ius est quæsitum.	236.64
Renuntiatio iuris de futuro simpliciter, vel cum iuramento an valeat.	48.138. & 52.153	Reuertendi verbum quem significatum habet.	92.112
Renuntiatio futura hæreditatis simplex vel cum iuramento an valeat.	49.142. & 52.157	Reuertatur verbum, an ipso iure intelligatur.	293.5.6. 7.8.9. & 326.157
Renuntiatio inofficiosa reuocatur, vt donatio.	170.178	Reuocatio cessat, cessante causa reuocationis.	261.166
Renuntiatio in fraudem facta reuocatur, vt donatio. ibidem.		Reuocatio mulieris non ei obest, nisi fuerit certiorata de beneficio.	36.98
Renuntiatio iuris futuri non requirit insinuationem. ibid. 180. & seq.		Reuocationes donationum an sint personales, vt ad hæredes non transeant.	279.215
Renuntiatio litis an fieri præsumatur causa donationis, an vero desperatione iuris proprii, an item executione litium.	175.203	Ritè an semper solennitatem dicat, & rectè ius.	18.33. & 21.35
Renuntiatio in dubio an præsumatur gratuita, an non.	173.190. & seq.	Romani maribus nono die, sæminis octauo nomina imponebant. 162.168. vbi etiam inuenies quid apud cæteras gentes.	
Renuntiatio hypothecæ an ex hac l. reuocetur.	176.209	Rustico magis subuenitur in iuris ignorantia quàm mulieri.	38.102
Renuntiatio litis an reuocetur ex hac l. 175.203. & sequen.		Rusticus mulieri & minori in ignorantia iuris sui æquiparatur.	ibid.
Renuntiatio generalis simplex vel iurata, an comprehendat legitimam.	50.144. & 53.160	Rutilia filium in exilium secuta.	ibid. 42.102
Renuntiatio generalis iurata, an valeat.	50.146. & 54.163		
Renuntiatio legis de his. ff. de transact. an valeat simplex vel iurata.	50.145		
Renuntiatio generalis restringitur ad ius tempore renuntiationis subsistens tantum.	ibid. 149		
Renuntiatio huius l. an possit apponi ex clausula, quod notarius possit extendere iudicio siue arbitrio sapientis.	57.174		
Renuntiationes generales sæpe apponuntur ex consuetudine notariorum tantum.	45.126		
Renuntiationes consuetæ non obsunt.	ibid.		

S

Sacramenta non possunt conferri nisi iis qui super terram sunt.	257.153
Sacræ res elegantiam aspernantur.	220.1
Scientia in genere eiusdem est momenti, ac in specie, nisi requiratur pro forma.	32.80
Scriptura quod non dicit, nec nos dicamus.	60.6
Seleucus rex vxorem cecit filio.	5.10
Sententia statim ferri nõ potest. 358.126. Nam ea cum deliberatione fertur.	ibid.
Sententia declaratoria an requiratur cum pœna imponitur ipso iure.	371.398. & multis seq.
Et an ad eam debeat citari is qui deliquit.	372.404
Sententia interlocutoria non reuocatur, cum secum trahit executionem.	355.309
Sententiæ verba, & tenor inspiciendus.	58.4
Sententiæ an videtur satisfactum si cõdemnatus postea reponat rem in priorem statum, siue rem quam restituit, iterum occupet.	264.181
Serui continentur appellatione rerum nostrarum.	202.323
Serui sunt in bonis nostris.	ibid.
Seruitia ex iure debita non cenferur esse merita.	154.107
Seruitus morti similis.	204.331
Seruus an possit domino conferre beneficium.	154.107

- Si de liberis in genere sit cogitatum, an legata conferuentur nato posthumo ignoranter praterito. 32.79
 Et an, si verisimiliter donauisset, etiam si de illis cogitasset. 33.85
 Quid autem si posthumus ignoranter prateritus approbat testamentum. 35.94
 Simonia committitur remittendo ius aut debitum. 169.175
 Sine mora, et dictiones sunt late sententiarum. 320.128
 Sit, an sit late sententiarum. 330.187. & seq.
 Sit, & habeatur, ita geminata an sint late sententiarum. 338.220
 Sit & habeatur pro ciue, an significant veritatem. ibi. 221
 Sit per se est significatiuum substantiarum veritatis. ibi. 222
 Socius si promiserit totum vel integrum restituere, videtur renuntiare beneficio non conueniendi, nisi in quantum facere possit. 290.2
 Specialia contra communes regulas iuris. 142.65
 Spiritualis coniunctio maior quam carnalis. 227.27
 Spoliationis exceptio non competit reo criminis, nisi sit spoliatum omnibus bonis, aut maiori eorum parte. 114.12
 Spolietur, an sit late sententiarum. 327.167. & seq.
 Solennitas non impletur per æquipollens. 364.352
 Solennitatis omisio reddit actum nullum praterquam in duobus casibus. 307.69
 Solon raturus filium mortuum, mulierem egit. 4.8
 Solon ignobilem eum statuebat, qui verisimiliter patri moni fecisset. 106.6
 Solon in suis legibus pingui minerua locutus. 220.1
 Solocismus vnde dicitur. ibi.
 Solutio apponi à notario in instrumentis, pro non appposito habetur. 151.97
 Solum verrere quid sit. 103.1
 Solutio rei debite quæ momento durat, non consideratur. 262.175
 Statim dictio an sit late sententiarum. 317.116. & sequen.
 Statuta lucrum dotis deferentia, an constituta videntur propter onera matrimonij, an secus. 178.219
 Statuta tantum disponunt quantum loquuntur. 66.4
 Statutorum verbis nihil licet addere vel detrachere. ibidem.
 Statutum praterens masculos feminis non procedit in adoptiuis. 223.11
 Statutum repellens feminas ob masculos, intelligitur si masculi succedunt. 251.125
 Statutum loquens de filiis, non intelligitur de adoptiuis. 222.7
 Statutum si mandat iudici vt causam intra certum terminum expediat, quod postea factum est, an sit nullum. 306.60 & seq.
 Statutum iuratum an possit reuocari à statuentibus. 55.169
 Statutum prohibens donare habentem filios, habet locum & in habente nepotes. 101.2
 Statutum quod non dicit, nec nos dicere debemus. 59.4
 Statutum inter coniunctos habet locum inter amicos. 90.102
 Statutum requirens consensum consanguineorum in contractibus minorum & mulierum, non habet locum in donatione viri & vxoris. 94.113
 Statutum puniens offendentem alterum in domo ipsius, habet locum in offendentem filium in domo patris. 12.22
 Statutum requirens solennitatem in contractu mulieris non habet locum cum mulier contrahit cum patre. 16.26
 Statutum ad id trahendum est, quod est verisimile, quamuis sit omisum. 25.56
 Statutum prohibens confirmationem donationis inter virum & vxorem, an habeat locum in donatione præsumpta. 164.154
 Statutum viro deferens lucrum certæ partis dotis, habet locum in dote præsumpta. 167.170
 Statutum requirens consensum propinquorum, an habeat locum in donatione quæ ei sit qui prius donauerat. 173.194
 Statutum loquens in donatione, an procedat in donatione causa mortis. 185.247
 Statutum prohibens donare, comprehendit donationem causa mortis. ibi.
 Statutum declarans bona esse patrimonialia quæ fuerunt ascendentium, exigit vt fuerint patris & aui. 283.237
 Statutum imponens pœnam incidenti arbores, non habet locum in incidente vnam tantum. ibidem. 240
 Statutum puniens producentem falsos testes, habet locum in producente vnum tantum. 286.248
 Statutum repellens feminas existentibus masculis, habet locum vno tantum masculino existente. ibi. 250
 Statutum deferens lucrum dotis si vxor decesserit sine liberis, non habet locum vno tantum relicto. ibi. 251
 Statutum puniens ingrediẽtem domum alterius cum hominibus armatis, an procedat in ingrediẽte cum vno tantum. 282.228
 Substitutio facta posthumis si decedant in pupillari ætate, non habet locum vno tantum nato, & mortuo in pupillari ætate. ibi. 231
 Statutum exigens caueri per fideiussores intelligitur quod plures dentur, nec vnus sufficeret. ibidem. 232
 Statutum requirens citari proximiores agnatos occisi, ita debet intelligi, vt non satis sit vnum citari. ibidem.
 Statutum iubens aliquid fieri à consanguineis, intelligitur, vt plures id faciant. 283.35
 Stipulatio sine causa valet ob merita. 142.56
 Stipitius quid significet. 314.104
 Eadem dictio habet vim late sententiarum. ibi.
 Stoici intelligunt omnia rebus sic stantibus. 55.168
 Stolo sine lege damnatus. 12.22
 Sub pœna excommunicationis hæc verba, & similia an sint late sententiarum. 245.254. & seq.
 Subdatur, an sit eiusdem naturæ. 224.150
 Suetonij locus animaduersus. 130.3
 Subiecta materia facit, vt verba & dictiones late sententiarum sint ferendæ, & e contrario. 300.29. 301.256
 Subiecta materia verba impropriat. in iisdem locis.
 Subiaceat verbum an sit late sententiarum. 324.148. & sequen.
 Subito dictio. 319.126
 Subscriptio generalis tantum nocet, quantum specialis. 42.117
 Subscriptio exemplaris expirat liberis postea susceptis. 192.278
 Substitutio facta in casu mortis, an procedat in casu non natiuitatis. 74.49. & seq.
 Substitutio in dubio censetur potius directa quam obliqua. 345.253
 Substitutio facta, si quis decesserit sine liberis, intelligitur de veris, non fictis. 230.45
 Substitutio tacita deficit, etiam si mater quæ est in medio, abstineat à pupillari. 75.94
 Substitutio facta filio, in dubio præsimitur, directa. 5.9
 Supplementum legitimæ sit ipso iure, sed ita demum, si petatur. 296.14
 Supplementum legitimæ licet non fiat nisi petenti, debentur

- debentur tamen fructus à morte patris. 347.270
 Supplementum legitimæ præscribitur. 370.392
 Sed quanto tempore. ibi. 395. & seq.
 Superfluum non est, quod clarius & distinctius exprimit id quod tacite intelligitur. 299.26
 T
 Tabellio ipso iure priuatus officio, potest conferre instrumenta donec fuerit per sententiam declaratum. 298.20
 Tacite intellecta nonnunquam exprimentur dilucidioris declarationis gratia. 299.26
 Tacitum facilius reuocatur, quam expressum. 165.157
 Tacitum non plus habet virtum quam expressum. ibidem.
 Teneat cum negatiua, an sit late sententiarum. 340.231. & seq.
 Tenor regiarum concessionis inspiciendus. 59.5
 Tenor sententiarum inspiciendus tanquam forma ipsius. ibidem.
 Tenor item pacti & contractus. 60.7
 Tenor priuilegiorum. ibi. 8
 Tenor inuestituræ. ibi. 9
 Tenor inuestituræ potentior omni natura feudorum. ibidem.
 Terminus referens id continet quod terminus ad quem sit relatio. 380.4
 Tertius promittens aduultum factum maiorem ratum habiturum sub pœna, non incidit in pœnam, si is noluerit facere ob contractus iniquitatem. ibidem. 6
 Tiberius honestam innocentium paupertatem leuauit: prodigos, & ob flagitia egentes, senatu mouit. 106.6
 Tigrum natura dum repetunt catulos. 7.14
 Titulus cum est reuocabilis, sit reuocatio cum fructibus. 349.278
 Testamenta facilius reuocantur quam actus inter vivos. 75.52
 Testamenti solennitas inspicitur secundum tempus quo factum fuit, licet postea alio statuto mutetur. 380.220
 Testamentorum verba inspicienda. 62.10
 Testamentum ratione prateritionis tum demum est nullum, cum prateritus hoc dicit & petit. 296.13
 Testamentum nutu factum, valet ad pias causas. 203.326
 Testamentum nutu factum non valet inter liberos. ibidem.
 Testamentum patris & filij pro vno habetur. 12.22
 Testamentum sola pœnitentia non reuocatur. 187.256
 Testamentum an sola voluntate fieri possit. 220.1
 Testamentum quod imperfectum valet inter liberos, non valet tamen quantum ad filios naturales. 235.60
 Testamentum an rumpatur legitimatione filij naturalis. 240.81
 Testamentum semel reuocatum ob arrogationem testatoris non recuperat vires si testator fiat sui iuris. 268.196
 Testamentum fauorabilius est quam actus inter vivos. ibi. 198
 Testamentum abortu non soluitur. 270.206
 Testari quis non potest de eo quod ipso iure est amissum, aut confiscatum etiam ante sententiam. 360.331
 Testari, id est testamentum facere infamis an possit. 368.384
 Testator si totam hæreditatem iusserit restitui, an per hoc impediatur detractio legitimæ, vel trebellianicæ. 290.1
 Testator qui cum tutore à se dato odium contraxit,

- tamen si postea diutius testamentum non mutauit, videtur in eo perstitisse. 278.212
 Testator qui ignoranter prateriit posthumum, si post ipsius natiuitatem diutius vixit, & habuit potestatem mutandi, nec mutauit testamentum, censetur in eo velle decedere. 278.213
 Testator si post mortem pupilli habeat tempus mutandi testamenti, & nõ fecit, præsimitur velle quod substitutus pupillariter succederet, alioquin habet locum tacita vulgaris. ibi.
 Testator si hæredi iusserit sorores maritari, non satisfactum est ex vnus tantum nuptiis. 283.236
 Testator non creditur velle nisi quod exprimit. 66.21
 Testatorem voluisse non satis est nisi disponat. ibi. 20. & seq.
 Testatoris mens & voluntas verbis præsertur. 83.74. & 4. seq.
 Testes instrumentarij qui negant se recordari, an reproband instrumentum. 23.47
 Testes si deponant Seium insultasse Caium, & postea vel mox illum vulnerasse, an ille punietur de solo vulnere, an vero etiam de insultu. 217.18
 Testes si deponat quod testator instituit Seium, postea siue mox Caium, an intelligitur incontinenti, vt ambo sint hæredes. 218.20
 Testibus verisimiliora deponentibus magis creditur. 22.42. Etiam numero & dignitate inferioribus. ibi. 43
 Etiamque si de negatiua deponant. ibi. 46
 Testibus non verisimilia deponentibus non creditur. ibi. 44
 Testis examinatus parte non citata, nullum prorsus indicium facit. 313.99
 Testis cuius testimoniũ ipso iure nullum est, nullum facit indicium. 368.383
 Testis an & quando esse possit qui infamis est infamia iuris. ibi. 385
 Testis si diuersa deposuerit, ei standum est quod dixit in tormentis, nisi aliud sit verisimilium. 23.49
 Testis qui examinatur super articulo non verisimili debet interrogari extra articulum de facti causa, ex qua reddatur verisimilis. 20.38
 Testium mens verbis præsertur. 78.57
 Thurij præserturam non nisi intermisso quinquagenario gerebant. 14.24
 Totaliter quid dicatur. 192.9
 Totum id est, sine diminutione. 290.1
 Totum qui dicit, nihil excludit. ibi.
 Totum qui excludit, nihil non excludit. ibi.
 Totum quando, & quibus modis dicatur. 191.7
 Totum, omne, vniuersum, quid differunt. ibi. 8
 Translatio dominij, quæ momento durat, non consideratur. 261.171
 Tullij sententiarum de scripto voluntati anteponendo. 63.16
 Tullius aliquando populari oratione vsus. 220.1
 Turpius ciicitur, quam non admittitur hospes. 199.307
 Tu tu hæc verba repetita an significant electam esse industriam personæ. 304.49. & seq.
 Tutela vires recuperat cessante causa depositionis. 260.162
 Tutelæ excusatione cessante, non ideo cessat excusatio. 267.192
 Tutor & curator possunt donare ob merita. 136.25
 Tutor vel curator aut alius administrator an possit remittere debitum non liquidum. 173.196. & seq.
 Tutori & aliis administratoribus creditur in verisimilibus, non in cæteris. 24.52. & seq.

V

Variare non licet, cum quid sit ipso iure. 355.308
 Vassallus qui dominum in bello momento quopiam

relinquit, & statim redit, non perdit feudum. 264.
179
Vasallus an ita potest alienare, vt statim recuperet.
261.171
Vasallus an teneatur ad fructus à tempore commissæ.
348.272
Vasallus an & quando possit eluere culpam admif-
sam aduersus dominum sine consensu illius. 377.
451
Vasallus nunquam eximitur capitulis iuramenti fide-
litate in feudo quantuncunque franco. 208.339
Vasallus nullo casu cadit feudo, nisi domino volente.
295.11
Vasallus eodem modo punitur, si filium vasalli offen-
derit, ac si dominum ipsum. 12.22
Venditio minori pretio facta pro donatione est. 145.3.
& requirit insinuationem. ibid.
Quod qualiter intelligatur vide. 131.4.5.6
Venditio cum pacto adiectionis in diem, an sit pura,
an conditionalis. 349.278
Venditione dolose facta in minus vendendo, an locus
sit suppletioni pretij. 377.445
Venditor an possit dicere venditionem simulatâ aut
fraudentem, ob id quod remansit in possessione.
150.96.97
Venisse non videtur, qui statim abiit. 262.176
Verba, veniat, deueniat, adueniat, perueniat an sint
directa an obliqua. 333.193. & seq.
Verba teneat, & obtineat, negatiuè prolata an sint la-
tæ sententiæ. 340.231. & seq.
Verba habeatur & sit, quam vim habeant. 338.220. &
sequen.
Verba legis cum deficiunt, deficit & legis dispositio.
58.2
Etiam si pro magna parte conueniant. ibid.
Verba priuilegiorum. 60.6
Verba sententiæ inspicienda. ibid.
Verba sunt consideranda, nec ab illis receditur. 59.4.
& seq.
Verba legum & statutorum omnino sunt inspicien-
da. ibid.
Verba cum clara sunt, non admittitur quæstio volun-
tatis. ibid. 5
Verba contractuum sunt inspicienda. ibid. 6. & 7
Verba item testamentorum. 62.10
Verba compromissorum. ibid. 11
Verba rescriptorum. ibid.
Verba instrumentorum. ibid.
Verba actorum. ibid.
Verba generalia generaliter præiudicant. 41. 116. &
sequen.
Verba hæc, tutu, vel per tete, ita repetita declarant
electam esse industriam personæ. 304.49. & multis
sequen.
Verba impropria significationem assumunt ex aliis
iuribus. 301.34.307.64. & alis seq.
Verba declaratoria semper sunt latæ sententiæ. 307.66
Et quæ dicantur ea verba, remissive in priori loco.
Verba ob subiectam materiam impropriantur, ita vt
ex canone latæ sententiæ fiant ferendæ: & è diuer-
so quæ sunt ferendæ, fiant latæ. 301.36. & seq.
Verba præsentis aut præteriti temporis ad futura non
trahuntur. 155.113
Verba naturaliter & non ciuilitate in dubio accipien-
da. 224.17
Verba hæc, haberi pro tali, aut loco talis, denotât im-
propriam & fictionem. 230.45.260.54
Verba sunt inuenta ad demonstrandam voluntatem
dicentis. 64.17
Verba animum indicant. ibid.
Verba seu voces notæ earum quæ sunt in animo pas-
sionum. ibid.
Verba non minus inspicienda quàm ratio magistra-

lis. 66.21
Verba sunt tanquam corpus legis. 73.46
Verba & mens simul inspicienda. 77.53
Verba hæc, non audiatur, denegetur actio, non red-
datur ius, non detur actio, an sint latæ sententiæ.
337.212. & seq.
Verbis claris nihil addi, nihilque adimi debet. 59.5. &
sequen.
Verbis seruendum est in re dubia. ibid. 4
Verborum finibus debemus esse contenti. 66.21
Verbum nullum in legibus debet censerî frustra po-
situm. 113.10
Verbum largiendi, & quæ ex eo sunt, quid significant.
114.11. & 119.22
Verbum & participium præsentis an & quando sit la-
tæ sententiæ. 298.21. & seq. vsque ad 299.32
Verbum & participium præteriti temporis latæ sen-
tentiæ. 300.32. & 33
Quod limitatur duobus modis, vt postea sequitur.
ibidem.
Verbum, radicum, quid significet, & an sit latinum.
172. & 173.192
Verbum, incorporatum. ibid.
Verbum directum in obliquum dissoluitur, & contrâ,
vt mens testatoris seruetur. 75.52
Verbum sperare & ad cogitantem & non cogitan-
tem refertur. 41.112
Verbum suscepit cuius significationis. 220.1
Verbum videtur, denotat fictionem. 222.7
Verbum recentari quid signet. 376.69
Verbum reuertatur, an significet ipso iure. 293.5.6.7.8
Id verbum directum ne sit, an obliquum. ibid. 5.6.
& seq.
Verbum obliquum, vel directum quod dicatur. ibi-
dem. 5
Verbum manere, quid significet. 269.202
Verbum reliquerit, ad vltimas voluntates pertinet.
289.265
Verbum dederit, ad donationem inter viuos refertur.
ibidem.
Verbum reuertendi præsupponit verbum eundi. 92.
112
Verbum redeundi. ibid.
Verbum reddendi etiam præsupponit verbum dandi.
ibidem.
Verbum redhibendi idem. ibid.
Verbum repetendi idem. ibid.
Verbum restituendi. ibid.
Verbum relabendi. ibid.
Verbum reuendendi. ibid.
Verbum recipiendi. ibid.
Verbum & participium futuri temporis est ferendæ
sententiæ. 301.39. & 2. seq.
Quod multis modis fallit, vt postea sequitur.
Verbum futuri temporis est latæ sententiæ quando
natura iudicij repugnat pænæ infamiæ quæ irro-
gatur. 302.42
Verbum futuri temporis fit latæ sententiæ, cum aliâ
lex esset illusoria. ibid. 43
Verbum cuiuscunque temporis, si non operatur in
suo tempore, ad aliud trahendum est. ibid.
Verbum futuri temporis fit latæ sententiæ cum su-
peruenit alia idem per omnia disponens. ibid. 44
Verbum futuri temporis geminatum latæ sententiæ.
ibid. 46. cum seq.
Verbum futuri temporis prolaturum à testatore, latæ
sententiæ. 305.54
Verbum futuri temporis in dispositionibus conditio-
nalibus est etiam latæ sententiæ. ibid. 55
Verbum futuri temporis cum pœna imponitur pro-
pter omissum actum iudiciale, an sit latæ senten-
tiæ. ibid. 56.57
Verbum futuri cum refertur ad iudicem, an sit latæ sen-
tentiæ.

sententiæ. ibid. 58. & 2. seq.
Verbum futuri parti directum & non iudici, an sit la-
tæ sententiæ. 306.61
Verbum futuri, cum pœna imponitur circa bona, &
non in personam, an sit latæ sententiæ. Et quid si in
personam extenditur. ibid. 62
Verbum futuri fit latæ sententiæ, cum ex aliis verbis
constitutionis apparet eâ esse mentem constituen-
tis. ibid. 63
Verbum futuri fit latæ sententiæ ratione status in-
compatibilis. ibid. 65
Verbum futuri temporis in dispositione quæ inducit
formam, est latæ sententiæ. 307.67
Quod duobus modis limitatur. ibid. 68. & seq.
Verbum futuri temporis iunctum participio præteriti
temporis, an sit latæ sententiæ. ibid. 70. & seq.
Verbum futuri temporis iunctum alteri verbo, quod
est latæ sententiæ, an etiam sit latæ. 308.75
Verbum futuri temporis, cui adiecta est dictio omni-
no, an sit latæ sententiæ. ibid. 76. & seq. vsque ad 82
Verbum futuri temporis an sit latæ sententiæ, cum
dictio omnis ei rei iungitur, qua quis priuatur. 310.
83. & 2. seq.
Verbum futuri, cui est adiecta dictio prorsus, an sit
latæ sententiæ. 311.87
Quid si omnimodo. ibid. 88. & seq.
Quid si omnibus modis. 312.92
Quid si nullo modo. ibid. 93
Quid si nullatenus. 313.95. & seq.
Quid si nullius momenti. ibid. 97. & seq.
Quid si funditus. 314.103. & seq.
Quid si stirpitus. ibid.
Quid si penitus. ibid. 105. & seq.
Quid si mox. 315.109. & 3. seq.
Quid si confestim. 317.113
Quid si incontinenti. ibid. 114
Quid si illico. ibid. 115
Quid si statim. ibid. 116. & 4. seq.
Quid si protinus. 318.121. & seq.
Quid si continuo. ibid. 124
Quid si immediatè. 319.125
Quid in similibus. ibid. 126. & 2. seq.
Quid si dicatur sine mora. 320.128
Quid si vterius. 320.129
Quid si frustra. ibid. 130. & 2. seq.
Quid si autoritate nostra. 121.133
Quid si liberè. ibid. 134. & 3. seq.
Quid si pleno iure. 322.138. & seq.
Verbum incurrat, in futuro, an sit latæ sententiæ. 323.
145. & 2. seq.
Verbum subiaceat an sit latæ sententiæ. 324.148. & 2.
sequen.
Verbum subdatur, an sit eiusmodi. ibid. 150
Verbum amittat, an etiam sit. 325.151
Verbum perdat similiter. ibid. 155
Verbum redeat. 326.158. & 2. seq.
Verbum careat. ibid. 161. & seq.
Verbum spoliatur. 327.167. & seq.
Idem verbum ordinem iuris non exigit. ibid. 168
Verbum amoueat, an denotet latam sententiæ. 328.
171. & seq.
Idem verbum ordinem iuris non requirit. ibid.
Verbum remoueat an sit item latæ sententiæ. ibid.
172
Verbum deponatur an sit huiusmodi. 329.173
Verbum expellatur, an sit latæ sententiæ. ibidem. 174.
& seq.
Verbum repellatur. ibid.
Verbum arceatur. ibid.
Verbum excludatur. 369.175
Verbum priuatur. ibid. 176
Verbum abiiciatur. 330.178
Quid de aliis verbis executiuis, & habentibus vim
priuatiuam. ibid. 179
Verbum auferatur, an sit ipso iure. ibid.
Verbum sit, an sit latæ sententiæ. ibid. 179
Verbum sit, & erit futuri temporis iunctum partici-
pio præteriti assumit naturam illius. 330.180
Idem verbum est directum. ibid. 181
Estque subitaneum. ibid.
Verbum cadat an sit latæ sententiæ. ibid. 186. & seq.
Verbum capiat, accipiat, recipiat, percipiat, an sint di-
recta. 332.189. & seq.
Verbum sumat an sit latæ sententiæ. 333.192
Verbum pertineat, an directum sit. 334.199
Verbum potiat. 336.200
Verbum spectet. ibid.
Verbum competat. ibid. 202
Verbum accrescat. 336.206
Verbum fiat, an sit latæ sententiæ. 336.208
Verbum habeatur. 337.216. & seq.
Verbum habeat in actiua significatione. 338.219
Quid si negatiuè pronuntietur. 339.223
Verbum valeat, negatiuè prolaturum. 341.235
Quid si dicatur aliter non valeat. ibid. 239
Verbum liberetur. 343.246. & seq.
Verbum quod potest esse præsentis & futuri tempo-
ris, in dubio pro futuro accipitur. ibid. 245
Verbum restituendi an intelligatur cum fructibus. 349.
276. & seq.
Verisimile cum aliquid non est, requiruntur clariore
probationes. 20.38
Verisimile lucrum facit concedere restitutionem in
integrum. 26.60
Verisimiles insidiae vitandæ, nedum apparentes. ibid.
Verisimile est quod iuri communi conuenit. ibid.
Verisimile idem & credibile, & è conuerso. ibid.
Verisimile quod non est, non caret suspitione falsita-
tis. 22.44
Verisimilia dicuntur credibilia, consentanea, conue-
nientia, probabilia. ibid. & seq.
Verisimilia quæ non sunt, eadem sunt & incredibilia.
40.111
Verisimilia probantur iuramento asserentis, etiam ad
suum commodum. 24.51
Verisimiliori instrumento statuitur, cum plura sunt con-
traria. 22.42
Verisimilis causa quæ sit. ibid.
Verisimiliter inspicitur etiam pro proferente. 24.54
Verisimilitudinis taciturnitas inducit obreptionem,
20.37
Verisimilitudo attenditur, cum testes instrumentarij
dicunt se non recordari. 23.47
Verisimilitudo aliquando non admittit contrariam
probationem. 20.38
Verisimilitudo plerunque leges facit. 20.37. & seq.
Verisimilitudo facit, vt quæ aliâ non probant, probent.
24.51
Verisimilitudo trahit statutum, rescriptum, contra-
ctum, & alia ad id quod omissum est. 25.56
Verisimilitudo naturæ cognata. 26.57
Verisimilitudo ex quibus percipitur. ibid. 60
Verisimilitudo præsumitur attentata specie non genere.
ibidem.
Verisimilitudo facit congruam interpretationem iu-
rii. ibid.
Verum id dicitur & est, quod præsumptiuè est proba-
tum a quæ ac si verè. 165.158. & seq.
Veritas inspicitur, non opinio delinquentis, cum da-
tur opera rei illicitæ. 344.253
Nisi tamen pœna imponitur ipso iure. ibid.
Vertere solum quid sit. 105.5
V.P. hæc notæ quid significant. 1.1
Verum non videtur, quod verum non durat. 262.
175
Viciisitudinariæ dispositiones valent, quæ simplices
valerent.

I N D E X.

valeret, siue vterque capiat, siue alter tantum. 154. 110. & seq.	Vtero potest pater stipulari. ibid.
Vidua diues non est de miserabilibus personis. 129. 2	Vtero competit restitutio in integrum. ibid.
Vindicta alteri demandari non potest nisi filio. 9. 16	Vter mittitur in possessionem bonorum. ibid.
Viperarum amor in fetus proprios. 7. 14	Vtero fit collatio. ibid.
Viri perfectissimi. 1. 1	Vtero mater debet petere tutorem. ibid.
Vitiato principali, non vitiatur iuramentum in eo appositum. 376. 444	Vtero mora non fit. ibid. 147
Vltima voluntas facilius reuocatur, quam actus inter viuos. 81. 66	Vtero tutor non datur. ibid.
Vna & eadem res non debet diuerso iure censeri. 194. 284	Vterum qui occiderit, an tanquam homicida puniatur. 257. 150
Vniuersalis negatiua plus habet virium quam affirmatiua. 312. 93	Vterus non soluit vectigal quod soluitur pro quolibet animali. ibid. 151
Vniuersalis negatiua requirit omnia esse vera. 251. 229	Nec pro illo debetur premium quod statutum capienti aliquod animal decernit. ibid. 152
Vnum aliquid, de hac locutione vide. 1. 1. 5	Vterus baptizari non debet. ibid. 153
Vnus vir nullus vir. 21. 36	Quid autem si caput aut aliud membrum exierit. 258. 156
Vnus prohibere potest ne continuetur magistratus. 19. 24	Vterus non censetur esse super terram. 257. 153
Voluntas in mente retenta nihil operatur. 65. 20. quod ut intelligatur, vide. 71. 43	Vterus legitimatur per matrimonium. 255. 145
Vrforum amor in fetus suos. 7. 14	Vterus nec patri quidem prodest. 258. 155
Vsura non est, cum creditor aequale aliquid facit. Sed an sufficiat illud aequale esse vsque ad dimidiam partem ipsius vsurae. 146. 81. & seq.	Vterus non rumpit testamentum. 255. 145
Vsura an perimantur perempta sorte. 376. 443	Vterus ad partem hereditatis non admittitur. ibidem. 146
Vxor si constante matrimonio dicat se emere ex sua pecunia praesente marito, an tollatur praesumptio l. Quintus. 150. 96. 98	Vterus nondum haeres est, nec esse potest. ibid.
Vxor relicta domina, & quae alimenta tantum habet, si extant filij, ipsis mortuis fit proprietaria. 261. 165	Vterus non est in potestate patris. ibid.
Vxor relicta domina comprehendit vxorem praesentem tantum. 39. 107	Vterus suus non est. ibid.
Vxor non tenetur alere virum, qui sua culpa incidit in paupertatem. 105. 5	Nec ei debetur legitima. ibid.
Vxoris amor ceteros vincit. 7. 12	Nec praefertur ceteris creditoribus in bonis tutoris vel curatoris, nisi in lucem edatur. ibid.
Is tamen cedit parentum amori. ibid.	Vterus nondum pupillus est. ibid. 147
Vtero legari ac donari potest. 255. 144	Vterus nondum homo est. ibid. & seq.

F I N I S.

[Faint, mostly illegible text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through or ghosting.]

